BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 60a
INKUNABUŁY
P. I

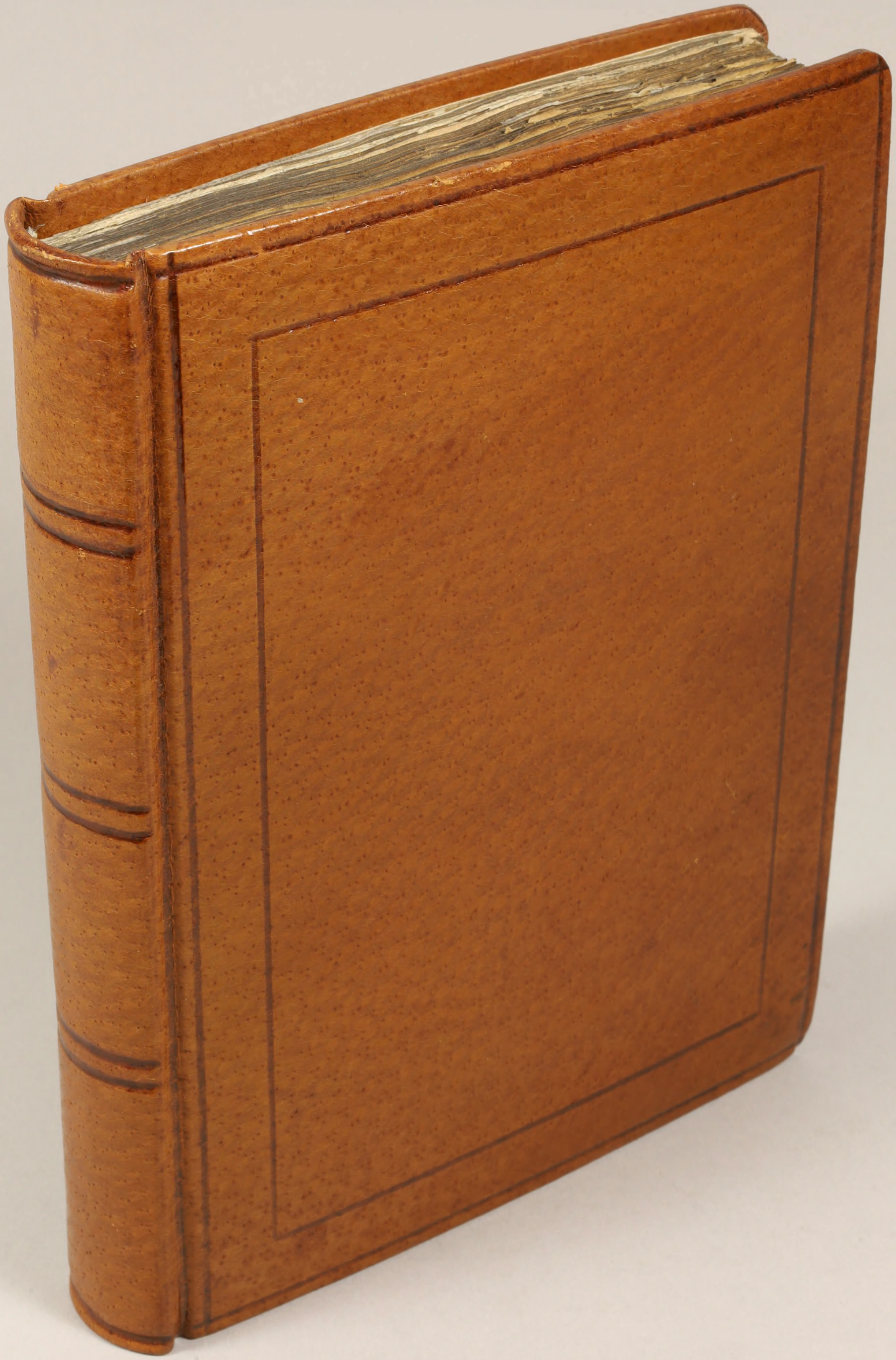

Procemium

Via preposterus est ordo prius humana subtilia petere vt illis deficiẽtib⁹ diuini fauoris gr̃a postulet. de pe. di. j. omnis christianus in fi. Idcirco ego Joh. an. Bononiensis in omnibus inuentis: inter doctorum doctores licet minimus: cũ indignus cupiẽs huius operis mei fore principiũ ad inuocationem honoris z laudẽ nominis Jesu christi. qõ qñ recolo flectere debeo genua salrem corde. j. de imu. eccle. decer. prius ad eũ inquãrũ possum humiles porrigo preces: vt non ponderatis humanis demeritis sui sola clementia in me sui celestis irrigui: vel regni gr̃am influat scientie z eloquentie: supplendo defectum: agendo ingenij modulum et memorie quantitatẽ: vt possim scripturaꝝ huius libri veritatem pandere: errores fugare: enigmata reserare: nodos soluere: obscura dilucidare: z dubia declarare. j. de reliqui. c. j. Vel vt sic ꝓseruetur et augmenteꝝ scientia virtus z
Ps. 83 gr̃a in meipso: vt iuxta verbum ps̃. Cum de virtute ambulem in virtuteꝝ. de pe. di. ij. dum sanctam. planteꝝ: edificeꝝ: roboreꝝ z cõseruetur huius iuris scientia in mentibus desiderantiũ auditoꝝ. xxiij. q. j. aduocauit in fi. vt
a ꝑ eã ipsoꝝ hono: ificata z ditata sint corpora. ẽ. de pre/ben. de multa in fi. ipsorũq; corporũ mẽbra reddantur iusticie seruitura: vt. xlvij. di. omnes. Vt sic erudite sint animæ. z a deo ꝑcte indutæq; iustitia beatitudinem meream̃. de pe. di. ij. illa aia. z. c. sequen. Sit aũt hoc opus memoriale ꝓuectis: iuuenes instruat: cũ paribus confe rat: z desides excusso negligentie somno. j. de homi. pro humani. assiduos z vigilantes reddat ad studiũ: vt sermo meus scintillã amoris hui⁹ scientie in eis inuentens in illã fluat z nutriat: vt cũ creuerit flammã dignissimã faciat. de pœni. di. ij. si sermo. Laudantes igit hoc opus meritorib⁹ rõnibus roborãtes: z merito reprehendentes amplector: detrahẽtibus aũt nõ resisto: sed velut agnus coram rondente nõ aperiã os meũ. de peni. di. ij. si enim inquit ad fi. ꝓme colũne. parat⁹ ab anniculo doceri. xxiij. q. iij. c. j. Asserib̃ igit insufficientie mee quicqd in hoc opere reprehendẽdũ existit: me cũ reddãt aliqliter in his excusatũ ꝓnoscẽde veritatis affectus: z nõ debilis amor quẽ corde gero fixum ad studium: z studentes q̃bus attrahor et absolute compellor manũ ad calamũ mittere: licz ad id insufficientissimũ me cognoscam. Si quid aũt ibi fuerit nota dignũ et vtile: prius diuine potentie. scõo reuerendissimo patri sub cuius vmbra quiesco: z doctor sedeo. licz indignus: dño Guidoni de abay/sio archidiacono Bonoñ. ex cui⁹ scriptis et dictis q̃ nõ in glosas recipio sed in textũ: z maxime lectura ꝑ ipsuz sup libro decretoꝝ nouiter compilata infrascripta colle
Additio gi. (Hoc z quod sequit honoris sui cã dictuz fuit. Ipse. enim me gratis doctorauit. Jo. an.). Et licz omniũ periꝝ huius iuris dicta vel scripta suo iudicio putem esse summissa vt quod approbat approbatũ: z quod reprobat habeatur a singulis reprobatũ. fillali tamen auda/cia huius operis scripta sui correctioni subijcio. z profiteor me tenere quod approbat: z nõ tenere quod reprobat. Et si qua in h̃ ope suis dictis vel rescriptis essent cõtraria: habere rogo illa ꝑ non scriptis: z ꝑ hoc cũctis pateat me reprehendi non posse: vt. xxiij. q. j. hec est fides. de sum. trini. damnamus in fi.

Bonifacius ep̃s ea rõne motus qua in ꝓncipio scõi tertij quarti z quinti libri decretalium: querere nõ solem⁹ de his q̃q; vel seq̃ que sũt in cuiuslibet libri ꝓncipio rubrice: da. sed in principio voluminis sufficit q̃stuisse in principio huius. vj. libri. licz nõ ide sit auctor: q̃rere ꝓtermittã: vt sic breuitatis causa qd ea sufficiat remisisse que in principio Greg. cõpilationis ꝑ Ber. notata fuerũt. Et lz antiqua sit rhetoricoꝝ altercatio an salutatio sit pars epl̃e: id eorũ disputationi et solutioni relinquens hoc ꝓmiũ in quattuor diuido ptes. In quaꝝ ꝓma sa/lutatio ponit vsq; ibi: Sacrosancte. In scõa exordiũ: vsq; ibi: Sane. In tertia narratio vsq; ibi: Vniuersitati. In q̃rta cõclusio. vsq; in fi. Primo igitur dñs Bonifacius doctores et scholares morantes bonoñ. salutat et benedicit. Scõo exordien/do dicit q; intendit sollicite circa commoda subditorũ et voluntarie laborat. z interdum toris nocti⁹ vigilat aliqua iura decla/rando z noua condendo: vt ipsoꝝ scãdala tollat z lites reprimat: ad qõ se teneri fateꝝ ex officio dispensationis sibi credite: eo q; preest sanere ro. ecclie: q̃ a deo ꝓlata fuit cũctis eccl̃ijs: z effecta tot⁹ orbis magistra. Tertio narrat se a multis requisitũ instãter vt elucidare debe/rem: q̃ extrauagãtibus editis post cõpilationẽ Greg. ix. ab ipso velaliꝝ roma. ponti. teneri: z que refutari debeãt: z q̃ fuerint auctores ipsarũ. Qõ efficere desiderans ꝑ tres notarios in lra extrauagãtes ipsas fecit diligen/cius recenseri: quarũ multe resecare fuerunt: q; tẽpora/les vel iuri ꝓrarie vel superflue: reliquas in melius reformatas cũ vtilibus ꝓstitutionibus ꝑ tp̃m noulter editis mãdauit in vnum libũ redigi: z sub debitis titulis collocari. Illũ q̃q; libũ vult adiungi quinq; libris decretaliũ. z vocari sextũ: cũ senarius numer⁹ sit ꝑfectus. Dicit demũ q; ideo nõ mandauit has ꝓstitutiones in cõpilatione Greg. sub suis titulis poni: q; oportuisset multos libros destrui z nouos fieri cũ maximis laboribus z expẽsis. Quarto cõcludendo mãdat ipsis doctoribus et scholaribus q; ipm̃ librũ mature cõpositũ quem eis sub bulla trãsmittit affectuose recipiãt illo vsuri in iudicijs z scholis: z ꝑcipit q; vlterius non recipiant nec ꝓdecre. habeãt aliqs ꝓstitutiones ro. pon. editas post cõpilationẽ Greg. ix. q̃ in ipso sexto libro inserre vel reseruare nõ sint. h. d. pemium. a Bonifacius. Ex põde cessoribus suis eiusdẽ noĩs lz ipse fuerit ocranus: credo q; vnicã decre. habuimus. s. ẽ. de presump. nullus. (In decretis tamen habeꝝ de Bonifacio. lxxix. di. ℌ. si queritur. xcvij. di. c. j. et. ij. xij. q. j. cũ deuotissimã. de ꝓbe. dis. j. vasa. fm Arch.) Et dicit Bonifacius q̃si bona faciẽs z vere est ꝓsonas nomẽ rei ꝑ se esse deber. xxj. di. cleros de pbẽ. cũ scõm. insti. de dona. ℌ. est z aliud. Bonũ igit ĩmo optimũ opus fecit nostrũ ius cañ. illuminãdo: et ꝑ declarationes antiquoꝝ iuriũ z ꝑ editiones nouoꝝ: vt ℌ sequiꝝ. Sed solẽt iuuenes dubitare qua rõne muteꝝ nomen in creatione ro. pon. cum noĩs mutatio ꝓhibeat. C. de mu. no. l. j. hic enĩ prius vocabãt Benedictus: modo Bonifacius est noĩus. Innocẽt⁹. iij. ẽus Sinebaldus. Greg. ix. prius Theobaldus. Celestin⁹. v. ꝑus Petrus. Respõdeꝝ hoc fieri ad ostendẽdũ ꝑ mutatiõnẽ hois factã mutationẽ hoĩs: cũ enĩ prius esset purus homo: nunc vicem veri dei gerit in terris. ẽ. vt ec. bene.

Sexti libri decretaliũ in cõcilio Lugdunẽsi p Bonifaciũ octauũ editi cõpilatio illustrata summulis: diuisiõib⁹ ac q̃ busdã aliqs additiõib⁹ ex nouella Jo. andree opportunis locis: vigili lucubratõne in vrbe Basileę exarata.

b

Onifa-

Cur iura antiq̃ de/clarantur z noua cõdunt̃ur

Cur sext⁹ dicatur

bonifacius

Additio

Quare nor mẽ in crea. rõe roma. põ. muteꝝ

Inc. 60

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA
W POZNANIU

Proemium

Via preposterus est ordo prius humana subsidia petere vt illis deficiē crīb⁹ diuini fauoris gr̄a postulet. de pe. di. j. omnis christianus in fi. Idcirco ego Joh. an. Bononiensis in omnibus iuuenis: inter decretoꝝ doctores licet minimus: rū indignus cupiēs huius opis mel fore principiū ad inuocationem honorē z laudē nominis Jesu christi. qō qū recolo flectere debeo genua salrem corde j. de imu. eccle. decer. prius ad eū inquātū possum humiles porrigo preces: vt non ponderatis humanis demeritis sui sola clementia in me sui celestis irrigui: vel regni gr̄am influat scientie z eloquentie: supplendo defectum: agendo ingenij modulum et memorie quantitatē: vt possim scripturaꝝ huius libri veritatem pandere: errores fugare: enigmata reserare: nodos soluere: obscura dilucidare: z dubia declarare j. de reliqui. c. j. Vel vt sic ꝓseruetur et augmenteꝝ scientia virtus z
Ps. 83 gr̄a in meipso: vt iuxta verbum p̄s. Cum de virtute ambulem in virtuteꝝ. de pe. di. ij. dum sanctam. planteꝝ: edificeꝝ: roboreꝝ z cōseruetur huius iuris scientia in mentibus desiderantiū auditoꝝ. xxiij. q. j. aduocauit in fi. vt
a ꝑ eā ipsoꝝ honorificata z dilata sint corpora. ū. de pre/ben. de multa in fi. ipsoꝝ quoꝝ corporū membra reddantur iusticie seruitura: vt. xlvij. di. omnes. Vt sic erudite sint animę. z a deo ꝑcre indureq̄ iusticia beat⁹ tudinem meream̄. de pe. di. ij. illa aia. z. c. sequen. Sit aūt hoc opus memoriale ꝓuentis: iuuenes instruar: cū paribus conferar: z desides excusso negligentie somno. j. de homi. pro humani. assiduos z vigilantes reddat ad studiū: vt sermo meus scintillā amoris hui⁹ scientie in eis inuentens in illā fluat z nutriat: vt cū creuerit flammā dignissimā faciat. de peni. di. ij. si sermo. Laudantes igit hoc opus meliorib⁹ rōnibus roborātes: z merito reprehendentes amplectoꝝ: detrahētibus aūt nō resisto: sed velut agnus coram rondente nō aperiā os meū. de peni. di. ij. si enim inquit ad fi. prime colūne. parat⁹ ab anniculo doceri. xxiij. q. ij. c. j. Asserit igit insufficientie mee quicqd in hoc opere reprehendēdū existit: me tū reddāt aliqliter in his excusatū ꝓnoscēde veritatis affectus: z nō debilis amoꝝ quē corde gero fixum ad studium: z studentes q̄bus attrahoꝝ et absolute compellor manū ad calamū mittere: licz ad id insufficientissimū me cognoscam. Si quid aūt ibi fuerit nota dignū et vtile: prius diuine potentie. secōo reuerendissimo patri sub cuius vmbra quiesco: z doctoꝝ sedeo. licz indignus: dño Guidoni de abaysio archidiacono Bonoñ. ex cui⁹ scriptis et dictis q̄ nō in glosas recipio sed in textū: z maxime lectura p ipsuz sup libro decretoꝝ nouiter compilata infrascripta colle
Additio gi. (Hoc z quod sequit honoris sui cā dictuz fuit. Jpse enī me gratis doctorauit. Jo. an.). Et licz omniū peritoꝝ huius iuris dicta vel scripta suo iudicio putem esse summissa vt quod approbat approbatū: z quod reprobat habeatur a singulis reprobatū. fillali tamen audacia huius operis scripta sui correctioni subijcio. z profiteor me tenere quod approbat: z nō tenere quod reprobat. Et si qua in ꝟ ope suis dictis vel rescriptis essent cōtraria: habere rogo illa ꝓ non scriptis: z p hoc cūctis pateat me reprehendi non posse: vt. xxiij. q. j. hec est fides. de sum. trini. damnamus in fi.

Bonifacius epūs ea rōne motus qua in ꝓncipio scdi tertij quarti z quinti libri decretalium: querere nō solem⁹ de his ꝙnoꝝ vel seque sūt in cuiuslibet libri ꝓncipio attendēda. sed in principio voluminis sufficit q̄stuisse in principio huius. vj. libri. licz nō idē sit auctor: rere ꝓtermittā: vt sic breuitatis causa ad ea sufficiat remisisse que in principio Greg. cōpilationis p Ber. notata fuerūt. Et ꝙ antiqua sit rhetoricoꝝ altercatio an salutatio sit pars epīe: id eorū disputationi et solutioni relinquens hoc ꝓmiū in quattuoꝝ diuido ptes. In quaꝝ ꝓma salutatio ponit vsq̄ ibi: Sacrosanctę. In scda exordiū: vsq̄ ibi: Sane. In tertia narratio vsq̄ ibi: Vniuersitati. In q̄rta cōclusio. vsq̄ in fi. Primo igitur dās Bonifacius doctores et scholares morantes bonoñ. salutat et benedicit. Scōo exordiendo dicit ꝙ intendit sollicite circa commoda subditorū et voluntarie laborat. z interdum toris noctib⁹ vigilat antiqua iura declarando z noua condendo: vt ipsoꝝ scādala tollat z lites reprimat: ad qō se teneri fateꝝ ex officio dispensationis sibi credite: eo ꝙ preest sancte ro. ecclie: q̄ a deo ꝓcelata fuit cūctis eccl̄ijs: z effecta toti⁹ orbis magistra. Tertio narrat se a multis requisitū instāter vt elucidare debe/rem q̄ extrauagātibus editis post cōpilationē Greg. ix. ab ipso vel alijs roma. ponti. teneri: z que refutari debeāt: z q̄ fuerint auctores ipsarū. Qō efficere desiderans p tres notarios in ſra extrauagātes ipsas fecit diligentius recenseri: quarū multe resecare fuerunt: q̄ tēporales vel iuri ꝓrarie vel superfluę: reliquas in melius reformaras cū nouis ꝓstitutionibus ꝙ tm̄ nouiter editis mādauit in vnum libū redigi: z sub debitis titulis collocari. Jllū q̄q̄ libū vult adiungi quinq̄ libris decretaliū. z vocari sextū: cū senarius numer⁹ sit ꝑfectus. Dicit demū ꝙ ideo nō mandauit has ꝓstitutiones in cōpilatione Greg. sub suis titulis poni: q̄ oportuisset multos libros destrui z nouos fieri cū maximis laboribus z expēsis. Quarto cōcludendo mādat ipsis doctoribus et scholaribus ꝙ tm̄ libū mature cōpositū quem eis sub bulla trāsmittit affectuose recipiāt illo vsuri in iudicijs z scholis: z ꝑcipit ꝙ vlterius non recipiant nec ꝓdecre. habeāt alijs ꝓstitutiones ro. pon. editas post cōpilationē Greg. ix. q̄ in ipso sexto libro inserre vel reseruare nō sint. h. d. pemium. a Bonifacius. Ex pde cessoribus suis eiusdē nois ls ipse fuerit ocauus: credo ꝙ vnicā decre. habuimus. s. ū. de presump. nullus. (In decretis tamen habeꝝ de Bonifacio. lxxix. di. ꝟ si queritur. xcvij. di. c. j. et. ij. xij. q. j. cū deuotissimā. de ꝑse. dis. j. vasa. fm Arch.) Et dicit Bonifacius q̄si bona faciēs z vere est ꝓsonās nomē rei ꝓut esse debet. xxj. di. cleros de pbē. cū scōm. insti. de dona. ꝟ est z aliud. Bonū igit ītmo optimū opus fecit nostrū ius cān. illuminādo: et ꝙ declarationes antiquoꝝ iuriū z p editiones nouoꝝ: vt j. sequit. Sed solēt iuuenes dubitare qua rōne muteꝝ nomen in creatione ro. pon. cum nois mutatio phibita sit. C. de mu. no. l. j. hic enī ꝓius vocabat Benedictus: modo Bonifacius est noiatus. Jnnocēti⁹. iij. ꝯus Sinebaldus. Greg. ix. ꝓius Theobaldus. Celestin⁹. v. ꝯus Petrus. Respōdeꝝ hoc fieri ad ostendēdū ꝙ mutatio/nē nois factā mutatione hois: cū enī ꝓius esset purus homo: nunc vicem veri dei gerit in terris. ū. vt ec. bene.

Sexti libri decretaliū in cōcilio Lugdunēsi p Bonifaciū octauū editi cōpilatō illustrata summulis: diuisiōib⁹ ac q̄busdā alijs additiōib⁹ ex nouella Jo. andree opportunis locis: vigili lucubratōne in vrbe Basilee exarata.

b

Ønifa-

Diuisio

Cur iura antiq̄ declarantur z noua cōdūntur

Cur sext⁹ dicatur

bonifacius

Additio

Quare nouē in creatione

Inc. 60

vt nr̃m. vel ideo q2 omis actio christi nr̃a est instructio ꝫ. de elec. significasti. ij. q. j. de9 oiporẽs: sed in pmotiõe Petri mutatũ est sibi nomẽ cũ primo vocaret simõ. xxj di. in nouo. sed ro. pon. vicẽ petri gerit. ꝫ. ꝯ fl. sint legi. p venerabilẽ. vñ ad el9 instar primeuũ murādũ est sibi nomen. Preterea equũ fuit mutationes fieri: q2 posset pmor9 turpe originale nomen hr̃e. pone exemplũ. ꝫ. de elec. p ingressionẽ. vñ nõ esset equũ ipm illo nomie vocari. Lex aũt ō mutatione nois fraudulẽta irelligiẽ. quare papa aũ corona/tionẽ se scribat epm

a ℭ Eps. Intersecrationẽ z coronationẽ ste scribiẽ. Bonifacius elect9 epus. z ad de qō dicã in fl.

Nouẽ ordines fm canones

b ℭ Seruus seruoz dei. Nõ simpliciter se dicit seruũ: sed seruũ seruorũ dei. quasi de his q̃ sunt foris nihil ad eũ. ij. q. j. multi. Vel q2 his nõ seruit q̃ deo nõ seruitur: sed illos iudicat. his aũt qui seruiũt seruit: vt ꝫ. de offi. lega. officij. Vel dic seruoz dei. sc̃z apl̃oz petri z pauli q̃z vices gerendo seruire ipsis dicit. ad hoc. j. q. vij. quotiens. Vel ex nimia humilitate ꝯ dicit fm quã negat se vniuersalẽ papam. xcix di. ecce. z submittit se iudicio seculari. ij. q. vij. nos fl. et voluntarie purgationi. ij. q. v.

Epalis ordo ẽ maioz

Seruꝰ seruorum

Addi. mandastis. vel dic vt nõ. in proemio Brego. (Legitur in chronica Martel. q̃ beatus Gregorius fuit primus q̃ sic se scripsit. habet hec clausula. j. q. iij. saluator. in tl. z c. ex multis. in tl. xxx. q. iij. c. ij. in tl. de sen. excõ. relatum

Quos papa vocet filios z q̃s prẽs

(In fl. fm archi. Jo. an.) c ℭ Filijs. Quos papa vocet filios: z quos fratres. dic vt. ꝫ. de crl. fal. q̃ grauj. Et iz aliquis epus esset in studio bonoñ. scholaris vel doctor nõ est. ppterea rescripsũ vitiosum: q2 generali9 inspici/mus: nec est curandũ de modico. de ꝛse. di. ij. renera. ꝫ.

De officio de simo. z si q̃stiones. d doctoris

d ℭ Doctoribus. Doctor dicit a docendo. z debet esse caut9 ne pferat tacẽda vel dicẽda reticeat. xliij. di. sit rector in prin. z debet selpm z verba sua fm audientiã capacitarẽ z ingeniũ coaptare. viij. q j. oportet. q enĩ ea docet q̃ ab auditoribus intelligi non valent: nõ coz vtilitatẽ sed sui ostentationẽ facit. xliij. di. ꝯ vir. nec debet esse arrogans sed humilis. de ma. et obe. c. vlti. nã habet hoc pprũ doctrina arrogantiũ vt humiliter nesciãt pferre q̃ docẽt: z recta q̃ sapiunt recte ministrare non possint. xlvj. di. c. j. z doctores vniuersitatem faciunt. ꝫ. de ꝑsti. ex lr̃is. c

Priuilegiũ vel mo. c. ij. in pn. Jo. an.

ℭ Scholaribus. A schola dicitis. qō grecũ latie dicit vacatio. vide ꝫ. ne de. Priuilegiati aũt sunt schola/scholarium res in his q̃ habentur. ff. fam. her. l. que pater z. C. ne

ꝯ cius epꝰ seruus seruorũ dei: ꝯ dilectis filijs doctoribus et ꝯ scholaribꝰ vniuersis bonoñ. g cõmorantibus salutem z apo h stolicã benedictionẽ.

Sacrosancte romane ec i clesie q̃ imperscrutabilis diuine ꝓuidentie altitudo: vni k uersis dispositione incõmutabili ꝓtulit ecclijs: z totius orbis precipuũ obtinere voluit l magistratũ: regimini ꝓsiden/tes sollicitamur curꝫ ꝓtinuis et assidua meditatione vige/n mur: vt iuxt̃ credite nobis dispẽsationis officiũ subditorũ o cõmodis: i q̃z ꝓsperitate vti p q̃z ꝓsperamur iugi (q̃tũ nobis ex alto ꝓcessuz fuerit) sollicitudinis studio intẽdam9. Amplectimur q̃ppe voluntarios ꝓ ipsoz q̃rete labores: et s noctes quãdoq3 trãsimus insomnes: vt scandala remoue/

ℭ Bononie. (Etymologiam Addi. nois ponit ꝯ Jo. mo. Et qñ hic cepit esse studiũ. vide in clem. j. de magis. in glo. dicit.) q̃d de aliis: dic vt nõ. in pemio Greg. cõpilatiõis.

ℭ Cõmorãtibus. Dulcit morant q̃ pax studẽt: z hos forte enrialiter rephẽdere voluit fm Ho/stien. h

ℭ Bñ dictõez. Et bñdictionẽ prelati de uote suscepta venialia remittunt ad hec. j. q. j. di/ctum. z. c. maledicã. z. c. sequẽ. Sicut p generalem pfessionẽ z oratonem dñicam. de peni. distic. iij. de q̃tidianis. Per aquã bñdictam. de conse. dist. iij. aquam. Per ele/mosynam et ieiunia. de pe. dis. iij. sane cauendũ. Et p eucharistiã deuote sumptã. de pse. di. ij. cũ oim̃e. Per vnctionẽ extremã. ꝫ. de sa. vnc. c. vno ad prin. Per deuotã pectoris tunsionẽ. de pe. dis. j. tres sunt actiones: fm Hostl. q̃ hoc nõ. de pe. z remis. ois. z q̃ dixi de remissiõe venialiũ intelligas vez in eo q̃ nõ est in mortali: vt nõ. de pe. di. j. pfecta. in vlt. glo. mortale eni sine venali põt dimitti. sed nõ ecõuerso: q2 mortale opponit charitati: veniali feruori charitatis: subtracto ꝛo priori rollit posteriusꝫ sed nõ ecõuerso.

Addi.

Sacrosancte. (Hoc pemiũ fm Joh. mo. diuiditur in quattuor partes. Jn exordium. Narrationẽ ꝫ. ꝯ sane. Argumẽtationẽ ꝫ. ꝯ quẽ libz̃. Cõclusionem ꝫ. ꝯ vniuersitati. Prima subdiuidit in duas. Jn exordiũ generale. Scõo in magis concretum z speciale. Jn primo tangit eminentiã rõne ecclie in presidentia z in subditorum cura. Scõo eius eminentiã turiũ antiquorum declaratione nouoz editione. ibi: Et quas. Scõa principalis ibi: Sane. Primo narrat de causa efficiẽti principali. Scõo ibi: Per venerabiles. de cã efficiẽti non principali sed cooperãte vel instrumentali. Tertia ibi: Jn q̃bus. fnie huius operis ex narratis concludit. Tertia principalis ꝫmo narrat operis pfectionẽ ex numero senario. Scõo ibi: Nec sine cã. ex dispendiozũ. expensarũ z laborũ euitatione. Quartã nõ subdiuidit Jo. an.) Exordiũ: z ideo sacrosancta dicit. q2 pcrata fuit martyrio apl̃oz petri z pauli. xxj. di. q̃uis. xxij. di. sacrosancta ꝫ. de elec. fundamenta. z de reliqui. c. j.

i ℭ Imper scrutabilis. vnde: O altitudo diuitiarũ sapiẽtie z scientie dei q̃ imperscrutabilia sunt iudicia eius et inuestigabiles vie eius. ad Ro. xj. z de peni. di. iij. si ex bono.

k ℭ Jncommutabili. xxij. q. iij. Incommutabilis. ꝫ. de sum. trini. firmiter.

l ℭ Pretulit. Per illa verba: Tues petrus z̃. xxj. distin. in nouo. er. ca. sequen. vel pasce oues meas. de elec. significasti.

m ℭ Magistratum. xxj. dist. c. j. er. ij. ꝫ. de sum. trini. c. damnamus. ad finẽ. ꝫ. de priui. antiqua. C. de sacrosanc. eccle. l. iubemus. et ꝫ. tri. prox. c. vno.

n ℭ Dispensationis. xliij. distin. dispensatio.

o ℭ Commodis. Jn his precipue quibus animarum saluti consulitur. ꝫ. de preben. c. j. de constit. c. vlti. cum si.

p ℭ Prosperamur. ꝫ. de offi. lega. officij.

q ℭ Jugi: Jd est continuo.

r ℭ Labores. Idem dicit imperator in auẽ. vt diui. iur. subsc. ha. in glo. que est in prin. coll. viij.

s ℭ Jnsomnes. Jn auẽ. vt iudi. sine

quoꝝ suffra. in ꝑn. col. j. ¶ Formas. C. de ve. iu. enu. l. ij. §. sed qꝛ diuine. b ¶ Declaratione: Vt. j. de elec. sta/ tutū. de ꝓbē. qꝛ sepe. cū silibus. c ¶ Jurisū. Nūc antiq̄ rū inuocatōe ꝟbū clemētis j. ō ꝓbē. c. j. cū si. d ¶ Pos sibile. h. d. qꝛ natura est introductū plura esse negocia q̄ꝝ vocabula. ff. de ꝑ scrip. ꝟ. l. natura.

¶ Sane. Nar/ ratio.

f ¶ Prouide. C. de no. co. cōpo. in prima ꝓstitutōe.

g ¶ Vtiliter. di. iij. erit Joh. an.

h ¶ Ab eo. Vt j. de resch. c. j. de testi. c. j. et. ij. de decl. ca. j. de her. c. j. de restl. in in/ tegrum. c. j.

i ¶ Alijs. Vt ꝑ te j. videbis.

k ¶ Successiue. Et sic successiue sic ordinate po/ nt debuerunt: vt ex ordinatōe ispa rū q̄s ꝓor fuerit pateat: vt i ꝓma ꝓsti. C. de no. co. cōpo. qō i hui⁹ li bri cōpilarōe bñ obseruaꝝ: vñ si q̄ decretales Gre. ix. ponūt i ti. ille sūt ꝑme Bonifa cij sp. sūt scōe vl time. Jn decreta lib⁹ tñ eiusdē au ctoꝛ dici solz q̄ h ordo nō sp̄ fuaꝝ qō solet ꝓbari. ē de offi. archi. ad h. ꝛ. c. vt nr̄m. ē. q̄ fi. sint leg. cām j. ꝛ. ij. l ¶ Au/ ctoꝛib⁹. sicut erat in decre. Gre. ix. j. de resti. in integ. c. j. quā quidā attrl/ buebāt Alex. iij. ꝛ idē in silib⁹. m ¶ Apicē. Idē ꝟbū habes. xl. di. nō nos. ibi: Quis enī sanctū dubitet quem apex tāte dignitatis attollit: al's extollit: vt j. de concel. ꝓbē. c. vl. in ꝑn. n ¶ A multis. De teste fuit sup h re q̄situs ab vniuersitate bonoñ. ꝑ nūciū suū ad h missū: discretū virū bone memorie dñm Jacobuz de castello. māsionariū bonoñ. q̄ homūcio erat. l. paruus hō corpe. ꝛ itelligas q̄ magn⁹ fuit in hui⁹ iurt scia. Cū ꝑponeret coꝝa papa Bonifacio stās: Bonifacius credēs eū genu flexū monebat eū vt surgeret: ꝛ tunc ferē Dotruēsem. s. frem Matthe. de aq̄spreta dixisse ad papā: Zache⁹ est. o ¶ Dispēdiū. Coartādū fuit. j. de ꝓsch. c. iij. p ¶ Te/ neri. s. inserte in h libro vel reseruate. q ¶ Refutari. s. q̄ inserte vel reseruate nō reperient: vt j. in fi. pemū.

r ¶ Publica. iij. di. erit in fi. Jo. an. s ¶ Vicecācel/ larū. tunc: nunc dlaconū cardinalē. ti. sancti eustachij.

Compositores iuris

t ¶ Doctoꝛē. Vi erant gliosi nō solū doctrina legū: sed etiā experiēta rerū: ꝛ tales debēt esse iuris cōpositoꝛes C. de no. compo. in prima ꝓsti. v ¶ Vmōi. scz editas ꝑ volumē Greg. ix. ꝑ ¶ Cōtrarie. Qō in iure repiri nō debet: vt. §. i. pemio Gre. ix. ꝛ. C. de ve. iu. enu. l. tāta ꝑ ¶ Abbꝛeuiatī. Vt est videre in decre. Gre. ix. j. de de cl. c. j. q̄ ꝑ lōgioza ꝟba exuagabaī: ꝛ icipiebat q̄ē nob. cū si. z ¶ Jn toto. Vt ꝓz in decre. Jnno. iij. q̄ icipie/ bat: Graue nimis q̄ ꝑ bꝛeuia verba ponīt: ne cle. vel mōac. c. ij. ꝛ ꝑ de cre. q̄ olim icipie bat: sic dilecti. q̄ ꝑ bꝛeuia ꝟba po/ nīt j. de elec. sta/ tutū. ꝛ in decre. j. de resta. c. j. q̄ olī icipiebat Jo. frā gia. pa. exuagās Jnno. iij. maxie i ꝛer. ꝛ mulce sūt sil'es. a ¶ Du tatis j. de resch. statutum.

b ¶ Correctioni bus. Vt j. ō here. quicūq̄. ad fi. vt ibi dicā. Jo. an.

c ¶ Detractōib⁹ Vt j. de resch. c. j. ad fi. ꝛ de resti/ bus. c. ij. ad fi. et dupl'r j. ō sen. ex. qꝛ ꝑiculosum: vt in oīb⁹ hīs dicā.

d ¶ Additiōib⁹ vt j. de reg. nō so lū: vt ibi dicam. idē eēt videre in decre j. de ꝓbē. sl ꝑ clericis pau. ꝛ j. de ꝓcel. ꝓbē. ne capāde. ꝟ. lz. ꝛ i decre. executoꝛ. ꝟ. pōt tñ habito respectu ad anel quas vnō tracte fuerunt.

e ¶ Vidim⁹. §. de ꝓsang. nō debet. f ¶ Correctionē moꝝ. Quia hoc solū bñ agīt vt vltra hoīm corrigatur. ꝛxij. q. v. pdest. ꝛ imperatoꝛ dicit. Legibus nr̄is moꝛes intēdim⁹ corrige re. C. de se. nup. l. j. ad idē. xlvj. di. c. j. ibi: Ne clatis mo/ ribus tē. ꝛ. §. ō. vl. ꝛ hone. cle. vt clericoꝛ. g ¶ Ttu/ lis. Nō rubꝛicas eē aurēticas. ad h ō ꝑ. di. j. §. hic aūt §. ne se. va. c. j. vt ecce. be. c. j. ff. qō quisq̄ iur. l. j. (De ru/ bꝛicis hui⁹ voluminis ꝛ legū intellige in rubꝛicis decre torū nō est verū. iij. q. lx. charre. Spe. de disp. er alle. in fi. Jo. an.) Jtē nota rubꝛicas de textu ꝑ qō colligē scri/ ptoꝛē q̄ ꝑmittit textū scribere illas ponere debere.

Correctio mozum

An rubꝛice sine aute: tice

Addi. Rubꝛice

h ¶ Volumen. Decretaliū. i ¶ Senariū. Alibi dicit septenariꝰ numer⁹ est ꝓfect⁹. de pe. di. j. in fi. sūme ꝺ id qō j. in glo. seq. no. qꝛ ꝓfect⁹ est numerus senarī q̄ ꝑfe ctus vel resultat ex oīb⁹ ꝑtib⁹ suis aliq̄tis sil'aggrega tis. So. septenarī⁹ numer⁹ nō est ꝓfect⁹ nō ob. glo. paī. sūme: qꝛ itelligit ibi ꝓfect⁹. i. multis silibus approbat⁹ in ꝓtitate numeri septenarū de q̄ potes videre mīra ex empla de cele. mis. c. j. in glo. fi. Hieronym⁹. clari⁹ bꝛxl.

k ¶ Perfect⁹. vo ꝛxv. q. iij. c. vno. Sex. n. eratib⁹ mūdi

Sex eratez

amus ab ipīs. Et quas huma na natura (nouas semper de a ꝓperās edere formas) lites q̄tidie inuenire conaī. nūc an b tiquoꝝ declaratione: nūc ꝺo c nouoꝝ editiōe iurīū. put no/ d bis est possibile repīmamus. e ¶ Sane cū post volūmē de/ cretaliū a feli. re. Gre. pa. f ix. ꝓze. no. tam prouide q̄ꝝ vti g liter compilatū: nonnulle ab h co et ab alijs romanis ponti. k succesiue super diuersis dice renī articlis edite decretales de quaꝝ aliq̄bus an decreta/ l les existerent: earumq̄ aucto ribus dubitabaī sollicite in iudicijs et scholis. Nos ad m apicē summi pōtificatus sup na dispositione vocati: sup ꝟ n cum instātia req̄siti a multis ambiguitatē ꝛ in certitudinē o hmōi dispendiū pluribus af/ ferentez. oīno tollere ac eluci p dare: q̄ ex decretalib⁹ ipīs te/ q neri. q̄ꝝ deberēt in posteꝝ re futari grā suffragāte diuina r ꝓ vtilitate publica desidera/ biliter affectātes: p venerabi les fratres nostros Guilelmū archiepm ebꝛeduneñ. ꝛ Berē garium epm bitereñ. ac dile/ ctū filiū magistrū Richardū s de senis sancte ro. ec. vicecan t cellariū iuris vtriusq̄ docto/ v rē: decretales hmōi diligēti⁹ fecim⁹ recēseri: ꝛ tandē pluri/ bus ex ipsis cum vel tēpales: aut sibi ipīs vel alijs iuribus x ꝑte: seu oīno supflue videre tur penit⁹ resecatis: reliq̄s q̄ y busdā ex eis abbꝛeuiaī. ꝛ ali ā q̄b⁹ in toto vl in ꝑte mutatis b multisq̄ correctionib⁹ detra/ c ctiōibus ꝛ additiōib⁹ ꝑut ex d pedire vidim⁹ factis in ipīs: in vnum librum cum nōnul/ lis nostris ꝓstitutionibus: in f quibus ad correctionem mo/ rum subditoꝝ q̄q̄ quietē mul/ ta statuuntur salubꝛia: fru/ ctus vberes deo ꝙpitio in do mo domini allatura: et pluri/ ma in iudicijs ꝛ extra freq̄ē/ tata dubia decidunī: rediגi g mādam⁹ ꝛ sub debitis titulis collocari. ¶ Quē librū. v. li bꝛis alijs dicti voluminis de cretaliū annectēdū cēsuim⁹ se h ꝛtū nūcupari: vt idē volumē k senariū (q̄ numer⁹ est ꝓfect⁹ libꝛoꝝ illo adiuncto) numeꝝ

generatio z hoīs statꝰ finiē vt ibi. Pria enī etas in hoīe est ifantia q̄ durat vsq̄ ad. vij. an. Scōa puericia vsq̄ ad. xiij. vel. xiiij. an. Tertia adolescentia vsq̄ ad. xxv. Quarta iuuētus vel virilis etas vsq̄ ad q̄nquaginta. Quinta senectꝰ vsq̄ ad. lxx. Sexta abinde: z dicit sentū aliarū etatū rer/minus. C. de sac. sanc. ec. vt iter di

Additio uinum. (De his hoīs etatib⁹ Ar/ch. j. ō cle. egro. c. vno. Accur. ff. ad l. fal. hereditatū.

Sex gnā Jo. an.) Sic er nōes mūdi sex generationes mūdi. Quarum prima vsq̄ ad

Addi. Noe. (In hac fuit institutio et lapsus generis humani. Johannes an.) Scōa vsq̄ ad Abraā.

Addi. (In hac fuit generis humani de structio per diluuium z renouatio.) Tertia vsq̄ ad Da

Addi. uid. (Accur. C. de sum. tri. inter claras. aliter ponit sez vsq̄ ad Moysen. z quartā vsq̄ ad dauid. tene cū glo. Jo. an.) Quarta vsq̄ ad transmigrationē babylonis. (Floruit lex in hac sub regibus et prophetis Job. an.)

Addi. Quinta vsq̄ ad aduentum christi. (Fuit in hac populi captiuatio z redemptio. Job. an.) Sexta vsq̄ ad fi/

Addi. nem seculi. (Sub hac humani generis redemptio. Jo. an.). Est aūt ad hoc si. s. de cōsan. nō debet. de pse. di. iij. de trina. sed iz sint bone iste similitudines nō tū inse

Quattuor runt ipsum senariū numerū esse perfectū. vnde dic fm sūt gnāri/ arithmeticos quattuor esse generationes numerorum. ones nu/ (Isidorus li. iij. ety. breuissime hec ponit. vj. q. nota. de merorum here. ad nīm in Clem. glo. vj. Jo. an.) Prima q̄ incipit ab vno z durat vsq̄ ad. x. z dicit ista numerorū monadicoꝝ: a monos qđ est vnū. xvj. q. j. placuit. ij. qz ab vno icipit. Scōa dicit decadicoꝝ a decade qđ ē decē. z durat vsq̄ ad cētū. Tertia dicit hecadicoꝝ z incipit a centū z durat vsq̄ ad mille. Quarta dicit milliedicoꝝ.

Numer⁹ a mille incipiēs z durat vsq̄ in infinitū. Ex his q̄tuor pfect⁹ p/ generib⁹ numeroꝝ est reperire alios pfectos paucos tū tes aliq̄s allos ipfectos. Exipfectis est reprire alios diminutos: allos abundātes. Dicit aūt numerus pfectus q̄ constat vel resultat pcise ex oibus partibus suis aliq̄tis simul aggregatis. Est q̄ videndū q̄ sint pres aliquote: z sunt pres aliquote q̄ aliquoties sumpte reddūt suū totū: pcise. i. nō plus nec min⁹. videl⁹ in senario q̄ est p̄mus pfectoꝝ: z solus inter monadicos perfectus. nā sexvicibus vnū sex sunt: ter duo sex sunt: bis tria sex sunt: ad inde nō sūt pres aliq̄te: qz q̄tuor aliquoties sumpte facerent viij. vel plus. ḡ oīes pres aliquote sunt hee: vnū duo. tria. sed vnū duo tria faciūt sex. ergo senarius numerus est pfectus fm diffinitōez supiorē q̄ habet q̄ numer⁹ p fectus resultat pcise ex oibus partib⁹ suis aliq̄tis simul aggregatis: vide in alto numero pfecto. Jn genere enī decadicoꝝ alius z solus numerus est pfectus. s. xxviij. tolle pres sez dimidiā z circa. ff. de ver. sig. nomē. qz vltra dimidiā nō esset reperire aliquotas: vt. ō. dixi. xiij. est ps aliquota: qz bis sumptū fa. xxviij. xiij. xij. xj. x. ix. viij. nō sūt pres aliquote de. xxviij. qz aliquotiens sumpte nō inferūt pcise suū totū: iz plus vel minꝰ. Nā. xiij bis sumptū fa. xxvj. ter sumptū fa. xxxix. et sic plus vel minus. et sic de singulis. viij. est ps aliquota: qz quater sūpta infert suū totū. vj. et. v. nō sunt pres aliquote. iiij vo est ps aliquota: qz septies sumptū infert suuz totū. tria nō est pars aliquota sed duo: z vnū bī sunt partes aliquote: qz. xiij. vicibus duo facit. xxviij. et. xxvij. vicibus vnum fa. xxviij. ergo restat q̄ oīes pres aliquote de. xxviij. sūt. xiij. viij. iij. ij. et. j. sed ex his aliquotis simul aggregatis resultat pcise totum: qz. xiij. viij. iij. ij. et. j. faciūt. xxviij ergo fm diffinitionē superiorez xxviij. ē numerꝰ pfectꝰ: et sic etiā de aliis pfectis. Cōputaul aūt ō isto vt melius itelligeret dicuz de senario. Ex im/ Numeri imperfecti pfectis dixi q̄ alij sunt diminuti: de quibus soler poni exemplū in octonario. tres enī sunt pres alīq̄te de octo. sez. iiij. ij. et. j. ẓ. iiij. ij. et. j. faciūt. viij. z sic est ipfectus diminutus. vide in q̄ternario cuius due sūt pres alīq̄te. sez. ij. et. j. qz bis. ij. iiij. z q̄ter vnū. iiij. sed duo z vnū faciūt tria. ḡ est q̄ternari⁹ numerꝰ ipfectꝰ diminutꝰ. z vide in ix. cui⁹ etiā due tm sūt pres alīq̄te. s. tria z vnū. sez. iij. z. j. faciūt q̄tuor. z sic est ipfectꝰ diminutꝰ. Jn ipfecto abūdāti soleꝝ exēplū poni in duodenario cui⁹ alīq̄te sūt. vj. iiij. ij. ij. et. j. sed iste aliq̄te simul aggregate reddūt plus q̄ totū sez. xvj. ḡ est impfectꝰ abundās. vide in xx. cuius pres alīq̄te sūt. x. v. iiij. ij. z. j. q. simul aggregate reddūt plus q̄ totū. sez. xxij. z sic est numerꝰ ipfectꝰ abūdans. hec late z clare cōputādo posui: vt bñ intelligaē b qđ nō est de materia iuristaꝝ. a Nec sine. Antipophora. rūdet enī tacite q̄stioni q̄ grī posset q̄re non mādabat istas decre. poni in antiq̄ cōpilatōe Gre. sub suis titulis. b Predecessoꝝ. Jnno. iij. z Gre. x. scripserūt enī hi in pemijs suis doctoribus z scholaribꝰ vt decre. q̄s mitrebāt sub suis ti. put exp̄mebat lit̄is inseri facerēt. vñ qđa faciebāt ipas scribi in fine titulorꝝ cōpilatōis Gre. et isti seruabāt mādatū: qđ faciebāt de eis volumia: z isti nō seruabāt mādatū ipoꝝ vt hic patz. c Promulgabāt. Leges instituūt cū promulgant. iiij di. §. leges. d Jnfinitos. Oēs. s. ediros aī hui⁹ libri cōpilationē. e Laborib⁹. Nō maximos labores cē in libris scribēdis. z est ō scholares q̄ sp dū sūt i studio faciūt scribi libros dū laborare deberēt ad studiū. laboribꝰ enī talib⁹ z expēsis parcendū est. de do. z ptu. finē Jo. an. f Vniuersitati. ꝓclusio. g Narrare Nō fieri debz: vt. xxxv. q. ix. aplice. z. s. ō refer. ad audientiā. j. h Bulla. Ars nō credit mādatū principis. vt. xcvij. di. nobilissim⁹: vbi de ħ. z. C. de mā. p̄n. l. vna. i De ceō. Cōstitutio q̄ respicit futura. qđ ō pēdētib⁹ dicā j. de elec. iz canon. qū incipiāt ligare cōstones hui⁹ sexti li. dicā i fi. sexti ll. sup data. k Scholis. ħ expone nec nō. in pemio Gre. l Refuant. Sic decre. exijt q̄ seminat. reseruata j. de ħ. sig. z pstones oēs edite sup negocio hereticē prauitatis nō ꝓrie pstituōib⁹ hui⁹ libri sexti: vt. j. de here. c. vl. in fi. idē posset dici ō reuocatoriꝰ de qb⁹ j. de pbē. c. pe. z antepe. z de pces. pben. c. vl. Jo. an. m Volumis. s. cōpilatōis Greg. ix. z sic

Additio aplica scripta mādam⁹ q̄tenꝰ g libū hmōi cū multa maturi/ h tate digestū: quem sub bulla nostra vobis transmittimus: prompto suscipientes affectu i eo vtamini de cetero in iudi/ k cijs z in scholis nullas alias p̄ter illas q̄ inserunt: aut spe/ l cialiter reseruāt in eo decreta les aut pstitutiones a q̄buscū/ q̄s nr̄is p̄decessoribus ro. pō. m post editionē dicti voluminis promulgatas recepturi vlte/

vides hodie p hūc finē: q decre. ō fide istru. pastoralis. nō hz locū in decretalib⁹ editis post cōpilatiōez Greg. ix. z añ hūc librū. sed posset hre locū i decre. Bonifacij editis post cōpilatōez hui⁹ sexti libri: z in oib⁹ p eū vel ei⁹ successores edēdis. De summa tri

Quare ru/brice hui⁹ sexti nō cō/tinuanē

ee iudicio meo ptinuāde nō sūt.

Additio (Cōcor. arch. qui ertiā illas nō pti/nuat. Sed Joh. mo. ꝫ q cōsterit il/las cōtinuat qō nō placz nec fuit illa itētio aucto/ris Jo.) Rō ḍa fm ō q occurre/bāt aliq̄ addēda mutanda: detra henda: vel corri/gēda. sic addita mutata detracta vel correcta fue/rūt habito respe ctu ad cōpilatio/nē antiquā: z ipi us rubricaz hic ordine retento. si nihil in ritu. vole bat addere vel mutare illo omis so trāsibat ad sequētes: vñ fm rei vitatē decre. huius li bri in cōpilatōe antiq̄ debebāt sub suis titulis collocari ꝫ omissū fuit ex cā: vt. ē. in pemio. ꝫ. nec sine cā. ō isti⁹ rūbrice ptinuatōe z materia dic vr nō. Ber. ē. co. ct.

Fidei. Errore grecoz q dicebant spūsctm pcedere a solo pre: extirpato p canones. de cō sc. di. v. c. pe. z vl. adhuc q̄dā errores alios in ciderūt negātes spūsctm eternaliter pcessisse a pre z filio. alijs dicētib⁹ q ab vtroq̄ pcedebat: nō tāq̄ ex vno pncio. sed tāq̄ ex duob⁹ pncipijs z duab⁹ inspira

Addi. tionibus. (De diuersis erroribus circa spiritūsctm ha/bet. xxiij. q. iij. c. pe. ꝫ. cathafrygijs. z. ꝫ. boeciani. ct. ꝫ. noeciani. z. ꝫ. se. z. ꝫ. macedoniani. z hos oēs specifica/bat ō frā. ꝫcel. Jo. an.) Gre. x. in gnāli pcilio Lugdu/nēn. primo ponit pfessionē suā quā ertiā dicit sctē roma ne ecclie catholicoz patrū grecoz doctoz z latinoz ob

Addi. seruātia z doctrinā. i. q (lab hinc recipe sūmariū casum Jo. an.) spūsctūs eternaliter a pre z filio: z tāq̄ ab vno pncipio z vnica spiratiōe pcedit: demū reprobando dā nat oēs q pmissa negare vel ꝑiū asserere psumpserint.

Addi. Scōa ibi: Sz qr. (fm Jo. mo. sunt tres ptes. In pma narrat pcessionē spiritusscti. Scōa firmat illā. Tertia dānat ꝑiū sentiētes Jo. an.) a Fideli. e. firmiter. z ē. de here. dubius. z est sile. C. de his q ad eccle. pfu. l. fi deli. z dic fideli q ad mētē: deuota q ad exteriores actus q. d. humili: ad ō ꝫ. de imu. ec. decet. b Professione: id est pfessiōe. c Eternaliter. Nā est pr generās: fili us nascēs: spūsanct⁹ pcedens pariter ab vtroq̄ absq̄ initio sp pariē ac sine fine. ē. c. firmiter. circa pn. de pse. di. iij. c. vl. z. C. ō sū. tri. i epla inē claras. Sz opponit: tri nitas ē vnūs vniuersoz pncipiū: vt. ē. c. firmiē. q nō ē ibi erritas: q eternū ve sine pncipio sine fine. So. est pncipiū pncipias ñ pncipiatū vt referat pncipiū ad res cre atas: nō ad ipaz diuinitatē. d Et filio. Cōfudit ō er ror grecoz dicentiū spūsctm a solo pre pcerdere. Do nebāt aūt aucte euāgelica. Jo. xvj. ibi: Spūsctūs q a pre pcedit. Itē i symbolo apō cos ō dicto simplicit ꝑi

neē q ex pre pcedit. Nos addim⁹ filioq̄: ad idē lex. C. de sū. tri. l. ij. vbi ō ꝫ spūsctm quē ex sūmo rex parere spe ramus ꝛc. sed ad ō: filia rūdeē q exp̄ssio pris nō exclu dit filiū. imo ponti⁹ includit: cū ipoz opa isepabilia sint xxvij. q. j. sic eni. de pse. di. iij. c. vl. vñ cū pr z filius sint

pfiteē z docet sacrosācta ro. ec. mater oīm fideliū et magi/stra. ō habet orthodoxoz pa trū atq̄ doctoz latinoz pari/ter z grecoz incōmutabilis z ña snia. Sz qr nōnulli p pter irrefragabilis pmisse vi tatis ignorātia: in errores va rios sunt plapsi. Nos hmōi erroꝛib⁹ viā pcludere cupien tes ō sacro approbāte cōcilio dānamus z reprobam⁹ oēs q negare pūpserint eternaliter spūsctm ex pre z filio pcede re: siue etiam temerario ausu asserere q spūsctūs ex pre et filio tāq̄ ex duob⁹ pncipijs.

vna essentia substantia seu natu/ra: vt in p. decre. firmiē. nō pt ab vno solo pcedere nec sum⁹ excōlca ti vt dicebāt gre ci: addēdo i spm/bolo filioq̄: q̄ il/lud pot⁹ est de/clarare q̄ adde/re. (Dicunt qui/dā hoc descripsisse rome in tabla ar gētea post altare bti Pauli ad mā datū Leonis. z. j sentē. dis. xj. c. ij. Joh.) Et adde qō nō. de pse. di. v. c. pe. ꝫ obijcit ad hāc pstitōz q sit supflua: ex eo q ō idē dictū fuerat. ē. c. firmi

Addi.

ter. ibi spūsctūs paritei ab vtroq̄ ꝛc. Sed dic q ō expsius modū pcessiōis aperit dicēs: q nō tanq̄ ex duob⁹ ꝛc. pterea ō dānāt asserēdo vel negādo ꝑiū sentiētes.

e Docuit. No. q in his q sunt de fide catholica z eis articulis necessario tenere debem⁹. z sequi qō tenet z se quit romana ecclia: als essem⁹ heretici. ē. c. ri. c. j. z. ij. ꝛ in alijs nō habem⁹ necessario seq̄ z tenere qō sequit: ni si seq̄t z doceat. xj. di. nolite. vbi de ō. xij. di. nouit. xxxj. di. aliter. de pse. di. iij. de trina. invna eni fide nil officit scrē eccle⁹ꝛ suetudo diuersa: vt ibi. f Firmiter. ē. c. firmiē. g Fideliū. De his q sūt fotis nihil ad nos. xj q. iij. inē ba. ij. q. j. multi. de diuor. gaudem⁹. licz ab eis expediat bonū hre testimoniū: vt ibi. z. viij. q. j. ꝛ ē. ē. de sa. vn. c. vno. ꝫ. ad exhibēdū. xj. q. iij. no sunt. xij. q. j. nolo. h Orthodoxoz. i. catholicoz. i Patrum xv. di. c. j Doctoz. q̄z est ordo pelpu⁹ in eccliā. ē. de hereti. cū ex iniuncto. ꝫ. cum igit. z p doctores pdicato res z platos intelligas. xlij. di. c. j. l Latinoz. Vt augustini: hieronymi: ambrosij: z gregorij. xx. di. de li/bellis. xv. di. sctā. ꝫ. de relliqui. c. j. m Grecoz. Aliq̄z vt Joh. Chrysostomi. cyrilli. athanasij. dydimi. z ephe/sini pcilij partz. greci eni ꝑiū dicūt: vt. ē. dixi. Vel dic fm Guil. q i hoc gnāli lugduñ. pci. greci qō ō dictē fue rūt publice pfessi: z symbolū cum additione filioq̄: ibi publice cātauerunt de mādato ipatoris z ecclie grecoz vtriā corde credāt. xxij. di. psalmista (Refert frā. ver cel. q ibi fuit psonaliter ipoz pfiarcha et solēnes nūcij ipatoris Jo. an.) n Vera. Als posset i meli⁹ cōmu tari. xxxv. q. ix. aplice. z. c. seq. o Ignorātiā. Que cū ctoz errorū est mr: vt. xxxvij. di. ignorātia. nec in his ex cusat ignorātia. nā ignorans ignorabit: vt ea. di. q ea. ad idē. xvj. q. j. si cupis. xxij. q. ij. in q̄bus. z. c. sequē.

Addi.

p Precludere. vt. lxxxiij. di. erro. ē. de spō. inē. opa. q Dānam⁹. ē. e. dānam⁹. z dic dānam⁹ z reprobam⁹. i. reprobādo dānam⁹. Jo. an. r Asserere. ē. dixi ne gare. q̄d si q̄s nec negat nec asserit sed tacēs sic sentit vl dēē nō teneri: q: tacere est pter ista duo. xxij. q. ij. ne q̄s.

Nō q̄ tenet ro. eccl. sed debemus

ff. de regu. iuris. ls qui tacet. ff. e. l. qui tacet. Sol. licz non ex ꝓbis: nñ ex mente iudicat hereticus. de here. c. j. xxiij. q. iij. hereſis. ꝛ. ca. hereticus. ꝛ deus audit in cor/de: vt. xvij. q. j. §. ſi ergo. ꝛ cor interrogat. xiij. q. v. ſi. quid. ꝛ. xv. q. vj. c. j.

Dicit. Dicet.

Diuiſio

¶ Dividit: qz duo facit. Primo ſimilitudinem impio/dat rationẽ red/dens ꝛ caſum ſolvit: duas modifi/cationes ponẽs. Scõa ibi: Jpſis Jo. an.

a ¶ Romanus. Vocañ interdũ epi maiſmi põtifices. xxj. diſt. cleros. ſolus ꝓ papa ſũmus vel romanus pontifex appellañ: vt hic xxiij. diſt. in noie

b ¶ Jura. Nõ ex hac lra rõnem quare aliud in iurib⁹ aliud in reſcriptis: vt primũ ius tollañ p ſcõm ꝓtrariũ. ſed nõ primũ reſcriptũ p ſcõm: niſi de illo fiat mẽtio. §. de reſcrip. ceterũ.

c ¶ Habere. C. de teſta. l. oĩum. ꝓtra xxiij. di. ꝓterea. ꝛ. xxx. q. iiij. qõ añ. vbi nõ recoluit vr banus ei⁹ qõ ꝓdeceſſor leo ꝓhibuerat. Sol. vt in predicto. c. ꝓterea notañ.

¶ Prior. Poſteriori directe contrariã.

e ¶ Revocare. De cõſe. di. j. c. vaſa. de cog. ſpi. c. j. ff. de leg. l. nõ eſt nouũ. in legib⁹ § ẽrijs ſtam⁹ vltie. idẽ in teſtamẽtis. xiij. q. ij. vlti. volũtas. de cele. miſ. cum marthe. ff. de leg. j. ſi mihi. rõ eſt vtrobiqz. qz verũ qz pẽder ex volũtate vni⁹ rm. in his añ q̃ pender ex volũtate duoz. dic vt dixi ẽ. de reg. iu. qui ꝑor. ꝛ qõ de teſtamẽto dixi. ſ. q vltimo ſtam⁹: itelligas etiã ſi in ipo de ꝓmo nõ fiat mẽtio. fallit i duob⁹ caſib⁹. ſ. ſi ꝓmũ teſtamẽtũ facrũ ſit inẽ libꝛos. C. de teſta. aucẽ. h inter libꝛos. ꝛ cũ ipe teſtator legẽ teſtãdi ſibi dixit ſic: ſi fecero aliud teſtm̃ non valeat: qz tũc ſcõm faciẽdo oporteret q faciat mentionẽ ꝓmi. ff. de lega. iij. l. ſi ꝯs in ꝓn. Jo. an.

f ¶ Noſcatur. eſt ẽ. §. de reſcrip. nõnulli. de eta. ꝛ q̃ſt. eã re. §. de capel. mo. ex pte ẽ. de excel. pla. c. vno. ꝛ. xxv. q. ij. reſcripta. ꝛ. l. oẽs q̃ eſt. C. ſi ẽ ius vel vti. pu. l. vl. ꝛ ibi de h. dic ꝑdicta iura nõ eẽ ẽrla. illa enĩ de reſcrip. datis ẽ legẽ loquunt: q nõ valẽt niſi in ipis fiat mẽtio de lege: et maxie cũ ibi cadit error facti: vt in. c. nõnulli. hic de ſcõa lege loq̃t q primã tollit directe ẽrlã: lz de illa nõ faciat mentionẽ: ꝛ potuit eſſe rõ: qz maturius ꝛ deliberati⁹ fit legis ꝓmulgatio q̃s reſcripti ꝓceſſio. ad h. §. in ꝓmio hui⁹ libꝛi ad fi. in reſcripto eriã dicim⁹ q ſi ꝓſtaret de certa ſcia ꝓncipis valeret reſcriptũ ẽ ius elicitũ: vt in ẽrijs notatur. ſed prima facie ꝑſumit̃ p impoꝛtunitatẽ obtentũ: vñ expectari ſolet ſcõa iuſſio: in añ. vt nulli iudi. §. ꝛ hec ꝓ iubemus. col. iij. in añ. de iudi. §. oẽs añ. col. vj. ꝛ ſi reſcriptũ ꝓcedit aliqđ ẽ ius: lã in eo mutat nomẽ reſcripti. ꝛ dicẽdũ eſt ꝑiuilegiũ. iij. di. ꝑuilegia. de ver. ſig. abbate. ltẽ ꝓtra: qz antiquitꝰ iuri ſtandũ eſt. xxiij. q. ij. hoc ipm. ꝛ. l. dño ſancto in fi. dic vt ibi in glo. penul.

Nota g ¶ Quia. Diuerſitatis ratio. h ¶ Singularitũ. Nõ qz p h ꝑs q generalẽ ꝓſuetudinẽ bñ tollit noua ꝓſtitutio principis ꝛ merito: qz illius legis ꝓmulgatio alias ſuperflua ꝛ inutilis eſſet. ſed in ſingularib⁹ ſecus: qz lz lex nõ habeat locũ bonoñ. habebit locum mutine padue et locis alijs. i ¶ Cũ ſint. ratio rõnis. k ¶ Facti. Noveni revocat q ignorat: ignorat autẽ q̃ ſunt facti: ꝛ puto p hãc lram terminatã q̃ſtionẽ illã q̃ ẽrlẽ: an noua cõſtitutio revocet ſtatutũ epiſcopi cõtrariũ q̃ ſolũ cauebatur ius cõe. pone in terminis decr. de eta. ꝛ q̃li. ꝓterea. q̃ ẽrtũ ad ꝑſentationes patronaꝝ eſt hodie revocata per decr. ẽ. ò inſtti. c. ij. Nunc̃d ſublatum eſt ſtatutuz epi q̃ illõ ſimpli/citer cauebatur: qõ dicit decr. p̃. ꝓterea. Eodẽ modo põt poni exemplũ de decr. §. de ꝓceſ. ꝑben.

Additio

b posteriorẽ põt (cuius de ipa e mentionem non faciat) revo/g re noſcatur. quia tamen loco h rum et perſonarũ ſingulariũ i conſuetudines et ſtatuta (cũ k ſint facti et in facto ꝓſiſtant) l poteſt probabiliter ignorare. m n

¶ Ipſis (dũ tñ ſint rationabilia) per conſtitutionem a ſe o nouiter editam ꝛ niſi expreſſe caueatur in ipſa non intelligi p tur ĩ aliquo derogare. I dẽ Duo ſunt dicta. Primum q accedens. ad decr. eo. titu. c. ij. ꝛ de decre. de cenſi. romana. ꝛ. c. exigit. ad decr. eo. ti. felicis. diaco. autẽ q ſicut ſublatũ eſt ius cõe. ita ꝛ ſtatutum quod ſimpliciter prohibebat ius cẽ mune: cum illud non ſit facti: nec conſiſtat in facto: imo ſit iuris ꝛ ꝓſiſtat in iure: ꝛ facit qõ notañ Jnno. Hoſti. ꝛ moderni. §. de reſcꝓ. c. j. vbi no. q de rescripto vel ꝑiuilegio qõ ſimpliciter continet ius cõe in ſcõo ꝑuilegio vel reſcꝓto nõ eſt neceſſe fieri mẽtionẽ: ꝛ ſi ẽrlũ dicerem⁹ iã epi poſſent tollere prãrem ſũmo põtifici tollẽdi iura in dioc. ſuis ſtatuẽdo ſimpliciter q̃ ture ca uenẽ. Jrẽ pbo id euidẽtiſſima rõne. iſta decre. cõparat iſta duo: ꝓſuetudines ꝛ ſtatuta ſingularia: ſed lã ſeqrẽ q oim iurũ correctio vel mutatio eſſet inutilis. dicã enĩ q lz revocatũ ſit ius cõe: tñ ꝓſuetudo ꝑſcripta q̃ ſeruafuit ius cõe revocata nõ ſit eadẽ rõne qua id dicim⁹ de ſtatuto: ꝛ id eſſet abſurdũ. Jrẽ nõ poſſum⁹ dicere q ſtatuta ꝓinẽrtia ius cõe ſint ſingulariũ ꝑſonarũ: qõ rẽdrit hec decre. Jrẽ ſi papa tollit ſuã cõſtitutionẽ qõ eſt plus: multo fortiꝰ ꝓſtitutionẽ ẽriorꝭ idẽ dicẽre qõ eſt min⁹: ad h optime facit de fi. iſtru. paſtoralis. vbi dicit q ſi decre. exuagans cõſonat iuri cõi: iudicari debet ſm ipaz: qz ius eſt. Idẽ igit̃ dicã i locali ſtatuto: q ſi ꝓiner ius cõe ſublato iure tollit ſtatutũ: quod ius cõe eſt. Si igit̃ ꝓſuetudo ꝛ ſtatutũ ſingularia ſint: ꝛ cõſiſtãt in facto et ſint rõnabilia: nec exꝑſſe revocẽt: eis nõ derogañ p ꝓſtitutionẽ nouiter editã: alꝭ ſecꝰ. h. d. decre. Jo. an.

l ¶ Jgnorare. §. vt eccle. bñ. vt nr̃m.

m ¶ Ipſis. ſ. cõ ſuetudinib⁹ ꝛ ſtatutis.

n ¶ Rõnabilia. Vtrũ ꝓſuetudo ſit rõnabilis necne reliquẽdũ eſt iudici: cũ nec certa regula tradi poſſet ſm Hoſtl. q h no. in ſumma. de conſue. §. quid ſit ꝓſuetudo. ꝛ. ꝓſuetudo eſt vſus. ꝛ bñ dicit rõnabilia: qz h ſolũ qõ rõnabile eſt defẽdit eccl̃ia. xxiij. di. c. vl. ꝛ. lxxxj. di. ſi q̃ ſine. de rõnabili añ cõſuetudine pone exẽpla ẽ. de cõſue. c. iij. ꝛ. liij. §. de ꝓſue. cũ dilectus ꝛ facit qõ dicã ẽ. de elec. ex eo qõ in fi.

o ¶ Expreſſe. ẽ. de cõſue. c. j. et. ij. de elec. qz ſepe. ꝛ. c. cũ nõ deceat. in q̃b revocãt eriã ꝑuilegia ꝛ ſtatuta de cle. nõ reſi. c. vno. ẽ. de cenſi. q̃q̃. de peni. ꝛ re. c. ij. de biga. c. vno. de ca. mo. ca. vno. cũ ſi. q oia nõ vident cõperta exempla cũ illa nõ eſſent rõnabilia: qõ verũ põt dici hodie: qz ius reſiſtit. habes exempla hodie circa conſuetudines de era. ꝛ q̃ſt. vt hi q in fi. in Cle. cũ ſuis cõcor.

p ¶ Derogare. ẽ. ff.

De ꝓſuetudine rationabili vel ne.

de sepul. vio. l. iij. §. diuus. Solu. illa lex multis modis intelligit: vt ibi no. z. ff. de legi. l. de quibus. sed in ꝯtū dicere videt q cōsuetudo vel statutū p̄cedens legē tollat a lege: dici pōt ꝟ verū cū p̄ceps intendit: vt no. Ber. se intelligere illam legem. §. de fi. instrumē. pastoralis. in glo. j. in fi. que solutio approbatur per hanc decre. reprobat autē ꝟ opt. Hosti. q̄ ꝯ hunc tex. no. in sū. de cōsue. §. z de frute. §. sed speciale ē.

Diuisio

Statuta ordinariorum non ligant probabiliter ignorantes. Scōm q statutum episcopi extra suaz diocesim subditum non ligat. Jo. an. ca. I

a UTanimaruz periculis
b obuietur: sententijs p
c statuta quozuncunq ordinariozum prolatis: ligari nolumus ignozantes. Dum tamē
e eozum ignozantia crassa non
f fuerit aut supina. ¶ Statuto episcopi quo in oñes qui
h furtum commiserint excōmunicationis sententia p̄mulgatur: subditi eius furtuz extra
k ipsius dioce. cōmittentes minime ligari nosc̄untur. Cum
l extra territoziū ius dicenti
n non pareatur impune. Dere scriptis. Gregozius nonus. Rescriptū impetratum ab excōicato est ipso iure nullū z in
o desecutum: nisi in cām excōi
p cationis vel appellationis. h. d. ca. I
q Ipso iure rescriptum vel processus per ipsum

pto pōt p tribunali sedere §. de offi. ordi. cum eps.

l ¶ Cum extra. Mario. z no. de oībus rationem reddēdam: quod dic vr. §. de rescrip. si q̄n. Omnib⁹ rōreddēda ē

m ¶ Territoziū. suum. §. de offi. leg. nouit. ff. de iurisdi. om. iu. l. vlt. z est territoziū vniuersitas agrozum intra fines cuiusq; ciuitatis q̄ ab eo dictum quidam aiūt q magistratus eius loci intra eos fines terrēdi. l. submouē/di ius hūt. ff. de ver. sig. pupillus §. territoziū.

n ¶ Impune. l. sine pena: id est nō parens ex eo penā non patit.

Ipso iure

¶ Post hanc decretalem dicit Diuisio a quo dubitatur casus excipit ibi: ¶. Joh. an.

o ¶ Ipso iure: Ergo sine excep/tionis ope: z sic falsam puto opi. Tan. z Innocen. no. §. de offi. de lega. prudentiam. §. sexta. et Ber. Com/pos. no. §. eo. c. sup lris. in glo. hic queritur. z Bull. du. no in spe. titu. de rescript. p̄sentatione. §. rōne aūt impetrātis. ver. q̄d de p̄cessu. qui oēs dixerunt q̄ p̄cessus habitus p lras impetratas ab excōmunicato valet: si non opponat exceptio: z ꝟ dico territus cū supradicti omēs excepto Tan. hanc viderint decre. vnde vel non ponderauerunt hoc verbum ipso iure positū in principio hic: vel hanc decre. putauerunt esse correctā p decre. pla. q̄d non credo: cū pars illa q̄ correcta est remora fuerit: vt §. dicam. p

¶ Rescriptum. §. eo. dilectus filius abbas. z sarts hic puto terminaram questionē qua queri solet vtrum reus actorem quē excipiendo contra rescriptū z personam repulit excōmunicationis vigore coram ipso delegato reconuenire possit: et patet q̄ non. si eni nulla est rescriptum et cōuentio est principale: recōuentio accessorium: sublato principali et accessorium §. de regu. iur. accessoriū. cum suis concor. Item causa conuenti/onis et reconuentionis simul sunt tractande. §. de mu. pe. c. j. de ordi. cog. cū dilectus. quod hic esse non posset. Item conuentio est expressum recōuentio tacitum. sublato igit expresso: z tacitum est sublatum. C. si reus vel accu. mor. fu. l. vlti. z facit q̄ no. de cle. coniu. q̄ ad te. z hoc tenuit Tan. Bar. bzix. in questiōe veneriali. exp. que incipit: actor conueniebat reum.

Ignozātia

d ¶ Ordinariozū. Qui dicat ordinarij. no. Hos. z Ber. §. de of. or. cū ab ecclīa.

e ¶ Ignozātes. Cōtrariū no. Ber. in p̄e. decre. a nobis. z mouebat ex eo: q̄ incidebat in factū lā dānatū: z q̄ in culpa fuit rē phibitā faciendo: z q̄rere debuerat. sicut etiā vbi culpa p̄cedit non excusat mer⁹. ff. q̄ me. cā. si mulier.

f ¶ Supina. Que est ignare q̄ oēs sciūt. de postul. pla. c. j. de cle. ex. min. aplice. Ignātia q alia facti: alia iuris. si iuris: aut cōis aut singularis. statutū eni epi ius facit inter subditos: quod tñ non ligat phabiliter ignorantes vt hic.

g ¶ Statuto. No. epm posse facere statura: ad idē. §. pri. rū. §. de ma. z obe. si q̄s venerit. z legat⁹ in puincia sua. §. de offi. le. c. vl. et sunt talia statuta perpetua etiā post obitū vel recessū: vt ibi.

h ¶ Cōmiserint. Cōtra j. de sen. excō. romana. §. caueāt. vbi dicit q p futuri delicts excōicatio ferri nō debet. Sol. aliud est ferre in aliq̄ excōicationis sniam p futuro delicto: vt si dicat excōico te si tale q̄d feceris q̄ ibi phibet. aliud statutum generale facere excōicationē fulminās: q̄ hic p̄mittit: vt. §. de sen. excō. a nobis. j. vel lez ibi phibeat ferri: tñ lata tenet: vt ibi no. Ber. vel si dicat q istud commisserint p̄tereriti nullum p̄trarium: quod p̄tus dixi tenet: z adde q̄ ibi dicā.

Furtum quid sit

i ¶ Furtū. Q̄ est p̄trectatio rei alienē inuito dño: fraudulosa: et aio lucrandi. instl. de ob. q̄ ex quasi dell. in p̄in. z §. furtum aūt. z §. placuit z prohibitū etiā in decalogo. xliij. q. v. penale. z in scōa phibitione obtinet quarum locum: quod dic vt no. xxxij. q vij. q̄uid in oībus.

k ¶ Diocesim. In qua totā iurisdictionē habet ordinariā: z in q̄libet ipius loco: nō exē/

Omnib⁹ rōreddēda ē

l ¶ Cum extra. Mario. z no. de oībus rationem reddēdam: quod dic vr. §. de rescrip. si q̄n.

m ¶ Territoziū. suum. §. de offi. leg. nouit. ff. de iurisdi. om. iu. l. vlt. z est territoziū vniuersitas agrozum intra fines cuiusq; ciuitatis q̄ ab eo dictum quidam aiūt q magistratus eius loci intra eos fines terrēdi. l. submouē/di ius hūt. ff. de ver. sig. pupillus §. territoziū.

n ¶ Impune. l. sine pena: id est nō parens ex eo penā non patit.

Ipso iure

¶ Post hanc decretalem dicit Diuisio a quo dubitatur casus excipit ibi: ¶. Joh. an.

o ¶ Ipso iure: Ergo sine excep/tionis ope: z sic falsam puto opi. Tan. z Innocen. no. §. de offi. de lega. prudentiam. §. sexta. et Ber. Com/pos. no. §. eo. c. sup lris. in glo. hic queritur. z Bull. du. no in spe. titu. de rescript. p̄sentatione. §. rōne aūt impetrātis. ver. q̄d de p̄cessu. qui oēs dixerunt q̄ p̄cessus habitus p lras impetratas ab excōmunicato valet: si non opponat exceptio: z ꝟ dico territus cū supradicti omēs excepto Tan. hanc viderint decre. vnde vel non ponderauerunt hoc verbum ipso iure positū in principio hic: vel hanc decre. putauerunt esse correctā p decre. pla. q̄d non credo: cū pars illa q̄ correcta est remora fuerit: vt §. dicam. p

¶ Rescriptum. §. eo. dilectus filius abbas. z sarts hic puto terminaram questionē qua queri solet vtrum reus actorem quē excipiendo contra rescriptū z personam repulit excōmunicationis vigore coram ipso delegato reconuenire possit: et patet q̄ non. si eni nulla est rescriptum et cōuentio est principale: recōuentio accessorium: sublato principali et accessorium §. de regu. iur. accessoriū. cum suis concor. Item causa conuenti/onis et reconuentionis simul sunt tractande. §. de mu. pe. c. j. de ordi. cog. cū dilectus. quod hic esse non posset. Item conuentio est expressum recōuentio tacitum. sublato igit expresso: z tacitum est sublatum. C. si reus vel accu. mor. fu. l. vlti. z facit q̄ no. de cle. coniu. q̄ ad te. z hoc tenuit Tan. Bar. bzix. in questiōe veneriali. exp. que incipit: actor conueniebat reum.

Questio

q ¶ Processus. Numquid ergo correcta est decre. pla §. de excep. vbi dicitur q processus habitus cum excōmunicato tenet do nec opponatur exceptio: z postmodum ipo absoluto reassumatur causa in eodem statu: Sol. non est correcta imo potius corrigeretur ista per illam: cuz illa sit posterior. est enim Inno. iiij. sed hec Grego. ix. §. ei. proxi. c. j. sed neutra per alteram corrigitur: sed in diuersis casibus loquunt. Nō igit p̄mo falsam esse opinā. moderno rum quā Ber. in decre. pla. in glo. sed mirum. z in p̄e. decre. dilectus in glo. hic videtur: et in decre. de offi. dele. prudentiam. in glo. sic videtur. et in glo. secus esset. in quibus dixit rescriptum ab excommunicato impetratum valere post suam absolutionem: et vera est ipsius opi. antiqua: vt per predictas glo. apparet. et de era. et q̄li. cū bone. z de cle. ex. mi. ppositi. Circa hanc igit ma

s liū

tertiam. sic distingue: aut excõicatus maiori agit coram delegato: aut coram ordinario. In primo casu subdistin/gue: qr aut erat excõicatus tpe impetrati rescripti: aut postea fuit excõicatus. In pmo casu subdistinctiõis habet locũ hec decre. vt scz nõ valeat rescriptum nec pcessus p ipm. habi/tus: nisi impetratũ fuerit sup causa excõicationis vel appellatiõis vt hic: z i pcoz. superius allegatis. In scdo casu scz qñ post impetrationẽ excõicatus fuit: locuz habet decre. pla. z ó of. dele. prudentiaz §. sexta. Si agit coraz ordinario: tunc tria tpa distingue. sm vetera iura nõ tenebat processus cũ ipo habitus. ℣. de excep. exceptionẽ. alis nõ videtur ire ibi fieret pdemnatio expensarũ si remisser pcessus: vt ibi etiam nõ. postmodum statuit ibi Greg. in decisa huius decre. q teneret pcessus habitus cũ excõicato si reus eũ sciẽter admisit. alis nõ. sm moderna ẽ iura tenet pcessus: et locũ habet decre. pia. z sic nec corrigit nec corrigit. Si querat q̃ sit rõ diuersi iuris: et dicat q excõicat⁹ impetras peccauit se ingerẽdo cõioni hoium: nõ valet hec respõsio: cũ eadẽ rõ sit in ordinario. Si dicat q hec sit rõ: qr rescriptũ impetratuz fuit tali vertente tacita: q̃ expssa lras nõ habuisset: non valet etiã hec respõsio: qr tũc rescriptũ habet elidi exceptiõis ope non ipo iure. ℣. eo. sup lris. z ℔ nõ. Ber. ℣. eo. ad audientiã. ij. vnde satis mirandũ videt q si ago coram ordinario tenet pcessus: z si ab eo impetro delegatũ: nec rescriptũ valeat: nec pcessus sed põt esse rõ: qr iurisdictio delegata sumit initium ex psona agentis z impetrãtis: z ideo cũ vitiosuz fuerit pncipiũ. j. q. j. pncipatus. nec reschtũ valeat nec pcessus. ordinaria autẽ iurisdictio ab actore agẽtes nõ incipit: z ideo ibi sec⁹. Itẽ iurisdictio ordinaria fauorabilis: extraordinaria odiosa: vt. ℣. eo. ad hoc. Itẽ qñ pcedit coraz ordinario vel delegato impetrato ante excõicationẽ est in aliquo dd imputet reo: d de excõicatione debebat excipe si sciebat: alis inuestigare debebat: sed vt plurimũ delegatũ impetrat actor absente reo: z ideo nõ valet impetratio nec pcessus habitus ipius impetrationis vigore: vt hic. his ergo rõnibus: z excõmunicati odio spẽale dicat q in ℔ casu ẽ iras supplesa ipo iure vitiet rescriptũ z pcessum habitũ per illud.

a ¶ Excõmunicato. Maiori excõicatione: vt. ℣. de excep. a nobis: z ℣. e. c. pia. b ¶ Allo. Quid sit excõicatus impetrat lras inãfictionis: nõ Bof. de of. deleg. prudentiam. in glo. colligit q bene valent lre: z ℔ ideo quia fama ibi habetur accusatoris loco: vt. ℣. de accu. qualiter. z licz pmouens ineptus appareat: nihilomin⁹ valet rescriptum z pcedet per illud de accu. cum opoteat. vbi idem tenet Inno. et Hostl. ad hoc quando excõicatus solũ ministerliũ prebuit nec noiatus fuit in lris. Idem Guil. in spe. de inqui. §. j. ver. quid si in littera. allegat Inno. z Hostl. C. de pxcl. impe. offe. l. j. et. l. vniuersis. et. ff. de inof. testa. posthumus. §. j. et. l. ff pars. §. vl. non enim refert sm eos a quo z quo tempore fuerit nunciatum. ff. de pet. per. l. item veniunt. §. a quo. z. ff. de euic. si rem. §. vlti. per hanc litteram credo contrarium: cũ in odium excõmunicati sit hoc inducetum q nulle lre valeant nisi hic contente: nec puto tutum a littera recedere. z ad hoc optime facit: quia si excõmunicatus p allo lras impetrat ad agendum non valent. ℣. de pba. post cessionem. z bene refert interdum per quem preces offerantur. j. de here. ca. ij. §. iij. ad decre. cũ oporteat. Rñde vt ibi non. sm Jo. in glo. penul. preterea non est inimicus ita persona/phibita ab impetrando sicut excommunicatus. vnde agit p suainiuria qõ nõ facit excõmunicatus: de iudi. intelleximꝰ. iiij. q. vj. omnibus.

c ¶ Excõmunicationis. ℣. ó sententia. excõ. cum p causa. d ¶ Appellationis. ℣. de excep. cum inter. z. c. significauerunt. z. c. vlti.

e ¶ Impetratum. Et sic inspicit rẽpus dare vel impetrationis. ad idem. ℣. eo. cam te. z. j. eo. tibi qui. de pbẽ. eum cui. sequebat autẽ olim hic in fi. talis ira q coram eo actum est coram ordinario similiter irritum est cendũ: nisi forsitan qui quenitur scienter admisisset eundem remota fuit: quia reuocata p decre. pia: vt dixi. ℣.

Q in glo. nunquid ergo. Joh. an.

Vm in multis. ¶ Duo sunt dicta. Quorum pri/mũ causam pmittit. Scõm submittit ibi: Quorũ Joh. an. f ¶ Multis. Exemplificat. ℣. de reli. do. c. vlti. z. j. eo. ti. religionũ. ℣. de testi. cũ causam. z. c. significauerũt ff. de test. l. j. in fi. Itẽ in relictis p redẽptiõe captiuorũ restringit infinitas. C. de sacrosan. ecc. vt inter diuinũ. Itẽ restringit seueritas cũ multitudo peccauit. de cleri. excom. mini. latores. cum si. Itẽ non onerat heres in infinitum fidelcõmissum soluere. ff. de leg. iij. fidelcõmissa. §. si quis decem. Item non valet pmissio ne vlla exceptio deserti iudicij obijciatur: puta promitto q si per casum forsitan impeditus fuero q cõparere non possim non obijciam de casu. ff. si quis cau. l. sed et si quis §. quesitum. Item in stipulatione damni infecti nõ debet quis esse in infinituz obligatus. ff. de dam. infec. l. q̃ bona. §. vlti. Itẽ legatum quod nõ põt sciri ex testamẽto: puta lego centũ ei quẽ mihi ticius noiauerit: non valet. ff. de iu. fis. l. ita fidei. et merito reprobat infinitas: qr multitudo est canonibus inimica. ℣. de pben. quia in tm. z onerosa nil habet honesti. in autẽ. de referẽ. ad fi. col. ij. z de hoc habes plures concord. de cta. et quali. c. penul. g ¶ Prouide. Quia per generalitatem istam derogabatur iurisdictioni ordinarie cui per hanc cõstitutionem puidetur. h ¶ Per generalem clausulam. preter expressos enim poterunt quattuor conuenire. i ¶ Quidam alij. ℣. eo. pastoralis. et. c. Rodulphus. et idem intelligo de qualibet consi. clausula: vt si dicatur tirius z nõnulli homines ciuitatis bonoñ. vel sl. modo. Item si dicatur homines talis loci. nam aut conueniet eos vt vniuersitatẽ: et tunc omnes habentur loco vnius aut vt singulos: z tunc solos quattuor preter expressos poterit conuenire: vt hic sm Inno. k ¶ Frequenter. Et ideo puidendum fuit. ff. de legi. nam ad ea. z. j. de testi. spoli. frequens. hodie autem hec clausula non est in vsu. l ¶ In litteris nostris. Quid de litteris epi scopoꝝ: dic sm Hostl. q non extenditur ad illas. ad hoc. xxv. dis. qualis. m ¶ Vel quattuor. Olim trahebantur. xl. ar. de testi. cum causam. z. c. significauerunt. z de cleri. excõ. mini. latores. Si queratur que sit ratio

sum habitus non valeat: si ℔ ab excõmunicato super alio. c Quam excommunicationis d vel appellationis articulo fu e it impetratum. f Innocẽtius tertius in concilio lugdunẽ. Per clausulam quidam alij pñt soli ꝓtextu pueniri: quorũ nolis in primo citatorio ex primantur: ne variationi sit locus. Jo. an. ca. II g puide duximus statuendũ: h vt p illã generalem clausulã k quidã alij que frequenter in l lris nris inseritur: vltra tres m vl qttuor iudiciũ nõ trahãt.

quare restricta fuit ad quattuor: dic q arbitraria: quia cū potuit restringi ad plus ꝛ ad minus. posset reddi si militudinaria quam habes. ē. de consang. ꝛ affi. nō debet. Dico tamen ſm Berū. q super re indiuisibili pura iudicio cōmuni diuidundo. famil. her. ꝛ si possunt per generalem clausulam. vltra quattuor euocari ad iudicium. Item omnes vltra illos quattuor qui ius habent in re possunt agere vl defendere p suo iure cora illo iudice. Arg. ē. de rel. cū sup. ē. de offi. dele. sup eo. Ar. ē. de elec. c. j. a ¶ Quor. Sz illorum quos intendit q uenire p clausulam. ꝛ debet expressio in actis scribi: de p ba. quoniam contra. ꝛ dixerūt quidā scz Inno. q in q̄libet citatione illoꝝ debeant oia noīa exprmi: satis pōt dici q sufficit exprmi in citatione eius qui primo citat̄ ꝛ scribanꝰ in act: vt. ē. dixi ſm Hostiē. vel ſm Bar. satis est q scribanꝰ in actis licet in pmo citatorio non scribanꝰ: q tam cessat variatio: qō satis credo: ſſi hec lra dicere vellt q anteq̄ fiat citatio nomina exprmēda sunt illoꝝ quattuor: ꝛ credo tutius q fiat hec expressio in prima citatione que fit auctoritate rescripti: etiam si fiat de expressis in eo. licet alij contradicētes q sufficit q fiat in pma citatiōe alterius illoꝝ quattuor: sed ſm Questio hoc nō est plene fraudibus puisuz. Et si q̄rat an de nō exprſſis conuenire possit pusq̄ cōueniat exprſſum: est dicendū q sic: q donare liberare ꝛ remittere pōt nisi forte in fraude exprſſisset ſm formā decr. ē. e. sedes. ꝛ b tenet Bar. in q̄stiōe veneriali q̄ incipit: Aliquis impetrauit. sed pone quattuor exprſſit: postea mutat vnam ex psonis. vel neminem exprſſit: postea alterū cōuenit: nihil excipiē. querit an valeat indicium: ꝛ videt q sic: quia hec exceptio dilatoria est vt dici consuevit de exceptionibus duaꝝ dierum. ē. eo. nonnulli. Item q̄ multa fieri p hibent ꝛc. de regu. ad apostolicā. Sz̄ū dico ſm Berū. q si noīa in primo citatorio vel i actis fuerūt exprſſa tempore debito: pinde est ac si in rescripto fuissent exprſſa: si nō fuerūt exprſſa rēpe debito: pinde est ac si non fuisset ibi clausula. vnde cū rescripta non extendant̄ ad alias res vel psonas. de offi. dele. p. ꝛ. g. dico q etiā si nō excipiat nō valet iudiciū. b ¶ Nomia. Et cognominia: vel certas circūlocutiōes. ē. de testi. licet ex quadā. ꝛ. ff. si cer. pe. l. ceretū. vt euitet equiuocatio. ē. eo. significāte. ꝛ. c. q̄ nonulli. Jo. c ¶ Fraudi. Cui occurrēdū ē. j. ō remuncia. e. ij. cū si. d ¶ Ea. ſ. nomia. e ¶ Possit. Jm/perrator. f ¶ Variari. No. variationē ꝛ incōstantiā reprobari. alibi pmittit: qō dic vt plene dixi. ē. de regu. iur. qō semel. ꝛ no. p hāc lra: q p lras generales ad obtinenda beneficia: exquo aliquid specificauit sine prorogatione: si succumbat ad aliud trāsire nō poterit: q p/inde est ac si in rescripto fuisset exprſſum illud būficium quod optauit. ē. de pcess. pben. q̄ cunctis. quod sane intelligas ſm id quod habes. eo. ti. ne captande. Jo. an. Diuisio ¶ Ispendia. ¶ Diuidit in duas pres. In pma pomittit cā pstitutiōis. In scōa ibi: Decernimus. ipsa pstitutio: in qua duo facit. Nam pmo puidet de actore: ꝛ contrafacienti triplicem penam imponit. Secūdo ibi: Reus quoq;. puidet de reo in quo vnum casum excipiens predictam penam repetit Jo. an. g ¶ Dispendia. Vocatur autem dispendium longum ꝛ inutile: cōpendium autem breue ꝛ vtile. ad idem de accu. q̄liter ꝛ q̄. ij. ad fi. Jo. an. Dispēdiū Cōpēdiū

a ¶ Quor noīa in pmo citatorio exprimat impetrator: ne locus fraudi foret̄ relinquatur: si circa ea possit libere variari. ¶ Idem in eo dez. Si actor contra reū super pluribus psonatibus litteras impetrat ad diuersos nō valēt littere nec pcessus earum. ꝛ reo ꝺdēnabit̄ in expēsis ꝛ idem in reo q̄uenietē vel recōuenietē actorem eo dē durāte iudicio. h. d. Jo. an. ca. III

§ Ispēdia litiū equitatis compendio volētes quapossumus industria coartare: statutū fe. re. greg. pape. ix. pde. no. sup hoc editū ampliantes. ¶ Decernimus: vt si q̄s contra alium plures psonales mouere voluerit questiones: non ad diuersos iudices sed ad eosdem sup omnibus huiusmōi questionibus lras q̄ studeat impetrare. Qui veroꝝ contrariū fecerit: omni cōmodo careat lraꝝ: nec pcessus habit̄ valeat p eas dē: aliq; pstitutio: in qua duo facit. Nam pmo puidet de actore: ꝛ contrafacienti triplicem penam imponit. Secūdo ibi: Reus quoq;. puidet de reo in quo vnum casum excipiens predictam penam repetit Jo. an. g ¶ Dispendia. Vocatur autem dispendium longum ꝛ inutile: cōpendium autem breue ꝛ vtile. ad idem de accu. q̄liter ꝛ q̄. ij. ad fi. Jo. an. Dispēdiū Cōpēdiū

h ¶ Qua possumus. Ad idē. ē. in pmo huius libri: ꝛ b sufficit. xliij. di. ephesijs. xlvij. di. c. vlti.

i ¶ Gregorij pape. Hec est vera lra: ꝛ loquit̄ ō de cl. ē. eo. ti. c. vl. q̄ dā olī habebant Inno. papā. iij. ꝛ male Jo. an.

k ¶ Ampliātes Ampliauit in eo q̄ statuit q̄ processus non valeat: ꝛ in eo q̄ statuit de reo. nam hec in decre. q̄ nonnulli. exprſſa non fuerant.

l ¶ Personales. q̄ſſi secus in realibus. xxv di. q̄stiō. ff. de iudi. cū pro. ꝛ pōt ee rō diuersitatis: q̄ psonales alteri/us nature sunt q̄ reales: ꝛ facilius expediunt̄: q̄ sepiꝰ fit inde instrumentū vel scriptura. Arg. ff. de eden. l. si legatū. ꝛ cōtr̄ que sunt psonales q̄stiōes. reales vo margine. Item in vna petitiōe p plurib⁹ psonalib⁹ actiōibus agere pōt cuiuslibet assignata cā. C. de anna. excep. si ex multis. ē. de libel. obla. c. vlt. ſm Ber. verior est rō ſm modernos: q̄re aliud in psonalib⁹ aliud in realibus: q̄ due dicte q̄ olim dabant̄ p decre. ē. eo. nōnulli. vel vna q̄ dat̄ hodie p decre. j. eo. statutū. seruata tpius moderatiōe cōputant̄ a finibus diocesis vbi sita ē res q̄n agit̄ reali. ē. eo. dilectus. ij. ꝓingeret q̄ q̄ ds nō possit pueniri sup pluribus realibus cora eodē iudice: cū res essent adinuicē remote: ſz in psonalib⁹ cōputant̄ a finib⁹ dioc. vbi hz domicilium. vñ sup oib⁹ ad vnū iudicē cōmodius ipetrant̄: ꝛ ideo in istis aliud q̄ in illis: sed forte ista rō cessat hodie p decre. j. eo. statutū. ꝛ dic vt ibi dixi in. §. cū ꝺo. in glo. olz dicebamus.

m ¶ Sup oibus. Sz si reus appellauerit sup vna psonali: iudex nō poterit p/cedere in alia pma non finita: cū suspectus sit illi. ē. de ap. ad hec. si in vna q̄ non est cōmodius agere sub vno q̄ sub diuersis: ꝛ sic dānosa videt̄ cōstitutio hec actori. ſz pōt dici ſm Ber. q̄ iniq̄tas iudicē q̄ ꝓperā pcessit nō facit q̄ reus ꝓpter hoc cora alio iudice possit trahi ꝛ si bi iputet q̄ talez obtinuit iudicē: ꝛ expectet actor donec appellatiōis cā sit finita: q̄ si ꝓnūciata fuerit iusta actor postmodū studeat alū iudicē ipetrare: alꝰ si fuerit iusta pceder in alijs. ꝛ idē videt ō alijs ipedimēt re ñ ire gra Jo. n ¶ Questiōib⁹. ꝛ sic ad eosdē ꝛ ñ ad diuersos dz lras ipetrare. etiā vna lite finita ſm Ber. lz q̄dā ꝺdiceres q̄ hec ꝓstitutō ꝛ illa q̄ nonnulli: itelligūt q̄ actor trahit reū ad diuersos iudices: vt vna pēdere cora vno.

o ¶ Impetrare. Quid si coram delegato cōuenter sup vna: cora ordinario sup alia: de ħ. ē. eo. c. vl. in glo. sec̄. p ¶ Fecerit. Cū effectu vrendo. ſ. pluribus lr̄is: quia si vnicis tm̄ vteret bene valebit pcessus habitus per eas dem ſm Innocē. Jo. an. q ¶ Omnī. Alias omnium.

r ¶ Valeat p eas dem. Jn hoc ampliauit statutum: q̄ nonulli. sz pone pcessum fuit cora diuersis iudicibus ꝛ

nihil exceptū. nūqd valebit ſnia vel ꝓceſſus: Videt q̄ ſic: quia hoc eſt būficiū ꝓſonale ꝓ qō etiā alteri nō ꝓiudicat. de regula. ad aplicā. ſz verius eſt ſm Ber. q̄ ꝓceſſus nō valet ꝙ hanc litterā: alꝰ nil videt addere hec cōſtitutio illi decre. quia nonnulli. ⁊ hoc idem tenet Jnno. ⁊ dicit ꝙ curiam obſeruari.

a ¶ Expenſis. Et in dānis. ſ. eo. c. vlti. Jo. an.

b ¶ Legitimis. De b dic. ij. q. j. in ꝓmiſ. de do. ⁊ cōtu. ſine. ⁊ b eſt generale vt fatigās aduerſariū in expenſis puniat. ſ. de pe. calumnia. de reſcrip. cere. cum ſimilibus.

c ¶ Durāte. ꝯli/ter habeat fieri reconuentio. no. ſ. de mu. peti. c. j ⁊. ij. Jo. an.

d ¶ Obnoxiuz. etiam actione re/ali; ſm Bern.

e ¶ Vel conuē/tionis. Forte po/nit hec duo ver/ba: qz ſi ꝙuenīat actor vna ⁊ eadē ſnia dz cauſa terminari: ſi ꝙuenīat reus tunc pōt ꝓius terminari ꝓima q̄ ſcda: ꝓbat b. ſ. de mu. peti. c. j. ⁊ de or. cog. cū dilectus. Vl forte vtroq̄ caſu vna ſnia terminānda eſt: ⁊ ſemp eodē durāte iudicio coram eodē iudice agendū eſt: quo finito cauſa alio qz tūc nō poſſet reus agere cauſa ꝓmo delegato cū finita ſit iuriſdictio q̄rum ad cognitionē. ſ. de of. deleg. q̄reſt. an āt cauſa ordinario recōuenire poſſit eūdē eo durāte iudicio. dubitat ⁊ videt q̄ ſic: cū b dicat lra. lras maluerit ꝓtrare: vñ ſolū de delegato loq videt. ſz qz eadē rō eſt vtroblq̄ idē ius videt eſſe debere ſm Ber. Vl forte nō ē eadē rō: qz iuriſdictio ordinaria fauorabilis eſt ⁊ extraordinaria odioſa: ⁊ ideo aliud in ordinario dici poſſet: ad hoc facit qō tenet Jnno. ſ. c. vlti. (Jdē Archid. Sz fortiter ꝓdicit auc. ⁊ ꝓſequēter. C. de ſen. ⁊ inter. Fateor locū ē auctice. Sed nego penam huius decre. habere locū. ita q̄ teneret proceſſus ſi non hoc exciperet actor. Jo. an.)

Additio

f ¶ Lras. Forte ē talis cā q̄ nō cadit in cognitionē delegati ſine ſpāli mādato pape. vj. q. iij. ſi epūs. ſ. de conſtr. vti. vel inuti. c. j. ⁊. ij. ſ. de reſtī. in integ. c. penū. alias em̄ quare oneraret ſe in lris impetrandis: quia ꝙ lras actoris pōt ſuū expedire negociū Jo. an.

Expire dd ſignificet

g ¶ Experi/ri: Jd eſt agere: qz in recōuētiōe eius reus fit actor. concor. ſ. de cau. poſ. paſtoralis. alibi ponit ꝓ defendere. ſ. de iude. c. j. (⁊. xiij. di. q̄ iure. Jo. an.)

Additio

h ¶ Recuſare. Ab initio añ̄ḡ in eos ꝓſenſerit ſm Ber. vel ex ſupueniēte cauſa. de offi. delega. inſinuante. ⁊ pēdente ſuſpirionis cognitiōe quā ꝓponit reus contra iudicem impetratum ab actore iudex non proceder in reconuētionis cauſa ꝙ litteras impetratas ꝙ reum: quia ſi contrarium diceret facile eēt deludere huic conſtitutioni ſm Jnno.

i ¶ Simili pena. Superius expreſſa in actore. ſ. vt litteris careat: ꝓceſſus non valeat: ⁊ in expēſis condēnetur. ꝙ quē autem fiat talis condemnatio: no. ſ. eo. ti. c.

Qvlti. Dic vt in vlti. glo. Jo. an.

Vm aliquibus. ¶ Duo ſunt dicta principalia. Diuiſio Scōm ibi: Si vero. Due ſunt ꝓtes que patent. Jo. an.

k ¶ Cum aliquibus. Fuit tracta de exuaganti Alexā. que inciplebat: contingit. Sed ante omnia quero ad quid expediat ſcire quod dicit hec decreta. expedit. ꝓpter id quod habes ſ. de pben. hi qui auctoritate. ⁊ de conceſ. pbē. ca. vl. ⁊. vel eos. emanauit aūt ad declarationē eorum quo no. Jnno. ⁊ Hoſtien. ō lris facultat. ſ. de pbē. relatum. ⁊ cū poſt. ſ. eo. c. vltra duas charras. ⁊. quid ſi papa. ⁊. ſed pone q̄ abbati.

l ¶ Eiuſdem eccleſie. Ad quam recipitur.

m ¶ Conſueru/dinibus. Que ſeruande ſunt ſ. de pben. cum in eccleſijs Jo. an.

n ¶ Statutis. Nota capm ecclie poſſe facere ſtatutū dūmō ſit licitū: vt. ſ. de ⁊bo. ſig. ꝓſtitutionē. vbi de b. ⁊ ꝓcu. ſ. de ꝓſtit. cum omnes. o ¶ Confirmatiōe apoſtolica. Quid operetur confirmatio: notat. xvij. q. iij. frater. ⁊. ſ. de conſt. pben. quia diuerſitatem. p ¶ Firmitate alia. Puta vinculo pene cui ſe ſtatuentes ſpontanee obligauerunt: vel forte per ſuperiorem ipſis ſtatutis appoſito vel confirmatione legati: vel alterius ſupioris vel alia ſimili. q ¶ Concedimus facultatem. No. verbum: qz ſi preciperet omni caſu diceretur apoſtolica auctoritate receptus. Et nota q̄ per hanc formam cum dirigitur eis ad quos ſpectat collatio que hic vocatur receptio: non dicitur grauata eccleſia. adeo q̄ locum habeat decre. ſ. eo. mandatum. ⁊. ſ. eo. c. penulti. in fi. quia aliud eſt concedere facultatem: ⁊ aliud ꝓcipere. xiij. q. j. quod ꝓcipit. ad idē. ſ. de arbi. cum olim. ff. manda. l. ij. in fi.

r ¶ Receptio. Sumitur hic receptio non pro inſtallatione: ſed pro collatione que ius confert. ad idem. ſ. de pben. cum in eccleſijs. Jo. an.

s ¶ Ad eos. Jn quibuſdam enim eccleſijs canōicorum receptio ⁊ prebendarum collatio ad ſolum ſpectat epiſcopum vel prelatum tm̄: in quibuſdam ad ſolum capitulum vel conuentum: in quibuſdam cōmuniter ad vtrūq̄. hoc probatur. ſ. de elect. cum in ecclesia. ſ. ne ſeva. c. vno. de regula. c. vlti. t ¶ Poteſtatē. Recipiēdi illum in canonicum.

v ¶ Ad eoſdem. Tm̄ intelligo: quid ſi communiter ad eos ⁊ alios: adhuc idem credo q̄ in primo caſu cum iſti poteſtatem recipiant ex viribus litterarum: nam quod ꝓius facere ſoli non poterāt modo pūt. Et de cōmuni nullus recte dicit: hoc meum eſt. xij. q. j. ſ. vlti. ⁊. q. ij. qui manumittit. ⁊ arg. ff. de ſeruit. vrba. pdio. l. ſi parietē. ibi: quia volens non ſoluz dño eſt. ⁊ facit. ſ. de pbē. cum in illis in fi. (Vide q̄ dicit ſ. de ⁊bo. ſig. c. vlti. ſup. ⁊. ruoz. Jo. an.) Additio

receptus. hoc dicit. Jo. an.

k Cum aliqui/bus recipiēdi aliquem in canonicū alicuj⁹ eccl̄ie: nō l obſtantibus eiuſdem eccleſie m priuilegijs conſuetudinibus n vel ſtatutis: iuramento ꝓfirmatione apoſtolica vel quacūq̄ firmitate alia roborat̄is p q̄ nr̄as lras ꝓcedimus faq cultatem: ſi canonicorū receptio alias in ipſa eccleſia non r ſpectat ad eos quibus hmōi lre dirigunt̄: ſed ex eaz viribus recipiūt ptāte: is q̄ recipit auctoritate apoſtolica dinoſcitur eſſe receptus. ¶ Si vero canonicoz receptio alias pertineat ad eoſdem non s apoſtolica: ſed recipientiū cē/

a Receptus. Sl ꝙ recipiat postea alt aucte aplica/ scos t nō primus primo vacante pbendaz habebit: vt ff. de pbē. hi qui. Jo. an. b Nisi. Istud fuit additū quod nō erat in extrauaganti decre. ꝓtingit. c Au/ctoritate nostra. Tunc ergo licet ad eos ꝓtineat rece/ptio aplica dici/tur auctoritate receptus.

d Expresse. sic ff. eo. duobus in fine ff. de pben. si motu proprio in fine.

Diuisio

Sl gratio. Diuidit: quia ponit distinctio/nem bimembrē. t scoz mēbz pse quit ibi: Secus. t circa vtrūqz determinat casum dubiū ibi: Preterea. Jo. an.

e Sl gratio/se. Habuit ät oz/tū hec decret. ab extrauagāte Cle/mētis: que incipi ebat: vt petitioni tue cōgrue satisfiat. t ibi Clemens nō distinguebat: sed simpliciter dicebat: ꝙ si papa hāc gra tiam ꝓcesserit vsqz ad sue voluntatis beneplacitū: ꝙ p eius obitū nō expirabat gra. Ar. legis dicēt ꝙ vsufru ctus relictus mihi ꝯditi remāserit in furore nō ex/tinguit mortuo titio priusqz ad sanā mētē reuertat: p eo ꝙ vsqz ad omne tpus vite mei vsufructuariū poterat si mihi supuixisset nō fieri sane mentis. C. de vsufruc. l. ambigultarē. sic videbat dicēdū in casu ꝓposito: qz pa/pa si supuixisset poterat nō mutasse voluntatē: ergo nō expiraret gra. Urbanus aūt contrariū rñderat vel di/cebat. s. ꝙ expirabat in sua extrauagāti que incipiebat signiflcasti nob. hic Bonifacius distinguendo veritatē exprimit t declarat. qō no. Hostien. ff. de pcar. c. vlti. t Vin. ff elec. c. dudū. ij. in vl. glo. t Abbas ibidē Jo. an.

f Gratiose. In hoc fuit gratia: plura beneficia simul tenere nō poterat. vñ si primū curatū erat: t scōm cura tū post receptā possessionē secūdi statim vacat primū. xxj. q. ij. sicḥ iam. ff. de pben. de multa. vel exquo p eum stat ꝙ minus possessionē haberet ff. de pbē. licz. ij. nisi in casu ff. de pbē. si tibi. si ꝓmouebat in eām post ꝓcerati/onē vel post decursum tps de ꝓcrādis epis vacabūt ꝓlora beneficia. ff. de elect. cum in cūctis. est ergo gra vt donec volūtas eius duraverit: beneficia ipa nō va/leāt Jo. an.

g A romano pōtifice. Qui solus ff cō/ditiōe t ad tps sicut vult pōt būficia t platuras ꝓfer/re. vij. q. j. pastoralis. ff. de fil. pbyte. venies. t in his ꝙ vult est ꝓ ratione voluntas. Instit. de iure nat. ff. sed qō principi. alius aūt hoc non potest. j. q. ij. cōplo. vij. q. j. cōtus. lxx. dis. sanctoz. lv. dis. ꝓcepta. nec eīm moribus nostris expedit tales habere filios. ff. de adop. lega. l. est quesitum. nec actus legitimi tt ff. de regu. iur. actus.

h Beneficia. Large ponitur. t no. ꝙ dicit beneficia non dicit fructus beneficiorum: vt ff. de preben. si tibi cō cesso. hoc dico vt denotem ꝙ hic beneficia non vacent: ibi tamen vacant: vt ibi dicam.

i Promotionis. Forte in episcopum. Joh. an.

k Sue. Stz romani pontificis. t concor. ff. eo. litteris. vbi per clausulam: nisi per nos tt. non intelligitur dignitas sed persona scribentis.

l Per quem. Ratio Jo. an.

m Extinguitur. Concor. ff. ne sede vacan. c. vno in fi ne. sic etiam crimina morte extinguuntur. xxiij. di. quo/rundam. t ff. de hereti. accusatus. ff. si vero in fine. pre/terꝯ in casibus. nota. in dicto. ca. quorundam. t. xxj. q. ij. in sum/ma. Jo. an.

n Expirat. Expirante igi/tur papa expi/rat hec gratia. t concorda. ff. loca. l. iij. vbi dicitur ꝙ locatio vel p/carium per te mi hi concessum ꝯ/diu voles obitu tuo finit. ad hoc signatur contra/rium. ff. de pre/car. c. vlti. t. ff. de precar. cum pre/carium. ff. j. vbi dicitur ꝙ precā/rium non finitur morte conceden/tis: sed ibi sim/pliciter factū fu/erat precarium non adiecta aliqua conditione vel ter/mino: vt notatur in predicta decre. vlt. de precar. Item contra: nonne voluntas pape durare intelligitur donec mutata probatur. ff. de bap. t eius effec. malores. etiam post mortē. xxv. di. qualis. sed illa in his que saluti ani/me respiciunt. Item valde contradicit predicta. l. am/biguitatem. C. de vsufruc. per que iura tenebat abbas opinionem Clementis. ff. de elect. dudum. ij. in fine. sed in lege illa est fauor qui ampliandus est: hic odium qō est restringendum: vt hic in fine. Vel verius redire vel non redire ad sanam mentem non erat in voluntate mo rientis: sed hic revocare t non revocare gratiam erat in voluntate morientis: exquo ergo adiecit donec vola: perinde est ac si dixisset: donec moriar: nisi prius revo/cauero. Jo. an.

Differūt p/sona et di/gnitas

o Apostolice sedis. Nota ergo ꝙ aliud est cum scribit persona: aliud cum scribit digni/tas: sicut aliud est cum scribitur persone: aliud cū scri/bitur dignitati. ff. de offi. delega. quoniam ff. eo. c. vlti. t ff. de priuileg. ne aliqui. p

Mortē. sic. xij. q. ij. liber/ti. ij. non eīm pōt cē nulla. xxiij. q. j. pudenda. quia dns ꝙ eo oziault. de bap. malores in princi. xxj. di. ff. j. ad fi.

q Perpetuo: Jd ē donec vixerit ille cui fuit gra cessa. ad idē. ff. ꝙ socio. l. j. vbi de hoc. Et nota ꝙ sicut priuilegium personale ex parte eius cui conceditur ex/tinguitur cum persona. vij. q. j. pertisti. sic priuilegium personale ex parte concedentis extinguitur cum ipo cō cedente vt hic: t sic de vtroqz potest intelligi. ff. de regu. tur. priuilegium. vt ibi dixi. priuilegium autem reale ex parte concedentis cum concedente non extinguitur: vt hic.

Nō priuile/giū ꝓsona/le t reale

r Restringi. Quia odia restringi t fauores cō uenit ampliari. ff. de regu. tur. odia. cum suis concordan tijs.

s Beneficia. Nota per hoc ꝙ hic. ff. in princi. dicit beneficia in plurali: videtur ꝙ quis simul plura possit habere beneficia: de hoc dicam ff. c. ij.

t Canonice. Nil enim noui iuris in beneficijs illis tri buit hec dispensatio: sed vetus conseruat t prorogat: t probatur hoc. ff. de elect. dudum. ij. in fine. sicut de inno uatione dicitur. ff. de priuileg. ex parte. t. c. quia inten/tionis. (t de confir. vti. vel inuti. c. cum dilectus.)

11

Diuisio

SVsceptū. Sunt duo dicta ꝓncipalia. Scōm ibi: Si duo. Et ꝓma ps tria facit: ponit dictuz z rōnē reddit ibi: Cū ꝙ. Tertio determiat vel casum excipit ibi: Nisi. Scda ps decidit casuz dubium rōnē interserēs ibi: Cū beneficiū. Et incipe ꝓstructū ibi: Non potes. Johā. an.

Emanauit autē ad declarationez eoꝝ q̄ no. Hostl. s. de offi. delega. ex parte. j.

a Apostolica sede. Idem si ab allo q̄ ꝑ mādare posset: puta lega to q̄ ad hoc hꝛet spāle mandatū: alis legat⁹ ꝑ non pōt: vt j. de offi. leg. c. pe. §. phibe mus. b Litre rī. Expsso vt nō expsso nō curo: lz interdū sit diffe rētia: vt j. de offi. deleg. lis cui. z j. de pben. is cui.

c Ille. Qui bñficiuz obtinebat.

d Humanis. Ar. j. de offi. de leg. si delegat⁹. j. rñ. Sol. de ꝓba significatione vocabuli abesse dicit qui nō est in rebus humanis. ff. de verbo. sig. litteris. §. fi. non sic in ꝓpria significatiōe dicit renūciasse: vt j. dicā: q̄ mortuus ē cuz renūciatio sit volūtaria: illa coacta: ideo secus z strictiſsime fit interꝓtatio in reſcriptis ad beneficia j. de pben. q̄uis. j. z ꝓcor. ad h. ff. de libe. z posthu. l. cōmodissime.

e Cum vero. rō Jo. an. f Per mortez. Et in his forma mandati diligenter est seruanda j. de pben. cui de nō.

g Expresse. Quia expressit se velle beneficiuz tali conferri renūciatione: vel quocūq̄ modo vacaue rit. z fac. §. eo. c. ij. z j. ō pbē. si motu ꝓꝓo Jo. h Primo. Ex hoc videbaꝝ debere ꝓferri: vt j. eo. tibi qui. z j. de pben. eum cui. sed nō est ita: qz lz ille posterior sit rē poze: iure tñ est potior. eo q̄ vez dixit. ꝓmus autē falsum. z eadez rōne dico q̄ posito q̄ nullus impetrauerit scdo bñficiū illud q̄ nō debebik impetrāri q̄ falsum sic expſſit: nihil em̄ ad rubzū impetratio secūdi: quia si ius habuisset in bñficio ꝓmus ꝓ supueniērē impetrationez sine ꝓrogatiua illud pdere nō potuisset. z est sile. §. de eo qui cog. ꝓsang. vxo. sue. diserētione. i Qui tenebat. Accipe j. illud asserente vacare: alis ꝓponente.

k Et iuste. s. q̄ tenebat. l Scōs. qui decessiōe: alis cessatōe dixit. m Nō morte. Nota ergo q̄ aliud est cedere aliud decedere. ad idem j. de pbē. q̄uis tibi. z j. de verbo. sig. c. vlr. lz nōne renūciās quo ad eccliaz habeā ꝓ mortuo: vt. vij. q. j. §. ecce in q̄bus. sic z vir ab vꝛ ore iudicio ecclesie separatus q̄tum ad ipaz ꝓ mortuo reputaā. xxxij. q. ij. §. j. sicut z monachus mortuus reputaā mundo. xvj. q. j. placuit. ij. Sol. dicit lex q̄ p fictionē iuris veritas nō ꝓfundik nec deleā. C. de iur. doā. in rebus in ꝓn. licet igit renunciās quo ad ipam ecclesiam fingaā mortuus: tñ mortuus nō est. nec idē est ꝓ omnia in eo q̄ in mortuo. nā talis etiā ō nouo posset ad eccle siam reassumi. §. de renun. ex transmissa. quod in mortuo esse nō posset: bñ ergo dicit Jo. qui no. in ꝑdicto. c. placuit. xvj. q. j. q̄ nunq̄ mors ciuilis naturali compa ratur nisi in casibus expressis in iure. ad hoc optime. ff. de verbo. obliga. ex ea ꝓte. §. in insulā. z. ff. de dona. in/ter vl. z vxo. l. sed si mors. Et lz alias in beneficijs lar/ga fiat interꝓtatio: in litterē beneficialibus que ambitiose repu tanē fiat stricta: vt j. de pben. q̄uis. j. intelligemus stricte de naturali morte ꝓut verbum sonat. z ad/de quod dicam. j. de pbē. q̄uis. ij.

Dria inter cedere z de cedere

k ro ꝓ cessionē eiusdem: ipm ꝓ l ponente vacare. Secundus. (cum beneficiū ipm cessione m non morte vacauerit) debet n ꝓmo ip ipsius assecutione ꝓ/ferri. I dē. Licet ignorans beneficiū sibi collatum in impetratione alterius illius mē tionem non fecerit valent litere: alte z th eliget si de iure simul teneri non possint. Jo/

GHannes an. ca. VII

o Vatia quam sup bene/ficio a sede apo. te impetrasse p ꝓponis: vitiosa reputari non debet: q̄uis ō alio beneficio q ab episcopo tuo antea tibi ab r senti z ignoranti collato nul/s lam (tempore impetrationis nescires) feceris mentionem.

n Preferri. Nō ꝙ illa regula q̄ dicit: Qui ꝓ/or est tempe: po/tior ē iure. ad qō facit j. eo. tibi q. z de pbē. cū cui. intelligiē cū vtri/usq; par est causa: vt. ff. de regu. iur. quoties vtri/usq; z dicaz j. de reg. iur. qui ꝓior. si autē potior est causa posteriorꝭ ꝓtior erit in iure vt hic. z j. de pben. hi qui. z. c. si a sede. ff. de priuile. cre/dī. l. priuilegia. C. qui potio. in pigno. habe. l. vlti.

Ratiam. Primo ponit dictum z sui causam. Secundo soluit dubium emergens ibi: Verū q̄. Do.

o Sede ap. Idē si ab alio: z facit ad hoc j. de offi. lega. c. vlti. p Vitiosa. Est em̄ gra vitiosa q̄ in impetratione beneficij subticek aliquod bñficiū q̄tucūq̄ modicum: vt j. de pben. si motu ꝓꝓo. nisi forte ꝓpter suo motu papa beneficium conferret vt ibi. hinc est q̄ expſſio beneficij dispensationem non operetur: sed hoc solum q̄ litterē surrepticie non dicuntur: vt eo. ti. non poteſt in fi. (Ira z hic licet ignorantia probabilis excu set a vitio surreptionis: non tamen dispensat contra cō cilium de multa. de prebē. Jo. mo.) q Antea. Quia si post nulla fuisset dubitatio. r Ignorant. Idem intelligo de sciente anteqū acceperet vel ratā habeat collationem eandem. cum em̄ ante hoc beneficium suum dici non possit: non necesse est de ipso fieri mentionem. j. de preben. si tibi absenti. Et nota ex hac decre. z illa: q̄ beneficia ecclesiastica licite conferuntur absenti. Similie in ꝓcuratore qui constituitur etiam absens: vt j. de ꝓcurato. licet. z. ff. de ꝓcura. l. j. in fi. sed hic forte ꝓcurator ꝓsens habens mandatum ad talia ratum habuerat z acceptauerat: per id quod dicit in fi. retinere. vel dic q̄ in beneficijs vel litteris ad beneficia impetrandis nihil debet taceri quod possit mouere animum concedentis: etiam de tali beneficio anteqū acceperet debet facere mentionem. ad hoc. §. eo. in nostra. z j. de pben. q̄uis. j. z. c. si motu. maxime cum habeat ius ad rem. j. de concess. pben. c. vlr. z in predicta decre. si tibi. (Et nudo consensu constituat sibi ius in re q̄ non facit vacationem expectans qui tamen id tenetur expimere: vt predicta decre. in nostra Jo. an.)

s Nescires. Diuinare em̄ nō tenebaꝝ: qz id humanū

Diuisio

Addicio

Addicio

ꝛō est.ſ.vt ecclę.bene.vt nostrum Jo.an. [a] ¶ Verū, ꝙ tamen. Scz impetratum a papa.ꝛ collatum ab epō. b ¶ De iure teneri. Sz q̄ sunt hec būficia q̄ ñ possunt simul de iure teneri: sup hoc vide in Spe.ti. de legato. §. restat. ꝛ. illō ät. Posset dici ſm Jnno. q̄ ꝟ tenet de elec. dudū. de p̄bē. cū iam dudū. ꝙ hȳe plura būficia nō curata: ꝛ q̄ de cō suetudine vl̄ statuto residentiam nō requirāt: non est peccatum nec ℨ iura: ꝛ de tali/bus ꝟ posset itel ligi. Vl̄ posset dici ſm Gof. q̄ hoc no. §. ō cle. ñ resl. c. iij. ꝙ de iure potest q̄s hȳe plures p̄bēdas: q̄rū altera per se non sufficℓ. allegat eo. tl. q̄rēte. qō facit etiā ℨ ꝛ de p̄bē. cū teneamur. Vl̄ dic ꝙ loquit de būficijs vnitis annexis vel dependētibus. illa em̄ simul p̄t de iure teneri: sed hec lectura non ꝓcedit. ꝙ collatione em̄ vnius haberet vtrūq; ꝛ sic nō fuisset necessaria alterius collatio. vñ dici possit opi. Jnno. verā esse quā sequit ꝓsuetudo quā papa scit ꝛ tolerat. vl̄ saltē opi. Gof. Arg. §. e. si gratiose. argu. ꝙ ℨ ℨ. de p̄bē. is cui. Vel dic ꝙ ſra ista loquit de his būficijs que p̄ter ꝓsuetudinis vel statuti super ꝟ ex causa facti simul teneri possunt. Ad p̄mum de ꝓcef. p̄bē. ex gre in fi. Ad scōm de ꝓsti. cū omnes. ꝛ ē simile de iure. §. vt li. pen. c. j. §. de elect. cumana ad fi. Ad p̄mū ℨ ℨ. de ꝓsue. c. j. ꝛ. §. de ꝓcef. p̄ben. lras. Solu. illud spāle in duobus beneficijs in vna ꝛ eadē ecclesia: secus in diuersis: vnde videnℓ facere ꝙ. ꝛ facit quod no. Hostien. in p̄di. decre. lras. in glo. non obstante in fine. c ¶ Nō pores. De iure cōi: dispēsarīue tū posset. ꝛ si q̄ rat ꝙ quē dispēsari possit: vide qō no. lxx. dist. sancto: ū. xxj. q. ij. sicḃ ſa trāſlatus. de elec. dudum. ij. de p̄ben. de multa. de ꝓcef. p̄ben. litteras. ꝛ ℨ. de ꝓsuetu. c. j. Jo. an. d ¶ Eligas. Sic ꝛ olim dabaſ electio ei qui duo būfi/cia curata simul habebat. §. de p̄ben. referente. ꝛ. c. p̄te/rea. hodie secus. eo. tl. de multa. Sed nunq̄d electo vno re integra penitere poterit ꝛ aliud eligere. Argu. ꝙ sic. ij. q. vj. si quis libellos. §. de elec. in causis. de iure patro. cū aūt. qō facit etiā ℨ. ꝛ ℨ. de offi. deleg. ℞uis. ꝛ ℨ. de p/cu. ℞uis. ꝛ ℨ. de reg. iur. mutare cū si. Arg. ℨ. xxxij. q. v. hoc rendus. de iureiur. quēadmodū. §. eo. ll. de reſcrip. c. ij. ꝛ ℨ. de regu. iur. quod semel. cum suis ꝓcor. Solu. sa/tis videret ꝙ re integra possit mutare cōsilium ꝛ aliud eligere per p̄ma iura: ad hoc ℨ. de p̄ben. si tibi absenti. ff. de opti. lega. l. ij. contrarium rene per p̄dictā regulā. quod semel. ad hoc ℨ. eo. c. penult. in fi. ꝛ de postula. c. j.

Diuisio

Q Vāuis is cuius. ¶ Ponit dictum in quo inter/serit exceptionem ibi: Nisi. ꝛ ponit rationez dicti ibi: Cū talis. Jo. an. e ¶ Gratia. Cōcessa forte a Ni/colao quarto vel Celestino. v. Jo. an. f ¶ Prouideri. Nec ad hoc pulsum erat nec ad p̄fessionem deuenerāt. vnde habebant ius non in re sed ad rem: de concel. p̄ben. c. vlti. Jo. an. g ¶ Proxime vacaturo. Quod solus papa facere potest. de concel. p̄ben. c. ij.

h ¶ Reuocata. Teneō hui⁹ reuocatorie ꝓstitutiōis nō habemus: sed de ipa fit mentio ℨ. de p̄ben. c. pe. ꝛ ante/pe. de ꝓcef. p̄bē. c. vlt. reuocatoria illa. ¶ Nicolai incipie/bat: Pridē ad apicē illa. ¶ Celestini: oliꝫ Celestinus. ꝛ. c. dudum. i ¶ Post reuocationē. Idem ꝛ multo magis si ante reuocatione. k ¶ Silis. Scz de beneficio ꝓrio vacaturo. l ¶ Expsse dixerimus. Hoc em̄ papa facere pōt: ad hoc ℨ. de p̄ben. c. penul. m ¶ Cum talis. Ecce ratio: ꝛ aduerte: quia in cō/trarium videba/tur ex eo: quia re stitutio est ꝓ/ris status repa/ratio: et restitu/tus in ꝓistinum ius recidit. Arg. xv. q. vj. nos sanctoꝝ. ꝛ. c. iurat⁹. §. de elect. q̄ di/ligentia. ij. q. iij. -§. notandum in fi. ꝛ. C. de sen. paſ. l. j. restitutio em̄ hoc opari debet vt nec ꝓsit nec obsit quod euenit. ff. ex qui. cau. ma. l. j. j. rū. sed contrarium est verum vt hic: ꝛ sic ꝓ parte hac debuit questio terminari per decre. de renuncia. ex transmissa. ꝛ de simo. ex insinuatione. ꝛ con/cor. C. de remiſ. pigno. l. vlti. vbi ſi de voluntate credi/toris debitor pignus distrahit: si ꝛterꝫ deueniat ad ip/sum debitorem res illa distracta non renascit hypothe/carta quam habebat a ꝓncipio. actio em̄ semel extincta ꝛt. de conse. di. iiij. queris. ff. de solut. qui res. §. aream. Ad contraria respondet ꝙ hic non est vere restitutio: imo quedam noua concessio ꝙ ꝓdicta inra. Et nota ꝙ hec decre. facit in argu. ad questionem dominicalem an scz episcopus inuito patrono restituere possit ꝓsbȳterꝫ ꝙ se depositum. ꝛ determinauit Gof. de renun. ex transmiſſa in fi. ꝙ nō ꝙ. l. C. de nup. si vt ꝓponis. ij. vbi dici/tur ꝙ in matrimonio restaurando per filiam post diuor tium requirit consensus patris: sicut a ꝓncipio in con/trahendo. in contrarium facit de renun. post translatio nem. de iude. iudei de cluitare. ꝛ. c. consuluit. de his que fi. a ꝓla. cuꝫ apostolica. vij. q. j. eos. ꝛ no. de hoc. xxiij. q. iij. nabuchodonosoꝛ in §n. dicebat Hostien. opi. Gof. esse veram cum restituit ab inferiore: secus si a ꝓncipe ꝙ iura supius ꝓ restituto inducta. Bar. bix. in domini cali questione que incipit: Sacerdos aliquis fuit: hoc ꝟ repꝛobaſ ſm Archiē. Jo. an. dixit ꝙ si depositus ꝓ pellauit infra decem dies restitui potest inuito patro/no: alꝫ non. Tan. dixit: ꝙ si episcopus ꝓuenit in restitu/tione patronum ꝙ valet restitutio: alꝫ nō: quod appro/bat Hostien. in predicta decre. ex transmiſſa. ꝛ de elect. innotuit. ꝛ facit quod notaſ. §. de consti. cū accessissent. in vlti. glo. n ¶ Inreiligatur. Concoꝛ ℨ. eo. ca. ij.

Diuisio

S Jeo tpore quo. ¶ Vnius thematis duo du/bia soluit: ꝛ vtriusq; caulam reddit. Secundum ibi: Beneficium. Jo. an. o ¶ Si eo. Contradicit ad hanc ℨ. de p̄ben. ei cui prouideri. ibi sol.

p ¶ Cum cura vel sine. Nisi hoc fuisset expꝛessum de curato prouideri non posset. §. de p̄ben. c. vlti. et ℨ. de p̄ben. cum in illis. Jo. an.

12

a ¶ Idoneã. Scilz. xxv. annoz. ã. de elec. cũ in cũctis.
b ¶ Effect⁹. Specram⁹ ℊ initiũ: z fac. ã. de elec. dudũ. j. z qõ ibi no. nec firmaf tractu rẽpis qõ de iure ab initio nõ valebat. j. de reg. iur. nõ firmaf. cum suis concoz.
c ¶ Cum tpe date. Sic no. inspiciendũ tps date: sic. ã. eo. eã te. z j. eo. ti bi qui. z de pbẽ. eum cui.
d ¶ Idone⁹. p/pter defectũ eratis. z idem dici posset defectu oz/dinũ. Argu. ã. de eta. z quali. pte/rea. sz hoc est falsum: vt j. de pre/ben. si p clericis pauperibus.
e ¶ Curã aiaz. Jn his q ad cu/rata bũficia pro/
cura mandamus puideri ad
a obtinẽdũ curatũ bũficiũ ido/neã non habeas etatẽ tibi: lz
b nũc legitime effectus sis eta/tis: auctozitate ĩrarum hmõi
c (cũ tempe date ipsaz adhuc
d nõ esses idoneus) de bũficio
e curam aiaz habẽte: nequaq̃
f poterit puideri. ¶ Bũficiũ
g aũt sine cura cũ ad ipm suffi/
h cientẽ tunc etatez haberes: p
k eas licite poteris obtinere.
I dem, Gratia generalis nõ preiudicat speciali: et debet facere mentionem de precedenti priuilegio consuetudi/ne vel statuto. hoc. d. Jo. an.
l
m S Jpter tua de/bita pfoluẽda fructus
n beneficiozum primi anni: que

mouenf requiritur maioz idoneitas q̃s in alijs: z ideo si mandaf puideri de dignitatibus pfonatibus vel beneficijs de cura mentione nõ habita. de curatis dignitatibus pfonatibus vel bũficijs non poterit puideri. j. de p ben. cum in illis.
f ¶ Beneficium. Quia poterat dubitari ne illa inutilis adiectio. s. cum cura vtiaret in totũ reseruptum. s. q nec etiam de simplici posset pzouideri: ideo annexit qõ sequif: z sic no. vtile non vtiari p inutile. j. de reg. iur. vtile cũ suis pzoz.
g ¶ Sine cura. qz ex se curam nõ haber: sl autem haberet annexam parochialem z curatã ecclesiã: dic vt dicam. j. de pbẽ. sup eo.
Brixianus h ¶ Tũc. s. tpe impetratiõis Jo. an. (Adde ℊ q siquis impetrauerit bũficiũ cũ cura vel sine cura z tpe impetrationis ẽ legitime etatis si vacat sibi debef: vt in h. c. z hic no. in glo. ista antepeñ. Jrlũ no. de pbẽ. j. in glo. fi. eo. li. vbi apparet sufficere q tpe vacatiõis habeat sufficienter etatẽ. Solu. ibi no. in. iij. glo. quia ꝓma glo. loqtur in impetratiõe curati. scda in impetratiõe sacerdotalis. satis obstat quod no. eo. ti. non potest. in. iiij. glo. sed credo glo. c. eum cui posse sustineri licet aliqui contra: quia plus est habere curatum in actu z habitu q̃s in habitu tm̃. ad hoc quod no. de cleri. non resi. qz non/nulli. sup ℟. parochiales. z p Hostiẽ. de offi. archidia. cũ satis. z Jo. an. sup ℟. aiaz. z optime pbat exuagans Jo. execrabilis iuf fi. ℟. q̃stũ aũt. z quod no. in pallegato. c. cuz cui. sup ℟. licite. in nouella. z vide ꝓrietatẽ glo. Greg. sz adhuc instabo q hũc tex. in fi. z in glo. q̃ loquif in bũficio simplici. vũ põt sic dici q est q̃dã inabilitas rõne etatis rpaliẽ ad bũficiũ. q̃dã solũ rõne etatis ad q̃litatẽ bũficij curati: q̃dã sacerdotalis tm̃. in ꝓma z scda inspiciam⁹ tps ipetratiõis. in tertia tps vacatiõis: qz pl⁹ est aliquẽ esse inabilitatũ ad totum q̃s ad gradẽ vt ad q̃litatẽ puã. ad h qõ no. h in nouella de eta. z q̃l. indeco/rũ. de pbẽ. sup inozdinata. z qõ no. de corpo. vi. c. j. z. ũ. z fi. Et forte spãle est in ista q̃litate sacerdotali vt h sentit Jo. an. z adde quod no. de excess. pla. cum nostris. p Jnno. z Jo. an. in additione q̃ incipit: z in cle. Hieronymus clarius Brixia.) ¶ Etatẽ. Sed quaeritur idonea eras in bũficio sine cura: videf q maioz. xxij. ad illa dicatur idoneus. ã. de pben. sup inozdinata. vbi Hostiẽ. hoc tenet in canonijs ꝓpter maturitatem consilij qõ requirif in illis. nam ibi pueri non dicuntur idonei ad beneficia obtinenda. certũ aũt est q infans dicit vsq ad vij. an. puer ãt de. vij. vsq ad. xij. vel. xiij. an. xxij. q. v. pueri. z. C. de fal. mo. l. j. z dixi. ã. in pbe. circa fi. Sed vt ibi no. Berũ. dici potest q pueri ibi dicuntur minores septennio. z isti dicunf indigni. septennes aũt z maiozes septennio dicunf idonei: cum eĩ tales possint oz/dinari. xxvij. dis. de his. ergo z in beneficio instituari. Argu. de pben. cum fm. ad hoc optime facit. j. de elect. ex eo q. z hec vera intelligo nisi essent talia beneficia que sacrum ordinem ex priuilegio consuetudine vel statuto vel alio modo requirerent: z facit quod di/cam. j. de fi. pbr/te. c. j. j. responso. z pbatur expref/se. j. de preben. el cui puideri. Jn hodie dispensent episcopi in erate. notaf. ã. de elec. cum dilecti. z di/cam. j. de elect. li/
k ¶ Licite. Jd dicimur posse qõ licite possum⁹. xxij. q. ij. faciat Jo. an.
l ¶ Tua debita. Ad idem. j. de preben. si tibi.
m ¶ Fructus. Nota q non habet retinere beneficia sz fructus: vide vt dixi. ã. eo. si gratiose. in hoc casu vacãt beneficia: vnde is ad quem pertinet electio infra tempus statutum necessario habet eligere: z facit quod no. Ber. de magistr. quia nonnullis. z probatur hoc satis. j. de preben. si tibi concesso Jo. an.
n ¶ Primi anni. Quid dices cõputabiẽ ne ann⁹ iste a die fructuum colligendoz an a die vacatiõis vl mortis? Credo a die vacationis computari: vnde non credo hoc seruare legem de vasallo: que dicit q si vasallus decedat post augustũ z añ kalendas martij: q ad dominũ pertinet: alioquin ad vasallum vel eius heredem: vt in lib. feu. ti. lex regni. c. si vasallus. sed credo q a die vacationis vsq ad annum quicquid obuenit beneficio: z separatũ erit a solo totũ erit huiꝰ priuilegiati. cõparo eĩ hũc priuilegiatũ vsufructuario q̃ fructus separatos z redditos suos facit. ff. de vsufruct. l. arboribus. ℊ. z iulianus. alias incipit: si fur. fm moderationem tamen de/cre. j. de offi. ordi. pũti. ℊ. porro. z t[illegible] quod ibi dicam:

Qui sint idonei ad bũficia nõ curata rõne etatis.

Summarii

Diuisio

Casus

ꝛ dico ꝙ annus iste habebit. cccl̄xv. dies. vnde si vacauerit ecclesia prima die mensis sequenti anno prima die eiusdem mensis finitus sit annus: ꝛ facit quod dicam ff. de elec. quam sit. ꝛ si esset bisextus illi duo dies cedūt sibi ꝑ vno. ꝑ vno eīm computant: vt. ff. de verbo. signi. quesiuit. ff. de ꝛ/do. sig. cuz bisex/tus. C. de diuer. ꝛ repor. p. l. q. in vlti. glo. licet sit argu. ff. de sta. liber. l. cū heres. ff. ſtichus. sed il/lud in penis vel odiis q̄ sunt mol liēda. de pe. di. q̄ pene ff. de regu. iur. in penis. ꝛ facit quod no. in p̄ dicta decre. que/siuit. ꝛ. lv. di. c. ij.

a ¶ Vacabant. Dicere: renunci/atione: depositio ne. translatione. vel quocūq; alio modo. Quid si pmutatione: videtur ꝙ secus ꝑ decre ff. de re. pmuta. c. vno. sed contrarium puto: quia negari non potest quin ꝓ/pter pmutationem vacet et equitas in eo solo casu iuris rigori preferat: quia in hoc scripta reperiē in aliis non. non enim ex illo speciali casu est regula danda.

b ¶ Impediri. Secus ff si differri. ꝛ ls intrēdat ꝑ clausula nō ob. impedimēta tollere: dilatiōes tm̄ tollere non intendit: licet ex dilatione impediri posset: vt ff. dicam.

c ¶ Quinquēniū. ff actū narrat: idē eīm si in citeriori ꝛ vlteriori rpe.

d ¶ Spāli gra. Quia de iure futuris successorib⁹ ꝓseruari debebāt: vt in vtilitate eccliaꝝ ex/pēdi ff. de elec. qz sepe. ꝛ de offi. or. pūti. ꝛ intelligo hanc gr̄az ꝛ illā q̄ sequit̄ fm moderationē illius decr. pūti. ꝫ. porro. s. ꝙ ꝫ solū itelligat de illis fructib⁹ eccliaꝝ vacātiū q̄ solutis debitis siq̄ sunt: ꝛ his q̄ necessaria fuerit ꝓ seruitoribus ꝛ ministris ꝛ aliis incūbentibus oneribus vsq; ad nouos reditus reperta fuerint superesse.

e ¶ Cōcedimus. An legatus de latere sit̄ez gr̄am dare possit. tractauit Jo. ō deo in q̄stionib⁹ suis i ꝑn. ꝛ Butt. in Spe. ti. de legato. ꝫ. nūc tractemus in fi. ꝛ dicunt ꝙ dato ꝙ ex cā ꝫ posset būficiū tm̄ vel dignitas dz cū aliq; emolimēto ꝓferri. qđ vez est: vt dixi. s. in glo. ꝑti. ꝛ in glo. no. qz notat ecliā Ber. s. vt ec. bñ. vt nr̄m in vl. glo. q ep̄s ex iusta cā ad tp̄s posset fructus alicuius būficij retinere: ꝑbat ꝑ decre. s. de ꝛ. sig. c. pe. q̄ ecliā facit ꝺ cū id fuerit ꝑterratū a papa: ls p̄t dici sic fuisse de facto. ad ff. s. de fi. ꝓsby. lras. vl illud fm Gof. in fructib⁹ oim būficior⁹ vacātiū vsq; ad certū tp̄s vt hic etiam in vno aūt būficio ꝛ ei⁹ ꝑtibus ꝙuertēdis expcā in vsuz ꝑlati nō erit necessaria licētia pape: qz cū ep̄s cū capło possit suppⁿmere dignitatē ꝛ ꝓpter necessitatē possessiones alienare: multofor⁹ ꝙuertus ꝓcipe. f ¶ Intrētionis. Nota ad intentionē scribentis recurrendum: facit s. eo. c. ij. ꝛ ff. de ꝓcess. ꝑben. c. vlti. ꝛ. s. de decl. ex multi/plici cū similibus. g ¶ Alteri vsui. Puta mense capli.

h ¶ Statuto. Nota ꝙ omnia priuilegia ꝓsuetudines vel statuta quacūq; firmitate vallata: concessa capitulis: ꝙuertibus vel collegiis cathedraliū: regulariū ꝛ conuentualiū eccliaꝝ ipaꝝ vacantiū a ꝑlatis dimissa: vel tēpe vacatiōis obuentiōia possint surripe diuidere: vel in suos vsus ꝙuertere sunt hodie reuocata ꝛ cassata: ꝑ de/

a in tua vacabant diocesi: tibi (nō obstantibus quibuslibet consuetudinibus priuilegiis vel statutis per que nostra b impediri posset concessio) vsq; ad quinquennium de spe/c ciali gratia concedimus.

f ¶ Intentionis nostre neq; q̄ exīstit: si fruct⁹ hmōi eccle/s sie tue fabrice: vel alteri vsui seu cuicūq; singulari persone de speciali cōsuetudine priui/h legio vel statuto fozlitā debe/

i ant: q eis ꝑ ꝓcessionē ipsam.

k ¶ (Nisi ꝫ expresse caueat in l ea) ꝓiudiciuz aliqđ generet.

Idē. Cause ab aplica sede vel eius legato cōmitti debēt dignitatem obtinentibus vl canonicatū ecclesie cathedralis nec tractari debēt nisi in ciuitatibus vel locis ꝛligni/bus. b. d. vsq; ad. ꝫ. cū vero.

m Statutū qđ cir/ca. XI

n ca iudices a se. ap. de/

o putādos nup edidim⁹: cū q̄/

cre ff. de elec. qz sepe. ꝛ. c. statutū. in cle. q̄ cū in aliis būficij cuius locū nō hz: vt ff. de offi. or. pūti in fi. ¶ Cōcessio/nē ipaz. sibi factā. k ¶ Expresse. ad idē. s. eo. cū aliqđ. ꝛ. c. susceptū. ꝛ. c. ꝙuis. l ¶ Preiudicium aliqđ. Nisi istud ꝛbū eēt ira generale ista decr. sic posset intelligi q ex ea nil sequeret absurdū. s. q fa/brica vl vsus ille vel alie singula/res psone sic ꝙ legiare habeant redditus scōi anni. iste aūt ꝙle/glatus hēat red/ditus ꝓmi anni: ꝛ ita bñ ꝓseqret fm ꝫ suū effectū illa clausula ꝙ/legij: nō obstāt/bus quibuslibet ꝓsuetudinibus ꝑ ullegijs ꝛc. Alij dicunt ꝙ illa fa/brica vel alij hic ꝑtēt habebūt redditus ꝓmi anni: qz papa nō intendit eis derogare ls soli successori: iste aūt ꝙllegiatus habebit redditus scōi q ibi est ꝓmus: alis q̄ ad successorē vel bñficiatū: ꝛ sic ibi tert⁹ erit ꝓmus. ꝛ sic nullū ꝓiudiciū etiam ex aliqua dilatione generabitur fabrice. sed fm hoc posset impediri concessio. quod est contra tenorem ipsius gratie. Pone eīm ꝙ in anno quinto quo finiri debet gratia vacet beneficium: si fabrica ꝓmos redditus habeat: eps nihil habebit. Jrē quid operabit illa clausula: non obstantibus ꝛc. cum successori sine clausula illa ꝓiudiciuz fieret. vnde ꝓma lectura magis mihi placet: ꝛ magis ē amica litterę: vt dicamus ꝙ ista erat dubitatio decre. an ꝑ istam ꝓcessionem sic factam. s. nō obstantibus quibuscūq; ꝛc. videretur derogari ipi fabrice vsui vel singulari persone: vt exquo ex illius ꝫllegij vigore redditus ꝓmi anni habere nō ꝑt. amplius nil habeāt. ꝛ papa rūdet ꝙ habebūt redditus scōi anni: q̄/si ille eis sit ꝓr: vt illa clausula. nō obstātibus nō succes/sorem: sed ꝫllegiatū eīm coadiuuet. Jo. an.

Tatutū. ¶ Licet hec decre. ꝑ paragraphos alię diuidat. eā tm̄ in q̄tuor pres diuido ꝓncipales. Prima durat a ꝓncipio vsq; ad ꝫ. isup. Scōa abinde vsq; ad ꝫ. pferendo. Tertia abinde vsq; ad ꝫ. qcđ. Quarta vsq; ad fi. Jn ꝓma statuit ꝙd ꝙsonis ꝛ ꝙd loc̄ cāe a se. ap. vl legat⁹ vl delegat⁹ ipi⁹ cōmitti debeāt ꝛ tractari. In scōa puidet circa exactiōes q̄ fiebāt in iudicijs ab ipis delegat⁹: assessorib⁹ vl notarijs cāe. ꝛ apponit pena. In tertia puidet circa vocatiōes testiū ad iudiciū q̄ sepi⁹ malicioſe fiebāt. ꝛ cā fatigādi testes vel ab eis aliquid extorq̄di. In vltima decernit sic cassum ꝛ irritū qcđ fuerit factū ꝑ ꝓdictā statuta. Jo. an. (Jo. mo. diuidens decre. in. vj. ptes de ꝓma faciebat tres dicens ꝙ primo statuit circa loca ꝛ iudices. Secundo circa actores et reos in. ꝫ. cum vero. Tertio in. ꝫ. in nullo. circa loca ꝛ iudices progat. Archid. nō diuidit. Jo. an.) m ¶ Statutū. Loquit̄ de decre. sua exuagāti que incipiebat: statuimus. reformat ecliā decre. Jnno. iij. eo. ti. pūti. quaz hodie nō habemus. ꝛ decre. s. eo. nōnulli. n ¶ Sede ap. Legat⁹ vel delegatis ab eis: vt ff. patebit Jo. an.

Dlusio

Additio

o ¶ Quedā. Ibi nō distinguebat an actor ꝛ reus essent eiusdē ciuitat̄ vel dioc. vel diuersar. Jtem addit ꝙ de expresso ꝓsensu partiū extra locum quo deputatus est possit iudex cognoscere ꝛ cōmittere si referas ad decre.

pñti. ſm illam poterit fieri cõmiſſio inſtitutis in colle/giatis honorabilibus z in cathedralibus eccleſijs. vn/de ſm eã videbañ poſſe cauſe cõmitti manſionarijs et quibuſcũ q̃s ꝓuilegiatis in talibus eccleſijs: qõ erat ab/ſurdũ. hic autem quidẽ q̃ ſolis canonicis cathedra/liũ z eccleſarum fiat cõmiſſio.

a dã ꝓtenta in eo q̃ ꝓ cõi vtili/b tate credebantur inducta (ſi c cut expientia docuit) tendere d dinoſcañ ad noxã: ſanctio/ne pñti quã irrefragabilit ob ſeruari mãdamus: ſuadente f vtilitate in melius duxim⁹re

a Cõi vtilita/re. Que in legib⁹ ꝓſtituẽdis atten dẽda eſt. liij. diſ. erit. z. ſ. in ꝓoe/mio huius libri.

b Credebañ. Et erãt ſine du/bio reſpectu ꝓio rsis pls Jo. an.

c Explẽta. ad idẽ. j. ỏ elec. q̃s ſit. z. ff. de le. liij. l. lega/tis. §. ornatricib⁹.

d Ad noxã. z iõ ñ debuit iudicari reꝓhẽſibile ſi ſm rẽpoꝛ varietaꝛe variet ipſe poſſeſſuũ ſta tutũ. lxiij. di. §. vez. xxxv. q. j. c. j. z. j. de ſen. ex. c. vl. in ꝑn cl. z. de ꝓſang. z affi. nõ debet cũ ſuis ꝓcur. ſic z ꝓtuſle/gium cũ tendit ad noxã: reuocationem vel moderatio/nẽ a ꝓncipe recipit. ſ. de deci. ſuggeſtum. j. de ꝓuileg. c. j. z. c. aucte. z. c. ſe.

e Sanctione. Sanctio ꝓprie di/citur cui adiicitur pena. quod dic vt no. iij. diſ. in ſũma.

f Melius. Laudabiliꝰ eſt aũt qui rem emendat eo qui ꝓtius inuenit. C. de vete. iur. enucl. l. j. §. ſed neq̃.

g Reformandum. Eo q̃ non in totum ſed ꝓo parte corrigit iſtud ſtatutum: vt j. videbis.

Dignitas

h Dignitate. Dignitas ſumit⁹ mlte mõis: qõ dic vt no. Jo. an. liij. di. denigz. z Hin. z Berñ. ſ. de cler. nõ reſi. c. iij. h ad ſtam de eccleſiaſticis dignitatibus intelligẽ. Et no. mirabile: quia poſſunt cõmitti cauſe maioꝛibus. xx. annis: vt. ſ. de offi. deleg. cũ viceſimũ. a quocũq̃ z etiã maioꝛibus a papa: vt ibi. z. ff. de regu. iur. quidam conſulebant. ſed certum eſt q̃ qui eſt in dignitate vel perſonatu debet ar tigiſſe ſaltem. xxv. annũ. ſ. de eleck. cum in cunctis. z ſic videk q̃ minoꝛibus. xxv. annis non poſſunt cauſe com/mitti: his dico qui non attigerint. Solu. ſi cauſe nõ poſ ſent cõmitti niſi ꝓnis in dignitate vel ꝓnatu con/ſtitutis: tunc ꝓcederet obiectio: ſed poſſent etiam com/mitti canonicis eccleſiaꝝ cathedraliũ in quibus nõ re/quirit⁹ tanta eras: vt ꝓbat j. de eleck. ex eo quod. z dixi ſ. eo. ſi eo tempe. z ſic obiectio non ꝓcedit. Dico etiam q̃ diſpenſatiue poteſt aliquis habere dignitatem vel p/ſonatũ etiam minoꝛ. xxv. annis p diſpenſationem pape vel epi. ỹmuz pater. ſcõm ꝓbat. j. de eta. z ql̃ita. c. vno.

Quid ſit di gnitas

i Predictis: Jd eſt p alijs ditatis. Eſt em̃ dignitas quedam ꝓeminentia in eccla: vt. ſ. de verbo. ſig. q̃uis.

k Obtinentibus. Jdez de officialibus epiſcopoꝛ ꝑn cipalibus z foraneis z de ꝓrioꝛibus religioſis conuen/tualibus z clauſtralibus: dic vt in cle. eo. ti. z ſi ꝓncipa/lis.

Additio

l Cathedralluz. Sufficit ergo q̃ ſit cathedra/lis. (Dato q̃ ſit pauperrima ſm Jnno. Moſti. Jo. mo. Areh. z Jo. an.) Et ſic ſblatũ e qõ olim h ꝓtinebat de eccl̃ijs collegiatis honoꝛabilib⁹. lz adhuc hodie in alio ſit cõpatio: vt. j. de elec. q̃ ſepe. alibi eqpañ cathedrales z regulares. ſ. de elec. ne ꝓ defectu.

m Canonicl. Ha bẽtibus igit ꝓpteruñ officiũ in eccla cathedrali ſine di/gnitate ꝓnatu z canonia: de q̃ loquit j. ti. ꝓxi. c. j. non poterit cã cõmitti: cũ de his nõ exꝑmat. Jtẽ ſclas q̃ lz iſti canonici delegari poſſint: ꝓſeruatores tamẽ dari nõ poſſunt: cum decre. vl. j. de offi. deleg. eos non exꝑmat: ſed vt. ſ. dixi canonicus poteſt eſſe maioꝛ ſeptennio: per decr. de elec. ex eo. z dixi de hoc. ſ. eo. ſi eo tempe. Si cõ mittatur cauſa tali canonico: nũquid dicemus litteras valere? Videk q̃ ſic: q̃ iſta decre. vltima de hac mate/ria h ſolũ reꝛit q̃ talis ſit eccl̃ie canonicus: q̃ huic ſta/bimus. ſz contrariũ credo z dico q̃ ſi tali impuberi cõ/mitteret cauſa: niſi appareret de certa ſcia pape: nõ te/neret commiſſio. z idem dico ſi committatur ab alio q̃s a papa mioꝛi. xx. per predictã de/cre. cũ viceſimũ. quaz nõ dico nec credo correctam ꝓ hãc. qõ em̃ nõ mutaꝝ ꝛc. C. de teſta. ſancimus. z correctio iuriuz ẽ vltãda. ſ. ỏ elec. eccl̃ia. z j. ỏ elec. cum expediat in ꝑn. nec iſta decre. dicit q̃ hoc ſufficiat: ſed q̃ hoc requi/rik. vnde nõ ꝺicit: alꝰ eadẽ ratione dicendũ eſſet q̃ dũ modo ſit canonicus cathedralis eccl̃ie vel in dignitate vel in ꝓnatu nõ poſſit repelli ꝓpter exceptiõs: excõi/catiõis: infamie: inimicitiaz vel alia iuſta cã: qõ eſt ab/ſurdũ. z eſt ſile qõ notabo j. de elec. lz canõ. Et nota q̃ dicit canonicis: olim dicebat inſtituet: vñ videbaꝝ q̃ cui/libet inſtituto in cathedrali etiã mãſionario poſſent cãe cõmitti: qõ hodie ꝓ decre. hanc ſublatũ eſt. Nota ergo q̃ ꝓ dignitate z loco ꝓſumik ꝓ aliquo. q̃to em̃ ꝺs me/lioꝛib⁹ peſt tãto maioꝛ z ſanctioꝛ ẽ. i. eſſe ꝓſumik. in auc. de defen. ciui. ad fi. ỹme colũ. §. nos igik. colt. iij. lxj. diſ. miramur. lxiij. di. metropolitano. ſ. de ꝓſump. cũ in ſu/ñeture. xxiij. di. qñ de mgris. c. j. z. c. qz. z. c. ſup ſpecula. cũ ſi. z ſi tpe date ꝺs eſſet canoicus: tpe ꝓtractois non: puto q̃ ꝓcedere poſſit: nõ ſic econuerſo. ſpectamus em̃ initiũ. ad h. ſ. eo. c. j. z. c. ſi eo tpe. ſ. de elect. dudũ. z qõ ibi no. ff. de ſena. femine. ff. de iudic. l. ceeus. z h habes in glo. fi. in cle. gr̃e. e. ti. Jo. an.

Nota

n Cãe. Nec ſine iu/riſdictiõe nõ cõmittũt. ſ. de offi. deleg. ꝓterea. nõ q̃ phi/bet ꝺn audiẽtia alicuius articuli vt mera executio cuili/bet clerico cõmitti poſſit.

Caſus

o Fraz. Pone papa in lr̃is vocat aliquẽ ſimplicẽ clericũ: nũqd valebit ỹmiſſio: ſm Ber. z oẽe dic q̃ nõ hz h locũ talis exceptiõ: ex quo papa ſciẽter cõmittit: q: facere põt ꝺ ꝓſtitutionẽ iſtam: ad h optime. ſ. de ꝓuile. cũ oliz. ij. ỹ. interi. Et no. q̃ ſm Jnno. ſi cãcellarius ꝓcedat iudices: z h ꝓſtat. non ha/bet locũ hec exceptio: q̃re em̃ impetrari ꝺz pti q̃ talẽ iu/dicẽ nõ petit: qõ vez eſt etiã ſm Ber. z Hoſtiẽ. cũ h ex certa ſcia facit: qõ intelligo ſi id in lr̃is exꝑmik: vt. j. de pbẽ. ſi motu ꝓpio.

Quid

p Se. apo. Quid de ordinarijs: nũqd compheḋunk z tenebunk hac ꝓſtitutiõe? Dic ſm Ber. z oẽs q̃ nõ. z põt eſſe rõ: q: epi z ordinarij habent melius noticiã clericoꝝ dioce. ſue q̃s papa clericoꝝ to/tius ordis. vñ etiã ſi ſimplici clerico cõmittãt: ordinarij tenet cõmiſſio. Pone em̃ q̃ ſimplex clericus excellens ſit decretoꝝ doctoꝛ. preterea nõ ẽ tra abſurdũ q̃ aliqs eri am rudis z pãoſus clericus gerat vices epi: ſiẽ eſſet q̃ gereret vices pape: igit ad ordinarios nõ extendit hec ꝓſtitutio. Et ẽ ſile qõ ꝓſuevit dici. ſ. eo. nõnulli. z infe/rius rãgã.

q Legatoꝝ. q: ꝓbũ generaliẽ poſitũ ꝛc. xix. di. c. j. intelligã hãc lr̃am generaliẽ in oibus legatis quoꝝ tria ſunt genera: qõ dic vt. ſ. de offi. leg. c. pe. z j. eo. ti. c. j. qõ verũ puto indifferẽter: cũ ex legationis vi/goꝛe cõmittũt: z idẽ intelligas in delegatis. ſ. cũ cõmit/tũt delegationis vigoꝛe j. eo. c. §. in nullo quoq̃.

r De cetero. Conſtitutio em̃ non extenditur ad ꝓte/rita. ſ. de conſti. c. vlti. Quid de pendentibus. dicam j. de elect. licet canon Jo. an.

s Committantur. Pone q̃ queſtio fuerit commiſſa: pars non excipit: nunquid

valet ꝓcessus. Dicebat Berñ. et oēs post eū q̄ tacere et exp̄sse poterit pars huic iurī renunciare. Introductum est enī in ipsoꝝ fauorē: ne. ſ. in oppꝛobriū ꝓpriū cogant̄r epī z magni clerici coꝛā rudib⁹ z pānolis clericis ll cigare: z interdū ꝓpter rudiratē ipsoꝝ ius amittere sum. z facit de regulari. ad aplī/cam. cū suis con/cordantiis. Sed hodie q̄ finē isti⁹ decretalis credo ꝛriū: vbi innuit q̄ ipso iure est irritū et inane q̄d aliq̄d istoꝝ fit vñ necessariā nō credo exceptio/nis opem: z facit q̄d dixi. ſ. co. c. j. in p̄n. Et p̄ esse ratio vt. ē. retigi. quia hoc videtur non solum in fauoꝛē partiū inducū: sed etiā in fauoꝛē ipsius aplice sedis: ne vilipendat̄ in tali ministro. lxj. di. in sacerdotibus. cū ſ. a. ¶ Nec audiant̄. No. q̄ ꝛisculus iste non ꝓhibet clr ca cōmissionē sed circa agitationē: z idem er at in ꝓdicta decretali p̄ncipi. Si ergo extra talia loca fiat cōmissio dūmodo in his locis causa audiatur sat̄issactū est huic rnſo ſm Berñ. z oēs. arg. ē. e. ti. nonnulli. de exceptio. olim. z ī. ·ꝟ·. ꝓpri. z eo saluo q̄d ibi dicit̄ et ad hoc. ff. qui sat̄isda. co. ſi fideiusſoꝛ. ·ꝟ·j. vbi dicit̄ q̄ cui difficile est satisdare in vna ciuitate in alia mittit̄ ve sat̄isdet.

Epi in solis ciuitatib⁹ statuendi sunt

¶ Ciuitatib⁹. Ciuitas muroꝝ ambitu terminat̄ regularīter tū z si in suburbijs audiret idem credo. argu ī. de sen. excō. si ciuitas. z bū dicit ciuitatib⁹: q̄ in eis plus munit̄ esse periti: Sic z epī in solis ciuitatib⁹ statuendi sunt. l. xxx. di. c. j. de ꝓuis. c. j. z leges et arces in regijs ciuitatib⁹ sunt docēde: vt in ꝓemio. ff. ·ꝟ· hec autem. et de mgr̄is. c. j. z noīe studij non intelligit̄ villa vel castrum de cle. nō resi. tue. c ¶ Locis insignib⁹. Quidā dicunt q̄ hec determinatio vbi: q̄ statim sequit̄ non referē nisi ad ħ q̄d dicit locis insignib⁹. Sufficit eni q̄ sit ciuitas licet ibi nō sint periti. z est rō q̄ cōtra in ciuitatib⁹ sūt periti: et eis q̄ raro accidūt iurisc̄sulti nō respiciūt nec medent̄: sed his rīs que frequēter occurrūt. in aut. vt si ne phi. ma. fi. ru. ge. ·ꝟ· q̄ ℞o. coll. vij. arg. lij. dis. erit. ff. de legi. nā ad ea. vl̄ eni est q̄ in ciuitate vel ibi ꝑpe nō habeant̄ piti. vñ satis eoꝝ copia in ciuitate haberi pōt ff. de rei ven. q̄ religiosis. vij. q. j. pōtifices. alij sunt ꝺi centes: q̄ ibi est eadē rō: ꝓmū placuit Inno. z Hostī. ſm ħ expone q̄d sequit̄: vbi zč. ī. in ḡbus locis insigni/bus: z facit p hac parte ī. e. ·ꝟ· in nullo. d ¶ Cōmode. xij. q. ij. faciat. e ¶ Copia. Ꝓ℞o aduocatis assessoꝛib⁹ cōcliarijs z alijs que emergūt. ff. de postu. l. j. ·ꝟ· ait ꝓtoꝛ. ff. ex qui. cau. malo. l. ab hostibus. ·ꝟ· fi. de vi. et hocle. cū ab oī. xj. q. iij. nō licet. q̄d si inter iudices et ꝑtes est ꝛrentio sup hoc: q̄ alter dicit locū insignē: z ibi copiam peritoꝝ haberi. alter negat: q̄d erit? Dic recurren/dum ad cōem opinionē vulgi. ff. de supel. lega. labeo. et ē. de spon. ex l℞is. Quid si adhuc super hoc sit ꝛrentio: recurreē ad arbitriū boni virī. ff. de ver. oblī. l. cōtinuus actus. nō delegatoꝝ q̄ iurisdictioni sue fauerēt: ad hoc C. de arbi. l. ne in arbitris. z ī. de pe. dilect⁹ ſm Berñ. z ītelligo bonū virū iudicē eccl̄iasticū illi⁹ loci ſm Inno. Hostī. aūt dixit ħ recurrēdū ad arbitriū iudicis. l. bo/ni viri: z sic intelligit̄ lex ꝓtinu⁹. ·ꝟ· cū ita. eligenē q̄ ſm eū arbitri. ē. co. palt̄oralis. z de offī. dele. suſpitionis: nisi euidenter notoriū esset q̄ ibi peritoꝝ esset copia: ad ħ de ap. ꝓsuluit. j. Ego credo q̄ cum iudex se ꝓstituit ad uersariū tunc locū habeat̄ supradicta. Sed si ꝛrētio esset solū iter ꝑes: certe credo q̄ iudex de ħ cognoscere et ꝓnūciare posſit: q̄ video q̄ ꝓnūciat an sua iurisdictio q̄ plus est. ē. e. sup l℞as. z facit q̄ recitari consuevit de ꝓba. post cessionem. z facit ī. ·ꝟ· ꝓpri. in fi.

Nota

g nec audiatur alibi q̄ in ciui/c tatib⁹ vel locis insignib⁹: vbi d possit commode copia perito e rū haberi. ¶ Cū ℞o eiusdez f ciuitatis seu dioce. fuerint ac/g toꝛ z reus: extra ipsas cā non cōmittat̄: nec cōueniat̄ aliq̄s h eoꝝundē: nisi ab eo cōtra ali i quē de sua dioceſi: vel ab ali/k quo contra eū aut cōtra eius capitulū seu contra vniuersitatem ciuitatis ville aut castri fuerit actio dirigēda: vel nisi actoꝛ eandem ciuitatē seu l dioceſim intrare nō audens: m aut sui aduersarij potentiam merito perhoꝛrescens eum in n fra ipsas neq̄at ꝓuēire secure.

Cum vero.

Actoꝛ z reo eiusdem dioceſis existentibus cā cōmitti non debet extra illam nisi in sex casibus in q̄bus tamen nō traheretur vltra vnam dietā. z nisi in duobus casibus imperrans per iuramētū fidē fecerit de illis repellet̄ a iudice: et in expensis ꝑdemnabitur. h. d. vsq̄ ad ·ꝟ· cum autem. Hoc ¶ Cum vero. Hic incipit coꝛrigere z moderari statutū generalis ꝛcilij. ē. e. nōnulli. z sūme equitatis est q̄ sequitur Joh. an. g ¶ Eiusdem ciuitatis. Quia domicilium habent in eadem ciuitate vel dioce. z idem intelligo cum plura domicilia habēt quod esse pōt: vt. ff. ad muni. assumptio. qui adhuc dico q̄ locum habebit ·ꝟ· iste z nō sequens: quod satis ꝑbatur. ē. de fo. cōpe. ex parte. B. nec negari potest licet eriaz sit iste alterius ciuitatis: quin etiā sit istius: quod ·ꝟ· iste requirit.

h ¶ Actoꝛ z reus. Vnde dicāt isti: habes. ē. de verbo. signifi. fozus. ·ꝟ· in omni. i ¶ Extra ipsas. Ciuitatem seu dioceſim. k ¶ Non committatur. Hoc verum videtur nisi ad id exꝛessus accesserit partium cōsensus. argu ī. eo. ·ꝟ· in nullo quoq̄. quod etiā facit contra. cum in illo casu hoc sit exꝛessum: in isto non arg. de decī. ad audientiam. tamen id videtur cum hoc solum sit in partium fauoꝛem inductū. de regula. ad apostolicam. cum suis concoꝛ. z licet hoc satis videatur rationabile: non dico tamē hoc asserendo per id quod dicitur in fi. c. audiui tamen curiam id seruare: et tales cōmissiones de curia emanasse. Et eas vidi sub bulla. Johan. an. l ¶ Nisi. A generali edicto ponit casus exceptos. m ¶ Ab episcopo. Hoc equissimum est ex eo maxime: quia si in ciuitate vel dioceſi sua aliquem ex subditis suis episcopus iudicē imperaret recusari posſet vt suſpectus: vt. ē. vt lite nō ꝑte. accedens. j.

n ¶ De sua dioceſi. Idem si de aliena: quia etiam tunc non imperat in sua: vt ī. ·ꝟ· ꝓpoꝛi. sed de sua ideo dixit: quia ·ꝟ· iste tractat tantum quando reus z actoꝛ eiusdē dioce. sunt: vnde dictio nisi alias nō ꝑtie poneret̄.

o ¶ Ab aliquo contra eum. Vbi enim inueniret actoꝛ in ciuitate episcopi iudicem qui non faueret episcopo. argu. ē. vt lite non contesta. accedens. ij. ibi: et omnes existunt sub districtu zč. p ¶ Non audens. Forte Bibbellinus: z ibi regunt Guelphi. vel eōuerso vel forte relegatus. q ¶ Potentiam. Paritas in iudicijs est seruanda: sed poteriozibus pares esse nō possumus ff. de alle. iudi. mu. cau. fac. q̄ etiā in p̄n. r ¶ Merito. No. verbum quia si diceret se dubitare vbi non est dubitandum non excusatur. ē. eo. cum contingat. decimo. z si questiones. cum simi. s ¶ Eum. aduersariū.

t ¶ Infra. Ipsas ciuitatem z dioceſim cuius sunt ipe reus z actoꝛ. v ¶ Secure. Quod in iudicijs requiritur: vt ipsoꝝ iudicioꝝ exercendoꝝ locus sit idoneus z securus: alias locū habet appellatio. de ap. ex parte. j.

ꝛ nunc ertiaꝫ si litteras de ꝺductu haberet suis inimicis capitalibus se exponere nō teneꝛ. ſ. vt li. non ꝓsta. accedens. ij. a ¶ Possit. Non dixit debeat. vnde dico quod si cōtra eꝑm vel capitulū vel potentē impetreꝛ in sua ciuitate vel ꝺioceſi bñ tenet cōmiſſio. et idem econuerſo ſemper ſalno recuſationis iure. Jo. an.

b ¶ Contra predictos. Eꝑm vel eius aduerſariū ꝓtra capitulū vt vniuerſitates vt porentes vel aduerſarius eius q̃ in ea intrare non auꝺet. Jo. an.

c ¶ Vnā dietā. Olim ꝺicebam⁹ ꝺe ꝺuabus per decre. ſ. co. non nulli. Sed quiꝺ ꝺices ſi agaꝛ actione reali. nunquiꝺ fiet cōputatio a finib⁹ ꝺioceſis vbi ſita ē res ſm q̃ olim fle/

Queſtio notabilis

bar: ꝛ nunquiꝺ erſt ibi computatio ꝺuarum ꝺietarū ſm q̃ olim erat: vel vnus tantū vt hic: q̃ olim ſic eſſet: ꝓbatur. ſ. co. ꝺilectus. ij. ꝺe fo. compe. ex parte. B. viꝺeꝛ huic nouo iuri hoꝺie ſtanꝺū vltimo ꝺe hac materia. et ſicut generaliter loquitur: generaliter accipiendum. ſic ꝺi. c. j. vt habeatur ſolum vnius ꝺiere computatio et nō ꝺuarū. ꝛ cū ꝺeterminatione q̃ hic ponit. ſed a q̃ loco cō putetur ſatis eſt ꝺubitabile. Pone enī q̃ bonoñ. contra bonoñ. ſuper re ſita mediolani lr̃as impetrat: vbi ꝺebeꝺit ipetrare: nūquiꝺ bonoñ. vel mediol⁹. vel loco vicino infra ꝺietā a mediola. Jrē pone q̃ bonoñ. ℈ regiñ. ſup re mediola. q̃ impetrabit an regij vel loco vicino infra ꝺietā an mediolañ. vel loco vicino infra ꝺietā? Jtem vi ꝺe aliuꝺ ꝺubitabile. q̃ꝺ ſi bonoñ. impetrat ℈ regineſem ꝺomicilio et murinenſem oꝛigine: an habebit reſpectus ciuitatis regiñ. vel mutineñ. cū rōne oꝛiginis ꝺicaꝫ eſſe ꝺe loco: ita q̃ eꝑs loci cū oꝛdinare ꝛ cōmendaticias ad oꝛdines ſibi ꝺare poſſit. ſic ꝛ eꝑs ꝺomicilij. ſ. co. li. ꝺe tē/po. oꝛdi. cū nullus. j. rñ. ꝛ in loco oꝛiginis ꝺicit ꝺomicilij reꝛinere. ff. ꝺe ſena. l. pe. ſatis viꝺeꝛ ꝺe mente cōditoris eſſe q̃ habeaꝫ reſpectus loci ꝺomicilij. nō rei vel oꝛiginis. ꝛ hoc ex eo: q̃ ꝺe loco ꝺomicilij ꝺicit ꝺs ꝓpria tra hi p illuꝺ verbū trahaꝫ. ſ. c. nōnulli: q̃ꝺ etiā hic reperiē ꝛ p mētē ꝺitoris hoc credo tenēꝺū. ad hoc. ſ. ꝺe ſepul. cū quis vbi ꝺe loco oꝛiginis bonoñ. habeꝫ ratio: et. C. ꝺe pſcrip. lon. temp. l. vlti. vbi ꝓcedit pſcriptio vt inter pſentes: ex q̃ ſcribens ꝛ cui ſcribit ſunt in puincia: licet res ſit extra puinciā. No. etiam Cōpoſtol. in ꝺecre. non nulli. in. iij. glo. Guil. in Specu. ꝺe citatōe. §. j. circa ñ. q̃ ꝺioceſanus alicuius. vbi aliuꝺ non aꝺꝺiē intelligi ꝺebet ꝺioc. ꝺomicilij: ꝛ ſic ꝺiſputauit et ꝺeterminauit. et ſic ſeruat curia romana vt auꝺiui. ꝺ ¶ Duobus. Vltimis. ſ. q̃ actoꝛ reū in ciuitate ſecure cōuenire non pōt: q̃ ciuitaē intrare non auꝺet: vel quia timet aduerſariū ſui potentiam. e ¶ Primo. No. ꝛ eſt ſi. ℈. ꝺe elec. cuius ꝛ. c. puiꝺa. aꝺ iꝺem. ſ. ꝺe reſti. ſpo. piſanis. f ¶ Juꝺi. ci. No. ꝓ eo quoꝺ ꝺixi. ſ. §. ꝓx. in fi. iuꝺicis enī eſt inueſtigare. ſi. C. ꝺe fiꝺeicō. l. volūtaris ꝺefuncti. xxx. q. v. iuꝺicaūtē. g ¶ Saltē. No. q̃ ſi aliter fiꝺes fieri pōt: ꝓ

In his quippe caſibus extra dictas ciuitatē ꝛ ꝺioceſim a poſſit contra predictas cauſa committi: nullus tamen b eorum vltra vnam ꝺietam a fine ſue ꝺioceſis valeat conuenire: Sed et in ꝺuobus vltimis caſibus niſi impetrans ꝺe predicto timore quem in litteris commiſſionis exꝓri/ c mere teneatur: primo fiꝺē iu/ ꝺici faciat ſaltem per ꝓpriū iuramentū iuꝺex ipſe nullate d nus in cauſa ꝓcedat: ſed partes a ſua iuriſꝺictione ꝺimittens ipetrātē eunꝺē in expen

mo iꝺ fieri ꝺebet. aꝺ iuramentū enī recurriē ſolū in aliis ꝓbationū ꝺefectū. ſ. ꝺe ꝓba. c. ij. ꝺe ꝓcu. ex inſinuatiōe. ff. ꝺe iureiur. admonēꝺi. C. ꝺe iureiu. in bone fiꝺei.

h ¶ Per ꝓpriū iuramētū. No. q̃ iuramentū eſt legitima ꝓbatio: facit qꝺ no. lxxxij. ꝺi. ꝓpoſuiſti. aꝺ ℈. ꝺe ſen. No.

k ſis legitimis alteri parti con/ i ꝺemnet. ¶ Cum gutez actoꝛ ꝛ reus ciuitatum et ꝺioceſum fuerint ꝺiuerſarum: ſi actoꝛ in ciuitate vel ꝺioceſi rei iuꝺicē l habere recuſet: ipſum non in ſua ſeꝺ in alia ciuitate vel ꝺioce. libere impetrare valeat: reumq̃ trahere aꝺ eanꝺem ꝺummoꝺo locus aꝺ quez eū m p traxerit vltra vnam ꝺietam: ſicut in caſu alio premittitur: q minime ſit remotus. ¶ In r nullo quoq̃ caſuū preꝺictoꝝ iuꝺex extra ciuitatē ſeu ꝺioceſim in q̃bus ꝺeputatus fuerit

excō. ſi ꝛo. ij. ꝺe excep. paſtoralis. §. ꝺe elec. vt circa. er. ca. nulli. et aꝺꝺe q̃ꝺ ꝺixi. §. ō regu. iu. pſumit ignorantia.

i ¶ Jn cā ꝓncipali. Proceꝺer tamen in abſoluendo. cogſcēꝺo taxāꝺo ꝛ iuꝺicā ꝺo ꝺe expēſis: vt ſequitur.

k ¶ Legitimis. Quoꝺ ꝺic vt no. ij. q. j. in ꝑmis ꝺe ꝺo. ꝛ ꝓtu. finem. Cum autem. Actoꝛ §. reum ꝺi uerſe ꝺioceſis ꝺebet impetrare ꝺe legatū vel in ꝺio Actoꝛ

ce. rel vel in alia nō ꝓpria nec per vnam ꝺietam diſtāte. hoc ꝺicit vſq̃ aꝺ §. in nullo. Jo.

l ¶ Cū aūt. ſ. in ꝓ. §. ꝺixit q̃ꝺ iuris cū actoꝛ ꝛ reꝰ eiuſꝺē ꝺioc. vel ciuitatis ſunt. mō ꝺicit hic q̃ꝺ iuris cū ſint ꝺiuerſarū. De platis aūt oꝛdinū vel locoꝝ q̃ impetrāt p membris ſuis habētibus vel nō habētibus ſpeciales aꝺmiſtratoꝛes vel gubernatoꝛes. ꝺic vt in ꝑcllo vlēne. eo. ti. abbates.

m ¶ Habere: Jꝺ eſt impetrare.

n ¶ Recenſet. No. q̃ actoꝛ recuſat iuꝺices. ꝛ hoc verū eſt in iuꝺice aꝺeūꝺo ꝺelegato vel oꝛꝺinario. vū ſi reꝰ plures hꝫ oꝛdinarios actoꝛ alteꝝ eligit alteꝝ recuſat: ſeꝺ in iā aꝺlto ſecꝰ: q̃ tūc actoꝛ nō recuſat ſeꝺ reꝰ bñ niſi ex noua cā. vel nouiter aꝺ eꝰ notiā puenīēte. ſ. ꝺe off. ꝺele. cāmq̃. ꝛ. c. inſinuante.

o ¶ Traxerit. Et in q̃ ꝺeputatus eſt iuꝺex. §. ꝓx. p ¶ Dietā. An ꝺicta iſta cōputanda ſit legaliter. l. vt. xx. miliaria cōputenē ꝓ vna ꝺieta. ff. ſi q̃s cauē. l. nicena. an vulgariter. ſ. ſm regiōs cō ſuetuꝺinē? Ꝺic vt no. ſ. c. nōnulli. ꝛ §. ō elec. cupiēres. j. rñ. ꝛ q̃ ꝺe vulgaribus intelligi ꝺebeat ꝓbaē §. ꝺe ꝑben. pñti. §. loca. q ¶ Remotus. Bñ ꝛ ſi moꝺicum vltra vnā ꝺietā remotꝰ eſſet locus ille: pura q̃ vnū miliare nō poterit ibi fieri puentio. ff. ꝺe ver. ſig. l. ij. In nullo.

Delegatꝰ exit locū cōmiſſionis nec ꝑtes citare nec ō eā q̃ facere pōt ſine expreſſo partiū conſenſu: nec ſubꝺelare locis vel perſonis aliis q̃s hic expreſſis. h. ꝺ. vſq̃ aꝺ §. inſuper. Primo ponit ꝺuo a q̃bus vnū caſum excipit. ibi: Niſi. Diuino Secꝺo alia ꝺuo. ibi: Neq̃ alibi. Domi. r ¶ Preꝺictorū. ſ. cū actoꝛ ꝛ reus ſūt eiuſꝺē ꝺioce. ꝛ in eaꝺē ſūt iuꝺices imperati vel ex cā in alia. vel ſunt ꝺiuerſarū ꝛ in ei uitate rei imperari ſunt iuꝺices. vel in tertia ciuitate.

s ¶ Deputatꝰ fuerit. No. q̃ nō ſolū requiriē q̃ nō ciꝛ aꝺ locū vltra ꝺietā nō remotū: ſeꝺ etiā q̃ nō ciꝛet ex locū in q̃ ꝺeputatꝰ eſt. olim aūt ꝺicebam⁹ ꝺe ꝺuab⁹ ꝺietis: q̃ ſi iuꝺex exeuꝺo locū in q̃ ꝺeputatꝰ eſt veniat aꝺ locū nō remotū vltra ꝺuas ꝺictas ꝓcꝺere poterat. ꝺe excep. olim. hoꝺie in ſuprāꝺictis caſib⁹ nō ſic vt ꝺ vides. Addi.

(Jtem q̃ locus ſit inſignis: vt. ſ. ꝛ. nec auꝺiant. Quiꝺ ſi talis locus in q̃ hec tria ꝑcurrāt hīe nō pōt: ꝛ remeꝺiū litigāꝺi cora ꝺiuario nō ſubeſt: pura q̃ ab ipo eſt

appellatū? So. exp̄mat ꝟ pape. q̄ sibi ꝓuidebit. ꝟ exp̄s so in relcḥo. Job. an.) a ¶ Citet ptes. Et si citauerit nō tenent̄ ire: q; citatio irrita est ipo iure: vt in fi. c. 7. si ob ꝟ pcesserint ꝛ eos nō tenet pcessus vt ibi. In aūt ci tatus teneaḳ ire ꝓtllegiū vel defensionē allegatur⁹. dic vt no. liij. q. ij. cp̄s 7 de accu. veni/ens. in vlri. glo. b ¶ Expressus. Intātū credo in herēdū huic lr̄e. q; lz interuenerit tacitus ꝓsensus. pura q; nō oppo nit̄ exceptio cre/do q; non valeat pcessus ꝓ fin̄e. c. Idē credo si in/ueniat cōsensus rei et nō actoris vel ecōuerso. licz

a citet ptes nec de cā sibi cōmis
b sa cogscat. Misi ad id exp̄s/
sus accesserit earūdē assensus.
c Necz alibi quā infra illas
d 7 psonis dūtaxat designatis
e supi⁹ cōmittat quōlibet vices
f suas. ¶ Insuper vt gratis 7
g cum omni puritate iudicium
h coram ipso procedat nullum
munus vel quicquid aliud.

l. plebiscito. 7 tolerāt̄ ista: q; nō est ꝟisile q; ꝓp̄ ista re uereā animꝰ iudicātis. de simo. 7 si q̄nes ad fi. si c 7 p modica re nō daṫ actio ō dolo. q; nō ē ꝟisile 7c. ō do lo. l. j. 7. l. ꝑce. in fi. 7 ō modico ū ē curādū. ō ꝑse. di. ij. re uera. alibi nō distinguit inē multū 7 modicū. xliij. q. iij

m Misi forsan esculētū vel po
n culētū mera liberalitate obla
ꝑ tū: q̄ pauc̄ ꝓsumi possit die
q bus: vel nisi cū ip̄m ꝓp̄ cās ti
bi cōmissam contigerit extra
r suū domicilīū ꝓficisci mode/
s ratas exp̄sas recipe ab eisdē
t ptib⁹ qualitercunq; ꝓsumaḳ.
v Prouisurus attente: q; in
ip̄is expensis modū nequaq;

pleriq;. 7. q. vi. c. vlc. ē. de ap. c. de appellatiōib⁹. de fi. ex tue. instl. de re. diui. §. galli/narum Joh. an. q ¶ Propē cām. i. suadente vel/litare vel necessi/tate cause: vñ nō debet fingere oc/casionē: vt infra sequitur. silc. ff. de iu. c. ij. et hoc sa/tis videt̄ termi ri q̄ soleat queri an si scholari existenti in studio papa deleget causā ille possit petere expēsas. lz ille ñ sit i domicilio suo lz ex. nō est tñ ibi ꝓp̄ cām sed ꝓp̄ studiū: vñ expēsas nō habe bit ꝓ hāc lr̄am: 7 de hoc in Spe. de sala. §. j. ff. si alicui. r ¶ Proficisci. Pone exēplū. ē. §. ꝓt. de pscḥ. q; indi/cāte. s ¶ Moderatas. Nunq; minores pōt. ff. mā. si q̄s. al's est sub. l. iter cās. §. impēdia. ad idē. ff. de admi. tu. cū plures. §. cū tutor. erūt tñ mediocres 7 nō delica/te. ff. de ptg. ac. si seruos in fi. ad idem de do. 7 ptu. fin̄e. 7. c. se. de eo qui mit. in pos. cum venissent. de sequestra. pos. c. j. ad fi. nec credo cōpensandas vel deducendas in hoc casu expensas q̄s domi facturus esset fm q̄ dicere ꝓsueuimus in victore p. l. ff. ad exhibendū. sed 7 si. §. j. ff. de pet. here. sed 7 si. §. quod aut̄. ij. 7. ff. de reivendi. si res. q; dico q; in ꝓcuratōibus his nō deducunt sicut 7 exp̄s visitās vel ꝓficerans ꝓcurationē integrū recipit: 7 nil deducit. ē. de simo. cū sit. et testis integre exp̄esas pcipit. liij. q. iij. venturis. et. j. e. §. pe. al's seqūret interdū q; nil hꝛet: cū interdū tantūdē 7 forte plus expēdāt in domo ꝓpria. ꝓterea iā esset differēcia inter delegatū et ordinariū: q; q̄n ꝓficiscit expēdit q̄ domi expensur⁹ erat vt in aūt. de mā. p̄n. §. illō rñ alij ℈. Et nō q; lr̄a ista nō distinguit an delegat⁹ habeat būficia sufficiēcia vl nō. vñ dico q; siue abūdet siue nō expēsas habebit cū ꝓficiscit ꝓp̄ cāz. lz Host. dixerit delegatos pape peccare si recipiūt expēsas: ex q; hñt sufficiēcia būficia. et ꝟ nō, ē. de vi. 7 ho. cle. cū ab oi. 7 in istis expēsis habeā rō nō so lū vict⁹ sed etiā vecturarū equorū 7 similiū. Quid dice mus de delegato ordinarij? Dic q; si est delegat⁹ advni uersitatē cārū. idem q̄ in ordinario. s. q; nil habebit. imo ordiari⁹ ei ꝓuidebit. Idē eni est ꝓsistoriū. j. ō ap. ro mana. 7 ordiari⁹ est vt dixi. j. de of. vic. lz ad ℈. ō offi. or. inē cetera. 7 in aūt. vt nulli iudi. §. nulli. col. ir. 7 in aūt. de mā. p̄n. §. illud. si sit delegat⁹ ad spēalē cām. 7 ordinari⁹ ei cām malicioſe cōmittit idē. Si nō malicioſe videt̄ idē q; in delegato pape fm Inno. q; ꝟ no. ē. vi. 7 ho. cle. cū ab oi. sed an pene habeāt locū in eo q; in de legato pape ꝟ exp̄munē: vtilis est̄ declaratio. ꝓ eo q; pe ne nō videt̄ excedere ꝓpriū casum. de pe. di. j. pene. j. de re. iu. in pen̄ts. t ¶ Recipe. Mo. q; nō solū exigere ab inuito. sed etiā avolēte recipe. ꝓbat̄. ad idē. j. de cēsi. romana. §. pe. v ¶ Qualitercunq;. Mo. q; fm leges delegat⁹ hꝛ ſporculas. s. duos aureos in p̄n. 7 duos in fi. in aūt. de iudi. §. ne aurem. col. vj. 7 hoc si causa sit maior centum aureorū. alioquin delegatus etiā a principe nil habebit: vt ibi fm nos. nil videtur delegato dandum

Nota

Nota

Nō hꝛ ven dere iudi/cium

Triplex ꝛ munus

nole sportularū. cum ista littera sit generaliter loquat z supra dixit nullū munus vel quicqȝ aliud. et facit. ff. de vi. z ho. cle. cū ab offi. z quod ibi no. a ¶ Excedat Hoc saris. ſ. dicit fuerat dum diterat moderatas.

b ¶ Aȝ ab alia. Hoc non habet locum in casu ff. de iu/di. mulieres. cuz enim restem pro ducens illum ha beat pcurare. li/cet ille p vtraqȝ parte teneat ff. eo. ſ. p ferendo. a si milli in iudice cū ad testē ex cā p ficisci. Itē vbi vna ps abūdat: alia nihil habet. Itē dico: vt ff. e. ſ. sed vbi. vñ ibi dicit litigātes in plurali: ad ſ de elec. cupiētes. ſ. si ſo. ſ. nisi for/sa. z facit ad idē cadē decre. ſ. de nicqȝ. ſ. vt eo.

c ¶ Cōmune. facit ff. ſ. proxi. in fi. d ¶ Utilitas vel necessitas. No. ista duo parsa. ad idem de pben. expo/suisti. et ibi de hoc: alioqn nō sunt parsa: de eo q mit. in pos. cū venisset. ff. de impen. in re. do. fac. l. impense. cum duab⁹. l. se. e ¶ Occasionē. Est si ff. de iudi. mulieres.

f ¶ Notabiliter. No. igit debet esse pauperas. ad idē. ſ de vsu. cū tu. g ¶ Pauper. Paupras nō ē de genere malorū. ſ. v. q. j. illa in fi. et no. q etiā fm leges in ſ casu o: diari⁹ nō hz sportulas. i aut. de mā. ḥn. ſ. sit tibi. col. iij. z mgr in cathedrali eccla instituꝰ pauper schola/res gratis: docet de magi. c. j. z ppter pauperē debet ec/clesie vniuerſ. p. q. iij. vnio. z pauperibus paupiere dz pre/to: de aduocat. ff. ō postu. l. j. ſ. ait prō. (De hullegijs z incōmodis pauperis remittit archidi. ad ea q nota/uit. xj. q. iij. paup. Jo. an.) Assessorem. Delegatus ni si indulgeat nō assumit assessorē aīs de suo illi pideat si eget nō suspectū pribus assumet cū moderato salario a partibus soluendo. h. d. Et ponit duo dicta. Scē m. ibi: Si aūt. Jpḃ. an. h ¶ Vt qnqȝ. No. haberi rōnē de his q raro fiūt ad idē. ff. de sta. ho. l. nō sūt. er. l. vl. ff. de legi. nā ad ea. Sol. vt no. de despon. impu. lras. in glo. pe. i ¶ Fraudulēter. Vel vt pres grauēt vel alte rā earū: vel vt amicis seruant: vel vt lucrū pcipiāt vel pticipent: vt ff. sequit. vel vt seipsos exonerēt: qȝ facere non debent: de offi. dele. pastoralis in pin. k ¶ Jndi/geat. Quia forte non est peritus vt conuenit ad vniuer sa pūcta cause rimāda: vel qz varijs suis negocijs vel in firmitate corpis impedit. l ¶ Cōsciēte. Si. de renun. nisi cū pide in fi. m ¶ Relinquat. Per hoc ḃū cre/do q pars nō possit referre qstionē iudici delegato. ſ. di cendo q assessore nō eget. cū enī ḥ pscie relinquat ipius ꝫ solus de⁹ ḥ z null⁹ ali⁹ iudex vel cogniror. pterea po/sito q sūm⁹ sit doctor z parū occupat⁹: ex ꝫ pscia sibi ḥ dicrat pōt assessorē assumere vt hic. caueat tū sibi ne cō/scia. ei⁹ improbabilis sit. de simo. per tuas. ij. ¶ Alio quin. ſ. si aduersarius erit: cū nō egeret. o ¶ Suspectū. No. Addl. p suspectis q de facto in causis dant p partes. (Pater aūt p hūc text. satis esse q assessor nō de suspectis. iz nō sit de pfidēt⁹ in qs forsan pres nō ꝺuenīūt. Jo. an.) p ¶ Cōperēti sala. Spe ereni pmioz inultād⁹ est assessor. C. de assess. l. j. z salariū hre dz. ff. de of. assess. l. dē fun

a excedat: nec plus ab vna par b te ḡ ab alia exigat cū cōe ge/rat negociū vtriusqȝ: quodqȝ d vbi cāe sibi commisse vtilitas e vel necessitas nō exegerit oc/casionē pter habēdas expē/sas pficiscendi extra domici f liū nō assumat: sz z vbi nota/g bilius fuerint paupes litigā/tes: etiā p expēsis nil pfus exigat ab eisdē. ¶ Assessorē h aūt vt qnqȝ faciunt aliq fran i dulenter nisi eo indigeat: qȝ k pscie relinquat eiusdem: sibi l m

cto. debet enī merces pstitui p labore. xij. q. ij. charitatē nec de ppio bñficiū quis facere cogit. x. q. ij. precarie. z pōt iustū pstituī vēdere. xj. q. iij. nō iz. adde qȝ ibi no. z. p iij. q. v. nō sane. ō ḥ in Specu. ſ. salariū. x. qd si duob⁹.

q ¶ Moderando. Scōm qualitatem cause z partium pditionē: z facū diaz assessoris et loci pſuetudinē: sicut de aduoca/to dicimus. ff. de var. et extor. cog. l. j. ſ. in honora/rijs. r ¶ Cōiter Quia cōe gerit negociū. ſ. ſ. pro xi. z si delegatus moritur vel pres cōcordent: nihil/ominus assessori salariū statutuz habebit vel ha/bitum non restī/tuer. ff. de offi. as/sess. l. diē fūcto. ff. lo. q operas. z. l. ex conducto. ſ.

n nequaqȝ adiungat: alioqn de suo pprio puideri teneat ei/dem. Si autē indigeat ipsum o neutri pti suspectū assumens p ei de cōpetenti salario puide q moderando ab eo faciat a pti r bus cōiter puideri. ¶ Nota s riū ḥo vel notarios in cā sibi cōmissa scribentes: q vt pluri t mū in exigēdo salario metas u rationis excedūt: vt ad ipsi⁹ x spectat officium pzudenter y refrenet. Nec cum ipsis aut cum assessore prefato lucrum

Jtem si. ff. de var. z extor. cog. l. j. ſ. diuus. Notariū. Delegatus rapare dz notariū notarioqȝ nec pticipare dz cū ipis vel assessorib⁹ in salario. h. d. vsqȝ ad. ſ. si qd aūt Primo mādat salariū moderari. Scōo phibet iudicē Diuisio in lucris pticipare. Do. s ¶ Notariū. Quē debet hre delegat⁹: vt fideliter cūcta iudicij acta pscribat. ſ. de p ba. qm. z vocat seruus public⁹ ff. de vsur. qȝ. z priuat eccla etiā laicū ḥ officio rōne pcti: vt ff. de penis felicis. ſ. j. cū si. t ¶ Notarios. No. plures notarios assumi ad scribendū in vna cā cū hoc nō repiat phibitū: z hic sit pcessum. z facit ad pdicta decre. qm. v ¶ Metas rōnis. Et est illud qđ crimē pcussionis rōne officij vltra debitū exigere. j. q. vij. sancimus. C. ad. l. iuli. repe. l. vlt. x ¶ Officiū. No. iudicis etiā delegati est moderari sa/laria assessorꝫ z notariorꝫ: qz cum cā sit ei cōmissa tt. de offi. dele. preterea. et est si. de iudi. c. vl. vnde bñ dicebat Buil. in spe. rt. de sala. ſ. ij. circa fi. q aut scriptura erat de foro z iudicialis aut extiudicialis. ꝺmo casu pura in exceptiōib⁹ replicatiōib⁹ z silibus scribēdis ad officiū iudicis cora q agit: etiā delegati pertinet taliū salaria moderari: z guaminib⁹ pres releuare. ō pe. di. j. nemo. z de offi. dele. cū te. z cūcta q litigatores impedīūt emē dare. j. q. j. emēdari. ff. ō offi. dele. c. j. z tales iprobos ex actores punire. C. de of. pfe. africi. in noie. ḥsus fi. ſ. hoc etiā decernim⁹. moderabit q qd det p citatiōe: quid p termino: qd p prestatōe: z sic de singulis: z in ḥ ispiciet pditionē pson⁹ z cause: z pſuetudinis fori. z si sibi vi debit p alios fideles notarios facter hoc taxari. Si ve ro sit scriptura extraiudicialis: puta instrumentū ven ditionis de qua agitur: vel depositi vel absolutionis: vel similia: expedietur id per ordinarium loci vel depu tatū illi officio: puta per consulem rabellionum bonoñ. qui si de certo salario non fuit conuentū inspecta qua litate cause pditione pson: et pſuetudine loci taxabit: vel taxari faciet per viros expertos. ff. de var. z extordi. cog. l. j. z de simo. c. j. iij. q. vij. ſ. erta. x. apud vbē.

p ¶ Pudēter. Ad idē de accu. cōiter. j. z ¶ Refrenet Alludit vocabulo: z est si. ſ. in pemio cōpila. Hre. z. ſ de homici. dilect⁹. Si quid. Delegatus recipies aliqđ ꝫ phibitionē hui⁹. teneat restituere nō obstāte dantis Diuisio remissione. h. d. Pria punit. Scōa penā aggrauat. ibi:

Nulla. Jo.an. a ¶Recepit.s.a partibus preter escu lentū vel poculentū: vel vltra moderatas expensas cuz ꝓficiscit.vel participādo lucrū cū assessore vel notario.
b ¶Remissione. Sic.ff.de censi.exigit.ad fi.z in Cle.de here.nolentes.ℵ. q si secus. et sic est casus vbi dns rem suā in altū transferre nō pōt: qđ est ꝯ regulā qua dicit. Nihil ē tā naturale ꝙs volūtatē dñi volēs rem suam in alium trāsferre. inst. de re. di.§. per traditionem. Quid si postꝙs restituit iudex ꝓs sibi doner: nūqđ hoc facere pōt: credo q sic: qz ꝑ hoc nō ꝓhibet: sicut nec alia sua bona donare ꝓhibet. Et est rō quare aliud in remissione aliud in donatione: remisso facili? ꝓsumitur fraudulenter fieri ꝙs donatio: qz facilius remitteret ꝺs mītra ꝙs donaret pauca. sic alꝭ sile. ff. ad vell. sed si ego. vbi dicit q senatusconsultū velleianum mulieri intercedenti succurrere voluit nō donāti: ideo quia facilius se obligat mulier ꝙs alicui doneꝛ: z hec est causa q̄re ꝓhibet ne pena interueniat in mrimonio z nō arra: quia facilius ꝓmitteret quis centum nomine pene ꝙs daret decem nomine arre: vt recitari soleꝛ. ff. de sponsali. gemma. hec omnia intelligo vera esse dūmodo ꝺctus iste in fraudem non fiat: quia tūc nō credo iudicē absolutū. ad ℞. ff. de dona. inter vi. et vxo. si sponsus. §. circa. ff. ad vell. ℣ulg. §. si cū essem. z facit. ff. de elec. cōmissa. cum simi. z quod no. xiij. q. iij. plerīq. de priuileg. ℣to. ff. de legi. l. contra. et quod no. Guil. olim in decre. de postula. properandum. Grego. ꝑ. quam hodie non habemus. Pro ferendo. Delegatus non debet vocare testes nisi quando status extra requirit et producente illis administrante expensas in veniendo stando et redeundo. h. d. vsq; ad. §. quicquid.
Diuisio Prima pars causa ꝓmissa ꝓhibet indifferenter testes vocari. Secunda eis prouidet in expēsis. ibi: Sed nec Dñicus. c ¶Testimonio. Ad qō ne veritas occultetur libet compellitur. xiiij. q. ij. ℣ ℣. de testi. cogen. perueniꝛ. z hoc in ciuilibus. In criminalibus aut̄ quid iuris no. eo. titu. dilectorum. d ¶Laboribus. In eundo z redeundo. e ¶Expensis. No. ergo q iudex non solum parcere debeꝛ laboribus z expensis partiū: vt. ff. de do. z ꝓuma. finem. sed etiam restitum: vt hic.
f ¶Extorqueant. Simile. ff. eo. ti. c. vlti. g ¶Condicio z status: vt si petantur super principali lite contestz. z iurato de calumnia: et dato termino ad probandum: z postrecta intentione producentis: tunc testes cieentur vel si petantur super dilatoria ante litem cōtesta. dato termino per iudicem ad eam probandam: z intentione
Addi. postrecta. (Et sic cessabit questio nota. in Specu. de teste. §. qualiter. ver. quid ergo. simile de teste qui iurauit

ꝓducti articulis Jo.an.) Et no. q si citauerit ꝯ hanc formā: citatio nō valet ipso iure. ff. c. ꝓpt. h ¶Adducte. no. q licet testis iuret dicere veritatem ꝓ vtraq; parte: z que capta iuret habes no. ij. q. iij. nulla. z. ff. de re/ Que capta
sti. fraternitatis. in vlti. glo. z ad ꝗ teneaꝛ. xiij. q. v. nō testis iuret
sane. z celare ve/ritatē sit pctm. ff. de cri. fal. c. j. ꝛj. q. iij. ḋctis. cū sol? ille q ꝓducit ꝓcurat testē in venīēdo ſtādo z recedēdo: vt hic. z iij. q. iij. §. Itē in criminali. ℵ. venturꝰ. C. ō testi. l. qm̄. C. de appl. l. eos. §. si ḋs aūt. z ad ꝗ ꝓcoꝛ ff. de elec. cū nō deceat ff. de vo. z vo. re. magne. (Omino de his expeñ. vi. q̄ scripsi i Spe. de reste. §. q̄liter sup. ℵ. testes aūt Johan. an.) Addicio
i ¶Expensas. ꝙsueuerūt aduocari sua dolosita/te z imperitia ne sciētes aliē̄ pres iuuare. dilatōes iuris petere ad testes vltramarinos vel ex̄ quinctā pro ducēdos. iij. q. iij. spactū. poterit iudex si de malicia ꝑsumebat. ff. vt id fieret cā ꝓtelandi negotiū sacm exigere ff. ō iura. ca. c. ij. in fi. fz si iurabaꝝ videbaꝝ dāda dilatio. Cōsueuerāt iudices aliē̄ ꝙidere fm formā decre. de fi/deiuss. cōstituꝰ. ff. ibi cōmittere receptionē testiū recepta cautione ab illo q vadat vel mittat ad videndū illos iurare. sup q̄ vide qō ibi no. hodie puto melꝰ ꝓtulꝰ ꝑ hāc lram. si. enī dicet ps habeo testes vltramarinos. z iudex dicit paratꝰ sum illos citare z expectare. depone salariū ꝓ expensis testis in eūdo veniēdo vel stando: quod si facere nolit causam nō differet. ¶Quicquid. Gestu contra hanc decre. sunt ipso iure nulla hoc dicit. Et non dicitur. k ¶Ipso iure. No. igitur ius nouum quia vt superius dixi in multis capitulis superioꝛibus valebat olim ꝓcessus: si nō opponebatur exceptio: hodie secus ꝙ hāc lraz: qz nullū ē exceptōis remediū opponendū.
¶Ibi qui gram. ¶Nec est notabilis decretalis. Et diuiditur quia ꝓmo ponit tres casus quibus primus impetrans est poꝛior. quos in fi. moderaꝛ. Secūdus casus est ibi: Idem ḋz. Tertius. ibi: Quinimmo. moderationē. ibi: In predictis. fm Jo. mo. Jo. an. Diuisio
l ¶Tibi qui. Quia decre. est aliēntulū obscure dicta vide casum litteralem. Ego impetraui gratiam in ecclesia bonoñ. dato executoꝛe mihi per papam: vt faceret me recipi in canonicū bonoñ. z prouideret mihi de prebenda si qua tunc vacabat vel de ꝓmo vacatura. titius a papa impetrauit. scdo loco eandem vel cōsimilem gram in ipa eccl̄ia bonoñ. tū ꝓuenit me in pūtatione lraꝝ z receptus fuit in canonicū. tertio loco ego litteras meas pūtaui z aucte ipaꝝ receptus fui in canonicū bonoñ. z tpe receptionis mee vacabat ꝑbenda: vel postea vacauit: querit cui debeaꝭ vel deferaꝭ: an mihi ꝓmo impetranti: scdo pūtāti z scdo recepto: an illi tertio Casus

scō impetrāti ꝑmo pñtanti ⁊ prius recepto: Rñdeꝯ q mihi er nō illi debeꝯ: ex q illi añ pñtationē mea nō erat collata. Scō queriꝯ: pone retēto eodē rhemate: q ante receptionē meā vacauit pbēda. ⁊ executor me⁹ notificauit aut interdixit: seu reseruauit: ⁊ forte decretū apposuit: cui debebiꝯ: an mihi ꝑus impetrāti. scō pñtanti an illi scō impetrāti prius ꝑsentanti ꝑiusq̄ recepto: Rñdeꝯ q mihi. Tertio queriꝯ retētis eis dē terminis post pñtationē ⁊ receptōz tertij añ pñtationē meā vacauerat pbēda: sed in lr̄is melserat clausula decreti: queriꝯ cui debeak: Rñdeꝯ q mihi hec ꝓa si dolus vel notabilis negligentia mihi prius impetranti imputari non poteꝯ. h. d.

a ecclia impetrasti a nobis certo executore ꝓcesso: q̄ te in canonicū recipi faceret: ⁊ de prebenda tibi (si q̄ in eadē ecclia tūc vacabat) alioq̄n de vacatura ꝓxime ꝓuideret: alius similem gratiam post tuam impetrationē obtinens in eadem: licet ꝑiusq̄ tu suas litteras ꝓsentauerit: ⁊ in canonicum sit receptus in prebenda tempore tue receptionis: vel etiā post vacante (ex quo alteri ante tuam receptionem collata non extitit) anteferri nō debet. ¶ Idem quoq; si ante receptionem tuam in canonicuz vacauisset prebenda per processum tui executoris qui ei ad quem prebende collatio ꝓtinebat notificauerat q eam volebat per huiusmodi potestatem cōferre: aut interdixerat ne ꝓferret eandē: seu illam sue reseruauerat collationi: ꝓsertim cum interpositione decreti affecta: tunc enim tibi et non alteri debet prebenda huiusmodi assignari. ¶ Quinimo si ante receptionē et ꝓsentationē etiam tuam prebēda vacauit: idem erit censendum: si in huiusmodi gratia tibi facta: decretum a nobis fuerat irritum et inane: quod ꝓtra ipsam cōtingeret attētari. ¶ Jn predictis itaq; casibus debes tu prebēdam vacantem potius q̄ impetrator vlrim⁹ obtinere: dū tamen dolus tibi non possit vel notabilis negligentia imputari. ¶ dē. Si ꝑmo sub cō ditione ꝓuideri mādatur: et secundus pure impetrās priusq̄ veniat conditio a papa vel executore suo canonicatū obtineat in assecutione prebēde ꝑmo ꝓferē. ꝑ dicit Jo.

§ Jp te ali/ cui directa fuerint scripta nr̄a: vt ibi de canonicatu ⁊ ꝑbenda ecclie bitureñ. si ad id accederet epi ⁊ capli eccle/ an. c. XIII

a ¶ Certo. Executor eni debet esse certus vt no. hec lr̄a. habet eni delegatā q̄ ꝓz: q; ipius materia in illo titulo ponit. j. ō offi. dele. si sup. sicut de cō seruatore dicim⁹ e. ti. c. j. ⁊ vl. Sz delegat⁹ debet esse cert⁹. s. c. ad ꝟ sicut ⁊ arbiter ⁊ tutor. s. de arb. innotuit. ff. de testa. tu. l. tutor incert⁹. ff ⁊ hmōi executor. ⁊ ꝓpter ꝟ dixit certo. b ¶ Proxie. Hoc intellgiē. ff. de ✠. ob. l. cū q̄ kalēdis: nisi aliud diceꝯ in lr̄is expresse vel tacite. pura quam duxerit acceptanda. j. de cōcef. ꝑben. c. j. et intelligiē hec clausula ⁊ ꝑcedens de ꝑbenda nulli alū de iure debita. cū talis ꝓcessio sine alterius ꝓiudicio fieri debeat. s. e. q̄uis: ⁊ j. de ꝑben. cū in ecclia. ⁊ c. si postq̄. hec ꝓa: nisi aliud diceꝯ. pura q; hꝫ ꝓrogatiuā. j. de ꝓcef. ꝑben. c. penul. c ¶ Prouideret. Nō dixit cōpellerer: ⁊ ita alⁱ⁹ est casus decre. j. de ꝓcef. ꝑben. si soll. De hac tū materia distingue ⁊ subdistingue: vt ibi plene dixi. d ¶ Recceptus. Videbaꝯ q̄ ꝑm cōem lec. illi⁹ decre. c. fer̄e cruels. s. e. ti. que habebat q illud ꝓus ibi positū esset aduerbiū: q ille ꝓus pñtans debebat ꝓceq̄ pbēdā: iz absurdū erat q iste scōs ꝑcurrendo lederet ius ꝑmi: vt hic ⁊ j. de preben. cum cui. vbi de hoc. e ¶ Exierit. Ergo si prius erat alteri collata secus quod intelligas verū cū dererminatione sequentiū. sed hoc nō haberet locū si canonicatus ꝑus ei collatus fuisset: vt. j. de ꝑben. cū cui. et. c. si postq̄. ¶ Ante receptionē. Et post presentationem: vt bene ꝓcedat casus. i. quod. j. dicitur de notificatione. ⁊c. et vt differat a sequenti. g ¶ Prebenda per. Tolle quod est j. affecta per processum ⁊c. h ¶ Notificauerat. sed ad quid necessaria est notificatio: cum sufficiat ꝓsentatio: vt j. de ꝓcef. preben. si capitulo. Sol. sufficit ꝓsentatio facta ei ad quem spectat collatio: vt ibi: Sed nō executori: vt hic. ⁊ ideo dicit ibi capitulo ipi facta. l ¶ Presertim. i. maxime. k ¶ Decretum. Decretū ꝙ pape afficit etiā ignorātes j. de ꝓcef. preben. c. j. l ¶ Predictis. s. qñ prebenda vacaret tpe recepti onis vel post: sed ꝑmus iā erat receptꝰ: iz scō. vel qñ ꝑmus nondū erat receptꝰ: sed executor saltē nocificauerat. vel qñ ꝑmꝰ nōdū pñtauerat: sed in literis eius erat de cretū. m ¶ Dolus j. ō renū. c. ij. n ¶ Negligentia j. de preben. si clericus.

§ Jp te ali. ¶ Nō ꝑgrue dixi: qz ꝓstructus pēdet vsq; ad finē rei. loco tū dixisti ꝑ sic oñdi qd fa clar. Nā ꝑmo po nit gram ꝓditionalē vniⁿ. Scō purā alterⁿ. Tertio cuētū ꝓditionis ⁊ gre. Quarto dubiū diffinit Scōa. ibi: Alie Tertia. ibi: Hec Quarta. ibi: Jn preben. Joh. an. o ¶ Allcul. Exe cutori: ⁊ eadē rōne idē credo si scriptū fuisset ipsi capto vt possent si vellent aplica aucte recipere aliquem in canonicū ⁊ fratrē: vt. s. e. cū aliqbus: qz oīe ius impetrātis ferē ad dictā ꝓditionis. scōs igit ꝑmo canonicatū obtinuit: ꝑferri q̄ debet. j. c. ꝑti. p ¶ Scripta nr̄a. Per huius renoris vel similis scripta ecclesiā nō pura grauatā: ita q locū habeat decre. s. eo. lr̄is. ⁊ c. mandatū. ⁊ c. abbatē. ⁊ j. c. ꝑti. in fi. Nō qz p hoc mandatū nō grauātur: sed eoz voluntari reliquunt. et aliud est ꝑmittere: et aliud ꝑcipere. iij. di. oīs añ lex. xliij. q. j. qō ꝑcipiē. s. de arbi. cū olim. ff. mā. l. ij. in fi. q ¶ Si ad id. Coditio fuit: z ad hui⁹ ꝓditionis tps mandatū referē ⁊ decretū: si qō ibi erat ipsertū: vt in Cle. de ꝓcef. ꝑbē. cum ei quē. j. rū. ⁊ est si. s. de appel. ꝓterea. de vo. et. vo. re. licet. ✠. sel/ turus. ⁊ de ꝓdi. ap. sup eo. instl. de verbo. oblig. ✠. ex cō ditionali. ⁊. ff. qui po. in pig. ba. l. potior. j. rū. licet sit cōtra eo. l. ij. Rū. ⁊. ff. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. l. q si pendēte. vbi dies ꝓditionis trahit ad dē obligatiōis: sed ibi nō erat in ptāte ꝓrahentis primo sub ꝓditione contra cū ꝓditionalē postea pure cōrahēdo renocare: sed hic secus: qz in ptāte pape ꝓcedēris erat cōditionalē gram ertā in totū tollere si voluisset. j. de ꝓcef. ꝑben. c. penul. ⁊ vlti. r ¶ Epi et capitulī. Ad quos de iure cōi pertiner canonicorum receptio. de ꝓcef. preben. postulastī. de his que fi. a ꝑla. nouit. ex. c. q̄to. de elec. cum ecclesia. ex

bi de ℟. z tūc debent absentes canonici vocari q̄ sunt in loco: vñ ad electionē epi fuerit vocādi ℣. de pben. cū in ecclesijs. nisi cēt p̄suetudo in p̄riū vt ibi. de p̄suetudie aūt vel p̄uilegio interdū p̄tinet ad alterū tm̄ p̄dicta: vt ℣. ne se. va. c. vno. de reg. c. vl. receptio z intelligo p̄sentire capitulū si p̄sentit maior ip̄sius pars in ℟ casu: ar. ℣. c. p̄r. cū suis p̄cor.

a ¶ Assensus. Pone mortuus est epūs vl impedit⁹ ita q̄ p̄sentire nō p̄t z canonici cū eo: nunq̄d execu/tor statim potest p̄ferre: videt q̄ sic. argu. ℣. ne se. va. c. vno in fi. ad ℟. ē. eo. si gro se. sed ℣rīū credo (Idez archidiacono etiā dicit q̄ de cre. vna. ne se. va. in ordinario loquitur Johan. an.) hic eni sub certa forma tradita ē executori p̄as: quā trāsgredi nō poterit ℣. de pbē. cui de non: z sub p̄dictōe q̄ ñ exīte cessat ipse⁹ p̄as: z aliō est cōstitū teneri redrere vt ibi. z aliō assensum vt ℟. z facit. ē. de arbi. cū olim. z de/cre. ne se. va. c. vno. loquit̄ in casu illo cū ad illuz p̄tinet electio quā facere habet cū p̄sillo epi: hic aūt nō p̄tinet p̄uilio nisi a die p̄dictiōis. Itē ibi loquit̄ de bñficio lāyacāte vbi p̄iculū est in mora. vt ibi: hic aūt nullū p̄iculū. (Adde q̄ dix. ē. ō p̄sti. ex pte i fi. Jo. an.

b ¶ Aucte aplica. Preferet̄ ḡ oibus p̄us receptis aucte iferiorū ℣. de pben. hi q̄. c ¶ Postmodū. Vñ posterior videbat in ture sicut fuit in tpe ℣. de reg. iur. qui p̄ior. cū suis cō cor. q̄ nō est verū: ratio ℣. parebit.

d ¶ Apostolice sedis. Bene dicit q̄ secus de inferioribus: q̄ si aucte alterius inferioris receptus esset p̄ferend̄ iste etiā post receptus aucte pape. ℣. de pben. hi q̄. z sic p̄dest scire q̄ dicitur. ē. c. cū aliq̄bus.

e ¶ Prouisione. Quia datus erat ad p̄uidendū. secus si ad cōpellendū tm̄: q̄ tūc p̄uidere nō posset ℣. de p̄ce. pben. si soli.

f ¶ Faciēdā. Quod si post p̄sensum habitū impetrasset tūc secus. ad hoc. ē. c. p̄r. in p̄in.

g ¶ Tu. Primo imperrans.

h ¶ Prędi ctorū. Epi z capituli.

i ¶ Vacante. Añcunq̄s.

k ¶ Merito. Quia licet ille posterior fuerit in impetratione: tū fuit p̄ior in iure. (qui habuit ante aliquod ius primo creatū. z ideo potior. ē. c. q̄uis. lz spes esset debili. Jo. an.) Mandatū eni ꝑditionale aū ꝑditionem existentē p̄sensum nō habet: sicut nec mrīmoniū ꝑditionale. vñ nec ex ipso oriē publice honestatis iusticia ℣. de

Bobus. ¶ Si ex duobus impe (spon. c. j. in fi. trātibus sup simili p̄uisiōe nō apparet ḡ primo sī solū alteri collat⁹ est canonicat⁹ a papa: ille p̄fertur alteri: etiā p̄ius p̄tanti z p̄mo recepto. Si aūt vtriq̄ vl neutri est collat⁹: aut alter p̄tādo p̄uenit: aut ambo ꝑcurrūt: si alter p̄uenit ille p̄fertur: si ambo ꝑcurrūt ille vel ille vel ipsoꝝ maior ꝑs ad q̄s collatio z receptio spectat alterū renenē eligere: z ille solus admitteret vel alteri preferē: nisi papa vtriq̄ voluerit p̄uidere. z facit de cre. ista arg. ad q̄nē de his q̄ p̄ducūt duo testamenta. z nō apparet q̄ sit p̄imū z vterq̄ insolidū se dixit heredē z in possessionē mittēdū: q̄ nō. C. de edic. di. adri. tol. l. edicto i glo. illa mitti. Jo. an.

l ¶ Duow. Idē si trib⁹ vel pluribus. cuz eadē rō sit vtrobiq̄.

m ¶ Silī. Quia vterq̄ ipetrauit sibi p̄uidere ō cānōicatu z p̄bēda intrēḡ. Si aūt ipetratio cēt dissilis puta q: vn⁹ ipetraret sup dignitate: alter sup canonicatu: vl vn⁹ ad p̄bēdā iregrā alter ad dimidiā tūc q̄ ō h locū ñ hz: q: si vacat i regra dabit̄ ei q̄ iregrā: si dimidia ei q̄ dimidiā ipetrauit. nec aliud fieri p̄t ℣. de pbē. cui de nō. vel pone dissimilem: vt

n ¶ Jn eadē ecclesia. Quia de diuersis nō esset questio.

o ¶ A nobis. Si aūt vn⁹ a papa alter ab ordinario. tene q̄ habes ℣. de pben. si a se. apo.

p ¶ Si nō apparet. Sic ℣. de pbē. si a sede. et dico apparere posse per ipas lras: puta si dicerentur in eis: data die tali aī certiā in alijs dicerē postvespas. lz ℟ nō ē in vsu: p̄t etiā apparere p restes p q̄s ꝑbare poterit suam petitionē p̄mo eadē die lectā z admissam p papā vel p ꝓfessionē p̄ris alteri⁹ poterit apparere z facit. ē. ō resti spo. cū ad sedē. z ℣. de ꝓfes. c. j. q

q ¶ Quis p̄mo. Quia si de ℟ apparerent ei deberē. ē. c. rubi ℣. de pbē. cū cui. et. c. si posti.

r ¶ Cui. soli vt ℣. sequit̄.

s ¶ Jn pbenda. Tūc vel postea vacāte.

t ¶ Spectat. De cōi vel spēciale iure: vt. ē. dixi. c. p̄ri.

v ¶ Recep⁹. Nō ḡ in ℟ casu in spēcie p̄tatio vel receptio. ē. c. tibi. z subdiuidi hic: z alter oīno careat ipetratis: nisi ꝛc. vt in fi. z ita ſBaudlas etiā in. ℣. seq̄n. x

¶ Prio p̄tauerit. No. ḡ casū in q̄. c. ceteris paribus stat̄ bodie p̄tatiōi in lr̄is ad bñficia: cōcordat in lr̄is ō iusticia. ē. de ap. vt debit⁹. (Jo. mo. alle. C. q̄ po. in pig. l. ij. z. ff. de p̄cu. l. plurib⁹. C. de in. dest. l. scim⁹. ℣. z si p̄tatā.) y ¶ Cōcurrāt. No. q̄ p̄mo inspicit̄ ineḡlitas in data: demū in p̄tatiōe lz si oīa sunt paria: tūc loc⁹ est ḡtificatōi z facit p opīniōe Bof. no. ē. de iudeis. c. j. z ꝓcor. ad ℟. ff. loca. in naue i fi. ff. ad sylł. sicḥ in ḡui. ℣. cū oēs. ē. ō iurepa. cū aūt i fi. Et no. p̄ Jo. Bof. z Berū. no. in dicta decre. cū aūt. ē. q̄ tūc demū locus est ḡtificatōi qñ q̄s sit in ture potior dubitāt. (Jo. clesia. ij. in fi. vl. glo. Joh. an.) z ¶ Spectat. Expone vt. ē. a ¶ Collatio pbendarū. Ad quā vocādi sunt absentes. q̄b dic vt ℣. de pben. cū in ecclesijs. Jo. an.

Addi. Addi. Addi. Addi.

a ¶ Maior ps. Videtur enī a toto capitulo factū qō sit a maiori parte. lvj. di. aplica. de elec. cum inter ca. in prin. de his que fl. a ma. par. ca. c. j. ff. ad municipa. qō maior. b ¶ Voluerint. Datur ergo eis optio.

c ¶ Eligere. Nec in ipsi⁹ electi prejudiciū poterūt postea variare: ad hoc de elec. puō/licato. j. ō postu. prela. ca. vno. in fi. et j. de reg. iu. murare. cuz suis ꝑcor. z ꝓbaē hoc factis per litteraz que statim sequi/tur: z facit ad id qō dixi. s. e. gratia Joh. an.

d ¶ Teneantur Nō. teneē altez eligere de necessitate: sed nō cer/tū: vnde nō daē eis optio vt eli/gant vel non eligant sed vt alterum eligant. Sed pone nolunt eligere: vel pari numero discordant in eligendo quid erit? (Dicit Archidia. compellētur officio executo/rū. Jo. mo. dicit q compellentur a iudice. vterqz all. l. hmōi z decre. nullus inferius alle. Jo. an.) credo agen/dum cozā superiore: vt eos ad eligendum compellat in fra certō tēpus: vel ad ꝑcordandū quod si non fecerint credo q superior ipse possit eligere. ad hoc. lx. q. iij. cum scimus. de sup. neg. prela. per totum j. ti. ꝓl. c. vlti. j. de resti. spo. frequens. j. de ꝓben. si tibi. et j. de elec. cōfir. ff. de le. j. hmōi. §. fi. C. de inge. ma. diffamari. cum si. et. s. de iurepa. nullus. cum si. sicut igitur ad superiorē per la psum rēpozis devolutē prās eligedi. de cōcess. preben. c. ij. ita ex eoz negligentia puta q hic devolueē potestas preeligendi de qua hic loquitē. e ¶ Olino. Vt nec pre/benda illa nec sequens nec canonicatus ertā sibi debea/tur. f ¶ Ipsius. Non electi. g ¶ Expresse. Quia in ipsis litteris appositā erat clausula. non ob. si ꝓ alio scripserimus qui hmōi gram zc. vel non ob. si per nos fuerit ecclesia vra grauata: vel similis clausula. (Pura non ob. si aliqui auctoritate nra in canonicos sint rece/pti. vel vt recipiaē insistant que etiam est in vsu. Joh. an.) Et no. q dicit expresse. z est simile. s. e. cum aliqui bus. z. c. susceptū: et j. de preben. si motu. per hunc autē rex. approbatā dico opt. Berū. no. s. eo. ti. mandatū. et reprobaē opt. Gof. in summa huius ti. ante medium. z Inno. et. Compo. s. e. capitulū. qui dixerunt q lz eccla grauata fuerit in receptione ꝑmi. nihilominus teneē se cundū recipere: nisi in litteris ꝓtinetur: nisi ꝓ alio zc. Sed Berū. cōtradicēs q secūdū recipere nō tenerentur quia in litteris intelligiē predicta clausula: nisi ꝓ alio zc. et hoc verū nisi in ipsis litteris diceretur. non ob. si. ꝓ alio zc. z hanc opt. Berū. approbat stilus curie. et finis istius decre. Nosti. distinguebat an primo rece/pius esset sub expectatione prebende nec ne. in primo ca su non valerent littere ꝓ secundo sine clausula. non ob. in secundo sic. et ita no. decre. mandatū. s. eo. ti. contra quam opinionē facit ipa decre. mandatum. sed ibi erat clausula. si ꝓ alio zc. h ¶ Vtrigz. Electo z nō electo. (Ex quo enim per clausulam non ob. quā habet secun/dus apparet q papa grauare voluit ecclesiam de duo/bus. Concludiē q vtrigz voluerit ꝓsideri. Vel quia vo luit post illā isti ꝓsideri ergo vtrigz. Jo. an.)

i ¶ Voluerimus. Stat enī tūc volūtati. s. e. susceptū.

Diuisio

Vla. ¶ Primo ponit causam impulsiuā z finalem huius ꝓstitutionis. Secūa. ibi: Nos volētes statuit primo de preteritis. Secūdo de futuris. ibi: Et earum. Jo. an. Potuit ortum habuisse a decre. s. de cle. non resi. cuz ad hoc. Jo. an. k ¶ Importunitatē. Pro

z ꝓsitē papa se illas i poste/rū nō daturū Jo. an. ca. XV

pter quā ꝓnceps sepe nō cōceden/da ꝓcedit: vt hic vides. C. de pe. bo. subla. l. j. li. x. s. de pur. ca. cuz in iuuētute. j. de relig. do. c. j. j. de cōcess. preben. de/testanda. z iō lo/cum habet ipso/rum reuocatio: vt hic. xxxv. q. ix. sniam. de re iudi. cum olim. et no. q dixit ambitio/sam: q est impor tunitas ambitio

k Quia ꝓ ambitiosam importunitatem petentiū tam nos q nonnulli ꝓdeces/sores nostri ro. pon. indulgen/tias ꝓpetuas multis concessi/mus de percipiendis fructi/bus bñficioz suoz distribu/tionibus quotidianis dunta/xat exceptis siue in scholis es/sent siue in ecclesiarū suarum

sa vt hic: vt cū petiē quod tendit ad noxam. Est et non ambitiosa: vt cuz importune oportune petiē: qō est pre cibus imperrandū. de pe. dist. j. importune. c. di. c. palliū. j. de ap. c. ab eo. cum si. l ¶ Perpetuas. i. donec vixe/rint. sic j. de ca. mo. c. j. ff. ꝓ to. l. j. et facit quod dixi. s. eo. si grose. expales ergo pura vsq ad quinquēniū vel si/mile tps revocate non sunt. fa. ff. cōi di. lin. hoc iudicio. §. si quentiat. z q ibi no. Sed quid dices si cōcessa fuit indulgētia que posset esse ꝑpetua pura donec erit in ser uitio talis ꝓncipis vel similis? Dicūt quidā talē indul/gentiā non revocatam: quia q expresse nō mutatur zc. C. de ap. ꝓcipimus. sed contrarīū credo et puto hic ca sum nōne si habeo indulgentiam donec in scholis fuero dicit hic ꝑpetua: z sufficit q indulgentia possit esse per petua. ff. de ꝓdi. inde. l. sufficit. z quod no. de solu. c. vlt. in glo. j. in fi. Jo. m ¶ Vultis. Revocari ergo debe/bat: quia rendebat ad nōxam. s. de decī. ex multiplici. suggestum. z facit ad hunc casum. s. de cle. nō resi. cum ad hoc sint. Jo. an. n ¶ Fructibus. Qui de iure cōi tā tū residentibus dari debent. s. de cle. non resi. per totū de pluralitate tamen potest induci ꝓtrariū vel de spe/ciali statuto. s. de ꝓsti. cū omnes. o ¶ Beneficiorum suoz. Preterea huius indulgētie que ambitiosa est: fru crus solum illoz bñficiorū que canonice obtinent pote/runt gelpere. s. e. si gratiose. §. vlti. p ¶ Distributio/nibus. Que interdum manualia beneficia: interdum vi cruallia nuncupaē. de cleri. non resi. de cetero j. eo. ti. et ti. ca. vno. z. s. de preben. licet. Johan. an. q ¶ Exce/ptis. Ista nō dantur etiam studētibus in theologia. s. de preben. licet. nec his qui sunt in seruitio epi vel dūi pape. de cleri. non resi. de cetero. z. c. cum dilectus. vt ibi no. nec debent he distributiones dari cetaz ꝓsentibus q diuinis non interfuit officijs: nec valet consuetudo in ꝓtrariū: z qui ꝓcipiūr ad restitutionē tenentur j. de cle ri. non resi. ca. vno. r ¶ In scholis essent. Vt legendi z ꝓficiendi eis oportunitas ꝓcedatur in honorem z au gmentū vniuersalis ecclie que viris frātis permaxime nosciē indigere. s. de magi. c. j. per totū. z j. de elec. cum ex eo. z nō solū papa. sed etiā inferiores prelati dant de rico licētia se ob has cās absentādi. z hoc videē Berū. intelligere de epis: vt no. de cle. nō resi. inter ꝑtruos. In no. z Nosti. intelligūt hoc etiā de inferioribⁿ ꝓlatis. per decre. e. ti. relatū. ibi prelatoz suoz zc. (Tene q dicā j. de elec. lz cānō sup glo. pe. Jo. an.) Dispēsatoz aūt de

Diuisio

Distribu/tiones

Questio

Addi.

qua loquitur decre. de elect. cum ex eo. dico q̄ soli epi ꝛ ipsoꝝ superiores facere pñt: cum de eis solis caueat ibi dem ꝛ ibi dicam. a ¶ Altera. Cum eas obtinēt ex dispensatione. Vel sunt tales ecclesie que simul possunt de iure teneri. quod dic vt dixi. §. eo. gra Jo. an. b ¶ Romana curia. Que hodie habet priuilegia studij: vt §. de priuile. c. ij. per quam decre. etiā videt q̄ hi q̄ sunt in studio de iure cōi possent p cipe fructꝰ suoꝝ būficioꝝ: qō non est vez. ꝛ illud i tellige vt ibi dicam in vlr. glo. ꝛ etiā remittit Archidiaconus.

c ¶ Alio certo loco. Puta q̄ in i dulgētia dicit q̄ ppetuo: dōec i domicilio suo hīta uerint: fructꝰ p̄dicti ꝓpe possint d ¶ Vbicunq;. q̄ sic generaliter se habet indulgē tia Jo. an.

e ¶ Vagandi. qō facere nō debēt clerici. xlvj. di. clericū. nā ꝛ p horā ab eccla nō debent abesse: vt xcij. di. c. vlti.

f ¶ Dissolutiōis Que motiuꝫ ꝛ habitu ē in clericis amputāda. xxiij di. q̄ eps. ꝛ. c. se. xxj. q. iij. c. j. ꝛ p totum. de vi. ꝛ ho. cle. clerici. ꝛ §. de pbē. cū singula. g ¶ Augeri. §. de pst. c. pe. h ¶ Dar. Vñ puar⁹ officio ꝛ būficio intelligiē cū sit eius sequla. lxxxj. di. eos. ꝛ. c. se. ꝛ. c. siqs sacerdotū. xx. xij. di. pter hec. ꝛ ibi de §. ꝛ §. de cle. exco. ml. latores. de ap. pastoralis cū si. Jo. an. (plenius in de. cuplenres. de pe. ad fi. magne glo. Jo. an.) i ¶ Emendare. xxxv. q. ix. sententiā. de re iudi. cū olim. xxij. q. iij. magne. de ap. cū cessante. de sen. exco. sacro. ꝛ in auc. de nup. circa pn. coll. j. dicit imparo: ¶ Nō erubescimus si q̄d melius horū que pus ipi diximus adinuenta mus cōperet̄ poꝛibꝫ impōere correctionē ne ab aliis corrigi expectemus. ad idē de accu. ¶liter ꝛ qñ. j. k ¶ Ptū possumus. si. §. in pemio huius li. l ¶ Cauere. Nota futura pcauenda. xxij. di. in noie dñi. de pen. c. j. de ser. nō or di. c. j. ꝛ exē pla pñtia tē. lxxxij. di. plurimos. ff. loca. siquis domum. §. j. Jo. an. m ¶ Indulgētias. ppetuas. §. naz de his supra dixerat. n ¶ Vel dignitatibus. Si g̃ dignitati vl ecclie datū eēt tale pulleglū. p hāc decr. reuocatū nō est. ꝛ potuit esse rō: q̄ nō tantus fauoꝝ psonis debeāt si cut dignitatibus vel ecclijs: de elec. cū nobis olim in fi. cū si. ꝛ §. de puileg. ne aliq̄. Jo. an. o ¶ Et eaꝝ. Pro uidit hucusq; circa pterita nunc cauet circa futura.

p ¶ Ipibus. Quid si tales idulgētias de nouo pcedat valēt: q̄ nō potuit sibi legē imponere a qua sibi non li

ceret recedere: ad §. ff. de lega. iij. l. siquis in pn. ff. p so. cū duobus. §. papinianus in fi. ꝛ pmā pstitutione tol lit p secundā: licet de ipa nō faciat mentionē. §. eo. titu. xxi. licet. q ¶ Indicamus. ss. C. de legi. digna voꝝ. in dicare potuit: sz nō legē imponere: q̄ par in parē nō hz

a altera residerent: aut in ro mana curia moram traherent
c seu alio certo loco: vel etiam
o vbicūq; exquo insolētie oriū
f tur vagādi ꝛ dissolutiōis pa
rat̄ materia: minuit cult⁹
g diuin⁹: quē desideram⁹ auge
ri: ꝛ officiuꝫ plerūq; (xpt̄ qō
h beneficiū ecclesiasticuꝫ dat̄)
omittitur. ¶ Nos volentes
k emēdare pterita: ꝛ ꝗtū pos
l sumus aduersus futura caue
m re oēs hmōi ꝛ siles indulgen
n tias psonis nō ecclesijs vl di
gnitatibus datas penitus re
o uocamus. ¶ Et earum con
cessionē nostris volumus ex
p ulare temporibus quodq; no
bis licere non patimur: no
q stris successoribus indicam⁹.

Be consuetudine. ¶ Bonifaci us octauus. Preterea consuetudinis etiam iurate vel ꝗtocūq; tēpe obseruate non pōt quis nisi vnicū psonatū dignitatē vel aliud ppetuum officiū simul cū canonia ꝛ pbēda in aliq̄ eccla absq; dis

pēsatiōe se. ap. obtīere vl ia obtēta tenere. ꝛ ō ꝓsumptum irritū est oīno. Jo. an. ca. I

¶ Onsuetudinē quā in vra eccla puata asserit̄ tāto tpe q̄ in ꝯrū mēoria nō
r existit: videz q̄ ipi⁹ eccle ca nonici duos psonat⁹ aut duas dignitates vl pposituras seu administrationes aut duo
s officia vel eoꝝ altez cū reliq̄ ꝛ similr ꝛ pbēdā possint in ea
t licite absq; dispēsatiōe se. ap. obtinere. corruptelā cū sacris
u sit inimica canonib⁹: ꝛ de ambitiōis radice pcesserit: meri to reputantes eā aucte apo. rep̄robam⁹: vosq; ad ipi⁹ ob
c uiā etiā si iuramto firma ta exterit. cū iuramētū iniq̄
o tat̄ vinculū nō existat: decer nim⁹ nō teneri. ¶ Statuētes
e vt cū vnū officium vir digne valeat aliqs adīplere: nulli
f liceat de cetero nisi vnicū ps natum vel dignitatē aut ꝓ siturā siue administrationē vel

Diuisio

Additio

Additio

Nō casum

ar. l. j. §. j. Sz cū psuetudo talis corruptela sit: lōgitudo rantꝫ tpis nō pdest. ꝛ est sic. §. c. pri. s ¶ Preposituras Certa dignitas in eccla. alis oēs q̄ psunt ppositi dicā tur. §. de §. sig. ꝗuis. t ¶ Officia. pperua: ve. §. sequiē. v ¶ Alter cū reliquo. l. dignitatē cū psonatu vel ppo situra vel administratiōe: vel officio ppetuo insimul cū pbenda. put statim sequit. x ¶ In ea. Eadem eccla. y ¶ Licite. xxij. q. ij. faciat. z ¶ Sedis apo. Nota casum in quo solus papa dispensat: duos siles habes §. de pbē. cū singula. a ¶ Canonibus. lxx. di. sanctoꝝ. de cō cel. pbē. Eas. ꝛ b idem dicebat pstitutio Vrbani q̄ incipiebat. puisiōis vñ tracta fuit decre. ista. b ¶ Ambitiōnis. §. de pbē. qz intrm. de elect. dudum. ij. c ¶ Jurāmēro. Spāli vel generali nō curo: qz si spāliter iuraret hāc psuetudinē expīse seruare: fuit iuramētū temerariū ꝛ nō fuādū: ꝛ ō eo qō iurauit posset ꝛ deberet iponi penitētia de iureiurādo. sic si generaliter inrauit se seruaturū psuetudies ipius ecclie. iuramētū istud ad possibilia ꝛ licita tantum extēdit: vt §. de iureiurā. c. j. Jo. an. d ¶ Viculū. i. viculas vl obligas in iniciate: pco. xxij q. iij. inē ceā. §. de iureiu. ¶ro. ꝛ §. de iureiu. c. j. Jo. an. e ¶ Vnū officiū. pco. lxxxix. di. singula. §. de here. cuz ex iūcto. ꝛ §. de pbē. cū singula. q̄ ponit siles casuz. ꝛ ē sic. §. de cele. mis. referēte. de pse. di. j. sufficit. f ¶ Nisi vnicū. ¶ videt q̄ de dispēsatiōe inferioris a papa vni

cū ꝓsonatū vel officiū cū canonicatu ⁊ ꝓbēda posse habere. ⁊ sic posset approbari illa opinio posita p Bern. de ꝓcess. pbē. lras in fi. vlti. glo. (secus autē in duabus canonijs eiusdem ecclesie. Et que sit diuersitatis ratio ibi plene scripsi. Jo. an.) ⁊ idem credo si hoc esset de statuto vel consuetudine ecclesie. s de rescrip. eaz re. ibi erat idez Archidi. ⁊ canonicus: ad idē j. de pbē. qz sepe. s. ō cōcess. pbē. postulastis j. de ap. a collatiōe. ⁊ j. ō pbē. cū in ecclia. ⁊. c. fi. ij. rū. ⁊ i cle. fi. de pbē. in ꝗbus hēs q ep̄s pbē/darius ⁊ canonicus est in ecclia.

Additio

Camerlan/garia

a officiū ꝓpetuū: quocūcz noīe censeant cū pbenda insimul absqz dispensatiōe dicte sedis b in eadem ecclia obtinere: vel iam obtenta tenere: quod si a quocūcz secus ꝓsumptū fuerit c irritum sit omnino. ¶ Idem. Non valet consuetudo quod de officiali ep̄i ad ep̄m appel

a ¶ Quocunqz noīe. vñ p ħ etiā camerlāgariā vl massariā vel tesonomatū ꝓpetuū credo. phibirum. Jo. an. (Jdē de vestiario ⁊ elemosynario fm Archiđ. b ¶ Vel ſ obrēta. q̄d ꝑ ō obtēt. q̄ro q̄d retinere: ⁊ quid dimittere poterit: videt q ſibi deb optio. Arg. s. de pbē. referēte. ⁊. c. ꝓterea. ⁊ melius j. de pbē. cū singula. §. j. Vel dicat q ſcdo adeptuz retinere poterit ⁊ nō ꝑmū cū vacauerit primū ipo iure p ꝓdictā decre. de ꝓcess. pbē. lras. Ad decre. cū singula dici posset q in alio casu loquit Jo. an. c ¶ Sino. Vt possimus dicere q oibus careat: qz oia illicite cōcupiuit: facit. s. de transla. licet. ⁊. c. ꝗto. ⁊ melius j. de pbē. cum singula. j. rū. in fi. (⁊ apertius in ꝓstitutione execrabilis Jo. xpi. ⁊ ver. alloquin. ⁊ ver. seq. Jo. an.)

Additio

Diuisio

letur. Jo. an. ca. II

On putamus illā consuetudinem ꝗtocūcz tempore de facto seruatam consonā rationi. q ab officiali episcopi ad eundem ep̄m valeat appellari. ¶ Ne ab eodem ad ſcip̄m (cum sit idē auditoriū vtriuscz) appellatio interposita videatur. ¶ Idem. Valet consuetudo prescripta q epi/scopus in inquirendo punitēdo ⁊ corrigendo subditoz ex cessas sui capli ꝓsiliū require

b in eadem ecclia obtinere: vel iam obtenta tenere: quod si a quocūcz secus ꝓsumptū fuerit c irritum sit omnino. ¶ Idem. Non valet consuetudo quod de officiali ep̄i ad ep̄m appel

Camerlan/garia

a ¶ Quocunqz noīe. vñ p ħ etiā camerlāgariā vl massariā vel tesonomatū ꝓpetuū credo. phibirum. Jo. an. (Jdē de vestiario ⁊ elemosynario fm Archiđ. b ¶ Vel ſ obrēta. q̄d ꝑ ō obtēt. q̄ro q̄d retinere: ⁊ quid dimittere poterit: videt q ſibi deb optio. Arg. s. de pbē. referēte. ⁊. c. ꝓterea. ⁊ melius j. de pbē. cū singula. §. j. Vel dicat q ſcdo adeptuz retinere poterit ⁊ nō ꝑmū cū vacauerit primū ipo iure p ꝓdictā decre. de ꝓcess. pbē. lras. Ad decre. cū singula dici posset q in alio casu loquit Jo. an. c ¶ Sino. Vt possimus dicere q oibus careat: qz oia illicite cōcupiuit: facit. s. de transla. licet. ⁊. c. ꝗto. ⁊ melius j. de pbē. cum singula. j. rū. in fi. (⁊ apertius in ꝓstitutione execrabilis Jo. xpi. ⁊ ver. alloquin. ⁊ ver. seq. Jo. an.)

Additio

Diuisio

Quid sit appellatio

Nō putamus. ¶ Primo ponit dictū. Scdo rōnē assignat ibi: Ne ab eodem. Jo. an. d ¶ Qrocūcz. Etiā si in ꝓriū nō sit mētōita. s. c. ppi. Jo. an. e ¶ De facto. Bñ dicit: qz de iure nō: vt j. dicā. f ¶ Officiali. Generali. s. secus em̄ si delegatus esset ad cām spālē ab epo: qz tūc ad ip̄m ep̄m appellari deberet. de offi. dele. sup q̄stionū. de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc sup glo. ij. ff. ds ⁊ a quo ap. sit. l. j. ⁊ reprobata ē p istud. c. glo. Hos. que no. in summa de offi. vi. §. itē dubitari. q de officiali epi debet ad ep̄m appellari. ⁊ adde quod dicā j. de ap. romana. j. rū. ⁊ reprobata est glo. Berū. posita in ipso. c. dilecti filij ꝓp. de ap. vbi dicebat q de ꝓsuetudine poterat induci q de officiali ad ep̄m appellareť. sicut in/ducť ex ea: q omisso medio appellareť ad suplorem. ⁊ idē dicebat Hostiēn. j. de ap. romana. j. rū. ⁊ ea rōne. ſz nōn iudice ad malorē ꝓuocatio: vt no. summiste Hos. ⁊ alij in ti. de ap. ſz ħ nō ꝓuocabat ad malorē: ſz ad parē vel eūdē: vt ħ vides. patet ꝑ ex ip̄i⁹ appellatiōis deserip/tiōe: q ħ appellatio dici nō pōt. vñ ꝓsuetudine indu/ci nō poterit id ꝓpt q̄d appellatiōis suba descriptiōe mutet: ex q̄ rōne sequt q nō valeret ꝓsuetudo q ad mi/

nor. ē appellareť. sicut vides in fi. ſ: q nō valet pactū facū in ꝑcario. q q̄d ipius ꝑcarij natura mutet vt si vsq ad certū tps dec. et ante tps. reuocabit. ⁊ de ꝑca. l. cū ꝑcario. Preterea licet interlocutoriā sua iudex reuocet: diffinitiuā tn nō. q̄d dic vt no. de ap. cū cessante. cū ergo

re nō teneat. Jo. an. ca. III

Jon est (dū tn alias sit ꝓscripta canonice (cōsuetudo quam allegat epūs reprobanda: q in inq̄rēdis punp niendis ⁊ corrigendis subdiq toz excessibus ꝓsiliū sui capir tuli requirere minime tenea/tur. ¶ Idem. Per rescriptum apostolicū quod de pbenda primo vacatura mādabatur alicui prouideri: laudabilis illius ecclesie cōsuetudo non tollit: hinc est q si ibi ē ꝓsuetudo q antiq̄ores canonici vacantes pbēdas possint optare gradatim illo nō obstante mandato poterit antiq̄or vacantē optare pbendā. ⁊ expectat p. xx. dies optare volēti/bus executoz de nō optata ꝓ uidebit eidē. si aūt pbēdā vacātē i curia papa ꝓferret: tūc

officialis sententia sit ep̄i nō mirū si ipe adiri nō pōt. ⁊ nō ob. q p cōsuetudinē pōt appellari omisso medio: qz appellare gradatiz nō est de subalibus appellatiōis: sed de circūstantijs. vñ appellať ad papā ⁊ ad legatū omisso medio ⁊ circūstātie ꝺ/ctuū p pactū roli nō pūt. s. de cōmo. c. vno. de de/po. bōa fides. sic ⁊ ista circūstātia per ꝓsuetudinem vt ꝑdicta decre. romana. Jo. an. g ¶ Ab eodem. ad ſcip̄m. i. ō officiali ad officialē. vt veri⁹ ō epo ad ep̄m. h ¶ Audi/toriū j. de ap. romana. j. rū. (⁊ p hec iura dixit Archidia. q de legato officialis appellari pōt ad ep̄m vel ip̄m officialē. Et tu idē dicas etiā de ſbdito epi eadem ratione Jo. an.) i ¶ Veriusqz. Epi ⁊ officialis. k ¶ Videat. ꝺ j. de ap. a collatiōe. vbi de epo ad eūdē ep̄m appellať. Sol. nō ē idē ꝓsistoriū epi in q̄tū ē canonicus. ⁊ el⁹ in q̄tū ē eps. ⁊ ſ si collatiōi interfuit vt canonicus ad cū bñ poterit appellari: vt ibi. ⁊ eodem mō rñderi pōt ad iura p Ber. iducta in supdicta glo. Jtez no. q ſz idē sit ꝓsistoriū epi ⁊ el⁹ officialis tn q nō appellať de officiali ad ep̄m: tñ si officialis epi recusať suspitiōis cā cozā epo est pbāda j. de offi. dele. si ꝺ vnū in fi. vñ ſz dicam⁹ q appellatio ⁊ recusatio paria sint: nō est vez p oia vt recitari solet. s. ō ap. sup eo. ij. vñ in recusatiōe recurriť ad parē. ⁊ obtinet etiā in delegatť datť cū clausula: q si nō oēs: vt in ea decre. si ꝺ in princi.

Additio

Cōsuetudo

Nō est. ¶ Nō diuidit Jo. an. Corrigit q̄d no. p Hostiē. s. de his q̄ fi. a pla. sine ꝓsen. ca. c. nouit. ⁊. c. ea noscit in fi. (Et no. q q̄ p hāc ꝓsuetudinē iudicat inē eos inē q̄s nō assueuit. Adaptať h decr. huic ſi. als fateor q videt eē ꝓscptio ꝺ capim Jo. an.) l ¶ Prescptio Sup h vide q̄d no. de ꝓsuetudie. c. vl. ⁊. viij. dl. fruſtra. m ¶ Canōice. s. cū bōa fide ⁊ titulo q̄d dic. ⁊ j. de ꝓscp. c. j. n ¶ Cōsuetudo. q̄ describit eē tus q̄dā moriū in stitutū: q̄d p lege suscipit cū deficit lex. j. dl. ꝓsuetudo. o ¶ Quā allegat. ⁊ pbat. ei em̄ nō credit ſz eps sīt. vj. q ij. si tm̄. ⁊. c. placuit. p ¶ Corrigēdis. Jsta oia generalī demādatiōe epi nō trāseūt in officialē j. ō offi. vi. c. ij. nec bñficiox collatio. eo. ti. c. vl. q ¶ Excessibus. Ad q̄s corrigēdos ꝓcedit multť mōis: vt. s. de simo. ſz hec li Jo. an. r ¶ Teneať. ad q̄d als teneť de iure cōi. xv. q. vij. episcopus nullius. de excess. pla. c. j. als irrita esset

sententia sua vt ibi:z in.c.episcopus.z cõcordat de his que fl.a prela.nouit.z.c.ẽpto. de talibus seniorib⁹ intelligitur de accusa.qualiter.ij.de simo.licet hell.xv.q.vij.sl quid.lxxxvj.dl.sl quid.z hic adde quod no.xv.q.vij.episcopus.de offi.ordi.c.irrefragabili. Jo.an.

Divisio

Qum i tua ecclesia in. illã antiqor optare nõ pot/ rit. Jo.an. ca.IIII

a b c d e f g

Divisio

Dividitur in tres partes. In prima ponit casus dubij diffiniti/o. In secunda exceptio. In tertia prouisio. Secunda ibi: In pbẽdis. Tertia ibi Ne aũt Jo.an.

a Tua. In Bonoñ.est talis consuetudo:z in multis aliis ecclesijs.(vide Host. in summa de maio.z obe.post ñ cl. Jo.an.

Additio

b Consuetudo. Non simpliciter dixit cõsuetudo:nõ dixit pscripta. Nota igit q vbi cõsuetudo rõnabilis est z nõ ꝫ ius:sufficit si sit lõgeua:licz.xl.an. pscripta nõ sit.vnde dixit Jo.tũc sufficere spaciũ.x.an/ nor.hoc no.xij.di.ꝓsuetudo.z facit p his q no.Jnno. z Hostien.s.co.tl.c.vlti.z Cõpost.ibidẽ in prima glo. vbi dic sic iudicatũ fuisse p papã in Vedriolañ.eccliã: in qua erat consuetudo seruata.xxv.annis:q antiquior canonicus posset mutare domum z pnunciante papa illã valere:licet.xl.annis pscripta nõ esset. Si em papa hic puraret pscriptionem requiri:tra hic addidisset vt supra addidit.c.proxi. Jsta vero ꝓsuetudo inniti rati/oni z equitati iuris:vt patet in glo.sequenti:z quod h dicit de consuetudine.puto verum etiam in statuto:ad hoc.s.co.li.ō pñti.c.j.z qō ibi dixi. c Antiquiores. Nō erant sed tempe quo in ecclesia militauerũt:z idem si esset ꝓsuetudo de antiquioribus erat:vel maioribus ordine vel aliam equitatẽ ꝓtinens. Et no.q ꝓsuetudo ista innititur equitati canonice:que vult antiquiores preferre canonicos:ad h.lxj.di.qd pderit.z.c.seq.ad finẽ. z.lxxiij.di.episcopoꝫ cum si. d Gradarim. Scilicet q primo antiquior mutare possit:z si mutare noluerit ꝑmus poterit mutare secundus:z nolente secundo tertius.z sic de singulis.z hoc vult dicere Jo.an.

e Meliores. Nō em minores oprare volunt:de clerl.nō resl.c.j.nec vult quis iacrare pecunias suas.ff.de pba.cum de indebito. z no.q in pbẽdis distinctis nõ reprobat imparitas vt vna sit melior altera:z facit ad ea que no.de ma.z obe.statuimus.quid si in tali ecclia minor magis forte ex causa sibi graram mutare velit z oprare antiqor canonicus:nunqd poterit:Videt q nõ.ff.de pben.cui de nõ sacerdotali.Jrũ credo:q q fa/ nor.z.ff.de reg.iur.gõ ob grãz.C.de legi.qõ fauor.ff. de legi.nulla iuris rõ in fl.z arg.ff.de vsu z habi.l.vlt. z satisfactum creditori intelligitur quomodocũq satisfiat.ff.de pig.act.l.sl rem alienam.§.omnis. Ad decre. cui de nõ.dico illud in mandato speciale:cuius formaz transgredi non licet vt ibi patet:alias regulariter contra:quia cui licet plus z minus.ff. de reg.iu.cui licet.cũ suis ꝓcor. f Cum vacant. Non vacantes ergo oprare vel acceprare non potest.sed hoc quia consuetudo id non habet. Idem enim de non vacantibus crederem si consuetudo esset eadem ratione. g Vel alios. Vide enim est regula. quod id potest quis per alium quod per se.ff.de regu.iur.potest quis cum suis concor.de hoc tamen dic vt ibi dixi. h De iure debita. Per hoc satis patet q potest fieri mutatio:consuetudo em est ius quoddam:vt supra dixi.sed de consuetudine debet hec prebenda anti/quiori qui mutare voluerit:ergo de iure:non igitur est ō iure hec prebenda debita impetrãti.sed alla optata:vt infra papa respon/det.z hoc idem probatur olim p decret.de concess. preben.ex parte in fine. Jo.an.

i q optata nõ fuerit:si nulli sit debita erit illi p q sepsimus ꝓferẽda. j In pbẽdis vero apõ se.ap. vacãtib⁹ cũ ō ipis p romanũ pontificẽ ordinat: locus predicte consuetudini non extstit. k De autem pre textu eiusdẽ ꝓsuetudinis p/ uisiones aucte apo.faciende vltra debitũ differant:statui/mꝰ vt executores sup ipis p/ uisiõib⁹ deputati optare volẽ tes:p.xx.dies dũtaxat expe/

l Proximo. Et si non adjiceretur de prima intelligendum est:alias qua ratione de secunda z tertia:z sic de singulis.probatur hoc ff.de verbo.obliga.cum qui kalendis. k Manda/to.Quo mandatur tibi prouideri de prebendis ꝛc.

l Non fuerit. Exquo enim vacat prebenda:necesse est vnam remanere non optaram.de illa igitur prouide atur impetrãti. m Nulli. Puta priori tempore impetrationis.s.titulo proximo.tibi. z j.de preben.cum cui.z.c.si postꝯ. Johan.an. n Vacantibus. Jste olim de consuetudine conferebantur a papa.de accusa. accedens.hodie vero de iure communi sedes apostoli/ca illa confert.j.de preben.licet.z de quibus beneficijs vel prebendis intelligantur. dic vt co.titulo presenti.z ca.sequenti. o. Ordinatur. Sed quare dicit hoc cuz alius de ipsis ordinare non possit:vt dixi.s.in glo.pxi. Dico q interdum per alios de talibus ordinatur:puta cum papa de ipsis non prouidet infra mensem:vt.j. de preben.statutum.z tunc non haberet locum.ver.iste cum locum solum habeat cum papa prouidit:vt patet per litteram.Sed pone de speciali potestate tributa a domino papa:quia generalis non sufficit:vt in predicta decreta.licet collocata est per alium talis preben/da:nunquid locum habebit iste ver: Et dico q sic:argu.s.co.verbo.per se veliper alios:vt j.de regu.iur.qui facit.cum suis concordantijs.hoc optime probatur.j. de preben.hi qui.z.s. titulo proximo.cum aliquibus. p Predicte consuetudini. Quia scilicet antiquior seruato gradu mutare non poterit. q Prouisiones. Prebendarum:quia canonicatus collatus erat per papam:vel per executorem auctoritate pape:vel conferri potest. r Prouisionibus. Erant ergo dati ad prouidendum. vel forte ad compellendum tantum:vt infra dicam. s Viginti dies. Similis dilatio temporis j.de elect.c.j.z.c.cupientes.z credo hoc tempus currere a tempore scientie.j.de concess.preben.quia diversitatem cum sl. t Dumtaxat. Credo q littera ista loquatur de omnibus oprare volentibus sicut in plurali prolata est.vnde non solum primus antiquior:sed et secundus z tertius z quartus. z sic de singulis inter omnes solos viginti dies habebunt.si enim contrarium diceremus:iam sequeretur q si viginti essent canonici:z omnes deberent viginti dies habere:iam haberent annum et vltra quod esset absurdum:z cõtra mentem istius decretalis:que in plurali dicit volentes.z

Questio

dicit dumtaxat. ⁊ ſm hoc antiquiſ optare nolens impediet alios: quia non optabit infra viginti dies: nec alij poterunt ante ipſum optare: ⁊ ſic erit caſus quo ds punitur ſine culpa: ſed non ſine cauſa. ℣. de reg. iur. ſine culpa. Vel eſt in culpa: quia capitulum poterat ipſi antiquiori ſtatuere terminum: puta duorum dierum ad mutandū vel optandum. ⁊ ſic locus daretur ſequentibus. ⁊ ſic de ſingulis. et ſi hoc non fecit ſibi imputet: fiet prouiſio in non optata: ⁊ ſi de expreſſa voluntate canonicorum apparet q̄ mutare nolunt: non habebit neceſſe per hos dies expectare. in eorum enim fauorem eſt hec dilatio inducta: vnde ei renunciare poſſunt: et facit quod dixi in glo. non eſſ.

Casus q̄ punit ds ſine culpa

a ¶ Mandata. Vt ſi mandatus eſt q̄ prouideant debeant prouidere ſi mandatum eſt q̄ compellant debeant compelere. ℣. de ꝓceſ. ꝑben. executoꝝ. ⁊ duobus. c. ſeq. Erpetuo.

ctēt quibus elapſis libere in non optatis ad exequenda ſibi mandata procedant preſata conſuetudine non obſtante. De poſtulatione prelatorum. ¶ Bonifacius octauus. Si aliquis eligat poſtulando: vel poſtulandum vel in poſtulandum: vel poſtulet eligendo vel eligendum: vel in eligendum: talis electio vel poſtulatio eſt irrita ipo iure. Si autem dicat: eligo et poſtulo ꝓut melius de iure valere poteſt idem. niſi ꝓbabiliter dubitaret an eſſet eligendus vl poſtulādus ⁊ tūc conſenſus tempore eligat alterā viam electionis ſcilz vel poſtulationis: qua electa ad alteram redire non poterit. hoc dicit. Jo. an. ca. 1

b ¶ Erpetuo prohibe

mus edicto: ne ſub aliqua ex c his formis quas pniciosa curiositas adinuenit: eligo poſtulādo: ⁊ poſtulo eligendo: e aut eligo poſtulandū ſeu poſtulo eligendum: cum nec vera electio nec vera poſtulatio reſultet ex ipſis: quin ſibi f potius inuicem aduerſentur: aut ſub illis verbis eligo in poſtulādū: vel poſtulo in eligēdū: cū rē impfectā ſignificare noſcāt: ad faciēdas electiones vl poſtulatiões ō cetero ꝓcedāt: ſi ſecꝰ actū fuerit g eoipſo irritum decernentes.

¶ Sub ea etiā forma eligo ⁊ h poſtulo ꝓut pōt melius de iure i valere cū ĩcertitudīe ꝓtineat quēcūq; poſtulari vl eligi ꝓhibeat: ſtatuētes q̄d contra factum fuerit viribus oīno carere: niſi quādo ꝓbabiliter dubitat vtrū ds ſit eligēdus vl

hi quo ad conſenſum eligentium ſubſecuto poſtmodum electi conſenſu. g ¶ Vera poſtulatio. Per quam nullum ius acquiritur: q̄ tamen iſti tribuere intendebant: dicendo poſtulo eligendo. Deſcribi enim ſoleꝝ poſtulatio: eſt petitio gratie a ſuperiore facta. Electio autem alicuius perſone q̄d electio ad prelationem vel ſocietatē fraternam canonice facta vocatio. Quid poſtulatio ⁊ electio.

h ¶ Aduerſentur. Et ſic repellende. lxxiij. diſt. geſta. xxiij. q. v. ij. quēadmodum. de ap. ſolliciti di nez. C. de fur. l. j.

i ¶ De cetero. licet iſta conſtitutio ſit iuris veteris declaratoria: puto tamen per hoc verbum pam pcedentes electiones ſic factas noluiſſe cōprehendere: ⁊ potuit eſſe rō: q̄ oī cōi iudicio ante iſtā decre. hec forma bona putabatur. vnde inūcere laqueus et q̄ cōi iudicio non peccauit: q̄d eſſe non debet. ff. ad mace. ſe. cō. l. iij.

Erpetuo. ¶ Primo dānat ſex formas: cum appoſitiōe decreti. Scō dānat ſeptimā etiā cum decreto. ſed ab hac excipit vnū caſum cū certa determinatione. Secunda ibi: Sub ea. Jo. an.

b ¶ Perpetuo. Prouidit iſta decr. ꝓ aduocatoꝝ impericias q̄ his formis vtebant: ⁊ edita fuit ad declarationem eoꝝ que no. lxij. di. valētinianus. ⁊. ℣. eo. c. vlti.

Curioſi c ¶ Pernitioſa. Sūt q̄dā qui volūt eſſe curioſi vbi nō expedit: ⁊ pnitē inducūt: ad ℏ. ℣. de reſcrip. cum ꝓtin gat. de ſimo. ⁊ ſi queſtiones. C. de fi. inſtru. l. vlti. ad fi.

d ¶ Eligo poſtulādo. Sicut em poſtulādus eligi non debet. ℣. eo. c. vl. ℣. de elec. innotuit. ſic nec eligēdus poſtulari: q̄ poſtulatio ſoli gre innitit. ℣. eo. bone. ⁊. c. pe. electio aūt iuriſcōl. de elect. publicato. ⁊ matrimoniale

Additio ℣hlt vinculū (p conſenſum. ſ. illoꝝ ad quos ſpectat eligere quē eo aio exꝑmūr. ⁊ p conſenſuꝫ electi ſecutū. Jo. an.) de tranſla. inter. vnde olim indifferenter vtebamur his vocabulis eligo ⁊ poſtulo: ⁊ eligebamus poſtulandum: ⁊ poſtulabamus eligendum. lxj. diſ. hīs oībus. lxiij. di. Ifras. hodie nō ſic ꝓpter rōnem ſupradictam. ⁊ q̄ poſtulat nō conſentit vt in vtq: ſed qui eligit conſentit. no. cū Jnno. ℣. eo. ti. c. j. q̄ ſi ſolenniter poſtuleꝫ eligendus: nihil agitur ratione predicta: ſed ſi minus ſolenniter: puta quia clericus ſubditus epiſcopi petitur ab eo non eſt malum: poſtea tamē ſolēnem electionē neceſſe eſt interuenire.

e ¶ Eligo poſtulandum. Iſta forma approbata videbatur per decre. de renun. poſt tranſlationez. in pcīo. Vel illa de qua ſequit: eligo in poſtulandum.

f ¶ Vera electio. Per quā habet matrimoniū contra

xxvij. q. j. de viduis. ⁊ facit. ℣. de trāſla. inē coꝝpalia verſus finē. ibi maloꝝ ſecutus erroꝝ ⁊c. ⁊ bene etiam facit ℣. de diuo. gaudemus in fi. ⁊ de ꝓſe. eccle. vel alta. aqua in fi. vnde ſm hoc ad id quod ℣. ſequit ſi ſecus actum fuerit ⁊c. repete de cetero.

k ¶ Irritum. Licet igitur ſe quatur admiſſio vel confirmatio talis electionis vel poſtulationis non ꝓpterea qualeſcit: quia a principio nullum erat. ℣. de elect. dudum. ⁊. c. auditis. xvj. q. iij. ℣. poteſt. ℣. quod ſi ab initio. ℣. de regu. iur. nō firmat cū ſuis ꝓcoꝝ. ⁊ facit q̄d dicā ℣. ti. pr. cū ſit in fi.

l ¶ Prout pōt melius. Hāc formaꝫ approbat glo. ℣. eo. c. vl. ⁊ Jnno. ℣ eo. c. j. Jo. an.

m ¶ Jncertitudinē. Vbora aūt icerta in electiōlw ⁊ poſtulatiōibus reprobata ſunt. ℣. ti. pri. c. ij.

n ¶ Probabilit. Jn ℏ iſte caſu intelligat illa opinio Ber. ipe etiā ſic intellexit ꝓut ex verbis ſuis ſatis appareꝫ. ⁊ pōt poni exēplū q̄n dubitat an ds in ꝓſonatiꝫ vel bñficijs cū cura aſſumēdis attigerit. xxv. annuꝫ: vel an aſſumēdus in eccīm pegerit. xxx. anū. ℣. de elec. cū in cūctis. Vel dubitatur de monacho aſſumendo ad prelaturam eiuſdē vel alterius ordinis an ſit expreſſe profeſſus ℣. ti. pri. nullius. Jn his em ⁊ ſimilibus caſibus poteſt eligi ⁊ poſtulari. ꝓut melius de iure valere poteſt: ſic enim videmus q̄ ratione dubij admittitur libellus diſſuncti uus. ff. quorum legatorum. l. j. ℣. qui autez. ⁊ quod hic dicit intelligo ſi dubitetur in facto: ſi autem dubitaret ignorantia iuris: ℏ ſecus credo: tū q̄ peritiores ꝓſulere debuerꝫ: ⁊ q̄ iurt ignātia nec ē ꝓbabilis nec excuſat. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. ℣. de reg. iur. igno rātia. eo. li. cū ſuis ꝓcoꝝ.

o ¶ Sit. ſ. ſm hāc vltimā formam eligo ⁊ poſtulo: ꝓut melius pōt de iure valere:

ꝛ aduerte: quia nullam de his formis credo in hoc casu permissam nisi vltimā. hoc casu ꝓbabiliter est dubium. cum quia in eo casu est sola incertitudo que admittitur cum ꝓbabiliter dubitatur: vt. s. ꝓbaui. In aliis autem casibus insurgit contrarietas ꝛ res imperfecta: vt patet in tex. cum quia alias nō video quare sic diuisisset istud facieudo ibi subea. §. ꝛ in ꝑori p. te ponendo speciale ꝛ indeterminatū decretū. Insēda aūt cum determinatiōe ꝛ facit de decl. ad audientiā. ꝛ h ꝓbo etiaz p lr̄am que sequit: postulat⁹ ꝛ electus: q; ista sola vltima forma dicit postulo ꝛ eligo Joh. an.

a Cōsensus tē poze. Quē infra mēsem post ꝓsentationem sibi fa

poti⁹ postulādus: q̄ casu is q̄ sic postulat⁹ fuerit ꝛ elect⁹: cō

b sensus tpe viā electionis vel postulatiōis: ne in incerto va

c ḡet eligere necessario tenea

d tur: redeundi ad aliā post q̄ vnā elegerit sibi licētia peti

tus inkdicta. De electiōe ꝛ electi ptāte. Anno. iiij. in ꝓcil. ge nerali Lugdu. Pōo dicit q; si aliq̄d apponat ꝑ puisionē electionē vel postulationē factā ad ꝓnatū dignitatem vel canonicam in ꝑsonam vel formā: ꝛ ob hoc fuerit appellatū ad papā. appellās ꝛ de

ram exhibere tenet ſ. tl. ꝑti. quā sit. cū determinatione que ibi ponit. b Me incerto. Cōor. ad h ꝛ ad id q̄ sequit. ſ. tl. ꝑti. vt q̄s duas. c Necessario teneat. Quid si non elegerit: dico totum viribus carere: vt. s. cum em̄ ista fuerit pena supius imposita: nisi determinatio sequens fuerit obseruata patet q; locū hz pena predicta. d Ad aliam. Viaz. e Interdicta. Sic. C. de fur. l. j. ff. de tribu. q; in heredem. §. eligere. ꝑiudiciales ergo sunt sibi adinuicem iste vie: alias em̄ electiōe vnius nō tolleretur altera: facit quod nota. de libel. obla. c. ij.

Diuisio

Statuimus. Diuiditur in tres partes. Secū dasibi: Sed si. Tertia ibi: Adūcientes. que duo facit. Primo punit obūcientum in formā. Secundo cum qui obūcit in ꝑsonam ibi: Qui vero. Et hec secunda etiam tria facit. Primo imponit penā. Secundo aggrauat ibi: Ad que. Tertio excipit ibi: Nisi. Jo. mo. dicit q; hmo ponit statutū q̄ scōo ꝓgat ibi: Hec autem. Tertio imponit pena nō ꝓbanti ibi: Adūcientes. An ille. §. hec autem determinet: ꝓget: vel restringat ibi dixi circa tex. Joh. an. f Statuimus. Tria ergo facit. Primo ponit statutū. Secundo penam contumacis in non veniendo. Tertio penā calumniosi. g Si quis. vel si qua. xvij. q. iiij. siquis suadente. ꝛ de sen. ex. cō. mulieres. saluo tamen eo quod dicit ſ. eo. indemnitatibus. §. pozro. ꝛ §. se. ꝛ ad hoc ſ. eo. generali. Jo. an.

h Prouisionē factā. Vel ex suprioris officio: ꝛ ex negligentia subditoz. ē. eo. tl. ne p defectu. de ꝓcel. ꝓbē. c. ij. Vel suo iure: q; forte ad eū ptinet pulsio ꝛ puldēdo eligit ꝛ confirmat: q̄ dic vt no. de elect. cū inter canonicos. ꝛ dixit hic Jnno. q; hec decre. locū hz ante confirmationē: post ℞o nō: ꝛ h vez nisi eligendo confirmaret: puta p pulsionē: vt h. i Factā. Quid ō factēda: dixit Abbas h q; idē: cū vtroblīq; eadē sit rō credo q; si ꝑ certaz ꝑsonā appellat: vera sit opinio ꝓdicta: alis nō. ꝛ hoc p baſ ſ. eo. qui ꝑ certā. nam q̄ tbi dicit de decre. vt circa. ſ. eo. eadem rōne intelligā ꝛ de ista. k Impugnat. Dixit Jnno. q; nullo se opponēte is ad quem ptinet cō firmatio poterat confirmare nulla citatiōe facta ꝛ nullis edictis ꝓpositis. ꝛ idem in consecratore ꝛ ordinatore. q̄ in confirmatore vez erat ſm sua tpa: hodie secus. ſ. eo. ti. c. vlt. tū nullo se opponēte ipe hz inḡere de merito eligentiū ꝛ ꝑsona electi. supplet em̄ in causis electionuz de facto: q̄ dic vt no. xxviij. di. huiusmodi. ꝛ. s. de elect. cum nobis olim. ꝛ de postula. ꝓpla. bone. j.

fendēs ꝛ q̄z iter ē a die obiectiōis infra mēsez arripiāt iter cūdi ad papā. Jo. an. ca. I

Statuim⁹: vt si q̄s electionem postulationē vel puisionē factā ipugnat i formā obūciens aliq̄ vel ꝑsonam: ꝛ propter hoc ad nos appellari ꝓtigerit: tā is q̄ opponit q̄z q̄ defendit. ꝛ generaliter omnes quoz interest et quos causa contingit per se vel per procuratores ad causam instructos: ad sedē apostolicā a die obiectionis iter

l Formā. §. eo. quia ꝓpter. q̄daz tū ibi ꝓpria sunt de substantia: q̄daz ℞o nō: vt ibi no. in glo. dic vt ſ. Berū. Jo. an. m Personam electi. Idez si opponat in ꝑsonaz eligentiū. verū q̄z em̄ electionē reddit inualidam. ē. eo. cū in cunctis. cum Wintoneñ. congregato. ꝛ in pluribus aliis. c. ꝛ. s. de ꝓsue. cum dilect⁹. fm Ber. olim tā ipe idem dicitur murasset dixisse cū Jnno. contrariū. marginale cuz hic dicat

ꝑsonā in singulari: nec est bona rō fm Jnno. dicere vtilū eligentiū reddit electionē nullā. ergo eadē pena teneāt: quia ꝛ vtilū forme reddit nulla electionē: ꝛ tū non est eadē pena que in ꝑsona: vt patet infra. dico tū fm ipsum Jnno. q; licet nō sit idē q̄rum ad huius ꝓstitutionis penā: tenet tū ire ꝛ appellationē ꝓsequi: ꝛ pōt hec obiectio melius dici ꝑ formā q̄z ꝑ ꝑsonaz. n Propter hoc. Nō. q; exāmi debēt oīa ꝛ singla q opponunt: ꝛ iuramentū interuenire: ꝛ nō exāssa ꝓsequi nō poterit appellās: q̄ dic vt ſ. eo. vt circa. ꝛ hec vera cū in his casibus ex iudiciū appellat. sec⁹ si in iudicio: vt ſ. e. ti. ꝓstitutio. o Ad nos. Sec⁹ si ad alios fm Cōpo. Ab. ar neutrū firmauit. Alij ꝑ. s. Hostien. sat. credo p decre ſ. eo. cupientes. ꝛ p h ꝓbū q̄ h locū habeat solū in appellatiōib⁹ interpositis ad papā: cū a iure exoziet: ꝛ sic ad ꝓsequētia trahi nō dz ſ. de reg. iur. q̄ a iure cū suis ꝓcz. ꝓbat cle. e. ti. cāz in ꝓn. p Appellari. Etiā si nō appellet sz imediata ꝓlectio ꝓfirmatiōes haz deducat ad papā i regularibus ꝛ cathedralib⁹ eccl̄ijs tene q̄ hēs ſ. eo. cupientes. q Opponit. Sz nūq̄d illi q̄ se opponūt ꝛ appellāt venire tenent: Rñ. illi soli venire tenent q̄ appellāt: vel q̄z noie appellatiōis ē: vel q; appellationē ratū habuerūt exāsse. Alij ār q̄ solū se opponūt venire nō tenētur: videnī em̄ suo iuri renūciare ꝛ electōi acq̄escere. ff. qñ ap. sit. l. j. §. solēt. ff. de ap. scio. vū illoz absentia non ob. ꝓcedēt in negocio: rūc em̄ est appellandū: cum ordo decretū electiōis iterponat: vt in ꝓdic. §. solēt. victoria tū eoz q̄ appellauerūt oibus ꝑderit. C. si vnus ex pluribus. l. j. §. de ap. vna. cū si. q̄d si ille q̄ appellauit dolose nō ꝓsequit: nūq̄d q̄ nō appellauit pōt negociū assumere inuito eo q̄ ex fide nō ꝓsequit? videt q; sic. ff. de ap. l. ab executore. §. alio ꝓdenato. Ber. ꝛ Jnno. ꝛ Sa. ad h: vt ſ. eo. li. de ap. ꝓcertatiōi. r Qui defendit. s. electus postulatus: vel in cuius ꝑsona facta est pulsio. Jo. an. s Cōtigit. sic adherētes ſ. eo. vt circa. t Per se vt p ꝓcura. in cathedralib⁹ ꝛ regl̄aribus eccl̄ijs h restringit p decre ſ. e. cupientes. vt p se em̄ ire teneant: nisi ex iusta causa vt ibi. ꝛ etiam de ꝑsonis instructis dic vt ibi. v Iter arripiāt. statuit h ꝛ ſ. eo. cupientes. terminus

20

ad iter arripiendū. sic. §. de ap. ad hoc. ⁊. c. psonas. ⁊ de re iudi. cū causa. ⁊. ij. q. vj. appellatore. B. a ¶ Infra mensem. Qui currit ab interpositione appellationis facta coram appellato. vel ipius speciali procuratore ad causam: vel post notificationem alteri coram debito modo facte: quod dic vt in cle. eo. tit. causa. ⁊ determinat hic ⁊ alibi scripta: vt ibi nota. in glo. j. ⁊ in glosa quid ergo.

Sed si pars. Si ps altera expectata p. xx. dies post aduentū alterius nō veniret: in negocio p cedat. h. d. scdo vsq; ad §. adijcientes. Jo. an.

b ¶ Alia. Opponens vel defendēs. Jo. an. c ¶ Per. xx. dies. Vel si mille dilatio temporis. §. de psue. c. vlti. §. de fal. dura. §. de cler. excō. mi. illud. d ¶ Post aduentū. Ecce temporis cōputatio est illa quā habes ff. eo. cupientes. §. q si p. sed nō est mirū: cum ibi pena priuationis imponat: hic aūt pena solius processus in absentia. e ¶ Electionis, postulationis vel pussionis. f ¶ Cuiuscūq; pdecessoris. g ¶ Absentia. Vbi cīm agit de spuali matrimonio hendo: absentia prumacie pris nō obest: vt h. t. §. eo. dudum. j. ⁊ idē in carnali etiā ꝓcto. §. vt li. nō ꝓsta. accedens. ij. ⁊. c. qm̄. §. porro. ⁊ citata est h pars interpretiue. ad idē. §. de ap. sepe. terminus cīm pfixus loco peremptorie citationis habet: vt ibi Ber. ⁊ qd dicit absentia: intelligas qūcūq; pringente: siue ab initio: quia nō venit: siue ex postfacto: qr venit. ⁊ cōtumaciter recessit. §. de iudi. c. j. xj. q. iij. certū. ⁊ ff. de eo qui mit. in pos. euocqui. §. vt N. nō ꝓsta. qm̄. §. porro. ⁊. §. qd si forsan. ⁊ vt dixit Inno. si processum fuerit ad aliqd de illis: ad qd nō pcedit li. nō ꝓsta. pura ad receptionē testiū. vel hmōi si postea veniat ⁊ libellum perat vel lite ꝓsta. fieri audiendus no ē. fecit cīm eius prumacia q lis habeat p cōtestata. Itē si procurator postmodū obijciat q nō sit procurator: nō est postea cogendus pbare mandatū rōne pdicta. ff. de pcu. pōponius. §. rati. Alij dicūt ⁊ videt secutus fm Inno. qd ly de his q egit ante aduentū prius nō sit cogendus pbare mādatū. tū iudex vlterius nō admitteret cū procuratorio noīe agentē nisi mandatū pbet: tū fm eū cū hoc videat esse de quadā equitate nō scripta: tū arg. pdicte. l. pōponius. sane videt q si in remotis ptibus ageret cā: nec de facili posset pbari procuratio: qr forte amissa ē: q ⁊ tūc nō pbata procuratōe procederet iudex vsq; ad finē cause: hec oīa vera dici possent ad partis perditionē. credo tū ne iudex laboret inuanum q procuratorem cōpellere poterit exhibere mandatum: vel cauere si dubitat. Argu. §. de pcu. c. j. ⁊ de iudi. causam que. cū §l. h ¶ Sicut de iure. De iure aūt est vt distinguat an appellans sit presens: an appellatus fm formam decre. ff. eo. de appella. cordi. fm Innocen.

Nota i ¶ Dignitatibus. Vle equiparantur hec erla: dignitas: personatus ⁊ canonia. Alibi equiparantur dignitas: personatus ⁊ beneficium cum cura animarum. §. de filiis. presby. nimis. Alibi personatus ⁊ beneficium curam habens. §. eo. ti. dudum. ij. Alibi pbendatus ⁊ ordo presbyteralis. §. ne cleri. vel mo. super specula. §. quia vero. In dignitatibus tū cathedralium vel regularium

a arripiāt infra mēsem. ¶ Sz si b ps alia nō venerit: p viginti c dies post aduentū alteri⁹ expectata in electiōis negocio: nō d obstante cuiuscūq; absentia (si h cut de iure fuerit) procedatur. i ¶ Hec āt in dignitatibus personatib⁹ ⁊ canonicis obseruari volum⁹ ⁊ mādam⁹. ¶ Adijcientes: vt q plene nō pbauerit qō in formam opponit: ad k expēsas cīs ꝓpter hoc ps alitera se fecisse docuerit pdemnet. ¶ Qui vero in pbatione defecerit eius qō obijcit in l psonā: a beneficijs ecclesiasticis triennio nouerit se suspensum: ad que si infra illud tempus propria temeritate se ingesserit: eis ipso iure perpetuo sit priuatus: nullam super hoc de misericordia spem m ne defecerit eius qō obijcit in n psonā: a beneficijs ecclesiasticis triennio suspensus et perpetue priuatus si se interim ad illa miscuerit: hac pene locum non habente si legitime pareat cū calumnioso. nō fuisse: hoc dic vsq; ad §l. Jo. an. k ¶ Plene. Nō quia non sufficit semplena probatio: ratio quia petit ius alterius: ⁊ sic non obstat de pcura. ex insinuatiōe. cum §l. ⁊ dic plene ⁊ legitime: ⁊ modos pbandi habes. §. de restit. spol. cum ad sedem in fine. l ¶ Docuerit. Taxatione ⁊ iuramento premissis: qō dic vt no. §. qō me. cau. c. vlti. de hmōi expensis dic vt no. de do. ⁊ ptu. finem. ⁊. ij. q. j. in primis. ⁊ adde qō habes ff. de ap. cū appellatiōibus. ⁊ bene dixi taxatiōe ⁊ iuramēto: quia taxatio iuramentū sequi nō pōt: nec obstat. ff. de in ll. iurā. l. videamus. §. iurare. qr locatur de iuramento in litē: qō est de affectiōe. vnde illud bene pōt sequi taxatio: qr nulla fit verecundia iuranti: qr poterat ex affectu estimare ceteras rem q nō valebat quinginta. pone exemplum in libro tuo: sz h loquimur de iuramento qō est de veritate. vñ si postq̄ iurauit se centū expēdisse de mandato iudicis fieret taxatio iniuria ⁊ verecūdia esset iurāti. m ¶ Defecerit. Hāc penā incurret nō simplicīt appellās. sz q pbādo onus assumpserit: qr licitū ē ab appellatiōe recedere. ij. q. vj. sicīs ll: bellos. ⁊. l. appellatiōe cessante. ff. de in ius vo. l. cīs. ⁊ sic recedēdo euader hāc penā. Sz nūqd h casu appellans q nō venit saltē appellato in expēsis pdēnabit legitime cōparēti: videt q sic. C. de accu. q crimē. nec cīm in pūdicū alterius potuit mutare pcliū §. de reg. iur. mutare. cū suis ꝓco. Et §. videt: qr nō intēdit appellanti. iā cīm in absentia eius pceditur. ac si pns esset. ⁊ est si. qō no. §. de do. ⁊ ptu. c. vlt. ⁊ ad h facit. ff. de arbi. l. arbiter q. ⁊. ff. de pe. l. sancto legū. So. dic eū teneri ad expēsas. nec ob. qō dicit qō nō intēdit appellanti: qr imo interest: qr multa potuisset p pfessionē eius si pns fuisset habere. nec ob. l. sancto: qr pdēnatio expēsaꝝ nō imponit sine pena: sed tanq̄ interesse appellati fm Compost. m ¶ Defecerit. Intellige fm Cōpo. hanc penā locū habere siue crimē aliqd obiectū fuerit siue defectus: cū generalīt loquat: ⁊ si plura qs obiecit cuitat hāc penaz: si vnū solū pbat qō ad cassationē sufficiat. §. de rescrip. inter cetera. Itē qr pena hāc partē excipiēs ꝓter ius cōe. de accu. sup his. Itē pdita ē in illoꝝ odiū q ordinario nē impediūt: sz exq̄ vnū pbauit: pz q nō fuit in fraude. n ¶ Bñficijs. Que in illa eccl'ia obtinet: vt ff. c. §l cōpromissarius in fi. o ¶ Que. Bñficia. p ¶ Ipōs. Triuus annoꝝ. q ¶ Temerirate. Secus autem si auctoritate superioris: vel si restitutus fuisset. C. de sentē. pas. ⁊ rel. j. ij. q. iij. §. notandum. r ¶ Priuatus. Nunquid ille ad quem collatio pertinet statim possit illa conferre? Dic vt dicam ff. eo. commissa. s ¶ Spem. Nec enim sub spe venie debet quis peccare: vt. §. de cleri. excō. mi.

Cōtumacia nō obest

Questio

illud. de consecra. dist. iij. quando quis. a ¶ Manifestissimis. ij. q. vij. sciant. C. de pba. sciant. b ¶ Calumnie. Nota in exemplendo: accusando ꝛ denunciādo quē calumniari: de accusa. super his. ij. q. iij. qui non proba. uerit. ꝛ. q. viij. qui crimen. ꝛ de calū. cū dilectus. Jo. an.

c ¶ Sufficiens. Defecerūt testes qui testificari p̄miserant probaueram illum ex cōmunicatū: qui tamē clanculo se p̄tius absolui fecerat: ad hoc. ij. q. iij. paulum. de cler. excōmu. mi. ppositi. Et nota q̄ in causa appellationis non indistincte condemnaē victus: de quo dic vt di. xl. j. de regu. iur. ignorantia.

Diuisio

In electionibus ꝛ. ¶ Duo facit: q̄ primo tria in tribꝰ reprobat. Secūdo ibi: Statuentes. declarat ꝛ punit. Jo. an.

Scrutinium

d ¶ Scrutinijs Scrutiniū multis modis dicit. Scilicet cathacismi: de maiori. et obedi. his que. ꝛ de capel. monacorum. ꝛ de illis loquuntur canones: de consecra. dis. iij. ante baptismum. ꝛ. c. seq. Item dicitur illorum qui ad ordines vel dignitates promouenē examinatio. s. de scruti. c. vno. Item dicitur inquisitio voluntarum que fit secreto in electionibus faciendis. s. eo. quia propter. ꝛ sic sumitur hic. (Hostiē. ponit hic. xlij. modos quibus dicit scrutinium. Jo. an.)

e ¶ Ex quibus. Scilicet scrutinijs. ꝛ intellige publicatis. s. eo. publicatio.

f ¶ Oriē. Saluo eo qđ habes. j. eo. ppetue.

g ¶ Eligendi. Vel potestādi. s. eo. ti. rescriptū.

h ¶ Conditionalia. l. ß. qđ.

i ¶ Alternatiua. Eligo. A. vel. B. cardinales. tū interdum sub his formis qđitiōalibus ꝛ alternatiuis eligūt: ꝛ p̄ has formas veniunt ad duas partes vt dicunt moderni: ꝛ sit in eis speciale sicut ꝛ reliqua. s. eo. licet. ꝛ j. c. proxi.

k ¶ Incerta. Eligo illū quē archidiacon⁹ eligit. oīa talia vota nō valēt: q̄ certū p̄sensu nō exp̄mūt: ꝛ iō merito reprobanē: ꝛ ly olim admitterenē: vt colligit ꝛ no. lxj. di. studij. lxxv. di. archidiaconum. sz ex illis. c. illud nō colligit. ꝛ sic etiā posset intelligi. s. eo. ti. cum terra.

Nota

Nota q̄ p hl sūt legitimi actus q̄ qđitionē nō recipiūt. ff. de reg. iur. actus legitimi. ꝛ j. de reg. iu. actus. vbi de hoc. certa eīm dz esse p̄sona eligenda sicut iudex arbiter tutor ꝛ procurator. ff. de resc̄p. ad ß. s. de arbi. innouist. ff. de testa. cu. l. tutor incertus. ff. de p̄cura. l. ij. De procuratore tamen dic vt j. de procura. c. j.

Addicio

Sed nunquid qđ hic dicitur de postulatione ꝛ electione habeat locum in collatione seu p̄uisione? Dic q̄ sic fm Compos. ꝛ p̄pter eandem rationem nisi sit talis conditio que insit de sui natura: puta confero tibi talem ecclesiam vel prebendam si vacat vel si capax es. talia enim nō faciunt actum conditionales: vt si dicat do titium tutorem si satisfecerit: vel titio lego decē si hereditatez adeat heres. ff. de tu. ꝛ cu. mu. tuo. ß. j. de p̄ben. significatum. vn de ꝛ papa ꝛ eius executores tota die cōferunt p̄bendas cum conditiōe si vacant. sed in hoc quod dicit Compost. q̄ valet electio facta si vacat. Contrarium posset dici: cum tempus eligendi non curat ignorantiz de concess. p̄bēda. quia diuersitatē. non ergo debet eligere p̄sōz sciat vacare. Nec obstat quod dicit de tutore dato si satisfecerit: ꝛ legato relicto si adierit: quia ille sunt de futuro ꝛ insunt alias: quare nō eadem ratione valerēt p̄sentio in illum in quem maior ꝛ sanior pars ꝛc. cum hoc etiam videat inesse. s. eo. quia p̄pter. nam ꝛ video q̄ conditio que inest sl exp̄matur facit legatum conditionale. ff. de lega. j. l. si ita legatū sit. ß. j. ꝛ de ß vide qđ dixi. j. de spō. c. vno. in vlt. gl. o. Jo. an. Adde ergo q̄ cōditio que de sui natura inest nō facit p̄tractum qđitionalem: vt no. viij. q. iij. in summa. ꝛ no. de elec. significasti. in. ij. glo. ꝛ de ser. nō ordi. eo li. bentius in glo. ij. ꝛ de restit. spol. olim. j. in glo. ij. Cōtrarium no. hic in ista glo. Sol. si apponitur ꝛ exp̄matur nihilominus facit p̄tractum qđitionalē. Sed si nō exp̄mat sed requiritur dispositioni iuris sic disponentis ꝛ petit sic fieri nō censet qđitionalis: dato q̄ ius sub conditione disponat: ad hoc qđ no. de spon. c. vno. in glo. fi. j. eo. li. Piero. clarius Bzix.

l ¶ Residente. Quia sic ex. xij. canonicis. iij. sic eligāt: potestas eligēdi sic remanet apud reliquos. viij. ac si ipi. iij. de capto nō essent: ita q̄ valebit electio facta ab illis. viij. vel maiori parte ipoz. Et no. q̄ licet pena decre. cū in cunctis nō habeat locum nisi electione secuta: vt j. eo. ritu. ppetuo. Ista etiam ante electionem locuz habeat cū dicat scrutinijs. vnde etiam si nō sit ad electionem p̄cessum: dummodo in scrutinium fuerit votum tale depositum incurrit deponens hanc penam ex ipo p̄sensu: cum nō dicat voce illoruz qui elegerint: sed voce illoruz qui consenserint.

l ¶ Residente. Alias residente.

Bzix.

Cōditionalia vota

Nota

aut fiduciam habituros: ni
a si manifestissimis constiterit
b documentis: q̄ ipsum a calū
c nie vitio causa probabilis et
sufficiens excusaret. ¶ Idem.
Nota conditionalia et alternatiua et incerta in electionibus reprobantur et habentur pro non habitis: et recidunt in pure consentientes.

In electionibus et postulatiōibus ac scrutinijs: ex quibus iusd e f g h i k ozitur eligendi: vota conditionalia alternatiua vel incerta penitus reprobamus.

¶ Statuentes vt huiusmodi votis p̄o non adiectis habitis: ex puris consensibus celebretur electio: voce illorum qui non pure consenserint: ea vice in alios residente. ¶ Gregorius decim⁹ in generali concilio Lugdunen. Primo ponitur causa constitutionis ꝛ iuris veteris consernatio. Secundo quomodo habeat fieri romani pontificis electio quādo mozitur in ciuitate in qua cum sua curia residebat. Tertio quid iuris quando mozitur extra ciuitatem in qua erat curia. Quarto dat executores huic iuri cum penis. Quinto obtestatur cardinales: vt in electione romani pontificis deponant omnē priuatū affectum ꝛ cassat omnia pacta obligationes ꝛ iuramenta que data vel facta essent de aliquo eligendo. Sexto monet omnes fideles: vt statim audita summi pontificis morte eius celebret exequas: ꝛ diebus ozent p vigili ꝛ ordi ꝛ vtili p̄uisione romane ecclesie: p̄lati autem in suis p̄dicationibus ipsos subditos ad hoc hortenē: et eis frequentiā ozationū ꝛ obseruantiā ieiunioz indicant. h. d. in summa Jo. an. ca. III

Diuisio

VBi periculū. ¶ Diuidit vt in summario. Scōa ibi: Hoc sa. Tertia ibi: Porro. Quarta ibi: Preterea. Quinta ibi: Certū. Sexta ibi: Quia xo. Et partes pñt ſbdiuidi fm Jo.mo. q; primo tractat de cardinalibus intrātibus ꝓclaue. Scōo de nō ingredientibus vel exeuntibus ibi:

Sane. hec aurez prima iterū pōt ſbdiuidi: q; primo tractat de expectatiōe absentiū z de ipis ingrediēt⁹ cōclaue. z de seruitorib⁹ eorūz. Scōa ibi: Jn eodē. dat moduz habitādi in conclaui. Et hec facit quinq; q; primo phibet velamia. Scōo i ·ꝟ· nulli phibet accessum missio/nem nūcij vt ſcripture z ꝟfacien/tes excōicat. Tertio in ·ꝟ· cōclaui dat modū habē/di cibū z potū in ꝓclaui. Quarto ibi: Prouisiōis. phibet pēdere puisio/nis negocio aliq̄d p cardinales de camera recipi z pu/nit ꝟfacientes ibi: Jdē phibet cardinales alteri negocio Additio intēdere duos casus excipiens. (Boart. in diuisiōe cō/cordat. z aliud hic nō glosat. Fran. diuidit in. vij. pres. z primā prendit vsq; ad ·ꝟ· verū si q; absit. Secundam vsq; ad ·ꝟ· sane. Tertiam vsq; ad ·ꝟ· porro. Jn aliꝑ concordat. Clericus Pysanus facit. viij. partes. Jn secunda concordat. Tertiam facit ibi: Jn ꝓclaui. Quartam ibi: Prouisiōis. Quintam ibi: Jdē. Sextaz ibi: Sane. Septimā ibi: Preterea. Octauā ibi: Ceterum. vsq; ad fi. Jo.an.) a ¶ Plenius. Alias penitus. b ¶ Cōsulendum. xlij. dist. quiescamus. vij. q. ij. c. vlti. ff. ad carb. l. j. ·ꝟ· j. vel. iij. c ¶ Exacti: Jd est retroacti vel trāsacti: sic prouidetur ex preteritis circa futura. de hoc vide. xl/iij. dist. multis. xxxiij. q. ij. cum p bellicam. ē. de ꝓsumpscribam. z facit de procura. c. j. de ser. non ordi. e. j.

d ¶ Manifestant. Ad idem J. eo. fundamenta Jo. an. e ¶ Dinoribus. s. inferiox ecclesiaz vacationib⁹. l. di. postq̄. de elec. ne p defectu. z. c. seq. z J. ꝑ totum. z. xxj. q. v. c. ij. f ¶ Solerter. Alias solerter alias feliciter. g ¶ Perculosiora. Sicut est romane eccle vacatio: z est sicc J. de imu. ec. qm. h ¶ Accōmode: Jd est multū cōmode. i ¶ Predecessoribus. xxiij. di. c. j. lxxix. dis. ꝑ totum. k ¶ Alexandro. ē. eo. licet de vitāda. Jo. an. l ¶ Experientia. Sic. ē. eo. lib. de rescrip. statutum. z J. eo. ti. q̄ sit. m ¶ Concilio. Generali scilicet z edicto Augduñ. sumit tū ista ꝓstitutio potius vigorem ex renouatione Celestini quinti: z hac approbatione z conseruatione Bonifacij q̄ ex primeua constitutione Gregorij: ex eo quia reuocata fuerat p dominū Adrianū. Additio (qui fuit ō flesco z nepos Jnnocētij quarti: vixitq; minus. xl. diebus. Jo. an.) z per dominum Johā. xxj. pa/Additio pam. (Jste primus vocatus fuit Petrus hyspanus z fuerat Tusculanus cardinalis. de hoc cōmendatur q; se pauꝑibus z diuitibus cōmunē exhibuit. Ad reuocādā aūt ꝓstitutionem mouit eum: quia mortuo Grego. hu/ius decre. auctore seruata ista cōstitutione: surrogatus

a retro sunt p̄decessoꝝib⁹: z p̄ci
k pue a felicī recordatiōis ale/
xādro papa tertio salubriī in
stituta: oīno īmota in sua firmitate manere censentes: nihil eīn detrahere ilī ītēdim⁹:
l sz qđ expiētia deesse ꝓbauit: p̄ñti ꝓstōne supplereret. ¶ Hoc
m sacro ꝓcilio approbāte statuimus: vt si eūdem pōtificez in
n ciuitate in qua cum sua curia residebat: diem claude/re contingat extremum: cardinales qui fuerint in ciuitate ipsa presentes: absentes ex/
o pectare decem diebus tantū modo teneanī: q̄bus elapsis

fuit Jnno. v. qui fuit Burgundus frater predicatoꝝ z doctoꝝ sacre pagine. z vixit quinq; mensibus z duobus diebus. post eum in creatione Hadriani etiam seruata fuit hec constitutio: qui parum vixit vt predixi: quo mortuo in electione etiam ipsius Johannis seruatus fuit effectus cōstitutionis: q; vero etiaz ꝑplures cardiales tūc decesserūt. Esti/marum fuit q; illarū mortiū causa fuerit reflectio illius constituti/onis: ideo p eum reuocata fuit vel suspēla q̄ ad omnem ipsius effectum Joh. an.) z p reuocata habebaī: nec olim inter gregorianas legebatur. (Joh. mona. di/Additio cit q; fuerat sus/pēsa: z quia sus/pensio nō fuerat in scriptis redacta: Joh. illā sus/pendit quo ad omnē ipsius effectuz. z ideo Guil. noluit hanc decre. aliī glosare. Sed plequebaī hic. xiij. spālia in electione papali: z circa illa seruabat aliqs q̄stiones quas vide in decre. licet. co. ti. Gar. autem nil glosauit nisi excusationem pretermissionis glosandi. Johā. an.) Et certe cum constitutio ista tam vtilis approbatione tanti concilij fuerit edita: non equum fuit q; absq; requisitione concilij reuocata fuerat. ē. de regu. iur. c. j. de plenitudine tamen potestatis id facere potuerat: cum sit papa super omnia concilia. ē. eo. significasti.

n ¶ Ciuitate. Ciuitas morum ambitu terminatur. J. de sen. excōmu. si ciuitas. Jo. an. o ¶ Decem diebus. Nota q; constitutio ista non iubet eos citari: sed tantū Nota expectari: z sic ē speciale in electione summi pontificis: cum in aliis absentes de prouincia sint vocandi. ē. eo. coram. vel saltem fm q; est consuetudo: vt ibi no. z. vij. q. j. factus. z si consuetudo esset nō vocarentur. J. de preben. cum in ecclesijs. Si autem queratur que sit puncta romana: Dic vt. ē. de offi. vica. sua. Sed pone: car/Questio dinales quidam sunt absentes z ita remoti q; nullo modo possent venire infra decem dies ad locum vbi debet electio celebrari. nunquid poterunt presentes statim ad electionem ꝓcedere: vel ante lapsum hoz decem diez: z videī q; sic. ff. ad vellei. l. aliquando ·ꝟ· fi. marime propter periculum more: vt. ē. sed cum hic simpliciter dicatur q; expectari debent per decem dies. simpliciter intelligendum est fm Guil. ff. de aleatori. l. j ·ꝟ· quod vero. z. ē. de priuileg. q; circa. possent eīn absentes vel felici duplomate. ff. de verbo. obliga. continuus ·ꝟ· cum ita circa finem. vnde ante decennium procedere non debent. et forte audientes de infirmitate pape vel alia causa venire ceperant ante mortem: ita q; infra decem dies a morte erunt in loco: z beneficium iuris nemini est auferendum. xxviij. di. de his J. de regu. iur. Indultum. z facit optime J. eo. commissa. j. responso cum suis concordā. Sed pone: aliquis cardinalis non debito tempore expectatus vult agere de contemptu: queriī vtrum possit: Dic q; si electio facta fuit ab omnibus reliquis vel

a duab⁹ ptib⁹ eo nō computato nulla obstat exceptio. z sic nec actio, ff. de liceat. z. ff. de supfi. l. j. §. alt in fi. §.

a ¶ Cōes. Pūtes etiā si essent pauciores q̄z tertia ps p hāc ꝓstitutionē. b ¶ Habitabat. si. ff. de iudi. si loc⁹ ff. de arbi. si cū dies §. si arbiter. c ¶ Necessitas. Vt quia forte poda / gras patitur tra / q̄ necesse habet per seruientes su / stineri et porta / ri vel alia simili / causa.

Poda / gra. Et eger / famulus

d ¶ Arbitrio. Vt possit hō vt vult clericos: vel vult laicos: vl̄ al / terum clericum: vel alterū laicū.

e ¶ Conclaue. Ad idem. xij. q. j c. j. j. ō sta. re. c. j. ff. de dam. infec. l. qui conclaue.

Addt. (Et solet dici cō / claue q̄ plurib⁹ clauib⁹ claudit: vel ad q̄ p plu / res claues itur. Johan. an.)

f ¶ Velanime. Vepura festorijs vel cotinis.

g ¶ Aditu. xvij. q. ij. diffiniuit.

h ¶ Secrete. lxxxj. disti. cleri / cos. xvij. q. ij. in decima.

i ¶ Instantis. Puta aduocati vel iurisperiti vt religiosi viri vel tabelliones.

k ¶ Incurrat. no. canonez late sentētie. aliū ha / bes j. eo. c. §. q̄ si alios. hmōi iu / ris noui notaul. j. de sen. excom.

Addt. eos. (Et sūt. xxx / ij. dnq̄ginta / duos iuccos p Clemen. ibi colle / gi. de sen. excom. c. j. in glo. est sci / endum. Jo. an.)

Et cum non re / fuauerit sibi ab / solutionez: dica / mus q̄ ordinari / us absoluere po / terit: vt dicam j. eo. sciant cūcti.

l ¶ Comperēs. ita q̄ nullus intrare per eam possit vel exire: vt. §. z j.

Addt. (Erit cū rota ad modum moniāliuz ſm Fran. vercel. vel cū barris ferreis circūdata ſm eum Jo. an.)

m ¶ Quilib. s. quinq̄ dieb⁹. n ¶ Camera. Sic z i cle / ricis collegiatarū cathedraliū vel regularium eccleſiarū. j. e. q̄ sepe. z fuit hoc statutū: quia forte ꝓpter hec ha / benda essent in puldendo tardiores

Johan. an.

o ¶ Commissa. Per papā cuius morte non expi / rat officium ca / merarij: vt i cle / men. eo. ti. ne ro / mani. §. eo tū.

p ¶ Reseruan / da. sic j. eo. quia sepe. z de offi. or / di. presenti.

q ¶ Intromit / tant. Sile. j. ō he / re. accusatus. §. sane. z. §. sequē. An collegiū car / dinaliū se. vacā. papali prāte vri / possit: dicam. j. ō / scisma. c. j. ad fi. Et est expedit / hodie q̄ nō nisi / quantū hic cōce / ditur: vel nisi cir / ca substitutionē camerarij vel pe / nitentiarioz de / ficientiū. q̄ dic / vt in clemen. eo. / ritu. ne romani. / vbi etiā decimas / hāc ꝓstitutionē / vel eius partem / tūc p collegium / alterari non pos / se Joh. an.

r ¶ Singulis. Licet alis dicere consueuerimus: q̄ fit a maiori p / te dici factum fu / isse concorditer. lvj. disti. apostol / lica. z de elec. cuz / inter canonicos. z. ff. ad munici / pa. quod maior: / nisi minor pars / iustā causam cō / tradictiōis ostē / dat. de his q̄ fi. a maio. par. ca. c. j / tamen p hāc lit / teram que ſ hic / expmit dico om / nes debere con / cordes.

Casus

s ¶ Celeriter. s. suspēso electiōis negocio. z no. q̄ desideratur celeritas. de ſ dicti j. e. c. vl. Jo.

t ¶ Infirmitatis. Alis ꝛ necessitas non excusat.

siue absentes venerit siue nō: a extunc omēs cōueniāt in pa / b latio in quo idem pōtifex ha / bitabat: contenti singuli sin / gulis tm̄modo seruientibus clericis vel laicis ꝓut duxe / rint eligendum. illis tū q̄bus c patens necessitas id sugge / rit indulgerī: duos hō ꝓmit / e timus: eiusdē electionis arbi / trio reseruato. In eodē au / e tem palatio vnū cōclaue nul / e lo itermedio pariete seu alio velamine omnes inhabitent in cōmuni: q̄s reseruato libe / g ro ad secretam camerā aditu claudaī vndiq̄: vt nullus il / lud intrare valeat vel exire.

Nulli ad eosdē cardinales h aditus pateat: vel facultas se crete loquēdi cuz eis: nec ipi aliquos ad se venientes ad / mittant: nisi eos qui de volū / tate omniū cardinaliuz inibi p̄sentiū: ꝓ his tm̄ que ad ele / i ctionis instantis negocium pertinent vocarenť. Nulli etiam fas sit ipsis cardinali / bus vel eoꝝ alicui nuncium mittere vel scripturam. Qui ℞o contrafecerit: scripturam mittendo vel nunciū: aut cū aliquo ipoꝝ secrete loquēdo ipso facto sniam excōicatiōis k incurrat. In cōclaui tū p̄e / dicto aliqua fenestra compe / tens dimittaī: ꝓ quā eisdem cardinalibus ad victū cōmo / de necessaria ministrenť: ſz ꝓ eam nulli ad ipos patere pos / sit ingressus. verū si (q̄s ab / sit (infra tres dies postq̄z vt p̄dicit cōclaue p̄fatum ijdem cardinales intrauerint: nō fu / erit ipsi ecclesie de pastore ꝓ / uisum: per spacium q̄nq̄ die / rum immediate sequentium: singulis diebus tam in p̄an / dio q̄z in cena vno solo fercu / m lo sint contenti: quibus ꝓui / sione non facta decursis: ex / tunc tm̄modo panis vinum z aqua ministrenť eisdē: do / nec eadez ꝓuisio subsequať.

Prouisiōis quoq̄ hmōi pē / dente negocio dicti cardina / n les nihil de camera pape reci / piāt. nec de alijs eidē eccleſie tpe vacatiōis obuenientibus / vndecūq̄: ſz ea oīa ipsa vacatione durante: sub eius cuius / fidei z diligentie camera ea / o dem est cōmissa: custodia ma / neant p eū dispositioni futu / p ri pontificis reseruāda. Qui aūt aliquid receperint: teneā / tur extūc a receptiōe quozūli / bet redditū ad eos spectan / tiū abstinere: donec de rece / ptis taliť plenariā satisfactio / nem impendāt. Jdē quoq̄ cardinales accelerāde ꝓuisi / oni sic vacent attentius: q̄ se / q nequaq̄z de alio negocio ītro / mittāt: nisi forsan necessitas adeo vrḡs inciderit q̄s eos / oporteret de terra ipsi⁹ eccle / sie defendenda vel eius ꝓte / aliqua ꝓuidere: vel nisi ali / q̄s tā grande z tā euidēs pe / riculū immineret: q̄ omnib⁹ / r z singulis cardinalib⁹ p̄sen / tibus cōcorditer videreť illi / s celeriter occurrendū. Sa / ne si aliquis ex p̄dictis car / dinalibus: conclaue p̄dictuz (vt supra exprimitur) non ī / trauerit: aut intrās absq̄ ma / t nifesta causa infirmitatis exi / erit: ipso minime req̄sito: nec in eiusdem electiōis negocio / vlterius admittendo: per ali / os ad eligendū substituēdū / pontificē libere procedatur.

a ¶Exire. Si aũt omnes exierint simul vel succesſiue dic vt in cle.co.ti.ne romani.§.porro. b ¶Sanitatẽ. Quid si cardinalis ꝓpter infirmitatem nolẽs inclusus stare renũciet voci sue: nunqd valeat renunciatio. ꝛ nũ quid rediens admitteꝫ. Hostiẽ. cui hoc de facto cõtingit. plene nota. uſt hãc qſtionez §. de renun. nisi cum ꝑdem.§. ꝓpter malicias. dicens finaliter q̃ penitẽs ꝛ rediẽs admittẽdus eſt. de his aũt q̃ medio tpe facta sũt ꝙqueri non potest. ꝛ hec queſtio sarẽ hic determinaꝫ p sequẽtia.

c ¶Videlicet. Vide mirabilez expoſitionẽ huiꝰ verbi reintegra. aliter expõit. §. e. i causis. vbi ó ℔. d ¶Inuenerit. Si ſ. vt lit. pen. den. c. ũ. in fi.

Casus e ¶Potu. Pone: cardinal' absens venit poſt diem octauũ a die inclusure: ita q̃ cardinales iclusi tũc nõ habebũt nisi panẽ vinũ ꝛ aquã: vt dictum eſt. §. nũqd iſte supueniens statim cõpellitur ſuscipere eoꝛ vitã? ꝛ videtur q̃ nõ: quia non fuit in culpa. §. de ꝓſti. c. ij. dic ſecus per hanc litteram: et per illam superiorem in eo statu ꝛc. ad hoc ó sta. regu. recolentes ꝛ sepe ſine culpa quis punitur ex causa. quod dic vt ſ. de regu. iu. ſine culpa.

f ¶Curia. Et erat oꝛdinatura de ipa curia trãſferẽda. al's ſi i ꝑmo loco remanſisset audientia literarum ꝛ causaruꝫ: licet iuſpẽſa ibi celebꝛaretur electio: vt inſti. eo. titu. clemen. ne romani. §. ſane in fine.

Territoꝛiũ g ¶Territoꝛio ſiue diſtrictu. Quid ſit territoꝛium di. ſ. de conſtitu. c. ũ. quo ad hunc caſum. §. ſane. ꝛ per hanc litterã puto q̃ ſi moꝛiaꝫ in marl: cardinales debeant conuenire in ciuitate ꝑ quam locus ille maris diſtinguitur. ad hoc. ff. de verbo. ſigni. l. pupillus. §. territoꝛium. ff. de iudi. inſule italie. ꝛ ſi non diſtringatur per aliquam ciuitatẽ: dicerẽ in vicinioꝛi id faciendũ. ad hoc §. de ꝓſue. cũ olim. ff. de ꝛbo. ſig. notionẽ. §. j. ad hoc §. §. j. ibi ĩ alia vicinioꝛi ꝛc.

Si ꝛo infirmitate ſupueniente idem cõclaue ex eis aliquem exire cõtingat: ipa etiã infirmitate durãte poterit eiꝰ ſuffragio non requiſito proceb di. ſed ſi ad alios poſt ſanitatem ſibi redditã: ſeu ante redire voluerit: vel etiam ſi alij abſentes (quos per decez dies diximus expectandos) ſuc peruenerint re integra: videlicet añ cẽ eidẽ eccl'ie ſit de paſtoꝛe ꝓuiſum: in eodez negocio in illo ſtatu in quo ipſum d inuenerint admittant. ꝑmiſſa tam de clauſura cẽ de ſeruientibus cibo ac potu ꝛ reliq̃s cũ alijs ſuaturi. ¶Poꝛro ſi q̃ romanũ pontificẽ extra ciuitatẽ prędictam ĩ qua f erat cũ ſua curia reſidẽs: ꝛti gerit ab hac luce migrare: teneantur cardinales ĩ ciuitate in cuiꝰ territoꝛio ſeu diſtrictu idem pontifex obiꝛt: cõuenire: niſi ſit foꝛtitan interdicta: vel ꝙa eccl'iam romanã in aperta rebellione perſiſtat. quo caſu ĩ alio vicinioꝛi cõueniant: q̃ ſilr nec interdicto ſ̃b iacet: nec ſit (vt ꝑdicit) apte rebellis. Jn hac etiã ciuitate tã quo ad expectationẽ abſentium cẽ quo ad habitationem cõmunẽ: clauſurã ꝛ cetera omnia in domo eꝑali vel alia qualibet eiſdẽ cardinalibus deputãda: eadẽ obſeruẽtur q̃ ſupiꝰ obeũte dicto põtifice in ea in qua cũ ſua curia reſidebat: ſic exꝑſſa. ¶Ꝑtereꝛea q̃ parũ eſt iura cõdere

i niſi ſit q̃ eadẽ tueaꝫ: adiũciendo ſancimꝰ: vt dñs alijq̃ rectoꝛes ꝛ officiales ciuitatiſ illius in q̃ romani põtificiſ ele-
k ctio fuerit celebꝛanda: aucte nr̃a ꝛ eiuſdẽ approbatiõe cõcilij ptãte ſibi tradita: ꝑmiſſa oĩa ꝛ ſingula plene ac inuiolabiliter ſine fraude ac dolo aliquo faciãt obſeruari: nec cardinales vltra cẽ ꝑmittiꝫ l artare ꝑſumãt. Sup his taliter aũt obſeruãdis: ſtatim audito ſummi põ. obitu cozã clero ꝛ populo vniuerſo ciuitatis ipſius ad hoc ſpecialiter m cõuocandis ꝑſtent cozꝑaliter iuramentũ. Qđ ſi premiſſa diligenter nõ obſeruauerit: aut fraudẽ in eis vel circa ea cõmiſerint: cuiuſcũq̃ ſint preeminẽtie ꝺ ditiõis aut ſtatus omni ceſſante priuilegio: eo ipſo ſniam excõmunicatiõis incurrant: ꝛ ꝑpetuo ſint infames: vnc̃ eis poꝛte dignitatis pateant: nec ad aliq̃ publicum officium admittãtur.

Jpſos inſuper feudis ꝛ bonis ceteris q̃ ab eadez ro. ec. vel quibuſlibet alijs eccleſijs o obtinẽt: ipo facto decernimꝰ eſſe priuatos: ita q̃ ad eccleſias ipſas plene ac libere reuertantur: adminiſtratoꝝ earũdẽ eccl'iarũ arbitrio ſine p contradictione aliqua diſpoq nenda. Ciuitas vero prędicta non ſolum ſit interdicto ſuppoſita: ſed et põtificali dir gnitate ꝑuata. ¶Ceterũq̃ cũ arbitrium vel inoꝛdinaꝫ

h ¶Jnterdicta. No: q̃ hoc loco interdicto nõ poteſt electio celebꝛari. (Cõtrariũ Ad. fuit hic terminatũ p dñm Hug. de vercel. Et faẽ ad id ó poſtu. c. j. ℣. ſz inde. ꝛ ibi diximus ꝙtum expedit de queſtione Jo. an.) niſi velis dicere ℔ ſpeciale in electiõe romani pontificis: ꝛ poſito caſu q̃ in tali loco celebꝛetur: nihilominus valet: q: nulla exceptio ad mitritur: vt. §. dl.

i ¶Tueaꝫ. Vt ff. de oꝛi. iur. l. ij. §. poſt originez. ꝛ ſ. de ſta. regu. c. vno. §. ꝛ nec q̃ nlam.

k ¶Celebꝛanda. ſm diſtinctionem ſuperiꝰ facta.

l ¶Preſumãt. Quia tũc eſſent excõicati: ſicut ꝛ in ſe defendẽdo modũ excedens: qđ dic vt. §. de reſtl. ſpo. olim. ĩ fl. Et no. caſuz ĩ q̃ laicꝰ aucte canonis ptãtẽ hz ĩ clericũ. ℨ id. xcvj di. bũ qđẽ. ó ſen. ex. ſi ꝛo. (et dic Ad. canonis id ſtatu entis ꝑpẽ bonũ publicũ ꝛ ꝑpter ſuperioꝝ defectũ. bñ fa. lxxix. di. ſi q̃s pecunia. Aliꝰ os caſus vide. xx lij. q. v. pncipes.

in glo. ũ. Jo. an.) m ¶Coꝛpaliter. Vide qđ no ſ. c. pxi. Jo. an. n ¶Pateãt. §. de excel. ꝑla. inẽ dilectos ſ. ó reg. iu. ifamiꝰ. o ¶Priuatos. ſic ſ. e. fundamẽta. §. qđ ſi ſecꝰ. §. de ꝑbẽ. in q̃buſdã. ꝛ ſ. e. ti. felicis.

p ¶Cõtradictione. Preſcribi tũ pũt: qđ dic vt ſ. de ꝑſcrip. c. ũ. q ¶Predicta. Jn q̃ ſm ſuplozẽ diſtinctionem erat electio faciẽda Jo. r ¶Priuata. Sic ſ. de

pe. felicis in fi. τ xxv. q. ij. ita nos.

a ¶ Captiuat: Id est quasi captiuarum facit τ tenet.

b ¶ Certū. Puta talem eligendum Jo. an.

c ¶ Electio. q̄ libera debet eē: cū ex consensu pcedat. ad idē de sponsa. cū locū.

d ¶ Sua sunt. de cēsi. cū apl's.

e ¶ Possibilitas. Quia vltra posse nemo. xxij. q. ij. faciat. ℣. ō regu. iuſ. nemo. ℣. de pac. c. vlti.

f ¶ Idoneo. Tenet ℣ cardinales idoneuz eligere: licet dicamus q̄ nlla exceptio admittit ℣ electū a duabus partib⁹ ℣. e. licet (etiā he resis fm Cleri. et archidia. qui recitat hic qō ſcri/ pſi in decre. licet super. v. glosa.)

Ad. Nota Quid ergo si illiteratum vxoratum eligāt ō hoc vide. lxxix distin. si quis pecunia.

g ¶ Diuine. Ad hoc ℣. eo. commissa in fine.

h ¶ Graui. ſfu/ te ℣ grauis offensa. xxiij. q. j. non afferamus.

i ¶ Carere. Con cor. ℣. de offi. ord. quia plerīq̄.

k ¶ Humana. C. de nup. auē. q̄

Addi. els (τ in corpore. vnde sumpra fuit. coll. v. sceni. non solū fideiuſſ. tē. post prin. Et alle. hic archidi. q̄ ibi no. in glo. sed queritur Jo. an) ff. de obſe. le. nullum. ff. de le. j. ſi ds inquilin⁹ ff. de pac. iur. gētium. ℣. generaliter Jo. an.

b captiuat affect⁹: vel ad certū aliād obligatiōis cuiuſq̄ ne

c ceſſitas adigit: ceſſat electio dū libertas adimit eligēdi: cardinales eoſdē obſecrātes p viſcera miſericordie dei nr̄i: p aſperſionē ſui p̄cioſi ſāgu/ nis obteſtamur: vt pēſantes attētius q̄d eis imineat cū agitur de creatione vicarij Jeſu chriſti ſucceſſoris petri: rectoris vniuerſalis eccle: gregis dñici directoris: omni puate affectiōis inordinatiōe depoſita: τ cuiuſlibet pactiōis cōuētionis obligatiōis neceſſitate: necnō cōdictiō τ ītēdimēti cōtemplatiōe ceſſantib⁹: nō in ſe recipiant ꝓſideratōis

d intuitū: vel in ſuos nō q̄ ſua ſunt querāt: nō cōmodis priuatis intēdant: ſz nullo artā te iporz in eligēdo iudiciū: niſi deo pur̄ τ liber̄ mētibus: nuda electiōis cōſcientia: vtilitatē publicā libere pſeq̄nt: omni conatu τ ſollicitudie p

e ut poſſibilitas patet id actuari tm̄modo vt eorum miſterio acceleret vtil' τ neceſſaria totius mūdi ꝓuiſio: idoneo celeriter eidē eccle ſpōſo dato.

f Qui autē ſecus egerint: diuine ſubiaceant vltioni: eorum

g culpa (niſi graui ꝓpter hoc peracta penitentia) nullatenus abolenda. Et nos nihilomin⁹ pactiōes: q̄uētiōes condita τ intendimenta omnia: ſiue iuramenti ſiue cuiuſlibet alterius fuerint vinculo firmitatis innexa: caſſam⁹ irritamus: τ viribus decerni

h mus oīno carere: ita q̄ nullus ad illa obſeruanda quomodolibet ſit aſtrictus: nec quiſq̄ ex eoz transgreſſione notam vereatur fidei non ſeruate: ſed non indigne laudiſ titulum potius mereatur: cū

k lex etiam humana teſtet: deo magis transgreſſiones huiuſmodi: q̄ iuſiurandi obſeruatiōes acceptas. ¶ Quia vero fidelibus non eſt tam ō ſollicita quātūcunq̄ inuenti one fidendum: q̄ de inſtātia

l oratiōnis humilis et deuote ſperandum: huic adijcimus ſanctioni: vt in omnibus ciuitatibus ceteriſq̄ locis inſi

m gnib⁹: vbi primum de memorati pontificis obitu certitudo claruerit: a clero et populo ſolennibus p eo exequijs celebratis ſingulis diebus: donec de ipſius eccleſie prouiſione indubitanter rumor pertulerit veritatem: humiles p̄ces fundant ad dñm: apud eum deuotis oratiōnibus inſiſtat: vt ipſe qui cōcordiā facit in ſublimibus ſuis: ſic effica eorundē cardinaliū corda in eligēdo cōcordia: q̄ p/ uiſio celer cōcors τ vtilis p/ ut aīax ſal⁹ exigit: τ toti⁹ orbis reḡit vtilitas: ex ipōrum vnanimitate ſequat. Et ne tam ſalubre pūtis ſanctiōis edictū: ignorātie negligi pte xtu cōtingat: diſtricte p̄cipimus vt p̄liarche: archiep̄i: ep̄i: τ alij eccliax p̄lati ceteriſq̄ ābus cōceſſum ē ꝓponere xp̄i dei clerū τ populū: ꝓpt̄ hoc ſpāliter frequēti⁹ cōgregādos: i ſuis ſmonib⁹ ad ſupplicū p̄cū ſuffragia: p celeri τ felici exitu tāti negocij frequētanda ſolerter hortent̄: τ ipſis eadē auēte nō ſolū oratiōnū frequētiā ſz obſeruātiam

n put circumſtantie penſande

o ſuauerint: ieiunioꝝ indicant.

I dē in eodē. Appellantes ⁊tra electiones poſtulatiōes vel ꝓuiſiones oīa q̄ obijcere intendūt ō ꝓſonā vel formaz tenet̄ exprimere τ iurare q̄ illa credūt vera eſſe τ ea poſſe ꝓbare ſup nō exp̄ſſis ipſi vel adherētes nō audient niſi ō nouo emergāt vel ꝓueniant: vel ſupueniat ꝓbādi facultaſ ſup quo iurare debebūt: ſtatutū Jnno. edictū ⁊tra nō p

p bantes q̄ obijciunt in perſonam vel formā in ſuo roboze ꝓſeruatur Jo. an. ca. IIII

T circa electōes poſtulatiōes τ ꝓuiſiones ec/

l ¶ Oratiōnis. xxij. q. viij. in glibet. al's ē ſub. ℣. ḡuis. ibi ſciētes magis religioni bus q̄ officijs τ labore corporis vel ſudore nr̄am rem publicā contineri (q̄ multū valent oratiōes iuſtoruz. alle. Jo han. mo. xlv. diſ. diſciplina circa finem. xlij. q. ij. anime. vide qō no. in cle. vna. de reli. τ vene. ſanctoz ad finē magne gl. Jo. an.) Addi.

m ¶ Vbi p̄mū. l. q̄ p̄mū Jo. an.

n ¶ Circūſtantie. pura q̄ timetur de zizania et magī diſcordia i/ ter cardinales.

o ¶ Jeiuniorū. Ad hoc ꝓcor. de vo. τ vo. re. magne. τ vigilaruz exercitiū: vt ibi.

T circa. ¶ Scōm Bar. τ Jo. mo. hec decre. in ſeptres diuidit̄. q̄ prima vſq̄ ibi: Edicto. in q̄ ponit ꝓſtitutionis cauſam. Scōa vſq̄ ibi: Illiocn τ ponit ibi ꝓſtitutionē. Tertia vſq̄ ibi: Niſi alicd. τ p̄it ibi pena ñ obſeruāt̄ cōſtitutiōez. Quarta vſq̄ ibi: Sup hmōi. i q̄ fac̄ exceptionē. Quinta vſq̄ ibi: Illa ſane: i q̄ ō iuramēto p̄it ſup exceptiōe p̄ſtādo. Sexta ibi: Illa ſane vſq̄ i fi. i q̄ corroborat dominī Jnno. decre. p ¶ Electiōes. No. ℣ tres modos tāgl q̄bus p̄ uidetur eccleſijs ſic. ℣. eo. c. ſ. eo. li. quorum primi duo pertinēt ad ſubditos. alius Diuiſio

ad prelatos .q eoipso q̄ puldēt cōfirmant: qō est vez si eodē iure spectat ad illos eligere z cōfirmare. lxiij. dj. in synodo. ff. de auc. tu. l. iij. sec⁹ si diuerso: z sic intelligit̄ s. e. cū iter canonicos. vbi ō h. z de fi. istru. iter. ·s· cetez.

a ¶ Viam malicijs ꝺ. c. pri. de rescrip. sedes. z. c. plerū; q. s. q ma. accu. pos. significante. ff. de rei vendi. in fūdo.

b ¶ Possibile. Nō ei oib⁹ hominū malicijs viam precludere posset. vj. q. j. si oia. malas enim hoium voluntates ad plenū cohibere nō possum⁹. xxxj. q. j. hac rōne in fi. nil enī est q̄ hō semel dedituſ malicie nō aduenīat. in auc. coll. vj. vt hi q̄ se ob. ha. phi. res mi. in prin. z ad idē. ff. commo. ad eos. ff. de prescript. x. natura. C. man. l. ab Anastasio.

c ¶ Periculose aduerbialiē ponit̄. sic de pe. di. j. piculose. et est periculū in spūalib⁹ et tpalibus. s. e. ne p defectu. l. di. post ꝫ. et j. eo. quā sit.

d ¶ Dignitatū. De q̄bus est idē iudiciū habendū. s. e. ti. dudū. ij. z. s. ō preben. de multa.

e ¶ Aliozū ecclasticoz. Omniū vniuersaliter. xxix. di. c. j. ff. de offi. pfi. l. iij. igit̄ siue sup simplici bñficio appellet siue sup alio. locū habet hec ōcre.

Addi. (Idem Jo. mo. et archidi. qui dicit sic seruari. inducit q̄ causa bñficialis dicit̄ grauis. s. de pcu. querelā. Joan.) Dici eni solet q̄ indefinita canonis vel legis regulam tradere intendētis equipollet vniuersali. indefinita cōis locutiōis nō. fm iuristas: vel fm logicos indefinita equipollet vniuersali in materia necessaria: vt hō

Additio est aīal: ergo oīs homo (vel impossibili negatiue sum pta. vt homo nō est lapis: ergo nullus homo. Jo. mo.) Jn materia vero contingenti secus: vt homo currit. ergo oīs homo. nō sequit̄. Sed ꝫ q̄ etiā fm iura indefinita nō equipollet vniuersali. nā si lego alicui oē marmor videor legasse et statuas marmoreas et cereas species ex marmore factas. ff. de leg. iij. heres meus ·s· j. z ō auet ar. leg. l. j. et tū si legetur marmor indefinite: sub lega to cōprehendit̄ sola rudis materia z nō species de marmore facta. ff. de leg. iij. l. quesitum ·s· illud fortasse. Jrē si lana indefinite legetur tincta non continet̄ in legato ff. de le. iij. l. si cui in prin. et si legetur oīs lana etiam ce dit tincta legato. ff. de aur. et argē. le. l. pediculus ·s· labeo. ergo indefinita nō equipollet vniuersali. Item aliud q̄ trāsigit̄ sup generali pticulē: aliud q̄ sup indefinita: vt no. s. de trāsac. c. j. sed dic q̄ q̄ nō est eadē ratio et cōditio ꝓter aliq̄ accidēs oīum pticularium in vniuersoz cōphensoz: indefinita nō eq̄pollet vniuersali: vt pater in ꝺrijs. nā tincturā lane et spēs marmoris nō pcedūt ex ipa origine: sed ex accidenti hoīs operatione: et possit maioris estimatiōis esse ipm additū tinctura vel speciei ꝫ ipm pncipale: sed q̄ oim pticularū eadem est rō et cōditio vt prius: q̄ nō variant̄ p accidēs: licet forte sit ibi imparitas ex origine: puta q̄ alta lana melior: et nobilior ex origine. Jdem in mārmore: tunc in definita negatiue vl affirmatiue plata eq̄pollet vniuersali. ff. de leg. ij. si pluribus. et si ita. ff. de re. du. l. si is q̄ ·s· verū in fi.

f ¶ Perpetuo. l. gnāli. sic. s. e. massana. et sunt hec signa cognscende gnālis pstitutiōis cuz edicti vocabulo nūcupat̄ vt ꝺ: si mittat̄ venerabili cetui: si pcipit̄ p oēs pplos diuulgari. scriptura publice pcedente: si dicat̄ idē in simillibus obseruandū: si lex vel ea

nō appellet̄ generalis: si lubet̄ exp̄esse ad oēs ptinere. hos modos habes. C. de leg. l. iij. Jo. an.

g ¶ Aliqui quozū interest: vt q̄ canonici prochiani vel patronat. xvj. q. vij. filijs. et si collegiū obijcit: ad h tenet̄. ff. q̄ me. cā l. metū aūr pūtem ·s· aīaduertendū. dixit Bar. q̄ i roma na curia quemlibet clericū de dioces vel ciuitate admittit ꝓra eius epm: siue bñficiatus sit siue inde oriundus. si vult obijcere in psonā: ꝺ formam aūr nō nisi canonicos admittit.

h ¶ Proponendo aliqua. si ergo q̄ opponunt nō sūt talia: sed directe respiciunt ius ecclesie vel opponentis psone. cōstitutio ista nō arrat: vt in cle. e. ti. cōstitutionē. j. rūso.

i ¶ Formā. Vt q̄ seruata nō fuit forma decre. q̄ ꝓpter. in electiōe ꝺ formā postulatōis obijci pt̄ q̄ nō est cōcors vel saltim a duab⁹ pt̄ib⁹ celebrata: z h q̄ vn⁹ postulat̄ et alter eligit̄. s. e. scriptū. vel q̄ postulatus est q̄ debuisset eligi. s. ti. pri. c. vno. ꝺ puisionē pōt opponi: q̄ adhuc nō sit̄ puidendi ptās ad superiorē devolutā: vl q̄ lr̄as surrepticias sit facta puisio ō rescrip. sup lr̄is.

k ¶ Eligentiū. Vt q̄ sunt excōicati malori: vel ab hoie suspensi. s. e. cū inter. de cōsue. cū dilectus vel p̄uati a canone: vt q̄ scienter elegerunt indignū. s. e. cū in cunctis. vel sūr infames: q̄bus sūt actus legitimi interdicti. ff. de reg. iu. actus. sed eligere ē act⁹ legitim⁹. j. de sen. excō. solet ad fi. (Et dicit Guil. hic re Addit. probari opi. Jnn. et approbari opi. Berñ. antiquā. de q̄ bus. s. c. j. in glo. electi. dic vt ibi. Et videt̄ reprobari q̄ dixit ibi Jnno. et Cōpost. q̄ obiectio in psonas eligentiū ꝓprie dicat̄ in formā. hic ponit̄ ista vt diuersa. Sed dicit ibi archi. q̄ h fit p similitudinē quā hūt obiectus cōtra eligentes et electos. s. criminū et defectuū. Joh. an.)

l ¶ Electi. Puta defectus etatis scie et natalitū. s. e. cū in cūctis. obiectoz aūr defectuū examinatio fiet vt tradit̄. j. e. si forte.

m ¶ Facienda. q̄ igit̄ h de puisione dicit̄ reperitū intelligat̄ in postulatōe et electōe facti. dis. q̄ iuris eni in vno z in relīq̄. z hoc verū si ꝺ certā personā appellet̄: vt nō eligat̄ vel postulet̄. si aūr ꝺ incertā hmōi cōstitutiōis formā nō est necesse seruare. j. e. qui ꝺ certaz.

n ¶ Appellari. Ad papā fm Guil. z est ratio q̄ appellationis interpositre ad papā magis consuetudo runt prelare negocia ecclesiarū de ap. sepe. et ad ea que frequentius accidunt tt. ff. de legi. nam ad ea. et ista cōstitutio videt̄ supplere illam. s. e. statuimus. que exp̄ssē de ap. interposita ad papam loquit̄. arg. ad hoc j. e. is qui. z. c. seq. tu dic fm Bar. q̄ hec decre. etiam locum habet in appellationibus ad inferiores interpositis: cū generaliter loquatur: et sic sit generaliē intelligenda. ff. de offi. presi. l. preses. xix. distin. c. l. ff. quod metus causa. l. metum autem ·s· animaduertendum. ff. de publi. de pdicio. Preterea Hostien. intelligit illam decreta. s. e. co. statuimus. licet ibi exp̄rimat ad nos. etiam in appellationibus ad inferiores interpositis. quod facit pro hac parte. tamen id non puto verum vt ibi dixi. hec aūr decreta. fm Bar. locum habebat siue in iudicio siue extra iudicium appellaret̄: q̄ nō est hodie verum. non eni locū habet nisi in appellationibus extra iudicium interpositis: vt declaratum est j. eo. constitutio.

o ¶ Publico. facto. s. per manū tabellionis q̄ sit publicū instru-

mentū.no.ē.de fi.instru.c.ij.z dic publico.s.sup appellatione ꝓfecto. a ¶ Lris.Testimonialib⁹.s.sigillo autentico sigillatē ī.de offi.ordi.si canonici.z in decre.cuz medicinalis ī.de sen.excō.vel dic ꝙ sufficit si per suā vl alterius priuati manū fuerint littere conscripte: probabitur tamē talis scḣtura ꝙ testes tamen fm Guil. ħoc intellectus pualer.z ō dicuz est de litteris:qz in plerisqz locis vsus tabellionū non habetur:sed instrumentoꝝ loco habenē offici/ alium lre. b ¶ Omnia z singula.Quid ī si dicat ele/ crum plurū vel homicidā vel excōicatū:nunqd sufficit talis expressio.deḣoc ferrur tpe mortis Jobis z Nicolai multū dispuratū:z diuerse declarationes facte dicūtur sup hoc.z videtur ꝙ hoc satis sufficiat:quia quod Addi. libet periurū vel homicidiū repellit.(Dec constitutio nō pulcher circa repulsionē ꝛ circa ꝓpositionē.z multa valent in ꝓbando.C. de ꝓba.siue q nō valent in ꝓponendo:vbi ius ꝓsens allegari oportet. ff. de rei ven.si irem in ꝑn. Jo.mo.cōcor.ꝙ no ī.eo.is qui.in glo.penul. Jo.an.)Sed dic contra ꝙ hanc litteram:alis quare fieret hec verboꝝ geminatio.z ꝓbatur hoc satis ī. de excep.pla.z melius ī.eo.ꝓcuratoꝝ.z in cle. ꝓstitutionē. eo.ti.j.rū.ad idem.ff.de dolo.l.si ex dolo.§.fi ī.de restī. pñrium.§.restes.ij.q.vij.libelloꝝ.de pe.di.v.ꝓsideret. z tutū est ꝙ iuret ꝑ hūc modū:iuro oia z singula zē. Addi. (Sed nō est necessariū fm Archi.Bar.tamen dicit Nicolaum interlocutū ꝙ non sufficit iurare ꝙ credat omnia zē.nisi etiam addat z singula zē.ꝙ hic placet Jomo. Jo.an.) c ¶ Cozā.Hic fit:vt referrur eni ad inferiora:nō ad supiora.cozā aliquo aūt fieri dicit ꝙ ō fit eo sciente z intelligente:licet nō ꝓsentiente.ff. de ẏbo.sig. coram.§z z hic eius testimoniū requirit: vt.ī.dicam. d ¶ Coꝛpall.Per hoc dicas fm Guil.z Bar.ꝙ si iuret ꝑnte textu euāgelioꝝ z nō rāgat ꝙ hulc constitutiōi satisfactū non est.z sic papā Nicolaū in hoc interlocutū Ad. dicunt(Ad idē Clemē.j.ẏ.pozro.de here.z ibi vide glosaz.ij.ꝑ qō decido ꝙ hic no.Archi.Jo.an.)Si aūt cuāgelia rangeret pede vel cubitu:si manus habet nō sufficit:quia singula mēbra singula habent officia.lxxxix. di.singula.ē.de here.cū ex inſucto.Facit eni ꝓtra generalem ꝓsuetudinē que est oprima interꝑes legū. ē.de ꝓsue.cum dilectus.Quid si sit eꝑs qui appellat. quero an teneatur rāgere sacra:dixit Bar.ꝙ sic:quia generaliter loquit hec decre.z sic generaliter intelligenda.xix di.c.j.ff.de offi.ꝓli.l.ij. Jtē hullegiū eꝑoꝝ est corꝑore iuris clausum.vnde ꝑ istud tolli videtur ac si ius esset Addi. ē.de ꝓstī.licet.cū suis ꝓcor.(illud in legib⁹ cōmunib⁹) hic loquimur cū vna generalis alia specialis vt in casu. l.sancio.ff.de pe.Jo.mo.z Archi.Bull.cōtradicens ꝙ epi rangere non tenenē.xj.q.j.nec honore.C.de epis.et cleri.aut.sed iudex.ē.de iura.calum.c.vlti.z hoc credo verius. Idez Jo.mo.z Archi.Jo.an.licet opi.Bar. sit turior.z facit quod dicam.ī.c.proxī.sicut enim per illaz decre. non tolluntur illi speciales casus in quib⁹ quis administrat ante confirmationē de iure veteri. sic et ꝑ istam sublatum non credam illum casum in quo quis rangere non tenetur.s.in episcopo:procederet hoc dictū si ꝓuilegiū episcoꝝ esset generale.z tūc nādere. ad contraria infra signata ꝙ ponunt casus speciales: sed quia per iura superius allegata:et per auc.de san.epi.

a seu lris sup appellatiōe cōfectis:oīa z singula exprimant q in formā intēdunt obtinere vel ꝓsonas coza ꝓsonis autē ticis:aut ꝓsona q sup hoc testimonium perhibeāt veritatis:coꝛporali prestito iuramento:ꝙ credunt ea que sic exprimunt esse vera:z se posse probare. ¶ Alioquin taz opponentes cū tempore appellationis interposite vel postmo/ colli.ix.§.sed nulli.potius probatur istud speciale in iuramento testium postea prozogatū ad iuramentum calumnie per predictā decre.vlti.de iura.calum.ibi sicut ī dicendo testimonio zē.Dicam ꝙ in aliis rangere reneꝛ tur.ad hoc.j.q.vij.quotiens.ē. de iureiu.ego .N.in ti. de pur.ca.quoti/ ens .§.pozro. in ꝑn.z in fi. ō sen. excō.venerabili. e ¶ Prestito. Pone ꝙ vna die Questio auxilii: seqn ti die iurauit.qrī tur an sit huic cō stitutioni satisfa/ ctum ? dixerunt Bull.z Bar.ꝙ non.z sic dicebant fuisse declaratū per Nicolaū.z arg.ad hoc.ff.de dam.infect.qui bona .§.si quis stipulaturus.z.ē.de elec.quia ꝓpter.in quib⁹ habes ꝙ stipulatur⁹ de dam.infec.eodē tpe debet iurare z stipulari:alis nō est ei cauendū z publicatio scrutinij collatio z electio insimul fieri debēt non ex intervallo: vnde hoc videtur fuisse istius constitutionis mens: ꝙ incōtinenti sup oppositis in appellatiōe iurer. ad idē ff.de testa.heredes palam.§.fi. (Idem Jo.mo.z Archi.ꝙ dicit ꝙ sic seruat curia.illud ertā probat littera ī. Addi. que sic exꝑmunt:nō dicit expresserunt Jo. an.) Idem fm eosdem Jo.mo.z Archi.dicas z bñ ꝙ si appellans dicat sic:offero me paratū iurare oia z singula zē.non est huic cōstitutioni satisfactū : quia cōstitutio ista iuramentū exigit nō pollicitationē.ad idem. C. de vsur. acceptam.vbi dicit ꝙ aliud est soluere:aliud esse paratum soluere.ad idem.ē.de eo qui mit.in pos.c.j. Item fm eos vt plene z in omnib⁹ huic cōstitutioni satisfiat. Primo ipse tabellio fidē faciat in instrumēto de sacramento.faciat ertā fidem de tractura:licet enim cum durum videatur ꝙ ob hoc non valeat appellatio:si aliter ꝓbari possit tractura.tamen sic ferē ꝑ Nicolaum fuisse declaratum.(qō tamen nō placet Guil.qui dicit: ꝙ ex Addicio quo in instrumento fit fides de iuramento: oia ꝑsumētur solēniter acta.insti.de fideius.§.fi.z. C.de ꝓbatiē. z comit.stl.l.j.Sed vt dicit Jo.mo.z Archidia.illud verum de qualitate intrinseca:secus in extrinseca.ff. ō publi.l.quicunqꝫ ad finē.et inducit archidi.ꝙ no. Cōpost.ē.eo.cum dilecti ad fi. Est ergo necesse etiam de qualitate iuramenti que de substantia est fidē fieri Jo. an.) f ¶ Probare.Si aūt dicat se credere posse ꝓbare ea que sufficiant ad victoziam sue cause: nō est huic constitutioni satisfactum.nec valet appellatio ī.eo. is qui.Quid si appellans quedā probauit ex oppositis z iuratis que bene sufficiunt ad victoziā sue cause:z que dam non probauit.quid erit:dicunt quidaz.s.Bar.cū succumbere.ad hoc de ꝓbabilicet.ver.item quoꝫ. Extra dicūt quidā.s.Bar.Nicolaū interlocutū. Contrarium tamen est vez:quia constitutio ista intendit vt vidēatur solā calumniā excludere.non enim iurat ꝙ sint vera:sed ꝙ credit ea vera. Sic etiam intelligit Hosti. ē.eo.statuimus.decre.illa licet.nō ob.quia ibi se astringit ad vtrūqꝫ probandū:vnde mos gerendus fuit.ff. de ꝓbati.l.circa. Idem Jo.mo. g ¶ Alioquin: Id est si non expresserint oia que intendunt opponere.alij exponunt z male. Alioquin: Id est si non iurauerint. vnde dicunt ꝙ penā istius cōstitutionis est solum ꝙ si non iurat non audiatur super non expressis. Sed hoc est falsum:quia si nō seruat ꝓstitutionē:in nullo valet appellatio.z est expressum ī.eo.is qui.z ibi ertā dicam z ꝓbat hoc Cle.eo.ti.constitutionē in fi.

94

Quid face/re debeant adherentes huic appellationi

a ¶ Adherẽtes. Dixit Gar. Jo.mo. & Archi. q adherẽtes debent seruare hãc ꝓstitutionẽ vt ꝓncipalis: als nõ audirentur: als enim nõ ꝓcluderetur via malicijs. quod i tendit ista cõstitutio. ad hoc ff. eo. auaricie. Et ita dicit papam ff Nicolaũ interlocutuz. Archi. dicit curiam sic tenere Jo. an. Sz Guil. contra qõ potius credo. cũ hec ꝓstitutio nulla quantuz ad ꝟ de adherentibus mentionez facta dicent appellantem iurare debere & crimina specificare. Adherẽtes ꝑ ꝑdtu appellans ꝓsequẽ negocium: ad ꝟ non tenenẽ. Ar. de deci. ad audientiam. nec si tutum nec honestũ cogi multitudinez ad iurandũ. illo vero defũcto vl ꝓsequi omittẽte: si ipi velint prosequi bene iurabunt & specificabunt. Et sclas q non admittentur ex virtute appellatiõis adherentes nisi infra tempus quo appellasse debuissent: appellationẽ expresse ratificauerint & dixerint se adherere velle. ij. q. vj. nõ solent. ff. rem ra-

Addi. ha. l. bonoz. b ¶ Expssa. Singlariter vt dictũ ẽ. (Satis ꝑ probat hec littera q si aliquis sufficiẽter expressit aliqua non: valet appellatio quo ad sufficienter expssa dũmodo in alijs fuerit seruata constitutio. & patet i Clemen. constitutionẽ. §. j. & ij. eo. ti. Jo. an.)

c ¶ Interdictã. Alius aũt qui nõ appellauit nec adhesit: poterit se opponere. nõ põt tũ ꝓsequi in causa illa ꝓ interesse cõmuni articulos nõ specificatos. qõ dic vt in cle. eo. ti. ꝓstitutionẽ. §. ij. & sic debet intelligi ꝟ. eo. si forte. ibi aũt dabit initiũ &c. vel suplor ex officio suo inquiret hoc. nec electꝰ forsan criminosus ascẽdat ad apicez. xxij. di. qui epõs. Quid si appellans qui deficit in pba/tione obiectoz: vel cuꝰ appellatio reiecitur. offert se paratum pbare in cõtinẽti electũ excõicatũ. dic fm Guil. & Gar. q non admitteretur tanq̃ pars: qõ dic. vt i Cle. e. ti. cõstitutionẽ. §. insuper. Nam etiã ꝓ modum querele nõ audiret vt ibi: sed suplor ex officio inqret de hoc. et hoc si probationes sunt in ꝓmptu: als non. sic enim retardaret ꝓfirmatio: taceat ergo. ij. q. vij. plerique. vj. q. ij. si tantũ. d ¶ Emerserit. Vt si de nouo homicidium

Addi. cõmisit vel aliud mortale. (Exemplum patet. ꝟ. de iure/iuran. c. fi. Jo. an.) e ¶ Antiquis. Tunc notis: sz non oppositis. si ꝛo fuissent opposita circũstantijs omissis non audiretur volens illa expꝛimere etiam cum iuramẽto: quod sequitur: vt in Clemẽ. e. ti. constitutionẽ. ij rã/so. & q̃ est ratio ibi no. Jo. an. f ¶ Peruenerit. Cũ enim ab initio ꝓbandi non habuit facultatem expꝛimere non debuit. ij. q. vij. plerique. non sic in casu ꝟ. eo. nulli. vt ibi dixi Joh. an. g ¶ Verisimiliter. Vt quia non consuerant multã familiaritatem habere cũ isto electo. & que opponunt nõ erant publica. & in facto alieno est probabilis ignorantia. ff. ꝓ suo. l. vlti. Gar.

h ¶ Ignorantia. Vt in vltimo casu quo de ignorãtia dicit. i ¶ Supueniẽte. Vt in secũdo casu. Jn primo ꝟ casu non iurat nisi vt excludat calumniam: vt sequitur.

papa. iij. ꝓtra nõ plene ꝓbãtes ea q̃ in formã vel ꝓsonaz

t obiecerãt statuit: in suo volumus roboze ꝑmanere. I dẽ in codẽ. Electus añ ꝓfirmationẽ administrare non debet p se vel p aliũ in totum vel in partẽ sub q̃cũq̃ colore: q̃ cõtrafecerit: ipo iure ꝑuati sint iure ex electiõe q̃sito. h. d. Jo

A Varicie han. an. ca. V

m Cecitas & damnãde ambitionis improbitas aliq̃z/ aios occupãtes eos in illam temeritatẽ impellũt: vt q̃ sibi

n a iure interdicta nouerint: ex

o q̃sitis fraudibꝰ vsurpare conẽt. ¶ Nõnulli siq̃dẽ ad re

p gimẽ ecclie electi: q̃z eis ire ꝓhibẽte nõ licet se añ ꝓfirmationẽ electiõis celebrate ꝭ ipsis administrationez eccle/

k ¶ Per proprium. Nõ ignorãtiam ꝑbari p iuramentum. ꝟ. eo. nulli. & ideo compellũtur iurare: quia debuerunt ab initio q̃rere. & quia ꝑsumunt malicliose hoc opponere: als quilibet ꝑsumit ignorans. ꝟ. de reg. iu. ꝓsumitur. vbi de hoc dixi. per hanc litteram ꝓ proprium. dixit Guil. q generalis ꝓcurator nõ ꝓstabit hoc sacramentum: sed specialis. sz habens ad hoc mãdatum bene. sic dicit se obtinuisse. ad hoc. ff. de de iureiuran. iuIgnorãtia ꝑbatur ꝑ iuramẽtũ

randũ. §. procurator. C. de ꝓcu. l. in pecuniarijs. ad ꝟ ꝟ. e. ꝓcurator. l ¶ Statuit. ꝟ. eo. statuimus. Jbi enim ponitur pena deficientis in probatione: hic pena non seruantis hanc formam in appellando.

H Varicie. ¶ Sunt quattuor partes fm Johanmo. Prima ponit proemium ad dicenda. Scda narrat fraudem contra ius antiquũ. ibi: Nulli. Tertia illam fraudẽ reprobat. ibi: Cum itaq̃. Quarta penam apponit. ibi: Omnes Jo. an. m ¶ Cecitas. Nõ auarum appellari cecum. (fm pbm possessio diutiarũ est in distribuendo. Auarus autem hoc non facĩdo: non videtur frui diutiarum. & sic est cecus fm Johã. mo. Differt aũt fm eum cupidus ab ambitioso: vt dicit ꝟ. Est censu cupidꝰ: sed honoze vir ambitiosus Jo. an.) Et ambitiosum no. etiam dici cecum. ꝟ. eo. quoniam. excecant enim ista animos vt agendi non videant & a pDiuisio

Addi. Auarus

Verius

hibitis non declinent: vt ibi & xlvij. di. virum. & c. sicut hi. & quis dicatur auarus: quis largus: quis prodigꝰ. no. ꝟ. de consue. ex parte Jo. an. n ¶ Interdicta. ſ. añ confirmationem administrare. ꝟ. eo. nosti. & c. qualiter & ꝟ. de preben. cum iam dudum.

o ¶ Fraudibus. fiebat fraus quasi de cõtractu ad cõcrum. & hoc ꝓhibitũ est q̃ ꝓsequere: vt no. xlij. q. ij. plerique. ꝟ. de ꝓbui. quanto. & ff. de legi. contra.

p ¶ Ecclesiarum. Omnia: cum indefinite loquaf. q̃ verum intelligas nisi in papa. ꝟ. eo. licet. Et idem fm Hug. et Joh. an. in imperatoze. qui hoc no. lxxxiij. di. legimus. Alij contra. ꝟ. eo. venerabilem. & in casu ꝟ. e. indemnitatibus. §. si vero. & §. ceterum. & in vltramontano ẽ: ordiner electo immediate subiecto domino pape, ꝟ, eo, nihil addi.

a ¶ Ingerere. Vocari eni debēt a deo tanq̄ Aaron. s.e.qualiter. b ¶ Indulgendum. s.c.proxi.ff.de rei ven.in fundo. c ¶ Latius: Id est late.sic.s.de accu. licet prope fi. ibi potius.z ff.de iniur.z si pignoratões. ibi districtius hoc dico: quia idem prouisum est ex mente prioꝝ iurium Vel dic propie quia hec cōstitutio latius et clarius exprimit. Item olim irritabat electio. hodie aliter est: vt ff. sequitur.

d ¶ Confirmetur. Et tunc administrabit q̄ iurisdictōis sunt: nō q̄ ordis: vt.s eo.transmissam. z est ratio quare electi añ confirmationē nō administrār: qz als de cōfirmatione nō curarent (ne se submitterent periculo cassationis Johā.an.) maxime hi q̄ nō habent p̄fecrari z etiam p̄firmatio nisi operarēt si administrationem per electionē haberēt. Itē si cōtingeret electionem cassari non possunt sic de facili remoueri. (maxime in alemania: vt dicit Hostiē.s.eo.qualiter.) Quid dices de electo confirmato: a cui⁹ p̄firmatiōe est appellatū: nunqd si administrabit appellatiōe pendēte icurrat penā: z fuit disputatū z terminatū olim boñ.p Archidia.q̄ administrator talis incurrat penā. facit ō appel. oblate ad fi.per.l.ff.de mu.z ho.l.reus.§. cum contra quē. z hoc nisi talis esset appellatio q̄ nō reneret. et sic intelligit de ap.p̄stitutis.ij. e ¶ Iconomatus. Iconomus cui res ecclastica gubernāda mādatur. C. de sacrosan.ecclē.l.iubem⁹ circa p̄n. Jo.an. f ¶ Pro curationis. Sumebāt hāc fraudē ex decre.s.eo.cū nobis olim i fi. (Inno papa loquit: nec puto excusari hodie electum p̄ cōmissionē talē quā faceret inferior p̄firmatoꝝ. licet littera hec contra z Archi. loquit obscure: quia dicit electū penam incurrere si sine auctē legitimi suppletis administrat. Et adde q̄ no.de simo. sic tuto.i glo.ij.z q̄ ibi dixi Jo.an.) g ¶ Colore. Quicūq; fuerit ille: puta vicaria cōmēda castaldionat⁹: vel dicebat se facere id vt canonicū p̄m opi. Lau. qui no. hoc.s.eo. qualiter. h ¶ In spiritualibus. Vt excolcare: absoluere: interdicere: penitērias iniūgere: et similia.s.de ex. cel. pla. accedentib⁹. i ¶ Tēporalib⁹. Vt recipe cēsus z debitā habere curā colligendoꝝ cōseruādoꝝ fructuum: z similia. (Liberet tū ecclīam soluēdo q̄ debet. ff. de neg. gest. soluēdo: ꝛ debitorē sibi soluentē nō liberare. ff. de sol. vero procuratoꝛi Jo.an.) k ¶ Pro parte. Herere eni videt q̄ minimā partē arrigerit de heredi tate. ff. de acq. here. si seruū. §. si quis seruus.

l ¶ Herere. In iudicio vel ex. de p̄. sig. p̄da. z. l. ꝛiter.

a siarū ad q̄s vocāt ingerere: ipsam sibi tanq̄ procuratori bus seu iconomis cōmitti p curāt. ¶ Cū itaq; nō sit malicijs hoīum indulgēdū: nos b latius p̄uidere volētes: hac generali p̄stitutiōe sancimus vt null⁹ de cetero administrationē dignitat⁹ ad quā electus c est p̄iusq̄ celebrata de ipso electio p̄firmet: sub iconoma d tus vel procurationis nomīe e aut alio de nouo q̄sito colore f in spūalib⁹ vel tpalib⁹ per se g vel p aliū p parte vel in totū h gerere vel recipere: aut illis i se ūmiscere p̄sumat. ¶ Oēs illos q̄ secus fecerint iure (si qō eis p electionez quesitum k fuerit) decernentes eoipso p l uatos. ¶ dem in eodem.

Eligētes q̄cūq; cōmode p̄nt electionem electo p̄sentent:

electus infra mensem consentiat: als p̄natus est iure q̄si tacite: nisi conditio persone ip̄m excuset: post consensum confirmationem petat infra tres menses: als electio viri⁹ vacuetur Jo.an. ca. VI

Quam sit ecclesijs ipsarū dispendiosa vacatio: q̄ periculosa etiam esse soleat animabus: non solum iura testā m tur: sed etiam magistra reruꝝ efficax experientia manifestat. Cupientes itaq; cōm petentibus remedijs vacationum diuturnitatibus obuiare: hoc perpetuo decreto statuim⁹: vt si q̄ fuerit electio i n aliqua ecclesia celebrata: electores electionē ip̄am q̄citi⁹ o cōmode poterunt electo p̄sentare: ac petere consensum ipsius procurēt. ¶ Electus

gesta. m ¶ Recipe. De puerilib⁹ sic dicit lex in tutore. C. ar. tu. l. fi. n ¶ Eoipso. s. q̄ se administratōi imiscuit. nō aūt eo q̄ fecit se procuratorē vel iconomū cōstitui si se nō immiscuit. hec p̄bant p supl. ē l̄ram. z p̄ba cū effectu tē. de cle. nō resi. relatū. cū si. Idem Guil. clericus py. z Archo ¶ Priuatos. Ipso iure. olim no p sniam nisi vel dicere q̄ administrantes vt electi nullo colore q̄sito p̄uadi sint p sniaz. p antiq̄ iura administrātes q̄sito colore p̄uati sine ipso iure vt b. qō satis mihi placet (z Jo.mo. q̄ in ducit illō Greg. Si lata equitas duplex ē iniq̄tas qō dicere: duplicit peccat: facē malū z aburitur bono. z facē ad ff. ō do. z p̄tu. eū q̄. et qō ibi not. Piero. ad Celā tiā. vj. multo de formio: ē superbia q̄ ꝓ hūilib⁹ signis later. vide qō no. in Cle. ad nr̄am i fi. ō her. Jo.an.) vt euitetur cōrectio: vt ff.e. cū expediat. sz p̄mū veri⁹ p̄m Bar. z Archo. z p eo ff.e. cupientes. §. cetez. z si electo⁹: als nullum ius habebat ex electiōe vl ei renūciauerat: tenet ad fructuū restitutionē: z als iudicis arbitrio puniri

Addi.

Addi.

Addi.

qđ illud locū habet generalit in oīb electiōibꝫ. nō in illis tm̄ de quibꝰ als loquit decre. cupientes. vt ibi dicā. ⁊ hoc ꝓbat ꝑn. ipsi decre. a ¶ Dēsez. Subaudi cō putādū a tpe ⁊c. et dic fm Guil. et Bar. q tot dies habebit iste mēsis ḡt habuerit ille in q̄ ꝓsentata fuit ele/

Qꝛ tot dies hēbit iste mensis ḡt habue. ille

ctio. ⁊ si dies alq lapsi erāt sup/plenē de mēse se/quēti. ⁊ ꝓbat ℔ a ꝑte. s. de sup. ne. pla. licet. vbi duo semestria faciūt vnū annuz. Si enī dicerem⁹ q mēsis deberet xxx. dies habere.

Addi. (Fz q tenet Pe. de se. exco. sacro. p. c. illicita. xxiij. q. ij. ⁊ qꝛ ē q̄dā crimē: ⁊ qꝛ vulg⁹ sic recipit Joh. an.) tā nō faceret duo semestria integrū annū: fz solū. cccl. dies. Si xxxj. esset. cccl. xxxv. dies. Si. xxviij. (Jux̄a q vulg⁹ recipit q̄tuoz septi/manas ꝓ mēse. Jo. an.). cccxxx/vj. est ergo necessario cōcludere q fieri debet computatio fm q menses occurrunt: et faciāt ad hoc que no. ff. de diuer. et temp. ꝓscrip. l. ij. et idem intellige in trib⁹ mensib⁹ datis ad eligēdū. et trib⁹ ad cōfirmatiōnē perēdū: vt j. sequit.

Addi.

a illum adhibere infra mensez a tpe ꝓsentationis hmōi teneāt. Quē si elect⁹ ipse vltra b ꝑstare distulerit: iure (si q ei ex sua electiōe fuerat acquisitū (ex tūc se nouerit eoipso ꝑ uatū: nisi forsan ea sit electe p e sone cōditio vt electiōi de se celebꝛate absq; supiozis sui licentia ex ꝓhibitione: seu q̄/uis ꝓuisiōe sedis apostolice cōsentire nō possit: quo casu idē electus seu electozes ipsi/us ꝓsentiēdi licentiā ab eius f supioze cū ea celeritate quaz superiozis ipsius ꝑsentia vel absentia ꝓmiserit petere stu/deāt et habere. Alioq̄n si la/pso tpe ꝓ eiusdē supiozis p/sentia vl absentia (vt premittit) moderādo hmōi licētiaz g eos nequa ḡ obtinere cōtingat: electozes extunc ad electionē aliā ꝓcedendi liberaz h habeāt facultatē. ¶ Ceterū i quiuis elect⁹ infra tres mens/ses post cōsensū electiōi de se celebꝛate ꝑstitū: cōfirmatiō/k nē electiōis ipsius petere non l omittat: q si iusto impedimēto cessāte: infra hmōi trime/stre tps omiserit: electio eadē m eoipso viribus vacuetur.

¶ Dē in codē, Si nō sequat electio nō est ḡs ex cōsensu in scrutinio scienter habito in indignū eligēdi potestate patuatis. b. d. Jo. an. ca. VII

gāt aliū nō ꝓualescit ius elect. Jo. an.) l ¶ Tres mēses. De diuersis tēporib⁹. vide q dicā j. e. sī electio. l ¶ Petere. Sufficit petere licet nō obtineat: exquo per eum non stat in cōfirmationib⁹ cathedraliū vl regulariū ecclesiarū. que ex imediata subiectione vl appellatione habent peti a papa seruua. decre. Nisi latū. j. eo. cupientes. et scias fz Guil. et Bar. ⁊ Johān. mo. q sufficit si electozes petāt. s. eo. cū inter canonicos. ⁊. c. cuz dilectus. et. c. dudum in ꝑn. ⁊ electo tunc nil perēte vltatur hec pena. Jtez electus per suū ꝓcuratorē cōfirmatiōnē petere poterit. s. ō rescrip. cū dilecta. saluo q sem p decre. cupientes seruet in suo casu. Sed pone q amicus eius nomine cōfirmari/onem petīt sine mādato. nunqd sufficit: sic dūmodo ratū habeat: qꝛ ⁊ in iudicijs: vt. ff. de iudi. l. licet. ⁊ in ℣ctib⁹. C. ad macedo. l. vl. (Et in q̄ si ℣ctib⁹. ff. de neg. gest. pomponi⁹. j. Et in cōtractib⁹. ff. de solu. vero ꝓcuratoꝛi in fi. Et in vltimis volūtatibus. C. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. antepe. Jo. mo. Jo. an.) ⁊ in maleficijs. ff. de vi et vi ar. l. j. §. ℣tēs. ratihabitio retrotrahit̄ et comparat̄ mandato. j. de sen. ex/cō. cum quis. ⁊ j. deregu. iu. ratihabitionē vbi dicam de hoc. et intelligas q deber ratum habere ante lapsū illoꝛ triū mensiū. als ratihabitio postea facta non p/desset. ff. rem ra. ha. l. penul. l ¶ Justo impedimento Puta infirmitate viarū discrimine supioris impedimento. (Vel longa ipsius distantia vt dixit Bar. j. eo. cupientes post ꝓin. Jo. an.) frequenti curie muratio/ne vel alio simili. ff. si quis cau. l. ij. §. de pig. signifīcā/re. de ap. cum parati. xviij. dis. si ep̄s cum sī. Et no. ℔ tps quodāmodo vtile: qꝛ nō cessantib⁹ nō officit. C. de iofficio. resta. ꝓcta malozes. s. ō rescꝛ. si aūt. ⁊. c. plerūq;. m ¶ Vacuet. Dixit Bar. ꝓ sniam. ⁊ ideo aliud in isto casu q̄ supioꝛi: qꝛ maiꝰ vinculū ℣ctū est post ꝓsensum q̄ aū. ⁊ io difficilꝰ rūpit Guil. ℣ qđ puto vez. (Jdez Clerī. pꝛ. Jo. mo. ⁊ Archi.) eū ℔ dicat lr̄a: eoipso virib⁹ vacuet. ꝓ qđ satis ptz q ē canō late sntie nō ferēde. ℔ ē g̃ius nouū. nā olim si pꝰ ꝑstitū ꝓfessū nō peterebat electꝰ ꝓfirmatiōez. nū q̄ ꝓpt ℔ cadebat a iure sibi ꝓ electio/nē ⁊ā q̄sito. fz ꝓ supioꝛē cogebat ad ꝓfirmatiōez peteꝛe dā fz ea q̄ no. Jnno. ⁊ pꝰ eū Host. ⁊ Cōpost. de elec. cū in cūctē. ⁊ no. fz Guil. qđ ℔ statuꝛū ē in electiōe: intelligi ⁊ in postulatiōe. (sec⁹ in puisiōe: nā illꝰ nō peritꝛ cōfirmario vt ptz j. de pbē. si tribi abſēti. Jo. an.) qꝛ eadē ē ibi rō de ꝓsti. crāstaro. Quid si postea ꝓfirmatiōez perat elect⁹ ⁊ eā obtineat: dic nō posse ꝓualescere qđ a ꝓncipio fuit nullū. ⁊ peccat detinēdo eꝑatū: nec facit fructus suos nisi cōfirmatio scienter fuisset facta per illuz qui als suo iure conferre potuisset fm Guil. ⁊ facit qđ

Addi.

Addi. si religiosus. (Et per illam extraua. termiatū ē q̄ dif/fuse tractat ℔ Jo. mo. in addi. s. an si post rēp⁹ obtinet/atur licentia fieri possit illius electionis confirmatio et patet q non. Jtem patet q licet electozes non eli/

Addi.

Addito

Addi.

Addito

Diuisio no. ⁊. de eta. et quali. cum bone. Perpetuo. ¶ Primo ponit declaratio. Secundo cōtinuatio ibi: Licet. Jo. an. a ¶ Perpetuo. l. genera ll. vel. l. ꝓpetuo duraturo. xxv. q. j. que ad perpetuam.

Oraculum b ¶ Oraculo: Jd est responso. C. de legi. digna vox. et dicitur oraculū: quia orando seu precando impetratur (⁊. de verbo. signi. c. fina. Archidiac. ⁊. eo. fundamenta in fi. dicit q oraculum ꝺr propitiatorium. l. oraculuz. et in hoc sensu accipitur fere p totam bibliaz. Pro templo tñ potest accipi. l. ij. Regū. c. vj. vbi dr: In ingressu oraculi fecit duo ostiola. Dicit etiam oraculū diuinū eloquiuz. celeste rñsuz. vl ipiale scripturz C. ꝺ sacrosan. ec. iubemus nullaz. Item ꝺr ab oro oras. ⁊ dat ibi ✻/

Additio

§ Perpetuo sanctiōis oraculo declaram⁹: q sciēter in electiōib⁹ noiantes indignū: ꝓpter suffragiū in scrutinio ꝓstitū: nisi adeo in eo ꝓstiterit q ex vot⁹ eoz cōis electio subsequat: neq; eligēdi eptāte puēt. ¶ Licet ꝓ eo q indignū noiando scientes ⁊ ꝓsciētias suas agūt: ⁊ diuinā vidictā: ⁊ aplice vltiōis motum: quē q̄litas facti suaserit possint ñ imerito formidare.

I dē in eodē. Eligēs vl electiōi ꝓsentiēs ⁊ electū: nisi ex noua cā vel nouit ei pandita se nequit opponere vel renunciare. h. d. Jo. an. ca. VIII

h Nulli licere decernim⁹: postq; i scrutinio noiaverit aliquē: et electio fuerit i subsecuta: vl postq; ꝓstiterit k electiōi de ipso ab alijs celebrate ꝓsensū illū sup electiōe ipa. ¶ Misi ex causis postea l emergētibus ipugnare: vl ni m si ei morū ipius antea celata de nouo pādat ipzobitas: seu n alicui⁹ alteri⁹ latēt⁹ vitij vl defect⁹: q verisiliꝫ ignozare potu r erit: vitas reueletur. ¶ De hmōi aūt iḡrantia: fidē faciat s ꝓpo iuramēto. I dē i eodē. Cōtra electū a duplo maioꝛ pte vel electores ipi⁹ nil a reli qua pte pōt opponi: q votuz extenuet: sed id bñ opponit t q̄ votū ānullet. ca. IX

J qñ ꝺtigerit duab⁹ electiōibus celebratis ptē alterā q in quēq; consenserint. sed elegerint. et vñ et olim suo modo necessaria fuit electio. et hodie suo mō adhuc est vt locū habeat illa pena. fateoz tñ q illa decre. ⁊. e. libro eo. ti. c. ij. bñ habet locū ante electionē: vt ibi dr/

Nulli licere. ¶ Tria facit ꝭm (xl in glo. penultr. Jo. mo. scilicet ꝺ mo ponit regulā scōo dat instantias ⁊ illā. Tertio dat formā ꝓ/batiōis illarū. secūda ibi: Misi. certa ibi: De huius/modi. Jo. an.

Diuisio

h ¶ Scrutinio. Quid sit habes. ⁊. eo. q̄ ꝓpter.

Scrutinio

i ¶ Subsecuta. Vl scrutinio publicatuz: q̄ post publicatōez scru/tinio nō est locus sit variatiōi. ⁊. e. publicato. ⁊ dic vt ibi nisi in casu p̄cedentis decre. vt ibi dictū est. ⁊ q̄ dicit subsecuta irelligas ex illis ꝓsensibus (Jdez Guil. Cle. ⁊ Archi.) verba enim sunt cum effectu intelligenda. de cle. nō resi. relatū. ff. q quisq; iuris. l. j.

An publicato scru/tinio locus variatiōi. ⁊. e. pu/blicato. ⁊ dic vt ibi nisi. Additio

k ¶ Celebrate. No. ꝺ paria eligere vel eligētibus consentire ꝭ nō p oia (q̄ ꝓsensus seq̄ns nō auger numez) vt. ⁊. de elec. eccl'a vestra. ij. (⁊. ff. de regu. iu. l. aliud est vendere: aliud vendenti ꝓsentire. Jo. an.)

Additio

l ¶ Emergētibus. ⁊ sic nouo auxilio opus est. ff. de offi. deleg. in/sinuāte. ff. de interro. ac. de etate. §. ex causa.

Additio

m ¶ Jmpugnare. ⁊. de ꝓben. p tuas. C. de nō nu. pe. l. generalit. ⁊ sic no. q semel approbatū nō possuz reprobare: ⁊ quo modo hoc intelligaꝫ ꝺ habes: ⁊ vide q plene dixi ⁊. de regu. iur. q̄ semel.

n ¶ Morū. Deber eni esse morib⁹ rēperat⁹ (. xxij. di. qui eps in ꝑn. et grauis. ⁊. e. cū in cūctis. ⁊ moribꝫ ꝺz ꝓsperari ⁊ nō ꝑbis. xxix. dis. c. fi. Archi. (⁊ boni mores plus q̄ diuine operanē. ff. de ru. ⁊ cu. da. ab his. l. scire. ⁊ decorari nō debēt pallio moribus indecori. c. di. j. morē.

Addi.

o ¶ Latēs. Latēris. i. q̄ latebat electores tpe electiōis: puta luxurios⁹ erat vel adulē. vel id silē. vñ in redibitiōe erat. ff. de edil. edi. cū lex. et l. ob q̄ vitia.

Latēs vel um

p ¶ Defectus. Scīēte. eratis. o: dinū vel alicui⁹ irregularitat.

q ¶ Verisiliꝫ. Als de facili nō crederet vt circa ea q̄ publice facta sunt. vel q̄ oēs sciunt. xvj. di. q dicitis. de postu. pla. c. j. cū sic. (Jnoc. ⁊. eo. vt circa. Bar. ⁊ Jo. mo.)

Additio

r ¶ Releuet. Quare nō posuit certū casuz. ſ. si sup aūctis supueniat ꝓbatio: vt fe cit. ⁊. e. vt circa: Rñdeo vt ibi dixi. bñ fec appellās ñ ex ꝓmēdo crimē: q̄ ꝓbare nō poterat: ꝭ hic male fec elitgēs eligēdo crimīnosuz. licet id ꝓbare ñ posset: cū ꝓbatio ñ q̄reret ab ipo.

Questio

s ¶ Juramēto. ⁊. e. vt circa J qñ. ¶ Pria ꝓhiber. Scōa permittit ibi: Si q̄d Do.

Diuisio Extenuare

t ¶ Si q̄. Sz scire debes q extenuare votū ē illd obijcere q̄ ñ ānullat penit⁹ votū: ꝭ illud miotis reddit aūctis. sic ego lr̄at⁹. tu illr̄at⁹. ego i dignitate: et tu simplex canonic⁹. vl his sitis: vt i Cle. hi q̄. ꝺ era. ⁊ q̄ li. et de reg. c. j. Annullare ē nullū reddere: vt sic ꝺicat

Annullare

excõicat⁹ maiori: vl̃ ab hoĩe suspẽsus. vl̃ icidisse in de/
cre. cũ i cũctꝫ. vl̃ i decre. ꝟ. e. c. ij. vl̃ bigam⁹ vl̃ milles fa/
ctꝫ: vl̃ vxorẽ duxerit: vl̃ canõicatui renũciauerit vl̃ vo/
ci sue. vij. q. j. ꝯ̃ piculosum. vl̃ his silia. ꝛ hec bñ obijci
pñt a tertia ꝓte ꝓtra duplo maiores: vt hic. a ¶ Sic
excedũt. Jn du/
plo maiori nume
ro b ¶ Zeli me
riti. de hĩs dic vt
ꝟ. e. eccl̃a. ij.
c ¶ Relĩqſ. pau
cioribꝰ scz.
d ¶ Opponẽdi.
Post electiones
intelligas: q; an
te bñ fiet de ist̃
collatio: nec hoc
b phibeť. vñ di/
xit in pn. electio/
nib⁹ celebratis.
e ¶ Jnterdicti/
mus. ℣. q; nu/
mer⁹ duplo ma/
ior pferť auecti.
ꝛ plumit zel⁹ me
lior. ꝛ facit ad ea
q̃ no. ꝟ. de restit. i
nr̃a. si aũt nume
rus maior esset:
ſz nõ in duplo. ẽ
ar. a ꝯrio q; nu/
mer⁹ nõ pferť: ſz
de ĥ no. ꝟ. eo. ec/
clesia. ij. in glo. q̃
incipit ab hac. ꝛ
no. q; in ĥ iterdi/
cto videť cauerĩ
soluꝫ de electori/
bus. vñ videť q;
ꝑ electũ bñ pos/
set opponi alĩqd qõ ad extenuationẽ ptineat: ſz nõ est
vex ſz Hull. p lr̃az. ꝟ. q̃ dixit meritꝫ. qõ ꝓprie respicit
electũ. f ¶ Nullũ red. Põe exẽplũ q̃ posuit. ꝟ. Quid
si aliqs excõicat⁹ erat ex eligẽtib⁹ an reneat electio: nõ
si scienẽ ei cõcauerũt: als sic. de sẽ. ꝛ re iud. ad pbãdũ.
de ĥ. ix. q. j. nos in hoiez. ꝛ p modernos. ꝟ. eo. illa.

Addi. Q Bãuls ¶ (Hull. dic̃ hic se hãc ꝟstitutiõez pcu/
rasse. Jdẽ dic̃ i spe. tꝫ. ij. ꝟ. supẽ. ij. colũ. ꝛ ꝺ ap. ꝟ.
q̃lic̃. ℣. illõ ãt.) Et dñidit in q̃truos ptes ſz Jo. mo. ꝑ
mo recitat ꝟstitutiõez Alexã. Scõo ptiz illã reprobat.
ibi: Sz cũ. Tertio pmittit ab appellatiõe certo casu re
cedi. ibi: Cetez. Quarto dat certã formã ordinario ab
appellatiõe recedic̃. ibi: Jnferiores. Jo. an. g ¶ Con/
Addi. stitutio. q̃ icipiebat: dilecti filij. (Clerĩ. dic̃ q; fuit edita
ꝑpẽ cãz electoꝝ eccl̃ie. Helien. Jo. an.) Bar. ꝛ Archi.
hebat eã ſ̃b rubr. de electõe Hull. ꝺ resep. Host. ꝺ ap.
q̃ tractat de ipa de accu. cũ dilect⁹. ꝛ Cõpo. ꝟ. e. statui
mus ad fi. hodie nõ habem⁹ eã. ꝛ ẽ ar. q; vnũ ius reuo
cať p aliꝺ: facieda sit ꝺ ipo mẽrio qõ nõ ẽ vex: vr. ꝟ. e.
li. de ꝟstit. c. j. vbi de ĥ. ꝛ xvij. ꝺ. qm̃. h ¶ Causas ele
ctionũ pncipales scz. i ¶ Exortas. accideñalit̃ in pces
Addi. su. (Et sic ptz q; idẽ iurꝫ in pncipali ꝛ in accessorijs vl̃
exortꝫ fm Jo. mo. ꝛ Archi. bñ fať Cle. disp̃dioſaz de
iudi. Jo. an. k ¶ Dalorib⁹. Que sint no. xij. ꝺ. pce/
Addi. pris. ꝟ. de offi. lega. post trãslationẽ. (Q; aũt nõ sint ꝺ
maioribꝰ cause electionũ epoꝝ. patz: q; illas cõfirmãt
archiepi ꝛ patriarche et legati de latere. j. e. si abbatẽ.
ij. rñ. Jo. an. l ¶ Quasi liber. Et iã frustratorias. et ei
rat hoc ꝓtra ius cõe. ꝛ p hoc manebãt lõgo tpe eccl̃ie
viduare: ꝛ lõ fuit correctiõe dignũ: ꝛ iniusꝰ fuit Alex.
opinĩi. Jnno. quã no. ꝟ. de ap. vt debit⁹. in vl. glo. sua
vbi enumerat causas electionũ epoꝝ inꝛ maiores cau
sas: sed ſz Hui. salua pace Jnn. Alex. Hin. ꝛ alĩ
orũ id dicẽtiũ il/
lud saluis ꝛc. est
quedã ꝓrestatio
quã papa facit ꝺ
iure suo. sic. ix. q.
iij. saluo. ꝛ ꝺ sup.
neg. pla. licz. ab/
surdũ eni videť
dicere quãliber
appellationẽ il/
las causas ad pa
pã deferre. de q̃
bus alĩ⁹ q̃ papa
cognoscere non
põt. m ¶ Ex/
tra iudiciũ. Jdẽ
si in iudicio. vt i/
fra sequiť. (Et
multo fortiꝰ pp/ Addi.
ter honorẽ iudi/
ciarĩ fm frã.
Hercel. Jo. an.
n ¶ Jn pdict̃. Episcopoꝝum.
o ¶ Dalorib⁹. Vt archiepart/
bus: patriarchaꝝ
tib⁹: ꝓmatũs. ſz
idẽ hodie in re/
gularib⁹ qõ dic
vt ꝟ. e. si postq̃.
j rñso. p ¶ Jn
scripť. Nõ appellãdũ i sẽpť: ꝛ ẽ ꝺ generaliť vex siue
i iudicio siue exẽ appellet: nisi cũ a diffinitiua ꝛ icõrnẽ
ti appellať: tũc appellari põt vlua voce. ff. de ap. l. ij.
C. de ap. litigatorib⁹. ij. q. vj. ad fi. q̃stiõs: nisi diceres
ꝺrũ i casu hui⁹ decre. cessãt diffinitiua. ꝛ adde qõ di
cã ꝟ. de ap. cordi. q ¶ Probabilt. Dixit Bar. q; ĥ spe
ciale iducit ĥ decre. q; siue a diffinitiua seu ab ĩterlocu
toria appelleť q; teneať rõnabiliť cãm exp̃mere: licz alĩs
regulariť sit sec⁹ in diffinitiua. Hull. videť renere con
trariũ: qõ satꝫ vex credereť: ſz pmũ dictũ est rursus.
r ¶ Legitia. Ergo si ẽ exp̃ssa legitia: defere negocius
ad se. ap. ſz nõ manifesta frustratoria: puta ne fiat elec/
tio regi p̃cib⁹ nõ expectaťt: vt dicebať i illa ꝟstitutiõe
dilecti. vl̃ ne eligať: nisi doctor decretoꝝ vl̃ magister ĩ
theologia vl̃ his silia. (Puta ne eligať ignobil gene/ Addi.
re. ꝟ. de ꝓben. c. pe. Hull. ꝛ Archi.) tũc nõ defert: ſz q̃d
in dubio: dic fm Hui. ꝛ Bar. differri vt illud dubiuꝫ
papa decidat. vj. q. iij. ostius. Quid si appellault ꝛ nul
lam cãm exp̃sserit: Dicas idẽ ac si exp̃sisset frustratoriã Addi.
ſz p̃dictos. (Jdẽ Clerĩ. pp. Jo. mo. et Archi.) q; nullũ
et inutile eãpollent in iure. ꝟ. de transla. inter. ff. q̃ cu
iusq; vniuersitat. l. j. ꝟ. et q̃dẽ. fuit enĩ ꝛmulgata ꝟsti
tutio ista vt refrenareť remerariꝰ appellãdi vsus: sed
tra poteſt q̃s appellare remerarie nõ exp̃mẽdo sicut ex
primẽdo. videbať aũt ꝺrũ: q; in causa nõ exp̃ssa nihil
imutatũ videť: ergo antiquo iuri stãdũ est. C. de ap. p̃
cipimus in fi. sed ꝓius dictũ verũ est: q; hec constitu/

tio nō vult q̄ cause hic deferant ad papā nisi ex causa expressa probabili: que debeat reputari legitima.
a ¶ Premissis. Cū scilicet appellatū est ex causa p̄babili in iudicio vel extra. b ¶ Liceat. q̄ olim nō licebat per predictā cōstitutionem Alexandri. c ¶ Partibus. per hoc videtur q̄ nisi ambe partes consentiant non pōt fieri renūciatio: qō verū puto f̄z Guil. et Bar. re nō integra: f̄z re integra solus appellans hoc poterit. ad f̄ de elec. in causis ff. de reg. iur. nemo. et adhuc si res nō est integra et velit satisfacere aduersario de suo interesse: ad huc poterit penitere f̄m Guil. f̄m ea que no. in spe. tī. de excep. §. vi. ver. sed nūqd iudex exquo ratio appellatio p̄sentata est pape: vlterius recedere non possunt. etiā si vtraq; pars consentiat: quod probat. f. vbi dicit ante q̄ prefati sedi ꝛc. ad hoc de postula. bone. ij. versi. nec nocebat. de offi. lega. licet in fine. et maxime quando obiciuntur crimina vel defect⁹ de collu. dere. crimia. xxiij. q. iij. ecce(Et sit speciale in maioribus f̄m Jo. mona. qui distinguit hic post Bar. causas maiores: medias et minores quas plenius prosequitur Hostien. de crimi. fal. c. si. que ibi abbreuiauit in glo. querit hic hosti. Jo. an.) Solet queri verum electus sine superioris licentia suo iure renunciare possit: de hoc dicam. f. eo. si electio. d ¶ Prauitate. Vt si; monialca pactione: vel aliqua illicita donatione: vel p̄; missione: vel violentia: vel metu. xx. q. iij. p̄sens. si autem electus sua habeat: an liceat ei vexationē redimere. dic vt no. de simo. dilectus. j. e ¶ Appellatione cessante: id est appellatio interfita non fuisset.
f ¶ In hoc. In renunciatione appellationis. g ¶ Inquirant. q̄ si huiusmodi inquisitione omissa ad eosdē confirmandos vel consecrandos processerint: vel alios processus in causa fecerint: confirmatio vel consecratio vel processus illi sunt nulli: ex confirmantes et consecrantes ab episcoporum confirmatione et consecratione per annum continuum sunt suspensi. f. eo. titu. prouida. in fine. h ¶ Peremptorii. Et adhuc habebit locum expectatio. xx. dieruz f̄m formam decreta. ē. eo. c. j. f̄m Guil. et Bar. i ¶ Munimentis: id est probationibus et instrumentis sic dictis: quia causaz munt. alias munumentis. mouent enim et informant iudicem quid facere debeat. (et eo respectu dicuntur etiā documenta: quia docent et informant quid iudex facere debeat. ij. q. vij. plerīq;. de preben. quoniam. in fine. Johan. an. k ¶ Representent. q̄ si non venerint procedatur ad confirmandam electionem: ac si appellatum non esset. quia non appellare: et appellare et appellationem non prosequi sunt paria. (vel illi nenunciare f̄m Guil. et Archidia. Johan. an.) de offi. delega. gratum. de testi. cum venisset. C. de tempo. appel. l. ij. in fi. l. licet non per omnia: vt f. de sen. excom. licet. ē. eo qui mit. in pos. cum venissent.

Si forte inter. ¶ Prima dat ordinem. Secūda penam imponit ibi: Ceterum. Jo. an. an. Diuisio

a rantur. ¶ Ceterū in premissis omnibus casibus: liceat partibus ab huiusmodi appellationibus (nulla tamē interueniēte prauitate) recedere anteq̄ prefate sedi fuerint presentate. ¶ Inferiores autē iudices quorum erat ipsarum causarum cognitio appellatione cessante: an in hoc prauitas intercesserit: aī omnia diligenter inquirant: et si eam intercessisse repererint se de causis ipsis nullatenus intromittant: sed p̄figāt dictis partibus terminum peremptorium competentē: in quo cum omnibus actis et munimētis suis apostolico se conspectui representent.

b
c
d
e
f
g
h
i
k

Idem in eodem.

Si inter reliqua que obiciuntur promouendo ad dignitatem obiicitur euidens defectus scientie vel persone: illo ante omnia examinari debebit: et si reperietur falsum opponens a prosecutione negocij repellitur. et punietur perinde ac si defecisset in probatione omniuz obiectoruz. Jo. an. ca. XI

Si forte inꝰ cetera q̄ obiecerint electo: aut postulato: seu als promouēdo ad aliquā dignitatē euidentem

l ¶ Cetera. Vepua q̄ est homicida periurus: excōmunicatus: vel his similia. q̄ ita de facili p̄bari non possunt: sicut euidens defectus scientie vel p̄sone: que p̄ oculorum inspectionem vl examinationem de facili p̄bari possunt.
m ¶ Promouēdo. puta per superiorem ad quem deuoluta est potestas: vel q̄ plures nominati fūt domino pape et peritur de altero prouideri. lxxxv. dist. archidiaco; num. et de hoc. f. eo. q̄ sicut idem.
n ¶ Dignitatem. Non est ergo ad similia beneficia hoc extendendum cum si de eis intelligi voluisset vel expressisset vel generaliter locutus fuisset: de deci. ad audientiam. ad hoc f. e. ab eo. ē. f. de verbo. signi. c. ij. vbi super hoc repetitur.
o ¶ Euidentem. Si ergo defectum opponit sed non euidentem non habet locum pena: sed si opponit manifestum. idez cū hec sint synonyma. ē. de verbo. signi. cū olim. et est expressum f. de verbo. signi. c. ij. Sed pone plures opponit euidentes defectus: alterum probat alterum non: quid erit? Solu. si deficit in primo repellitur ipse opponens. si probat primum repellitur electus. si autem simul examinari fuerint: si sufficiens est defectus qui verus reperitur: repellitur electus: sed opponens etiā de calūnia punietur: nisi iudex viderit ipsum p̄babili de causa a calūnie vitio excusari: vt in auc. de iudi. §. oportet. col. vj. ē. de accu. accedēs. ē. e. c. j. Si aūt opponeret nō euidēria. fateor q̄ sufficiat alterū p̄bari: vt. ē. c. j. ē. ē. eo. vt circa. et de re iudi. cum f. et ē. Sed nunq̄d iudex ex suo officio talem discussionē facere pōt etiā parte nō petente? Dic q̄ sic f̄m Bar. q̄ laborare dz vt breuiens litis. ff. si cer. pe. l. q̄dā estimauerūt ff. de postu. l. quos p̄tor. ff. de pcu. l. filiusfa. §. inuit⁹. ē. de excep. exceptione. f̄ idē poterit etiā si ambe pres expresse renūciēt p iura p̄dicta. et p legē. C. de iura. calū. l. ij. §. fz q̄ veremur. si aūt tacite. f. intrādo iudiciū. et permixtim examinando oppositiones tā euidētiū defectuū q̄ als et alie replunt vere. oppositiones ꝛo euidētiū defectuū falsē. nō hz locū pena hui⁹ canōis ppē impossibilitatē sui: ad idē. f. e. idēntratib⁹ i fi. pena ei ē q̄ repellāt a p̄secutione: f̄z ista lā fūt p̄secuti: et sic nō pt locū hīe pena. nec ob. q̄ nō pūt renūciare expresse: q̄ mīta possum⁹ tacite q̄ ñ possum⁹ expresse. ff. ō. pcur. filiusfa. §. veteranī. C. ō iura. calū. l. ij. §. fz q̄ veremur. et. f. ō iura. calū. c. j. et sufficere dz ad repulsiones electi q̄ aliq̄d iuēit p̄batū q̄ eū repellat: q̄ vūcunq; crimia claruerit ꝛc. xxiij. q. iij. ecce Questio

Nunimē ta Munumē tis

Idoneitas intrinseca z extrinseca

z de iudi. exhibita. a tolerabil est. xxxvij. di. si in laicl. Sz nō q est q̄dam i/trinseca q̄litas cū q̄ nō nascit. s. q alijs sit cast⁹: pacifi/cus: sobri⁹: z hāc q̄s psumit hñe: donec ꝛriū ꝓbet. sic i/telligit de psump. dudū. de scru. c. vno. Est q̄dā extrin/seca: vt lr̄atura. z talis q̄litas nō/ psumit nisi ꝓbe/tur. z lō sup hoc examiat. z sic in/telligit b cū sub/silib⁹ (dicit Jo./mo. vbi nil face/re habeo cū hoie/ psumere debeo/ illū dignū. Sed/ vbi sibi dare vo/lo filiā meā. i. ec/clesiā in spōsam/ debeo inq̄rere de/ dignitate spōsi: saltē q̄ ad exp̄ssa/ s. e. cū i cūctl. et/ j. e. licet canon./ Et q: eligēs iue/nire teneā ꝓditi/onē debitā filie./ Ar. ff. de rl. nup./ q̄ liberos. lō pu/nit hoc nō faciēs/ Jo. an.) de nega/tiua facti iurl et/ qualitatis. dicit/ vj. q. vlt. accusa/tor. ō elec. bōe. j.

Addi.

a Sciētie. Que etiā in laicl in/ laicl. Sz nō q est q̄dam i/ nascit. s. q aliqs sit cast⁹: pacifi/ sobri⁹: z hāc q̄s psumit hñe: donec ꝛriū ꝓbet. sic i/ dudū. de scru. c. vno. Est q̄dā extrin/ q̄litas nō/ psumit nisi ꝓbe/ q̄ liberos. lō pu/ nit hoc nō faciēs/ Jo. an.) de nega/ tiua facti iurl et/ qualitatis. dicit/ vj. q. vlt. accusa/ tor. ō elec. bōe. j.

b Defectum. Sz si electo op/ponat q sit ille/gitime natus q̄s habet hoc ꝓba/re: dic q opponēs ꝓbat p no. Inno. in. c. sup his. ō ac/cu. z de do. z ꝓtu. cū olim. c Cōtingat. Nec poterit/ postea reuocare. j. e. ti. ab eo. d Aū oia. Nō q cum/plura obijciunt quoꝝ q̄libet p se sufficit: illud q̄ō faci/lius ꝓbari pōt: hmo ꝓbandū est. e Initiū. Videt q hec ps hui⁹ diuisiōis/ue locū hñe ñ possit: q: aut electo⁹/ inuenit insufficiēs: z tūc penit⁹ repellet: aut sufficiens/ z tūc repellet opponēs. z sic nullo casu obiector discus/sio sumet initiū. dic q ꝑa ē obiectio si insufficiēs repit/ elect⁹. Iz si sufficiēs repit: adhuc locū habebit allor ob/iector discussio: q: suplor inquiret ex officio suo illo re/pulso de alijs obiectis ne p surreptionē z. s. eo. cū no/bis. z j. eo. indēnitatibus. z. c. vl. vel admitteretur ali⁹ cu/ius interesse: licet iste repellatur ꝓpter eandem rationē/ vel dic hoc tunc locū habere cum defectus opposit⁹ re/peritur verus: sed non sufficiens ad repulsionez electi./ z tunc alia examinabuntur: admitti tamen nō debuis/sent ad opponendū talem defectum. vel dic quarto q/ opponens admitteretur ad alia ꝓbanda si probabilis et/ sufficiens causa eū a calūnia excusauerit. s. eo. c. j. ad fi./ vt q: tales fuerāt verisimilitudines de defectu illo q̄ō/ dici vel credi poterat euidēs. z sic calūniarus non fuit/ ſm Bar. f Opponēres. Nō q dic opponēres repel/lēdos: nō alios q̄r ꝛtererit ꝓ eo q̄ dixi. s. gl. ꝓ. i scḋa/ solutōe. g Obtecerūt. z defecerūt. h Defecis/ Clanr. Nō diuidit. Quia (sent: vt. s. eo. c. j./ totus rex. vno constructu claudit ſm Heml.

i Sciant cuncti cā. XII

k alias psonas ecclesiasticas: ad quos in aliquibus eccl̄ijs/ monasterijs aut alijs pijs lo/

l cis spectat electio: ꝓ eo q ro/

m gati seu als inducet: eum ꝓ q̄/ rogabantur siue inducebā/

o tur eligere noluerint: vel cō/sanguineos eorum: aut ipas/ eccl̄esias monasteria seu loca/ cetera beneficijs siue alijs bo/

p nis suis per se vel per alios/ spoliando seu als iniuste ꝑse/

q quēdo grauare p̄sumpserint: se ipso facto excōmunicatōis/

r sñia inodatos. I dē eodē. Primo punit vsurpantes de nouo custodiā vacātiū eccle/siaꝝ. Secō punit clericos et/ monachos hoc fieri ꝓcuran/tes. Tertio clericos se talib⁹ nō opponēres. Quarto po/nit qualiter se debeāt habere/ habentes talem custodiā ab/ antiquo Jo. an. ca. XIII

l Cūcti. Etiā epi. nec ob j. de sen. excō. q: ꝓculosuꝫ./ q: nō de sñia excōicatiōis sz suspensionis z interdicti/ loquit. k Ecclesiasticas. vt puersos rēplarios vl ho/spitalarios. q̄ licet nō sint clerici: sunt tñ eccl̄astice per/sone. xvij. q. iij. q̄s. l Spectat. De iure cōi in col/legiata eccl̄a ad collegiū spectat/ electio. ō iurepa./nob. xvj. q. vl. cō/gregatio. si nō ē collegiū spectat/ ad patronum. ō iurepa. postula/sti. z ō ō iure cōi/ nisi aliud idūcat/ de ꝓsuetudine. ō/ cā pos. cū eccl̄ia./ si aūt nō ess ibi/ collegiū vel pa/tron⁹ p diocesa/nū habet ordina/ri. x. q. j. regēda./ xvj. q. vij. omes/ basilice. z hec ꝛa/ q̄ ad electionem/ prelati. de inferi/oribus no. s. eo./ cum ecclesia vul/terana. dic vt ibi/ Bar.

m Rogari. An ꝑces iducāt/ simoniaz. dic vt/ no. viij. q. ij. i fi./ z. q. j. moyses. et/ s. ō eta. z q. tuā.

n Inducti. p promissiones vl/ alio modo.

o Cōsangul/neos. Nō specialē casum in q̄ laicū ꝓcutles vl als of/fendēs: excōicat⁹ ē ipso iure. ad idē. j. ō sen. ex. dcū q̄s. et/ de imu. ec. q̄m. (Et vsq̄ ad quē gradū dicāt hi consan/guinei. recurre ad no. s. ō ap. postremo. i. j. glo. Et q: de affinib⁹ fit b mētio. z ꝛestatio ē penal. nō includit/ illos. j. de reg. iu. i penis Jo. an.) p Alios. Quia q̄ p aliū facit ꝛē. ff. de admi. tu. ita tñ. §. gessisse. z sic in/ maleficijs teneā mādator: ac si p se faceret. ff. de vi z vi/ar. l. j. §. defecisse. z. §. quotles. z hoc vex de his que p/ alios explicari possunt: secus in adulterio z similibus/ que non possunt per alios explicari. C. de cadu. tollē. l./ vna. §. ne aūt. z mandatarius etiā excōmunicatus hic/ erit. de sen. excō. mulieres. z. c. vniuersitatis. Sz nūqd/ huius decre. pena locū habebit in ꝓsentante patronor/ et videtur q nō: q: de electione tm loquit z mō ꝓesen/tatione. et est penalis et restringenda j. eo. titu. si statu/tum? Dic q si patron⁹ est clericꝰ vel ꝓsona eccl̄astica/ locū habebit ꝓstitutio. nec est ob hoc odiosum imo fa/uorabile eccl̄az fauore. q̄b⁹ ꝓpter b melius puidebit/ et q: decre. indefinite loquit: indefinite intelligit. z dic/ clericos ꝛē. Si aūt patron⁹ ē laicꝰ: pena locū nō habe/bit: cū ꝓstitutio dicat clericos vl eccl̄asticas ꝓsonas.

Addi.

Questio

q Presumpserint. si. de excess. pla. tāta. r Sentē/tia. si j. de sen. excō. q̄cūq;. z ſm Guil. epi bñ poterunt/ absoluere ab hac sentētia: eq̄uo ꝓditor hui⁹ canonis/ sibi absolutionem nō reseruauit. de sen. excom. nuper./ et argu. predicere decre. quicunq; in fi.

Diuisio Addi. Generali. ¶ Diuiditur in quattuor partes vt patet in rubro. Secunda ibi: Clericos. Tertia ibi: Illos vero. Quarta ibi: Qui aũt. Jo. an. (Cleri. et Jo. mo. diuidũt in tres tm̃. ꝓ iũgũt duas ꝓmas: et bñ ꝓ ueũt hꝛe suspẽliue. Sz glo. ꝓ uelt mẽti. Frã. aũt iũ/ges trez ꝓmas ꝑ/tes diuidit i du/as tantum.

a ¶ Vniuersos z vniuersas. Nã appellatiõe sibi z si qua cõtinet. ff. de ver. signi. l. j. ff. de pact. tres fratres. z de constit. prin. l. j. §. j. Arg. cõtra: q; si pater exheredat filiũ nasciturũ. si nascit filia non erit exheredata. ff. de ven. in pos/sess. mit. l. j. §. q̃ri/tur. Cõiter dicit solet ꝙ i fauora/bilibus masculi/num ꝓcipit femi

Addi. ninũ in odiosis nõ. sic soluit. ff. de v. sig. l. j. Alij dicũt ꝙ si masculinũ uerbũ ꝓferat ab homie z est odiosũ nõ cõprehẽdit femina. z sic intelligit ꝑdictus §. queritz. Sz si a lege siue sit odiosum siue nõ: femina continet. ff. de iurisdi. om. iudi. sibi id. Odofredus dicebat ꝙ si erlaz a lege ꝓferat uerbũ odiosum nõ cõprehẽdit femiaz: ni si id lege caueat. Dic fm Bar. ꝙ uerbũ masculinũ pla/

Addi. tuz a canone (punire crimia. Jo. mo. et Archi. z fuit de mere Bar. dicetis ꝙ ita femie sicut masculi peccãt Jo. an.) cõprehẽdit feminas: qd̃ ꝑbat. xvij. q. iij. si dis suadẽte. colũcto cũ. c. de sen. excõ. mulleres. qd̃ est ve/rum nisi eadẽ uel alia cõstitutiõe excipiat femia. j. e. in/

Addi. demnitatibꝫ. §. Sz cũ eos (q̃ excepta intelligit in articu/lis qui feminis nõ ꝓsunt. s. de sta. reg. ea q̃ in fi. de h̃ spe. de dispu. et alle. §. post hec. ff. vel in masculinũ. per Hostl. de testa. Raynaldus in ꝑn. ꝙ Archi. plenꝫ in ꝑdi. c. sibi suadẽte. ꝙ Cy. C. de ser. fug. qcunq; Jo. an. b ¶ Regalia: Id ẽ collecta q̃ fit regis rõne vt impa/ret uel tributũ qd̃ debet regi. x. q. j. si tributũ. sic solet exponi de iurepa. ꝑterea. ij. vel. j. iura q̃ ad imperatorem ꝑtinere ꝓsueuerũt: vt patet et vectigalia: Sz illa erãt ec/clesijs ꝓcessa: z modo valebat ea de nouo aliqs occu/pare: vt in ti. feu. titulo q̃ sine regalia. alias est sub. l. im/perialẽ. Jo. an. c ¶ Custodia. Et cetera q̃ sequũt ex/pone fm Bar. l. si patronaꝫ qd̃ fm diuersas regiões diuersa sortit vocabula. j. de iurepa. qz clerici. z. c. ꝑte/rea. ij. de sta. mo. in singulis §. j. xvj. q. vij. ple mẽtis. et c. frigẽtius. q̃cunq; ergo noie cẽseat vsurpãtes de no/uo tale ius in ecclesijs z aliꝫ locis ꝓsit: et bona ipsoꝝ locoꝝ vacantiũ occupãtes excõicati sunt ipso iure.

d ¶ Aliꝫs. De hospitalibꝫ vel aliꝫs quocũq; noie vo/catis. e ¶ De nouo: Scz a. xl. annis citra. Sz Bar. de cõsue. c. vlti. de ꝑscrip. de quarra. xvj. q. iij. quas actio/nes. et hoc per litteraꝫ que sequit: vel ex antiqua ꝙsue/tudine zc. Chrisma tamen matrimonium: mancipiũ: vinum: dicuntur noua: que non excedunt annum. ve/rꝛa que excedunt. probatur primum de conse. distin. iij. literis. seõm. xxxv. q. vij. c. j. tertium. ff. de publi. z vec. l. j. §. quotiens. quartum. ff. de vi. tri. z ol. lega. verus. alibi dicitur nouum cuius extat memoria: z eiꝰ

Addi. Jrlũ dicit vetꝫ. ff. de aqua plu. arcẽ. l. j. §. finali. et. l. in summa. §. j. C. de ꝓbo. signi. sup quibusdã. (Dicit Ar/chi. ꝙ hic et. s. eo. auaricie. dicit nouũ ꝙ nũq; fuit. Jo. an. f ¶ Bona. De quibus nulla est laicis attributa facultas. xcvj. distin. bene quidem. de constit. ecclesia.

g ¶ Occupare. Jn mala pre po/nit. sic. s. c. vt p̃/terite. alibi in bo/na. vij. q. j. factꝫ est Cornelꝫ. z. s. ꝺ ꝑcu. nõ iuste. z j. de ꝑcura. si duo. et de conse. di. v. nunq; z ꝓ/prie mobilia di/cunt occupariꝰ rapi. ĩmobilia di cunt inuadi: se/pe tamẽ sumitur vnũ ꝓ reliquo. xlvij. di. sicut hi. xij. q. ij. dcũq; s. de restit. spoll. se/pe. C. vnde vi. sic̃ in tãta. instit. vi bo. rapt. §. q

Addi. nõ solũ. (Dicit Archi. ꝙ isti tales rex eccliasticarũ oc/cuparores dicunt cõmittere furtũ z sacrilegiũ. et non qualecũq; furtũ sz peculat. qd̃ ẽ furtũ de re publica. xxiij. q. iiij. dd ergo. Jo. an. h ¶ Prefulgeant. Vic as/sume hꝛam in fi. sequẽtis ver. eoipso zc. z maiozi pena sũt digni quibꝫ cũ plurimũ honorꝛ deferꝛ inueniunt i crimine. v. q. vj. ꝑ dpreri. i ¶ Procurãt. Forte occasi/one discordie inter ipsos suscitare: et dicuntur ꝓcu/rare ope: cõsilio: persuasione z operatione. de homici. sicut dignũ. de offi. delega. c. j. ff. de ser. cor. l. j. §. psua/dere. k ¶ Opponunt. Nota clericos se debere oppo/nere ꝓ iuribus ecclesie defendendis: ad idem. j. de re/

Addi. ecclẽ. nõ alie. hoc consultissimo. (z ibi vide in glo. sum/ptum. Et si vocãt milites ad defensionẽ. cetia mos in/ de ꝓuentens eis non imputat fm Archi. alle. nõ. xxiij. q. iij. maximilianꝫ. per Jnno. de resti. spoll. olim. Job. an.) l ¶ Pro rpe: Id ẽ ꝓ ea parte rẽporis. vt id est ab eo tẽpore citra. m ¶ Jnhibem. Cõtra q̃ facies ẽ trãsgressor canonis: q canone trãsgredit phibitionem continentẽ. iij. di. §. vlti. secus si consiliũ tantũ vt ibi: Sed quero que sit pena trãsgressiõis canonis? Dic fz Bar. ꝙ qui trãsgredit canone credẽs romanaz ec. non habere ptãrem cõdendi canones de tali trãsgressione punit vt hereticꝫ. xix. di. nulli fas. ybi ptra h̃. si ãt cre/dit romanã eccliam ptãrẽ habere: fz facit cõtrarũ: q̃ sic ei placet ẽ pena depositiõis (ybi non est certa pena

Addi. statuta. Jo. an.) vt. iij. di. §. vlti. et adde hic quod nõ. s. de treu. et pa. c. j. n ¶ Fundatiõe. Fundans enim et dotans ecclesiam de diocesani cõsensu põt hic statu/ere vt fructꝫ ipsi ecclie cũ vacabit suos faciat. xvij. q. ij. eleutheriꝫ. de iurepa. ꝓterea. z. c. nobis. (Licet do/

Addi. tatiõis ꝛpe possit dari onus iponi. non tamẽ tempore traditiõis que fit ex interuallo. facit. C. de pac. cõ. l. ex morte in fine. et ꝙ no. de rei vxo. act. l. vna. §. accedit. facit de restit. co. ꝓterea. cũ cõcor. in vl. glo. Jo. an.) o ¶ Antiqua. prescrip. s. de consue. c. vlti. videt ergo ꝙ consuetudo qua vsurpari possint bona ecclesiarum. et sic onerosa prescribi possit contra id. s. de consue. c. j. Dic ꝙ in hoc ꝙ quis habeat iuspatronatꝫ: custodi/am: guardiam vel similia bene valet consuetudo. sed

in hoc q̄ vsurpet nō valet. et sic intelligitur cōtrariū.
a ¶ Huiusmodi: Scz guardiā: custodiā vel regalia.
b ¶ Ministros. Qui res alteri⁹ saluare tenent: et de facto ministroꝝ tenent. ff. nau. ca. u. sta. l. fi. in fi. lxxv. vj. di. amputatis. et culpe re⁹ est q̄ maloꝝ vtit opa. in fi. de obli. q̄ ex q̄ si delic. §. sed si a licui⁹ circa fi.
c ¶ Redditus. Vt sunt siluе: cedue: q̄ tpe vacaꝝ: ris is nō sunt in tali statu q̄ cedi debeāt. (Vt sūt stagna vel viuaria nō in statu q̄ piscari debeāt. Jo. an.). Et nō q̄ omnis fruct⁹ cōsistit in reddi/tu. ff. ō esur. paulus. §. j. ſz nō cōuertit: q̄ partus ancille est in redditu: ſz nōn fructus. ff. de vsur. in pecudū. §. part⁹ instl. de re. di. §. in pecudū. Sed q̄ro an fruct⁹ medio tpe p̄ceptos faciāt tales suos ita videt per hāc rāz: q̄ non phibet de fructibus: ſz his q̄ nō p̄tinēt ad fruct⁹. tu dic q̄ fructus cōseruari debēt futuro successori. §. ō offi. or. cū vos. §. e. vbi periculū. §. pulsionis. et j. e. q̄ sepe. et de offi. or. p̄senti. Qui enim custodiam habet custodire debet non consume/re. ff. vt in pos. le. l. is cui §. qui legatorum. habebunt tamen fm Bull. cōdiu custodie operam dant moderata cibaria. Ar. xj. q. ij. charitatem. §. de preben. extir/pande. c. cōmo. in rebus §. possunt. et sic non habet locum hic: et argu. a contrario sensu. C. de epis. et cleri. conueniticulam. et. ff. de condi. insert. l. j. d ¶ Cetera. ff. de verbo. signifi. l. ceterorum. Jo. an.

Addi. ¶ Jceet canon. Poterit diuidi in sex partes. (Hoc placet. licet Fran. diuidat in quattuor tm̄. quia coniungebat tertiam et quartam. Itē quintā z sextā. Clericus diuidebat in quinq̄ cōiungendo primas duas. Item Jo. mo. in quinq̄ subticēdo tertiā. Jo. an.)

Diuisio Jn hac prima ponit cōstitutionem Alex. z statuit cui debeat conferri parochialis ecclesia. Jn secunda ibi: Decernentes. irritat collationem aliter factam. Jn tertia ibi: Js etiam. ponit de residentia faciendā. Jn q̄r/ta ibi: Et infra annū. de p̄motione ad p̄sbyteratuz. Jn quinta ibi: Ō si infra. penā nō p̄moti. Jn sexta ibi: Sup residentia. de dispensatione residentie. Joh. an.

e ¶ Canon a felicis re. §. eo. cum in cunctis. qui hic in tribus maxime suppleтur. quod ibi collatio parochialis ecclesie minoribus fieri prohibebat rantuz: hic irrita decernitur: nisi dicere velis q̄ id satis erat in/ritum per ipsam constitutionem: quia sufficit legislatorem aliquid prohibuisse: et si nō adiēciat contra factū

a ra sibi huiusmodi vendicāt: ab illorum abusu sic prouden/
b ter abstineant: et suos mini/stros in eis sollicite faciāt ab
stinere: q̄ ea que non perti/
c nent ad fructus siue reddi/tus prouenientes vocatiōis
tempore non vsurpēt: nec bo
d na cetera quoruz se asserunt habere custodiam dilabi per mittant: sed in bono statu cō seruent. ¶ Idem in eodem.

Parochialis ecclesia nemi/ni conferatur qui non sit ido/neus scientia moribus et eta/te. et si cōferatur nō attingēti
e xxv. annū ñ valet collatio: ille autē cui talis ecclesia col/lata fuerit teneat personaliter
f residere: z infra annū sacer/dos fieri. si aūt p̄mot⁹ nō fuerit elapso anno p̄mot⁹ ē: ipso iure. sup residētia aūt p̄latus
g eius ad tps poterit dispensare. Johan. an. ca. XIIII

e ¶ Jceet canō a felic⁹ recor/dationis Alexan. papa. iij. p̄de. nr̄o edit⁹: iter cetera statuerit vt nullus regimē ecclesie parochialis suscipi/at: nisi. xxv. annū etatis atti/gerit: ac scientia et moribus cōmēdādus existat: quodq̄ talis ad regimē assumpt⁹ huiusmodi: si monit⁹ non fuerit
f prefixo a canonib⁹ tēpore in p̄sbyterum ordinatus a re/giminis eiusdē amoueat offi
g cio et alij cōferat. ¶ Quia tamen obseruatiōe canonis memorati se multi exhibent
h negligētes: nos periculosam illorum negligentiā volētes
i iuris executione suppleri: p̄/sēti decreto statuim⁹ vt null⁹
k ad regimē parochial' eccl'ie assumat nisi sit idone⁹: moribꝰ sciētia et etate. ¶ Decernentes collationes de parochia/lib⁹ eccleſiȳs: his q̄ non atti/

non valere. C. de legi. nō dubiū. nec fuit hoc p̄pterea superfluū: cum clarius exprimat. ad idem. §. e. l. de sū/ma trī. c. j. z sic innouat et suscitat illud ius quasi per abusū abolitū. Item q̄ canonē illū moneri debent ad susciptendos ordines: per istum nō. Item per illū pri/uandus est per sentētiā per istū priuatus est ipso iure. Jo.
f ¶ Cetera. quia multa alia statuit p̄ter ista.
g ¶ Prefixo tē/pore. Quod erat in primis quattuor tēporibus. lx. xv. di. quasi p̄ totum. vel dic p̄e/fixo ab homine.
h ¶ Alij. Ergo nō p̄mo ne fiant leges ludibrio: z dicaī solum verbis lex imposita j. e. commissa. §. p̄ro. er dic alij q̄ cū effectu faci/at id in quo fm⁹ fuit negligēs. §. de cle. nō resi. re/latum. als remouebitur: vt ibi.
i ¶ Periculosā. Sibi et illis: q̄s corrigere debe/bant. et ita caret uatim sequeba/tur eos pereun/tes multitudo pe

reuntium. xl. dis. si papa. k ¶ Negligētiā. Nec omnino ledit in aur. col. vj. de q̄store. §. hec oīa. et nouerca ē eruditionis. lxxxiij. di. c. nihil. l ¶ Executionē. Nota q̄ q̄liber canon q̄ est late sentētie potest dici executorius: et hoc est verū quo ad iuris executionē. (An ne/cessaria sit executio facti vel declaratio. nota. j. e. com
Addi. missa. §. j. Archidia. remittit de p̄ben. licet. ij. Jo. an.)
m ¶ Parochialis ecclesie. Sed nunqd erit idez in de/canatu z aliis dignitatib⁹ de quib⁹ loquit. §. iferiora. et arguendo de similib⁹ ad similia videt q̄ sic: cuz sub eadem prohibitione manauerit. §. de consti. trāslato. Dicas fm Guar. et Bull. q̄ in illis per hanc constitu/tionem nihil immutaī. q̄ enī non mutaī tē. C. de ap/pel. p̄cipimus. et. C. de testa. sancim⁹. habeat ergo tm̄ locū i eccl'ia parochiali. nec recedā a verb. ff. de leg. iij. nō aliē. seruabiī ergo in eis. §. inferiora. Item scias q̄ nō hz locū hec cōstitutio in parochialib⁹ collegiat⁹ vl' assumptis ad earū regimen. j. eo. tl. statutum. Quid si eccl'ia olim habuit parochianos: ſz habere desijt: Dic fm Gar. q̄ nō hz locū p̄stitutio: q̄z z deficiētib⁹ p̄sonis collegij desinit esse collegiū: vt nō. ff. q̄ cuiusq̄ vni. l. siē mūicipiū. si aūt reiciant ibi eē parochianī: extūc icipiet p̄stitutio locū hēre: q̄ facta ē parochial'. z. o. revolauit ad. a. xxv. di. ab exordio. quēadmodū si e e nouo fieret alīqua eccl'ia parochial': locū haberet p̄stitu/tio. et p̄cor. ad hoc Host. §. de cleri. non resi. q̄ nōnulli. n ¶ Scientia. Que requirāt in eo habes. xxxvij. di. q̄ ipsis. o ¶ Attrigerit. Sufficit ergo in his q̄ ar

tigerint.xxv.annū.secus in ēpo.ergo.ſ. de elec. cum in cunctis.et in abbatiſſa.j.eo.indēnitatibus.et in caſu.j. de era.et quall.c.vno(z in caſu de regu.ad noſtras.vbi vide cū ſuis remiſſis.Ad vtraq; partē facit cle. de ſtamona.ne in agro.§.ceterū. Solue vt ibi in glo.quarta. Johan.an.)

Additio

a De cetero. Ad futura tāmz extenditur:et habet hoc locū in q̄libet conſtitutio/ne preterq̄ in caſibus.ſ. de conſti.c.vlti. dic vt ibi.Quid de pendentibus:nunq̄d ad illa cōſtitutio extendaḳ:et qui/dem ſi pendeat p appellationē negocium decidi dz ſm ius qđ erat tpe p̄me inie:nō ſm ius qđ emanauit appellatio ne pendente: in auc.vt cū appel.

a gerint.xxv.ānū:de cetero fa/
b ciēdas:viribus oīno carere.
c Js etiā qui ad hmōi regi/
mē aſſumeḳ:vt gregī ſibi cre/
ditū diligēti⁹ curā gerere poſ/
ſit:in parochiali eccleſia cui⁹
d rector extiterit reſidere perſo/
f naliter teneatur. Et infra
g annum a ſibi cōmiſſi regimi/
nis tempore numerandum.
ſe faciat ad ſacerdotiuz p̄mo/
h ueri. Quod ſi infra idem
tp̄us p̄motus nō fuerit:eccle/
ſia ſibi cōmiſſa(nulla etiā p̄/
miſſa monitione) ſit p̄ſentis

i cōſtitutiōis auctoritate p̄ua/
tus. Sup reſidentia vero
(vt p̄mittiṫ)facienda: poſſit
k ordinari⁹ gr̄am diſpēſatiōis
l ad tps facere:put cā rōnabi
li id expoſcit. dē in eodē.

Parochialis eccleſia nō co/
mendeṫ niſi cōſtituto in etate
legitima et ſacerdotio:et tali
nō niſi vna:et illa tunc demū
cū neceſſitas vel vtilitas exi/
git.talis aūt cōmenda vltra
ſex menſes non duret:qđ ſ̄ p̄
dicta factum fuerit eſt irritus
ipſo iure. Jo.an. ca.XV

Queſtio

re.olim ꝛo p̄ ſniam. Sed nunq̄d poterit purgari mora anno elapſo p aliq̄m dies: Dic q̄ nō.arg.h z ſup. negpla.licet.qz cōmiſſa nō pōt purgari.C.de ꝑhē.z cōmitti.l.magnā.z adde qđ dixi.j.de reg.iur.mora.z licet tā modicū tp̄s reſtet de anno qđ certū eſt eā nō poſſet p̄/moueri:nō eſt p̄/uar⁹ j.e.cōmiſſa/
j.rū.et dico q̄ pe/
na illi⁹ cōſtitutis
cū in cunctis. nō
ē remota p iſtā:
qz ſi taḷ eccl̄ia col/
lata fuerit diaco/
no:z monitus p̄
moueri nolit:eti/
am infra annū p̄
uari poterit ſm
renorē ipſi⁹ decre.
z ſi querat qñ in
ciplat currere tp̄s
illi ad quem ſpe/
rat collatio:dicā
j.e. cōmiſſa. Nō
aūt ex hac decre.
q̄ cōpelliṫ ḋs ad
ordines p̄ ſubtra
ctionē bñficij:ſed
qz iura ſup h̄ variāt:diſtīguas ſm Bar.aut bñficiū hz certū ordinē annexū:quo caſu puiſum ē hodie p cle.de era.et q̄ll.vt hī q̄.ij.rū.aut nō:ſi hz:aut iuſta cā excuſat illū:vtpote irregularitas in quā poſtea incidit ſine culpa ſua:vt qz oculū vel manū amiſit:tūc nec cōpellēdus eſt nec p̄tiuand⁹.ſ.eo.cū in cūctis.§.h̄ ſane.ſi aūt incidit in taḷē irregularitatē culpa ſua:debet amittere bñficiū:et ſic intelligiṫ de era.et qua.c.j. Jdē ſi aū adeptū bñficiū in illā irregularitatē incidit q̄litercūq̄z:qz id in p̄motione ſua tacere nō debuit.exiiij.di.qñ.z. c. vlt.ſ. de cor.vlti.expoſuiſti.de renū.cū p̄dē.§.q̄ſone. Si aut tē iuſta cā eū nō excuſat.aut ē parochialis eccl̄ia:z tūc elapſo anno p̄uar⁹ eſt ip̄o iure eccl̄ia ſi nō moneaḳ:vt hic aut ē aliud bñficiū:z tūc ſi monit⁹ nō vult p̄moueri.p̄/uandus eſt.ſ.eo.cū in cūctis.§.inferiora.in ēpatu aūt nō requiriṫ monitio:ſed ſufficit negligētia electi p tp̄us a canone terminatū.c.diſ.c.j.circa fi. Si vero bñficium nō hz certū ordinē annexū:z eccl̄e neceſſitas vel vtilitas nō exigit.inultus cogi nō dz.z puniṫ q̄ eū cōpellit.lxxiij.di.c.j.z.ij.vbi iſta.ſi aūt neceſſitas vel vtilitas eccleſie req̄rit vt p̄moueaḳ clericus.ſi ſe excuſat p̄textu crimi/nis qđ ſe cōmiſiſſe ꝓponit:aut ſi ꝓponit aliud impedimētū in qđ incidit culpa ſua:tūc epus dz inferiores idoneos p̄mouere:et ſ̄pm clericū ab ipſo beneficio penitus amouere:niſi al⁹ valde vtil⁹ eſt neceſſari⁹ eſſet ille eccl̄e ō era.z qua.q̄ris.vbi ꝛo impedimentū tpale p̄dēdit:puta infirmitatē:vel etiā ꝓpetuū ex delicto ſuo nō p̄uenies:nō ſolū nō cogit:ſed etiā ſi ei⁹ excuſatio nō admitṫ porerit appellare:ſicut z tutor appellat ob excuſatiōnē rōnabilē nō admiſſam.ff.qñ ap.ſit.l.j.§.ſi ḋs tutor.qđ ſi voluntate ſola renuit ordinari.nil p̄endēs niſi qz nō vult.debet cōpelli appel.remota p̄ſubtractione bñficij z officij.lxxiij.di.c.ij.z.iij.de reg̃ribus dic vt in cle.de ſta.reg.ne in agro.§.aūpe.

Addita

Queſtio

Queſtio

a Carere.ipſo iure. Si q̄raṫ an epi poſſint in etate diſpenſare:ſm q̄ olim a q̄buſdā diceba tur p illā decre.de era.z q̄ſti.p̄terea.z.c.indecorē:z vtrū diſpēſatiue poſſint annū p̄togare: Dic q̄ ñ:p decre.iſtā q̄ ſolū ſup reſidēcia eis p̄tē diſpenſandi reſeruat:eo tū ſaluo qđ hēs j.e.ti.cū ex eo. De diſpenſatiōe aūt ordinū nihil h̄ phibeṫ:vñ antiq̄ iuri ſtabiṫ.ſ.illi decre.p̄terea.

Queſtio

Sed nūq̄d nō p̄ſtitu⁹ in maioribꝰ vel in minoribꝰ de in/re cōi ad taḷē eccl̄iam eligi pōt:z videṫ q̄ ſic:qz iſta de/cre.nihil exigit niſi q̄ ꝓmoueaḳ infra annū:ſed ad omnes ordines p̄mouere poterit infra annū. Sed dic ſ̄: qz hec decre.p̄terea nihil p iſtā imutaḳ:imo p iſtā q̄dā/modo exponiṫ qđ ibi dicit j.breue tp̄s. c Js eriam. Tertia ps i q̄ ponit de reſidētia faciēda. d Rector. vel ꝓpetu⁹ vicari⁹:in quo locū hz qđ h̄ ōr circa ordines et eratē p cle.de offi.vica.q de eccl̄iis.cui⁹ ſ̄tū dixit hic Archi.q̄ hanc lr̄am. e Reſidere. Ad hoc etiā tenebaḳ olim.ſ.de cle.nō reſi.relatū. f Perſonaliṫ. Ergo nō p vicariū.niſi in caſu.ſ.de p̄ben.extirpāde.quā p hāc tolli nō credo.ſm Bull. g Annū. Jmpedimēto ceſſante.ſ.e.quā ſtt.in fi.z eſt expreſſum j.e.cōmiſſa. z currit iſte annus exā habuit poſſeſſionē pacificā:vt p eū ſterit q̄ minus haberet:nec currit iſte ipedito:vt j. eo.cōmiſſa.z j.de p̄ben.licet. h Jdē tp̄s. Niſi cū eis p epos ſuos fuerit diſpēſatū:vtkaq; ſtudio inſiſtentes nō teneanṫ vſq; ad ſeptennīū ꝓmoueri:niſi ad ordinez ſubdiaconatus dūtaxat ad quē ſub hac pena infra ānū ꝓmoueri tenenṫ j.e.ti.cū ex eo. i Priuat⁹. Jpo iu/

Diuisio

Nemo. ¶ Tria facit. Primo p̃mittit cui & q̃ fi/ at cõmẽda parochialis eccl̃ie. Scõo q̃ntũ durer. Tertio decretũ apponit. Scõa ibi: Hmõi aũt. Tertia.

Additio ibi: Statuẽtes. (Et Jo.mo. diuidebat i q̃tuor. Scõa ibi: Nec tali Jo.an)

a ¶ Deinceps. Per h̃ verbuz ap paret q hec cõstitutio ad p̃teritaz cõmẽdas non extendit. & q natura p̃stitutõis est q nõ extẽdat ad p̃terita. & de h. s̃

Addi. c. p̃xi. (fuit h̃ cõcilium vt refert frã. vercel. ãnis dñi. Dcc. lxxiiij a p̃nci. maij vsq̃ ad augustũ. & h̃ de lugdu. Greg. x. pus aut̃ fecerat eaz lugduni. Jnno. liij. cõcil. an. dñi. D. cc. xlv. vt patet in specu. histo. ia. ll. vl. i p̃n. De Vien. q fuit. M. cc. xj. & xij. vide i cle. cũ sit. de cẽ. glo. pe. De Laterañ. Alex. iij. q fuit. M. c. lxxix. dixi de his que flũt a pla. cum aplica in fi. De generali Jnno. iij. q fuit. M. cc. xv. dixi. s̃. de decl. c. penul. Jo. an.)

b ¶ Parochiale. Jn alijs g̃ nihil imutat̃: sz remanet ius antiquũ s̃m Guil. ad hoc. C. de appel. p̃cipimus.

Addi. (Specialia tgit̃ parochialiũ eccl̃iaz habes h̃ & s̃. c. p/ xi. vbi de h̃ in glo. sz nũq̃d. & s̃. de p̃bẽ. si aplica. s̃. de p/ bẽ. extirpãde. s̃. q̃ vo. & i cle. vna. ó offi. vi. Jo. an.)

c ¶ Etate. s. q attigerit. xxv. annum. s̃. c. p̃ximo.

d ¶ Sacerdotio. Vt possit interim ipi eccl̃ie i sacerdo tali ordine deseruire. Et no. q parochialis eccl̃ia põt i/ titulata dari etiã nõ p̃sbytero. s̃. c. p̃xi. s̃. c. cũ ex eo. s̃. de instit. c. ij. cõmẽdari aũt nõ. & hoc est nouũ: q aũ p̃stitu/

Cõmẽdare tionẽ istã hoc nõ erat. e ¶ Cõmẽdare. Jdẽ est q̃ de/ ponere. ff. de vbo. sig. l. cõmẽdare. ff. depositi. l. Lucius. xxij. q. ij. ne q̃s arbitret. s̃. depositi. c. j. Q̃q̃ accipit cõ mẽdare p verbali honore alicui impẽso: vt cũ q̃s de ali quo laudat: vl q̃ amicũ cõmẽdo vt ei vbalẽ honorem

Addi. faciã. ff. mã. si vo. & cũ q̃dã. (vbi Accur. no. q sic facit̃ Bononiẽ. Jo. an.) & ea q̃ cõmẽdãdi cã dicit̃ non obli/ gant. ff. de edil. edic. fcẽdũ. ff. de Jhen. emp. ea q̃. nec cõ mẽdandi sui cã debet q̃s facere q̃ alteri nocear. xj. q. ij si q̃s vo. Sz hic de cõmẽda agim9 q̃ est custodia eccl̃ie

Questio alicui cõmissa. Et primo q̃ro an talis sit plac9: & dico q nõ: sz p̃curator tm̃. habet cũ legitimã administratione xxj. q. j. relatio. s̃. e. cũ nobis olim. ij. & fi. & sic no. xxj. q j. q̃ plures. Sz nunq̃d interim dicit̃ vacare: Dic q nõ: q titul9 iste est canonicus sicut & alij. s̃. e. dudũ. ij. & i p̃ dicto. c. q̃ plures. & cũ modo debito fit vt h̃. Sz nũq̃d facit iste talis fructus suos: Dic q nõ s̃m Gar. q/ cu/ stos est: nec in eccl̃ia ius habet: nec etiam in fructibus nisi ad colligendũ & gubernãdũ & puidendũ sibi & mi/ nistris. & q̃ supest in vtilitatẽ eccl̃ie cõuertendum. si cut & de visitatore dicit̃. lxj. di. obitum. & c. cathinensis & hoc tenet Hosti. in decre. dudũ. de elec. tũ contrariuz

Questio fit de facto. Sed nũquid habens talẽ cõmendã impe/ trans eccl̃iam tenet̃ de cõmenda facere mentionẽ: Dic q sic. Arg. decre. de p̃cef. p̃ben. cum nr̃is. & c. litteras. Nunq̃d ad talẽ cõmendã vocabitur patronus: Dic q sic s̃m Jnno. Hostiẽ. & Gar. argu. xxj. q. vj. filijs. Jdẽ in alijs qui ex tali commenda leduntur. ff. de adopt. l. nam ita. ff. de mi. l. in cause. s̃. de officio archidiaco. ad hoc. s̃. finali. Si autem fuerint contumaces: vlterius nõ audient̃ s̃. qui fi. sine legi. platum. Sed quero an p ordinariũ reuocari poterit vel interim cõferri: & dic q nõ s̃m Gar. nisi cesset causa ex qua facta fuerat. Argu. de vo. & vo. redemp. magne ad fi. lxiij. dis. s. vez. Quid si cõcessum sit episcopo q vsq̃ ad certum tempus fru/ ctus vacantium eccl̃iaz p̃cipere possit. s̃. de v. sig. tua. s̃. e. ll. de rescrip. si ꝓpter. s̃. de p̃ben. si tibi concesso. Nũq̃d talis indulgẽtie p̃textu fruct9 cõmẽdati beneficij poterit retinere: nõ s̃m Guil. cuz cõmenda ius tri buat: vt. s̃. dixi. Dicũt aũt q̃daz: q eps cõmẽdare põt tm̃ vsq̃ ad illud tempus quo põt p̃ferre. s. vsq̃ ad sex menses: sed cerre hoc s̃m Guil. falsum est. si enim secũda vel tertia die post vacationẽ cõmendaret: iam nõ duraret cõmen da hec per sex menses. q̃ cũ põt q hãc cõstitutionem. si igit̃ vltima die sex mensiuz fiat cõmenda: durabit p sex menses. et hoc dicit hec constitutio. caueat tamẽ ordinari9 vt p̃iusq̃z torũ tempus suũ labat̃: cõmendam faciat: quia postea se intromittere non poterit. Argu. de offi. dele. de causis. Vel dic q etiam illo finito pote rit eã cõmẽdare alicui custodienda & saluandaz donec supior9 puideat. Ar. de ap. cũ reneamur. & de offi. ordi. cũ vos.

f ¶ Nec tali. s. p̃stituto in etate legitima & sa cerdotio.

g ¶ Vnam. Ergo duas cõmẽdatas habe/ re non licet: sic nec duas intitulatas. sed q possit habe re vnam intitulatã & altã cõmendatã non prohibetur: immo p̃mittit: vt. xxj. q. j. qui plures. cui antiquo iuri standũ est cũ reuocatũ nõ sit. Jdẽ Jo. mo. & Archi.

h ¶ Necessitate. Jsta duo in dispẽsatiõe ecclesiastica/ rum rerũ attendenda sunt. xij. q. ij. sine. de p̃ben. expo su isti. (Dicebat q Jnno. in decre. si constiterit. & Hostiẽ. in decre. dudũ. q cũ quelibet eccl̃ia debeat suũ habe/ re platum. de p̃ben. cũ nõ ignoret. Cõmẽda nõ poterat fieri sine dispẽsatione: q̃uis illud relaxaretur ex causa j. q. vij. dispensatiões Jo. an.) i ¶ Huiusmodi. scz fa ctam constituto in etate legitima & in sacerdotio. et ex causa & de vnica tm̃ parochiali eccl̃ia.

k ¶ Declaramus. De hoc erat antiquorum altercatio. Quidam dicebant eam vltra durare. quidam non.

l ¶ Semestris. Olim dubia erat lr̃a ista: q̃ q̃dã libr habebãt trimestris: q̃dã semestris. & lr̃am trimestris di cebat dñs Guil. se habuisse de bulla. (& illã lr̃am posu it de acti. vl̃ peti. s. sup actionib9 ad fi. x. itẽ eccl̃ia Jo. an.)

m ¶ Durare. Nunq̃d finit̃ sex mẽsib9 poterit or dinari9 eandẽ iteraro eisdẽ vel alteri cõmendare: vide tur q sic ex causis hic expressis. Ar. C. de dona. sanci/ mus. s. si quis aũt ex diuersa. quia tps Laterañ. pcil. non currit pendente cõmenda ex causa facta: sed certe mens hui9 cõstitutionis contradicit: als fraus ei fieri posset & ꝑpetuo fieri. Ar. s̃. de diuor. q̃nto. s. fi. & fac op time s̃. eo. cõmissa. Vel distingue vtrũ cõmenda fiat in tuitu eccl̃ie vel persone. Sed nunq̃d cõmenda expirat morte cõmendantis: dic s̃m Guil. q non. s̃. de preca. c. fi. & de cõmo. c. vno. de dona. cum dilectus.

Questio

Questio

Questio

Primū de electionib⁹ pñtandis electis. Secūdū ō exhibēdo cōsensu. Tertiū de cōfirmatione petēda. Primū cōfirmat papa statuēs q̄ si infra octo dies ex q̄ cōmode poterūt eligē electiones electi distulerint pñtare: q̄ culpabiles in ō fuerint a pse/cutiōe electionis tortū sint exclusi: z beneficijs q̄ obtinēt in tpa ecclesia p triennīū suspēsi. ad q̄ si infra illud tps se remere vel colorate miscuerint: illis p/petuo sint priuati. Scōm pcipe cōfirmat vt facer. Tertiū mutat circa cōfirmatiōes cathedralū ecclarū vel regularū q̄ ex imediata subiectiōe vel appellatiōis de uolutione habent peti a papa. z statuit q̄ pdicti electi post cōsensum vel post habitā de electiōe notictā si ipsam debito tpe nō cōtingeret pñtari infra mēsem. iter arriptāt eūdi ad sedē apo. p cōfirmatiōe petēda z cā psequēda cū oibus actis z munimētis. finito aūt mēse siue iter arripuerint siue nō. habebūt tps arbitrarium scz infra q̄ cōmode venire possint. psideratis q̄ circa id psiderāda fuerint: adhuc post istud tps arbitrariū habebūt. xx. dies infra q̄s si psonalit nō venerint iusto impedimēto cessante vel iustū impedimētū habuerint scz infra pdictū tps id pponi nō fecerint. vel pponi fecerint infra debitū tps impedimētū. scz illud nō pbauerint infra. xv. dies ad ō assignatos. vel bā pposuerūt z pbauerūt debito tpe. tū nō miserūt pcuratorē sufficienter instructū: vel miserūt pcuratorem instructū. tū impedimēto cessante infra tps debitū psonalit nō venerūt. Jn his casib⁹ q̄nq̄ vt infra patebit. vel ipsoz alterō pūari sūt ipo iure oi iure sibi p electionē quesito.

Si aūt i aliq̄ pdictoz nō peccauerūt: priuatiōis pena nō patiūt. scz si sine munimēto venerint patiunt hāc pnā. q̄ p ipis pducēdis dilationē extra curiā nō habebūt nisi ex iusta cā. Statuto igit de aduētu electi statuit de aduētu eligētiū distinguēs an electio vna vel plures in cōcordia vel discordia fuerit vel fuerint celebrate: z dicit q̄ si vna tm electio in cōcordia fuerit celebrata: duo ō eligētib⁹ sufficiēter instructi infra supradictū tps mitti debēt p capm ad curiā p instruēdo electiōis negocio. z mittent expēsis dignitat: si bona ipsius sint discreta vel de cōitu. vel p capm aliū de pudis: si de illis habere nō possint. Si aūt plures electiones facte fuerint tūc p q̄libet pte mittent ille due pone expēsis electoz. vel si vnica fuerit electio cui aliq̄ se opponūt: mittant ille psone p pte electi suis expēsis: z p pte opponentiū si sint duo vel plures saltim duo expēsis opponentiū sufficiēter instructi: z si electi nolint expensas ministrare fm q̄litatē negocij: nisi forte sint paupes pūari sint ipo iure oi iure sibi ex electione quesito. Si aūt eligētes supradictas psonas nō miserint etiā si electi: vel opponētes neglexerint venire vel expēsas ministrare priuabūt a toali cause psecutione q̄ ad se z puētib⁹ būficioz q̄ habēt in tpa eccla p triennīū. ō verū nisi paucitas capituli eligētiū vel pdicētiū ipos excusaret: seu alia iusta cā. z tūc mittāt pcuratorē sufficiēter instructū: z cessante impedimēto mittāt supradictas psonas. alias patient pena pdicta. et eadē sit pena opponēti vl opponētib⁹: cū vnica electio tū iz opponētes vel eligētes in pdictis casib⁹ priuent a psecutiōe pcessus: electis tū nullū piudiciū generet. Et ea q̄ dicta sūt de electis z eligētib⁹ in cōcordia vel discordia saluo eo q̄ dicit de exhibēdo pscnsu z minist/rādis expēsis ad q̄ nō teneant postulati. intelligant

Entes ecclesiarum vocationi ō bus periculosis occurrere ac e malignantium subterfugijs

repetita cū suis penis in postulatis z postulantib⁹: si ideo sint postulati: q̄ in ordinib⁹ erant vel similib⁹ defectū patiūt. Si aūt ideo postulent q̄ sunt alijs eccl̄s alligati antiq̄ iura seruent: postulationes tū nihil. ominus pēdēt ex gratia sicut olim. Vltimo dicit Nicolaus q̄ in oibus supradictis casib⁹ in recuperandis expensis electi z eligentiū. postulati z postulatiū: vult iura antiq̄ seruari. a ¶ Cupientes. (Scriptores in ō Ad. cap'o diligēter aduertāt ne ꝓpter multā additionū si militudinē aliōs p saltū omittant. Jo. an.) decre. ista ē obscura dictamine: z q̄ Bonifaci⁹ dū esset notarius Nicolai fuit dictator ipius. ideo eā p cōpilatores huius libri mutari z clari⁹ dictari voluit. z est vtilis vade dūmodo q̄ in ea statutū est nō trahat ad noxā. q̄ esse nō debet. ſ. de decī. suggestū. C. de vsuca. p emp. l. vlti. (vide de priul. q̄ nōnullis. sup vlti. glo. Joh. an.) Ad. Et diuidit in septē ptes pncipales fm Bar. Jn qua/ Diuisio rū prima ponit sue cōstitutionis cām. z q̄liter. et infra q̄ tps electi cathedralū vel regularū ecclesiarū quoz electionū cōfirmatiōes appellatio vel imediata subiectio deuoluit ad papā venire debeāt: z durat vsq̄ ibi: Q̄d si p. xx. Jn scōa ponit pena electoz nō venientiū vel venientiū sine munimēto z durat vsq̄. ibi: Ad hec. Jn tertia putider de psonis ad instructionem cause q̄n facta est electio in cōcordia: z durat vsq̄ ibi: Si vero. Jn quarta qualiter mitti debeāt psone instructe z ponētes venire q̄n electio vel electiones in discordia celebrant. z durat vsq̄ ibi: Ceterū. Jn q̄nta qualiter puniunt eligentes si electionē debito tpe nō psentent. vel si psonas nō mittāt instructas. z durat vsq̄ ibi: Deni/q̄. Jn sexta dicit q̄d iuris sit de postulationib⁹. z durat vsq̄ ibi: Porro. Jn septima q̄ durat ab inde vsq̄ ad finē. dicit q̄d iuris sit de recuperatione expensarum. (Jo. mo. diuidit in tres. Prima ō electis. Scōa ō postulatis. Tertia de expēsis: quas glo. ponit p sexta et Ad. septima. Jterū prima in duas. Prima de electis in cōcordia. Scōa de electē in discordia. ibi: Si vero. Jterū primā diuidit in q̄tuor. Prima vt i glo. De scōa facit duas. z sic. Tertia. ibi: Electos. Quarta quā glo. facit tertiā. z vide q̄ dicā in ſ. si vero. sup. j. glo. Joh. an.) a ¶ Cupiētes. reneē ad ō ex credite sibi dispensationis officio: vt. ſ. in pemlo hui⁹ libri cū suis concor. b ¶ Ecclesiaruz. z cathedralū z regularium. quarū confirmationē appellatio vel immediata subiectio deuoluit ad papā: vt infra sequit. vel ecclesiarum omniū salrē quo ad pscntandas electiones: vt dicaz ſ. ſ. ceterū. c ¶ Vacationibus. qualitercūq̄ vacauerint siue p mortē plati siue per cessionez depositionem vel alio modo. cū eadē sit ratio in quolibet pmissoruz. nec alterū exprimat. ſ. de rescrip. susceptum. fm Bar. Idē Jo. mo. z Archi. d ¶ Periculosis. ſ. c. ne pro defectu. l. dist. postq̄. z habet locū hec pstituto etiā si vacatio periculosa nō sit: puta q̄ ē q̄ ibi in spūalib⁹ et tpalibus ministrat. lxj. dl. obitū. z. c. cathinēsis: q̄ talī cā cessante nō cessat cōstitutio. ff. de postulā. l. j. ſ. sexū. xxxij. q. vij. tm. q̄. z finalis hui⁹ cōstitutiōis rō est. vt celeri⁹ expediant eccleie. ad ō optime ſ. c. si postq̄. ſ. j. z quere de ō. ſ. de renū. post trāslationē. et. lxj. dist. ſ. his omnib⁹. als. c. neophitus. e ¶ Malignantiū. p ō solut cōtrariū ō canone. lij. q. iij. nullus. vbi habes q̄ reoū est subterfugere. pōt em reus subterfugere opponēdo legitimas z veras exceptiōes: nō aūt malicio/sas z falsas: vt hic cōsueuit dici q̄ q̄ habet ius in pncipali. cauillationes z malicias aduersariū pōt p als repellere. nec videt fraudē facere q̄ fraudē excludit. ff. de le. ij. cū pater. ſ. titio i fi. z sic posset intelligi. c. nullus. z ō ō. xxiij. q. ij. dūs nr̄. z arg. ad ō. ſ. ō simo. dilect⁹. j.

a ¶ Obuiare. Tolle h̄ verbū qđ est infra subiūgim⁹.
b ¶ Jam ꝓuisis remedijs. s. qđ fiat electio infra tres menses. l. di. post q̄ꝫ. s̄. e. ne ꝓ defectu. ꝙ fiat in his ecclesijs de q̄bus hic agit̄ sub certa form a. s̄. e. qꝛ ꝓpter. Itē remedia q̄ sunt. s̄. e. c. j. ⁊. s̄. eo. q̄ꝫ sit. ⁊. c. dis. c. j. et alia multa. s̄. e. ti. c ¶ Alia q̄. s. ꝙ veniat electus ꝑsonaliter infra tp̄s huius cōstitutiōis al's certa pena puniatur: ⁊ qđ ꝑsone instructe mittantur: ⁊ ꝙ certo tēpore p̄sentet̄ electio: ⁊ pena non p̄sentantiū.
d ¶ Experientia magistra rerū efficax. s̄. eo. q̄ꝫ sit. ad h̄. s̄. de rescrip. statutuꝫ. n p̄n. Jo. an.
e ¶ Indicauit. alias iudicauit.
f ¶ Vtilia. et posito ꝙ casus inueniret̄ in q̄ ꝓuisio h̄ nō repiret̄ vtilis: vt si diceret̄ ꝑsona nota. ⁊ electionis factū notū in curia. vel sil'is locū tn̄ hꝫ cōstitutio: vt. s̄. dixi in simili sup̄ verbo periculosis. non em̄ in cuiuslibet ꝑsona ⁊c̄. lxj. di. miramur. g ¶ Presentādis. s. q̄ꝫcito cōmode p̄ntari poterūt. h ¶ Adhibēdo. infra mēsem a tp̄e p̄ntationis. i ¶ Statuit. s̄. e. q̄ꝫ sit. k ¶ Tp̄is. s. octo dierū. j̄. e. §. ceterū. l ¶ Moderatione. i. moderati tp̄is adiūctione: qꝛ verbū moderatiōis diminutionē cōtinet. s̄. de ver. sig. c. vl. hic aūt tp̄s auget: vt. j̄. §. ceterū. vel qꝛ penā apponit q̄ nō erat olim apposita iō moderari videt̄. m ¶ Instituit. s̄. e. q̄ꝫ sit. circa fi. Jo. an. n ¶ Debēt. ex immediata subiectione vel appellatione: vt sequit̄. o ¶ Locoꝝ. Sꝫ quō ex differētia locorū aliqđ discrimē inducit̄ qđ lex absurdū reputat. C. de temp. in inte. resti. sup̄uacuā. Sol'. lex illa loq̄tur in eo casu cū legislator inspectis locorū circūstantijs certū tp̄s limitauit qđ ad quēlibet locum sufficere reputauit: vt in tp̄e restitutiōis petēde. ⁊ ad idē. ff. de instito. cū interdū. vbi locus vēdēdi vel emēdi nō mutat causaꝫ institorie actionis: (vn̄ nō refert an institor teneat tabernā vel nō. Jo. an.) sed qđ hic ⁊ in similib⁹ dicit̄ in tp̄e nō limitato sed arbitrario locū habet ꝑm Gar. s̄. de do. ⁊ cōtu. cū olim. ⁊ concor. ff. de eo. qđ cer. lo. l. ideoq̄ꝫ. ibi: qꝛ scim⁹ q̄ꝫ varia sint p̄cia rerū ꝑ singulas ciuitates ⁊c̄. Jo. an. p ¶ Valitura. idē si h̄ dictū nō fuisset. C. de ap. p̄cipim⁹. statur em̄ iuri veteri nisi mutet̄. q ¶ Electi. de postulatis videbis. j̄. §. de niq̄ꝫ. Et q̄d de ꝓuisionib⁹: dicas idē iuris in illis qđ hic in electionib⁹ statuit̄: ⁊ qđ hic de electis d̄r etiā de cōfirmatis intelligas si a cōfirmatione appellet̄: h̄ habes exp̄sse. j̄. e. si post q̄ꝫ. §. vl. ⁊ dixit hic Gar ⁊ Guil. ꝙ hec cōstitutio locū nō habet in electo i magistrū hospitalis vel tēpli si appellet̄ ad papā: tū qꝛ ꝑ mortē talis cathedralis vel regularis ecclesia vacare nō dicit̄: qꝛ regimē eccl'iarū nō cadit in laicos. s̄. e. sacrosctā. ⁊ qꝛ aliud hospitale: aliud eccl'ia: ad h̄. s̄. eo. sciāt. ⁊ qꝛ milites sunt q̄s arma scire volum⁹ ⁊ nō leges. C. de iure deli. l. sancim⁹. C. loca. ⁊ cōdu. l. milites. r ¶ Regulariū. virorū intelligas: in monasterijs em̄ monialiū nō sibi ꝑ oīa locū vendicat hec cōstitutio. j̄. e. indēnitatibus. §. sꝫ cū eas. nec habet locū hec cōstitutio in dignitatib⁹ ecclesiarū cathedraliū vel regularium q̄ sunt sub ep̄o vel abbate vel priore: sicut sunt archidiaconi: archip̄sbyteri suppriores: vel priores sub abbatib⁹ vel alijs prioribus. ꝑ mortez em̄ taliū nō dicunt̄ ecclesie viduate qđ requirit hec ꝯstitutio ⁊ est sil'e qđ dicimus. s̄. e. c. ne ꝓ defectu. ⁊. c. qꝛ ꝓpter. ꝑm Guil. ⁊ Gar.
s ¶ Quoꝝ electorū: al's quaꝝ. sed prima melior: qꝛ respicit electi: qđ est supra.
t ¶ Immediata subiectio. In hoc casu sufficit adire legatū de latere q̄ ep̄orū et archiep̄orum exemptorū electiones cōfirmare pōt. j̄. e. si abbatē. ⁊ seruāda erit hec constitutio: qꝛ satis est illud ap. se. examē ꝑm Gar. Guil. h̄ nō determinat. dicit em̄ ꝙ alij dicūt cōtrariū ꝑ litterā ap. se. ⁊ qꝛ in legato nō est distantia viarū ita ꝙ de facili poterit habere q̄s volet: sed ꝑm istā rōnē sequeret̄ ꝙ ista decre. nō haberet locū in vicinis romane curie. Gar. etiā dixit: tn̄ Guil. fouet cōtrariū: ꝙ si ecclesia nō est al's immediate subiecta pape: puta qꝛ metropolitanū habet: si metropolitana eccl'ia est scismatica: vel a saracenis capta: habebit locū hec cōstitutio. is em̄ ꝓximus ē ad quē nullus antecedit. ff. de ver. sig. l. ꝓxim⁹. ad h̄. s̄. eo. qꝛ diligētia. ⁊ bn̄ facit ꝓ Gar. j̄. de offi. de leg. si is cui. qđ nō credas verū si solus archiep̄us ab ipsis paganis vel scismaticis captus esset: vt. j̄. de sup. neg. p̄la. si ep̄s. Itē scias ꝙ si ꝑtes sola voluntate vadūt ad papā nō habet locū hec cōstitutio. lꝫ bn̄facerēt si eā seruarent. ista em̄ ꝯstitutio nō astringit nisi in his duobus casib⁹. s. cū īmediata subiectio vel appellatio deuoluit: ergo ī alijs locū nō habeat ꝑm Guil. et Gar. vnde ⁊ si relatione iudicis deuoluat̄ ad papā nō habebit locū ꝑm Guil. graue em̄ esset tantas penas vel causas imponere in illo casu nō expresso. idē dic ꝑm eum si papa reuocat ad se tale negociū: qꝛ forte coram ordinario pēdebat nisi in reuocatione exprimat hāc cōstitutionē velle seruari: ⁊ tūc nō ex vi ꝯstitutiōis sed ex vi mādati tenebunt̄ ad illā seruādā. sic. s̄. đ iudi. quia gu.
v ¶ Appellatio. In h̄ casu nō sufficit adire legatum ꝑm Guil. et Gar. nisi forsan ꝑtes cōcordarēt appellationi renūciādo. de ap. ꝯstitutus. de offi. dele. studuisti. ⁊. c. licet. ⁊ dic appellatio nō manifeste frustratoria. qꝛ talis nō deuoluit negociū ad papā. s̄. e. q̄ꝫuis. ⁊ sic nō habet locū hec cōstitutio: q̄ requirit ꝙ talis sit q̄ deuoluat. s. interposita in scriptis ⁊ ex causa ꝓbabili: vt ibi ⁊ que ꝑuenerit ad noticiā appellati: de cōsti. cognoscētes. qđ dic vt in Cle. e. ti. causam. x ¶ Mensem. iste mensis dat̄ ad parādū se ad iter. y ¶ Post consensum. sup. qn̄ debito tp̄e fuerit p̄sentata electio al's locū habebit sequens clausula. z ¶ Post obtentaꝫ. subaudi ꝑm Gar. ⁊ post tempus in quo debuit p̄sentari ⁊ quo debuit deliberare: vel post q̄ꝫ deliberauit. absurdū

a obuiare: iā ꝓuisis remedijs:
b alia q̄ patent̄ ip̄a rerū expiē/
c tia ad earū expeditionē indi
d cauit: vtilia remedia expta
e subiūgim⁹: ⁊ qđ felicis recor
f datiōis Grego. pape. x. p̄de.
g no. de electiōib⁹ p̄ntādis ele
ctis: ⁊ ip̄oꝝ electoꝝ petēdo
h ac adhibēdo ꝯsensu salubrit̄
i statuit: ī suo robore cū infra/
k scripti tp̄is moderatiōe in p̄
l sentādis electiōib⁹ ꝑmanere
volētes: sꝫ qđ đ trimestri tp̄e
post ꝯsensū: ad petēdas ꝯfir
m matōes instituit: q̄ ad illas q̄
n petūt̄ vel peti debēt a se. ap.
tēperātes: cū īterdū aliquoꝝ
o locorū vicinitas min⁹ exigat
aliq̄rū distātia ꝓlixi⁹ tp̄s ex
poscat: hac generali ⁊ ī ꝑpe/
p tuū valitura ꝯstitutiōe sanci
q mus: vt oēs electi cathedra/
r liū vel regulariū eccl'iarū: q̄/
s rū electionū ꝯfirmatiōes vl'
infirmatiōes ad ip̄ius sedis
t examē deducit īmediata sub
v iectio: vel appellatio interie/
x cta deuoluit infra vnū men/
y sem post ꝯsensuꝫ: vel post ob
z tentam de ipsorum electione

Verbū moderatiōis

Ad.

em̃ esset q̃ in hoc casu nõ haberet inducias ad delibe/
randũ. maxime cũ decre. ꝯ sit. ē. c. hic sit reseruata: vt
ē. vidisti. quõ em̃ veniet: nisi ꝑmo deliberet. an ꝑsenti/
re velit & quõ deliberabit nisi tps habeat. l. di. ponde/
ret. tñ turi⁹ videt sibi & dño Bull. vt dicam⁹ q̃ in ꝟ ca
su cũ electo de/
bito tpe nõ ꝑsen
tat: habeat vnã
mẽsem ad deli/
berãdũ & parã/
dũ se ad iter: nec
illi⁹ mẽsis dimit
tio sit absurda q̃
sit ex causa: & ne
fraudi locus re/
linquat ꝑm eos
& sufficit sic scri/
ptũ esse. ff. qui & q̃bus. l. ꝓspexit. Sed nõne rogatus
debet recedere inultat⁹ fugere: & soli debet illi suffraga
ri necessitas excusandi. C. õ epis. & cle. si quẽꝯ. Quõ ꝟ
se ingeret nisi inultẽ & rogẽ? Dicas q̃ exquo electus
est inultat⁹ & rogat⁹ videt: & auctoritate ipius cõstitu
tionis sine nota ambitiõis ꝟ facere poterit: als em̃ la/
queus pararet q̃ esse nõ debet. xxvij. q. j. de viduis. õ
resti. spo. lras. a Noticiã certã & indubitatã pu/
ta q̃ ibi ꝑnas fuit: erat forte canonicus: vel hoies fide
digni referũt ꝑ certo sic esse. arg. de postu. c. j. de cle. ex
cõ. mt. illud. vel inde lram recepit autẽticã: nõ em̃ cuilꝫ
bet referẽti credere tenẽt. ad ꝟ de do. & cõtu. cũ olim. et
q̃ ibi no. Quid si scit se electũ & nescit appellatũ. dic
q̃ si eccla nõ teneat imediate nõ currit iste mensis im
mo tenẽt seruare decre. ꝯ sit. donec sciuerit appellatũ
ꝑm Bull. & Bar. b Debito tpe. s. infra octo dies
postꝯ cõmode ꝑsentari potuit. ꝟ. ꝟ. ceterũ. & sic iste mẽ
sis nõ currit nisi a tpe q̃ electio pñtari debuit ꝑm Bar.
c Extũc. s. elapso ꝓdicto mẽse: & designat extremũ
Ad. tps isti⁹ mẽsis. ff. de codi. & demõ. si is ad fl. (lex quar/
ta est quã vide de testi. co. c. ij. sup. j. glo. Jo. an.) Alij
exponũt extũc. l. arrepto trinere: q̃ est falsum ꝓ id q̃
sequit siue infra ꝓscriptũ tẽ. & sequerẽt ꝑm id q̃ post
decẽ annos arripiẽdo iter tũc incideret sibi currere tẽ/
pus: q̃ ẽ absurdũ. d Siue nõ. & sic de arreptõe
trinerẽ nõ curat dũmõ veniat tpe cõperẽti. e Abs/
q̃ fraude. si q̃ elect⁹ duplex habebat domicilliũ: dico q̃
cõputatio fiet ab eo loco vbi tunc erat absq̃ fraude ꝓ
hãc lram: & idẽ dico si extra domicilliũ esset ꝑm Bar. et
Bull. f Cõmode. xxij. q. ij. faciat. ff. de ver. sig. ne/
Ad. pos. (vide de ꝛ. sig. intelligẽtia sup. iij. glo. Jo. an.) et
habet iudex ꝟ arbitrari inspecta q̃litate ꝑsonarũ loco/
rũ & tꝑorũ & eratũ. ff. de ꝛ. obll. cõtinuus. ꝟ. j. & ptz in
ꝑin. se. ꝟ. & dico q̃ arbitrari debet iudex ꝑm vulgares
dietas: vt ꝑhaẽ ꝟ. de ꝑben. vide õ ap. cũ sit sup. iij. glo.
ꝑñti. ꝟ. loca. Sed em̃ ibi dicit ispãle ẽ ergo ipius ꝓra
riũ regulare: & q̃ lex debet patrie cõuenire. iij. di. erit.
& vsui stat erĩa cõtra naturã vocis. ff. deleg. iij. l. vsꝛi
in ꝑin. & multũ opaẽ regionis cõsuetudo. ff. de fun. in/
stru. l. cũ delationis. ꝟ. alĩnã. & in arbitratione vulga/
riũ semp respicit cõditionẽ ꝑsonarũ & tpis: vt. ē. dixi.
nõ aũt arbitrabit ꝑm singulares q̃ sunt cũ ꝺs vtiq̃ du
plomate. ff. õ ver. obll. cõtinu⁹. ꝟ. ij. vel ꝑm legales. ff. si
ꝺs cau. l. j. & si habita cõputatione aliq̃d supest ꝓ illa
dabit vna dies. ff. de ver. sig. l. iij. si nõ appareret vul/
gares nõ credẽ errari ꝑm Bull. & Bar. si recurrerent
Ad. ad legales (vt. xx. militaria cõputent ꝓ dicta. Jo. an.)
dũ tñ q̃litas causę ꝑsonarũ locoꝝ & tꝑorũ id patiat.
Et sclas q̃ si elect⁹ venit tũ tps q̃ als arbitrarẽt iu/
dex residuũ el⁹ arbitriũ nõ ꝓpter ꝟ habet de lucro: q̃
in eo q̃ finitũ est cõlecturis nõ est loc⁹. ff. de ver. obll.
l. cõtinu⁹. ꝟ. si duplomare. (Si existẽs bononie ꝓmisi Ad.
dare ephesi. si vtẽdo duplomate veloci & illuc pueni cõ
festim obligat⁹ sum. Jo. an.) Si aũt modicũ restat de
tpe vtẽdo duplomate penã cultat. ꝓuentẽdo vero nil
lucrat ꝓ ꝓdicta
ꝟ. Jtez sclas q̃ Nota
si electus q̃ p. x.
dietas distabat
in ꝓncipio men/
sis iter arripiẽs.
xj. die sit in cu/
ria nõ tenẽt ex cl
tatione illi⁹ ca/
nonis nisi als cl/
tẽt a papa cozã
papa cõparere:
si nõ vult nisi ꝓmo labaẽ mẽsis & decẽ dies ꝺbus ve/
nire poterat. x. xx. ꝺbus postea debuit expectari: & hoc
ꝑbat lra superio: cũ dicit extũc siue infra ꝓscriptũ mẽ
sem venit sius nõ: & beneficiũ iuris nulli est auferendũ
xxvij. di. õ his. ꝟ. õ reg. iur. indultũ cũ suis cõcor. Nec
ob. hoc ei q̃ dixi. ē. q̃ ꝓuentendo nõ lucrat tẽpus q̃
illud habet locũ in tpe q̃ iudex habet arbitrari: vnde
ꝓuentẽdo nõ arbitrabit iudex nisi tps i quo venit ꝑm
Bar. sed nũc loquo: de certo tpe & a iure limitato & de
eo in quo venit q̃ als habebat iudex arbitrari. Et sci
as q̃ si electio facta est in ipa ciuitate vbi est curia et
elect⁹ est ꝑsens de tpe arbitrario nihil habebit si men
sem & illos. xx. dies habebit ꝑm Bull. et Bar. Nõ q̃
in tpe certo & limitato a iure locoꝝ varietas varieta/
tẽ iuris nõ inducit. C. de tempo. in integ. restit. l. supuacu
am. Sed quero an iudex arbitrãdo dare debeat alĩꝫ Questio
dies ad quiescẽdũ pone vnũ in septimana: & videt q̃
nõ: quasi illi. xx. dies ob hãc causam dari sint. sed dic ꝟ
ꝑm Bar. & Bull. cũ em̃ ꝑter mẽsem. & xx. dies deẽ hic
tm̃ tps q̃to cõmode venire possit q̃s impi⁹ iudex arbi
trabit q̃ p. xl. dietas vel plures venire cõmode possit
nõ quiescendo. nec illi. xx. dies ob ꝟ dari sunt: sed q̃ iu/
dex in pemptorio nõ multũ debet contra absentẽ festi
nare. ff. de dam. infec. si finita. ꝟ. si forte credo q̃ ꝓpter
eõtatẽ illi⁹. l. seruãdã isti. xx. dies dari fuerũt: ad idem
ē. de re. iudi. cũ Bertholdus. arg. ꝟ. ꝟ. de offi. or. ꝯuis.
ibi: ꝓtinuatis &c. sed nõ est ꝟ vt ibi dicã. g Pet
turi. post cõsensum. h Prosecuturi. referas ad id
q̃ dixit post obtẽtã &c. q̃ dixit ꝑm Bar. post cõsensuz
poterit ꝓfirmationẽ petere: sed post noticiã petet vt cõ
pellanẽ electores electionẽ pñtare. Alij dicunt q̃ post
obtentã noticiã põt electori nõ pñtare cõsentire & con
firmationẽ petere: ꝓ. lectura magis placuit Bar.
i Juribus. l. rõnibus cõsistẽtib⁹ circa factũ: q̃ pa
pa oĩa iura habet in pectore. de ap sepe. C. de testa. om
niũ. ē. c. ll. õ cõsti. c. j. (Quõ ius habet varias significa Ad.
tiones ꝓlixe tractat hic Job. mo. vide q̃ dicã. ꝟ. de re/
gu. iur. sup glo. rubrice. hic em̃ minus exꝑdite. Ire in/
expediẽter fuit posita cũ satis hic glo. ad materiã prti/
nentib⁹ grauaremur Jo. an.) k Munimẽtis: id
est his per que causa sua munirĩ potest: instrui vel iu/
uari: vrpote cũ decreto electionis cum instrumento ap
pellationis ꝓtestationũ et simlibus. l Conti/
gentibus. vt dispensatio super pluralitate beneficio/
rũ super naralibus et simlibus: si talia opposita sint.
si em̃ talia opposita nõ fuissent a principio: sed modo
opponuntur: forte eo modo quem habes. ē. eo. titu. vt
circa. dico q̃ diuinare non tenebaẽ & haberet eo casu
dilationẽ etiam extra curiã. ꝟ. e. ver. electos. & in casu in
quo nõ ẽ pñtata electio habeat illa munimẽta q̃ habe

re pōt ad alia nō teneꝛ. ff. de re. iu. impossibilū. argu. in se. ꝟ. electus. ibi nisi iusta causa cē. nec dico q̄ in cōtinēti qñ venit debeat ostēdere munimēta: iz sufficit q̄ paratꝰ sit illa ostendere termino sibi assignato. vt p sequēta patebit. fm Hull. et Bar.

a Coꝝ nobis. p hanc ſram dicit Archidia. q̄ electꝰ inō venies ap. se. vacāte nō incidit in penā. Bar. et Jo. mo. ꝟ. s. q̄ incidit iz ō equitate pena remitti deberet. expeditus est q̄ incidit p Cle. e. ti. ne romani in fi. scōa ps. Quicqd dixerit hic Bar. et alij. dic plenius q̄ iste. ꝟ. ponit duos casus in ꝗbus priuatꝰ est electꝰ ipso iure. Primꝰ cū iusto impedimento cessante infra tps statutū nō venit. Secūdus cū iuste fuit impeditꝰ sed infra tēpus debitū impedimētū ꝓponi nō fecit coram papa. Tertiꝰ cū bū fecit ꝓponi impedimentū tpe debito sed statuto tpe nō ꝓbauit. Quartus cū statuto tpe opposuit. et ꝓbauit. sed ꝓcu. nō misit infra illud tps sufficiēter instructū. Quintꝰ cū misit ꝓcu. sufficiēte. tū cessante impedimēto infra tps debitū psonalē nō venit. Jn his casib⁹ vel altero ipsoꝝ priuatꝰ est ipso iure: si aūt in neutro ipsoꝝ peccauit pena nō pariē priuatio/nis. Vltimo ponit pena electi venientis vel mittentis eo casu q̄ mittere pōt sine munimētis. et sic construe hanc litterā: q̄ si expectauit p. xx. dies post lapsum tpis moderādi ex qualitate locoꝝ cōtēpserint psonaliter cōpare/re: et petere suarū electionū cōfirmationē vel ꝓsecutionē seu executionē ꝓcessuum electionē. siue opponentes venerint siue nō: electiones de ipis cē. vsq; ibi: infra priuatos. hec vera si cōtempserint nulla iusta cā intereuenente. de qua ꝓposita infra ꝓdictos. xx. dies coꝝ nobis vel alio seu aliis deputādo vel deputādis a nobis si videbit admitten/da: teneant infra. xv. dies post rēpus huiꝰ apud se. facere plenā fidē. subaudi alloqn electiōes de ipis cē. vsq; priuatos nisi cōtingeret talia vel cā verisimilia ꝓponi. vel infra eosdem. xx. dies: seu ꝓdictos. xv. eo casu tm. cū vt ꝓdicit fuerint cōcessi ad ꝓbandū ꝓdictā causam appositaꝝ et admissam: q̄ merito excusaret electos ipos ab infrascripta. i. suprascripta fm ꝓstructū pena. et ꝓpter qō videreꝰ forsitan indulgendū eidē scz electo si intelligas ꝓsidenti cōlūge cū videreꝰ tēpus plusquam ad ꝓdictā cōparationē. insup eo etiā casu quo contigerit ꝓponi vel p. id est et admitti aliquā iustaꝝ causam ad excusandū psonalē cōparationē electoꝝ. nisi tūc infra idē tēpus se ꝓsentauerint ꝑ ꝓcuratoꝝ sufficienter instructū ad oia ꝓmissa: electiōes cē. hec vera iusto impedimēto cessante: et subdit tūc nihilominus: id est nō obstante q̄ ꝓcuratoꝝ miserint: nisi ipsa causa cessante se ꝓsentauerint psonaliter vt ꝓmittit electiones cē.

c Post lapsum. rationabiliter est hec cōputatio q̄ illa q̄ fit ꝑ decre. statuimus. ff. eo. vbi computanē dies post aduersū partis: idē enī si ps veraē duplomate dicta inconueniens sequeꝛ ex eo. Sed non mireris q̄ hic maior pena imponit: vt ibi dixi in glo. equitati.

d Moderāda. vt supra dixi sup verbo cōmode.

e Expectari. sed pone q̄ facta cōputatione recta in omnib⁹ reperit vna die venisse post terminū nō alleg̃as impedimentū nūc idē moꝛa purgat: dic fm Bar. et Hull. q̄ cū hec sententia lata sit a canone ꝓpter moꝛaz strictū elapso termino cōmissa est pena priuationis ipso iure: que amplius purgari nō poterit. sicut enī a sentētia legis vel canonis nō appellaꝛ. ff. de ap. q: nos. ff. ō verbo. sig. si qua pena. sic nec purgaē in ea moꝛa: cum enī strictū electio nulla sit: amplius cōualescere nō posset. ff. e. auditis. et ff. de regu. iur. nō firmaē. et adde qō dicā ff. de reg. iur. moꝛa.

f Eligētes. ℞ dicit ne credat aliq̄ q̄ venientib⁹ eligētib⁹ nō teneaē electꝰ venire: ℞ ergo remouet.

g Opponētes. Quare puniē electꝰ nō veniens: ex quo nō venerūt eius aduersarij cū in eius aduētu nulla videaē vtilitas. ad ℞ ff. si quis in ius vo. l. ij. ad fi. et no. ff. de do. et cōtu. c. vl. Dic q̄ aduersarijs nō venientib⁹ tpe venire teneē: ideo quia in ipsoꝝ absentia ꝓcedi pōt. ff. eo. c. j. ff. de eo qui mitt. in pos. c. j. et. ff. vt lit. nō cōtest. quoniā et etiam cessantib⁹ aduersarijs ibi locū habet iudicis officiū. ff. e. cū nobis olim. cū similibus.

Electꝰ venies nō punitur.

h Cōparere. Quid si electus venit infra tpa cōstitutionis et negocio nō finito illicenciat⁹ recessit: nunquid incidit in penā illi? cōstitutionis: dic q̄ sic. ff. eo. si postq̄. ꝟ. Sed pone non venit electꝰ infra tēpus legitimū. nec post petit aduersarius ꝓnunciari ipsum in hāc cōstitutionē incidisse: apparet ꝓcuratoꝝ electi qui dicit hāc constitutionē in eo locū nō habuisse: puta q: nō ꝓtinet immediate: vel q: appellatio nō fuit talis que deuolueret. Replicaē q̄ hoc debuit ꝓponi infra tēpus de quo dictū est. ff. que riē q̄d iuris: dico fm Hull. et Bar. ꝓcuratoꝝ audiendū: si eī nō habet locū cōstitutio satis est clarū q̄ nō habet locum eius pena vel tpis arrestio: de hoc igit cognoscendū est. Sed pone electū in tempus feriatū incidisse: cuiꝰ tēporis si fiat cōputatio non venit electus infra tps: venit tū post tēpus anteq̄ iudex sedeat ꝓ tribunali queriē an incidat in penā: et videē q̄ nō: ad q̄d eī ꝓdesset venisse ex quo si venisset ꝓcessum nō fuisset: Dico tū fm Bar. et Hull. ipm in penaz incidisse: debuit eī venire et se ꝓsentare et tali tpe potuit libellū offerre. ff. de adul. milles. ꝟ. seraginta. si eī cōtrariū dicaē eadē rōne sequieē q̄ dies festi et octaue de tali tpe detraherenē. Preterea ex causa in cā electionis ꝓcedi poteē tpe feriato. arg. ff. de fer. c. vlti. vbi de ℞ no. Jn no. nec ob. ff. si q̄s in ius vo. l. ij. ad fi. q: nec ibi dicit q̄ nō cōmittaē pena: sed q̄ ꝓtor cā remittere pōt si vult: sic et in hoc casu poterit si voluerit papa remittere.

i Executionez. forte ꝑ hec verba denotare voluit electū ꝓsentē esse debere vsq; ad finē cause vt ꝑ ℞ q̄ dicit cōfirmationē notaret principiū: ꝑ ℞ q̄ dicit ꝓsecutionē mediū per id q̄ dicit executionē finē. Idē Archi. et est expressum. ff. e. si postq̄. ꝟ. j. vel forte loquit cū petiē executio late sūie sup cōfirmatione a qua appellatū fuit: et q: tūc locū habet cōstitutio: vt in ꝓdicta decre. si postq̄. ꝟ. vlti.

k Petere. exquo aūt ꝓsonaliter venerit ad curiā fm Bar. et Hull. etiā ꝓcuratoꝝ cōfirmationē petere poterit sicut ante cōstitutionē hanc poterat (eadē rōne dicit hic Jo. mo. Idē de eligētib⁹. q̄ vna cū Archi. ꝓcoꝝ. glo. Jo. an.) cū eī ℞ expresse renouatū nō inueniē antiquo iuri stabiē: vñ notabiliter posuit ꝓsonaliter ꝓpe verbū cōpere: et nō ꝓpe verbū petere. Nec ob. q̄ aduersū ꝓsonaliter intelligaē repertū: q: ꝑ subauditiones et repertiones tacitas iura reuocāda nō sunt sed potius cōcordanda. C. de inoffi. dot. l. vna. et ff. e. cū expediat.

l Justa cā. puta infirmitatis: aduersitatis maris: vel hyemis: vel incursus lat-

nū.ff.de excu.tu.l.scire.§.obseruabūt. a Contem/pserint.nō facias hic differētiā inter cōtemnere z ne/gligere:licet alias videaē fieri.xx.di.si decreta.siue eīn negligat siue cōtēnat punīt.z ꝓbaē Bī.ī.eo.§. penulti. Bull.z Bar. b Proposita.si missit nūciū ad ꝓ/ponēdū: z nun/cius impeditus fuerit et de hoc cōstet: nō nocebit ei dūmodo postea nō sit ne/gligens z ꝓbaē hoc ī.eo.ver.in/super.ibi: Justo impedimēto cessante:si infra tl/los dies papam vel auditorē habere non poterit presteē hoc ne ō negligētia notetur:z habeē ꝓtestatio ꝓ ꝓpositione.ff.ō nau.fe.l. ij. Sz solet queri an sufficiat semel prestari:qō videē:quia vnica protestatio currentem pscriptionem tpis interrūpit.ī.de ap. si iustus metus.de offi.ordi.pastoralis.C.de anna.excep.l.vt p fectius canonizata.xvj.q.iij.sub.§.poterit. z vnica debiti oblatio vsuras currētes impedit.C.de vsur.si per te.z vnica solennis depositio impedit tam currentes: dūmodo precedat oblatio z cōsignatio.C.de vsur.accepta. Econtra videē:cum instanter apostoli petēdi sint ff.de lib.dimiss.l.i.vna.de ap.vt super. z pallū z litterē dimissorie.c.di.presca.lxj.di.cps.z sollicitus debet esse ad hoc.C.de tempo.ap.cū anteriorib⁹.§.in his. (Io/quiē de appellante qui debet esse sollicitus colligendo acta offerēdo illa z apostolos notarijs causam intro/ducendo. Jo.an.) Credo fm Bar.z Bull. tutū esse electū pluries ꝓtestari:ne de negligentia arguaē:z sic deceat se agere voluisse:qō no. Jnno.de pscrip. ex transmissa. ad hoc.C.de vsur.pupil.l.fi.tā si hora z loco cōparentibus papam requisiuit: z eius coplam habere nō potuit:z hoc legitime fuerit prestatus:sibi tempus nō currit:donec papa coplā sui fecerit: quia talis licet vnica protestatio cursum tēporis impedit.ff.qū ap.sit. l.j.§.biduū.ver.dies.z.ij.q.vj.biduū. et argu.in.l. vt pfectius. Et si papa electos ad camerā cōsuenit admittere:licet in publico nō faciat coplā sui:hoc cozam ostiarijs tabellione z pſonis que occurrerint presteē ī. de ap.si iustus.z predicta.l.vt pfectius.z in scriptis protesteē:et in auc.de temp.nō sol.pe.§.cōstitutionē. coll. vij. c Tempus hutusmodi.xx.dierū. d Vi/debitur.quid si dum iudex deliberat an sit admittenda vel non:labitur tempus: nunquid nocet electo:credo ꝙ nō fm Bar.et Bull.ī.de ap. ex insinuatione.ij.q.vj.biduū.C.de temp.ap.auc.sed his.canon.ij.q.vj. e Apud sedē ergo non alibi nisi forte iusta causa suaderet cōtrariū.ī.e.ver.electos. f Fidem.per testes vel alium legitimū modum ꝓbandi:de restī.spo. cum ad sedem:z si ex parte electi probetur iusta causa absentie:z opponens vult cōtrariū dicere bene audieē ne quis per testes falsos obtineat:de restī.presentū. z quia probare volenti mos gerendus est.ff.de ꝓba.circa.iudex tamē accelerare debet cītum potest:quia hoc est huius cōstitutionis mens fm Bar.z Bull.

a uenīente cōtēpserint:de qua b infra p̄dictos viginti dies ꝓ posita:infra quindecim dies c post tēpus hmōi: coram nobis vel alio seu alijs deputādo vel deputandis a nobis: d si admittenda videbit tenee anē apud sedem ipsam face/re plenam fidem:nisi vel infra eosdem vigin ti dies: seu h p̄dictos quindecim eo casu i tm̄:cū ad p̄dictā causam ꝓ/positā(vt p̄dicit)z admissaz probandā cōcessi fuerint:ta/

g Nisi vel.Hic est ver.z exceptio ab eo qō dictū erat ꝙ debeant electi personaliter cōparere: alias cadāt a iure suo z hoc verum est nisi cē.z hoc probat littera infra cōparitionem. h Quindecim. qui dant ad ꝓbandam causam ꝓpositā. Sed nūquid iudex da/

Questio

k lia et tam verisimilia propo/ni contingeret: que in iudi/l cio presidentis electos ipsos ab infrascripta pena merito excusarent: z propter qō forsitan videreē eidem ad p̄dim ctā cōpitionē tempus prolixius indulgēdum. Jnsuper etiā eo casu quo ad psonales electorū cōparitionē excusandā aliquā iustā causam ꝓpo o ni contigerit vel admitti: ni p q si tunc infra idē tps iusto impedimēto cessante: per ꝓcu/r s qui eam ꝓponit debet habere mādatum alias non vi/deē huic cōstitutioni satisfactum:cum infra dicaē per ꝓcuratorem ad premissa cē.si tamen gerens negocium sine mandato excusat:z admittaē si electus ratum habet infra tempus infra qō se debuit excusare: credo ꝙ sufficit.ff.rem ra.ha.l.penul.z facit qō dicī.ī.e.ꝓ sīt. (Item dicūt Bar. Joh.mo.et Archidia.ꝙ amicus q ꝓponit excusationē cauere volens ꝙ electus infra p̄dictum tēpus ratam habebit. de equitate admittendus est:z tūc satis est electo ꝙ infra p̄dictum tēpus ratifi/cet. Joh.an.) k Verisimilia.si aūt ꝓponat causam legitimā quo ad ius:non tamē quo ad factum: et vult ꝓbare infra tempus debitū audieē:quia plena ꝓbatio p̄sumptioni p̄ferenda est.ff.de his qui sunt sui. l.filiū.z pone exemplū fm Bar.quia valde potēs homo dicit se ab impotente detentum:vel cozā iudice impressionē passum.ff.qō merō causa:nō est verisimile. l Presidentis.summi pontificis vel alterius ab eo dati. m Comparitionē.pſonaliter faciendam. n Prolixius.arbitrariū habita tū cōsideratione impedimēti z qualitatis negocij. Placet hoc Johan.mo.z Archidia. o Vel.pro et. p Tūc.scz cū ista causa ꝓponiē admittiē z ꝓbaē. q Tempus. infra qō debuit electus pſonaliter comparere.

Ad.

r Jmpedimēto.z sic in penā nō incidit: si iustum impedimentū aduenīt ꝓcu.impediuit:(vel ipsius cō/stitutionez.vt quia in carcere tenetur electus taliter inclusus ꝙ nec ꝓcuratorē ꝓstituere potest.Jo.an) .z credo fm Bar.Johā.mo.et Archidia.ꝙ sernetur illesus ipso iure sine aliquo restitutionis auxilio per hanc litterā. Si autem electus infra tempus nec venit nec mittit:z aduersarius p̄sens petat ꝓnunciari ipsum in constitutionē hanc incidisse.iudex in hoc casu bene facit non multum accelerando:maxime si sit spes de vicino aduentu.ī.e do.z contu.cuz dilect.sed si ꝓcesserit iudex z electus veniens probat impedimentum:propter qō nec venire nec mittere potuit:restituēt contra ꝓcessum.ī.de re iudi.cum Bertholdus.ff.de dam.infec. si finita.§.si forte.hoc placet Johan.mo.et Archidia.

Ad.

s Procuratorem.specialis casus:cum alias in arduis impeditus non compellaē ꝓcuratorem cōstituere

ſ.de pcn.querelã.vbi de hoc.ꝛ.v.q.liij. ſi egrotãs.
a ¶ Premiſſa oĩa.ſ.ꝓponẽdũ ꝛ ꝓbandũ iuſtã cãm abſentie ꝛ petendã ꝑfirmationẽ ꝛ ꝓſequẽdã electionẽ. Et ſic nota q̃ ꝓponẽs cauſas abſentie debet habere mãdatũ:vt.ſ̃.dixi. b ¶ Nihilomin⁹.i.non ob.q̃ p curatorẽ miſit.
c ¶ Cauſa.im pedimẽti ꝓpter qõ alias ꝓpter qõ electus ſe p̃ ſonaliter pñtare non potuit.
d ¶ Pñtauerint:dato ſibi p⁹ impedimẽti ceſſante oi rte:q̃ a p̃ncipio hac cõſtitutõe dabat: vñ habebit mẽſem ad ſe parãdũ:ꝛ tps arbitrariũ.ꝛ adhuc xx.dies.ꝛ ꝟ volu⁹ dicere ſuper hoc lra:vt p̃mittit. Et qõ dico de mẽſe qui dat ad iter:intelligo cũ rale fuit impedimẽtũ:qõ nõ ſolũ iter ſed paramẽtũ etiã impediuit. ſm Gar. e ¶ Priuatos. ꝛ priuet puſſito ad papaz ſm Gar.(Idẽ Archi.q̃ dicit q̃ ſic ſeruat curia. Joh. an.)cũ mens cõditoris fuiſſe videat ex quo negociuz eſſet in curia q̃ papa ꝓuidere deberet alꝫ nõ eſſet celeris eccleſiarũ expeditio:ex prãtis ſue plenitudine papa põt facere qõ vult.ſed de iure credo cõtrariũ: Idẽ Joh.mo.ꝛ dico q̃ ſi canonici deliquerũt in ꝑſonã vel formã tũc locũ habet decre.ſ.eo.q̃.ſi aũt nõ deliquerint electio reuertit ad eoſdẽ.ſ.eo.ſi electio.nec dicã cõtrariũ in ꝟ caſu cũ nõ reperiã exp̃ſſum nec ſubauditio/nes ſunt iura reuocãda: vt dixi.ſ̃.eo.ꝟ. in glo.ex quo aũt.(nec obſtat Cleñ.vt lit.pen.ſi duobꝫ.q̃ nõ loquit in electis:vt ibi pz in p̃n.ꝛ vide q̃ ibi no. in glo. ſecus. Jo.an.) Si aũt iudex datus a papa p̃nũciat electũ incidiſſe in hãc cõſtitutionẽ:ſi cõſtat eũ nõ incidiſſe:vel eſt dubiũ admitteret ei⁹ appellatio: ſi aũt ꝓſtat eũ incidiſſe non admitteẽ:q̃ a pena legis vel canonis nõ appellaẽ.ſ̃.de ap.quia nos.ff.de ver.ſig.ſi q̃ pena. ſm Guil.ꝛ Gar.Et ſi electus p̃uat⁹ hac cõſtitutione opponat ſe alteri electo:vt vn⁹ de capl̃o admittendus videẽ:q̃ excluſus ab illa pte vnde liberi admittitur ab illa pteuide legitimi.ff.de ſuc.edic.l.j.ꝟ.q̃dus. qõ intelligo verũ ſm Gar.ſi in alio capite ſatisfactuz eſt cõſtitutioni:q̃ ꝑſone inſtructe miſſe ſunt.p̃uatus eſt eĩ ſolũ iure ſibi queſtro p electionẽ:vt dicit hec littera. f ¶ Premittit.ſ.in caſu in quo mittrẽdo excuſaẽ. g ¶ Eo caſu.ſ.qñ veniũt vel mittũt ſine actis. h ¶ Ex iuſta cauſa.vt q̃ inſtrumẽtũ deciuit ꝛ miſit: vel aliqua de nouo opponũt:vt dixi.ſ̃.in glo.vt diſpẽſatio.q̃ eſt glo.vl.ſ̃.in pxi.ꝛre. i ¶ Ad hec. tertia ꝑs:poſtq̃ dixit ad q̃d tenenẽ electi dicit ad q̃d tenenẽ electores:ꝛ dic ad hec:id eſt ꝑter hec. k ¶ Electio/nib⁹.vt ſi forma decre.q̃ ꝓpter .fuerit obſeruata:ꝛ q̃/ri debet diſtinere de quolibet ipſius decre.articulo: de quo in dubiũ reuocaẽ. l ¶ Eligentib⁹.vtrum exco/municatꝰ maior ab hoie ſuſpenſus:priuatꝰ a canone: hi eĩ eligere nõ poſſunt.ſ̃.eo.cum in cunctis.ꝛ.c.cum in

a ratorẽ ad p̃miſſa oĩa ſufficiẽ/
b ter inſtructũ:ꝛ nihilominus
c ipa cã ceſſante(vt p̃mittit)
d ſe ꝑſonalit̃ ꝑſentauerint:ele/
ctiões de ipſis factas:eo ipo
virib⁹ vacuãtes: ipos omni
iure(ſi qõ eis p electionẽ hu
iuſmodi queſitũ eẽt) decerni
e m⁹ eẽ p̃uatos:electos ẋo q̃
ſe ſine act̃ iurib⁹ ꝛ munimẽ/
tis ſuis ꝛ ꝓceſſus ſuos cõtin
gẽtib⁹.ꝑſonalit̃ vel p ꝓcura
f torẽ (vt p̃mittit pñtauerint)
ea volum⁹ ex cõẽptu cõſtitu
g tionis hmõi eo caſu pena p/
celli:vt ꝓ exhibẽdis illis ali
bi q̃ apud ſedem ipam (niſi
h ex iuſta cauſa)non poſſint di
lationem aliam obtinere.
i ¶ Ad hec vt diligẽs inqui
k ſitio ſup electionibus et eli/
m n gentibus ꝛ electis ac aliꝫ p̃
o miſſa cõtingentib⁹ plena in/
formatio poſſit haberi: quaz
infoꝛmationẽ p ꝓcuratores
(qui vt plurimũ conſtituunt
p abſentes:ꝛ ꝓceſſus ignari)
curſus cauſarũ non ſentit de
q facili ꝓuenire:de ipſis electo
r ribus due ꝑſone ad min⁹ ſu/
s p negocio ipo(vt de electꝰ p̃/
mittit)ſufficienter inſtructe:
t qñ electionẽ cõcordẽ eſſe con
v tigerit:infra idẽ tps p capi/

ter.R.de cõſuetu.eũ dilectus.cũ ſi. Idẽ de aliꝫ q̃ dixit ca hoc fuerint in dubiũ reuocata. m ¶ Electis. in/quiret circa hoc de hiꝫ q̃ habes.ſ̃.e.cum in cunctis.et xxv.diſt.vſq̃ ad.xlix. n ¶ Premiſſa.electiones electores ꝛ electos. o ¶ Plena.p hãc lr̃am ꝛ ſequẽtẽ dico ſm Gar. et Guil.ꝛ Johan.mo.q̃ ſi mittantur canonici:qui tamẽ nõ interfuerũt negocio q̃ nõ ſufficit: cũ et infra dicaẽ ex ipſis electorib⁹ ꝛc. (Tamẽ vt dicit Archi.nõ eſt neceſſe q̃ fuerit cõpromiſſarij vel ſcruratores. Joan.) p ¶ Abſentes. q̃ alias eſſe põt.ſ.de pcura.licet. Ad

q ¶ Prouenire. ꝛ licet p talẽ ꝓcuratorem poſſet inſtructio ꝓuenire:nihilominus venĩt he p

ſone ſm Guil.ꝛ Archi.ꝛ facit qõ dixi in p̃n.ſup ver. periculis. r ¶ Due ꝑſone.He ꝑſone ꝓcuratorũ ab eligentib⁹ habere debẽt:vel alias apparere quõ tranſmiſſi ſint:argu.ſ̃.de here.cũ ex inũcto. ꝛ ſi iſte ꝑſone nõ venerint electus tamẽ vult plenã inſtructionẽ facere p alios:ſufficit quo ad ſe.ſed non quo ad electores: q̃ penã incurrent.ſ̃.eo.ꝟ.ceterũ. Et ſi ꝑſone inſtructe venerũt:ꝛ ante inſtructionẽ cauſe deceſſerũt: poſt q̃ ſcierint hoc eligentes tenenẽ alias ꝑſonas mittere infra tẽ tps q̃rũ ſuperius eſt taxatũ:alias ꝓpter nouũ cõtemptũ penã incurrerent:licet a p̃ncipio negligẽtes nõ fuiſſent:ad inſtar eĩ⁹ qõ dicit de electo.ſ̃.eo.ꝟ.pxi. ver.inſup. s ¶ Premittit.ergo venient cum actis turibus ꝛ munimẽtis:ad idẽ.ſ̃.ꝟ.pxi. (ſm Gar. Idẽ Jo.mo.et Archi.poſſet eĩ cõtingere ſm eos q̃ electꝰ non deferret munimenta ꝛ ſic etiã iſtis nõ deferentib⁹ cauſa inſtrui nõ poſſet. Jo.an.) t ¶ Cõcordem.licet quidã dicant electionẽ cõcordẽ que a maiori pte capti/tuli facta eſt.ru dic ſm Guil.et Gar.concordẽ qñ oẽs cõſentiũt nemine diſcrepãte. Ille eĩm intellectus eſt cõtra ſignificationẽ vocis:ꝛ ꝓbaẽ hoc infra.ꝟ.pxi.ꝛ ſ̃.eo.quozundã. v ¶ Idem tẽpus.infra qõ electus debet ꝑſonaliter cõparere:ꝛ ſi electus ſit remotior q̃ electores:ſufficit q̃ ꝑſone inſtructe veniãt infra id tẽpus infra quod electus remotior venire debet ſm Guil. et Gar.Si aũt electus eſſet ꝓpinquior: dico eligentes habere menſem ꝛ tẽpus arbitrariũ ꝛ.xx.dies. ad impoſſibile eĩm nõ obligaẽ.ſ̃.de reg.iur.nemo.cũ ſuis concor.ꝛ verba ſunt cuilli modo intelligẽda.ff.ad exhi.l. penul.ꝛ dico ſm Guil.et Gar.q̃ ſi in curia ille ſit q̃ eſt electus vltra montes habebũt ꝑſone inſtructe tempus ad veniẽdũ:qõ haberet electus ſi eſſet in eccleſia:ꝛ curreret a die eis notificari conſenſus exhibiti: cuius rãmẽ eſſet q̃ cum mittũt ꝑ cõſenſu:mitterent etiã perſonas inſtructas ſm formã hui⁹ decre.ramẽ licet hoc nõ fecerint non incidunt in penã. Qualiter eĩm artari debent ad ꝓſecutionẽ cauſe donec ſciant an electus cõſentiat. Idem dico ſm eoſdẽ: q̃ ſi duo ſunt electi: quoꝝ

vnus est in curia alter in ecclesia ille qui est in ecclesia statim post suū cōsensum exhibitum arrat hoc tempore: cum eīm decreta. ista dicat post cōsensum cc. stabimus retrul: nec dicemus q habeat vel possit expectare cōsensum alterius electi. a ¶ Expensis. necessarijs z moderate vt in sequēti. §. b ¶ Discreta. Si autē aliqua sint discreta: aliqua cōmunia. si ant de discretis ptinentibus ad plarum si sufficiunt. alias qō de est p hanc litterā de cōmunib⁹ suppleat: sed si de bonis ecclesie plus recipit vn⁹ q̄ alter: debit ne tantum vnus si/ cut alius: Dicat fm Bar. q est triplex genus expensarū. In expensis que fiunt in causis vel negocijs generaliter ad tota ecclam ptinentibus fit cōtributio fm facultates vt qui plus habet plus soluat. de censi. sopite. z c. cū instantia. sicut et in naui iacture sūmam p precio rerū distribui oportet: z qui plures res saluabit plus cōferet. ff. ad. l. rho. de iac. l. j. §. iactura sūmā. Alie sunt expēse ptinentes rīm ad bona discreta: pura ad dignitatē: tunc de illis bonis discretis fieri debent expense dūmodo sufficiāt. in expensis vero q̄ ptinent ad bona cōmunia de cōmunibus he fieri debēt. hoc satis ꝓbat hec lra fm Bar. c ¶ Alloquin: Jd est si bona discreta non sunt. d ¶ Aliūde. cōrahent mutuū (nō rī altenabūt bona ad epm ptinentia. xij. q. ij. si qua de rebus Archi. Jo. an.) cum manifesta sit in h ecclesie vtilitas. x. q. ij. precarie. xij. q. iij. qui cū q̄s. vel si id cōmode fieri nō potest a dioc. clericis charitatiuum petunt auxiliū. de censi. cū apls. §. phibemus. tractat eīm subditorum salus. lxj. di. miramur. (Job. mo. alle. vlij. q. ij. c. j. er. ij.) e ¶ Possint. cōmode. ff. de ver. sig. nepos. f ¶ Instructi. instructe debet dicere cum supra dicat psone. Bar. g ¶ Transmittant. nō ergo sufficit eos eligere nisi transmittant. Si ergo electi primo nolunt ire. alios eligant z trāsmittāt. illi autem electi qui venire noluerint: hac pena tanq̄ culpabiles puniant infra. §. ceterū. qō eīm fit a maiori parte capituli: minor ps sequi tenet: nisi rōnabile id ostendat: de his q̄ fi. a maio. par. ca. c. j. vnde venire tenebā: Ad. tur: ad idē. iij. q. j. nulli. vij. q. j. q. fratres. xvj. q. j. vos Ad. autem fratres: z qō ibi notat. (Idem Job. mo. et Archi. Et scias q non excusant p eo q sint alij in ecclesia ad hoc officiū digniores: vt no. xj. q. iij. quid ergo. et. xxiij. q. j. c. vlti. Jo. an.) h ¶ Sivero quarta ps. ponit quid iuris de missione psonarū quando electio facta est in discordia. Jo. an. i ¶ Due psone cōparent. qō est j. et si iste psone se aduersarios in iudicio constituant nihilominus instruere possunt: cum z infra dicat q opponētes instruunt: nec sunt isti ppie rei: sed instruūt causam cū actis iuribus z munimentis: z p hos instruet papa vel auditor i facti veritate. Jo. an. k ¶ Plures. selectiōes. z intelligas siue sint due siue plures dūmodo oēs suas psequant electiones. l ¶ Necessarijs. Que sunt ille quibus non facit res

a tulū in expēsis de bonis ad prelatū ipsius ecclesie de cuius electione agit ptinētib⁹.
b si sint discreta: alioq̄n de cōmunibus vel per ipm capitulum aliūde ꝓuisis: si de ipsis discretis vel cōmunibus
c tunc haberi non possint: ad oīa instructi plenarie transmittant. ¶ Si vo in discordia electio vel elections ipse ꝓcesserint: tunc due perso/ ne ad minus de parte quali/

k bet cū sint plures. vel de parte electi: cum electio vna ꝓ
l cesserit in necessarijs et moderatis expensis electoz: q̄s
m si electi exhibere ꝓtēpserint: (nisi forsan ipsos facultatuz
n impotētia pro qualitate negocij excusaret) omni iure ip
o sis ex tali electiōe quesito pri
p uentur: z quando vnicus est electus: cui aliquis vel ali/
q qui se opponūt: in expensis
r ipsorū ꝓprijs: eo casu tā op/

Triplices expense

Ad.

Ad.

perlenta erat: vel deterior futura: velles que meliorem causam facit deteriorem esse nō sinūt. ff. de ver. sig. l. impensa. z dico fm Bar. q placet Archidia. z Johā. mo. q conditione ex hac decre. electi non tenebunt ad vtiles: cum de necessarijs rīm dicat: sed actione negestorum bene. ff. de nego. gest. sed an vltro. §. ꝑ cura. cū p cau sa. m ¶ Contemplerint. Sed an teneat offerre. an sufficiat q paratus sit solucre dubitat: et videt q teneat offerre. C. de contrahen. z cōmit. stipu. magnam. ff. de leg. cōmiss. l. si fundus. ad fi. vbi dicitur q offerre tenetur: alias in penam incidit. et. §. de loc. potuit. Arg. cōtra. ff. quorum legatorū. l. fi. §. j. vbi dicit q sufficit si paratus sit satisfacere. nec tenetur offerre sed moram petenti non facere. ff. de ope. liber. cuz patronus. ff. de dam. infec. l. iij. §. hec autem. Solu. dico fm Bull. z Bar. per iura vltimo allegata z per decre. de iureiu. breui. z. j. ō sen. excō. cum medicinalis. §. exemplū. z per litterā istā que dicit ꝓtemplerint. quod sufficit si soluere sit paratus. z cōtraria loquunt cum statura est dies que interpellat. g ¶ Impotentia. et tunc expensas dare tenentur electores. vbi eīm ius postulatum excusat: incūbit hoc onus postulantibus. infra. §. penul. a simili vbi ius excusat electum incumbat onus expensaꝝ electoribus: z satis hoc patet. j. §. ꝓpter. vel si personas. z idem dico si electi possunt sed nolunt has expensas soluere per palleg. ver. o ¶ Pti/ uenē. per sententiā. vbi eīm vult decre. hec q sit canon late sententie bene hoc exprimit: ita z hic fecisset si hoc voluisset. §. de deci. ad audientiam. (non tamen puniē tur isti vt transgressores canonis pena depositionis. de qua. iiij. dist. §. fi. cum hic sit certa pena statura. ff. de pe. sancto. Nec debet quis duplici pena puniri de iudi. at si clerici in fi. fm Bar. et Johan. mo. Jo. an.)
p ¶ Vnicus. si ergo sunt plures electi. dico per hāc litteram et per illam infra. §. ꝓpter. opponentis vel opponentium cum vnicus est electus: q opponentes venire non renentur: ista eīm decre. nō compellit alios venire nisi electos postulatos z ꝓsonas instructas z opponentes: cum vnicus est electus: a verbis ergo non recedam: immo verbis editi deseruiam. ff. de lega. iij. nō aliter. §. de rescrip. suscepturn. z hoc intellexit Bull. et Bar. de his opponentibus qui sunt de electoribus. p illis enim veniunt electi et persone instructe: sed si alii/ qui sint opponentes preter electores: pura dioc. clerici vel alij quorum interlit ipsi venire debent: sed eadez ratione qua supra dicit poster: q in eis locum non habeat hec decre. sed illa. §. eo. statuimus.
q ¶ Opponunt. in formam vel personam aliquid obijciendo. §. eo. c. j. r ¶ Opponens. dixit Guilhel. et Bar. q si archiepiscopus vel episcopus se opponit p/ sonaliter venire non tenetur. quia durum esset q occasione huius oppositionis suam ecclesiam vel ꝓuinciā derelinquerer: z ideo sufficit si ꝓcuratorem mittat sufficiens

Questio

cienter instructū: tāq̄ iusta ⁊ rōnabilis causa eum excu
ser.ff.de.proxi.vl si psonas. ⁊ ff.eo.§.penul. vbi ñ astrī
git personaliter venire ecclesie aliqrum: eriam si postu
latus fuerit. a ¶ Duo ad minus. Si autē.x. sunt op
ponentes et diuersa crimina opponunt: vrpote vnus
adulterium: alius homicidium:
et sic de singulis
sufficit duos mit
tere sufficienter i
structos. fz Bull.
et Bar. cum hec
littera non distin
guat: et sic satis
facum dicemus
huic constitutio
ni: et inconueni
ens esset tot op
ponentes com
pelli venire: ⁊ ele
ctum per tot di
stringi. ff. de ex
er. ac. per plures
licet sit argu. con
tra. quia si plu
res de vno crimine accusant: magis idoneus eligitur a
pretore: si autē de diuersis omnes venire tenenē: nec ad
mittiē vnus pro alio. ff. de accusa. ss plures. C. de accu
sa. l. qui de crimine. Sed illud quia vbi criminaliter de
crimine agitur: non potest procurator interuenire: sed ꝺ
agitur ciuiliter ⁊ ideo secus. de accusa. super his.

ponens q̄ opponētes huius
modi: si duo tantū vel si plu
a res duo ad minus ex ipis op
b ponentibus in expensis ipso
rum opponentium: plene (vt
dictum est) cum actis et mu
c nimentis instructi compare
ant: vt per premissas perso
nas vel negocium plenarie
e instrui: vel sedes eadem va
f leat informari: an ecclesiaruz
g vtilitate pensata: et aliis in
spectis circumstantijs: super

b ¶ Expensis. quas si dare noluerint: et ita null⁹ ve
nit tanq̄ culpabiles puniantur. ff. §. proxi. ver. vel si p
sonas. c ¶ Instructi. respicit illud due persone alias
instructi: et respicit illud duo ex opponentibus ⁊c. ⁊ an
illi duo contribuere teneantur. dixi. ff. eo. cum non dece
at. d ¶ Compareant. infra idem tempus infra quod
electi venire tenenē: vt intelligatur repertum. ff. de ap
pella. secundo requirit. et si electus obijciat opponenti
q̄ tempora non seruauit: et opponens idem obijciat ele
cto: primo discutietur de iure opponentis tanq̄ de pre
iudicialī. C. de adul. quonaz. ff. de ordi. cogni. ruam. pri
us enim persone opponentium discutiende sunt. xxiij.
distin. illud. de accu. c. j. et simul de vtroq̄ cognoscere nō
debet. ff. de iudi. exhibita. fm Guilhel. et Bar. Dico ta
men q̄ iudex excluso contradicente ex officio suo cogno
scet vtrum electus tempora seruauerit. ff. c. cum nobis
Questio olim. Quid si opponentes a principio non venerūt infra
tempora sed post: et se petant admitti ad ea que de no
uo peruenerunt: nunquid admittentur: videtur q̄ sic. ff.
c. vt circa. §. alioquin. ff. c. c. j. ff. qui ma. ac. pos. cū i tua.
Et ne per surreptionem ⁊c. ff. c. cum dilecti. §. nos ve
ro. Sed dic ꝓtra per hanc decre. que excludit eum a to
tali ꝓsecutiōe ꝓcessus. et q̄ ꝓtra re calūniat⁹ est: nec ꝺ il
lo nec de alio crimine re accusat. ff. de accu. si cui. iij. q. x.
si accusatoz. non ob. decre. vt circa. punitur eiā ibi q̄ nō
expressit: sed exprimere non potuit quod ignorabat: hic
autem punitur quia cōtempsit. decre. autez statuimus.
non ob. quia ibi non priuat ꝓsecutione ꝓcessus. sed in ꝺ
punitur q̄ in eius absentia procedit ur. veniens igiē ad
mittiē in eo statu in quo causa reperetur: dicam⁹ igitur
hoc per decre. istam specialiē introductū non ob. decre.
cum dilecti: quia officium iudicis non deficiet: vt in pre
dicta decre. cum nobis. e ¶ Instrui. ita q̄ finiri pos
sit. f ¶ Informari. quando non est tale quid proba
tum: per quod negocium decidi possit. g ¶ Alijs cir
cumstantijs. Quid eiā si per istos informatur iudex: q̄

pbationes de facili pūt hri in curia: vel ñ nisi cū magna
difficultate ꝺ inspecto vel cōmissionē facier: vt ad pba
tionē facīdā in curia cōpellet. Bar. h ¶ Alibi. ad
ḋd fiet ista cōmissio cū electi⁹ ⁊ opponētes ducere rene
anē oia mūimēta: dic illō vez ꝺ pbatiōlw p instra fa
habendis aliquibus proba
tionibus: seu quibuscunq̄ a
h lijs: sit alibi faciēda commis
sio: vel equitate suadēte par
tes potius apud sedem ipam
in probationibus ⁊ alijs sint
k artande. ¶ Ceterum si eli
l gentes electiones ipsas con
cociter vel in discordia cele
m bratas: infra octo dies post
n q̄ commode poterunt: elec
tis presentare distulerint: ip
o sos qui culpabiles in hoc ex
clēdis: fz ista cō
missio sit taxatiōe
pbationū faciendaz p testes q̄s
ad curiaz ducere
cēt difficile: de fi
deliss. ꝓstituti⁹. ij.
q. ij. c. vl. Bar. et
Bull. z idē pos
set intelligi si ha
beret pbare p in
strumēta q̄ secuz
ducere ñ potuit:
puta hulegium
qd alteri⁹ erat ñ
suū: nec illud hre
potuit vt ipedit⁹
fuit p aduersariū
q̄ min⁹ hre posz
vel sic: ad ꝺ de
fi. instru. cōtingit. et. c. accepimus. de testi. eo. pueniē. j
Bull. l ¶ Arrāde. et testes cōpellēdo ad curiā venire
ē. ꝺ testi. cō. c. ij. k ¶ Cetez. q̄nta ps. l ¶ Electōes.
scias fm Bar q̄ ꝺ qd ꝺ dz hz locū nō solū i electiōlw
cathedraliū eccliarū et regulariū: ꝺ ḋw ꝺ loq̄ē decre.
fz z in oib⁹ alijs electionibꝫ. qz. ē. in fn. decre. ¶ Nicola⁹
corroborat qd statuerat Greg. cū hac tpis moderatōe.
Grego. autem de quaiber electione loquitur: sic in qua
liber electione locum habebit moderatio. m ¶ Octo
dies. z si exiuerunt competenti tempore ad pūrandum
electionē excusabūē ppē supuenīētē casū: si aūt exiuēre
eo tpe q̄ venire poterāt vtēdo duplomate: ipedimētuz
supuenīēs nō excusat eos. ff. si q̄s causa. l. ij. §. si q̄s tñ. ē
e. cū i veteri fz Bull. z Bar. n ¶ Electē. si aūt pūta
rent generali ꝓcuratori electi nō sufficit: qz tpalis he
reditas p talē nō acq̄rit. ff. de acq. here. p ꝓcuratorem:
multomin⁹ spūalis: nec mrimoniū carnale per talē cō
trahit. ff. de pcu. c. vl. ff. de ri. nup. generali. (rez. hui⁹. l. Ad.
vide de renū. post trāslationē. sup. j. glo.) ¶ nec spiritu
ale: qd est vez nisi electus ratū haberet infra td tpus
infra qd sibi debuit pūtari. ff. rem ra. ha. l. penū. Si au
tem pūtē ꝓcuratori ad hoc speciali sufficit per eadem
tura. ad hoc. ē. de pben. accedens. xxxij. q. ij. honorane
C. de acqui. pos. l. j. cum ss. o ¶ Qui culpabiles: si ꝺ
ignoreē qd erit: videē q̄ nullus incidat in penā: qz san
ctus ē ⁊c. ff. de pe. absentē ⁊c. Arg. ff. qz si plures per
cusserint z vnus solus leraliter: et ignoreē quis: oēs de
occiso teneñ. xxiij. q. vl. c. vlti. ff. ad. l. acqui. Item me
la. §. fz si plures. Sol. lapsus tpis ꝓbat omnes culpa
biles: nisi ꝛrū aliqui ostendant: puta de sua diligentia
vel q̄ miserunt: z missus fuit impeditus vel negligens
fm Bar. non tamen videtur q̄ negligentia missi excu
set eligentes. ff. eo. si compromissarius. j. rūso: nisi hic di
cas contra per hoc verbum culpabiles: non obstante
contrariū: quia cum sint plures et vnus deliquit et al
ter non: tunc habet locum lex illa absentem. sed cū om
nes deliquerunt sed non equaliter: tunc habeant locuz
iura pro hac parte inducta: nec enim potest aliquis in
nocens appellari: vt in. l. absentem. fm Bull. et Bar.
hic autem omnes presentare debebant: nisi ergo pro
betur contrarium. dicam omnes in culpa. (facit q̄ scri Ad.
psi de homi. significasti. ij. q̄ si discerni. Job. an.)

a Totaliter. p hanc ſram dico q nec electionem alterius pris potuerūt impugnare alias non eſſent totaliter excluſi. ad ħ. ſ. eo. ℣. opponētis. b Excludētes. z ſic excluſi ſūt ipo iure: z ſi cū eis de facto proceſſum ē ſi poſtea excipiat in medio cauſe: de tali proceſſu ſe iuuare non poterunt: iudex tamē ex illo proceſſu poſſet animū informare cū caſus ſit iſte in quo p/cedit ex officio ſuo: vt plurīes ſupra dixi. (facit Cle. eo. tit. ꝓſtitutionē i fi. er ꝓcor. Jo. mona. z Archi. Jo. an.) c Beneficijs. non g officijs: et Caſus merito. Pōe eīm q fuiſſent oēs culpabiles: q̄s interim officiaret eccl'iam: z ſi nollent iſti interim officiare: p quatlonē beneficio compelleret eos epūs: ſi cām rōnabilem non allegent: de cle. nō reſi. inter quattuor. vel ſaltē ſi vult eos ob multitudinem ſuſtinere ſm Buil. z Bar. de ipoꝝ beneficijs faciet eccleſie deſeruiri: vt de clerī. nō reſi. c. pe. z de appuentt. ij. z ſi hac ſuſpenſione durāte vacat eccleſia: eligere poſſunt. alias decre. cū in cūctis. ſ. c. ti. non quaſſet eos ſpālīt hac ptāe. ad ħ eo. ti. cū Vinto. eligi aūt non poſſunt medio tpe in illa ſaltē eccl'ia in qua ſuſpēſi ſunt ſm Bar. et Buil. ſ. eo. ti. p inq̄ſitionē. d In ipa eccleſia. ℣. No. ſuſpenſū a būficio in vna eccleſia: nō ꝓpt ħ ſuſpenſū in alia: ad idē. ℣. e. ſi cōpromiſſarius in fi. z ℣. de re. ec. nō alie. ħ ꝓſultiſſimo. z ℣. de offi. or. ſi canonici. ſec' in excōicato vel ab officio ſuſpēſo. iij. q. v. q̄ſquis. vij. q. j. ſi quis preſbyter. e Extūc. ſ. poſt dictos octo dies. f Suſpenſos. eſt g canon late ſnie. ſic. ſ. e. cuz in cūctis. z ſi eps eēt q̄ voce haberet pura i electōe metropolitani (vt ſuffraganei eccl'ie Raueñ. de conſuetudine ſm Archi.) cuitat hāc penā: cū de ipo nō caueat expreſſe ℣. de ſen. excō. q: ꝓculoſum. z ℣. e. ſi cōpromiſſarius. ℣. hui'. penā aūt ſuplorē nō cuitat. ſ. toralē a ꝓſecutione. zc. (Sz ad certū eps vt p inferiora patz. Jo. an.) Et ſi q̄rat an eps ralīt ſuſpēſus poſſit abſoluere: Dicendum eſt ſm Buil. z Bar. q nō. arg. decre. ſ. e. j. vbi nulla zc. z. ſ. de teſti. rā ſcis. ibi: Donec nr̄am mereanē zc. facti eīm queſtio in arbitrio eſt iudicāt: pene vero perſecutio zc. ij. q. iij. ℣. notandū. ff. de abol. l. j. ℣. ij. iam eīm ſi dicerē ꝓrīū illuderē huius canonis pena z ſiīlium: q̄s in/conuenīs eſſet. non ob. decre. nup. de ſen. excō. q: loquīt in excōicatione ſm Bar. vbi malus vertīt periculum: z ideo facilius remouetur: quia nullus vſq; ad certū epūs excōicat: ſed donec ſatiſfaciat vel caueat. de ver. ſignī. ex pte. vñ vere loq̄ndo ibi pena nō remouet': ſed q̄s iuſtarutt adimpleſ. Sz q̄d dices ſi electo nō fuit ꝓſenta/ta tpe debito: electꝰ pꝰ nocūtā iter arripuit: fecit expenſas poſtea pūrat ſibi electo: electus reperit eam minus canonicā: nō vult conſentire. q̄ro nūq̄d electores teneant ei ad expenſas quas facturus nō fuiſſet ſi ipſi debito tpe ꝓſentaſſent: Dico q ſic ſm Bar. z Buil. alīs electo p ꝓſtitutionē hāc laqueus pareī. ad ħ. ff. de perī. z cōmo. rei. ven. l. vl. C. de iudi. ſancim'. z ℣. de offi. or. ſi canonici. j. rūſo. et. ℣. j.

g Alio colore. pura quia ſe ingerunt de alicuius ſuplorīs aūcte. vel pone exemplū. ſ. eo. auarī/cie. z q̄d dixi de ſuplore intelligas q̄ id nō poſſit cōcedere. h Perpetuo. intelligebaī et ſi nō fuiſſet appoſitū: exq̄ eīm quanī ꝓpetuo quasi intelligunt. C. de penſ. ſeru'. l. di. c. j. q̄d dic vt. ſ. de cōſti. ex lris. z p hāc ſram ꝓpetuo: dico q ſi eps ipſis quasi ea velīet de nouo ꝓferre non poſſet: ad idē. ſ. e. cū in cūct. z. c. licet canon. z. c. auaricie. z melī' ℣. e. c. cōmiſſa. ℣. porro.

i Quesitio coloze ingreſſerint: illis ipſo iure perpetuo ſint p/quati. Vel ſi perſonas inſtructas (vt premittitur) etiam ſi opponentes vel electi mittere vel venire ſeu expenſas miniſtrare contēpnāt: deſtinare neglexerit: niſi eos capitli vt contradicentium paucitas: ſeu alia iuſta et probabilis cauſa ſuper hoc ſuborta: ad ſuum ſuffragium admittere: ſeu ſi ſuper hoc ſtatutum ſit: ſine eis poſſe proced

a ¶ Procuratorē. etiã extraneũ qui nõ sit de electo: nec de opponentibus vt declarat sequens littera: ibi di cas personas dirigere teneantur. Bar. b ¶ Nihilominus. si ꝯo antecz cessaret impedimentũ esset negocium in curia terminatuz. non credo q personas dirigere teneanť: cũ tam instructioni vtiliꝰ nõ sit locus ad ꝺd ergo inanib⁹ sumptib⁹ se vexarẽt. ff. de in/offi. testa. l. j.

causa euidenter excuset: in q a casu procuratorem sufficiẽter b instructum mittere: et nihilominus cessante causa dictas personas dirigere teneãtur: et a totali quo ad se prosecutione processus: et a prouentuum beneficiorum que in ecclesia ipsa obtinẽt: per trienc nuũ continuũ ꝓceptione pꝛiuenť: opponẽtis vel opponẽtium: cũ vnic⁹ est electꝰ: cõtumacia simili pena plectenda: d uihilomin⁹ tamen in ꝓmissis casibus quibus eligentes vl

c ¶ Pꝛiuẽtur. p sentẽtiã et ꝓbabit eos papa: vel iudex ab eo dat⁹ z ibi ꝺ facere poterit epũs ꝓpꝛi⁹ q debet canones obseruare: z a subditis facere obseruari: z sacroꝝ canonũ ẽ minister.

Ad. xxj. dist. ꝟ. j. (z custos. xxiij. q. iij. cum quibus i fi. ſm Archi.) z lõ nõ credo ſm Gar. q ſi in isto triennio se ingesserint: q sint ꝟuari ꝓpetuo: vt supra eo. in alio casu: ex q repetitũ nõ est: cũ sit penale z restringendũ: iudex tñ ex eo poterit eos punire. Sed queritꝰ ãre in ꝓcedẽti casu ꝓtanť ipso iure: z b ꝑ sniam: dixit Bar. b ideo: q papa reputauit eos amplius deliquisse: z qz hic est tã quasi iudiciũ z ibi quasi extraiudiciale: z ideo forte iudex non cẽt ita paratus ibi vt hic. (Sp. q no. de pe. felicis. in vlt. glo. Jo. an.) d ¶ Contumacia. vt qz nõ venit: cũ sũr vn⁹ vel duo. vel qz duos ex se nõ mittũt cũ sunt plures. Sz nõne ex istoꝝ repulsione posset sequi inq̃as: pone enꝝ electũ indignũ: Sol. licet istꝫ repellanť: officiũ iudicis non quiescit. sicut z vbicũq; periculum animę vertit. sup/plet. ſ. e. cũ nobis. de excep. exceptionẽ: z vbi publica offenditur vtilitas: vt in milite ꝓcuratore. C. de ꝓcu. l. mi litem. z de his q̃ ostant sibi tanq̃ iudici. de postu. pla. bene. j. vbi de hoc. z suppler ea q̃bus omissis non valeret ꝓcessus. de libel. ob. c. j. z de lit. ꝓte. c. vno. cauere eram ꝺz ne sibi illudať. ff. de iudi. si ꝓtor. z ne inuanũ partes vexenť. ſ. de offi. dele. sup q̃stionũ ſ. porro ad fi.

Quæstio

Adi.

Quibꝰ casibus iudex possit supplere ex officio

e ¶ Pena. excludunť q̃ a ꝓsecutiõe ꝓcessus: z bñficijs p ertiẽtiũ ꝟuabunť: sz istꝫ opponẽtes q̃re puniunť in bñficijs: nõne a sua oppositiõe sine pena desistere pñt: in/tellige ſm Gar. z Bull. b de illis q in sua oppositiõe p sistũt: vel recedũt ab ea eo tpe z mõ q̃ ab eo recedere nõ potuerẽt ſ. eo. ab eo. ſ. eo. q̃uis. z. c. statuim⁹. f ¶ Plecẽda. argue (i duob⁹ q̃ post hec glo.) ſm Gar. et Buil. q nõ est canon late sentẽtie q̃ ad b: z dixit Gar. q istꝫ opponentes p modũ denunciatiõis possunt dicere clerionẽ nullã. arg. ſ. de accu. veniens. z. c. platoꝝ. (Archi. alle. de iureiur. ad nr̃m. ij. z. c. z si chꝛistus. melꝰ facit. c. quemadmodum Jo. an.) sed per modum oppositionis vel exceptionis non: quia a torali prosecutione z. officium tamen iudicis non cessat: vt pluries dixi. ꝓcor. Jomo. z Archi. g ¶ Nihilominꝰ. i. nõ obstãte q istꝫ excludunť. h ¶ Pꝛiuilegio. cũ eligẽtes excludat: qz ecclesie nõ pũrauerũt: vel ꝓpꝛias instructas nõ miserũt z etiã cũ opponẽtes puniunť: qz hãc decre. nõ seruauerunt, Jo. an. i ¶ Pꝛiuantur. supple vel pꝛiuari manť ꝓpter casum ꝓcedentez. k ¶ Nullum pꝛeiudi/

tium. z ita iudicialis negligentia eligentium nõ nocet huic electo. Sz nunqd ꝓcessus eligentiũ habitus contra ipsos nocebit electo: vel alijs q̃n iudicio non fuerũt: Dic ſm Gar. q electo scienti ꝓiudicabit: tñ anti nõ ijs. q. vj. hec q̃ppe. ſ. de dolo z ꝓtu. cũ oli. ſ. ꝺ re indi.

opponentes: quo ad se pro/i cessus prosecutione pꝛiuanť: electis per hoc in prosecutio/k ne sui iuris: nullum pꝛeiudi/l cium generetur. ¶ Deniq; cum ad postulationem con/cordem vel discordem proce/m di ꝓtigerit: z aliqui patictes n in ordinibus vel etate defe/ꝓctum vl his silꝫ postulẽtur: q nõ q̃ alijs ecclesijs alligati: li r bex nõ habeat sine nr̃a pmissione volatũ: circa quos tali s ter alligatos nihil de veteꝛ t iuris obſuãtia imutam⁹: po/

cuius. alijs autez q̃z interest nõ: qz sint electi: ſz alitꝫ nocet z scientibꝰ z tãtibꝰ vtiacti/one populari ꝺz iꝰ ꝓcessus ꝓtra vnũ ꝓiudicat alis etiã tãtibus nisi ꝺoceãt de collusiõe vl ꝺe ꝓpo interesse. ff. de accusa. si cui. ff. de iureiu. eũ q. ſ. in popularibus.

l ¶ Deniq;. sez ea ꝓs. z. ſ. plene dixi qualiť debeant se hr̃e eligentes z electi: z etiã opponentes: mõ vult dicere q̃liter se debeãt hr̃e postulãtes z postulati. Bar. m ¶ Et alicq. z ꝓ. l. vl. ꝓpe. n ¶ Vel erate. q patiank in his defectũ. colligę. ſ. e. cũ in cũcť. z. c. iz canõ. ſ. ꝺ era. z q̃ ll. ꝓterea. cũ patictib⁹ aũt defectũ i ordib⁹ dispẽſãt epl in ꝓdl. decre. ꝓterea. z eo. tl. ruam. in episcopatibus papa de offi. lega. q translationem. de excessi. ꝓela. sicut vnire (de hoc dixi de eta. z quali. a multis. sup. iij. glo. Jo. an.) cũ partictibus defectũ in erate quo ad episcopatus solus papa dispẽſat. ſ. eo. tl. cũ nobis oli. ſ. fi. q̃ ad dignitates. tene qꝺ habes ꝟ. de eta. z q̃ll. c. vno (qꝺ b no. Jo. mo. An doctoꝝ opt. illũ excuset cũ quo p epiſcopũ fuerat dispẽſatũ: ibi dicã sup ꝟbo dispẽſare in fi. glo. Jo.) quo ad parochiales ecclias tene qꝺ habes. ſ eo. licet canõ. o ¶ Similes. vt illegitime nati. ſ. eo. innotuit. p ¶ Postulentur. intelligas istum. ſ. indistincte: siue imediate pꝛiuet vel appellet siue non: quia ex quo non potest alius dispensare quo ad hoc imme/diate dicentur pertinere. Item cum postulanť ad regulares ecclesias z appellarum est: vel immediate pꝛinet ecclesie: vel talis est casus in quo non potest alius q̃z papa dispensare: et quia tunc quo ad hoc immediate p tinere dicentur. q ¶ Alligati. vt episcopi archiepi/scopi vel similes (de episcopis qui renunciauerunt loco non ordini. tenent hic Bar. et Jo. mo. q sunt eligẽdi. sed Archi. tenet q sunt postulandi: tene q distin/guẽdo dixi de renun. post translationem. super glo. ij. Jo. an.) Quid in alligatis inferioꝛibus ecclesijs: puta abbatibus exemptis: olim erat dubitatio an tales deberent eligi vel postulari: que terminata est ꝟ. e. st abbatem. sez q debent eligi: et sic non habet locum iste. ſ. r ¶ Nostra. non ergo loquitur de his qui sunt talibus ecclesijs alligati q sufficit alterius licentia.

Ad. Ad. Ad. Quæstio Quæstio

s ¶ De veteris. seruent ergo illi decreta. ſ. eo. c. j. Et ex q̃ postulati in hoc casu nõ tenenť ad hoc ius seruã/dũ ꝓpter equalitatẽ seruãdã in iudicijs: dico q nec opponentes venire tenentur: sed sufficit q seruent ipsum ius antiquum: nam et etiam pꝛiuilegium vnius partis sepe ad allam extenditur. C. de fructi. et lit. expen. l. vl. ſ. de mu. pe c. ij. t ¶ Postulatos huiusmodi sez partientes defectũ in ordinibus vel erate vel his silꝫ.

Pꝛiuilegia extenditur.

a ¶ Moderata. hoc dixit ꝓb id qđ sequit: vt eo sal/uo. ꝛc. b ¶ Consensum. scz ex quo cōsentire non debēt quādo inciplat eis currere tempus: ¶ Rūdeo fm Bull. z Bar. qñ deliberauerūt de nō dissentiēdo: vt respōderāt se nō dissētire: vñ dixit Buil. q eps postulat⁹ ad aliā et cleſiā sic dz rūde/re: nec consentio nec dissentio: sed in ħ me volūtati dñi pape suppo/no: ad ħ. vlij. q. j i scḣtur: qđ ifra mēsem facere de/bent. s. co. cꝫ sīt. Et dico q postu/latio dz ꝓsentari postulato: alſ q/ liē deliberaret de dissentiēdo vt nō dissentiēdo: et si postulātes negli/gentes fuerint in ꝓsentādo: pū/enē vt electores. q ſtraz q sequit: z negligēres statu/ta ibidē sīlis ꝛc. c ¶ Dictū ē. s. ·§·si vero. d ¶ Aliqⁱ. vt ꝓsonis instructē vel aliis. e ¶ Subministrēt. eadē distinctione seruata q supra/ dicta est in eligentibus. s. an sit celebrata in concordia: an in discordia fm Bar. (Et scđo casu ministrant de p ꝓpio: z si non habent vnde: vt quia sunt regulares de cō/munī. de accu. ex pre. z. c. pe. fm Bar. et Jo. mona. z idē Archi. s. ·§·si vero. z facit q no. in fi. vlti. glo. Jo. an.) f ¶ Non dissenserint. nota medium inter consentire z dissentire. s. non dissentire. concor. j. de reg. iur. is q tacet. g ¶ Instrucras. et dic fm Bull. et Bar. licet hic tex. ñ exprimat: q etiaz oponentes tenenē venire: quia ꝓpter parem rationem habuit ꝓ expresso. ad hoc. s. c. j. et. c. vt circa. et eadem est ibi ratio. s. ecclesiarum pulsio. h ¶ Premittetur. in ·§· ad hec. et ·§·si vero. i ¶ Ne/gligentes. s. postulantes et postulatos negligētes in ve/niendo vel mittendo. k ¶ Similis pena. inquantus esse potest. electus cīm quatus est iure tam sibi acḣsito: postulatus aūt solū spe gratie quā habebat: et idē di/co in eligentibus. l ¶ Nec per hoc. ne credat aliquis q quia postulati coguntur ad veniendum habeant ma/ius: hoc hic remouet. m ¶ Pro clerī. no. hic mentez z causam huius constitutionis fm Bar. et Jo. mo. n ¶ Gratia. s. illa generall. de qua dicitur. s. de resep. sedes. et. c. nonnulli. et vl. s. de corne. c. ij. et hoc si postu/latio concors fuit. vel saltem a duabus partibus facta: in quo casu fm quosdam potest peti confirmatio. s. eo. cum ad monasterium. et. c. officij. ·§·fi. et si talem admi/serit inferior dicetur facere gratiam: et si non admise/rit facit iniuriam. ff. de aqua quott. et estiua. l. j. ·§·pe/nul. Si autem non sit facta in concordia: vel a duabus partibus: et ex causa pendet ex gratia speciali. s. ti. ꝓpxi. postulationem. z. c. bone fm Bar. q ħ ꝓsecut⁹ fu/it qndā materiā extraneā de arctāris: quā videbim⁹ ff. de ap. nō solū. o ¶ Pozro. septia ps ī q: q supra dixe/rat electos z eligēres postulatos z postulātes teneri ad q̄ſdā expēsas faciēdas: dubitaret aliqⁱ vtr ꝓ ea posset re/cupare: lō addit qđ sequit. Bar. p⁹ dabit ꝓditio ex ħ canone ad repertionē ipaz: q nulla ħ noua obligatio. ff. ō ꝓdi. ex lege. l. vna. qđ cīm statutū lā erat ħ obſuari ꝓcipit: port⁹ ḡ dabit fm Bull. z Bar. ꝓdi. ex decre. vt ꝓtereritc. s. c. (Idē Archi. q remittit ad spe. ō expēſis ·§· si aū litē. Jo. an) q ¶ Eligentū. i. q̄s fecerūt eligen/tes in ꝓsecutione electiōis: z sic ex/pone sequentia. r ¶ Judicabit. Sz qđ ē iustū vt qđ iudicet ecḣas canonum: rūdeo fz Bar. si electio vel postulatio fa/cte sūt in ꝓcordia pūt eligentes et postulātes expen/sas facere de bo/nis ꝓprīetb⁹ ad plātū: et si de suo fecerit recuperare pūt factas. s. e. vt: ꝓterite. et. s. eo. ·§· ad hec. vel iudicet officio: vel ꝓdictione pdi. de/cre. z hoc intelli/go siue obtineat siue nō. Sine dignū elegerit siue idignū: dūmō ī gran. sufficit cīm q nō fuerūt in dolo. ff. de bo. auc. iudi. pos. l ꝓtor. ·§·ij. Si aūt electio ī discordia fuerit celebrata: et maior ps ꝓsequat negociū electiōis: dūmō vtilit incl/piat ꝓsequi expēsas habebit. nō tñ sufficit q sine dolo vt in casu precedēti: ḣ est necesse q vtiliter. ff. de nego. gest. sed an vtro. minor aūt ps ita demū habebit expē/sas si obtinet: quia apparet q vtiliter cepit iudicium prosequi. Jnno. tamen dixit q cum facta est electio in discordia: illa pars habebit ab ecclesia expensas: de q postea fuerit diffinitum per capitulum super hoc cōuo/catum iterum: hoc tamen quod de expensis dictus est: cum electio facta est in discordia. dicit Bar. non seruari. Si cīm obtinet elect⁹ sibi satisfaciat. de testa. relatū. ·§· nomine. si vero succumbit non repetit expensas: q suū negocium egit. C. de nego. gest. l. j. et de statu. et ima. l. vlti. Idem de postulato intelligas per eadem iura: et hoc non intelligas in casu illius decre. s. eo. ni hil. quia ibi electus administrationem habet. Si autē aliquis se opponit aut prosequitur ius ꝓpxium: pu/ta dicens se contemptum: et tunc nil reperet: quia ius/ negocium egit. aut agit de iure tangente ecclesiam dicendo personam non idoneam vel formam non ser/uatam: et tunc si succumbit nil reperit: quia inutiliter excepisse presumitur. ff. iudi. sol. tam tamen ·§· antepe/nul. si obtinet recuperat a capitulo: Arg. s. de procu/ra. cum ꝓ causa. et. s. de re. eccle. non alie. ad nostraz. et sic litis terminus declarat negocium expensaz. arg. ad ħ. C. de iudi. rem nō nouam. victus etiā condēnat victori in expensis: et si non est soluendo restituit actio aduersus capitulum. Nec autem vera inter seculares qui ꝓpriuz habent: si aūt sit regularis q nō hz ꝓpriū tūc etiā ad ꝓsecutionē cāe expēsas habebit. alſ cū ipe nihil habeat ꝓter ius suū z eccle. s. ō accu. ex pte. z. c. pe. ō his vide p Ber. Jnno. z Postl. s. e. vt ꝓterite.

Ad. Ad. Ad.

Diuisio

Ps.86

Subdiuisio

3.Co.3.c

Ps.18 Rom.10.d

Constantini imperatoris

Predicatores

Basis Ad.

Epistilis

Ad.

Ad.

Mar.16.d

Ad.

Hundamēta militātis ecclesie in mōtib⁹ sanctis prophetā rememorans. Per mōtes apostolos ⁊ predicatores patēter insinuat: quibus tota huiusmodi edificatur fabrica cōfidenter inniti tur: qui firme bases ecclesie sup fundamento: pter qđ nemo aliud ponere pōt: qđ est christus iesus: veluti summo angulari lapide solidanꝫ: vt veritas que antea legis ⁊ phetarū preconio velabat: per apostolicam tubā in salutē vniuersitatꝫ exiret: sicut scriptum est: In ommē terrā exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Huius autem muneris sacra mentū ita dominus ad omnīū apostolorū voluit officium ptinere: vt in beato Petro apostolorum oīm summo pcipaliter collocaret: vt ab ipso quasi quodā capite dona sua velut in corpus omne diffunderet: būc em in cōsortiū individue vnitatis assumptum: id qđ ipse erat dominus voluit nominari: dicendo: Tu es Petr⁹: ⁊ sup hāc petram edificabo ecclesiam meam: vt eterni templi structura deo edificante constructa mirabili munere gratia dei in Petri consisteret firmitate: cui saluatoris nostri miranda prouisio beatum Paulum in apostolatu gentis in ppetuū priuatl omnīb⁹ feudis: priuilegiis: immunitatib⁹: vel gratijs: ⁊ honorib⁹: q̄ a romana vel alijs habēt ecclesijs: ⁊ hi ad quos illa ptinēt de ipsis disponēdi liberā habeāt facultatē. Irē statura pcepta sentētie cōtract⁹: ⁊ oia q̄ fecerint rāḡ senatores vel rectores vbis irrita decernit ⁊ vacua: iudices ⁊ tabellliones q̄ parroci nanē talib⁹ vel instrumēta conscribūt: iudicat⁹ ⁊ tabellionatus priuat officijs: pcipit etiā q̄ a su pradicta excōlcationis snia pđcti nō possint absolui sine licētia dñi pape spāli. Quarto dicit q̄ romani origine vel ibi incole ad vnū annū vel rēpus breuius būpossūt i senatores romanos assumi: ⁊ supradictoꝝ frēs sint filij vel nepotes aut sub comitat⁹ vel baronie noie extra territoriū vbis iurisdictionē ppetuā vel rēporalē obtineāt: dūmodo nō sint tāte peminētie vel potētatus q̄ cū suis psonis supra phibitis merito debeāt numerari. Jo.an.

a Prophetā. Dauid psal.lxxxvj.q̄ incipit: Fundamēta. b Innitit.est em pcipu⁹ in ecclia pdicatorū. ⁊ doc.ordo.de here.cū ex iniūcto. c Bases. .l.colūne. ⁊ dici solēt colūne ex petra durissima. (dicit Basis quod supponit vel supponit colūne sm Hug. Alij dicūt q̄ ē basis qđ supponit. Epistilliū qđ supra ponit. Jo.an.) d Ponere pōt.j. Chozinth.iij.q.j.cū Paulus.de pfbt.nō bap.venies. e Antea. in vereri testamento. (Et habes hec verba vsqz ibi: Cui saluatoris.xlx.dist.ita dñs. Jo.an.) f Preconio.xlij.di.sit rector. g Vehebat.l.quasi vehiculo ducebat ⁊ trāsfundebat in orbē. h Tubam. Esa.lvij.in fi.(alis.lvij.in prin. Jo.an.) Clama ne cesses: quasi tuba exaltra vocē tuā.xlij.di.sit rector. Job.an. i Scriptū ē. Psal.xviij. Celi enarrāt gloriam dei. ⁊ xlx.di.ita dñs. k Muneris. pdicandi.

l Sūmo.administratiōe.lxxx.di.i illis in fi. ibi inter apl̄os nō fuit par institutio: ſz vn⁹ pfuit oibus: nō aūt meritꝫ: ne ob.infra vbi dicit p pariti xrute ⁊c. ij.q.vij.paul⁹. ⁊.xxj.di.in nouo. m Hūc beatū Petrū n Vnitatis. ipsi christo p vnionē charitatꝫ ⁊ grē ſ. de sū.tri.dānam⁹. de cōse.di.ij.in christo pater. ⁊ no. q̄ vnitatē in militanti eccl̄ia esse voluit. dū sup vnum fūdauit.xxiij.q.j.loquit. scismatici aūt conāt hāc scindere. ſ. de scil.c.vno. o Ipse erat. ſ. Petrus iuxta id: Petra aūt erat xp̄s. (⁊ de pse.di.ij.reuera post p̄n. Hiero. sup Abdiā. Petra petro donauit vt petra sit. Jo.an.) p Dicēdo. Matth.xvj. ⁊.xxiij.q.j. loq̄tur.xxj.di.in nouo. q Petrā. a solliditate fidei sic dictus.l.dist.fidelior. r Cui. Petro.

s Miranda. vt in proemio huj⁹ li. ⁊ ſ. de rell.c.j.

a ¶ Dexteras. per dexterã pignus pacis ⁊ testis fidei solet dari (fac. j. Machab. x. post mediũ. vbi pluries de dextra repetitur ibi: Dextras dederunt mihi ⁊ barnabe societatis. Glo. ibi coniungere dextras solet esse signum cõcordie qua se inuicem cõferebant antiq. Jo. an.) alias dicitur manus dextera: q̃si dãs extra: vnde illa manu solent porrigi dona.

b ¶ Isti. s. petrus ⁊ paulus.

c ¶ Resplẽduit sed ꝑ euãgelistas eduxit. j. de reliq. ⁊ vene. sanc. c. j. Jo. an.

d ¶ Vna die. vt ad christũ pariter ꝑuenirent.

e ¶ Vno loco. ne alter roma deesset.

f ¶ Vno ꝑsecutore. vt eq̃lis crudelitas vtrunq̃ ꝑstringeret. ij. q. vij. beati. vbi sũt hec verba. et dic ꝑsecutore. s. cesare Nerone. xxj. di. q̃uis. ⁊ adde hic qd̃ ibi no.

g ¶ Parili. ⁊ sic Petrus Paulo ꝟtute non ꝑfuit: vt. s̃. dixi. et dic ꝓ parili virtute scz vt perennem ꝟtutẽ ⁊ ꝯstãtiaz ꝯ ꝑsecutionez in passione videantur habuisse.

h ¶ Cõsecrarũt. j. de reli. gloriosus. xxj. di. q̃uis xxij. di. c. ij.

i ¶ Illã ciuitatem romanam.

k ¶ Gens sancta. dic sãcta apostoloruz affectu.

Ad. Job. an. (de malicia romanoꝝ. Jo. mo. hic remittit ad Roma. j. ⁊ ponit ꝙ de eis scꝑsit btũs Bern̄. ad Eugeniũ. ꝙ etiã i Spe. histo. videre posses. li. xxix. c. lxxiij. dicebat. ⁊ h̄ Jo. mo. ꝙ roma fũdata a ꝑdonib⁹: adhuc de ꝓmordijs retinet dicta roma q̃si rodẽs man⁹. ⁊ ꝟsũ ponit: Roma manus rodit. q̃s rodere non valet odit. Jo. an.) l ¶ Mater. ij. q. vj. ad romanã. de ꝓuil. antiq̃. ⁊ j. de penis. felicis. m ¶ Incremẽtꝫ. xxiij. q. v. ꝓdest. n ¶ Monarche: id est principes. o ¶ A deo. q̃ oĩa q̃ fuit aut iusto iudicio facit: aut ꝑmissu suo ita fieri sinit. xxvj. q. v. nec mirũ. p ¶ Curata. medicum enim se vocat. Lucꝫ. v. c. sz nõ sanis: sed male habentib⁹ oportunũ. de peni. di. iij. adhuc ꝑfidi instãt. Jo. an. q ¶ Firmitatẽ. iuxta illud Pauli. ij. ad Corinth. xj. Cum infirmor tũc fortior sum. s̃. de renũ. nisi cũ ꝓdẽ. §. alia. plerũq̃. n. infirmitas corꝑis fortitudinẽ cordis augmentat vt ibi. Et dic firmitatẽ ꝑ auxilia tꝑaliũ: vt. s̃. ptz. r ¶ Satrapis. i. sapientib⁹: vñ solebãt vocari satrape ꝑfecti ꝑsaꝝ ⁊ ipoꝝ ꝓncipes. (vel iudices sapientes ꝟm Jo. mo. Jo. an. s ¶ Optimatib⁹. q̃si melioribꝫ ⁊ ditioribꝫ de ppl'o vnde opes diuitie dicunt̃.

t ¶ Pragmaticum. pragma idẽ est qd̃ causa.

v ¶ Monarchiam. monarchia d̃r a monos qd̃ ẽ vn⁹ vl' singularis ⁊ archos qd̃ ẽ ꝓnceps vl' ꝓncipat⁹ q̃si vn⁹ et singularꝫ ꝓncipat⁹ (⁊ ẽ idẽ ꝟ. xij. q. j. futurã. Et ꝟm Isidorũ. q̃ttuor monarchie fuerunt. ꝓma assyrioꝝ. secũda ꝑsaꝝ ⁊ medorũ. q̃rta romanoꝝ. Et ꝓma et vltia fuerũt feliciores alijs. Jo. an.) x ¶ Declararet. hẽs plenĩ⁹ i illa palea. xcvj. di. ꝯstantinus.

y ¶ Arbitrãs. constantinus.

z ¶ Vbi. rome scz. a ¶ Celestꝫ xj. q. iij. iulian⁹. i fi. alibi vocat̃ rex vt in proe. decre.

b ¶ Illic. rome

c ¶ Terrenus. qꝛ de terrestrib⁹ et secularib⁹ tm̃ habet disponere. xcvj. dis. bñ q̃dẽ. s̃. de ꝯsti. eccl'ia.

d ¶ Plena. si. s̃ de spõ. cũ locuz.

e ¶ Hoĩ. ⁊ i hac parte papa nõ ẽ homo: sed dei vicarius: vt. j. sequitur. xxxiij. q. ij. quos deus. exp̃ssius. s̃ de trãsla. q̃to. f ¶ Decet. no. inspiciẽdũ q̃d deceat: sic. s̃. de vo. ⁊ vo. redẽ. magne circa ꝓn. j. de imu. ec. decet. ⁊ j. e. cũ nõ deceat. g ¶ Frẽs suos. no. ꝙ qñ papa ꝑmixti de cardĩalib⁹ loq̃t̃ vocat eos frẽs: vt h̄ d̃r. ⁊ j. d̃ of. lega. c. j. cũ si. sz cũ spãlit̃ epos cardĩales vocat frẽs: reliq̃s filios. s̃. de testi. lz. iij. cũ si. h ¶ Ipi⁹. s. romani põtificꝫ. i ¶ Vacillare. vt. xxxv. q. ix. apl'ice. et. c. sniam. s̃. d̃ ꝓuil. ex ore i ꝓn. k ¶ Cõtigeret. qꝛ non cõpellit̃. hz em̃ i se celestis ⁊ terreni iperij iura. xx di. c. j. (vide qd̃ dicã. j. de here. sup eo. ⁊ qd̃ no. j. d̃ re iudi. ad apl'ice in. j. glo. Job. an.) l ¶ Eoꝝ. cardinalium. m ¶ Vicarij dei. s̃. e. ti. vbi ꝑiculũ. §. ceteꝝ. vt ec. bñ. vt nr̃m. de trãsla. q̃to. cũ si. n ¶ Electio. faciẽda qd̃ est infra. et eo modo q̃ d̃r. s̃. eo. vbi periculum. Jo. an.

Dextra Ad.

Infirmitas q̃d opetur Ad.

Monarchia

Ad.

Quot fuerũt monarchie

Nero petꝝ interfecit

Impator terrenus

Papa non est homo

Roma vñ dicit̃ Versus

Christus medicus

a tium: per dexteras societatis
b adiunxit: isti sunt per quos
c euangeliũ rome resplẽduit:
isti sũt eius partes veriq̃ pa-
d stores: isti sunt qui vna die ꝓ
e merito vno loco pro gloria:
f g sub vno ꝑsecutore pro parili
virtute compassi: vrbem ip-
saz glorioso cruore martyrij:
h christo domino consecrarũt:
i isti sunt qui illam in hãc glo-
k riam prouexerũt: vt sit gens
sancta: populus electus: ciui
tas sacerdotalis et regia: per
sacram beati Petri sedem ca
put toti⁹ orbis effecta. Ne
l autem ipsa mater ecclesia: in
congregatione ⁊ pastura fide
liuz temporalibus careret au
xilijs: quin potius ipsis adiu
ta spũalibus semper ꝓficeret
m incrementis: non absq̃ mira
culo factũ esse ꝯcipit̃ vt occa
n sionalit̃ cõstãtini monarche
o p a deo ꝓuisa: sz curata baptis
malib⁹ fomentis: infirmitas
quãdã q̃si adijceret ipi eccl'ie
q firmitatẽ: q̃ q̃rto die sui bap-
r tismatꝫ vna cũ oĩb⁹ satrapis
s ⁊ vniũso senatu optimatibus
etiã ⁊ cũcto ppl'o in ꝑsona be
ati Siluestri sibi romanã ꝯce
dẽdo vrbẽ relinquẽs ab eo ⁊
t successorib⁹ ei⁹ ꝑ pragmaticũ
ꝯstitutũ disponẽdã esse decer
nẽs in ipa vrbe vtriusq̃ ptã-
t tis monarchiã romanis pon
x tificib⁹ declararet nõ iustum
y z arbitrans: vt vbi sacerdotij
ꝓncipatũ et christiane religi-
a onis caput impator celestis
b c instituit: illic impator terre-
nus habeat ptãtez: quim ma
gis ipa Petri sedes in roma
no iam ꝓprio solo collocata:
d libtate plena in suis agendis
ꝑ oĩa potiret̃: nec vlli subesset
e hoĩ: q̃ ore diuino cũctꝫ dinos
f cit̃ esse ꝑlata. Decet nãq̃ ipi
g romano põtifici ꝑ fratres su-
os sacrosctẽ romane ecclesie
cardĩales: q̃ sibi in executiõe
officij sacerdotalis coadiuto
res assistunt: libera ꝓuenire
h i ꝯsilia: decet ipi⁹ nullo mõ va
cillare iudicia: vt frates ipos
nullus secularꝫ ptãtis metus
exterreat: null⁹ tꝑal' fauor ab
sorbeat: null⁹ eis terror imi-
neat: nihil eos a veri ꝯsilij so
liditatẽ remoueat: q̃n cũ per
ipm romanũ põtificẽ i q̃bus-
k l cũq̃ negocijs ꝯtingeret eoꝝ
peti ꝯsilia: i ꝯsulẽdo ꝑ oĩa li-
beri eidẽ romano pontifici in
oĩb⁹ q̃ ꝓ tꝑe iminẽt libere cõ
sulãt ⁊ assistãt: ipaq̃ romani
m põtificis vicarij dei: qui suis
n tꝑib⁹ occurrerit electio: ⁊ eo-
rũdem cardinaliũ cũ expedie
rit faciẽda ꝓmotio in omni
libertate procedant. Digne

a Regimīe. secularī: vt patet per sequentia.
b Obduxit. ꝙsī de mēte ībduxit. c Obliuio. que qñq; fallit. xxiij. di. ꝓterea
d Peregrina. ꝓhibita. liij. q. vj pegrina. ꝛ. c. se.
e Menīū. l. Ad. edificiox (. C. de sū. trī. l. ij. in fi. et
Menia ꝓprie dicunt menia edificta mu/ roꝝ ciuitatis: dicta ab eo q; ciuitatē muniant: et ītērdū abusiue dicunt oīa publica edificia ciuitatuz ꝛ interdū ꝓuara mentio mentis .i. edifico edificas.
f Ex ruinis. ℔ maxie fuit tempore Brancaleo/
De andelo nis de andulo ciuis Bon. q ciuitatē romanā mīris ruinis reddidit deformem.
g ℔ hec. p clamāt qđ ē ifra.
h Depositra. ferunt hec fuisse rpe Henrici fratris regis castelle.
i Speculū. ciuitas romana. xix. di. eniuero filia preelecta.
k Reprobari ff. de re iudi. ad aplicc.
l Cōstituēs. ipsa ciuitas romana. m De bitū ff. de offi. de/ leg. c. j.
n Periculo/ sos. xxiij. di. i no/ mie dñi. ꝛ. ff. c. ti. vbi piculum.
o Remedij. huius noui Jo. an. p Infal libile. de ꝓse. dist. ij. panem.
q Sclērē oīa. xxxij. dist. erubes cant. xxiij. q. ij. deus quando.
r Quotiens/ cunq;. positū ne itaq; ad vrbem ipsam: eiusq; regimen aciem nostre consi/ derationis extēdimus: vt fe/ s lici ducta regimine preseruetur a noxijs: et optatis sem/ per proficiat incrementis.
t Nunquid obduxit obliuio que vbi que incolis nota dispendia intulerunt hactenus u peregrina regimina? nunqđ x non hec destructio menium: y deformatio prouenies ex ruinis luce clarius manifestant? z nunquid non hec fidelium a cōtracta depositā? nunquid non hec ipsa veneranda dei templa: presidentis manu sacrilega: diebus nostris nefarie violata proclamāt. quid plura? nonne ipsius vrbis retroactis temporibus incorrupta constantia: subregentis eo tempore nefando subuersa regimine: ipsam vrbem b speculū fidei tanta respuit infamia: vt a matre sua romana ecclesia: filia p̄dilecta deuiare compulsa: quondam coradinū qui de venenoso radice Frederici quondam romani impatoris: colubri tortuosi: iusto ipi⁹ ecclesie iudicio reprobati prodidisse videbat in regulum: quiq; ad exterminiū romane matris ecclesie manifestis indicijs vnacuz suis fautoribꝰ aspirabat: ꝛ in contēptum dei et sue matris: ac ipius vrbis opprobrium patenter reciperet: recepto faueret: ꝓstituēs se per hec tam patentis hostis sue matris ecclie filiam adiutricez: hoc ipsi Rome prestiterūt senatores incogniti: hoc presides improuisi: vt gloriosa ciuitas redderet in gloria: sua stabilitas vocaretur instabilis: iuenq; constantie antiqua/ ta soliditas: līguis hominuz vocaretur infirma. ¶ Prodinde officij nostri debitum circa huiusmodi tam periculos euentus ad libram moderaminis erigentes: tante subuersionis occasiones ita o salubris remedij appositione precidimus: ne illorum qui ipsam rempublicam laudabiliter hactenus gubernauerē: videamur gloriam suggilare: vel merita que illis apud z infallibilem et scientem omnia terribilia retributorem: de iam perlatis quesita laboribus: salua persistant: vt ergo circa regimen ipsum talis adhibeatur in omnibus cum discretione solertia: per quaz ipsi romane ecclesie plena libertas (que in omnibus et p omnia sibi debetur) optata proueniat: vitentur iam experta pericula: et romanꝰ populus ab opprimentium protectus incursibus sedeat: sedendo quiescat in pulchritudinem pacis: in tabernaculis fiducie: ꝛ tempozalium re quie opulenta: de fratruz nostrozum consilio hac irrefragabili et in perpetuum valitura constitutione sancimus: r vt quandocunq; et quotiens cūq; senatozis electio vel alteiꝰ quocunq; noīe censeatur s quocūq; titulo ipsius vrbis debeat preesse regimini: in posterum iminebit: nullus imperatoz seu rex romanozum: t aut alius imperatoz vel rex: v princeps: marchio: dux: comes aut baro: vel q̄cūq; alteriꝰ notabilis p̄eminentie: potētie: seu ptātis: excellentie vel dignitatē existat: frater filius vel nepos eoꝝ ad tempꝰ v vel in perpetuum: seu quiuis alius vltra annale spacium: quouis modo coloze vel causa: per se vel aliam personam quomodolibet submittendā: in senatozem: capitaneum: patricium: aut rectozem: vel ad eiusdem vrbis regimen seu officium nominetur: eligatur: seu alīs etiā assumat: absq; licentia sedis apostolice speci/ z ali: per ipsius sedis litteras: concessionem licentie huius/ quis crederet so/ lum in prima electione senatozis hāc ꝓstitutionez locum habere.
s Noīe. ff. c. auarīcie. xliij. q. iij. ꝓlerīq;. ff. de simo. ea que.
t Alīꝰ impe/ ratoz. pura greco rum. Jo. an.
v Princeps. q. ꝓmū locum capiens: z pōt esse dignitatis et ordinis ℔ nomē. (vt/ Ad.] dei Cle. ꝓsenti. ō bap. i gl. Jo. an)
x Marchio. in li. feu. ti. q dicat marchio: comes: capitaneus: vel valuassoz: habes ad īam hec ꝛba: q a principe de ducato aliquo inuestitꝰ est dux Dux solito moze vocatur: qui vero de marchia: marchio. Dicit autē Marchi marchia mara: id est collecta: et iuxta mare plerūq; sita posita: qui ꝛo de comitatu aliq; inuestitꝰ est comes appellat. Comes q ꝛo a ꝓncipe vt prāre aliq̄: de plebe aliq; vt plebis gre fuerit inuestitus is capitaneꝰ appellat: qui ꝓprie maioz vassoz olim dicebat. Qui ꝛo a ca Capitani pitaneis antiqtꝰ feudū tenēt. val/ Valuasi uassozes sunt: q a valuassozibus valuassini. i. minozes valuassores appellant.
y Perpetuū: id est vt ad hereditē trāseat. vt id ē donec vixerit. ad idem. ff. co. li. de resc. ꝓ. si gratis/ ose. ff. ꝓ so. l. j.
z Tras. No. Casus casuz in quo seruatur reqrit: alias no ff. de censi.

romana ⁊ p̄ q̄ꝫ.
a ¶ Exp̄mētes. sic .j. de tēpo. o2. c.j. ⁊ de ap. co2di .j. de sen. ex. cū medicinalis.
b ¶ Intrēdētes. idē ꝑbū. ē. c. vbi plenius ⁊ ceterū. ⁊ ⁊ sequenti.
c ¶ Dignitat. etiā si epi fuerit: nec obstat .j. de sen. excō. q̄ plenius. q̄ in sen. ex. non loquitur.
d ¶ Incurrāt. ⁊ absoluent a solo papa .j. e. ⁊ co/ tēptores. Jo. an.
e ¶ Liberā. etiā illis non vocatis .j. de preben. licet epis. et ꝯ intelli/ ge saluo eo q̄d di cit̄ .j. de pscrip. c. ij. Jo. an.
f ¶ Blozlarl. ē de postula. c.j.
g ¶ Judices .l. aduocati. ⁊ locū ad modum vul/ garitū p id q̄d di cit infra procina ri: vel ꝓprie po/ nit̄.
Casus
h ¶ Mo2 tis. iste casus sp expliꝯ. sic. xvij. q iij. si quis suade re. ⁊. ē. de offi. o2. pastoral. ij. rūso.
i ¶ Potiant̄.
Romanoꝝ antiquissima pullegia
olim etiam roma ni spālia habe/ bāt pullegia. vñ Paulus aduer/ sus iniuriosos se romanū cluez re/ stabat Act̄. xvij. ꝓ. dl. si i adultoꝛi/ um.
k ¶ Exclu dat. sicut g̃ cluis romanus senatoꝛ illius ciuitat̄ eē pōt: sic et p̄to2. C de offi. p̄eto. l. ij. (et facit. C. de in col. l. iij. lib. x.) al's nō pōt ꝯs p̄/ sidere vel assidere in ꝓuincia vel ciuitate sua sine ꝓncipis inia. C. de cri. sacri. l. vlt. ff. ex q̄. cau. ma. l. hi q̄. et. l. seq̄nti. et. C. de offi. assc.

a modi specialiter exp2imētes.
¶ Quod si sec⁹ factū fuerit: noiationē: electionē: ⁊ assumptionē: hmōi decernim⁹ esse nullas: ac carere oīi robore firmitatis: ⁊ nō solū noiatoꝛes electoꝛes ⁊ assūptoꝛes: verūetiā noiati electi ⁊ assūpti si huiusmodi noiationi electioni seu assumptioni consenserint: aut se de ipsis quolibet
b mō intromiserint: intendentes et obedientes eisdē: ⁊ i hoc oēs dātes ipis nomiatoꝛib⁹: electoꝛib⁹: assūptoꝛibus: aut noiatis: electis vel assūptis: auxiliū: cōsiliuz vel fauoꝛem: publice vel occulte: cuiuscunc ꝙ dignitatis vel p̄eminētie:
c cōditōis aut stat⁹ extiterint:
b eoipso sniam excōicatiōis incurrāt: ac nihilominus ipos noiatos electos seu assūptos si cōtra ꝓstitutionē ꝑsentem: p̄dictis noiationi electioi vel assūptioi ꝓsenserint: aut se q̄quomō illis ingesserint: ⁊ eoꝝ posteros in ppetuū omnib⁹ feudis: pullegijs: liberatib⁹: imunitatib⁹: gratijs ⁊ honoꝛib⁹: que a predicta seu alijs tenēt ecclesijs: cēsemus esse p̄uatos: ita ꝙ illi ad q̄s eoꝝ collatio cōcessio seu diſpositio pertinet resumendi ea aut retinēdi cōcedēdi seu ꝓ
d rendi alijs: seu de ipsis etiam disponēdi (put ad eos pertinet) liberā habeāt ptātem: ⁊
e ne talē noiati electi vel assūpti de sua pertinacia vel contemptu valeāt gloziari: nos quelibet mandata: precepta: ordinationes: ⁊ statuta que fecerint: omnesq̄ sententias quas tulerint: et quicq̄d penitus in contractibus et obligationibus seu quibuscunq̄ alijs vbis nomine vel tanq̄
f senatoꝛes capitanei: patricij aut rectoꝛes vel officiales ipsius egerit: irrita ꝓozsus existere: nūc ⁊ vacua nunciamus. Judices vero ⁊ tabelliones qui
g sup his aut coꝝ aliquib⁹ contra p̄sentis cōstitutionis edictū: patrocinari vel instrumēta cōficere forte ꝓesūpserint: iudicat⁹ ⁊ tabellionat⁹ officijs se nouerit eē p̄uatos: ꝓteptoꝛes quoq̄ seu violatoꝛes ꝑmissoꝝ vel aliquoꝝ vel alicui⁹ eoꝝ ab huiusmōi ex/
h cōicatiōis sniā (p̄ter q̄ꝫ in mortis articlo) absolui nō possint: nisi p romanū pōtificē: vel de ipius petita ⁊ obtēta licētia spāli: non obstālib⁹ aliq̄b⁹ p̄uilegijs: idul gētijs: ꝓcessiōib⁹: ꝓstitutiōibus ꝙsuetudīb⁹ ⁊ statutis: q̄cūq̄ firmitate vallat̄: q̄ in ꝑmissis omnib⁹ nolum⁹ aliq̄bus vel alicui suffragari: sz oīa q̄ ad illa decernim⁹ nō tenere. ¶ Ut aūt ciues romanoꝝ q̄ ex ipa vbe natura/ lē duxisse noscunt̄ oziginez: aut q̄uis alij q̄ in ipa eiusue territoꝛio nō aduene sz cōtinui habitatoꝛes extiterāt: q̄ ad honoꝛes ipsius vb: aut regimē q̄tiosis fun
i ctionib⁹ potiant̄: nō ītēdim⁹ q̄
k pñs ꝓstitutio tales excludat: q̄n ad vnū ānū dūtaxat vl ad alios tps breui⁹ noiati ad ipi⁹ regimē ⁊ officiū eligi valeāt ac assumi: etiā si p̄dictoꝝ p̄ncipū ⁊ alioꝝz frēs filij vl nepotes existāt: aut etiā si extra vbē ⁊ ipi⁹ territoꝛium sb̄ noīe comitat⁹ baronie seu cuiuscūq̄ alteri⁹ tituli ī hoibus vel loc̄ aliq̄b⁹ iurisdictionem et ptātē aliquā tpalē vl ꝓpetuā obtinerēt: dūmō p̄dicta iurisdictio vel ptās extra vbē ⁊ territoꝛiuz p̄fata ꝓsistēs: nō tāte p̄eminētie vel notabilis potentat⁹ existat: q̄ eam obtinentes eius occasio/ ne vel cause cum alijs exclusis a dicto vbis regimīe (vt p̄mittitur) p̄sentis constitutionis oraculo rationabiliter includantur. Bonifacius. viij

Canonicē cathedral̄ ecclie ipso iure p̄ sniam preterq̄ in casu negligentie eligendi ptātē primatis ad papā ius devoluit̄ eligē/ di in inferioꝛib⁹ ecclijs semp ad ꝓximū superioꝛē devoluit̄. b dic

Capitulum. XVIII

l Casu negligentie sit statu/
m tuz a iure: vt ecclesia cathedrali

l. in cōsilia/ rijs. (et. ff. e. l. si eadez. dixit Joā. mo. q̄ caro ⁊ sāguis ꝑ reuelauerūt ꝓditoꝛi hu/ ius canonis q̄ fuit romanus. Joan. an.)
Ad.

Quā/ q̄.
Diuisio
Diuidit/ tur in duas ptes p̄ncipales. Primo loquit̄ de ecclesijs episcopali/ bus. Secūda ibi: sec⁹ de inferioꝛibus. Ho.
l ¶ Quā/ q̄. emana/ uit ad dēclarationē eoꝝ ruz que no. Bern. ē. e. bone. j. in vltima glo. et moderni ē. e. cum in cunctis. et c. ne prio de fectu. vt. ē. clarius dī/ cam. Et p̄/ mū dicendum hui⁹ decretū fuit sūptuz ex decreta. Alex. dile/ cti in fine. ō qua facta mentio. ē. e. ꝙus (de quo cōque/ rebat̄ Ho/ stī. j. de sup/ plē. neg. p̄/ la. romana vt ibi dicaz super ver. eoꝝ in fl. Jo. an.)
Ad
m ¶ A iure. ē. eo. ne p defectu.
n ¶ Cathedrali. et idez in hoc casu statu/ tum est de

regularibus vt ibi: z de inferioꝛib⁹ omniᵇᵘ. ſ. de concel. ꝓben. c. ij. ſed licet quo ad caſum negligentie ſint hec parla: nō tñ quo ad alios caſus: vt infra in fine parebit.

Ad. (. vt dixi. ſ. e. qꝛ ꝑpē. in glo. ij. Jo. an.) a ¶ Spectat. quocunqꝫ modo ſiue iure cōi ſiue ꝓuilegio vel ꝓſcꝛi pta conſuetudi/ ne. ſ. e. cū eccl'a. de cā poſ. cum ec clelia. cum ſi.

a vacāte: ſi ꝓ eos ad quos ſpe/ ctat nō fuerit electio de ꝓela b to infra tempus debitum ce/ lebꝛata: eligendi poteſtas ad ſuperioꝛem ꝓximum deuo luatur: hoc tamen non eſt ad c caſum alium extendendum. Igitur ſi electoꝛes in huiuſ/ modi eccleſia: vel ipſo iure cū

b ¶ Debitum. triū meſſū. l. diſ. poſtq̄. ſ. e. ne ꝓ defectu. ſaluo eo quod dꝛ infra de ꝓben. c. ij. et. iij.

Ad. (dic vt ibi in gl. ij. Jo. an.)

c ¶ Allū. a ca/ ſu negligentie: et ſic aliud eſt eſſe i negligentia: aliud in dolo. ꝑbaᵗ idē ſ. eo. ſi cōꝛomiſſarius. ſicut z aliud eſt remitti in vno q̄ in alio. ff. de his q̄ no. ina. l. j. z. ij. ad idē. ff. de ſuſpec. tu. l. he cū. ſ. e. ri. ſu/ per eo. d ¶ Eligūt. ħ intellige ſiue ſimul et ſemel eli/ gant ſiue ſeparim. ſ. eo. ri. bone. j. licet q̄dam oli dixerint ꝓtra. ſ. Lau. ſz ħ eſt tenendū: vt ibi no. in vl. glo. z idem ibi no. moderni oēs. e ¶ Scīēter. ſec⁹ ſi ignoranᵗ: qꝛ tunc ad eos redꝛet electio: z a die ceſſationis ꝛpus inte grū haberē: vt ſ. e. ſi electio. f ¶ Indignum. ſ. e. in cūctis. g ¶ Generali ꝓhibo. ſ. e. eo. quia ꝓpter.

h ¶ Dicēū ſuperioꝛē. ſ. ꝓximū. i ¶ Eadem. eligendi vel ꝓuidendi in ipa cathedrali eccl'a. k ¶ Deuoluer. vt plene ſcias hanc materiā z huius iuris originē: ſcire debes q̄ Berū. in quadā ſua antiqua glo. quam hodie nos habem⁹ ꝑ decre. ſ. e. ne ꝓ defectu. no. ſ. eo. bone. j. ī vl. glo. q̄ quādo canonici eligebant ſcienᵗ indignum in cathedrali eccleſia q̄ eligendi poteſtas ad ſuꝑioꝛē ꝓxi mū deuoluebaᵗ. rñdens ad decre. bone. q̄ ibi non erat alius ſuperioꝛ q̄ papa: ſed poſtmodum cancellata illa glo. in ſui additione quā ibi poſuit dixit contra: et opi/ nio eius hic approbaᵗ: dixit eī q̄ quia in decre. cum in cunctis. papa in inferioꝛib⁹ exꝑſſit: ad quos eligendi po teſtas deuoluaᵗ: z in cathedralib⁹ tacuit: dedit intelli/ gere q̄ ad eū in prędictis eccleſijs eo caſu poteſtas de uolui deberet: z hoc ibi tenet Hoſ. z Win. in contrariuꝫ videbaᵗ: quia quaſi parla videnᵗ non eligere infra debi tum tempus vel non eligere idoneū. ad hoc de tranſla. inter coꝛpalia. ſed ſi illi non eligiſſent ad illū ſuperioꝛes deuolueꝛet poteſtas: ergo ꝛē. z ſuper hoc vide q̄ no. Jnno. ſ. ō ꝓcel. ꝓben. cum noſtris. ſed vt. ſ. dixi z infra parebit: aliud in vno aliud in alio z merito. nam dīc lex q̄ ſi quis negligēs fuerit in petēda bonoꝝ poſſeſſiōe in centū dies locū facit in ſequenti gradu. ff. de ſucceſ. edic. l. j. §. decretal. et. §. q̄ dicimus. Si autē ꝓpter crimen vel indignitatē bonoꝝ poſſeſſionē amittit: applicaᵗ fiſ/ co non ſequenti in gradu. ff. de his q̄bus vt indignis. l. cladi⁹. z. l. mulierē. z. C. e. ri. l. hereditas. ſicut ergo ſucce dit fiſcus ꝓpē delictū vel indignitatē nō ꝓpē negligen/ tiā: ſic z curia in ꝓmo caſu nō in ſcōo ſuccedat. Vt igit̄ cēāt collati/ huⁱ⁹ iuris originalē ſcias ꝛitratē: ſcire debes de antiq̄ tu/ ones omni re z diſpoſitiōe eccl'e prātes ꝓferēdi epaᵗ⁹ ad papā ꝓt ium dignita nere. xxij. di. c. j. cōferēdi autē inferioꝛes eccl'as ad eꝑos. tū z bñficia hec regla fallit in caſib⁹ q̄ poſtmodum a iure fuerūt ex/ ezum preſſi. Voluerūt eī iura q̄ in cathedralibus ſibi eligę/ rent canonici. ſ. e. cū eccl'a. in inferioꝛib⁹ etiā collegiatis canonici. xxj. q. vlti. cōgregatio. ſ. eo. c. j. z ſtatuta fue/ runt eis ꝛpa. ſ. ne ꝓ defectu. z de concel. ꝓben. c. ij. l. diſ.

ꝓ eligunt ſcienter indignum: f vel per ſententiam cum foꝛ/ g mam traditam in generali cō cilio nō obſeruāt: eligēdi po/ h teſtate ꝑuaᵗ: nō ad dictuꝫ ſu/ perioꝛē ſed ad romanū ponti ⁊ ficem ptās eadem deuoluaᵗ: i ¶ Secus aūt in inferioꝛib⁹ eccl'ijs eſt cenſendū. I dem.

poſtq̄. Scias tū q̄ ꝓmo emanauit ꝓſtitutio illa nul/ la: ō ꝓcel. ꝑbē. q̄ decre. illa. ne ꝓ defectu. Oli ⁊ etiā p⁹ decre. nulla ſi canonici cathedralis eccl'e nō eligebane eꝑm debito tpe deuoluebaᵗ etiā in hoc caſu negligēte ptās ad papā: vt. ſ. de ꝓcel. ꝑben. dilectus. ſed poſtmo duꝫ ſtatutū fuit q̄ in illo caſu ſcę negligentie bene deuoluaᵗ ad ſu/ perioꝛem ꝓxi/ mum: vt in. c. ne ꝓ defectu. in ħ ergo caſu ſerua/ bimus illud ius ſed ad alios non extendem⁹: vt ħ vides. ſed antiq̄ iuri ſtabim⁹. Re fert tū Cōpo. plu ries ſuis rębus tractū fuiſſe ꝓ papā: qꝛ hec ptās archiepūs ꝓferet etiā in his caſib⁹: ſed finaliᵗ deliberatio in ꝛtrariū reſedit: vt hic vides. Et fuit ratio: quia ꝓmpti eſſent archie/ piſcopi in caſſandis electionib⁹: vt ꝓuiſionū poteſtas redꝛet ad eos. fuerat etiam olim iſta opinio Hin. ſ. e. innotuit. z ſequunᵗ eam Jnno. z Hoſti. in decre. cū in cunctis. z ſic ſeruabat curia ante illam conſtitutionez: z ſemꝑ intelligas hec vera: cū oēs ſcienᵗ eligūt indig/ nū: ſiue ſimul et ſemel ſiue ſeparim: vt. ſ. dixi. Si aūt aliq̄ eligūt: tūc deuoluiᵗ ptās eligēdi ad altos ipo iu/ re: vel p ſenētiā cū peccār in formam: vt in decre. quia ꝓpter. facit. ſ. e. c. ij. Sz pone ꝓs eligentiū peccauit eli gendo ſcienᵗ indignū: remāſit ⁊ iuriſdictio in altos. ſi li nō eligerūt infra ꝛps debitū: q̄d erit in caſu iſto: nū/ q̄d deuoluet electio ad archiepm vl ad papā? dico ſm Berū. z Cōpo. q̄ ħ no. ſ. e. o. cū Hinto. cū pars nō pec/ cans ſungaᵗ vice capīti: vt ibi. z. ſ. e. dudū. ſi capitulum negligat ad ſuꝑioꝛē deuoluiᵗ electio ꝓ. c. ne ꝓ defectu. ſic z hic cū finalis culpa fuerit in negligētia (z ſi ē pō/ derandus. de no. ope. nū. c. ij. in fi. Jo. an.) l ¶ Se/ cus. in ħ ſec⁹: qꝛ in inferioꝛib⁹ vtroq̄ caſu deuolvitur ad ſuꝑioꝛē. z eſt eadē rō quā ſupra dixi ad eꝑm ex di/ ſpoſitione antiq̄ ꝓtinebat eccl'aꝫ ſeu dio. diſpoſitio: re dit ergo res ad ſuā naturā. xxv. di ab exoꝛdio. (Et ſi vacat etiā cathedralis dicit Jo. mo. tenendū. q̄ habeᵗ Jnne ſe. va. c. vno. Jo. an.) No. ⁊ q̄ pena decre. cum in cunctis. hz locū in inferioꝛib⁹ dignitatib⁹ ab eꝑatibus. z eſt exꝑſſum. ſ. e. dudū. j. Jnne. ſi cōpromiſſari⁹. §. hu/ ius. Sol. ibi loqꝛtur de pena illa ſuſpēſionis a bñficijs ꝓ triēnio: qꝛ nō hz locū niſi in eꝑoꝝ. z ſuꝑioꝝ electoꝛ/ bus. de qua loqꝛtur decre. cū in cūctis. §. clerici ſane. ſed hic loquiᵗ de alia pena. ſ. huatōis ptāe eligendi. de q̄ loquiᵗ ipa decre. cū in cūctis in fi. Sz cū pena ſuſpen/ ſionis a bñficijs ibi repetita non ſit. in illis locū nō ha bebit: vt in ꝛtrario dicit. m ¶ Jn inferioꝛib⁹. q̄bus/ cū q̄ ab eꝑatib⁹ etiā in regularibus: olim tñ curia ſer/ uabat ꝛiū interdū a regularib⁹: qꝛ cū decre. illa ne ꝓ defectu: eq̄paret cathedrales z regulares ſicut in cathe dralib⁹ ſupra dicū eſt: ita videbaᵗ in regularib⁹ dicē dum: ſz nō eſt ita: nec hz locū rō reddita. ſ. ꝓxio rūſo: qꝛ ſufficit nō denegari dioceſano hāc ptātē: cum in ſua dioceſi oia poſſit q̄ non eſt in archiepīs (in q̄bus ſatᵗ eſt id eis nō ꝓceſſum ſ. de ſup. neg. pla. romana. cū ſuis ꝓcoꝛ. Jo. an.) z ſup ħ vide Cōpo. ſ. e. ne ꝓ defectu. ad fi. Approbaᵗ aūt ħ glo. Jo. z Aug. xvij. q. ij. c. j. q̄ ibi no. q̄ eps aliū inſtituet in abbatē cū monachi idignū eligunt: z q̄ no. ipſe Berū. in prędicts decre. bone. in

vlti.glo.z de excep.significault in.j.glo.Jo.an.

Diuisio

Si qui. ¶ Primo soluit casum dublũ. Scdo rõ/nẽ subdit.ibi:Cũ nõ Jo.an. a ¶ Js q. Ortum habuit hec decre.ex glo.Bar.posita.s.eo.vt circa. sup ver.pbare.z glo.Hull.ibidẽ posita super verbo se pos/se.z hic ipsorum

Additio

approbatur opinio Jo.an. (dic Archi.q in cõcilio Bituricẽ.idẽ fuerat interlocu/tus Jnno.v. Johã.mo.dic de qr/to Jo.an.)

Quid in postula/tio z in p uiso

b ¶ Vel electi. Ego intelligo idẽ de postulato vl eo i cui⁹ perso/nã facta est pui/sio: cũ decre.illa vt circa: hec oia eq̃pareat.vnde q in vno dicit: in/telligat in alijs repertũ. z idem etiã itelligas de eligẽdo si cõtra certam psonam appellet.j.c.pr.

c ¶ Obijciens. Exepla de his q̃ obiici pũt dixi.s.eo.vt circa. d ¶ Ad se.ap. Jsta lra videtur facere pro Hull.qui no.in decre.vt circa.q decre.ipsa nõ habet locum nisi in appellatiõib⁹ interpositis ad papã: sz ꝫrlũ credo vt ibi dixi fm Bar.cũ decre.illa indistincte loq/tur.(pluries meditatus sum q forsam cõpositores hu/ius libri in his opi.discordabãt.certis volentib⁹ z alijs nolentib⁹ applicã sedẽ exp̃mere.z ideo nõ fecerunt de his quattuor capitulis declarãtibus decre.vt circa: vnicaz decre.diuisam p.§.sicut fecerũt de decre. cõmissa.j. eo. que declarat decre.licet canon.) e ¶ Audiendus. Nõ q̃ ista decre.declarat que sit pena nõ seruãtis pstitutionem illã vt circa.s.q nõ valet appellatio. Dicebãt enĩ quidã q illa erat pena nõ iurantis q super nõ exp̃ssis nõ audiretur.super expressis vero bene:per illũ ver.aliquin:qui est ibi.sed hoc est falsum vt hic patet:q⁹ non iurans vel iurans alio modo q̃ debuerit:non audiẽ cel am super expressis.z ille ver.alioquin.exponi debet vt ibi dixi. f ¶ Simpliciter. Nõ nõ recedendum a verbis legis.vj.q.iij.scriptũ.de decl.ad audientiam.ff.de exer.l.j.§.si is qui nauẽ.ff.de leg.iij.non aliter.

g ¶ Lugduñ.s.c.vt circa. h ¶ Et se. Repete crede/re.cõstitutio enĩ illa nõ veritatẽ querit:sed calumniam excludit:vt ibi dixi in glo.si aũt.(licet qñ credere ponatur p scire.de re iudi.cũ olim.x.post hoc Jo.an.)

i ¶ Illa vel ea. Sz ꝫ si duo ꝓponũt ertiaz copulatiue que ad vnũ finẽ rendũt:sufficit alteꝝ pbari.s.de iudi. exhibita nisi superflua pbatõe se oneraret astrigẽs se ad verũ q̃ pbandũ.s.de pba.licet.ff.de pba.circa.et fm hoc etiã copulatiua dissoluit in disiunctiua.ff.de vbo.sig.sepe.vj.q.iij.placuit. Idẽ est ergo ꝓponere copulatiue vel disiunctiue:cum vtrobiq̃ sufficiat alterum pbari:vt p predicta iura pbatur.z.s.de rescrip. inter ceteras. Rñdeo:obiectio supradicta vera est:q⁹ ad pbationẽ bñ sufficit alterũ:sz nõ q̃ ad obiecta.nolunt enĩ illa pstitutio pbationẽ puldere sz obiectiõibus.s.q nihil calumniose opponereꝫ.z tõ volunt q simplr sup oĩbus iurareꝫ.si enĩ iurat pa esse q̃ ad victoriã sufficiãt: iã istud iuramẽtũ oim obiectoꝝ malicĩã non excludit: imo ex decẽ obiectis si vnicũ qõ sufficeret esset vex:re/liq̃ falsa:satisfactũ esset illi iuramẽto.z pcz.j.eo.vt qs duas.

k ¶ De eisdem. scz exp̃ssis vl obiectis in appellatione.

Quia pcra. ¶ Ponit casũ q̃ declarat pstõnẽ vt circa.z eiꝰ penã locum hꝫ. Scda ibi:Alio/qn Joh.an.

Diuisio

l ¶ Qui ꝫ. Decreta.ista tractatus fuit de glo.Bar. posita in decre. vt circa sup ver. appellari. (vbi dixit Nicolaum sic iterlocutũ in cã Fo:scilicet.Jdez dicit h Jo.mo.z Clerl.vbi dic: q pnunciatio ista fuit ferã scdo an/no pontificatus Anno dñi. M.

Additio

cc.lxxix.Viterbij Jo.an.)z Hull.super x.facta. z approbat h ipoꝝ opinio.(Ipse tñ Hull.declarat formaz ꝫrlã in spe.de ap.§.restat in fi. Jo.an.)

Additio

m ¶ Certã. Ergo secꝰ si ꝫ incertã:puta ne fiat electio: canonica:vl ne fiat contra tenoꝛe pragioꝝ eccle.s.c. ꝓsideraui⁹:vl ne fiat de aliq̃ excõicato vl homicida: vel hjs similia.(puta ne fiat nisi duplici voce appellãti concessa.de re iudi.cũ olim in ꝑn. Jo.an.)tũc enĩ non habet locũ pstitutio.z rõ p se ptz.si enĩ añ electionẽ ꝫ incertã psonã appello p te vides q ꝫ formã electionis nihil obijcere vl exp̃mere possum:cũ adhuc nõ sit ferã z qõ nõ est zc.de despõ.impu.ad dissoluẽdũ.idẽ in psona.cũ enĩ nulla exp̃mã psonã q̃ ꝫ illã possũ exp̃mere.

n ¶ Notatã. Intelligo ꝛ siue sit ꝓpria noĩne:puta ne paganus de mutina (nomẽ ꝓpriũ scholarl mei de q̃ se pe loq̃bar i schol Jo.an.)vel appellatiuo:puta ne filiꝰ P. vl ne Archi.vel ne ꝑmiceriꝰ vl his silꝫ: vel alia certa circũlocutio.ad hoc.ff.ô re.cre.l.certũ.s.ô testi.litz ex q̃dã.(fa.j.de sen.ex.pstitutõez.z q ibi no. Jo.an.)

o ¶ Eligat. Vl postulet:de puisiõe ñ erat dubitatio q⁹ exp̃ssũ erat i ipa decre.vt circa:vt iam dicã.Quid si appello ne ad electionẽ admittat eodẽ mõ credo distĩguendũ:vtrũ ꝫ incertã:puta ne aliq̃ excõicati irregulares zc.z tũc nõ teneat:aut ꝫ certã:z tũc teneat pstitutionẽ ipam seruare p hãc decre. p ¶ Ad sedẽ apostolicã. Repete q̃ dixi.s.c.pxi. q ¶ Fiat electio. Dubitatiõis causa fuit:q⁹ in decre.vt circa:dicebat qñ appellat ꝫ electũ:sz hic nõ appellat ꝫ electũ sz ꝫ eligẽdũ z sic nõ videtur habere locum cõstitutio: sed secus est vt hic vides.z sic dicebamus olim⁹ per illam litteram: q ibi est prouisio facienda vel facta: quia sicut in facienda puisione seruanda erat forma in appellatione. sic z in facienda electione:cum illud.ca. illa pariteꝫ ad idem.s.eo.c.j.si forte.j.eo.si postq̃.

r ¶ Vt cle/ca.s.e.titu.(Et q⁹ rex.nomiat decre.fa. fm Archi.q

Addl.

c

Constitutioni vt circa: nõ stat

iff cit appellãs q̃ disiuncti/ue iurauit se credere opposita esse vera: vl q̃ sufficere de/

a ¶ Jherent ex eis Joh.an.

Sq̃ ꝫ electio ca.XIX

b nis formã vl electi psonã ali

c qua obijciẽs: ad sedẽ applicã appellauit:coꝛpali a se pstito iuramẽto q illa q̃ in appellatione sua exp̃resserat: vel ea q̃ de ipsis deberẽt sufficere vera esse credebat:z se posse ꝓbare:nõ est super obiect⁹ vel

e exp̃ressis hmõi audiendus.

f ¶ Cũ nõ simplr sicuti tenebat iuxta constitutionẽ felicis recordationis Grego. papex.pdecessoris nostri editaz in

s cõcilio generali Lugdunẽsi. iurauerit exp̃ressa eadem seu

h obiecta se credere vera esse:z se posse ꝓbare:sz indetermi/

t nate illa vel ea que deberent

k sufficere de eisdem. ¶ Idem.

Qui ꝫtra certã psonã ne eligatur appellat pstitutionem vt circa stare tenet Joh.an.

l Qui contra cer ca.XX

m tam z notatã personã

n ab alijs eligatur:ad sedez

q apostolicam anteq̃ fiat electio duxerit appellandum:debet per omnia in appellãdo seruare formam constitutiõis felicis recordationis Gregorij.x.pape predecessoris nostri:vt circa edite in concilio

r

nomẽ canonis exp̃mendũ sic i exceptiõe excõica. ꝺ quo dicam ℣. de except. pla. sup glo. hoc ideo Jo. an.)

a ¶ Facta. Scias q̃ ita intelligẽbãt curiales decre. illã cũ eadẽ rõ sit vtrobiq; . z no. q̃ sicut hec decre. determinat decre. vt circa. ita dico z determinari decre. ℣. eo. c. j. naz licet ibi dicatur electionẽ: postulationem: vel prouisionem factã fuata isti⁹ distinctiõe. Jdẽ dicam in facien/da q̃ hanc ꝺcre. vt ibi etiaz dixi: Et sic seruat curia: z facit quod no. Guil. i decre. vt circa. in glo. no. ergo.

b ¶ Pene. Vt nõ valeat appellatio: nec audiaẽ et lamꝑ super expẽsis. ℣. c. proxi.

Diuisio ¶ Sicut cuz. Prio ponit sile per q̃ casum decidit. Scꝺo ponit dissimile. ibi: Quis Tertio decernit. ibi: Alioq̃n Jo. an.

c ¶ Per formã. Vtrũ aũt habuit hec decre. ex his q̃ no. q̃ Jnno. Hostl. z Cõpost. ℣. c. q̃ ꝓpter. z c. in Geneſi: vt infra patebit Jo. an.

Addi c ¶ Formã. No. q̃ ista decre. locũ habet in his electionibus in q̃bus debet forma seruari decre. q̃ ꝓpter. et c. in Geneſi. z ſm Berñ. q̃ hoc ibi no. in ꝑma glo. (Et adde q̃ ibi dixi i fi. vbi videas Jo. an.) z Jnno. z Cõpost. in ꝑma decre. illa locũ habet in electioꝝ ꝑtibus vel inferioꝝ ꝓlatoꝝ q̃ ꝑsunt collegio: z p ãrũ mortem

Addi. eccl̃a ꝺr viduata: in alijs nõ. Hostl. aũt (cui⁹ opi. ℏ placet Arch. potissime p decre. j. ℣. e. li. z ti. de decre. vt circa. q̃ nil facit. ad decre. j. rũde: vt ibi dixi sup ver. i formam Jo. an.) illã intellexit ecl̃a in quocũq; beneficio: vel canonia cuius electio ad plures vt ad collegiũ ꝑtinet: vt ibi no. circa p̃n. ꝑmos sequoz. ſm hoc ergo ꝺicemus hoc q̃ hic ꝺr de cõmuni ꝓuisiõe hr̃e locuz in his in q̃bus seruãda est ꝓdicta forma. Jn canonĩs ℞ vel beneficijs alijs secꝰ: q̃ ibi sufficient singulares consensus. q̃ verꝝ est si illi sunt capitulũ: si ꝑsensus ꝑtẽt in capło: alꝫ secꝰ ſm Berñ. q̃ ℏ no. in decre. in Geneſi. in glo. sup ℞ bo cõis. z ibi ecl̃a de ℏ p Jnno. z Hosti. d ¶ Per vnũ. q̃ ℨ ꝺicit decre. q̃ ꝓpter. vt is collatione habita eligaẽ. intelligiẽ p iura postmoduz subsecuta p vnũ oium vice. Notabat cũ ibi Hostl. q̃ licet hoc seruaret curia: tamen satis erat si oium vnoꝛe sermo procederet. ad hoc. C. de epi. z cle. l qm̃ venerabil. ibi ab omnibꝫ vno oꝛe damnareꝫ ⁊c. nec ob. ſm id decre. in Geneſi: q̃ ibi singulariter nõ vno oꝛe cõtigit elegẽt. ſz hoc est falsum vt ℏ vides. z q̃ ꝺicit vnum: si queratur per quẽ: ꝺic per eum qui habet ꝑmã vocẽ: vt eum cui capitulũ cõmiserit: sed si capitulũ vel illi q̃ cõsenserunt nõ cõmitt̃at hoc exp̃sse alicui: vn⁹ ꝑsentibus alijs facta collatiõe eligat vice capituli vel cõsentienti um z satis est: quia ratihabitio z taciturnitas mãdato cõparanꝫ. salt̃ in re appetibili z meritoria. sicut est q̃ per electionem canonicã prouideaꝫ ecclesie. ff. ma.

Lugdunen̄. ac si electiõe iam a facta eum ꝺtingeret appellare. ¶ Alioq̃n non obseruãs b pene ꝺstõis eiusꝺẽ se nouerit subiacere. ℣ dem. Si cõpromissum est in plures vt elligant: per vnum facienda est electionis ꝓnunciatio. sicut q̃n̄ ꝓcedit̄ q̃ forma scrutinij: aliter electio facta non tenet

c ¶ Johan. an. ca. XXI

d Jcut cũ p formã scrutinij ad electionẽ ꝓcedit̄: est p e vnũ ꝓnunciãda z facienda f cõmunis electio ſm canonica instituta. sic z p vnum debet fieri cũ p formã ꝓceditur h cõpromissi. ¶ Quis in arbitris cõpromissarijs lex humana innuat q̃ ab eis omnibus sit ꝓnunciatio facienda. Alioquin a pluribus cõpromissarijs facta simul electio: eo/k ipso iuribus non subsistat.

℣ dem. Decre. ℣. eo. licet canon. in collegiatis parochialibus ecclesijs z assumpt̃ ad ipsarum regimen locum non

¶ habz Jo. an. ca. XXII

l Tatutum felicis recordationis Grego. x. pape ꝺcessoris nostri: de his qui ad m parochialium ecclesiaruz regimen assumunt̃: ꝓnouendis o ad sacerdotium infra annũ. q̃ alioq̃n eisꝺẽ ecclijs sint ꝓuati

q̃ si fideiussor. z. C. mã. si fideiussor. secus in onerosa vbi requiritur expressus cõsensus. ff. de pecu. fillus. ℏ. iuitũ ſm Jnn. q̃ hoc no. in decre. in Geneſi. z Cõpost. i decre. quia ꝓpter. (Et refert Bona. q̃ Jnno. ita sentẽ Addi. tiauit. z vide q̃ post ipm Jnno. scripſit: de maio. z obdi. c. j. in glo. per hec. Et q̃ dicit Guil. in spe. e. ti. ℏ. j. ℞. publicatione. z q̃ ibi dicã Jo. an.)

e ¶ Cõmunis. Sz nõne sufficit/ Questio unt singulares cõsensus. ff. de ser. rusti. ꝑdi. p fundum. ff. commu/nia ꝑdi. receptũ. ff. ꝺ aqua pluuia. arcen. l. si autẽ. Solu. leges istę loquunt̃ de actu q̃ diuisionem recepit: nec est ibi cõmunio collegiatorum sed singularium. q̃ ꝺi. ℣. no. ℣. de cõsti. i omnes: sed hic de negocio loquitur quod diuisio-

nem: transmutationẽ: vel omissionẽ non recipit. z ideo secꝰ. ff. de verbo. ob. l. ij. f ¶ Jnstitura. ℣. e. ti. i Genesi. g ¶ Debet fieri. z pnũciari cõs electio: vt dictũ est. ℣. h ¶ Cõpromissi. Et vtrobiq; facieda est p verba singularis numeri: vt ℣. de re iudi. cum ab vno (Et Ad hoc tenet Archidia. q̃ ibi no. in glo. si. de episcopo: q̃ locutus est in plurali. z ibi competentius ponitur Johan. an.) ꝺicebat ꝺcre. quia ꝓpter. qui vice omniuz ecclesie viduate prouideant. vnde videbatur q̃ omnes haberent prouidere. quod verum est: sed vnus omnium vice ꝓnunciare z electionẽ facere: vt hic.

i ¶ Mũana. ff. ꝺ arb. l. ite. si vn⁹. ℏ. ite si plures. vbi ꝺcitur q̃ aut omnes sententiam ꝺicant: aut nullus. tamen ſm nos vnus alijs ꝓsentibus z mandantibus sententiam: per verba tamen pluralis numeri poterit recitare. z idem in pluribus iudicibus ℣. de re iudi. cũ ab vno. z ita etiam no. ff. de arbi. l. sicuti.

k ¶ Subsistat. Rõ: quia ꝛor ꝺicent esse electiões q̃ sunt numero eligentes: vt. ℣. c. in Geneſi.

Diuisio Saturum. ¶ Primo ponit ius antiquũ. Scꝺo ꝺclarationis motuũ. ibi: Qꝺ cũ. Tertio ꝺclarat. ibi: Declaramus Jo. an. l ¶ Staturũ. Et nota quia ꝺcre. cũ in cunctis ponebat ꝺ dignitatibus et beneficijs curatis z parochialibus ecclesijs. ꝺcre. ergo: licet canon: solum ꝺ parochialibus ꝺicens ecclijs ad dignitates extendi non debuit: precipue cũ constituto sit penalis: vt sequitur Jo. an. l ¶ Staturum. ℣. e. licet canon. m ¶ Parochialiũ. Que ꝺicantur parochiales: ꝺic vt ꝺixi. ℣. e. licet canon. n ¶ Promouẽ ꝺis ad sacerdotiũ. Hoc verꝝ nisi i casu ℣. e. ti. cũ ex/eo. o ¶ Jnfra annũ. Numerãdũ a ꝺie q̃ possessionẽ pacifica habuit. vel p eũ steterit q̃ min⁹ haberet ℣. e. cõmissa. ℏ. j. ꝺ ꝑben. licer. ij. nec currit iuste impeditꝰ: vt in p dicta decre. cõmissa. p ¶ Alioquin. i. si se nõ fecerint infra annũ promoueri. q ¶ Priuari. Jntelligas integro lapso anno. qꝺ ꝺic vt ℣. eo. cõmissa. j. responsio.

a ¶ Quod. Statutū. b ¶ Restringi. Nā odia restringi z fauores zč. de reg. iur. odia. cū suis ꝛcor. et ff. de libe. z posthu. cum quidā. z benignior interpretatio facienda est ī penis. ff. de reg. iur. in penis. cū suis concor. c ¶ Declaram⁹. Hoc olim fuerat etiā declaratū p q̄ndā ex̄uagantem Alexan. et Martini fm Archi. de q̄ dixi. s. e. q̄uis. z. c. q̄q̄ que icipiebat de lect.

d ¶ Collegiatas. Nō ergo q̄ aut sunt ibi plures vt collegiuz aut nō: sz vt singuli. in primo casu locū habebit decre. hec. in secūdo nō. et sup h vide quod no. Ber. s. e. ti. c. j. z de iurepa. post. Si quaratur quomodo hec cognoscetur quia iste ibi ere ctor vt caput: et canonici vt membra. sup his tamen vide qđ no. de excel. pla. dlle cta. Sed quero pone q̄ eccl̄ia fuit collegiata: nūc desinit ibi eē collegium. q̄d erit: habebit ne locū hec decre. z videtur q̄ non: quia deficientibus p̄sonis: desinit esse collegium. ff. ad muni. sicut municipium. ad hoc. s. e. j. p. q. iij. vnlo. ff. de verbo. sig. neracius. z grex esse desinit: si vnū tm animal remāsit in grege. ff. de leg. j. si grege. Ar. ꝛ. xix. q. iij. que semel. vij. q. j pastoralis cū similibus. Dico z breuiter q̄ si collegiuz desinat ibi esse: pura canonicoꝝ morte: locum habet decre. quia alii habent substitui. z si hoc non faciant hi ad q̄s primo pertinet infra debitū tempus ad superiorem deuoluetur. et sic de singulis vsq̄ ad papaz. z ius collegij bene remanet in vno. quod dic vt no. s. de postu. gratum. si aūt destruatur collegium superioris aut contrarie: pura quia hoc facit ex causa: tunc non habebit locum decre. Pone exemplū de no. ope. nun. c. ij. et ibi de hoc per Inno. z facit qđ no. Lau. z Joh. xvj. q. vij. z hic dixim⁹.

Questio

e ¶ Ecclesias seculares. Nam hodie secus in regularibus. qđ dic vt in Cle. de sta. regu. ne in agro. ꝟ. ceterū.

f ¶ Antiqua iura. s. e. co. et. cum in cunctis. ꝟ. inferiora. z de hac compulsione ordinum plene dixi. s. e. co. licet canon in fi.

Diuisio

g ¶ Qđ cū sit penale restringi potius conuenit q̄s laxari.

h ¶ Declaram⁹ ad collegiatas ecclesias etiā si al's parochiales extiterit: z assumptos ad earum regimen non extendit: sed antiqua iura seruari debere potius in eisdē. Idez. Si cōpromissarius fm traditā sibi metā scrutatis et inscriptis redactis voluntatibus singulorū illum eligat ī quē nō maior pars capituli: sed plures alioꝝ comparatione ꝑsenserāt: nō tenet electio cū ꝓter formas cōcilij fuit celebrata Jo. an. ca. XXIII

i Si cui eligēdi potestas data fuerit sub hac forma vt ipse secreto z sigillatī votis singulorum de capitulo exquisitis: z inscriptis redactis: illum eligat in quem plures de capitulo partium comparatiōe minoꝝ consenserint. licēt cōsentientes maior partē totī⁹ capituli non

k Oculos dam oculos sic vitium

l ¶ Secreto. Idē z multo magis si nō secreto: qz tūc esset obuia ꝛcilio: qz ꝓpter. z semp locū habet ratio finalis.

m ¶ De capitulo. Idē si nō essent de caplo: sz vocē haberēt: vt. s. de cā possessiōis cū eccl̄ia suriana z. s. e. cumana.

n ¶ Minorum. Pura cuz ex. rij canonicis. v. consentiūt ī vnū. illū in aliū. iij. ī aliū. electus igit̄ a. v. electo⁹ ē a maiori pte cōpartiōe pri um: sz nō a maiori parte capli: qz q̄nq̄ nō sunt maior pš ó. rij. (Sic exēplificat. s. e. ecclesia. j. Joh. an.)

Ad.

m ¶ Ipsecz. In quē tradita ē potestas hmōi.

n ¶ Nō maior ps. Ergo a ptrario si eligeret illū in quē ꝑsensisset maior ps valeret electio ꝟ. e. cū expediat: qz illa forma p ꝛcilium subsequens sublata nō videtur: vt ibi.

o ¶ Preter. Nota ista duo equiparari ꝓter z ꝟ. si. de ſt. instru. pastoral'. Sz nōne noiat⁹ a maiori parte alioꝝ cōpartiōe: exp̄ placuit oibus q̄ ipe eligeret noiat⁹ ab oib⁹. vñ z in electiōe romani pontificis fuatur interdū ꝟ q̄ noiat⁹ a min⁹ q̄ a duab⁹ ptib⁹ ó consensu oium habeaꝫ ꝓ ro. pō. vt no. Cōpost. s. e. licet. et Guil. s. e. vbi piculū. dic q̄ iura voluerunt certas formas seruari. z licet oēs ꝑsentīr si nō seruāt forme: nō renet electio. cardinales nec artant nec de facto seruāt formas: sz sufficit q̄ due partes ꝑsentīr. s. e. licet.

Preter z ꝟ eqparātur

p ¶ Cōcilū. s. e. ti. q: ppē. z aduerte q̄ sicut dixi. s. e. licet. cū ista decre. fundet sup formis ꝛcilij. dicā q̄ vbi cū q̄ nō hñt locū ille forme: nō habeat locū ista decre. (Idē ó ꝟ Archi. de trāslatōe vorox q̄ a certe fieri potest certā aliis nō facletib⁹ vbi forma ꝛcilij seruāda nō est. al's sec⁹. z sic itelligit̄ qđ sch̄i de ap. ꝑstitur⁹. ó elec. schrū Jo. an.) Sl igit̄ in dignitatib⁹ p q̄s viduate non sunt eccl̄ie: fuaret hec forma: vl' būficijs vel canonijs: nō vitiaret electio. sup quo vide qđ ibi dixi Jo. an.

Concilium

Addi.

q ¶ Nō valere. Ipso iure. r ¶ Firmitatis. Et sic etiam eligentes ptuari debēt ea vice ptāe eligēdi: vt. s.

r Dozundā. ¶ Decre. diuide (eo. quia ꝓpter. in quattuor ptes. In ꝑma ponit ꝑstitutiōis causam. In secūda ꝑstitutionē circa mēdicātes: In tertia ꝑstitutionē circa nō mendicātes. In quarta decretuz. Secūda ibi: Volentes. Tertia ibi: Circa. Quarta ibi: Nos Johan. an. Idem Johan. mo.

Diuisio

s ¶ Oculos.

est oculus mētis ḋ purus esse dz vt hic. z. j. q. j. c. m'ri.
Est oculꝰ corpis ḋ dz esse pudic⁹. vt. xxxij. q. v. ḋ vide/
Additio rit. (vide ꝙ dixi in ꝓmio Gre. sup glo. j. castos. z vide
Valeriū li. iij. c. lij. in ꝓmo exterox exēplo vbi ōr ꝓ/
rit nō solū manꝰ pecunie lucro sed etiā ocios a libidino
so aspectu cōtinē
res esse debere.
Jo. an.) Est ocu
lus admistratio/
nis ḋ dz esse pui/
dus. xcij. di. dia/
coni. j. z. ij. et. vj.
q. j. oues. z. §. de
of. archi. ad hoc.
a ¶ Excecat. sic
§. c. auaricie.
b ¶ Immemo/
Ntoa res. Dens aut/
da potentie nec
abstinere nouit a
ueritis nec gau/
dere cōcessis. nec
adhibere pietati
consensum. xlvij.
di. vtrum. z j. de
concess. preben. de
testanda.
c ¶ Honoribus.
xxvij. q. ij. scripsit
§. ō sta. reg. ea q.
d ¶ Diuitijs. j.
q. ij. §. verum. re/
tentio enim ꝓ/
priorū monacha
tui est ꝓrarta. de
sta. reg. cū ad mo
nasteriū. in fi.
e ¶ Dittoni. xij.
q. j. non dicatis j. eo. tl. si religiosus. f ¶ Missa. Et
sic non sunt apti regno de.: Luce. ix. in fi. z. §. de vo. z
Additio vo. c. magne. (Exponit hoc verbū de pe. di. ij. penna/
ta. Jo. an.) g ¶ Litigioꝝ. Que a monachis vel reli/
giosis sunt penitus euitāda. §. eo. de spn. c. vno. cum su
is concor. h ¶ Jnuoluunt. Et sic oues cōuertunt
in lupus. §. de renū. nisi cum ꝓdē. §. ꝓrer in malicia.
i ¶ Solium. §. eo. fundamenta. §. ne autem in fi.
k ¶ Electiōibus. Ergo eligi possunt: qō dicit vt dicam
j. eo. nullus. l ¶ Jn discordia. Jntelligo in discor/
dia fieri siue due siue plures celebrate sint electiones si
ue vna tm̄ aliqbus ex his ḋicētibus ad quos spectat
electio: vt. §. eo. cupientes. §. si vero. m ¶ Supio/
re. cuius solius licentia alias sufficit j. eo. si religiosus
ij. rāso. n ¶ Extorta. Et sic nō valeret si de hoc ꝓsta
ret. §. de puille. cum olim. ij. sic nec ꝓfessio extorta. §. qō
me. causa. c. platū. xv. q. vj. c. j. nec absoluto j. qō me. cā.
c. vno. nec licentia extorta ꝓiudicat reperenti cōtugē. §.
de cōuer. cōiu. accedēs. o ¶ Dispēdia. Vitāda. §. c. cu
pientes. §. de fi. instru. qō sup his j. de vsu. vsurarum.
de constl. c. ij j. de sepul. c. j. p ¶ Maiora. Sl. ō col
lu. in tm̄. q ¶ Jn antea. Occurrēdū ergo fuit ō ser.
nō or. c. j. de ꝓcu. c. j. cū suis cōcor. r ¶ Predicatorū.
No. semp̄ pdicatores ꝑmittit: quia antiquitus fuit ipso/
Additio rum institutio (Jn annis videlicet dñi. Mo. cc. xvj. ꝓsir
matus fuit ordo pdicatoꝝ p Honoriū. iij. ꝙ se facturū
Confirma/ anno ꝓcedenti. Jnno. iij. ꝑplus ꝓdecessoꝝ ꝑmiserat. Jo.
tio ordinis an.) ad idē. §. ō excel. pla. nimis. ij. de pulle. In his j. de
pdicatorū. excel. pla. c. vno j. de decl. c. j. in ſuplscriptōe: cū ſl, z ō re
li. do. c. j. s ¶ Mēdicantiū. Mēdicantes qui cer/
tas possessiones vel redditus habere nō ꝑt sed ꝙ que
stum publicū eis victū ꝓbet in certa mēdicitas j. de
re. do. c. j. (ꝙ quā decre. §. j. penulti. ꝑt eriā carmelitas
esse mendicantes Joh. an.) Quid si mendicans epus
postulet ad archi
epatum vel epi/
scopatū aliū: sa/
tis puto eum sub
hac prohibitione
includi: qz licz sit
eps: nihilomin⁹
est de ordine mē
dicantium. (fa j.
glo. pe. ad h. §. ō
vi. et ho. cleri. cle
rici in fi. z ꝙ ibi
no. et. §. de priui/
le. cū olim. q. Jo/
han. an.)
t ¶ Ordinis. Jn
illis. s. admistra/
tionibus sut ordi
nis. hic enī nil no
ui iurē statuitur.
qz. §. ille de men/
dicantibus loqui
tur. Jo. an.
v ¶ Discordia.
Quid si oppona
tur aliqd qō vo/
tū discordantiuz
nullū reddat: pu
ta qz tales erant
ꝙ si cōsensissent
electioni huic et
cū aliis elegissent
ñ valeret electio.

Quid lex/ tur mendi/ cantes. Additio Epus mē/ dicans

Additio

Questio

cōstitutiōe sancimus: vt nul/
li religioso ꝓdicatorum mino
rum heremitaꝝ sancti Augu
stini: aut quorūlibet mendi/
cantiū ordinum ex electione
postulatiōe ꝓuisione seu vo/
catione ad aliquā extra ad/
ministrationē seu ordinis ꝓ/
laturam in discordia de se fa/
cta ius de cetero acq̄rat: nec
eorum aliquis talī electioni
postulationi ꝓuisioni aut vo
cationi quoquo modo vale/
at consentire etiam si magi/
stri aut ministri vel ꝓtis ge/
neralium eorundem ad id ac
cesserit licentia vel cōsensus.
z ¶ Circa religiosos ḋq̄ ali/
os cuiuscūq̄ cōditiōis vel sta
tus existāt: volumus hoc ser
uari: vt nec ipsi electionib⁹ po
stulatiōib⁹ ꝓuisiōib⁹ aut vo
a catiōib⁹ a mīori ꝑte numero
b ad prelatiōes q̄slibet de se fa/
vt excōlcati suspēsi vel irregulares. nunq̄d tunc poterit
cōsentire: satis crederē ꝙ in eo casu nō obstaret hec cō
stitutio. arg. §. c. si qñ. z pone exēplū j. e. eo. z ꝙ ante
oīa videret examinandū: cui⁹ euentus tē. §. c. si forte. z
hoc maxime cū supradicta dicunt notoria z ꝓbatiōes
parare offerunt. ad h. §. de resti. spo. Jras. ff. ad exhi. l.
iij. et alij ꝓra dicētes simplr debere haberi rationē nu
meri: z sup hoc vide qō dicā j. e. indēnitatibus. §. j. de/
claratuz est hodie ꝙ hic simplicit inspicit discordia. z
ifra. §. ꝓt. minoritas que cōsistit in facto nō in ficti/
ne vel iuris effectu: vt in cle. eo. tl. qō circa. r ¶ Ac
quirat. Ergo cōfirmatio peti nō potest q̄ ius antiquū
habet firmare. §. de fi. instru. inter. y ¶ Prioris. sm
ꝙ ī diuersis ordinib⁹ diuersa sūt ꝓsidētiū noīa. (pdica
tores hūt mgrm. miores ministrū. heremite ꝓre. Jo.
an.) z habes idem j. de pactis. quia ex eo. z ¶ Ali/
os. No. qz ꝑ hoc verbū dico ꝙ circa mendicātes voca/
tos admistratiōes sui ordinis nō habebit locū iste. §.
sed stabit turibus antiquis. a ¶ Numero. No. ꝙ
licet minor pars esset sanior nō tñ poterit electioi huic
cōsentire per hanc rām: credo tū vt. §. §. ꝓt. dixi ꝙ si
maior pars priuata esset ipso iure: ita ꝙ vota reciderēt
in minorē ꝙ tūc poterit ꝓsentire: qz nō est electus a mi
nori parte: imo a tote populo: facit ꝙ no. de postu. gra
tum. b ¶ Qualibet. Siue ꝓpriū ordinis siue alte
rius siue secularium eccleſiarū: z sic generalior est pro
hibitio hec quo ad platuras q̄. §. ꝓxima. Alij cōtra. §.
ꝙ admistratiōes ꝓpriū ordinis nō cōprehendat: vt ra/
tio capituli in ꝑn. c. posita sit generalior ad nou men/

Quid si

dicantes. ꝓmū teneo ⁊ si papa id voluisset expressisset: vt fecit. ſ. pri. ſ. ad hoc de decl. ad audientia ſ. de pul/le. si papa. j. rūſo in fi. a ¶ Minori. numero: vt. ſ. b ¶ Prelatoꝝ. Quid si monachꝰ rector parochialis ec/cleſie eligat in epm vel platū a minori ꝓte numero: nū/ qd poterit cōſen/tire vel acq̄retur ſibi ius. ſactis vt/ tur q̄ nō: per lit/terā que ſuperi⁹ dicit: cuiuſcunq; ꝺditionis vl ſta/tus exiſtāt. Lic; enim nil habeat cuꝫ nihil ſit cōe. ꝛxvj. q. j. ne p eu/ iuſtiber: rū nega/ri nō pōt q̄n mo/nachꝰ vel religi/oſus exiſtat. ꝛxvj. q. j. de monachis in fine.

c ¶ Inane. Si igitur ſuperuent ret confirmatio: id non conuale/ſceret: cum a p̄n/cipio ſit nullum. ſ. e. auditis cum ſimilibus.

Diuſſio ¶ Et quis. ¶ Prio/ponit dictū ratī/onē interſerens. ibi: Cū non. Se/cunda illud fo/rtificat ibi: Etiā.

Tertia declarat aliā rōnē reddens. ibi: Regreſſuꝫ Jo/han. an. d ¶ Duas. Ad q̄d de facto fuerūt due electi/ones facte de eodē: forte fuerat electꝰ ab eis ad q̄s prī/nebat ꝓprio iure. ⁊ qz dicebaꝫ iam tps elapſum fuerat idem electus a ſuperiore ex iure deuoluto ⁊ vtrūq; p/ſequebaꝫ: vel forte fuerāt aliqui ꝓempti in prima cuꝫ q̄bus poſtea ꝓceſſum eſt ad ſecūdā. vel aliq̄ alia ſolēni/tas omiſſa fuiſſi ꝑma q̄ reſtaurata extitit in ſcōa. Sed dices: ad q̄d q̄ iſta beſtia ꝓſequit̄ niſi ſecundā: forte ali/ qui ō his qui fuerāt in ꝑma fuerunt ꝓpōti in ſecūda. vū caute faciebat ſi id de iure fieri poſſet vtrāq; ꝓſe/quendo: ſz eſſe nō poteſt ꝓpter rōnem que ſequit.

e ¶ Inſimul. Nec etiam diuiſim: vt in fine patebit.

f ¶ Ex vna. Si eni ꝑma valuit: ſecūda non valuit. ſi ſecūda valuit: q̄ ꝑma nō valuit. in ꝓrū videbaꝫ: vt. ſ. de ꝓceſ. ꝓbē. poſt electionē: vbi ꝓſequebaꝫ Hoñ. duplicē ꝓceſſionē archidiaconatꝰ: ſz nō ob. quia ibi nō dicitur q̄ fuerit admiſſus: ſed ꝓſeq̄ vnā electionē quā mulei/plici iure potuerūt facere eligētes: vt ſi q̄ eligāt cōſue/tudine ꝓſcripta ⁊ ꝓuilegio ſpeciali nō eſt ꝓhibitum vt ibi: ſed hic duas vel plures electiones diuerſas ꝓſe/qui ꝓhibitum eſt. g ¶ Rationi. Que idem eſt q̄ lex j. di. cōſuetudo. ⁊ ꝓſuetudini ꝓualet. vlj. dif. fruſtra. et exemplis anteponenda eſt. ix. diſt. ſana quippe. ⁊ de h̄ ſ. eo. ex eo. h ¶ Contentū. ſ. ſ. eo. is qui.

i ¶ Effectū. l. ꝓfirmationem. k ¶ Proteſtet. Ergo nil operatur preſtatio. per contrarium eni factū ꝓteſtationi videtur obulare. qō dic vt. ꝛxvj. di. c. j. de conſt. cum. M. de elec. cum ana cum ſimilibus. l ¶ Ec/cleſie. Ad quam electus eſt. m ¶ Aduerſarij. Colle/ctī: vel alꝫ ſe opponētis. ſ. e. cuplētes. ⁊ ſ. e. c. vlti.

n ¶ Wageť. Nō non licet. ff. de iur. fiſ. l. ita fidei. ff. de eden. l. j. ſ. edere. ff. de inter. ac. de etate. ſ. nihil. ſ. e. in electionibus. ſ. eo. li. de reſcrip. cum in multis. ſ. de re/ſcrip. ad hoc. de ap. c. ij. ſi. ar. ꝑta q̄ liceat i incerto va/gari. ff. ō reiven/que de rota. ſ. in/certe. ff. cōſi. diui. ⁊ ſi non omnes. ſ. ſi incertum: ſz ſpecialia ſūt. q̄ō dic vt no. de lib. ob. c. ij. ⁊ facit de cre. iſta ad q̄ſtio/nem quā anno diſputaui: an va/leat alternativa appellatio. ſ. ap/pello ad archie/piſcopū vl ad pa/pam. ſuper q̄ dic vt ibi dixi. ſ. de offi. delega. ca. ſi is cui.

o ¶ Eligere. Proponēda g̃ nō incurrit penam: ſed ſufficit q̄ al/teram eligat: et ſic tenetur eligę/re: vt in actioni/bꝰ dici ſoler. aut enim ſum certus que mihi cōpetit actio. ⁊ tunc eli/gere debeo. ff. de trib. q̄ in here/

tioni conſonū non putamuſ.

h ¶ Etiam ſi ſe ꝓtentū eſſe vel le altera: per quā ſue intenti/

i onis conſequi poſſit effectū:

k in initio ꝓteſteť. oportet er/

l go eum (ne cum ipſꝰ eccleſie

m vel ſui aduerſarij: ſi quez ha/

n bet: diſcrimine in incerto va/

o getur) eligere q̄ ꝑſequi velit ex illis: ⁊ ꝓfirmationē petere tm̄modo ex eadem. ¶ Re/greſſum ad aliam: cui per ele

p ctionem alterius renūciare ſi biq; ius ex ea non competere ꝓfiteri videtur: nullaten⁹ ha/biturum. Idem. Si electus non cōſentit: vel poſt conſen/ſum renūciat vel mouetur: vt ꝓpter occultū ſui vitium ele/ctio caſſať: eligētes ad eligē/dum extūc integrū tps habe/bunt: niſi circa id egerit frau/dulēter Jo. an. ca. XXVII

dem. ſ. eligere. aut incertus. ⁊ diſtingue tunc quia aut ſum incertus p̄ iuris imperitiam. ⁊ tūc nihilomin⁹ eli/gere debeo: qz periculoſes ꝓſulere debui. ⁊ ignorātia iu/ris nō excuſat: vt. j. q. iij. ſ. notandū. ſ. de reg. iu. igno/rantia. ff. de iuſ. ⁊ fac. ig. l. regula. aut p̄ errorem facti. et tūc ſubdiſtingue: qz aut erat error ꝓprij facti: aut alieni: aut eius in cuiꝰ locū ſucceſſi. ſi ex errore ꝓprij facti eligere debeo: qz in ꝓprio facto intolerabilis eſt ignorātia. (Si tamen eſſet excuſabilis: vt no. in remiſ/ſione quā ponit ſinis glo. Jo. an.). ff. ad vell. l. q̄ q̄. ſi p/ter errorē facti aduerſarij. cunc nō teneor eligere. ff. q̄/rum leg. l. j. ſ. q̄ autem. ſi ꝓpter factum eius in cuius locum ſucceſſi: elegere teneor. ff. de regu. iu. qui in alteri/us in fi. ⁊ ſ. de reg. iu. is qui in ius. ⁊ adde quod dixi. ſ. de re iudi. abbate in p̄n. (fa. ad hāc glo. et ſe. q̄ dicam poſt Jo. mo. ſ. de ap. nō ſolum. ſuper ver. ante omnia. ad ſi. glo. ☆. ipe. Jo. mo. Jo. an.) p ¶ Renūciare. Et eſt ratio: quia ſibi ſunt cōtrarie: vt. ſ. vidiſti. ⁊ eſt. ſi. C de fur. l. j. Ibi enim agendo mādat approbat factum ſerui: agendo furti reprobat. et ideo vna electa fit alte/ri preiudicium. ad idez. C. ſi ſer. exte. emi. ſe. man. l. vna vbi ſi ex peculiaribus numis ſeruus ſe mādauit emi ⁊ emptus eſt: dñs agit ex vēdito ad ꝑcium: quia ex illo precio non competit emptori libertas: vel agit manda/ti ad mancipium: ſed vna electa ſibi ꝓiudicium facit in alia ea ratione qua ſupra. ad idē. C. de codicil. l. vlti. ff. de leg. ij. cū filiꝰ. ſ. varius. C. de pac. inter emp. ⁊ vē. l. cōmittere. Qō g̃ dicit q̄ edita actio pōt mutari: emē dari: ⁊ corrigi ſicut placet vſq; ad litē preſtatam. ij. q. viij. libelloꝝ. C. de eden. l. edita. vez eſt in his in q̄bus

Addi.

Addi.

40

vna nō tollit̄ p electionē alteri⁹: vt ℞ z in p̄dict̄ Hono. vt no. de libel. ob. c. ij. i glo. magna i fi. De hac tū materia plene no. ff. de tribu. q in heredē. §. eligere.

Diuisio

SI electio. ¶ Primo soluit casum quē p quattuor exēpla specificat z rōnez interserit. Secundo solutionē mode/ratur. ibi: Dummodo Jo. an.

a ¶ Si electio. Et determinat hec decre. quod tangebat̄ p Hostien. z Cōpost. §. eo. ne p̄o defectu per Vincen. z Abba. §. ō mato. z obedi. cum olim Jo. an.

b ¶ Effectum.

a SI electio ex eo ñ sortiatur effectū: qz electꝰ cōsentire recusat: vl̄ pꝰ p̄sensuz
c renūciat iuri suo: aut forte diem claudit extremū: seu p̄pe
d occultū eiꝰ vitiū irritat̄: electores q̄ iā fecerāt qō spectabat ad ipos infra iurꝫ termi/

Cōfirmationē. §. c. pr. si enim cōfirmatus esset: z cassaret̄ p̄firmatio: dic vt J. e. si p̄firmationē vl̄ p̄fectionē. si talis est electꝰ. §. e. cū i cūctis. §. de accu. sup his.

c ¶ Renunciat. An electus post p̄sensum sine superioris auctre possit renūciare electioni de se facte: fuit cōtento inter doctores. z dixerūt Jo. Berū. Inno. Pe.

Additio de samp. z Ab. §. de trāsla. inter cōpalla: q potest (z Arch. hic dicens q Ifa hec loquit̄ de renunciatōe post p̄sensum. z de nullus licentia mētionē facit. Idē Jo. mo J. vt li. pen. c. j. Jo. an.) Goff. z Host. ibi tenent p̄

Additio rium (Cui tā Hosti. fatet̄ q ptraria opi. habet eḡa/rem. Sed dicit q id interp̄trari nō est suū sed pape. qui fi. sint legi. p venerabilē. §. rōnibꝰ Jo. an.) Dixit igitur Berū. z Inno. de resti. in inte. c. ij. q p̄ post consensum z ante confirmationē sufficit renunciare in manibus electorum. Tu dic fm Guil. qui hoc no. §. e. q̄uis ad fi. q non cōfirmatus aut renunciat electioni p̄fq̄ negocium ad superioris deferat examen: aut post. ō casu hoc ei licet. §. e. cū inter canonicos. de trāsla. inē co/pa/ria. de resti. in inte. c. ij. vij. q. j. q̄ periculosum. si delarū est. aut ponit̄ tale q̄d ptra electrum q electionē nullā reddat. z eligēres ptāre p̄uat eligēdi: aut nō. Jn ō casu licet teneat renūciatio quo ad ipsum: non tamē q̄ ad superiorem quin facta renunciatione possit sup p/positis veritatē inquirere. z si de ipsis p̄stiterit eligere ac puidere: ac si p̄nunciatū esset. de supplē. neg. pla. licet. alꝰ sibi posset illudi. §. de postu. bone. ij. §. nec no/cebat. z crimina vndecūq; tē. xxiij. q. iij. ecce. de collu. c. j. sicut q̄cūq; de iure defuncti q̄rit vt sciri possit de iure supstitis. §. de arbi. ex pte. Item secūdus accusator de p̄cis puaricatione docens admitret̄. ff. de puat. lq. C. ō accu. si quis homicidiū. Jn secundo casu renet in totum renunciatio. in nullo enim p̄iudicat̄ superiori cōz quo questio pendet. puta si dicatur q electio facta sit contra formā concilij: quia propter. ego dico q etiam si nō sit delatum negociū ad superiorē: vl̄ etiam in secūdo casu distinctiōis cū delarū est. §. z nō opponitur id per quod sint priuati. licet teneat renunciatio quo ad electrum fm opinionē Berū. z sequacium: quā credo verā esse. tamē in nullo casu tenebit quo ad superiores p̄iudiciū. Nam eriā si peccatum sit in forma habet superior: tunc p̄uidere: vt. §. eo. q̄ q̄. Dico ergo breuiter q in omni casu ante confirmationem tenet renunciatio quo ad electrum: quo ad superiorem in nullo casu sit sibi p̄iudicium per iura p̄o hac parte inducta. z argu. J. eo. ti. ab eo. d

¶ Occultum. Idem si p̄opter superuenientes delictum vel facrum. pone q peccauit in decre. §. e. q̄ sit. vel ī decre. cupientes. vel in decre. J. eo. si religiosus. redibit potestas ad electores: cum in culpa non fuerint. z ideo dicit de occulto: quia si scienter elegissent: potestas eligendi non rediret ad eos sed ad superiorē devolueret̄ fm distinctionē decre. tal. §. e. q̄ q̄. z sic nō p̄cederet questio quantū tempus

e nū eligēdo: habebūt a dissen
f su renunciatione morte vel ir
ritatione p̄dictis: ac si vaca
g tio noua esset: tēpus integrū
h ad electionē aliam celebran/
i dam. ¶ Dummodo nil fraudulenter egerint in p̄missis.

I dem: Si religiosus nō ob

deberent habere q nullum. Sed pone q scienter elegerunt indigniū: ita q priuati erant potestate eligendi: papa de gratia eos restituit: nunquid habebūt integz tempus: vel tm̄ qō supererat: dico q integrum p hanc decre. et p

decre. de matho. z obe. cum olim. quia integre restitui i/telligunt. ij. q. iij. notanduz. C. de sen. pas. l. j. et ita no. Hin. Inno. z Ab. in p̄dicta decre. de mato. z obe. cuz olim. e ¶ Dissensu: vt. §. in p̄mo casu. f ¶ Renunciatione. §. post p̄sensum. g ¶ Integrū. §. trīū mensium in cathedralibꝰ vel regularibus eccl̄ijs. §. eo. ne p defectu. in minoribꝰ sex menses. de p̄cess. p̄bē. c. ij. Et idē intelligo repetitū in mēse q datur pape ad electionem beneficiorum in curia vacantiū. J. de p̄ben. statutuz. (z Addi. idem ī patronis quo ad quadrimestre ep̄s vt semestre de quo J. de iurepa. c. vno Jo. an.) Et intellige hāc decre. in his qui de iure p̄prio habent eligere: quia secus si ex iure devoluto fm ea que no. Berū. Tan. z Host. §. eo. ne p̄o defectu. qui dicunt negligentes esse priuatos tm̄ in p̄ma electione que occurrit. vnde fm hoc si archiep̄s ad quē ex iure devoluto spectat eligere: eligit z electus dissentit: vel renūciat vel morit̄: ad canonicos redibit electio. Sed Goff. intellexit negligentes p̄uatos in tota illa vacatione. sed prior opinio verior videt̄: quia si culpa ex delicto p̄ueniens ex p̄ma electione tm̄ punitur. §. eo. cum vltroñ. multoforti⁹ hic erit culpa que p̄uenit ex negligentia cum minꝰ puniri debeat negligentia q̄ dolus. §. eo. nihil est. de crimi. fal. ad falsarioꝝ. h ¶ Aliam. Eadem ratione idem dico in tertia z in quarta. si secundus vel tertius dissentit: renunciat: moritur: vel occulto suo vitio cassat. z idem in vlterioribus. No. igitur tempora que dantur in expeditionibꝰ eccl̄iaꝝ vacantiū. Primo dant̄ tres menses electoribꝰ ad eligendū. vel sex mēses fm distinctionem. §. eo. ne p̄o defectu. deconcess. p̄ben. c. ij. z seruata forma istius decre. ad p̄sentandū datur tempꝰ q̄ citius fieri potest: z adhuc octo dies. §. e. q̄ sit. z. c. cupientes. in p̄n. §. cetez. ad cōsentiendū datur vnus mēsis electo si libertatem habet consentiendi: alꝰ quantū iudex arbitratur: ad petendā confirmationē dantur tres mēses. §. eo. q̄ sit. ad cōsecrationē alij tres. c. di. quoniam. z. lxxij. di. c. ij. z si debet pallū petere: hoc faciat a tempore cōsecrationis infra alios tres menses. c. dist. ca. j. Jn causis aūt regularū vel cathedralium que ex immediata subiectione vel appellatione devoluuntur ad papam. serua decre. Nicolai. §. eo. cupientes.

i ¶ fraudulēter. Pone in vltima die triū mēsiū dixerunt canonici: Eligam⁹ talē q̄ dissentiet. z sic a die dissensus adhuc habebim⁹ tres mēses. z sic fraudē faciendo reperiebant̄ sex menses habere: in cathedralibꝰ vel regularibus vel in inferioribus annū qō esse nō debet §. eo. auarīcie. Et dico q qui fraudē allegat: eam p̄o/bare debet. ff. de p̄oba. quotiens. §. qui dolo. Nota ex

Casus

Nota

ho hanc decre. que facit p his que no. per Inno. z Ho stien. de appel. ex ratione. qui ibi no. q si vna die quis fuerit impeditus de anno appellationis ꝓsequēde: habebit integrū annum per ꝓdictam decre. z. eo. tl. cū sit ij. q. vj. ci q. z in auc. de his q ingre. ad appel. in ꝓn. §. j. ij. z. iij. col. viij.

Sed si beneficio restitutionis ei ꝑueniretur: tunc non habebit nisi rantū temp⁹ q̄n/rum amisit. ff. in qui. cau. maio. in integrum resti. l. ab hostib⁹. §. fi. ibi de hoc p eos plen⁹ videre poteris. (facit Clemen. ab ecclesia de resti. in integ. Jo. an.)

Addi.

Diuisio

Sj religio. Sunt duo dicta. Scz ibi: Quia vo.

a Arbitriuz. Depēdet ex vo/luntate illius cuius imperio ꝛc.

b Habeat. xij q. j. non dicatis. z. §. eo. quoniam j. de sepul. c. vlti.

c Suam. In alijs ergo nō habet locum hec cōstitutio.

d Supiorib⁹. Sollus etiā sine quentu: vt j. ꝓxi. rūso.

e Obtēta. Debito modo z nō p extorsionē: vt. §. e. q̄rundā. Ad idē j. de his quevi merusue cā fi. c. j. Et no. casum in q̄ no. sufficit petere licentiā nisi z obtineat. interdū sufficit: vt. §. de regu. licet. (Dicit Jo. mo. anim⁹ hoīs generosus de se rēdit ad alta. s. honores z officia. quē animū reꝑmūt iura vt hic z j. de resta. c. ij. hinc q est dictio on⁹ nō aspirāt sed dictio honor. sic Jo. an.) Sed q̄d si superior licentiaz dare noluit. dixerūt Tan. z Bern. §. ō renun. post trāslationem in ꝓn. ipm p suū superiorē cōpellendum: nisi habeat iustā cām nō cōpellet. lxiij. di. lras. lxxj. di. c. ij. z. iij. Sz q⁹ soli⁹ ꝓncipis ꝓuilegiū videt ꝙare aliquem re sua. dicūt q̄d (scz Host. in decre. nullus. z Ab. i decre. admoneri: q placet Jo. mo. z Archi. §. eo. ꝓ sīr. nec ob. decre. null⁹: q illud cū est aliq̄s ius q̄stū h de mera g̃cia: h sp soluo q habes in exua. Bū. c. tl. si religiosus. de q ibi feci additionē Jo. an.) p suprior̄ papā intelligendū. z sic loquit illa decre. null⁹: q in papa loquit. dic vt ibi dixi Jo. an.

Addicio

f Nō teneat. Sic. §. eo. q rundā.

g Religiosis. Dedicatibus vel non.

h Sint varia. Qz eni sol⁹ platus illam dare posset videbat p. ca. lviij. di. c. j. ibi abbas loci. ō cap'lo nihil dixit. z. §. de renū. post trāslationē. ibi: z sancti fridia

Addicio

nī ꝓiore. z. §. eo. ti. ꝓ sit. (Archidia. allegat. xvj. q. j. monachi. z. c. cū p vtilitate. z. xvij. q. ij. nullā ptārem. xx. q. iij. monachū: nisi abbatis Jo. an.) ibi superioris

tenta licentia consentit electioni de se facte extra suum monasterium non valet consensus z irrita est electio. Secundo dicitur q solus superior sine capitulo dare potest consentiendi z transeundi licentiā Jo. an. ca. XXVII

a Sj religiosus (cuius arbitriū non ex sua: cum velle b vl nolle nō habeat: sz ex illi⁹ quem vice dei supra caput suum posuit z cuius imperio se subiecit: voluntate dependet) electioni de se ad prelationez aliquam extra suum monaste c rium vel suam ecclesiam cele bzate: sui superioris qui dare ipsam valeat: non petita licē e tia z obtēta presumpserit cō/ f sentire: consensus sic prestit⁹ non teneat z in penam ꝑsumptionis illius electio eadem ipso facto viribus vacuetur omnino. Quia vo vtruz g religiosis cōsentiendi electionis de capitulo dixit. In ꝛrlū videbat. §. de p. sig. sl abbate. ibi abbati z conuentui placuit z. z est expressum de statu mona. c. ij. in fi. z. xix. q. iij. statuimus. z ꝑ fm litteram que ibi est: abbatis ac totius ꝙgregatiōis. sz fm alia que est sine ac. facit in contrarium: z prelatus nō potest alienare res ecclesie sine ꝓsensu capli. xij. q. ij. sine. ergo nec ꝑsonas: cum maior sit aliena/tio persone ꝙ rerum. ad idez. xij. q. j. precipimus. z hanc secundaz partem tenebat Jo. an. lvij. dis. c. j. z Bern. in p dicta decre. post translationem. i tertia glo. ꝓma tamē hic appro/batur: nō tamen de iure antiquo ꝙ de h nouo ob celerem ecclesia/ruz expeditionē.

i Tollendaz. Interptatio enī et declaratio iu/rium ad euz spectat. xj. q. j. §. ex his. de sentē. ex com. inter alia. C. de legi. l. vlti. z habes etiam ō hoc. §. de postu. ca. j.

k Tales. s. religiosi qui nō habent liberum arbitrium transeundi vel cōsentiendi.

l Electi. Ex multiplicatione huius verbi quod hic habes no. q religiosi possunt eligi: z dicam j. c. ꝓxi.

m Electis. Non dixit eligendis. vnde non valet licentia data religioso vt consentire possit electioni future vel ꝓuisioni: etiam cū consensu sui superioris: vt i cōsti. Clemen. eo. tl. cum concessa.

n Vltimo religiosus. Primo statuit. Secundo decernit. ibi: Ō si. Tertio excipit. ibi: Ad dignitatem: fortificationē interferens ibi: Ad quā Jo. an.

Diuisio

o Religiosus. Declarat in prima parte decre. §. eo. cum causam. z reꝑobat quod no. Maso z Compost. §. eo. cum in magistrum. z approbat quod ibi no. Host. z Boff. et Abb. in decre. cum causam. In secunda approbat quod no. Bern. de statu regu. quod dei timorē in magna glo. Compost. §. eo. cum causam. z Hostiē. de voro. per tuas Johan. an.

p Prelaturam. Pura prioratū: guardionarum vel magistratum fm q diuersa sunt nomina taliū platoꝝ qui religiosis presunt: vt. §. eo quoꝝdam. Ad idem §. eo. fundamenta. sed etiā hodie in administrationib⁹ et prioratibus monasteriorū habet hoc locum: vt in Clemen. de sta. regu. ne in agro. §. sane. p

q Alterius. Hodie religiosus eligi nō potest ad platurā alteri⁹ religionis vel habitus per Clemē. eo. tl. cuz ratione. (Archidiaconus tenebat hic contrarium per hanc litteraz rūdens ad. c. xvj. q. vij. noua actione. q nō loquebatur

de dispartitate habetis sz clericorū. ad laicos. z sic. xix. q. iij. monasteriꝰ. loquebaꝫ de laicis qui sunt in pbaroue. z. c. officij loquebaꝫ de nouicio nō ex pte. Jo. an.)

a ¶ Eligaꝫ. Eligere tñ pōt si tacite sit pfessus. j. eo. ex co. q in fi. et in. c. indēnitatibus. in prin. No. expresse q monachus vl re

ligiosus eligi pr. nec habet postu/

lari sed post ele/

ctionē postulabi/

tur: sine suptoris

eni licentia q̄ caz

dare possit nō po

terit cōsentire. s. eo. c. ppi. p quod idem pbaꝫ z per decre. s. e. q̄ sit. z s. eo. quozundā. de hoc olim opi. fuerūt: et tractabant de hoc Jn/no. z Hosti. s. de renū. post transla/tionē. de vo. p tuas. Cōpost. s. ō postu. c. j. Bar. s. e. q̄ sit. z dice/bant quidaz qui/bus fauebat Jn no. z Cōpost. monachū extra suū monasteriū debere postulari. non ob. decre. p tuas vbi dicebant ele/ctum in prelatū

a eligatur: nisi antea fuerit or/

b dinez regularē expresse pfes/sus. ¶ Quod si secus actuz

c fuerit: eoipso irritum habea/tur. ¶ Ad dignitatem ꝛo

d epalem ad quā nouitij eligū/tur: interdum talem in secu/

e laribus vel regularib⁹ eccle/sijs eligi minime prohibemus.

Idem. Forma electiōis tra/dita per decre. s. eo. cum di/lecti nō est inblata p sequens concilium. quia ꝓpter hoc di/cit Jo. an. ca. XXIX

f Um expediat ꝓcorda/re iura iurib⁹: z eorum cor re/

g ctiones si sustineri valeant

h euitari. ¶ Decretalē felicis recordatiōis Jnno. papē. iij. p̄decessoris nr̄i: que innuit: sub ea forma posse in electio/nibus cōpromitti: vt cōpro/

alias in epm eligi posse. alias extra suum monasterium postulari debebat. Alij dicebant indistincte eū eligendum. ad decre. post trāslationē rndebant illū fuisse postulatū ꝓpter ordinē epalē: hodie tene eū eligendū per hec iura. b ¶ Expresse. Ergo nō solū secularis eligi nō potest in abbate: vt. s. eo. cū ad nr̄am. sed nec religiosus tacite pfessus vt hic. z j. e. indemnitatib⁹. in prin. vbi in abbatissa vel prioꝛissa idem ōz: et tamen p tacitam ꝓfessionem bñ est quis monachus: et votū solēnizat j. devo. c. vno. nō aūt solus habitus sed pfessio facit monachū. s. de reg. ꝓrrectū: talē aūt pfessionē in scriptis facere debēt vt obuiet illis: si postea reclamarent ꝓpria scriptura. xxvij. q. j. oēs femie. j. q. vij. saluberrimū. c ¶ Jrritū. Olim nō erat irritū ipso iure sed irritandū p sniam. s. eo. cū cām. d ¶ Nouitij. Nedum tacite professi. z min⁹ sūt obligati nouitij q̄ pūt ad secularē remeare: nisi appareat eos absolute voluisse viam mutare. vt j. de reg. nō solū. e ¶ Regularibus. Quasi dicat interdū cathedralis ecclesia secularis est. i. secularū canonicoꝛ: interdum regularis: vtroq; casu tacite pfessus in epm eligi poterit. Sz q̄ est rō quare in cathedrali regulari eligi nō pfessus in alijs nō: prout dixerunt Lauren. Tan. Bof. et Compost. in predicta decre. cum causam: id est per excellentiam episcopalis dignitatis z ordinis: vt epus etiam secularis imediate p̄sit monachis. et probat idem. s. de iudi. causam. s. nese. va. c. j. vbi monasteriū erat vnitū cathedrali ecclesie forte seculari. tamen Laurē. et Goff. ibi dixerunt q̄ barhonien. cathedralis ecclesia ibi erat regularis: sicut z mulre in anglia. sed Berū. ibi videtur tenere contrariū in tertia glo. vnde in cōsecratiōe religiosus dici/

missarij secreto z sigillati vo/

i luntatib⁹ oīuz inq̄sitis: illuz

k in quē maioꝛ z sanioꝛ pars ca

pituli ꝓsenserit eligere tenea/tur: declaramus abrogatam

l non esse p subsecutū concilij generale: imo potest in ipsis

m electiōib⁹ vt prius ꝓcedi li/cite per eandem. ¶ Idem. Decedens ad sedem apostolicā pro instruendo negocio elec/tionis per decre. cupientes. eundo hac de causa stando z redeūdo integre preter quotidianas distributiones percipit fructus beneficiorū q̄s percipere posset in ipsa eccle/sia residendo. Johan. andree.

n Ca. XXX

Um non deceat alicui suum officium esse damno/sum. ¶ Statuimus vt hi q̄

tur etiam religiosioꝛ abbate. et epūs monachos ad p fessionem recipit vt abbas. in auc. de sanc. epis. §. iube/mus. coll. (z. et facit ad hoc. s. de vo. z vo. redēp. ex mul

ra. et quod no. de capel. mo. c. j.

Dm expediat. ¶ Premittit declarationis cau/saz generalē. Secundo declarat. ibi: Decretalem. Johan. an.

f ¶ Expediat. Et nota ex hoc ꝓncipio inspicien dū quid expedit. ō peni. dist. j. alis. xj. q. j. z. s. devo. et vo. redēp. ma. gne (vide q̄ ibi dixi in glo. h pa/ret in fi. Jo. an.) z ꝓpter expedientia vtilitatem respicit. vt ibi pa/ret. Johan. an.

g ¶ Sustineri valeant. Repre/hendunt hic illi qui volunt sustinere iura q̄ peni/tus sūt correcta: vbi ꝛ apparet de correctione non sustineanť alꝫ sustinanť. ad idez. C. de in offi. test. si quādo. z. s. eo. ecclesia vestra. j.

(vide q̄ de pull. accedentibus dixi sup. j. glo. in fi. Jo. an.) h ¶ Decretalē. s. e. ti. cū dilecti. i ¶ Jnq̄sitis. Est ergo forma ista partim ex scrutinio: et partim ex compromisso vt hic pater: sed ꝓncipalius dicet ista forma cōpromissi: sed determinati: z si bene aduertaꝫ ista hodie est melioꝛ et expeditioꝛ forma iudicio meo q̄s hodie habeamus: nō enim volūt canonici libere tus suuz in alios trāsferre. z dare illis prātē pficiēdi platū. p formā scrutinij graue est ꝓcedere: nec oēs bñ sciūt illā formā seruare: imo et boni iuriste practicā ignoꝛātes in eam deficiūt. expediēti q̄ seruabiť ista forma. k ¶ Capituli. No. q: sec⁹ si diceret de maioꝛi pte eligentiū z cōpromissariū illū elegissent in quē maioꝛ ps numero nō maioꝛ capli noīasset q: tūc electio eēt nulla. s. eo. si cui. (cū qua hec deberet lūgi vt ibi dixi z h Archi. Jo. an.) Addicio

l ¶ Cōciliū. s. e. q̄ ꝓpter. Dicebāt ei q̄dā q̄ forma illa sublata erat p decre. q: ꝓp. z h videbať tenere Host. in p̄dicta decre. in pn. q̄ dicebat diuersas electionū formas. vt. s. e. cū dilecti: z ꝓterea ibi tres tñ forme: vel ꝑm alios due approbari videnť. z ꝓterea ibi ōz: aliter electio facta nō valeat: sed ꝛ illū est verū vt hic vides z ꝓterea ista est forma cōpromissi sed cū certa determinatione vt. s. dixi. m ¶ Vt prius. i. sicut poterat añ concilium q: ꝓpter. illū tñ z decre. fuerūt eluse aucto

Addicio

Dm non. Primo ponit constitutionis (ris. causam generalē. Scōo ponit ꝓstitutionē quē interserens cām spālem. Tertio tollit obstantia. Scōa ibi: Statuimus. Tertia ibi: Non obstantibus.

n ¶ Deceat. Et no. ex h ꝓncipio inspici q̄d deceat q̄s ꝓpte honestatē respicit. s. de vo. z vo. redemp. magne. Nec enim honestum est officiū suū alicui forte dānosuz.

Diuisio

ilij.q.lij.§.ite in crimiall.ver.venturis.ſ. de reſcrip.ſtatutum in fi.ff.de fur.l.ſi ſeruus cõmunis.ff.ad velle.l.ij.§.j.C.de admini.tu.cũ quidam.ſ. de fideiuſ.quenit. cũ ſi (hec allegãt Jo.mona.et Archi.Eſt tñ contra. vij.q.j.cõſtitutũ.vbi de hoc.ſ.et dicã.j.de ſup.neg.prela.c.fi.ſup tertia glo. Jo.an.)

Additio

a Juxta. Nõ q̃ p hãc lrãm dico q̃ ſi talis ẽ cauſus quo inſtruẽs vadat non aſtrictus per decret. ſ. eo. cupientes. puta quia non eſt eccleſia cathedralis nec regularis.vel ſi eſt talis appellatio:vt immediata ſubiectõ q̃ ñ deuoluit:his caſibꝰ cũ nõ habeat locũ decre.cupientes.g̃ nec iſtius decre.priuilegiũ per iſtã lrãz. et cõcor. q̃ dixi j.eo.ſi poſtq̃.ij. rñſo. (Et facit ad q̃ſtionẽ quam Padue diſputaui de doctore di/ſputante q̃ diſputare nõ tenebat quã vide j.de regu.iur.in acceſſorium. Jo.an.)

Additio

b Coſtõnẽ.ſ. eo.cupiẽtes. c

Caſus

Reſidẽtes. Cõcor.ſ. de cle.nõ reſi.ex parte. d Reſidendo. Pone haber eccleſia Boñ. priuilegium q̃ canonici ipſius eccleſie percipant fructus beneficiorum ſuorũ que haber in aliꝭ eccleſijs in Boñ.eccleſia reſidendo:vel habent ipſe qui vadit pro inſtruendo negocio priuilegiũ quod recipiat fructus tales.ſ. de reſcrip.c.vlti.hos iſto caſu percipiet:hoc vult dicere littera. e Exceptis. Que nec danẽ ſtudentibus in theologia.ſ. de preben.licet.nec dantur pſentibus qui nõ interſunt horis canonicis j.de cleri.nõ reſiden.c.vno.et licet iſta conſtitutio fingat ipſum pſentem: non fingit ipſum diuinis officijs intereſſentez :habeat ergo q̃ preſens haberet qui diuinis officijs non intereſſet:vt in pdi.c.vno.q̃ etiã eſt ẽ cũ dicat:diſtributiões q̃tidianas pcedi his q̃ pſequũt eccliã vtilitatẽ:et ibi ſoluit. f Proprerea. Nõ legẽ p inſtruẽdo negocio electionis iuxta pdictã pſtõnem.et facit adid q̃ dixi in glo.ij. g Hac de cã.ſi g̃ facta inſtructione ꝛ finito negocio ſola voluntate:vel p alios ſuos negocios expeditiõe maneret in curia tũc ceſſabit hulle/glũ h:ꝛ ẽ hulle ille q̃ dicẽ lex.q̃ non vere reipublice cã abeſſe dr is q̃ pprij cõmodi cã ĩ legatiõe t.ff.ex q̃.cauma.l.nõ vere.ĩ poſtea exẽ redire incipet cõpereret ei ñ

Additio

hulleglũ.redit enĩ de itinere q̃ ob hãc cãm fecit(ñ eſt expoſſũ.ff.ex q̃.cau.ma.l.ſicut.§.rã dlu. Jo.an.)et ẽſimile huic q̃ dr de teſte.ſ. e.ll.de reſcrip.ſtatutũ ĩ fi.cũ ſuis ꝛcor. h Effect⁹. Pura q̃ ẽ ſtatutũ pſuerudo

Queſtio

vel priuilegiũ in eccliã:q̃ cũq̃ de cã q̃ abſit etiã ſi vtilitatẽ eccliepſequat nihil pcipiat. Quid ſi talẽ pſecutus iuxta conſtitutionẽ felicis recordatiõis Nicolai pape tertij pdeceſſoris noſtri ſup hoc editam:ad apoſtolicã ſedem venerint:eam circa ũminẽtium electionũ negocia inſtructuri (cum tales eccleſiarum ſuarũ pſequentes vtilitatez cenſeri debeant reſidentes) c fructus beneficiorũ ſuorum que obtinẽt in illis eccleſijs quarũ negocia proſequunt. ꝛ etiã aliorũ quos reciperẽt vel poſſent recipere in ipis eccd eſijs reſidendo: integre q̃tidianis diſtributionibꝰ dũ e taxat exceptis recipiant: ad f ſedem pterea venendo eãdem :ibidemq̃ hac de cauſa morando:et ad ipſas eccleſias redeundo:ac ſi perſonaliter in eiſdem eccleſijs reſiderent. g Nõ obſtãtibus qui/buſlibet cõſuetudinibus vel ſtatutis eccleſiarum ipſarum cõtrarijs ſeu priuilegijs quibuſcunq̃ : per que premiſſorum effectus poſſet quomodolibet impediri. Idem.

Js q̃ opponit euidẽtem defectũ ſcietie vel pſone pira pro mouẽdũ ad aliquã dignitatem penitere nõ põt.cauſam reddit. Jo.an.ca.XXXI

i B eo qui cõtra electuz vl postulatũ ſeu pmouendũ ad aliquã dignitatez inter cetera que obijcit euidentem notoziuz ſeu eccleſiaꝛ ipaꝛ cõtrarijs ſeu manifeſtum ſciẽtie vel aliũ pſone defectuz opponit :ipius defect⁹ l oppoſitio vel eiꝰ qualitas neq̃ũt pꝰea reuocari. m Cũ eñ opponẽs ſi q̃ de defectu oppoſuit hmõi deſtitui Xitate cõtingat:a pſecutiõe cauſe debeat omnino excludi:et ant ad expenſas:fiat quod inter eos conuenit.ff.depoſi.l.j.§.ſi conuenerit.ſi nil erat conuentũ.dicebat iudicis arbitrio relinquendum penſatis laboꝛe et facultatibus mittentium et miſſorum. Idem Jo.an.cum iſta decreta.priuilegiet eos in fructibus percipiendis:ſatis arbitratur iudex eos conferre debere.(Et facit ad que ſtionem de damnum paſſo nunquid contribuat cum aliꝭ clulbus ad emendam:et dicitur q̃ ſic in Specu.de cenſi.§.ij.verſi.quid ſi damnum.facit.ff.ad.l.rhodi.de iac.l.nauis onuſte.§.cum aũt Dy.de hoc.ff.de lega.l.ſ. ab omnibus.§.ſi titio Jo.an.)

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Diuiſio

B eo qui contra electum. Diuiditur in duas partes. Secunda ibi. Cum enim. Do.

Promouendum. Iſta igitur tria ſunt paria: concor.ſ. eo.vt circa. Et nota q̃ dicit dignitatem:et idem dicit.ſ. e.ſi forte.et idem j.de verbo.ſigni. conſtitutionem per q̃ apparet q̃ decreta.illa:ſi forte:nõ habet locum in aliꝭ beneficijs:vt ibi dixi.

Manifeſtum. Iſta enim quo ad caſum noſtrum ſunt ſynonyma:ꝛ idem deſignant:vt j.de verbo.ſigni. cõſtitutionem. l Vel eius qualitas. Hoc vult dicere is qui appoſuit forte vult obiectum reuocare. vnde cum appoſuiſſet euidentem defectum ſcientie vel perſone:dicit q̃ vult inſtare aliꝭ obiectis: et recedere ab illo.vel nõ reuocat obiectum.ſed qualitatem. vnde nunc vult ſimpliciter dicere q̃ patitur defectum : ſed reuocat id quod dixerat:q̃ defectus erat euidens:iſtud eſt reuocare qualitatem tantum:et neutrum poteſt :vt hic vides. Jo.an. m Excludi. Vt.ſ. eo.ſi forte.

a ¶ Defecisset. Vt. ff. eo. ritu. c. j. b ¶ Penitere. Vt sic sibi nō liceat mutare cōsiliū in alterius detrimentū. ff. de reg. iur. mutare. cū suis concor. ad idē. ff. de elec. c. publicato. nā et qō semel placuit nō pōt amplius displicere: vbi versatur alterius interesse. ff. de reg. iur. qō semel. nisi i casib⁹ in quib⁹ iura penitentiam et variationem admittūt: quoꝝ aliqs ibi no. et est sic hui. ff. e. vt quis duas. (Jo. mo. et Archi. alle. ff. de pac. l. fi. ō depos. l. j. §. scire.) Quid dices: pone ꝓmo uendus consentir ꝙ opponens renuncier obligetui vel qualitati obiectus: iudex nō consentit: nunquid hoc poterit opponens: et videtur ꝙ nō: quia ḡs ꝓtor ꝓhibet

Additio

Questio

c d e

puniri perinde ac si in ꝓbatione oīuz que obiecerat defecisset: iustuz ē vt postḡ ad oppositionē eādē ꝓcedit nequeat in ꝓiudiciū eius cōtra b quem opposuit vlterius penitere. ¶ Idem.

Canonicus impubes ad electionē nō vocat⁹ non agit de contēptu nō ꝓfessi cum ꝓfessis: vel conuersi laici cum clericis electioni interesse non debent. ca. XXXII

EX eo ꝙ ad electionem episcopi que te i pupilli. de rescrip. ſt eo tpe. g ¶ Contemptu. Quod alias cassationē inducit: et plus in electione nocet ḡs multorum ꝑdictio. ſ. e. venerabilem. 7. c. bone. h ¶ Juris. Scripti. i ¶ Q rationis. Que deficiēte iure scripto allegari ꝓt. viij. di. frustra. 7. ix. di. sana quippe. ſ. e. vt ḡs. lex eni est oē qō rōne cōſtitit. j. di. ꝙsuetudo. 7 Seneca in epla xxxvij. ad Lucilium: Si vis tibi oia subūcere te subūcias ratiōi. (Aug⁹. dicit ratiōe vincendū. x. xiij. q. vj. vides.) k ¶ Discretione. iij. q. vij. §. rrta. ō corpozevi. ex parte. C. de fal. mo. l. j. (de reg. cū vi/rum. in ꝑn. et. c. cū simus. in ꝓi. ff. de iudi. cum ꝓtor. §. nō autem. Jo. an.) Et per hanc lram dico

Seneca

Additio

Addi.

f lari cōſtituto etate in tua ecclesia extitit celebrata: cū ceteris eiusdem ecclesie canonicis non fuisti admissus: de g ꝓtēptu cōqueri aut electionē eādē impugnare non potes.

h ¶ Cū tā iuris ḡs rōnis exis/
k tat: vt tales cū discretiōe ca/
l reāt ad ꝓstādū i electiōe suffragiū nullatenus admittantur. ¶ In ecclesijs quoꝝ regularib⁹ vel monasterijs hi
m n qui nō sunt tacite vel exꝑsse
o ꝓfessi nō debēt cū ꝓfessis vt
ꝓ cōuersi laici cum clericis ele/

idē. 6 furioso ꝑ ꝓdictū. §. rrta. 7. xv. q. j. §. vt tracꝰ. de suc. ab inte. cum dilectus. ff. de iniur. l. illud. cum nec rales matrimoniū carnale ꝫhere possint: de spon. dile/ctus. xxxij. q. vij. nec furiosus. nec religionē vouere: de reg. sicut. j. l ¶ Suffragiū. ff. de iur. immu. l. ij. §. impuberes. et dicit lex: Jndignū nobis videtur eū q̄ stabilem mentē nondum adeptus est ꝓpter ꝓiuilegia militū sapientū hoim iura tractare. C. de testa. milit. l. vlr. et minores sportulas decurionū accipiunt: suffragiū tamen inter alios nō afferūt. ff. de decuri. l. spurij. §. minores. 7 si ꝓnceps det veniā eratis minoribus: non videtur cōcessisse ꝙ sine decreto alienēt: vel citra perfectam etatem liberā administrationē habeāt. C. de his qui veniūt. impe. l. eos. isti eni accusare non possunt nec testificari. ij. q. j. ꝓhibent. liij. q. iij. c. j. nec testamenta facere. ij. q. vj. §. diffinitiua. et talis eras ꝓna est ad malū xij. q. j. c. j. et est hec littera (et decre. indemnitatibus in ꝓin. ſ. eo.) contra Tan. et Bar. brixl. qui dixerūt in questione dominicali. lxxvij. que incipit: Turoꝝ cuiusdam. ꝙ si pupillus patronus maior. vij. an. pūtat vnum: et tutoꝝ eius aliū ꝓferetur ꝓsentatus a pupillo: ꝓ eis facit. xvj. q. vij. decernimus. m ¶ Vt q. ſ. fratres vel monachi: nec distinguo in his an sint clerici ꝑt distiguīt in cōuersis vt infra dicā in gl. ij. n ¶ Tacite. Jn electis aūt reqrīt expressa ꝓfessio. ſ. eo. nullus. sic. ſ. e. indēnitatibus in ꝓi. Nouitij ergo nō admittunt: 7 sic renebat Abb. in glo. in ꝑn. alle. ad hoc. ff. de sta. libe. l. statu liberū. licet rales gaudeāt ꝓiuilegio canonis: vt ſ. de sen. excō. religioso. cū nō sunt veri religiosi: vt ibi. o ¶ Cōuersi laici. De ꝙersis ḡ hic loquit: monachi ergo vel fratres ꝓfessi indistincte admittunt: ad hoc. ſ. de arbi. cum olim. de sentēn. excom. canonica. 7. xvj. q. j. gnāliter. xclij. di. a subdiacono. hodie sec⁹: qō dic vt in Cle. de eta. et q̄l. vt hi q. rū. j. p ¶ Cū clericis. Jn plebibus ḡ vbi sunt clerici 7 laici ꝙersi: nō admittunt cōuersi laici: ḡ i hospitalib⁹ 7 locis hmōi vbi sūr solū laici ꝙersi: isti bñ eligūt sibi pōt recroꝝ magistrū vl' masariū. ſ. de arbi. cū olim. nec ꝟ hic ꝓhibet. 7 ad hoc. ſ. e. indēnitatibus. §. penul. q ¶ Electionibus. Tale eni ius nō cadit in laicum. ſ. eo. ma ſſana. et. c. sacrosan.

Dubitatio

Pupillaris est eras

Minor. xxv. an. an pōt hre beneficium

Nouitij gaudēt pvilegio canonis

Furiosꝰ et paraꝰ pupillo.

Questio

ctis.etiaz eōuersum vt hic. Quid dices in ꝗstiōe facti in aliquo ordine: pura humillatoꝝ (vel sancti Marci.) vl in aliqua ecclia seculari pscripserūt laici quersi q debeant ad electionē admitti et vocari: p hāc pstōnē clerici nolūt eos admittere. ꝗrit ꝗd iuris? Dico q de iure cōi conuersi laici ad electionē non admittunt vt h: sz decre. ista nō tollit spāliū locoꝝ ordinū vel psonarū cōsuetudines pscriptas. ē. c. ll. de cōsti. licet ḡre illi pscripte consuetudini stari d̄ber. Nō ob. q i talib nō valeat cōsuetudo. ē. c. mal sana. qz illud dicēs verū fm Jnno. z Hostiē. q h no. de instit. c. de laicis pfessiōe et habitu ñ de quers. cū ꝗ quersus sit eccliastica psona. xij. q. j. c. duo. rale ius spūale p scribere poterit.

Dluisio

Addicio

Addi.

Sz postq̄. ¶ Sunt tres pres. Scōa ibi: Si electꝰ. Tertia ibi: Cū aūt. Do. a ¶ Postq̄. Reqrit decre. cupientes. nō solū q electus vēlat: sz q vsq; ad finē negocij psequat: z hz locū etiā cū appellat a cōfirmatiōe vel puisiōe. h dicit. Jo. an. b ¶ Eccla. Nō q ad cathedralē eccliam bñ erat statutum q appellatio deuolueret: coipo q in scriptis et cā pbabili interpolata eēt. ē. c. ꝗuis. sz de regulari nō sic erat exp̄essum: pariscate igit sūt regulares cathedralibus. sic. ē. e. ne p defectu. z. c. cupientes. secꝰ in casu. ē. ꝗ. q. c ¶ Scriptis. Sic. j. de ap. cordi. z de h. ē. e. cl. ꝗuis. d ¶ Probabili. Vide istud spāle i istis ecclijs q sufficit q appellatio sit interposita ex cā pbabili: licet cā sit falsa: ad h vt deuoluat: z pt eē rō: qz maiora facili deuoluunt: vt. ē. ō ap. vt debit honor i fi. e ¶ Se dē aplicā: ꝗ secꝰ si ad inferiorē. (Jdē Archi. dicēs q nō recedat ab innocentia huius lre. Joh an.) cum eni ista decre. ponat suū casum specialē cōtra regulā. j. de ap. nō solū. y. rāso. quo caueē primo cōstare debere de veritate cause anteq̄ reuocenē attentata post appellationem ante sniam interlecta: ob hoc igitur a casu expsso nō recedam: sed antiquo et generali iuri in alijs stabo. Et potuit esse ratio: reuerentia sedis apostolice: z vt melius vsitetur: z qz ista maiora de facili transeunt ad papam: vt in pdicta decre. vt debitus in fi. z si appelletur ad legarū nō puto hanc decre. locū habere: licet dici soleat examen legati sacis esse examen apostolice sedis. Sed video q si appelletur ad sedem aplicam nō sufficit adire legarū nisi partes concordarēt appellationi renunciando: de appel. cōstituit. z de offi. lega. studuisti. z. c. licet. z dicit. ē. eo. cupientes. circa principium.

e ¶ Canonice. Sine aliqua ꝓauitate: vt. ē. eo. ꝗuis. z. j. eo. prouida. et primo inquirat de recessu: vt ibi.

f ¶ Potuit. Sufficit eni q appellatio sit interposita ex causa probabili ad hoc vt deuoluat: et alias competentis iudicis iurisdictionē reuocet.

tionibus interesse. ¶ dem. Si ab electione cathedralis vl regularꝭ ecclie in seruitis ex cā probabili appellet ad papam: ea pendente cōfirmatio facta per ordinariuz non valet. Jo. an. ca. XXXIII

Sz postq̄ ab electiōe in cathedrali vl regulari g ecclia celebrata fuerit in scripto ex cā pbabili q̄ pbata deberet legitima reputari: ad se dez aplicā appellatū: electionem ipsam per ordinariū confirmari contingat: huiusmodi confirmatio: nisi prius fuerit canonice ab appellatione ipsa recessum (cum sit ab eo qui non potuit de facto

tem. simile. j. eo. pulda. et. c. se. z. c. vl. l ¶ Electus. approbat qō no. Guil. z Bar. ē. eo. cupientes. ꝟ. quod si. k ¶ Juxta. Si ergo talis erat electus qui venerat ad curiā: nō astrictus tñ illa pstōne licet ante finem cause recedat: cum non habeat ibi locum hec constitutio: ergo nec elꝰ pena: et facit quod dixit in decre. cupientes. in prinſ. uersi. immediata subiectio. z. ē. eo. cum non deceat. l ¶ Constitutionem. ē. eo. cupientes.

m ¶ Dente. Et ita punitur q̄ mentem offendit sicut qui mentem z verba. ff. de iurisdi. om. iudi. l. si quis. ver. q dñ ꝓponitur. ff. ad mace. si Julianus. ꝟ. mutui. imo p̄ fertur intentio * bis. j. de verbo. si gnl. si intelligētia. z. c. ꝓterea. Et contrarium videbatur: quia cōstitutio penaz erat

presumpta) nullam obtinet roboris firmitatez. ¶ Sive ero electus qui iuxta constitutionem felicis recordationis Nicolai pape tertij predecessoris nostri: ad dictam sedem venerat pro electionis sue negocio prosequēdo: de romana curia sine licentia recesserit: anteq̄ huiusmodi negocium sit finitum: eius electio auctoritate constitutionis ipsius (que non soluz vt quis veniat: sed etiam ex sui mente exiget q vsq; ad finez negocij ꝓsequat) eoipo vires euacuat omino. ¶ Cuz autem ab electionis confirmatione vel facta ꝓuisiōe p

restringēda. ff. de pe. interpretatōe. Sufficere ergo videbatur q venerat prout constituto dicebat: sed contrarium est verum: ista enim sunt paria non venire: et venire et sine licentia recedere. xj. q. ij. certum de iudic. j. ff. de excu. tu. l. scire. ꝟ. obseruabunt. videtur etiam talis offendere verba fm q no. in. ꝟ. q si per. xx. super verbo executionem. Non ob. q dicitur constitutionem penalem non extendendam: qz in hoc non extenditur quod erat de mente: nec puto electū puniri qui eo tempore quo nō impeditur processus cause. per. xx. vel. xxx. miliaria peregrinationis recreationis vel simili causa fuit extra curiam. non enim recessisse dicitur qui statim est reuersurus. ff. de procura. presens. ff. de diuor. l. iij. et verba ciuili modo non capriose sunt intelligenda. iij. distin. erit. ff. de serui. si cui. et hoc tenet Guil. z Bar. in decre. cupientes. (Et Jo. mona. qui tamen in additionibus hic dixit forte ralem ex contemptu legari. ē. de senten. excom. per tuas. ꝟ. nos igitur. Johan.)

Addicio

n ¶ Omnino. Quod dic de pena electi venientis z recedentis sine licentia dicꝰ est: eadem ratione intelligo repertū de pena opponentiū et psonarū instructarum.

o ¶ Cū aūt. Approbat qō no. Guil. z Bar. ē. cupientes in prin. q ¶ Cōfirmatione. Jn ꝟrū videbat: ibi enim nō de meritis electionis: sed de iniquitate iudicis agit. ē. de ap. interpolita. ad fi. ad quid ergo venirent psone instructe: sed ꝟrū est vez: licet eni de iudicis iniquitate agat: nthilominus et de meritis electiōis: z sic nec essaria est instructio personarū. p ¶ Prouisione. Jn cōtrarū videbat: qz penalis erat cōstitutio: et quia si papa de puisione voluisset intelligi id exp̄ssisset: sicut fecit de electiōibus et postulatiōibus: de decī. ad audientia. sz cū quotidie iura ista parisciēt electiones z postulationes z puisiones. ē. eo. statuim. z. c. vt circa. qd iuris de vno z de alio: vt h pareat: sz post puisionē nō videbat vacare eccliam: et sic nec habet locū pstitutio q̄ quidem

intẽdit eccl̃ys vacãtib⁹: vt ibi ptz in ꝑn. ſz ꝑ appellati one ſuſpẽdit ꝓfirmatiõis ꝛ puniõis effect⁹. de iurelu. veniẽtes. vñ merito locũ habet ꝓſtitutio. a ¶ Eum.

Diuiſio

Q Ō dic vt nõ. ſ. e. ne ꝑ defectu. ꝛ. c. ꝯ ꝯ. ¶ Vm ex eo. ¶ Primo ponit ꝓſtõis cãm. in q̃ ponit ius antiquũ: ꝛ ipedimẽtuz ex eo pueniẽs. Jn ſcõa ꝓſtitutione q̃ tria facit. Primo ꝓmittit diſpẽſationẽ ſeptẽnũ: arrat ad ſubdiaconatũ: ꝛ cãz reddit. Scõo ꝓ uidet quo interi eccl̃ys deſeruiat. Tertio pⁿ ſeptẽnũ eũ cum q̃ diſpẽſatũ fuit: reducit ad ius antiquuz. Scõa ibi: Poſtro. Tertia. ibi: Elapſo Johan. an.

b ¶ Cum ex eo. Cãm dedit huic ꝓſtitutõi qõ no. Guil. ſ. e. licz canon. i glo. ſup ꝟ bo quatus. (vbi ad lr̃az ponebat impedimẽtũ b i. ſertũ Jo. an.)

Additio

c ¶ Lugdunẽſi. ſ. c. licet canon.

d ¶ Parochia. liũ. Jnõ collegiatã i q̃b⁹ locũ hz ꝑciliũ. i collegiatis nõ. z ſic i illis nõ ẽ hec diſpẽſatio neceſſaria. ſ. e. ſtatutũ.

e ¶ Tpe: Jd eſt ex q̃ poſſeſſionẽ habuit: vl ꝑ eũ ſtetit q̃ miⁿ⁹ haberet. ſ. c. ꝑx. ꝟ. j. z ſ. ò pbẽ. licz eps.

f ¶ Perſonal. r. g ñ ꝑ vicariũ niſi i caſu decre. ò pbẽ. ext. i. ꝓpade. q caſus ꝑ ꝑciliũ mutat⁹ ñ ẽ: vt ibi dixi: ꝛ idẽ hodie i caſu huj⁹. c.

g ¶ Reſidẽat. Diſpẽſari cũ poſſit ſup reſidẽtia: vt in ipa decre, licet i ſi. Jo. an.

h ¶ Nõ fuerit. Juſto impedimẽto ceſſante: vt h i ſi. z ſ. c. ꝑx. ꝟ. poſtro.

i ¶ Extũc. i. poſt illũ ꝑciliũ.

k ¶ Acceptare. Quia nolebat ſic ſtari pſbyterari.

l ¶ Proficiẽdi. ò mag. c. j. z. c. q. nõnull.

m ¶ Partib⁹. i. q̃b⁹ forte pauca ſũt alia bñficia.

Oportunitas tollit

n ¶ Oportunitas. Sic ꝓuidet iura q oportunitas ad malũ tollat: vt. xvij. q. ij. diffinim⁹. ò coha. cle. c. j. ſ. e. fundamẽta ſ. ò reſta. regu. c. vno. j. rñ. i ſi. ita ꝓuidet: ne oportunitas tollat ad bonũ vt hic. z. ſ. ò magi. ꝑ to.

o ¶ Jndigere. ſ. ò magi. c. vl. vñ ò aduocatꝯ ò: q nõ min⁹ ꝓuidet generi hũano q̃ ſi pñaz armis defenderẽt. C. ò aduo. di. iud. l. aduocati. z doctoꝝ ſcientia mũd⁹ illuminat. ſ. ò here. cũ ex iũcto. ſ. ò relic. c. vno.

Doctoris excellẽtia

Queſtio

p ¶ Prouidere. Sz nõne ſatis erat pulſuz paupib⁹. ſ. de magi: Dic q ſic circa doctores: ſz circa libros z expẽſas nõ. circa q̃ ꝓuidit iſta ꝓſtõ.

An epi poſſis ſol⁹ diſpẽſare ſine cap'o

q ¶ Epi. Licz igit i ferioꝛes ꝓlati poſſint ex cã ſup reſidẽtia diſpẽſare. ſ. ò cle. nõ reſi. relatũ. z ita ibi ſentit Jnno. Poſtil. z Har. ſ. e. licz i vl. gl. h cũ caſu nõ diſpẽſabũt miores epi. et i. ꝟ. poſtro idẽ repetit. Sz nũqd ſol⁹ eps ſine cap'o hãc ꝛ als diſpẽſatiões facere poterit: ꝛ videt exp̃ſſuz q nõ j. q. vl. in fi. vbi etiã de h. ꝛ. l. di. ex penitẽtib⁹. ꝛ ad idez ſ. de excel. pla. c. j. ꝛ. ſ. de his q̃ fi. a pla. nouit. ꝛ. ca. ſe. Jn ꝓtiũ videt ꝑ hãc lr̃am ꝛ ꝑ decre. at ſi cõci. de iudicũ i his iurib⁹ dicat ò epis nlla mẽtõe facta ò cap'o. ad idẽ ò or. ab epi. q

r ¶ Obtinẽr. Si iã elapſus eſſet annus ita q̃ ꝓtuari eſſent: tunc eas non obtinẽt: ſed obtinuerunt. et ſic huiuſmodi diſpenſatio locũ non haber.

v ¶ Septennijz. Nota in ſeptennio ſcholarẽ eſſe debere prouectum. ſtudens in theologia in q̃n quennio. ſ. de magi. ca. vlti. z etiam ſtudens in iure ciuili: vt in proœmio. ff. ibi. z in quinti anni rẽ. Et ſi voluerint epiſcopi in citeriozi tempore diſpenſare: bene id poterunt: ſed in vlteriozi non. de re iudi q̃ ad conſultationem. de appella. oblate ſ. de regu. iuris. cui lic. (Idem Johan. mona. et Archidiaco. bene facit.

Nota ſcholaris

ff ¶ de vul. ſub. ſi ita quis ſuſtinuerit. z. ſ. de offi. deleg. paſtoralis. ꝟ. j. Jmmo cõmendabile eſt non a principio totum dare ſeptennium vt experiatur ſi proficiant. z rũc deeur vlterius tempus: alias denegetur. Johan. an.)

Additio

Queſtio

Sed nunquid epiſcopus qui diſpenſauit in ſeptennio ante illud tempus finitum poterit diſpenſationem reuocare: puta q̃ non: per regu. ſ. de regu. (ſuꝑ. decer. et. ſ. de filijs preſbyter. ex tua. vbi de hoc. z hoc dico niſi cui dens cauſa ſuaderet contrarium. et ſic poteſt intelligi de clericis non reſidẽtibus. ca. vltimo vnde et priuilegium reuocatur cum rendit ad noxam. de deci. ſuggeſtum.

Quid ſi pendente diſpenſatione mecuz facta de iſto ſe ꝓtẽto aſſumoz ad aliã parochialẽ eccliaz ſine fraude: pulchra

nunc̄d adhuc poterit in septēnio mecū dispēsari: z sa/
tis videt q nō p hāc lām: cū videat inspici tps rōe
psone: z fm h z p ea q̄ dixi in ḥn. glo. videt q tps istō
incipiat a tpe dispēsatōis: z fz hoc esset repire q p. ix.
an. vl quasi progaret receptio ordinis ꝑdyctralis: et
Addi. in hoc vtl esset declaratio. (Si
eni septennū in/
ciperet a tpe cō/
missi regiminis
p modū de quo
ff. c. ꝓxi. §. j. si fl /
at dispēsatio p⁹
sex menses non
habebit pro stu/
dio integrū sep/
tennū. Jo. an.)
a ¶ Litterarū. Cum non distin/
guat: intelligo ge
neraliter siue in
grāmatica siue i
ture canonico vl
ciuili ꝙvel sclētia
theologie studē/
Qui ñ sūt docibiles re. at. Et caueāt e/
piscopi ne dispē/
sent cū hīs q̄ do/
cilesnō sūt. iā ei
in eis cessat hu/
ius ꝓstitutionis
cā: vñ nec fiat di
spēsatio. j. q. vij.
qō p remedio: et
habētes dispēsa
tionē ꝓpter stu/
dium studere de
bēt nō in castris
vl villis: fz i stu/
dio generali: vt
ff. de cle. nō resi.
eue. als ꝓulleglū
nō habebunt: vt
ibi. b ¶ Sub/
diaconat⁹. Per
Addi. hoc dicunt quidam. (hoc placet Archi. et Jo. mo. ff. e.
cupientes. §. pe. in prin.) q̄ sine dispensatōe de cōmu/
ni iure pōt in minoribꝫ ꝓstitut⁹ eligi ad parochialē ec
clesiā iad idē allegāt. ff. de pbē. si p clericis. et. ff. de instl.
c. ij. Sed puto ꝓtra: et dico ab antiquo iure illi⁹ decre.
ff. de era. et quali. ꝓterea. nō recedi nisi inquātū reperi
tur expssum. Nec ob. hec decre. potuit enim dispensa
ri vel p litteras apostolicas: vel p ꝓfessionem parro
nū cōsequi parochialē eccl̄iam in minoribus cōstitut⁹
si dispensat cū tali necesse habet infra annū subdiaco/
nus fieri: et sic intelligo istum textū. z dixi de hoc. ff. in
ꝑdicta decre. si p clericis. c ¶ Christi. Nota domini/
um bonorū eccl̄iastarū esse penes christū. de hoc. xij. q.
j. expedit. xvj. q. j. qm̄ quicḍ. ff. de verbo. signi. causa.
d ¶ Dinoscit. Jo. ex ꝓteritis circa futura caueri. xx/
iij. di. in nomīe. de ꝓcu. c. j. et. ff. e. fundamēta. §. digne.
e ¶ Retrocedere. Militādo: negociādo vl vxorē acci
piendo: qō possūt ipsi clerici in minoribꝫ cōstituti. ff. de
cleri. cōiuga. c. j. sed qui sunt in sacris no. ff. de voto. ca.
vno. f ¶ Pena. Priuationis ipso iure.
g ¶ Exerceāt. Prouidit hec constitutio eccl̄esijs et p
sonis. sic. ff. e. cū nob olim in fi. et ff. de regu. būficium.

a litterarum studio insistentes
promoueri minime teneant:
b nisi ad ordinem subdiacona/
tus dumtaxat: ad quem in/
fra predictum annum recipi/
endum (ne sicut a multis de
c christi patrimonio sublima/
d tis olim factum esse dinosci/
e tur a statu retrocedere vale/
ant clericali) omnino astrin/
gi volumus: z nisi receperit:
f pena contenta in dicto conci
lio eoīpo percelli. Pozro se/
ptēnio predicto durāte: ijdez
episcopi et superiozes sollici/
te prouidere procurent: vt p
bonos et sufficientes vicari/
os ab eis in hmōi eccl̄esijs de
putandos: animarum cura
g diligenter exerceatur: et de/
seruiatur laudabiliter in di/
uinis: quibus de ipsarum ec/
clesiarum prouentibus ne/
h cessaria congrue ministrent.
i ¶ Elapso vero dicto septennio:
hi cum quibus fuerit (vt pre/
mittitur) dispensatum: ad di
aconatus z presbyteratus oz
dines infra annum se faciāt
k promoueri: alioquin extunc
h ¶ Ministrent. nō eni debēt ꝓpriis militare stipen/
dijs. xij. q. ij. charitatē. i ¶ Septēnio. Jdē est de mi/
nori repōre si ad minus tps dispēsatū fuisset: quod fie
ri potest vt superius dixi. k ¶ Alioquin. Extūc: Jd
est elapso. f. anno a fine septennij. l ¶ Pena. Priua/
tionis.

dictam penam (nisi iusta de
cā id omiserint) ipso iure se
nouerint incursuros. l dē.
Quartuor dicit. Primo q
ad pena ꝑnationis rector
parochialis eccl̄esie non p/
mori requiritur q̄ annus in/
teger sit complet⁹. Secun/
do q̄ annus ille nō curris tu/
ste impedito. Tertio q̄ post
ꝑnationem eccl̄esia eidez cō
ferri non potest. Quarto q̄
non promotus si eo animo re
ceperat eccl̄esiā vt fruct⁹ an/
ni perciperet teneatur ad resti
tutionem ipsorum: et quia ea
mente contulit eccl̄esiam fer/
uare debet indemnem. Job.
m ¶ Om/ an. 2. XXXV
n missa tibi parochialis
eccl̄ia: q̄q̄ tātū de ānо trāsi
erit q̄ infra ipsum nequeas
iuxta statutum generalis cō/
o cilij Lugdunensis ad sacer/
dotium promoueri: nō est ni/
si tūc demuz cū ex toto fuerit
p ipse annus elapsus censenda
vacare. nec potest alteri an/
q tea te nolente conferri. An/
nus aūt huiusmodi qui a tē/

¶ Omissa tibi eccle. Quartuo: sūt di
cta. Secūda ibi: Annus autem. Tertia ibi: Pozro. Quarta ibi: Ceteꝝ. Et ista ō
creta. est glo. ca. canon. eo. ti. su/
pra. Dominic⁹.
m ¶ Parochia
lis. Nō collegia
ta. ff. e. staturū.
n ¶ Tantuz. qz ammodo ante fi
nem anni non ex
pectam⁹ aliq̄ tē/
pora statuta ad
ordines recipiē/
dos. de quib⁹. ff.
de tēpo. ordi. de
eo. vel si supest
vnū tps adhuc
nō est diacon⁹ vl
subdiaconus.
o ¶ Lugdunē. ff. e. licet canon.
p ¶ Elapsus. Facta cōputati/
one: vt ḍz ff. §. ꝓ
xi. Jn contrariū
videbatur: qz lex
dicit q̄ si ꝑmisi/
sti mihi facere i/
sulam infra cer/
tum temp⁹: z tā
tps tm̄ elapsum
est: q̄ āmodo in/
fra illud tempus fieri non opteat: licet totum tempus
transierit contra te agere possum. ff. de verbo. obliga.
l. hoc iure. et. l. si ita stipulatus essem. vnde exquo cer/
tum erat illum infra diem promoueri non posse: vide
bat pēna cōmissa. sed contrarium est verum: vt hic pa
ret: et hoc tenebat Guil. (videas q̄ ipse no. in spe. de Addi.
obli. z solu. §. j. ℟. ḍd si ꝑmisisti. vbi tenet penaz cōmit
ti: sed ante diē exigi nō posse) z Bar. ff. e. licet canon p
l. ff. de verbo. obli. l. in illa stipulatione. et. l. insulam.
vbi expresse dicitur stipulationem penalem non com/
mitti ante diem: etiam si sit certum parere non posse.
Jtem licet certum sit conditionem exituram expecta/
ri debet donec existat. ff. quando di. le. ce. l. huius lega
tum. (quo ad casum nostrum sit efficax ratio: quia vl/ Addi.
tima die posset obtinere dispensationem papalem vel
episcopi per modum decreta. ff. ꝓ: ꝓxi. Jn hoc tamen
est opi. sicut dixi super glo. si iam. vbi omnino videas.
Johan. an.) Ad cōtraria potest responderi: vt no. in
dicta. l. hoc iure. Vel die ante diem agi posse quāti in/
teresse op⁹ ichoatū nō ee vt in ꝑmis iuribꝫ fz ad penā:
nō vt in scīis et hic. q ¶ Nolēte. Et merito nō pōt
ꝓferri: qz nō cōferunt beneficia anteq̄ vacēt. ff. de con

cess. ꝓbē. c. j. z. ij. āno aūe elapso libere pōt ꝓferri: nō obstante illius possessione. j. de ꝓben. licet eps. Itē vides in mora naturali: q; licet certū sit clericū moriturū: nō tū cōstat eī⁹ bñficiū aū mortē: vt. j. de cōcess. prebē. c. j. z. ij.

Questio a ¶ Pacifica. Quid si nactus est possessionē solum minoris partis bonoꝝ: dicūt ḋdā q; non currit ꝛps sec⁹ si maioꝛē. ar. j. de restitu. spo. frequens. dic ſm Guil. q; hoc no. ō. eo. licet. q; si liberū habet exercitium cure aiarum reneā hac cōstitutiōe: licet tñ minoris ptis bonoꝝ possessionē habeat: quia cura pars principalis est vt dignioꝛ. de eta. et qualit. cū sit. ad hoc idē de consue. ecclē. vel al. q; in dubijs. z eius rōne reneā ad sacerdotiuꝫ ꝓmoueri. ō ꝓbē. extirpāde. secus si nō habeat liberū cure exercitiū: licet possessionem habeat etiaꝫ maioris ptē bonoꝝ. ad idē. ō. e. ti. duū. ij. circa ꝓncipiū. vū dixit hic ſra

b ¶ Per te stetit. Sic. j. de preben. licet epiAdditio scopus. (Archi. alle. j. de reg. iur. cum nō stat. z. c. imputari. ff. de ann. legat. l. meuia. Jo. an.)

c ¶ Justo impedimento. Sic. ō. eo. q; sit. ad fi. Pone q; toto illo anno egroranſt: vel absens erat episcopus et cōmendari/cias habere nō potuit: vel eam epūs ordinare noluit vel his similia. he enīz sunt iuste cāe que excusabūt eū: z ꝓpter hāc causaz dico q; licz elapso anno stati illo nō vocato possit alteri ecclesia conferri vt in ꝓedi. decre. licet. tū ruetus et honestius esset ipm elegerit: et facere ꝓ nunciari illum ꝓuarum: si nō ostendit dispensationē vel iustū impedimētū: nā si hoc omisso fiat collatio: ipe postea veniēs z de iusto impedimēto vt dispēsatiōe fi/

poze illo incepit: quo ipsius ecclesie regimen cōmissum tibi extitit: z possessionez eius

d pacificaz habuisti: vel per te stetit quo min⁹ haberes eandem: tibi nō currit: si ꝓmoueri iusto impedimento detentus infra tempus huiusmodi neq̄isti.

e ¶ Poꝛro si infra dictum tempus non fueris rationabili causa cessante ꝓmotus: tibi ecclesia ipsa: quia dicti statuti auctoꝛitate iam ꝓuiat⁹ existis (ne statutum ipsum fiat ludibꝛio: debitoq; frustreā effectu: z ñ rebus sed ꝟbis: cū sit potiꝰ

g otrariū faciendū: ler impoſita videatur) nullatenus ea

i vice poterit iterato conferri. Ceterum si ꝓmoueri ad sa-

k cerdotium non intendens: parochialem receperis eccle/

siam: vt fructus ex ea per annum percipias: ipsam postmodum dimissurus: nisi vo/

m lūtate mutata ꝓmot⁹ fueris: teneberis ad restitutionē fructuum eoꝝdē: cum eos receperis fraudulenter.

¶ Illum autē qui eā tibi cōtulit: cum te nō crederet ad huiusmodi ordinē ꝓmouendū: ꝓ

o ter diuinā quā exinde incurrit offensam: ad seruandā indemnem eandem ecclesiā de/

q cernimus obligari. I dem. Abbas exēpt⁹ eligit in epm sed trāsiren non potest sine licētia pape vel legati de latere. Secūdo dicit q; legatus de latere potest confirmare electiones eꝓoꝝ exemptoꝝ: reliqui non sine spāli māda-

r to. Jo. an. ca. XXXVI

¶ Jabbatē ecclesie roma/

dem faclēs collationē cassari facietde re iudi. cū Ber. sed q; iudices vel illi ad quos collatio spectat nolūt litigare vel se aduersarios ꝓstituere: nec illi ꝙbus faciendā est collatio: nisi primo habeāt ius in re: ō cōsulendū est altera via: vt sine alia ꝓnunciatione fiat collatio.

d ¶ Eccla ipa. Colle q; ō est i fi. ·ſ· nullarenus ea vice ꝛc. e ¶ Exlstis. Quidā hñt ꝟ in lra z ad quā inabilem reddidisti ꝛc. f ¶ Lubrio. Sic. C. de bo. que li. i. vl ·ſ· vbi aūe puerilis.

g ¶ Faciendū. vt C. eoia dele. l. ij. in fi. magis ergo cōsiderem⁹ sensū q; verba. ad idē. ō. e. si postq; ·ſ· j. ō. de verbo. sig. intelligēria. z. c. ꝓterea.

h ¶ Eavice. Intelligo. i. illa vacatione: al's lex esset imposita ꝟ bis. facile enī eēt sibi conferre vni quem scirer nolle ꝓsentire: z postea reiterato illā ꝓmo ꝓferre: ſm illos q; hñt in tex. z ad quā te inaꝛ

bilē ꝛc. ñ e dubitatio tāta.

i ¶ Iteraro. nā q; rōe posset ꝓmo anno finito iterato eidē ꝓferri. eadē rōne finito scōo: et sic dico de tertio: z sic de singulis. z sic canō. frustrureā effectu: vt dictū est: cōcor. ō. de restit. licet. ij. (z. ō. de ꝓsang. z affini tua. in fi. Jo. an)

k ¶ Juren/dens. Si q; in rendebāt a ꝓncipio ꝓmoueri: licz postea murata voluntate ꝓmot⁹ nō fuerit: nō reneā ad restitutionē fructuū: qd verū puto de ꝓceptis aū mutatā voluntatē: in alijs crederē secus eadē ratione.

Additio

l ¶ Post modum. Elapso anno. Jo. an. m ¶ Murata. no. q; fraus purgat. sic et mora interdū. ō. de loca. potu. t. z. j. de reg. iur. mora. vbi de ñ. et nō extrū spectari vt vicius ꝓsistit in alio: al's spectat intrū. ō. e. de rescrip. si eo tpe ō. eo. dudū. j. vbi de hoc.

n ¶ Promotus fuerit. ad sacerdotiū infra annū.

o ¶ Promouendū. Et in ꝛitate ꝓmot⁹ nō fuisti: al's purgat vtrūq; vtroq;.

p ¶ Offensam. sic. ō. eo. ꝓperuo. cū suis ꝓco. q ¶ Indēnē. Pone ei iliū q; fruct⁹ ꝓcepit nō esse soluēdo ita q; inefficax est actio ꝓ eū. ō. de solu. odoard⁹. dabit in conferēte vt ꝟ vides: et ꝟ loq; nō solū de obligatōe i foro aie: sz etiā in foro iudiciali: dūmodo de tali credulitate vt fraude stat fides: tū q; fraudē allegat illā ꝓbabit. ff. ō. pba. ꝙties. ·ſ· q; dolo. z. pb. dic id ꝓ ꝓiecturas. j. ti. ꝓp.

Diuisio

¶ Jabbatē. ¶ Ponit duo dicta ꝓncipalia (c. ij. scōm ibi: Ymōi. Do.

r ¶ Si abbatē. Declarat q; no. Ber. ō. e. ō. post. c. vl. vltra medū. gl. Cōpo. ibidē i ꝑn. (vbi Ber. sic loq; ꝛephēdi ñ ꝑt. Cōpost. ꝟo sim plicitē dicebat abbatē exēptū postulādū: nō exēptū eſt/ gēdū. Jo. an.) z ea q; no. moderni de ꝓsue. cū venerabil' z Bar. ō. e. cupientes. ·ſ· denīq;.

Additio

r ¶ Abbatē. Idē ſrellā

gas de qualibet alio inferiori plato ab eo: q: eadē est rō. a ¶ Subiectū. Quod cognosci pōt per decre. ī. de priuil. si papa. idem de subiectis eo q̄ ad hoc q̄ eligi possunt: sed sine licentia episcopi non transibunt.

b ¶ Episcopū. idē de alijs dignitatibus: puta ad alias abbatiam. ē. eo. c. nullus. cum si. et eadem est rō. c ¶ Elegistis. dubitationis sufficit causa eius q̄a non habet liberū volatū sine licentia pape debz postulari ad alū archiepiscopatum vel episcopatū: et si eligat̄ non valeat electio. eadem ergo ratio videbatur in abbate immediate subiecto: vt per id deberet postulari ñ eligi: sed illud speciale in epis. ē. de renun. nisi cuz q̄dam. non enīz q̄cunq; haberet petere licentiā trāseundi postulandus est: vt probatur. ē. e. si religiosus. et. c. nullus. et in his q̄ no. ē. de postula. c. vlti.

d ¶ Exinde. Quia elegistis et nō postulastis. e ¶ Prouincia. Si enī legatus esset: sed nō in illa puincia: licentiā dare non pōt: licet enī quedam possint que voluntarie iurisdictiōis sunt exī prouinciā sibi decretā eundo et redeundo: tñ ea q̄ cōtentiose iurisdictionis sunt nō pōt: vt hic. et. ē. de cōsue. cum venerabilis. primū probat̄ de offi. lega. q̄ translationē. et. c. pe. et. ff. de senten. excō. ad eminentiā. cum si. et q̄ dicit sit in puincia missus: q̄ est infra: q: licet puinciaz exiuisset dūmodo in legatiōe esset: adhuc licentiam dare posset ē. de offi. lega. noui. Si aūt exiuisset prouinciā et legationē secus. et sic posset intelligi hec littera. (Idē Archi. qui dicit hic q̄ ordinarius puinciam exigēs habetur p priuato. ff. de offi. presi. l. iij. et ideo nō habet potestatē iudicandi vel ius dicendi. ff. de iurisdi. om. iudi. c. vlti. et sic ibi sedere p tribunali non pōt. ix. q. ij. eīm vbi de hoc. Jo. an.) f ¶ Latere. s. cardinalis ī. de offi. lega. c. ij. in fi. vbi dicā de hoc. g ¶ Missus. subaudi vel ab alio qui haberet sup hoc speciale mandatum: vt in fine. c. h ¶ Deserendi. Sicut enī inferior nō deserit sine superioris licentia suam ecclesiam: de renunci. admoneri. sic nec iste sine pape licentia qui sibi proximus est superior vt sui legati de latere suū monasteriū deseret. i ¶ Transeundi. Quid si abbatia nō sit exempta: sed priuilegium habet q̄ abbas ad eīpatum nō possit assumi sine se. ap. licentia: ex causa forte: q: abbates se videntes recessuros res monasterij dispergunt. et habes de hoc priuilegio. xvj. q. j. hinc est etiam. nunquid poterit legatus de latere huic dare licentiā: satis videtur istius decre. argu. q̄ sic: q: pōt omnia prerer exceptra: de offi. lega. q̄ translationem. xvj. q. j. frater. ff. de offic. presi. pretor. l. vna. ad hoc ī. de verbo. signi. c. ī.

a ne īmediate subiectuz in vestrum eīm elegistis: reprehendi exinde nulla ratione potestis: et tamē ab alio q̄z a nobis vel apostolice sedis legato: si sit in prouincia de latere nostro missus: dari non potest licentia suum deserendi monasteriū: et ad vestram ecclesiaz transeundi. ¶ Huiusmodi vero legat⁹: qui maius oībus post romanū pontificē in puincia sibi decreta imperium censet habere: archiepozū: epozū: et exemptoz electiōes pōt ex officio cōfirmare. ¶ Alij āt legati h̄ nequeunt: nisi id eis a sede ipsa specialiter sit commissum.

b c d e f g h k l m n o p q r

I dem. Si cōpromissarius nō eligit infra tempus iuris ad superiorez deuoluit̄ potestas. prouidēdi: si eligit sed indignū: indistincte redit ad compromittentes. nisi id scienter ratum habuerint. Idez si electus idoneus non cōstitit si cōpromissarius scienter eligit indignū: ipse solus ab ecclesiasticis bñficijs triēnio est suspēsus: nisi id cōpromittentes sciēter ratū habuerit. et pena p̄dicta suspēsionis nō hz locū i. eo cōpromissario: nec i electiōe inferioz eīpoz: et restringit illa pena ad bñficia q̄ obtinet i eccl̄ia offensa: et idem in beneficijs illius q̄ deficit in probatiōe eius q̄ obiecit in personam. Joan.

s t

S I cōpromissari⁹ in quē in princi. Huiz no. q̄ per hanc decre. reprobata ē opi. Host. i. no. ē. de cōsue. cū venerabilis. dicebat enī ibi et de renūci. c. vlti. in prin. q̄ illi legati habebant speciale mandatū transferendi abbates exemptos: alias id facere nō potuissent p decre. de offi. lega. q̄ trāslationē. sed Compo. ibi contradicens q̄ ex generali legatione h̄ poterant: et el⁹ opi. h̄ reprobat̄: vt h̄ vides. k ¶ Huiusmodi. Sūptū ex eo q̄ no. Bar. ē. e. cupiēres. circa prin. sup. ibo examen. et dic hn iusmodi. s. de latere. l ¶ Maius. Pñ miores legati nō exequūtur officiū suū eo presente. ē. c. ō of. le. c. volentes.

m ¶ Imperiū. q: ordinariū est nec perit morte mandantis ī. de of. le. c. ij. et in eo pares sunt cōsulibus vt ibi. Joan. n ¶ Habere. ff. de offi. presi. l. iij. ff. de offi. pcō. sed ideo.

o ¶ Officio. Legatōis: q: nō redrit speciale mādatū: et idē dicebamus p decre. ē. e. q: diligētia: vbi h̄ renet Cōpost. Jrē q: ñ erāt hic specialit̄ reseruata. p ¶ Legati. s. nō de latere: vel q̄ dignitatē illā sibi vēdicāt ecclie prextu. de q̄bus. ē. de offi. lega. c. j. et pe. et ī. eo. titu. c. j. q ¶ Noc. s. confirmare epos archiepos et alios exemptos. r ¶ Specialiter. Nō q̄ nō tñ valet gen⁹ quātū species: de ap. c. ij. de hoc de offi. ordi. si sacerdos. et. xxiij. distin. q̄dam.

s ¶ Cōmissum. Nō et bzeuiter q̄ si exempt⁹ plat⁹ inferior eīpo eligitur ad eīpatum tenet electio: ramen trāsire nō poterit sine licentia quā dat papa vel eius legatus de latere. si canonicus vel alius eligit in eīm exempti vel archiepiscopū exemptum vel ad aliam dignitatem exemptam: legatus de latere confirmat: inferiores legati nō sine mandato speciali. Si aūt eīpus in episcopum vel archiepiscopum postulet̄ur: tunc vt transire possit specialis licentia pape requiritur: quia casus ille sez episcopoz̄ translatio est de reseruatis. ē. de offi. lega. q̄ trāslationē. et sic sane decre. istam intelligas. vñ non dixit hic legatus admittat postulationes: sed q̄ cōfirmat: electiones aūt eīpi nō eliguntur vt predixi.

Nota

Nota

Nota

Additio

Questio

Dimitto

S I compromissarius. ¶ Sunt due partes. Prima determinat certos casus dubios circa penaz priuationis. Secunda ibi: Porro. alios circa penā suspensionis. Jo. an. Posset etiam quelibet pars subditi uidi que patent. Do. Declarat hec decreta. multa iura et multas opiniōes: et maxime ea q̄ nō. Hin. et Bern. de pcēs. pben. pstitut⁹. in pma glo. et ipse Bern. ē. e. cum sam. et Inno. et Host. ē. eo. ne p defectu. et Compost. e. ti. in causis in fi. Jo. an. r ¶ Cōpromissarius. Vel cōpromissarij: cū eadē ratio sit in pluribus: et in vnō et in plures cōpromitti pōt: vt h̄. et. ē. c. cūm. et. c. in cū.

Cōpromissarij

45

sis.r.c.cū i iure cū sl. a Epo.idē itelligas q̄ ad penā puatiōis de inferioribꝰ dignitatibꝰ: cū sp inferiores locū habeāt rones. b Eligēdi. Et tūc poterit eri am postulare: vt.s.e.i causis.et ō renū.pᵒ trāslationē. c Negligenē. alʒ nō curreret tps.ō ꝛcess.pbē.q̄ diuersitatē. q̄d si dolo neglexerit: nūq̄d habebit locū qō ō ō?: an qō dicit ff.s.pr.puta locū hr̄e qō ō ō?: sufficit eni q̄ nō eligit.ad hoc.ff.ō ap.ab eo.vbi p/ termittere facere q̄ ds ɔ? ifra de/ bitū tps siue dolo siue negligentia id faciat eq/ parāt. ad idez ō testi. p tuas i fi. t.s. de resch. plerūq;. (Quidam resistūt huic glose dicentes: q̄ qz negligētia fraudulosa: fraus ꝛ dolus est. iudicabitur vt de dolo: et locus erit ver. seq̄n. vt hoc casu redeat potestas ad compromittētes. Sz hoc est absurdū: vt statim sequitur i glo. poterant. ꝛ dicā sup ea. Jo.an.) d Tempus. Triū mensiū. e Statutū. l. di. postq̄. ꝛ.s. co. ne p defectu. f Superiorē. Proximū vel ad capitulum in inferioribus in casu. de concess. pben. c. ij. g Imputēt. Puniunt eni ex ꝓpio facto nō ex alieno: qz negligērem elegerūt (.ff. de mino. l. cū mandato in fi. glo. Jo.an.) h Jn ralem. Negligentē. s. i Hui⁹modi. Eligēdi epm. k Transtulerunt. Poterāt enim sibi ꝓuidere sollicitū eligēdo. Jtez alio modo. s. nō dādo eis totū tps q̄ habebant. ad hoc de elec. cū in veteri. cū sl. Et sic nō q̄ negligētia ꝓcuratoris nocet dño. de hoc. s. vt lit. nō cōtesta. c. j. in glo. vl. perdūt ei ius exā p se vel p alū debito rpe vsi nō fūr. ff. quēad. serui. amit. l. vsu. Ad hanc ōmā partē ꝑdicit exp̄sse. C. de rēp. ap. auē. sl tū. vbi dicit q̄ sl in cā appellationis eligant arbitri: nō currit biennū appellatio nis ꝓsequēde pendēte cōsa arbitris causa: etiā si mille le anni trāsierint: sed tūc currit cū arbitrū defertū fuerit. Sol. ibi cōpromissum factū est de volūtate presentis ꝛ eiꝰ cui ꝑscribit. hic aūt de volūtate eiꝰ tm cui ꝑscribitur fm Jnno. q̄ hoc no. s. e. ne p defectu in pn. nec p oīa ē idē in arbitris cōpromissarijs. ꝛ cōpromissarijs dat ad eligēdū: vt pater. s. e. sicut. ꝛ ff. de re iudi. cū ab vno. Si q̄rat an cōpromittētes hoc mādatū reuocare possint: dic vt no. s. eo. in añpenul. glo. l Eligat. infra debitū tps. m Jmputari. i hoc ꝛcordabāt supradicti doc. i glo. s. i pn. allegat. c. s. e. in causis. ꝛ Bar. brixi. i. q. veneriali. q̄ incipit: canonici eiusdē ecclie. pterā eni suos debēt ꝛc. i ff. pacto. cū suis ꝛcor. excepto Cōpo. q̄ renebat i totū ꝑ istū ff. i decre. s. e. i causis i fi. dicebat eni in hoc casu ad suplorē ptārez deuolui: cū vice capli cōpromissarij ꝑdicti funganē. n Jgnorāt. Hic olim erat opi. ꝛ Bern. renebat hāc opi. q̄ b approbata ē. s. e. cām. ꝛ i ꝑdicta decre. ꝑstituens. de ꝛcess. pbē. ꝛ eadē rone Host. ibi ꝛ Cōpo. e. ri. in causis in fi. dicebāt ꝑriū p decre. s. e. cū terra. q̄ decre. non ob. ꝛ intellige eā vt ibi no. Jrē illa rone hoc dicebāt q̄ isti cōpromissarij fungūt vice capli: sz capitulū

§ defuncto epo trāsferē eligendi ptās: negligē infra tps a iure statutum eligere preter s mittat: ad superiorē ptās deuoluit ꝓuidēdi: ibiq̄ cōpro g mittētes imputēt: q̄ in talem ptātem huiusmodi transtulerunt. Si vero eligat sz indignum: tunc siue scienter idfecerit (cum dolus ipsius eis qui non sunt in culpa non debeat imputari) siue etiam ignoranter (cum suo sit funct⁹ officio) eligendi potestas: ni

Additio

m

n

o

p si et ipsi scienter electionem q talem ratam habuerint: libere reuertitur ad eosdem: idez fit cum eligit idoneum: sed electus rennuit consentire.

Porro eo casu cum sci b licet indignus eligitur ab eodem: compromittens (q̄s c illius odio non conuenit p/ grauari) nequaquam (ni/ d si sicut ꝓmittitur: ratum habuerint) puniuntur: sed ipse vt pena suum auctorem teneat: a beneficijs

e

eo casu iterꝝ posset eligere. q̄ ꝛ iste cōpromissarⁱ⁹: sz nō est verꝝ vt b vides. (ꝛ de b. j. q. vij. ꝓ illicita Jo.an.) ō Funct⁹. Sic i iudice siue bū siue male sez iudicāte de offi. dele. i fi. s. ꝛ. c. venerabil. ff. de re iudi. l. iudex. ꝛ l. paulus. cū sl. p Scienē. Bū dicit: q̄ sicut a ꝓncipio si ignoranter elegissent nō haberet locuz pena concilij. ita nec si ignorāt ratificēt q̄ Ratā. Tractatur enim rati/ habitio retro et comparatur mādato. ff. de regu. iur. hoc iure. §. defecit. ꝛ. l. semp. §. j. ff. de sen. ex. cū dl. ꝛ. ff. de reg. iu. ratihabitio. cū suis concor. ꝛ bene poterāt ratam habere: q̄ suo noie id erat factū: alʒ secus: vt in ꝑdicta decre. cū ds. ff. de reg. iu. ratū ds. r Habuerint. Jn q̄ casu deuoluit ꝓuisio ad papā. s. e. cū ds. s Libere Quia habebūt libez tps ac si noua esset vacatio: vt. s eo. sl electio. sl. de malo. ꝛ obe. cum olim. Ratihabitio

t Eosdem. Probabam⁹ hoc olim p decre. de renunciatione translationē in fi. nā ibi nō valuit electio vl postulatio facta p cōpromissariū: ꝛ nihilominus papa mādat q̄ cōpromittētes eligāt. v Jdē sit. l. q̄ electio libere ad eosdem reuertitur cōpromittentes. x Eligit. Cōpromissarⁱ⁹. y Jdoneū. s. eo. cū in tunctis. z Renuit. Vel post consensum renunciat vel diem claudit extremū. s. eo. sl electio. a Cōsentire. Approbāt b supradicte glo. Bern. ꝛ reprobatur opi. Host. q̄ in hoc pūcto dicebat ꝓrium in ꝑdicta decre. cām in fi. rone p eū in suplorī casu redditra. ꝛ quia verba cū effectu sunt intelligēda. s. de ele. nō resi. relatum. ꝛ capl̄m posset. q̄ ꝛ ille q̄ ipsiⁱ⁹ vicē gerit. ꝓcliū. dic. j. cū si. sz hoc ē falsum ꝓpter suplorē rōnē: q̄ functus est ꝛc. Et quod dicit iste §. ꝛ §. ꝓxi. quo ad secundum casum: verꝝ intelligas: nisi aliud caueret in mandato: pura q̄ possit eligere semel ꝛ pluries ꝛc. ꝛ ita termina ult Bar. brixi. in qone dñicali sua q̄ incipit: q̄dā dederūt prārē. vñ dicebat Damasus. s. in ꝑdicta decre. causam. vbi electio deferē a iure pōt septⁱ⁹ fieri et variari: sz vbi ab hoie vnica electione ꝓsumit potestas. ff. ō ff. obli. eū q̄ certaz. §. vl. nō ob. fm eū. ff. de optio. le. l. ij. vbi electio delata ab hoie: vnica electione nō ꝓsumit: quia ibi non fuit exhibita tota familia in qua debebat fieri electio. Distinxerūt q̄dā (Lan. ꝛ Petr⁹ de samp. s. e. causam. ꝛ Abbas b recitat. s. eo. q̄ ppē. Jo.an.) an detur potestas ꝓuidendi an eligendi: vt in ꝓmo casu itez posset eligere. (quia adhuc nō est ꝓcessum Jo. an.) ꝛ in secundo nō. que distinctio satis equa videt: nec ista decre. ꝓtradicit: quia de potestate eligendi loquitur: vt pater in ipsius principio. b Eligitur. Scienter: q̄ alʒ pena suspensionis locum nō haberet. Additio Additio

c Nō ꝓuenit. ꝓxlij. q. iij. si habes. ff. de dolo. ꝛ eleganē. C. de inoffi. test. sicḥ suo i fi. C. de pe. sancim⁹ j. de iniu. ꝛ dā. da. ꝛ si pignoratione. ꝛ ff. ō reg. iu. nō debz. ꝛ dic vt ibi. d Premittit. s. §. si ꝛo. e Teneat. s. de bis q̄ fi. a malo. par. ca. q̄sluit cū suis ꝛcordātibus.

An negligētia ꝓcuratoris nocet dño

a ¶ Ecclīasticis. Que in ipa eccla obtinēt: vt statim se quitē. b ¶ Concilū. s. eo. in cunctis. c ¶ Ipso iure. Approbat in hoc opl. Ber. z Hosti. qui hoc no. s. e. in Addi. notuit. (Jn glo. sicut ergo. Jo. an.) et opl. Jnno. s. eo. cū in cūctis. z reprobat opl. Lon. quam no. Ber. in de/cre. innotuit. qui dicebat q requi/rebatur sentētia per decre. s. eo. quisquis. sed nō est verum vt hic daret: z decre. il/la in alio casu lo/quitur. (Scilicz Addi. in his qui eligūt p secularis pote statis abusū Jo. an. d ¶ Hu/iusmodi. Ob hic dicitur tenebat Hosti. de elec. cū in cunctis. et. s. eo. ti. causam. in fi. z dic huiusmo di. scilicz pena su spensionis p tri/enniū a būficijs. e ¶ Eligenduz. Episcopum vel superiorem per id quod statim sequitur.

f ¶ Cōpromissa rius. s. e. causaz z idem si episco/pus elegerit pro prio iure: vt qa habet vocem in electōe patriar/che vel archiepi vel alterius epi: qz eadē est ratio.

g ¶ Sic peccante. s. in eligendo scienter indignū.

h ¶ Jure. j. de sen. excom. quia periculosum. Nō. quia licet hoc teneat Hosti. in supradictis glo. et Bar. in de/cre. cuplentes. s. eo. §. ceterum. tamen olim dubitaba/tur: ideo quia decre. illa qz periculosum. videtur de sui mente intelligenda de suspensionibus ab officio vel co/hēretibus officio: puta ingressa ecclesia z similibus. ibi propter executōez pontificalis officū zc. Sed laudetur deus z dño Bonifacio q dubitatōez illā mihi sustulit p hāc lram. z potuit esse rō: qz spiritualia sine tpalibo diu esse nō pūt: q hūt se vt cōnexa. j. q. iij. si qs obiecerit. et c. saluator. z esset verecundū eos mēdicare. s. de renū. ad supplicatōez. i ¶ Locū. j. s. e. cū in fi. ibi soluit. k ¶ Restringit. Dicebat Hosti. in decre. cū in cūctis. Addi. z tertia opinionē. (Jdē pe. de San. Jo. an.) qz indefi/nite loquebat scilicz: z qz cōstitutio illa fauorabilis vi/debat ecclesijs. Cōcordat aūt ad hūc. §. s. eo. cupientes. §. ceterū. Et nota penas restringendas j. de reg. iu. in penis. vbi de hoc. l. ¶ Taliter. s. scienter indignū.

m ¶ Specialiter. Quia z gnālē offendit eccl'am q̄vna Addi. sola est. xviij. q. j. loquitē (vij. q. j. nouacianus. Jo. an.)

n ¶ Offendisse. Quātū in eo fuit: iz conarn nō habuerit effectū nō tū fuit volūtas suis t̄minis p̄tēta: z iō puniē da. de pe. di. j. §. cogitatio. o ¶ Illis. s. que in ipsa ec/clesia obtinet: vt b vides: z sic declarat decre. hma isti? vi. circa fi. z sic aliqs est suspēsus a būficio in vna eccliā nō in alia. sic. s. e. cuplētes. §. ceterū. j. de offi. or. si cano/nici. de re. eccle. b psultissimo. Quid si in his casibus eligens vel opponēs nō habet in illa eccl'a būficiū: dic q pena exordinaria puniri poterit. s. de accu. sup his. de Iude. ad liberādā. C. de sepul. vio. l. vl. in fi. cū si. (Jdem Addi. Jo. mo. alle. ff. de pe. l. j. ad fl. ff. de ī ius vo. l. fi. facit s. de male. c. ij. cū concor. Jo.)

p ¶ Jn psonā. Quia a būficijs ecclīasticis trien nio est suspēsus.

q ¶ Procurator. Ad appellādū ex iudicio. decre. eni ista in his ca sibus locū habet in qbus decre. vt circa. sed decre. il la locū nō habet in appellatiōibus interpositis in iu/dicio. j. e. cōstitu/tio. j nec ista: alicz alis dicam q p curator est q de mādato dñi alie na negocia in iu/dicio. (Jstud nō Addi. est in tex. legis. Jo. an.) adminīstrat. ff. de pcura. l. j. sed ad negocia pstituīt j. e. qui gnāliter. z q dicit ad appel landū intelligo ad quēcūqz cām iferiorē papa fm Bar. qui in oibus appellationibus dixit illā decre. locū habe re. iz Gull. otra. vt ibi dixit. r ¶ Prouisionē. Sacram vel cām faciēdā. si ꝯ certā psonā appellat. s. e. qui cōtra certā. Jdē Archi. s ¶ De cetero. Extēdit j ad futura s. eo. licet canon. t ¶ Formā. s. eo. quia propter.

v ¶ Personas. Jn plurali dixit: vt cōphēderet electū z eligeret. s. e. vt circa. Jdē Archi. x ¶ Singlariē. Et clare p b satis reputo soluta q̄onē quā olim formabant Guil. z Bar. in decre. vt circa. s. eo. an. s. sufficiat oppo/nēri dicere. oppono homicidiū pluriū z simoniā: z dico p hanc lram q nō. ad quid enī in pcuratorio sic singula riter z clare fieri deberet expīssio: si in appellatōe ad idē fieri nō deberet: z de b dixi in ipa decre. vt circa. in glo. qd j. y ¶ Spēale. Nō q nō tm valet gen9 q ad spēm ḡtū spēs. de b vide. xviij. di. ḡcḡ. z. s. de offi. or. si sacer dos. z ¶ Mādatū. Non credo q in casu isto locū ha beat decre. illa j. de pcu. q ad agēdū: qz casus iste est spe cialis in q sp reqrit expīssio. Jdē credo in mrimonio ꝯ/hendo: vt. e. ti. c. vl. fac. Clem. e. ti o pcu. c. ij. a ¶ Eoz animas. Bene dicit. alias enim non prouideretur ma/licie. posset enim esse q procurator credit ea vera esse que non credit dominus, pcurator credit ea iurat in animā domini. non in ppriam. sup hoc dic vt. lxij. dis. tibi dño z de iura. ca. in pertractandis. de sacro aūt calū. dicā j. de iura. ca. c. ij. ij. responso. b ¶ Esse. Repere credunt.

neus fm formā iz ea. vt circa: nisi omnis obiecta et forma iuramenti in procuratorio ex/primantur. hoc di. fm pau/lum. ca. XXXVIII

Procurator ad appellā
q dum contra electionem po/r stulationem aut prouisionem
alicuius: non aliter idoneus
s de cetero reputetur. ḡ si om/
t nia que in formam obijcere
v vel personas: et propter que
x appellare intendit: singulari
ter et clare in eius procura/
toria sint expressa. ¶ Habeat
y q̄ speciale mandatum iuran/
a di corporaliter in eorum ani/
mas: quorum procurator exi/
stit q ipsi credūt expressa hu/
b iusmodi vera esse: et se posse
probare. ¶ Idem. ¶ Cassata cō
firmatōe vel rassata nūciata
propter defectum iurisdictio
nis vel solennitatē omissam:
non propter hoc electio cassa

Addi. SJ confirmatione. ¶ (Nō diuidit. Jo.an.) Pro/ bat qō hic dicit. ꝟ. de pbē. cū ia dudū. maxime p integrā: qz ibi ꝓfirmatus fuit electꝰ ⁊ cassata ꝓfirmatio ꝓpter iuris ordinē nō seruatū: ⁊ iterū papa de electiōe mādat inquiri p decre. ꝟ. de re iudi. ad pbandū. vbi cassata ē ꝓfirmatio ꝓpter defectū iurisdictiōis. et ite rū de electione q Addi. rit. (Et est huiꝰ iuris rō ꝑm Jo. mo. qz inscpabi/ le inutile adiectū nō vitiat q erat vtile. de hoc ſ. de reg. iu. vtile. Jo. an.) b ¶ Ele/ ctōis. Sī añt cas sareť electio ser/ uandū est qō di/ citur. ꝟ. co. ꝑꝑ. ⁊. c. si electio. c ¶ Juris solen niratem. ꝟ. eo. ꝑꝑ. uis. ⁊ ſ. e. pulsa. ·ꝟ. verū. ⁊ ſ. eo. c. vlti. d ¶ Pote ſtatem. Pura qz alꝭ non erat iu/ dex. vel legitime appellarum erat ab ipo: vel papa inhibuerat ſ. de ap. nō solum. vel erat excōicatus publice iudex. de re iudi. ad approbandū. vel ante ꝓfir/ matione reseruauerat papa epatū ſ. eo. si eo tpe. vel his similia. ⁊ ꝓpter hoc nō valuit ipo iure confirmatio.

e ¶ Propter ꝟ. Propter cassationez. ſ. confirmationis f ¶ Canonica. Ex psonis et forma. ꝟ. eo. qz ꝓpter. et. c. cū in cūctis. g ¶ Jnfirmari. Immo iterꝫ petiť eiusdē electionis ꝓfirmatio coꝝ debito iudice. ⁊ seruabitur de binus ordo. ⁊ sic no. ex hac decre. q principale nō sequiť natura accessorij. ilez accessoriū sequať principalis natu rā. ſ. de offi. dele. sup gꝛa. ⁊ ō regu. iur. accessorium. cum Questio suis ꝓcor. Sed quid dices prout apparet ex decre. si iu/ dex cassat cōfirmationē vitio electōis. clarū est si ꝓpter solēnitatē omissam: ⁊ ꝟ est clarꝫ vt hic: quid in dubio: sa tis videť dicendū inspici debere qd opponebať: ⁊ si cō tra electionem erant obiecta. dicať facta cassatio vitio electionis. si de solennitate omissa: cūc locū habeat hec decre. in dubio dicať vitio solennitatis facta cassatio cō firmatiōis. ad hoc. ff. de suspec. tuto. hec eni·ꝟ·j. et facit quod ibi no. ad idē. ff. de except. rei iudi. si ex testamento ff. de penis. si ꝑses. et ſ. de reg. iur. in penis. ⁊ facit quod no. l. di. c. j. et de consti. ex lrīs. Consulte tū facit iudex si decernit ad instar eiꝰ qui remittiť de exercitu. ff. de his q no. infa. l. j. ⁊. ij. ⁊ facit ad hoc qō no. moderni. ꝟ. eo. su per eo. ⁊ hec vera dicanť cū iudex cassat confirmationē tantū. secus si confirmationē ⁊ electionē. quia tunc non est dubitabilis hec questio. Jo. an.

Diuisio Q Uia sepe. ¶ Primo narrat factū reprobum. Se cundo moriuū exprimens illud punit. ibi: Nos ipsorū. Tertio tollit obstantiā. ibi: Nō obstantibus. Jo. an.

h ¶ Quia sepe. Aduerte qz decre. ista nō principaliter Addi. facit ad titulū (quia ad nullā de his partibus quas di/ stinxi sup Ricā de elec. ꝟ. Jo. an.) sed qz vacante eccliā cum imminet electio facienda ſileanonici videant bona vacantis dignitatis sibi deberi. difficultates ingerunt. tardi? eligūt. ideo hic ꝓuidit. ⁊ sic erīā electioni facien/ de ꝓuidit. idem dico de decreta. ꝟ. e. sciant. et. c. genera/ li. ⁊ facit. ꝟ. e. vbi periculum·ꝟ·pulsionis. Jo. an.

a b c ta dicť. Jo. an. ca. XXXIX SJ ꝓfirmationē electio/ nis ꝓpter debitā iuris solennitatem in cōfirmatione ipa omissam vel ex eo: qz ipse qui ꝓfirmauit ꝓfirmandi nō d habuit ptātem cassari: seu cas saz ⁊ irritā nunciari ꝓtingat: e nō ꝓpter hoc ꝑcedens electio f (si alꝭ sit canonica) intelligi g tur infirmari. Idem. Si va cante cathedrali regulari vel collegiata eccliā: singulares psone capli vel conuentus oc cupant bona a prelato dimis sa: vel vacationis tpe obueni entia: donec plene restituant ab officio ⁊ q̄buscūq; benefi/ cijs sint suspensi: non ob. pri uilegijs statutis et cōsuetudi nibus quacūq; firmitate val latis. Joban. an. ca. XL

h ¶ Quia sepe contingit: q cathedralibus et regu i laribus ac collegiatis eccle/ k sijs vacantibus: capitula: cō/ uentus: collegia: ⁊ sigulares l earundē persone: bona a pre m latis ipsarum dimissa: vel va cationis tempore obuenien/ tia: que in vtilitatem dicta/ n rum ecclesiarum expendi vel futuris deberent successori/ o bus fideliter reseruari: occu/ pant: inter se diuidunt: surri/ piunt: dilapidant: dissipant: p ⁊ consumunt: in earum graue dispendiū ⁊ iacturā. ¶ Nos ipsorū ausus reprimere: ac ec/ clesiarū indēnitatibus prece uere volētes: decernimus vt hi q̄ ꝑmissa de cetero presum/ q pserint: eoipso sint et tamdiu r s maneant ab officio ⁊ būficijs

h ¶ Sepe. Debuit iglē ius sup hoc ꝑdire. ff. de leg. nā ad ca ſ. de restī. spo. frequs cum si. et est si. ſ. de pben. qz sepe. et de ꝟ de despō. ipu. lras. in glo. penul. i ¶ Col/ legiatis. Jn alijs nō habet locum hec decre. ꝑm illa ſ. de offi. ordi. pri. ⁊ q̄ dicūť eccle sie collegiate: di/ xi. ꝟ. e. statutum. k ¶ Vacātibus Principali pla/ to p cuius mortē dicunť viduate. ꝟ. e. ne p defectu et. c. quia ꝓpter. l ¶ Earundem. Nō q ad extra/ neos ⁊ q nō sunt de collegio nō ex tenditur hec con stitutio vt hic vi des. m ¶ Di/ missa. De quibus an testari potuissent: dicā. ſ. de offi. or/ di. pūti. n ¶ Expendi. Vt. ꝟ. eo. cupientes. et de offi. ordi. ꝑsenti·ꝟ·porro. o ¶ Reseruar. lxxv. di. qm̄ qui/ dam. xij. q. ij. nō liceat. ⁊. c. illud. ⁊ fiet hec reseruatio per economū si eum habeat: vt in predictis iuribus. vel per visitatorem vel administratorē ecclesie si quem haber ſ. eo. is cui. ⁊ de supplen. negligen. prelato. ecclie. et super hoc adde qō no. Jo. an. in predicto. c. illud. xij. q. ij. Sed pone vacante sede cerrum est q capitulū succedit in iu/ risdictione. ꝟ. de malo. et obe. cum olim. et ſ. eo. ri. c. vno ⁊ de institu. c. ij. nisi esset visitator datus a papa ſ. eo. is cui. rōne istius iurisdictionis aliqua ꝓueniunt: puta ex cōdēnatione vel sigillo vel huiusmodi. nūquid in his lo cum habet decre. puto q nō. qz ex quo competit eis iu/ risdictio. ergo ⁊ omis iurisdictionis fructus qui accesso rius est. de regulis iurī. accessoriū. cum suis ꝓcor. et hoc forte voluit dicere illud relatiuum. qui in vtilitatem ꝛē. Archi. cōtra (Et Jo. mo. in addi. cum caplm vt admi/ Addi. nistrator legitimus alleno noie administret q si suo fa/ cere velleť. malefidei possessor esset qui non prescribit ſ. de re. iu. possessor. Joh. an) qō est hodie approbatū per Clem. eo. ti. ſtaturū. ⁊ ibi vide in glo. hic ptz. p ¶ Ea rum. Ecclesiarū cathedraliū regulariū ⁊ collegiatarū. q ¶ Manear. Quia nō dimitteť peccatum nisi restitua tur ablatum ſ. de reg. iur. peccatum. cum suis cōcor. r ¶ Officio. Prouidebiť aut̄ q de ipsorum fructibus officietur ecclesia. ꝟ. eo. cum ex eo·ꝟ·porro. et. ꝟ. de ap. peruenit. Idē Jo. mo. s ¶ Beneficijs. Quibuscunq; aliud in casu. ꝟ. eo. cupientes·ꝟ·ceterum. ⁊. ꝟ. eo. si com promissarius·ꝟ·pe. ⁊ vlti. Si queratur q̄ est ratio qua/ re ibi solum a beneficijs ipius ecclesie suspensus est. hic vero ab omnibus que eccliā extra illam ecclesiam habet.

Breuis est solutio. quia hic ab officio suspensus est. ibi vero non. cū ergo ab officio suspensus sit et ab oībus beneficijs dicitur esse suspensus. lxxxj. dist. eos. de cleri. excom. ministran. latores. et grauior pena bene debuit hic apponi (propter latrocinū fm Archi. q̄ alle. lxxxvij dl. in religiosum xxiij. q. iij. iustū. xxv. q. j. violato/res. ff. de incen. rui. nau. l. iij. §. senatus. Jo. mo. dicit q̄ b peccat vt iudex: vel ad ministrator legi timus ibi peccat vt priuatus Jo. an.) cum possit starim sibi prouidere restituēdo. ibi suspensus est vsq; ad trienniū. a Donec. Ipse igitur restituen/tibus ipso iure sine alia sententia restituti erūt: vt nō. Jo. an. lxxxj. dist. si qui. xvj. q. vij. si quis de ino/ceps. et Ber. s. de matri. cōtra. contra interdic. eccle. de muliere. b Plene. etiā vsq; ad ouū. iij. q. j. reintegran/da. c Resti/tuerint. Non credo hic cautiones sufficere. iam enī hoc fuisset exp̄ssum sicut j. de vsu. c. ij. ad hoc. s. de deci. ad audientiaz. sic etiam excommunicato pro manifesta offensa vel contumacia non sufficit cauere. j. de senten. excom. venera/bilibus. d Cōsuetudinibus. Multum vigebant he consuetudines in partibus gallicanis. (Memor sum ante hanc decre. illarum partiū socios habuisse qui dicebant canonicatuū suorū redditus triplicari cum vacabant ipsoꝝ eccleſie. Jo. an.) et per hanc decre. et. s. e. cum non deceat. potes exemplificare id quod dicit. s. eo. li. de consti. c. j. vt ibi dixi. e Firmitate. Puta confirmatione inferioris a papa. vel appositiōe pene. vel his similibus. f Omnia quo. Indulgentias priuilegia vel statuta. in alijs autē eccleſijs non sunt reuocata predicta. seruari tamen debet q̄ dicitur. j. de offi. ordi. prescripti. §. porro. et ideo starim sequitur quo ad hoc.

Constitutio. Sunt due partes. Secunda ibi: Quādo ꝓ. vbi ponit secus in iudicialibus. et causam reddit ibi: Cū per eam. Jo. an. Habuit ortum hec decre. ex his que no. Guil. s. e. vt circa. in glo. nota ergo et Bar. ibidem in glo. sed nūquid. vbi dicebant ꝓrariū eius quod hic dicit. scz q̄ verobiq; decre. illa locū habeat. allegabant decre. s. eo. q̄uis. et generalem rōnem decre. scz vt via malicijs precludat. Sed magis habem⁹ parata remedia in iudicio q̄ extra iudicium. (Simile. j. de sentē. excom. solet in fi. et q̄ no. in. c. vno. de scisma. in glo. Jo. an.) et ideo maior fuit extra iudicium adhibenda cautela. et decre. q̄uis. in alio casu loquit. Jo. an.

g Constitutio. s. eo. vt circa. als cōstitutio. als constitutum. h Negocijs. Electionū postulationum aut pensionū. i Anteriora. De appella. vt debitus. et j. eo. ti. cordi. et. s. eo. c. j. cum mille si. (Hoc intendit q̄ si Addl. in iudicio appellaſ ab interlocutoria exp̄matur grauamen. si a difficultius suffi/cit dicere appello ab iniqua sniā vt ibi. Joh. an.)

k Eā pstitutionē. Vt circa.

l Immutata. Nota correctōes iurium cuitādū. s. eo. cum expediat. cū suis concordan.

Scui pro. Dlusio

Prio tractat de his que sūt iurisdictionis. Secūdo de his que sunt ordinis ibi: Illa quippe.

m Et libera. Nō ar. q̄ patuſ habet liberam et generalem. et hoc no. Jo. v. q. iij. c. vl. i fl. mag. glo. alibi no. ꝓrium. xij. q. j. c. vlti. pro p̄ma pte fac. vij. q. j. c. j. xvj. q. j. et epis. xxj. q. j. relatio. et. s. e. cum nobis olim. i fi. sue dicatur habere liberā et generalem. sue generalem et non liberā. sue econuerso donare nō potest nisi habeat cōsuetudo et modica. de dona. cererū. n Spūali/bus. Possunt igit dare lras cōmendatitias ad ordines j. de tempo. or. cū nullus. §. pe. et puto q̄ iste administrator dispensationem decre. cum ex eo. s. eo. ti. facere possit per hāc decre. (Idem Archi. alle. C. de offi. eius qui vi. all. iudi. ob. l. j. et. ij. et ff. de ruralis. l. quesitum. Joh. an.) o Soli hoc. Preter q̄uis in casu j. ō sup. neg. pla. ecclesie cathedrali. p Immobilium. Puto q̄ mobilia etiam preciosa possit in casu licito alienare. de his enim que seruando seruari non possunt non est dubiū. C. de admini. tu. lex que. si voluisset papa q̄ alia mobilia alienare non posset. hic generaliter locutus fuisset. sicut fecit. s. eo. ti. nihil est in fi. et. s. de accu. ca. vlti. j. c. prox. §. si vero. aliquid enim debent verba operari. j. de priuile. si papa. j. rnso. in fi. et. s. de deci. ad audientiam C. de codicil. si idem. ad hoc verbū istud q̄ j. sequit dū taxat. et si no. ex hac decre. et ex predicta decre. nihil est. et j. c. pri. administratorem ecclesie vacantis siue datus a iure vel ab homine immobilia alienare nō posse.

q Cōfirmat⁹. Que sūt ista. vides no. s. e. trāsmissaz. dubitari solet an istius administratoris officiū expiret mortuo papa. et dixit Cōpo. s. e. cū nob olim ad fi. q̄ nō expirat. ordinariā enī hz prātem ad h. ff. de iurisdi. omnium. l. et q. et j. de offi. le. c. ij. no. etiā ibi q̄ eo ipso q̄ papa

a quibuscunq; suspensi: donec b plene restituerint. quicquid de bonis perceperint supradictis. c Nō obstātibus q̄ buslibet priuilegijs vel indulgentijs: aut contrarijs cōsuetudinibus constitutionibus: vel statutis iuramento cōfirmatione se. apo. aut alia quacunq; firmitate vallatis: que omnia quo ad hoc: auctoritate apostolica reuocamus: cassamus et irritamus: ac nullius deinceps volumus esse firmitatis. Idem. Declarat decre. vt circa. dicens q̄ solum in extraiudicialibus appellationibus locum habet.

Joban. an. ca. XLI

g Onstitutio felicis recordatiōis Greg. pape p̄decessoris nr̄i: edita in ꝯcilio lugdunēsi formā exprimēs: fm quā ab his q̄ in electiōib⁹ postulationib⁹ aut ꝓpensionib⁹ se opponunt debeat appellari: lo/

cū sibi nō vendicat: nisi soluz cū in eis ex̄ iudiciū appellaſ.

Quāro in iudicijs in hmōi h negocijs appellari cōtingit: i anteriora iura. (Cum per eā l immutata nō fuerint) obseruari oportet. Idē. Habēs plenam administrationez cative dralis ecclesie in spiritualib⁹ et tēporalib⁹ iurisdictionalia exercere potest: sacramentalia non nisi episcopus fuerit. h. d. Dominicus. ca. XLII

Scui ꝓcuratio seu administratio cathedralis m ecclie plena et libera in spūalibus et tēporalibus: a se. ap. o (cui soli h̄ cōpetit) ē cōmissa p pōt (alienatiōe bonoꝝ immobiliū dūtaxat excepta) oīa q̄ iurisdictionis eālis existūt q et que potest electus exequi confirmatus libere exercere.

Illa q̄ppe que monasteriū ꝓsecratiōis exposcūt nisi fuerit epus: p alios faciat episco

Addi. Addi. Dlusio Addi. Addi.

dat administratorem vel visitatorē ecclie cathedralī: si postea canonicī etiā ignorārer eligant eṗm nō tenet ele/ctio: q̄ si papa dādo visitatorē ad se quisitionē revocaue/rit: z sic dicit ꝓnunciatū in curia: sed non bñ ꝓbaf iure.

Addi. (All. cū ibi de ap. vt nr̄m. ff. de acquī. poss. qui absenti. j. de ꝓcess. ꝑbē. qz cunctis. Jo. an.)

a ¶ Expedirī. Cōcordat. vij. q. j pontifices. et sic mandat q̄ per se nō pōt qđ dic vt s. e. suffraganeis z. s. d trālla. c. j.

Diuisio Addi. Ndēnita. ¶ Diuido decr. i septē ptes (Idem Jo mo. Aliq̄ diuidūt in octo faciēdo du/as ptes de ꝑma. aliq̄ in duas. z se cūdā i septē. pos/set etiā diuidi in tres. Jn ꝓstōnis cāz. ꝓstitutōes. z ꝓstitutōis declarationē. Et scda tūc sbdiuidī in sex vel in quinq̄ Jo. a.) Jn ꝑma ponit ꝓstōis cā: z ꝓstitutō circa psonas eligētes z eligēdas i monasteriis monialiū. Jn scda ibi Sane. ponit quid iuris cū in ipis mōasteriis plures fu erint electe in discordia p formā scrutinij. Jn tertia que incipit ibi: Cetez. ponit quid iuris cū electe p formā cō ꝓmissi aliq̄ ps se oppōit. Jn quarta ibi: Porro. declarat an decre. vt circa. z decre. cupientes. s. eo. titu. habeant locū in causis ipārū electionū. Jn q̄nta ibi: Postremo. excōicat aduocatos z alios vocatos ꝓ dictis electionibus qui discordiā seminauerint vel exortā nutriuerint. Jn sexta ibi: Supradicta. flt ampliatio ꝓstitutōis ad canonicas nō ꝓfessas z que habēt ppriū. Jn septima ibi: Ad h. flt qđā. prestatio z antiq̄ iuriū saluatio.

b ¶ Que. s. monasteria. c ¶ Dispēdia. s. e. q. ꝓpter. d ¶ Affectātes. s. e. cupiētes. e ¶ Duodecimū. Quia tūc dr pubes. de despō. ipū. puberes. z idē est in viro q̄ añ pubertatē ad eligēdū nō admittit. s. eo. ex eo q̄.

f ¶ Peregerit. j. sic. s. e. cū in cūctis. s. de ēta. z quali. c. vno. s. de of. deleg. cū vicesimū. g ¶ Tacite. Idem in monasteriis viroꝝ. s. eo. ex eo quod in fi. h ¶ Alijs. Professis. i ¶ Prioritatem. Idē si alio quocūq̄ nōie vocet ad hoc. s. eo. auaricie. z. c. fundamenta. s. pinde.

k ¶ Gubernat. j. de ēta. reg. c. vno. z per hanc lr̄am puto q̄ in prioritatem vel suppprioritatem claustralē bñ possit assumi minor. xxx. annis. (Licet in erate differant in

Addi. pfessione conueniūt hodie. nā z in illis requirit expressa vt in Clem. ne in agro. s. sane. ij. de sta. mo. Joh. an.) z de ralib. s. de sta. mo. cū ad monasteriū. s. prior aūt.

l ¶ Eligat. Eligi ꝓhibet. sed non postulari. sic in eo quī infra idē ēps nō eligit. s. eo. cū in cūctis. sed bñ postulatur. s. eo. innotuit. z puto q̄ debeat postulari a papa j. de ēta. z q̄i. c. vno. m ¶ Tricesimū. Olim abbatissa debebat esse sexagenaria. xx. q. j. iuuenculas. (Alibi

Additio dr q̄ q̄dragenaria. lxxviij. di. nemo. palea est. z Jo. mo. dicit id expssū in auc. de san. epi. s. presbr. m. z. s. se. coll. ix. z habet. C. de epi. z cle. auc. diaconissam. Jo. an.) sed nō vrebamur illo iure. sed p decre. s. e. cū in cūctis. s. in

ferioꝝ. eligebat q̄ q̄ attingeret. xxv. an. nunc añ impossibilia est certa meta. quā lz in abbatissis seruem. in abbatibus locū habere nego. vt j. in fi. c. Joh. an. (Idē Jo. mo. z Arch. rō specialitatis est fragilitas sex. Jo. an.) Addi. Nota

n ¶ Expsse. Nota q̄ in eligente sufficit q̄ sit tacite p/fessa. quod fit cū maior sciens et spōte sumit habitū pfessor. infra annum: z triduo pseuerat: vel cuius stat in religione vltra annuz. his modis fit tacite pfessio. z b verū in religionib. nō mendicantib.: p bat. h. s. de reg. ad nr̄am. et. c. ex ꝓs. z j. eo. ti. constitutionem. Jn electa requirit expressa pfessa vt hic z idē p oia in monasteriis virorum: vt. s. e. nullus. z. c. ex eo q̄ in fi. o ¶ Sane. Secuda ps. p ¶ Diuisis. Oō

f odecimū an. pegerit: et pfessa fuerit tacite vel expsse: ad g eligēdū cum alijs admittat: h nec in abbatissā aut prioritissaz: k vbi p prioritissaz monasteriū gu l bernat de cetero eligat aliq̄ m nisi triceſimū annum cōpleue n rit: z expresse pfessa fuerit or/o dinē regularē. ¶ Sane si ad electionē p formā scrutinij p cedāt: z votis in diuisa diuisis electiōes plures in discordia q celebrari ꝓtingat, ea q̄ a duabus ptib. numero fuerit celebrata: exceptione seu ꝺictione aut appellatione quacūq̄: r ptis alterius nō obstāte: per

si est nō est nouū nec reprehensibile. lxiij. di. nosse. z. c. vl. et viij. q. j. nec nouū. q ¶ Duabus. s. e. si quando.

r ¶ Nō obstante. Hoc intelligo nisi opponat id qđ electoris vorū nullū reddat ita q̄ nō remanent due ptes. arg. s. e. si qñ. Pone enī q̄ opponat q̄ eligēres nō sunt tacite vel expresse pfesse. vel nō sunt puberes. s. ꝓ. re/spōso. vel q̄ in monasteriis nō medicātibus sunt aliq̄ recepte quarum nō valet receptio j. de sta. mo. c. vno. s. sane. Dico tales exceptiōes admittēdas. ad hoc de offi. dele. ex parte. ij. z facit quod dixi. s. eo. quoꝝndā. vbi q̄ de duab. ptibus ꝓstat. nec opponit aliquid qđ illas minuat: aliqua nō obstabit exceptio. et sic intelligas hanc lr̄am. Alij ꝺicēres hoc speciale in casu nro q̄ excōicate suspense z interdicte z similes ꝓsone: z eligēres scienter indignā admittrent er cōputabunt in numero. sed q̄ nō sunt pfesse vel minores nō. q̄ nō faciūt numerum. Qui/dā vo dicunt exceptionē excōicationis bñ admitti ꝓpter eligentes. quia excōicatio ꝓriuat voce z numero. ij. q. j. nomē. ibi: de numero colligat eius suppr̄imere vel delere. z. c. sed scienter eligēs indignā: lz priuet voce nō numero. et ideo nō obstat talis exceptio suprioris. tū officium his casibus non deficiet vt sequit. ego iā bis in iudicijs conabar defendere q̄ eligēres scienter indignā tanq̄ suspese z irregulares repellant. et votoꝝ suoꝝ nō habeat cōputatio. ita q̄ sm b electio a minori pte numero possit valere. q̄ enī ad illā electionē dicā illas in numero nō cōputādas: vt viteť antiquoꝝ iuriū correctio. si enī ita simpliciť stam. numero. qđ dicem. si. xij. sunt monales vij. nolūt eligere. instar finis termini. alie. v. eligūt: quare valuit electio facta ab ipsis. v. Quid si papa interdixit. vij. monialib. ne eligat ꝛre nō valebit electio facta a. v. si b est in interdicto hoīs: ꝛre non erit in interdicto iuris nō video. Itē pone q̄ aliq̄ monales elegerunt alternatiue ꝑditionaliter vel incerte. ita q̄ vota earū trāsferāt in alias. s. e. ij. dicem. ne voces alteri. ptis. lz fortē sit minor numero nō valere. ex his z silib. rōnib. vi/deť non haberi debere rōnem votoꝝ illarū q̄ elegerunt

Nota

facēter indignā. ſz ꝓ ß facit: q̄ ſi nō fit collatio in electo nib⁹ monialiū: vt ſ. e. c. §. vtiaūt. ergo pena quartōis in eis locū nō habet: ſz ß nō eſt vez vt ibi ſ. dicā in glo. no. ex ß. Itē ꝓ id facit finis. c. vbi ōes multa ſpūalia ſtatuta in electiōib⁹. ſed id nō ob. q̄ ꝑter illud ſunt ſpēalia multa: vt ſ. parebit.

Itē obſtabit q̄ ſtā dicit numero. Itez q̄ fm ß nihil eſſet q̄ ad hoc nouū i electiōib⁹ monialium: q̄ id erat ſtatutū. ſ. c. ſiq̄ñ. p quod. c. ex prin. ꝛ fi. ꝛ per decre. ſ. e. ſcriptū inquantū in illis ōr q̄ ꝑra duplo maiorē partē numero pōt obtīci id quod vetū annullat: pbari vidēt q̄ vetū nullū cōputet in numero. Et ſi dicamus vota taliū cōputari. multo fortiꝰ vota ꝓtem ptoꝝ. vñ ia i cauſis ſuccubui: et iudicio meo non ſolū vtilis. imo ꝛ neceſſaria eſſet declaratio. ꝛ idē dico circa decre. ſ. eo. quorundā. vbi hec oīa intelligātur reperita: recepī q̄ ſeruat curia q̄ in iſta decre. ꝛ decre. quorundā. preciſe ſtet numero. ita q̄ nō habeatur rō excōicationis: ſuſpenſionis: irregularitatis: et alioꝝ que reddūt votū nullū. ꝛ audiui Boñ. papā ſic in conſiſtorio dixiſſe. vide in Clem. e. ti. q̄ō circa. ꝛ q̄ō ibi nō. Quęſtio Quid dicemus ſi in cōcordia vel a duplo maiori pte ſit facta electio: erit ne de neceſſitate q̄ fiat ꝓclamatio fm formā decre. vlti. ſ. e. ti. ita q̄ aliter nō valeat confirmatio. Et procedit dubitatio iſta. quia ex eo caſu non admittitur aliq̄ exceptio vt hic. ad q̄d habz fieri ꝓclamatio: puto ꝓ. ſi cū illa decre. indiſtincte loquat. preterea poſſet eſſe moniales illas nō eſſe ꝓfeſſas. vel nō eſſe etatis legitime. ꝛ iſte ſaltē exceptiōes nō pñt negari q̄n admittantur cū numerū diminuant: vt. ſ. dixi. Itē forte de conſuetudine ſcripta vel priullegio nō ad quentū. ſed ad alios ſpectat eligere. fiat ꝑ citatio vt et hoc ſciat. vel forte tenent eligere de certo loco. ſ. de conſue. cū dilectus. de ſ. ſig. cū abbate. Itē q̄d dicem⁹ in monaſterijs q̄ p mares regunt. Sūt enī q̄dā monaſteria monialiū q̄ per priorē regunt ꝛ moniales eligūt ſibi illū priorē. iſta talia monaſteria ſunt mihi nota: habebit ne locū iſta decre. in talib⁹ electiōib⁹. et p pñ. c. vbi dicit ſtatutū⁹: vt cū in eis fuerit electio facteda. ꝛ p finē vbi dicit in §. vl. in pñ. in ꝯbuſlibet mulier monaſterijs ꝛc. videt q̄ ſic. ſaltē credo q̄ inquātū decre. iſta inſpicit eligēres ꝛ factū earū. eriā in talib⁹ electionib⁹ haberet locū hec decre. puta q̄ tūc eligentes ſint ꝓfeſſe. ſint etatis legitime. poſſent accedere collationē zeli ꝛ meriti omittere. ꝛ hīs ſimilia: ſed inquantum ꝓſtitutio inſpicit electā. puta q̄ ſit. xxx. an. q̄ adminiſtret añ cōfirmationē electꝰ a maiori ꝑte et hīs ſilia: forte in illis locū nō habēt. ꝛ iudicio meo circa hoc eriā eēt neceſſaria declaratio. a ¶ Officio. Ex q̄ examinare habeꝛ ſupplere in hīs cauſis eriā de facto. ſ. e. cū nobis olim. ꝛ ibi de hoc. ſ. de poſtu. bone. ſ. ꝛ. xxviij. di. priuſq̄. b ¶ Diligenti. ſ. eo. nihil. ꝛ de preben. grauc.

a ſupiorē (prius tñ ex officio ꝑ b ut ſpectat ad idipm diligenti examinatiōe ꝓmiſſa) ſi alꝰ in c uēta fuerit canonica ꝓfirme/ d tur: ꝛ ꝓfirmare electe ſi abba tiſſa extiterit: bñdictio impen e dat. ¶ Si aūt nulla earūdē electōm a ptibꝰ fuerit celebra ta duabꝰ: tūc nō obſtāte q̄ ſit publicatū ſcrutiniū: ꝛ ad ele/ f ctionē ꝓceſſuz poſſint monia les q̄ in aliā vel i alias direxerāt vota ſua licite ꝑ ꝓſensum g ñ añq̄ ad actꝰ diuertāt exneos i oīm prauitate ceſſante ad illā k accederer: q̄ ab alijs maiorē ꝑtē quētꝰ numero faciētibꝰ eſt electa: ꝛ ſi ꝑ acceſſuz hmōi ad l lis q̄ antea in eā ꝓſenſerāt cō m putatis ꝓfirmet ꝛ bñdicatur: n ac ſi duas ptes ab initio ha/ o buiſſet vt i caſu ꝓrio eſt ꝓmiſſū. ¶ Ex ſi q̄ fuerit monia/ les q̄ poſtq̄z in ꝓmiſſis caſibꝰ p talis cōfirmata ꝛ bñdicta ex/ q titerit: ac poſſeſſionem ſue adminiſtratōnis fuerit aſſecuta voluerint in modū denūciationis vel accuſationis vt a dignitate deiciat adepta: ꝓ nere aliq̄d cōtra ipſam: eis p ꝑdicta ꝓponendi minime ſit r ſublata facultas. ¶ Si vero nemini eni cito debet manū imponere. vt. xxiij. dist. §. f. lxxxviij. di. q̄d eſt cito. ſ. e. cū nobis. ꝛ ſ. e. c. vlti.

c ¶ Canonica. Ex forma debita et ꝓna idonea. vñ ſi eſſet illegitima nata. ſ. e. cū in cūctis. de fi. ꝓſby. ptorū vel corrupta. xx. q. j. iuuenculas. vel alias indigna. non confirmabit.

d ¶ Abbatiſſa. Nō q̄ priorisſe nō bñdicunt. ſed abbatiſſe ꝛ negligentibus recipe bñdictionē infra annū a tpe cōfirmationis impoſitē pena p concliuz vlen. de ſta. regu. attendentes. §. ſtatuimus.

e ¶ Earūdē. Ad quas ꝓceſſū fuit p formā ſcrutinij

f ¶ Proceſſum. Hoc eſt contra iura. ſ. eo. publicato. ſed eſt in ß caſu ſpēale vt dicit i fi. Idē in electōe ſummi pōtificis. ſ. eo. licz de viranda.

g ¶ Diuertāt. Nō ſic in electōe pape. q̄ etiā poſtq̄z diuerterūt cardinales ad alios actꝰ pñt accedere. (Si pē deat ſcrutiniū. ſup q̄ vide q̄ dixi. ſ. e. ſz. in pñ. Jo. an.) ſed hic ſecus ꝛ pōt eſſe rō: q̄ maior ꝓſtantia eſt in viro q̄z in mulere. (ſ. de verb. ſig. fozo in fi. cū ꝓcur. Jo. an.) ꝛ q̄ in electōe requirunt neceſſario due ptes. ſed hic nō neceſſario. ꝛ adde rōnem ipius decre. lz de vitāda in fi. Addit.

h ¶ Extraneos. ſic. ſ. e. q̄ ꝑter. ꝛ. c. cū poſt petitam. (fm que iura intelligendū eſt q̄ hic dicit fm Archi. vt ſic dicat actus extraneꝰ hic q̄ eſt extraneus ab electione q̄ tunc fit. Jo. mo. ꝑ intellectu huiꝰ verbi remittit. ff. de teſta. heredes palam. §. fi. ff. de duo. reis. l. duos in fi. ff. de. ſ. ob. ꝓtinuꝰ. j. cōſo ad. l. iuli. de adul. q̄ alt. §. q̄ alt lex. C. de teſta. cū antiq̄tas. Jo. an.) ꝛ eſt ſiſte q̄ de reſte dicitur. ſ. de teſti. cog. ꝓtererea. Addi.

i ¶ Omni prauitate. Vt ſimoniaca datione. de alīq̄ pactione illicita. vel coactione vel extorſione. ſi. ſ. eo. ꝙus. ꝛ ſ. c. ꝓxi.

k ¶ Maiorem. Secus de minori. ſ. e. c. §. ſi qua.

l ¶ Cōputatis. Ille eni diſſentire nō poterūt. cū de illis cautū nō ſit.

m ¶ Benedicatur. Si fuerit abbatiſſa vt. ſ. §. ꝓxi. in fi.

n ¶ Ab initio. ſ. de regu. iur. rabilitatione. cum ſuis concordan.

o ¶ Premiſſum. ſcz contradictione. exceptione vel appellatione partis alterius nō ob. premiſſa ramē diligenti inquiſitione ex officio ſuo hoc fuit premiſſum.

p ¶ Talis. ſ. que ab initio vel per acceſſum habuit duas partes.

q ¶ Poſſeſſionem. A qua alias nō impeditur quis poſt confirmationem niſi crimen cum infamia opponatur. ſ. de accuſationibus. c. cedens.

r ¶ Facultas. Sic. ſ. de concel. preben. poſt electionem in fi. ꝛ de ap. conſtitutus in fine. Et ſic nota q̄ datur accio cui denegatur excep. contra id. ff. de regu. iur. inuitus. §. cui damus. ſed eſt ſpeciale. (ſcilicet q̄ non auditur ante confirmationē qui auditur poſt poſſeſſionem hoc dico: quia poſt confirmationem regulariter nō auditur excipiens cōtra perentē poſſeſſionē: qui tū poſtea audiſ agens. q̄ dic vt in remiſ. q̄ ſequit. Joh. an.) ꝛ adde q̄ dixi ſ. de reg. iur. qui ad agendū. Addit.

a Alterius. s. minoris. b Inquirenda. s. de forma electionis ⁊ persona electa. c Strepitu iudicij. Sic ff. de accu. olim. vbi de hoc. vtrum legatus vel iudex inferior possit committere causam decidendam sine iudicij strepitu: ⁊ quid importent verba ista: vide qō di. xl. j. de here. c. vl.

d Interim. Nac causa pendente.

e Auctorita/te. Nota nouum casum hic. et j. ·ℌ· ceterum. vbi electa ante cōfirmationē administrat: alium habes. ff. e. nihil est alium. s. eo. licet de viranda. xxiij di. in nomie. aliū ſm quosdā in imperatore: vt sola electione admi/nistret. xciij. dist. legimus.

f Libere. vt. ff. e. cū nobis olim. in fi. ⁊. ff. c. prox.

g Rebus. Strictius loquitur cp. ff. e. c. pr.

h Recipiat. Cōuentus tamē recipere poterit ſm distinctiones j. ne se. vacan. c. vno. ⁊ ō reg. c. vl.

i A minori parte. Aduerte decre. ista bñ determinat quid iuris quando facta est electio a duplo maioris: et a maioris. et a minoris. quid dices in quarto gradu. cum ele
Addi. ctiones pares voces habeant numero (quintus cū electio est pcoris non coaptaſ vt prz in prin. huius partis. Jo. an.) nūquid altera poterit p accessum ratificare: credo q non. accedat ad hoc quod no. ff. eo. ecclesia vestra. ij. ad fi. ⁊ hoc credo precipue ista ratione. electio facta a minori parte ad quācūq; dignitatē nulla est ipo iure de religioso quocūq; ff. eo. quoniundā ⁊ j. statim sequiſ. hec igitur est ratio quare per accessum ratificari nō potest: quia quod a sui principio sic nullū fuit. tractu temporis non conualescit. j. de reg. iur. non firmatur. cum suis cō/cordantijs. ⁊. ff. e. auditis. sed electio facta a media parte etiā nulla est. ff. eo. quia propter. ⁊. c. ecclesia vestra. j. ⁊. ij. ergo per accessum ratificari nō poterit: preterea publicato scrutinio ⁊c. ff. eo. c. publicato. sed iuxta corre/ctio est viranda. ff. eo. cum expediat. ab illo igitur iure non recedam: nisi inquātū expressum inuenio. sed in electione facta a maiori parte inuenio expressum q auge/tur per accessum. hunc igiē casum nō exrendam. ad hoc j. in fi. c. dicam. ergo ſm hoc minorem partem illam que non est maioris ta q accessus haberi posset.

k Obtinere. ff. eo. quorundam. l Ipsi. Electo vel
Nota nominato a minori parte. Jo. an. m Collatio. Nota ex hoc ⁊ superioribus reprobatam opinionem illorū qui dicebant. ff. eo. quia pprer in pn. q decre. illa in mulieribus locum non habebat quibus licebat ignorare iura. ff. de iur. et fac. ignoran. l. regula. et per hanc litteram que dicit collationē zeli ⁊ meriti in huiusmodi electionibus non habere locum. Dicunt quidam q monachis eligens scienter indignam non est priuata potestate eligendi: quasi priuatio ex collatione peedat. sed certum est q tempore decre. ff. eo. cum in cunctis. in electionibus non erat necesse collationes fieri: quia adhuc nō emanauerat decre. quia ppter. et tamen tunc si/ne collationibus eligentes indignos erant priuati potestate eligendi. ergo bene infertur q ex collatiōibus priuatio non procedat sed ex electione: vt. ff. e. ti. perpetuo. nam vt ibi dicitur etiam si post collationem non sequatur electio nō habet locum pena.

n Ceterū. Tertia ps. o Cō
Questio. promissi. Quid si procedatur p formam. ff. eo. cum dilecti. et. c. cū expediat. habebis ne locū quod hic dicit. vel an qō dicitur in superiori. prima parte: credo q locū habebit particula

ad illā que a maiori ptevt pre/mittitur est electa: noluerint alie accedere moniales: vel si accesserint non tot tamen q/ cum aliis prius in eam con/sentiētibus faciant duas partes: tunc super obiectibus p/
a tis alterius si qui fuerint. et sup aliis que in tali negocio
b sunt ex officio inquirenda:
c plene sine strepitu iudicij ⁊ figura per superiorē inquirat: primitq; anteq; cōfirmet eadē electio vel etiam infirmetur:
d sed interim presentis constitu/
e tionis auctoritate: in spiritu/
f alibus et temporalibus libere administret: sic tamen q/
g de rebus monasterij nil penitus alienet: nec aliquam in
h monialem recipiat quoquo
i modo. Si qua vero a mi/nori parte conuentus nume/

ro: nominata fuerit vel electa ex nominatione vel electione hmōi (quas eoipso q ps minor eas fecerit: vires aliquas nolumus obtinere) ip/
k si ius aliquod quomodoli/bet non queratur: nec ad eam ab aliis per cōsensum in hoc casu valeat accessus haberi.

Ut autem cum per predictam formam proceditur: facilius in huiusmodi monialium electionibus ad concordiam veniatur: decernimus vt non celi ad celum: nec meriti ad meritum: sed solum nu/
m meri ad numerum fiat collatio in eisdem. Ceterum si
n per formam compromissi fuerit in electione pcessum: et ele
p cte pars aliqua se opponat si
q minor ipi⁹: vt i forma scrutinij
r s statuit: ꝓfirmet electio: ⁊ eidē

huius decre. quia forma illa potius compromissi est cp scrutinij: vt probatur per ipsam decre. cum expediat. dico q illa forma non est forma per se. sed est quedaz species forme cōpromissi. q hoc sit verū probatur ex eo q omnes alie forme sublate erant per decre. quia propter. si ergo illa fuisset per se forma: necessario esset concludere illam fuisse sublatam. sed nō fuit: quia species est forme compromissi vt dixi. sicut ⁊ compromittitur ad aliā certam metam. ff. eo. cum in veteri. et faciat j. ca. prox. ·ℌ· porro. et hoc probat tex. ipsius decre. cum expediat. ibi in electionibus compromitti. Joh. an. p Si mi/nor. Satis credo vt dixi in prox. parte. idem de media et ſm hoc dicamus minorem partem illam que maior non est. vel necessaria esse in hoc puncto declaratio: vel standum antiquo iuri. q Vt in forma j. exponit ibi: partis eiusdem ⁊c. r Statuitur. Scz quando a principio vel per accessum electa est a duplo maioris pte ff. eo. ·ℌ· sane. ⁊ ·ℌ· se. s Confirmetur. Aduerte. quia in isto casu ⁊ i casu. ff. e. ·ℌ· sane. ⁊ ·ℌ· se. nō credo q añ cō firmationē mistrare possit. ⁊ est mirabile: qz si est electa duplo maioris parte. ff a maioris. ff videt q añ ꝓfirmationē administrare possit. ff. eo. ·ℌ· si vo. Jte si minor ps se opponit. multo fortiꝰ videt q administrare possit: cp qñ se maior ps opponit: vt j. sequiſ. sed nō mireris: quia in istis casibus nō differt ꝓfirmatio ppter obiecta. ⁊ ideo non administrabit ante ꝓfirmationē. sed in illis differt. ⁊ ideo ante cōfirmationē nō administrabit. sed in illis nō differt: ⁊ ideo ante ꝓfirmationē administrabit iuris pmissione. ⁊ q hoc sit verū. pbo: qz electa ante ꝓfirmationem administret. est contra iura. ff. eo. qualiter. et. c.

Hosti. a quo iure antiquo dico non recedendum nisi in quantū pmissum inuenīā in alijs ius antiquū seruabo. vt in fi. c. ad hoc. §. de transla. ca. vlti. vbi ad maiorem
Addi. transire permittitur: sed non ad parem. (Vide q ibi dixi. super glo. liij. Jo. an.) a ¶ Benedictio. Si abbatissa fuerit. §. eo. §. sane in fi.

b ¶ Eiusdem. s. minoris numero.
c ¶ Nō obstāte Expone. vt. §. d ¶ Precluſa. §. eo. §. verum.
e ¶ Premittit. §. §. si vero.
f ¶ Differatur. Nec est ergo ratio quare admi/nistrat: vt. §. dixi Johan. an.
g ¶ Interim. Nota p his que §. dixi.
h ¶ Predicitur In dicto §. si vero. s. q bona nō alienet. nec ali/quā in monialez recipiat quoquo modo. i ¶ Eue/nū. Aut dubi⁹ est ff. de pecu. quod debeā. k ¶ Ex
Nota peccare. Nō electio facta per formam scrutinij a duplo maiori p/te et electio facta per formā cōpromissi cui minor pars cōuentus se opponit sunt parta: quia in eis statim fit confirmatio cōtra/dictione partis alterius. vel exceptione vel appellatione non obstante. z post possessionē adeptam vtrobiq; admittitur accusatio vel denūciatio. Itē electio facta a maiori parte p formā scrutinij. z facta per cōpromissuz cui maior pars se opponit sunt parta: quia vbiq; differ/tur cōfirmatio: z interim administrat exceptis quibus/dam casibus: sed electio facta per formā scrutinij a mi/nori parte cōuentus z facta per formā compromissi cui duplo maior pars ꝓuentus se opponit: non sunt parta:
Addi. quia prima nō valet ipso iure: nec ratificatur per ꝓsen/sum. secunda posset valere (etiam si omnes dissentirent
Questio §. eo. causam Jo. an.) sed non administrat electꝰ: sed li/tis euentum expectat. Si queratur quare ius diuersuz in forma scrutinij z forma cōpromissi. satis patet per se solutio: quia in secundo casu omnes consensisse videnť
Addi. eo q compromisserūt. (§. e. in causis. ℞. propter q. Jo. an.) qđ non est in primo. per formā enī cōpromissi etiaz vno cōtradicente procedi non potuit. §. eo. quia ꝓpter. Equa igitť fuit ratio in eis diuersum ius statuens.

l ¶ Porro. Quarta pars. m ¶ Premissa. Quia nō in electione que per formam scrutinij a principio vel per accessum facta reperitur a duabus ptibus. nec in electi one que facta fuit per formā cōpromissi: cui minor pars se opponit. n ¶ Ad sedes apo. Nota ar. pro opinione Guil. Durā. q decre. vt circa: nō habeat locū nisi in appellationibus interpositis ad papā. sed ꝛrarium dixi sequendo. Gar. in predicta decreta. vt circa. scz q in omnibus appellationibus locum habeat. et dico q decre. ista hic respicit. c. sequens: qō loquitur de decre. cupien/tes. que locū nō habet nisi in appellationibus ad papā interpositis. o ¶ Formam. scz q exprimat omnia et singula que in formam vel personam intrendunt obijce/re: z singulariter z clare. §. eo. pro curato⁹. et q iu/rē fm formā ibi cōtentā. z est pena q super non expressis non audiant nisi ex certa cā: vt ibi ptz.
p ¶ Lugdunen. Vt. §. eo. vt cir/ca. Johā. an.
q ¶ Sed cū eas §. iste tract⁹ fuit ex glo. Bar. posita. §. eo. cupien/tes. circa prin. super verbo regu/larium. vbi dicebat Bar. q satis credebat de mente cōditoris non fuisse q femine irent ad curiam: videbatur tamē per verba q ire renerentur: quia in masculino genere cōprehendi tur femininū. ff. de leg. ij. §. ira. ꝛ/vij. q. liij. si quis suadente. coniun
cto cum decre. de senten. excō. mulieres. Item per iura antiqua in abbatissam electa personaliter suam electionem prosequi poterat. §. de rescrip. cum dilecta. z q nō fuerit illa mens cōditoris probabat per decre. §. de senten. excommu. de monialibus. xviij. q. ij. pernicioſam. de cohabi. cle. per totum. de sta. mo. c. vlti. §. fi. r ¶ Ve/recundiam. Nota meliorem conditionem mulierum. ad idem j. de iudi. mulieres. In quibusdam vero deterior est. quod dic vt. §. de peni. z remiſ. c. noua quedā. Nota
s ¶ Statum. Regularem. s. z sic duo concurrunt.
t ¶ Deceat. fm honestatē. v ¶ Expediat. fm utilita/tem. §. de vo. z vo. re. mag. x ¶ Euagari. j. de sta. reg. c. vno. z concor. C. de his qui ve. era. impe. l. ij.
y ¶ Appellarum. Que venire tenebantur fm formam decre. cupientes. z ¶ Personaliter. In hoc ergo solo. s. in personali aduentu locum nō habet decre. cupientes. alias vero bene. a ¶ Sufficienter. scz cum omnibus actis iuribus et munimentis ad causam spectantibus §. eo. ti. in decre. cupientes. §. q si per. xx. b ¶ Consti/tutionem. §. eo. cupientes. c ¶ Penam. s. q electe si in fra tempus debitum procuratorē non miserint sint pri uate oī iure sibi p electionē ḡsito. si aūt miserint: sed nō cū actis iuribus z munimētis sufficiēter instructū. p illis exhibēdis alibi q̄ apud se apo. nisi ex iusta cā dilati onē aliquā nō habebūt eligentes appellantes vel oppo nētes q̄ ad se a torali sūt excluse, pcessus: ita q p hoc electꝰ nullū ꝓiudiciū generet: hec z alia habes in ꝓdicto decre. cupientes. d ¶ Hoc nō fecerint. s. pcu/ratorē nō miserint. vel nō sufficienter instructum.

f iij

¶ Postremo. Quinta ps. b ¶ Hi. Puta religiosi viri. lxiij. di. obeūtib⁹. vel ꝯciliarij. vel aduocati. vel discreti viri ad hoc vocati. ⁊ qđ dicit hi. dic vel he. qꝛ si religiosas vel discretas mulieres ad h̄ vocarēt. ipse tenēt̄ hac constitutione. ⁊ facit quod dixi. s̄. §. proxi. s̄. eo. generali.

c ¶ Deinceps. Respicit ei futura. d ¶ Nutriri. Nō ista duo paria esse. ad idē de priuile. cum ⁊ plantare in p̄n.

e ¶ Subiacere. Nota Nota nouum casum in quo quis excōicat⁹ est ipo iure: et credo ꝙ ep̄i tales possūt absoluere. cū papa sibi nō seruauerit absolutionem. s̄. de sen. excō. nup. et adde qđ dixi. s̄. eo. sciant cuncti. Joh. an. f ¶ Supra dicta h̄. vj. pars.

g ¶ Approbatis. de re. do. religionum.

h ¶ Prouinciarum. Vt in theutonia. et vide qđ nō. Jo. xij. q. vl. ⁊ Ber. de ma. et obedi. dilecta. in glo. penul.

i ¶ Supra dicit̄ .s. in p̄ma pte. c.

k ¶ Nequeat. Propt̄ facti impossibilitatē cū n̄ nō ꝓfiteant̄. necesse ē ꝙ eligāt̄ ⁊ eligāt nō ꝓfesse.

l ¶ Ad hec. vij. ⁊ vltima pars.

m ¶ In multis Vt in electiōe cōfirmāda exceptione aliqua non obstāte in administrādo ante cōfirmationē in recedendo a consensu post publicatū scrutiniū ⁊ secutam electionē ⁊ in multꝫ alijs. (. Dic plenī⁹ ꝙ specialia hmōi constitutionis sūt decē. Primū de etate illi⁹ q̄ in p̄latā eligit̄. Scđm ꝙ appellatio duobus casibus non deuoluit nec impedit officiū cōfirmatoris. Tertiū ꝙ post electionē accedūt eligentes ad electam ab alijs. Quartum ꝙ in duobus casib⁹ exceptio vl̄ ꝯtradictio nō recipit̄. ⁊ post possessionē admittit̄ actio. In hoc vide ꝙ dixi i. §. verū sup vlt. glo. Quintū ꝙ in duob⁹ casib⁹ ꝓcedit̄ sine strepitu ⁊ figura iudicij. sed hoc hodie in alijs electionibus cōe. p Clem̄. dispendiosam. de iudi. Sextū ꝙ ante ꝯfirmationē electa in duobus casib⁹ administrat cū certa moderatione. Septimū ꝙ electio per minorem partem numero facta: ex fictione aliqua valere non potest. Sed hoc cōmune religiosis non mendicantibus. s̄. eo. quorundam. §. circa. Sed in hoc posset esse strictior specialitas quia: cum in religiosis mendicantibus maribus non habeat locū ille. §. circa. vt ibi dixi in. j. glo. haberet tn̄ ī feminis locū iste. §. si qua. Octauum ꝙ nō fit collatio zeli ⁊ numeri. Nonū ꝙ quo ad personalē cōparationem non artat decre. cupientes electas eligentes vel opponentis. Decimum de pena vocatorum ad instruendū qui discordiam semināt vel nutriūt. Et per predicta coniuncta textui videre potes q̄modo in aliquibus est deterior et in aliquibus melior: ⁊ in alijs equalis conditio marium et feminarum. de quo satis in spe. de procura. §. j. ver. addenda sunt hec. Joh. an.)

n ¶ Extitit. Al's existit.

o ¶ Firmitate. qđ fauorabile et expediens est. s̄. eo. cuꝫ expediat.

Addi.

g ¶ Postremo hi quos ad dirigētes in hmōi electionibus
c moniales easdē deinceps cōtigerit euocari: ab his ꝓrsus abstineāt ꝑ que inter eas super faciēdis ip̄is electionib⁹ oriri possit discordia: vel exor
d ta nutriri: alias eo ipso excōmunicatiōis sentētie se noue
e f rint subiacere. ¶ Supradicte siquidem nedū in monasterijs in quibus sunt moniales viuētes sub aliq̄ de religi
g onibus approbatis: sed etiaꝫ in illis vbi sunt iuxta quarū
h dam ꝓuinciarū cōsuetudinē mulieres q̄ nec ꝓprijs renunciant nec ꝓfessionem faciunt regularē: sꝫ viuūt vt in secularibus ecclesijs canonici seculares volumus ꝑ omnia ob
i seruari: eo quod supra dicitur dumtaxat excepto vt non eligantur nec eligant non professe: cū in ipsis hoc locū sibi
k nequeat vendicare: ꝑ hoc tamen earum statū ordineꝫ seu regulā nolumus nec intendi
l mus approbare. ¶ Ad hec
m licꝫ p̄missa que in multis a iure cōi discrepare noscunt̄: circa electiones in quibuslibet mulierū monasterijs faciendis: ex certis causis rationabilibus specialiter duxerim⁹ statuenda: intentionis tamē
n nostre nequaq̄ extitit: per illa quo ad electiones in alijs virorum monasterijs vel quibusuis ecclesijs celebrandis aliquid īmutet̄: sed iura precedentia in sua omnino rema
o neant firmitate. Idem.

Si ordinarius post recessum appellationis interiecte ad curiā: in causis electionū episcopaliū nō inquisito an prauitas interuenerit in recessu ꝓcedit: ꝯfirmat vel cōsecrat: predicte nō tenent: ⁊ ip̄e ꝑ annum ab episcoporum confirmatione ⁊ cōsecratione suspēdit̄. h. d. Joh. an. ca. XLIIII

p Prouida cōsideratione generale concilium lu
q gduneñ. ꝯcessit vt ab appella
r tionibus in iudicio vel extra
s iudicium ad sedem apostolicam in electionem episcopo
t rum ⁊ eorum superiorū negocijs interiectis: ꝑ quas ad se
v dē ip̄am eadē negocia deferū
x tur: ꝑtes nulla interueniente prauitate recedere valeant: anteq̄ ip̄i sedi apo. appellationes eedeꝫ fuerint p̄sentate: sed inferiores iudices: quorū est appellatione cessante negocioꝝ cognitio eorundē: an in hoc prauitas intercesserit ante omnia diligenter inquirant: et si eā intercessisse repererint se nō intromittāt vllatenus de eisdē: sꝫ p̄figāt ip̄is partibus peremptorium terminum competentē: quo cuꝫ

Diuisio

Prouida. ¶ Primo ponit ius antiquum. Secundo ipsius transgressionem ibi: Verum. Tertio prouisionem penalem ibi: Nos. Johan. an.

p ¶ Lugduneñ. s̄. eo. ti. q̄uis. Joh. an.

q ¶ Cōcessit. Quia ibi prius id per Alexan. prohibitū fuerat vt ibi dixi. r ¶ Vel extra. Latior est ergo ista decreta. et illa. s̄. eo. titu. q̄uis q̄ illa. s̄. eo. vt circa. que locum habet solum in appellationibus extra iudicium interpositis. s̄. eo. constitutis. s ¶ Ad sedem apostolicam. In alijs secus cum cautum non reperiatur.

t ¶ Superiorum. Archiepiscoporum patriarcharum ⁊ primatum. v ¶ Deferuntur. Nam frustratorie non deferuntur. s̄. eo. q̄uis. licet olim secus vt ibi.

x ¶ Partes. Ergo altera ps tm̄ h̄ nō posset. qđ dic vt dixi. s̄. eo. q̄uis. ⁊ sequentia expone etiā vt ibi exposui.

q ¶ Verum. Secunda pars. b ¶ Abutentes. Et sic priuilegium vel concessionem amittere debuerūt: vt. ē. de priuileg. ruarum. de sen. excō. cum illoꝝ. ꝛ. c. contingit. xj. q. iij. priuilegium. cuz si. c ¶ Prefata. Scilicet an in illo recessu iteruenerit prauitas nec ne. d ¶ Negocijs. Scilicet episcoporum electione ꝛ suorum superiorum.

e ¶ Expressius. Hoc dixit ex eo: qz satis erāt nulla que p illos fierent p ipam decre. q̄uis. (Vn. de dicit Jo. mo. q̄ lz J. dicaī de cetero. tñ ad hoc. c. ita fuerat diffinitum vt hic dicit in facto Cluiacen. Joh. an.) qz satis est legislatorem aliqd prohibuisse: ꝛ si nō adiciat qō contra facti fuerit non valere. C. de legi. nō dubium. ꝛ expressius etiaz p ꝛter penam q̄ addit. f ¶ Consecrationes. Consecrationem ēm p̄cedere debet ꝓfirmatio: alꝰ non valeret consecratio. ē. de do. ꝛ contu. cum olim. D. hic aūt ꝓfirmatio nō p̄cessit: qz idē est nō esse qō nullū esse. ē. de transla. inter corpalia. patet ergo q̄ non tenuit consecratio. g ¶ Firmitatis. Electio tñ ꝓter hoc nō vitiaf: sed de nouo pereī ꝓfirmatio coꝛā papa: nō coram illo qui ꝑius confirmauerat: quia suspensus est p annū continuum a ꝓfirmationibus episcoporꝫ: vt sequit. ꝛ. J. eo. si ꝓfirmatione. quā explicare pōt p istam: vt ibi dixi: sed si repeticio electio canonica. de nouo ꝓfirmabit: vt. ē. dixi. sed nunqd de nouo ꝓsecrabit: Et videt q̄ sic: p istā lr̄am credo q̄ cum character impssus fuerit animę ad instar epi ordinantis. (Sunt q̄ negant in epali ordine impmi characterē sup quo vide q̄ scripsi. ē. eo. ll. in p̄n. pe. sup glo. ij. Jo. an.) quem ordinare nō poterat: pura nō suū subditū: verus epalis ordo collarus fuerit: sed non eius executio: ꝛ sic intelligā ꝓsecrationē esse nullius firmitatis quo ad executionē: ad idem. ix. q. j. c. j. ꝛ. c. ordinationes. ꝛ. q. ij. c. j. ꝛ. c. ēpm. ē. de tempo. ordi. q̄ trāslationē. fm h ergo illius ordinis sibi tradet executio facit qō no. de renū. post trāslationē ad fi. h ¶ In q̄. Pro. ꝓter hoc dico q̄ si solum ꝓfirmauit a cōfirmatione tm suspensus est: si consecrauit ꝛ ꝓfirmauit: suspensus erit ab vtroq̄. (si vero neutruz fecit licet ꝑceperit a neutro sit suspensus. Jo. an.) i ¶ Puniant. ē. de tempo. ordi. cū si. ꝛ. ē. eo. ri. cos J. eo. ll. Jo. mo. k ¶ Cōtinuū. Credo q̄ a die ꝓfirmationis incipiet annus suspensionis a ꝓfirmatione: a die ꝓsecrationis annus suspensionis a ꝓsecrationibus. (Archiē. cautius loquit qui dicit ab hora. allegat de ap. sup eo. ij. vide q̄ dicam J. de p̄ben. statutum. sup glo. est ergo. Jo. an.) l ¶ Suspensos. Repete decernimus quod est. ē.

Diuisio Si eo tempe. ¶ Fraudulenta renunciatio spectāti nō nocet. h. d. Duo facit. Primo formar casum dubiū: quem scō soluit ibi: Pūtl. Jo. an. m ¶ Si eo tempore. Causam dedit huic decreī. qz vacante ecclesia Bonoñ. p mortem bone memorie domini Octauiani ipsius ecclesie epi: infra biduum canonici de reseruatione timentes: elegerunt bone memorie dominuz Sclaram fratrem suū: postmodū papa Bonifacius audiens de morte. O. reseruauit: inhibuit ꝛ decreuit. post triduum audiui de electione facta de dominо Sclata predicto satis gratum habuit lz ab astātibus iurisperitis q̄stuit an ad ipsum an ad archiepiscopum ipsius electōis spectaret ꝓfirmatio qō hic determinat: ꝛ terminaī p hāc decre. quem. ē. eo. innotuit in fine. Jo. an. ꝛ vide q̄ ibi dixi sup glo. pe.

Additio

actis ꝛ munimētis suis apostolico se ꝓspectui repsentēt.

a ¶ Nec cū nōnulli ꝑcessione

b hmōi abutentes suā inquisi-

c tione p̄fata omissa cognitione m: in eisdē negocijs interponāt: ad ꝓfirmādas electiones ꝛ ꝓsecrandos electos temere p̄cedēdo. ¶ Mos sup

e hoc exp̄ssius ꝓuidere volentes: ꝓfirmationes ꝛ ꝓsecrationes hmōi ꝛ quoscunq̄ processus alios: quos inquisitione p̄missa nō habita ꝓtigerit decetero in talib⁹ negocijs attētari: decernim⁹ nulli⁹ penitus

g existere firmitat⁊: ꝛ ꝓfirmantes ꝛ ꝓsecrantes eosdem (vt

h in eo in quo peccauerint puniaī) ab epo ꝓfirmatione

k ac ꝓsecratione p annū contil nuū ipso iure foze suspensos.

I dē. Si papa sibi ꝓuisionē eccle cathedralis reseruauit: inhibuit ꝛ decreuit: non est vitiata electio q̄ ꝑcesserat ois tm̄ que reseruationem sequunt̄ carent effectu. Jo. an.

m Si eo tpe q̄ ca. XLV

n ꝓuisionē alicui⁹ eccle/

o sie cathedralis ex q̄uis causa dispositioni seu ordinationi

p sedis aplice reseruamus: inhibentes ne ad electionē vel

q ꝓuisionē faciēdā in ea q̄modolibet ꝑcedat: ꝛ decernen-

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Quæstio

Additio

Additio

Additio

Additio

Addit

mittens hanc clausulā cum de reseruatione fit sermo. ⁊ decre. j. de pben. si beneficia in princi. Jo. an.) puniendi tū essent qui elegerunt postq̄ reseruationē sciuerāt esse factā vt ibi: ⁊ j. de pces. pben. si soli. p quaz decre. videtur q̄ inhibitio bene sufficiat sine decreto: hoc veruz ad cassandū ea que scienter post inhibitionē sunt facta: sz ad hoc vt ab ignorantibus facta vitiātur ne cessarium videtur decretum: vt hic. Jo. an.

Nota a ¶ Ignorāter. Nota q̄ decreē. ignorantes afficit: sz notare potes cōtrarium. si enim ignorantes afficeret quare b aditus fuisset vt ignoranter supflua. fm hoc vi/ derētur hec litterra. in decreto pape dicimus q̄ ignorantes afficit j. de concel. pben. quia cunctis. b ¶ Jam ad. Scilicet ante tempus quo facta fuerit reseruatio: quid si eadez die facta fuerit reseruatio et electio? Dico q̄ si potest apparere que primo: pura per instrumenta electionis et reseruationis: pura si in eis dicatur de die ⁊ hora. vel per testes qui predictis interfuerūt: hic nullum dubium. si autem hoc nullo modo potest apparere. dico negocium ad papam deferendum vt sua voluntate determinet. per decre. ē. de rescrip. c. pe. eo. li. cum cīm hic de iure pape querat: quod dubiū est: non poterit inferior ipo gratificare: ⁊ hoc cū reseruauit tm: sed si reseruasset ⁊ ptulisset pferē datus a papa in eo casu. j. de pben. si a sede. Jo. an. c ¶ Et decretū. No. copulati/ ue ⁊ nō disiunctiue ponunt: ⁊ facit p his que. ē. dixi. d ¶ Vel alia. Si ergo pfirmatio ⁊ psecratio precessisset decretū: esset electi negocium expeditum. si aūt so/ la electio pfirmatio ⁊ psecratio ptinebit ad papam. si autem pcesserat electio ⁊ pfirmatio: tunc sola pfecratio Additio ad ipm ptinebit. (Cū eīm ante pfirmationem non sit p/ uisum eccīe: de translati. c. ij. papa reseruando. puisio/ nē: psecrationem reseruasse videt fm Archiē. Jo. an.) e ¶ Effectu. Si ergo ante reseruationē electus: ⁊ post reseruationē pfirmatus fuerit. nō valet pfirmatio etiā ab ignorātibus exhibita ⁊ recepta: electio tū ppter vitiosam pfirmationē nō vitiat. ē. eo. li. pfirmationē. quā p hanc exemplificare potes: ⁊ adde qō dixi. ē. eo. c. pp. f ¶ Postmodum. Scz post reseruationem inhibitionē ⁊ decretū. ⁊ argue ex hac decre. q̄ si papa puidit alicui de episcopatu: alius q̄ papa sine eius mādato illuz nō poterit pfecrare. Argu. ad idē de accu. meminimus. Additio (Nisi aliud habeat consuetudo: vt ibi dixi p decre. ē. Diuisio S Jēs. ¶ Hanc decre. (co. nihil est ad fi. Jo. an.) diuido in tres ptes. Prima durat vsq̄ ad. ℌ. por/ Additio ro. Scda vsq̄ ad. ℌ. absens. Tertia vsq̄ ad fi. (Et ps prima dicit q̄ absens plures procuratores ad actum electionis dare potest insolidum. tū aliter non. ⁊ in altero admittendo ponit tres gradus. Scda dicit electorez q̄ est tertia alterius pcurator duos in scrutinio noiare non posse. vnū casum excipit. Tertia dicit absentem nolentē caplo extraneum pcuratorē dare nō posse. nec voluz suum p lras exprimere. Jo. an.) Aliquis iusto impedimēto detētus in electionis negocio cōmisit pluribus vices suas: querit an valuerit cōmissio? Respondet q̄ sic: dūmodo insolidū dati fuerint: ⁊ erit melior tūc occupantis q̄ditio. si aūt nullus occupat: sed ambo simul cōcurrunt: admittet ille quē capitulum vel maior ps elegerit. si aūt capitulū nō pcordat: ille admittet q̄ primo in instrumēo p/ curator exprimerit nominatus. Et ratio quare alter solus admitti debet est: quia possent vota dirigere in diuersos. et sic res non haberet exitū: ⁊ quod fieret nō valeret. si autem non fuerint dati insolidum: tūc neuter admittet ppter superiorē rōnem ⁊ sibi imputet q̄ sic eos instituit. Secundo queri/ Questio

procuratores ad actum electionis dare potest insolidū et nō aliter et in altero admittendo ponit tres gradus hoc dicit vsq̄ ad. ℌ. pozro. Domi.

g S Jēs iusto ca. XLVI h impedimēto detēt? ī electionis negocio neāt cōmodereesse: pōt nedū vn(p/ i ut dicit in ocilio generali) sz k ⁊ plurib? cōmittere vices suas: dū tū eoz cuilibet det iso/ m lidum potestatem: ⁊ erit tunc

tur: aliquis dedit procuratorem in negocio electionis ille procurator nomine suo eligit vnum ⁊ nomine domini aliū eligit: querit an possit? Respondet q̄ non nisi de certa persona eligenda habuerit speciale mandatum. Tertio queritur: pone canonicus absens nō inuenit aliquem pcuratorem in collegio: queritur an possit dare extraneum? Et respondet q̄ non inuito capitulo. Sed queritur an saltem votum suum possit exprimere per litteras? Et respondet q̄ non: quia votum in ipo scrutinio secreto ⁊ sigillatim tantummodo est exprimendum: ⁊ non ante scrutinium emanauit hec decreta. ad declarationem decreta. de elect. quia propter. ℌ. pe. ⁊ eorum que ibi no. g ¶ Justo. Hoc relinquendum est iudici: quia nec numerari possent: exempla tamen habes ff. si ds cau. l. ij. Jo. an. h ¶ Detētus. Et i loco existēs de quo debeat euocari: alias locum non habet commissio. ē. eo. quia propter. ℌ. pe. (De infirmo presente erat hic Archiē. de quo ibi satis super glo. pe. in princi. tenet aūt hic q̄ possit pcuratorem constituere. Jo. an.) ⁊ de hoc impedimento si opus fuerit fidem facere debet iuramento: vt ibi. vnde non est de necessitate q̄ iuret in instrumento pcurationis ipse dominus: sed cautum est q̄ det mandatum ipsi procuratori iurandi in animam suam q̄ ipse tali impedimento detentus est fm omnes modernos qui hoc no. in decreta. quia propter. Et est ratio: quia si capitulum requireret iuramentum procuratoris iurare non posset: nec preterea vlterius expectaretur. fuit enim pcurator minus sufficiens. ⁊ ideo sibi constituens impuret: ad hoc. j. ℌ. si autem. nec debet dicere procuratori: dico dominum in loco in quo debet vocari. et iuste impedimento detentum: quia ista sunt verba iuris: sed dicere debet verba facti scilicet dico dominum in tali loco ⁊ tali impedimento detentuz: pura tali infirmitate vel talibus inimicitijs: et tunc si nō admittatur appellet fm Hostiē. qui hoc ibi no. Additio Additio

i ¶ Concilio. ē. eo. quia propter. Jsta enim fuit dubitatio: quia ibi dicebatur committat vni de collegio. (Sed effectiue vnus solus erit procurator. Jo. an.) Additio k ¶ Pluribus. Idem no. Jnnocen. ⁊ Compost. ē. eo. qz ppter. ⁊ qō dicit pluribus: intelligo siue duo fuerit siue plures: dū tū insolidū vt sequit: qz eadē rō ē. Jo. an. l ¶ Jnsolidū. Aliter neuter admitteret j. eo. ℌ. si aūt. m ¶ Tunc. Cum potestatem habent insolidum.

a ¶ Occupantis.ſ.de pcura.non inſuſte. vbi de hoc.
b ¶ Inſimul. Ita q non apparet quis primo.
c ¶ Dūtaxat: Id eſt tñmodo.vnde iſto electo alter omne ius amittit:z eſt ſi.ſ.de reſcript.c.pe. qđ vez credo niſi in inſtrumento diceret melioꝛez nō eſſe ꝓditionem occupantis:z qđ vnus incepiſſet alter finire poſſet. Arg. ad hoc in predicta decre.in fi.z j.de pcura.ſi duo.
d ¶ Maioꝛ ps. Sic.ſ.eo.li.ō reſcrip.c.penul.ad idem.lvj.di.apoſtolica.de elec.cū inter canonicos. ff.ad municip.q maioꝛ. Jo.an.
e ¶ Elegerint. Nec credo q variare poſſint: vt ſ.eo.vt quis du/as.de poſtu.c.v/no in fi. Jo.an.
f ¶ Nequeant. Quia nolūt eligere.vel pari numero diſcordāt.z nota q primo recurrēdū eſt ad electionē capituli. Scōo ad ordinē ſcripture. Tabellionēs em̄ ꝓponūt quos volunt in inſtrumentis.z ideo fuit equius primo recurri ad electoꝛes capituli:per quā magis idoneus eligeꝛ: ad hoc j.de pcu.ſi duo.ff.de accu.ſi plures. Scōo ad ſcripture ordinē in ſubſidium.
g ¶ Nominatus. Per ordinē ſcripture.ꝓcoꝛ.optime.j.de pbē.mandato.ad idē.xliij.di.ſit rector in fi.cum ſuis ꝓcoꝛ.z.ſ.de reſcrip.cum dilecta.cum ſuis ꝓcoꝛ.z facit ff.de leg.ij.l.cū pat.§.pe.quid ſi nō apparet:puto quia duo ſunt inſtrumēta:nec apparet qō ꝓpter:puto q mutuo ſe impediant.ff.de vſufruc.l.quotiens.z imputet ſi/bi qui ſic eos ꝓſtituit.
h ¶ Propter rōnē eandē. Quia poſſent vota dirigere in diuerſos:z ſic res non haberet exitum.
i ¶ Admitti. Quid ergo:nunqđ de nouo elegit ipſe canonicus:nō:als đ ſibi imputaret vt ſequit. Idē em̄ eſt nō venire qđ nō ſufficienter venire.contumax ergo fuit:z ꝓcedent ipſius ſocij ad electionem ſ.j. de pcu.ſi duo.vbi dicit q ſi in cauſis electionū ſunt dati plures ꝓcuratoꝛes:ſed nō inſolidum:iudex eligit idoneoꝛem. Sol.ibi loquit de ꝓcuratoꝛe dato ad iudicia in cauſis electionū poſtulationū vel puſſionū:hic de ꝓcuratoꝛe dato ad negotiū.ſ.ad ipaz electionē facīēdā.z ibi de iure tā nato:hic de naſcituro:qđ minus fauoꝛabile eſt:z verobiq; vtilis puiſio ob celerem expeditionem.
Additio (Dicebat ergo Jo.mo. Si nō aſſumat vnus ex duobus qui ꝓſequat electionē tā facta q imminet piculū. Sed nullū piculū ſi vnus de collegio nō mittat ad electionē faciendā. Jo.an.)
k ¶ Indiſcrete. Nō em̄ debent ſtulti melioris eſſe ꝓditionis q̄ periti.j.de pben.eū qui beneficium.
l ¶ Potro. Scōa pars.hic approbat opi. Vin.z Cōpoſt.ſ.eo.q; ꝓpter.z Ab.eo.ti.ꝓgregato.eū Bof.z Hoſtien.ibi no.q ſatis poterat dici valere cum in diuerſos conſentit:dummodo neuter ſit malus:quod falſum eſt:vt hic vides.
m ¶ Nihil agit. Ratio:quia qua conſcientia teneat melioꝛem eligere ſuo nomine:ea/dem ratiōe teneat ad idem nomine dñi ſui. ad hoc.xlvj. di.ſicut nō ſuo.(Alle. Joh.mo j.de regu.iur.q alicui.j. Joh.an.)z incerta videt.hoc no.ſ.eo.c.ij.q dicit nihil agit:intellige quia neutrū votum valet:z eſt ſimile quod dicimus in delegato:qui ſubdelegationem recepit a ſocio.ſ. de offi.dele.ſup queſtionum.in.§.ſi vero.
n ¶ De certa. No.approbatā opi. Cōpo.z Jnno.z reprobatā opi.Bin.qui dicebat.ſ.eo.ꝓgregato.q nō poterat fieri cōpromiſſum vel mandatuz ꝓcuratoꝛi de certa ꝑſona: dicebat em̄ q vi/debat ſingularis electio:z ſic non valebat.ſ. eo.in geneſi. Jtē talis cōmiſſio eſt contra ꝓpoſitū:qō requirit q cōmittat vicem ſuam: ſed iſte non committit vices ſuas qui dat mandatū de certo.ſz falſum eſt vt hic pater.z de hoc q abba.ſ.eo.ꝓgregato. Sed nunqđ ꝓcuratoꝛ ad eligendū datus poterit alium ſubſtituere:dic ſm Cōpoſt.q ſic:quia ꝓcuratoꝛ eſt ad negotium qui alium ꝓcuratoꝛem dare poteſt.j.de procuraro.c.j.in fine.ff.manda.ſi ꝓcuratoꝛ. Eſt tamen argu.contra j.de offi. delega.is cui.et.ſ.de offi.delega.c.vlti. Solu.illa loquuntur in iudicibus nō in ꝓcuratoꝛe. Item quero nunquid ꝓcuratoꝛ datus ad eligendum compromittere poterit:dic ſm Com/poſt. q ſi liberum mandatum habuit compromittere poterit:quia id poteſt quod dominus.ſi autem ad certam perſonam:tunc compromittere non poteſt:quia ſola neceſſitatis forma ſollicet ſcrutinij tunc intelligit de mandato.Argu.ff.de peculi.licet.§.ſi ſeruus.
o ¶ Illam. Certam perſonam de qua habuit mandatum expreſſum:z nota illam:quia aliam eligere non poteſt:quia faceret contra formam mandati.ſ.de reſcrip.cum dilecta.z ff.manda.diligenter.z j.de pben.cui de non.
p ¶ Cōſentire. No.argu.q habens ſpeciale mandatū id pōt qđ alias nō poſſet.ad idem.j.de pcu.c.j.z vlt.z facit ad queſtionē quā hoc anno diſputaui:an delegatus ab alio q̄ a ꝓncipe habens ſpeciale mandatū ſbdelegandi ſubdelegare poſſit.z de hoc dixi j.de offi. delegatis cui.
q ¶ Abſens. Hic in primo dicto approbatur glo.Ber.ſ.eo.quia ꝓpter.in glo.pe.z omnium moderꝛnoꝛum idem ibi notantium:ſed in ſecundo puncto reprobatur eiuſdem Ber. opinio in eadem glo.et quaſi Hoſtien. conſentiebat:ſed ibidem Jnno.z Ber.z Cōpoſt.contra z eoꝛum approbat hic opinio:z intelligas hanc litteraz de ſupradicto abſente qui compromittere poteſt.ſ.iuſte impedito z exiſtente in loco de quo zc.
r ¶ Procuratoꝛ. Dicebat Boſ. q cōputabat talē canonicū indirecte ꝓſenti.alij dicebāt q cōpelli debebat ali/qs de capto vt ab ipſo mādatū ſuſcipet:ſz nō eſt verū.a ꝓncipio em̄ nullus compellit ꝓcuratoꝛem recipere.C. de pcura.inuitus.inſtit.manda.§.mandatum. Jo.ans Nolente. Si enim capitulum vellet bene:tunc poſſet extraneum deputare:ſed inuito capitulo non.et ſic debet intelligi decre.quia ꝓpter.extraneum enim etiam ſine mandato admittere poſſet:z ſibi ꝓeiudicare z in extraneum etiam compromittere.ſ.eo.cauſam.cū ſi.

a ¶ Votū suū. Verū. Idcebat. ita tū q̄ publicatio ip/sius voti fieret tm̄ cū alloq̄ fiebat publicatio: sed nō in spēxit q̄ nō solum publicatio: sed etiā exp̄ssio in scruti/nio tm̄ fieri debet: vt sequit. (Et p hoc patet q̄ neq̄ in lr̄a apta possit mitti cedula inclusa apīēda in scrutinio continens nomē eius in quem ille p̄sentit. Et licet Joh. mo. hoc di/cat sub dubio fo/re. tu dicas asser/etiue. Jo. an.)

Additio

b ¶ Exp̄imen/dū. No. non sola publicatio insp̄i/cit: sed etiam ex/pressio. Sz p. s. p̄ri. §. vbi exp̄i/mit votū consen/sus ante scruti/nium dando. s. p curatorē manda tuz de certa glo/na eligēda. Sol. falsum est q̄ tūc exp̄imat votum sz mandatū dat de voto exp̄men/do: sicut aliō est

pitulo extraneū valeat depu/tare: nō poterit aliquatenus a p lr̄as exp̄imere votū suum q̄ nō est ante scrutiniuz: sed in ipo scrutinio secrete z sigil b latim tantūmodo exp̄imen/dū. I dē. Si apparet coele/tus vel se opponēs ei qui cō firmationē petit: ille vocabi/tur nōatim: alias fiet crida in ecclesia generalis: q̄ se cō firmationi volentes oppone re veniāt pemptorio assigna/to alias p̄firmatio facta non tenet. Jo. an. ca. XLVII

§ Quoniā electione nō in cōcordia celebrata: su/perio: ad quē electiōis ipius c p̄firmatio ptinet: p̄sueuit inē f dū sue p̄firmatiōis celeritate §p̄ferēs cupiditatē ꝓpriā iuri i z ioꝛdiatū affectū etiā eōrati cōpetitoꝛes aliq̄n vbi ali⁹ vel eos q̄ se volunt opponere q̄n k elect⁹ est vnic⁹ supplātare: dū l nullis vocatis z nō discusso negocio: p repētinā p̄firma/m tionē cito ꝺ doctrinā apli im/n ponit man⁹ electo: nos volen o tes huic morbo z fraudibus obuiare: p̄ncipi p̄stitutiōe sanci q m⁹ p̄firmatiōes tales viribus oīno carere: ipsasq̄ decerni/r m⁹ irritas z inanes. ¶ Voca/

nerale in oībus p̄sonis p̄mouendis. vii. q. ij. dilectissi/mi. Jtē ꝓpter rei nouitatē. xxxiij. dis. cōis filius. vbi de hoc p Archid. xcii. di. c. j. Jtē ꝓpē reuerētiā sacramen/ti recipiendi. de conse. di. iiij. iudei. Jtem ꝓpter metum incōmoditatis emergentis. xij. q. ij. sine exceptiōe. Jtez ꝓpter honestā/tem: z vt res ca/rior habeaē. xx/vij. q. ij. institu/tū. Jtē ꝓpē cer/titudinē haben/dā: vt. xvij. q. ij. si ꝺns incognitus. Jtē ꝓpē reuocā/di difficultatem: vt in dandis sen/tentijs. ij. q. j. de/us omnipotens. z b. Vel in ipsa/rū executiōe. xj. i. Ti. 5. q. iij. cum apud. idē in legibus cō dendis. iiij. di. in istis. Jtē ꝓpter rei dignitatem. lxj. di. miramur. Jtē ꝓpē piculo/sam sacramenti iterationē: de cō/se. di. iiij. cū itaq̄. Jnēdū aūt desideraē accelerationē ꝓpē metum ꝓcraminatiōis. vlij. di. mala. Propter merū defe/ctus. v. di. baptizari. Propē metū vsurpatiōis. xxxv. q. lx. loci. Propē magnitudinē trāsgressiōis. xxvij. q. j. si custos. Propē inobediētie culpam. xij. q. ij. qui z huma/nis. Propter debitū obedientie. xciij. di. c. j. Propē re/ctitudinem dispurationis. xlv. dis. disciplina. Propter periculum imminens: vt in vacatione ecclesie. s. eo. cuz inter vniuersas. vnde z cautio damni infecti celeritatez desiderat. ff. de dam. infecē. l. j. z idem in simonia: vt. s. de re iudica. c. ij. de referip. ad hoc. vbi ex certa causa idem est reperiri. g ¶ Preferens. Sic. s. eo. auaricie. ca. quoꝛundam. h ¶ Cupiditatem. Que omnium ma/loꝛum radix est. xlvij. di. bonoꝛum. de peni. di. ij. quia ra/dix. Jo. an. i ¶ Juri. Quod facere non debet. vij. dis. si quis episcopus in fine. Jo. an. k ¶ Vnicus. Simi/le. s. eo. cupiētes. §. si vero. l ¶ Discusso negocio. Va le faciunt et puniuntur si promouent indignum: vt. s. eo. nihil est. z. s. de prebē. graue. m ¶ Apostoli. Pau/li: id est. j. ad Timoth. v. z. xxiij. dis. §. j. lxxvij. di. quid est cito. s. eo. cum nobis olim. Jo. an. n ¶ Vanus. Confirmatoꝛias: de quibus loquimur. o ¶ Morbo. Nam q̄ medicamenta morbis exhibent hoc iura negocijs. in auc. hec constituto que Jnnocen. p̄sti. in p̄inci. coll. viij. p ¶ Fraudibus obuiare. Quod faciendū est s. eo. auaricie. z. c. cōmissa. z j. eo. ti. p̄ri. c. ij. q ¶ Tales. s. factas nō vocatē cōpetitoꝛib⁹: vel his q̄ se vellent opponere: q̄ si essent. r ¶ Jnanes. Dicebamus olim. z no. de h Jnno. z Hostien. de ap. p̄stituz. ij. de do. z cō/tu. cū olim. q̄ p̄firmatio facta vocatis his qui vocandi erant z cum causę cognitione haberi vim diffinitiue: hīc est q̄ reuocari non poterit: er si appellerur appellari po test vt a diffinitiua. Si autem fiat sine causę cognitio/ne z nō vocatis vocādis vim hz interlocutorie: ibi de h plenius p eos videre poterē. (Jta em̄ tenebāt p̄dicti do ctoꝛes ibi z in decre. cū dilecti. eo. ti. ad fi. z. c. nihil est. z vide q̄ ibi dixi in glo. dicebat z Compost. eo. ti. q̄ si/cut. q̄ non erat necesse vocationem fieri z suo tempoꝛe

Casus in q̄b celeri/tas re/probat

Casus in q̄b celeri/tas desi/derat

Cupidi/tas

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Diuisio

Celeritas reꝓbat

vez dicebat. z sic seruabāt ꝑter illa loca quibus per ꝓ/uincialia vel synodalia statuta erat prouisum contrari/um: vt Bonon. Jo.an.) Sed hodie non valet confir/matio sine vocatione huius decre. vt hic vides. Quid si sic confirmatus administrat: satis crederem ꝙ si erra uit in facto: quia credidit vocatio nem factam que facta nō erat: ex/cusēt a pena de/cret. ℣. eo. auari/cie. z. c. qualiter. maxime cum vo catio et citatio ista sit superio/ris officiū z non partis: sed si er/rauit in iure: a di cta pena nō cre/derem excusari: ad hoc ℣. de reg. iur. ignorātia. cū suis ꝓcor.

a ¶ Nominati. Silē. ℣. de sen. ex/cō. statuimus. b ¶ Generalit. Et publice: qz talia ed icta in publico ꝓponi debēt: de postul. c. j. z est ℣ illos q adhuc fraudē facitis ꝓstitutionī faciendo hanc vocatio/ Additio nem fieri coꝝ certis amicis. (Concor. ꝙ no. in Cle. eo. tl. causam. §. vez in. liij. glo. Jo.an. c ¶ Opponere. Ne electus ꝓtirmet. d ¶ Peremptorio. Nunqd post hūc terminū venīēs audiret: sup ꝟ dic vt. ℣. q ma. acc. pos. Additio cū in tua. (Vide scōz qstionē quā posui sup scōa mo/ra ℣. de reg. iur. z scripsi in Spe. z cita. §. viso in princi. Jo.an.) officiū rē iudicis in his nō ꝺescit: vt. ℣. eo. cum nobis oli. e ¶ Cōperit. fm locoz distantiā psonaz z negocij qlitatē Jo.an. f ¶ Que. s. dicta de vocationi/bus faciendis: z ꝙ non valet confirmatio aliter facta. g ¶ Obtuari. Quid in pulsōibꝫ vl collatiōibꝫ: nunqd in eis habebit fieri hec vocatio: rutū puro z in his hec fieri: nō rē credo de verbis vl mēte huius iurē hoc esse: z facit ℣. de pbē. cū in illis. z oprie eo. tl. ep̄us. Jo.an.

Diuisio Quoniam. ¶ Diuidit in tres ꝑtes fm Jo.an. In prima ponit causa ꝓstitutionis Celestini. In secūda ipius ꝓstitutionis mens. ibi: Cele/stinus. In tertia ex duplici causa illā inter has ꝓstitu/Casus tiones interserit ibi: Nos igitur. Jo.an. Casus quonā: quia quidam plus q̄ expediret curiosi referebāt in du/biū an papa possit renūciare papatui. Celestinus q̄n/tus dū ꝑsideret eccle romane regimini: statuit de consi lio z assensu suoꝝ frarrū ꝙ summus pōtifex libere pos/sit renūciare papatui: qō statutū ne obliuioni daretur: z ne de ꝓdicto casu dubitet vlterius: inter alias huius sexti libri ꝓstitutiones de fratrum suoꝝ ꝑsillo dās Bo/nifacius hic redegit ad ꝑpetuam rei memoriā. Jo.an.

Curiosi h ¶ Curiosi. Qui maiozes curas exhibere volūt q̄s res exigat. ad hoc. liij. dis. denīqs. de ꝑse. dis. v. q̄nqs modis. Additio (z. ff. de noua. l. doli in fl. xlix. dis. c. j. ℣. paruo aūt naso. z. ℣. eo. ll. de postu. c. j. in ꝓn. Jo.an.) l ¶ Expediūt. Qō faciendū nō est. C. de sum. tri. l. nemo. ℣. de here. c. ij. z ℣. de re iudi. abbate ad finem. k ¶ Apostoli. Pauli in epistola ad Romanos. ca. xij. z habes eadem verba xliij. di. sit ꝓrector. l ¶ Sollicitā. Vnde ℣. deducere mi nus ꝓtide videbant. m ¶ Maxime. Compartiūt: vn Quare pa pa possit deponi de etiam si sufficiens sit renūciare poterit: vt ꝙ inferio/ra patebit. n ¶ Insufficientem. ꝓpter hoc tamen nō posset deponi: quia ꝓpter solam hereſim deponit. xl. di. si papa. sed alij prelati ꝓpter insufficientiam bene depo nunt z ecclesiastī z seculares. xvij. q. ij. si quis abbas. xv. q. vj. alius. z propter negligentiam. lxxxj. di. dicitur. ℣. de hereti. excōmunicamus in fi. Et no. ꝙ licet omnis sufficientia esse dicat in papa: tra ꝙ omnia iura in pe/cozis scrinio ha/beat. ℣. de consti tu. c. j. ramen in/terdum insuffici/ens esse potest vt hic. z interdum cum fallit obli/uio. xxiij. di. ꝑte/rea. vbi de hoc. Ro. 12. 8 sic sedes ipa aut sanctus inuenit: aut sanctū facit. quis em̄ sanctus dubitet quē apex rantē rē. xl. di. nō nos. (Et hic ad/ Additio de ꝙ ibi no. Jo. an.) z tamen he/reticus posset es/se: z propter he/resim deponi. eo. tl. si papa. z posset ex multis insurgere insufficientia hec: vt eo. defectu litterature. ex senectu/te: ex infirmitate: vel similibus. Joh. an. o ¶ Regen/dam. Ad quod ex officio tenet: vt in ꝓmio hui⁹ libri. p ¶ Videbāt. Et erat ipoz rō mortua: qz q̄ renūciat renūciare ꝺz in manibus supioris: z aliter matrimoni/um spirituale nō dissoluit. ℣. eo. de renū. admoner. sed papa supioꝛē nō hz. ergo renūciare nō pōt. Itē fungit vice del: quas vices sic videt ossiū hre annexas ꝙ a se abdicare nō possit. ad hoc de sta. mona. cū ad monaste/rium in fi. (Multe alie rōnes inducunt vr. s. q: papa/ Additio tus a solo deo est. z q̄ a deo sunt vl cōmittunt: ab inferi oꝛ tolli nō pūt. Ergo papalis dignitas a deo cōmissa alicuius inferioris auctoꝛitate dimitti vel tolli nō pōt. Item nullus pōt auctoꝛitatē vel ꝓtē auferre q̄ ꝓfer/re nō pōt. sed papalē auctoꝛitatē nullus ꝓferre pōt: nisi deus. ergo nec eā auferre ꝙ fieret si valeret renūciatio. multas alias rōnes vide hic p Jo.an.) Sed ℣riū vez est vt hic vides. z pbāt ex eo: qz Marcellinus renūcia uit papatui: cui sb̄stitutus fuit Marcellus. xxj. dis. nūc aūt. Itē Clemēs renūciauit papatui cui succesſit Lin⁹: z eo mozuo Cle⁹: z illo mozruo trez succesſit Clemens vt in chronicis. z vide de hoc. viij. q. j. c. j. hinc ditputat hic mūdus rē. z hāc opinionē approbauit Jo. vij. q. j. ca. nō aūt. (Dāt certū exemplū de Cyriaco papa de quo Additio legit ꝙ cum Vrsula z. xj. millib⁹ ꝙrū martyrizatus ē. Vrsula scribit em̄ ō ipo ꝙ sibi nocte q̄dā reuelatū est ꝙ esset cū illis virginibus palmā martyrū recepturus. Tunc con/gregatis clero z cardinalibus oibus inuit z petipue car dinalibus coꝝ ipis renunciauit dignitati z officio. Sz iste Cyriacus in catalogo ro. pōtificū nō denominat: qz creditū fuit ꝙ cardinales ꝙ nō ꝓpter deuotionē sed ꝓpē oblectamentā virginū papatū dimisisset. Jo.an.) Ad id qō dicit ꝙ renūciatio fieri ꝺz in manibus supio ris: fateoꝛ id vez vbi est supioꝛ: sed hic ꝓpter impossi/bilitatē ius illud seruari nō pōt: z facit optime. ℣. citu. xxi. indēnitatibus. §. pe. z. ℣. eo. lz de vitāda discordia. in fi. (Jo. mo. alle. ff. de his que in testa. deleg. l. xxi. me/lius fac tl. se. de here. instī. z ℔ riberius. Dicit eriā ꝙ sic ppls ro. penes quē erat sūma prās lege lata. illā trāstu lit in ꝓncipem: instī. de iur. natu. §. sed ꝙ principi. Sic z papa qui hz potestatis plenitudinē hac lege lata ce/ Addi.

dere potuit oneri ⁊ honori Jo.an.) Item inferiores p/
lati a suis plat⁹ confirmañ ⁊ instituunt. vñ nō est mir
si sine ipor licētia renūciare nō possunt: sed papa a ne/
mine confirmat. vnde sicut sine superiore instituit: ita si/
ne superiore renunciet: ad hoc. ff. de regu. iur. c. j. Jo.an.

a Predecessor. Cū dignitas va/
cat alias p̄ per
mortē⁊ successor
nō congrue dicit
Predecessor: sed di/
cere deberet p̄ces/
sor. pdecessor enī
idē qđ pdecedēs
nisi dicere velis
q̄ quomodocūq; q̄
vacet p̄latura: q̄
ad illā decessisse
putat: ⁊ est exp̄s/
sum. vij. q. j. §. ec
ce. in quibus. et
xxxiij. q. ij. §. j.

b Dū eluſdē. Postea enī ipi/
us cōstitutio nō
valuisset: q⁹ pon
tifex non erat: vt
infra patebit.

c Fratribus. Cardinales ergo
fratres vocat: cū
de ipis pmixtim
loquit̄ j. de offic.
lega. officij.

d Statuit. Credendū est pa
pā hoc referenti.
ff. de testi. cum a
nobis in fine.

e Resignare. ℞ exp̄sse no. Jo.
vij. q. j. nō aūt in
glo. magna in fi.
⁊ facit qđ no. lx/
xix. di. si quis pe

Nota cunia. xvij. q. ij. p̄ sic. f Tempis. Hinc est q⁹ anti/
quor memoria melius p scripta tenet: ⁊ de hoc vide qđ
no. ff. de pba. certio. g Obliuioni. Omniū enī habe
re mēoriā ⁊ in nullo peccare ⁊c. vt. ff. vt eccle. be. vt no/
strū. h Recidiuā. Qđ esse nō dz: vt. ff. de ver. sig. ex
gte. ij. cū suis p̄cor. i Memoriā. Facit j. de re iudi.
ad apostolice. in supl̄ cōtrōe. ⁊ qđ ibi dicā in p̄ma glo.

Sūmaria Diuisio Ad ditio Jre prebendam. Fraudulenta renūciatio nō
nocet expectanti: hoc dicit ſm Zen. Prima proui
det impetrantibus ꝫ fraudes de quarum conlecturis
ponit exempla ibi: Et q⁹. Secunda ibi: Ceterum ꝫuin
cit ⁊ punit fraudulentes. (Et hec q̄stio inē q̄stiōes col/
lectas. in hoc studio fuit prima in ordine disputata per
dñm Henricū anglicū. ponebat tñ terminos q⁹ renūcia
tio ⁊ collatio fuerant facte clādēstine. ⁊ superfundabat
solutionē suam: quare dicebat illas non valere Jo.an.)

Regula Scienti ⁊ ꝫsentienti k Si te pbēdā. Scire debes q⁹ q⁹ nemo videt frau/
dare eos q̄ sciūt ⁊ ꝫsentiūt: vt. ff. de reg. iu. nemo videt.
j. eo. tl. sciēti. puto nec decre. istā nec ei⁹ penā locū hr̄e:
vbi expectās ꝫsentit ℞ scīes voluit illā renuē hr̄e. pone
ēm qđ plus sibi placet: puto tñ qđ nō cōmittat simo/
nia. Jo.an. l Proximo vacaturam. Debebatur enī

a lestinus papa q̄ntus pre.no/
b ster: dū eiusdē ecclesie regimi
ni p̄sidebat: volens sup hoc
hesitationis cuiuslibet mate/
riā amputare: deliberatione
c habita cū suis fratrib⁹ eccle/
sie romane cardinalibus: de
quor numero tūc eramus: d̄
nostro ⁊ ipsor oīm ꝫcordi cō
silio ⁊ assēsu: auctoritate apo
d stolica statuit ⁊ decreuit ro.
e ponti. posse libere resignare.

f Nos igitur ne statutum
hmōi p tempis cursum obli/
uioni dari: aut dubitationez
g eād̄ in reciduā disceptatio/
nē vlterius deduci cōtingat:
ip̄m inter p̄stitutiones alias
i ad ppetuam rei memoriā de
fratrū nostror ꝫcilio duxim⁹
redigēdū. Idē. Si in frau/
dē expectātes p̄mā vacaturā
cum in ꝓximo crederet pin/
guis vacare: renūciet alīqs
tenuē quā habebat: nō tenet
expectās illam recipe: imo il/
la dimissa expectabit aliā si/
ne fraude vacantē: ⁊ si illi re
nūcianti illa pinguis postea
cōferebat hoc ipso ꝓbata sit

fraus et carebit vtraq⁹. Jo.

k Jte pbēdā an. ca. II
vel dignitatē in aliq̄ ec
l clesia ꝓximo vacaturā aucto
m ritate apo. expectante aliq̄s
n pbēdā seu dignitatē tenuem
o obtinēs in eadē fraudulēter
p̄ ei renunciet: vt illa ꝓximo sic
r vacāte: ꝓcludat tibi via per
ꝓsequēs ad obtinendū pben
dā vel dignitatē aliā pingui/
s orē: que p mortē alicuius vel
t alias in ipa eccl̄ia credit̄ ve/
v risimiliter in ꝓximo vacatu
ra: p renūciationē hmōi (dū/
modo de p̄missa fraude ap/
pareat: saltem p aliquas pro/
x babiles cōlecturas: vt q⁹ di/
cte renūciationis tēpe is qui
pbendā vel dignitatem pin/
guiorem habebat: infirmita/
te grauī detinebatur: vel ali/
quid aliud imminebat: ꝓter
qđ illius pbēda seu dignitas
vacare in ꝓximo ꝓbabiliter
credebat) nullum tibi volu/
mus obstaculum interponi:
quominus pbēda vel digni/
tate p̄dicta sic fraudulenter
y renunciata omissa: possis di/

sibi primo vacās: ⁊ sic p fraudes videbat̄ via precludi
ad alīa: secus si hz lr̄as sup ea quā duceret acceptādā:
q⁹ tūc fraus ista sibi nō p̄cludisset vlā: qđ est verū nisi
acceptasset p̄mā q̄ vacaret: qđ pōt: ⁊z certā ⁊ notatā ra/
tis acceptare nō possit. j. de ꝓcess. pbē. ne captāde. q⁹ tūc
p omnia idem.

m Aplica. qđ est etiā in casu de
cre. j. ō pbē. bi q.
⁊. c. si cū. ⁊. ff. de
rescrip. cū aliqb⁹
cū si. aliuſ ēm p̄
papa ad vacatu
ras ꝫ lateran. cō
cilīū ius non trī/
buit: vt. ff. de con
cess. pbē. c. ij. (de Additio
legatis dic vt j.
de offi. lega. c. iij.
⁊. iiij. Jo.an.)

n Dignitatē. Singula singul̄
refert. o Ju
eadē. Eccl̄ia. s. in
qua expectās. et
idem si expecta/
bat ī ciuitate vel
puincia: si in ea
fieret talis fraus
cum eadē sit rō.

p Renunciet. de vacatiōe p re
nūciationē dicit
q⁹ de illa ad ritu
lum. ſz idē credo
si in fraudē occi/
deret vel depone
ret. s. qui renuem
obtinebat: vt p̄/
cluderet expectā
ti via ad pinguē
⁊ ſm hoc dicā q⁹
expectās primaz
vacaturā: primā
si vacat in eius

fraudem recipe non tenetur. q Illa. Tenuī renūcia
ta. r Tibi. Cui debebatur p̄ma et non secunda.
s Alicuius. Quia valde senex est: vel infirmus val/
de. Jo.an. t Vel alias. Pura quia tractat ille qui
in sacris non est de matrimonio cōtrahendo. Vel quia
electus est vt eligi speratur in epīscopum: vel religiōē
vult profiteri: vel de crimine accusatur: propter quod
creditur deponendus: vel his similia. v Proximo.
Idem credo si non in proximo: dummodo fraudulen/
ter fiat renunciatio talis: et possit id alias cōstare: quia
semper ratio remanet. pone enim quod litteras habeo
ad primam vacaturam et titius: licet non speretur de
prima vacatione: tamen quia odio me persequitur re/
nunciat prebende que valet vnum florenū: vt sic me im
pediat in pingulbus si vacarent: certe cum eadem sit ra
tio idem credo. x Conlecturas. Nota q⁹ dolus pro/ Dolus
batur ex perspicuis conlecturis. (C. de dolo. l. dolum. Additio
cum concor. Joh. mo. remittit ad id q⁹ plene no j. de re/
gu. iur. dolo. Jo.an.) ⁊ qui eum allegat probare illum
deber. ff. de probatio. l. quotiens. §. qui dolo Jo.an.
y Omissa. Non enim debet acceptare si hoc sciuit:
sed omittere: vt hic vides Jo.an.

a ¶ Aliam. Puta nō vacauit illa de qua sperabāt: sed alia. b ¶ Debitā. Licet eīm ista non sit primo vacans sed secūdo. cū rōne fraudis ꝓmo vacās fingit. z est sī. ꝑ de rescrip. sī ꝑpter. eodē li. z in hoc ꝑferē eātas rigori ꝑpter fraudem. ad idem. C. de iudi. l. placuit. C. de fur z ser. cor. sī quis seruo. z ff. de re. pmu. ca. vno. z sic no. casum in quo licet scribat de ꝓma vacatura. debetur scēa. alios casus habes ad idē de ꝑben. c. ij. i fi. eo. ti. qz sepe. z. c. cū in eccla. z. c. ei cui. z ff. de re. pmu. c. vno.

c ¶ Habita. cui semel renūciauit. et sic repetere nō poterit. vij. q. j. cū periculosum. cum similibus.

d ¶ Ambita. s. p cupiditatem z fraudem. z est sī. ff. de trāsla. licet. z. c. Ecto. vij. q. j. sicās eps. (Ber. fac. ff. de diuor. si filia. ff. sol. ma. l. filie. Jo. mo.) Sui is ꝑ terminis sit ꝺsq; ꝓterus. nec vltra mēsuras sui iuris afferet augeri: vt in ꝑdicto. c. sicās in fi. ambita aūt ideo carere debet: qz expectāri debeāt. sed etiā si nō debeāt. puta qz vacauit alia ante illā ob quā habebat renunciatio. tū nō debebāt renūciauit qui eā adeptus est. cū iste finis nō distinguat. z ad hoc faciunt ꝑdicta iura.

Diuisio ¶ Romana. Sūt ere ꝓes ſm Hostiē. z Jo. mo. Primo reuocat edictū. Secō cām reddit ibi: Quia etiam. Tertio antipophorizat ibi: Sz alia.

Casus Casus. Dū archiepūs Remēsis visitaret pūnciā Remēsem z nō debito mō fuisset a suffraganeis receptus: excōicauit eos z fecit ꝑponi edictū p tota pūncia Remēsem q oēs ꝺcti ipōz suffraganeorū adirent ipm ꝑ suis causis ꝺirimendis. papa Innocēti us reuocat hoc edictū. (Si reuocauit ad petitionē suffraganeoꝝ q excōicati erāt. h fecit ex plenitudine prātis ſm Boari. vel nō fuit exceptum. vel fuerāt absoluti. vl forte erāt in hoc rei quēti: quia nō parebāt edicto. Jo. an.) z dicit q lz ipi suffraganei ꝑ suis culpis excōicati sint. nō tñ ad ipm archiepm iurisdictio ipōz ꝺeuoluit. cum id cautū nō reptāt in iure. licet z alias ꝑ culpis ipos posset ꝺebita pena punire. Jo. an. e ¶ Romana. Multas ꝺecre. eiusdem nominis z auctoris de eadem causa que erat inter Remēsem z suffraganeos habebis in ꝓcessu huius libri. (Nouē sunt ꝓter istā. z Hostiē. z Jo. mo. hic illas enumerāt. ꝺe offi. vl. ꝺe offi. ordi. ꝺe fo. cōpe. ꝺe testi. ꝺe ap. ꝺe censi. ꝺe pe. z re. ꝺe sen. ex. roma na. Jo. an.) f ¶ Publicarū. Ex ꝓte archiepi Remēsis. g ¶ Subditis. Jn quos archiepūs iurisdictionem nō habet nisi in certis casibus exꝑssis a iure. z no. ꝺ. ꝺe offi. ordi. pastoralis. (Et hic ꝑ Hostiē. z Jo. mo. qui etiā ponūt hic versus quos ipe Hosti. ponit z exponit in sum. ꝺe offi. ordi. ꝟ. quid ꝓtinet. quos quia ibi habes hic decido ꝓsecutionem ipsoꝝ. Jo. an.) et ideo edicerum istud reuocare ꝺebuit cū vergeret in ꝓtiudicium suffraganeoꝝ z aliōꝝ inferioꝝ iurisdictionem habentium z suū ius absoꝛberet. qō esse nō ꝺebet: cū nō nisi ꝑ appellationē ad ipm questiones tales ꝺeferāt: nec ipe plus iuris sibi pōt vendicare q̄s ei per canones sit concessum. ꝺe offi. oꝛ. duo sī mul. ix. q. iij. con. q̄stus. z. q. ij. c. ij. z. x. q. iij. quia cognouimus. z. x. vlij. q. ij. c. j.

a ctā pinguioꝛē: cū eā vel alias sī prius ipsam vacare contingerit auctoꝛitate ꝓfata libere petere: veluti tibi ꝺebitam z habere. Ceterum sī ꝑdicto renunciantī hmōi ꝓbenda vel ꝺignitas pinguioꝛ fortitā conferāt: eoipso ꝺicta fraus intelligāt esse ꝓbata: z idē renuncians: habita omnino careat z ambita.

De supplendis negligentia prelatorum.

Innocentius. iij. Jurisdictio suffraganei excōmunicati ad metropolitanum nō ꝺeuoluitur. Jo. an. ca. I

b Romana eccla: z. ff. Edictum vero per Remēn. prouinciā publicatū vt a ſb ditis episcopoꝝ ipsius pūncie: ꝓ audiendis z terminandis eoꝝ causis: libere ad Remēn. curiaz accedāt penitus i reuocam⁹. ¶ Quia etiā sī teneremur ūdem epī ꝓ suis culpis vinculo excōicatiōis astricti: nō tū ex culpis ipis (cum id nō inueniāt a iure concessum) ad Remēn. archiepm iurisdictio ꝺeuoluereꝛ eoꝝ.

n ¶ Sz alia forte ꝓ illis pena ipsis canonica posset infligi.

Idem baronibus z comitibus regni Portugalie. Si ille qui preest est negligens et remissus ꝺebet suplꝛi illi dare idoneum coadiutoꝛem. z. hoc ꝺicit. Jo. an. ca. II

o Rādi nō imerito: z. ff. Romana. Rex Portugalie negligens erat et remissus circa regnum et subditos eius prodi

h ¶ Causis. q̄s inter se habēt ipsi subditi: non intelligas de causis q̄s haberent subditi ꝺ suffraganeos ipos: qz tūc licitū eēt edictū. ꝟ. j. q. j. peruenit. z. c. si q̄s cuz clerico. i ¶ Teneren. hoc ꝺicit qz forte nō ꝓstabat an iuste fuissent excōicati.

k ¶ Suis. Pro alienis eīm nō ꝺebēt excōicari: vt ꝟ xliij. q. iij. sī habes. l ¶ Culpis ¶ Nota q lz ex sua culpa excōicatus sit epūs: ita q iurisdictionem exercere nō possit: nō tamē ꝓpter hoc ad metropolitanū suū trāffert iurisdictio. ff. de ꝓcess. pbē. quia diuersitatē. sz ꝓpter negligentiā bene transfert iurisdictio z prebendarum ꝺonatio de episcopo ad archiepiscopū: vt ibi. z. ff. eo. ti. p totum. ¶ No. ergo licet in negligentia episcopi archiepiscopus supplet vicem eius: non tamē in ꝺelicto: z ꝓcoꝛ. optime. ff. eo. li. de elec. cū. Sed contra ff. de temp. ordi. c. ij. vbi vici ni epi suppleꝛ prātē quā ꝑdidit epūs ꝓpter ꝺelictū suū. z illud spāle ꝓpter fauoꝛē ordinū suscipiendoꝝ: in ꝗbus ꝺilatiōe posset esse periculū: z ꝓcedit ex successiōe expsa ipius decre. Itē ff. de offi. ꝺeleg. sī is cui. vbi ꝓpter ꝺelegati excōicationē de ꝺelegato appellat ad primū ꝺelegantē. Sol. nō sic ꝺependet iurisdictio epoꝝ ab archiepo sicut ꝺelegatoꝝ pape ab ipo papa: ad hoc. ff. de re iudi. ꝺuobus. z in appellatiōe q̄ habet fieri infra certū tempus z ꝓsequi etiā imineret periculū. sī ibi ꝓmus ꝺelegatus nō suppleret: z ideo aliud ibi. m ¶ Concessum. Sile ff. de sen. ex. is qui. Et no. intelligi ꝓhibitum qō nō est ꝓcessum: ꝺe temp. ordi. ꝺilectus. ꝺe transla. inter. vbi de hoc. z facit ad ea que notanē ꝺe ꝺispensatione epiſcopoꝝ. ff. de iudi. at sī clerici. z. l. ꝺi. in summa. z ca. miroꝝ. Jo. an. n ¶ Pena. Scōm qualitatem ꝺelicti vel cause. ff. de offi. ꝺeleg. sane. j.

Que pena sit iponēda

Grandi. ¶ De hac ꝺecre. fecit additionem Guil. in Spe. ꝺe feu. ff. ij. in fine. Et primo ponit mandatum. Secundo ꝺat ipius executores ibi: Alloquin. Tertio protestatur ibi: Per hoc. Et prima pars continet quattuoꝛ. Nam premissa coadiutoris commendatione z ad quid ꝺetur et ꝺebitis obstantibus mandat illum primo recipi. Secūdo sibi pareri. Tertio ibi: Suffragari. Quarto ꝺe redditibus illi responderi. Jo. an.

Diuisio

Casus. o ¶ Grandi. Rex Portugalie negligens erat et remissus circa regnum et subditos eius prodi

gus ⁊ dissipator erat: permittebat ecclesias monaste/ria ⁊ pia loca regni sui ⁊ ipsas personas ecclesiasticas aggranari: viduas etiam ⁊ pupillos ⁊ orphanos ⁊ ce/teros in regno suo degentes grauabat: vel grauari si/nebat: quare papa suprædicto regi ⁊ regno ⁊ omnibus ibi degẽtibus p/uidere volẽs de/dit ipſi regi in co adiutorẽ nobilez viz comitẽ Bo/lonẽ. frẽm pdi/cti regis deuotũ circũspectũ ma/gnanimũ ⁊ potẽ/rẽ: ⁊ p quem spe/rat futurã refor/mationẽ ipius re/gni. Mãdat er/go baronibus et comitibus ipius regni Portuga/lie: ꝙtenus dicto comiti ⁊ coadiu/tori: cũ ad eos ac/cesserit: nõ obstã/tibus aliqbus si/ deliratib⁹ homa/gijs seu pactꝫ vl/turamentis si in aliqbus his sunt regũ astricti debitũ honorẽ exhibeãt: ⁊ eũ cũ oibus suis recipiãt in ciuitatibus ⁊ munitioni/bus villis castris ⁊ singulis locꝫ ipius regni: ⁊ eius mã/datis obediãt: ⁊ sibi auxilium ℈ quotiens violentos ⁊ repugnãtes impendãt: de redditibus ⁊ iuribus omni/bus ipius regni sibi integre respondendo: vt dicto regi ℟m q decet excellentiã suã ⁊ sibi ⁊ suis de pdictis ⁊ ne/cessitatib⁹ regni puidere valeat: vult cũ q psonã ipius regis vel sui legitimi filij si quem illũ habere ꝓtingeret debeat fideliter ꝓseruare. Notificat aũt eis q si ipi p/dicta nõ fecerint ipe mãdauit duobus iudicibus q eos ad id ec.cẽ.ap. cessante cõpellãt. Protestat in fine q p hoc nõ intrẽdit regi pfato vel suo legitimo filio si quem habuerit pdictũ adimere regnũ �

Mãdamus ꝙtenus dilectũ filiũ nobilẽ viz comitẽ boloñ. a pfati regis Portugalie fra/ b trem: de deuotione probitate c ac circũspectione multiplici / f ter cõmẽdatũ: qui eidez regi g si absq; legitimo decederet fi h lio: iure regni succederet, qui/ k q; examinate dilectionis af/fectu: quo vos ⁊ pdictum re/gnũ psequit: magnanimita/ l te ac potentia sibi plurimum suffragantibus: regnuz ipm maturi⁹ reformaturus: firma credulitate sperat: præsertim cũ ad curam ⁊ administratio m nẽ generalẽ et liberam regni

folũ p puldẽtia ipi⁹ comitis consulere ipi regi regno ⁊ subditis Jo.an.

a Prefati. In decisõe sub illo ℣. b Regis. Rex iste dissipator ⁊ negligẽs erat: vt parer ꝓ inferiora. ⁊ p vtrũq; videt q potuerit remoueri. Primũ pbat. ℣. de elect. q sicut in fi. ℣ij. q. ij. monemus. Scõm. ℣. de offi. custo. c. i. j. q. j. ecce cũ honoris. lxxxj. di. dictũ. vbi de ℟. (Archid. alle. de offi. archid. ea q. de reg. iu. q̃uis. C. de fun. pa. l. ij. li. xj. ⁊ remittit ad no. p Host. in sum. huius ti. circa mediũ. dist̃ingult aũt negligẽtia ⁊ negligentiã de ꝓmo. xj. q. iij. placuit. ⁊ illud post monitionẽ. scõm ante monitionẽ in q̃ locũ hz. j. q. j. dcd. Jo.an.) ⁊ sic nõ de/buit ei curator dari. sed potius debuit regno ꝓuari: ⁊ sic ad fratrẽ ordine genture ꝓuerti: cũ filios nõ habe/ret. ℣. de voto. lz. dic q rex. (Idẽ in duce comite ⁊ si ℟m Jnno.) cui p successionẽ regnũ deferẽ: ꝓpter suprædi/cta ꝓuari nõ debuit: sed curator dari vt hic factum fu/it ad instar furiosi seu pdigi. ff. de cur. fur. l. j. ⁊ custodi/et regnũ ⁊ regere sicut ipe curator ⁊ furiosum ⁊ patrimo/nium. ff. eo. ti. l. psilio. ⁊ satisfiat talis rem⁹ eius cui daꝭ saluã fore. ff. eo. ti. l. obseruare. ⁊. l. se. ⁊. C. de cur. fu. l. vl. ℣. sed cũ antiqtas. papa aũt hic nõ curat cautionẽ re/quirere ꝓpter delictũ aut bũ ꝓuiaẽ rex regno p supio/rem suũ. vel p ecclesiã cũ suplozẽ non habet: de re iudi. ad apostolice. ℣. q. vj. alius. ⁊ ℣. de voto. licet. ⁊ tunc vel succedat primus. ſ. cũ p successionẽ deferẽ. vel el/gent illi ad quos ptinet allũ. ℣. de elec. c. venerabilem. c Fratrẽ. Cõtra. ff. vbi pupil. mo. vel edu. de. l. j. ⁊ pe. vbi dicit quod pupillus apud illas psonas educari nõ debet que ad ipsius successionẽ aspirãt: ⁊ facit. ℣. de cõ/uer. infide. c. vlt. sed ℟m Ber. rex iste nõ educabit apud fratrẽ: sed p se ⁊ cũ sua ho/norabili familia ⁊ curia: nec erat iste frater suspe/cta persona. d Deuotione. Circa deũ. ſ. ⁊ roma/nã ecclesiam. (Dicũt pe. ⁊ Ar/chid. circa fidem catholicã Jo. an. e Circũspecti/one. erat em̃ ple/nus oculꝫ. ad ℟. ℣ de elec. scripturã. ⁊ tales debent esse etiã archidiaco/ni. xciij. di. diaco/ni. f Cõmen/datum. Multis modis sumit cõmẽdare. qõ dic vt. ℣. de accusa. si ꝓstite/rit. ℣. eo. ll. de elec. nemo. g Legitimo. Illegitimus em̃ nõ succedit: vt. ℣. q fi. sint leg. p venerabilẽ in fi. nec educari vl'ali dz. vt ibi de q̃ dic vt ⁊ de eo q̃ dux. in ma/quã pol. p adulte. cũ haberet. nec ad ordines ꝓmoueri vel ad bñficia ecclesiastica sine dispensatione: quod dic vt. ℣. de fil. pbȳ. c. j. Jo.an. h Jure regni. Quia de/bebat ex successiõe. ℟ vult dicere. (Remissiones dedi de electione venerabilem in fi. que est ℣. hꝫ loquit in impio Jo.an. (i Quicq;. Regnum ipm reformaturus ⁊c. k Dilectiõis. Qõ em̃ ds nõ dilligit: facile ptenit. xj. q. iij. pscns. l Potẽtia. pdest potentia vt ℟. ⁊ de ℟ de ap. ꝓstitutis. ij. interdum nocet. ℣. de elec. fundamenta. ℣. ꝓinde cum si. ℣. de loca. potuit cũ ꝓcur. m Li/beram. Licet liberã habeat donare nõ põt. ff. de pac. ℣ iuris ciuilis. ff. de dona. l. filiusfamilias. si tñ iusta rõne mot⁹ donauerit: valet donatio: vt in pdicta. l. filiꝰ. (Et ℟ pcipue in curatoribꝰ regũ ℟m Jnno. cũ regibus spale ⁊ ꝓpriũ sit donare ℟m eũ. ff. de admi. tuto. cũ plures. ℣. penul. Jo.mo. arg. ℣. ℣. de iureiurã. intellecto. Illud in enormi preiudicio vt ibi dixi Jo.an.) tenet aũt renoca/re ea q̃ male sunt alienata: vt ℣. ibi: depditoꝝ recuperatio/nẽ. imo ⁊ ipe rex renocare deberet nõ obstante iuramen/to de nõ renocãdis. ℣. de iureiurã. intellecto. ℟m Berñ. n Defensionẽ. Ad quã tenent ipi ꝓncipes seculares: vt. xxiij. q. v. ꝓncipes. ⁊. c. regum. ⁊. c. administratores. o Monasterioꝝ. No. argu. noie ecclesiaꝝ monasteria nõ comprehẽdit: ad idem. ℣. de elec. sciãt. eo. lib. ⁊ ℣. de sen. excõ. c. vlti-℣. adijcimus. ℣. lilij. dis-℣. hac aucto: itate. Jo.an. p Viduaꝝ. De quibus an ptineant ad iu/diciuꝫ ecclesie. dic vt no. ℣. de fo. cõpe. ex tenore. Jo.an. q Depditoꝝ. Prop ter regimen malum. ℣. de elect. fundamenta. ℣. digne tracꝫ. Joh.an. r Pacto. Ad idem ℣. de offi. ordi. quia pleriq;. Joh.an. s Prohibitione. Non enim potest subditis prohibe re quin obediant et intendant curatori in his que ad cu ram regni ⁊ ipsius regis honorem pertinent: cũ ad hoc pcurandũ assumptus sit impediret em̃ ipius officiuz.

An ꝓpter crimẽ debe at quis de/poni Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

a ¶ Conseruetis. ad hoc. ff. de iureiuran. petitio.
b ¶ Honorem. vt. vij. q. j. qz frater. c ¶ Ciuitat/ bus. q̃ murorũ ambitu terminant: vt. j. de sen. excom. si ciuitas. Jo. an. d ¶ Procuretis. hucusqz est lra su/ spensiua. Ber. e se defendendo. xxiij. q. ij. c. j. z. ij. z. ff. de iureiur. si cut. iij. z sic obe/ dire debent ex q̃ cõstat iustũ esse bellũ. sed z ides ẽ cũ dubitaf an sit iustũ nec ne: vt. xxiij. q. j. dd culpaf in fi. cum aũt certũ est bel lũ iniustũ: secus xj. q. iij. iulian⁹. z. c. si dñs. et. c. nõ semp. cũ fi. f ¶ Redditib⁹. generale nomen est. plus cĩ ẽ in redditu q̃ i fru/ ctu. vt z partus ancille. ff. ỗ vsu. in pecudum. §. partus. ff. ad tre bel. deducta. §. hereditatẽ. z. vt/ xi. ff. de elec. ge/ nerali.

§ ¶ Diminu/ tione. ad idẽ. ff. de ver. sig. cũ in/ ter vos.
h ¶ Excellen/ tiã. facit. ff. de p̃/ ben. multa in fi. vij. q. j. q̃uis. sz remoto p crimi/ ne sumptus non ministranf: quia male meriti debent egestate laborare. ff. de depos. bo/ na fides. i ¶ Alioquin: Jd est si eũ recipere mãda/ tis parere adiuuare de redditib⁹ integre puidere pdi/ cto comiti contẽpserit is. k ¶ Premissa. q̃ semp ex/ cõmunicationẽ pcedere debet. xij. q. ij. indigne. xxiij. q. iij. de illicita. ff. de sen. excõ. sacro. cuz si. l ¶ In vita ipsius. Nota coadiutoris officiũ expirare morte eius cui adiutor datus est. rũc em prãs ad capl'm pti/ner in eccl'ia cathedrali j. c. j. z. ij. mortuo aurem rege aut reli/ quit filiũ qui ex successione rex erit et sic cessat istius co adiutoris officiũ aut nõ. z sic iste rex erit. z deficiet esse coadiutor: z ideo dicit in vita.

§ Jepiscopus. ¶ Aliter nõ diuidit. quia rex. sub vno destructu depẽdet. Do. Dabult ortũ hec de cre. ex his q̃ no. Hostl. ff. de ma. z obe. cum olim. (Et facit ad ea q̃ no. vij. q. j. pastoralis in fi. vl. glo. z. lxxj. di. clericos. in glo. ij. Jo. an.) m ¶ Paganis. vel he reticis. de quibus idẽ iuris: vt. ff. de hereti. si quis epi scopus. z scismatici dicunt. xxiij. q. iij. inter hereſim. Jo. an. n ¶ Archiepiscũ ỗ nõ reperiat in iure ex/ pressum: ve. ff. e. c. j. c. pxi. o ¶ Sed capitulũ. ipi⁹ cathedralis eccle culus epus caprus est. Et sic notat q̃ sicut capl'm cũ vacat eccla supplet vicem epi in iuris/ dictione: vt. j. c. pxi. j. de instit. c. j. ff. de malo. z obe. cum olim. z j. de malo. z obe. c. j. sic z cũ quasi vacat. vt hic z sic no. ciuilẽ mortẽ eqparari naturali. z est fi. C. ỗ do/ na. inter vtrũ z vxo. res vxoris. vbi donatio cũ mortis cõfirmaf morte ciuili sicut naturali. ad idẽ. C. ỗ epis. et cleri. l. vlti. de ỗ tñ dic vt no. Jo. an. xvj. q. j. pla/ cuit. ij. Job. an. p ¶ Mortẽ. re nũciatione: trãs/ lationẽ depositi onẽ vel alio mo/ do. b ¶ Spi/ ritualibus. Jn his q̃ requnt or dinẽ vocabũt vi cinos epos cum cautele studio. vij. q. j. pontifices ff. e. li. de elec. is cui. bñficia autẽ q̃ spectãt ad col/ lationẽ soli⁹ epi nõ cõferẽt: vt. ff. ne se. va. c. ij. z j. eo. ti. ca. vno. qz id nõ facerent si p mortẽ natura/ lem vacarent vt ibi: nec dant cle/ rico licentiã trãs eundi ad aliã di/ oceſim. lxxj. dist. fraternitatẽ. (vi de q̃ dixi. j. c. pxi. in fi. Jo. an.) r ¶ Tẽporali/ bus. ita q̃ de im mobilib⁹ bonis nihil alienẽt. ff. e. li. ỗ ele. is cui. s ¶ Debebit.

An capl'm admiſtret spũalia

Additio

¶ Pone archidia/ conus post epm pest capitulo. epi⁹ a scismaticis capt⁹ est. z postmodũ archidiacon⁹ mortuus: quẽ capitulus habet eligere z epi cõfirmare: eligit capl'm. T. in archi diaconũ. querit quis habeat cõfirmare: z videt q̃ ca/ pitulũ tale cõfirmare nõ possit. q̃uis em circa inferio/ res inuenta⁹ pmissum capitulo supplere episcopales iurisdictionẽ. circa suptores nõ reperim⁹ cõcessum. im/ mo videt. phibitũ. ad hoc. ff. de malo. z obedi. cũ infe/ rior. z. xxj. di. cũ inferior. quidã dixerũt papã z nõ aliũ hunc confirmare posse. ad hoc j. de offi. vica. c. j. alij de archiepo dixerunt. iz Host. in hac questiõe no. de ma. z obe. cum olim. q̃ capl'm talẽ cõfirmabit: iz em cano/ nici in eo q̃ canonici sint inferiores. tñ in eo q̃ capl'm superiores sunt. ff. quis z a quo ap. sit. l. fi. ad hoc. ff. ỗ offi. ordi. irrefragabili. §. excessus. et maxime in eo q̃ epi vices gerũt. ff. de offi. deleg. sane. ij. z. xciij. dist. c. vl. et. xciij. dist. c. j. z hoc verũ credo. arg. j. de ap. c. penul. (afs sequeref q̃ epi⁹ qui esset z canonicus. vel canoni/ cus vicarius vel delegat⁹ epi illũ cõfirmare nõ posset. Jo. an.) t ¶ Liberrari. seru⁹ em fact⁹ erat. instit. de iur. pso. §. vlti. ff. de capti. z postli. reuer. l. v. et. ff. de re/ gu. iur. seruit⁹. recuperat ergo iura sua quasi iure post limi ij: vt. xvj. q. j. prima actiõe. vij. q. j. pastoralis. in/

Casus

Ad.

Quid ỗ he reticis

Ad.

Diuisio

Nota

Visitator

Ad.

Diuisio

Ad.

Ad.

stl.ḡ.modis ius pa.po.fol.§.si ab hostib⁹. a Cō/sulēdā.ad idē.ī.de cle.egro.c.vno. b Ordinari.alter puidēdo:vel forte visitatorē dādo:vt.j.c.pxi.

Ecclesie. Sūt duo dicta scōm ibi:Dmōi q̄z. Et prima ps facit tria. Primo ponit dicruz a q̄ duos casus exci pit.ibi:Nisi.q̄s stati limitat.ibi: Tūc em. Jo.an. c Cathedrali.optinōes erāt olim quis posset visitatorē dare cathedrali eccle/sie. Jtē an visitator posset cōfere būficia verū/q̄ horū determinat hic papa.oz/rū habet primū dicrum huiꝰ de/cre.ex his q̄ no.lxj.dis.qm̄ festꝰ. z per Jnno. et Hostī.§. vt ec. bene.vt nostrū. scōm ex his que no.lxj.di.obitū. d Vacanti. idez in quasi va/cāte:vt.§.c.pxi. e Visitator idem qō admi/strator.de q̄.lxj. dis. cathinen. et c.qm̄ festus. f Pontifice. cuius interest ec clesiaruz necessi/tatibus puidere §.c.pxi. g Nō pōt. hoc pōsse tenebat Jo.in pdicto.c.qm̄ festꝰ. Bar. brix. et Hu. ibi cōtra tenebāt.ī.q̄ archiepūs hoc poterat si/cut z pōses dat curatorē.instī.de cura.§.vl. z q̄ phibi/tū nō reperiebaī.Lau.idē dicebat.tū dicebat clericoz requirendū cōsensum. Jnno.z Hostī.vt ec.bū.c.vno. distinguebāt vt hic.ī.q̄ all⁹ q̄ papa sine causa cognitione.z vocatis his qui vocādi erāt.ī.capīo non posset visitatorē dare:z est ratio:q̄ archiepūs nō pōt tol/lere ius suū capīo sine causa:qō est qō ad ipsos vacan/te sede pertineat administratio spiritualiū z tēporaliū §.c.pxi.cū cōcor.ibi signatis.papa aūt ex potestatis sue plenitudine b bū pōt.de cocel. pben. ppositi.

h Negligenter.ecce primū casum. i Aut p/perā.ecce fm no.hic equiparari negligentiā z delictū. (fa.de pse.di.j.nemo.ij. Jo.an.)alibi differūt.§.ō elec. si cōpromissarius p vtraq; pte.eo.tl.q̄q̄. Jo.an.

k Vocato.sunt em̄ vocandi:q̄ eoz interest.§.de offī.archi.ad hoc de rem.ordi.si archiepūs. z quō interlit.§.dixi. l Premissa.qō si nō fiat:dico visitatoris datione nō valere.ad hoc.§.eo.ll. de elec. q̄uis. z.c.pulcha.sufficit em̄ legitimatorē aliquid phibuisse: z si non adūciat qō cōtra factū fuerit nō valere.C. de legi.non dubiū. m Dmōi.scz datus ecclesie cathedrali. n Legitimā.lxj.di.cathiū.z.c.qm̄.et.§. de elec.cum nobis olim.in fi.nō em̄ sequit̄ quis habet ad ministrationem legitimā.ergo beneficia cōfert.vide instantiā.in.c.vacante sede.§.ne se.va.illa.z sufficit dare instantiā:vt.j.q.j.sicut vrgeri. o Episcopi. solius:als illa cum capīo confert:qō dic vt.ī. ne se.va.c. vno.z ō reg.c.vl. Jo.ā. p Nō pōt.sup b vl.q̄ no. de ma.z obe.c. cuz olim. Scire debes qō Jo. et Hug.tenebāt ꝫ riuz.dicebāt em̄ indistincte q̄ visitator poterat beneficia cōferre. z hoc no.lxj. di. obitū. Lau.contra.opi. ḡ Lau. vera in visitatore dato ab alio q̄ a papa. p̄ma i visitatore a papa dato. debet em̄ ppter ampliorem dantis p/rogatiuā ampli/ore fungi potestate.ad b ī.de p/ben.si a sede. si/cut z delegatꝰ a papa subdelegatū dat ab alio ñ C.de iudi.a iudice ō offi.dele.pastoralis.z.c.vlt. ad idem ī.de p/ben.hi qui.

q Ab alio. pura archiepo ī casibus supradictis.(vel legato cardinalis fm archi. q̄ potest qō pōt archiepiscopus. Nam in puincia maius habet imperiū.§.eo. ll. de elec.si abbatē. Jo.an.)vel a capitulo si alicui cōmitteret vices:ille dicereī visitator. r Deputatus. ille ergo bene hoc poterit:q̄ omnia potest q̄ electus cōfirmatus.§.e.ll.de elec.is cui. Jo.an.

Epe contingit. Primo fm Jo.mo.ponit cōstitutionis causam impulsiuā. Scōo statuit.ibi:Nos igit̄. Tertio transgressores punit ibi:Eos vero.Quarto ad penā inhibitoriaz addit.ibi:Omnibus. Jo.an. s Sepe.fuit igit̄ p uidēdū.§.de appel.sepe.§.ō elec.q̄ sepe.ī. ō restī.ipo. frequēs.ff.de legi.nā ad ea. Jo.ā. t Clerici. Nota p his q̄.ī. dicā. v Excōicationis.de talibꝰ in excō municatione maioꝝ ordinatis:dic vt.§.de sen.excō.cū illoz.uz.z distingue inter regulares z seculares. z inter scientes z ignorantes ius vel factū:vt ibi. x Apostate. qui excōmunicati nō sunt.ō hoc.pxiij.di. si quis. §.de vi.z ho.cle.si q̄s.de apo.c.iij. nisi in casu.c.vt pericolosa.ī.ne cle.vel mo.vt periculosa.q̄ aūt in apostasia recipīt sacrū ordinē etiā si religiosus sit nō dispensat cū eo p aliū q̄ p papā.§.de apo.c.vlti.(z.eo.ti.c.j. de triplici apostasia no. Jo.an.)quod intellige si vera erat apostasia:p id quod habes.§.eo.c.ex parte. z ibi no.apostate aūt infames sunt. vj.q.j.infames. z.iij. q.iij.si q̄s a suo.z sic nō pmouēdi.pxiij.di.quādo.

Ad.

a ¶ Irregulares. siue ex crimine siue ex defectu: pu/ra bigamia illegitimate corporis vitio vel alio defe/ctu. Jo.an. b ¶ Patriã. de qua inquirere debet ex/aminans ordinãdos. xxiij. dis. qñ. ppter patriã erã ꝛ natiuitatẽ carius vel vilius emi solet mãcipium. ff. de edict. edic. quod si nolit. §. si mã/cipia. J. de. tu/tel. cũ depurari. Solu. nõ loquit in ordinando q̃ subtilit̃ exami/nãdus est: vt. s. ò pur. ca. cõstitu/tus. c ¶ No/ticia. et ideo in/his fieri dz exa/minatio. s. ò elec. post q̃. cum suis concordan.

d ¶ Fugiẽtes. xix. q. ij. oue für. e ¶ Vlusmo/di. s. sacros.

f ¶ Epõũ. ab/bates erã ordi/nes ꝓferũt. lxix. dis. qm̃ videm⁹. s. de eta. ꝛ q̃li. c. cũ cõtingat. sed talibus conferre non possunt: qõ dic vt. J. de priui.

Ad. abbates in fi. et

pbyteri (haben/tes episcopalẽ iurisdictionẽ vel quasi vt in p̃dicto. abba/te in fi. ꝛ vi. qõ scripsi in p̃dicto. cũ cõtingat. sup glo. Jo an.) cõferũt psalmistatũ: vt. xxiij. di. psalmista.

g ¶ Iralie. Quid ecõuerso si eps vltramõtan⁹ ordi/net italicũ: nõ videt hec decre. locũ habere: qz penalis est. ꝛ sic restringẽda. ꝛ sic ꝓprie nõ excedit casum. s. e. li. de elec. statu nũ. de pe. di. j. pene. In cõtrariũ videtur cũ per omnia sit eadem ratio vtrobiq; ergo idem ius. nec videt ista ampliatio vel extensio fm ea q̃ vides. s. de elec. si post q̃. vbi cõstitutio illa cupientes. licet pe/nalis locum habere declarat in ꝓuisionibus ꝛ appel/lationibus ꝛ cõfirmationibus: de quibus ibi cautũ nõ erat: ad hoc. ff. de ver. obli. l. a titio. vbi em̃ est eadẽ ra/tio et penit⁹ omnimoda similitudo: nõ ꝓprie dicimur extendere. ff. ad. l. iuliam. de adulte. l. si postulauerit. §. idẽ. ff. de eden. quedã. §. numularios. cunc em̃ pene di/cunt extendi qñ ad casum nõ omnino similẽ extẽdũt: ꝛ sic intelligunt contraria: facit ad hanc questionẽ qõ no. moderni et Hostl. pelpue. s. de elec. nihil. et Buil. et Bar. co. tl. auaricie. dubitãdo credo ꝓ primã rõnem q̃ hec decre. in italicis vltra montes ordinaris locũ nõ habeat: ꝛ põt esse ratio: qz vltramõtanus citra mõtes existens habet duo remedia: vt cito mittat ad ꝓpium epm. vel ad papã saltẽ qui sibi vicinus est: licentiã po/stulet: qõ nõ sic facile potest italicus vltra montes ex/istens: habeant ergo in hoc casu locũ antiqua ꝛ moder/na iura: istud aũt suũ scriptũ casum non excedat.

Questio h ¶ Clericũ. Quid dices si laicũ ordinet in clericũ: vi/det q̃ tunc locũ non habeat ꝓ iura. glo. ppl. allegata. ꝛ ad hoc. s. in ꝓin. decre. Sed cõtra. J. c. vlti. cũ suis cõ/cor. ꝛ eadẽ est rõ vtrobiq; ergo idẽ ius erit. Solu. cre/do ꝓ vltimo dicta ꝛ de laico in clericũ ordinato hãc cõ

a seu irregulares: vel alis ordi/nũ sacroꝝ susceptiõe indigni

b suã patriã in q̃ de his habeãt

c noticia fugiẽtes: se ĩ remotis

e ptibus faciũt ad hmõi ordi/nes ꝓmoueri. ¶ Nos igit̃ volẽtes animarũ iporũ peri/culis obuiare statuimus vt

f nullus episcoporũ italie de cetero aliquẽ vltramontanũ

h clericũ ordinare presumat: nisi a nobis specialem licen/tiã habeat: vel ab eõ de cu/ius dioceſi traxit originẽ or/dinandus: vel in cui⁹ dioc.

i beneficiatus existit: ꝓ ei⁹ pa/

k tentes lras causã rõnabilem cõtinẽtes: q̃re ipm̃ nolit aut nequeat ordiare. ¶ Eos ve/ro quos cõtra pmissa cõtige/rit ordinari: manere volum⁹

l absq; spe dispensationis sup

stitutionẽ intelligi: ꝛ facit quod dicã. J. c. ppl. ꝛ litteraꝝ lege punctãdo post vltramontanũ ꝛ nõ post clericũ: et sic cũc verũ intellectũ habebis: ꝛ licet pemtũ de sacris loquat: cõstitutio generaliter loquit̃: vel dicunt hic sa/cri ordines large vt cõphendant minores. sic. s. de bi/

m hoc a se. apo. obtinẽde suspẽ/sos: ac ordinãtes penitentia condigna puniri. ¶ Omni/bus nostris penitẽtiarijs in/hibentes districte: ne absq;

n licentia nostra speciali cum taliter ordinatis dispensent: vel suas eis tradant litteras per quas cum ipsis debeat

o dispensari. ¶ regozins. ꝓ. in generali cõci. lugdun. ¶ Qui scienter ordinauerint clericũ alienum: per annum a collatione ordinum sunt suspensi et post q̃ suspensio fuerit ma/nifesta potcrunt subditi si/ne ipsorum licentia a vicinis episcopis ordinari. Jo. an.

p q ¶ Os qui ca. II

s ne absq; superioris ordinan

t dorum licentia scienter seu

ga. c. j. ò b. xxxij. dis. in sũma. alij cõtra i ¶ Ex istis. subau. vel vbi habet domi/cilium: lz alibi na/tus fuerit. J. c. cũ nullus. j. rũ. nisi dicere velis hoc speciale in ꝑ ca/su: qõ credo ve/rum (Jo. mo. ꝛ Archi. ꝓ ꝓ rõne seq̃nte ad quã al/le. Jo. mo. C. de diuer. re. l. j. ff. mã. l. fi. Jo. an.) ꝛ licet als videã vnũ ius supple/ri p aliũ: vt. s. ò elec. is cui. tamẽ istud non credo suppleri ꝓ illud als facillimũ erit vltramõtano in/fami se facere or/dinari: qõ verat hec cõstitutio.

Ad.

k ¶ Litteras. Nic no. duo spe/

cialia: primo casu ĩ quo scriptura requiritur: ꝛ habes de hoc. s. de proba. tertio. ꝛ dixi. J. de censi. c. j. secundo q̃ non sufficit licentia: nisi exprimatur causa: ꝛ est si. J. de senten. excom. cum medicinalis. l ¶ Spe. si. s. ò elec. c. j. in fi. episcopus ergo sup executione secum non poterit dispensare: vt olim poterat. ix. q. ij. lugdun.

m ¶ Suspensos. in casu isto celebrans irregularita/tem incurrit: ꝛ de hoc dicam. J. c. ꝓpi. n ¶ Speciali. sic. J. de offi. vica. c. ij. et. iij. J. de pe. et re. c. ij. de reg. iur. in generali. o ¶ Dispensari. quod em̃ per se non pos/sunt nec per alios poterunt vt. xlvj. dist. sicut. xxiij. q. vlti. his a quibus. sicut econuerso J. de regu. iur. potest

Diuisio

quis. ꝛ ibi plene dixi.

Os qui. Tria facit. Primo punit ordinantẽ. Se/cũdo ratificat penas ordinati. ibi: His que. Tertio li/cẽtiat clericos ordinãdos. ibi: Clericis. Jo. an.

p ¶ Eos qui. generaliter loquitur vt cõprehendat quibus compertis ordinare de priuil. quia circa.

q ¶ Clericos. ò laicis dic vt. J. c. vl. r ¶ Parochie: Id est dioc. ix. q. ij. lugdun. quãdoq; ecõuerso ò pecul. cle. c. ij. s ¶ Aliene. l. nõ sue. sine sit ꝓpria sine re/mota. ix. q. ij. c. j. ꝛ c. epm. lxxj. dist. per totum. s. co. q̃ translationẽ. t ¶ Licentia. quã quis dari possit di/cit J. c. ꝓpi. v ¶ Scienter. Sed nũqd scire psumet̃ vel ignorare: videt q̃ ignorare. ff. de pba. l. veritas. J. ò reg. iur. psumitur. dic q̃ psumetur scienꝫ: nisi probet ignorantiã: ad hoc. s. de elec. innotuit. ibi nec ꝓbare co/gim⁹ ꝛc. qz quelibet ordinãdũ scrutari tenet: vt. xxiij. di. qui eps. xxiij. dis. quando. Videt aũt ad eam pro/bandam sufficeret iuramentũ: vt. s. ò elec. vt circa. ꝛ. c. nulli. ꝛ licet p alios examinet ex sua negligẽtia eorum culpa sibi imputabitur: ad hoc de simo. in cm.

An ordi/nãs psũma tur scire

Ignorãtia quo ꝓbat

Affectata ignorantia quã dicunt theologi vincibilẽ

a Affectata. equipollet ꝙ scientia & affectata ignorãtia. de clã. de spon. cũ inhibitio. & bi affectata ex quo scire potuit sed noluit: imo dissimulauit. C. ō incest. & in uti. nup. l. qui cõtra. & dico ꝙ si iurauit se ignorare: vt dixi in ꝓxi. glo. altera ꝑs habebit necesse ꝓbare scienti am vel affectatã ignorãtiã. & ꝓbabilẽ ẽ ꝙ argumẽta vel ꝓiecturas ꝓbabiles. ꝑ. de renũ. c. ij. c. ll.

Figmẽtũ

b Figmẽto. sic. ꝑ. de elec. auaricie. vel qz forte dixi scholaris ẽ quẽ bñ ordinare possũ. vel fingit licẽtiã datã fuisse: vel dicit epm ordinãdi amicũ suũ. ita ꝙ bñ habebit ratiõ. ix. q. ij. lugduñ. vel scire dissimulauit ꝛras dimissorias surrepticias esse vt ibi no. Hug. vel in fraudẽ cõstituẽtis huius alicuẽ in suũ familiarez recepit vel ei beneficiuz cõtulit. hec & si milia sunt figmenta.

a affectata ignorãtia: vel quo
b cũq; alio figmẽto quesito ꝓ
ꝯ supserint ordinare: ꝓ annum
e a collatione ordinũ decerni/
mus esse suspẽsos. C Nisi q
ꝯ iura statuunt cõtra taliter or
dinatos in suo roboze dura
turis. C Clericis quoq; pa
rochie taliter suspẽsozũ: post
q̃ eoz suspensio fuerit mani
h festa: absq; ipsozũ etiã licen/
k tia: interim recipiendi ordi
l nes ab alijs vicinis episco/
m pis: alias tm̃ canonice libe/
ram cõcedimus facultatem.

Bonifacius. viij.

Epus oꝛ/
ginis domicilij vel eccleſia/
ſtici beneficij cõmẽdaticias
ad ordines dare põt̃ inſcio
res ꝓlati nõ nisi ex ꝓmille/

e Ordinare. etiã ad primam tonsurã. lxxj. di. primatus. de era. & quali. cũ cõtingat. qđ dic. vt. ꝯ. c. c. vl. d C Per annũ cõtinuũ. ꝑ. de elec. pulsa. No. ius nouũ. qz olim certa pena ꝙ tales nõ ſu erat statuta ſm quosdã. sed ſm Guil. hic mitigat pena qz olim p annũ a celebratione misse suspẽsus erat: & de
Ad. poni debebat: vt. lx. q. ij. nullũ. (vij. q. j. epus in dioceſi. Jo. an.) puniunt̃ ꝯ in quo peccauerunt. j. q. j. si q. ꝑ. de his q̃ fl. a mato. par. ca. queſtus. e C Ordinũ. olim ſm Guil. et Bar. & hanc ſram. ꝑ. eo. vel non est compos. vbi puniẽ in collatione oim ordinũ: q in diacona/tu peccauit: & si papa voluiſſet eũ ẽm illo quẽ conculit priuari expreſſiſſet: vt. ꝑ. eo. ſras. & c. vlti. nec de iure frui debet maioꝛib⁹ q minoꝛib⁹ caret. ff. de ſer. expoz. cui pacto. & de oz. ab epi. c. j. f C Statuũt. qz scz ordinatio rata nõ habeẽ quo ad executionem. ix. q. ij. p totũ. lxxj. diſt. c. j. quedã iura dicũt eos deponẽdos. vij. q. j. epus in dioceſi. ſed nunq̃d ſuspẽſus est ſic ordinatus ab executione. vel an habet executionẽ niſi interdicat. & vide tur q necessariũ ſit interdictũ. ꝑ. c. ti. q translationez. ibi interdicẽda est ꝛ̃. ad idẽ de offi. archidi. ſignifica/ſti. Sed cõtra ſicut nõ tenet ſnia data a nõ ſuo iudice. ſic nec ordinatio: vt. lxx. di. neminẽ. lxxj. diſ. per totum. Solu. dicas illũ ſuspensum ipso iure: ſed nõ illa ſuspẽ ſione que irregularitatẽ inducat: ſed ſuspẽdẽdũ illa: vt in decre. qđ translationẽ ſm Hoſt. Guil. (q̃ ertiã no. in
Ad. Spe. ti. ij. §. iuxta. §. itẽ est irregularis. & cõcoꝛ. Johã. mo. Jo. an.) & Bar. vnde & in forma diſpenſationis q̃ talib⁹ daꝛ ab apo. ſe. dicit ipso ab ordinuz executione ſuſpenſo. licet igit̃ ſuſpẽſi ſint a iure. nihilominus et ab homine ſuſpendenẽ. qđ est verũ niſi in caſu. ꝑ. c. ꝓxi.

g Taliter. qz scz ordinauerũt clericos alieue dioce/ſis. & ꝙ ꝟ dico ꝙ ſecus erit in alijs caſib⁹ in q̃bus ꝟ nõ inuenit expſſũ. ad ꝟ. ꝑ. ti. ꝓxi. c. j. ō cõcel. ꝓbẽ. qz ſupra de elec. ſuffraganeis. (Habet autẽ eẽtatẽ hec pena: vt ſicut alienos ſine licentia ordinauerũt. ſic & ſui ſine eoꝝ licẽtia ordinentur. Jo. an.) h C Manifeſta. ꝙ eui denetia facti. ꝑ. de cohabi. cle. c. vl. vel quia est iuris notoꝛium: vt. j. eo. ti. veſtra. & ꝑ. de verbo. ſig. cum olim.

Ad. als in dubio a ꝓ/
prio prelato non
recedent. vij. q.
iij. nõne. Jo. an.
i C Licentia.
qđ eiñ a iure cõ/
ceſſum est. vt ei/
us nõ est neceſſe
a iudice poſtula
ri. ff. de cõdi. in/
ſti. l. que ſub cõ/
ditione. §. vl. C.
de theſauris. li.
x. l. vna. Jo. an.
k C Interim.
ſcz anno ſuſpen/
ſionis duraꝛe.
l C Vicinis epi
ſcopis. in ſua di
oceſi. qz nõ intra
bunt abſq; ſua
licẽtia parochiã
ſuſpẽſi: vt credo
ſm Guil.
m C Canonice.
ſcz ꝑcedẽre debi
ta examinatione
& ſcrutinio & rẽ/

Ad. Dulcio

poꝛibus debitis. ꝑ. c. ti. de eo. & modo debito. ſcz nõ furtiue. vel ꝙ ſaltũ vel plures ſacros eodẽ die vel duobus cõtinuato ſeiunio. ꝑ. c. ſras. & c. dilectus.

Dm nullus. C Sunt quattuoꝛ ꝑes q̃ parent p. §. Et determinat notata p Hoſtl. in ſũma hius. §. a quo in ꝓin. & ꝙ Jnno. de cle. peg. ſuper rubri/ca. als. ꝑ. c. j. Jo. an. n C Nullus. generaliter loquit vt dixi. ꝑ. c. ꝓxi. o C Clericũ. vel laicũ. j. c. ꝓxi.
p C Parochie: id est dioc. q C Ordinare. ꝑ. c. ꝓxi. cũ ſuis concoꝛ. r C Hoc caſu. ſcz in danda tali licentia: hoc dixi: qz multis alijs modis dicit quis ſubditus alteri⁹. & de ei⁹ foꝛo. qđ dic vt. ꝑ. de fo. cõpe. c. vl. & ff. de iudi. heres absens. §. j. s C Epiſcopus. ergo nõ inferioꝛ: vt. j. §. ꝓxi. & est ſi. ꝑ. de elec. cũ ex eo.
t C Ordines. ꝙcũq; minoꝛes vel ſacros. v C Oꝛi
undus. dicit eiñ qs ibi domiciliũ retinere vñ oꝛiũdus est. ff. de ſena. l. pe. x C Eccleſiaſticũ. ad differẽtiam alicui⁹ beneficij vel puꝛus ſecularis & alia eccleſiaſti/ca bñficia ſine inſtitutõe canonica obtineri nõ poſſũt: vt. j. de reg. iur. c. j. cũ ſuis concoꝛ. & intelligo ſiue iſtud ſit bñficiũ ꝓpter qđ ordinẽ recepit ſiue nõ: cũ generaliter & nõ diſtinguẽdo loquaẽ: vñ nec diſtinguere debeo ij. q. vj. cõſuluiſti. ꝑ. de trãſla. inter coꝛpalia. y C Domiciliũ. põt qs habere domiciliũ in pluꝛib⁹ locis. ff. ad munl. l. aſſũpto. §. iuꝛ. pꝛudẽtib⁹. de fo. cõpe. ex ꝓte. b. ꝑ. de reſcri. dilect⁹. ij. qđ verũ est ſi in vtroq; ſe equaliter collocauit: vt ibi: & j. de ſepul. c. ij. als ibi dicẽt habere domiciliũ: vbi maioꝛe ꝓtẽ rerũ ſuarum habet. ff. ad munl. ei⁹. §. vlti. C. vbi ſe. vel cla. ſenatoꝛes. als ſola domus poſſeſſio q̃ in ciuitate alia cõparaẽ domicilium nõ facit. ff. ad munl. libertus. §. ſola. z C Jn eadẽ. ſub/au. vel dñs papa. ꝑ. c. j. & j. §. ꝓxi. ipſe em ordinari⁹ est ſingulozũ. x. q. iij. cũcta p mundũ. & roma cõmunis est patria. ff. ad munl. roma. & ibi põt quilibet conuenirꝛ

vt. s. de fo. cõpe. e. vlti. a ¶ Prelati. puta abbates archipbyteri vel archidiaconi. z habebas de bis .s. ó offi. archi. significasti. dicit eñ canon litteras epi ne/cessarias z nõ iferiozis. lxxj. di. extraneos. b ¶ Subditos. laicos. c ¶ Epo. dũ tamẽ catholicos. z habes de hoc priulleg. s. de pscrip. veniens.

d ¶ Indulteuz. subau. vt nisi habeant ex cõsuetudine pscripta vt bñ facere possint. in bñ eñ casu bñ valet cõsuetudo sm Jo. q bñ no. ix. q. ij. eñm. z facit qõ no. Ber. s. de offi. archi. significasti. nec ei ꝓsuetudo reuocaẽ p nouã ꝓstitutionẽ. s. de cõstit. c. j. eo. ll.

e ¶ Extrẽdar. nisi habeat speciale mãdatum. ad hoc vt j. de offi. vi. c. ij. z. iij.

f ¶ Epo. sup hoc vide qõ no. Ber. z moderni de offi. archi. significasti.

g ¶ Remot. quẽ locũ dicit remotũ: dicũt q̃dã de citra adultra montes p decre. s. de elec. nihil. sed bñ est falsũ: qz solũ talis locus dicaẽ remot⁹: qz aliud est dicere valde remoti vt ibi: z aliud remoti vt hic: sicut aliud est dicere cautio: qz tũc intelligẽ nuda cautio: vt. C. de ver. sig. sancim⁹. z alibi sufficiẽs cautio. z tũc intelligũtur pignora vel fideiuss. ff. man. si mã. §. vl. Sz videt q remoti dicaẽt extra ꝓuinciã. s. de elec. cozã. C. de pscp. j. vel. xx. an. l. vl. vel vltra duas dietas. s. de rescrip. nõ nulli. vel vltra vnã. vt. e. ll. eo. ti. statutũ. satis credere bñ arbitrarĩ iudici q̃s loc⁹ dicaẽ remot⁹. (ꝓcor. Hosti. de sen. excõ. relarũ. z arch. j. de testa. c. ij. ij. rũ. hodie talibus vicarijs daẽ sup bñ expssa prãs tra q etiã epis p senectẽ⁹ tales licẽtias cõcedunt. Jo. an.) h ¶ Caplm q tũc in spualibus administrat: vt. s. ti. pxi. c. vl. z penul. i ¶ Js. pura visitaro. lxj. di. qm̃. s. ti. pxi. c. vl. s. de elec. is cui. k ¶ Religiosi. etiã exempti: vt aliq fuerit dubitatio. z p id qõ dicit in nõ exemptis: vel fuerit dubitatio: qz nõ erãt ꝓpetui. z hoc est verius. (facit Clemẽ. de sup. neg. pla. c. j. §. pmissa. p que reprobatur opinio dicentiũ q in bñficijs ecclesiasticis nõ ꝓpetuis: ꝑs talis beneficij non dat cõmendaticias. Jo. an.)

l ¶ Socij. nõ eñ ibi debẽt esse soli: quia Ve soli zc. Ecclesiasticl. iij. vj. q. j. illõ. de sta. mona. monachi. et ꝓbatur. co. ti. quod dei timorẽ. m ¶ Ordinãdi. quia tunc possent rõne originis: vt. s. j. rũ. z sicut possũt ordinare: ita dico q cõmẽdaticias ad ordies dare vt ibi.

N Vllus episcopus. ¶ Duo facit. Primo ꝓhibet. Secundo punit. ibi: Qui vero. Do. n ¶ Alius. pura. abbas vel ꝓsbyter q̃ psalmistarũ cõferre possunt. lxix. di. quoniam. z xxiij. di. psalmista. (vi. q dixi s. c. j. super glo. abbates. Johã. an.) o ¶ Infanti. s. minori. vij. annoz. sepreni ergo põt conferre tonsuram. xxviij. di. de bis z. lxxvij. dist. in singulis. z facit s. de elec. ex eo quod. de pbẽ. sup. et qõ. ibi no. Jo. an.

p ¶ Intraret. ergo minor. vij. an. potest religionẽ intrare: qõ verum est (saltẽ per oblationem parentũ vel tutorum. Job. an) sed precise nõ obligatur: vt. s. de reg. quia in insulis: z. c. ad nostram. z dic vt j. de regu. is qui. z c. nõ solũ. z. c. se.

b ¶ Superioris. vt. s. c. pxi. j. rũso. Jo. an.

r ¶ Hominl. laico: qõ apparet: qz cõfert pzimã tõsurã. olim volebãt q̃dã di/cere q clericũ alterius epi quis nõ potest ordinare: sed laicũ sic: z hoc dicebãt p decre. s. c. eos q̃. z bñ falsum erat: vt. lxxj. di primatus. vbi erat de laico expssum erat (intellige de laico q nõ extra/stulit domicilĩũ: vt ibi no. Jo. an.) s ¶ Aliene. i. nõ sue qz etiã si aliene essent dũmodo z sue nihilominus poterat ordinare. t ¶ Tõsurã. p quã imunitate gaudet: z clericalis ordo cõferẽ. s. de eta. z quali. cũ cõtingat. Jo. an. v ¶ Diffinitũ. qõ dic vt no. s. de cõuer. cõiuga. cõiugat⁹. (z hic terminant q̃ ibi no. Jo. an.)

x ¶ Peccauerit. de his q̃ fl. a ma. par. ca. quelibet.

y ¶ Annũ. integrũ z cõtinuũ. s. de elec. puncta. e. ll. quid si sit dissextus: dic vt no. Jo. iv. di. c. ij. z. Ber. s. de ver. sig. quelibet. z ¶ Duraẽt: Jd est tãtũmodo z no. p eo qõ dixi. s. eo. ti. eos qui. quia si ibi papa voluisset solũ illos esse ꝓuiatos a collatione ordinis quẽ inique cõtulerunt: hoc expressisset sicut z hic fecit: ad idem. s. eo. litteras. z. c. dilectus. z. s. de decl. ad audiẽtiam. z intelligo hoc verũ quãdo solã clericalẽ tonsurã cõtulit: alias etiã in vlteriozib⁹ quos cõtulit puniẽt per iura sup: adicta. z. j. q. j. si qui. a ¶ Suspẽsum. ipso iure: sed nunquid tonsuram licebit tunc ab alio episcopo subditis suis recipere: dic q cum hoc non reperiat expressum non videtur sic licere.

Diuisio

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ermittimus ¶ Non dicit q̃ breue. Determinanꝫ. p istud. c. no. p Ber. s. de elec. cuz in cũctis. §. inferioza. ꝛ. c. ti. c. cũ dilecti. ꝛ. s. eo. ti. indecoz. ꝛ. c. ꝓterea. p ispm ꝛ modernos Ad. ꝛ in Spe. ti. ij. §. nũc de epoz. ũ. lij. Jo. an.)

a ¶ Permitti mus. videbaꝫ p missuz ee in cl terioꝛi erate. ar/ gu. a cõtrario sit/ litus decre. s. eo. indecoz. ꝛ arg. directo illius de cre. eo. ti. ex rõne ꝛ ar. a pari illi⁹. eo. ti. ꝓterea. naz in decre. ex rõne dispensant cũ de cẽt. in decre. p/ terea. dispẽsant in ordie: ergo pari rõne in erate: vt ibi no Host. Sed ad primũ dic q̃ arg. a con/ trario nõ ꝓcedit vbi reperit in iure ꝛrũ: lz als sit fortissimũ de his que fiunt a pla. cum apostolica in fi. sed cõtrariũ reperit. s. de elec. cũ in cunctis. §. inferioꝛa. ergo nõ ꝓcedit argumentatio illa. ad decre. ex rõne: dico illud fuisse ex speciali mãdato pape. ad decre. ꝓterea. dico valde malus esse pari defectum in erate q̃ in ordinib⁹: vt p te vides. ꝛ pbaꝫ de instl. c. ij. j. eo. li. ꝛ ō pbẽ. si p clericis. noua sit igit hec pmissio. b ¶ Epi scopi. inferioꝛibus credo vertiñ: ꝛ fa. s. ti. pxi. c. lij. j. et ij. responso. s. de elec. cũ ex eo. c ¶ Cõpleuerint Mo/ ta nõ sufficit attingere sicut in episcopo. s. de elec. cũ in cũctis. ꝛ in abbatissa. s. de elec. indẽ in tribus. j. rñ. et in delegato. s. de offi. deleg. cũ vicesimũ. ꝛ qõ dixit hic papa. de. xx. an. idẽ si voluisset dicere potuisset de citeꝛioꝛi vel vlteꝛioꝛi tẽpoꝛe: q̃ ista talia sunt illa de quib⁹ dixit lex. qõ nõ omniũ q̃ a principib⁹ fiunt ratio reddi põt. ff. de legi. nõ oim. ꝛ de hoc. s. de referẽ. si qñ. tñ sa tis eque cõcordo ad alia iura de. xvij. an. cõstituisset si/ cut in pceduraoꝛe ad negocia dicim⁹ j. de pcu. q̃ genera liter. §. vlti. ꝛ sicut de aduocato. ff. de postu. l. j. ꝛ. lij. q. vij. §. ꝛria. sed vr pdixi sic placuit principi: ꝛ sufficit sic scripꝛũ esse. ff. qui ꝛ a quibus ꝑsexit. vj. q. lij. scripꝛũ est in lege. s. de fer. c. ij. in prin. d ¶ Non imminer. in illis ergo secus sicut ꝛ in parochialibus ecclesijs. s. de elec. licet canon. ꝛ h forte voluit dicere Jo. q̃ no. ō elec. cũ dilecti. q̃ in minoꝛib⁹ dignitatib⁹ simplex epc dabit venia eratis: vel forte aliter intellexerit. e ¶ Canoni

An epc p mouẽdo dispenset

cum. q̃ nõ sunt illegitimi. nõ coꝛpoze viciati: nec biga/ mi: nec criminosi. f ¶ Dispẽsare. Sz nũquid ꝓmouẽ do dispẽsat: ō h vide. lj. dl. q̃ in alīquo. lliij. dl. si seruꝰ. in prima glo. lxxxj. dis. si quis sine. xvj. q. j. ecclesia. de cõcess. ꝑben. litteras. de sens. fraternitat. ꝛ p modernos de fi pbyt. veniens. ꝛ de cle. cõiu. diuersis. ꝛ satis ẽ cui dens arg. q̃ ꝓmouendo nõ dispensat: quia punit ꝓ/ mouens. s. de elec. nihil est: sed hic determinatũ est de patiente defectũ in erate. q̃d de patiẽte defectum in oꝛ dinibus si eligat ad tales ꝑsonarus vel dignitates si/ ne cura: nunquid necessaria est episcopi dispẽsatio: vel an de iure cõmuni ad illa talis eligi possit: tenent Jn/ nocẽ. Berũ. ꝛ Cõpo. q̃ de iure cõmuni ad illa talis eli/ gi possit: arg. a cõtrario decre. cum in cunctis. §. inferioꝛa. ꝛ dicit idẽ eodẽ arg. per decre. s. e. ꝓterea. ad. c. lx. dist. p totum respondent illa correcta cõtraria cõsuetu dine: vel cum ibi dicaꝫ in archidiaconũ nõ debere quẽ assumi nisi sit diaconus: in ꝓpositũ nisi sit pbyter. ptz illa correcta per decre. cum in cũ cts. §. inferioꝛa que de ordine ni hil dixit: ꝛ p id quod ibi dicit si monẽti non fue/ rint ꝛc. et h no. Jnnocen. in pdicto. §. ꝛ de re iu/ di. cum olim. et Cõpost. eo. ti. du dum. j. ad decre. dudũ. ij. dicũt q̃ idẽ iudiciuz est quo ad pluraliꝛ tatẽ: vel allega tio fuit illa Ho/ sti. contra in de cre. pdicta ꝓte rea. ꝛ i decre. cũ in cunctis. ꝓ o q̃ fatẽ qõ no. Ber.

dispensatũ fuerit cuz aliquo quod non obstante vllo de/ fectu possit ad curatuz bene ficiũ ꝓmoneri: ꝓtextu illi⁹ dispensationis non poterit duo beneficia insimul obti/ nere. Decre. an. ca. I

g S qui defectum pa/ h titur natalium ex di i spẽsatione põt epi li/ k cite: si ei aliud cano/ nicum non obstat ad ordi/ nes ꝓmoueri minoꝛes: ꝛ ob l tinere beneficiũ cui cura nõ imminet animarũ dummo/ m do sit tale super quo per ipm de his que fi. a malo. par. ea. ex oze in glo. quia erat. et hec opinio expꝛessa erat in decisa ipsius decre. ex oze. ꝛ pbaꝫ optime de elec. dudũ. j. ꝛ ad id qõ dicit de capi/ tulis. lx. di. p totum. in quibus dicit q̃ archidiaconus diaconus et ꝓpositus pbyter deber esse. dico fm Ho/ sti. ibi subaudiendum vel subdiaconus: cũ in episcopũ etiam possit eligi de erate ꝛ quali. a multis. De filijs ꝓsbyteꝛoꝝ. (Sub bulla fuit. ꝛ alijs nõ legitime Ad. natis. ꝛ merito: quia nigrum de primis expꝛesse nõ lo/ quit. et ꝓpter plura infra dicẽda in dispensationis foꝛ mam q̃ referipti in Spe. eo. ti. in fi. Jo. an.

An sufficit attingere animum

Dilusio

Is qui. ¶ Sunt duo dicta. Scõm. ibi: Ille ve ro. Do. Emanault ad declaratiõnẽ eoꝝ q̃ no. s. e. ti. c. pe. ꝛ vlti. (et Guil. in Spe. ti. ij. §. nũc Ad. de epoꝝ in vlti. col. q̃ tenere voluit q̃ ex causa epi dispensare poterãt in sacris. fatebaꝫ tñ curiã tene/ re q̃ hic dicit. Jo. an.) g ¶ Defectuz. indistincte in telligo. put iacet de quocũq̃ defectu: siue sit spurius si ue adulterin⁹ vel naturalis: lz als quo ad successiones distinguaꝫ: nec ita de facili dispensẽt cum vno sicut cũ reliquo: ꝛ sic intelligaꝫ. s. de renũ. nisi cũ pidem. §. p/ sone vero ꝛc. est em dignus venia qui alieno vitio la/ borar. C. ō naturali libe. l. legẽ. (Idẽ Arch. alle. xxvij. Ad. q. j. idolatria. s. de cõiu. cle. c. ij. Idẽ Jo. mo. Jo. an.)

h Dispẽsatione. Nunqd ꝓmouẽdo dispenset: vide remissiones quas dedi. s. c. pxi. i ¶ Episcopi. in cõ trarium videbaꝫ. s. eo. litteras. vbi papa cum talibus in clericatu dispensat. sed rarto est. quia pericula fuit a papa. nam et episcopus poterat: vt no. Ber. eo. ti. c. vl ti. k ¶ Canonicum. facit quod dixi. s. c. pxi.

l ¶ Beneficium. intelligo simplex (ceiã si sit canonia Ad. ecclesie cathedralis fm Arch. Jo. an.) quia in persona tu vel dignitate eiã sine cura: vt. s. c. pxi. non credo q̃ dispensare possit: ad hoc in eo. ti. ꝛ de ꝑben. ca. vl. ꝛ de h de elec. dudũ. ij. m ¶ Tale. q̃ nõ paternũ imedia te sup quo nõ põt epus eiã cũ legitimo dispẽsare fm Hin. s. e. ex tua. Gof. in sũma huius ti. §. circa aliud. Bar. dixi. lvj. dl. in sũma. Ber. ꝛ. Ꝑ. de sam. in pdicta decre. ex tua. et Jnno eo. ti. c. vl. fm Jo. q̃ h no. lvj. dl.

in summa. ꝛ Tan. in dicta decre. sed dixit Hin. q si tñ esset eps ꝑ facere non auderet. Gof. ſ. de elec. innouit. Ral. in ſũma hui⁹ ti. et Hoſti. in dicta decre. renẽt contrariũ. (q tñ fateꝫ q curia tenet primũ. Joh. an.) Ad decre. pe. ſ. e. ti. reſpondẽt q de illegitimo loquit: de tali forte beneficio loqui voluit hec lra. vel itelligas de beneficio qđ habeat eccleſiaz curatã annexã: ad hoc ſ. de preben. ſ. eo. vel de beneficio qđ ex priuilegio cõſuetudine vel ſtatuto reqrat ſacrum ordinem: q cuz in ordine tali diſpenſare nõ poſſit ḡ nec in beneficio qđ illũ ordinẽ requirit: de cõſti. trãſlato. j. q. iij. ſi quis ob/ Ad. lecerit. ꝛ. c. ſi qs ꝓbendas. (Idẽ Archi. qui alle. ff. deleg. j. ſed et ſi res. ꝛ ſ. de preben. is cui. Et idem Johã. mo. qui dicit idẽ vbi ſtatuꝝ iuratũ p ſedem apoſtolicã cõfirmatũ nõ admittit illegitimũ. Jo. an.) ꝛ eſt ſi. qđ dixi. ſ. de reſcrip. ſi eo rpe. a Maiores. hoc intelige de ſeculari clerico. nam in ſeculari ſecus eſt: q ꝺ iure talis ꝓmouearur ad ſacros. ſ. eo. ti. c. j. lvj. di. c. j. et c. naſci. ꝛ hoc tenet Jo. lvj. diſ. in ſumma. Ber. ſ. eo. c. vlti. Gof. in ſũma hui⁹ ti. ſ. circa filios. nec p hoc intelligit diſpenſatũ in epatu. arg. de ſen. excõ. q: periculoſam. de conceſ. ꝓben. dilectus. vbi de hoc p Jnno. et Ad. Hoſt. xij. di. nos ꝓſuetudinẽ. ꝛ ſ. c. ꝓpt. (Idẽ ꝺ Archi. ꝛ idẽ Copoſ. ſ. de elec. cũ in cunctis. et Hull. in Spe. ti. ij. ſ. fi. ℟. qđ ſi diſpẽſatũ. Et de his queſtionib⁹ ad materiã ibi vide in ver. ſi ꝓcedentib⁹. ꝛ. ℟. ſe. Jo. an.)

b Sedis apo. nec ſufficit diſpenſatio legati: vt. ſ. eo. ti. c. pe. ꝛ dic vt ibi. Sed quero quare eps diſpenſat in criminalib⁹ ab adulterio citra: ꝛ nõ in defectu: Solu. (ſm Gof. ſ. e. fi. ꝛ in ſũ. eo. ti. ver. pe. Jo. an.) facilꝫ deleꝫ irregularitas ꝓuenies ex crimine. purgaꝫ eiꝫ p pniam nõ ſic in defectu. xxvj. diſ. deinde. vel maior eſt irregularitas ꝓuenies ex origine q̃ ex crimine: quia prima ex natura. ſecũda ex accidenti: ſed naturalia immutari nõ poſſunt vj. diſ. ℟. vlti. c Sedẽ. cadẽ ratione dico idem de illo cum quo diſpẽſaꝫ per epiſcopũ vt poſſit ad minores ordines ꝛ ad beneficiũ ſine cura licite ꝓmoueri: cũ eadẽ ſit ratio. d Defectu. ꝓpter hoc a ſecularib⁹ nõ repellit honoribus. ff. de decurti. l. ſpurij. ꝛ. l. generaliter. ℟. ſpurios. Jo. an. e Odio/ ſam ſ. de reg. iur. odia. cum ſuis concor. f Obtine re. cõcor. ſ. de ꝓben. nõ poteſt. ij. reſponſo. cũ cõcor.

epiſcopum valeat diſpẽſari. a Ad ordines qz maiores vel bñficia ſup qbus nequit epꝰ a diſpẽſare: ſine diſpenſatione ſedis aplice ꝓmoueri nõ poteſt. Ille vero cuz quo p c ſedẽ diſpẽſaꝫ eandẽ: vt ꝓmiſſo nõ obſtante defectu valeat ad beneficiũ etiã ſi curaz animarũ habeat ꝓmoueri: nequit ꝓtextu diſpẽſationis hmõi (quã expoꝛbitantẽ a iure oportet veluti odioſam re f ſtringi) niſi vnicũ bñficiũ obtinere. dẽ.

Ille cui quo ſup defectu orginis in curato bñficio fuerit diſpenſatum eo tacito ſup pluralitate diſpẽſationẽ obtineat nõ va/

Ji is cum quo fuit perſe. apo. diſpenſatuz: vt h non obſtante defectu natali/ i um quẽ patiꝫ ad omnes ordines ꝓmoueri valeat ꝛ obtinere beneficiũ etiã ſi curam habeat animarum: diſpenſationem aliam tacito de prędi k cto defectu poſtmodũ obti/ m neat a ſede ꝓfata: vt duo aut n plura beneficia ſimilẽ curaz habentia poſſit recipere ſi ei alias canonice conferanꝰ: et ea ſimul licite retinere talis diſpenſatio. Cũ nõ ſit veriſimile ſedem ipſam cũ illo prędictum patiente defectuz voluiſſe: ſi ꝓ fuit expreſſum: modum tacito de defectu impereꝫ diſpẽſatio: ſup pluralitate bñficiorũ nõ valet diſpenſatio: ꝓpter eandem rationẽ: qz non eſt veriſimile ꝛc. h Defectu. Iſte defectus tribus de cauſis ordinũ ꝛ beneficiorũ ꝓ Nota motionẽ impedit. Primo ob ordinis ꝓgenitiã. xxvj. diſt. c. pe. ꝛ vlti. de exceſ. pla. inter dilectos. C. õ dign. neqz famoſis. ll. xij. Scõo ob deteſtationẽ pene criminis quod punit i filio: vt ꝓ id puniatur pater. xxiiij q. iij. ℟. ſed q. ff. quod me. cau. l. iſti quidẽ. ℟. vi. Tertio ꝓpter incõtinentiam paternã q timeꝫ in filio. iuxta illõ: Sepe ſolet ſimil fillius ꝛc. vj. q. j. ℟. veruz. ꝛ ideo ſtilus eſt curie: ſi pene nõ ſit ꝛc. defectus aũt eſt ſz nõ culpa. lvj. diſt. naſci. et de pur. cano. accedens. (Ex his Ad. tribus inſurgit quarta. ſcãdalũ ſcz illoꝝ inter quos ꝓmouer. Jo. an.) i Omnes. caute ponit hoc in diſpenſatione: ꝛ ſup hoc vide quod no. Ber. ꝛ moderni. ſ. eo. litteras. k Defectu natalũ: ſup quo diſpenſationem habuerũt: ſed nõne ſublatus erat ille defect⁹ ꝓ prima diſpenſationẽ: pinde igit debet haberi ac ſi illegitimus nõ fuiſſet: ꝛ ſic eſt cõtra. ff. de edil. edic. l. qõ ita. l. diſt. ferrum. de reſcrip. eam te. in fi. ff. de nata. reſti. l. queris. littera infra cũ non ſit veriſimile ꝛc. ſoluit contra. nec ob. l. qõ ita. quia hic de origínis naturali defectu loquit: ibi de morbo accidẽtali: quod facilius tollitur: vt. ſ. dixi. c. ꝓpt. c. ferrum. loquitur quo ad ſalutẽ anime: ꝛ de peccatꝫ que purganꝫ. (A deo cui nil later. Ad. Sed hic ꝓma diſpẽſatio latebat ſm Jo. mo. Jo. an.) ꝛ ſic. c. eam te. ꝛ. l. queris loquunt de quadam plena reſtitutione natalium. (nõ ob. ſm Joh. mo. in aute. qui. Ad. mo. na. effi. ſui. ℟. tribus. ꝛ. ℟. adoptionis. colꝫ. vij. quia ibi de temporalium bonorũ ſucceſſione. hic de ſpirituabus que ſunt digniora: de ma. ꝛ obe. ſolite. Jo. an.)

l Sede ꝓfata. alius eiꝫ dare non poſſet. ad hoc fa. ſ. de ꝓben. ſuper eo. ꝛc. non poteſt. ꝛ. c. cum ſingula. ꝰ tenet Ber. de elec. dudum. ij. Bar. bzix. lxx. diſt. ſanctorum. et Jnno. ſ. de ꝓben. de multa. Hoſti. autem dixit q in diſpenſatione que habet fieri ꝓpter neceſſitatem vel vtilitatem eccleſie: eandem poteſtatem habent epiſcopi poſt decre. de multa. quã primo habebant per pdictum. c. ſanctorum. ſed illam que habet fieri ob prerogatiuam perſone facit ſolus papa ꝛ ſic intelligit ipſe. Pe. de ſamp. et Ab. dictam decre. de multa. in fi. ſed primam ſeruat curia: ꝛ hoc in prędictis iuribus. xxj. q. ij. ſi quis iam tranſlatus. m Duo. ex talis diſpenſationis virtute prima duo que habuit ſolum retinere poterit: vt ſ. de preben. non poteſt. ij. reſponſo.

n Curam. in curato eiꝫ ꝛ ſimplici bene diſpenſante epiſcopi ſm omnes: vt no. in decre. dudum. ij. de elec.

Quare eps diſpẽſet in criminibuſ ꝛ nõ in defectu.

a ¶ Momenti. No. Iras surrepticias ipo iure nō va/
lere: de h dic vt no. s. ō resch. ad audiētiā. ij.
Diuisio ¶ Altercationis. ¶ Tria facit. Primo declarat.
Ad. Scōo reprobat ibi: Et coertioni. Tertia p/
bibet ibi: Ipsis quoq; . (q lamech fuerit pri/
mus bigamus: habeť Beñ. liij. et. xxxj. q. j. quo/
modo virginib⁹. Jo. an.)

b ¶ Altercationis. Jhoc ideo dicit: q; olim super
h erāt opiniones dicebat Hug. q bigamus gaude
bat priuilegio cle/
ricali: z canonis
q; tenebať pōtra
re consuram. s. ō
vi. et hone. clerī.
clericus si tonsu/
ram. z erat de fo/
ro ec. argu. lxxxj.
dī. dicrum. et ad
minores ordines
ascēdere poterat.
xxxiij. dist. si dis
viduaz. ij. in fi. a
Ad. Jrto sensu. et. c. le
ctor. (Vbi de h
et plenī⁹. s. c. ij.
Frā. dicit p hoc
priuilz epos etiā
in minoribus di/
spensare non pos
se. Jo. an.) Jo. z
alij Jp. c. lxxxiij. dī. dsquis. z ibi hic altercatio: vbi dicit
tur dsquis clericus viduā aut sc̄dam vxorē duxerit om/
ni ecclesiastice dignitate priuilegio mox denudeť: laicali
sibi tm̄ cōlone priessa: z p illud denudeť videbať nō esse
puatus iz puandus: pūs ergo pstitutio declarat hoc si.
C. ar. tute. l. veteris. C. de postu. here. institu. l. quod cer/
Bigamus tum. C. de furtis. apud antiquos. c ¶ Bigamos. ve/
Ad. re vel interpraclue: vt q; duas vxores habuit. (Et pro
cedit hoc etiā si sc̄da nō fuit vxor ppter aliq̄d impedimē
tum q; prahens ignorabat. licet Arch. hic pra. de hoc
dixi. s. eo. ti. nup. sup ℣. q̄tū in ipis. Jo. an.) vel cum vi
dua vel corrupta contraxit. s. eo. de bigamis. xxvj. dist.
deinde. z hoc vez est de his qui sic in minoribus ordi
nibus praxerunt: sec⁹ si in sacris. s. eo. nup. z. c. a nobis.
Ad. (Idē Bull. z Bar. Jo. mo. z Arch. Boari J. qui dixit
in. c. de bigamis. s. eo. ti. q; si sacerdos contraxit cuz vi/
dua: vel duo matrimonia successiue: z postea committit
homicidiū p hāc decre. punitē per iudicē seculare. Jo.
an.) d ¶ Omni priuilegio. qō multiplex est. xvij. q. iij
Priuilegiū si ds suadente. s. de fo. compe. c. ij. z hoc quo ad psonā.
clericoz Item q; nō vexenť aliqbus vexationibus in psona vel
rebus. C. de epi. z cle. l. j. z. ij. z. l. generali. z. s. de vi. et
hone. cle. c. vi. z ideo dicit omni priuilegio. z comprehēdit
etiā priuilegiū fori: z hoc sequeť. e ¶ Addictos: id est
astrictos. C. de epi. au. l. addictos. f ¶ Consuetudine.
que erat in qbusdā locis frācie: non g valet consuetudo
in hoc casu: siē nec in illis. s. de psue. c. j. z. ij. s. de clec.
q; sepe. de qua dic vt. viij. di. frustra. de consue. c. vlti.

g ¶ Anathemate. interminatio est non canon late sñie
qō pbatur de surrepatro. relatū, de quo dic vt. s. de sa/
gīt. c. vno. de simo. sicut tuis. z p Jo. lxiij. di. salonita/
ne. (posset ergo excōmunicari: vt h ppter penā. xj. q. iij
nemo episcopoz. Item extraordinarie puniri in aut.
de san episco. ℌ. penult. C. de epi. audi. l. minime. instl. de
iurelur. ℌ. j. Jo. an.)

Ad.

Diuisio

Questio

Roma / na.

¶ Sē
tētia ex
cōlcationis i all/
quem promulga
ta ex culpa pro/
pria nō ē ad eius
vicariū extenden
da. h. d. fm Zen.
Et tria facit fm
Jo. mo. Primo
statuit. Secūdo
rationem ponit.
Tertio tacite q̄/
stioni rñdet. Se
cūda ibi: Cū nō.
Tertia ibi: Ea
tñ. Jo. an.

h ¶ Excōlcati/
onis maioris. nā
excōlcatꝰ minoꝝ
ea q̄ sūt iurisdi/
ctionis exerceat: vt
s. de cle. exco. z
mi. si celebrat.

i ¶ Rationabi
li causa. aliter nō
debet ferri excō/
municationis sē/
tētia. j. de sen. ex/
cō. cū medicina/
lis. et potuit esse

Omana ecclesia: z. j. Cuz Bemeñ. archiepiscopus in
officialez alicuius
h suffraganei sui excōmunica/
tionis sententiam ex aliqua
i rationabili causa profert: il/
k los qui vices ipsius gerunt:
l ppter hoc excōmunicationis
vinculo nō astringit. ¶ Cū
m non cōmunicent ob id offici/
n ali eidem in crimine: qui ec/
clesiastice censure districtiōe

vel habitum clericalem. De officio vicarij. Inno. iiij. Successor officialis excōmu
nicari excōmunicatus nō est
nisi in crimine damnato com
municet: illa autem que exer
cet illo excōmunicato manē/
te non valent: si iurisdictiōe
solum ab eo recepta hoc facit
Jo. an. ca. I

Atercationis anti
que dubiū psentis
declarationis oza/
culo decidentes:
b bigamos omni priuilegio cle/
ricali declaramus esse nuda/
tos. ¶ Et coertioni fori se/
c cularis addictos: consuetu/
dine contraria non obstante.
g ¶ Ipis quoq; sb anathema
te phibemus deferre tōsurā

rōnabilis causa: cū officialis epi peccat in his que sūt
iurisdictionis: q; idē est pistorū epi et sui officialis:
tunc archiepi eos sicut epos puntre pñt. j. de ap. roma
na. j. rñ. Si vo officialis epi aliq̄d posset vel face/
ret vt puatus: tūc archiepus eum plus puntre nō pos/
set nisi sicut alios subditos epoz. in casib⁹ no. s. de of/
fi. ordi. pastoralis. z hoc pbatur J. de fo. cōpe. romana.
ℌ. ij. z vi. k ¶ Ipi⁹. officialis vl officialat⁹: nec pu/
tes q; officialis aliū officialē generalem dare possit: ad
hoc. s. eo. clericos: vbi de hoc p Hostī. et Bar. licet spe
ciale causam delegare possit: et etiā plures. ff. de iudi.
l. cū prōt. posito tñ q; generalez officialē dederit: sicut
interdū fit de facto: ille rñ excōlcatꝰ nō est: vt hic dicit
vel hic non vt q; officialis ipe officialem dederit: sed
epos aliū officialē dedit excōlcato. Primo queritur an
excōlcatus sit scōs: z videbať q; sic: cū lata esset snia in
officialē. ad h rñdet: q̄rī soleť q̄d si q̄s delegauit causaz
postea excōlcaťur nūq̄d exprauerit delegati ptās: de h
recurre. s. de offi. delega. iz. z q̄ non expiret bene. fa. J.
ti. prōxi. si is cui. si vero epus est excōlcatus: nec ipe nec
ipius officialis: cū eoz idē sit consistorium: de causis
cognoscent: q̄d ergo tūc fiet: adeať papa vt prouideat
s. eo. ii. de supplen. ne prela. c. j. l ¶ Propter hoc. s.
q; gerūt vices officialis ex cōmissione epi vel ipius of
ficialis facta ante excōmunicationem: vel dic vt. s.

m ¶ Ob id. sez q; gerunt vices eius. n ¶ Crimine.
quia tunc eadem sentētia sunt ligati. s. de sen. excom. si
concubine. o ¶ Qui. ita construe: q̄ sez officialis nō
artať districtione censure ecclesiastice: et pro eo q; suū
tē. g si ideo essent excōlcati: tūc successores eadem snia

ligarent. pone in terminis. Excōlcauerat archiepūs epm monuerat officialē ꝙ de causis nō cognosceret: qui non desinebat: excōlcault eū: successor particlpault in crimine damnato vnde ligatus est. (Idē fm Jnno. in illo ꝙ in officialatu sibi deseruit: vt stat iurt coꝛā illo. Jo. an.)

Ad

alia lra est: in plurali exercēt et arrant nisi dicat eo ꝙ vices gerēres exercent officia/lis officiū: non liganť sententia.

a Jpi. s. vicarij officialium.

b Vices. officiales saltem nūc excōlcati.

c Tum. alias tū: alias taliter: ꝛ dic talit. i. ceriā ꝓpter alias cām nō ꝓpter officialitatem.

d Tārū. ergo si ab epo secus: qr officiali excōlcato si epus alij committrat: tenet cōmissio: vt supꝛius dixi.

e Recipiunt de facto: qr de iure ille iurisdictionē demandare nō pōt qui excōlcat est. extiij. q. j. audiuimus. de re iudi. ad probandum.

f Vigoꝛē. nō em potuit excōlcatus qō non habebat cōmittere. j. q. vij. daibertū. de iurepat. ꝙ autem. in casu tū excōlcatus vtit iurisdictione. j. de her. pñdentes. ꝛ ē specialis casus in odium hereseos. Jo. an.

Diuisio

Jcet.

Primo ponit dictum. Scōo excipit ibi: Nisi. Jo. an. Et fuit decre. tracta de quadā extrauaganti. Alex. iiij. que incipiebat dudū: vbi quidam officialis epi abbatez depositerat: qui appellault ad archi/epm ꝛ officialis archiepi sniam confirmault: appellatū fuit ad papā ꝛ papa prędictas snias infirmault. (Per hāc glo. soleo ponere exemplū in decre. cām. ij. de iudi. ꝙ similitudo cause reddit iudicem suspectū: qm vt ibi scripsi sup ℣. pene. Jo. an.) qō hic ō tenebat Hosti. de instit. ex frequentib. (ꝛ Bull. in Spe. de inquisi. ad fi. j. colū. Jo. an.)

Ad

Noia officialis ꝓpās

g Officialem. qui interdū missus do/minicus appellatur. de regu. c. ij. de frigi. ꝛ male. c. j. officialis iste ordinaria habet iurisdictionē. Interponit em decretū in alienationib rei minoꝛ ꝛ emācipationibus: ꝛ oia q ad iurisdictionē pinēt expedit. C. de offi. eius ꝙ vices al. iu. ob. l. ij. (vbi hoc tenet Accur. Jo. an.) et. j. ō iudi. c. vlti. sed talia cum cause cognitionem requirant fm leges nō delegant. ff. de offi. pcon. l. nec ꝙcꝫ. §. j. ergo sequit ꝙ ex iurisdictione ordinaria hoc facit non ex delegata fm Jnno. ꝛ Hosti. ꝙ hoc nota. ē. titu. sua et Bull. in Spe. de ordi. in ꝓin. Hof. contra. in sūma isti ti. ꝓmū tene: ꝛ adde rōnē decre. ē. eo. lib. de consuetu. c. ij. ꝛ qō ibi dixi: licet aūt negare nō possit eos iurisdictionem habere ordinariā: tū non in oibus recurrit ad eos sicut ad dantes: hinc est ꝙ de casib hic ꝛ j. c. ꝓi. expressis sine speciali mādato se non intromittunt: nec etiā de spiritualibus: vū lras cōmendatitias ad ordines dare non possunt: vt. ē. ti. de tempo. ordi. cū nullus. §. j. nec officialis archiepi ꝓsente vel vicino archiepo in suffraganeū excōmunicationis suspensionis vel interdicti fert sniam. j. de offi. ordi. c. j. in fi.

h Episcopi. vel cuiuscūꝫ alterius: cū eadē sit ratio.

i Generalit. nō ergo tanta valet gen⁹ quo ad singula quantum speci/es. de hoc. extiij. di. cꝫcꝫ. de offi. ordi. si sacerdos.

k Cōmittantur. sed pone epi scopus dedit vicarium generalē ꝛ in mandato ex pressit aliqō de istis qō requirit speciale manda/tum ꝛ secuta clausula generali: ꝛ oia alia que per nos possumus: etiā si mādatū exigant speciale: queritur an talis oia spe/cialia possit: ꝛ dixit Hosti. ē. ō offi. archidia. si/gnificasti. per ipsam decre. et ꝓ de cre. sedes. de re/scrip. et ꝓ. l. ff. si cꝫs cau. sed et si §. quesitum. et ꝓ ea que not. de cō/mo. c. vno. ꝙ oia poterit: qō satis

Casus

administrationibus amouendi: trāsferri nolum⁹ in eūdē.

k Nisi sibi specialit hec cō/mittant. Idem.

Ver. gene/rali cōmissione officialis bñficia cōferre nō pōt. Jo. an.

ca. III

Um in gene/rali cōcessione nequa/cꝫ illa veniant que non esset l quis verisimiliter in specie cō/cessurus: nec regulariter do/nare valeatis: cui bonorum m administratio etiaz libera est n cessa: officialis aut vicarius generalis episcopi beneficia p cōferre non possunt. Nisi beneficioꝛ collatio ipsis spe/q cialiter sit commissa. De offi/do et potestate iudicis dele

videt ad instar. pcur. vt j. de ꝓcura. ꝙ ad agendū. §. j sec⁹ si aliqd de spālib⁹ nō expssus fuisset: vt ibi. j. rū.

Diuisio

Um in generali. Premissa duplici ratiōe ponit dictum. a quo scōo excipit ibi: Nisi. Jo. an. Declarat no. per Hof. Jnno. ꝛ Hosti. de ꝑben. dilecto.

l Verisimillē. No. inspiciēdū quod est verisimile. concoꝛ. ē. ti. ij. c. vl. ꝛ habet hoc locū etiā vbi est generalitas: vt hic et vbi est obscuritas vt j. de regu. iur inspicimus.

m Concessurus. ad idē j. de pe. ꝛ re. si epi/scopus. ꝛ j. de re. iu. in generali. cum suis concoꝛ. ꝛ idez in obligatione. C. que res plg. ob. pos. l. j.

n Nec regulariter. Secunda ratio huius dicti: ꝛ ideo dicit regulariter: qr casualiter secus: vt si iusta ratione motus donauerit: vt pura magistro: vel si donare ei permissuz sit vel rōne ꝓfone ipius cui concessa est administratio: vt sit filius senatoꝛis. ff. de admi. tu. cū plures. §. in ꝓmis. ff. de tuto. ꝛ ra. dis. l. j. §. j. et. ff. de dona. l. filiussa. j rūso. ij. et. iij. de hoc no. ff. de pac. contra iur. in fi.

o Libera. in cōferēdis beneficijs est liberalitas in cui dando: iz non in dando fm ea q no. ē. de ꝑben. relatū. ꝛ. c. inter cetera.

p Nō possunt. in contrariū vi debat ꝙ decre. j. de instit. ex frequētib. ꝛ. ē. de ꝑbē. dilecto. sed i la tura nō obstāt qr in decre. ex frequentibus. non dicit ꝙ officiales possint cōferre: sed ꝙ possint cōfirmare: et hec sunt diuersa: vt patet in. c. se. va. quod bene cōfirmabat ab episcopo cōfirmandos. de malo. et obe. cū olim. j. de instit. c. ij. ꝛ tū nō confert beneficia ad sollus epi collationē spectantia. ē. ne se. va. illa. ꝛ j. eo. ti. c. vno. ad idē j. de ꝑben. cū in illis. dec. dilecto. nō dicit ꝙ approbatio illi facta per generalē ꝓcu. valuerit.

q Cōmissa. no. ꝓ his que not. Jo. Ber. ꝛ Hosti. ē. de ꝓcel. ꝑben. cōstitutus. dixerūt em ꝙ episcopus non potest specialiter conferre collationem alicui⁹ ꝑbēde q nondū vacat: qr id posset fieri in fraudem vacaturaz: quia em non posset mihi promittere primam vacatu

rū: dare fratri vel amico meo prēbendā cōferendi primaz: z hoc esse nō potest. z sic intelligāt decre. p̄dicta. cōsti/
Ad. tutus in fi. sed generaliter cōmittere collationem bñfi/cioz ad se spectātiū bene potest. (et ꝑ facit vlcartū sup quo vide. q̄ no j. ti. ij. c. pe. in fi. antepenul. glo. et j. de p̄ben. statutum in glo. fi. Joh. an.) vt hic. et. xvj. q. j statutimus. z per petuo etiam posset hoc ius committi alicui dignitati vel in genere: vt. ē. de instl. cum venissent vt in specie: vt. ē. pastoralis. xvj. q. ij. visis. (rene q̄ scripsi de censi. cum venerabilis sup fi. ij. glo. ver. tamen hoc puto. Jo. an.)

gati. Inno. iiij. Cōseruatoz a manifestis defendit iniurtis: et iudicialem indaginem nō exercet. Jo. an. ca. I

STatuimus vt conseruatores quos plerunq; concedimus a manifestis
b iniurijs et violentijs defendere possint quos eis cōmittimus defendendos.

¶ Nec ad alia que iudicialem indaginem exigunt: suaz
c passint extendere potestatez.

Alexander quartus.

In coactionib⁹ ꝑ penis pontificali dignitati deferē. Jo. an. ca. II

STatul/mus.

¶ Sūe
Diuisio due partes. In ꝓma ꝓmissio. In scōa ibi: Nec ad alia phibitio. Jo. an.

Cōseruatoz a ¶ Conseruatores. quia materia conseruatorum in ti. ti. isto hic z j. c. ꝓpol. z. c. vlti. posita est: nota conseruatores delegatos esse: z vt dicebat Bern. de istis conseruatoribus per iura antiqua parum vel nihil habeba/mus. possunt tamen dici conseruatores episcopi qui habent conseruare z defendere viduas pupillos z orpha/
Ad. nos. (z alias personas miserabiles. ē. de cen. licer. ē. c. significantiū. Jo. an.) ab oppressionibus z iniurijs. de
Ad. fo. cōpe. ex pte. b. z. c. ex tenore. lxxxvij. dist. c. j. z. ij. xxiij. q. v. administratores. scire debes. ꝙm Inno. z Host. Johan. an.) q̄ isti conseruatores interdum dantur vt aliqs defendant contra latrones vel predones. interdū contra eos qui coz ꝓtullegia infringunt. interdum latius: vt defendant ab iniurijs z offensis. z in nullo dicetorum casuū habent iudicialem indaginem vt hic et j. eo. c. vl. de manifestis. ergo solūmodo habent cognoscere: et intelligē manifesta illa que notoria sunt z ita patientia q̄ nulla probabili tergiuersatione celari possunt: vt de verbo.
Quæstio sig. ex parte. de cohabi. cle. et multe. c. vlti. Sed quid si negetur offensa notoria negatione videtur fieri res dubia. C. qui ad liber. procla. nō ll. l. iij. Dic quod bene p/bationes recipiet conservator an factum sit notorium: vt sic videat an sua sit iurisdictio. ff. de iud. si quis ex aliena. ē. de rescrip. super litteris. alias enim istorum officium esset inutile. z si inueniet factum notorium pronunciet: alias desisteat. non enim habet potestatem simpliciter defendendi iniuriam sed qualificatam notoriaz scilicet. habet ergo conservator vocare reum: et si confitetur factum bene quidem si neget: super notorio probationes recipiat: si autem confitetur factum: sed dicit se id suo iure fecisse. Dicunt quidam quod virtus se intromittere non debet. Alij contradicentes q̄ probatiōes recipit sup notoria offensa. ad hoc. ē. de elec. bone. alias facile eēt conseruatorum officium deludere. vnde si videatur conseruator probabilis negatio non procedat: alias punit sicut notoriū: dicebat autē olim. Ber. q̄ sicut delegat⁹ recusari poterat: sic z ꝑseruator: postea. (a qua Inno. B tenentis: z hoc placet Host. z Archi. z ex eadem rōne dicebat Inno. q̄ procedere poterit parte per ꝓtumaciā absētē remittit ad no. de cohabi. cle. z mul. vīo. Jo. an.) murault dicens: qō quia in notoriis non admittit⁹ recusatio vel appellatio: conseruator aūt nō cognoscit nisi de notoriis ergo recusari nō poterit. ē. ō appel. proposuit. et. c. cū sit. dix/it etiā talē conseruatorē inuocare posse auxiliū brachij secularis. ē. de offi. ordi. c. j. z c. quoniam. z. xx/ij. q. v. administratores. Jo. andre.

QVia pontificali digni/
a tate pditis ob reuerē
e tiā sacri officij quod exercent plurimum deferri conuenit:
f z eos plus alijs honorari de
g cet: vt cuz a iudicibus vel cōseruatoribus a sed. apo. deputatis contra eos ad coactiones aliquas siue penas fuerit ꝓcedendū gradus z modestia in hmōi ꝓcessu seruet.

¶ Ita qō eis quadaz condigna reuerentia supportatis
h ingressus primo ipsis ecclesie
i vel sacerdotale interdicatur ministeriū: ac deinde ab officio suspēdant: z subsequēter aggraueť censura ecclesiasti/

b ¶ Defendere. hoc intelligi potest de commissa et committenda: pone enim paratos ad exercitus et violentiam inferendā illis quorū cōseruator est phibere poterit excommunicare et punire: de sen. excō. sacro. z j. eo. ti. romana. §. caueant. in commissa defendet per districtionem ecclesiasticam compellendo iniuriatores vt satisfaciant leso: et etiam seculare brachiuz inuocando vt superius dixi. c ¶ Indaginem: id ē cause cognitionem: seu ipius examinationem: quia dubia sunt: et si de talibus se intromittant: penam incurrunt: de qua j. eo. c. vl. §. vt autem. nec valet quod agit vt ea. decre. §. vlti. que est glo. istius. §.

Diuisio QVia pontificali. ¶ Premissa causa ponit cōstitutionem in genere: quā sēcō specificat ibi: Ita q̄. Tertio excipit ibi: Nisi. Joh. an. Exemplificat qō
Ad. habetur. ē. eo. sane. ij. z. c. pastoralis in ꝓn. (Guil. hāc decre. allegabat sub ti. de pulſ. In Spe. de sen. ꝓcla. §. vt autem. ver. quando q̄. Jo. an.) d ¶ Predictis:
Ad. id est prē aliis doratis. (Archi. exponit: id est sublimatis et ornatis. Jo. an.) e ¶ Officiū. concor j. de sen
excom. quia per culosuz. et. xj. q. iij. absit. f ¶ Decet. inspicimus quid deceat. sic. ē. c. iib. de elec. cum nō deceat. cum suis concordan. (Et dicentia ꝓprie respicit ho
Ad. nestatem. ē. de vo. magne. Jo. an.) g ¶ Judicibus. potest referri ad hoc quod j. sequitur deputatis. vt pūcta hic: z dic iudicib⁹ cuiuscūq; Idē Archi. h ¶ Ingressus. et si durante tali interdicto in ecclesia solenniter celebrat irregularis efficitur. j. de sen. excom. is cui.
Ad. (et ibi dicam q̄ hic dicit Archi. Jo. an.) i ¶ Sacerdotale. sine quo pontificale officium exerceri non pōt.
Ad. ē. de excē. ꝓla. ex litteris. (Scias q̄ suspensus a pōtificalibus rantū in illis celebrando non fit irregularis ꝙm Guil. in Spe. delega. §. iusta. ver. quid si quis epi/scopus. Jo. an.) sed videť q̄ ab ipo principio isti acri⁹ q̄ relictā puniri deberēt. v. q. vl. pbyteri q̄ est lex. C. epi. z cle. l. pbyteri. vbi dicitur q̄ multo maiori pena sunt digni: q̄bus cū plurimū honoris p nr̄am iussionē delatū est occulto reperiunt in crimine. lex illa loquit de illo q̄ deliquit in eo in quo honorabat. s. in sacerdote.

in testimonio dicendo honorar: vē nō torqueat: et lō vel rū racuit vel falsum dixit: vel dic q maior pena minor est in maiore: fm ea que no. de clerī. vcna. c.j.

Quæstio a Aliter. vt. j. nō supportentur tanta modestia: vt q iniurias vel cōtumelias ꝓba ꝓferī in iudicē. ē. de pe. di lecr⁹. Quid si iudex non seruata forma hui⁹ decr. starīz excōicet vl̄ suspendat episcopum vel superio/rē: teneri ne sniam:

Ad dic q sic. (vide q dixi in decre. sanc. sup v. interdicat. Joh. an.) licet reprehendendus sit iudex q hāc modestiā nō seruauit. ꝓ. q. iij. c. j. de sen. excom. sacro.

J duo ex. Nō di/uidit. ꝑmitte q si delegatus pape subdelegat: non in totū facit gradum ita q de ei⁹ subdelegato ad ipm subdelegantē debeat appellari: vt j. eo. si delegat⁹. z. ē. c. sup q̄stionū. sz istud fallit in casu hui⁹ decre. Do. Edita est hec decre. ad declarationē q̄ no⁹. B. Jnno. et

Ad. Host. ē. e. sup q̄stionū. ℣. si vero ad fi. (hanc decre. ꝓx/ime gloſauit Archi. de glo. decre. sup q̄stionū. z de expe/ditis. j. e. si delegatus. q p⁹ea cācellauit. Jo. an. z Guil. i Spe. de ap. ℣. nūc tractemus. ℣. q̄d si tres. Jo. an.)

b Duo. idē de vno z multo fortius: quia maior dubitatio est qū duo ex trib⁹ subdelegent: q̄ qū vnus cū. vi debeat eē inspici debere maiorē numeꝝ: q: j duo erant subdelegati: z tert⁹ delegar⁹: q: maior ps huius iurisdictionis subdelegata erat: nō videbat appellandū ad ꝑmū delegantē: sz secus est: vt hic vides. cū eī in ꝑ casu diuersis respectibus emergāt aduersa: eligere debem⁹ q̄ minus in se hz captionis. ff. de reg. iur. quotiens. ca. ꝓtiosum eī esset si de pari ad parem appellaretur. Ad

Ad. ꝑmū ergo appellari delegantē debebit. (dicit Jo. mo. q cum hoc casu simus extra. ℣. porro q est exceptio a regula illa. ij. q. vj. ad romanam. tenenda est regula hoc casu expresse non uitiata Jo. an.) c A se. apo. ideo dictū q: delegat⁹ ab alio non delegat. ē. e. pastoralis. ca. vlti. C. de iudi. a iudice. d Duobus alijs. idem si subdelegarent illi collegę: sed de hoc videbatur dictū. ē. e. sup eo. ℣. si vero fm vnā lecturā q̄ ibi amplectenda est: quia si ibi q̄reret deeo q torū subdelegauerat: ñ erat q̄stio: q: ꝑ precēdia decisa erat. e Nō in totū. bene dicit: q: si in totū subdelegasset nō esset q̄stio: q: tūc semp appellaꝝ ad ꝑmū delegantē. ē. eo. sup q̄stionū articul. ℣. porro. f Cū delegato. no. q: si in rescripto esset clausula q si nō oēs: z duo cōmitterent: tertius se excusaret nec cōmitteret in hoc casu in illis duob⁹ subdelegatis ad delegatos subdelegātes appellareꝝ: z nō ad primū delegantem: cessat eī ratio: z hoc voluit hec lra. g Ab ip/sis. delegato z subdelegatis. h Cōdelegatos. quia appellatio est de minori ad maiorem. tē. hic aūt partim appellareꝝ de pari ad parem: q̄ esse non pōt: z adde q̄ dixi. ē. e. ll. de consue. c. ij.

a ca J eos: Missi forte aliter fieri suasarit nimia contumacie ꝓtenuitas siue culpa.

Boni. viij. Delegato ꝓcedere cuz duobus subdelegatis nō in totū ad papā nō ad cōdelegatos appellari ox. h. o.

b J duo Jo. an. ca. III

c ex trib⁹ a se. ap. delega

d tis duob⁹ alijs nō i totū sub

e delegauerit vices suas: ipiq;

f subdelegati cuz delegato tertio in causa ꝓcesserint delega

g ta: si appellaī ab ipis non ad

h cōdelegatos: sed ad ꝑmū delegātē tantūmō appellari debebit. I dē. Tres calus po/

J e contra. Sunt tria dicta que parēt. Scōm Dluſſo ibi: : Cū ār. Tertiū ibi: Idē t. Do. Et reꝓbat ꝑma ps q̄ no. Jnno. ē. eo. cum sup. z apꝓbat q̄ ibi nor. Host. z Abbas. Et ꝓbabaī olim p decisaz ipius decre. z ipe Host. j. codē sup questionū. ℣. qui vero. z j. de appel. legitima. z Guil. in Spe. de recu. ℣. vl. v. q̄d si vn⁹.

i Duob⁹. idē si ex plurib⁹. cuz eade sit ratio.

k Non pōt. est ergo necesse q de eius impotē/tia pareat antecꝫ collega procedat ē. e. prudentiam. secus cum scribitur: vt j. eo. cum plures. j. rūso.

Causa ꝓxi/malis. vnde non videbaī q de impedimēto cognoscere deberet: q̄ sibi cōmissum nō videbaī: sed cognoscit an sua sit iurisdictio. ff. ō iudi. si quis ex aliena. ē. de rescrip. sup litter. sic er hic cognoscit an collega suspectus sit: vt sic videat an sit iudex sine illo ex culpe vigore. m Sede apostolica. idem videretur in delegatis ab alio. (Nam et ordinarius et delegatus ꝓncipis apponere possunt hanc clausulam fm Gof. in summa huius titu. ver. ītē quid si ordinarius. Nam et in compromisso apponitur. ē. eo. vno delegatorum fm Archi. punctum tamen glo. non tangit. Jo. an.) nec ob j. ℣. ꝓxi. quia ibi loquitur fm hanc rationem vbi vnus solus est delegatus. (vel plures sine clausula. Job. an.) n Legitima. Recusatur iudex ꝓpter vnicaz causam. s. ꝓpter suspitionem j. c. ꝓxi. sed illa ex multis causis insurgit. Pone exemplum. ē. e. causaz que. et. c. cum. R. z ca. insinuante. de iudi. causam que. vt lit. non contest. accedens. j. z. ij. de ap. ad hoc. z. c. postremo. cum similibus. Jo. an. (de quibus vide in Spe. ti. j. ℣. superē. dicit hic Archi. q̄ iusta causa esset recusandi si procuratores sibi causam committet: vel ꝓius per actorem consultus respōdisset cum ius habere. per. l. ꝓtor. ff. de iurisdi. om. iudi. alle. q nor. Jnno. de offi. ordi. irrefragabili. ll. vt ibi scripsi super glo. vel per decanum et dicā post Host. j. de appel. legarum. Jo. an.

o Probari. bene dicit coram quo habeat probari: et per quem habeat expediri: sed non dicit coram quo habeat proponi: coram quo ergo proponetur an coraz ambobus: an coram altero tantum: satis videtur per istam decre. q coram omnibus sit proponenda: et coram collega probanda olim dicebat Jnno. ē. eo. cum super. q licet bonum esset coram omnibus proponeretur: sufficiebat tamen si ꝓponeretur tantum coram recusando: cum arbitri deberent cognoscere q̄ hodie posset locum habere in delegatis datis sine clausula: vt j. sequitur. (vel cum clausula. q si non omnes. tu cum altero et is ad quem sermo dirigitur recusatur. Et idem in clausula de qua. ē. eo. coram Archi. q̄ placet Johānes andree.) Sed nunq̄d medio tempe pēdēte proba/

rione eorū collega poterit ipe collega in principali p/cedere: z videt qō sic: qz medio tpe ille cognoscere non pōt ꝙ ex vigore clausule collega cognoscere poterit. sed dic ꝙ: qz primo cōstare debet de impotētia antecēs sol⁹ pcedere p ſſit. ſ. c. prudētiā. sed pendēte causa suspi/tiōis illevult inē esse nec adhuc apparet eū non posse: igit colle/ga in principali non pceder. sed Jo. cardi. sentit ꝙ. z dicit ꝙ me/dio tpe est locus dicte electiōi: ꝙ ꝙ si non oēs zē. ſz dic ꝙ expecta ri dz finis cause. ad hoc optime. ff. de excus. turo. l. diximus circa prin. ſz nōne ho nor est iudicē eē vr. ſ. de ap. vt debitus. z C. qñ quo. nō est ne. l. oēm honorē. et maior honor videt solus iudex esse cēs cū alio: ad hꝰ ſ. ō cōcel. pben. c. vl. videt ergo collega suspectus in pnun ciando facilius illū suspectū vt solus iudex remaneat. sed dic ꝙ licet iudici debeat honor: tñ idē onus: vt. ſ. e. pastor. alis. ibi exonerare. zē. z. ff. de mu. z ho. l. vl. ſ. iudicādi. vnde nō est ibi tanta suspitio: qz non pſumit quis appetere onerosa: z ideo in his raciturnitas non habet ꝙ cōsensu. ff. de pcu. filiuſſa. ſ. inuitus. z dixi ō hoc. j. de reg. iur. is qui tacet. Preterea si male pnūciat in hoc casu nō deest appellationis refugiū. j. eo. ab arbi/tris. (Et si nō appellaret grauat⁹ trāsiret interlocuto/ria in rem iudicatā: vt scripsi post Jnno. et Hoſti. in decre. prudentia post prin. sup ver. constare. Jo. an.

a Clausula. ex quo ēm simpliciter dati sunt: vnus sine altero pcedere nō pōt. ſ. eo. causam matrimoniū. et c. vno impedito. ergo vno ita ꝙ non possit cōmittere alij pcedere nequeunt. Jo. an. b Cū añt. ſ notat Ber. ſ. c. sup questionū. ſ. quēvero. in vl. glo. z Hoſt. ibidē. c Episcopi. idē in subdelegato delegati pa pe: qui delegauit nō in roruz vt in pdicto. ſ. quē vero. (Idē ꝙ post Jnno. dixi in palle. decre. sup questio/nū ad fi. sup. ꝛ. auditores. ibi renet ꝙ etiā si rotū dele/gauit antecēs subdelegatus citet pponet z pbabit re/cusationis cā coraz delegato. bene fa. j. c. ij. de materia. vi. ꝙ scripsi de ap. cū spāll in glo. ppriū. z in spe. de re/cu. ſ. fi. (in fi. Jo. an.) si añt ipse eps recusaret eligeren tur arbitri. ſ. de ap. cū spāll. ſz āre tūc nō audit supior sicut z hic. rō: qz iurisdictio ordinaria fauorabilis. Jtē nō ita de facili pōt haberi superⁱ ordinariⁱ licet inter dū possit: sed ad ea ꝙ frequētⁱ zē. ff. de legi. nā ad ea sicut nec sic de facili pōt q̄dri papa: z ideo si recusatur delegat⁹ ipius tur ad arbitros: omni ergo casu papa laboriꝫ z expēsis ptū voluit puidere. d Idē, ē scz ꝙ coraz ēpo pbabit cā recusatiōis. z hꝰ no. Hoſt. ō ap. legitima. e appellari. nec valet pscribo in j. riū: vt. ſ. c. ll. de cōsue. c. ij. z sic no. ꝙ scz quo aꝑ qdā sit idē cōsistoriū epi z sui officialis: nō tū ꝙ ad oia. ad idē ſ. ti. pri. c. ij. z. iij. ſz nōne appellatio z recusatio sunt paria: vt. ſ. de appel. sup eo. ij. rūo: dic ꝙ istud intelli gīt quo ad modū: vt ibi no. j. sicut nō admittit frustra

bebit. Ubi vero nō est di a cta clausula in rescripto: de/bet sup hoc ad arbitros re/b cursus haberi. Cū autem c delegatus epi recusatur: re/cusationis causa coā epo est d pbanda. Idem est si officia lis recuset eiusdē: licet ad ip/sum ab eodē officiali neque/e at appellari. Idem. Utrū gult tria tpa ad sciēdū an iu dex suspectus cōmittere pos sit: qz aut non est ꝓposita re cusatio z tūc in totū p eū fa cta cōmissio tenet: aut ē ꝓpo

posita ſz nōdū ꝓnūciatū. su per ea. z tūc volēte recusato re cōmittere pōt alis nō: aut tā ꝓnūciatū. ē illū esse suspe ctū. z tūc etiā volēte recusa tore cōmittere neqt. Jo. an.

f Uder ab apo. se. a. V g dat⁹ cui⁹ legitīe recu sari valeat vt suspect⁹: pōt li cite vices suas cōmittere: añ h cui⁹ recusatio ō ipm ꝓponat z si in totū cōmiserit: recusa/ri vlterius: aut facta p eum i cōmissio ipugnari nequibit: k quod posset si sibi de iurisdi/

poria appellatio: ita nec frustratoria recusatio: vñ recu. so z si nō grauer: tñ nō appello nisi grauer. appello a iudice in quē cōsensi: quē tñ nō recuso: in multis alijs est dissimile: z quo ad casum nostrū est rō: qz ſz de na/tura appellationis sit vt eatur ad maiorē vt dixi. ſ. c. ꝓxi. non sic in re cusatione vt pa/tet. ſ. j. rūo. et in hoc itur ad ar bitros: vt. ſ. eo. suspitionis. z de ap. cum speciali.

Vdex ab. Dilatio

I Sunt erta dicta. scōm ibi: Post recusa tionem. tertium. ibi: Extūc. Do. declarat notata per Berū. ſ. de ap. secūdo requi rīs. in glo. pe. et per modernos ibidez. (et de ap pel. cum specia/li. Johan. an.) z per Hoſ. in sum Ad.

ma. de ap. ſ. dubitari. (et eo. titu. postremo. Joh. an.) Ad. et Bull. in spe. de recu. ſ. vlti. ver. sed quid si is iudex partes patet. Joh. an. f Apo. se. ideo dicit: quia delegatus ab alio nō delegat: vt dixi. ſ. e. si duo.

g Legitime. aliquas cōcordantias dedi. ſ. c. ꝓxi.

h Proponat. in contrarium videbat: quia ineffi/cax est apud ipm iurisdictio: ex quo eligi potest: quia nihil refert an aliquid ipso iure ineffica sit: an per ex/ceptionez. ff. de regu. iur. l. nihil interest. ff. ex qui. cau. ī pos. ea. l. fulcinius. ſ. fi. si in diem. si ergo ineffica est iurisdictio in delegante. ergo et in delegato q̄ partib⁹ eius fungitur. ff. de iurisdi. om. iudi. l. z si ꝓtor. z. ff. de offi. eius cui mā. est iurisdi. l. j. ſ. qui mādata. Jtē ps iu/risdictionis est delegare. ff. de iurisdi. om. iu. l. iij. in fi. cū ergo alias ptes iurisdictionis aggredi nō possit: er go nec istā. inspicim⁹ ēm an delegās cognoscere value rit: vt sic demū delegatio valeat. C. qui ꝓ sua iurisdi. l. vna. hinc est ꝙ si pcōsul cōmittat cām antecēs ingredi/atur ꝓuincia qz: tunc cognoscere nō pōt nec delegatus ab ipso nisi tūc demū cū ingressus fuerit. ff. de offi. ꝓ/cō. obseruare. ſ. vl. Jtē delegat⁹ ꝓuentre nō potuit dili gētiā recusantis. ad hꝰ. ſ. de ap. sepe. z. e. oblate. itē ex/ceptio q̄ obstat vēditori z emptori. ff. de cōtrahē. emp. l. dolia. ſ. j. (Ita. Cle. de pcu. reli glosus. Jo. an.) ꝓ ista Ad. pte facit: qz cā suspitionis pſonā afficit: vnde ō subde/legatū nō cōperit. ff. de diuer. z tēp. pscri. l. an virili. et pſonales exceptiōes pſonas nō egredi unt. ff. de excep. exceptiones. vñ mutatiōe pſone virili aboleb. j. q. j. ei/to de filijs pſbr. ex trāsimissa. ff. vti. pos. si duo. ſ. nō vi/deor. Jtē videm⁹ ꝙ ordinariⁱ etiā recusat⁹ delegat: de fo. cōpe. si ꝙs ō. z ō ap. cū spāll. itē licet iudex sit suspe ctus: dū tñ non recusēt: renet eⁱ ꝓcessus: vnde tria tpa distinguēs hec decre. altercatione determinat.

i Nequibit. intelligē cū inceperit subdelegat⁹ vel iurisdictiōe ſ. e. ꝓxi. (Idem Jo. mo. z respicit glo. ver/bū recusari. nō ꝛbū impugnari vt sit sensus: ꝙ si re in tegra subdelegatū reuocaret ꝙ pōt vt ibi adhuc recu/sari posset. Idem z si subdelegatus nō recipit subdele/gationem. Jo. an.) k Quod posset. scz recusari ex facta cōmissio impugnari. Jo. an. Ad.

a Aliquid. qđcūq; sit illud: ad idē ff. c. ij. ex quo ēm sibi aliquid reseruauit saltem in reseruato iudex remanet. Item de suspitione subdelegati habet cognoscere. Itē reuocat ad se iurisdictionē. s. eo. sup q̄stionū. ff. de iudi. l. iudicū: vnde adhuc recusari pōt ꝛ cōmissio impugnari.

b Recusatoris. non est ergo necessarius consensus aduersarij. habet ēm delegatus hoc a lege vt delegare possit: impeditur aūt in hoc ex facto recusantis: volente ergo illo hoc poterit: et si aduersarius contradicat. s. e. ti. c vlti. c Sup ea. ergo ista non sunt parta p oīa aliquid esse pbatū: et fm pbata esse iudicatum.

Ad. (Ad idem. ff. de his q̄ no. ifa. arbitras. s. calumniator. ꝛ. s. fe. et. l. nō alia. j. rū. Jo. an. d Extunc. i. ex quo p̄nūciatū fuerit illū esse suspectuz.

e Desierit. s. eo. in fils: et. c. significauit. et ca. venerabili. ff. de re iudi. l. iudex.

f Assensu. cū ēm ibi desinat iurisdictio non est quid progeđ: de quo dic. s. e. p. ꝛ. g.

Diuisio Q Vamuis. Ponit dictū cui⁹ rōnem reddit ibi: Cū iurisdictio. Jo. an. Declarat no. s. e. sup que stionū. s. si vero. in glo. ptz. ꝛ. s. c. venerabili. in glo. pe. ꝛ vl. et ibi etiā nor. per modernos ꝛ Guil. in spe. ti. j. restat vltra medū. et Hosti. plene in summa eo. ti. s. de

Ad. legari. sed nunqđ pōt reuocare. (Et Dama. in questiōe xp. huius ti.) g Sede apostolica. qz delegatꝰ alius non potest. h In totū. q si reseruasset iudex remanebat: vnde non erat sic dubitandū in eo casu. videbat ēm in totū cōmittendo ita esse officio suo functus: q resumere non posset: ad hoc. s. c. prox. in fi. cum suis concor. ꝛ hoc dixit Tan. ꝛ Berū. olim secutus est eum: sed postea mutauit vt ptz p̄ sup: adducas glo. i Visus. qualitercunq; ad idem. s. c. licet vndiq;. k Efficaciter. vides ēm in casu cōuerso pone q mortuus subdelegans re integra: certū est q subdelegatus non poteret. s. e. licet. ergo patet q adhuc efficaciter iurisdictionem non habet. retinet delegatus etiā potestatem compellē. dī: nisi malitiose seipm ꝛē. s. e. pastoralis. Aliud ergo ē in p̄curatore qui habet mandatū ad substituēdū: q dā do substituto q mādatū suscepit: ampli⁹ re integra neq; causam reassumere. aliud in delegato vt hic vides: ꝛ est expressum. j. de p̄cu, is qui. ꝛ que sit ratio diuersitatis

a tione aliquid reseruasset.

C Post recusationē quoq; p̄politam cōmittere (nisi de b recusatori⁹ procedat assensu) nō pōt: sed eo volēte hoc potest etiā si iā recusatio eadem sit p̄bata: dūmodo p̄nūcia/ c tū nō fuerit sup ea. C Extūc e ēm cum omnino iudex esse desierit: nulla etiā cū illi⁹ assen/ f su pōt fieri cōmissio p eūdez.

I dē Delegatꝰ subdelegās etiā in totū re integra causaz reassumere poterit. hoc dicit Jo. an. ca. VI

O Vamuis alicui vices s suas in causa tibi a se. h apostolica delegata: in totuz cōmisisse noscaris: si tñ ante i q̄z illi iurisdictione vsus fuerit: cōmissio hmōi per te reuocet ab ipso: vel euz rebus eximi contingat humanis: causam ipam resumere poteris.

C Cū iurisdictio (ex q̄ ipsa vsus nō extitit) nō censeatur k in eum efficaciter trāsiuisse.

I dem. Si delegatus subde

sbi dicā. (Et addam q hic dicit Jo. mo. Jo. an. Ad. Diuisio

S J delegatus. C Sunt tria dicta. Primo ponit ꝑmū dictū cū sua determinatione ibi: Dū ramē. Secō secm ibi: Idē. cū cause redditōe ibi: Nā talis. Tertiū ibi: Ad euz quoq;: vbi tria cōiungit. que in fi. fortificat ibi: Et si. Approbat primū dictū no. per Inno. ꝛ Hosti. s. e. licet vndiq;. in ꝓn. Jo. an.

l Delegatus. apo. se. vt. s. ca. ꝓxi.

m Abesse. idē dicebant ꝑdicti doctores. p. l. ff. de ver. sig. l. in literis. s. j. vbi dicitur abest ea res que in rebus humanis nō est: sed non conuertitur. (Per hunc mo/ Ad. dū ergo si in rebꝰ humanis est nō abest. res enim q̄ in rebus humanis est potest abesse. Sz res que in rebꝰ humanis nō est: nō potest nō abesse. ponderat ēm diuersus modus abessendi: vt no. ff. de p/cu. l. pñs. de quo hic etiā p Arch. Jo. an.) est ergo de significatione vocabuli a qua recedēdū nō est: nisi vbi res aliter

legauit quotiens ab esset: vt donec reuocaret: ꝛ mortuus sit re nō integra: subdelegatus p̄deret: set semp de subdelegato a d delegatu⁹ qui sibi aliquid iurisdictiōis reseruauit appellari debet etiā post sniam. h. d. Jo. an. ca. VII

S J delegatus quotiens l eum abesse contigerit: m tibi commiserit vices suas poteris eo rebus humanis exempto (cum ꝛ tunc censeatur abesse) commissum ibi negocium (dum tamen illo viuente n iurisdictione vti ceperis) libere diffinire. C Idem poteris quando tibi vices etiam sub ea forma commisit: donec p eas duceret reuocādas. Mā talis commissio per quam cē setur etiaz sententie prolatio: q nisi antea fuerit reuocata cō/ r mitti nequaq̄ morte committentis expirat: ex quo res integra nō existit. C Ad eum quoq; qui vices suas cōmittit: donec reuocet vel qui ex/

salua esse non pōt. ff. de leg. ij. nō aliter. imo tunc vere ꝛ finaliter abest. s. non reuersurus. n Vtl. quali/ tercunq; etiam citra litis p̄testa. s. eo. relatū. et. c. licet.

o Idem. s. cōmissum tibi negociū libere diffinire.

p Reuocādas. reuocare iurisdictionis est. ff. de iudi. l. iudiciū soluit. retinēdi ergo reuocandi potestatez aliquid de iurisdictione retinuit. q Cōmitt. repro bat lectura Inno. ꝛ Ab. q̄ no. s. e. si p debilitate. q p talē cōmissionē nō trāsferebat sniam. platio: q: per illam clausulā. donec duxero ꝛē. videbat sniam retinuisse: vt illa clausula aliqd opar̄et: qō esse dz. ff. de leg. j. si quando q̄s vxori. ad idē. j. ō put. si papa. j. rū so in fi. Contra/ rium tenebat ibi Hosti. cui⁹ opi. ħ approbat: nec ob. qō ōr q clausula dz aliqd opari: satis. n. opat: q: revoca/ re poterit delegās q simpliciē vel totū cōmittēdo non potuisset. Itē q: ex vigore clausule illius ad eū appel/ labit: vt ōr in fi. c. r Morte. Quid si delegatꝰ vl/ Questio q̄ ad sue voluntatis bñplacitū subdelegauerat: Videt p̄ma facie p decre. s. de resc. si grose. qō illo mortuo expiret iurisdictio. Oppositū videt p hāc decre. ad ħ. s. de bap. malores. C. de vsufruc. l. ambigutatez. nec obstat illa decre. q̄ i odiosis ꝛ restringēdis locet: ħ aūt fauorabile puto. melius est ēm hunc iudicem p̄cedere q̄z nouo ꝛ incognito causaz delegare. ff. de vac. munc. l. p/

tor. ℏ. vl. ar. xlx. q. iij. monasteriꝭ. ℣. ℟. de renũ. c. j. ℣ lz hoc videaꝫ equũ: ꝑmũ videꝫ verius. ad idem. ff. loca. l. iij. a ¶ Tantũ. hic reprobaꝫ opi. Lan. q̃ dicebat de delegatũ sibi reseruare nõ posse tm̃ executionem snie: ℣ reprobaꝫ opi. Bern̄. ℣ Inno. q̃ dixerũt: q̃ lz executionem reseruare possit.

si tñ appelleꝫ a sẽtia nõ appellabiꝫ ad eũ sed ad ꝓximuz delegantẽ. sup hoc vide qõ no. ℟. e. super questionũ. ℏ. porro. in gl. ij. (Et i Spe. de ð ap. ℏ. nũc tractem⁹. ℟. lz q̃d si delegat⁹ ℣ ℟. se. Jo. an.) approbat autem opi. Hosti. qui ꝛ quod hic dicitur ibi no. et. ℟. e. querenti.

Ad. a ecutionẽ snie tm̃ aut quicq̃d aliud de iurisdictione sibi reseruat: non ad delegantẽ ꝓximũ appellari debebit. Etiam si post snĩam fuerit appellandum. ¶ dẽ. ¶ Plurũ delegatoꝝ insolidũ quilibet cognoscit. Et vno cõsciente alĩ nisi ex eã se nõ intromittit: ℣ ppetuatio vnius ppetuat q̃ ad oẽs. ℏ. d. Ten. ca. VIII

Diuisio

b ¶ Um plures sub illa forma vt oẽs aut duo vel vnus eoꝝ mandatũ apostoli c cũ exequant: aut alia cõsimi/ li iudices vel executores a se. d apo. deputati cõtingit: ipoz̃ e quilibet iniunctum potest libere adimplere mandatum. f ¶ Poꝛro vno eoꝝ negociũ g inchoante cõmissum: alĩ nequibunt se vlterius intromittere de eodem nisi vel infirmi h tate vel alia iusta cã illũ contingeret impediri: aut si nolet vel malicioſe in eo proce/ i dere recusaret. ¶ Iurisdictione vero ppetuata: mãdatore viuente per vnum eo casu k potest ex iudicib⁹ delegatis l iudicib⁹ ꝓcedere volens ꝓcedere admitteꝛtur. (Vt no. ℟. e. qm̃ ab/bas. in glo. ij. et c. cozã. in glo. pe. Jo. an.) Ad. m

¶ ¶ Um plu. sunt ꝛia dicta. Scdz ibi: Porro. Ter/ tiũ ibi: Iurisdictione. Do. declarat ℣ approbat no. per Hosti. ℟. e. prudẽtiã. j. rũso. Jo. an. b ¶ Forma. ista forma ẽ bene aduertẽda. aliud em̃ ẽ cũ scribit cũ clausula: q̃ si nõ oẽs: vel si ambo: q̃ tũc iurisdictio daꝫ conditionaliter. tũc igit vn⁹ vel duo iurisdictione vti poterũt cũ constiterit de ꝑditione ℣ de impedimẽto tertij vel colle ge: aliter non valet q̃d agit. ℟. e. prudẽtiã in ꝑn. hic ℘o iurisdictio daꝫ alternatiue: vnde q̃libet est iudex insolidũ ex vigoꝛe alternationis ℏ. de re. iur. in alternatiuis cum suis ꝓcoꝛ. Dicedãt tamẽ q̃dam in casu nostro ꝑrũ ℣ tali rõne cũ dicit in ifis: vt oẽs vel duo vel alter ℨ. videt papa intellexisse: q̃ si oẽs volũt et possunt ꝓcedere oẽs ꝓcedant: ℣ si nõ oẽs duo: ℣ si non duo vnus. ad hoc. ff. de admi. tut. l. quidã decedẽs. ℏ. papinian⁹. ℣ gradus diſſũcte interdũ considerant ꝑm ordinẽ scripture. ff ad trebel. l. heredes. ℏ. fl. ibi rñ ex certis coniecturis apparebit intentionem scribentis fuisse taleꝫ. ad idem. ff. deleg. ij. cũ pater. ℏ. pe. ℣ ℏ. de ꝑben. mandato. ℟. de cle. c. pe. ℣ si dicaꝫ q̃ ꝑm hoc non erit differentia inter hanc clausulã: ℣ clausulam q̃ si non oẽs. Rñdebant imo erit q̃ ꝑ hãc clausulã sufficit requirere. sed ꝑ clausulam q̃ si nõ oẽs: necesse est de impotẽtia cõstare: vt in decre. ꝓtu dentiã. et ꝓ eis facit: q̃ papa libẽtius cõmittit causas trib⁹ q̃ duob⁹: duob⁹ q̃ vni: vt ibi. lz ꝓrarũ ẽ vez: vt hic pater: vñ nõ sunt iste alternatiue ordinis sed prestationis. et est regulare: nec potest negari q̃n si alter solus ꝓcedat: mandatũ pape sit adimplerum. ff. de solu. q̃ res ℏ. area in fi. et in ꝓdicta regula in alternatiuis cũ suis concoꝛ. c ¶ Cõsimili. vt si dicaꝫ q̃ q̃libet eoꝝ insoli/

Ad dum et ꝑ se iudicare et exequi possit. (Vel si dicaꝫ q̃ alter alterum non expecteret vel non requirat. Jo. an.)

d ¶ Aplica. idẽ ẽ si ab alio. est em̃ quo ad hoc eadem ratio. e ¶ Libere. l. etiã non requisito collega. simili modo exponim⁹ illud libere. q̃ habeꝫ. ℟. de ꝑben. de multa: vt pater. ℣. de ꝑben. licet eps. f ¶ Vno eoꝝ. idẽ credo de duob⁹ vel de oibus q̃ simul inchoauerunt quo ad quid. s. q̃ si oẽs inceperũt: oẽs finiãr nisi ex causa: vt sequit. g ¶ Inchoante. qualitercunq̃ etiã si iis non/dum sit ꝑte. cozã eo. ℟. e. gratũ. c. licet. et. ℟. e. q̃uis. et. ℣. e. si a subdelegato. aliud in ꝓcur. q̃ dicit occupasse litis conte. vt sit melioꝛ eius conditio. ℣. de procu. si duo.

h ¶ Nequibunt. ecce aliã differentiã inter clausulam q̃ si non oẽs. ℣ clausulã vos vel alter: q̃ primo casu q̃n vno impedito ꝓcedit alter: cessante impedimento simul ꝓcedũt: ille em̃ impedit⁹ postea venies ℣ cũ alio

Ad. (Vt no. ℟. e. qm̃ ab/bas. in glo. ij. et c. cozã. in glo. pe. Jo. an.)

l ¶ De eodem. sic in plu. ꝓcuratis insolidum ff. de ꝓcurato. l. pluribus. ff. mãl. creditoꝛ. ℏ. duobus. ℣. de ꝓcur. non iniuste ℣. coli. e. tit. si duo. alias sequi posset ꝓplexitas: si quilibet ꝑ se ꝓcedere velleꝛ: quia eodẽ forte tpe ad diuersa loca citarent. ℟. de reſcrip.

c. vl. ibi vn⁹ excõlcaret: alter absolueret: de reſcrip. si cõtingat. et sic se impedirent sicut duo vsufructuarij. ff. ð vsufru. l. quotiens. et necesse esset ad supioꝛes habere recursum. ℟. e. c. ij. et sic ꝓra iura supfluis fatigarẽtur laboꝛibus: rutioꝛ ergo et melioꝛ fuit hec interpretatio vt res valeret non ꝓter. ℟. de verb. sig. abbate. ad idez. ff de admi. tu. l. decreto ad fi. k ¶ Illũ. s. inchoantem.

l ¶ Recusaret. tunc ergo poterũt alius vel alĩ ꝓcedere. nõ sic in ꝓcur. ꝺatis insoliduz: q̃ vno occupante et postea impedito alĩ non pñt ꝓcedere: nisi dictũ fuisset in cõstitutione q̃ nõ fierent meliꝛ cõditio occupantis ℣. de ꝓcur. si duo. et q̃ dixi de legato impedito collegã hoc casu ꝓcedere posse: verũ intelligo: nisi ille qui inchoabit subdelegatũ daret. ar. ꝓ. decre. si duo. puta etiã q̃ cũ collega ꝓpter impedimentũ inchoantis ꝓcedit: ipse inchoãs cessante impedimento suo causam resumere nõ poterit: nisi et ille impediret vel ꝓcedere nolet: ad instar ei⁹ quod ð ꝓcur. dicim⁹ in ꝓcedenti decre. si duo. m ¶ Quo pet. vt q̃ scriptũ erat: cũ clausula q̃ si nõ oẽs. et collega etiã actu ppetuationis impediti non poterat intereſſe: vel scriptũ erat cuz clausula vos vel alter. ℣ paret ꝑ hanc ſram q̃ si iudex ꝓcesserat cũ nõ posset ꝑ illũ actũ: nõ sit ppetuata iurisdictio: vnde ꝑ hãc ſram ℣ ꝑ decre. prudentiã terminaui questiõ⁹. nẽ de delegato dato in diem vel sub cõditione: qui forte volentib⁹ ꝓbus ante diẽ vel cõditionẽ fuerat vsus iurisdictione: deinde moꝛtuus fuerat delegãs: an ꝑ illũ actũ ppetuata eẽt iurisdictio: nõne iurisdictio vni sub ꝑditione mãdat ꝑ clausulã q̃ si ambo. ℣ si antez̃ conditio supueniat ꝓcedit: nihil reputaꝫ egiſſe. ℟. e. prudẽtiã in ꝑn. (Fa. q̃ no. in Spe. de citra. ℏ. j. ℟. sed pone Ad. papa vbi dicit Guil. pnunciatũ ꝑ papã q̃ ille cui mãdatur q̃ titiũ moneat: vt ℣. ℨ. dies dimittat beneficiuz: alis citet illum ad curiam: si simul moneat ℣ citet nõ valet citatio. ℣ fa. q̃. no. in Cle. attendentes. in glo. pe. de sta. reg. ℣ vl. q̃ dixi. ℟. e. li. de elec. commiſſa. j. rũso. Et faciunt hec ad formã illam moneatis: ℣ si necesse fuerit per censurã ꝛc. Jo. an.) ergo si ille actus haberur ꝓ nullo: nõ est ppetuata iurisdictio: ℣ sic ppetuatione inducere nõ poterit: vñ ſpis est ibi casus. Irẽ ex ꝑditio/

nali demandatiõe nõdũ est attributa iurisdictio iz spes iurisdictionis: sicut ex cõditionali obligatione sola spes est indebitũ iri. instit. de verb. obli. §. ex conditionali. ergo qõ ante cõditionẽ fecit: vt puatus fecit: non vt iudex. Item si prorogatur iurisdictio post tps reqrit q actor reus ꝛ iudex consentiant. ff. de iudi. l. ij. ꝛ facit qõ no. s. e. p. et. g. in prin. vlti. glo. et qõ recitat. s. eo. de causis. ita arguendo de posteriore ad prius in puentione reqrer consensus iudicis: sed iste iudex nõ erat cõdicione vel die non veniente: vt dixi sicut statu liber ā agit medio tpe: facit vt seruꝰ nõ vt liber. ff. de statu libũ. Itẽ video q terminꝰ hois nõ puenit. s. de ap. oblate. et forma mandati exacta diligentia seruãda est: ita q el renũciare non põt ff. de pben.. cui de nõ. Itẽ pẽdẽte dilatione iudicis officiũ quiescit. s. de appel. significantibꝰ. C. de dila. siue ps ad questionẽ bene facit. ff. de verb. obli. cum filius. ff. de cõdi. ꝛ demõ. l. multũ. ff. de condi. inde. l. sub conditiõe. Itẽ bene facit. ff. de spon. c. vno. nã vides ibi q spõsalia nulla inducũt publice honestatis iusticiã ꝛ tũ sponsalia conditionalia nõ: q ante conditionẽ consensum non habent. a simili dicã adhuc minus esse de iurisdictione sub cõditione delara ante conditionẽ quã in alias nulla: verũ est tũ qõ Host. no. s. e. licet q ad ppetuationẽ iurisdictionis nõ requrit q ille actus de iure reneat: qõ nõ est vez pcipue in casu nostro: cũ non possit ppetuari qõ nondũ est: sicut nec renasci quod nondũ est natũ. de cõse. dist. iij. qui in maternis: nec relabi qui nondum est lapsus. ff. de here. accusatus.

Ad. Diuisio

Sup. Ponit dictũ quod primo pbat p regula. Scõo p cultationẽ absurditat. Scõa ibi: Negra. Et declarat hec cõstitutio que not. Hos. et Host. s. de rescrip. cõstitut in pn. ꝛ Host. s. eodẽ quoniã. ꝛ. c. licet. Jo. an. a Facta. istud est qõ solute contra. de decre. ff. ō pben. si cui. vt ibi dixi in vl. glo. (Idẽ Jo. mo. ꝛ Arch. qui alle. facilius impediri faciendũ q tolli tam factũ. xv. q. j. §. vlti. de iurelur. quẽadmodũ. Jo. an.)

Ad.

b Quã. s. ptãtem datam executoriꝰ sup ipa gratia facta. c Principalis. ad idẽ ff. de reg. iur. accessoriũ. cũ suis concor. huius ꝛrariũ videbat q iura indistincta. s. eo. indistincte dicebãt potestatẽ deleg. pertre re integra morte mandatoris. s. e. relatũ. gratum. licet cũ si. sed executor habet delegatã: qõ pareꝭ: quia tractat ipsoz ponitur sub isto titulo: vt dixi. s. ō rescrip. tibi qui. ergo eorum potestas expirare videbatur. ꝛ non ob. si dicat illud rescriptũ esse executoriũ grẽ: quia si rescripta que cause cognitionem committunt pereunt re integra morte committentis: multo fortius videbatur in executoriis gratiarum cum facilius via extraordinaria q̃ via iuris cõmunis tolli debeat. (In auc. de re. ec. non alie. §. quia vero verissimile. col. ij. Jo. mo. Ad idem. C. ad vel. antique. ij. responso. ff. de testa. milli. l. eius milis. §. j. Jo. an.) et si dicatur q gratia posset esse inutilis recurretur ad ordinariaz: sicut in casu j. de pbẽ. si clericus. §. vez sed contrariũ est verum et ratio sequitur.

Ad.

d Inutilem. puta q̃ gratiam habebat contra ordinarium ꝛ nouos executores nõ impetrat.

e Longius. quia necesse habet adire papam pro consequẽda iusticia: vel pro nouis executoribus impetrandis.

Diuisio

Is cui. Ponit dictũ cuius cãm interserit ibi: Ne absolutionẽ. Jo. an. f Non expsso. alias non erat dubitatio. si eñ nomen fuisset expssum successoꝛ: nõ succederet in delegatione. s. e. qñ abbas. (Que cũ ista per. §. fungi de bulisset. Jo. an.) g Non in totũ. h. d. quia als nõ esset dubitatio. (Quo ad scõm membrum. Joh. an.) si eñ delegatus subdelegasset in totũ. indistincte appellaret ad primũ delegantem. s. eo. super questionũ. Sz quando aliquid sibi reseruat appellari debet ad ipsuz delegantem subdelegantem: vt ibi. ꝛ. s. eo. si delegat. (Et q ibi dixi post Host. sup. j. glo. hic põt Arch. sci licet q quando scribitur dignitati successoꝛ cognoscit etiam si predecessoꝛi qui erat tempoꝛe date reseripti presentatum non fuerit. Jo. an.) h Excommunicari. maioꝛi excommunicatione: minoꝛi enim excommunicat bene exercet ea que sunt iurisdictionis. s. de cle. excõ. mi. si celebrat. Jo. an. i Medio. l. ō hoc mundo: quod quare dicatur medium. vide. xxiij. q. iij. hec autem vita. k Durante. No. q̃ sublato impedimento: id est illo absoluto vel confirmato successore: ad primum delegantem appellari non debet: ꝛ si dubitaretur an ipse subdelegans esset absolutus: credo q teneret appellatio alternariua propter probabile dubium. (Idem si dubitatur an subdelegauerit totuz vel partem et stat per iudicem vel aduersarium q̃ certificari non potest. Johan. an.) ad hoc. s. eo. lib. de postula. ca. vno. etiam propter dubitationem probabilem formar actoꝛ libellum alternatiuum. ff. quoꝛum legatoꝛum. l. j. §. qui autem. alias non credo maxime fm canones: q licet alternatiue appellari: ne liceat vagari ꝛt. s. eo. lib. de elec. vt quis duas. Ad idem bene facit. eo. titu. c. ij. vbi non tenent vota alternariua fm canones dixi. quia fm leges non appellatur ad imperatoꝛem omisso medio. Et si appellaretur: imperatoꝛ remittit ad eum ad quem debuerat appellari. ff. de appellatio. l. imperatoꝛes. Vnde si appellet ad impe/

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Nota

Ad

55

ratorem vel ad presidem : tenere posset appellatio ad presidem p̄dicta ratione. sed ſm nos appellari p̄t ad papā omisso medio. ſ. de ap. dilecti. vl. ꝛ ad legatum. ſ. de offi. leg. c. j. vnde ſi appellās de eo dicat appello ad archiepiscopū vel ad papā: non puto appellationem tenere niſi alterum eligat infra id tē pus infra qđ poterat appellari. ar. ſ. de postu. c. j. §. fi. ne cum diſ crimine appellari liceat ſic vagari. ff. de iniu. l. p̄tor. Iz Guil. foueat ꝟrlū in Spe. de ap. §. nūc trac. ſtem. ꝟ. Iz pone alicꝫ. ꝛ. ꝟ. qđ ſi dicat. bñ facē ät hec decre. ꝛ illa. ſ. eo. ſi a ſubdelegato ad qđem no. ſ. ó ko. cōpe. ſi quis ꝟ clericū in glo. ij. ſcz ad quē appellet de delegato epi recuſari. ꝛ dicebant Hin. et Tan. q̄ appellari p̄t ad archi / epm. non ob. de/ cre. dilecti. cum. ß iam p recuſatio/ nem ſublatuz ſit medium: p qđ in ar. faciūt iſta iura. a ¶ Pro/ rogari. circa qđ debent iudices p̄ſidere. ſ. de do. ꝛ con/ tu. finem. ꝟ. de offi. ordi. vt litigantes.

tibus vel causa plus debito a progari valeat volum⁹ ap/ pellari. ¶ dē. Et breuiter dicit q̄ ab arbitris iurē appellaē ad papā. Jo. an. ca. XI

b ¶ Arbitris qui ſm formam iuris vt de ppo/ c sita cōtra iudicez ſuſpitionis causa cognoscant: vel qui cū de reuocatione ambigitur litterarum iudicibus nequeun d tibus in vnam sententiam cōcordare: ad concertationem huiuſmodi ſopiendam a par e tibus eliguntur: eſt ſi grauaf uerint ad ſe. apo. appellādū.

¶ dem.

Executor datus a papa vt p uideat perſone ſubdelegate ſi detur vt prouideat eccleſie non expreſſa perſona nō ſubdelegat niſi habeat ſpeciale mandatum: ꝛ causaz reddit. Jo. an. ca. XII

¶ Arbitris. ¶ Non diuidit q̄ tota lra vno constructu claudit. Do. Approbat qđ no. Ber. ſ. ſuſpitionis. circa p̄n. in glo. Guil. in Spe. de appel. §. nūc tractemus. ver. ſed ad quē. b ¶ Iuris. vbi ſūt iura videbis ifra. Et iſta eſt ratio ār dz appellari ad papam: q̄ cū iſti arbitri ſm iuris formā ſint electi: ad ip̄m ius a quo prātem habent oportet appellari: ꝛ ſic ad papam qui eſt lex animata in terris. (Jn auc. de cōſul. ad fl. col. iij. Jo. an.) c ¶ Judicē. dlegarū pape. ſ. eo. ſuſpitionis. quod intellige: vt. ſ. e. ſi contra vnum. ꝛ idem ſi recuſetur ordinari⁹. ſ. de appel. cū ſpecialt. d ¶ Cō cordare. nec ſibi nutcem deferentibus. ſ. de reſcrip. paſtoralis in p̄nci. e ¶ Grauauerint. ſiue in ſententia pura q̄ in iuncta p̄nunciant illū ſuſpectum q̄ ſuſpect⁹ pbatus nō eſt: vel eōuerſo: vel ante ſententiaz: pura nimis breuē dilationē dando. ſ. de dila. c. j. qđ eſt ip̄o⁹ officiū ſ. eo. ſuſpitiōis. Jo. an. f ¶ Appellādū. Cōtra. C. de arbi. l. j. ij. q. vj. a iudicibus. in q̄bus dicit q̄ non appellat ab arbitris. Sol. ſunt q̄dam arbitri q̄ cōpromiſſarij vocant: ꝛ voluntate adeunt et ab iſtis nō appellatur. (ſupplicari tamē poteſt. ſ. de arbi. non ſine. et no. ij. q. vj §. q̄ de arbitris in fi. pe. glo. Archi.) ꝛ ſic loquant contrarta. ſūt alij q̄ de neceſſitate iuris habēt aſſumi: de qbus loquit hec decre. ꝛ a talibꝫ bñ appellat vt hic. ꝛ ſic ertā poſſet intelligi lex illa. C. de iudi. l. vl. et hac ratione puto hanc decre. locum habere in arbitris electis ad audiendā cām quā mouet epūs ꝟ ſuū ſubditū: cum ertam illo caſu de neceſſitate eligant arbitri. ꝟj. q. j. ſi clericus. ꝛ de hoc. ſ. de offi. ord. Irrefragabili. in glo. pe. ſic ertam magis fauet lex et q̄ neceſſariā ſatiſdationez p̄ſtare dz ꝟ ei q̄ voluntariā: q̄ primū ſi ſibi faciſdare non poteſt alio loco ſatiſdare permittit: ſcōm non. ff. qui ſatiſdacog. l. ſi fideiuſſor. ad idez. C. de rebus credi. generaliter in fi. j. reſponſo.

¶ Scūm. Sunt due ptes. Scōa ibi: Sz ſi. Que facit tria. Prio ponit dictū. Scōa rō nē interſerit ibi: Quia circa. Tertia ibi: Niſi. excipit. Jo. an. ſūpra fait ō extranagāti que incipiebat: quelluit a nobis et declarat iſta decre. et ſequens decre. vl. ſ. e. ti. §. is autez. (Et approbat q̄ ibi dixit Pe. de ſan. et reprobat q̄ ibi dixit Inno. i gl. fi. q̄ diſtinxit an dicāt prouideas vel exequaris: et tūc nō cōmittit. An puideri faciās vel compellas et tunc commit/ Diuiſio Ad.

tit. (g ¶ Apo. ſe. ſpeciale em̄ eſt delegari a p̄ncipe q̄ ſubdelegare p̄t. C. de iudi. a iudice. ſ. e. c. paſtoralis. ꝛ. c. vl. h ¶ Prouiſio. etiā ſi cōmittat ei q̄ inquirat de illi⁹ vita ꝛ ꝟuerſatione: vt in Cle. e. ti. iudices. (Et hoc eſt q̄ dixit Jo. mo. ita ſeruari in forma pauperum Jo. an.) i ¶ Prouincia. ergo nō reqrim⁹ q̄ bñficiū ſic certū ſufficit q̄ ſit certa perſona licet incertū benefi/ cū: vt ſubdelegare poſſit: in hoc caſu non habet locum decre. vl. ſ. e. ti. k ¶ Nō p̄t. ꝛ ſic intelligāt. ſ. eo. c. vl. §. vl. is em̄ cui⁹ iduſtria eligit nō ſubdelegat: ꝛ ibi plene de hoc. l ¶ Per aliū. ergo qđ de iure cōi non poteſt ex poteſtate cōmiſſionis poterit. ad idē. ꝟ. c. vl. §. vices. ꝛ faciūt hec ad q̄ſtionē quā diſputant: an delegatus ab allo q̄ a p̄ncipe habens ſpeciale mandatū ſubdelegandi ſubdelegari poſſit: ꝛ credo q̄ ſic: quia ſicut iſti nō habēt a lege q̄ ſbdelegare poſſint: tñ ſi ad hoc haberēt ſpeciale hoc poſſent: ſic dicā q̄ licet delegatus ab allo q̄ a p̄ncipe nō habeat hoc a lege: ꝛ ſic loquūt contraria: tamen ſi habet hoc ab homine ſubdelegare poterit: ad hoc optime fa. ꝟ. de ꝓcur. c. j. ij. rūſo. vbi p curator ad iudicia ante lit. ꝓteſt. nō ſubſtituit ex poteſtate legis niſi eſſet datus in rem ſuam: tñ ſi hz ſpecialē mandatū ſubſtituere poteſt. ad idē. ſ. eo. c. vl. vbi p curator datus ad matrimoniū ꝓtrahendum nō ſubſtituit niſi habeat ſpeciale: ꝛ cōpromiſſari⁹ datus ad eligēdū nō eligit vnū noie ſuo: ꝛ alliū noie dñi exposteſtate legis: tamē ſi habeat ſpeciale hoc poteſt ex poteſtate hominis. ſ. e. li. de elec. c. pe. §. porro. ad hoc etiā facit. ꝟ. ti. ꝟxi. c. j. ꝛ. ſ. ti. ꝟxi. c. ij. et. iij. ꝛ ꝟ. de reg. iur. q̄ p

Ad. Papa ē lex animata in terris

An ab arbitri appellet

Ad.

Ad.

alium. ꝛ in regula pōt ꝺs. stabo lgiē regule cū ꝓrarijs nō roperiā. ꝛ dicit lex ꝙ nō refert an ipe ordo decurio/num elegerit: an is cui ordo ipe negotium dedit. ff. qō cuiuscꝫ vniuer. l. itē eorum ·ℌ·si decuriones. ad ħ etiā facit. ꝺ. de relegā. cū aliqͫ. ꝛ j. de pben. bi qui. j. rūlo. in fi. de actil. cuto. ·ℌ· sed ꝙ iure ve teri.

Dluisio

Tatuim⁹. a Primo ponit speciale statuꝝ cū sua cā. Scdo illud generaliter ꝓrogat ꝛ causaz reddit ibi: Idez Jo. an. hic. Et no. ꝙ dē statu/mus. qu asl innuat ꝙ añ hanc de cre. exꝯ cōmissuz erat expediēduz in loco ex locum expediri nō pote rat vt forma mā dati diligenē ser uaret j. de pbē. cui de non ⁊ sit ergo hoc ō iure no uo. (Et per hoc patet falsam esse opi. Bin. quam vi. ꝺ. de re iudi. cum. J. ⁊ A. su/per ℣. ad eccliaz. quā etiā ħ repro bat Arch. ꝙ dixe rat valere pces/sum factū ꝙ dele gatū exquo non apponebatur exceptio Jo. an.)

Addi.

Tatuim⁹ vt is ꝙ quez ab apo. se. certo loco i ħ q̄stio fieri: vel quicq̄ aliud expediri mandat: si ꝑpē po/tentiā vel malicię illi⁹ contra quē ināri debet: siue procedi seu fantoꝝ eiusdē: non possit hoc exeq̄ eo loco secure (ne ipe cōmodū ex dolo vel frau de reportet) ad id exequēdū locū aliū eligat idoneū et se/curum. Jdē faciat si alia rationabilis causa subsit: ꝓ/pter quā in loco decreto per/fici nequeat commode quod mandat: ne tali ꝓtextu impe diri contingat mandatū apo stolicum vel differri. dē.

a Apostolica se. Quid si ab inferiori ordinario fiat talis cōmissio cum eadem sit ratio. satis videret idem ius. ff. de legi. non omniū. ꝺ. de trāsla. inter corpalia: sed cōtrarium puto. (Idē Arch. ꝙ eandē rōnē Jo. an.) vt istud verbū ali/quid operetur. ad hoc. ꝺ. de deci. ad audientiaz. ꝛ j. de priui. si papa. nec est eadē rō: quia nō sic de facili ō de legato pape ꝙ vniuersum oꝛdez recurriē ad papā sicut ad ordinarium de ꝙincia vel dioceſi sua pōt recurri. Hinc est etiā ꝙ licet delegatus pape recuſetur coā ar bitris: quia ibi difficile esset recurrere ad papā: delega tus ordinarij nō: sed recusaē coā ordinario. ꝺ. eo. si cō/tra vnum ·ℌ· cum autē. Si igitur delegatus ordinarij i loco exequi nō pōt: insinuet ordinario qui super hoc sua deliberatiōe ꝓuideat: vel expresse cōmittēdo eidem ꝙ extra locum statutū id possit vel alio modo.

Addicio

b Aliud. Pura ꝓnūciario: monitio: denunciatio vl̄ his similia. c Illius cōtra quē. Idem si ꝓpter ali/am iustam causam. vt dicit in fi. d Secure. Loc⁹ ergo nō solum debet esse securus partibus. ꝺ. ō appel. ex parte. j. fz etiā iudici vel inquisitori: vt hic. debet eti am esse idoneus: quia nō in rabernavel in loco inhone sto expediri id debet: vt hic. e Causa. Etiā sine do lo ꝛ fraude eius ꝓtra quē id imminet expediendū Jo han. an. f Cōmode. extū. ꝙ. ū. facit. ff. de ℣. signi. ne/pos proculo. g Differri. Prouideri igitur debet non solū ne impediatur in totū: sed etiā ne nimiū differ ratur. ꝛ concor. ꝺ. e. super gra in fi. Jo. an.

Ponit statutum ꝙ secū do Diuisio prorogat. ibi: Idem. Tertio causam reddit. ibi: Alias Jo. an. h Nō i totū. al's nō eēt q̄stio: vt dixi ꝺ. e. si duo ex trib⁹. ꝛ c. si is cui. Jo. an. i Processū. Quid dices: pone papa dedit delegatū: ille subdelega

Questio

S Ja subdelegato cui de legatus non in totum commiserat vices suas: ex eo fuerit appellandum: quia ex ceptionem coram se prepositam: ꝙ anteq̄ per eum vel p ipsum delegatuz in aliquo ꝓ cessum fuisset: delegans viaz fuerat vniuerse carnis ingres/sus: admittere recusauit: nō ad delegatum (cum iurisdi/ctionem negetur habere) sed ad delegantem potius appel k lari debebit. Idem fiet l in alijs casibus in quibus de legatus iurisdictionez habe/re negatur. Alias si ap/m pellari deberet ad ipsuz esset n appellans (qui sic fateri vide o retur eandē iurisdictionē ha bere: qꝺ ante negauerat) cōtrarius sibīpsi. Idem.

ult nō in totum: de morte demū ⁊ añq̄ ſb/delegāt delegat⁹ iciplat vel moꝛtur dele gās. s. papa: nū/quid delegatus vel subdelegat⁹ procedere pote/runt: satis credo: quia subdelega/re est iurisdictio nem delegare: ex quo ſbdelegauit ꝓpetuata sit iu/risdictio. et ħ so/nat hec lra q̄ di/cit i alijs ꝓcessuz (cū lra hic p euz facit in prarijs. Sz est exceptio partis sic loquē/tis Jo. an.) ꝺ. e. ti. ⁊. li. cū plures dū dicit inchoā/te. ꝛ. ꝺ. e. licet dū dicit vel ceperit. (⁊ ibi hoc tenet Addicio Nosti. ꝙ cepisse dicaē cōmittēdo vices suas eriaz in partē Jo. an) sic ⁊ retinere po/testatē renocādi est iurisdictionis.

Addicio

ꝺ. eo. si delegat⁹. ij. rū. Sz pone ꝙ omissa hac exceptio/ne cū cōperit ꝓcedaē: tenet ne ꝓcessus: de ħ vide. ꝺ. de rest. cū venisset. k Idē fiet. ſ. ꝙ nō appellabiē ad delegatū subdelegantē: ſz ad ꝑmū delegantē Jo. an. l Alijs casib⁹. Pura qꝺ dicit rescriptū impetratum ab excōicato. ꝺ. eo. li. de rescrip. c. j. vt ipm delegatum subdelegantē excōicatū. ꝺ. de re iudi. ad ꝓbādū (vl̄ he reticū. ꝛ de ħ scit hic Arch. alle. xj. q. iij. cui est. Unde dicit Gar. ꝙ eē eccl'am nulla ē iurisdictio. ꝛ tō ſnia p talē lata nō tenet. ad hoc. xliij. q. j. aperte. ꝛ. c. vbi sane in ꝑn. ꝛ ·ℌ· his aucꝛitatibus Jo. an.) vel delegatum nō esse talē q̄lē req̄rit ꝓstituto. ꝺ. e. li. de rescrip. statu rū. j. rū. vl̄ cōmissionē ad eū factā eꝫ locū de q̄b⁹ ibi di/citur: vl̄ rescriptū ipetratū esse ꝙ surreptionē: ita ꝙ nō valet ſuata distinctiōe decre. ꝺ. de resch. sup lris. Vel ꝙ ipe delegat⁹ subdelegās ē seru⁹ vel infamis. de re/scrip. scisciat⁹. vl̄ nō est etatē idonee. ꝺ. e. cū vicesimuz vel ꝙ ipe ꝑmus delegās reuocauerat delegatū subde/legantē. ff. de iudi. iudiciū. vel ꝙ ipe delegat⁹ retulerat ꝺ. de appel. itimasti. vel ab eo fuerat legitime appella/tū. ꝺ. de appel. vt debit⁹. hec ꝛ sibi a coram subdelegato opponū ē: ꝙ q̄ delegatū negaē iurisdictionē habere.

Casus q̄b⁹ delegat⁹ ne gē hre iu/risdictionē

m Ad ipm. Delegatū subdelegātē. n Qui. Sic appellādo ad eū ad quē negat iudicē. o Cōtrar⁹ sibīpsi. ꝛ sic nō audiēd⁹. de ap. sollicitudinē in fi. C. de furtis. l. j. cū si. ꝛ ħ ē mirabile: qꝺ si iste delegat⁹ nō sub delegasset coā ipso potuisset ꝓponi exceptio: per quaz negaret eū iurisdictionē hre ꝛ sup ipa posset ꝓnūciare

h

ſ. de reſcꝰ. ſup lr̃is in fi. ff. de iudi. ſi q̃s ex allena. tñ ſi ſi cor̃a ſubdelegato ꝓponaꝫ. ꝫ ꝓpẽ hoc appellet nõ appellabit ad delegatũ: ſz ad ꝑma delegãte. appellando eni fungit vice actoris. ꝫ in agẽdo nõ licet ꝓcuratoria ꝓponere: qõ tũ licet in excipiẽdo. j. de reg. iu. nullꝰ. ad fi ſ. de excep. cum inter ꝓſonas.

a ¶ Lueãt. De ſ. ſ. c. j. in glo. ũ.

b ¶ Obtinẽtes.

Vna differẽtia inter delegatũ & ꝓſeruatorẽ

¶ Ecce vna differẽtia inẽ delegatũ & ꝓſeruatorẽ: q̃ delegatꝰ põt eſſe canonicꝰ ecclefie cathedralꝭ: ꝓſeruator nõ. ꝫ i hoc conſtitutio Alexã. imuatur q̃ id ꝑmittebat.

Alia differentia

c ¶ Cõſeruator. Ecce alia differẽtia: q̃ ei⁹ qui eſt mihi iudex delegatꝰ poſſũ eẽ delegatꝰ ſaluo iure recuſatiõis (q̃ ſi cri põt eo caſu ſm Guil. in ſpe. ti. j. §. ſupeſt. ꝟ. item ſi vnꝰ. ꝫ dicã poſt Hoſt. ſ. de appel. legitima Jo. an.) ſed in ꝓſeruatore ſecꝰ: vt ſ. q̃ intellige ertã ſi nõ oppona/ tur exceptio ꝑ fi. huiꝰ. c.

Addl.

d ¶ Excepꝛ. Eſt ſi. ſ. ó ꝑuile. ne aliq.

e ¶ Eccl̃aſtico. ſ. vt lit. nõ ꝓte. accedẽs. j.

Tertia differentia

f ¶ Vel ꝛpali. vt lit. nõ ꝓte. accedens. ij. ꝫ ecce tertiũ: quia ſaluo iure recuſationis ſubditum mihi bñ poſſuꝫ impetrare delegatum: ꝓſeruatorem non: vt hic.

g ¶ Nõ ꝓſumãt. Jdẽ in delegato eo ſaluo: q̃ delegatus de expſſo ꝓſenſu ꝑtiũ hoc bñ poſſet. ſ. de reſcrip. ſtatutũ. §. in nullo. qõ i ꝓſeruatore nõ credo: q̃ ſi ſ vo luiſſet: ſ addidiſſet hic: ſicut ibi fecit. ꝫ hoc maxie dico ꝑ fi. huiꝰ. c.

h ¶ Cõmittere. Guil. no. ꝑtiũ i Spe. ti. j. ad fi. ꝟ. Sz nũqd ꝓſeruator ibi dicebat q̃ ꝓſeruator in eo in quo iuriſdictionẽ habet: vices ſuas alij⁹ com/

Addi. mittere poterat. (Ab. ſ. c. j. dicebat q̃ cõſuetudo curie

Quarta differẽtia habebat q̃ cõmittere non poterat Jo. an.) ꝫ ecce quarta differentia inẽ iſtũ ꝫ delegatũ a ꝓncipe q̃ põt i totũ ꝫ in partem cõmittere. ſ. e. paſtoralis. ꝫ. c. fi.

i ¶ Lrax. Ad idẽ. ſ. e. is cui i fi.

k ¶ Nec tũc. ſ. cum hoc cõperit eis ex bñficio lrax.

l ¶ Superi⁹. ſ. in ꝑmo rñſo. ꝫ idẽ in delegato: q̃ ſubdelegatꝰ talis eſſe debet cui poſſet delegari. ſ. de reſcrip. ſtatutum. §. in nullo in fi.

m ¶ Metu. pene. ad idem. ſ. ó elec. cum in cunctis. de vi. ꝫ ho. cle. vt clericoꝝ.

n ¶ Scienter. Si ignorãtia eſſet iurꝫ vl craſſa vel affectata. idẽ eſſet j. de reg. iu. ignorãtia. ſ. e. li. de rẽp. or. eos. ſ. ó clã. deſpõ. c. j.

o ¶ Officio. Ex a bñficio q̃ eſt eiꝰ ſeq̃la. xxxij. di ſtin. ꝓter ħ. lxxxj di. ſi q. (Idẽ Jo hã. mo. ꝫ Arch. vi. q̃ no. i Clem. cupientes. de pe. in glo. nõ. nouã in fi. Jo. an.)

Addicio

p ¶ Suſpenſi. Ecce quintũ ſpeciale in ꝓſeruatore. q̃ nõ ẽ in delegato q̃ daro q̃ delegatꝰ irromittat ſe de eo quod nõ eſt ſue iuriſdictionis: nõ propterea locũ habz pena: cũ in illo nõ i uenitaꝫ expreſſa.

q ¶ Jncurrat. Nõ nouũ caſum q̃ ds excõicatꝰ ẽ ipſo iure. alios no j. de ſentẽ. ex/com. eos.

r ¶ De expẽſis. Ad idẽ j. ó imu. ec. qm̃ in fi.

s ¶ Quorũcunq; ñ. ſi di. ſiue ſint dati ad ꝓſeruationẽ ꝓuilegioꝝ: vel ad defendẽdũ a manifeſtis iniurijs: vel alio modo vt dixi. ſ. eo. c. j. Jo. an.

t ¶ Jpo iure. Vñ ſi poſtea. pcederet i nõ ceptꝫ: pceſſuſ eſſet nullꝰ. ad idẽ j. in fi. c. ꝫ ſm opi. Hoſ. Jnn. ꝫ Bar. bz. ħ eſt alia differẽtia: ſz ſm Ber. ꝫ Hoſt. ſecꝰ. ó hoc ſ. ó teſti. cũ veniſſet.

v ¶ Expirare. Saluo eo q̃ dz ſ. eo. cũ plures in fi. ſcz q̃ ſi plures eſſent cõſeruatores quo ad negociũ ceptũ p vnũ ꝑpetuata ſit iuriſdictio q̃ ad oẽs. Et no. q̃ licet ptãs executoris dati ad gratiaz nõ pereat re integra mortuo papa: vt. ſ. eo. li. ſi ſuper gratia: tũ ptãs ꝓſeruatoris ꝓuilegioꝝ in q̃b⁹ ꝓtinetur gr̃e bñ perit quo ad nõ cepta morte ꝓcedentis: vt hic.

x ¶ Edita. ſ. de reſcꝰ. ſtatutũ. in hoc ꝑ cõparant alij delegati ꝫ cõſeruatores: licet diſcrepent in quinq; ſuperius enarratis. ſcz quia canonicus eccleſie cathedralis poteſt eſſe delegatus: ſed non conſeruator. Secundo quia eius qui eſt mihi conſeruator: cõſeruator eſſe non

possum. Tertio quia ei⁹ cui fuz subiect⁹ eccleſiaſtica vel rempali iuriſdictiõe cõſeruator eſſe nõ poſſuz. Quarto qz cõſeruator nõ ſubdelegat niſi ſm formã hic poſitaz. Quinto qz ꝓſeruator excedens metas prãtis ſue: ſuſpẽſus eſt ab officio. hec patẽt ex textu. Sextũ addidi. ſ. i glo. idẽ i delega/ to. Septimũ ſm opi. in glo. vñ ſi. Additio (Octauũ qz conſeruatores danꝰ ad futura: dele/ gati nõ: vt ſchiſl poſt Inno. ſ. de reſti. ſpo. audita in ꝑn. Jo. an.

a ¶ Oino. ſi ſi/ ne aliq̃ ope exce/ ptionis: z facias qõ dixi. ſ. de re/ ſcrip. c. j. z. eo. ti. ſtatutũ i ſi. Jo. ã

Diuiſio ffici. Et pri/ mo po/ nit In/ nocen. pemlum ad dicenda vſq; ibi: Proiide. Se/ cundo ponit ſta/ tutũ delegatis: non cardinalib⁹ vſq; ibi: Quod i fratrib⁹. ibi po/ nit de cardinali/ Addi. bus vſq; in finẽ. (Scias q; au/ ctor hui⁹ decre. Inno. gloſauit hãc decre. Jo. an. b ¶ Pace. Ad hoc pemium cõcor. ꝓoemiũ hui⁹ ll. z ſ. de reſti. ſpo. freq̃ns

Tria ge/ nera lega/ torum c ¶ Legari. Tria genera legator̃ diſtinguit hec decre. z licet q̃ ad quedã nõ ſit in illis imparitas: vt dixi. ſ. ꝺ reſcrip. ſtatutũ. j. rñ. in glo. qz ꝟbũ. tũ quo ad alia ẽ im/ paritas. ſcz in excõlcatos abſoluẽdo: vr. ſ. e. c. pe. et in ꝓfirmationibus exemptor̃. ſ. eo. li. de elec. ſi abbatez. z in cognoſcendo de cauſis exemptor̃ z illos puniendo. ſ. de ꝟbo. ſig. c. j. z in collatiõib⁹ bñficior̃: vt hic. z qui

Legati de latere Additio dicanꝰ eſſe legati de latere pape: no. ſ. e. c. pe. z q̃ cardi/ nales dicanꝰ eſſe de latere patet. ſ. dũ dicit: qõ in fratri/ bus nr̃is ꝛc. (Inde Berñ. ad Eugeniũ: Nõ dico te ſa/ num dolentẽ latera: loquẽs de cardinalib⁹ Jo. mo. Jo. an.) d ¶ Eccleſiaz ſuaz. Sic cantuarien. z eboracẽ. ſ. e. c. j. z de ap. c. j. cũ ſi. e ¶ Legatiõis. q. d. ſi alio tu/ re hoc eis cõpereret: legatio illud nõ ꝑuat. f ¶ Pote ſtatẽ. ſ. ſ. de ſup. neg. pla. lras. vbi legati q̃ cardinales nõ erant: vt ibi pz: ex ſupraſcriptiõe bñficia conferũt. dic q; illud fuit ex ſpeciali mãdato. z ſic non ꝓtradicit: ſed ꝓcedat ei qõ ſtatim ſequit niſi hoc ꝛc. multa g̃ li/ cent ex ſpeciali demãdatiõe q̃ ex generali ſtrute legi nõ licent. De his vide. ſ. ti. ꝑti. is cui in ſi. g ¶ Fratri/ bus noſtris. No. qz cũ papa ꝓmiſcue de cardinalibus

Addi. loquit: vocat illos fratres. (z ſic hic intelligit de cardi/ nalibus etiã nõ epis ſm Fran.) ſi ſpaliter epos cardi/

Addi. nales vocat fratres: reliquos filios. ſ. de reſti. licet. li. (de ꝟbũ. dilecto in ꝑn. Jo. an.) h ¶ Legatiõe. Repe/ te: eccle romane. de q̃. ſ. tractauerat. i ¶ Prerogati/ ua. ꝓcor. ſ. ti. ꝑti. c. vlti. ſ. j. z ſ. de priuile. ne aliqui.

k ¶ Ampliori. Dũ bñficia ꝓferre poterũt: cũ reſtricti/

Ytra premiſſa: vel eorũ aliqs a attẽtari ꝓtigerit: oĩno decer/ nim⁹ irritũ z inane. De offi/ cio legati. Innocẽtius. iij. Legat⁹ non cardinalis ſine ſpeciali mãdato iure legatio/ nis bñficia ꝓferre nõ ꝑt: ſed legati cardinales hoc bene poſſunt Joban. an. ca. I

OFficij nr̃i debituz remedijs ſuigilat ſubditor̃: qz dum eor̃ excutim⁹ one/ ra: dum ſcãdala remouemus nos in eor̃ ẽte quieſcimus b z fouemur in pace. ¶ Pro/ inde ꝑſenti decreto ſtatuim⁹ c vt eccle romane legati quã/ tũcũq; plenã legationẽ obti/ neant: ſiue a nobis miſſi fue/ d rint: ſiue ſuaz pretextu eccle/ e ſiarum legationis ſibi vendi cent dignitatem: ex ipſius le/

gationis munere conferendi f beneficia nullam habeãt po/ teſtatem: niſi hoc alicui ſpeci/ aliter duxerimus indulgen/ g dum. ¶ Qđ in fratrib⁹ no/ h ſtris legatione fungentibus nolumus obſeruari: quia ſic i honoris ꝓrogatiua letãtur ſic eos auctoritate fungi vo/ k lumus ampliori. ¶ Clemens quartus. S. ti. ſancte Cecilie preſbytero cardinali apo. ſe. legato. Legatus habet ordi/ nariam vnde per mortem pa/ pe non expirat eius officium h. d. Johan. an. ca. II

LEgatos quibus in cer/ tis prouincijs cõmitti/ tur legationis officiuz: vt ibi l dem euellant z diſſipent: edi m ficent atq; plantẽt: puincia/ rum ſibi cõmiſſarũ ad inſtar n pcõſulum: ceteroz̃q; ꝑſidũ

one tñ z determinatiõe: quam habes ſ. e. ꝑſenti. z. c. ſe. Sz qđ dices: põt ne legat⁹ cardinalis ꝓferre bñficia: Queſtio quoz̃ collatio deuoluta ẽ ad papã p late. ꝑll. videt q; notabilis ſic p decre. ſ. ꝺ ꝑbẽ. c. pe. vbi legat⁹ tale bñficiũ ꝓtulit. Dicebat ibi Bin. q; tal legat⁹ hoc nõ poterat ſine ſpe/ ciali mãdato: et iõ ibi inſtituerat ſpe legatus apõ papã q; illã col/ lationẽ cõfirma/ ret. z ſic faceret illã valere. Bof. ibi reprehendebat Bin. z Inno. cõ cor. ibi Boffre. z Buil. in ſpe. ti. ꝺ legato. §. nũc tra/ ctem⁹ circa ꝑn. q̃ oẽs dicũt q; lega/ tus de latere bñ põt ꝓferre talia bñficia p pdicta decre. imo dicit Bof. q; illa preci/ pue põt ꝓferre q̃ ſunt ad papã de uoluta. cui⁹ vicesgerit in puincia. allegabat etiam decre. ſ. e. dilect⁹ z. ſ. ꝺ iurepa. cũ dilect⁹. p ꝺ etiaz bñ fa. ſ. e. lib. de elec. ſi abbatẽ. ij. rñ. ſo. vbi confir/ mat electiones. quarum confir/ matio ſpectat ad papam. z ſ. de ſ. ſig. c. j. j. rñ. q; ſ. pe/ tijt i pdicta decre. pe. illelegat⁹ q; papa collationẽ p eũ factã pſeqret benigno affectu itelligat q̃ ad facti exe/ cutionẽ: qz legato nõ parebat. Certũ eſt aũt q; legatus etiã ꝺ latere ñ ꝑt ꝓferre bñficia vacãtia i curia ro. ſine ſpeciali mãdato: vt ſ. de ꝑbẽ. licet i ſi. qđ itelligo infra mẽſem: vt. e. ti. ſtatutũ. Et nõ q; vbi ẽ legat⁹ cardinal Nota in puincia: vl alt⁹ hñs ſpãle mãdatũ: poſſent tres ꝓcurrere i collatiõe beneficij. ſ. papa: legat⁹ z ordinari⁹. z ſi apparet qs ꝓmo ꝓtulerit nõ eſt dubiũ. ſi ꝺo nõ appa/ ret bs quis ꝓmo contulerit: tene quod habes ſ. de pre/ ben. ſi a ſede Johan. an.

EGatos. ¶ Duo facit: ꝓmittit z ꝓbat declara/ Diuiſio tiõis cãm. Scõo declarat ibi: Pñti. Jo. an. Exuagãs fuit eiuſdẽ Clemẽt⁹: z itelligebat ex pte: z approbat hec decre. qđ no. Jo. vij. q. j. ſicut vir. z. xxv. q. ij. igit Jo. ꝺ deo i qſtionib⁹ ſuis i ꝑn. Inno. de offi. dele. licet Hoſt. de reſti. i nte. tũ ex lrãs. z. ſ. e. c. vl. z Buil. in ſpe. e. ti. §. ſupeſt. ſ. qđ de ſnia. z §. finiẽ. ſ. pone ſ. z ſ. ſe. Et no. qz licet decre. dirigat legato cardinali: tñ indiſtincte loquit de oib⁹ legat⁹. (z ſic dixit Fran. ſ. ca. pri. fuiſſe Additio ſeruatũ poſt mortẽ iſti⁹ Clemẽtis in archiepo Rauen/ nati Jo. an.) ex quo infert poſtea ſolutionẽ ad ipm le/ gatum querentẽ. qđ etiã patet ex eo qđ infra dicit: cete/ rozum̃q; ꝑſidũ. licet ergo qđ ad quedã ſit differentia i/ ter eos: vt dicit. ſ. e. pri. non tñ quo ad hoc vt vides.

l ¶ Diſſipent. Vltra.

m ¶ Plantent. Virtutes. z iſta ꝓprie ſunt ordina/ riorum. ſ. de offi. ordi. c. j. n ¶ Proconſulum. Lega/ Proconſul tos cardinales equiparat ꝓconſulibus. reliquos ꝓ/e/

sidibus. Nā pconsul est ḋ ex ꝓsulibus ab impatore ad regendā certā puinciā mittit (alius ōr pcōsul fuerit loco. ꝓsulis sic dicit: qz pcōsulibus fungerent Jo.an.) Presides mittebant ad regimina puinciaꝝ. ff. de of. pśl. l. j. (Sic dicit: qz pśumit. Additio Presides Additio

t est nomē generale vt ibi sc̄z qñ nō adijcitur cuj puincie. Jo.an.) vbi de hoc z.l.ij. et. ff. de offi. que/sto. l. j. §. ex his. vñ arguēdo a nomine legati cardinalis ḋ lex latere pape z ex cōsulibus suis. assistunt eni sibi in secretis consilijs ff. eo. lib. de elec. fundamēta. §. de cer. z ḋ mittunt ad regēdā puinciā eḋparant pro cōsulibus. ff. de sen. excō. ad eminentiā. ff. de offi. pcō. l. ij. Reliqui aūt ḋ secretis cōsilijs nō assistunt missi ad regēdas puincias eḋpatur pśidibus: sed illi habēt ordinariā ergo et isti.

a ¶ Reputātes. Hic incipe cōstructiō: nos reputātes legatos zc̄. z merito dicunt ordinarij: nec expirat eoz officiū. faciunt eni statuta ꝑpetua. ff. de loca. c. j. et. ff. c. tl. c. vlti. z adeuntur p querelā. ff. eo. ti. c. j. z de h. ij. q. vj. c. iij. Item habēt impertiū. ff. co. li. de elec. si abbate. ff. de offi. pcō. l. et ideo. eridem. eo. ti. l. j. z. ij. z. C. de of. eius qui vicem alt. iu. ob. l. j. et. ij. Quare legati dicuntur ordinarij

b ¶ Declaramus. Nō est ergo iuris noui pmulgatoria: sed veteris declaratoria. qō ergo ōr in ꝑdicta decre. tum ex lr̄is. de resti. in integ. in pn. cui etiā Alex. successor ipsius anastasij officio legationis denuo in rebus illis fungenti zc̄. il/lud denuo determinat verbū cōmisit qō sequit. nō eni morte anastasij expirauerat legatio. no. rū Hoſt. in summa istius ti. §. finit. ꝙ morte pape licet expiret legatio. nō tū iurisdictio quo ad cepta: iz nec expirat legatio: vt j. sequit: nec mirū. legat⁹ eni pape ōr legat⁹ sedis apo. iz sedes ipsa nō morit. xij. q. ij. libertl. ij. e. ti. de reseri. si gratiose. Et no. ꝙ ista decre. non distinguit an ille legatus ꝛpe mortis ingressus fuerat prouinciā vel non: vnde sicut in reliquis ordinarijs nō inspicimus mortem cōstituentis: ita nec in isto. An aūt vacante sede ecclesia cardinalij reuocare possit legatū fortē cōmuniter a papa et cardinalibus deputatū. Nō Hoſti. in pred/icta decre. tum ex lr̄is. z Buil. in ꝑdicto §. fluitur. ¶. sed nunquid. ꝙ ex magna et euidēti causa hoc posset: als hoc nō debēt De potestate tū cardinalij sede vacante vide qō dixi j. de scisma. c. vno. Questio

c ¶ Expirasse. Idē habes de inquisitoribus hereticepuitatis j. de here. ne

Diuisio ¶ Resenti. ¶ Sunt tres partes (alicḋ. Jo.an. Prima in vno declarat. Secūda circa duo restringit. Tertia decernit. Secūda ibi: Ceterum. Tertia ibi: Quid Jo.an. Jsta decre. et sequēs restringit generalē prātam legatorū circa būficia cōferēda. de qua. §. eo. c. j. veruz est tū ꝙ primū dicit huius decre. declaratoriū est iuris veteris vt in prin. pater (vnde Buil. in ¶. in fi. allegato. z Arch. hic dicūt q curiales ħ renebant dicētes ꝙ sepe sic fuerat declaratū. Joh. an.) hec decre. no. per Hoſti. §. co. c. vlti. et p eū. z p Bern. §. de iurepa.

Pan. cā. III

Resenti declaram⁹ edicto reseruatōnes quorum cūq; būficiorum ab apo. se. le
b gato sue legationis aucte factas: et decreta interposita sup ipsis: necnō denūciationes: inhibitiones: z pcessus q̄libet p eū: vel p executores ḋputatos ab eo habitos circa ipas (dūmodo ad collationē eorūdē būficiorū iā vacātium minime sit pcessum) eo
c ipo ꝙ illius finitur legatio viribus penitus vacuari: nec executores eosdē posse vlteri⁹ būficia taliter reseruata ꝟferre. ¶ Cetex reseruationes hmōi p quas interdum plati z eccle nimiū onerāt: cum dilectus. et Buil. in Spe. c. ti. §. nunc tractemus. ver. sed ecce Jo.an. Additio

d ¶ Sue legationis. q̄si si ex speciali auctoritate sibi tradita a papa ħ faceret tunc secus: ad hoc. j. ħ pbē. hi q. ij. rūso. (z de hoc Spe. pali. §. ¶. qd si legatus. Jo.an.) z no. q: si legatus non cardinalis ñ pōt conferre būficia vacantia tp̄e legationis. ff. eo. c. j. multomi/nus ergo posset reseruare: i cardinalibus ergo habet locū hec decre. Additio

Idem Jo.mo.

e ¶ Ad collatiōnem. ergo nō sufficit ꝙ vacauerint. nisi ipsorū beneficiorum vacantium sit facta collatio: et est si. §. de pcēs. pbē. c. vl. §. vl. vbi nō sufficit ꝙ beneficia vacauerint: et ꝙ ab executoribus fuit petitum vt illa cōferrē: si ipsorū nō fuerit facta collatio: imo habebit locum reuocatoria.

f ¶ Finitur. Hoc pōt esse multis modis: pura qz datus fuit legat⁹ ad ēps finito ꝛpe finita est legatio. ff. de offi. dele. ō causis. Jrē qñ reuocatus est. ff. de iudi. l. iudiciū. Item qñ egressus est legationē aīo non redeundi. legationē ideo dixi: qz si esset egressus vnā puinciā is ḋ est legatus in pluribus: ex ḋ nō est egressus legationē: adhuc nō expirauit ei⁹ iurisditio. ff. eo. ti. nouit. sic eni legat⁹ in qualibet parte legatōis existēs iurisdictionē exequit: sicut ēps in qualibet ꝛte dio. j. ti. pxi. cum ēps. Item finit legatio personalis morte ipsius legati. nō tū morte cōstituentis. ff. c. pxi. psonalis. ideo dixi: qz si esset real: pura q̄ cōpeteret dignitati: nō expiraret morte legati: vt ff. e. c. j. z. ff. de of. dele. qm̄ Abbas. z qō supra dixi his modis legationē finiri: dic verū in sui psona et quo ad nō cepta p delegatos: sed si ēs causas cōmisisset: et res nō esset integra: durat finito eius officio illius delegati prās. ff. eo. c. vlti. Et est mirabile: qz iurisdictio delegati a legato bñ ꝑpetuat p citationē z aliū iudicialez actū: sed notificatio inhibitio z decretū nō ꝑpetuant iurisdictionē executoris hoc et alios ꝑcessus faciētis: sed reseruatiōes beneficiorū sunt odiose ꝑpter duo: qz p eas daf via ad vacaturas: z qz ꝓdicat ordiarie potestati. igitur sunt restringende. sed potestas executorum a papa super gratia facta etiam re integra: z super faciendā re nō integra: bñ ꝑdurat post mortem pape: quia papa pōt ius ad vacaturas dare: sed nō sic legatus. ff. eo. ti. ꝓxi. si sup gra. z. j. de pbē. si cui in fi. bñ ergo pōt legatus donec durat in officio suo impedire ordinariū in cōferendo: sed finito officio non vt hic. Quis dicitur finire legatus officium Legatio alis Differētia: notificatio: inhibitio: decretū

Additio a ¶ Restringere. Causam huic edicto ꝛ el qđ ō: ff.c.p xl. dare potuit cardinal' sctē Marie noue. (scz dñs Petrus de bigno. de q dixi. ē.c.j. in fi. Jo.an.) q in pluribꝰ pulncūs legatiōis papali fungēs officio: oēs dignitates psonarꝰ ꝛ bñficia in legatiōe sua vacātia sue collationi reseruauit: restricta ē g ho die eoꝝ pēas: vt infra pater.

b ¶ Pēdēre. Illa igit sublata: puta mortuꝰ vel per sniaz debito modo exclusus ē is p q facta erat reseruatio: vl laz psecutꝰ ē pēdaz vel reuocauit legatꝰ refuatiōez tūc bñ pōt in ecclesia eadē facere alīā: qz illa nō pender. si vo illa pender: aliā non pōt facere: sic et pendēte dilatiōe desciit officiuz iudicis. C. de dila. sine ps. ē. de ap. significāre. sic et pendente ltre ꝑ vnū electum nō potest ali⁹ eligi. qđ dic vt ff. vt lit pēdē. c. j. et. ij. ꝛ sic attēdrata pēdente appel. reuocanē p modū attēdati. qđ dic vt ff. de ap. nō solum. sic ꝛ is q cōtulit alicui beneficium pendēte termino acceptationis nō pōt illud alij ꝓferre: vt ff. ō pben. si tibi absenti. ꝛ sic Pendēte negocio recusationis delegatꝰ non subdelegat cām nisi de recusatoris assensu: vt. ē. de offi. de. iudex ij. rūso. sic ꝛ accusatꝰ pēdēte accusatiōe nō ꝓmouet. ē. de accu. oiporēs: nec restificat. qđ dic vt. ē. de testi. c. vl.

c ¶ Jn eadē. Quia ista lra nō distinguit: non curo an illa beneficia specēt ad collationē vnꝰ an diuersoꝝ um eaꝝ eni sunt in eadē eccla siue ūdē siue diuersi habeāt ꝓferre pēdēre vna refuatiōe nō fiet alta. Jdē Arch.

d ¶ Aliud. Etiā in alia eccla. ꝛ sic differt a ꝓmo di cto. e ¶ Jllꝰ. Pone. reseruauit legatꝰ bñficiū quod spectat ad collationē epi ac reseruatiōe pendēte refuat aliud qđ spectat ad collationē ipsius epi et alterꝰ: nunquid valet reseruatio secūdū: credo q nō: qz licz spectet ad collationē alterꝰ: tū ꝛ illius. ꝛ est si. qđ dixi. ē. de rescrip. statutū. ¶. cū ꝛo. in glo. ij. ꝛ qui iurat nō tuz esse: iurat etiā sibi cōe nō esse. ff. de ver. sig. pupillus. ¶. vlti. ad hoc. ff. de le. iij. l. si ds suos. vbi restatoꝛ legante seruos suos. ꝛ q in totū ꝛ q pro pte sui sunt: legati esse videnē. nec ob. ff. de pbē. cū i illis in fi. qz illud induxit intētio pape q illum solū grauare intendebat: vt ibi dixi in vlti. glo. nec ob. qđ dixi. ē. de rescrip. cū aliqđ. qz simili tudo ꝛ idēritas rōnis illud inducit: vt ibi dixi.

e restringere cupiētes: phibemus ne postēꝫ legatꝰ in aliq̄ cathedrali vel collegiata ecclesia reseruationē aliquam b duxerit faciendā: aliā illa pē c dente faciat aliquatenꝰ in eadem. Nec etiā postēꝫ alibi reseruauerit aliqđ bñficium ad collationē ptinens cuiusq̄ cunqz: aliud qđ ad illius collationē ptineat: q̄diu reseruatio pendet alteriꝰ: sibi quo quo modo refuet. ¶ Quicquid autem contra ꝓmissa contigerit attentari: eoipso viribus non subsistat. ¶ dē.

Cathedrales vel regulares vel collegiatas ecclias legati reseruare vl ꝓferre non pōt Jdē in dignitatibꝰ ecclesiaz cathedraliuz q̄ sunt maiozes post epos si ipsaz ōlati per electionez debent assumi q ꝛ hoc factū est irritū. Sed dz q legatus non pōt aliqđ nūtiare q̄ recipiat relignatio nem beneficiī: ꝛ postea illud cōferat: ꝛ ꝛ factū vel faciendum decernit irritū. Jo. an.

f ¶ Deliberatiōe ca. IIII quida duxim⁹ inhibēdum: ne aliqs aplice sedis legatꝰ quātūcūq̄ legationem obtinere plenariā dinoscaꝫ: cathedrales vel regulares g aut collegiatas ecclesias: seu ipsarum ecclesiarū cathedralium dignitates ad quas hi qui ꝓficiuntur eisdem: maiozes in earuz capitulis post episcopos existentes habent h per viam electionis assumi sue ordinationi: collatiōi: ꝓuisioni: electioni: aut dispositioni quomodocunq̄ reseruet: ne de ipsis ordinandis: conferendis vel disponēdis se aliquatenus intromittat: neq̄ aliquod quo minus hi ad quos pertinuerit eligere aut postulare libere valeant cū vacabunt: obstaculū quod

Diuisio

Conferre ecclesiam

Addi.

cessus faciat non tenēt: vt in. j. rūso. ꝛ idem in sequentibus casibus: vt in princ. dixi.

Deliberatione. ¶ Prima pars facit duo. Ponit prohibitionem in quadruplici specie. Secundo decretum ibi: Decernentes. Secunda facit quattuor. Primo ponit prohibitionem. Secūdo eius causam. ibi: Cum per hoc Tertio decernit ibi: Nos enim. Quarto ꝓrogat. ibi: Volentes Jo. an.

g ¶ Ecclesias. Tolle quod ē ff. sue ordinatōi ꝛc ꝛ ꝓferre ecclesiā est conferre ipaz principalē dignitatem de eccla. (vl. q no. in Clemen. de prebē. c. j. in glo. de isto Joh. an.) puta episcopatuz: plebaniam: abbatiam: prioratum: vel his similia. ꝛ hac hic prohibet conferri non prohibet canonicatus ipsarum ecclesiarum conferri p legatos: qđ ex his patet que sequuntur.

h ¶ Electiōis. Aduerte: iam vi legatꝰ di de facto hanc ꝓferat plequestionem. Lebaniam pri gatꝰ ꝛtulit plebaniā q̄ ad collationē epi spectabat: q̄ nentem ad rebatur an collatio eius teneret. ꝛ dicebant quidā (Archi. olim: sed postea mutauit ꝛ tenet q sequitur in glo. Jo. an.) q sic p hanc lrām: ex quo nō per vlā electiōis: sed collationis assumit ibi platus. sed hoc nō est verū: quia ista lra que de via electionis loquit: tm in platuris cathedraliū ecclesiarū loquitur. quasi diceret archidiaconatū in ecclesia cathedrali legatos conferre non poterit. si ista duo cōcurrunt q ille archidiaconat⁹ sit maioꝛ dignitas post episcopū. ꝛ q per viam electiōis archidiacon⁹ ibi assumit. sed si verūq̄ vel alteꝝ desit: tunc legatus illū ꝓferre poterit. vñ nō sine misterio sic diuisim sumamus intellectū. Ad hoc facit quod sequit sue ordinationi ꝛc. nec ob. ff. neq̄ aliquod quo minꝰ ꝛc. quia ꝛ sine illa clausula satis erat phibitum p ꝓcedentia. ꝛ ibi sic locutus est: p eo q id vt plurimū obuenit ꝛ potest etiā respicere qđ hic dicit de dignitatibus cathedralium ecclesiaz maioꝛibus post episcopos. Sed cum maioꝛitas consideretur circa multa: vt circa ordi maioꝛ dignem fm quē archipbyter est maioꝛ archidiacono: cir nitas in eca administratione fm quā econuerso: ꝛ circa alia que clesia post no. ē. de rescrip. sedes. de qua maioꝛitate intelligimus episcopum dic q maioꝛitate prelatiōis loquit. in qua licet inspicienda sit cōsuetudo: dicimus tñ de iure archidiaconum pesse. is g qui pest post episcopū capitulo: cōuocat ca pitulum: ꝛ illa facit: hac phibitiōe inclusus est.

Que dicat

BIBLIOTEKA GŁÓWNA W Poznaniu

a ¶ Interponat. No. q ordinarij ad quē collatio vel electio nō spectat nō pōt inhibere electoribꝫ ne eligant etiā si sit legat⁹ de latere: multo minꝰ inferior. s. de re/scri. in integ. c. ij. vbi de ꝟ (z si id faciat videt punīdus vt sacrileg⁹. j. q. j. sunt ꝙdā ad fi. qōnis Archi. Jo. an.

b ¶ Prohibe/mus. Declarat no. p Innocē. et Hosti. s. de off. delegati. ex pte. Addi. j. Jo. an. (z Jo. mo. refert ꝟ se ꝓ/us sic ꝓnūciasse de pape mādato Jo. an.)

c ¶ Specie. Nic gen⁹ z speci es partificant: in terdū differunt: qō dic vt. xxiij. di. cꝫ cꝫ. s. de of. ord. si sacerdos.

d ¶ Cuicūq. vl̄ ꝯbuscunq; : vt i vna ꝑsona ꝓhi/bitū censeatur i plurib⁹ repertū cū eadē ꝑbēt rō. ad idē. s. eo. li. ō elec. c. pe. in ꝓn. z ad hoc de pen. di. iij. adhuc in/stanr. xcvj. di. cū ad verum. vnde nō poterit resi/gnationē cōmit/tere vni q recipi at: z alteri q de/mum ꝓferat: qz vna rōne cōmit/tendo hec eidem daretur via ad vacaturas: eadē rōne cōmittēdo hec diuersis: et iste est casus spe cialis quo possum p me qō nō p aliū: ꝫ regulā ff. de reg. iur. pōt. vbi hūc z quosdā alios numerauit legat⁹ enim bñ pōt resignationē beneficij recipe: z postea illud bñficiū vacās ꝓferre: ꝫ hāc cōmissionē non potest facere. facili⁹ enī p hūc modū fieret fraus ad vacaturas cꝫ p illū. z est sī. exꝑssum. s. de ꝓcef. ꝓbend. ꝓstituras. vbi nō potest alicui eps specialiter cōmittere q ꝓferat certum bñficium cū vacabit: licet cū vacauerit possit illud conferre: puto tū q legatus bene possit cōmittere alicui q recipiat resignationē alicui⁹ beneficij. z recepta resigna tione cū bñficium vacat: bene posset eidem vl̄ alteri cō Additio mittere q illud beneficiū ꝓferat. z p hanc decre. (ma/xime ponderato ꝑn. huiꝰ. §. ibi in genere Jo. an.) attē/tari posset: q licet eps posset generaliē tradere ptārem officiali vel vicario suo ꝓferēdi beneficia vacatura. s. ō offi. vl. c. vl. nō tamē alteri quem officialem cōstitueret.

Additio (vi. q no. ff. de ꝓbend. statutum in vlti. glo. Jo. an.)

e ¶ Laterañ. s. de ꝓcef. ꝓbend. nulla. f ¶ Pendentia. q. d. sicut hec constitutio nō respiciebat ꝑterita: ita nec pendētia: ꝫ ꝓrogatione eam extēdi volnit ad vtra q. ō Additio hoc vide. ff. de electo. licet canon. (in glo. ad futura cꝫ

a modolibet ĩterponat. ¶ De cernētes q̄cq̄d ꝫ hoc actum extiterit: eo ipso irritū z inane

b ¶ Prohibemus insuper ne

c legat⁹ ipe ĩ genere aut in spe

d cie cuicunq; concedat: vt ab his q̄ bñficia infra legationē eiusdē habētes: ea ĩ illi⁹ ma/nib⁹ voluerint libere resigna re: ipsoꝝ resignatiōe recepta illa valeat idoneis ꝓferre p/sonis. ¶ Cum p hoc acqui/

e ri posset via ꝫ Laterañ. con cilium ad beneficia vacatura. Mos enī ꝓcessionē quam cō/tra hoc contigerit attētari: et quicq̄d ex ea vel ob eaz secu/tum extiterit: nullaz ꝓrsus habere statuim⁹ robor⁹ firmi tatē. Volētes nō solum ad futura: sed etiam ad ꝑterita:

f z adhuc pendētia negocia ꝟ extēdie ¶ dē. Collatio lega

ti per facti/turitatem ꝓprie beneficij vitiatur. b. d. Zen.

g Ollatio benefi/ca. V cij per legatum sedis apo. tibi facta: nulli⁹ momen ti existit: si in ea nō fuerit ha

h bita mentio de illo beneficio quod primitus obtinebas.

De officio ordinarij. Jnno. liij. in cōci. lugdun. Archiepi/scop⁹ nō pōt sibi ꝓstituere of/ficiales in dioc. suffraganeo/rum suo ꝝ etiā ꝑ futuris cau/sis p ap. deuolūendis ad ipm nisi de consuetudine hoc ha/beat: et tunc etiam tales offi/ciales inhibere non possunt ꝓtus q̄ꝫ fuerit appellatū. Se/cundo ōz q donec archiepi/scop⁹ de facili potest haberi officialis eius suffraganeum excōmunicare suspendere vl̄ interdicere non potest ꝓpter ordinis (melius diriget offi/ci⁹ Jo. an.) episcopalis reue/rentiam. hoc dicit in summa Johan. an. ca. I

i ¶ Romana ecclesia: et. j. Prohibem⁹ quoq; ne Remen sis archiepiscop⁹

k in dioceſi suffraganeoꝝ suoꝝ Foraneos officiales constituat: quia cum metro/politani: ne suoꝝ suffra/

l ganeoꝝ ingrediant dioce. vt in eis auctoritate ꝓpria

Q hic ponit Archi. Jo. an.

Ollatio. ¶ Nō diuidit qz breue est. g ¶ Le/gatū cardinalē. Quia ali⁹ ture legatōs ꝓferre nō pōt s. e. c. j. in fi. nisi ex spāli prāte: vt ibi. h ¶ Mentio. Quid dices si legat⁹ ꝓpio motu. z ꝟ exꝑmit in lr̄is cō cessiōis ꝓferi mi hi bñficiū habē/ti aliō ō illo mē/tione non facta: nūquid valebit collatio sicut et valeret eo casu si papa ꝓtulisset ff. de ꝓben. si motu ꝓprio: videturq; nō: qz papa nō ē ligat⁹ legibus si cut legat⁹. C. de legi. dicta vox. de ꝓcef. ꝓben. ꝓ/posuit. vñ aliud i papa: aliud i le gato. sed ꝓrium credo. sicut eni si ordinarius mihi habēti bñficium cōferi aliud: bñ renet collatio: ꝟ tacito: licet vrū cꝫ q retinere nō possim: vt i Cle. de offi. or. ca. ij. q̄ in hoc reprobat qō ꝟ no. Archi. sic z si legat⁹ ꝓferat tenebit colla tio. nō tū vtrūq; ꝓpē hoc potero retinere. z fa. s. ō rescrip. gratia. hoc ꝯ inredit de cre. q sīē ipetrās bñficiū a papa teneꝰ de bñficio qō habet cꝫ tūcū cꝫ modicū sit il/lud facere mentionē. sic z ipetrās a legato: alꝰ nō val bit collatio: qz ipetratio ē surreptīcia (q̄ ꝓprie fit ab il lo ad quē ꝓmo ordinario inre no spectat collatio Joh. an.) vbi ✻o nō ipetrauit: ꝫ legat⁹ ꝓtulit. in q̄ peccauit ille cui facta ē collatio: certe inullo. vñ credo tenere: sic video q ipetratione impedit facti possessio colorata: si de illo non fit mentio. s. de ꝓcef. ꝑbē. cū nr̄is. collatio/nem nō impedit. j. de ꝓben. licet eps Jo. an. Omana. ¶ Sunt q̄cq; ꝑtes ſm Johā. mo. Addicio

Diuisio

Primo ponit ꝓhibitionē. Scōa ibi: Nec ꝓ co. soluit oppositionē illius ꝓhibitiōis. Ter/tio ibi: Quia in causis. rōnē solutiōis subiicit. Quarto ibi: Officiales. q̄ndā moderationē officialib⁹ remittib⁹ in sūgit. Quinto ibi: Et ſ. illā ad alios officiales extē/dit pl⁹ mihi placet vt sint solū due ptes Jo. an.

i ¶ Remen. idē ō alijs vt ĩ fi. k ¶ Foraneos. qz forē in dioc. ꝓstituebāt. qō archiepus facere nō pōt: qz ī dio cesi sui suffraganei ꝛc. vt ff. sequit. Vl̄ foraneos. i. q̄ foꝛ teneāt. ō ꝟ. sig. si foꝛ⁹. vl̄ foraneos: qz deforē veniūt vt aduene vl̄ pegrini dicāt: q̄ꝫ sūt reꝓbata iudicia. ij. q. vij. pegrinꝫ. z. c. se. Jo. an. Foraneꝰ iudices

l ¶ Ingrediāt. Quō ꝫ

vlsitabūt ⁊ pcuratiōnē recipiēt. ⁊ sic ē ℣. ℟. de pscp. cū ex officij. de cēsi. sopite. ⁊ c. nup. ⁊ ℣ e. ti. romana. ⁊ c. vl. cū suis gl. Sol. ℟ nō pñt nisi i ca slb⁹ pmissis ḡrum iste vn⁹ est. ⁊ vide qō no. Jo. ix. q. ij. i sū. ⁊ c. ij. ⁊ Ber. ℟. de offi. or. pastoral.

a ¶ Judicēt. Pro tribunali sedēdo.

b ¶ Disponāt. Extra iudicium faciēdo coram se celebrari (℣ cetus q⁹ sequit de celebratiōe diuinoꝝ dic vti Cle. de ḥ. ult. Archi. Joh. an.) ⁊ añ se recognosci ℣ cetus ℣. ℟. romana. ℟. vl. de celebratione ꝙ diuinorum dic hodieverti in Cle. de pbiuil. archiepo.

Additio

c ¶ Agāt. Cōferēdo ordies (vi. q. dixi. ℟. e. li. de rep. or. cū null⁹. Jo. an.) ⁊ sacra / mēta: ⁊ sillia faciendo. (vt conse / crādo eccl'as vel altaria Jo. an.)

Additio

d ¶ Canonica. Lodi de his canonib⁹. ix. q. ij. c. ij. ⁊ q. iij. null⁹ ꝑ mas. ⁊ c. pēstus ⁊ pcor. lex i auc. de defen. ci. ℣. ite / rim. col. iij. vbi p ses puincie qui pōt cōparari archiepo non phibet defensorē ci / uitat. q pōt comparari epo: q mi nus vtat iurisdictiōe sua. nō sic aūt in epo circa subdi tos suoꝝ subditoꝝ. ó hoc. ℟. e. cū ab eccl'a. ⁊ pbatur aut. e. in ḥn. vbi dicit ꝙ defensor ciuitatis pōt ó causis inferioꝝ ptermissis magistratib⁹ municipalib⁹ cognoscere. ⁊ de hoc. xj. q. j. de pſona.

Nō pōt ḥs per se qō non p alium

e ¶ Per alios. Quod eni ḥs p se nō pōt: nec p aliū. xlvj. di. sicut. ff. de admi. re. a⁹ ci. p. l. ij. ℟. j. Ar. ℣. lxxxvj. di. nō liceat. ℣. ne cle. vel mo. c. vl. cū si. pmū ē generale. scēa sūt spālia. quod dic vt. lxxxvlij. di. ēps gubernationē. qō etiaꝫ ē ℣. ℣. de reg. iu. pōt dſ.

f ¶ Nec p eo. Olim ḥ erat duplex lra. s. hec prout tacet. alia fm causas p ap. cē. ⁊ hanc lram cōtē habebam⁹. ⁊ hāc secut⁹ Ber. posuerat glo. q fm hāc lit terā: nec p eo falsa ē: dicēs ꝙ archiepus poterat tales officiales in causis ap. ℟stituere. ſz de illis in q̄b⁹ appellatum nō est: nulla habebāt prārem nisi de ꝙuetudie cē.

g ¶ Possunt. Et debēt. qō dic vt. ℣. e. vt litigāres.

h ¶ Delegare. Nō tñ renitērē cōpellere ad delegatione suscipiēdā. ℟. e. pastoral. j. rūso. ⁊ ibi plene de hoc. ⁊ ℣. de fo. cōpe. romana. ij. rūso.

i ¶ Inhibitiōes faciāt. ſz iudici. ap. ne vltrꝰ i causis ꝓcedat: vt ℣. e. ti. ℟. a q̄b⁹. ⁊ ℣. de appel. romana. ℟. si aūt. ⁊ de effectu hulus ī hibitionis dic vt. ℣. eo. non solum.

k ¶ Quia i causis. Similitudinē improbat.

l ¶ Noscunt. Nō q̄ eoipso q̄ appellatiū est iurisdictionē habet i cā. vñ videt q̄ statim possit inhibere. ſz ó ḥ dic vt dicā. ℣. i decre. ó appel. romana. ℟. si aūt. ⁊ i decre. ℣. nō solū.

m ¶ Vices iuas. Quia pñt p aliū qō p se. ℣. de reg. iu. potest. cuz suis ꝓcur.

n ¶ Nōdum. Nemo dat qō nō habet. j. q. vij. dalberruz. de iurepa. q aurem. ⁊ concor. ff. de of fi. procon. obser / uare. ℟. vlti. ó re scrip. c. pastoralis in fi.

Nemo dat qō nō hz.

o ¶ Futuris. Tracē futuri tēport. cē. ff. óvsu. l. j. ℟. j. ⁊ de hoc ℟. de pcu. audit. in vltī. glo. (⁊ de sepul. in nūa. ℣. de homi. c. ij. ⁊ de sen. excom. romana. ℟. caueāt Jo. an.)

Addi.

p ¶ Consuetudine. Prescripta. ℟. de pscr. c. vlti. ad idem. ℟. co. li. eo. ti. c. iij. ⁊ con / cordat ad hanc litteram ℣. eo. ti. vt litigantes in fi. Joh. an.

q ¶ Aliquibus. ſz officialib⁹. et idez dic de ipsis archiepis. eadez rōne Jo. an.

r ¶ Circa illaz. Puta vicine p / uincie infra duas dietas vulgares. ℟. de rescrip. nonnulli. vel legales: vt. ℣. de p / ben. presentī. ℟. loca. vel dic arbitrarium: ⁊ adde quod dixi. ℟. de tempo. ordi. cū nullus. ℟. episcopus.

s ¶ Exteriert. s. archiepiscopus.

t ¶ Attēdrent. Licet de iure hoc possunt: qz licet sint minores ordie: sūt maiores iurisdictiōe. propter eos quoꝝ vices gerūt. xcij. dis. c. vl. ⁊ xciij. di. c. j. de offi. dele. sane. ij. tamen inhoneſtum erat. ⁊ ideo papa hoc prohibuit. Sed q̄d si ex cōmunicēt: nunqd tenet: videtur q non: quia sufficit legislatoꝝ aliquid prohibuisse: etiā si nō adiūctat cē. C. de legi. nō dubium. Solu. dico cū Berū. (q placet Hosti. ⁊ Jo. mo. in antiqua glo. sed in additione mu / tauit. ⁊ ipse ⁊ Arch. tenet contrarium ratiōe premissa Jo. an.) q tenet: quia speciale est in his sententijs q i iuste late ligant. xj. q. iij. c. j. de sentē. excom. sacro. puniri cur tamen qui hoc fecit: vt ibi.

Questio

Additio

v ¶ Metropolitanoꝝ. Vni de iure scriptum omnes instruit. xxiij. di. preterea. lxj. di. miramur. de re iudi. in causis.

x ¶ Reuerentiam. ℟. de offi. dele. c. ij. co. ll.

y ¶ Obseruari. Dixi de officialibus: quid dices de delegatis ipsoꝝ archiepiscoporum: credo q idem: cum eadem sit ratio. immo multo fortius quia magis est iurisdictio officialis fauorabilis: cum idem sit consistoꝝ um ℣. de appel. romana. j. rūso. Jo. an.

Additio

a iudicent: disponant: aliquid
b ve aliud agāt: canonica ꝓhi
beant instituta: nequaq̄ hoc
e possūt i illis p alios exercere
f ¶ Nec p eo q causas p ap
pellationez delatas ad ipsos
g pñt i suffraganeoꝝ suoꝝ dio
h ce. delegare. sicr licet eis tles
officiales ℟stituere i eisdem q̄
eoꝝ vice cū appellat ad ipos
i citationes vel inhibitiones
faciāt: seu cōpescāt in hac p /
k te rebelles. ¶ Quia in cau
sis p appellationem devolut⁹
ad ipos: tiā iurisdictionē ob /
l tinere noscunt: ꝙ⁹ q⁹ licite
m pñt sup illis cōmittere vices
suas. Nō sic aūt i alijs in q̄b⁹
n nōdū extitit appellatū. et id /
circo nō debēt aliās ℟stitue /
o re p citatiōib⁹ in futuris cau
sis appellationū: ⁊ inhibitio /
nibus faciēdis: nisi aliud re /
mensis eccl'ia circa taliū offi /
p cialiū institutionē ó ℣suetu /
q dine obtineat speciali. A qui
bus etiam si de cōsuetudine
hmōi possint in Remēsi, puincia cōstitui. Inhibitiones tñ

ne ꝓcedat i causis pusq̄ ad
remēsem curiā appellet: fieri
penit⁹ inhibem⁹.

r ¶ Officiales aūt remēsis archiepi: q̄ /
diu i sua puincia vl circa il /
s la exteriert: i suffraganeos i /
terdicti suspēsiōis vel excōi /
t cationis ꝓferre snias nō at /
tēdrent.

v ¶ Et ḥ idē ab officia
lib⁹ alioꝝ metropolitanoꝝ
circa ipoꝝ suffraganeos (q̄ /
x bus ob reuerētiā pōtificalis
officij deferri volum⁹ in hac
y parte) pcipimus obseruari.

¶ rego. ℟. i generali cōcilio lugdū.

Canonici qui a dint nō cessare pñt ꝙsuetudie vel alias vel cessare volūt cām sic cessationis exprimāt i in / strumēto publico vel patenti bus literis suo vl alio aucte / tico sigillo munitis: ⁊ exhibe / ant illas vel illud illi ō quē / cessant hoc ptermisso vel ex / pressa causa nō inuicta legiti / ma sed a medio tempore ꝓce / pint ab eccl'ia restituant / ⁊ q peipere debent non perci / piātur satisfaciāt de iniurijs

Diuisio

SI canonicl. ¶ Sunt quattuor partes. fm Bar. z Jo.mo. z C. eri. Primo ponit cessatōis formā. Secūdo ibi: Sciturl. punit non seruantes illā. Tertio ibi: Si autem. punit illos ꝫ quos canonice cessatū est. Quarto ibi: Cetez: improbat quendā abusum. quē faciēres. puniri decernit. Jo. an.

a ¶ Canonicl. Seculares. nō ei in regularib⁹ locū hz hec constitutio fm Guil. qō ē falsū J. eo. ꝯnis. in prin. z dic canonici et capituluz: q⁹ pauci ℔ nō possent facere ſ. de his que fl. a ma. par. ca. quesiuit. b ¶ Ad diuinis. ſ. officijs.

Quid operet cessatio

c ¶ Cessare. De ista cessatione dicit. ſ. eo. irrefragabili. ℌ. ceterum nec medio tempore dicit talis ecclesia interdicta sed suspēdūt ſti organa sua: vnde tali cessatione durāte pōt ibi eps

Illi extra quē cessant: causa legitima inuenta tenet ille ad ītereſſe canonicz: z tad certā quātitatē ecclie supioris taxandam arbitrio. Ultimo reprobatur ꝓsuetudo q̄ imagines sanctoꝝ indicta cessatione spinis z veteis suppone/bant. Et statuit cōtrariū faciētes grauiter puntendos. Jo.an. Caplm. II

a JI canonici a diuinis cessare voluerint: prout ī eccleſijs aliquib⁹ sibi ex ꝓsuetudine vel alīs vendicant antez ad cessationē hmōi quoq⁹ modo ꝓcedāt: in instrumento publico vel patētib⁹ lris sigillo suo aut alteri⁹ au-

Additio

z alij celebrare sine irregularitatis pena. (saluo q̄ habes in Cle. de sen. excō. c. j. Archo. no J. de sen. excō is q. ij. rōso. q̄ irregularitatis cōtrahit si cessatio facta erat auctoritate legati: epi: et iudicis delegati. Joh. an.) vt in predicto ℌ. ceterum. quod non esset si esset interdicta de cleri. excō. mini. postulastis. de excel. prela. tanta. fm Guil. et Bar. nec possent ipsi canonici sine episcopo ecclesiam interdicere: de his que fiunt a ma. par. ca. que/siuit. de iure cōmuni: q̄ de speciali non loquo:: z sic ꝑ intelligi. ſ. de appel. dilectis. et vacante sede de iure cōmuni hoc possent. ſ. de here. ad abolendam J. de ma. et obe. cum olim J. eo. ll. eo. ti. c. j. d ¶ Ecclesijs. De lugduñ. vienñ. claremontenñ. atrebatenñ. et quibusdam fm Guil. z Bar. e ¶ Ex cōsuetudine. Nō. q̄ cōsuetudo iurisdictionē tribuit. vt. ix. q. iij. cōquestus. de fo. cōpe. cum contingit. de arbi. dilecti. C. de emā. l. j. z fi.

Ad. f ¶ Alias. Vt ex ꝓuilegio. (Arg. ſ. de verbo. sig. ex parte. vel concessione epi fm Guil. vel cōstitutione synodali fm Cleri. p quo fa. Clem. j. de sen. excom. Archi. intelligit de ꝓuilegio papali. Jo. an.) g ¶ Vtusmodi. ſ. posse a diuinis cessare. h ¶ Instrumento. ad idem. ſ. eo. lib. de elec. vt circa. et dic vt ibi.

i ¶ Patentibus. Ad idem de tempo. or. c. j J. de sen. ex/

An sigillū cōcuz medicinalis. k ¶ Alterius. Nō. ex vi relatiui capituli sit sigillū capli autenticū (Jo. mo. fatez hoc cōtra se. ff. de auctenticū ꝓcur. sed ꝓcuratorē. nō ꝓ se. C. de lib. cau. cuz precum. Jo. an.) de hoc de ꝓba. post cessionē. et plene per modernos de fi. instru. c. ij. z in Spe. de instru. edic. ℌ. vi

An ꝯs posdendū. x. x. Jtē no. q̄ pōt quis alieno sigillo signare si set signare cut in testamēto. C. de testa. si vnus. ad idē. lxxiij. di. in alieno sigilnoīe. ad ℔. ſ. de re iudicata cū iuter vos. (vbi de hoc in

lo ārta glo. dicit Archo. q̄ ad ℔ vt sit cautū i lris vl instrumēts fiat mētio quo alieno sigillo signatū. est ar. ff. de his que in testa. dele. l. j. ℌ. et ideo. Jo. an.) l ¶ Jlud. ſ. instrumētum. m ¶ Illas. ſ. patentes litteras.

n ¶ Hoc ptermisso. i. cā nō exꝑssa in patentibus lris vel instrumento publico et assignatione non facta.

o ¶ Causa. Que manifesta (id est notoria fm Jnno. et Host.) et rōnabilis debet esse. ſ. eo. irrefragabili. ℌ. ceterū. et sup ea debet interuenire tractatus: z seruari forma decre. J. e. ꝯ/uls. nō enī ꝓ pensione subtracta vel minima offensa fiet cessatio: ſz ꝓpter grauē iniuriam pura siue statuta contra libertatē: imponūtur tallie vel collecte clericis. de/tinetur clericꝰ vel canonicus per secularē baliuū: vl his silia. (dicit Archi. hec discernēda arbitrio boni viri id est iudicis. ff. de ver. ob. ꝓtinuus. ℌ. cū ita ſ. de offi. del. de causis. Joh. an.)

Additio

p ¶ Jnuenta. Per suplozē J. e. ꝯuis. ſ. ꝓ papaz.

q ¶ Illius eccleſie. Sic. ſ. c. ll. de etētici munimine roborat⁹: cessationis ipsi⁹ causā exprimāt: z illud vel illas ei ꝓtra quē cessare ītēdūt assignēt.

n ¶ Sciturl. q̄ si ℔ ptermisso cessauerint: vel causa quā ex p̄sesserint nō fuerit inuēta canonica: omnia que de quibuscunq⁹ ꝓuentibus illius ecclesie in qua cessatum fuerit cessationis tempore percerperint restituent. Illa vero que ꝓ eodem tēpore debent eisdez: nullo modo ꝓcipient. ſz ipi ecclie cedere: ac nihilo min⁹ ei ꝯ quē cessauerāt: de damnis et iniurijs satisfacere tenebunt. ¶ Si aūt causa eadē canonica fuerit iudi

elec. cupientes. ℌ. ceterz. z. eo. ti. si cōpromissarius in fi. et no. penas restringēdas. r ¶ Restituent. Cōditiōe ex ista decre. cū eni ꝓ nouā legē inducit obligatio dat condition ex lege. ff. ō ꝑdi. ex leg. l. vna. sic ē et silr i canone. (Idē no. ſ. de sepul. cū liberū in glo. ā. Jo. an.) licz fm canones nō incrente actio. ſ. de iudi. dilecti. Bar.

s ¶ Percipiēt. Als pricipēt: q̄ cū ꝯ eos dat actio ad repetendū: multo fortius exceptio ad nō soluendū. ff. de supſi. l. j. ℌ. q̄ alt. ff. de reg. iur. inuitus. ℌ. cui damus J. de iudi. qui ad agendū. t ¶ Ei cōtra quē. Ꝑpo vl alteri cuicūq⁹. v ¶ Dānis. Et iniurijs z he supiozis taxabunt arbitrio vt in casu se. ad ℔. ſ. qō me. cau. sup eo. C. vñ vi. l. si qñ. z no. q̄ petitio damnoꝝ sup diminutōe patrimonij cōpetit. ff. de dā. infec. dānū. ℌ. j. instl. eo. ti. ℌ. pena. actio ꝙ inturlaz dat ad vindictā. ff. de iniu. l. ꝓtoz. ℌ. j. z ideo vna nō impedit alīā. ff. de ꝑdi. fur. si ꝓ fure. ℌ. cū furti. sicut et aliud expense: z aliud dānz. ſ. ō intur. in nostra. et dicit lex q̄ tutoz debet refarcire dānum pupillo si cessauerit in distractiōe reꝝ que rpe pereūt. ff. de admi. tut. l. tutoz q̄ reprozitū. ℌ. si tutoz. vel si cessauerit admissrare. eo. ti. ꝺdā decedēs in fi. dico autē fm Guil. q̄ ille cōtra quē cessatū est iniurlā estimabit hoc modo: portius voluissem centū ꝑdidisse de meo ꝯ hanc iniuriā patl: sed postea taxabit iudex ne ille in infinitū turer. ff. de intur. l. cōstitutiōibus. ℌ. j. z instl. e. ti. ℌ. pena. de hoc in Spe. de iniu. ℌ. j. ver. in hac autem.

x ¶ Tenebunt. In tribus ergo puniunt. primo in ꝓtoz restitutione. scdo q̄ ꝺ eis debet ne ꝙpiēt. tertio in dānoꝝ z expensaꝝ refectione: cum enim nō seruierint altari de altari viuere nō debuerāt: de ꝓbē. cum fm. Jtem puniunt ꝑ papā: z quāta pena arbitraria J. e. ꝯuis. y ¶ Canonica. Et vera sup. z sic in exheredatione. pater q̄ vult filiū exheredare debet cām legitimā inserere in testamento: et illa cā pronunciari debet esse vera vt exheredatio sit efficax: in auc. coll. viij. vt cū

de ap.co'g.§.aliud.sic et in ap.añ sniam interpostea.ũ. q.vj.in fi.t de ap.vt debitus. ¶ Occasionẽ. No. ar. q occasionẽ prebet interdicto ciuitatis vel alicuius ca/ strẽ ieneẽ ad restitutionẽ damnoꝝ:que ecclesie religiosi et hospitalia illius loci occasiõe interdicti elemosynis et oblationibus passa sunt: quia

Additio a q occasionem dãi 2t.de iniur .c. vl.fm(Guil. qui dicit se hoc induxisse in ciuitatib⁹ Romandiole et primonij duz ibi erat rector. Et Archi. dicit se de ferõ vidisse Jo.ã.

b ¶ Arbitrio. Hic determinat taxationẽ condẽ

Additio nationem:t con/ uersionem (fm Guil. idẽ Archi. Jo.an.)

c ¶ In deuotio/ nis.nã imagines ꝓpter reuerentiã illoꝝ quos ima go figurat ado/ rare debem⁹ : qõ

Pictura eni facit scripru/ ra legẽtib⁹: ꝟ pi/ ctura cernentib⁹ ideotis . de con/ se.di.iij. perlatũ. ita tñ adorare debemus .ne dullã in latriam cõuertamus:de hoc de

Additio conse.di.iij. vene rabiles . (Dulia est cultus vel ser uitus que debeẽ

Versus hõi. Latria cult⁹ vel seruitus q̃ debeẽ deo. dabat Bar.hũc ꝓsuz. Latria sit dño debeẽ.dulia seruo. Jo.an.) d ¶ In terrã. Nã nec signus salnatoris in solo aut silice vel marmoribus humi positis sculpere vel pingere licet.C. nemini.li.ti. sal.l.vna. e ¶ Vltrix. Hoc ẽ ꝟbũ in.l.C.de his q ad sta.cõsu.l.j.in fi.ls q̃ erat pena videl ꝙ ꝓalis:vt.s. in vincula publica mittanť.ff.de pe.capitaliũ.§.ad statuas. vel ꝙ mortanť:vt no.C.nemi.li.ti.sal.l.vna.sed dic ꝙ spualiter punientur:q nisi peniteant et satisfaciant loci sui dignitate et honore priuandi sunt.xxvj.q.v. q̃

Additio cunq; in princ.vel iudicis arbitrio.ff.de iur.delil.j. de of.dele.de causis.(alle.Guil.C.colo.illyrici.l.j.li.xj.ibi mulcere cuius modũ in auctoritate iudicis collocamus. Jo.an.) f ¶ Compescat. Pena eni vnius merus est alterius:vt.C ad.l.iu.repe.l.j.

Divisio O Rdinarij. ¶ Licet Bar.diuidat in sex partes t Boari in nouẽ. Tu dic ꝙ due sunt ꝓtes principales. Prima pertinet circa collata beneficia. Scõa circa conferenda ibi:in cõferendis. Jterũ pria tria facit:pertinet circa ꝓceptũ dispensationis exhibẽde:et ponit pe/ nã nõ exhibẽtis. Scõo ibi. Cetez.cũ exhibeť dicit aliquis an sit cuidẽ sufficiles an dubiteť.scõm mẽbrũ ibi: Si vero. Scõa principalis facit duo. Prio phibet. Scõo

decernit. (ibi alter dicit Frã. q̃ principaliter ꝓpter theu tonicos t hispanos emanauit hec ꝓstitutio:q plus in talibus excedebãt. Jo.an.) h ¶ Locoꝝ. Per hoc q dicit ordinariũ locorũ:videť tm̃ de epis intelligere ad hoc.xj.q.j.de ꝓsona.tũ dic fm Guil.et Bar.q etiã hãc compulsionẽ fa/ cere possunt qui/ cunq; inferiores q̃ habent institu tionẽ.lxiij.dis. si. in plebibus.ꝟ of. dele.sup eo.de in sti.cũ venissent. et destitutionẽ de prebendis referẽ re.ipsi enim ordi/ narij.sunt de of. ordi.cuz ab eccle siarũ.t probať j. eo.§.in conferen dis. h ¶ Plu/ res. Nec plurali/ tas q̃ canonibus inimica :vt j. de cle.nõ resi.q: nõ nulli.xxj.q.j. per totũ.ideo odiosa et restringenda. ff.ꝟ li.t posth.cũ q̃dã.t j.ꝟ pbẽ.ñ pr. i ¶ Aiarũ cura. licet specialiter ꝟ dicat:ꝟ hic idẽ(q̃ Additio ad id q̃ sequiť in glo. non quo ad alia dicta illius. c.Jo.an.)i aliis. cum eni plurali/ tas sit reprobata in beneficijs ꝟ iure cõi põt etiam in minoribus or/ dinarius id pete

s Rdinarij locorũ sub/ h ditos suos:plures dignita/ i tes: vel ecclias q̃bus aiaruz k cura iminet obtinẽtes:seu p/ sonatũ aut dignitatẽ cũ alio t bñficio cui cura ñlis est an/ m nexa:districte cõpellãt:dispẽ sationes auctoritate q̃rũ hu/ iusmodi ecclias ꝓsonat⁹ seu dignitates canonice tenere n se asserũt:ũfra tps ꝑ facti q̃li o tate ip̃orũ ordinarioꝝ mode/

re.de ꝓcur.ex insinuatione.nisi essent beneficia que si/ mul de iure teneri possent.qõ dic.vt.ẽ.e.li.de rescrip. gratia. k ¶ Personarũ. Ergo idẽ iudicium quod de beneficijs curam aiarum habentibus.ẽ.de elec. duduz ij. sed non per omnia:vt.ẽ.de eta.et quali.c.j.

l ¶ Silis aiarũ.s. m ¶ Dispensatiões. Jn q̃bus ve/ lut ambitiõis stricta fieri dz interꝑtatio:vt.ẽ.de cle.du dum.§.insup.ẽ.de fi.ꝓbꝫ.c.j.t j.de ꝓben.nõ põt.nec ob.q̃ bñficiũ ꝓncipis 2t.de ver.sig.olim.q: ambitio t odiũ hoc inducũt.de consang.t affi.q̃ dilectio.de pre/ bẽ.c.vl.illud añt.de ꝓncipis beneficio nõ odioso intelligiť j.ꝟ ꝓben.q̃uis.j. n ¶ Qualitate. Hoc regulari ter attẽdit in q̃busliber dilatoijs.ẽ.ꝟ ap.cũ sit.si q̃ diceť habere dispẽsationẽ in remotis ꝓtibus matus ꝓpus et dabitur q̃ si in ꝓpinquo habeat.ff.de edẽ.l.spectum.

o ¶ Ordinariorũ. Ad quos spectat aiarũ ꝓuideat sa/ luti j.e.§.ꝓuideat.quid si talia bñficia diuersis episco/ patib⁹ obtinet quilibet ordinarius in cui⁹ dioc.bñficiũ obtinet ipm̃ cõpellere poterit ad hãc exhibitionẽ.ix.q. iij.c.ij.ad hoc.ẽ.de rem.or.cũ nullus.Quidã dicunt q̃ ordinarius q̃ ꝓuenit in cõpulsatõe exhibitiõis seruã/ dit qõ hic ꝟ:et postea alter epus in cuius dioceſi hz si/ mile bñficiũ q̃si ꝓuentus ab illo nõ poterit euz ad ꝟ co/

gere.e.ar.ℨ.de fo.cõpe.ꝓpoſuſti.ff.de iu.om.iu. cũ q̃/dã.ſed primũ verſus ſm Guil.ꝓbat pluralitas dũ dicit ordinarij in plurali. a Juſto impedimento. Jſtud excuſat ne tempus currat.ℨ.de elec.ne ꝓ defectu.ꝛ.c.quã ſit.§.fi.et.c.commiſſa.§.j.

b Nullã. Vel minus ſufficien/tem. Ar.ó pe.dic.j.ſcindite.de trãſla.inter corpora/lia.ver.ſed neq; cum concor.ff. q̃ cuiuſq; vniuer.l.j.ꝛ ideo bene ſequitur ceterum.

c Tempus. Ab ordinario moderatum.

d Exhiberi. Sed cõtra nemo compellit dicere titulũ poſſeſſoris ſue.C.de pe.he/re.l.cogi.ij.q.v.§.j.ad ℔ dicas. (ſm Bar.ꝛ Frã. idem Jo.mo. et archi.) q̃ in his q̃ poſſũt de iure cõmuni poſſiderierum eſt illud: ſed in alijs ſecus: vt hic de ꝑben.c.de multa. tranſferẽ ergo ꝓpter hoc onus prohãdi in eum: vt hic.ſi.de decl.dudũ.de p/cura.ex inſinua/tione: vbi de hoc ꝛ.c.dl.cõtra mo/rem et dixit de ℔ ℨ.de reg.iur.c.j.

Addi.

e Eoipſo. Oñ oſtenderet in termino. Ire enim que non apparẽt non ſunt.ff.de cõ trahen.emp.l. in lege.et.l.ruptilla polla. de ꝑſe.di.j.ſolẽnitates.

f Libere. l. nõ obſtante ꝺictiõe tenentis illud: credo tamen q̃ ſi preueniret ipſe clericus epm vel eum ad quem ptinet collatio diſpenſationẽ oſtendendo q̃ epi/ſcopus poſtea conferre nõ poſſet: q̃ video hoc in iure acquirendo: multo fortius eſſe debet in iure acquiſito p decre.ℨ.de ꝑben.ſi tibi abſenti.

g Euidenter. i. manifeſte.ℨ.de elec.ſi forte.ꝛ ℨ.de ver.ſig. conſtitutionem. ſi autem eſſet dubium: fiet qñ dicitur in ver.ſi vero.

h Moleſtet. ne locũ habeat pena temeritatis vel calumnie.ff.de iudi.eum quẽ.de calum.c.j.ꝛ .ij. de ele.vt circa.§.alloquin.

Addi.

i Circa. Hoc ad eius ſpectat offi/cium.ꝛ.q.j.regenda.ℨ.eo.irrefragabili.ℨ.de elec. du/dũ.ij.ꝑpe prin.et cõcor.de elec.cũ ex eo. (§.porro. Jo.mo.alle.de ap.puenit.ij. Et dicit in addi. q̃ licet ordinarius in principali poteſtatez non habeat ꝓprer diſpenſationẽ: in his tamẽ que ℔ dicunt de cura et obſequio eccleſie poteſtatẽ habet: quia diſpenſatio ſemp debet vel dari intelligit ſm iſtas duas modificationes. ℨ ſic ſoluit contrariũ de regula. acceſſorium ℨ.de reg.iur. Jo.an.

k Dubitet. Probabiliter: de reſcrip.cum contingat ꝑpe fi.de ap. conſuluit ℨ.de ſen.excom.ſacro.

l Eſtimare. ℨ.de iudi.cum veniſſent. eius enĩ eſt interpretari ꝛc. ꝓ. q.j.§.ex his de ſen.excõ. iter alia C.de legi.l.vlti.

m Sui. No. ſolum papam diſpenſare in pluribus curatis: ꝓhis que no.ℨ.de prebẽ.de multa.

n Velit. ſum/pta fuerunt hec verba ex.l. ff. de re.iur. neratius. in fine.

c Jn conferendis. Dixit de pluralitate benefici/orũ que obtinebant: hic dicit de his que obtinere volunt.

p Oſtendat. Quaſi ꝓpter iuris tranſgreſſionem ſit inabilis ad beneficiũ obtinendum.ℨ.de prebẽ.cum iam dudum. (ꝛ.ℨ. de elec.dudũ.ij. Et de hoc in ſpe. de legato.§.nũc videndum.ver. ſed nunq̃ habens.ꝛ an eps cum tali diſpenſet. ibi (in ver.ſe. Jo.an.)

Addi.

q Ea que. no. q̃ i plurali dicit ea que teneẽ ergo oia habita renunciare ſi vult de nouo aliud obtinere: nec vnũ põt in aliud ꝑmutare: et licet potuerit duo vel tria que diſpenſatiue habebat retinere: modo nõ põt de nouo hñre niſi vnũ: niſi aliud dicat in diſpenſatione: Et eſt rõ: q̃ odioſe ſũt rales diſpenſatiões: vt dixi ꝛ ꝓbat exꝑſſe ℔ hodie ℨ.de ꝑben.nõ ꝑt.j.rũſo. Jo.

r Aliter. i. diſpenſatiõe nõ obtenta vel obtẽta: ſi primo nõ renũciat habitis: cũ nõ extendat diſpenſatio ad tot bũficia.

s Talibus. i. habẽtib; plura bũficia cũ cura vel dignitates: vel ꝑſonat; vl altez cum altero.

t Nullus. Eſt ne reuocata decre. de multa. vbi ó q̃ ꝓmũ ſiẽ vacat ipſo iure: ſz tenet ſcõ collatio. ℔ ó q̃ nõ tenet poſterioris collatio. q̃ ꝓmptũ eſt iura turibus cõcordare ꝛ expediẽs. ℨ. de electio. cum expediat. Dic ſm Bar. q̃ decre. de multa loquit in eo q̃ vnũ tm̃ bũficiuz obtinebat. qñ erat de iure cõi: qui loq̃t de illo q̃ añ obtinebat plura: qñ erat ℨ ius cõe ꝛ q̃ nõ eſt abilis ad alt; obtinẽdũ niſi diſpẽſationẽ habeat cũ ſit trãſgreſſor: canonũ: vt ꝑdixi: ꝛ adde in Clementi. de ꝑbẽ. ſi plures. et

Precipit papa ne plati ſub/ditis interdicãt: ne tratũ eccle ſiarũ ꝛ ꝑſonaruz ſuperiorib? inꝛemittus manifeſtẽ: nec eos ad id cogãt iuramẽtis: penis? ecclaſticis? obligationib? alijs aut penis aſtringãt. decernit aũt qñ cõtra factũ fuerit irritum ꝛ inane: ꝛ ſententias iuramenta: ꝓhibitiones vel penas nõ ligare: et ꝓhibet/ prece precipit pena condi/gna a ſuperioribus cuiuſdem puniri. Joban. an. ca. IIII

Diuisio

qđ ibi no. in glo. si intelligas. Jo. an

Q Uia plerique. ¶ Primo inhibet. Stđo decernit ibi: Decernētes. Tertio pſumptores puniri precipit pſumptores. Jo. an. Nec decre. olim erat extrauagans & iclebat: mentionē Hull. in ſpe. de inquiſitionibus. §. nunc tractem⁹ ſub .x. quid ſi ante. Illa rñ loq̃bat ſolū in religioſis. hec vero lat⁹. Jo. an.)

Additio

Ad audiētiā nr̃am. (de qua faciebat

a ¶ Plerique. vt potes videre. ſ. de accu. olim.

b ¶ Audacia. Ad hoc J. de ver. ſig. cōſtitutionē. ij. rñſo. et eſt audacia: q̃ tacere veritatē mortale peccatū eſt. xj. q. iij. q̃ſquis de cri. fal. c. j.

c ¶ Interdicūt. Hoc ipſo ſe redebāt ſuſpectos. ſ. de teſti. conſtitutis & ſe oſtēdit iniquā cām fouere: vt ibi. ſ. de teſti. cogen. perue. nit. & C. de poſtu lan. prouidendū. & ij. q. vij. §. vez. ver. ſi quis autē.

d ¶ Superioribus. Pone gradus in archipſbytero circa epm:

epo circa archiepm: et ſic de ſingulis.

Q Uia plerique pſati non ſine multa temeritatis b audacia ſuis ſubditis aliqñ ꝯ interdicūt: ne ipoz̄ ſuperioribꝰ: aut apo. ſe. legatis: vel c inq̃ſitoribꝰ: ad inq̃rēdū corigendū & reformādū in eoz̄ d eccleſijs: monaſterijs ſiue locis a ſede deputatis eadem e vel alijs q̃buſcunq̃ pſonis: p quas ad noticiā p̄dictoz̄ f valeat pueniri: ſtatū eccliaꝝ monaſteriozū ſeu locoꝝ ſuorū: pſonarū & rerū ipoz̄ inſiſ nuēt: vel exponāt in ipos: ſi ſecus egerint: excōicationis ſuſpēſionis vl interdicti ſententias pferentes: eoſq̃ ad ꝟ celandū: iuramētis pmiſſionibꝰ & obligationibꝰ alijs at q̃ penis nihilominꝰ aſtringētes. Nos huic malicie (ne tali p̄textu in eccl̃ijs: monaſterijs: & locis eiſdē inq̃ſitio correctio: ſeu reformatio cum facīde fuerint valeāt impe-

m diri) occurrere cupientes: p̄dicta et eorum quodlibet attentari decetero diſtrictius n inhibemus. ¶ Decernētes auctoritate apoſtolica quid quid contra pſentem inhibitionem attentatum extiterit nullius penitus exiſtere firo mitatis: nec quenq̃ ſententijs iuramentis promiſſionibus obligationibus vel penis huiuſmodi obligari quo p modolibet vel aſtringi.

q ¶ Preſumptores autē eoſdem (ne ipſorum temeritas r quoquo modo tranſeat impunita) a ſuperioribus: vel legatis ſeu inquiſitoribꝰ me- s moratis: animaduerſiōe con t digna precipimus caſtigari.

¶ Idem. Jurisdictio archiepiſcopo attributa ī vna dioceſi non prodeſt. hoc dicit. ſm Zen. ca. V

v Q Ui litigantes releuent a laboribꝰ & expenſis

Additio

Diuisio

Additio

Additio

Addi.

Addi.

Addi.

a ¶ Statuim⁹. Videt q̄ noua sit ꝓstitutio: als dixis/ set: innouam⁹. §. de reu. z pace. c. ij. vbi innouatur qō statutū erat. xxiij. q. iij. sī q̄s romipetas. z. c. paternaz. videbat enī q̄ sicut legat⁹ in ḡliber pte .xuincle potest sedere: sic z archiepūs posset. sed ꝑpter rationē quā dixi §. .xxi. glo. satis videbat eē ꝓstitutio ipa vel el⁹ rō antiq̄: q̄ idem est qō ius. j. dist. ꝓsuetudo. fm q̄ restaret. (supple ꝓsuetudō quā finis loquit Jo. an.) q̄ legitime deberet eē pscri/ pta. s. spacio. xl. annoz: vt. §. de ꝓsue. c. vlti de cā pos. cū eccl̄ia. nec sufficeret prescri/ ptio. x. an. fm q̄ in his q̄ sunt pte ter ius: fm id qō no. xij. di. ꝓsuetu/ do. z dixi. §. e. li. de ꝓsue. c. vl.

b ¶ Metropo/ litico. Sup quo vide qō no. Jo. ix. q. iij. in sum. z B. §. e. tit. pasto/ ralis. Et aduerte q̄: interd̄ cognoscit archiepiscopus vt delegat⁹ pape: vt. §. e. irrefragabili. §. cererū. z in eo casu forte posset dici q̄ eo modo ex his ꝓsonis posset de legare quo z quib⁹ delegati pape. qō dic vt no. §. ō re scrip. statutū. z lō nō dixit simpliciter deuoluunt: sz di/ xit iure metropolitico. (vide q̄ dixī de here. ad abolen/ dam sup glo. fi. z q̄ dicā. ſ. ti. j. c. vno. sup glo. an repenſ. Jo. an.)

Addicio

c ¶ Vel dioce. Sarī ꝑ hāc fam terminatū erat qō dixī ſ. e. cū epūs.

d ¶ Appellatū exitit. Hoc cū cā p appel. defert.

e ¶ Dinoscūt. Cū deferunt cau se iure metropolitico: als q̄s p appel.

f ¶ Committat

Nota

No. q̄ nō pōt p se nec p aliū. §. eo. c. j. sic econuerso: qō pōt p se z p aliū: vt ibi z ſ. de reg. iu. pōt vbi de hoc.

g ¶ Cōsuetudine. sic. §. e. c. j. ℞. nisi aliō. sicut ergo hic ꝓsuetudo pōt inducere vt alibi possit cōmittere z audi re. sic z cōsensus dioce. loci z ptiū ꝓsensus: vt. §. dixī: si cut equiparant pactū z ꝓsuetudo in dote lucranda vt dona. ꝓpter nuptias: vt. §. de do. post diuoz. restī. ca. vl. Quid dices: clericⁱ agit ꝑ epm. ad metropolitanuz debet questio deferri. xj. q. j. si quis cū clerico. non vult vel nō pōt cōmittere in sua ciuitate: nunqd poterit au/ dire vel cōmittere extra ciuitatē ipsius epi fm id qō di cit. §. e. ll. de rescriptis. statutū. ℞. cū ꝙz satis id vide ret p pdictū ℞. qō verū puto: si de cōsensu ꝓcedat epi illius in cui⁹ dioceſi cā audit: vt dixī. §. in glo. ij.

h ¶ Parre. No. ſ. in audiendo z cōmittendo ex loca p dicta. z sic no. q̄ ꝓsuetudo dat iurisdictionē. ix. q. iij. cō/ questus. de fo. compe. cum cōtingat. §. eo. ll. de consue. c. iij. C. de emanci. l. j. z fi. z. §. eo. ti. c. j.

Diuisio

S ¶ Jepiscopus. ¶ Primo puidet. Scdo phibet. ibi: Jdē. ¶ Pria ꝑdiuidit: q̄: ꝓmo puidet circa ex pēsas victuq̄ ex victualia. Scda ibi: Jdē tñ. circa ex pēsas victualiū z cām reddit Jo. an. Emanauit autē hec decre. ad declarationē eoz q̄ no. Hostī. §. eo. inter cetera. sup ꝙbo administrēt. z Bull. z Bar. ſ. de cēſi. ex/

i ¶ Permittit. ſ. cū id ꝓsonalit exeq̄ nō pōt. §. de offi. ordi. inter cetera. (z. x. q. j. epm Jo. an.) z semel i anno .x. q. j. decernim⁹. z duob⁹. c. ſ. z. §. de off. archi. manda mus: nisi ex cā. z tūc etiā plures id poterit: vt. §. de cē ſi. cum venerabi lis. z .xvij. q. ij. visitandi. et. ca. non semel cū si. Jo. an.

Addi.

k ¶ Per alium. Sz visitās pdi/ care debet. x. q. j. placuit. ſ. de cen. c. j. sed officiū p/ dicādi non dele/ gat: vt. §. ō offi. dele. c. vlti. ℞ visi tatio delegari vt demādari nō po test: sz dic fm Jn no. Hoff. z mo/ dernos q̄ hoc no. in decre. inter ce tera. §. e. aut h̄ p tinet iure ordia/ rio. z tūc bñ de/ mandat: vt ibi z h̄. aut iure ōlega to. z tūc ñ demā dat: vt in ℨrto: nisi haberet ad

1. Co. 9. b

l ¶ Ipse. Episcopus. ſ.

m ¶ Illi. Vicario. n ¶ Prouidere. Et sic intelligi de bet decre. illa inter cetera: vbi h̄:: epi ipsis vicarijs cuz indiguerint: necessaria ꝓgrue subministrēt. ſ. vt parent. (sicut parerēt sibūpsis si ꝓsonalit visitarēt Jo. an.) sī/ bi equos: vestes: familiā. z alia opoꝛtuna ꝑter victua/ lia. z sic intelligebat Host. Jnno. intelligebat etiam de victualibus. z tūc sz cū victualia sine scādalo p vica/ rios a subditis hr̄i nō poterāt. ꝓma vera vt hic vides nec p hoc scām repꝛobo.

Addi.

o ¶ Victualiū. Jn victua libus enī tm̄ debet recipi pcuratio. qō dic vt ſ. de censi. c. j. ij. z. iij.

p ¶ Visitanti. Illi vicario Jo. an.

q ¶ Apostolū. Paulū. j. ad Corin. ix. c. z habes h̄ idez §. de rescip. cū ex officio. z ſ. de cēſi. c. iij. ad fi.

r ¶ Debebit. De hoc querebat in glo. de ḡbus i ꝑn. c. dixi. z videbat q̄ ex q̄ iure ꝓcedēre p aliū soluere pote rat debitū ad qō subdit⁹ tenebat suuz debitū recipere posset. Ar. §. de elec. significasti. sed put dicebat decre. cū venerabilis. §. de cēſi. nūc demū epūs ꝑcurationem habebit cū accesserit. tē. si q̄ nō accedat: sz mittat: non habebit ipe sz missus: vt h̄ vides. (nec debet eo q̄ plus expēdisset si ꝓsonaliter visitasset illud excessiuū exige/ re. Ar. ff. man. l. si q̄s alicui. §. impedita fm Jo. mo. Jo han. an.) nō enī feredus ē q̄ lucrū amplectit. tē. C. de ca du. tol. l. vna. §. p scōo. z ad quē spectat on⁹ tē. xij. q. ij. charitatē. z. c. q̄cūq̄z. z. c. eccleſiasticis Jo. an.

Diuisio

O ¶ Pm episcopus. ¶ Ponit dicrum cuius rōnem premittit. Secunda ibi: Dubium Jo. an.

s ¶ Episcopus. Jdem est in legato circa suam legati onem. §. de offi. lega. nouit. Jdem in archiepiscopo cir ca suā ꝓpriā dioce. §. e. vt litigātes: sz nō quo ad pun ciam: vt ibi z. §. e. c. j. z. ix. q. ij. c. j. ij. z. iij.

t ¶ Tota. Jta q̄ nullus alius in tota sua dioce. sb eo iurisdictionez habeat. in parte aūt bene. qō dic vt no.

xxv.di.plecteis.z facit qđ no.Host.de offi.archiđy.c.vl. a Habere. Ita q̄ intentio sua fundata est de iure cōi:ita q̄ d̄ se dicit exēptū habet hoc ostendere. c.di. p̄ mortem.qđ dic vt.ſ.ō puil.cū plone. b Loco. Honesto tñ:maxime cū tractat causas spūales.ſ.de ap.q̄ fronte.

c Exempto. Ad cognoscendū locū exemptū .vide.ſ.de puil.ſi papa. et bene dicit nō exempto :qui in loco exēpto cathedram colloca/re non potest vt iudicia exerceat. Ad. (de celebratione diuinorū et bene dictione populi dic vt in Cle. Archi.ō p̄iuil. Jo. an.)vt expresse p̄batur. xvij.q.ij. luminoso.

d Alium. qđ emi pōt per se et per aliū.ſ.de reg. iur. pōt.et dic vt ibi. e Sedere. Quod requirit i cognitione et decisione causaruz. lij.q.iij.ſ. spaciū ſ.de re iudi.c.vl. Jo.an.

f Spectātes. vt .ſ .de ver.sig. sup quibusdā in fi.de foro cōpe.c. cū sit.ibi de hoc. g Exegerint. Alias non debet eos retinere:si deparendo iuri deferint fideiussoriā cautionē.ſ. de sen.excō. ſi cleri/cos in fine.

h Capere.i.capi facere:q̄ manus inūcere in aliquē non debet epūs. lxxxvj.dis. non liceat. C. de epis.et cle.aucrē. sed neq̄.et de ipsius mādato capientes excōicati nō sūt.ſ.de sen.excō.vt fame.z ſ.e.li. z.eo.ti.ſi clericos. Jo.an. i Carceri.Qui licet institut⁹ fuerit ad eoz custodiā interdū est pena ſ.de penis q̄uis.z.ſ.de ver.sig.nouim⁹ in fi. k Officiū. Ordines celebrare.virgines.z ecclias ꝓsecrare z his similia. (Archi.alle.lxvij.di.q̄uis.q̄ plura ad officiū ordinarij spectāria colligit breuiter Buil.in spe.e.ti.ſ.officium. Jo.an.) l Libere. Ac si cēt i ꝓpria ecclia vl palatio iuridico. (Archi.expōit.i.absq̄ alic⁹ ꝺdicāōe. Job.an.

dioceſi iurisdictionē ordinaria noscat habere. Dubium non existit quin in quolibet loco ipius dioceſis nō exempto:p se vel p aliuz possit p tribunali sedere:cās ad ecclesiasticū forū spectātes audire:personas ecclesiasticas (cū earū excessus exegerit) capere ac carceri deputare: necnon z cetera que ad ipsi⁹ spectāt officiū libere exercere. Idem.

Mamuis sup cessationib⁹ a diuinis q̄ a capitulis :cōuentib⁹ siue collegijs secularīū vl regularīū eccliarū multotiens sine cā rōnabili attētant:manifesta satis a felicis recordatiōis innocētio tertio z gregorio.x.p̄decessoribꝰ nostris manauerint instituta. Quia tñ post illa est plerūq̄ cōptuz cessationes ealdē irrōnabiliter forefactas. Nos ad taz p nicioſum euitādū abusuz eadē statuta cū ifra scripta moderatiōe i suo volētes robore pdurare:de fratrū nr̄oruz cōsilio districti⁹ inhibem⁹:ne a seculari vel regnlari capīo collegio seu ꝙuentu ecclie cuiuscūq̄ cessationes ipse nisi vocatis oīb⁹ ,put sunt ,p electiōis negocio euocādi z deliberatione habita diligenti ac ēpo alioue q̄cunq̄ clerico siue laico cuiuscūq̄ dignitatis p̄eminentie cōditiōis aut stat⁹ existat: ꝓpter cui⁹ iniuriā vel offensam eadez videt cessatio faciēda:post p̄dictas vocationē et deliberationem de cessando habitaz reḋsito: q̄ irrogatā iniuriāue offensam emendet:aliquaten⁹ attenteť. Neq̄ tūc etiā si emēdā inde habuerint: vel p eos steterit quomin⁹ habeāt competentem. Si aūt p̄missis seruatis capitulū collegiū vel conuent⁹ alicui⁹ eccles'e ad cessationem eandez duxerint ꝓcedendū:extūc infra vni⁹ mensis spaciuz pars vtraq̄: nē: nec ad hāc cessationē vocari debebūt:p hāc ſram q̄ dicit ,put sunt z̄c. Et no.ex hac ſra q̄ i aliꝰ tractatib⁹ ecclia q̄ electiōib⁹ nō debēt vocari abūtes.als ḡre di'sset ,put sūt in electiōis z̄c.z facit ad ea q̄ no.ꝓ.q.ij. ſ. ius porrec.ū.z ſ.de testibus p̄tiū. r Deliberatiōe No.casum i q̄ pcedere dz tractar⁹:ſle z alienatiōe pena rez imobiliū ecclie.ſ.ō re.ec.ñ alie.ducū. Jo.an. s Steterit.ſi.ſ.e.li.de elec.cōmissa.ſ.ann⁹.z ſ.de p̄bē.licz. t Extūc.i.post cessationē. u Mensis.

Carceri ḡre instructus

Additio

Addi

Diuisio

Q̄ dicat⁹ irrōnabiliter facta cessatio

m Inno.lij.ſ.eo.irre/fragabili.ſ. cere/rū. n Gregorio.x.ſ.e.ſi canonici. o Irrō/nabiliter.i.sine rō/nabili et manifesta cā et illozum iurium forma nō seruata.

p Regulari. Reprobata est igit opinio dñi Buil.durā.d no.ſ.e.ſi canonici.q̄ decre.illa nō habebat locū in regularibus sed solū in secularibus q̄ dicebat canonici vt ibi dixi.

q Cōuētu. Intelligas q̄ sibi vē dicet ius cessandi ex consuetudi/ne vel alio iure: vt.ſ.e.ſi canonici in p̄in.

r Cessationes ipse. Aliquaten⁹ attrentent.qđ est infra. o Ꝺio ut sunt.ſ.de puincia.ſ.de elec. corā vbi de hoc.z vij.q.i.factus est conceli⁹. In his aūt vocationib⁹ q̄ de remoto loco fiunt stat ꝓsuetudini:vt.eo .ti. cuz inter vniuersas.z.c. bone.ij. sed an vocent vel nō: nō statur cō suetudini fm gl/dā:qđ nō est vez p decre.de p̄bē. cū in eccl'ijs:vnō credo q̄ si in ista ecclia esset ꝓsuetudo absentes nō vocari ad electio

quot dies cõputant in mense dic vt dixi. ff. eo. li. de ele. cõ sit. a ¶ Iter arripiat. Dat ergo dilatio ad iter arripiendũ: z postea ps arbitrarũ ad se pstrandum sic. ff. eo. li. de elec. cupientes. sed vnũ no. qz in decre. cupientes. siue arripuerit iter infra mẽsem siue nõ: dz postea ire: et post tẽ pus arbitrarium expectaꝛ per. xx. dies: sed hic ex q̃ nõ arripuit iter infra mensem habent locum pene debite. (et nihilominus ire tenet ſm Archi. alle. ff. de do. z cõtu. cuz dilecti. et qz nota Hosti. ſ. de sen. excom. cuz medicinalis. quantum ergo ad deuolutionẽ ptiũ nõ occet si non fuerint tẽpora obseruata. Joh. an.) nec post arbitrarium tpus expectatur. b ¶ Cõtinuatis. Non credo qz pter hoc cõpellatur omni die pti/cisci et nũq̃ quiescere (dicit enim aliquid cõtinuũ etiam si sit in interuallũ ibi. de cõ. ff. di. v. sint tibi. alle. Archi. qz de aqua quotidiana dicit lex. z no. de cau. pos. cũ eccla i glo. ex hoc. Joan.) quis enim impius iudex arbitretur qõ per. xl. videlicet hi qui cessant: z illi etiã ppter quozũ factũ a diuinis cessatur (nisi supueniẽte cõcordia inter eos cessatio illa cesset) iter arripiat p se vel per ꝓcuratores idoneos: cuz munimẽtis z actis ad negocium ipm spectãtib⁹ ad se. ap. b veniẽdi z continuatis dictis q̃cito commode poterint se apostolico cõspectui repsentẽt. vt ptib⁹ pũtibus aut vna ꝑsente altera nõ veniẽte vel mittẽte: examinato negocio apud sedẽ eãdẽ ps que culpabilis inuenta fuerit i ꝑmissis ꝓter alias penas a dictis canonibus institutas. si romano põtifici videbit expedire c pena docẽte cognoscat quantũ excesserit: que cessatiõi facte rõnabiliter cãm dedit: vl e q̃ sine rõnabili et manifesta causa cessauit. ¶ Parte insup a diuinis cessante supza/ f scripta tam in cessando q̃ in g veniẽdo siue mittendo ad sedẽ aplicã nõ seruãte: nõ fuet cessatio: z ea ũ ostãte vt ꝑsin ipa eccla celebret. ¶ Idem

Addi.

Addicio

Primo ponit cõstitutionẽ ꝑ bonis dignitatũ vel cessantiũ vacãtiũ nõ occupãtis p eos ad qs collatio pertinet vel custodia. Et. ii. c. s cõpetat: z cõtrafacientib⁹ pnas imponit. Scdo ostendit de qbus bonis intelligat cuz dicto alicui competat. Tertio decre. qa supza eo. lib. de elec. dicat non esse correctũ. Joh. an.

Presenti. an. ca. XI prohibemus edicto ne h episcopi vel eozũ superiores aut abbates: seu quiuis alij regulares vel seculares prelati aut ecclesiastice quecunk q̃ persone vacãtibus dignitatibus personatibus prioratibus vel ecclesijs quibuscũ/ m q̃ sibi subiectis: seu ad collationez ordinationẽ: pũtatiõnẽ vel custodiã ptinentibus eozũdẽ bona mobilia⁹ eozũ rectoz⁹ vel ministris i ipis inuenta: siue vacatiõis ipozũ tpe obuenierint. q̃ in vtilitatẽ eozũdẽ expendit: vel futuris o debẽt successoz⁹ fidelit re/

Addicio

decimũ. Jo. an.) tũc locũ habet cessatio. post cessationẽ debet vtraq̃ ps arripe iter ad sedẽ apostolicã infra mẽsem: per se vel p ꝓcuratores sufficienter instructos: ex tunc cõtinuatis diebus hz ẽps arbitrarũ quo cõmode possit ire: oibus hijs nõ seruatis nõ seruet cessatio: z habeant locũ pene. ff. eo. si canonici. et ꝓter illas arbitraria summi põtifices: vt hic

Presenti ¶ Partes patet. Prima sic diuidit in prohibitionẽ exceptionem et penam. Secũda ibi: Nisi. Tertia ibi: Alioquin. Joh. an. h ¶ Supiores. Archiepi vel patriarche. (dicit Archi. q̃ inter archiepiscopum et metropolitanum est differentia: alle. xxj. distin. c. j. post princ. et in auc. de priuil. archiepi. col. ix. in prin. ibi non solũ metropolitanus sz etiã archiepus. Sil aũt habet (ila Rica post tl. de san. epi. q̃ non legitur nec glosatur. Jo. an.) i ¶ Ecclesiastice. In secularib⁹ nõ posset habere locũ pena inferius posita. Johã. an. k ¶ Vacã/ tib⁹. Vacare etiã dicunt si sint monialia: nõ de mensa sed habentia bona discreta: et in his locũ hz hec ꝓstitutio vt in Cle. de sup plen. neg. pla. qz regulares. q̃ determinat qõ hic Archi. plixe no. l ¶ Quibuscũq̃. In hoc differt a decre. qz sepe. ff. e. lib. 5 elec. vt patebit ſ. in fi. m ¶ Collationẽ. Inter hec et sequẽtia magna est differẽtia ſ. de pbẽ. cũ in illis. n ¶ Custodiã. ff. e. ll. de elec. generali. t. lxiij. di. si inplebibus. de instl. cũ venissent. de ap. bone.

o ¶ Reseruari. Per economũ. (qz etiã mõa terio vacãti dare põt eps vt dicit hic Archi. p decre. cũ vos. ff. e. z p ea que no. Jnno. z Host. de sta. mo. ca q̃. ſ. qz si abbas. z vide qz ibi dixi sup ver. puideat. Jo. an.) si est in eccla: vel eũ q̃ custodiã hz: qõ dic vt dixi. ff. de elec. qz sepe. et no. qz dicit reseruari. per hoc enim videt qz de illis nõ possint decedentes testari: de q̃ nõ. Har. de re. eccle. nõ alie. hoc cõsultissimo. et distinguebat put distinxerat Host. ſ. de pecu. cle. si ds sane. Inter clericũ habentem administrationẽ. z nõ hñtẽ. nã clericus hñs administrationẽ q̃diu viuit et sanus est dare põt moderate cũ. ff. de dona. cererũ. cõparãt enim eũ vsufructuario: qz eius ius morte finit: sicut vsufructuarij: vt in q̃dicta de cre. siqs sane. z. ff. de dona. cõsultatiõibus. ff. de pig. c.

vlei. insti. de vsufru. §. finit. pōt ergo dū viuit volūtatē suā facere dūmodo moderate donec cū incipit infirmari. (quibuscā legistis videt q̄ hoc sit incidere in legem fustiam caninā q̄ pmittebat dare libertatis in vita non in morte: hodie sublatā Insti. de le. fu. ca. Sed illud in dño hic in plato vel admistratore q̄ dns nō est sed procuratores. de do. c. ij. Item ad oppositū da instantiam p id q̄ no. ff. de sepul. in. j. glo. ℣ q̄ ibi dixi. Jo. an.) cōparat vsuario et ita nihil hz nisi vsum tm̄ clemosynam tū facere potest. ff. de testa. ad hoc: testari non. eo. ti. cuz in officijs. cū si. si ℣o sit clericꝰ non hns administrationē sed personaliē ℣ simpliciter beneficiatꝰ et invita ei mors cōparat vsufructuario. quantuz ad faciendū fructus suos: ℣ de ipsis pōt testari et clesiam succedit eis in istis si decedant ab intestato. ff. de testa. relatum. p̄bat satis ista distictio. ff. de test. rec̄ssisti. §. illud. ℣ p̄suetudo gnālis q̄si vbiq̄ eā approbat: ℣ quod dictum est de clerico simpliciter beneficiato q̄ facit fructus suos: intelligendū est de percepti ℣ recōditis. alij vero p iura allegata ad ecclām prinebunt. a ¶ Priuilegio. ff. de rescrip. si ꝑpter j. de p̄bē. si tibi ꝓcesso. ℣. ff. de verb. sig. c. pe. b ¶ Legitime. xl. anno. spacio. ff. de cōsue. c. vl. (Archi. remittit ad. c. nullus. ij. j. q. j. ℣. q. iij. q̄ cognouim⁹. vtij. q. ij. Fuiturum. et j. ō p̄scrip. c. j. ℣ p summa circa p̄scriptionē remittit. xvj. q. iij. in sum. Jo. an.) c ¶ Causa. Pura onere imposito in fundatore. xviij. q. ij. electoribus. ℣. c. seruitiū. de iurepa. Preterea. vl staturo: vt in p̄dicta decre. q̄ sepe. (q̄ dixi post Hosti. vt ec. bene. c. vno. sup verbo iusta causa. q̄ hic ponit Archi. Jo. an.) d ¶ Ecclesie. Ad idem. ff. eo. li. de offi. dele. c. ij. ℣ si sic suspensus celebrat in ecclā irregularis esset: vt j. de sen. ex. is cui. secus si ex ecclaz: vt ibi dicaz. e ¶ Ceteri. Inferiores epis. f ¶ Officio et beneficio. dic quibuscunq̄. vt. ff. de elect. q̄ sepe. nō sic in casu. ff. eo. li. de elec. cuplentes. §. ceterum. ℣. c. il cōpromissarius in fi. et est rō: quia hic ab officio suspensus est: ibi non vt in predicta decre. dixi q̄ sepe. g ¶ Quousq̄. Facta ꝑ restitutionē nō erit necessaria aliqua absolutio: vt no. Jo. lxxxj. dist. si qui. et x. q. vij. si quis deinceps ℣ Bern. de ma. corra. cō. inter dī. eccle. de mulliere (vi. q̄ no. in Cle. j. de deci. in glo. sic suspensi. Jo. an.) h ¶ Restitutionē. Et sic nō sufficit cautio. idē Archi. iaz enī hic fuisset expressus: sic j. de v/ suris. c. ij. ad hoc de deci. ad audientiam. si j. de ver. sig. ex parte. j. de sen. exco. venerabilibus. §. sane. ℣ fa. ff. de re iudi. cū aliquibus. ff. de pig. ac. l. non est. Jo. an.

l ¶ Pozro. Sumptū fuit hoc de eo qđ no. Host. de v. sig. c. pe. k ¶ Supradicta. s. dimissa tpe mortis: et obuenientia tpe vacationis. l ¶ Debitis. Ad que remanet ecclesia obligata et successor sicut heres filiꝰ ad paterna. vt. ff. de solu. c. j. sic etiam dicit lex q̄ si mulier dedit bona sua in dote dedisse videt qđ super est ō ducto ere alieno. ff. ō iure do. l. mulier. et bene debent prī ipsius ecclie debita solui: q̄ agris eius sirtentibus alius irrigare nō debet. C. ō seruit. p̄dior. (er fa. ad ea q̄ scripsi post Host. de arb. dī lecti in prin. et de verbo. sig. cum inter sup tertia gl. Jo. an.) Addi.

m ¶ Oneribus. Fabrice: hospitalitatis: receptionis legatorꝫ: ℣ nūciorū sed. ap. ℣ reliquis similibus. xxj. q. j. c. j. de p̄ben. ō mōachis. de p̄scri. accedē

seruari: occupare: aut ī vsus suos conuertere quoquomodo presumant. ¶ Nisi de a speciali p̄uilegio vel cōsuetudine iam prescripta legitime. c seu alia cā rōnabili p̄ eisdem cōpetere dinoscaꝫ. ¶ Aliquā epi ℣ eoꝝ superiores: ab ī d gressu eccle: ceteri xo ab officio ℣ beneficio tamdiu eoip e so nouerint se suspēsos: quo f usq̄ restitutionez fecerint de g p̄dictis. Pozro vbi ex priuilegio vel cōsuetudie: seu alia h de cā rōnabili: sibi aliqs p̄dictorum asserit bona cōpetere i supradicta: hoc de illis bonis soluz debet intelligi: que k solutis debitꝰ siqua sint ℣ de his que fuerint necessaria p seruitoribꝰ ℣ ministris: ac incūbētibꝰ onerib⁹ vsq̄ ad nos l uos reddit⁹ supportādis: congrue reseruatis ex ipis repta m fuerint supesse. Sane consti-

tutionē qua superiꝰ speciali/ o ter edidimꝰ: contra capitula p collegia q̄uētus seu singulares psonas bona cathedraliū vel regulariū aut collegiatarū ecclesiarū vacātiuz occupantes: per constitutionez presentem (quam in dignitatibus: personatibus: prioratibus: et ecclesijs alijs locuz habere censemus) nolumus r in aliquo derogari.

De maioritate et obedientia

Bonifacius octauus.

Capitulum vel is ad quem administratio pertinet vacāte sede eos absoluet quos absoluere posset episcopus si viueret a sede aposto. id fuerit interdictum. Johan. an. capitulum. I

s ¶ Pīscopali sedevacante potest capitulū seu is ad quē epalis iurisdictio

t tes. de censi. cū instantia. n ¶ Supereesse. Hodie dicitur in constitutione. Jo. que incipit: suscepti.

v o ¶ Edidimus. ff. de elec. quia sepe. p ¶ Singulares. personas. Ipsarū ecclesiarum de quibus loquitur decre. q̄ sepe. q ¶ Vacantiū. Pricipali plato: vt ibi dixi. r ¶ Derogari. Sed in quo potest derogari solu. in eo q̄ hic reseruant cōsuetudines statuta ℣ priuilegia ibi vero reprobantur: et ex hoc forte credidisset aliquis derogatū fuisse. (℣ ō tam varie q̄ ibi ledit caput per membra. hic ecōuerso ℣ capitis lesio grauior est: de accu. qualiter ibi: Ne cōsilijs ℣c. ij. q. vij. sicut ꝑm Jo. mo. vel absurdū est q̄ filius in pentē vel subditus in p̄larum vel ipsius res habeat prātem: de ma. et ob. cum inferior. plus vīget rō ibi no. in. j. glo. Jo. an.) Addi.

¶ Pīscopali. ¶ Ponit dictū a quo excepti ibi: Nisi. Jo. an. Edita fuit ad decl. rationē eorū que no. ff. eo. his que. (et licet illa decre. nō in episcopo serui cardinali loquatur dicit Johā. mo. papā sibi respondisse q̄ cardinales in suis ecclijs habēt ius epale. et vide q̄ dixi post Inno. de cap. mo. dilectus in glo. vbi sit ō ius. Jo. an.) et reprobat qđ tenebat Host. ff. eo. ne se. va. illa. Jo. an. (℣ de ō Buil. nil approbans in spe. ne se. va. in fi. Jo. an.) s ¶ Vacante. Idē si epūs a paganis vel scismaticis captꝰ esset: vt ff. de supplē. neg. pla. si epūs. t ¶ Jus ad quē. Pura vl staturo datꝰ a papa. ff. eo. li. de ele. is cui. vel ab archiepo in casu. ff. eo. li. ō supplē. ne. pla. c. vl. vl electꝰ ad ō p captz v ¶ Jurisdictio. circa tpalia ℣ spūalia: vl saltē circa spi

Diuisio

Additio

Addi.

Addi.

Addi.

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Bd.

Addi. Regalia: vt. ſ. de rep. or. cū nullꝰ. c. ll. (vñ in mu leis ec/ cleſijs gallicanis reges ex regalia vendicāt ſibi iuriſdi ctionē tpalium. ſ. c. ll. de elec. generali. et certis digni/ tatibus cōperit ex ſpeciali iure adminiſtratio ſpūaliū. fa. qđ dixi. ſ. eo. ll. de offi. lega. c. pe. ſuper glo. aduerte Johan. an.)

a ¶ Tūc tpis. Vacante ſede.

b ¶ Juris. Aq̄ liber iurī excōl/ cationē abſoluit eps ſi abſolutio nō ſit ſūmo pōti fici reſeruata. ſ. de ſen. excō. nup. z dixi. ſ. eo. ll. de elec. ſciāt cuncti.

Addi. (An abſoluat il/ los qui leuiter p cuſſerūt clericos no. hic Archi. q̄ ſic. z ponit id qđ dixi de ſenten. ex com. quenit Jo/ han. an.

c ¶ Hominis. Pura ipſiꝰ epī mortui vl ſui vi/ carij vl delegati. qđ dic vt. ſ. ō of fi. dele. prudētia vl inferiores pla ti. Vel dic vt. ſ. de offi. ordi. cum ab eccleſiaꝝ.

d ¶ Impartiri.

a tūc tpis noſcit̄ ptinere: his q̄ bus poſſet eps ſi viueret: ab excōmunicatiōis ſententia ſi b ue iuris ſiue hominis fuerit c abſolutiōis būficium impar/ tiri. ¶ Niſi ei fuerit a ſe. apo e ſtolica ſpecialiter interdicta f poteſtas. De pactis. Honi/ facius octauus.

Monachi habētes liberam a ſe. apo. ſe pultrā cū pacisc̄t de non recipiendis aliquibus vel certis parochianis eccleſie alt/ cuius ſe tenere cōpellant pa ctum nec illos ſepelire poter rūt licet apoſtos elegerint ſe pelīr. cū p pactū priuilegio re nunciauerint Jo. an. ca. I.

g Actum cū rectore parochialis eccle factum a nobis ne aliquos vl certos h

ꝺb̄ eſt interdicta ſepultura: de ꝺbus no. de ſepul. ex p/ re. fm Archi. alle. l. ſi qñ. z ꝺni. in pulegia Jo. an.) ſicut z ille q̄ liberā habet nō donat: vt. ſ. de offi. vica. c. vl. z de elec. ſi cui cū ſilibꝫ. z. C. de inofficl. teſt. ſi qñ i ꝺn. z eſt rō huiꝰ. c. q: p pactū p priuilegio renunciauerūt: vt ſequitur.

i ipſius eccl̄ie parochianos re cipiatis ad eccleſiaſticam ſe/ pultrā oīmino ſeruare debe i tis. ¶ Cū ſepultura libe/ ra ſit monaſterio veſtro ab apo. ſede indulta: z illi apud k vos elegerint ſepeliri. ¶ Cū p dictū pactuz indulto hmōi l deroget. dē.

k ¶ Elegerint. Qđ poterāt etiā ſi minus religio/ ſus eſſet locꝰ ele ctus q̄ dimiſſus vt ſ. de ſepul. c. ij in fi. ſz ex ꝓtute pacti hmōi ele/ ctio ꝓdicta caret effectu. z no. q li cet tale pactum inter eccleſias in irū valeat: nō ta mē valeat pactū qđ parochianus ꝓmittit vel obli gat vl iurat ſe ſe pultrā electuꝫ vel electam non dimiſſurum ſ. de ſepul. c. j. ad hoc ſ. eo. plerīq.

l ¶ Derogetur. Si pactum ſecun tum ē priuilegiuz nō eſt dubiuz q̄ nō obuiat priuile/ giū q̄ ad illa ꝺbus derogatū ē p pa ctū (qđ facile ſte

m Actum pactum cā. II pri factū a filia dū nu n ptui tradebat: vt dote ꝓten/ ta nullū ad bona paterna re/ o greſſum haberet: ip̄robet lex p ciuilis: ſi tñ iuramēto non vi q nec dolo p̄stito firmatum fu/ r erit ab eadē oīno ſuari debe/

ri pōt̄ h casu cū p id redeat res ad ſuā naturam. xxxv. dī. ab exordio Jo. an.) Et ē caſus. ſ. de reſcīſ. cū olim. ſi aūr priuilegiū ſecutū fuerit cōpoſitionē: non valuit ꝫ cōpoſitionē: exp̄ſſa in illo fa ta nō fuit inde mētio: vt. ſ. ō deci. ex multiplici. omni ḡ caſu ſeruandū eſt pactum. Addi.

Addi. Addi. Addi.

bebit. approbata est ergo opi. Pla. no. In predicta. l. pa
ctū. qui h dicebat: sed Accur. ibi ff. p. l. C. de legi. ⁊ cōsti.
nō dubiū. ⁊ C. de nup. auc. q eis. signata sup. l. imperia
lis. sed de turpi iuramento loquit. qua aūt ratiōe fm le
ges tenet ptractus puberis si iurauit: q alias nō tenet
C. si aduer. ven.
auc. sacra. cadez
ratiōe tenere de/
bet pactuz istud
furarū: ⁊ idem in
casu. ē. de iureiu
rā. cū pringat: et
vide qō ibi no. ⁊
ff. co. li. eo. ti. licet
que pcor. ad istā
decre. nō tū mul
tū facilit et com/
pelli debebunt p
censurā eccle. iu/
dices seculares.
ad h ius canoni/
cū obseruanduz
p pdictaz decre.
licet: ad idem. de
senten. excom. de
cernimus.

a ¶ Dispendiū. Tunc enī obser/
vandū non esset.
xpū. q. iij. per to
tum. ⁊. ē. de iure
iuran. si po. et laz
fm leges vt in p
alleg. auc. C. de
nup. auc. q eis.
ff. deleg. j. si ds.
inquilinus in fi.

b ¶ Detrimen/
tū. l. pncipale. se/
cundario enī ibi
posset detrimen/
tū repiri filijs vl
viro: vel venien/
tibus ab intesta
to vel similibus
personis.

Diuisio

Q Uia ex eo. ¶ Scōm
Jo. mo. Primo
ponit factū. Se/
cundo illud dec/
dit ibi: Nos. Jo
han. an.

Quare p/
dicatores

c ¶ Predicato/
res. Vi pponun
tur: quia antiq
pponunt
ordinib⁹

rio: ad idem. ē.
de excessi. prela.
nimis. ē. de p/i/
ulle. in his. ē. co.
lib. de elec. quo/
rundā. ⁊ ibi dixi.

d ¶ Mendicantes. Vt sunt heremitani sancti Augu.
Addi. vel quiuis alij. (vt carmelite. ff. de reli. do. c. vno. §. cere/
rū. Jo. an.) e ¶ Habitatiões. Quas mutare vel alias
de nouo acquirere non pūt: vel antiquas dimittere. vel
bit. ¶ Cū non vergat in eter
a ne salutis dispendium: nec re
b dundet in alterius detrimen
tum. ¶ dem. Pacta inita p
fratres predicatores vel mi/
nores vel alios mendicātes cū
rectoribus parochialium ec/
clesiarū super parochialibus
iuribus si facta sunt per pio
res vel guardianos de suorū
conuentuū ipsorū locorū ossensu
licet auctoritās se. apposto. nō
interuenerit. nec licentia pio
ris vel ministri generalis: aut
magistri vel puincialis mi/
nistri: vel capitli puincialis
seruanda sunt pinuando al/
as sint licita et honesta. hoc
dicit Jo. an. ca. III.

c Uia ex eo q fratres p/
d dicatores: minores ⁊ alij men
dicantes: cōpositiones et pa/
cta cum prelatis capitulis re
ctoribus et personis eccliarū
ciuitatū castrorū villarū ⁊ lo/
e corum in q̄bus dom⁹ seu ha/
bitationes eorum existunt su
f per iuribus parochialib⁹ vel
g alijs q̄buscunq; articulis ab
h eis vel eoz aūcessoribus inita
siue facta seruare recusant: et
ea eo pretextu infringere mo/
liunt: q: mgri aut ministri vl
priozis generalij seu prouin/
cialiū eorundē nō affuit assen
sus in ipsis: nec approbata p
ipsoz generalia vel puincia
lia capitula extiterunt: mul/
ta in diuersis mūdi partibus
insurgūt scandala: ⁊ ipsorum
fratrum (quos decet purita/
tē oīmodā in suis obseruare
actibus: ⁊ ab his abstinere. p
pensius p que possit alijs exē
pli pernicies generari) fame
detrahitur plurimū ⁊ honori.

¶ Nos his occurrere pater
ne sollicitudinis studio inten
dentes: pīsenti decreto sanci/
mus compositiones et pacta
huiusmodi cum prelatis: ca/
pitulis ⁊ rectoribus ⁊ psonis
predictis ab ipsoz ⁊ fratrū con/
uentualib⁹ priozib⁹ seu guar/
dianis facta vel approbata:
de suoz cōuentuū psilio ⁊ as/
i sensu (dū tū als sint licita ⁊
k honesta) debere ab ipsis fra/
trib⁹ in locis in q̄bus fuerint
facta: ppetuo inuiolabilit ob
seruari non obstante q mgri
vel ministri aut priozis gene/
ralium seu prouincialiū pdicto
rum nō interuenerit in eisdez
assensus: nec ab ipsorū gene/
ralibus vel puincialib⁹ capi
l tulis extiterint approbata:
seu q sedes apo. in his que p
pdictos fratres minores fa
cta fuerint: auctoritatē suam
non perstiterint vel assensuz.
De procuratoribus. Bonifacius. viij.

Laicus potest es/
se procurator ad agendū et de
fendendū in causis spūalib⁹
procurator post. litē cōtestatā
pōt dare alij procuratorē an
te nō nisi d⁹ius fuerit in rem
suam: vel a dño habuerit mā
datū de substituendo: etiam
non certam psonā procurator
ad negocia pōt dare alij pcu
ratorē libere ⁊ etiam q̄cunq;

Johan. an. ca. I

m Q On indiscrete iu/
n dex cēset egisse p
curatores laicū ad
agēdū vel defendēdū in cau/
o sis spūalib⁹ admittēdo eū re
gulariter q̄ nō phibet exp̄sse

Addi. (de q̄bus plene p Mosti. in sum. ō proch. §. in q̄bus
p̄sitat. ⁊ p Ros. in li. iurī canoni
ci. co. ti. ⁊ dixi. su
per rubrica de p
roch. Jo. an.)

f ¶ Parochia/
libus. Vt exhibitiōe sacroz decimis primicijs: oblatio
nibus: iure funerādi ⁊ his similibus.

g ¶ Alijs. Ex
iura parochialia
pur multa pores
exēpla p re vide/
re. h ¶ Aūcel/
soribus. Ad q̄ tene
tur successor: sicut
ipse predecessor:
ad hoc ō sol. c. j.

l ¶ Licita. Als
nō valēt: et facit
ē. de pac. c. vlti.

k ¶ Honesta.
scz et possibilia:
q: null⁹ ad ipos/
sibilia obligari
posset. ē. e. c. vl. ⁊
ff. de re. iur. nemo
pōt

l ¶ Mino
res. De eis dixit:
q: ō ipoz exēpti
one cōstabat vel
q: dicebāt p̄uile/
giati. q nulla ip/
soz pactio vl ob
ligatio teneret fa
cta sine licentia
dñi pape. (vel q: Addi.
dona q̄ renēt mi
nores sunt eccle
ro. ff. de. p. sig. ex/
hi. ⁊ Clem. co. ti.
exiui. §. proinde.
Sed hodie dñs
Jo. papa renūci
ault illi dño per
stitutionē suā q̄
incipit: ad pdicto
rem. Jo. an.)

Q On in/
discrete iudex.

¶ Sūt Diuisio
tres partes sicut
sunt tria princi/
palia dicta. Se/
cunda ibi: Licet
Tertia. ibi: Pro
curator Dñicus.

m ¶ Indiscrete
Si. ē. e. nō iniu/

n ¶ Laicū. Intelligo q nullū Quis dicat
habeat ordinē nec sit als ecclastica psona. xpū. q. j. c. duo. laicus
o ¶ Spūalibus. Cōtra. ē. de iudi. c. ij. Sol. ibi loq̄t de
laicis q̄ tractant cās spūales suo noīe. q̄si ius in eis ha

bentes ꝛ sic nō est ꝛ. No. tñ Berñ. ſ. de excep. aplice. q̄s non pōt agere p se vel p allo: p eo q̄ possidere non pōt. (p quā glo. dicebat ibi Pe. de san. q̄ laic⁹ nō potest esse ꝓcurator in causis spūalib⁹. nisi in mr̄imonialibus. Jo. an.) sed in actib⁹ spūalib⁹ cū id posset habere locū. Jn iudicialibus aūt sup spiritualib⁹ locū nō hz: vt h vides: et sup hoc vide qō no. Hostl. in sū. huj⁹ tl. §. q̄ dari. ver. vl. ꝛ Guil. in spe. e. ti. §. j. ver. itē q̄ est laic⁹. et qō no. ſ. de syndi. ca. vno. (Hugo ꝛ Lau. v. q. iij c. fi. Arch.)

Addi.

Addi.

Addi.

Addi.

Addi.

ad exercēdū ꝓcuratiōis offi-
a ciū: idoneus debeat reputari. ¶ Licet aūt a ꝓcuratore
b post litē ꝓtestatā ab eo possit
c (cū dñs sit litis effect⁹) dari
d alius ꝓcurator antea tamen
e nō pōt: nisi in rē suaz sit datus
f vl a dño substituēdi aliū etiā
g certa nō expressa persona sibi
fuerit concessa ptās. ¶ Procurator No dat⁹ ad negocia
h de dona. l. illam subtilem. h ¶ Substituendi. Tunc
eni substituꝰ videt: vel datus ab ipso dño. ad hoc. ff.
q̄ cuiusq̄ vniuersi. l. item eoꝝ. §. decuriones. ꝛ per hoc
ꝛ alia quedam iura solui questionē de delegato ab alio
q̄ a principe qui habet speciale mādatū subdelegandi.
i pōt libere q̄cūq̄ aliū deputare. ¶ Idē. Procurator aūtē ꝓtestatā ēnā sine cā reno
cari pōt post lī. cōtesta. nō sine
rōnabili cā: dūs tñ dū pōt ad-
esse cause cum ipso ꝓcuratore
maxime si de collusiōe timeat
k Quamuis Jo. an. ca. II
ꝓcurator possit ante li
m tem contestatam etiam sine
n causa libere a dño reuocari:
sęz q̄ subdelegare posſit. ad idem
ſ. de offi. deleg. is cui. vbi de h. ꝛ
e. vl. §. vices. Jo.
¶ Certa ꝑsona
Jn contrarium
videbaꝫ: q̄ ꝓcurator debet eē
certus. ff. eo. ti. l.
ij. sicut et arbiter
ff. de arbi. item si
vn⁹. §. si in duos.
et. ſ. de arbi. in-
notuit. (ibi ꝑp plures electores
timeē discordia
q timor cessat in vno. ſm Jo. mo. ꝛ Arch. ad hoc. ſ. de
elec. c. pe. e. li. p quā decre. §. si aūt. dicit Joh. mo. q̄ si es
sent duo non in solidū z dissentientes sibi imputet pstī
tuēs. Jo. an.) sicut ꝛ tutor. ff. de testa. tu. tutor incertus.
ꝛ. l. duo sunt ticij. j. z hoc ꝑ dicta iura tenebat Ber-
de bobio. vt no. Guil. in Spe. in ti. j. §. iam nūc. v. dd si
in delegatione. et Accur. videt idē tenere. ff. e. l. j. in glo.
j. sed illa glo. et. l. ij. eo. ti. possent intelligi de ꝓcuratore
incerto ſm modū illius. l. duo sunt tirij. ff. de testa. tu. q̄
plures sunt ticij. ꝛ fecit ticiū ꝓcuratorē: ꝛ non apparet
de quo senserit. (datur simile de electo qui debet esse cer
tus. ſ. eo. li. de elec. ca. ij. et tamen procurator datur ad
eligendum incertum. eo. ti. c. pe. Jo. an.) k ¶ Negocia
ꝛ ad vnū certā negociū dari pōt. ff. e. l. j. ff. de neg. gest. l.
ij. §. negociū. ad idē. ff. vl bo. ra. l. ij. §. q̄ ait.
l ¶ Deputare. ff. man. si procurator. et sic no. vnā diffe
rentiam inter ꝓcuratorem ad negocia et ad iudicia.
aliam videbis ſ. eo. qui generaliter in fi. et tertiam. ſ. de re
scrip. ex parte decant. ff. man. si mandassem. ꝛ quod hic
dicit: dic verum nisi in casu ſ. eo. co. c. vlti.

Addi.

Addi.

Addi.

Addi

j. sin aliter: sibi imputet qui talē eligit. ff. de mīo. cū mā/dato in fi. vñ si reuocatio ad iudicē vel aduersariū per/uenerit: id sup̄ q̄ p̄clusum est nō impedit: alia sic. vt in p̄ dicta decre. auditis. Si aūt de mandato nō fuit facta fi des: z sine satisdatione fuit admissus tenet reuocatio. z sic intelligat. ꝫ. e. in nfa. et. c. ex in sinuatione. et. ff. eo. in cā. z ꝫ rius sensus. ꝫ. e. man/dato. et sibi im/puret q̄ eā nō exi git in procurato/rē celantem reuo cationē redunda bit: z aduersari⁹ erit sine damno vñ si erat procu/rator actoris cō/missa est satisda/tio de rato. ff. rē ra. ha. l. ij. si pro/curator rei satis/dat iudicatū sol/ui: z de dolo com mitteretur. ff. iudi. sol. l. iudicatum solui. ff. eo. Plauclus.

a Postea tū ipo nolente neq̄bit
b nisi eū cū dño inimicū fuerit:
e vel suspectū: aut aduersario
g affinitate ꝫiungi vel ei⁹ here/
h dem fieri: seu ingredi religio/
k nē aut in longū peregrinari:
l vel egritudīe aut vinculis de
m tineri ꝫtingat: seu alia rōna/
bilis cā subsit: ꝑpter quā sit merito reuocādus. ¶ Verū ꝯꝯ nisi vt p̄mittit reuocari
n nō possit: dñs tamē sue cause vna cū eodē procuratore: ma
x ꝓxime si de collusione timeat:
p minime ꝓhibet adesse. ¶ dē

Procurator hab⁹ mādatū ſtituēdi ſubſtitutū a ſe poſt mādatū ſuceptū: etiā ſi eo nō ſit vſus reuocare nō ꝑt: niſi et ꝑtātē habuit reuocandi: ſi aūt erat ꝓcurator ad plures cauſas: in altera ſubſtituit. in alijs remanet procurator.

q ¶ Sq̄ a p Jo. an. a. III curatore sup̄ hoc a dño ptātem hīte ꝓcurator extitit substitut⁹: nō ꝑt post mādatū
r susceptū: etiā si eo vsus nō fue
t rit. (Licz in delegato se. ap. vi
v ces suas alteri cōmittēte: ali/

qui. Jo. an.) n Possit. Innitur. vt. ꝫ. vidisti.

o Collusiōe. Sed nōne ex q̄ de collusiōe timet hz eū suspectū: ḡre ꝙ nō reuocat: vt. ꝫ. e. c. Sol. timet hoc sed ꝓbare non ꝑt. ad ℔. ij. q. vij. plericq̄. vel aliter hic non vult dilatare ꝓcessum cause: qui etiā in cognitiōe supl/tionis: vt. ꝫ. dixi. z ꝓbat. ff. e. l. post litē. Jo. an.

p Adesse. Sed q̄d sibi ꝑderit adesse: ꝑderit q̄ pote rit restes z ꝓbationes inducere quas ille omitteret: vel saltē ille ꝓducere teneb⁹ē noiatos a dño. būficiū enim in ris q̄ adesse possit interꝓtandū est late z vt aliq̄d ꝓfe/rat. de. ℣b. sig. abbate. z de h ꝑ Accur. ff. de inoffi. test. si

Questio

Diuisio

Sq̄. ¶ Sūt duo dicta ꝑn/(suspecta i ꝑn. Jo. an. cipalia. Scōa. ibi: Verū. Irerum ꝓima ponit di crū. inferens cōtrarīū argumentū. ibi: Licet. Secundo ponit exceptionē a dicto. ibi: Nisi. Jo. an. q Pote/statē. quia alias nō poterat nisi in casibus. ꝫ. e. c. j.

r Susceptū. Et licet dixerit se nolle suscipere: cū dño in eadē volūtate manēte adhuc suscipe poterit: vt ꝫ. eo. licet. (Et ſm id oportet intelligi finīri mandatū ꝓcura/to. per ipsius renūciationem re integra. re non integra non nisi ex cā. vt idē dicat in renūciatione q̄ in reuoca/tione. ꝫ. c. j. Jo. an). s Vsus non fuerit. Licz ergo dñs reuocet ꝓcuratorē re integra: vel ante li. contesta. in sti. man. ℣ recte. z. ꝫ. c. ꝓi. in ꝓin. cum suis cōcor. et ipso facto ſm id q̄d dicit ff. eo. si quē. ꝓcurator tū datus ad substituendū hoc nō potest post suceptū mandatū. iam enī suo funct⁹ est officio: z pori⁹ hic ꝓstitut⁹ a ꝓin cipali dño: ꝯ subst̄ituit⁹ a ꝓcuratore vidē: vt dixi. ꝫ. eo. c. j. t Apostolice. Quia alius non subdelegat. C. de iudi. a iudice. ꝫ. de offi. dele. pastoralis. z. c. vlti. ti. de ap. cū cāz. Jo. v Allē. ſ. q̄d reuocare possit aū ꝯ ille vſus fuerit: z habes hoc. ꝫ. e. ll. de offi. dele. ꝯ Sed q̄ro ḡre aliud in delegato ꝙ in ꝓcuratore? So. credo q̄ sit rō: q̄ delegatus ꝓncipis hz a lege q̄ cōmittere possit z iō donec iudex subdelegatus vti cepit reuocare pote rit: vt in ꝑdi. decre. ꝯ. sed ꝓcurator de q̄ loq̄t hz hoc ab hoie: z iō cōmittēdo suscepto mandato ꝑ ꝓcuratorē functus est officio suo: z iō amplius non reuocat. (dicit tamē z honor. ꝓcurare ℣o est onus tm: et vile officium

Addi.

Addi.

Addi.

Addi.

Questio

Questio

Addi.

An suspl/tio sit alle de ap. cū speciali: sed hocipso q̄ opas ingerit in inuitū sanda z ꝙ suspect⁹ est. ff. eo. ti. l. q̄ oia. z sic cetā ex falsa cā dñs pote banda rit tpm reuocare q̄ ꝓdicendo suspect⁹ erit z sic habe bit locū hec lra. Sed ꝑt dici vt no. Accur. ff. eo. ti. l. q̄ oia q̄ aut ꝓcurator solus resistit. z tunc ꝓcedat et vera sit obiectio. aut aduersari⁹: vel ꝓcurator z aduersarius z tūc secus: z sic ꝑn intelligi. ll. ꝑal. z decre. ista. sed lra ista solū dicit ipo nolēte. vñ z postea dicit idem Accur. dic cū suspectū q̄ltercūq̄. sed nō ita q̄ remoueat: vel su spect⁹ est interim donec cā remotiōis tractat. alꝫ enim ad quid remotiōis causa tractaret non video: licet dñs Bar. ibi primā ꝙsueuerit appꝛobare.

g Affinitate Quia tūc dño timet periculū. C. de excusa. tu. hūianitatis.

h Eius. ſ. aduersarij. et tunc ipse ꝓcurator aduer/sarius est. z poterit dicere cōtrarīū eius quod primo pe rebat. ad hoc. ij. q. vij. ℣ teria. ver. si contra patrem. ad idem. ff. de postu. l. vlti.

i Ingredi. Etiam non pro

C. de decur. l. siqs ꝓcuratione. li. p. q̃re nõ ꝓsumit q̃s sic exercitio honorẽ sit onus. Nec sic duo sicut vnũ. Jo. an.) Et no. qz si cõpromissarij dat ad eligẽdũ eligat: z electus renuit ꝓsentire amplius nõ eligit: qz suo functo est officio. ff. de elec. si cõpromissarij. ¶. j. ꝓcuratoz tũ sibi tuẽs nõ est fũctꝰ officio suo: nisi substituat mãdatũ suscipiat: vt h videtur: z ideo alius q̃z hic ꝓcurator cãm agere et substituere poterat: ibi solum eligere: z ideo cirꝰ illũ expirat officiũ et ꝑm supius dicta no. qz cum tres casus sint positi. ff. c. j. in q̃bus ꝓcuratoz admittit substituit: hic de altero tm dicit. s. de eo qui mãdatũ hz: vñ ꝛ relicto sec⁹ credo cũ hẽãt prãrem nõ ab hoie sed a lege: vt supra di. xi ex eo ꝙ facit ẽ dñs lite vel dat in rẽ suã: als eni q̃re nõ sic ꝛ alijs expẽdisset: z facit de deci ad audientiã. z qõ rectrari solet de eo q̃ dux. in ma. quã pol. plaudil. c. vl. z de ꝙer. in fi. c. j. a ¶ Illo. s. substituente: a dño aũt bũ habita distinctiõe quã habes. ff. c. ꝓ/ Addi. xi. (Eadẽ distinctio seruabit in ꝓcuratore q̃ habet mãdatũ reuocãdi ꝑm Areb. nõ eni plus poterit in reuocatiõe ꝙm dñs. vñ substitutũ a se q̃ ꝓtestat: est lite nõ reuocaba: nisi eo casu q̃ reuocaret dñs substitutũ a se. Jo. an.) b ¶ Reuocãdi. Tũc eni nõ expirat mãdatũ: exq̃ penes Addi. eũ ptãs remanet reuocãdi (reuocat q̃ trãstulit nõ ex se vel a se sz ex prãte ꝓ dñm tradita exq̃ dñs poterat. ff. c. ꝓti. Jo. mo. Jo. an.) z facit optime. ff. c. ll. si delegat de of. dele. c ¶ Oẽs. Põt q̃ substitui adyuũ z ad plures z ad oẽs cãs ꝓcuratoz. ff. c. l. j. d ¶ Exercere. Sic delegat ab alio q̃ a ꝓncipe ad vniuersitatẽ cãrũ vnã cãz delegat z alijs iurisdictõz reliquit. ff. ỏ iudi. l. cũ ꝓtor. ¶. j. Dilussio ¶ Vl ad agẽdũ. ¶ Primo ponit de generali ꝓcuratorio cũ clausula. Secõ cũ illi forme adijcit speciale. Tertio ponit tria q̃ requrũt speciale mandatũ z causam exciꝑit. Secõa ibi: Sed si. Tertia ibi: Procurator Addi. q̃z. Jo. an. (de hoc. ff. c. ti. sed hec. ¶. ꝓter. z quõ hoc intelligit de actionibus rpe cõstituẽtis cõperetius. vide in Spe. c. ti. ¶. j. ỻ. trẽ excipitur q̃ licz. Jo. an.) c ¶ Qui ad agendũ. Datus ad agendũ defendere cogit: vel satisdare de defendendo. ff. eo. l. seruũ in fi. f ¶ Speciale. vt. j. ¶. vl. cũ si. g ¶ Nõ debet. Et sic nõ valet tm genus quo ad speciẽ q̃rum species ad idem. s. de ap. c. ij. Addi. (cõcor. vide. ff. eo. pomponius in ꝑn. Jo. an.) de hoc habes. ff. ỏ offi. ordi. si sacerdos. xxiij. di. q̃q̃. h ¶ Nõ expressos. Nõ tñ per hoc matrimoniũ cõtrahere poterit. Addi. (Idẽ Jo. mo. p rõnẽ ibi notatã.) vt. j. eo. c. vlti. nec poterit etiã ꝓtra electũ vel puisũ opponere crimina vel defectus vt in ele. c. ti. nõ põt. i ¶ Admittet. No. p illa opi. Bul. z alioꝝ doctoꝝ legũ q̃ pacisces q̃ casum fortuitũ nõ opponet: aut aliqs expressit secuta gnãli clausula. aut nullum vt in primo casu teneat renũciatio: in secõo vo nõ. et no. hec materia p Accur. ff. siqs cau. sed z si. ¶. q̃stũ. z recitari solet. ẽ. de depo. bona fides.

k ¶ Mãdato. Vel eo q̃ habeat vim ipsi⁹ spãlis mãdati. vt. ẽ. ꝓti. rñ. l ¶ Deferre. ff. de iurciu. iusiurandũ. l. ¶. fi. m ¶ Vel pacisci. C. ỏ trãsac. trãsactõis. vbi de h. ff. eo. ti. l. ꝓcurator cui libera. et l. mãdato. z. ẽ. de trãs. ꝛingit. z de arbi. p tuas. nec in integrũ restitutionem ꝙ alio petere. ẽ. de rest. in integ. cozã. vbi de h: z h qñ ꝛncipalit pertit. sec⁹ si incideret. ẽ. eo. titu. suscitata. C. etiã ꝙ ꝓcura. cãz in integ. restit. agit posi. l. vnica. Jtẽ in cã suspecti tutoris. ff. de ꝓcu. nõ solũ. ¶. fi. Jtẽ vbi sunt duo ꝙ/curatores oim rerũ alicuius: tunc eni nõ põt vnus ab alio sine spẽali mãdato exige/re. ff. e. l. q̃ duos.

g exigit admitti nõ dz. ¶ Sz si aliqs vel aliq: de articulis spãle mãdatũ exigẽtibus specificati fuisset adiecta clausula generali: tũc ad nõ exꝑssos etiã admittet. ¶ Procuratoz q̃z absq; spẽali mãdato iuramẽtũ deferre: trãsigere vel pacisci nõ põt: nisi ei bonozũ vel cause administratio libere sit ꝓcessa. dẽ. Mãdatũ gnale ad negocia etiã ad iudicia se extendit: põt litiga. etiã absq; ꝑtis ꝓsensu maior annis. et. v. ad iudicia. maior ẽt ad negocia deputari. h. ¶ Vl gnãliter ꝓstituit ad negocia

z. l. ita q̃z. Jtẽ de interdicto. de lib. exhi. et dedu. ff. eo. l. pomponius in ꝑn. Jtẽ in acceptilatiõe. ff. de accep. l. iij. Jtẽ in rescriptoꝝ impetratõe. ẽ. de rescrip. nõnulli. z. c. ex parte. Jtẽ in cã mrimoniali ꝑm Vin. (Azo dicit idẽ Addi. sub dubio fo. c in sum. hui⁹ ti. ¶. est et illud Jo. an.) ẽ. qui ma. accu. pos. c. ex lris. in pte decisa. (id est in cõpilatiõe antiqua Jo. an.) arg. ꝓtra. ẽ. ti. accedẽs. sed ibi parẽtib⁹ agentib⁹ de mrimonio filioꝝ accessit ꝙz ꝓsensus vt ibi no. Jtẽ ꝑm q̃dã in voto trãsmarino. ẽ. de voto ex multa in ꝑn. ỻ. illis. Jtẽ in ꝓsumptoꝝ instroꝝ exẽplatione de fi. instru. c. vl. Jtẽ in hts q̃ se. ap. sibi spẽaliter reseruauit ꝙ dic vt no. de of. leg. ꝙ trãslationẽ. Jtẽ in ẽdo mrimonio. ff. c. vl. z in spõsalitꝫ. q̃ cle. vel veniẽs in cõpromisso. ẽ. de arbi. p tuas. Jtẽ i absolutõe perẽda ab excõicatõe: de sen. excõ. qõ de hts in fi. z arg. de pe. di. j. quẽ pensit: er. Jtẽ in oblatiõe fliij idolis faciendo. de ꝓse. di. iij. q̃ris in ꝑn. Jtẽ in ẽdo excõicatõe. x xiij. q. iij. si habes in ꝑn. Jtẽ in pstatiõe iuramẽti de calũnia. ff. de iura cal. c. vl. Jtẽ in casu. ẽ. ti. ỏ elec. ꝓcuratoz. z de h vide in Spe. c. ti. ¶. j. ỻ. trẽ opponit. q̃ licz ha beat. n ¶ Cõcessa. Vel dat⁹ sit in rẽ suã. Jn trib⁹ q̃ casib⁹ h põt. s. qñ hz spẽalẽ. qñ hz gnãlẽ z liberã. qñ dat⁹ est in rẽ suã: hec. ꝑbãt. ff. e. l. ꝓcurator cui libera. ff. de iureiu. l. iusiurãdũ. ¶. fi. z. l. seqñ. C. de noua. l. nõ abstulit. z. ff. de sol. l. hoc iure. z no. C. de trãsac. l. trãsactionis.

Q Vi generaliter. ¶ Soluit tria dubia. Primũ de forma. Secundũ de ꝑsona. ibi: Necdũ. Tertium de etate. ibi: Licet aũt Jo. an. o ¶ Qui generaliter. Non eger summa: q̃ satis summat seipsum. hoc primũ dicit ponebat Guil. ꝓ questione in Spe. eo. ti. ¶. j. in fi. sequendo. Uber. idẽ dicebat ꝙ dicit hec decre. z idez no. Hosti. de ꝓcura. ꝓtitio in. j. glo. z satis olim hec dicebam⁹ ꝙ decre. dilect⁹ vbi est h satis exꝑssum. sed gloviderat ibi tacite ꝑsentire ꝙ generalit fuerat ꝓstitut⁹ ad negocia z ad iudicia. p ¶ Generaliter. No. ꝙ generaliter potest fieri ꝓcuratoris constitutio. z dicit hoc

Experiri ff.eo.petitio. a ¶ Experiri.l.defendere.ff.de iudi.c.f. alibi ponitur p agere.ff.de cau.pos.pastoralis.

b ¶ Casibus. Exempla vide.ff.c.pri. c ¶ Filiusfamilias.nō dubitam⁹ quin filiusfamilias posset pstitui p/curator.ff.eo. non iniuste.z.ff.ea.l.filiusfamilias.§.ipse q̄q̄. Sed an sine mandato patris possit pstitui dubitabat et vide/bat q nō:qz p se

Addi. nō admittit(etiam ꝯ exneū nisi in casibꝫ q̄s vide/no.in Spe. ō ac/tor.§.j.ꝟ. sed et filius. et no.ff. de iudi.c.fi.in fine. Admittit etiam ꝯ prem in casibꝫ q no.ff.de iudi.l.lis nulla. et in Spe.preal.§.ꝟ.

a pcurator:agere ac expiri po/b test:exceptis his casibꝫ q̄ mā/datū exigūt spāle. ¶ Iledū vero ad negocia sed etiam ad c iudicia: potest filiusfamilias absq; patris assensu fieri pcurator. ¶ Licet autem quis d e post.xvij. annū pcurator ad negocia licite deputet:ad iu/f dicia tū nisi maior.xxv.ānox fuerit deputari neqbit. ¶ dē

Exp̄lumb⁹ procuratoꝛ ibꝫ q̄s vn⁹ sine ꝯtio admitti debeat hic hābetur.h.d.Zen.ca.VI

g ¶ Si duo procuratores si/h mul non adiecto in so/i lidū deputent:vnus sine alte/k ro nō debebit admitti.Secus si sint in solidum constituti: sed tunc illius melior erit cō/m ditio: qui per litis contesta/tionem negocium primitus

ltē q est filius.z an tūc egeat ꝓsensu pris.in eo.§.ꝟ.q̄d si filiꝰ. Jo.an.)q nec p alio.cū interdū admittat p se q nō p allo.ff. ō postu.l.j.§.ij.iij.q.vij.§.erla. z no.ō ℞ p Accur.C.de bo.q̄ li.l.vlt.§.j.in fi.Sz qr nil deperit pr̄i ideireo admittit sine mādato vt hic: z est sl.ff.de iudi.c. vl.§.vl.vbi aūt deperiret pr̄i hr̄ent locū iura prędicta. ad ℞.ff.ad trebel.ille a q̄.§.fi.ff.de in inte.restl.cū man/daro in fl. d ¶ xvij.annū.instit.qui et ex qui.cau.ma/

Addi. pos.§.iuste.sic z aduocat⁹ pegisse dz.xvij.annū.ff.de po/stu.l.j.§.inuitū.iij.q.vij.§.verū.(q̄re minor etas sufficiat in aduocato et teste q̄ in procuratore ad iudicia vi. in Spe.de aduocato.§.j.ꝟ. ltē q est minor.et no. in.§. Initiū.statim alle.z.C.e.exigēdi.z rō est. qr obligat p curator actōe mādati. Itē pdemnat qō non est in illis Jo.an.) e ¶ Ad negocia.No. Mosti.ff.e.nō iniuste. in.iij.glo. q̄ pcurator dat⁹ ad negocia maior.xvij.z mi/nor.xxv.pōt agere z experiri: nā ex quo pcurator ad ne/gocia agere pōt:vt.ff.pri.rūlo. et minor.xxv.an.datur ad negocia vt hic q̄ z aget:vt ibi. f ¶ xxv.ff.eo.tl.mi/nor.de his q ve.eta.impe.l.fi.C.e.ti.exigendi.

Diuisio ¶ Si duo. ¶ Diuidit ꝑm Jo.an.ℏ mō.qr principiū z finis ibi sane.ponit de pcu.simpliciter datis distinguens inter causas spūales z nō. Secdū ibi secus.po/nit de datis insolidū. Primo sine clausula.q nō sit me/lior tē. Secō.ibi:Nisi.qū cū clausula.Tertio modera/tionem subdens.ibi:Dū rū.Quarto casum dubiū circa id soluēs.ibi:Cerꝛ.ꝑm eū. Ego expedīa p ptes.z sum mabo quāliber ptē p se.z facta vnā ptē vsq; ad.§. cete/rū. hec ꝓma ps hic intrēdit. Ex duobꝫ pcuratoribꝫ simul simpliciter ꝓstitutis alter solꝰ admitti nō dz. Si ℣o inso/lidū q ℣mo prestat ltē admittit altero totaliter exclusonisi adiecerū fuerit q nō sit melior ꝓditio occupāt. q̄ casu altero nō psequēte nec alīū substituēte reliquus admittatur.h.d. g ¶ Si duo. Emanault hec decre.ad declarationē eoꝝ q̄ no. Jo.ij.q.vij.§.forma.z Ber.ff.e. ti.non iniuste.z Accur.ff.eo.titu.l.pluribus. z Inno.z Mosti.ff.eo.in nostra. et Guil. in spe.eo.titu.§.ratione autem.ver. quid si duo. et ver.sequen. h ¶ Simul. Quia secus si diuersis rēporibus.ff. ea.l. si quis tamen §.fi.et.ff.eo.non iniuste z hoc ideo qr dando secūdū vi/detur ℞mū reuocare:vt in pdictis iuribus:et hoc est ve/rum nisi exprimat se nolle primū reuocare.ff. dele.j. si quis pluribus.ad hoc ff.eo.si quem.z hoc verum intelli/

Addi. go. (Idem Archidia.ff.c. prox.t. alle.ff. de adi.leg.l.et si trāsferam z.l.legatū.ij.§.j. Jo.an.) etiam si secundus

pcurator nolit suscipere mandatum. arg.instit. qui mo. rest.infir.§.posteriore.vbi dicitur q secundū testamētū rumpit primū:licet ex secūdo testamento aliquis heres factus non sit:vel esse noluerit. sic et hic argu.prędicto rum iuriū. (ad idem.ff. dele.l.j. plane in ℞. z instit.qui/mo.tol.ob.§.pre/terea. et vi.q̄ ibi no.in glo. sed q̄. et q dicam post dl.j. de regu. iur. non prestat.ff. q̄ licet ab emp. dist.l. si id qō.j. rūlo. dic vt ibi. Joh.an.) et hoc tractat Guil. in Spe.e.ti.§.rone autem. ver. sed cū daro secundo (et in eodem §. super ver.item q licet dici q sunt Addi.

duo pcuratoꝛia duoꝝ nec apparet quod prius Jo.an) l ¶ Insolidū. Aliquid operat sed nō per oia q sonat vt j. pater. k ¶ Admitti. Aliud in executoribus vlti/me voluntatis: vt j. de testa.c. vlti. in fi. z in pcuratoꝛi/bus datis ad iudicia spiritualiū causarū: vt j. eo.c.§. sane. z in tutoribꝫ. ff. de admi. tu. decreto. in fl. z in his de benignitate secus est receptū vt ibi. Et est rō huiꝰ dicti quia hi duo censent p vno. ff. eo. ll. de elec. c. penul. §. j. (ff. de condi. z demō. cui fundus. Jo. mo. facit Clemē. plures de iurepa. Jo.an.) Et est q̄ hic necesse q vterq; admittat sicut in iudicibꝫ datis sine clausula. ff. de offi. dele. causam mrimonij. Sed quid dices ecce vnus cōsi/rerur z alter negat: quid erit. Super hoc fuit dissensio dicunt quidam q facta est litis prestatio. et statur cōfessio ni:qō sic pbat: Si dōs psens esset z ꝓstitueretur z negaret:staretur pfessioni que ꝓtra eū est. ff. de inter. acti. de etate. §. j. ergo idem in his qui psonā dñi repūtāt. Alij dicunt q eligere potest dōs veruz stetur negationi vel confessioni: argu. ff. de re iudi. duobus. et. ff. de re iudi. duo iudices. Tertij dicūt: z forte melius ꝑm Jnno. q p ralē rūsionē nō fit li. prestatio. sed pcedēdū est cōtra dñm tanq; ptra cōtumacē: p eo q nō misit procuratores in structos. de iura. cal. in ptractādis. (alias opl. inuenies de hoc in Spe. de pfes. §. fl. ℣. sed pone. Jo.an.) Prima opinio placuit Mosti. ff. eo. in nostra. Mihi placet vlti/ma: quia pfessio vel negatio vnius solius ertā altero nō resistente non valet: vt. ff. in ℞. multominus altero re/sistente: ad hoc. ff. eo. lib. de elec. c. pe. §. fl aūt. Et ppter euitanda hec dicebat Ber. ff. eo. non iniuste: q satis erat equū q siue adijceret insolidū siue non: semper iu/dex eligeret idoneiorem: ad hoc. ff. de accu. si plures. ff. de admi. tu. si plures. sed nō est verum nisi in casu j. eo. §. sane. Vñ. aūt dicebat ob pdictā causam pcu. rales nō admittendos. Sed vera est eiꝰ opinio in casu. ff. e. li. de elec. c. pe. §. fl aūt. alias nō vt ℣ vides. l ¶ Secus. Scilicet quia tunc vnus admittet sine altero.

Executoꝛ vltime vo/luntatis

Questio

Addi.

Confessio vnius non valet.

Addi.

m ¶ Litis cōtesta. Quia tunc demū agere videtur. ff. rem ra. ba. l. amplius. ad hoc. ff. de offi. deleg. relatum. z de verbo. signifi. ex parte. ij. z concor. ff. e. l. pluribus (z. ff. deleg. j. si pluribus in fine. Sed ibi valet occupatio ꝓstatiōis quo ad electionē rm faciendā de re lega/ta vel precio. Jo.an.) Interdū autē dicit quis occupare: quia prima ad sententiam deuenit: vt in acti. de pe/cul. et in noxali. ff. de petul. si ℣o. ff. de noxa. si quis a multis. quia non presumitur quis astrictus: et ideo ibi

Additio ante sniam (appellatione nō suspensam. Jo.mo. Johā. an.) nullus occupare videt. argu. C. de acci. z obli. l. ne/gantes. Et delegatus cum clausula: vos vel alter ve/strū occupat p ḡlibet inchoationē iudicialē. ē. de offi. dele. cū plures. al(qū nihil operaī occupatio. ff. de dam infec. si finita. §. si iullan⁹. ff. vt in pos. leg. l. is cui. §. qui prior. vbi oēs equaliter in possessionē mit/tunt. illz partes sibi faciant p cō/cursum.

a ¶ Occupabit. Jn bona signifi/catione. sic. vij. q j. factus est comelius: alibi in ma/la. ē. co. ll. de elegnāli. vbi ō hoc.

b ¶ Dūs. ē. e. c. j. cū suis concor.

c ¶ Occupātis. Et nihilominus cōtra voluntatē domini melior si et ipsius occupā/tis cōditio: quia statum iuris im/mutare non po/tuit in totum. ad hoc. ē. de testa. reqsisti. z. ca. tua ff. de leg. j. l. ne/mo. si ergo nōva ler in totum vt agit: valeat prior ea parte z eo mo/do q valere pōt:

a occupabit. ¶ Post occupatio/nem autē hmōi alter se intro/mittere nequibit vlteri⁹: cū il/b le litis dūs sit effectus nisi di/ctum in cōstitutione fuisset q/c nō fieret melior cōditio occu/pantis. tunc enī si eū qui oc/cupauit infirmari mori absen/tari vel alias impediri contin/gat: aut si prosequi forte no/lit poterit alter suscipere ac p/d ficere negociū ab alio inchoa/tum: dū tñ ab alio non fuerit/ alius substitutus: nam si sit is/e pferri debebit eidē. ¶ Cete/f rū vbi nullo substituto alter/ suscipit negociū. psequendū/ is qui occupauit primitus:/h ipsum resumere postea impe/t dimento cessante nequibit: ni/k si forsan illum contingeret im/pediri. ¶ Sane in electionū/ postulationū. puisionū z ali/t orū spiritualiū negocio z cau/m sis (cum talia celeriorē exped/itionē exigere dinoscantur)

n volumus specialiter obserua/ri: vt si plures procuratores/o simul in eis fuerint non inso/lidū deputati: iudex (ne. ppē/ eoz pcursum negocia eadem/p intricari cōtingat) idoneiorē/ ex ipsis eligere valeat: et ille/ solūmodo. psequaī. habeatq; quicquid cuz illo sic electo fa/ctū extiterit plenā roboris fir/mitatē: nec ad. psequēdū ali⁹/ admittaī postmodū nisi. put/ eū q nō occupat negociū cēsu/ im⁹ post occupatōez factā ab/r alio supi⁹ admittēdū. I dē.

¶ Procurator q remisit acceptā remādatū penitere potest q̄n diu pstituēs in eadē pseuerauerit volūtate. Jo.an. c. VII

s ¶ Jcet is q. procurator cō/t stituī ab absente: dixe/v rit psentatū sibi suscipere nol/v le mandatū: p̄ tñ nequaq̄ ob/3 stante q̄n diu pstituēs in eadē/a pstiterit voluntate: ip̄m acce/b ptare poterit qūcunq; place/

m ¶ Celeriorē. De hoc vide quod dixi. ē. co. ll. de elec. c. vlti. n ¶ Specialiter. No. ergo q fauor aliquid indu/cit cōtra ius positiuū quod habuisti. ē. in princ. decre. Et no. p hanc lām reprobatam illam opi. quevidebaī equa Ber. ē. co. non iniuste. q sive esset clausula insoli/dum sive non. iu/dex poterat eligere: sed nō est ve/rū nisi in spūali/bus: vt hic vides et facit pro illa opi. ff. de popul. act. l. ū. sed non ob. quia ibi plus tangit vniuersi/tas q̄ priuata p/sona z iō fuit ele/ctio mgr̄atus.

o ¶ Non insoli/dum. Si eni insolidum non esset speciale: qa omi casu iudex eligeret si ambo pcurerēt z simul oc/cuparent. ad hoc ē. de elec. ca. pe. §. j. p ¶ Jntricari. Vt ex contrarijs rūsionib⁹ pareī igit viam expeditioni ne/gocij. puldet do/mino absenti. oc currit partiū la/bosibus et inutilibus expēsis ad que oia tenet iu/dex. ē. co. lib. de offi. or. vt litigan

Addi. ad idē j. de despon. impu. c. j. §. j. (et bene fa. C. de fide/ius. non recte. z vide q dixi de malo. et obe. solite. super glo. q̄ q̄n. fa. etiam de vsufru. le. si alij. cuius casum vide in decre. de cele. mis. in quadā. super glo. ante penul. Jo. an.) z determinatum est hic quod duble tractabat Bul. in Spe. e. ti. §. ratione aūr. ỳ. quid si dicerum fuit.

d ¶ Jnchoatū. Sl. ē. co. li. de offi. dele. cum plures.

e ¶ Preferri. Est eni pstitutus ab eo q prior est clausula non ob. vt. ē. vidisti. excluder illum cū vices portionis gerat: ad ff. c. q̄ij. di. c. vlti. z. xcliij. di. c. ij. j. de prebē. hi qui. Ceterū. Procurator datus insolidū qui occupauerat negociū ex impedimento exclusus non reassumit nisi altero impedito. h. d. Do.

f ¶ Substituto. Ab occupāte nūquid hūc revocare posset? dicit dixi. ē. eo. ti. is qui.

g ¶ Alter. Collega datus cū eo insolidū.

h ¶ Jpsum. Negociū.

i ¶ Cessante. Argu. contra. ē. co. ll. de elec. cupientes. §. qō si. z j. de sen. excom. eos qui vbi cessante impedimēto tenet quis ad hoc ad qō pus tenebaī: sed hic tam alius occupauit: z eo casu q̄ potuit vñ nec virtus clausule hoc opaī vt vides.

k ¶ Impediri. Et tūc ille assumet nec ille substituū dare poterit cū litē nō fuerit prestatus. ē. c. j. §. j. Sane. Jn casu/s spūalib⁹ ex duob⁹ pcuratorib⁹ simul simpliciter datis iudex eligit magis idoneū q solus sed ppoterit nec alius admitti nisi pmo legitime excluso. h. d. Dūcus.

l ¶ Cauſis. Secus in negociis cīalibus: vt patet ē. de elec. c. penul. §. sl aūr. quod est prra z ibi dixi.

tes. de rescrip. statutum. q ¶ Jdoneiorem. ff. de accu. si plures. (ad idem. ff. de dam. infec. in reficiendo. cum cōcor. Jo. an.) ff. de admi. tu. si plures. z videtur idoneior magis honestus. z qui melius merita cause nouit. ē. de iura. cal. in ptractandis. (fa. C. eo. ti. l. fi. Jo. an.)

r ¶ Admittendum. s. qñ non dedit substituturum: z nō potest vel non vult prosequi.

Additio. Diuisio

Jcet. ¶ Non diuiditur quia tex. sub vno pstru/cto pender. Do.

s ¶ Procuratore. Jd iudicia vel negocia non curo cum yon distinguat: z eadem ratio sit vbiq;.

t ¶ Absente. Presens igitur et absens quis potest constitui procurator: vt hic z. ff. e. l. j. ē. de confir. vti. vel inuti. cum dilecta.

v ¶ Suscipere. Oz si scienter illud sine prestatione recipit dūm qui pro eo debite cauerat super inclusis in pcuratorio defende/re cogitur: vt in Clemen. eo. ti. c. j.

x ¶ Nolle. De nolle z velle: quomodo alterum extensuum alterum non. vide qō no. ff. de verbo. ob. l. si quis postulatus sit.

y ¶ Obstante. Et sic no. speciale contra regulam. j. de regu. iur. quod semel. cum suis concor.

z ¶ Qdiu. Si ergo mutasset voluntatem vel causam agendo vel alium procuratorem dando. (vel id verbis exprimendo. Johan. an.) secus est vt dixi. ē. c. pxl. in princ. ad hoc j. c. proxl.

a ¶ Jpsum mandatum.

b ¶ Placebit. Argu. contra. ff. de suc. edic. l. j. §. qui semel. vbi si ille qui est primi gradus dixerit se nolle succedere: statim ius devoluitur ad eum qui est secundi gradus. (q̄ intel

Additio

Additio

lige vt ibi.z.§.sequen. Joh̃.an.) sed ibi erat ad quem ex renunciatione ius devoluebat: hic ad nullum alium ꝯ ad dñm ipsum ꝓcuratorem ꝓstituentem. vnde sarts dici potest ꝙ de quadam ꝓseuerantia voluntatis z equitate ille vel non desinit esse ꝓcurator: vel si desinit. (hoc tenet. Joh.an.)

iure permittente reassumere põt. z forte statutum fuit ne cõtingat ꝓpter procuratoris defectum negocia ꝓrelari: ad hoc.ſ.c. ꝓxi. Credo tamẽ per predictam legez z p hanc ſram ꝯ dñs.z. ꝙ si dñs dixisset cõstituo talem qui si requerit: talem cõstituo: non haberet tunc locũ hec decre. Et no.argu. ꝙ si electꝰ ꝓsentata sibi electione renuat cõsentire (ſ. rem pus surts.ó quo ſ. eo.li. de elect. ꝯ sit. et vide ꝙ no. z dicam.ſ.de preben.si tibi absenti. super glo. pe.que loquit in puiso ista in electo. Joh.an.) ad huc electoribus in eadem voluntate manẽtibus poterit cõsentire alias non. quod verũ est quia a principio renuẽs z quasi inutel trahuntur.vlij.q.j.qui episcoparum.z.c.in scripturis. Johã.an. (Idem in delegato z multofortius cum ipsius officiũ sit necessariũ fm Archidia.alleg.ſ.de rescrip.felicitatẽ.ff.de offi.pſl.legatus.ff.de excu.mu.l.pe.§.qui autẽ Jo.an.)

Addition

Addi.

Dilusio

Addi.

a

b

c

d

e

f

g

h

i

k

l

m

bit. ¶ Idem. Dñs dans ꝓcuratorem quotiens ꝓtingit eũ abesse causam tractando ꝓcuratorem non intelligitur revocare secus si simpliciter: nisi expresse protestetur ꝙ ipsum revocare nõ intendit: vel aliꝰ hoc appareat ex probabilibus cõiecturis. Jo. an. co.

SI quem sub ea VIII forma: quotiens te absesse contigerit: cõstitueris ꝓcuratorẽ ad causam. nõ ideo (licet tractes eam postmodũ per teipsum) procuratorem ipsum dinosceris revocare. quinimmo procurator idem ꝓcuratoris assumet officiũ: quandocunꝙ te cõtigerit absentari. ¶ Secꝰ si simpliciter a te fuerit constitutus: tũc enim siue ante litem contestatam siue post: ad causam ipsam venias: non vt ipsi procuratori assistas sed vt causam tractes eandem: tractando ipsam eũ revocare censeris: nisi dicas expresse ꝙ ipsum vis in officio procurationis hoc nõ obstante manere. vel nisi ꝙ non animo revocãdi hoc facias: ex aliquibus appareat coniecturis vt si forsan aliquis imminet articulus i quo tu melius nosti veritatem: aut si sit procurator ipse infirmus vel forsitan se absentet. seu quicquid aliud accidat: propter quod ipsi cause tua sit presentia oportuna. ¶ Idem. Tria dicit. Primo ꝙ ꝓcurator ad contrahendum matrimoniũ debet habere speciale mandatum. Secundo ꝙ talis procurator non substituit: nisi ad hoc mandatum habeat. Tertio ꝙ si talis procurator revocatus: etiam ignoranter contrahit non tenet matrimonium.

Johan.an. ca.IX

PRocurator non aliter censet idoneus ad mrimoniũ hoc ꝫdicit finis ipius decreta. que dicit ꝙ adesse potest. sed non tacrare: z est expressum. C. eo.l. procuratoribus vbi habes ꝙ post cotestationẽ a ꝓcuratore factã non habet dominus potestatem psequendi negocium. dic ergo z verius ꝙ decreta. ista. supradicta iura loquũtur quando dominо post li. contesta. non cõtradicitur litis assumptio. Idem Archidiaco. vt legitur. et no.ff. eo.titu.l.que omnia. et ideo illa lra que est.ſ.e.tit. eo.lib.c.ij. ibi ipso nolente. solutcõtrarium. et ita etiam tenent predicti docto. in de cre.perfeio.ſ.eo. si autem cõtradicitur tunc locum habet decrera. illa ꝙ causa cognita revocabitur. alias non.

g ¶ Assistas. Quod potest eo inulto.ſ.c.ꝯuls in fi.ff.e.l. Paulus.ff.de inoff.testam.si suspecta.

g ¶ Manere. Ad idem.ſ.eo.ſt duo.z no.pro protestatione: quia hic saluat ꝙ sine ipsa perderetur: de hoc.ſ.de con/ ſtl.cum.D.z de elec.cumana.et.xxvij.di.c.j.(Jo.mo. remittit.ſ.de regu.iu.in generali Jo.an.)

Additio

i ¶ Veritatem.ff.e.l.ſi actor ſ.de iudi.c.j. k ¶ Accidat. Pura quia vinculis detinetur.ſ.eo.ꝯuls.

l ¶ Oportuna. Pone procurator non habebat mandatum iurandi de calunia vnde oportuit venire dñm z iurare.ſ.de iura.calum.ca.vlti.

PRocurator. ¶ Tria sunt dicta vt patet in rubro Secundum ibi: Et ꝯuis. Tertiũ ibi: Sane. Dominicus. m ¶ Idoneus. An per procuratorem posslt ꝓtrahi matrimoniũ. de hoc non dubitabatur per canonem.xxxij.q.ij.honorantur.ſ.de puer.cõiug.ex parte.ij z qui de.vel vo.ca.veniens. ad idem de matri. contrac. c.ij.ff.de spon.sufficit.et.l.vlti.et.ff.de ritu nup.l.mulierem.omnes enim ꝓtractus qui ꝓsensu ꝓtrahunt. inter absentes ꝓtrahuntur.ff.de contrahen.emp.l.j.§.est autẽ.sed ſ.ſ.de spon.dudũ.c.j.ibi corde cũ z ore ꝛc. Sed dic ꝙ sat? ór de ore ꝓsentire ꝙ ꝙ ꝓcuratorẽ ꝓsentit. (ꝙ ẽ in ꝫ ꝙſi placa misser z organũ dñi. ad hoc ff. de ꝓsti. pe.l. z lz. de acq. pos. ꝙ meo.§. ꝓcurator. z no. C. si quos alter vel ſibi. l. multũ in glo. pe. Jo.an.) ſ. de reg. iu. ꝙ per allũ. Sed an ꝓcurator ille debeat ad ꝫ hr̃e speciale mãdatũ dubitabat. (vñ dixit phy. ſ. de restit. in inte. cozã. ꝓ ius aliqõ nõ ꝓbari ꝙ i mrimonio itervenire debeat speciale mãdatũ Jo.an.) dicebam? aũt ꝙ sic sicut z in aliis casib? ꝯs no. ſ.e.li. z ti. ꝫ ad agẽdũ.§.vl. z ad ꝫ facie. ſ de ór̃spõ. ipu. c.j. z isti. de nup.§.j. z exp̃ssũ erat. ff. de ri.

Addicio

Dilusio

Addicio

Addicio

Addicio

nup. l. generale. ꝛ l. mulierē. a ¶ Cōtrahēdū. Nec ad cām mrimonialē agēdā: vt dixi. ſ. eo. q̄ ad agēdū. ſ. vl. ſm Bin. ſed ad hꝫ ꝛ. ſ. e. ti. accedens. ſed ſolu. vt ibi no.

Queſtio Ber. in fl. vl. glo. b ¶ Spāle. Sed nūq̄d ſi habet generale cū ꝯbuſdā exp̄ſſis clauſula ſubſecutꝫ: vt. ſ. e. li. ꝛ ti. qui ad agendum ꝓhere poterit: videl̄ q̄ ſic p illud. c. ſed ꝓtiū credo vt ibi dixi. Dico enim q̄ illa clauſula gn̄alis que ſequit̄ ſpeci/alia exp̄ſſa limi/lia includit. ſed

Additio non longe maio/ra: (vt in Clemē. nō pōt. e. ti. Jo. an.) vt eſt in caſu nr̄o: notabiliter enī tale ꝓcedi dz ꝛ hoc voluit hec lr̄a ad h. xij. diſt. nos cōſuetudinē ſ. de reſcꝛ. ſedes C. de diuer. re/ſcrip. l. j. ff. de vi. trī. et oleo leg. l. vl. in fl. ꝛ ad hꝫ facit finis hul⁹. c. marie cū reḡrā

a cōtrahēdū cꝫ ſi ad hoc māda/b tū habuerit ſpeciale. ¶ Et cꝫ/uis alꝰ is q̄ ꝑſtituīt ad negocia ꝑcurator ꝑcuratorē aliū/c dare poſſit: in hꝫ tñ caſu ꝑter magnū qꝫ ex facto tā arduo poſſet periculū imminere: nō/d poterit deputare alium niſi hꝫ/e eidē ſpecialiter ſit cōmiſſum.

f ¶ Sane ſi ꝑcurator antecꝫ/g cōtraxerit: a dño fuerit reuo/catus ꝓtractū poſtmodū mr̄i/moniū ab eodē licet tam ipſe cꝫ ea cū qua cōtraxerit reuo/i cationē hmōi penitus ignora/k rent: nulli⁹ momēti exiſtit cū/illius ꝓſenſus defecerit ſine q̄/l firmitatē habere neq̄uit.

spāle mādatū: ꝛ de expꝛeſſa ꝓſona vt ſtatim dicam ꝛ ſic dubitatio nō ꝓcedit. Sed q̄d dices: nunq̄d ſpeciale mādatū ad cōtrahendū: vel reḡrīt̄ ſpeciale de certa ꝓſona ꝛ exp̄ſſa: ꝛ videt̄ q̄ nō reḡrā exp̄ſſa ꝓſona. arg. ſ. eo. c. j. ij. rūſo. Sed dic ꝙ. p. l. ff. de rl. nup. l. generall. ad h. ſ. de arbl. innotuit. cū ſuis ꝓcor. ꝛ q̄ no. xxix. q. j. in ſūma. c ¶ Poſſit. Libere ꝛ qñcunq̄. ſ. eo. c. j. in fl. ꝛ. ff. man. ſi ꝑcurator. d ¶ Deputare. Et ſic fallit illa regula: ad idem. ff. de ri. nup. generali in pn. ¶ Cōmiſſum. Con/cor. ſ. eo. c. j. ij. rūſo. ſ. de offi. dele. is cui. et. c. vl. ſ. vices q̄q̄. f ¶ Sane. Hoc qꝫ dicit̄ hic notabat Jo. lxij. di.

Additio tibi dño. ꝛ. xxx. q. v. nec illud. (de h. ff. de ſpon. ſufficit p Jnno. de ſpon. ſup rubꝛica q̄ glo. cōiter habetur. in. c. iu dels. p Hoſti. in ſum. de ſpon. ſ. qlīter ꝙhanē. ſ. qꝫ ſi pe nitcat. Jo. an.) g ¶ Contraxerit. Mrimoniū dicit̄ cō trahi p mutuū ꝓſenſum: ꝛ eſt verū in hoc caſu ſecus in mr̄imonio ſpūali: quia ex quo clerici elegerunt. licet ad huc non ſit per mutuū electi ꝓſenſum mr̄imonīū ſpūa/le contractum: tamen penitere non poterunt. ſ. de elec. publicato. et. ca. cum inter canonicos. et facit ad hoc de tranſla. inter corpoꝛalia. h ¶ Reuocatus. Vel veri/tus ne ꝓtraheret. Quid ſi iurauerat dñs nō reuocare vl̄ penitere. Jdem licet periurus ſit et de eo debeat ſibi pe nitentia imponi: de ſpon. ſicut. et. c. inter in fine. defuit

Additio enī conſenſus: ꝛ ſic idem iuris cum eadem ſit ratio. (fir mitatis ergo ꝓtractus nec per iuramentū nec per pene ꝓmiſſionem poteſt haberi ſed ſepius ꝓſului q̄ poſt con tractū ꝑcuratoꝛis fiat ratificatio ꝑſtituentis Jo.)

i ¶ Jgnorarent. Speciale in hoc caſu cū alias reuo/catio ꝓcuratoꝛis ad negocia ad ipſum ꝓcuratoꝛem venire debeat: de quo dic vt. ſ. de reſcrip. ex parte de/cant. De reuocatione ꝓcuratoꝛis ad iudicia dixi. ſ. eo. ca. ij. k ¶ Exiſtit. Arg. ꝓtra. ff. de diuoꝛ. l. ſi penitcat.

Additio (lex dicit q̄ ſi penituit me miſiſſe diuoꝛtium: tamē nun/clus ignoꝛans penitentiam meam libellum dedit durat matrimonium. Jn hoc ꝓo. niſi is qui recepit peniten/

tia cognita diuerterevelit. in hoc ꝓtra. Solu. in ꝓtrahē do requiritur vtriuſq̄ ꝓſenſus q̄ non eſt in diuertendo C. de repu. ꝓſenſu. Jo. an.) reuocatum eſt ergo manda/tum: licz mādatarius hoc ignoꝛet cꝫ agat: ne ſine cul/pa ſua damno afficiatur. ff. man. ſi ꝛo

bis q̄ vi metuſue cauſa fiunt ſ. rego. p. in cōcilio generali Lugdunen. Excōicatōis ſu ſpenſionis vel interdicti ab/ſolutio vel reuocatio per vim extorta non tenet. Secundo dicit̄ q̄ extoꝛquēs excōicat⁹ eſt ipſo iure. Johan. an. ca. i

nō remunerandi ꝛ. l. ſi mādaſſem. l ¶ Nequiuit. xxvij. q. ij. c. j. et ij. et per totū de ſpon. cum locum ꝛ. c. tua. ꝛ de de/ſpon. impu. ca. j. et eſt ratio: qua/re furioſus non ꝓtrahit: quia nō poteſt cōſentire. xxxij. q. vij. ne/cꝫ. et. ſ. de ſpon. dilectus.

Absolutionis bñfi/cium ab excōicati/onis ſententia: vel cꝫcūq̄ reuocatio/nem ipſius aut ſuſpenſionis q/ſeu etiam interdicti per vim r vel metum extoꝛta: preſentis cōſtitutionis auctoꝛitate om/s nino viriḃ⁹ vacuam⁹. ¶ Ne autem ſine vindicta violen/

Absolutionis beneficiū ab. ¶ Due ſūt par/tes. Scōa. ibi: Ne autez. huius decre. fuit dubi/tatio quia regu/lariter que p me/tum fiunt valēt ꝛ obligant: quod dic vt no. xv. q. vj. auctoꝛatem. ꝛ. ſ. e. c. abbas. Fallit in ca ſibus ibi no. ad quos adde iſtum ꝛ quia ſicut iniuſta ex cōmunicatio ligat: ſic videbat̄ de iniuſta abſolutiōe. de pe. di. j. verbum. m ¶ Excōicationis. Etiam iniuſte humiliter enī debebat abſolutionē petere: nō per meruz compellere: quia ſuia paſtoꝛis ſue iſta ꝛc. xj. q. iij. c. j. ſm Hull. ꝛ Bar. (Jdem Jo. mo. ꝛ Archidia.)

Additio

n ¶ Reuocationem. Differentiam facit inter abſolutio nē ꝛ reuocationē ꝛ pōt dici abſolutio ſolēnis que fit ſu/xta formā eccl̄ie (de ſenten. excō. a nobis. ij. in fl. Bar. et Archidia. remittūt ad no. p Hoſti. in ſum. de ſen excō. ſ. qualiter hec abſolutio. Jo. an.) reuocatio ꝛ balis ſine ſolēnitate vl̄ vbi renuit excōicatio: locū habet abſolutio vbi nō renuit reuocatio. vel referē reuocatio ad abſolu/tionē ad cautelā. (facit de ſen. excom. ſacro. ſ. caueant. Jo. an.)

Addi.

Addi.

o ¶ Suſpēſionis. Jntelligo indiſtincte vt lo quit̄. l. ab officio ſiue a bñficio ſiue ab ingreſſu eccleſie ſ. de ſen. excō. is cui. (de varijs ſpecieb⁹ ſuſpēſionū no. in Clem. de pe. cupiētes. (in glo. no. nouā Jo. an.)

Additio

p ¶ Jnterdicti. Jſta tria ſunt paria: q̄ omia ſub eccle/ſiaſtica cenſura ꝓtinent̄: ꝛ ſecū trahūt executionē: vñ ſe quēs appellatio nō ſuſpēdit earū effectū. ſ. de ap. paſto ralis. ꝛ. c. ad hec qm̄ ſ. de ſen. excō. is cui. ꝛ in ſcḥis fer/ri. debēt. ſ. de ſen. cū medicinalis. ſ. ꝛ hec eadem.

Bis

q ¶ Bim. Bis eſt maioris rei ipe⁹ cui nō pt reſiſti. ff. e. l. j. in fi. ꝛ. l. ij. ꝛ q̄t modis ſūmat̄ et q̄t actiōes vel iter dicta inducat. no. ſ. e. ad audiētia. Ber⁹ aūt eſt trepi

Metus

datio mētis inſtātis vel futuri ꝑiculi cā. ff. e. l. j. ꝛ exigit̄ q̄ pñs ſit metus: licet futurū ſit ꝑiculū. ff. e. l. metū. ij. et q̄s met⁹ excuſet no. ſ. eo. dilecti. r ¶ Extoꝛta. Sic nec ſubditi electi a ꝓlatis debent tranſeundi licentiā extoꝛ/quere. ſ. eo. li. de elec. quoꝛundam. s ¶ Vacuamus. Jpo iure hic vacuat̄ qꝫ fit p metū: alibi p actionē qꝫ merus cauſa: alias p ꝑſtitutionē ꝓncipū alias per iudi cis officiū: quod dic vt no. ſ. eo. cum dilecti. Quid in ex cōicatiōe p vim vel metum extoꝛta videt̄ quod idē. ſ. q

Queſtio

ipso iure nõ valeat: quia par ius ligandi ꝛ absoluendi dñs esse voluit: de pe. dis. j. verbũ. ad fi. xj. q. iij. intuste. sed dic cõtra fm Guil. xj. q. iij. quattuor. pot tamẽ p exceptionem elidi: vt ibi no. argu. ff. de fur. interdux. §. j.

a ℂ Crescat. Nam si negligenter ea que male ꝛc. xxxv. q. ix. loci. §. de vita ꝛ hone. cle. vt clericoꝝ. Jo. an.

b ℂ Extorserit. Si ergo metum intulit: sed iudex absoluere noluit nõ hz locum hec pena (fm Gar. Jo. mona. ꝛ Archidiaco. nec lo/quor de pena. c. sIquis suadente. qui bñ posset lo/cũ habere. Joh. an.) qz verba ꝛc. §. de cler. nõ resi. relatũ. cũ suis cõcor. ꝛ optime fa/cit. ff. de in ius vocã. l. q̃uis. aks tamẽ punieꝝ inferrens ꝓ qualitate delicti. ff. ad. l. aq̃l. ita vulneratus. Jo. an.

c ℂ Excõicatiõis. Nõ excõicarũ amplius excõicari. qõ dic vt no. iij. q. iiij. cenrrudã. ꝛ de iude. ita ḡrundam. Si autẽ nõ ipe excõicatus sed alius metũ hũc inferat: nõ excõmunicatus erit: ꝛ tũc nõ sumaꝝ pdictum argu. Sz nunqd ẽ casu ipe excõicatus interdicens vel suspẽ/sus incurrit hanc penã: Dic q sic si mandauit: vel eius noie factũ ratũ habuit. §. de elec. sclant. §. de sen. excõ. cũ quis. nec dicã istos penã euadere: licet absoluto⁹ postea ratũ habeat illud qõ ab initio coactus fecerat: quia sta tim ab initio ligati fuerũt (facit. §. de sen. excõ. cũ desi/deres. Jo. an.) absoluti tñ poterũt ꝓ suũ ordinariũ: cuz cõditor canonis sibi nõ retinuerit absolutionẽ. §. de sen. excõ. nup. ꝛ dixi. §. eo. ll. de elec. sclãr. ꝛ in hanc penã in/cidit qui ꝓ penã amissionis rem ad ẽ compellit ipm ex/cõmunicatoꝛẽ: vt. §. eo. c. abbas. (fm Gar. ꝛ Guil.)

d ℂ Subiacere. Quid si compulit per vanum metũ de quo timere nõ debebat: nunqd tunc locũ hz hec pena: Dic q nõ fm Gar. (Guil. fran. ꝛ Joh. mo.) quia talis metus nõ induxit restitutionẽ: nec ꝓprie appellaꝝ me/tus. ff. eo. l. metũ. cũ. ll. sequẽ. ꝛ. l. nec timoꝛẽ. Et quis sit iustꝰ metus nõ. §. eo. cũ dilecti. ille ḡ metꝰ q̃ putaꝝ iustꝰ ad reuocandũ ea que ꝓ illũ fiunt ille penã ꝛstitutionis inducit: aks nõ. (Guil. ꝛ Archidiaꝛ. dicunt ẽ relinquen/dum arbitrio boni viri. Jo. an.)

Additio Diuisio ℂ Celesia. (Hostien. hanc decre. vsq; ad ver. aut: posuit ꝛ glosauit eo. titu. c. j.) Et primo ponit dictũ. Secundo ponit exceptionẽ a dicto ibi: ℣ Nisi. Joh. mo. Olim extrauagabatur decreta. ista. Et quidã intitulabãt eã Alex. alij Greg. ix. ꝛ eius fuit vt hic vides excepto fine q supadditus fuit: vt ibi dicã. Emanauit aũt ad declaratione eoꝝ que no. in gl. ꝛ oẽs antiq ꝛ moderni. §. eo. c. j. (Et Guil. in spe. secun/da pre eo. ti. §. j. q Jo. an.) e ℂ Ecclesia. Que fungit iure minoris facti maioris ꝛ iure reipublice (vide q̃ di ℣. §. de re iudi. inter. sup vlti. glo. de quo hic Archidia. Jo. an.) qõ dic vt nõ. §. eo. ti. c. j. (vide q ibi dixi super quarta glo. post Inno. ꝛ Hostien. Jo. an.)

f ℂ Sen/tentiã. C. si aduer. rẽ iudi. l. j. §. eo. tũ ex ℞is.

g ℂ Cõ/tractũ. C. si aduer. ven. l. j. C. si aduer. do. l. j. Itẽ si ad/uersus pfessionẽ. §. c. pxi. Vel aduersus pbationẽ omi/sam. §. eo. cũ venissent. ꝛ. c. audito. An aũt ꝛ pscriptio/nem restituat ecclesia: dic vt. §. eo. auditis. in glo. ante/penulti. (ꝛ de hoc. C. de sacrosanc. eccle. auc. quas actio/nes. Jo. an.) Vel cõtra lapsum temꝑis exquo lesa est: ꝛ tunc restituitur infra quadriennium a tempe lesionis: sed ad idem tempus tm quo lesa fuit: vt in Clemen. eo. titu. ab ecclesia. Additio

e f g h ℂ Ecclesia que ad re/tractandam sen/tentiam vel con/tractum per bene/ficium restitutionis in inte/grum postulat se admitti: si

i quadriennũ spacium post sit

k lapsum: ꝛ negligenter omise/rit: non est ad beneficium hu

l iusmodi admittenda. ℂ Mi/m si prevaricationis vel frau/ñ dis manifeste probetur super p hoc interuenisse cõmentum: Nota tamen q Nota

q ecclesia cõtra cõtractũ restitu/tionẽ petit maꝰ est suũ ꝓiuilegi/um q̃ minoris i hoc: quia si mioꝛ iurat nõ cõtraue/nire nõ restitui/tur. C. si aduer. ven. aue. sacra/menta puberuz. Si aute platus iurat nõ repere/re vel cõtraueni/re in cõtractu dã/noso ecclesie sic iurando deiera/uit: ꝛ ecclesia ab eodem petente vel alio ex iudicis offi/cio restituiꝺ. xxxv. q. ix. qõ quis. de rebus eccle. nõ alie/nandis. quis. de iureiurã. sicut. ꝛ. c. intellecto. de insti. cum ve/nissent Jo. an.

h ℂ Bñficiũ restituriõis. Quia si ꝓ vi/am iuris cõis: secus si ve diceret sniaz nullã. Sed nullũ fuisse. vel in casu §. c. pxi. Et scire debes q si pstet restl/turio: q̃libet recupat qõ ꝓius suũ erat. ff. de mino. qõ si minoꝛ. §. restitutio. ꝛ. l. intra vtile. C. de repu. l. vna. ꝛ. C si aduer. vsucap. l. vna.

i ℂ Quadriennũ spacium. Quod datur minoꝛi facto maioꝛi: infra quod oportet q assumat ꝛ finiat causam: quod dic vt dicitur in Clemẽ. eo. ti. ab ecclesia. C. de tempo. in integ. resti. l. petende. ꝛ. l. si. ff. de mino. l. papinianus exuli. nisi per iudicem vel rũ stererit: vt in dicta. l. petẽde in fi. ꝛ sic possent in/telligi. §. eo. tũ ex ℞is. ꝛ. §. de rebus ec. nõ alle. ad nãz. vt infra dicã. Jo. an. Ad qõ dek ñ q̃dr̃ẽtũ

k ℂ Negligẽter. Nõ dellctũ pla/ti in omittẽdo ꝓiudicare eccle: vt nõ. xxj. q. vj. si epm. de ẽ dicã §. de reg. iu. delictũ. (ꝛ q̃lẽ q̃s agẽdo dicaꝝ ne/gligens habeꝝ. ff. de diuer. ꝛ tẽ. ꝓ. l j. Jo. an.)

l ℂ Ad/mittẽda. Repꝛobata est ḡ opi. Ala. Guil. Na. ꝛ Gof. qui no. §. eo. c. j. ꝛ ipse Gof. in sum. huius titu. §. fit cõ/putatio. ꝛ §. quando autem. q̃ etiam indistincte post quadriennium restituitur ecclesia: hoc ꝓbant per de/creta. predictam. §. eo. c. j ibi: semper debeat illesa ꝛc. ꝛ p. c. §. eo. ti. tum ex litteris. ꝛ. §. de rebus ecclẽ. nõ all. c. ad nãz. Appꝛobata autem est opi. Vincen. Berñ. Jo. Innocẽ. ꝛ Hostien. ꝛ Abb. qui omnes dixerunt cõtra ad iura in cõtrarium allegata. Rñ. vt in ipsis iuribus no. Joh. an. Additio

m ℂ Prevaricationis. Prevaricatoꝛ est qui corruptus in rotum ab accusatõe desistit. ff. ad tur pill. l. j. ij. q. iij. §. notandum. sed hic non ꝓprie ponitur: quia de tali nõ loquitur: sed prevaricatoꝛ quasi va ricatoꝛ: qui ex vtraq; parte cõfingit animo ex altera: sic isti fingũ exterius se bene administrare. ꝛ tamẽ spoliant vel damna inferunt. Vel dic prevaricationis quo ad sententiã: fraudis ḡ ad cõtractũ. Jo. an. Prevarica toꝛ

n ℂ Manifeste: Id est euidentis ꝛ sic est nomẽ ꝛ casus genitiui. vel est aduerbiũ: ꝛ expone manifeste: id ẽ clare. Jo. an.

o ℂ Probetur. Quia qui dolum allegat ꝛc. ff. de ꝓba. quoriens. §. qui dolo. Jo. an.

p ℂ Comentũ: Id est de ceptionẽ: vel occultũ vel malicioſum tractatuz (vel cõficiũ machinamentũ. l. xxxvij. di. c. ij. §. de restl. cog. per/uenit. j. in fl. Jo. an.) ꝛ hoc casu licet petens ab ecclesia Additio

restitutionē fuerit in culpa: ille cōtra quem petiē fuit in dolo: ne beneficiū illud peteret infra quadriennīū: z dolus culpe ꝓponderat. ff. ad. l. acquiē. ite si obstaterit ꝙ in fi.

a ¶ Aut alia. Possibile est ꝙ ista verba fuerint Gregorij: tamen in extrauagāti sua qua vrebamur nō erāt: vnde credo ꝙ addita fuerint per Bonifaciū. z est simile de preben. dilectus filij. S. in fi. (z j. de regula. non solū. Johan. an.)

b ¶ Causa. vt. s eo. ti. tum ex literis. Vl vixit ille platus male ꝛhens tanto tpe: vñ tunc nō cūrrit ꝓscriptio. xvj. q. iij. si sacerdotes. vt tenet Jn. no. i dicto. c. cū ex lris. Vl multas nouas murationes platorū habuit ecclesia: vel eminētissimū fuerit dānū ipius.

Diuisio

S Jaduersus. ¶ Sunt duo dicta principalia. Scdm ibi

Additio

Vbi vero. declarat qō no. Jnno. Hostiēn. z moderni. s eo. ti. audictis. (vide Cle. eo. ti. c. vno. iij. glo. Et Guil. in spe. scda pte. eo. ti. §. ij. ad fi. ver. sed nunquid. Jo. an.)

Argu.

c ¶ Confessionem. Ergo contra confessionem datur restitutio. ff. de confes. certum. §. penulti. Sed contra aut confessa est veritatem contra quam non datur restitutio: aut falsitatem z hoc ꝓbato nō nocet ꝓfessio: vt infra sequitur. non est ergo recurrendum ad extraordinarium: ex quo ordinarium competit. ff. de minor. l. in causa. ij. Sol. dixit Hostiēn. ꝙ posset esse ꝙ falsitas confessa ꝓbari non posset: vnde expedit restitutionem dari. Vel dic ꝙ fuit confessa non per errorem: vel nō potest error ꝓbari sed lesio. Vel fuit confessa tempore quo non debuit: vel lata est sententia: tamen est adhuc infra quadriennium a die confessionis: vt infra dicā. Jdem si cōtra sententiam vel cōtractum vel aliam lesionē: vt dixi. s. c. pri. Jo. an.

d ¶ Jn iudicio. Jdeo dicit: q extra iudiciū ꝓfessio facta nō nocet: qō dic vt. s. ō ꝓfes. c. vlti. Jo. an.

e ¶ A se. Vel a procuratore. s. de re iudi. subortta. de ꝓfes. c. vlti. Vel ab aduocato parte absente.

Additio

s. de ap. cum causam. de censi. olim. (Jdem Jo. mona. z Archidia.)

f ¶ Lesa enormiter. Quia ꝓ leui lesione non datur restitutio: vt. s. de rebus eccle. non alie. c. penulti. ff. de in integ. restit. l. scio illud. ff. de mino. si ex causa. j. rū. in fi.

g ¶ Jn integrum. Quid operatur dixi s. c. pri. Jo. an.

h ¶ Cōputandum. Jn hoc differt minor a maiore: quia etiam post sententiam infra quadriennium restituitur minor contra confessionem: maior non nisi ante sententiam z ostenso de errore. Joh. an.

i ¶ Negligenter. Secus si prevaricatione vel aduersarij fraude: vt. s. c. pri. Jo. an.

k ¶ Rationabile. vt dixi. s. c. pri. Joh. an.

l ¶ Illud. Sellicet contrarium.

m ¶ Jn facto. Qui nemini nocet. ff. de iur. z fac. ignor. l. error. dummodo ꝓbetur negocio nondum finito. s. de cōfes. c. vlti. z hic error autem iuris nō excusat. ff. de iur. z fac. ignorā. l. ij. z. l. cum quis. z de hoc. j. de reg. iur. ignorantia. Jo. an.

n ¶ Juuare. Potest ergo aliquis contra factum suum venire: hoc est ratione erroris: quia nil tam contrarium consensui ꝙ error. ff. de iurisdic. om. iudi. l. si per errorem. z. sic z in matrimōio: s. de diug. ser. c. vlti. Jo. an.

o ¶ Poterit. Et sic vna via admittitur ad id a quo alia prohibetur: quia per formam iurē cōmunis admittit ad id a quo prohibetur per restitutionis beneficiū: sic interdum ecōuerso per formaz iuris communis repellitur: z per beneficium restitutionis admittitur. s. eo. titu. coram. vbi de hac. ad hoc contra. j. de regu. iur. cum quid. cū suis cō. co. sed solue vt ibi dixi (dicit Jo.

Additio

hā. mona. ꝙ vbi via generalis contineret viam specialem actu z a speciali quis esset exclusus: per consequens z a generali. ff. de inlur. duobus. §. exceptio. ff. de do. excep. l. ij. §. item queritur. z §. sequenti. Jo. an.)

Additio

p ¶ finitum. Quocūq modo: puta sententia. (Jdem fm Jo. mona. si est conclusum: allegat. s. de pcura. anditis. de cau. possess. pastoralis. z ꝙ. C. de adulter. ānuis. j. Et quia post conclusionem non est cognoscere sed cognitū esse. z sic non est probatio recipienda que necessaria est circa errorem. Archidia. hoc recitans allegat de fi. instru. cum dilectus. ff. de euict. si rem in fi. Tractat etiaz hic an sit idem renunciare z concludere: de quo scripsi in predicta decreta. pastoralis. Joh. an.) vel transactione: quod dic vt dicam j. de ll. contesta. c. exceptionis. z huic decrera. concor. j. de appel. concertationi.

Diuisio

S Jex tribus arbitris. ¶ Sunt duo dicta. Secundum ibi: Licet. quo ad mentem decreta. licet: quo ad litteralem intellectum diuisionem non reciplat. Domi.

q ¶ Duoꝝ. Sellicet qui ꝺdemnauerūt in decem: z quidā dicebant cōtrariū. ar. eius qō statim sequē: z hoc tenebat Guil. in spe. eo. ti. §. vlti. in ꝓncl. cuius hic reprobaē opinio: quia illud verum cū omnes dicūt de disparī summa. z sic reprobaē qō no. Accur. ff. eo. ti. l. diem. §. si plures. z reprobatur opinio Placentini que placuit Guil. z quādo duo ꝓstanē ꝙ nō ꝓsentiunt in minori summa. Et qō dicē h de tertio qui ꝺdēnat in maiori summa dicas idē: z multo fortius si ꝺdēnaret in maiori: qz tunc minor est dubitatio: vt supra dixi. Jdem si absolueret. (Vnde vt dicit Jo. mo. si tunc valet sententia duoꝝ cū tertius ꝺdiceret fortius valere debet cū in aliq ꝺcordat) vel nō ꝓnūciaret: vt. j. c. ꝓx. z ꝙ h dicemus idē in termino solutiōis faciēde: vt si duo assignāt tres menses. alius vnum tenet dilatio duorum: si oēs discordant tenet minor (de vnico

Additio

qui ꝺdēnat' in quinq; : cum decē peterentur : vide in spe/cu. de sen. pla. §. qualiter. ver. quid si peto. ⁊ vide qō plene scripsi de re iudi. cū inc. in vlt. glo. Jo. an.) a ¶ Alicet cū vnus. Hoc sumit. ff. eo. ti. dē. §. si plures. Jo. an.

Ratio

b ¶ Minori. l. de. v. Et est rō que sequit : plus em̄ semper in se cōtinet qō ē minus : ad ħ. xxtiij. q. j. sicḥ dederit. ⁊ j. de regu. iur. plus semper. vbi de hoc. ⁊ ff. de reg. iur. i eo qō plus. ⁊ in obscuris minimū se quimur j. ō reg. iu. in obscurt. qō dic vt ibi. Quid si ille qui ꝺdemnat in. xv. prestatur q ita ꝺdemnat in. xv. q non ꝓsentit in minorem summā : licet quidā cōtrarium dicant. satis credo adhuc tenere sententiā in. v. cuz illa prestatio impossibilis videatur ⁊ videtur si/bi ꝓrius : de constit. cum. ℳ.

Diuisio

¶ Tquestio/nibus que.

¶ Tria facit fm Jo. mo. Primo ponit premium. Secūdo staturū. Tertio tacite q̄stioni respōdet. Scōa ibi : Statum⁹. Tertia ibi : Circa (⁊ determiat fm Archiḥ. no. q Inno. ⁊ Hostien. ō testi. ratnaldus in p̄n. ⁊ q no. Guil. in spe. ō arbi. §. fi. in p̄n. ℣. ⁊ no. ⁊ pleni⁹ ibi in ℣. q̄dtgit si se. ⁊ ℣. seq̄ntib⁹. dixit Inno. in p̄dt. decre. ratnald⁹. ⁊ Hostī. posuit ei⁹ glo. q q̄ oēs arbitri sunt pūres ⁊ vn⁹ nō vult cū alijs ꝓcordare. cetā si dicat se nō instructū : alij q ꝓcordāt. pnūciare pōt. ff. ō re iudi. duo ex tribꝫ. ⁊ §. pōpontus. als incipit : si cui. Jdē si opinionem suā dixit ⁊ recessisset audita opinīone alloꝝ. cessat em̄ ratio legis qua dicit q allos in suā opinionē ꝓhere posset : vt j. no. Secus si illoꝝ opinionē nō audiuisset dato q malicioſe recederet. licet quidā dicūt q exquo cōuenerunt ad sententiā ferendā : qualitercūq; vnus postea recedat alij pōtes sententiare pōt : q; vez est oēs affuisse ad sniaz ferendā. i. ad diē ferēde sniē assignatā. bona ergo fuit pstitutio hec q̄ has ꝓpter ista tollit. Jo. an.)

Judex ꝺz prouꝺere vt fiants litesꝫ imponaī

c ¶ Malicioſam. Vt seruitre. s. pri q̄ eos elegerat quā iudex. s. de do. ⁊ ꝓtu. finem. ff. si cer. pera. l. quidam. Et no. q hic desiderāt acceleratio : qō dic vt dixi. s. ō elec. ca. vlt. Jo. an. e ¶ Electē. Simplr : q; si eēt ibi clausula vos vl alē vſm : vl q si nō oēs : nō ꝓcederet decre. dubitatio sic nec in iudicijs : sic dicā in fi. f ¶ Legitie. p lras suas vl nūciū l ꝓratorie destinatū : vl p iuratū nūciū qō dic vt. s. de offi. dele p̄udētiā. g ¶ Diffiniēdū Cū ꝺclusuz ē q nō restat nisi ferre sniaz. s. ō fi. istru. cū dilectus. h ¶ Impedimēto. ℊ tūc stabit⁹ legi : cū hz impedimentū legitimū : qō rescribere debet collegis : vt in p̄dicta decre. prudentiā. de delegato diximus : vel ps id coram eis ꝓbare debet. Jo. an. i ¶ Quos. Decernimus totalem potestatem ꝛc. quod sequitur. Jo. an.

e licet cum vnus in. xv. alius in decem : tertius vero in ān/q; pronunciant illius qui dixit de summa minori (cum in illa omnes ꝓcordes existāt) sententia efficax censeatur.

Ldē. Si ex tribus arbitris vnus nolit examinando vel diffiniēdo negocio interesse duo procedere poterunt ac si ille presens esset : circa iudices autē antiqua iura seruentur. Joha. an. cs. II

c Tquestionibus (que plerūq; propter arbitrorum voluntariam seu malicioſam absentiam remanent indecise) finis celerius imponatur. ¶ Statuimus vt si ex tribus arbitris a partibus electis eorum aliquis ab alijs legitime requisitus ad examinandum vel diffinien/dum : vna cum eis negocium super quo in ipsos extitit cōpromissum : nō curauerit (cessante impedimento legitimo) conuenire. duo presentes pe/nes quos (licet lex ciuilis aliud innuere videat) totalem eo casu remanere decernim⁹ potestatem : possint (malicioſa seu volūtaria ipius absentia non obstante) dictum examinare negociū : ⁊ libere diffinire sicut possent illo pūte : nec volente cum eis in vnam sententiam concordare : vt sic ipius absentia : pūtia repleta diuīa : eū reputari faciat ꝓ pūsente. ¶ Circa iudices vero antiq̄ iura nolum⁹ immutari.

k ¶ Ciuilis. ff. eo. ti. l. si in tres. alias est. §. sub. l. item si vnus. ⁊ bona etiam fuit legis consideratio : que voluit quod presentia ⁊ contradictio non noceret : sed sic absentia : quia forsitan si ille presens fuisset traxisset alios in partem suam. (facit. xxxj. dis. incena. ⁊ ibi sequitur. cōcor. ff. manda. si precedente. §. lucius Joh. an.) ⁊ est simile cum dicimus q aliqs teneatur cōsilium reqrere ⁊ non sequi : vt no. ē. eo. ti. cum olim. sic dicit decreta. q in electionibus plus nocet contemptus q̄ contradictio. s. de elec. venerabilē. ⁊ ca. bone. Sed decreta. ista voluit illum fingere presentez ⁊ cō tradicentem : vt infra sequitur ex consideratione e/quitatis que ponitur in princi. ⁊ sic diuerso respectu verūsq; bona fuit consideratio ꝛc. ⁊ est simile quod no. s. de iureiuran. cum contingat. s. de ꝓscrip. c. vl. Sz quid dices : nunquid seruabitur hec decreta. in foro secularī : Dic q non in locis que non sunt in temporali iurisdictione eccleſie : quod dic vt dixi j. de regu. iur. c. ij. Jo. an.

Addītio

l ¶ Potestatem. Si compromittētes dixissent q si nō omnes ꝛc. hoc possent duo : ⁊ hec decreta. suppler (in casum absentie malicioſe vel voluntarie. Jo. an.) ac si ipsi dixissent : ⁊ est simile. C. de rei vxo. actī. l. vna. circa p̄n cipium. m ¶ Libere. Vnde si nolit interesse examinationi : non remanent ipsum in sententia vocare per hanc litteram. Argu. j. de dolo ⁊ contu. cum qui. sed dic eum ad omnia citandum : argu. eius quod ibi dicam. Jo. an. n ¶ Diuina. Zd hoc. C. de iudi. properandum. §. cum autem hermodicium. s. de dolo ⁊ contu. veritatis cum si. j. de eo qui mitr. in pos. c. vno. Jo. an. o ¶ Presente. Per ħ dico q nō est idē in duobus arbitris qō ħ dicit in tribus : q; si ex duob⁹ vnus se absentat malicioſe : alē nō pōt ꝓcedere : q; in tribꝫ duo sunt maior pars. s. c. pxi. Decerera ille absens habet p pūte ⁊ ꝺdicēte : vt hic videtur. ℊ neutrius valet sniа. s. de re iudi. c. vlt. nā tūc valet snia pūtiū in ħ casu q̄n valeret eo cōtradicente : als non : ⁊ per hoc dico etiā q si in compromisso ħ actū est q non valet ipsoꝝ trium arbitroꝝ sententia : nisi omnes concordent : q nō habebit locum decreta. ista eadez ratione (j. de resta. c. ij. in fine.) vnde tunc locum habet hec decre. cū simplicit sunt assumpti : vt. s. dixi. Jo. an.

Addītio

p ¶ Circa iudices. Protestatio q̄dā vel tacite q̄stionis p̄silio. Circa eos ergo dicit q aut sunt ordinarij aut delegati. Si ordinarij aut q libet p se ⁊ insolidū iurisdictionem habet : ⁊ tūc pōt alter alterum ꝓcurare. s. de fo. cō/pe. c. penultī. ⁊ no. s. de ap. vt debitus. aut nō insolidū ⁊ p se sic in capso vel synodo : vel hi q audiūt cāz ꝓsbyteri : diaconi : ⁊ subdiaconi in his casibꝫ oēs citare debent.

Annotatio titu. ⁊ capi. scdi li. decre.

Additio ⁊ si due ptes sunt pñtes sufficit (vide. ff. de re iudi. ponius. ff. ad muncip. l. magistratus. ⁊ q ibi no. Et q no. in Spec. de sen. pla. §. sequit. ⁊. quid si sunt. ⁊. §. iuxta post pñci. Jo. an.) ff. q cuiusq; vniuersi. plane. de decret. ab or. fa. l. iij. nisi in pdictis casibus vbi certus requirit numerus. xv. q. vij. si aũ. ⁊. c. felix. ó re iudi. nõ põr. aut sunt delegati: ⁊ tũc ꝑdistingue: aut sunt dati simplicit: ⁊ tũc vnus sine alio nõ ꝓcedit. §. de offi. dele. causam matrimonij. aut cũ clausula: ⁊ tunc tex. subdi/stingue: q aut cũ clausula ista: vos vel alter vestrũ: aut cũ illa: q si nõ oẽs. In ꝓmo casu tene qđ habes. §. eo. lib. de offi. deleg. cum plures. In secundo qđ habes. §. de offi. delega. prudentiam. Sed queres quare ius di/uersum inter arbitros simplicit datos ⁊ delegatos simpliciter datos: vt per superiora patuit? Dic q ius qđ minus dicũ est a partibus suppler lex: sic alias. ff. eo. ti tu. itẽ si vnus. §. ꝑncipaliter. Judices aũt maiori matu ritate creant: vt. §. de rescrip. statuũ. ⁊ ideo ius in eis supplere non vult. Item in iudicibus rigor attendit: quia clementiores lege esse non debent: in aut. de iu/di. §. oportet. colf. vj. arbitri autem prout visum eis est pronunciant ⁊ plerũq; eligũtur amici: ⁊ possunt vi/les esse: ⁊ ideo ius magis circa illos prouidere ⁊ consi/derare voluit: vt. §. in princi. decre. Questio

Titulorum Sexti libri decretalium quo ad secundũ eius partiãlem li/bri in singulorũq; capitulorũ eorundẽ iuxta debitum ordinem accõmo da. ⁊ distincta annotatio.

Judicijs. Titulus I
Capitula.
Juris I
Mulieres. II
Si annum III
Foro competenti. Ti. II
Capitula
Romana I
Seculares II
Cum. C. III
Litis ꝓtestatiõe. Ti. III
Capitula
Exceptionis I
Si oblato II
De Juramento calumnie De
Titulus IIII
Capitula
Si de calum. I
In appella. II
Nullam tibi III
Restitutione spoliatorum.
Titulus V
Capitula
Frequens I
Ad decimas II
Dolo ⁊ cõtumacia. Ti. VI
Capitula
Actor I
Eum qui II
Eo qui mittitur in possessi onem causa rei seruande
Titulus VII
Capitulũ vnicũ
Eum qui I
Nolite pendere nihil inno uetur. Titulus VIII
Capitula
Dispendijs I
Si hi II
Confessis. Titulus. IX
Capitula
Statuimus I
Si post II
Testibus ⁊ attestatiõibus
Titulus X
Capitula
Mediatores I
Presentium II
Romana III
Jurisurãdo. Titulus. XI
Capitula
Contingit I
Licet II
Cum imposi. III
Exceptionibus. Ti. XII
Capitula
Pia I
Cum quidam II
Cum quidam III
Prescriptionibus
Titulus XIII
Capitula
Episcopum I
Si qui II
Sententia ⁊ re iudicata
Titulus XIIII
Capitula
Cum. §. I
Ad apostolice II
Abbate III
Cum. ℏ. IIII
Et si V
Appellationibus
Titulus XV
Capitula
Cordi nobis I
Legitima II
Romana III
Ut super IIII
Cũ apellationibus V
Ab eo VI
Non solum VII
Concertationi VIII
Apellatio IX
Si a iudice X
A collatione XI
Licet XII

Finis secundi.

Additio

Diuisio Ambiguum

Additio

a b c

b

e

f

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

IVris esse. ¶ (Quindecim significationes iuris dicitur no. hic Jo. mo. quas vide j. de reg. iur. in iud. cijs. Jo. an.) Primo ponit diuisum. Secundo casus excipit ibi: Nisi. Jo. an. a ¶ Ambiguum. Ambiguum est vbi opiniones sunt et iura varia vident. s. de sententen. ex cõmu. in ter alia. (l. dis. quia tua. s. de rest. spol. Extras. de eta. et quali. ẽris. et. c. a multis. s. eo. ll. ô elec. si religiosus. et j. de p̃. bẽ. qz sepe. deriuat autem ambiguum ab ambigo. q cõpõit ab am q est circũ et ago. inẽpositio. b. ũli circũago. et volunt ẽm Joh. an. et de triplici ambiguitate no. extrij. dis. c. finali

Inno. iiij. in geñ. pci. Aug. Judex delegat. nõ habẽs ad hoc spãle mãdatũ a papa nõ põt cõpellere partẽ vt psonaliter cozã eo cõpareat nisi ex rõnabili causa. Jo. an. ca. j

IVris esse ambiguuz nõ videtur: iudicem delegatuz qui a sede aplica mãdatũ ad ẽ nõ recepit spãle: iubere non posse alterutrã partiũ cozam se psonaliẽ in iudicio cõparere. ¶ Nisi causa fuerit crimi

Jo. an. b ¶ Non videtur. Nec est. ff. de arbi. quesitũ. c ¶ Delegatum. Aconerario sensu videtur secus de ordinario. extra. dis. qualis. de his que fiunt a prela. cum apostolica. Sed idem in ordinario ẽm Berñ. non enim potest compellere partes coram se venire personaliter nisi in sequentibus casibus. C. de ꝓcura. l. vlti. et ideo de ipo dictum nõ fuit: quia de ipo nõ dubitaꝫ p̃ dicta. l. (nõ verat quin extra iudiciũ possit ordinarius ex causa cogere subditos coraz se psonaliter cõparere: vt si eget ipoꝫ psilio vel psonali auxilio ẽm Hostiẽ. alle. extra. q. v. de forma. de offi. delega. c. vlt. Vel vult q pmoueanẽ ad ordines: de eta. et quali. c. j. et ẽm eum de psuetudine hoc in diuersis casibus expmit. ostat eriaz eis in dubio semp obediendũ. extra. q. j. dd culpaꝫ. Addit Jo. mo. qõ vocat abbates pẽbros et clericos psonaliter ad synodũ. extra. dist. c. vl. Jrẽ clez et ppls congregat ad ẽmonẽ. s. c. li. ô elec. vbi periculũ. §. qz vero. et ad curiã mittet clericũ. xxj. q. j. nos aũt. in auẽ. de sanct. epis. §. reuerendissimi. coll. ix. Jo. an.) ẽs de delegato pape dubitabat q videbatur posse idem q papa quo ad illam causaz. (hoc verum quo ad illa sine quibus causa non potest expediri. s. de offi. delega. c. j. et. c. preterea. ẽm Jnno. et Archidi. sed sine hoc expediri potest per ꝓcuratorem. ergo ꝛc. sicut ergo non posset illi precipere q iret ad sanctum Jacobum. sic nec q ad ipm psonaliter veniat ẽm Jo. an.) liberum enim est cuilibet per se vel per ꝓcuratorem respondere. C. de his qui ad eccle. confug. l. presenti. §. cũ autem. ff. de procura. l. j. j. de iuramẽ. calum. c. vlti. de pcura. querelam. beneficium autem iuris nemini auferẽdum est. extra. dis. de his. j. de regu. iur. indultũ. cũ suis ꝓcor. Arg. j q psonaliter citatus psonaliter venire teneaꝫ. s. de do. et ꝓtu. cum dilecti. Dic q illud obtinet in papa: vt ibi no. et sic etiam. s. de ma. et obe. humilis. de dila. c. vlti. et habent hec locũ in causis ẽpatoꝝ. In causis vero eccle collegii vel vniuersitatis de necessitate nõ venit syndicus (etiam si ipius cã esset criminalis vel de crimie: et vide q no. et dixi de simo. dilectus. ij. Jo. an.) de iuramẽ. calum. in ptractandis. et. c. sequẽti. ẽm Ber. d ¶ Speciale. Quia tũc sicut papa id põt et ipe similiter. s. de pcu. c. penul. cũ suis ꝓcor. e ¶ Judicio. De extra iudicium nõ dubitabaꝫ: et est ff. s. eo. ll. de restit. in integ. c. ij. Jo. an. f ¶ Criminalis. Intelligas criminaliter intentata. Si enim de crimine agitur ciuiliter: bene intereunt procuratores. s. de procurato. fue. de accusa. sup per his. vnde tunc personaliter venire sompelli non poterit. Si autem criminaliter intentatur: procurator nõ interuenit nisi in casibus no. ij. q. vj. si quando. et. s. de accusa. veniens. Sed querebat hic Berñ. si admittatur procurator in causa criminali: an valeant que sunt cuz eodem? Et videtur q sic si non opponitur excepcio. C. de procuraẽ. ita demum. ff. de procurato. filiusfamilias. §. veteranj. et ea q̃ fiunt cum falso procuratore valent per consensum. ff. de iudi. ll. cet. ff. rem ra. habe. l. ij. §. falsus. Sed contra videtur: quia contra legẽ actum est. ff. de publi. iudi. l. penulti. §. ad crimen. et. v. q. ij. §. in criminalibus. Dicebat Ber. q valet qõ cum eo actum est per prima iura: ex quo non fuit obiectum: iudex tamen talem procuratorem ex officio suo potest et debet repellere. j. de excep. exceptionem. cum suis cozdan. et. j. de accusa. cum. p. nec obstat si iudex debet repellere: ergo non valuit iudicium. vide instantiam in excommunicato per predictam decreta. exceptionem. j. de exceptio. pia. et cum hoc concor. Guillelmus in speculo de procurato. §. j. vẽr. sed pone q in causa tali. (et Johan. mona. hic et Archidiacon. s. de procurato. qui generaliter. et facit quod nota. C. de adulte. q̃uis indubitati. Sed vt ibi no. Cy. Fran. Accur. resistebat illi glo. que innuit hanc exceptionem dilatoriam hac ratione verba sententie referenda sunt ad personam domini. C. de iniur. l. fina. et absens damnari non potest. ff. de pe. absentem. Jn procuratorem autem sententia ferri non potest: quia nocens non est. C. de senten. et interlocu. l. j. ergo semper opponi poterit. C. de procurato. licet ẽm eum. per quod dici potest q quo ad fienda repelletur: valebunt tamen ptius cum eo gesta per iura prealleg ta. Jo. an.) g ¶ Diligenda. Pura prestando iuramẽtum de veritate. (et ad respondendũ per illud ad ppositiones vel interrogata. et per id posset dici idem de ꝓpositione facta per decreta. pastoralis. eo. ritu. quod dicit ibi. Joh. an.) quod solum olim prestabatur in spiritualibus: hodie secus. j. de iuramen. calum. c. j. in fine. et differt in eo a iuramento calumnie: quia per illud respondetur de eo q credit et estimat. C. de iuramen. calum. l. ij. §. sinautem. per istud iuramentum de veritate respondetur vt littera sonat. s. de elect. dudum. ij.

h ¶ Calumnie. Qz principales persone prestare debẽt. C. de iuramen. calum. auẽ. principales. s. de iuramẽ. calum. in pertractandis. quod verum est nisi procurator habeat ad id speciale mandatum. j. de iuramen. calum. ca. vlti. in quo casu dicam q delegatus principalem ad iurandum compellere non poterit cum ibi tunc non sit iuris necessitas de qua sequit: nisi forte principalis iusticie sit ꝑ procuratorem: et natura cause hoc requirat: vel scit melius veritatem: vt. C. de procura. l. vlti. et facit ad hoc. s. de procura. si quem in fi. co. ll. Jo. an.

Diuisio

Mlieres. Primo ponit phibitio mulierib in genere. Secdo ibi: Sed cū. pmissio bimēbris circa ipaz testimonia. cū certa phibitiōe z pena. Tertio p phibitio circa religiosos ibi: Ceterum. Quarto. s. c. pxi. Ista decreta. Bonifacij extrauagans erat: quia edita ante compilatiōnem huius sexti libri. Jo. an.

Additio

a Immiscerī. Periculosa ē em sexuum commixtio. xviij. q. ij. diffinimus. (Archidia. alle. C. de p cur. l. maritus. z C. de arbit. l. vlti. Jo. an.)

b Litterarū. Generalīū intellīgas puta ꝓbus causa cōmittit: si enim specialiter exp̄essum esset in litteris q̄ mulier trahi posset: secus ad hoc s. c. pxi. Jo. an.

c Legatoruz. vel delegatorum multo magis ad hoc. s. de rescrip. statutum.

d Alia. Puta ordinaria vel delegata ab eo.

Quid ō volentibus

e Inuitas. volentes ergo possunt: z in ō differunt religiose: vt infra sequit. (Idē Jo. mona. z Archidiaconus.)

Additio

f Expīmit. s. c. pxi. Jo. an.

g Phibe- mus. Mo. melio rem cōditionem mulierum q̄ marium. ad idem. s. de sen. excōmu. mulieres. z. c. ea noscit. s. de pigno. ex lr̄is. Interdū est deterior: qō dic vt no. s. de pe. z re. noua quedaz. ad ff. de regu. iur. l. ij. Interdū par vtriusq; causa. z de his no. in specu. de pcu. §. j.

An ꝓditio mulierū, sit melior q̄ virorum

h Necessariū. Quia non sunt alij qui veritatē sciāt: vel nō ita bñ sciūt. xiij. q. ij. q̄ q̄. i Producētis. liij. q. iij. vēturis. s. eo. li. de rescrip. statutum. z. C. de testi. qm̄. sicut ergo ꝓducēs tenet expensas mīstrare testi ꝓducto: ita z rabellīō vel iudici q̄ ad eas vadit: vt ō vides.

Additio

k Idoneā. Presbyterum vt aliū viz honestum (dicit Archidia. q̄ faceret illum iurare q̄ suum officiū fideliter adimpleret: vt sic maior z plena fides illi adhiberet: alle. de p̄sumptio. illud. de p̄bys. ad audientiā. j. q. vij. sancimus. Aliquādo execuror vel auditor. s. de offi. dele. sup questionū. Jo. an.) cozā quo iurēt: z ibi etiā erit rabellio (vñ dicebat Jo. mo. q̄ forte melius diceret p̄sonas. alle. de pba. qm̄. Jo. an.) z cita bit̄ ps aduersa vt vadat visura eas iurare: vt. s. de restī. c. ij.

Additio

l Jure phibente. Vt in criminali criminali ter inchoata (q̄ intellige vt no. de ꝓbo. sig. fozus ad fi. z est. Mulieres religiose etiam volentes extra monasterium suum ex aliqua causa personaliter ad iudiciuz trahi nō possunt qđ contra p̄dicta fit est irritum. Jo. an. ca. V

Mulieres (quas vagari non cōuenit: nec virozum cetibus immiscerī) aut ctozitate litterarū sedis apostolice vt vel legatozum ipsius: aut alia quacunq; ad iudiciū p̄sonaliter euocari vel trahi inuitas: causa ferendi testimonium: aut alia quālibet que in iure non exp̄imit phibemus. Sz cū necessariū fuerit testimoniū earūdez iudex in exp̄ēsis p̄t̄ p̄ducētī easdem: tabellionem aut aliam personaz idoneam ad eas transmittat: vel si forte talis casus occurrerit: quo iure prohibente: receptio testium alteri committi non possit: iudex tunc propter hoc p̄sonaliter ad illas accedat: aut si talis sit persone iudicantis conditio: q̄ id per ipsum non deceat fieri vel non possit: mittat ad eas ꝓuiso q̄ casus huiusmodi: videlicet vt iudex vadat persona liter non fingatur: nec fraus interueniat in hac parte. Alioquin huiusmodi fictoz vel fraudatoz ipso facto sententiam excommunicationis incurrat. Ceterum femine religiose p̄sertim que desbent sub clausura monasterium vel clausuram non vocentur ad iudicium: vel trahantur ad quauis causa personaliter: etiam si ad hoc voluntas accederet earundem. Decernimus quoq; vt ipso iure sit irritum et inane: siquid extra p̄missa contigerit attentari. Idem. Maior. xiij. annis per se et per ꝓcuratozes potest agere z defendere causam spiritualem: minor. xiij. p se nō agit sz p ꝓcuratozem vel per ꝓcuratoz datum auctozitate ordinarij ecclesiastici iudicis: et etiam delegati dati ad causas illas: filiusfamilias sine patris assensu agit causam spiritualem. hoc dicit Joh. an. ca. III

Jannum quartumdecimū tue peregisti etatis

Persone. Puta episcopus vel superior propter reuerentiam ꝑsius pontificalis offi. cij: ad mulierem cum eos ire non decet: ad hoc. s. de offic. ordi. c. j. eo. lib. (Vel alias religiosus et magne fame. Archidiaconus.)

o Possit. Puta ratione infirmitatis: vel fozte loci in quo moratur mulier vel alia simili.

p Mittat. rabellionem vl̄ personam idoneam vt dictum est supra. Jo. an.

q Fingat. Vt iudex posset dominam vīstrare facīebat eam nominari in testez.

r Incurrat. Nō reseruat absolutionem: ergo alijs concedit: de senten. excōmu. nuper. Jo. an.

s Mozari: vt j. de statu regula. c. vno.

t Causa. Vn de nec seruare tenent decreta. Nicolai quo ad personalem compa

rītionez: vt. s. eo. li. de elec. indēnitatibus. §. sed cū eas.

An quis possit renunciare iuri suo

v Earundem. Nota q̄ non potest quis renunciare iuri suo: ad idem. s. de fo. compe. si diligenti. z quod ibi no. de senten. excōmuni. contingit. Multos tales casus quere per Accur. C. de pacē. si quis in conscribendo. z ff. de pacē. l. pactum inter heredes. z per Bof. de regulari. ad nostram. Sepe etiam procurarent monasteriales se ad iudicium euocari vt claustrum extrenet: ad idem. s de senten. excōmu. relatum. Jo. an.

Diuisio

Jannuz. Prima pars tractat de minoze. Secunda de filiofamilias ibi: In huiusmodi. Prima iterū subdiuiditur. quia primo tractat de minoze. xxv. qui est maior quatruordecim. Secunda ibi: Si vero. de minoze quattuordecim: qui est minor vel maior septennio Jo. an. p

Additio

Si annum. Emanauit hec decr. ad declarationem eozum que no. Berū. s. de restī. spo. ex parte. de era. z ūll. ex rōne. z Bof. Inno. z Hosti. co. ti. c. inde coz. z. s. de pcu. accedēs. (z Jo. xv. q. iij. in certī. z Accur. ff. de mino. l. ait ꝓtor in ꝑn. Et ꝑncipiū corrigit qō no. Hug. in spe. ō sta. mo. §. xxxj. Jo. an.) r

Quar

tñ decimũ. Jn mare ꝫ intellige in mulliere.xñ. ⁊ sic intel
lige ꝑdi. decr. de restl. spo. ex pte. ⁊ ꝓbaꝝ. ꝫ. eo. li. ó elec.
indeñitatiꝝ. j. rũso. ꝫ. de despõ. impu. ꝓinebaꝝ. Jo. an.
a ¶ Spũalibꝫ. Puta ⁊ mrimõio ⁊ silibꝫ. b ¶ Depẽ
dẽtibus. vt dote q̃ depẽdet a mrimõio: de dote post di
uoꝛ. restl. c. liij.
c ¶ xxv. annis.
Sine curatoꝛe si
cut maioꝛ.
d ¶ Debebis. in
matrimonio hoc
erat expssũz in p̃
dicta decre. ex p̃
Additio te. (p quã ptz in
questõibꝫ Job.
de deo de qua di
cam ℣. de sen. ex.
li. in vlr. glo. etiã
suo ꝛpe nõ põde
rãdã erate. xxv.
annoꝝ in defen
dente cãz mrimo
nialem. Jo. an.)
Sz qꝛ quidã di
cebãt id spãle in
carnali matrimo
nio: ideo emana
uit hec lata con
stitutio: ſz quod
idẽ esset in spũa
li ꝓbatur per de
creꝯ. de elecꝯ. du
dũ. j. de regu. po
stulasti. ⁊ ꝫ fac:
Additio qꝛ huius voluminis cõpilatoꝛes. (ꝯs vide. ꝫ. in pri. §.
nos ad apicẽ. Jo. an.) de turelis ⁊ curis nõ posuerunt
tanꝯ ó materia nob nõ multũ necessaria. ⁊ aduerte: qꝛ
qõ hic dicit̃ q̃dã renebãt idistincte: Jnno. dicebat q̃ de
bebat dari curatoꝛ fm qõ in ℟. seq. de minoꝛe. xiij. dicit̃
Hostiẽ. autꝫ suo capite ⁊ q̃dã silitudine distinguebat inẽ
maioꝛes. xvij. an. vt tũc haberet locũ ꝓma opinio: qꝛ ta
lis ꝑdire põt in publicuz. liij. q. vij. §. trta. ad hoc. ꝫ. co.
ll. de ꝓcu. q̃ generaliꝫ in fi. vel. xviij. fm ea q̃ no. de offi.
delega. cũ viceslmũ. ⁊ minoꝛes. xvij. ve tũc habeat locũ
opi. Jnno. ⁊ hanc viã mediã dicebat tenendã. Argu. de
offi. delega. querẽti. hec no. de era. ⁊ quali. indecoꝯ. ⁊ in
summa eiusdẽ ti. §. eras. sed repꝛobaꝝ hec opi. vt hic vi
des. Jo. an. e ¶ ℣ Nõ poteris. Hoc tenet Ber. de era.
⁊ quali. ex rõne. in glo. vlti. f ¶ Eiusdem. Nõ em̃ suf
ficit: imo nec requiritꝫ patris auctoꝛitas: nõ em̃ de pa
trimonialibus tractamus in q̃bus id locũ hz. C. de bo.
que li. cũ oporteꝛ. ⁊. l. cũ nõ solũ. ⁊ ℣. in fi. c. nec impaꝛo
ris vel alterius iudicis secularis cũ spũalis ⁊ eccl'iastica
sit cã. ꝓvj. di. bã q̃dã. ꝫ. de iudi. atsi clericꝯ. ⁊ de arbi. pri
git. Arg. ff. ad trebell. ille a q̃. §. fi. ⁊. l. seq. g ¶ Ad li
tes. Ad h. C. de cura. in ll. dan. p totũ. C. de cura. fu. l. fi.
in pn. h ¶ Hmõi. l. spũales. q̃si de rpalibus nõ depẽ
dẽtibus se intromittere nõ debeat. arg ℣. pri. rñ. nisi fo
te rõne psone pura si clericus eẽr. i ¶ Jnfante. l. in se
prennio. ꝫ. de despõ. impub. lfas. ⁊. c. accessit. minoꝛ em̃
Questio eras ignoꝛat q̃d videat. C. de fal. mo. l. j. in fi. Sz dices
Additio quã causam spũalẽ põt tractare minoꝛ infante: matri
monũ em̃ vel spõsalia (saluo qõ habeẽ de spõ. iuuenis.
Jo. an.) cõrahere nõ põt: vt in p̃dictꝯ iuribus: buficiũ
eccleſiasticũ habere nõ põt: vt no. ꝫ. de p̃bẽ. sup inoꝛdi
nata. Qualis ergo erit hec causa: Forte dispensatione
pape adeptus est. beneficium de quo agit vel defendit

tis: in beneficialibus ⁊ alijs
a causis spiritualibus: necnon
b ⁊ dependentibus ab eisdem:
c ac si maioꝛ. xxv. annis existe
res. ad agendum ⁊ defenden
dum: vel per ꝓcuratoꝛẽ quẽ
ad h destituendũ decreueris
d admitti debebis. Si vo infra
quartũ decimũ annũ existas:
e p te agere aut defendere non
poteris sup ipsis: sed vel per
tuum episcopum: vel per offi
f cialem eiusdem tibi curatoꝛ
g h dabitur ad lites huiusmodi
exercendas: aut tuipse si ma
i ioꝛ infante fueris: cum auctoꝛ
k ritate alterius eozundem ꝓ
curatoꝛem ad eas poteris de
putare. Delegatus etiaz apo
stolice sedis ⁊ subdelegatus
l ab eo: tibi si non habeas cu

vel forte repetit: vel ab eo repetuntur vsure. (Large di Additio
citur hec causa spiritualis: id est eccleſiasticꝯ foꝛ: vt in
Clemen. dispendiosam eo. titu. de quo dic vt ibi nota. ⁊
dicam ℣. de vsur. c. j. Jo. an.) Bel dicitur natus de ille
gitimo matrimonio. de ordi. cog. tuam. vel his simlia.
k ¶ Alteri⁹. epi
scopi scilicet vel
officialis. (vel cu Additio
ratoris sic depu
tati fm Archi
diaconum.)
l ¶ Ab eo. Dele
gato ordinarij.
(etiam legati fm Additio
Archidiaco. non enim emanat a
sede q̃ emanat a
legato. alleg. de
fil. presbyte. dile
ctus. Braue vi
detur hoc dice
re q̃ delegatus
legari non possit
q̃ poteſt subde
legatus delega
ti: procederet au
tem eius dictum
si intellexisset q̃
delegatus lega
ti id non subde
leger. Joh. an.)
nõ dicit quasi oꝛ
dinarius hoc de
legare nõ possit:
Additio ad hoc. ff. de offi. pcõsu. l. nec quicq̃ §. vbi decreto. ⁊ su
per hoc vide q̃ no. ꝫ. de restl. in integ. c. penulti. ⁊ q̃ di
ꝛi. ꝫ. de offi. vica. licet. m ¶ Curatoꝛem. Forte genera
liter vel specialiter ab ordinario datum. n ¶ Procu
ratoꝛem. Cum est maioꝛ septennio: vt. ꝫ. ℟. primo.
o ¶ Dentillande. Delegata em̃ eis causa ⁊ omnia dele
gata videnꝫ sine quibus causa tr̃. de offi. delega. ꝓtere
rea. (⁊. c. prudentia. §. sexta. Ad causam vero primo q̃ Additio
psona legtima sit in causa. C. qui. da. tuto. ⁊ cura. l. in
vniuersis. Ergo possunt̃ p qõ peruenir̃ ad illud. ff. de
pcur. l. ad legatũ. Jo. an.) p ¶ Huiusmodi. Scilicet
spiritualibus ⁊ dependentibus. Jo. an. q ¶ Regula
riter. Et hoc habet locum etiã in maioꝛe. C. de bo. que
libe. cũ oporteꝛ. l. j. cũ nõ solum. ⁊ est hoc verũ suo nomi
ne: secus si sit alterius ꝓcuratoꝛ. ꝫ. eo. liꝫ. de ꝓcura. qui
generaliter. ij. rñ. ⁊. ff. de mino. cum mandato. Jdeo aũt
dixit regulariter: quia casualiter cõtra: sicut in castren
si peculio in quo etiã cõtra patrem agit. ff. de iudi. nul
la lis. Jtẽ cũ imperrat̃ ventã eratis dumõ sit maioꝛ. xx.
C. de his qui vete. era. impe. l. ij. ⁊ in moꝛanea posses
sione. C. qui legi. gso. l. vlti. Jtẽ cũ agit de thoꝛo viola
to. ff. de adultꝛe. si maritus. §. lex iulia. (⁊. l. inter liberas Additio
§. penulti. Jo. an.) ⁊ interdicto de libero homine exhi
bendo. ff. de libe. ho. exhi. l. iij. §. si mulier. Jtẽ fm cano
nes videt̃ q̃ indistincte pquerat̃ filius de pẽ. ꝫ. de spõ.
nõ est. ij. q. vij. querit̃. vbi de h: ⁊. xxiij. q. iij. si eccleſia.
Jtẽ in casu. ff. de iudi. si lõgius. Jn his ⁊ silibus minoꝛ
⁊ in ptãe ꝓstituꝛus agit (materiam glo. vides plene in Additio
spe. de actoꝛe. §. j. ℟. Itẽ q̃ est filius. ⁊ duabus chartis se
quẽtibus. ⁊ spãliter de clericis in ℟. sed cũ clericoꝯ. d. ⁊
q h decido q̃plures questiões huiꝰ materie ibi ponitur.
⁊ in. l. vlti. C. de bo. que li. Jo. an.) r ¶ Habeat. Ha
ber em̃ locũ illa regula in primonialibus: vt. ꝫ. dixi.

65

Diuisio

Romana. ¶ Nec est solennis decre. habet vndecim dicta circa forum competens vel incompetens ſm Hostieñ. Boati. ⁊ Joh. mo. Primo enim ponit duo. Scdo ibi: Neq; tria. Tertia ibi: Nec etiam. duo. Quarto ibi: Cõtrahentes. vnũ. Quinto ibi: Nec clericos. ponit alia tria Joh. an. a ¶ Pretermisso. Licet per appellationẽ ad archiep̃m causa deuoluatur ⁊ de ea ꝯgnoscere possit: tamen de principali questione cognoscere non potest: nisi prius de appellatione cognoscat etiã ꝑtibus cõsentiẽtib⁹ sine volũtate suffraganei: ⁊ q̃ in h̃ casu ꝑinde essz ac si sine volũtate suffraganei ꝑ simplicẽ q̃relam cognosceret qd̃ ñ põt facere. s̃. eo. li. de offic. or. c. j. ⁊ sic fraus fieret illi ꝯstitutioni: ⁊ h̃ intellige cũ appellat̃ añ sniam. Nã qñ appellat̃ a snia iudex appellatiõis statim principali cognoscat: de hoc. s̃. de ap. vt debitus in glo. pe. ⁊ ꝑ h̃ ꝓbat̃ opi. Hosti. q̃ no. j. eo. li. de ap. cordi. ꝙ illa decre. locũ hz spãliter in papa. in archiepiscopo enim locum nõ habet: vt hic vides. sic etiã soluitur cõtrarium illius decreta. ad istam. satis tamen videtur. (Idem Hostieñ. Pe. de Sam. ⁊ Archidiac.) ꝙ in quolibet inferiori a papa locum etiam habeat decreta. illa que per simplicem querelam possit adiri: ⁊ sic posset itelligi opi. Inno. vt ibi dicã. Jo. an. b ¶ Exiterit. Et sic aditur per simplicem querelam. c ¶ Remeñ. vel alius quilibet: de offi. ordi. c. j. s̃. eo. lib.

Additio

d ¶ Clericorum. In laicis secus. (Idem Jo. mo. ⁊ Archidia. ꝙ est verum quo ad temporalia: secus in spiritualibus ſm Hostieñ. alle. s̃. de pe. ⁊ re. omnis. ⁊ remittit ad id ꝙ no. de despõsa. impube. c. ij. ⁊ de hoc dixi de offi. delega. b. ⁊ g. super glo. fi. Jo. an.) quia priuatorũ ꝯsensus ⁊c̃. C. de iurisdic. om. iudi. ꝑuatoꝝ. e ¶ Judices. Bñ dicit: quia tanq̃ arbitri h̃ possent etiam sine epoꝝ ꝯsensu sicut quilibet alij cum h̃ ꝓhibitum nõ sit: ad h̃ de arbi. cũ tpe. ⁊ c. dilecti. (⁊ de h̃. s̃. eo. si diligẽti in fi. j. glo. Jo. an.) f ¶ De facto. Quia de iure nõ possunt in iudicẽ nõ suũ etiã ecclesiasticaz ꝑsonam: ⁊ si al's presit iurisdictioni sine ꝓprij episcopi ꝯsentire licentia. s̃. eo. significasti. vbi de h̃. (⁊ ꝙ ibi scripsi post Hostiẽ. super. j. glo. hic no. Hostieñ. ⁊ Johã. mona. de nouem que requiruntur in iurisdictionis ꝓrogatione quam facit clericus. Jo. an.) g Neq; Archiepiscopus subditum suffraganei non potest compellere causas delegatas ab eo suscipere: suas sentẽtias ⁊ precepta exequi: vel testimonia in causis ad euz deuolutis ferre: nisi ꝯsuetudo aliđ disponat. hoc dicit vsq; ad. §. nec etiam. Domi. h ¶ Suscipere. bñ põt archiep̃s cãz vel executionẽ snie delegare sb̃ditis suffraganeoꝝ suoꝝ: sz ad illa suscipiẽda illos ĩuitos cõpellere non põt: nec potest cõpellere illos vt ferãt testimõiũ in causis ad ip̃m ꝑ appellationẽ deuolutz nisi in his casib⁹ aliud inducat cõsuetudo. q̃d ḡ fiet: mãdabit suffraganeo vt subditũ cõpellat ad testioniũ ferẽdũ in illa cã (q̃ si infra terminuz ad hoc assignatũ id nõ fecerit. archiep̃s id faciet ſm Host. alle. ꝙ no. s̃. eo. de sup. neg. p̃la. romana. h̃ ñ placz Archid. dicenti: ꝙ licet tũc suffraganeum cogere possit subditum ipsius non. Jo. an.) sicut in alijs casibus. ⁊ de h̃. s̃. de offi. ordi. pastoralis. Idem est in quolibet iudice: vt si de alia ciuitate petantur testes: iudex cause ad iudicem loci mittat vt testes recipiat: ⁊ ad iudicem attestationes remittat. C. de fide instru. l. iudices. Et nota ꝙ nõ eandem iurisdictionem habet iudex in accessorio q̃ in principali: sed illud quia in subditos suffraganeorum iurisdictionem nõ habet: vt in principio decreta. pastoralis. (⁊ sic non obstat. s̃. de offi. delega. prudentiam. §. penulti. ⁊ vlti. que loquitur in delegato pape. Jo. an.)

Additio

Additio

Nota

Additio

i ¶ Precepta. Vt quia aliquem citari mãdat: vel his similia. Jo. an. k ¶ Cõsuetudine. Cõsuetudo ergo in his iurisdictionem tribuit: ad idem. s̃. eo. lib. de offi. ordi. c. j. ⁊ de fo. compe. cum cõtingat. s̃. eo. lib. de cõsue. c. iij. cum similibus. l Nec etiam. Archiepiscopus contra officiales vel prelatos suffraganeorum consuetudine aliud non disponente nec cõtra subditos eorum pro salarijs aduocatorum et procuratorum causarum fori archiepiscopi iudex competens nõ est. h̃ dicit vsq; ad. §. Cõtrahentes. ſm Do. m ¶ Officiales. Licet eniz in ep̃m iurisdictionez habeat nõ tñ in officialẽ: vt infra

Cõsuetud

ganei nõ põt compellere causas delegatas ab eo suscipe: suas snias ⁊ p̃cepta exeq̃: vl' testionia in causis ad eos deuolut' ferre: nisi ꝯsuetudo aliud disponat. h. d. ad. §. nec etiam. Archiepiscopus contra officiales vel p̃latos suffraganeorũ: cõsuetudine aliud non disponente: ⁊ contra subditos ipsorum ꝓ salarijs aduocatorum ⁊ procuratorũ causarum fori archiepiscopi iudex competẽs non est. hoc dicit ad. §. contrahentes. Archiepiscopus non compellit inuitos contrahentes aliarũ diocesiũ in sua ꝓpria coram se respondere: nisi ibi inueniantur. Sed si citati nolũt cõparere vel maliciose se occultant ne citentur in bonis ipsorum sue diocesis põt missionem facere: vel in alia decernere ꝑ ordinarios faciendã. h. d. ad. §. nec clericos. Non põt archiepiscopus suos clericos mittere in dioce. suffraganei vt corã eis fiant cõtractus vel iam facti approbent. Nec si facti vel approbati fuerint coram illis: possunt suffraganeorum subditos coram se litigare compellere super illis. Nec excõmunicare suffraganeorũ officiales vel subditos: si nolunt litigare coram ipso. hoc dicit ad finem ſm Domini. ca. I

Romana ecclesia: ⁊. j. nec appellationis articulos pretermisso: nec alias etiam cum minime appellatũ extiterit: Remeñ. archiepiscopus vel eius officialis: de causis clericorum tanq̃ iudices (licet in ipsos ijdem clerici de facto consentiant) absq; diocesanorum suorum voluntate cognoscãt. ¶ Neq; suffraganeorum Remensis ecclesie subditos ipsorum delegationem suscipere: vel sentẽtias et precepta exequi: aut in causis per appellationem deuolutis ad eos testimonium (nisi aliud in his tribus de consuetudine obtineant) perhibere compellant. ¶ Nec etiam suffraganeorum ipsorũ officiales aut archidiaconos

in fi.c.dicit. a ¶ Salarijs.taxata erāt olim ista salaria p decre.de postu.ppērādum quā hodie nō habemus.z de istis salarijs habes.C.de suffra.l.vna.C.māda.salarij.z qua actiōe petaṅ.C.man.l.j.in vlti.glo. Additio ff.e.l.salarij. (z de his vide latis in Spe.de salar.§. ij.et.iij.)

b ¶ Procuratorū.ꝫ ꝑcurato/ris officij debet esse gratuitum. Ad. (aduocatꝰ nō licite vendit patrocinij.xj.q.iij.nō licet. Jo.an.) et si aliq̄d recipiat ꝫ bonos mores facit:z redēptor litis esse censeť. C.de ꝑcu.litem. C.man.si ꝫ licitū.ff.man. si vero. nō remunerādi.§.vlti. sed leges ille loquunť q̄n paciscitur vt habeat certā prēcius de quo est questio: q̄ illicitū est. (de ħ. iij. q.vij.§. tria. ✳. arcenť.plenꝰ.ff. de pac.l. sumpt Ad. Jo.an.)hic de salario loquiť q̄ dar̄ (sine pacto alꝫ nō est mandatū sed locatio.ff.man.l.j.in fi. Jo.an.) p remuneratione laboris:q̄ licitum est:vt hic z.ff.man.l. salarium. c ¶ Causis.licet em̄ iurisdictionē habeāt in causis:nō tñ in ꝓsonas ratione salariorū ipsorū. cū alia sit causa. Arg.ꝫ.C. de iudi.ꝓperandū.§. ꝑculdubio.vbi dicit q̄ ꝑp̄ salariū aduocatorū nō debet cause fieri dilatio:sed illud in ordinario loquiť. (dicit Hosti.et Archi.post eū q̄ illa lex cōcordat q: nō intromittit se archiepus de causis salariorum z sic ꝓpter illas lis nō ꝓtelabiť. mādabit aūt ordinario vt illas expediat. Jo.an.) d ¶ Rūdere. No. g̃ q̄ rone cōtractꝰ nō sortiť ꝯs forū. Contra. ff.e.c.vlti.cū suis cōcor. Sol. ħ de cōtractu loquiť intro in ciuitate suffraganei: pura cū Bon. d appellauerat secū duxit aduocatū Rauennam:z sic cōtractꝰ rauēne intrus nō fuerat. Vel dic q̄ locū habet q̄n ibi nō inueniť. Vel dic verius q̄ de contractu loquiť quē ꝯs celebrat vt viatores:vt tūc ibi cōuenirī nō possint.durū em̄ cēt vt quocūq̄ loco nauiget: vel delatꝰ sit rūdere teneať.ff.de iudi.l. heres absens. §. nā vbi sic venit.z hec vera nisi se ibi ꝓmiserint soluturos.tūc em̄ suscipe cōpellerenť (intellige ħ p modus sequētis.§. Jo.an.)iudicū:cū ibi z vbi domiciliū hñt valeāt cōuenirī.ff. de iudi.l.heres absens.§. trē sequēdū ff.e.dilecti.ibi em̄ cōtraxisse videť.vbi se soluere obligauit.ff.de act.z ob.l.ꝓxime.z cōtractū nō vrīq̄ colo/co intelligiť q̄ negociū gestū est:sz q̄ pecunia ē soluēda ff.de re.au.iu.pos.l.iij. Et ħ reprobari videť due opi. doctoꝝ legū:quoꝝ q̄da dixerūt q̄ rone ꝯcus vlatoris rūdere cōpelliť si cōuenīat ꝓtusq̄ inde discedat. Alij directe dixerunt ꝯ.l.q̄ cōuenīri nō posset ꝓtusq̄ inde discedat:sz poterit si illuc postea reuertať. Ve opi. hic rollūť:cū dicať indistincte q̄ rūdere nō cogiť. Nec ob. ff.de iudi.l.ij.§. oēs.z.§. piane. vbi ꝑbari videnť iste opi. q: in roma spāle est q̄ ibi dicit q̄ cōis est opi. ml ꝑ/

archīpūs ꝑbyteros z alios inferiores ꝓlatos: suffraganeis eisdē subiectos (dūmodo aliud eis cōtraria ꝯsuetudo nō tribuat) nec subditos suffraganeorū ipoꝝ: super salarijs a aduocatorū z ꝑcuratorū: in b causis q̄ in remēsi ventilanť curia: cogāt querulantibus c in sua pūtia rūdere. ¶ Contrahētes vero aliarū dioce. super cōtractibꝰ initis in remēsi.dioce.ab eisdem (nisi inueniant ibidē) trahere cōrā d se non debēt inuitos.licet in possessionē bonorū q̄ ibi habēt:etiā cū alibi copiā sui fa e ciūt si eoꝝ auctate citati cōparere cōtēnāt:possint missi/

tria.ff.ad muniel.roma.z.§.eo.z. vlti. e ¶ Cōtrahentes. ¶ Archiepus non cōpellit inuitos cōtrahentes aliarū dioce.in sua ꝓpria corā se respōdere nisi ibi inueniant:Sed si citati nolūt cōparere vel malicioše se occultāt ne citent:in bonis ipsorū sue dioce.poterit missionē facere vel in alia decerne/re faciēdā p ordinarios locorū ħ dicit vsq̄ ad.§. nec clericos. Do. Dixit hic Bar. bixieñ.glo. posita.§.e.c.vl. super verbo cōtra ctus. intelligendā fm q̄ dicit in isto.§.z intelligē istū.§. in cō tractu quē ꝯs celebrat ranꝯ dominicilū habens: vt cū ibi ꝑgulā Pergulā habeat vel armarīū alꝫ ꝯdicere.ff.ꝓt.§. f ¶ Allarum. ō ꝓuincia vel extra ꝓuinciā. g ¶ Inuitos. dicebāt em̄ qui/dā q̄ remitti debebant sicut in criminibus cū in hoc parisicenť(quo ad forū sortiendū.nō q̄o ad tractionē in iudiciū fm Jo.mo.hic.z ꝑbať hoc.ff.de in ius vo.l.ij. Joh.an.) in auc.vt oēs obediant iudi.coll.v.in.ij.colū. Jn dell/cti aūt id seruať. (vt in Clemē.pastoralis. de re iudi. post medīū.✳.q̄ si punitio.vbi de ħ in glo.sed nunqd Jo.an.)in auc.vt nulli iudi.§.si ꝯs vero. z.§. sequen. coll.ix. Alij dicebāt q̄ si aberat latitandi animo.iudex vbi reperiebať reneba remittere:alꝫ debent possideri bona.(de ħ.ff.de iudi.heres absens.§.j. Jo.an.)expe/ditū est vt hic vides. h ¶ Eorū. archiepi vel officiales. i ¶ Noscunť.ipsi ꝓtrahētes: dicebāt q̄dam q̄ nullo casu iudex hoc decernere poterat:quoꝝ hic reꝓbať opi.z de hoc p Hosti.in sum.e.ti.§.ij.ver. trez rone cōtractus. k ¶ Ipsorū.archiepi z officialis. l ¶ Facier.ad idem.§.e.postulasti. m ¶ Recclericos. ¶ Non potest archiepus suos clericos mittere in dioce.suffraganei vt corā eis flāt ꝯctꝰ vel iam facti ꝓbenť.nec si facti vel approbati sūt corā illis possūt suffraganeorū subditos corā se litigare cōpellere super illis nec excōlcare suffraganeorū officiales vel subditos st nolūt litigare corā ipo.h.d.Do. Et fm Jo.mo. tex. Diuisio quartuor facit.nā ponit regulā z.quistionē annectit ibi: Licet.quā ampliat ibi:vel si.executiōi ꝓuideť.ibi:Sz tūc.Jo.an. n ¶ Pro inītēdis.i.faciēdis vel incipiēdis. o ¶ Recognoscēdis.tāgit ꝯsuetudinē frācie vbi sūt tales recognitiones.z ꝓcor.ad ħ.§.ō turepa.relatū. p ¶ Hmōi.q:.i.interūt vel recognouerūt ꝯctū coram illis(nā si extra dioce.etiā corā ipis archiepis fierēt ꝯ Ad. ctus nō sortiunť ꝯhēres ipoꝝ forū. Et q̄cūq̄ fiant in sua dioc.sortiūť forū ipoꝝ. Jnno. Jo.an.) q ¶ Officiales.iz em̄ idē sit cōsistorū epi z officialis sul:vt.j. ō ap.romana.non tū iurisdictionē hz in officialē epi: vt ff.e.§.ij.z.iij. (q̄ intelligas qñ peccat extra officialatū vt dixi.ff.eo.lib.de offi.vi.c.j.in.iij.glo. Jo.an.) Ad.

66

Seculares. ¶ Diuidi non potest: quia claudit vnico cõtextu. Do. Fuit tracta ó fi. decreta. extra
Ad. uagantis que incipiebat: quia ꝛ cõtingit. (Jo.mo. al/le. extraua. cꝫ sit graue. quã nõ vidi. sꝫ veritas est ꝙ il/le. ℟. quia vero. erat p decre. quia nõnulli ℣. de immu. ec
cle. ꝛ vt ibi dixi in prin. ista fuit vij. ꝛ vltima p/uisio quã ibi fe/cerat Alex. ⁊rᵉ⁹. Jo. an.)

a ¶ Nulla. ob sequendi em̃ est eis necessitas nõ auctas imperã/di. xcvj. di. c. j. ó ꝓsti. ecclesia. ꝛ ó re. eccle. nõ alie. cũ laicꝫ. cũ simi.

b ¶ Ecclesiasticas. etiam si ordinẽ clericalẽ nõ habeãt: vt re ligiosi ꝛ cõuersi. xij. q. j. duo sunt.
Ad. (de clericis ꝓiu/gatis secus. dũ/modo nõ fiat di stricto in psona ℣. de cle. cõiuga. c. vno. Jo. an.

c ¶ Eis. secu/lariby iudicibus

d ¶ Earũ. p/sonarũ eccl'iasti/carũ. e ¶ Dã nabili. qz est hoc ꝫ ecclesiasticã li/bertatẽ ℣. de im/mu. ec. c. vl. ꝛ pe
Ad. nul. f ¶ Cõpellũr. de facto: (forte capitis pignoriby vel faclas ipozũ bonis. si distringerẽt psonaliter locus esset pene. c. si ꝺs suadẽte. xvij. q. iij. Jo. an.) ꝛ est hoc
Ad. cõtra Boñ. ꝺ habẽt (id est habeãt rpe hui⁹ glo. sꝫ post traditũ. s. p ciues regimen clericalis dñs Hostl. subla/rũ fuit illud statutũ. Jo. an.) statutũ ꝙ ois cõtract⁹ fa/ctus cũ rectore ecclesie valeat ꝛ ꝙ prãs teneãt illud ex ecutioni mandare. g ¶ Cõpescẽdos. cõcoz ℣. de iure/iurã. c. licet. de exceptione. c. ij. de sen. excõ. decernimus.

Diuisio Q Vm. C. laicus. ¶ Jstud. c. potest diuidi in tres partes licet Jo. an. nõ diuidat. Jn prima ponit cõsultatio. Jn scẽa respõsio. ibi: Ipsum. Jn tertia in/struit iudicẽ. ibi: Vt ipsum. Do. Tracta fuit hec decre. de extrauagãti Clementis q̃ incipiebat: Sua nobis. no/bilis vir Henricus. c. ti. Jo. an. h ¶ Solusti. an si deiussor ꝺ soluit vsuras illas a debitore repetat: dic vt
Ad. no. ℣. ó fideiuss. c. iij. (plenᵉ in questiõe quã disputaui. vide sup regula damnũ ℣. de regu. iur. Jo. an.) ꝛ ante solutionẽ agit fideiussor ꝫ debitorẽ: vt ipsum a fideiussione absoluat in casibus. ℣. de fideiuss. c. vl. ꝛ. c. cõstitu/tus. i ¶ Obligaueras. olim erat in optione credito/ris quẽ vellet cõuenire debitorẽ vel fideiussorẽ: hodie nõ: qõ dic vt. ℣. de fideiuss. c. ij. in prima glo. k ¶ Jn demnẽ. ꝛ sic sentiebat dãnũ vñ pmũ merebaꝫ: qõ esse nõ debet. ℣. de fideiuss. c. ij. vbi de hoc. l ¶ Juramẽ/ti. xxij. q. j. c. vl. ℣. de iudi. nouit. ver. postremo. de elec. venerabilẽ ꝛ idẽ in aljs criminiby ecclesiasticis q̃ no. ℣. e. ti. cũ sit. (fa. ꝙ no. de purga. ca. nos inter. Jo. an.)
Ad. m ¶ Premissa. que semp censurã habet ꝑcedere. xij. q. ij. Indigne. xxiij. q. iij. de illicita. de sen. excõ. sacro.
n ¶ Teneꝫ. ex tribus tenebaꝫ: de iure cõi: ꝛ pacto: ꝛ vinculo iuramẽti. ex vltimo cozã ecclesia cõuenit: vt ꝺ vides. (adiectio igitur iuramen/ti mutat fozũ. sꝫ cut ꝛ quandoq; validat contra/cẽũ. ℣. e. ti. ó pac. q̃uis ℣. de iure/iurã. licet. quan/doq; nil operaꝫ ℣. de reg. iur. nõ est sm Joh. mo. et Archi. ꝺ am/bo sic ad litterã loquunt. ꝛ fa. ꝙ post Hostiẽ. scri psi de oz. cog. rũ am. sup vlẽ. glo. Jo. an.)
Ad.

¶ Exceptionis pemptorie seu defensionis cuiuslibet ꝑ/cipalis cognitionem negocij contingentis: q ante litem contestatam obiectus. ¶ (Nisi ó re iudicata ℣ transacta seu finita excipiat

respondere: ecclesiasticã exercere censuram. ¶ Jnfaci/us, vlij. Judex secularis qui vult clericum compellere ad debita etiam liquida soluenda per ecclesiasticũ iudicem desistere compellat. Jo. an.

a Seculares iudices: qui (licet ipsis nulla cõpetat iurisdictio in hac
b parte) psonas ecclesiasticas ad soluendũ debita: sup quibus cozam eis ꝛtra ipsas earum exhibenꝫ littere: vel ꝑ/batiões alie inducunꝫ: dam
f nabili ꝑsumptione cõpellũt a temeritate huiusmodi: per locozũ ozdinarios: cẽsura ecclesiastica decernim⁹ compescendos. ¶ dẽ. Bastone iuramenti tactus vt illud ser/uet cozã iudice ecclesiastico cõ
g uenit. Jo. an. ca. III

h Um. C. laicus ꝑ q̃ solutus certã pecunie q̃titatem in qua pro eo te fideiussorio

i nomine obligaueras: te ser/k uare recusẽt indemnẽ: cõtra iuramentum a se prestitum te mere veniẽdo. ¶ Jpsum corã ecclesiastico iudice: ad cu/l ius fozum ratione iuramenti causse hmõi cognitio noscitꝫ p tinere: de iure poteris conue nire. ¶ Et ipsum monitio/m ne premissa: per censuram ecclesiasticam: ꝙ te super pre/n dictis (vt tenetur) seruet indemnẽ: preuia ratione compellat. ¶ Victis contestatione. ¶ Innoce. iiij. in concilio Lugduneñ. ¶ Peremptoria lite cõtestata non ꝑdit nisi sit de re semel finita. Jo. an. ca. I

• p

q ante litem contestatam obiectus. ¶ (Nisi ó re iudicata ℣ transacta seu finita excipiat

Ad. Exceptio: ꝑtionis p emptorie. Diuisio Ponit regulã in cuiꝰ vtere exceptionẽ inse/rit ibi: Nisi. quã regulam exagge/rat. ibi: Licet. sm Jo. mo. Et incipe cõstructũ ibi obiect⁹. Jo. an. o ¶ Per/emptorie. de peremptoriis ꝛ dila/toriis dic vt no.
℣. de excep. c. exceptionẽ. in prima glo. Et est peremptoria que intentionẽ agentis ꝑimit: vt pactũ de ꝓpetuo nõ petendo: ꝛ exceptio doli mali: ꝛ iuramentũ de non agẽdo vl' accusando. ff. ó excep. l. j. ꝛ. iij. ℣. ó ac. ventes. Peremptoria
p ¶ Defensionis. differẽtiã facit inter exceptionẽ et defensionẽ. pactũ em̃ de nõ petẽdo siue iuramẽtũ ipso iure tollit naturalẽ obligationẽ sicut numerario: sꝫ nõ ciuilẽ ipso iure. sed ope exceptiõis illã elidit. ff. de solu. stichũ. ℣. naturalis. Jnstl. ó excep. ℣. preterea. Defensiões ꝓprie dicũt q̃ ipso iure actiões tollũt: vt solutio: acceptilatio: qz solutione el⁹ qõ debeꝫ ꝛ acceptilatione ois obligatio tollit. Jnstl. qui. mo. ob. tol. in princi. ꝛ ℣. trez ꝑ acceptilationẽ. Itẽ renũciatio dicit põ defensio: ó renũ. sup ℟. vij. q. j. cꝫ periculosum. de elec. cũ inter. hmõi em̃ defensiones nõ ꝓprie dicunt exceptiões cum nõ excludant actionẽ: qz nulla est ibi actio. ff. de excep. l. ij. Differentia defensionis
Licet large exceptiones dicunt qz excludũt agentem sm Ber. (de hoc plenius in Specu. de excep. ℣. j. Jo. an.)
q ¶ Obiectus: Jd est obiectio. (Innocẽ. exponit. id est exceptio emptoria. Sed nõ placet põderato constructu. Johã. an.) r ¶ Judicata. C. de re iudi. l. vl/ti. s ¶ Transacta. C. de transac. causas. (et. ff. de cõ/di. inde. eleganter. ℣. si quis post. vbi glo. alle. hanc de/cre. Joh. an.) t ¶ Finita. sufficiebat hoc dicere ꝙ omnia cõphendit vt dixi in prin. (requirẽ materiã hu/ius glo. ple. in Specu. de excepti. ℣. dicto. in viti. char. per totum. quoz aliqua hic ꝓsequit Archidi. Jo. an.)
Ad. Ad. Ad.

Ad. ꝛ q dicit iudicata. dic fm Ber. ab eo cui iudicādi ius fuit. (ff. de re iudi. l. iij. §. cōdemnatus. ff. de pe. vel rel. §. fi. ff. de bo. pos. nō putaui. §. nō queuis. vnde si non fuit iudex nō tenuit eius sententia. de iudi. ar si clerici. cū concor. Idem si erat excōmunicat⁹ vel scismaticus nō habens gratiam sedis apostolice. de of. ordi. q sedem. de elec. quia diligē. tia. de hereti. excōlecamus. §. credentes. de sen. excō. nouerit. de excōlecato tū dic vt dixi ō re iudi. ad pbandū. de quo hic Archi. Item requirit q iudicatum sit seruato iuris ordine. alias secus. ij. q. vj. §. diffinitiua. vbi ergo lata est sentencia a suo iudice non impedito ꝛ iudiciario ordine obseruato procedit q hic dicit etiam si contra ius litigatoris lata fuerit. ex quo nō appellauit. ē. de re iudi. cum inter. Johan. an.) transacta bona fide vt transactio teneat. ff. de pac. tres fratres. finita per cōsensum vel longo silentio. (non intelligas de pscriptione licet Hosti. hic contra et male: vt patet. C. ō pscrip. long. temp. l empto⁹. et vide in Spe. predicta char. *. sed certe. vbi dicit Guil. q curia romana hoc non recipit q pscriptio ante litcōtesta. possit opponi. quidā dicunt silentiū emologationis arbitrij ex quo paratur actio et exceptio. C. de arbi. cum antea. de hoc. ē. de arbi. per tuas. Alij dicūt silentium illius qui appellauerat a sententia quā appellatione deseruit silēdo vel nō prosequendo: sed istud cadit in primam exceptionem. scilicet de re iudicata. Jo. an.) Et sumpta fuerunt hec verba (que ponit glo. dicebat autem Johā. mo. Iudicata efficaciter transacta firmiter finita irrerractabiliter. Jo. an.) ff. ad se. con. tertul. l. j. §. vl. ff. de ver. signi. transacta. ꝛ. l. sequen. ꝛ q dixi finita consensu potest intelligi p iuramētum delatū a parte parti: quia tale iuramentum maiorem habet auctoritatē q̄ res iudicata ff. de iureiuran. l. ij. §. de iureiuran. ꝛ si christus. ibi omnis controuersie ꝛc. ꝛ post tale iuramentum nihil est querendum. ff. e non erit. §. daro. ad hoc de accu. venies. merito ergo ista cōtestationē impeditur. obligatio em̄ semel extincta ꝛc. ff. de solu. qui res. §. aream. de cōse. dist. iij. queris. C. de remiss. pig. cum ex causa. nec intendit papa litres sopitas per sua suscitare rescripta. ē. de rescrip. nōnulli. ꝛ rescriptū imperatū tacito de re iudicata a qua nō est appellatū non tenet. C. sen. rescin. nō pos. l. impetrata. ꝛ p trāsac. a lite recedē. C. de trās. ac. frarris tui. ꝛ. l. causas. de trāsac. c. j. Item si per iusiurandum vt dictum est finitum sit negocium restaurari non debet: ideo ista litis cōtesta. impediunt. Sz pone dicit q sententia non tenuit: puta quia iudex nō fuit qui eam tulit: vel q transactio dolo facta fuit: vel nō fuit iure finitum negocium nūquid audiēdus est? Et dic q sic fm Ber. vt patet per p̄dictas leges. ff. ad ter tul. l. j. in fi. ff. de verbo. sig. transacta. quia p iudicialia sunt ista ꝛ prius tractanda. de ordi. cogni. tuam. Sed pone opposita est res iudi. vel transactio. vel q finita est res ꝛ de hoc bene constat quomodo pnūciabit iudex super principali non potest pnūciare. quia sup eo non est actum. nec sup eo lis contestata. ē. vt lit. nō cōtesta. per totum. ꝛ de qua re. ꝛc. ff. de iudi. de qua re. de can. pos. cū ecclesia. ꝛ. c. sequē. Dic fm Ber. q nō pnū/ciabit sup principali: sed super excep. rei. iudi. hoc modo: quia data fuit petitio. petit talis rem talem a titio quē dicit ad se pinere ꝛc. cui fuit exceptēdo responsuz q cum alia vice super ipsa petitione iudicatū fuerit cōtra ipsum: nō est vlterius audiendus cōtra sententiam a qua non fuit appellatū: iudex (de hoc in Spe. predicta char. ꝛ ibi videas opiniones Joff. que videt melior. saluo q ibi dixi. scilicet vt iudex pnūci/et sic: Le ad agēdum non admitto ꝛ nō admittē/dum fore pnunclo. Jo. an.) contestata lite super illa exceptione (vide q no. de offi. dele. prudentiam. §. vj. in glo. ij. Jo. an.) ita pceder. q constitit super eo q capitulū petit q et obstat res iudicata a qua non fuit appellatū: diffinitiue pnuncio ipsum super illa petitione nō esse vlterius audiendū sibi perpetuū silentiū imponendo. (si em̄ hoc fieri potest vbi actor pbault intē/tionem ꝛ reus pemptoriā. fortius vbi solus reus pbat. Joh. an.) ad hoc de accu. veniens in fi. (fa. q no. pj. q. j. christianis. ꝛ. ē. de renū. super hoc. in vlti. glo. Johā. an.) vel poterit delegat⁹ dicere pnūcio litteras non valere. In his tribus casibus fm Ber. turius vide proponere has tales exceptiones lit. cōtesta. q tūc a principali debito absoluet. a Litigator. reus scilicet. b Impediat. ergo per talem exceptionem nō fit lit. cōtesta. alias nō requireret an impediret vel nō. J. c. pxi. c Dicat. exceptionē pemptoriā oppo/nendo vel nō sequat absurditas de dilatoria que venit ante litem cōtestatā. d Obtentū. No. q pemptoria inter dilatorias proponēda nō est. quia alius est ipsarum effectus altera differt altera perimit. In peremptoria enim habet precedere actio: cui opponat ipsa exceptio. ff. de excep. l. ij. Berū. Scias autē q omnis exceptio peremptoria que perimit litteras ꝛ gratiā opponit: ꝛ ante litis cōtestationē ꝛ post si litteras tm̄: ante litis cōtesta. C. de excep. l. vlti. de hoc vide per Innocen. et Hosti. ē. de rescrip. cōstituto. e Exposi/ta. videbat contrarium. quia eadem ratio ꝛc. ē. de rescrip. super litteris in fi. sed non est verum: quia fm id iam omnis peremptoria exceptio veniret in vim dilatorie: et si de replicatione dixisset: nihilominus litteras habuisset vt ibidem recitari soler. (Item cum actor nō teneatur in libello de exceptione rei facere mentionem. vt no. Innocē. de libel. obla. c. vlti. multominus in rescripto. q pcedit libellū fm Archi. et Jo. mo.)

Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad.

Per exceptionē peremptoriam nō fit litis contestatio

Job Jo. an. ca. II

S lato ab actore libello: a ex parte rei exceptio peremptoria proponatur: nequaq̄ per hoc litis contestatio in/

Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad.

Diuisio

J oblato. Primo ponit decisionē. Scō cir/ca illam declarationē annectit. ibi: Immo. exceptionem interserēs. ibi: Nisi Do. Emanauit decre. hoc ad declarationem eorū que no. Hoff. de elec. duduz. ij. J. de do. ꝛ contu. pur. ꝛ que ibi Hosti. et Ab. de ap. cū causam. ꝛ de excep. cū venerabilis. ꝛ. ē. c. pxi. et Guil. in Spe. de lit. presta. §. nunc dicamus. *. sed nunquid per exceptionē. (Et de excep. §. viso. ver. sed nūqd. ꝛ re probat q renere videbat Accur. C. e. ti. l. vna. i vl. glo. Jo. an.) f Libello. q est de substātia iudiciarij ordinis. iij. q. iij. offerat. ē. de libel. obl. c. j. qō dic vt ibi. (et in Clemē. sepe. ō ver. sig. in glo. dat p hoc. Jo. an.) g Peremptoria. de dilatoria nō sic dubitabat: q p eā nō rūdet sic petitioni: ꝛ q de sua natura cōtestari onē pcedit: vt dixi. ē. c. pxi. h Proponat. simplciter et solū in modum exceptionis: vt J. dicam.

a Facta. Dicebant quidã cõtra: ꝛ videbaꝫ opinio eorũ ꝓbari p decre. de dolo ꝛ cõtu. put. de ap. cum causam. vtrobiq; videꝫ cõtestata lis p exceptionẽ ꝓscripti onis. de excep. cũ venerabilis. per exceptionẽ ꝓmurati/ onis. ō testa. Raynucius. per exceptionẽ annalis ꝓscri ptionis vsucapt onis ꝛc. Irez in/ stituta actione ꝛ opposita perem ptoria exceptio/ ne videtur esse iudicium. ff. de iurer. actio. si fi/ lius. §. exceptio/ nibus. Sed con trariũ est verũ ꝛ hoc tenebãt oẽs supradicti docto res: qõ optime ꝓbat lex dicẽs qõ qui vult excepti onẽ doli ma/ li opponere que comperit ex trãi actione ante litẽ cõtesta. facta q incidit in trans/ ac. ante litem cõ testa. id facere debet. ff. de cõdi. inde. elegãter. §. penul. Item per litis cõtesta. ordinaꝫ iudiciũ: p perempto/ria exceptionem destruiꝫ. sed eadem res duos effectus cõ/ trarios non potest parere. xxvj. dist. deinde. §. de bap. malores. ff. de solu. qui hominẽ. pbatur idem expressus §. c. ꝓxi. si enim per pempto/ria exceptionem non debet impediri vel retardari litis contesta. ergo per eam nõ fit alias non pcessisset questio. Ad contraria respondetur hoc modo: aut reus directe respõdet libello: puta cum petunt ab eo. ꝑ. ex causa mutui. dicit se non teneri. ꝛ petita fieri nõ debere: cum pactum de non petẽdo p/ petuo sibi factum fuerit ꝛ tunc facta est litis cõtesta. ꝛ

Additio sic intelligunt contraria. (ꝛ sic intelligaꝫ q no. Accur. in auc. de exhi. ꝛ intro. §. sancimus. ℟. suscepto. in glo. sez coll. v. formaꝫ em ibi questionẽ in eo qui excipit ne/ gatione premissa. licet in solutione videat generaliter loqui. Jo. an.) Aut simpliciter excipit de pacto ō non petendo ꝓscriptione vel alia peremptoria: ꝛ tunc non intelligaꝫ facta vt hic. Idem si excipiendo ꝓponeret se non teneri respondere libello: ex eo quod factuz fuerat sibi pactum de non petendo ꝛc. ad hoc de dec. duduz. ꝛ in isto casu solemus vocare exceptionẽ intentionis ex clusionẽ. sed quando opponit post litis cõsta. vocat actionis exclusio. ff. de excep. l. ij. in ꝓin. Et hic adde qõ dixi. §. de regu. iur. exceptionem. b Impediũr. s. c. ꝓxi. c Oportebit. de necessitate iuris: quia alias ꝓcessus habitus. (etiam de consensu partium ſm Ad. Archi. qui hic tractat id quo dixi. §. de offi. delega. de causis super fi. ij. glo. Johan. an.) post talem exceptionem non valet. cum lis contestata non esset. §. vt lit. nõ contesta. per totum. sicut nec per positiones ꝛ respon/ siones fit lis contesta. §. de elec. dudum. §. de litis con testa. c. vno. Johan. an.

Diuisio. S I de calumnia. Diuidit quia cõtinet tria dicta que parent in rubro. Secũda pars. ibi: Propter. Tertia. ibi: Quis. Do. Emanauit ista decre. ad declarationem eorum que no. Bern. de iureiuran. ex litteris in vlti. glo. Innocen. et Hostien. §. co. litteris. Abb. §. eo. c. j. Bull. in Specu. telligiꝫ esse facta. Immo a
ea non obstante (nisi sit de il/ b
lis exceptionibus que litis
b contestationem impediunt)
c fieri oportebit eandem. De c
iuramento calũnie. Quinq;
facius. viij. Tria dicit. Primo q; non est de substantia
q; statum post litem contesta
tam iuretur de calũnia. Se/
cũdo q; nõ annullat proces/
sus: licet tacite omittatur ca
lumnie iuramẽtũ. Tertio pr
cipit q; in spiritualib⁹ simul
de calumnia ꝛ de veritate in
retur. Jo. an. ca. I

S I de calũnia seu de ℣itate dicẽda: in primo litis ex/ordio nõ iureꝫ (vt debet) poterit postmodũ in qualibet parte litis iurari: cũ hmõi iuramenta prestari ab initio de substãtia ordinis iu diciarij nõ existat. Pro/ e
pter omissum q; tacite in to/ f
ta causa calũnie iuramentũ: iudicialis pcessus als fact⁹ g
legitime non est nullus: nec h
etiã annullãdus. Quis i
in causis spualib⁹ (in q̃bus debet de veritate dicẽda iu/ k
sed cõtrariũ est verũ: vt hic vides. ꝛ sic pdictoz doctorum cõprobat opinio. Et de iuramento de veritate vt debeaꝫ casus de iureiurã. ex litteris. (sed quidã respon/ Ad.
debãt ad illã q; ibi extraordinarie peretbaꝫ illius iuramenti pstatio. Jo. an.) ad hoc. §. de fi. instru. cũ Johãnes. ver. verũ. ꝛ j. de testi. ꝓsentium. ad ℟. ff. de dãno in fec. q̃ bona. §. penul. nec em semp ordinẽ scripture servam⁹. ff. de solu. l. nec ordo. ꝛ §. de rescrip. causam q̃. (ꝛ vide q; dixi. e. ti. cũ dilecta sup. illij. glo. Jo. an.) ꝛ cũ Ad.
in totũ tacite omittaꝫ: vt. j. ꝓxi. rũso. multoforius ad tempus. Ad contraria respõde verũ esse id fieri debere: vt dicit hec littera: sed si nõ fiat: nõ ꝓpterea vitiaꝫ qz aliꝫs iuribus sustineꝫ vt dixi. ꝛ facit qõ no. §. de spon. du. tua. in vlti. glo. (ꝛ j. de regu. iur. q̃ cõtra ius. Joh. Ad.
an.) pdicta lex pomponi⁹. §. rati. in alio casu loquiꝫ et est illud: qz p cõtestationẽ litis factus est pcurator dominus litis. §. de pcu. c. j. co. li. g Propter. decla/ rat qõ no. §. de testi. tuis. in vlti. glo. C. de iura. calum. l. ij. §. sed quia. h Tacite. expresse vero remitti nõ poteſt. (vide ō fo. cõpe. si diligenti. in glo. pe. Jo. an.) Ad.
C. de iura. calũ. l. ij. §. sed quia. nec valet cõsuetudo de ipso nõ prestando. de iuramẽ. calum. ceterum.

i Tota causa. nedum in principio cause: vt. §. ꝓxi. responso. k Legitime. pura libello dato litis. con/testa. ꝛ iudice sentẽtiante in scriptis: sedendo ꝛ p se re/citando: qõ dic vt. §. de libel. ob. c. j. j. de sen. ꝛ re iudi. c. vlti. ꝛ nõ die feriato. §. de fer. c. vlti. Jo. an.

l Annullãdus. approbata est q̃ opi. Ja. bal. Joh. Cre. Pilet. ꝛ sequaciũ q; ℟ dixerãt: qz cũc demũ exactũ ꝓstari debebat. ff. ō no. ope. nũ. ō pupillo. §. q; opus. ff. de iureiurã. iusiurandũ. §. qui ius. ad hoc. ff. de ꝓcura. filiusfa. §. veteranꝰ. C. e. ti. ita demũ. ꝛ ad hoc. §. de p/ba. quonia cõtra. vbi de iuramento nil dixit. Et repro bata est opi. Azo. ꝛ Mar. quib⁹ cõsentit Hostl. §. co. ceterũ. ꝛ in pdicta decre. tuis. dicẽtes q; etiam si tacite omitteretur nõ valeat iudiciũ: id est sentẽtia. ij. q. vj. §. diffinitiua. C. de sen. ꝛ interl. om. iudi. plaram. quã in/rellige cũ fuit exactũ: ꝛ p eis faciebat pdicta decre. ceterũ. ꝛ pdictus. §. sed qr. vbi videꝫ q; ex dissimulatiõe

etiā non posslt omittl sed expone ibi simulatiōe. s. cū sl/mulant se nō calūniose agere: vt ibi dicit Accur.

a ¶ Juramentū. s. eo. tl. c. ij. Et erat rō: qz in spūali/bus plumebaꝫ q semp esset deus in memoria: z sic nō calūniarent litigātes z hoc ꝓbat lra sequens. Redde/bat Jnno. in ꝓ/dicto. c. tres rō/nes. Prima qz rigor in spūali/bus nō seruaꝫ. ō do. z contu. c. j. Scōa qz lz iura mētū nō sit pec/catū cum ex fre/quēti turatiōe se pe sequit pcrīm. s. de iurelurā. z sl christꝰ. maxie cū de crudelita/te sit hoc sacrm. Tertia qz ꝟ iura mentū est a ma/lo nō credēdis: ō elec. signlficastl. sed parū valent he rōnes: cū z in ciuilib⁹ locū ha/beāt vt p te vi/des. b ¶ Jn ipsis. z sic equū fuit ex quo cessa/bat cā: cessaret z constituto. s. de ap. cuz cessante.

rari) canones nō indicāt ali/
a cui calūnie iuramētū: nos tū/
(quia frequēter calūniari vi/
b demus in ipsis) vtile reputa/
mus: qō simul (sicut pleriq⁹
b obseruāt) tā de veritate dicē/
da: q̄ ō calūnia (vt via ꝑclu/
daꝫ calūnijs) iurari debeat
e in eisdē. ¶ dē.

¶ Jn cā appellatiōis iurari debet de calū/nia et veritate dicēda. ꝙ pri/mo. Secōo ꝛ ꝙ ꝓcurator de/putat⁹ post iuramētū calū/nie tur abit de calūnia. Ter/tio ꝙ iudex ex hoc videt exigit iuramētū malicie cētā si de calūnia vel veritate iura/tū sit. Jo. an. ca. ij.

W appellatōis cā q̄ q̄
f in principali iuratū fuerit: ꝑ/
g stari iubem⁹ calūnie iuramē/

tū: z idē in iuramēto de veri/
b tate dicēda volum⁹ obserua/
t ri. ¶ Ꝓcuratores q̄z⁹ qui
k post iuramētū calūnie depu/
tanť: teneri volum⁹ (vt calū/
m nia viteť ab ipis) ad subeun/
n dum hmōi iuramētū: etiā si
a suis dūis quid ponere aut
rūdere seu agere debeāt sint
p instructi. ¶ Jn omnib⁹ au/tem causis: nedum ante: sed
etiā postq̄ lis fuerit cōtesta/ta: siue de veritate siue de ca
lūnia sit iuratū in ipsis: po/test iudex a partibus exigere
q iuramentum malicie quoti/ens viderit expedire. ¶ dē.

¶ Ꝓcuratore habente specia/lem mandatum iurat de calū/nia. Jo. b. andrec. ca.

¶ Ullam tibi iudex III

chidi. q ibi dixi. Jo. an.) g ¶ Juramētū. z de ca/lūnia iurari debet statim post lit. cōtesta. vt. s. c. ꝑxi. No. ḣar. q facīda est lit. cōtesta. in cā appellatiōis. ō ḣ no. s. de testa. c. Raynaldus. ꝛ. dilectus. Jo. an.

h ¶ Dicēda. sl talis est cā in qua iureť de veritate: vt in fl. c. dicit.

l ¶ Procura/tores. Emana/uit ista. ꝛ. ad de/claratiōe glo. ꝑdictarū Jnno. Hostl. Guil. in Spe. c. tl. §. sec̄/tur. in fl. z eius hic approbatur opl. et reprobaꝫ opl. Hostl. q̄ te/nebat ꝯrīū. (vl/ de Accur. in au/tē. principales. C. eo. tl. in. j. glo. Jo. an.)

k ¶ Post. hec erat dubitatio: qz non videbaꝫ bis iurandū. C. e. tl. auť. hodie.

l ¶ Deputanť ab ipsis ꝓncipa/libus. vel a pcu/ratorib⁹ q̄ post lit. cōtesta. sub/stituere poterūt s. e. tl. ō pcu. c. j.

m ¶ Ab ipsis. No. q lz pcurator iureť in aiam dñi. xvij. q. iij. meruēres. c. dī. optarū. lxiij. dī. tibi dño. vbi de hoc. z. s. e. ll. de elec. pcurator. sacrm tū calūnie z in aiam dñi z in ꝓpria ꝑbet vt hic vides: als aūt quare iurarer: ex q̄ dūs iurauerat: z in ḣ casu nō est necessari/um spāle mādatū. de syndico vero dic vt. s. e. in pncīpalis. (de ḣ in Spe. e. tl. §. ij. ꝛ. sed nūqd heres. z ibi In ver. se. no. q̄d sl iudex muteť. c ꝓ Accur. in. l. ij. C. eo. tl. in ꝑn. Jo. an.) n ¶ Juramētū. No. ad questionē qua querit: an heres vel successor teneaꝫ iurare: ex quo defunctus iurauerat. Et dic q̄ sic ꝑ hāc lrām z p au/tē. C. eo. tl. principalis. z p. l. ff. de dā. infec. qui bona. §. pe. potuit em defunctus habere bonā fidē: z heres vel successor malā. ff. de accusa. sl cui. C. de re. credi. genera liter. j. rūso. lz quidā cōtra q̄ heres z successor cadē p/sona cū defūcto censenť. in auť. iusturā. qō a morīente pśta. §. ij. o ¶ Instructi. in ḣ casu recitabāt ꝑdicti doctores nō debere ꝓcuratorē iurare: qz q̄ facīt ꝑ alīū tē. ī. de reg. iur. q̄ facit ꝑ alīū. p ¶ Jn oib⁹. declara tur p ḣ qō no. s. de testi. spo. lras. in glo. antepe. z ō p ba. c. ij. z reprobaꝫ qō no. de testi. pnūtū. in glo. iuramē/tū i fi. (z q̄ no. Guil. in Spe. e. tl. §. j. ꝛ. scōm Jo. an.) Ad. q ¶ Malicie. licet ergo ex quo iuratū est de calūnia amplius in eadē causa de calūnia iurandum nō sit: vt C. e. auť. hodie ab eodē. z. s. ꝑxi. rūso. de malicia tū de ne iuraꝫ: puta cum suspicaꝫ iudex q̄ malicīose ꝓpona tur exceptio: peraꝫ dilatio. (alia exempla vide in Spe cu. e. tl. ꝑalle. ver. secundū. Jo. an. ad hoc de excep. pa/storalis. de testibus vltra tertiā. C. de fide instrumen. l. vltī. ꝛxx. q. v. iudicantem.

N Ullā. ¶ Quia breue est non diuidit. Do. Ema nault ad declarationem eorum que leguntˇ z no. C. e. tl. l. ij. §. sl aūt. (z. ff. de ꝓcura. nō solū in ꝓncī. et Ad. ꝟ iij

in fl. z ver. pone. vbi etiã no. de procurato. dato in rẽ suã. Jo. an.) abfuerit. z per Bernũ. ẽ. c. c. ij. z. c. ceterum. z p Jnno. et Hostl. ẽ. c. cum causam. et p Hugl. in Spe. c. ti. ẽ. restat. ẽ. qd ergo. Jo. an. a ¶ Jniuriã. quã si Ad. inferret iudex nõ esset. ẽ. de ver. signi. fozus in fi. (q ex ponas vt ibi no. Jo. an.)

b ¶ Aduersarij. z sic erat procurator singularis pone: de syndico eĩ vniuersitatis vel collegij nõ dubitam⁹ quin turet. ẽ. eo. in ptractandis. z. c. sequen.

c ¶ Juramentum: dicũt qdaz q olim procuratores indifferẽter iurabant. ff. de dam. infec. q bona. ẽ. pe. sed fuit postea statutum q solũ principales persone turẽt ff. eo. ti. l. ij. ẽ. si autem. z. ẽ. c. ti. c. j. qõ verum est nisi procuratores habeant specialem mandatuz vt hic. ff. de iureiul. l. iusiurandum qõ ad pecuniaſ. Alij dicebant q procurator pzluati etiam cũ spãli mãdato ad iurã dũ nõ admittit̃ p prima iura. sed q non expedit iura corrigi: vt. ẽ. c. ii. d electo. cũ expediat. dic. l. qui bona. nõ esse correctã sed loqui in casu decre. isti⁹. ſ. cũ habeat procurator spãle mãdatũ. Alij dicebãt q cũ procurator per litis cõtest. factus sit dñs litis poterat de calũnia iurare: qõ verũ nõ est. (supple inquãtũ cõtingit dñm Ad. Jo. an.) nisi habeat ad hoc speciale: vt hic vides.

Diuisio ¶ Requẽs. Hec est no. decretalis z due sũt partes. Jn prima premittũ z cõstitutionis causa. Jn secũda constitutio. ibi: Statuim⁹. quattria facit. Prima pulcher quãdo obstat exceptio spoliationis in ciuilibꝫ z criminalibus. z tempus pbandi z penã nõ pbantis. Scõo soluit scholasticam dubitationẽ. ibi: Soler. Tertio certo casu phibet exceptionẽ. ibi: Ad hoc. Jo. an. Hãc decre. qdã intitulabãt olim sub titulo de excep. alij sub titu. de restl. spo. z bñ vt hic vides. Jo. an. d ¶ Frequẽs. equũ fuit ergo super hoc ius pulsorũ emanasse. ff. de legi. l. nam ad ea.

e ¶ Circumstrepit: Jd est pulsat vel ledit (molestat vel ex clamosa postulatione currentiũ venit hoc vel circumcirca strepitũ facit ſm Johã. mo.) z sumpta sunt hec verba ex canone. xliij. dist. frequens. f ¶ Calumniose. sic. ẽ. de dolo z cõtuma. finem. (ibi tamen premittit malitiose pponit hic dilatoria. Joh. mo. z Archidia.) g ¶ Exceptioni. spoliationis. de qua. ẽ. dicitum est. h ¶ Intermittit. i. differt. i ¶ Perimitur. de facto intelligas non de iure: q⁹ multi ppter tot impedimẽta z timore expẽsarũ litẽ dimittũt. Et sic exponũt ſm Ber. q exceptio spoliationis dilatoria ẽ nõ perpetua (. ẽ. de or. cog. c. ij. z vl. z ppter h dicit q si ante lit. cõtest. ppositã nõ fuerit postea pponi nõ potuerit: q quidã intelligũt etiam si noluerit euenerit vel ad noticiã deuenerit sup hoc. vide q post Jnnocẽ. scripsi de or. di. cognit. c. ij. i glo. id ẽ ante. z glo. hãc exceptionez ver. est autẽ dilatoria. Jo. an.) nõ ob. l. C. vnde vi si quis in tantam: q licet pretio dominij iurgat cõtrouersie ex illa lege nõ tamen ex interdicto vel exceptione: vt no. ẽ. de causa pos. pastoralis. (in glo. ser nũ qd. Jo. an.) Ad.

a iniuriaz feciſſe censetur: qui b procuratorem tui aduersarij cõstitutum ad causam habẽtem super hoc speciale mandatum admisit ad prestandũ c in ea calumnie iuramentum.

De restitutione spoliatorũ.

Jnno. iiij. in concilio Lugdũn. Jn ciuilibus non admittitur spoliationis exceptio facta ab alio q̃ actore. Jn criminalib⁹ admittit facta a tertio: dummodo sit de tota substãtia vel maiori parte: exceptio pbari debet infra xv. dies alias sit cõdẽnatio expẽsaꝝ. Excipies de spoliatione facta a tertio infra certũ tps a iudice statuẽdũ debet restitutionẽ preteritalias excusabit exceptione nõ obstãte. Ultimo dicitur q agenti super rebus ecclesiasticis non ob. exceptio spoliationis priuatarum rerum. vel econuerso. Jo. an. ca. I

d ¶ Requẽs z assiduanos querela circumstrepit: q spoliationis exceptio e nõnunq̃ in iudicijs calũnioſe ppositã causas ecclesiasticas impedit z pturbat: dum f eĩ exceptioni insistit: appellationes interponi ptingit z g sic intermittit: z plerũq̃ per imitur cause cognitio principalis: z ppterea nos qui voluntarios labores appetim⁹ h vt quietem alijs pparemus: finẽ litibus cupientes imponi z calũnie materiã amputa i re. ¶ Statuimus vt in ciuilibus negocijs spoliationis k obiectu: q ab alio q̃ ab actore facta pponit̃ iudex in pncipali pcedere non postponat. Sed si ĩ ciuilib⁹ ab actore: in criminalib⁹ aũt se spoliatũ reus asserat a q̃cũq̃ in l ofra quindecim dierũ spaciuz m post diẽ in quo pponit̃: qõ in pemio huius libri. Jo. an. l ¶ Statuimus. hic fit interpratio canonũ antiquorum de hac materia loquentiũ. m ¶ Actore. hoc erat intiqũ q reus exciperet contra actorẽ de spoliatione facta a tertio: cũ in hoc nõ deliquerit actor: z ideo factum alterius sibi nõ debebat obesse. C. de inoffi. testa. si quis suo versus fi. z. ẽ. de regu. iur. nõ debet. z peccata suos teneãt auctores. C. de pe. sancimus. ẽ. de his q̃ fi. a malo. par. ca. c. quesiuit. z reciat h Ber. se nõ meminisse vel disse aliquẽ excipientẽ sic in ciuilib⁹. n ¶ A quocũq̃. Ecce differentia inter criminalẽ causam z ciuilẽ vt in ciuili nõ opponat spoliatio facta ab alio q̃ actore. Jn criminali sic cum moderatione que sequit̃: z rões infra sequẽtur. o ¶ Quindecim. artat tempus pbandi q⁹ maliciose septus pponebat̃ talis exceptio: vt. ẽ. dicit: sic in exceptione excõtcationis. viij. dies sunt dati. ẽ. de excep. pla. (hic adde q ibi no. in glo. licet eĩ in princ. Tamen hic Jo. mona. z Archidia. tenent q ibi repro bant. Dicunt eĩ terminũ prorogari posse. Jo. an.) ad. Differentia inter crimiales z ciuilẽ

p ¶ Proponẽ. q⁹ dies illa nõ cõputabit̃ in. xv. sic dies in quo ponitur excõtcationis exceptio. ẽ. de excepla. sic dies in quo caurũ premittit̃ z in quo sistere in iudicio oporteat non cõputat̃ in vicena milia passuũ. ff. si quis cau. l. j. sic et dies ptentationis literarũ cũ committit̃ causa infra certum tempus decidenda. ẽ. de appel. super eo. ij. vbi de hoc: secus in decem diebus qui dantur ad appellandum in quibus tempus sententie Nota

platiõis cõpetak. ij. q. vj. biduum. vbi de hoc. s. de re iudi. q ad cõsultatiõe. Archidi. alle. s. eo. tit. auditra. ver. mandam⁹. s. de cle. nõ resi. qualiter. xvij. q. ij. pti/dem. ver. ammonem⁹. ij. q. vj. ppter. lxxxvij. di. perla/tum. iij. q. v. c. j. xxxj. di. tenere. lxxxij. di. ppositi. Johan. an.) z vlti/mo istoz. xv. de rũ. pbari poterit exceptio. sic. ff. ad. l. iul. de adul te. l. pater. §. sex/aginta. z. l. is cui us. §. ex senatus consulto. z põt peti bonoz̃ pos sessio infra centesimũ diẽ: z centesimus in eo nu/mero computet ff. de succes. edic. l. j. §. q dicim⁹. simile. ff. de ver. signi. q ante kalendas. Jo. an.

a Asserit. s. se spoliatũ i ciui libus ab actore: in criminalibus a quocũq. Jo. an. b Alio quin. s. si infra illud tẽpus nõ p/bauerit.

c Taxatiõe. de qua dic vt. s. qđ metus cau. c. vlti. in glo. que incipit vltra quã. B.

d Puniendus. pena arbitraria: ex quo nõ statuit hic certa pena. de offi. dele. de causis. ff. de iur. delt. l. j.

Ad. (Idem Host. Jo. mo. et Archi.) e Substãtia. interpretat. z exponit hic papa canones illos. iij. q. ij. oporter. z. ij. q. ij. nullus vbi sunt hec verba. Ridiculũ em videbat q criminaliter accusatus accusatorem suũ per exceptionẽ spoliationis rei modice z vilis ab accusatione repelleret: z est simile qđ dicit lex q tutor a tu/tela excusari nõ potest ratione cõtrouersie que est inter ipsum et pupillũ suũ: nisi forte de omnibus bonis aut plurima parte bonoz̃ sit cõtrouersia. ff. de excusa. tu/to. l. ppter vtrem. instit. e. ti. §. item ppter litẽ. licet illud

Ad. iure auc. immutatũ videat. in auc. vt hi qui ob. se ha. perhi. res mi. §. ij. iij. et. iiij. coll. vj. (vnde sumpta ẽ au ten. minoris. C. qui. da. tu. pos. tamen vt dicit Host. ra tio legis abrogate durat z allegari potest. de hoc ẽ iu/di. nouit. ver. nec illud. in. j. glo. Dicit autẽ Job. mo. q equa fuit hec interpratio cũ accidentia subiecta nõ de/nominent nisi adsint in toto vel maiori parte alle. ff. ẽ leg. iij. l. legatis seruis. §. si vnus. z remittit j. de ver. si gni. sicut. Job. an.) f Arertio: Jd est ab alio q̃s ab accusatore. iij. q. j. episcopi. z. q. ij. cũ ecclesie.

Ballejus indulgẽdũ nõ est g Tempus. arbitrariũ ex quo certum non statuit vt dixi. s. h Sic. s. spoliatus. i Eludat. ma licijs autẽ indulgendũ non est. s. qui ma. accu. pos. si/gnificante. cũ suis cõcor. k Quod. s. q iudex ter/minum statuat. l Estimamus. z alij estimare de bent. s. de re iudi. in causis. z sic cõpellitur aliquis age re. (xvij. tales casus no. hic Host. quorum aliquos no. Accur. C. vt nemo inuitus. l. vna. Et ponit pmo quat tuor in psonis quibus periculũ imminet si non agant vt tutoribus z curatoribus. C. arbi. tu. l. nomina. z de admi. tu. l. debitoribus. Scõo negociorum gestores si sint cognati dñi absentis. z facile sit eis satisdare. ff. de ne/go. ges. si aũt. Tertio pcuratores. ff. mãda. pcuratoribus. z. l. a pcuratore. Quarto administratores ciuitatũ. ff. de admi. re. ad ci. prl. l. vl. §. iiij. z. §. pe. Job. an. Quinto. heres q habet necessevin dicare morte de/functi accusando interfectores ip/sius. C. ad sylla. l. j. Sexto q̃cũq; litẽ prestatus fu erit vel libellum obtulerit. instan re reo. in auc. de liti. §. oẽm. coll. viij. Septimo venditor q excepit habitationẽ domus vendite quã alij locaue/rat. Vñ si inquilinus domũ de/derit. cogit agere p ipm et em/ptor reddere q̃ fuerit cõsecutus ff. de actio. emp. iulian⁹. alias in/cipit inter eũ. §. pe. Octauo ma/gister nauis q insolidũ reddit vectoribus nõ detracto dã no pportionabiliter. ff. ad. l. rho. de iac. l. ij. Nono cogi tur colonus in dõm agere in casu quez habes. ff. loca. cũ in plures. §. messem. Decimo in casu. ff. ne qd in loco publi. l. ij. §. fi. quis in suo. ver. idẽ nerua scribit. Vnde cimo. in casu. ff. dele. j. si sit legatũ. §. fi. Duodecimo. s. de offi. ordi. significault. Tredecimo. in matre q̃ necesse habet petere filio tutorẽ. C. qui pe. tu. l. matris. z. l. cũ a matribus. Quartodecimo in appellatione. de ap. obla te. Quintodecimo. in impedimento numerũ. s. de clã. de/spon. cũ inhibitio. Sedecimo. in nũciante nouũ opus. de no. op. nũ. c. fi. Decimoseptimo. cum actor maliciose tardat reũ cõuenire. pone in scholari de quo no. in pre alle. l. vna. C. vt nemo inuit. quẽ cõuenire intendit cũ pa ratus fuerit ad recessum vt sic se redimat. s. de rescrip. nõnulli. hoc ergo pcaueri debet. de ser. nõ or. c. j. Ad instantiã ergo scholaris bon⁹ iudex assignabit terminum ciui j. quẽ agat. z postq̃s illũ nõ audiet. arg. hic. z. l. dif famari quas alle. glo. z. s. de pba. l. z j. de ap. legitima. C. de re. pig. si ego. ff. de op. le. mãcipiorũ. ff. de cur. bo. dan. l. j. ff. de bo. auc. iud. pos. si seruus. ff. de car. edic. l. iij. §. cause. Jo. an.) ad idẽ. C. de inge. ma. l. diffamari. sed non pcise. sed hoc vt excipere possit: vt hic vide.

m Potuerit. alias nõ debet sibi impugnari. s. e. lib. de elec. cõmissa. s. de ap. ex insinuatiõe. cũ si. n Opponat. intelligit B. hoc qñ inter ecclesiasticas psonas causa vertit. ne sit ptra. s. de or. cog. cũ dilect⁹. vel dic q ibi de tpalib⁹ cõtendebat q̃ ppie priuate dicunt: qz possũt a priuato possideri. res aũt ecclastice vocant h que nõ in laicũ vt decime z alia spiritualia. ff. de le. iij. l. hoc legatũ. z est ratio hui⁹ dicti: qz agens nõie eccla/stico nõ agit suo iure sed nõ ecclesie: vñ sicut pcurator

agēs noīe alleno ō iure suo nō excipit: sic nec. hic ad ℔. ff. de doli except. si pcurator. Itē res ecclīastice sūr publici iurī: iz ō publico ad ꝑuarū ñ fit cōpēsatio. C. ō copēsa. Ad. l. j. ꝛ. liij. (Hostī. remittit ad sūmā. e. tī. §. qñ facīēda. ✻. q̄d si vir. vbi tener Hostī. ꝛ idē Spe. de petī. et posī. §. j. ✻. q̄d si ago. q̄ agēti de mīmo/nio petitorio vel possessorio nō op pōit ꝓiūr spolia/tionē rer. Jo.)

Dlusio D. decī. ℙio casū soluit rōnez ibīdēs ibī: Quia eas. ꝛ duos aliosmodos sūmādī: generaliꝰ dicam sup. liij. glo. Et dicitur decre. hec sumpta fuisse de exua. Clemē. liij. q̄ incipiebat: (cū inter canōicos. iz illā nō vidī. Jo. a ℂ Canonici. noīe ecclīe ꝓ ecclie a/gentis q̄ pūr: vt. ℨ. de ꝓbatio. ex ītis. de ꝓcess. pbē. ex pte. vbi de ℔ cū sī. b ℂ Asserunt. ex ℔ insultat presum/ptio ꝓtra eos que eis verisimiliē obstat: secus si hoc nō ꝓstaret q̄ ille decime essent in alterī parochia: ꝛ fac ad ea que dicam ℣. e. li. de rescrip. c. j. c. ℂ Eundem. clerī/cum: no. litterā: q̄ hoc ius facit ꝓ reo ꝛ ꝓtra actorem: si autem spoliari essent a tertio: ius cōe licet faceret con/tra actorē: nō tamē ꝓ reo: vnde tunc decre. locum habe/re non puto: ꝛ facit qō dixī ℣. de pscrip. c. j. (Vnde dice Ad. bat hic Jo. mo. hic patere q̄ agens restitutorio iudicio ꝓtra eū q̄ iure cōī iuuaī: dz docere de titulo. Vel dicaī q̄ spoliatus petēs restitui ꝫ illū q̄ iure cōī ꝓbaro iuuaī succūbīt: si aliud nō oñdat. Jo. an.) d ℂ Occupasse. in mala ꝑte: alibī in bona. viij. q. j. factus. ꝛ. ℨ. e. li. de ꝓ/cu. si duo. e ℂ Presumanī. No. fm opī. Jo. qui no. xliij. q. j. §. j. q̄ laicus restituturone decimaꝝ petere nō po terat per decre. ℨ. de prescrip. causaꝝ. Bar. bīxeñ. no. cō trarium: cum laici decimas interdū possideāt de facto. Ad decre. illam causam rūdebat q̄ decre. ſpa dicit detī nere: non dicit possidere. satis puto hanc decre. facere ꝓ Jo. vt nisi laicus ꝓbet se legitime assecutum: cum sit cō tra eum presumptio non auditur: qui enim restituīonē petit habet duo probare se possedisse et spoliatum fuisse ℨ. e. c. olim. j. et. liij. Et aliud est possidere: et aliud in pos sessione esse. ff. de acqui. pos. si quis autem: et est simī. ℨ. e. ex transmissa. ꝛ quod ibi no. Hic ergo est presumptio cōtra actorem. ꝛ ius cōe ꝓ reo: possessio ergo ꝛ spoliatio probare nō aduocār: vt fiat restitutio petitorio probato ꝓ reo. ad hoc de cau. pos. cum ecclesia. et. c. cuz dilecī. ff. de rei ven. officiū. ꝛ idē videtur vbicunq̄ factum est Ad. ꝓ reo notorium. de diuor. significasti. (Idem Jo. mo. Et dicit etiam Archidā. hic ꝓ propter fatuam allega/tionem actoꝝ q̄si super notorio papa sic debuit iudica/re. ad hoc. ff. de dol. l. dolo. ff. vt in pos. le. si is a quo. ff. de ac. emp. et ven. l. emptorem. in pīn. ff. de ꝓba. circa. in fi. fa. ꝙ dixī post Jnno. ꝛ Compost. de ꝓsue. cum inē. de prīul. ex renoze. Jo. an.) ꝑterea q̄rīt ꝙ eo probata ipsum in possessione defendat: ad ℔. ff. de supfi. l. j. §. qō aīt. ꝛ. ff. depositi. l. bona fides in fi. f ℂ Ostendatur. ve cōpositio: titulus prescriptionis: pallegiuz: vel aliud si/

a AD decimas quas cano nici sancti Nicolai se b asserunt infra parochiam ec/clesie. B. clerici possedisse ali/c cūdiu: et eis per eundem cle/ricuz spoliatos fuisse neūz debent restitui: nisi euidēt docuerint q̄ earum possessio d nez legitime assecuti fuissent. ℂ Quia eos occupasse initu e ste verisimiliter presumantur cum proueniant ex predīs infra alienam parochiam cō/stitutis. Sitq̄ manifestum f nisi aliud ostendatur eas de g iure cōmuni ad candem eccle/

mille de dona. aplice ℣. de his q̄ fī. a ꝑla. cū aplica. cū fī. g ℂ Ecclesiam. scilicet. B. clerici. Jo. an. Ctor. ℂ Duplex est pusilo ꝓtra actoris ꝓ/ Dlusio maciam. Secunda pusilo ibī: Ad citationē. (Et vt dicit Johan. mo. ꝓma repetit ius Ad. siam pertinere. De dolo ꝛ cō/tumacia. Jnnocentius. liij. Actor contumax condemna/tur in expensis: nec citatur iterius ad sui petitionem re/ns: nisi caueat de veniendo.

Jo. an. ca I

h ACtor qui ad termi/nū venire ad quē i citari aduersariuz k fecerat: non curauit. venien/ti reo in expensis ꝓpter hoc l factis legitime cōdemnetur. m ℂ Ad citationem aliam mi/nime admittendus: nisi suffi/ p cienter cauerit q̄ in termino

antiquum alleg. de ꝓcura. auditī C. quomō ꝛ quā/do iudī. auē. qui semel. C. de fruc. ꝛ ll. ex. nō ī ḡter. Scōa adiēcit ius nouū. qō vt dixī/t Jnno. allo iu/re nō cauebatur. Sz Hostī. dīc q̄ satis ē q̄ caueba/tur alio casu quo mīnꝰ videret ℔ fi/ert debere. s. ī pal/le. auē. libellū. liij. q. iij. q̄ habeī. C. de ll. ꝓtest. auē. li/bellū. ꝛ exponit eā hic totaliē: q̄ ꝓposito ꝓgruit. sez q̄ sīt mēs eiꝰ ex quo actor fuit contumax ne ad libellum ꝓsequendū nec ad ꝓcessum prosequendum: nec aduersariū citā/dum admittat: nisi caueaī reo vel iudici vt ibi de con/testa. litis infra duos menses suppleat etiam q̄ in termi/nis comparebit vt ℔: vel oē dānū restituet. Multum violenta est hec expositio. Induceīt etiam ipse auē. ge/neraliter. C. de epī. ꝛ cle. ex quibus dicit sumptam hāc decre. quasi ꝑ moduz innouationis illoꝝ iurīū que nō seruabanī: vterīā no. in ꝑalle. auē. libellū. liij. q. iij. in fi. glo. Quicquid dicat Hostī. vez dixit Jnno. hec allo iu/re non cauerī. vnde dicit hic Archī. illas auē. loq̄ eriā nulla contumacia preceden. Jo. an.) b ℂ Ad termi/num. cum indistincte loquatur de quolibet terminio si/ue pemptorio siue nō. (ꝛ siue in ℘n. cause siue in ꝑgres Ad. su Fran. Hostī. alle. xix. di. c. j. ō pulī. q̄ circa. ad idem ff. de publi. de precio. Jo. an.) intelligendū videtur si/cut ꝛ in reo dici soler q̄ ꝑ qualibet ꝓtumacia eriā ante pemptorīū ꝓdemnaī in expensis: licet solū post pem/ptorīū possit excōicari. (supple vel missionē patī. Jo. Ad. an.) de hoc. lxxiij. di. honorar. ꝝ. liij. q. v. in sum. ꝛ. ℨ. de pen. q̄relā. maior aūt est ꝓtumacia actorī nō venientis q̄ rei. liij. q. iij. c. j. l ℂ Curault. cuz potuisset: vnde no. negligentiā vel cōtemptū. ff. de re. iudi. ꝓtumacia. ad idē. ℨ. ti. ꝑt. c. j. §. soler. k ℂ Venienti. ergo non venienti nō ꝓdemnabīt: iz cōpensēt ꝓtumacia contu/macie. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aūt actor nō venit. ꝛ iudex fuit absens vel pñs: sed ꝓcede/re nō poterat: an fieri ꝓdebeat condemnatio? dic vt no. ī reo. ℨ. e. ti. c. vl. l ℂ Propter. ℔. s. rōne ptīacle. de ꝑ/cu. auditī ℣. de excep. pla. ℨ. e. cū dilecti. ꝛ. c. finē. Et q̄li ter ꝫ cōtumaces ꝓcedi debeat dic vt no. ℨ. e. ꝑt. 2. c. cām. m ℂ Legitīe. qō dic vt no. ij. q. j. in ꝑmis. ℨ. e. ti. finē. n ℂ Admittēdꝰ. ꝛ sic puniet in quo peccauit ℨ. de temp. ordi. ſras in fi. o ℂ Sufficienter: vt sic plg/nora vel fideiussores denī. ff. mā. si mādato. §. vlt. si au tē hanc dare non posset det iuratorīā. ō do. post diuor. restī. ꝑ vestras. vbi de hoc. ad idē. C. de epīs. ꝛ cle. l. ge/neraliē. Dicit aūt Jnno. q̄ sufficiet verbo cauere ꝙ po/test verū dicere seruata ꝓdicta distin. Ber. p ℂ Ter mino. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. eū qui kalē /

Ad. dis. z ff. de ꝓbēn. non pōt. §. j. cū suis con) vel dic ter mino quocunq; quo ad eius petitionem citabitur reus: hec est enim indifinita legis que equipollet vniuersali: vt dixi. ff. e. lib. de elec. vt circa. sic z cautio prestatur de perseuerantia litis vsq; ad fi. C. de epis. et cle. auc. gene/

Ad. raliē. (dic Host. q ideo loquitur singulare vt det intelligere q ꝓ defectu cuiuslibz termini locus est pene. Jo. an.)

a ¶ Fideliter. presumitur aut malitiose abesse: nisi contrarium probetur. scilicet q impeditus fuerit. de re iudi. cū bertoldus. de ꝓ/cura. querelam. vbi de hoc.

Diuisio ¶ Vm qui. Sol/uit casum dubi/um et rationem interserit. ratio ibi: Cum prore/stari. Et vnum casuz excipit ibi: Nisi. Jo. an. Et determinat. no. p Jnnocen. de accusa. ad petitionē p Hugol. in Specu. ō citra. §. viso de rēpozum. ver. quid si quis receserit.

b ¶ Grauamine. hoc dicit ex eo: quia si appellaretur a diffinitiua: iam functus est iudex officio suo. de offi. delega. in litter. ff. de re iudi. iudex. Sed z ideo illo vldetur quo ad executionem que post sententiaz imminet

Ad. facienda eadem ratione. (hoc intelligē in casibus a populo non impedit executionem: q dic vt. j. de appel. romana. §. si aut. Jo. an.) c ¶ Per te. loquit iudici: sic ff. de iurelur. c. vlti. d ¶ Appellans. z frustratorie: q si bene appellaret ex causa z forma: tunc ille a quo appellauerit iudex esset: z sic appellans contumax non esset. De reuocatione attestationū post appellationem habebis j. de ap. non solum. e ¶ Protestari. no. q ius

Ad. fingit protestationem hoc ipso appellando z recedēdo. (de protestatione iuris z honoris remittit Jo. mo. j. de regu. iu. in generali. Joh. an.) f ¶ Incumbūt. cōsiderato ex statu in quo rūc erat causa. g ¶ Sententiaz. puta quia lis erat contestata z liquet de cā: vel talis est cā in q sniari pōt lit. nō ꝓtest. q dic vt. ff. lit. nō ꝓtesta. quoniam. z. ff. eo. prout. h ¶ Audiendam. si non esset contumax expresse citari debet ad sententiam audiendā alias non valeret sententia parte absente. ff. que sen. sine ap. rescin. l. j. §. item cum ex edicto. et de hoc no. ff. de offi. delega. consulite. i ¶ Renuncier. quod potest. ij. q. vj. si quis libellos. C. de ap. si quis. et tacite ertam litigando coram iudice a quo appellauit appellationi renunciat. ff. de offi. delega. gratum. de testa. cum ventsser. si tamen interest aduersarij ad ipsum interesse tenetur. q̄ dic vt no. ff. de ap. interpolita. §. ille deniq;.

k ¶ Non teneris. videbatur contrarium per decre. ff. de offi. delega. cum olim. j. vbi iudices citrauerunt appellantem quem putabant frustratorie appellasse: ad idem ff. vt lit. non contest. accedens. j. vbi ertam iudices citauerunt quem putabant frustratorie appellasse: ad idem ff. eo. prout. vbi papa mandat citari eum qui frustratorie appellarat. Sed dic q de necessitate citari non debet: vt hic. ad decre. cum olim. z decre. accedens. dic q ibi facturz narratur nō ius ponitur. ad decre. pur. dico q ꝓ ista parte facit: cum ibi papa mādat citari ad malitiam conuincendam. ergo id de necessitate nō erat q sez citaretur: z de hoc cōsuenit citari: de accu. accedēs. z. c. ad petitionē

Sed quid dice/mus de cōtuma/ce: nunqd qui in vno actu iudicij fuit cōtumax ad alios actus citabilis? Dic q sic vt ff. de testi. cū olim. §. fi. vbi citatur contumax ad sententiam audiendam: q̄ licet in vno actu (no. q Ad. q̄ ad certū actū vl articulū facta est citatio iudistincte vez est q dē glo. Sz si citatus esset ad totam cām. placet Jnno. de ꝓcura. auditis. vbi serpsi sup ✻. conclu. §. ✻. incū bit. q sine alia citatione ad vlteriora z ad sniam procedit possit q intellexit Host. q̄ in citatione cōminatus fuit se etiā diffinituz ibi videas. Jo. an.) ꝓtumax sit: nō ꝓterea prestari videt q in alijs ꝓtumax eē velit: sz b malū ꝓtumacie sub colore boni. s. remedio appellationis defedit: q̄ simplr ꝓtumax nō facit. l ¶ Pro cesserit. als de iure. m ¶ Valid⁹. Quid de iudicibus datis cū clausula q si nō oēs. oēs sil nō pnūciauerūt: sz duo vnū: tertiꝰ ✻o aliud: illi duo volunt ꝓcedere ad executionē sue snie: q̄rit an possint tertio nō vocato: et videt tertiū ipm nō debere vocari. arg. huiꝰ decre. z. ff. lib. ō arbi. c. j. z. ff. de re iudi. duo ex triū. cū g ipoz valeat snia g z executio. Sz dic idē Jo. mo. q vocād⁹ ē: nā lz snia duoz teneat tñ alīꝰ articulꝰ q emergit ē oibus cōis ita q ad illū duo tertio nō vocato ꝓcedere n pōt. ff. ō of. dele. cāz. z. c. prudētia. §. adijcim⁹. als seqr tur q si i aliq termi assignōe vnꝰ ab alijs discordaret li li duo. illo n reqsito pᵒea ꝓcedere posset: qd ē absurdū.

Diuisio Vm qui. ¶ Primo ponit dictū. Scdo ipi rōnem. Tertio ꝓtumacis punitionem. Scda ibi: Nec p b. Tertia ibi: Sz licear. Pōit hec decre. duos casus spāles (ppē timoꝛē colluſio Ad. nis z ppē rōnē quā ponit rex. fm frā.) ꝛ duas regias. Regulariē em q̄ agit reali ad ꝓtumaciā rei fit missio i possessionē cā rei fuāde: fallit i b casu. Jtē regulariē nō ꝓcedit ad testiū receptionē vl diffinitiuā sniaz li. ñ ꝓte. fallit i b casu: z ē ad declarationē eoz q̄ no. ff. de do. z ꝓtu. ꝓfigit. (Et approbat hec decre. que notault Ad. Bin. ff. vt lit. nō ꝓte. tue. Jtē decre. ista vt dixit Boa. nō supfluat ppē decre. qm. §. ꝓcro. vt lit. nō ꝓte. q. z ille. §. spāliē tractat ō electiōe. ista decre. gnāliē de cā bñficī. Jtē illa nō expīsse phibebat fieri missionē. q facit ista. Jo. an.) n ¶ Beneficio quocunq; (maxime me/dio z minimo fm Hostien.) ad hoc de preben. maioribus. de ver. signi. c. penul. o ¶ Ecclesiastico. secus ergo si super tempali ꝓbenda: vel tpali bñficio agaē: q cum talis possint sine institōne canonica possideri: nō

Ad. Quæstio

Quæstio

Diuisio

habebit locū decre. a ¶ Obtinendis. Quid dicemus de obtentis: pone ꝓfirmat⁹ est qui agit ꝛ in possessionē inducetus: ꝛ tandē spoliat⁹ est: vt de cā pos. cū olim. ꝛ. c. cū sup. vel petit q̄ ꝓfirmatio de eo facta vel collatio sibi facta sortiat effectū: de ꝓcess. ꝑben. post electionē. ō appel. ꝓstitutus. ij. vel petit possessi/

onem conditione ex canone reinte/ grandā. vt. ē. de restit. spoli. sepe. Nunqd i his casibus ob ꝓtumaciam rei fieri missio: videt q̄ sic per hanc lr̄am q̄ dicit solū de obtinēdis. Sed dic q̄ nō fieri hec missio. tum qz decreuit⁹ rō adhuc locum haber. tū qz ago de obtinēdo qō nō habeo sez deterrationez sal/ tem q̄ apud alīū ff. de rei vendi. officiū. Itē missio in possessionem ē quoddā auxilium extraordinarium qō hz locū vbi deficit ordinarlū. ff. de. de mino. in cause. ij. in ꝑn. sz ō ꝓcedi pōt ordinario iuris ordine lite non conrest. vt sequit: ꝛ aptius hodie pbat⁹ p. Clemen. de iudi. dispendiosam. ḡ nō hz locū missio: ꝛ licet doctores (Recitat ō Inno. ꝛ tenet Host. ꝛ Bull. in Spe. de ꝓrumacia. §. sequit. ꝟ. illud aūt. ꝛ ibi refert in ō concord̄asse Clemē. q̄rta. ꝛ oēs auditores. Idē Jo. mo. idē Cō post. ē. de resch. cap'm. in fl. vl. glo. ibi dicit sic: Judica/ tū fatetur tū ꝑbabile q̄ sequtur tenuit ō ſfran. Bercel.) sic teneāt. tū ob. lr̄a ō posita ō dicit ingressus: nō dic regressus: qsi p id deē intel ligi: ꝛ p verbū obtinēdis: qz in recuperandis nō habet locum decre. b ¶ Possessore. qd si nullus possidet: sed duo pone coelecti petūt: dic idem ꝓpter eandē rationez. ē. de rescrip. inter ceteras. c ¶ Nec p ō rō suptozis dicti. d ¶ Litiosus. nō em̄ pōt ex possessione haberi: sz solum ex canonica institutione. ij. q. j. legū. de instit. ex frequentibus j. de reg. iu. c. j. ff. de decu. herēnt⁹. Si vero ñ ageret de eccla tanq̄ de būficio: sed tanq̄ de ꝓpetate tūc bene haberet locum missio: vt pbat⁹. ē. vt lit. non cōtest. c. ij. de eo q̄ mit. c. j. ē. de verbo. signi. dilecto.

e ¶ Presentia. C. de iudi. ꝓperādū. §. cū aūt. ē. c. lib. ō arbi. c. ij. in fi. f ¶ Diligenē ō semper est faciendum. xxx. q. vl. iudicante. g ¶ Debito. vt si liḡat vel litigare posset de cā ꝓcedat ad sniam ſm ea q̄ no. ē. de do. ꝛ ꝓtu. put. ꝛ est necesse q̄ ꝓsteꝛ de iure actoris ad ō vt si vbi adiudicet: nec sufficit q̄ ꝓsteꝛ possidentē ius nō habere: vt. ē. de rescrip. olim. C. de rei ven. l. vlti.

Diuisio ¶ Dispendijs. ¶ Tria facit. Primo ponit ꝓstō/ nis cās. Secō ꝓstōnē phibitozīa ibi: Statuim⁹. Tertio decretū ibi: Als. emanault ad declarationē eoz q̄ no. Inno. ꝛ Host. ē. de arbi. ex parte. et de elec. dudū. ij. ꝛ de restit. in integ. c. ij. ꝛ Cōpost. de consti. Ad cū. B. ad fi. (ꝛ Bull. in Spe. de ap. §. pe. ver. vez. Jo/

Dispendiū han. an.) h ¶ Dispēdijs. ō: dispēdiū lōgū ꝛ inutile. Cōpendiuz Cōpendium breue ꝛ vtile: de ō de resch. c. dispendia.

i ¶ Statuim⁹. ꝓstitutio ista nō nona est salte inchoatuz dicte electionē nullā: maxime nō intervenientе aliq̄ inhibitione: vt. ē. de arbi. ex parte. Sz dices nonne scōa electio facta ꝑma non cassata cassatur. ē. de elec. consl/ deraui⁹. Itē nōne scōa electio facta ꝑma nō cassata valet interdum: ſm ea q̄ no. ē. de elec. auditis. sez qñ ꝓma nulla erat: ꝛ eligentes erāt ꝑuati prāte eligēdi: So. illa iura q̄ i illis no. locū hñt qñ scōa electio fit ꝑma ñ cassata ꝛ nōdū i litigiuz deducta: et sic intelligant no. ē. e. auditis. Istud. c. et se. lo/ quuntur quādo i litigiū erat res deducta: et tunc scōa electio ipso iure sit nulla.

Questio

quo fuerit alia electio facta ñ tenet. Jo. an.

h ¶ Dispendijs q̄ ca. I ꝓpt electiões di/ uersas: ecclie pa/ tiunt̄ iterdū occurrere cupiē/ i tes. ¶ Statuim⁹ vt aliqb⁹ k apō sedē aplicā vl alibi litigātib⁹ sup electiōib⁹ de se in discordia celebratis: aliquē ipo/ m rum mozi vel suo iuri renūcia re aut a ꝓsecutiōe ipi⁹ conti/ o gerit quoq̄ mō excludi: ad electionē aliā lite sup electiõe su p perstitē electi pēdēte nullatenus ꝓceda. ¶ Als attēta/ ta ō hoc electio: ipo iure viri/ q bus non subsistat. I dem.

k ¶ Alibi. vide/ bat Host. diffrētiā facere. ē. de elec. dudum. ij. in glo. nunqd in ō casu inter causas que pendebāt in curia ꝛ extra curiā. arg. decre. de ma/ lo. ꝛ obe. p tuas. de ap. si duobꝫ. sz quo ad casum nostr̄ nulla fit differētia: vt hic vides. Idē Archi. l ¶ Al/ tigantibꝫ. litigiosa est res de cuius dñio questio vertit inter peritoz ꝛ possessoz cōuentione iudiciaria vel p/ cibus ꝓncipi oblatis ꝛ iudici insinuatis: ꝛ p eum futuro reo cognit̄. C. de litigio. auē. litigiosa. Dicit tū qd̄ rem litigiosam non esse nisi p lit. ꝓtest. facit p eis. ē. de offi. deleg. relatū. in auē. de litigiosis. §. oēm. colī. ij. et optime. ē. de ver. sig. ex pte. ij. Litis contestatio dicit litis exordiū. ē. de offi. deleg. sup q̄stionū. §. intentiōis. Sed dic contra p suptadictā auē. litigiosa. ꝛ probat. ē. de offi. deleg. gratū. vt lit. pen. c. j. ꝛ ex his que ibi no. Host. ē. de testi. cām q̄. ij. C. qñ libel. l. j. ꝛ. ij. Quid aūt quo ad hunc ti. inducat litis pendentia: habes in Cleo. ti. c. vno. Jo. an. m ¶ Host. ē. de arbi. ex parte. n ¶ Renūciare. ē. de restit. in integ. c. ij. o ¶ Excludi. vt. ē. eo. lib. de elec. si forte. ꝛ. c. q̄uis. ꝛ. c. cupientes. §. q̄ si per. xx. ꝛ §. seq̄n. p ¶ Electi. et in casu isto querit de iure ipius defuncti: vt sciat de iure supstitis (coelecti. dicit Archi. q̄ etiā ꝓpt eligentes ferenda est Ad. snia vt sciat an penes ipos vel quos ex ipis remanet electio: an vero sit ad supstitē devolutū. ē. de elec. cū Pontiō. eo. li. ꝛ titu. q̄q̄. Sic et mortuo homine ferē sententia ꝓpter bona. C. si reus vel accu. mor. fu. l. ij. Jo. an.) ad hoc. ij. q. j. in primis. licet enī appareat de functo amplius non deberi: non ꝓpter hoc sequit supstiti viuenti deberi. ad idem. ē. de rescrip. olim.

q ¶ Subsistat. qd si postea appareat illum supstitē ius nō habere: nunquid conualescit dignitas vel beneficiū in isto: dic q̄ non: quia qō ab initio ꝛc. xvj. q. iij. §. poterit. ē. de elec. auditis j. de regu. iu. non firmatur. Sed nūquid de nouo poterit eligi: credo q̄ sic per de Questio. creta. ē. de elec. super eo. (hoc intelligit vbi non est vl/ Ad. rium ꝓsone vt qz electus nō acceptauit sciens casum ꝛ se iuri non immiscuit. licet em̄ non sit causa cessationis

Prime electionis que a pnelpio fuerat nulla: hic tñ cul / pa incidens in facto iuste facien cassari scōam. s. de ex/ cep. c. j. in fi. de concess. preben. c. j. et j. de preben. si benefi

Diuisio

cia. Jo. an.)

Ibi contra quos. Primo ponit statutum p/ hibitorū. inter/ serens causam.

Scō decretum ibi: Sō si. Tertio quisquē illi? cu/ ius interest ibi: Sane: Emana/ uit hec decre. p/ prer eadē que. s. pxi. Jo. an.

a Possident. ista ergo diuersi tas inē istū casū z precedētē: q? in p cedēti nōdū erāt bñficia adepti: iz de electiōe litiga bant: hic bñficia iā erāt adepti.

b Litigatur. expone vt dixi. s. c. proxi.

c Maliciose. ꝫ flebat isto mo do: litigabīt con tra me super be / neficio meo: cum ego non possem contra aduersarium me defendere: re/ nunciabam vt beneficium conferretur alicui potenti: q litigantem iniuria et iure vexaret. d Hulurmo / di. possessa scilicet per illum cedentem vel decedentez cō/ tra quez litigabāt. e Finitra. vt si apparuerit illos ius habere nulla fiat electio: alias fiat electio vel presen tatio post sententiam per eos ad quos pertinet. Et in/ telligo decre. istam cum illi qui contra illos cedentes vt decedentes litigabant: ex eo litigabant: quia dicebant il las dignitates vel beneficia ad se spectare: alias nulla fieri haberet dilatio. Pone enim q clericus contra cleri cum agit petens ipsum ab ecclesia remoueri: quia crimi nosus vel concubinarius: moritur clericus accusatus li te pendēn. cedat vel decedat: nunquid per hoc impedi/ entur illi ad quos electio vel presentatio pertinet: eligē/ re vel presentare: Dic q non. quia statim illo cedente vt decedente finita est lis: et sic non habet locum hec de/ creralis que dicit expectandum finem litis cum superstī re: et crimina extinguuntur morte. extiij. distin. quoniā/ dam cum suis concordan. Si autem petit illum ab ec/ clesia remoueri et illam sibi assignari quam dicit ad se spectare: tunc locum habet decre. ad hoc. s. de rescrip.

Differentia

olim. f Presenterur. Nota differentiam esse in/ ter collationem electionem et presentationem: quia hec tria hic ponuntur pro diuersis: habes hoc expressum. j. de preben. cum illis. §. cum autem.

g Intererit. puta qui eligunt cedentem: vel presen/ tauerunt: vel contulerunt: vel forte quia expectabant p:i mam vacaturam: et sic istud beneficium velut modo ces sione vel morte vacans sibi dicit deberi: vel sites pone.

h In illo statu. optima fuit prouisio: et declarat que nor. Innocen. et Hostien. de iudi. quia. v. ducebāt enim causam illi beneficiati vsq; ad finem: tempore sen/ tentie cedebant: surrogabantur aduersaro quos opor / tebat de nouo citari. z iudiciū icipi (nō em ex iure pmi:

Si bñficiat? ꝺtra quē sup be neficio litigat cedit vel dece dit: si ali? lite pen. cuz superstī te fuerit electus: nō valet ele ctio. si nō aliqui quoz inter sit ad defensionē litis vellet admitti in eo statu i quo erat cā admitteret. Jo. an. ca. I

Ibi cōtra quos super dignitatibus psonati / bus vel alijs ecclesiasticis be neficijs que possident litiga/ tur: lite pendente cedant: vel forte decedant: ne ꝓpter no/ nos aduersarios qui malitio se interdū petitorib? surrogā tur: litigia in ecclesiarum dis pendium ꝓgari cōtingat: statuimus: vt dignitates pso nat? vel bñficia hmōi: donec e ꝫ superstites lis finita fuerit alijs nullaten? ꝺferāt nec ad f ea eligat q̄spiā: vel etiā pñte/ tur. Nō si sec? actū fuerit eoipo irritū habeat. Sa/ ne si ad defensionez ipi? litis g aliq̄ q̄z intererit: petierint se h admitti: eos in illo statu in quo ipsam inuenerint decer/ nimus admittendos.

De con fessis

Innocentius q̄rtus in concilio Lugdunensi.

Sup facto negatiuo p partē improbabili si iudici videbit est admittenda po situo. b. d. fm Ho mi. ca. I

Statuimus vt po/ sed ex noua collatione secundus sibi ius vendicet. Vn de licet in beneficijs sit successio: non tamen hereditra / ria. vlij. q. j. moyses. z. c. sc. Et sic non ob. ff. de iudi. raz ex contractibus cum similibus fm Jo. mo. Job. an.) qui iterum producebant causam vsq; ad conclusionez: z postea cedebāt Iterū veniebant alij et idem facie bāt: z sic nō erat litū finis: z idez fiebat olim de no uitijs electis vel psentatis: sed de illis hodie subla ta est dubitatio per hec. verba. et contra hoc nō da bar Hostien. aliud remedium ni si q̄ interpellata se. apo. super his prouideret: et ve ritatem inquire ret: sed hic opti / mum; harum est remedium: vt in eo statu admittā tur zc. et sic erit finis litī. et con/ cor. ad hoc. s. co. lib. de elec. vbi pl culum. §. sane. et j. de excep. pla. (z optime facit. ff. de noxa. si quis a mī tis. §. fi. cum. l. sequen. in pn.) Ad.

Statuimus. (Dicit Jo. mona. ideo melius intitulatam rubricam de confessis q̄z de posi/ tionibus: quia positiones non curamus in se sed propter finem: propter responsionem scilli cet: ex qua habetur ꝓfessio: hunc enim finem respicit mo ralis pbus: et hec scientia supponitur ethice. i. morali scientie vt saris dixi in proemio decre. super ꝓma glo. Jo. an. Determinat hec decre. vt no. p Hostī. in sum. ō proba. §. quis debet probare. ver. nunquid ergo. et in Specu. de posi. §. vij. videndum. ver. viij. Job. an.) Non diuiditur: quia breue est Domi. circa positionum materiam que non habentibus practicaz noua z igno/ ta videtur. Scire debes primo q̄ positio fm Hof. est dictum loco interrogationis positum: vt quod olim in terrogatiue fiebat: fiat hodie positiue: pone in termi / nis. dicebat olim actor. querite domine iudex an sit he/ res: et ex qua parte: hodie dicitur. pono te esse talem heredem. Item pono te heredem ex asse. Sed hodie eti am fiunt interrogationes et ante lit. contesta. quod dic vt not. de iura. calum. c. penultī. et etiam post lit. contes/ sta. ff. de interro. actī. vbicunq;. etiam si sit concluſum in causa: vt. s. de fide instru. cum Johannes. vnde po/ test describi q̄ positio est breuis verborum formula mentem proponentis continens ad veritatem elici / endam concepta. (Vincentī. dixit q̄ positio est asse/ uratio alicuius dicti vel facti vt ad eum respondea / mus. Joan. mona. dicit q̄ est narratio facti nondum probati ad experientis intentum directe vel indirecte spectantis quod intenditur probari per responsionem aduersantis. Cy. in. l. ij. C. de iuramen. calum. ponit dif finitionem Ja. de are. q̄ dixit q̄ positio est alicui? sub/ stantialis vl admiculat? articuli cāe in iure facta expssio seu assertio. Ja. vo ō Ra. diffinit q̄ ē crudelitas asserra

Positio

Ad.

Ad.

habens annexam interrogationē vel iudicis suppletionem cōferens ad pbationē: vel vt ipsum vel vt aduniculans. Archidia. dicit hic. q positio est assertio alicuius facti. quo p responsionē ad ipsam primentem obligandē reus z actor: pbandi onere releuantur. Cū positio etiam fiat p reū: incaute expressite de reo et actore in descriptione. Jo. an.) Habuit autē hoc verbum ozum non solum ex vsu hominū diu in causis inolito. sed ex antiqua lege. ff. de lega. iij. offidi⁹. §. ex diuerso. ibi pone igit in credito zc. ad idē. ff. de lit. cōtesta. c. vno. de elec. dudum. ij. z. j. de testi. c. psentiū. fit aūt positiones: vt p confessionem aduersarij releuet ponēs ab onere pbandi vt hic. z. ff. de iureiu. eū qui. j. rū. nā ad hoc fiūt interrogationes. ff. de inter. act. l. ij. iij. er. iiij. Differūt aūt positiones z interrogationes: quia positiones asserciue fiunt: ille interrogatiue positiones a pte ille a iudice. Et dicunt q dam q positiones tm fiūt post lit. cōtest. interrogationes ante tm: quozū vtrūq falsum est: de interrogationibus supza dict. de positionib⁹ infra dicā. Ad positiones aūt respondere debet pars: non aūt aduocatus: immo solenr cauti iudices tūc respōdentes aduocatos expellere. Scire tñ debes q aduocatus qui docet clientulum falsum respondere teneť aduersario illius damna resarcire que ob hoc pertulit: puta ex onere pbandi vel amissione cause. l. dist. sede. ff. de iniu. c. vlti. ff. ad. l. acqui. qui occidit. §. vlti. vnde solēt aduocati dicere clientulis. si hoc cō tearis causam pdes. nec dicūr si negaueris animā pdes. ō simo. matheus in fi. Scire debes q positiones fiūt in causa: z ad eas rūdeť p iura. calum. vel veritatis in causa presentiū. vnde videť q solū post lit. cōtesta. fieri habeāt. cū post lit. cōtest. iureť ff. c. ij. de iura. calum. c. j. Sed dic q qñcūq faciende sunt pbationes: fieri possunt positiōes siue ante lit. cōtest. siue post. nec ob. qđ ō iuramēto dictū ē. ff. qz iudex ponentē ante lit. contest. facier iurare se credere z estimare verū esse qđ ponit: z aduersarius q vez respōdebit. possunt eīm ante lit. contest. exceptiones opponi sup quibus faciendā est pbatio. ad cui⁹ releuationē fiant positiones. pone eīm excipiť q actor excōicatus est quia p cussit clericū: z sic ab agendo repellendus: ponet ipe reus z hoc modo. pono q percussisti talem. Irez q in tali parte corpozis. Irē q cum gladio. item q in tali loco: item q tali die. item q talibus psentibus. Irē q turbatus ex tali causa percussisti illum. Irē q animo insuriandi. Irē q ille tunc erat clericus. item q erat in possessione clericatus. Irē q sciebas illū clericū esse. Irez q vidisti eū tonsurā z habitū clericalē deferentē. his per actorem pfessatis: pbata est excōicatio. alias reus hoc probet. mutando verba: z dicendo intendit pbare zc. post lit. cōtest. pone q pcto ab ecclesia aliquē quā contra iura tenet remoueri: dicam pono ego talis iuramento meo q talis habet z possidet ecclesiā sancti Petri. Irē q habet z possidet ecclesiā sancti Marci. item q quilibet earū habet curā animarū. item q eas post cōciliū acquisiuit hoc confessato: succūbit reus nisi dispensationē vel tuitā causam ostendat: z idē in similibus. Scias aūt q positiōes fieri debēt sup contentis in libello: z ad ea primentib⁹ vel primere valentibus ex parte actoris ad interētionē fundandā ex pte rei ad exrenuādam. iiij. q. iij. c. j. fieri aūt debēt de facto rei: qz de facto alterius nō cogit respōdere. ff. p suo. l. ff. Et

a sitiones negatiuas: que pro/
b bari nō possunt nisi per con/
c fessionez aduersarij: iudices

Differentia inter positiones z interrogationes

sunt in scriptis offerende iudici vt videat an sint impertinentes: impossibiles: captiose: negatiue: saluo eo qđ hic dicit: z sic eas repellat: de hoc dicā. j. c. pxi. quas si admittendas viderit in actis curie sibi scribi facier: ō pba. quoniā. ff. c. ij. de rescrip. cū multis. ff. de re iudi. l. acta. ad illas sufficit modū faciat aduersarius responde/re vel veritate vel credulitate (et hoc solū no. hic Jn/no. scz q sufficit quādoq; respōdere de credulitate: re/mittit j. c. j. tl. j. c. ij. Jo. an.) habita distinctione an de veritate vel de calūnia tantum sit iuratum. j. tl. pxi. c. ij. z responsiones scribi facier sic faretur vel negat credit vel non credit. Cum autē ex iuramento de calūnia vel de veritate responder. an possit dicere dubito. no. ff. de iuramē. calum. cum causam. in prima glo. Caueat autem ponens a positionibus sue intentioni cōtrarijs vt si agat petitione hereditatis: vel quozū bonozū. nō dicat se post mortē possedisse defuncti: si agat publiciana: non ponat se emisse a vero dño: si agat vel possidetis: nō dicat aduersarū possidere: z idem in similib⁹. Est aūt positionis effectus: vt is qui ponit qđ ponit confiteri dicat: vt. j. de iureiurā. c. vlti. vbi dicam de h z an positio vel responsio ad eam reuocari possit.

Additio

a Negatiuas. Que est ratio quare positio de negatiua que aliter pbari nō potest: fieri nō poterat. (dicit Boart. hoc inductum ppter timorē periurij: vidēs em respondēs q pbari nō poterat facile delerare. Jo. an.) Breuis est solutio negatine quedam pbari non possunt sup quo dic vt no. Jo. vj. q. vlti. actor. Bern. ff. de elec. bone. j. de accu. ff. de pba. l. ij. sed positio in locum probationis venit: illud ergo in positiōe debet admitti quod admitteret in pbatione: z de hoc no. Hof. ff. de elec. dudum. ij. Item positio negatiua pbari debet: sed negatiua nō probat: vt. ff. ergo zc. Item negatiua positio non ponit sed remouet. (dicit Johan. mo. negatiua dicit carentiam: z sic nō existentia z nō entis non sunt species nec differentie fm philosophum. Cuz ergo pbatio habeat fieri per principia sicut causatum habet ostendi p causam z principiatuz vt species p genus z differētia. z qz hoc habet affirmatiua z nō negatiua: ideo affirmatiua pbari pōt p rerū naturā. i. per principia que sunt inducentia naturā rei. ppter hoc dixerat Pe. de delli. q ius ciuile talē pbationē nō nouit vt ponit Cp. vt. C. de nō nu. pecu. l. iij. in fi. Jo. an.) et hoc siue sit negatiua explicita: pura q nō cognoui bene fri. c. j. vel nō fui citatus. de elec. bone. siue implicita: vt pono q in electiōe tm ītruoz canonici pūtes fuerūt: de causa posse. cū ecclesia. positiones ḡ has negatiuas iuris rigoz repellit: sed equitas eas admittit si iudici videbit vt hic.

Ad.

b Nō possūt. Pone nego litteras ad lites de mādato dñi impertatas (hāc ponit p iuramētū de credulitate. sequēte bñ pōt ponere p iuramētū veritatis. Jo. an.) vel nego pecuniā numeratā quā pmiserā instrumēto solēni: z ipe future numerationis hec z similia (vt si pono q nō fuisti institutus de aucto: itate dioceseni: de clerī. pe. c. fi. de instī. c. iij. fm Host. Jo. an.) nō possūt pbari nisi p cōfessionē aduersarij (z ibi cū nō sit nisi vna species pbatiōis magī sufficiens currendū est ponenti: arg. j. de testi. c. vlti. z. ff. de testi. cog. dilecto. de pba. c. ij. z. c. ad nostrā. ff. de testi. l. cu/rent. C. ō re. cre. generaliter. j. rū. C. de here. l. penul. fm Host. Jo. an.)

Ad.

c Aduersarij. dicebāt quidā doctores antiqui negatiuā positionē admittendam indistincte. Et q dicit q negatiua pbari nō potest: verum est per testes: p confessionē aūt aduersarij bene: z pbat hoc ff. de rep. or. dilectus. de eta. z quali. c. vl. Jo. an.

Ad.

d Judices. ordinarij delegati vel arbitri. ff. de proba. qm. ff. de arbi. l. j. (z. C. de arbi. l. pe. §. vlti. Host.

a admittere possint: si equitate suadente viderint expedire.

Bonifacius octauus.

Si reus iussus positionibus respondere recusat: vel si cō tumax iter recedit: habebitur pro cōfessato secus si pro ipso sic iussus esset cōtumax fuerat: sed tūc procederetur cō tra eum tanq̄ contra contu

a Possint. Non ḡcād iudicis ptāt ꝓmittetur iuris necessitati subijcit. ff. de iudi. l. non quicquid. ad hoc. ff. de offi. pfi. l. sepe. z. l. seq. ꝑ que videtur ꝙ optioni iudicis relinquat: peccat tñ iudex reijcies: ex q̄ positio facit ad causam: et equitas suadet: cum equitas scripta rigori iudicis prefera

tur. C. ō iudi. pla cult. de fur. z ser. cor. l. si quis ser/ uo. et equitatem semp habere de/ ber pre oculis: vt lij. q. lij. . c. j. z. j. de re. permu. c. vno. ff. ꝙ si cer. lo. l. ꝙ si ephesi. nec sit arrāda p/ bādi copia. xlij. q. ij. cōz. C. de ꝑ ba. l. vl. fm Ho/

Ad. sti. teneā. (Idem Jo. mona. z Archi. non tñ dicūt Hosti. z predicti id ꝙ sequitur de appellatione. Jo. an.) z si non admittat potērit appellari. Jo. an.

Diuisio

S Jꝑ post. Sunt duo dicta. Scōm ibi: Verum. Do. Tracta fuit hec decre. de extraua. Alex. que i/

Ad. ciplebat. retulisti (de qua fecit mentionē Guil. in Spe. de posi. §. nouo. ¶. verū) alias dilecto filio. (ꝙ hic dicit de iuramento veritatis z de procuratore. Jo. an.)

b Aur. quo ad spūales causas exponimus pro z. in eis em de vtroq̄ iurat: vt. ff. de iur. calum. c. j. §. vlti. et sic est sl. C. de ver. sig. cū quidā. c Juramentū. No. pro opi. illa que habet ꝙ solū post lit. prest. fiant positiones. Sed dic vt dixi. ff. c. proxi. z respicit qō cōter fie/

Questio ri soler. d Reus. Quid de actore vl eius procuratore: Dicūt quidā Jo. mo. ꝙ cadit ab instituta actione. ff. de iura. calum. c. vl. z. C. de iura. calū. l. ij. §. qō sl actor. Ad positiones em rūdet ex vi iuramenti: et ideo pena iura/ re nolentis hic locū habeat: qō nō credo. sed dico: vt dixi. ff. in proxi. glo. ꝙ hic respicit qō cōter accidere solet siue poterit. l. quia actores ꝑbare habent: z sic positiōes

Ad. facere. sed idē (sez vt habeatur pro confesso. Jo. an.) ecō uerso cum actoris z rei sit equa cōditio j. de reg. iur. nō licet cum sl. e Procuratoꝛ ipius. No. procuratoris contumaciā. (ꝟ etiā probat de taciturnitate. z facit. ff. ō

Ad. ꝑcura. nō solū. in ſn. vbi de hoc. z aliqd dixit Jnno. de posi. prela. c. j. z Guil in Specu. de posi. §. nouo. pō ſn. Jo. an.) post lit. contest. dño nocere. de hoc. ff. vt lit. non contest. c. j. in fi. f Jussuſq̄ a iudice. p hanc litterā bene videt determinata illa antiqua altercatio qua q̄ri/

Ad. tur: si iudex citat partē (etiā pⁿ iuramētū pstitum. Jo. an.) vt veniat respondere positiōib⁹ z citata venire non vult: an positiōes habeant ſ ꝓfessaris. Et licet quidaz (quos vide in Spe. de posi. §. octauo. ver. itē quaritur. z. §. nono. ¶. vez. z. §. decimo. z ¶. pōt. Jo. an.) dixerunt

Ad. ꝙ sic: puto (Idē Archi. z Dy. videnſ ꝓcōdare ē regula ꝑra eum. j. de reg. iu. Jo. an.) ꝙ nō. Ecce em ꝙ textus dicit iussus a iudice: z ne credat aliquis ꝙ talis iussus factus per nunciū sufficeret: premittit interrogatus. ille q̄ licet sit iussus p nūciū nō p iudicem: z ꝟ concesso: nō tū est interrogat⁹ a iudice: qđ requirit hec pstitutio: vñ z infra submittit vez si añq̄ rūdere sit iussus: sic dixit. l. ab ipo iudice interrogatiōe pmissa: maloꝛ ergo re purault cōtumaciā illius q̄ interrogaſ a iudice: z ab eo iussus rūdere nō vult: q̄ illius q̄ citat⁹ p nūciū vl lras etiā ꝟ expresso venire nō vult. g Rationabili cā: pu

Ad. ta si positio supflua eēt vel impūnēs (z de ꝟ pstat in dubio tut⁹ admitti saluo iure impūnēti. z ita seruatur Jo. an.) q̄ ꝑbata nō releuaret. C. de ꝑba. ad ꝑbationes xxx. q. vl. iudicantē. ibi ad rei veritatē. z. de offi. archi. vt nr̄m. (fa. de pe. di. vij. q egerit. ibi si scrē nil tibi pro/ Ad. desse. nil tibi darē. Jo. an.) vel obscura. iij. dis. erit. de spō. ō mutiere. C ō trāsac. vt rūsū. (cuz ponens ha/ Ad. bere velit certum rūsū: dz ergo po/ nere certū: vt sic illo iure vtaſ ad alios qō ipse exigit. ff. ꝙ q̄sq̄ iuris. l. j. §. de his pst. cū oēs. Jo. an.) vel generaſ ff. de leg. ij. ricla. j. rū. (vel depen/ Ad. dens a negata: z vt dicē Jo. mo. ff. c. pxi. interdū. scōa depēdet a ꝓma negata q̄ nō pēdet ab illa affirmata: vt pono appellaui scōo ꝙ in sch/ tis. tertio ꝙ j. x. dies. negata prima. negaſ scōa z tertia: z sic depēdet. Sz si ꝓfesseſ ꝓma: erit nēce rūderi se/ cūde z tertie. Jo an.) Jtē si sit de facto alieno: vt. ff. c. pxi. Jtē si sit captiosa: puta q̄ deregaſ piurtū rūdētis nō ē admittēda: puta pr̄ ꝓuēt⁹ iurault nil eē in pecu/ lio: tut⁹ ē igit exceptōe iurisiurādi a pte delati: nisi ꝙ reb⁹ p⁹ea q̄sitē: p⁹ea i positōe dicūt aliq̄ res fuisse i pe/ culio tpe q̄ iurault: ꝙ hāc deregit piurtū el⁹: vñ rūdere nō cogit. ff. ō iureiu. l. duob⁹. §. fi. (z. l. iuraſſe. §. ij. Jo. Ad. an.) nulli em inūcled⁹ ē laque⁹. xxvij. q. j. ō viduis. Jtē si sit multiplex: vt pono ꝙ possides talē eccl'az ad tale monasterīū pīnēre. vl pone ꝙ titi⁹ fili⁹ . p. dz mihi. ¶. vel his silia: posset em altez eē vez: z altez falsuz: z ꝟ pertē explicari: vel ipe idē explicet: dicēdo vtrūq̄ falsū. vt ꝟ vez: ꝟ falsū. vel pōt simplr positionē negare: etiā si altez vez sit. ff. de re. du. si is q̄ ducēra. §. verū. ij. q. ix. pura. ix. di. si ad sacras. vñ videt ꝙ ad multiplicē positionē rūdere bñ teneaſ cū habeat sup radicta rmedia. ad ꝟ opti. ff. ti. pxi. pūtū. (. §. ꝓterea. z vide ꝙ ibi dicā [Ad. sup glo. ij. post Jnno. z Hosti. z Jo. an.) Cōsueuerunt aūt aduocari dicere: pono hec: z si non credis ꝙ uocetz: pono dissūcim: ad quā tñ rūdere cōpellit vt q̄busdam videt ꝙ iura supradicta. nō em ponit vt dz. Jtē si positio sit iuris: vt pono ꝙ ipubes ꝑt cōdere testm̄ vl his silia: z ad ꝟ nō cōpellit rūdere. cū em ius q̄s ꝑbare non cogaſ iz facrū: g nec ponere cū succedat i locū ꝑbantis. ff. c. c. pr. g tāq̄ ad supflua nō cogit rūdere. Jtē si sit ipossibilis vel ꝓ naturā: vt si ponit ¶ginem pepisse: vl prez iunioꝛe filio. xxvj. q. ij. §. cū g. ad ꝟ. ff. ō ꝓfes. c. vl. z qō ibi no. ff. ō inter. ac. l. ꝓfessiōlw. z. l. se. Jtē sup crimie el⁹ ꝓ quē fiūt nō admittūt positiōes. de pe. di. j nō tibi dico. (z no. l. dis. ō penitētiw. z sep sl. ff. eo. c. ij. Ad. z de elec. duduz. ij. §. tandē. in glo. sup ꝓcessu. Jo. an.) he g z silles (quas vide in Spe. de posi. §. vij. Jo. an.) Ad. sint rōnabiles cause ꝑter quas rūdere non teneatur. Jtē si procuratoꝛi fiunt positiones super aliquo emergenti: de quo probabiliter non impuneſ dño: si non instruxit procuratoꝛē: bñ habebit procuratoꝛ inductas ad cō sulendum dñm: secus in principali super quo a princi/ pio instrui debuit. ff. de iura. calum. in ptractādis. vbi de hoc per Jnno. z Hosti. h Eisdem. s. quibus respondere nō vult: z per hanc lrām dico ꝙ si quibus/ dam respōdebat: z postea alijs respōdere noluit ille q̄/ bus iam respōderat nō habebunt ꝑ confessaris: si eas

negauerit.pena eñ vlterius nō debet extendi ꝛc.de his que fl.a malo.pār.ca.c.quesiuit. a ¶ Pro confesso. nunquid ipso iure:aut per sententeniam:videt ꝙ p sententiam ꝛ hoc tenet Jo.mona.fm ea que no.ff.de iura. calum. c. vltī. dicebat Lan. ꝙ tacens non habebatur pro confesso: nec pro negante.per regulam.ff.de regu.iur.qui tacet. ff.c.ti. is qui tacet.ibi dixi:quid ergo fiet.fm eus compellet respondere per excōmunicationē:in possessionem:missionem: captionem pignorū.mulctā ꝛ his similia.ff. vt lit. non ꝓtest. tue.ꝛ.c.quonīā. ff.de ven.inspi.l. j.§.igitur.ff.si ꝙs ius di.l.vna.ꝛ facit fm Hostien. de elec. bone.ff. cōtra legati.Sz hodie pro confesso haberi debet(scz ipso iure: idem Archi. Jo.an.)vt hic vides:ad hoc.ff.de inter.ac.de erate §.qui tacuit. ꝛ idem iurīs de obscure respondente nisi declaret:vt ca.l.§.nihil.ꝛ qō dicit qō habet pro confesso intellige si confessio est damnosa:alias si esset sibi vtilis haberet ꝙ negante(Idem Hostī.ꝛ Archi. ꝛ Guil. in Spe.de posī.§.ix.ver.item illud.Jo.an.)vt.ff.de inter. ac.l.non alienum.ꝛ.l.de erate.§.j.vsq; ad.vj. Jn interrogationibꝰ ꝓcedat hoc in positionibus nō credo.in q; bus satis sit ponenti ꝙ habet intentum suū.Jo.an.(diuersitatis ratio:qui ia ludet super dubio interrogat nec iurat. Pars vero ponit super certo et iurat. Jo.an.)

a nibus interrogatus extitit ꝙ cōfesso. ¶ Verū si antecz̄ respōdere sit iussus fuerit:cum cōtumaciter absentari contingat tūc pro confesso nō debet haberi:sed est alis cōtra eum tanc̄z cōtra cōtumacē: prout b ratio dictauerit ꝓcedendū.

De testibus ꝛ attestationibꝰ.

Gregorius nonus in ꝓcilio generali Lugdunensi.

Socī in crimine simonie admittunt in testē si sit socī crīminis tantū:et agatur ciuiliter alias non. Johānes an.

b ¶ Ratio.dicrauerit quod dic vt no.ff.de do.et con. tu.prour.

Diuisio Ad. Ediatores. ¶ Ponit dicrum cui subdit duplicem determinationem. Jsta decre. ꝛ sequens fuerunt Gregorij: ꝛ deberent esse in antiqua compilatione vtrime in titu.(et hanc decre. ibi posuit et glosauit Hostien.per hanc decretā. moderationem recipiunt glo.ille.Johan. et Bernar. iij.q.iij.§. Item in criminali.ver.liberi. in prima glo. quā quidam non habent. et de testī. veniens.j. i glo. pe.qui indistincte dicebant ꝙ in hoc crimine socius criminis tantum admittebatur in testem:criminis vero et muneris. nō eñ distincto illa locō haber cum agitur ciuiliter.si eñ criminaliter:socī etiam tantū criminis repellit vt hic vides.ad hoc.ff.eo.testimonium.(Corrigit etiam quod no.Hof.in sum.de simo. in fi.vbi simplici ter dicit hos mediatores a testimonio repellendos. Jo. Proſenete an.) c ¶ Mediatores.qui proſenete dicuntur.(canō Ad. vocat illos interemptores.xcj.di.c.penul.Joh.an.)ꝛ salarium quod eis datur dicitur proſeneticum.ff. de proſe.l.j.et.ij.et si in spiritualibus salarium recipit:vel aliquam promissionem commodi temporalis simoniacus est.de simoni.cum essent. et tunc non admittitur etiam si ciuiliter agatur:vt hic in fine.et.ff.eo.veniens.j.ꝛ infamis est.j.q.j.si quis episcopus.et.q.iij.si quis preben das et beneficijs ꝓuandus. ff.de electī. per inquisitio nem.et deponendus.de confes.c.ij. de simoni.non satis. ibi vel consenserit. d ¶ Per quos: id est quorum ministerio. e ¶ Plerunc̄z. ergo non semper: quia interdum sine mediatore inter se componunt simonia cī.de simo.de hoc.et.c.veniens cum similibus.

f ¶ Ad testimoniuz. No.ad presumptionē faciendā: bene admittent:sed non ad probationē.iij.q.iij.§. itē in criminali.ver. liberi. quod dic vt no.xv.q.iij.nemini.de confes.c. j.de testī.veniēs. j.ꝛ no. quod dicit testimonium. quia circa accusationem nihil hic statuit:ſz statuit iuri antiquo.ij.q j.in primis in fi. xv.q.iij.sane. de simo.tanta.et.c. licet heli. et. c. per tuas. et ei quod no.ij.q.vij in summa.

Capitulum. I

§ e Ediatores p ꝙs scelꝰ simonie plerunc̄z committi f tur:ad testimonium cōtra sceleris eiusdez au/ h ctores in detestationez criminis admittuntur:si non agi/ i tur criminaliter sed ciuiliter: k ꝛ emolumentum exinde non l fuerit assecuti. I dem.

Ponit modum remissionis curie et dat modum super positionibus iurandi: et dicit per quem iurari debeat: dat

g ¶ Auctores. cum interdū etiā per alios conuinci nō possint: ad hoc.ff.de testi.co.c.vltī.vbi ad deregandā coniuratio/ nem inducun tur socij et iurati. Jo.an. h ¶ Crimis. alias tanti criminis.conco:.j.q.vltī.c.vl.ff.de simo.tā/ ta.et.c.licet heli.vbi cum ad instar criminis ꝛc. et per hanc litteram credo hanc decre.intelligendam etiaz de mediatore qui non emendatus de crimine: alias quid esset speciale in hoc:vt.ff.eo.testimonium:vel poterit dici de emendato debere intelligi: et bene est speciale ꝙ mediator admittatur:vt infra dicam.

i ¶ Criminaliter.ff.eo.testimonium. k ¶ Ciuiliter. Nota ꝙ regulare est ꝙ in ciuilibꝰ mediatoꝝ de consen Nota su partium admittatur ad testimonium alias non: in auc̄.de testī.§.quonīā vero.col.vij. Et no.Bern. de/ stī.cog.dilectorum circa principium glo.(ꝛ hoc intelli Ad ge vt ibi dixi. Jo.an.)hoc tamen admittitur etiā par/ te contradicente: quod intellige fm distinctionem de/ cre.de simo.per tuas.et.c.licet heli.fm Hostien.

l ¶ Assecuti. vides quid iuris in hoc excepto crimine scz simonie. Sed quid de alijs exceptis: De crimine lesē matestatis dic.vj.q.j.§. verum.de confes.c.j. De crimine hereſis:dic vt.ff.de here.in fauorez. Sed aduerte. mirabile enim est quod dicit hec decre. ꝙ socius criminis repellatur in criminali:criminis et numeris in ciuili. Si eñ qui petit ipsum a testimonio repelli dicat socius mihi in crimine fuisti non egemus vlterius teste: quia ex hac confessione punctus est:de confes.c.ij. nec permittit canon vel lex ꝙ dicat hoc non fecī:quia mēdacium:vel aliud peccatum non permittūt.xxiij.q.iij qui peccat.et.ff.de tribu.illud.§. penultī. Sed dic(fm Ad. Hostien.et fuerat hoc ꝓlius dictum Lan. in secunda compilatione de simo.q̄uis ad abolendam. Jo.an.) ꝙ potest in genere dicere:non potes testis esse:q; commisisti hoc crimen quod me offero ꝓbaturū:ꝛ sic repelletur:quia ꝓ delictum repellit testem.ff.eo.ꝓponas.cuz distinctiō decre.de simo.licet heli.ꝛ.c.ꝓ tuas. Vt dicpreciſe qō exceptionem obijciens non fatet.ff. de regulu.exceptionem.ꝛ ibi dicam: vel pone ꝙ opponat criminis simonie exceptio contra testem:et ille qui produxit dixit eū qui probat fuisse socīū:et sic cōtra se nil fatetur:sed scōm tenet:quia ꝛ hic videtur fateri testem su

Ad. um simoniacum. (q̄ no. lxxix. dist. c. ij. C. de lib. can. si fi/
liū. in vlti. glo. per Host. in sum. de simo. §. q̄ ad accūsa
tionem in fi. Et Specu. de accusa. §. j. ver. caue tamen.
z in §. ibi prece. qui incipit. item repellitur qui fuit. Inue
nies casus exceptos quibus auditur socius contra soci/
um. Jo. an.)

Dimitto

PResentiuz auctoritate. ¶ Sūt tres p/
tes. Prima tra/
cat de positioni
bus iuramēto et
responsionibꝫ ip
sarum. Secūda
ibi: Testes. de te
stī. reprobatorijs
probatorijs
aruz. Hec decre.
est practica: et p
aduocatos opti/
me scitur (vnde
dicit Jo. mo. me/
lius scitur p pra
cticam q̄ per do
crinaz. Jo. an.)
a ¶ Conuentū.
dic vt. §. ō resch.
edoceri.
b ¶ Ex vna p/
te. z actores. c ¶ Ex altera. z reos vt paret p sequen/
tia. d ¶ Possessione. l. quasi possessione: quia de incer
toribus agebaꝫ. ff. de vsuca. sequiꝫ. §. si via. z de h. §.
de fo. cōpe. cō questus. (vnde canon. xvj. q. j. reuertimini.
dicit q̄ sciencia possiderur. Jo. an.) Et no. fm Jnno. q̄
hic agebatur possessorio: et ramē iuratur de veritate: qō
est ꝓra id qō oppo. Berū. §. de iura. calum. c. ij. in glo.
j. in fi. z. §. de restī. spo. lras. siz nō phibet hic iurari. l. de
calūnia. Jo. an. z hodie iurandū nō est per id quod ha
bes. §. eo. tī. c. j. siz de iuramento calumnie. Jo. an.
e ¶ Compositione. si amicabilis fuerat valere poterat
Secus si fuisset transactio. §. de transac. super eo. de h
de preben. nisi essent. fm Hostien. f ¶ Rebus. aliꝫ
commissio facta cum hac clausula non extēditur ad ma
iora. quod dic vt. §. ō rescrip. sedes. g ¶ Abbate. z ꝓ
ore. vtraq; enim pars perijt positionibus suis per eos q̄
principales erant: et melius veritatem nouerant respon
deri: z ideo sup his scripsit papa sic Rothomageñ. vt se
quitur. ad hoc. §. de iura. calum. in pertractandis. ff. de
procura. si actor. h ¶ Conuentuum: id est singulozū
de cōuentu. vel maioris partis: quia conuenꝫ sicut vni/
uersitas non habet animam (vnde et hic dicit animas
in plurali. Johan. an.) j. de senten. excom. roma. §. vlti.
Nota ius nouum vt prelatus iuret in animam suam et
fratrum vel maioris partis: olim solus prelatus presta
bat hoc iuramentum: et de hoc. §. de elec. dudum. ij. Et
nota ex hac litrera q̄ confessio solius prelati (scilicet non
habentis mandatum a capitulo: tunc enim preludica
ret: vt not. xvij. dist. in. de constantinopolitana: nisi pro
baretur error. §. de confes. c. fina. Joan. an.) non nocet ec
clesie: quia nec etiam confessio minoris partis: cum hic
dicat vel maiores ꝛc. et facit de his que fiunt a maiori
par. ca. c. j. l ¶ Ipsorum. ibidem residentium fm
Jnnocen. (qui dicit q̄ non sufficit q̄ in aliqua positio
ne consentiat maior pars iurantium: nisi esset minor

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

modum respondendi: z modum testes probatorios re/
probandi: et reprobatorios
iterum reprobandi. d. v. Jo.
Dan. ca. II

PResentium auctoritate
mandamus quaten⁹ in cau/
a sa que inter abbatem et con/
uentum sancti Nicolai ande
b gauenen. ex vna parte z prio/
rem et conuentū de Spaldig
c linconeñ. diocesis ex altera:
super eo q̄ ijdem abbas z cō
d uētu de Spaldig. possessione
subiectiōis eiusdē pozat⁹ asse
runt spoliatos: et super irri/
e tāda quadam compositione
f olim inita inter partes: et re/
bus aliꝫ vertitur: ab eisdem
s abbate z priore nomine suo:
h et in animas conuentuū eo/
rundem: vel maioris et sani/
t oris partis ipsorum: recepto
iuramento de veritate dicen/
da: iniungas dictis abbati z
k priori: vt tam ponendo q̄z re
spondendo dicant veritatez
quam super posi. tionibus ti/
l bi sub bulla nostra transmiſ/
m sis ipsi sciunt: et per illos in/
telliguntur: in quorum animas
n iurauerunt. Preterea sigil/
latim super q̄libet articulo in
p qualibet positione contento
facias partib⁹ sufficienter ad
inuicē rñderi: nisa ꝓsus ab
eis super ipsis positionibus

pars conuentus ibidem residentis. Et est hoc ea ra/
tione: q̄ minoris partis cōfessio nō pōt pludicari rori
ꝓuētui. Jo. an.) ad h. x. q. ij. ius pozrectū. Hosti. ꝛ di/
ces abūres vocādos si pñt cōmode vocari. ō elec. q̄ p
pter. fac̄ p eo j. de pbē. cū in ecclīs. siz opi. Jnno. credo
vera. Idē Archi. p decre. §. e. ll. de
of. ord. q̄uis. ibi
put sunt in electi
onis negocio ꝛē.
Si cīm in oibus
tractatibꝫ vaca
di essent absen/
tes: non video q̄/
re expressisset de
negocio electio/
nis plus q̄z ō all/
is tractatibus:
spāle ḡ videt in
electionibus z re
ceptiōibꝫ: z in ca
su istī⁹ decre. q̄/
uis. q̄ debeāt ab
sentes vocari: ali
as non. x. q. ij. h
ius pozrectum.
(ad h q̄ nota. de
ma. z obe. c. fi. in
iij. glo. et vide q̄
dixi de no. ope.
nū. c. ij. i glo. fic.
§. ℟. presidentes.

Ad.

Jo. an.) k ¶ Ponendo. qz etiā ponēs ꝛria plurus ē
j. tī. pxi. c. vlti. l ¶ Trāsmissis. q̄bus nil opponi po
terit: cū sint examinate z approbate p papā. xxv. q. ix
aplice. C. de resta. olim. z h est qō j. sequiē. nulla ꝓsus
ꝛē. (Sic z bulla pape oim suspitionē excludit: vt dicit
Jnno. de fi. instru. ex parte Archi.) m ¶ Illos. qz
tractabāt illas cū cōuentu: si aūt scia plati est ꝛria rñ/
sioni cōuēntus dicat: ex pte cōuētus sic dico: sed sic ego
credo vel dico: ad hoc. ff. de admi. tuto. quoniens. §. sic.
fm Hosti. Si aūt esset in iudicio tanq̄z platus. habes
§. de postu. bone. ij. de pscḥ. c. vlti. liij. di. generali. sed
in casu p̄missō cui rñsioni stabit? dic q̄ rñsioni ꝓuēt⁹:
cū platus h rñdeat vt ps ꝓuētus: z maiori pti sit stan
dū: vt. §. dixi. (secus si sup his ageret q̄ diuisa esset ad
solū abbatē specialia. §. de rescrip. edoceri. sed hic ꝓz
q̄ ista erāt cōia fm Jnno. et Hosti.) n ¶ Preterea
als postea: als preterea: quasi dicat: diximus q̄ rñden
dum est positionibus: volum⁹ instruere iudicē quō ha
beat facere rñderi: z ideo dixit preterea. o ¶ Sigilla/
tim. qz positio habēs plura mēbra in vno falsa in alio
vera posset eē: z sic copulatiua posset negari (Jnno. h
p̄ fam sup quolibet no. non sufficere positionem nega
ri nisi ad singula rñdeat in positione ꝓtēta. Idē Pe. z
Abb. z dic Host. h equū ꝛ cauillosaz subtilitatē aduo
carorz sūptā ex. §. vtz. dic etiā q̄ forsan cām dedit ipse
huic edicto i eā quā habuit cū hospitalarijs. Jo. an.)
dixi vt. §. ti. pxi. c. vl. ff. de re. du. si is q̄ ducēra. §. vtrū.
z ponēs debet ponere certū: z rūdens rndere certū. ff.
de ꝓfes. certū. z ois diligētiua ē incerta. ff. ō ℟bo. ob. l.
vbi. §. q̄ illō. ff. ō intur. ꝓoz edīxit. §. q̄d ār. p ¶ Suf
ficienē. s. sigillatiz z clare rñderi: z si rndere nollēt: ha/
berenē ꝓ confessatis. §. ritu. ꝓoxi. c. vlti. (z diligēde
z non solū de scia. sed etiā de credulitate fm Hostien.
dicentē: q̄ q̄dō dicat iurās de veritate rñdere debet ō
credulitate. inducit iura quod non credo. Joan. an.)

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

a ¶ Cõtradictione.rationẽ dixi super verbo transmiſſis. b. ¶ Quid sciat.q̃ ſi tenebatur habebit dicẽ ad deliberandum.ff.de pe.he.ſi debitor.z ſi preſumptio eſt de malicia poteſt iudex exigere iuramentum ab eo q̃ malicioſe hoc non petit.ſ. eo.ll.de iura. calum.c.ij.in fi. ſi autem animũ ſuum ad aliam partem applicare neſcit:tunc poterit dicere neſcio vel negatiue reſpondere:vt ſi queraẽ ſi talis viuat:dicat non credo: ñ ſequitur propter rea: quia credat iꝑm mortuũ fm Inno.et Hoſtl. tunc enĩz tenebat non credens hoc vel illud.

a contradictione recepta. Si ne iuramento autem a ſyndi
b co vtriuſq̃ partis: quid ſciat de huiuſmodi poſitionibus
c vel credat inquiras.

¶ Teſtes etiam quos ſuper
d articulis ſub eadẽ bulla trãſmiſſis: pars dictorum ꝓtis et conuentus duxerit ꝓducendos:ad reꝓbandos teſtes partis alterius in cauſa

g principali ꝓductos:quorũ
h nomina in eiſdẽ articulis cõ
i tinentur. vſq̃ ad kalendas nouembris proximo futuri: examines fm partis aduerſe
k interrogatoria: que tibi ſub eadem bulla tranſmittimus diligenter:primo tamẽ in ꝑſonã cuiuſlibet teſtis a ꝑdictis abbate z quẽtu ꝓducti:facta
l ſigillati ſpecificatione crimi

c ¶ Inquiras.

quid ſi ſyndicus confiteaẽ contrarlũ eius q̃ ꝓlatus cõfeſſus fuerat:licet alij aliter dixerunt:dic fm Berñ.potius ſtandũ confeſſioni ꝓlati z capitulũ q̃ confeſſioni ſyndici qui non iurault.ſi ꝓ concordeꝫ cum ꝓlato:eiq̃ cõfeſſio adiuuat:hoc placet Archi. d ¶ Articulis.ar

Ad. ticulus vocat pars intentionis. (Vide fm quoſdã articulus eſt nomẽ grecũ z ſonat in diuiſionẽ:inde membra que nõ diuidunt in alia membra dicunt articuli: vt in articulis digitoꝝ.ſic ſ. de here.accuſatus.in princi. Et ſic hic dicit articulus:quia artat:id eſt arte componit. Item artat ad credendum:vt articulus fidei:de hoc dixi de here.cum chriſtus.Artat ad reſpondendũ de hoc hic.Aliꝫ modis ſumitur articulus.de quibus dant ver

Verſus ſus.Articulus color eſt.breue membꝝ.dicto greca.Articulus numerus:per duos multiplicatus.Momentuz articulus:preſſuraq̃ dicit eſſe. Jo.an.) continens id qõ actor ꝓbare intendit.facit.ſ.de teſtl.veniens.ij.

e ¶ Producendos.iuratos tamẽ:alꝫ teſtimoniũ ipoꝝ non valet:etiã ſi eſſent religioſi.ſ.de teſtl.nup.niſi iuramentũ remitteretur a parte:vt eo.tuis. f ¶ Alterius. ſ.ſancti Nicolai. g ¶ Productos.coꝫ papa vel iudice ab eo dato. Et ſic no.q̃ ꝓteſtara erat lis aliẽ regulariẽ nõ valet teſtiũ receptio.ſ.vt lit.non cõteſt.in rubro.z in nigro. Et ſic no.q̃ licet ſtatim poſt lit.conteſt.iurandũ ſit de calumnia:vel de veritate dicenda: fm q̃ requirit cauſa. Et facienda poſitiones ante ꝓbationes.ſi tamen hoc omiſſum fuerit:adhuc poſt ꝓbationes fieri poterit ad hoc.ſ.e.ll.ꝺ iura.calũ.c.j.hic eñ poſt teſtes receptos

Ad. z de veritate iuratur: z fiunt poſitiones (vt refert Jomona.ſ.ti.c.j.quidam dicebant contrarlũ quaſi aggrediendo ꝓbationem teſtiũ ſibi pars precluſerit viam ponendi. Ad decre.ſ.de iura.calum.rñdent iurari de calũnia:non propter partẽ tantũ ſed propter veilitatez publicam:cuius intereſt litis dirimi:ſed poſitiones fiunt tãtum fauore partiũ.alle.de fo.cõpe.ſi diligenti cũ ſi. Ipe dicit tenendum cum glo.ne ꝓbationis copia ſic anguſterur.C.de here.l.pe.in fi.Jo.an.) h ¶ Nomina.ne eſſe poſſit variationi locus.ſ.e.ll.de reſcrip.c.ij. Et continebantur iſto modo. Intendit talis ꝓbare talem re/

Ad. ſtem. (Non enim ſufficit dicere excipio contra teſtes q̃ ſunt de talibus criminibus zc. ſed ſigillatim et nominatim debet exprimere de quocunq̃. Vnde dicit lex de ſignandum cuius dolo ſit factum.ff.de do. ſi ex dolo.ſ. vlti.ad hoc de elec.per inquiſitionem in princi ſ.de ſen. excom.conſtitutionem.cum conco:. Jo.an.) adulterium

ꝓ eo q̃ talem vꝺorem talis publice in ſuam tenuit cõcubinam.z hoc ꝓbare vult.per.a. b. c. Item intendit ꝓbare q̃.r.eſt plurus:quia deierauit corruptus in tali cauſa:et hoc vult ꝓbare per. d. e.f. z ſic die ſingulis: quia vnus teſtis neſcit omnes articulos intentionis:ſz interdum alteruz tm:z ſi vellet alios q̃ notatos inducere: vel eos transponere.non credo q̃ poſſit fz Hoſtl. argu.ff. man.l.diligenter ſ.de reſcrip.cum dilecta.ſ. de ꝓben.cui de non.

i ¶ Kalendas. z non vltra.ſ.de ꝓba.licet.neceſſe poſſunt iſti de legari terminos ꝓrogare: niſi ꝓ

tes ambe in ꝓrogationem termini conſentirent. ſ. de offi.deleg.de cauſis (fm Hoſtl. Idem Jo.mona.z Ar Ad.
chidia.) k ¶ Interrogatoria. Interrogatoria ſũt q̃ facit teſtibus productis contra ſe:z danẽ ſuper articulis de quibus permiſſuz eſt:z formanẽ fm circumſtantias cauſe et perſonarum producturum: vt in dicto.c. licet.ſ.j.et.ſ.eo.c.cauſam.j.et.c.per tuas. vnde datis articulis petit pars terminum ad danda interrogatoria.qui terminus tam ex predictis iuribus dari debet q̃ conſuetudine generali que eſt optima zc.ff.de legi.ſi interꝓretatione.de conſue.cuz dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo: Si dixerit teſtis verum eſſe q̃ ꝓmo intentionis articulo continetur. Queratur ab eo q̃ modo ſcit:et ſi ibi preſens erat:et ad quid ibi erat:z ſi vidit potius enim preſens eſſe et non vidiſſe. Item q̃ anno meſe et die id fuit factuñ. Jteꝝ in quo loco qua domo:qua parte domus:et an domus illa ſit terranea:vt in ſolario:z qui erant ibi preſentes. Item ſi cognoſcit illum de quo teſtificatur: et cuius eſt eratis ſtature et coloris:et his ſimilia fm q̃ faciunt ad factuz.(z ſi nul Ad.
la fierent facta iudex que habentur.ſ.eo. cum cauſaz. Et an valeat dictum teſtis non interroganti de cauſa ſcientie:vide q̃ ibi dixi ſup quarta glo. Conſuluit Hoſtien.q̃ potius fiant ſuperflua q̃ omittatur aliq̃d ne/ ceſſarium vel vtile.hoc dicitur propter decreta.per tuas.ſ.eo.quia ſi fuerit factum interrogatorium:z omiſſum negligenter vel doloſe: non obſtante publicatione repetet:ſecus ſi non fuerat factũ. Alia ratio:q̃ forſan ex officio iudex plura reſecabit q̃ expediret. Et arguit ꝓra iudices qui cõmittũt examinationẽ teſtium noto/ riꝰ z ſimplicibus:cuz in ꝓpria ꝑſona ipos audire deberent. C. de fide inſtru. auc. apud eloquentiſſimũ: vel ad minus cõmittere ꝑſonis decretis idoneis z honeſtis.ſ.eo.ſi qui teſtiũ. de teſtl.cogẽ.c.j.de ꝑſang.z affini.c. j. Cũ eñ in ꝓbationibus ſit tota vis cauſe:potius deberent cõmittere alia q̃ teſtiũ examinationẽ. xlij. diſt. ꝯcamus. Sz q̃ id eſt onoroſum ideo facile cõmittit etiam per ſꝑtulas exigunt cõtra iura.ff.de regu.iur. fm naturam.de clerl.conſuga.diuerſis. de ꝓben. cum ſcõm. Jo.an.) et hec interrogatoria de conſuetudine z de iure non dantur parti aduerſe:ne poſſit ſuper his inſtruere teſtes ſuos: ſed iudex per ſe vel per aſſeſſorem examiet illa:z ſi q̃ reperit ſupflua vel impertinẽtia illa reſecat:ꝟ ãt nõ habebit locũ reſecarto cũ fuit approbata q̃ papã:vt ꝺ articulis ſuꝑius dixi. l ¶ Specificatõe.

Nota p specificatiōe obiectoꝝ. ad idē. ff. eo. ll. de elec. vt circa. a ¶ Et aliqꝝ. forte obijciebantur aliqbus nō crimia sz alia p q̄ impediebāt testes ee: puta q̄ erāt vel fuerāt aduocati vel procuratores i causa. ff. c. pri. vel q̄ erāt minores. liij. q. iij. c. j. vel his silla (de qb⁹ plene i spe. de teste. ·ff· j. Johan. an.)

Additio

b ¶ Conuentus. Originales actores. c ¶ Producēdos. Ad reprobationem testium producti in principali.

d ¶ Proximo. Intelligebat si nō fuisset appositū. ff. ō ff. obligatū q̄ kalendis.

e ¶ Examiare. fm interrogatoria poris ꝛ quētus spaldig. vt ff. in pri. casu dictum est.

f ¶ Sill. De q̄ dicū e. ff. pri. ff.

g ¶ Obfuata. Hos aūt testes nō licebit vltery poni ꝛ quētui reprobare: vt. ff. de testi. licz dilect⁹.

h ¶ Juramēto. Sz ḡre exigitur iuramētū a procuratore abbatis i hac reprobatiōe ꝛ non in pma reprobatiōe quā facit por p̄ncipales testes abbatis: Sol. potius ps mtē q̄ hoc facit abbas ex malicia q̄s por q̄ primo reprobauit testes sup p̄ncipali producti. ūsi puocat⁹ velit vl elici. ꝛ iō pter illā psumptiōnē hoc exigit iuramētum. si. de testi. spoll. ffas fm Berū. sz dic q̄ hoc est in prāctu iudicis (Idē Jo. mo.) p pdictā decre. ꝛ p. c. de iura. calū. c. ij. in fi. ff. e. ll. vñ ꝛ in pma poterit exigere si sibi videbitur. ꝛ in secūda omittere si sibi videbitur. iste aūt necesse habet mandatū pape seruare. l ¶ Procedāt. Habebant olim quidam hic plus de rep. quidam non: sez ceterum nobis sub sigillo tuo ꝛc.

Quare reprobatur iuramentū

Additio

Additio

Diuisio

Additio

Omana. ¶ Duo sūt dicta hui⁹ decre. ꝛ breuia: et idcirco eā nō sūmo Jo. an. k ¶ Appellationis. fuit cā dubitatiōis: q̄ alia videbaī cā appellatiōis a p̄ncipali ppē aliū iudicē ꝛ aliū procuratorē ꝛ aduocatū: qui frequēter i ipa iteruenīūt: q̄ nō tenet procurator vel aduocat⁹ p̄ncipalis cause defendere causam appellatiōis: vt no. ff. de pcu. nō intuste. ꝛ. ij. q. vj. ·ff· post scōam. ꝛ facit q̄ dixi. ff. de iura. calū. c. ij. j. rū. sz nō ē alia. vl licet sit alia q̄ ad q̄d: rū procurator vl aduocatus p̄ncipali in cā appellatiōis nō debēt testimoniū ferre ne memores sui officij forte p̄rium asserērēt veritatē: sicut ꝛ aduocatus nec̄t esse iudex: ne affectiōis sue memor ꝛc. C. de ass. sess. l. nemo in fi. Et iudex in cā qua iudicault nō debet esse testis. (sec⁹ i alia. ff. e. ob carmē. ·ff· j. Jnno. dicit hic Fran. q̄ notarī⁹ q̄ scripsit acta bū poterit eē testē. alle. q̄ nō est phibitū. ꝛ decre. cū Jobes. de fi. instru. Jo. an.)

a nū: ꝛ aliꝝ obiectoꝝ sibi in eisdē articulis ꝓtoꝝ. ¶ Si

b ꝙo dicti abbas ꝛ quētus alios testes coraꝝ te. pduxerint ō testes ab eisdē poze ꝛ quentu. ¶ producēdos iuxta articulos ꝙs ipsi abbas ꝛ quētus tibi sup reprobatione testiū. pductoꝝ poris ꝛ quētus in eadē. pduxerint recipere ac eos vsq̄ ad kalendas februarij. p

c ximo futuri diligēter examinare. pcures: sibi specificatione criminū ꝛ aliꝝ q̄ ꝛa testes eozundē poris ꝛ quētus

g obiecta fuerint obfuata: prius tū ꝑstito iuramēto a. pcuratore dictoꝝ abbatis ꝛ quentus: q̄ ad hoc ex malicia nō

i pcedāt. ¶ nno. iij. in gene-rali pcil. lugdu.

Additio

Aduocatus vel procurator principalis cause in cā appellatiōis testificari nō potest iuramētū. aūt ꝑsonē facere. p appellāte ꝛ bi deferri nō potest. vide

ū. q. vj. statuendū. vbi de hoc. q̄ ꝛtellige fm determiationē decre. ff. e. dilecto. ꝛ c. cū a nob. in vno ¶ ꝛ codez negocio q̄s duplici officio tā suspecto fungi non debet. de cle. plu. diuersis. ff. ad trebel. ille a ū. ·ff· tempestiuū. ū. q. j. in pmis. de ver. sig. forus cum si. in testem. ¶ mul

ci videatur. h. d. No. ca. III

k Omana eccl'ia: et. j. in appellationis causa: is q̄ appellātis pcurator vel ad

l uocat⁹ in pori iudicio fuerat

m nō recipiaī i testē. ¶ Necp̄ i

n distincte ipi appellāti ꝑsūpti one faciēte p eo deferaī etiā iuramētū: sz tūc cuz inspectis

o psonaꝝ ꝛ ipi⁹ cause circūstā/tijs: id fuerit faciendum.

De iureiurādo. Nicola⁹. iij. Prelati canonici rectores et officiales locorum qui iurāt statuta et consuetudines loci vel ecclē seruare: propterea tales iuramēta nō obligant ad illicita impossibilia vl' ob uiāda ecclesiastice libertatis. nec ad ea debet intentio sua referri. Johan. an. ca. I

p ¶ Contingit in nonnullis ecclesijs de earum consuetudine obfuari q̄ ipa rum ꝑlati cū pmo ad ecclias

tofortius non recipiet talis i pn/cipali per iura p̄dicta. (de hoc in spe. de testi. ·ff· ij/lud. ꝛ. itē q̄ fuit in eadē causa Johan. an.

Additio

l ¶ fuerat. Si sibi pcuratorē pstituit: sz nō recipit mādatū: testificari poterit. ff. e. dilecto. Idē i aduocato. ꝛ de hoc etiā no. ff. e. l. vlti.

m ¶ In testez. Intelligas pro spo appellante. naz p appellato bene recipietur. (Idē econuerso vt procurator vel aduocat⁹ appellāti recipiaī pro appellāte. et tūc etiā p appellato ōponet Jo. an.) fm Berū. et modernos (ꝛ Accur. in pal. l. fi. ff eo. Jo. an.) tum q̄ rō phibitiōis cessat: tū q̄ non

Additio

Additio

reperiī phibitum ꝛ edictū de testib⁹ phibitoriū est. ff. eo. ti. l. j. Et i isto casu q̄n procurator vel aduocat⁹ appellantis deponit p appellato. dico (Idē Jo. mo.) q̄ deponet etiā p appellāte: q̄ iurat p vtraq̄ pte dicere veritatē. ad ff. e. de testib⁹ (n. c. j. ij. ꝛ. liij. ꝛ. C. de q̄stion/bus. l. idē. ꝛ dixi j. de reg. iu. q̄ ob gram (p b. C. ō tē/po. i intre. testi. l. petēde. Archi. iducit q̄ no. Jnn. ꝛ Host. ff. e. de excep. cū venerabilis. sup x. instrm Joh. an.) ād de procuratorib⁹ ad negocia: dic fm Host. q̄ i negocio q̄ procurauit de ꝓsensu partiū pōt admitti: sic ꝛ iste ꝛ sicut mediator in aūt. de testi. ·ff· qm̄ vero. coll. vij. in aliis admittet etiā parte inuita: cū nec phibeaī. ff. eo. l. j. (. ff. de iur. fis. l. deferre. ·ff· idem decreuerūt Jo. mo. Nam vt dicit Archi. administratoꝝ bonoꝝ ecclie de cō tractu per ipm celebrato testificari potest. alle. ꝓlij. q. ij c. j. ver. ceterum. ꝛ q̄ no. Bar. bzix. in questione veneri/ all. xlvij. aliquis erat administratoꝝ Jo. an.)

Additio

n ¶ Presumprione. Puta quia haber vnum testem. ff. ō procu. ex insinuatione. xxiij. q. iij. si habes. ff. ō do. preleg. l. theopompus. (fm Jnno. qui etiam alleg. ff. quemad. resta. ape. l. j. in fi. ꝛ idem Host. Johan. an.)

o Personarum. Et ipsius cause. quod dic vt no. ff.

Contingit. ¶ Primo (de iureiur. ca. vlti. ponit thema circa clericos ꝛ laicos. Secūdo ibi: Quia vero. constitutionis causam ꝛ constitutionem circa vtroscp Jo. an.

p ¶ Consuetudine. Ad hoc. ff. eo. clericos.

a ¶ Accedunt. In quo accessu antiquas eccle ꝓsuetudines seruare debēt: vt. ⁊. de pben. dilecto. b ¶ Recipiendis. Ad hoc vocari debēt absentes ⁊. de pbē. cum i eccl̄ijs: nisi ꝓsuetudo esset i ꝯrariū: vtibi Jo. an.

c ¶ Scripta. Pōt singula singulis referre. d ¶ Ciuitatiw. Que muroꝝ ambitu terminār ⁊. de sen. excō. si ciuitas.

e ¶ Potestatibus. Qui gladio vtūr ad malefactoꝝ vindictā et laudē bonoꝝ: ū. de homicidio postulasti. de maio. et obe. solite. et tūc minister est dei: vt. xxviij. q. v. milites. ⁊. c. seqn.

f ¶ Clausa. In hoc erat morbꝰ. ⁊ si iurant solum seruare statuta edita ad edenda sacra nō tenent: vt. ⁊. eo. ca. pe.

g ¶ Libertati. Et iō statutariꝰ excōicati sunt si infra duos menses ea ꝑ statutis deleri nō fecerit vt ⁊ ꝙ tales consuetudines vl̄ statuta seruare faciunt: vt. ⁊. ꝑ sen. ex. nouerit (et in ꝙbꝰ ꝓsistat liber) tas eccl̄e remittit Archi. ad ibi no. ꝑ Jnno. Jo. an.) ad hoc ⁊. de immu. eccle. c. ij. iij. et. v.

h ¶ Vinculum ⁊. e. q̄nto. xxij. q. iij. inter cetera. ad h ⁊. de reg. iu.

Additio In malis (ista regula ꝑbat cū suis ꝓcor. q ꝓmissio i malꝫ nō obligat. ꝙ nec iuramētū adiectū vt i regula remittit Archi. de fo. cōpe. si diligēti ad fi. ⁊. e. cū cōtingat Jo. an.) ⁊. c. nō est obligatoriū. Sz de appellatiōibus ⁊. ⁊. de ap. ad nr̄am. ⁊. c. cum speciali.

i ¶ Obsistere. Ad h. ⁊. e. li. de cōsti. c. j. ⁊. de sepul. c. j. cū si. k ¶ Intētiōe. Dicit ꝙ iuramētū illiciti ex aīo. sic ⁊ inia excōicatiōis. ⁊. de sen. excō. ꝓ tuas. ⁊. c. sacro. vbi ꝺ hoc. xj. q. iij. ⁊. cū ꝙ Jo. an. l ¶ Impossibilia. Ad hoc null⁹ pōt se obligare. ⁊. de pac. c. vl. de cōdi. appo. c. vl. ff. de reg. iu. ipossibilium ⁊. de reg. iu. nemo pōt. Et intelligo impossibilia de iure vel de facto: vt dixi in predicta regula nemo pōt. m ¶ Maiestatis. Quā peius est offendere q̄m temporalem: vt. ⁊. de here. vergentis. ⁊ ⁊. de imu. ec. clericī. C. de here. manicheos. n ¶ Declaramus. Declaratio igit̄ antiq̄ iuris ē. ⁊ ß ius no. Ber. ⁊. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. in glo. vl. ⁊ Hosti. co. c. in glo. pe. vñ dabat ibi ꝓsilium Hosti. ꝙ iurans sic dicerer: Juro seruare statuta ⁊ cōsuetudines iustas possibiles ⁊ honestas. q̄ de facto ⁊ iure seruari poterunt. et multiplex ē ipotentia: vt no. ⁊. de rescrip. scisci/ tatas. posito tñ ꝙ i genere iurer: fit tñ fm ius cōe interꝑtario iura mēti. ⁊ ꝓbatur hoc satis per de cre. ⁊. eo. ad no/ stram. iij. ⁊. ⁊. de ver. signi. super quibusdam (ibi paret ꝙ genera/ lis ꝓhibitio solum illicita respi/ cit: als dicimus ꝙ genus non in/ cludit nisi licita ꝑ iura que alle. finis glo. et p. l. ff. de condi. inde. si procurator ⁊ pe. ff. ad exhibē/ dum. l. pe. ff. que in frau. cre. si pater fm Archi. ꝙ remittit ad no. ⁊ eo. veniēs. ⁊. xiij di. nerui. in glo. si subditus Jo. an.) dic ergo breuiter ꝙ aut quis exꝑsse iurat statuta illicita ipossibilia: ihonesta: ⁊ tunc eoipso largo modo periurus est. sic. ⁊. eo. sicut nostr⁊. aut generaliē iurat seruare consuetudines et statuta ⁊ tunc distingue aut tunc sciebat ibi statura esse illicita: ⁊ illa se obligaturum fua/ re in mente gerebat. ⁊ tūc idem quod. ⁊. aut nesciebat nec id in mente gerebat: ⁊ tunc non peccauit. et solum ad licita obligatur: vt hic ⁊ in predictis iuribus. Ad idem. ff. de transac. qui cum tutoribus ⁊ vlti. ff. de condi. inde. si procurator quasi in fi. ff. de condi. instituto. cō/ ditiones. ⁊. l. sequen.

Additio

ipsas accedunt: vl̄ cū de recipiēdis ibidē nouis canonicī agit̄: nec ꝓlati admittūtur: nec canonici aliter recipiñt ī ipsis nisi iurēt statuta ⁊ consuetudines ipsaꝝ ecclīarum scripta ⁊ nō scripta iuiolabiliter obseruare. Jnter laicos etiā in multꝰ ciuitatibꝰ castrꝭ ⁊ terris: ī suis ptātibꝰ: rectoribꝰ vel officialibꝰ assumendis: ꝓsuetudinis morbꝰ irrepsit: ꝙ ptātes: rectores: ⁊ officiales hmōi: ad potestarias rectorias: ⁊ officia eadem: nisi ꝓius seruaturos se statuta ipsoꝝ locoꝝ clausa iurauerit nullatenus admittantur.

¶ Quia ꝙ ī statutis: ꝓsuetudinibusq̄ supradictꝭ: inter dū aliq̄ reperiūt illicita seu ī possibilia vl̄ obuiātia ecclasticelibertati (ne ß tali generalitate iurādi: sic iurātibꝰ peccādi occasio ꝑbeat: cuz iuramētū nō fuerit vt esset iniqtis vinculū institutū) hac generali ꝓstitutione aīaꝝ periculis obsistere cupiētes: ꝓcipim⁹ a q̄buscūq̄ sciētibꝰ cōtineri ī ꝓdictꝭ ꝓsuetudinibꝰ et statutis illicita: ipossibilia vl̄ libertati ecclesiastice obuiantia: iuramēta hmōi aliqtenus nō ꝓstari. Et talia iuramēta ea intentione facienda vel facta vt etiā illicita vel impossibilia: seu ecclesiastice libertati obuiātia obseruenꝭ: cū etiam sub tali mētione prestarī nō possint: absq̄ diuine maiestatꝭ offensa. decernim⁹ in huiusmodi illicitꝭ: ipossibilibus seu libtati ecclīastice obuiātibus nō seruāda: q̄n potiꝰ ꝓ aīaꝝ salute: si sub forma ꝓdicta: vl̄ silī aliqs ignorāt̄es ꝓdicta illicita seu ipossibilia vel libertati ecclīastice obuiantia iurari ꝓtigerit: ad obseruanda dūtaxat licita possibilia ⁊ nō obuiātia libertati ecclesiastice iurantiū referri debet intentio. ¶ Declaram⁹ q̄z iuramenta sub hmōi generalitate qualitercūq̄ ⁊ sub q̄licunq̄ verboꝝ forma prestita vl̄ prestanda: ad licita possibilia ⁊ libertati ecclesiastice non obuiantia tm̄ extendi: ipsosq̄ iurantes ad alia per prestationem iuramenti huiusmodi non teneri. ¶ Bonifacius octauus.

Ꝑ eccl̄esiasticum iudicem ordinarium loci compellitur iudex secularis eccle. cen. ius canonicū quo ad prouisionē aiarū statutū est seruare. ca. II

Jcet mulieres q̄ alienonationibus dotiū ⁊ donationū ꝓpter nuptias ꝓsentiūt: cta vt etiā illicita vel impossibilia: seu ecclesiastice libertati obuiātia obseruenꝭ: cū etiam sub tali mētione prestari nō possint: absq̄ diuine maiestatꝭ offensa. decernim⁹ in huiusmodi illicitꝭ: ipossibilibus seu libtati ecclīastice obuiātibus nō seruāda: q̄n potiꝰ ꝓ aīaꝝ salute: si sub forma ꝓdicta: vl̄ silī aliqs ignorāt̄es ꝓdicta illicita seu ipossibilia vel libertati ecclīastice obuiantia iurari ꝓtigerit: ad obseruanda dūtaxat licita possibilia ⁊ nō obuiātia libertati ecclesiastice iurantiū referri debet intentio. ¶ Declaram⁹ q̄z iuramenta sub hmōi generalitate qualitercūq̄ ⁊ sub q̄licunq̄ verboꝝ forma prestita vl̄ prestanda: ad licita possibilia ⁊ libertati ecclesiastice non obuiantia tm̄ extendi: ipsosq̄ iurantes ad alia per prestationem iuramenti huiusmodi non teneri. ¶ Bonifacius octauus.

Ꝑ eccl̄esiasticum iudicem ordinarium loci compellitur iudex secularis eccle. cen. ius canonicū quo ad prouisionē aiarū statutū est seruare. ca. II

Jcet mulieres q̄ alienonationibus dotiū ⁊ donationū ꝓpter nuptias ꝓsentiūt:

Additio

Dixisse

Additio

o ¶ Donationum. Dehis dic vt. ⁊. de do. post diuoꝝ. re. nuper.

Additio a ¶ Propzio. Intelligo siue iurēt p se siue p procuratorē cui ad hoc spāle mādatū dederint. ad hoc. ixtū. dist. tibi. z ibi de hoc de iura. calū. c. vi. z de ꝓcu. c. vi. cū si. (vi. q no. s. eo. li. de elec. vt circa in glo. pe. z q sup ea dixi Jo. an.) b ¶ Nō vi. Ergo iuramētū metu extortum nō obligat. de q dic vt. s. qō me. cā abbas. z. s. e. si vero. (tene qō dicitur eo. ti. verum Jo. an.

Addi. a nō ꝓtrauenire ꝓpzio iuramēto firmātes: suare iuramentū hmōi non vi nec dolo ꝑsti b tū: de iure canonico teneant: c qz tū q̄daz iudices seculares eas extra ꝑfatas alienatiōes audiūt: q̄uis eis ꝓstet legitime de huiusmodi iuramēto.

f ¶ Mos aīaz periculis obuiare volētes: eosdem iudices g ad seruandū ꝑ ius canonicū h p locoz ordinarios censura i ecclesiastica decernim⁹ cōpellendos. ¶ Idem. Electi post sacramentū ponēs vt rūdēs extraria directe nisi rationabiliter excusēt velut plurus a ꝓsumptiōe repellit. Idem si hoc fecerit ꝓcurator ipo mādāte vel ratū habēte vel non reuocāte. h. d. Jo. an. c. iii

k ¶ Um in positiōib⁹ sup electiōis tue negocio: l post iuramentū in causa ꝑsitum a te datis: seu responsionibus q̄s ad positiones tui aduersarij fecisse dinoscēris: n reperiat cōtrarietas manifesta: tibi tanq̄ periuro (nisi iusta causa z rationabilis te excusēt) super ipsa electione p/q petuus silētiū ipoi debebit.

Addi. o ¶ Periuro. Periuri sunt infames. vj. q. j. infames. z eccl'as

Quare periuri repelluntur

regere non merentur. s. e. querelam. nec ad testimoniū admittūtur etiam post penitentiam. xxij. q. v. paruuli. de testi. testimonium. p ¶ Justa causa. Vt vnum ex contrarijs dicris multiplicīter potest intelligi. s. de accu. cum dilecti. vel ꝓbare vult se errasse. (hoc non facile ꝓbatur in confessione deliberata. vide q no. ō dixor. ex lr̄is in glo. ij. vt eccle. be. vt nostrum. in glo. cuz ꝑme Jo. an.) in altero de cōtrarijs: maxime vbi ponerētur vel responderetur de facto alieno: vbi tolerabilis est error (z ignorantia excusabilis. ad hoc. ff. de inter. act. de etate. §. vl. ff. de col. bo. nōnunq̄. ad idē. ij. q. iij. paulū. z. s. e. li. de elec. c. j. in fi. in auc. de execu. z his q̄ que. in ꝓin. coll'. vij. fm Arch. qui ponit exemplum qñ electus est de aliena ecclesia. contra quem opponit. cuius iura pōt ꝓbabiliter ignorari. Ipse etiam pōt ꝓbabiliter ignorare numerū canonicoz ecclesie z his simila Jo. an.) ff. ꝓ suo. l. vl. s. de confess. ex parte. s. eo. li. de testi. in inte. c. vlti. in fi. Sed quid dices: nunquid positio vel responsio ad ipsam reuocari poterit? Et videtur q non. Nam volat emissum semel irreuocabile verbum. xlij. di. §. vlti. in fi. de ꝓba. per tuas. C. de nō nume. pecu. generaliter. Ecōtra videt q reuocari possit. xxxij. q. j. apud. de pe. di. j. diuoꝛtium. de ꝓbo. signa. z ego. ff. de diuoꝛ. si penituit. Dixit Jo. de deo: si data sit positio in scriptis: nō pōt reuocari: alꝰ pōt. ad h de elec. scriptū. de confes. ex parte. qō Guil. abbotrez i spe. titu. de positionibus. §. vlti. ꝛ. Item si ponens. dicens q exquo in iudicio ꝓposita est siue in scriptis siue non: reuocari nō poterit per predictam decre. ex p/te. de li. ꝓte. c. vno. de elec. dudum. ij. nisi doceret de erroꝛe: vt. s. dixi. satis videtur q sicut testis a periurio excusatur si incōtinenti se corrigit: vt. s. de testi. eo. ꝓtea. sic z ponēs vel rūdens eadē rōne Joh. an. (Idem Jo. mo. z Arch. q remittit ad no. de appel. cū causam. in vet. glo. fa. qō no. de elec. scriptum. in. j. glo. z q dixi post Hosti. de diuoꝛ. ex lr̄is. sup glo. ij. q Jo. ꝑ Jo. de deo Jo. an. q ¶ Debebit. Nec ꝓpter hoc coelectꝰ confirmabitur. ij. q. j. in primis. s. de rescrip. olim. s. eo. li.

Additio b tū hmōi non vi nec dolo ꝑsti c tū: de iure canonico teneant: d qz tū q̄daz iudices seculares eas extra ꝑfatas alienatiōes audiūt: q̄uis eis ꝓstet legitime de huiusmodi iuramēto. e ¶ Seculares. Qui in hac pte rōne plurū: cui causaz dant sunt de foro ec. s. de iudi. nouit. s. e. li. de fo. cōpe. c. vl. f ¶ Obulare. s. c. ꝓxi. cum suis concoꝛ.

g ¶ Canonicū. si. j. ti. ꝓxi. c. ij. de sen. excō. decernimus. facit. s. eo. li. de pac. c. ij. de fo. cōpe. c. ij. z sic papa tollit legē ertā quo ad foꝛ seculare. de quo dic vt dixi j. de reg. iu. c. ij. Jo. an. h ¶ Censura ecclesiastica. Quid cōtineatur eius nomine habes. s. de ver. sig. querenti.

i ¶ Compellendos. Est enī superioꝛ ecclesiastica potestas. z ideo coercet secularē: vt. xxxij. q. v. administratoꝛes. s. de maio. z obe. solite. qui fl. sint legi. per venerabilem cū si. (dicit Archi. hoc procedere vbi agitur ō periculo anime. vel vbi est de sua temporali iurisdictione. z vbi mādat suas sentētias obseruari. remittit ad no. ꝑ Jnno. de offi. ordi. c. j. Jo. an.) Quid dices si mulier iurauit non alienare dotem vel donationem ꝓpter nuptias: nec alienatione consentire nisi ex rationabili causa z auctoꝛizante iudice. z si consenserit reuocabit. p posse. postea iudice non auctoꝛizante consensit: et iurauit non contrauenire: quid erit? Dic fm Hosti. (Idem Jo. mo. z Arch. z Guil. in spe. de empt. z ven. §. tertio loco. ꝛ. z no. generale. z vide q ibi dicam. z de materia huiꝰ decre. z an teneat obligatio penalis. ibi vl. ꝛ. fz pone ꝓxi. cū ꝛ. sequentibus. De obligatione fidei iusso. di xi in decre. cuz contingat in. ij. glo. Jo. an.) qui hoc no. s. eo. cum contingat: q primum seruabitur. ad hoc. s. eo. eam te. z. c. intellecto. z in auc. de non alie. §. si sanctissimas. col. ix. Sed contra. s. eo. tua nos. Sol. ibi h/mum iuramentū illicitum. z ideo scōm primo prciudicat. hic primū licitum: z ideo derogat secundo.

Diuisio ¶ Ym in positionibus. ¶ Sunt due partes. Secunda ibi: Idē fier. Et hma loquit de dño. Secunda de ꝓcuratoꝛe Jo. an. habuit oꝛum hec decre. ex his que no. Hosti. s. de fl. instru. cum Johānes. super

Additio ꝛbo. vnica tm venditio. (z que no. Guil. de elec. vt circa in glo. paret ex hoc. per quas glo. parent exempla. Jo. an.) k ¶ Electionis. Idem videtur si agatur de iam obtento: cum periuriū nō solū impediat: sed etiā

Additio deiecist. s. eo. tua nos. z. c. querelā. z de fideiuss. quenie. Idem Jo. mo. z idē Arch. q alle. xiij. q. iij. ecce Joh. an.) l ¶ Post iuramētū. Quia rūc facīde sunt positiones. s. de ꝓcu. c. ij. z ibi dixi. z eo. ti. c. ij.

Additio m ¶ Datis. Nō ad q̄stionē quā disputauit: an per instrumentum ꝓbetur crimē. qō sic ꝓbatur. h eni ꝓ scripturas actoꝛuz apparet eum posuisse cōtrarta: z sic plurium. de hoc. s. de maio. z obe. cum in ecclīs. et per modernos de accu. super his. ad idē. j. de ꝛ. sig. c. ij. (vbi de h om/nino vl. q ibi dicam Jo. an.)

Addi. n ¶ Manifesta. Quidēs vl notoria. j. de ꝛ. sig. cōstitutionem.

Questio

Additio

Additio

Additio

vt li.pen.c.j.z.ij.C.de.rel ven.l.vl.z sic no.q nō inspl/
icetur hic pncipiū de quo no.ff.de ele.dudū.j.Nā nō so/
lū antiq crimina repellūt electos.ff.de rē.or.c.vl.ij etiā
noua (nec mirū fm Jo.mo.z Arch.q res aū sul cōple/
tionē quenit ad eū casuz a quo ñ poterat habere pncl/
pium.ff.ad.l. ac/
quil.q in euz. et
fa.q dicā.j.de re.
iur.fem sup.j.gl.
Jo.mo.alle.ff.de
serui.p pte. Jo.)
pbāt hoc idē. ff.
de rescrip. olim.
ff.eo.li.de elec.vt
circa.sicut et no/
ua causa non so/
lum antiqua iu/
dicem repellit.de
offi.dele. insinuā
te (dicebat ergo
Jo. mo. q sicut
agendo pro se.q/
rit ds ius agendi
non recte inchoa
tū. ff.de plg.act.
l.si rē.ff. et fa.
j.de re iud.abba
te. Sic agendo
perdit ius recte
inchoatum vt ff
Jo.an.)

a ¶ Jdē.s. quia
tibi silentium im
ponetur.

b ¶ Expresse. Si g dedit man
datum ponendi
et respondēdi po
stlōibus genera
le sed non expes
sit vt sic et sic re/
sponderet vel po
neret: vt.ff.eo.li.
de iura.calū.c.ij.
ij.rāso in fi.tunc licet procurat ponat vel respondeat cō
trarie: dominus nō delerat nisi in casibus sequentibus
et concor.opti.ff.eo.lib.de ele.si compromissarius.

c ¶ Ratum habente. Et sic in maleficijs locuz habet
ratihabitio expressa et tacita.j.de sen.excō.cum quis.z
de re.iu.ratihabitionē.vbi de hoc. d ¶ Nomine. Als
ratum non posset habere quod suo nomine factum nō
est.j.de reg.iur.ratum quis. vbi de hoc. Jo.au.

Addi. Dluisio

Ja consideratione. Nec est notabilis decre.et
quotidie practicabilis (cōmendat Abbas hoc
exordium vel arengam. Jo.an.) Dluiditur vt
patet ex rubro. Secunda ibi: Si quis igitur.
Tertia ibi: Si vero. quarta ibi: Prouiso. Quinta ibi:
Sed si post. Sexta ibi: Eo ramen. Domi.

e ¶ Consideratione. quadruplici: vt.j.sequitur ibi: Vt
ex hoc zc. f ¶ Statuit.ff.eo.exceptionē. Jo.an.

g ¶ Maioris expimat ergo ipsius species: vt.j. sta/
tuit. h ¶ Opposita. Quod fieri pōt nō obstāte lapsu
pemptorij ad ꝓponendas dilatorias assignati: vt in
Cle.eo.ti.excōicationis. i ¶ Differat. Nota q ista de
cre.locū habet solum cum opponitur excōmunicatio in
vim dilatorie: vt.j.dicā. k ¶ Agentes. Sed nō de/
fendentes (qui sunt rei necessarij de voluntate hic no.

Arch.tene q dixi.ff.eo.dilecti.) ff.de iudi.intelleximus
z.ff.eo.ti.cū inter.cum similibus. l ¶ Vt ex hoc.
assignat quattuoz considerationes illius iuris.

m ¶ Timeat. Ligat enim quis magis ex contemptu.
xj.q.iij.§.si ergo.ff.de sen.ex.p tuas.

n ¶ Periculuz. qō est tam in ex/
cōicato ds in cō
municāte de cle.
ex.mi.illud.e.tit.
si celebrat cuz si.
o ¶ Contuma/
cie. Ob.quā solū
excōicatur ds ab
hoīe.xj.q.iij. ne/
mo epoz (de hoc
e.q. epūs. et.xvij.
q.iiij.de presby/
terozum Arch.
p ¶ Cōmunib⁹.
Oliz erat duplex
lra: alia ciuilib⁹.
alla cōmunibus.
(et hec est melioz
fm Hostl. qui di
cit q ꝺdā actus
fūt publici vt tu
tela et cura.instī.
de tute.circa fin.
Quidam ciui/
les vt iudicare z
arbitrari.ff.de iu
di.cū pretoz.iij.q
vñ.§.rrta.ff.ō ar
bi.dilecti. Quidā
cōes vt officium
ꝓcuratoris iuz z re
stitū zc. Jo. an.)
Et intelligas cō
munibus nō solū
iudicialibus: sed
etiam extraiudici
alibus vbi de ip/
soz vtilitate aga
tur. erunt igitur
inter hoīes: et eoz carebūt suffragijs. C.de apostā.bi q
sanctaz.in spūalibus aūt nō est dubiū eos repelli: q ta
liū capaces nō sūt de era.z qll.cū bone.de cle.ex.mi.po
stulastis.cū illibus.et hoc fm Hostl.innuit lra ꝺ cōmu
nibus.quasi dicat oēs actus qui alijs hominibus sūt
cōmunes: excōicatis sint interdicti: vbi de ipsoz qritur
vtilitate: et adde qō dicam.j.de sen.excō. decernimus.

Addicio

q ¶ Malicia. Que semp crescit.xij.q.j.oīs eras.xx.q.
iij.pclium. (z in aut.de nup.§.mitiores.coll.iiij. Ho/
stie.) r ¶ Prouisuz.xlv.di.licet. s ¶ Noā.i.deli
cū de hoc.ff.de reg.iur.cōsulti.in glo.ij. t ¶ Eccleſi
asticis.z tū eriā p ciuile iudice deber admitti talis exce
ptio z seruari forma q sequit: vt.j.ō sen.excō.decernim⁹.

Malicia semp crescit

v ¶ Differri. Cōtra id.ff.de do.z ꝓtu.finē.ff.si cer.
pe.l.ꝺdā estimauerūt. x ¶ Fatigari. Cōtra id.ff.ō ap.
vt debitus.ff.eo.ll.de offi.ordi.vt litigantes.

y ¶ Irrepsit.i.latēter (nuasit.C.de epi.z cle.repetita.
(Jo.mo.alle.ff.de cōsti.pe.qui aūt.§.j. Arch.alle.xlv/
iij.distin.c.vlti.l.di.quicunq penitēs.iij.q.j.§.paret.ff.
eo.li.de penis felicis.j.responso. Jahan.an.)

Addicio

z ¶ Medelā. Nō q medicamina morbis zc.ad hoc.l.
distin.vt constitueretur.ff.de iura.calum.ceteruz.in au
ten.hec constitutio. Jnno.consti.in pncio.

Addicio

a Si ꝗs vel si q̃. ff. de ꝓ. sig. l. j. & dixi. ſ. e. ll. de elec. generali. b Opponit. Intelligas in vna dilatorie (Inno. Idē. Pe. Ab. Boari. & Jo. mo. & Guil. in ſpe. de dila. ꝓ. j. ꝓ. ſed & ſi ſub. ꝓ. illud quoq; & dicebat Ab. hoc patere ex eo q: i vim pemptorie nō pot qñq; pponi Jo. an.) quod p ſuptoza & inferioza pbaꝝ. ſi enīz in vim pemptorie pponaꝝ: vt ſi dicaꝝ elect⁹ excōicatus excōicatione maioꝛi: vl̄ ab excōicat elect⁹: tūc dabiꝝ competens dilatio: q: b perit ius opponentis oppoſiti/one nō pbata & ecōuerſo. vbi autem differtur nō perit. ad hoc. ſ. de p/cu. inſinuatione. Et dic opponat coram quocunq; iudice (etiam ſi in curia romana ſm Hoſti. Jo. mo. et Archi. & Guil. in pal. ꝓ. ſed & ſi. vbi & in ꝓ. pone inuenies hoc generale in oībus dilatoꝛijs cauſaꝝ: que ibi vertuntur: q̄ nō daꝝ in illis dilatio eſt curiā ad pbādū. et vl. etiā q̄ ſcripſi. ſ. de ap. c. j. in ꝑn. alle. Hoſti. ſ. de huiꝰ. cū olim eſſem⁹. vel ſm eū de b nō eſt nob q̄rēdū: q: ſuū ſibi ꝑſilū i b ſufficit. de ſen. ex. mulieres. ꝓ. j. & cū illoꝛū Jo.) ordinario vel delegato eccl̄iaſtico vl̄ ſeculari: vt. ſ. dixi: nec intelligo dilationē huiꝰ decre. locū hr̄e: vbi negatur iuriſdictio: vt ſi dicaꝝ impetratū reſcriptū ꝑ excōicatū. ſ. co. li. de reſcrip. c. j. ibi enim nō principaliter de actoꝛis ꝑſona vt hic queriꝝ: ſz de iudicis iuriſdicti/one. & ſic decre. dilatio locum non habet. (Itē nec locū habet qñ excipitur de excōmunicatōe iudicis vl̄ reſtis. tunc enī aſſignabiꝝ dilatio congrua pōderatis circumſtantijs ſm Arch. alle. no. de pcu. dilectos Jo. an.)

Ad.

c Speciē. Hoc ſō dixit: q: duplex eſt excōicatio. altera aūt ab agendo repellit. ſ. maioꝛ. altera non. ſ. minoꝛ. ij. q. iij. engeltrudam. ſ. de ſen. excō. ſi quē. vbi de hoc. nō ꝙ ſufficit in genere aliq̃d ꝓponere qñ quelibet ſpecies generis illū non ſequiꝝ effectū ad quē ꝓponitur: q: nō licet cū alterius dāno i incerto vagari. ſ. co. li. de reſcrip. c. ij. de elec. vt ds duas. ff. de iſtur. ꝓtoz edixit. ſec⁹ videē qñ ꝙlibet generis ſpecies ſufficit. ff. de pe. here.

Nomē q̄ liter exp̄ mi debe/at & q̄re

Itē veniūt. ꝓ. a q̄. ff. de admi. tu. q̃dā decedens. ꝓ. fi.

d Nomen. Propriū & appellatiuū: vl̄ ſaltē nomen dignitatis. ſic dicit lex q̄ in tāto crimine de dolo ſcz nō oportet vagari. ff. de dolo. ſi ex dolo. ꝓ. fi. t. l. ſe. Nomē autem ideo debet exp̄imi ſm Ber. vt ſciatur an ſit ordinarius an delegatus: quia ſi eſt delegatus: & excōmunicatio illius exhibeaꝝ ſine iuriſdictiōis delegatōe: nō ſtaretur tali excōicationi. de offi. dele. cum in iure. ſed i ordinario hoc non requiritur. Et per hanc litterā vidētur q̄ non ſufficiat opponenti pbare q̄ actoꝛ ſit denunciatus excōmunicatus. Tamen no. Hoſti. ſ. de offi. dele. prudentiā. q̄ credit ſufficere ad excōicatione p/bandā denūciatione pbari. Sz ꝛ eſt lra. j. a. triſſimis documēt. & adde q̄ dicā. j. de ſen. ex. licet. Jn glo. no.

e Rem. i. excōicatione. f Notionē. i. iudicialem noticiā. Nomen aūt notionis ad eos ꝓtinet q̄ iuriſdictionem non habent: ſed habent de quaulꝝ cauſa notionē ff. de re iudi. ait ꝓtoꝛ in ꝓn. tamen nomine notionis accipere poſſumus & cognitionem & iuriſdictionem. ff. de ver. ſig. notionem. Vnde expone notionem: id eſt cognitionem. & ſumptū fuit hoc ꝓbū. C. de pba. ſciāt cuncti Berū. ij. q. vij. ſciant cuncti. g Octo diez. Licet enim pbationū copia nō debeat āgustari. xliij. q. ij. ꝙ. quia tū iſta exceptio malicioſe frequēter opponebatur. & eſt odioſa. ideo reſtringēda fuit poti⁹ ꝙ laxāda. ſ. de elec. tua in fi. j. de regu. iu. odia. cum ſuis concoꝛ. ad idem. ſ. co. li. de reſti. ſpo. frequens. & j. de ſen. excō.

a Si ꝗs igiꝝ excōicationez b opponit: ſpeciē illi⁹ & nomen c excōmunicatoꝛis exp̄imat: e ſciturus eam rem ſe deferre f debere in publicam notionē g quam intra octo dierum ſpacium: die in quo ꝓponitur h minime cōputato: pbare valeat apertiſſimis documētis: i qō ſi nō pbauerit: iudex i cā ꝓcedere nō omittat: reū i expenſis ꝗs actoꝛ ob hoc diebus illis ſe feciſſe docuerit: k pbahita taxatiōe ꝓdemnās.

l Si xo postmodū instātia q durāte iudiciū: & pbationis q. ij. ſl tm̄. & c. placuit. no. tū Ber. j. de ſen. excom. ſolet (& hic Jo. mo.) q̄ licet ſine cauſa maioꝛ dilatio non debeat dari i hoc caſu. tū cauſa cognita maioꝛ dari poterit ex illa clauſula ſi q̄ mihi iuſta cauſa ꝛē. ff. ex q. cauma. l. ij. in fi. Sed ꝓ mū ver⁹ videē: cū nō pereat ius adueſarij. Ar. ſ. de pcu. ex inſinuatiōe. (ꝓ hoc fa. q: ſtrato pōt opponi vt ſequiꝝ. & hoc tenet Fran. inducens etiā rōnē: q: iſtud eſt ꝓullegiū actoꝛis q̄ ſibi re⁹ j. octo dies nō pbās ꝓdenet in expoſitionē q̄ ꝓullegiū iudex auferre nō pōt. alle. xxvij. dl. de his. Sꝫ. q̄ dicam ſm eum de ſen. excō. romana. ſup glo. antepe. & vl. q̄ dixi ſ. de offi. oꝛdi. romana ad fi. ſup glo. licet Jo. an.) Sz ꝗras quare nō daniꝰ b. xv. dies ſicut de reſti. ſpoli. frequens: Dic q̄ in dilationib⁹ q̄ daniꝰ a iure: voluntas ē ꝓ ratione. ſic enī poterat. xv. vel. x. vel etiam min⁹ dare. & facit q̄ recitari ſolet. ſ. de reſcrip. ſi quando. ff. de legi. l. nō omnium. Vel dic ſm Hoſti. hoc ideo ſtatutum fuiſſe: quia de excōmunicatione hominis ſoleꝛ & debet fieri inſtrumentū j. de ſen. excō. cū medicinalis. ſed de ſpoliatione nō. & ideo nō eſt mirum ſi longioꝛ ibi data eſt dilatio. ad hoc. ff. de pig. l. cōtrahiē in fi. Sz quare ſaltem in excōmunicatione iuris nō ſtatuebaniꝰ. xv. dies de q̄ nō fit inſtrumentū. imo eſt neceſſe pbare ſacrum: Dic ſm eū q̄ idē facrum diuerſis mēſuris meriri non debet. Et quod de vno dicit: de alio intelligi debet. ſ. de poſti. trāſlato. maxime cū circa principale non fiat preiudicium actoꝛi. vel dic verius vt ꝓmo dixi.

Addi.

h Cōputato. ſl. eo. li. de reſti. ſpo. c. frequēs. & ibi vl. ꝛeoꝛ. de hoc. (in glo. quia dies. & hic reputas q̄ no. ibi ſcz vltima die terminī pbationez fieri poſſe q̄ hic no. Inno. & Hoſti. Jo. an.) i Aperti ſſimis. i. indubitatis & claris. C. de pba. ſciant. ij. q. vij. quiſq; & c. ſciant. k Documētis: id eſt inſtrumentis vel teſtibus ſ. de teſti. cogen. peruenit. ff. de fide inſtru. l. j.

Addi.

l Q̄. i. quā excōmunicationē. m Acroꝛ. Oꝛigi/nalis. n Dieb⁹. illis: quibus ꝓpoſita fuit exceptio quouſq; procedit in ꝓncipali. de pcu. auditis. (de do. & cōtu. cū dilecti in fi. Hoſti.) o Taxatione. Jura mēto ꝑmiſſo (ſcz aū cōdemnatione Jo. an.) de hoc & ꝺ his que vi metuue cauſa fiunt. c. vl. p Cōdemnās. Intelligas hoc niſi erroꝛe probabili excuſaretur: vt. ſ. de ſenten. excom. ſacro. ſ. eo. lib. de elec. c. j. in fi.

Addi.

q Judiciꝫ. Per ſententiam non finiti (non enim loquitur de inſtantia que ſm. M. perit curſu triennij q̄ non habet locum ſm Can. ſ. de iudi. c. penul. & dicit b Hoſtien. q̄ ratio iuris diuerſi ſumitur ex decre. ſup eo ij. de appel. vt dixi in predicta decre. pe. Jo. an.) ad differentiā eius quod ſequitur j. ſed ſi poſt.

Addicio

Addicio

Addicio

Queſtio

a ¶ Probetur. Infra octo dies: vt. ē. Jo. an.
b ¶ Duraturis. Etiam si cum publice excōmunicato fuerit actum: licet secus in iudice. ē. de re iudi. ad probandum. Olim processus habitus cum actore excōmunicato non valebat: vt. ē. eo. exceptionem: als ḡre fieret ibi ꝑdēnatio ex/pēsaꝝ. z ibi de ħ Contra. ē. eo. li. de rescrip. ca. j. vbi processus habitus cum actore excōmunicato ipso iure ꝑter al/quod exceptiōis auxilium non tenet. Hostl. in rel lexit decre. istam i occulto excom/Additio municato (hoc hic nō placz Archi. sed Hostiē. contra Jo. an.) Sed tu solue vt ibi plene dixi: scz ꝙ decre. hec locū habet in ꝓcessu habito coram ordinario vel cozā delegato quādo excōmunicat⁹ fuerat actor post i perrationez. illa autem qñ actor erat excommunicatus tempore i perrati rescripti.

copia succedente: de eadem excommunicatiōe vel alia ex
a cipiatur iterum et probetur: actor in sequentibus excludatur: donec meruerit absolutionis gratiam obtinere: his que precesserunt nihilo/
b minus in suo roboze duratu/
c ris. ¶ Prouiso ꝙ vltra duas vices hec non opponatur exceptio. ꝓeterēꝫ si excōmu/
d nicatio noua emerserit: vel
e euidens z prompta probatio
f superuenerit de antiqua.
¶ Sed si post rem iudicatā
h talis exceptio proponaꝝ: executionem impediet: sed sentētia que precessit non min⁹ ro/
i bur debitū obtinebit. ¶ Eo tamen saluo vt si actor excō/
k municatus sit publice: z hoc iudex nouerit qñcunqꝫ: z si ō

l hoc reus non excipiat: iudex
m ex officio suo actorem repel/lere non postponat. ¶ Oni/facius octauus. Exceptio rei iudicate per ecclesiasticum iudicem admitti debet in foro seculari. et econuerso Johan. an. ca. II

Quam qui/dam seculares iudices coram eis excipitur de re per
n o ecclesiasticum iudicem iudicata: in casu i quo ad euz per
p tinet cognitio de consuetudine vel de iure: recusent exci/pientes audire: in derogationem iurisdictiōis ecclīastice
q ꝓtemptū. Decernimus vt ꝓ censurā ecclīasticā ab iniq/tate coerceanꝫ hmōi: z ad admittenduz exceptionem eandem (vbi alias de iure debet
r admitti) a locozū ordinarijs

de qua dictum est supza. m ¶ Repellere. Si durer iudicium. si autem est finitū ab executiōe poterit abstinere. ē. ꝓcti. responso. (Idem Jo. mo. sed Hostl. qui Additio tenet processum habitum cū actore publice excōmunicato z notorio non valere: dicit ꝙ etiam si execur⁹ esset iudex reuocaret executionē. Hoc nō placet: vt no. ē. in glo. ecliaz si. Johan. an.)

¶ Vm quidam secu/Diuisio ¶ Primo pōt factū reprehensibile secularium iudicum cōtra ꝙs prouideꝝ ibi: Decernimus. Secūda ibi: Similiē prouideꝝ ad casum conuersum. Et prima pars fuit supza ex decre. Alex. quarti quia nonnulli: quā alle. Spe. e. ti. ħ. ij. ver. z no. sub ver. porro. z vide no ī. de im/mu. eccle. ca. j. in ꝓin. Jo. an.

n ¶ Cognitio. z pronunciario: qz licet regulariter de qua re iudex cognoscit ꝓnun/ciet. ff. de iudi. de qua re. ē. de causa pos. cū sup. vbi de hoc in glo. vl. (vbi posui plures alios casus ꝙbus fall. Additio hec regula. ibi vt. Johā. an.) tū interdū cognoscit qui nō ꝓnunciat. pone exemplū. ē. de rescrip. cū contingat Jn auditore. ē. de resta. raynutius. Jrē in casu. v. q. iiij duodecim. iij. q. vj. accusatus cum similibus.

o ¶ Consuetudine. Nota ꝙ pluendo dat iurisdictionem. ix. q. iij. cōquestus. ē. de fo. cōpe. cum ꝓringat. ē. e. li. de offi. or. romana. z de fo. cō. romana cum ll.

p ¶ De iure. De iure cognoscit ecclīastic⁹ iudex inter laicos: vbi habet temporale dominiū. de iureiu. venīē/rea. ī. ne clc. vel mo. c. vlti. Jrē in matrimonialib⁹ z spiritualibus causis. de or. cog. tuā. ē. qui fi. sint legi. cāz. z in ecclesiasticis criminib⁹: vt no. ē. de fo. cōpe. cū sit ē. eo. ii. de foro cō. c. vlti. Jrē cū causa delegat ꝓ iudicem secularē. ē. de rapto. in archiepiscopatu. Jrē per reconuentionē. ij. q. viij. cuius in agēdo. Jrē inē laicos qui sunt de familia ecclesie fm quosdā. lxxxix. di. indicarum. vel vbi laic⁹ iudex est negligēs. ē. de foro cōpe. ex trāsmissa. z. c. licet ex suscepto: vbi de hoc (z vide ꝙ ibi no. in. ij. glo. z ꝙ sup ea dixi Jo. an.) Et ꝙ dicit ō iure: supple vel priuilegio concesso ab eo qui illud concedere possit. ista enim tria equiparanꝫ. c. dis. ꝓtra morem. de offi. ordi. duo simul. q ¶ Jurisdictionis. Qz papa pari non debet: vt ī. de immu. eccle. c. vlti.

r ¶ Admitti. s. vbi est idē corꝑ sine eadē ꝓditio ꝓnoaꝝ. z idē ius sine causa petēdi. z eadē ꝓditio ꝓnoaꝝ. z ille ḋ ab soluti possideat rpe spiritualis enim exceptio rei iudicate nō ob. ff. de excep. rei iudi. cū querit. z. l. se. z. l. si re me am. z. ē. e. ri. aduersario. z pōt ꝓponi hec exceptio aū li. ꝓte. z post. ē. e. li. de li. ꝓtest. c. j. vbi de hoc.

Additio

Additio

Additio

Addi.

Nota

Ad.

Additio

a Cōpellant. Sic. ff. tl. pxi. licet. de fo. cō. c. ij. de sen. excō. decernim⁹. b Judicata. Eo casu q̄ de psuetudine vl̄ de iure ad iudicē secularē cognitio pinebat: vt ff. in casu puerso vidisti. c Inducūt. In his enī cā/non tollit legem. ff. de pscrip. c. vlti. ff. tl. pxi. licet.

d Suptores. Nō enī cōpellūt ꝓ ipos seculares qui tulerunt sententiā: q⁹ minor in maiorē .xxj dī. inferior. ō maio. z obe. cū infe/rior: cū similib⁹. Minor autē est iurisdictio secla/ris q̄ ecclīastica decima. z obe. so/lite. xcvj. dist. si imperator: (z in Clemen. pastora lis. de re iudi. ad fi. Joh. an.)

e Debita. Ar/bitraria: ex quo certa non statuitur. de offi. dele. de causis. ff. ō iu re deli. l. j. (fa. de accu. inquisitio/nis. j. respondo ī fi. z tenebatur parti ad interesse. ff. de sen. excom. sacro. j. de immu. eccle. quoniam Johan. an.)

Diuisio

Episcopum. Primo ponit dictū: rationem interserēs. Scdo rōnē explicat. ibi: Mā licet. Tertio a dicto z ratiōe vnū casuz excipit. ibi: Nisi. Premittē q̄ eps super subiectione eccle siarū sue dioce. z sup pceptiōe decima ꝓ fundat intenti onem suā de re cōmuni: vt in iuribus alleg. in glo. Do. Tracta fuit hec decre. de quadā extrauaganti Grego. que incipiebat: venerabilium: de q̄ facit mētionē Ber. ff. de prescrip. si diligenti in vlti. glo. in fi. ad cui⁹ decla rationē ecīa emanauit: z eoz q̄ ibi no. moderni Jo. an.

f Ecclesias. Quo ad ꝓpietates z iura episcopalia.

g Decimas: Id est quartā decimaꝝ que debēt epo. ff. co. de quarta. Vel proprie. ff. de deci. quoniam.

h Repetis. alteri epo loquit⁹: vt ptz ꝓ sequentia.

i Proponit. Per exceptionez prescriptionis non fit li. conrest. quod dic vt dixi. ff. e. ll. de li. contesta. c. ij.

k Constituere. Et sic ius cōmune facit ꝓ actore. xvj. q. vij. omnes basilice. ff. e. de quarta. z de deci. dudū.

Legiti/ma pre/scriptio

l Legitime. s. spacio. xl. annozum. Minor enim non currit contra ecclesiam. xvj. q. iij. quas actiones. ff. eo. de quarta. (contra laicum prescribit ecclesia spacio. xxx annozum. Tu dic de. ꝛ. vt dixi. ff. eo. illud. super. ij. glo. Jo. an.) m Oporteat. Necessitatē importat. ad idez

Titulus ij. q. ix. non oporteat: licet alibi honestarem denotet. xv. q. j. c. j. vbi de hoc. Idē Arch. n Titulum. Circa allegationem z probationem tituli fuerunt opiniones an tiquozum. et tales primo dixit Johā. circa corporalia necesse esse allegari: et probari titulum: sed non circa in corporalia. Sed contradicit sibi decreta. si diligenti: vt ibi no. ad decre. dudum. de decī. respondebat etiam vt ibi no. Alij distinxerunt inter corporalia que habēt cau sam continuam: z que non. vt in primis non requirat titulus: sed in secundis: sic. ff. e. audītis. ff. si serui. ven. si ds diuturno. Alij dixerūt: aut ds agit ex pscriptiōe aut excipit. Si agit: vt. xvj. q. iij. ꝫ poscit. z. C. de prescrip. xxx. an. si quis emptionis. necesse habet titulum probare. Si excipit: vt. ff. de proba. ex litterīs: tūc non habet necesse titulum probare: tū quia nemo cogit de/cere titulū possessionis sue. ij. q. v. ꝫ. j. C. de pe. here. l. cogī. tū q: nō ꝓ/bante actore ab/soluit⁹ re⁹. vj. q. vl. actor. (ꝫ hec decre. Addit vt sequit Jo. an.) vt ecclē. bene. c. vno. C. de ꝓba. actor. Alij dixe/runt q̄ quocūq; modo quis pscri ptionez obūciat siue agendo siue defendēdo tenet titulum ꝓbare: vt. ff. e. si diligenti. Alij dixerunt z hec fuit opinio Boff. in summa huius ti. q̄ non est necesse proba ri titulū nisi ds possideat ꝓ here de vel ꝓ possessore. C. ō peti. here. cogī. vl̄ nisi sit

Addi.

Addi.

Addi.

ra. et fibulã aureã ferre. sic etiã intelligak. c. dl. ꝯ morez qõ verum intelligo tam in excipiente. vt hic ⁊ in ꝑdict turibus. q̃ in agẽte. ad hoc. ē. de restl. spo. ad decimas eo. li. idẽ si est ꝓsumptio ꝯra ipsum ꝓscribẽtẽ. vt hic. ⁊ x. q. iij. q; cognoscimus. C. de ꝓba. siue possidetis. pone exemplum. ē. eo. si diligenti. ibi eĩ ex ꝓfessione ipius archiepi pisani i sultabat ꝓsum/ ptio contra ipm. vbi vero ius cõ/ mune vel ꝓsum ptio non est con/ tra ipm ꝓscri/ bentem: bona fi/ des sufficit vt h vides. Pone in/ terminis ꝓscri/ ptit ecclia domũ meam vel aliam rem meaz ego re peto rez illã quã se iam ecclesia di/ cit ꝓscripisse: ẽ ne intẽtio mea iure cõmuni fundata: certe nõ: hic q̃ ꝓscribenti sufficiat bona fides: q; licet illa ꝓscriptio sit ꝯ ius meũ: nõ tñ cõtra ius cõe. notabiliter enĩ semp habes hoc verbum ius cõmune: secus enĩ in iure p uaro. pone ergo: ꝓscri/ ptã cõtra p iuilegiatũ: p iuilegiat⁹ agit cõtra me. oppo no ꝓscriptionẽ: habeo ne necesse ꝓbare titulũ: certe nõ quia ille nõ iure cõmuni sed speciali fundat intentionẽ suam. Idem si contra eũ qui contra me ꝓscripserat ꝓscribo. et idem in similibus. Cõclude ergo q; vbi pe rito: fundat intentionẽ suã de iure cõmuni: tunc ꝓscri/ bens habet ꝓbare titulum: alias nõ: nisi ꝓsumptio faciat contra ipsum. Et ſm hoc possemus dicere q; qñ a ecclesia petit decimas ab alia ecclesia quas possi/ det in terria parochia: q; ibi sufficiat ꝓscribenti bonã fidem ꝓbare: q; licet ius cõmune faciat contra ꝓscri/ bentem: non tamen facit ꝓ perente: et sic forte posset intelligi decre. ē. eo. ad aures. ſm illos qui dicũt: q; per illam decre. sufficiebat olim bona fides: et facit ad hoc ff. si ser. ven. l. loci. §. vlti. vbi dicit q; si domus mea que est iuxta re et Selũ debet seruitutẽ Scio altius nõ tol lendi: re tñ isto altius tollã. nam licet nõ habeã ius tol/ leudi ꝓpter seruiturem Sei: tu tamen nõ habes ius p hibendi. Supradicta vera nisi sit tanti temporis ꝓscri ptio ꝛc. vt sequit. a ¶ Causam tribuat. Nõ enim rei ritur q; sit iustus titulus vel talis ⁊ dominiuz tribuat. ad hoc. ē. eo. venientes: q; quod meũ est ex vna causa ꝛc. de fi. instru. inter dilectos. sed aliqualis titulus dat cau sam ꝓscribendi: de quo dic: vt. ē. eo. si diligenti.

b ¶ Nisi. Istud nisi venit excepti ad id qõ dixi. ē. e. ritu. non ad id qõ dixit de fide: q; nõ ꝑdesset talis ꝓ scriptio cum mala fide. nulla enĩ antiqua dierũ possel/ sio ꝛc. ē. eo. vigilãti. ¶ Memoria. Nõ ꝓ his q̃ no. Bern. Jo. ⁊ Hostl. ē. de ✠. sig. sup q̃buscã. cõcor. ff. de ꝓba. si arbiter. lxv. di. mos antiqu⁹. ff. de aqua quot. ⁊ estl. l. h̃aure. §. duct⁹ aque. iij. q. vj. h q̃ppe. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. vl. Sed quo ꝓbabit tanti tpis ꝓscriptio: dico ſm Hostl. q̃ hoc no. de ver. sig. q̃d p nouale. q; di/ cent testes ꝓscribẽtes (p instrumẽta nõ videt posse pro bari hec cõs opi. vel negatiua cũ non sit res de qua in strumẽtũ rogari vel ꝓfici possit. licz sec⁹ sit q̃ q; i nega tiua determiata vt dixi. ē. de elec. bone. j. Sz ipi⁹ ꝓiũ cũ sit actus affirmatiuus: bñ recipit ꝓbationẽ p instrm p q̃ poterit memoria ꝛrũ actus ꝓbari. Jo. an.) si talẽ habent cõscientiã (q̃ ꝓprie cadit in circũ vicinos. ff. de flu. l. j. §. j. ibi estimatione circũ colentium. Joh. an.) q; semp viderunt et audierũt ita esse: nec vnq̃s viderũt vl audierũt contra/ rium: et q̃ cõmu nis est ⁊ fuit sem per opinio q; sic fuerit: et q; nõ ex tat contrarij vel initũ memoria. si autez contra hoc aduersarius pro/ bare veller: testes sui si de ipsorum esset conscientia deberẽt dicere q; viderunt talẽ cõ/ poze contrariũ: ⁊ audierunt a suis superio: ibus con trarium eius fu/ isse. Quid ergo si vtraq; pars pro bat: tũc ꝓferunt testes magis idonei: ⁊ q̃ dicunt aptiora. ē. de testl. in nra. vbi de hoc. et sic illi qui dicũt se vidisse cõtrarium deberent ꝓferri: cum alij fatagant negatiuã. vj. q. vltl. actoz cum suis si. (materiã huius glo. vl. ple. in Spec. de ꝓba. §. j. ✠. vlt. querit. vsq; ad fi. §. Jo. an.)

Addit.

Addit.

Addit.

Addi.

Addi.

Addi.

Quõ ꝑdet rps de cui⁹ initio non ē memoria

Addi.

Sj q̃ exigẽti/ bus culpis vel excessi/ bus ab eisdẽ cõmissis bonis a q̃ a romana vl ab alijs tenẽt b ecclijs: sint p ſniam vl ipo in re ꝓuati: statuim⁹ vt nl apphẽ dẽdis vel occupãdis postea q̃cũq; bonis eisdẽ: null⁹ (lz leges humane sup hoc alia c tpa statuere videant) ipis ec clesijs tpis lapsu obsistat: ni d si ipsam ro. eccle. cẽtenaria. e vel cõtra ecclesias alias qua f dragenaria ꝓscripto legi/

an. ca. II

¶ Jtem. Spoliatus ipo iure vel p ſniam bonis q̃ tenet a romana vel alijs ecclijs: il/ la minor. spatio. x. an. contra romanam vel ꝛl. cõtra alias nõ ꝓscribit. Filij aũt hereti/ corũ q̃ catholici putabantur bona paterna a romana ⁊ a/ lias ecclias ꝓscribũt spacio xl. an. ⁊ idẽ in extraneis. Jo.

a lus q̃ possessori causaz tribu b at ꝓscribendi. ¶ Nisi tan/ ti tpis allegeẽ ꝓscriptio: cui⁹ c cõtrarij memoria non existat

Addit.

Addit.

Addi.

Addi.

Addi

Additio

ppri. a ¶ Cōpleta. Vt subducant tpa scismatū vacationū. (dicit Archi. q̄ siue vere vacēt siue interpretatiue. s. e. c. j. §. j. xvj. q. iij. prima actione. cū duobus. c. se. Joan.) hostilitatū et similia. s. e. c. j. t. c. ex trāsmissa. t. c. cū nobis. b ¶ Putabāt. Jn alijs ig̃r hec pscriptio

a time sit completa. ¶ Si post mortē hereticozū qui duz vi / b uerēt catholici putabant: bona ipsoz a catholicis eozū filijs vel nepotib⁹ aut extraneis quibuscūq; spacio. xl. an. e fuerūt bona fide possessa sanctim⁹ eos sup bonis hmōi etiam a romana ecclesia in hoc casu non esse vlterius molestandos: q̄q; illi quorum bona fuerint nunc detegantur heretici extitisse.

De sententia et re iudicata.

Jnnocen. iij. in cōcilio lugdunen. Judex qui contra iusticiā et cōtra cōscientiā aliquid in iudicio fecerit in grauamē partis gratia vel fauoris eo dēnādus est parti lese in estimatione litis et p annuz est suspensus: et perpetuo si medio tēpore iugerat se diuinis rebus

Qñ ds dr̄ habere bonam fidem

c ¶ Bona fide. Credebāt patres vel testatores fuisse catholicos. et sic iusto titulo in ipsos eozum bona transisse.

f ¶ Jn hoc casu. No. specialez casum in quo q̄dragenaria pscriptio currit cōtra romanā ecclesiam: t

Addl. fungit vice aliarū ecclesiarū. (vide qō nota. xvj. q. iij. volum⁹. in glo. antepe. t q̄ no. de ca. mo. illecrus. et q̄ ibi dixi. p. qō decido qō h no. Archi. Jo. an.) sic olim omnes ecclesie gaudebant priuilegio centū anno. C. ō sacrosan. ec. vt inter diuinū. g ¶ Nūc. Scz tpe q̄ ecclesia vult bona vendicare si referat ad verbū detegātur. vel nūc. s. tpe mortis sue: si respiciat verbū extitisse: als est i littera cūc t clarius. h ¶ Heretici. Scz nō / ne tales damnant: et ipsoz memoria etiaz post mortē vt hic. t. xxtij. q. ij. c. vl. t. s. de here. si q̄s eps. ergo et

Additio bona intelligunt esse damnata cū sint accessoria ad p/ sonā. C. de ep̄s. pscrip. auc. bona. (in fl. t. l. fi. in fl. Joan.) t facit quod notat de cleri. coniu. q. a te. Solu. speciale est. (idem Jo. mo. t Archi. in hoc casu ꝓpter bonam fidem ipsoz um catholicoz hereduz qui tanti tpis scz. xl. an. pscriptione ibi dominiū quesiuerūt: a / lias locū haberent contraria. nā et si alla rē ecclesiastica pscriptibilem bona fide tāto tēpore possedisset:

Additio pscriptissent. ergo t ista bona pscribent. (nisi hec constitutio emanasset parū iuuaret hec ratio. in re enim ecclie pscribebat ecclie q̄ neglexit petere. Scz h añ pnūciationē nīl negligētia vt dixi sup. x. sācim⁹. Jo. an.)

Diuisio

Quarto nō fuante suspēsionem punit m'r'iplicē. ibi: Scitur⁹. Jo. an. l ¶ Eterni: Jd ē del patre. s. de fū. Additio trī. c. j. in ꝓn. (Archi. alle. xxxij. dist. erubescāt in fl. xij. q. iij. custodi. ix. q. iij. alioz. Jo. an.) k ¶ Tribūal: Jd ē loc⁹ in quo ius reddit. vel vbi p tribunali sedet iudex qui alias forus vocat. s. de verbo. lig. forus.

l ¶ Reū. A reatu. nō eni qui accusat statim reus ē. scz qui conuincitur criminosus. xv. q. vl. c. vl. de verbo. si. fozus. m ¶ Judex. Humanus id faciens erro / re vel dolo: et in eo qui male iudicat non est iudex: cuz nō sit in eo iusticia. xxtij. q. ij. c. j.

n ¶ Cōdemnat. Fuit hoc sūptuz xj. q. iij. z si ad tē pus. z est ḡ ideo: q̄ iudiciū dei in nitit veritatī: q̄ nec fallit nec fallit: iudiciū opinioni hoīs q̄ fallit z fallit. de sē. excō. a nobis. ij. o ¶ Prophetā. Dauid in psal / mo: Noli emulari. p ¶ Dāna / bit. de⁹. q ¶ Jll: Jd ē cōtra il / lū. Id ē cū fiet iudicium de illo. et sunt hec ꝓba. xx / lij. q. iij. nō in p petuuz. (z ibi ex ponit Jo. an.) Addl.

r ¶ Ecclesiastici. Sc'lares nō ligat. cuz nec pena inferius posita illos ligare possit. z facit. s. eo. ll. de elec. in dēnatiuis in fi. s ¶ Processib⁹. Quibuscunq; s. de ꝓba. qm̄ ꝓtra falsā. t ¶ Odiuz. Priuatuz. s. de test. q̄tēs. (ad idē. iij. q. vij. iudicet. xv. q. vij. c. j. xxij. q. iij. Addl. c. j. z c. ea vindicta in ꝓn. fa. xj. q. iij. ita eē. z. c. iudica / re. iij. q. v. oēs q̄ fz Archi.) lxxxvj. di. odio. xxij. q. iij. duo ista. (ad idē. j. q. j. odit. xxiij. q. j. odi. hec quatuor iura ꝓbāt q̄ licet odire vitia. z vt dē Archi. de tali odio loq̄t psal. cxxxviij. ad fi. Perfectō odio oderā illos Admictit etiā odiū culpe quo iudicata ē pscriptio ad negligentiā puniendā. s. de pscrip. vigilāt. Jo. an.) Addl.

v ¶ Euertat. Hec eni q̄ruor humanū solet puertere iudiciū. (dicit Jo. mo. q̄ idā addit quintū. s. iguorātiā. s. de rēp. or. vl nō est cōpos. z alij sextū. s. negligentiā. j. de homi. p hūani ll. vj. Jo. an.) xj. q. iij. q̄ruor: z veritatē in teste. s. de test. q̄tēs. z. c. licz ex quadaz.

x ¶ Staterā. xxiij. q. j. nō afferam⁹. q̄ eni recte iudicat stateram in manu gestat. xlv. dis. ois qui. z ita magnū iudicabit vt parū de iudi. nouit. licet i pensis deferatur dignitati z persone. s. e. ll. de offi. dele. c. ij.

y ¶ Libramine. Sic z cōtrahentes iustas mēsuras z pōdera debēt habere. s. de emp. z vē. c. ij. z ¶ Cōsiderandis. Quo ad scripturā z ꝓnunciationē ipsarum.

a ¶ Ferendis. Hoc quo ad plationē verbalē. ad hoc j. c. vl. b ¶ Deū. A q̄ sicut iudicabūr iudicabūr. C. de iudi. rem non nouam z remetient in qua mensura fuerint messi. vt de penitē. z remi. cum ex eo. (De accu. Additio que littere. Johan. an.) c ¶ Jllius. Dozsl. Exod. xxxij. et habes idem. xj. q. iij. sumopere.

Addi. a Ordinarias. fallit in epis. (licet grauiꝰ peccet. ō hoc. ff. de iureiu. cū ḋdā. Jo.an.) q̄ aliqua suspēsion is canonis pena nō cōprehendunt nisi de ipsis caueat ff. de sen. excō. qz periculosuz. t. ff. e. ll. de elec. si cōpromissarius. ff. hmōi. b Prodigus. Sic. ff. de accu. c. vl. li tabernaculū ingressus ad dñm referebat vt fm eī im/ periū iudicaret. Si q̄s au/ c tē iudex ecclesiasticꝰ ordina/ rius aut etiā delegatus fame/ b sue p̄digus t pp̄ij p̄secutor/ c honoris cōtra cōscientiā t cō/ d tra iusticiā in grauamē par/ e tis alterius in iudicio quicq̄ f fecerit per gratiā vel per for/ g des ab executione officij per h annū nouerit se suspensū: ad/ estimationē litis parti quam i leserit nihilomin⁹ condemnā/ dus. Scitur⁹ q̄ si suspēsio/ ne durante dānabilit̄ ingeſ/ serit se diuinis: irregularitat̄ laqueo se inuoluet fm cano/ k nicas sanctiones: a qua non l nisi per summū pōtifice pote/ m rit liberari saluis alijs ꝓstitu/ n tionib⁹ q̄ iudicib⁹ male iudi/ o cātib⁹ penas īgerūt t īsligūt. p Dignū est enī vt q̄ in tot p̄su/ q mit offendere: pena multipli/ ci castigeť. dē sacro pōtē/ cilio ad memoriā sempiter/ nā. Papa imperatore deponere potest ex causis legitimis hoc dicit fm Pau. ca. II. Addi. Addi. Addi

res plati qui iudicare debēt fm canones: ꝓsentiā suoꝝ habere debeant clericoꝝ. xv. q. vij. epūs nullius. de his q̄ fi. a pla. noult. nisi esset consuetudo cōtraria. ē. c. li. de cōsue. c. iij. papa ¶ Non subijcit canonibus: nec ab eis auctoritatem habet: sed ecōtra. ē. de elec. significasti. ip

Omīs snia est ꝑpetua

se ergo omnes iudicat: et nullus ipm. xxij. dis. oēs ix. q. iij. §. sola. et c. nemo. Qō autē dicit de memoria sempiterna: non ē hoc speciale: q̄ omnis snia est ꝑpetua et ferē ad rei memoriam: et etiam instrumenta ad hoc fiūt. j. q. vij. saluberri / mū. xxvj. q. j. om

Additio

nes femie. (de pigno. cōtrahit in fi. Joh. an.) sed q̄ hoc negocium grauissimū erat et raro contingit snaim depositionis contra impe / ratorem ferri: vt hoc appeat q̄ta

Ro. 12.

sit auctoritas et potestas ecclesie et vt magis timeatur ecclesia: ad hoc. ē. de pe. in q̄ busdam. j. de sen / ma. c. vno. de pe. felicis. Joh. an. (dicit hic Juno. q̄ hec snia memoranda est vt sciāt omēs quot et q̄ / tis piculis se sub

addi.

ijcit ecclesia romana vt subditis pacem procuret dans exemplū ceteris plātis subeundi ꝑ suaꝝ eccl'iaꝝ defen / sōe q̄cūq; picula. dicit eni q̄ quot et quātis piculis maris. terre. pditionū. et assasinoꝝ et aliꝝ infinitis submis / sus fuerit lator hui⁹ snie vix homo posset enarrare. dicit tn q̄ aliq̄ in chronicis romane eccl'ie cōtinent. Joh. an. a ¶ Precipuū. Potest referri ad auctorē et etiam

Addi.

ad principem. b ¶ Excessibus: id est ꝓtumacia excessuū. (sup quibus admonitus fuit ꝑ Honoriū tertium Boari.) q̄ satisfacere nolebat. ix. q. iij. nemo eporum. c ¶ Anathematis. i. excōicationis cum solennitate facte: de qua. xj. q. iij. nemo. 2. c. debet. 2 in Cle. si q̄s suadē te. de pe. ꝑ. et quia. et vi. q̄ dixi. ē. de iudi. cum non ab homine. super ver. anathematis. Joh. an.)

Quales debent mitti de custo. eu. c. ij. Et rales mitti debent: quia cum is qui ambassiatē

d ¶ Celabātur. Quasi ferventer amabant: ad hoc. ē. displiceat ad intercedendum mittitur irrati animus ad deteriora ꝓuocatur. iij. q. viij. in grauibus. xlix. dis. §. j. e ¶ Destinandos. Non solum cum papa legationem iniungit: sed etiam cum inferior prelatus canonico suo in vtilitatē ecclesie susc̄pere tenetur. ad hoc. iij. q. j. nulli. de hoc. vij. q. j. quia frater. xvj. q. j. c. vos autē. ad hoc verum: nisi rationabilem excusationem haberet. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. Joh. an.

guerrarū cōmotio nonnullas ꝓfessionis christiane ꝓuincias diutius afflixisset: a nos ad Fridericum p̄cipuū principē secularē huiusmodi dissensionis ⁊ tribulationis actorē: a felicis recordatiōis Grego. papa. ix. predecessore b nostro ꝑ suis excessib⁹ anathematis vinculo innodatū speciales nuncios et magne auctoritatis ꝓuos videlicet venerabiles fratres. ℣. Alba. ⁊. b. Sabiñ. epos: ac dilectū filiū Guillelmū Basilice. xij. apl'oꝝ ꝓsbyterū cardi / b nalez: q̄ salutē ꝯlabanť ipsi / e us duximus destinādos. fa / f cientes sibi ꝓponi per ipsos q̄ nos ⁊ fratres nostri quan / g tū in nobis erat pacem ꝑ oīa secū habere: necnō cū oīb⁹ hoīb⁹ optabam⁹: parati sibi pacē ⁊ trā quillitatez dare: ac i mūdo etiā vniuerso. Et quia ꝓlatoꝝ clericoꝝ oīumq; aliorum quos detinebat captiuos: ⁊ omnium tam clericoꝝ q̄ laicorum quos ceperat in galeis: restitutio poterat eē pacis plurimū inductiua cū vt illos restitueret (cū ꝫ idē tā ipse q̄ sui nūcij anteq̄ ad apostolat⁹ vocati essem⁹ of / k ficium ꝓmisissent) rogari ab ipso ⁊ peti fecim⁹ ꝑ eosdez: ac ꝓponi insup q̄ idē ꝑ nobis pati erant audire et tractare l pacē: ac etiā audire satisfactionē quā facere ꝓinceps vellet: de oīb⁹ ꝑ q̄b⁹ erat vinculo excōicatiōis astrict⁹: ⁊ offerre ꝑterea: q̄ si eccl'ia eū in alliq̄ ꝫ debitū leserat (qō nō m credebat) pata erat cozrigere: ac in statū debitū reforma re. Et si diceret ipē q̄ in nullo ꝫ iusticiā leserat eccl'esiaz: n vel q̄ nos eū ꝫ iusticiam lelissemus: parati eramus vocare reges ꝓlatos ⁊ ꝓncipes tam eccl'esiasticos q̄ se / o culares ad aliquē tutum locum: vbi per se vel per solennes nūcios ꝙuenirēt: eratq; p parata eccl'ia de ꝙsilio cōcilij

f ¶ Proponi. Credendum erat eis quia delegatio ne apparebat: alias nō. C. de man. ꝓn. l. vna. vel dic quia cardinales et noti erant: etiam sine scriptura credi eis debuit. xcvj. di. nobilissimus vbi de hoc. g ¶ Nobis erat sumptū de ꝛbis Paulli ad romonos. xij. ⁊. ij. ad Corinth. viij. Si fieri potest quod in nobis est cuz omnibus hominiꝫ pacem habētes. habes hoc. xj. q. iij. iter verba ad finem. (ad idem. iij. q. vj. hoc quisque i fine. Jo. an.)

addi.

h ¶ Pacem. Huiusmodi iudicium ad ecclesiaz spectat. ē. ō iudi. nouit. Et nota q̄ ecclesia et quilibet alius primo debet aduersariū monere vt ad pacem cum ipso veniat. idem in eo q̄ agit contra eccl'esiam. ij. q. viij. ac / cusator. vbi de ℣. ad hoc. C. de pigno debitores: ſz illud de vbani / tate: vt ibi no. ff. de ser. vr. prę. quidam iberus. (vi. de si. licet in glo. ex hoc. Joh. an.)

Additio

i ¶ Būdo. Cuius dñs est. ix. q. iij. cuncta. et. ē. i ꝓoemio huius libri. (Gallen. x / xvij. Januensiuz.

Ex quibus euaserūt duo fm Boari. in q̄bus erant tres cardinales legati qui fuerant per partes diuersas conuocando conciliuz et multi prelati qui veniebant rationem ad concilium conuocatum per Grego. ix. quibus captis dicitur q̄ Fridericus misit literam continētes duos versus rales. Omnes prelati papa mandante vocati et tres legati veniant hue vsq; ligati. ⁊ ira facturum fuit. Johannes andree) k ¶ Promisissent. Credēdum est pape hoc referenti. ē. de testi. cum a nobis. et dixi. ē. de renun. c. j. l ¶ Audire. Non perficere: vnde habebant ad instar auditorum referre. ē. de offi. de / leg. super questionū. m ¶ Corrigere. xxxv. q. ix. sententiam. et. c. apostolice. ē. de re iudi. cum olim in auē. de nup. in fine prime columne col. iij.

n ¶ Vocare. De gratia hoc dixit et vt euitaret omnē suspitionem. ad idem. ij. q. vij. nos si incōperenter.

o ¶ Tutum. Talem locuz assignare debet iudex: alias locus est appellationi: etiam si sit scriptum ap. re. ē. de ap. ex parte. et. xxxij. q. ij. sine de coniugijs. ff. de iudi. si locus.

p ¶ Parata ecclesia. Non dixit se revocare: sed revocare paratam. et facit ad responsiones quas faciunt iudices appellantibus ab interlocuto / rijs sententijs: de hoc. ē. de appella. cum cessante: et ꝫ titulo proximo, si a iudice.

a ¶ Misericordia. xlv. di. disciplina ꝛc. b ¶ Deo. 5. c. ppl. c ¶ Satisfactionē. quā ḡs nō tenēr remittere etiā quo ad deū: rancorē aūt sic. xc. di. si ḡs pristatus. vbi de hoc. ꝛ. xxxiij. q. iij. si is qui. et ibi de hoc.

Pharao d ¶ Volebat. Etiā eccl'ia Jo. an. e ¶ Pharaonis. Qui monitiōib⁹ ꝛ flagellis durior est effect⁹: nec conuerti voluit. xxiij. q. iij. nabuchodonosor: i p̄n ci. ꝛ habes oīgi nem. Exo. vij. vsq; ad. xv. et pōt dici de Friderico impatore q̄ magnus sine cōpatiōe creatus sine venia dānat⁹ fuit sicut diabolus. de pe. dist. ij principium.

Nō natu/rā serpētis ponit Jsi. etymo. lib. xij. c. viij. f ¶ Aspidis. In cantate que aurem alteram cat in terrā: altera obturat cauda: vt incātatiōnē audire nō possit. (hoc ponit Jsidor. etymo. li. xij. c. viij. Jo. an.)

Exo. 7 Additio g ¶ Elata. xvj. q. j. vos autem.

h ¶ Gratissima Bū dixit: quia maxima cā subesse debuit imperatoris depositionis. nec est simi/lis depositiōi clericorum qui pro quolibet magno peccato deponi possunt. lxxxj. di stin. c. j. quia vbi

sibi satisfacere: si eū lesisset in aliquo: ac reuocare sniam si quā cōtra ipsum iniuste tulisset: ꝛ cū oī mānsuetudie ꝛ misericordia quantū cū deo ꝛ honore suo fieri poterat: recipere de iniurijs ꝛ offensis ipsi eccl'ie suisq; per eū irrogat' satisfactionem ab eo volebat ꝛ omnes amicos suos sibiq; adherētes in pace ponere plenaq; securitate gaudere: vt nunq̄ hac occasione possent aliq̄s subire discrimē. ¶ Sz licet sic apud eūz p̄ pace paternis monitis ꝛ pcum curarem⁹ insistere lenitate. Idem tñ pharaonis imitatus duritiā: ꝛ obturās more aspidis aures suas pces hmōi et monita: elata obstinatiōe ac obstinata elatione desperit: pter qō non valentes absq; graui offensa christi: ei⁹ iniq̄tatis amplius tolerare cogimur (vrgēte nos scia) iuste animaduertere in eundē. Et vt ad p̄sens de ceteris ei⁹ sceleris⁹ taceam⁹: quattuor grauissima q̄ nulla possunt tergiuersatione celari commisit.

Et solent reddi sex cause ꝓpter quas nō est pax inter homines. Prima q̄ nō puniunt maleficia. Eccs. viij. quia nō ꝓfertur ꝓra malos suia. (cito ideo absq; vllo timore filij hominū ꝓperant mala Jo. an.) ꝛc. ad hoc ꝛ. c. ll. de offi. le. c. j. ꝛ. xxiij. q. ij. dūs. Sexta: abundātia

Sex cause ꝓpt q̄s nō est pax inter homines

tpalium (vide in Dlere. iij. c. Benef. xvij. Facta ē rixa inter pastores Abraam et Loth. Tertia q̄ nō occupamur i pugna ꝙ demones. ad Eph. v. Nō est nob colluctatio aduersus carnē. Quarta: q̄ nō considera⁹ dāna guerre: in qua diuiti/as corpus ꝛ animas perdimus. Dlere. lvj. Forte incedit in fortē. (ꝛ ambo pariter ceciderunt ꝛc. Quinta: q̄ non ꝓsideram⁹ dubium euētuz belli. ij. Reg. xj. Varius euentus belli ꝛc. Sexta: q̄ ñ fuam⁹ ꝓcepta dei: nec decimas soluim⁹. Dlere. iij. Primā arten/disses mandata mea. (facta fuisset sic flumē pax tua) ꝛc. xvj. q. j. reuertimini. vñ quod nō accipit christus tollit fiscus. xvj. q. vij. malores.

Addi. Addicio Additio

m ¶ Sacrilegi/um. Nō est etiā crimē eccl'iastic'ū. ſ. de fo. cōpe. cum silt. vbi de hoc. (Arch. remittit. xvij. q. iij. sacrilegiū. vbi h no. p modū summe. ꝛ p Jnno. de sen. ex. cum p causa. Jo. an.) ꝛ taliū oblatiōes recipi ꝓhibentur. xvij. q. iij. mitor. xij. q. ij. de viro. ꝛ sacrilegiū tale in captione clericoz excōicatiōnē irrogat. xvij. q. iij. si ḡs suadēte. eriam in faciēte p aliū. de sen. excō. mulieres in fi. eriam si nō irrogeē ipīs alias iniuria. e. ti. nup. n ¶ Cardinales. Jstud est crimen lese maiestatis. ꝛ ꝓra tales ꝓdita est noua pena p decre. j. de pe. felicis Jo. an.

Additio

o ¶ Hereſi. Propē qō crimē nō solū ipator sz etiā papa deponi debet. xl. di. si papa. suspectus etiā de hereſi se nō purgat. ꝛ si p annū sic steterit ꝛ iurare noluerit: punit vt hereticus. (de q̄druplici pena hereticoz ſm canones. ſ. excōicatōe: depositōe: bonoz oblatiōe: militari psecutiōe. remittit Arch. ad no. p Bof. in sum. de here. §. punit hereticus. ꝛ vi. plenius p Host. in sum. isti⁹ ti. §. qua pena ferlat Jo. an.) vt. ſ. de here. excōicamus. §. j. ꝛ §. si q̄ ro. ꝛ est idē in excōicato ob cōtumaciā in cā fidei. j. de here. cum ꝓtumacia. p ¶ Pfimonium xcij. di. c. j. in fi. xj. q. j. quenit. x. q. iij. relatum Jo. an.

Papa deponit p/pter here/sim ꝛ im/peratoz.

Quare pax nō seruāda

vobis: pacem meā relinquo vobis Matth. x. Joh. xiiij facit. xxiij. q. j. nisi bella. Nō est ergo heres christi q̄ pacem p ei⁹ testamēto relicta nō habet. principes aūt maxime tenenē ad hāc seruandā. xxiij q. j. noli. de treu. et pa. per totum. in auc. de pace renenda. in rubro ꝛ nigro coll. x. ꝛ qui ꝙ pacem ecclesie sunt: si dignitatem aut cingulum habent nudenē eis. xxiij. q. j. qui contra pacez.

Pat offē dit in fi.

Addi.

Fartorum moneta

Addi.

Matth. xvj.c

Addi.

Addicio

Papa de ponit im/ Fatorē p/ peter tria

a ¶ Offendere. Offendit eni pat in fillo. xxxiij. q. iij. ·s·sed q. ff. qō me. cā. l. iſti qde. ſ. ō pſūp. afferte. domi nus in ſeruo. ij. q. vij. accuſato. iudex in ſubdito. xxij. q. ij. c. ij. (Vide qō nō j. de priui. auctoritate in glo. fi. Jo. an.) b ¶ Reprehendi. Quaſi iſta ſit cauſa q̄ pri uari poſſet re/gno ſicilie: ſz nō imperio.

c ¶ Fartorē. Henus monete. ad idē de pfe. c. ij. de emp. z vendi. ad noſtrā ad fi. (ſ. de priuil. cuz olim. ij. Jo. an.)

d ¶ Nouez annos. Sufficit q̄ emphiteota ec/cleſie ceſſet p bi/ennium a pēſio/ne de loca. c. po/tuit. vbi de hoc. Emphiteota autem priuari per triennīū. C. de iure emphi. l. ij.

e ¶ Vices. De trāſla. quāto. vt ec. bene. vr noſtr̄. (Et ibi remittit Ber. ad glo. vn/de dicitur Joh. andree.)

f ¶ Dictum. Matth. xvj. et xxiij. q. j. quod/cūq; vbi de hoc. (et. q. ij. ca. ij. Johan. andree.)

g ¶ Aigaueris. Claue nō errāte ſ. c. pri. (z. xxii/ij. q. j. manet z fa. de pe. di. j. ḡ penitet. ·x·. deus

a et vaſalli) offendere multipliciter et hoſtiliter impugnare cōpellit. Poſſet etiaz merito b reprehendi q̄ mille quidem c fartorū annuam pēſionē in q̄ pro eodem regno ipſi eccleſie d romane tenet p nouez annos et amplius ſoluere pretermiſit. ¶ Nos itaq; ſuper preſſis z ēpluribus alijs ei⁹ nephādis exceſſib⁹ cū fratribus noſtris z ſancto concilio deliberatiōe ꝑhabita diligē/e ti (cū ieſu chriſti vices licet i/meriti teneamur in terris: no biſcz in beati Petri perſona f ſit dictum: Quodcūq; ligaueris ſuper terrā ligatuz erit et in celis) memoratū principez qui ſe imperio et regnis: omniq; honore et dignitate reddidit tā indignū: quiq; ꝑpē ſuas iniquitates a deo ne regnet vel imperet eſt abiectus ſuis ligatū peccatis: z abiectuz omniq; honore ac dignitate priuatū a dño oſtēdim⁹ denūciam⁹ et nihilomin⁹ ſen h tentiā do priuam⁹ omnes qui ei iuramēto fidelitat̄ tenent̄ aſtricti a iuramento hmōi p/i petuo abſoluētes: auctoritate aplica firmiter inhibēdo: ne q̄ſq; de cetero ſibi tanq; impatori vl regi pareat z intēdat. decernēdo q̄ſlibz q̄ ei de inceps vel vt impatori vl regi conſiliū vel auxiliū pſtiterint ſeu fauorē ipo facto excō k municationis ſnīe ſubiacere. l Illi aūt ad quos in eodē ipe/rio ſperatoris ſpectat electio m eligāt libere ſucceſſorē. Jdez pfato ſicilie regno ꝓuidere curabimus cū eoz̄dē fratrū nr̄oz cōſilio ſicut viderimus expedire. ¶ dē ꝑceptori hoſpitalis ſancti Johannī hie/roſol. in hiſpania: z cōmēdatori ac fratrib⁹ domus de curuaria hoſpitalis eiuſdem.

Qui petit rē certā cā exp̄ſſa ſtillā cām nō ꝓbat ſuccūbit licet alia ꝓbet maxime poſt modū emergentem. Jo. an.

¶ Vbate ſane z ca. III infra. Abbas de bone n fac. ꝓ ſe z ꝓuētu ſuo ꝓponēs locum de roſellis eſſe predi/o cti monaſterij iure dñij vl q̄/

delnde. qz difficile. z ·ſ·. nouiſſime. et inſtl. de iu. na. ·ſ·. ſz quod. C. de vete. iu. enucli. l. j. ·ſ·. hoc etiā nihilominus. Sed nunquid papa poſſet principes electione priuare z p ſe eligere imperio vacante: dixit hic Bern̄. q̄ non dūmodo ipſi velint eligere. Secus videt̄ ſi nollent eligere vel cōcorda re non poſſent. ℔ ꝓbat decreta. ſ. eo. de elec. venerabilem. et hoc maxime in laicis locū habeat. ad hoc. ſ. ō iurepa. cum dilectus. et quod ibi no. m ¶ Eligant. Nō ſtatuit a iure certū tp̄s ꝑtcipib⁹ ad impatorē eligendū. hinc eſt q̄ papa non poteſt eligere niſi prius illos admoneat. ſ. de electio. venerabilem. qō nō eſt in eccl̄ſis in quibus ſiue ſint cathedrales ſiue ſeculares ſtatuta ſunt ꝑpa. ſ. de electi. ne p defectu. de cōcel. p ben. c. ij. vnde rē potis lapſus ſufficit: q̄ dies ſtatura zc. ſ. de lo/ca. c. potuit.

Diuiſio

Addicio

Addi.

Questio

Addicio

¶ Vbate ſa. ¶ Diuidit tur hec decre. in ſex partes. In q̄ rum ꝓma ponit actorū petitio z eius cauſa. In ſecūda que incipit ibi: Allegabat. ponit̄ triplex defenſio reorū. In tertia q̄ incipit ibi: Pro pte. ponitur duplex actorū replicatio. In quarta que incipit ibi: Sz ad h. ponit̄ reorū duplicatio. In quinta ibi: Prefat⁹. ponit̄ cauſe diffinitio p cardinalē facta. In ſexta ibi: Nos igit̄. pōit̄ pape cōfirmatio. Jo. an. (Premittit q̄ rex Aragonū caſtrū calabrie cū ſuis finibus inter ſs erat locus de Roſellis q̄ tūc erat in poteſtate infidelium donault hoſpitalis ſancti Johānis ſub cōditione ſi ad manus fidelīū zc. Demū mortuo illo rege nepos q̄ ſucceſſit in regno illo de manibus infidelīū acquiſiuit z donault monaſterio populeti: volens q̄ in loco hōe fac. ibi incluſo edificaret vnū monaſterīū. demum cuz eſſet queſtio inter monaſteriū de bonefac. z hoſpitalarios ſup loco de roſellis monaſterīū populeti donauit locū de roſellis monaſterio de bonefac. ſup hoc veretur queſtio hic deciſa. Do.) n ¶ Conuentu. Cōfacere debet. qō dic vt. ſ. de reſcrip. edocerī. (Dicit̄ q̄dam q̄ ſic agit̄ q̄ locus petit⁹ cōtra petebat ad abbatē et conuentū. Item cōſtat ſecurus eſſe qñ ſimul agunt zc. de ꝓcūs. ſ. de iudi. cām. licet quiſq; ꝓ ſuis agere poſſet. Jo. an.) o ¶ Dominij. vel quaſi. videt̄ q̄ talis libel/

lus admittẽdus nõ sit: cũ hic sint aduersa. Ex iure ei dominũ dicit se dñm. ex iure quasi dominũ dicit alluz esse dñm. z sic dicit se dñm. z nõ dñm. z sic quasi ꝓrius deberet repelli. de ap. sollicitudinẽ cũ suis ꝓcor. nec ꝺz iudiciũ esse in pendẽti vł dubiũ. ff. de iudi. nõ quẽad modũ. Circa huius libelli formã no. q petitio ista peto talẽ rem iure dominij: hz locũ cũ q̃s emit rẽ ab eo qui illi⁹ rei dñs est: z ei rem tradidit: z sic dominiũ. ff. de acq. re. do. l. traditio. (et. C. õ pac. traditionibus.) re/cte ergo se dñm dicẽs dominiũ siue causã siue petitiõis põit. Petitio aũt rei iure q̃si dominij locũ hz cũ q̃s bona fide rẽ emit a nõ dño: z rẽ sibi tradita bona fide recipit: credẽs vendẽtẽ rẽ vẽditiõis z traditiõis tpe dominũ eẽ. ff. de publi. l. fi et fi res. §. vl. z sufficit empto/ri habuisse bonã fidẽ: licet vẽditor malã fidẽ habuerit z callido ꝓfilio vẽdiderit: vt eadẽ. l. §. ꝓtor ait. Si tal⁹ emptor anteqũ vsucapiat a possessiõe cadit: petit rem a possessore iure q̃si dominij: z appellat actio publiciana. Si aũt post vsucapionẽ a possessiõe cadat: tũc nõ cõpetit publiciana sz dat ciuil⁹ actio. s. rei vẽdicatio: sz quoscũq; vtilis: fm allos directa. ff. de publi. l. j. Dicta ẽ aũt publiciana a publicio actore qui eã inuenit: vt in fi. de ac. §. alie. Ad hoc aũt vt actor obtineat oportet eũ pbare titulũ z rẽ sibi fuisse traditã z bonã fidẽ habuisse tpe emptiõis z traditiõis: qõ ꝓsumit nisi ꝓtrarium ꝓbet. z q credat mõ venditorẽ vł donatorẽ tpe ꝓtractus dñm nõ fuisse: als publiciana nõ cõpeteret z for⁹ mat libell⁹. Peto talẽ rẽ mihi restitui iure dominij vł q̃si. ẽ est dicere q̃si dominij: ac si vsucepisset q̃ nõ vsucepi. z de sola ꝓsecutione admittit tal⁹ libell⁹ sub distinctione. vñ dicere deberet: peto talẽ rẽ iure q̃si dominij: q mõ cert⁹ est rei⁹. Jn supradicto aũt libello quãcũq; ptẽ diuisũcte ꝓbauerit actor obtinebit ex formã petitionis z si deficiat in vna z absoluat rei⁹: postea poterit itẽrare alterã ptẽ diuisũcte: nõ ob. exceptiõe rei iudi. q hec est mõ alia cã q̃s ꝓma. §. de cã pos. c. vl. z de ẽ in fi. de ac. §. alie. sicut cũ in iudicio peto rõnez tutele: et ꝓsequor alterã spẽm tm̃: licet fiat absolutio in illa specie vł simpliciter. nihilomin⁹ als spẽs postea ꝓsequi potero si exciplas de re iudi. te replicatiõe doli repellaz. C. de iudi. licet. Sed ei q dictũ est q mala fides tradẽtis nõ nocet accipiẽti rẽ bona fide: quo mõ⁹ vsucapiat ꝺicit auc. C. de ꝓscrip. lon. tẽp. auc. male fidei que dicit: in male fidei possessori alienãte cessat lõgi tpis p̃scriptio. Dic q licet ꝑdicte leges corrigãt p auc. vt bona fides tradẽtis exigat: nihilomin⁹ qõ de publiciana ẽz locũ habet: vt q rẽ habuit bona fide z iusto titulo: licet tradẽs habeat malã fidẽ: z licet accipiẽs vsucapere nõ possit ppẽ malã fidẽ tradẽt: tñ a q̃cunq; possesso/re ptẽrq̃ a dño publiciana rẽ vẽdicabit: ꝓtra dñm ãt nõ currit ei ꝓscriptio: licz tradẽs habeat bonã fidẽ. Distinguit tñ vtrũ dñs seluerit suã rẽ talẽ alienatã: z tũc currit ei ꝓscriptio lõgi tpis nisi res esset furtiua: q tũc nõ currit ei ꝓscriptio ppẽ vitiũ qõ ei adheret. Si ignorault ꝓscriptio lõgi tpis ei nõ currit. ꝓscriptio aũt lõgissima bñ currit: vt in ꝑdicta autẽtica male fidei. ẽ q̃ nõ vetat auc. quin locũ habeat publiciana: licz fuerit mala fides tradẽti. Sz ad ẽ vt lõgi tpis ꝓscriptio locũ habeat: requirit̃ tradẽti z accipiẽti bona fides fm leges. fm canones ẽo sola ꝓscriptio. xl. an. locũ hz. z sẽ p cũ bõa fide. §. de ꝓscrip. c. vl. Ber. cui⁹ fuit hec glo. lz nõ p oĩa ad lram quã hic ppẽ suas remissiones po/sui: q̃s alibi facit ad eã: z vides q sentit Ber. talem libellũ de cõsuetu/dine admitti: et satis esse potest cum consuetudo sit optima legum interpres. §. de cõsue. cũ dilectus. et hoc etiam no. Guil. in Spec. de causa pos. z p prie. §. notandũ. ver. alie. z §. se. in fi. Alij vt Tã. dicũt q illi subtilitati ciuili q libell⁹ alternatiu⁹ nõ re cipiat nõ est stãdũ fm canonicã equitatẽ. ad ẽ §. in fi. ne. c. z. §. de iudi. dilecti. de in integ. resti. cõstitur⁹. vbi de hoc per Jnno. z Host. z p Hosti. de elec. ꝓtelã. alij dicũt q hic z in similib⁹ nõ fuit obiectum: q bñ fuisset repulsa talis petitio ꝓpter rõnes allegatas in ꝓn. glo. z sic intelligũt ꝓdicta decre. ꝓstitur⁹. alij dicũt q vbi actor incert⁹ est ex facto alieno: z nil sibi põt imputa/ri tũc admittit̃ alternatiu⁹ libell⁹. ff. quoꝝ lega. j. §. q aũt nõnullis. als nõ: z sic soluũt ꝓtra Mãfre. z Jn/no. dicũt q vbicũq; q̃s ꝓbabiliter dubitat nõ solũ rõne alieni facti: sz etiã ꝓpriã põt in eodẽ libello plures ꝓponere actiões. nec cogit eligere: ertã si se nõ cõpatiantur. z sic intelligat decre. cõstitur⁹. als si nõ est ꝓbabile dubiũ eligere cogit̃. ff. de tribu. q in heredẽ. §. eligere. vbi plene de ẽ. et adde qõ dixi. §. e. li. de electi. vt q̃s duas. Alij dicũt q licet iste libell⁹ videat ꝓri⁹ nõ est: qz rei vẽ. z publicia. nõ sũt ꝓtraria sz diuersa: cũ ad eũ dẽ finẽ tẽdãt. cũ aũt tendũt ad diuersũ finẽ tũc habẽt locũ cõtraria z hoc tenet Guil in spe. vt. §. z sup hoc adde qõ dixi §. de regu. iur. null⁹ plurib⁹. (remittit. iij. q. iij. offerat. Jo. an.) a Largitiõe. Sz p ẽ nõ habebat locũ vẽdicatio cũ nõ dicat q traditio secura fuerat. C. de rei vẽdi. l. seruũ. vbi emptor nõ tradit̃ sibi p̃sentẽ vẽdicare nõ põt. ad idẽ. C. de here. vẽ. q tibi. ff. õ rei vẽ. si ager. Sz dic illõ verũ in ꝓuato: sec⁹ in eccle/sia. C. de sacrosan. ec. vt inter diuinũ. et. §. de cõsue. c. ij. vbi de hoc. z ex hac exꝑssione succubuit abbas: vt. j. patebit. (et sic exꝑssa nocẽt. ff. de regu. iu. exꝑssa. hanc aũt exꝑssionẽ nõ tenebat vt ple. no. õ ll. ob. c. ij. Jo. an. b Pertinere. Hoc verbũ late pz. ff. de ver. si. ẽbũ. de fi. instru. iter dilectos. c Allegabat. Scõa ps. p positũ fuit ꝓio ꝓ parte hospitalario q anus ipsi⁹ regis castrũ curuarie cũ suis finib⁹ infra quos erat loc⁹ de roscllis: ꝓt⁹ hospitalariꝰ cõtulerat. rũsuz fuit per monasteriũ q talis donatio nõ valebat: cũ facta fuisset eo tpe q̃ res dõata erat in potestate hostiũ inꝺominio donatoris. z ꝓ hac parte facit: qz liber homo fundus hostiũ z q̃ natura fieri nõ cõcedit in stipulationez ve/nire non possunt. ff. de verbo. obliga liber homo. et. l. si stipuler. z si aliquid alicui sit relictũ qõ ꝓter⁊ quali tatẽ relicti haberi nõ potuit: nõ tenet legatum: licet interdum estimationẽ habeat cũ distinctione legis. ff. õ lega. iij. fideicõmissa. §. si seruo. ⁊ hanc aũt allegationem mõasterij allegabat hospitale vt sectur. Jo. and. c Bigotẽ. Scz aduẽtẽte ꝺictiõe vt sequit̃. z rechrit̃ ad ẽ. ff. de ac. emp. z vẽ. l. vl. z legatũ: qõ nõ valet si legetur sub conditione valet cõditione aduentẽte. ff. de leg. j. l. cetera in ꝓin. ff. de condi. z demon. qui heredi.

a si: et cum suis finibus exlargitione regis Arragonie ad
b ipm monasteriũ ptinere: petit adiudicari eidẽ monasterio locum ipsum: z vos exin
c de amoueri. ¶ Allegabat aũt ꝓ parte vra q facta vobis donatio de predictis valida existebat: cuius illa sub saracenorum tunc existerent potestate: quia non simplici/ter sed sub conditione fuere donata: videlicet si ad manꝰ fidelium deuenirent. Jn quo casu concessio poterat et de/
d bebat habere vigorem: quia

Addi.

Actio publiciana

addi.

addi.

in fi.et.l.qui sub cõditione. ¶Natura. Vel qualitas qz res donata nõ erat liber homo: vel res sacra: vel religiosa vel inestimabilis.ff.de ver.ob.inter stipulantez. -§-sacrã.reges enĩ qui spũalia possidere non possũt nec illa possunt donare et recipientes sunt sacrilegi.xvj.q. vij. siquis deinceps.

b ¶Laudabile. quasi diceret nec ex virtute condicionis debuit infringi donatio qz erat laudabilis z honesta.

c ¶Vox.C. de sa.san.ec.vt inter diuinũ: z.ẽ.dixi. in quarta glo.

d ¶Ipsos. Scilicet christianos

e ¶Multum. Bonus aduocatus hospitalarioꝝ. Pro pfirmauit ius ipoz. Secundo impugnat ius monachoꝝ.

Addicio (iuxta doctrinã Isidori prius est vt nostra firmemus deinde obiecta confutemus. Jo.mo.) dupliciter. Et hec est ꝓma. dicebãt hospitalarij: mouachi non ostendũt donationẽ regis: vt in libello dixerunt: dicebãt monachi satis esse qꝫ ostendebãt donationez factam a rege monasterio populeti. et ab ipso monasterio populeti monasterio de bonefa. rũdebat hospitalarij multũ distare: vt sequit.

f ¶Donauisse. Bene dicebãt: qz nullo verbo potuit in donatiõe facta monasterio populeti parebat fuisse hanc voluntatem donantis: qꝫ locus de rosellis daretur monasterio de bonefa. et ecce qõ sequitur cum illa ꝛc. (alle. Jnno. C. de do. ꝓmis. l. j. ad idez. ff. de verb. ob. si ita stipulatus. §. grisogonus. Jo. an.)

Addi. g ¶Nõ valebat. Ad hoc de eccle. edi. ad audientiã. ij. vbi de hoc: de despon. impu. ad dissoluendũ. et. xxxij. q. ij. qõ nõ formatum. Jo. an. (dicebant. Jnno. z Jo. mo. qꝫ in. l. si seruitus. §. fi. ff. de ser. vr. prę. et. l. seruos. ff. de lib. cau. non queritꝰ ius in re sed personalis obligatio. Jo. an. (

Addicio h ¶Accidit. Et ideo alia interpellatione opus est. ff. de iudi. non potest. et. l. solemus. iudex ergo nõ posset ex alia donatione ꝓnunciare: ex qua actũ nõ fuit: vt in prędicta. l. solemus.

i ¶Pro parte aũt altera dicebãt. qꝫ cũ rex ipse sua ꝓbitate ac studio ab infidelibus loca conquisiuerit supradicta donatio aui vel patris ipius ꝓius facta de illis: cũ ad cultum fidei puenirẽt: regẽ eundẽ quo ad hec fic per eũ postmodũ acqsita: obligare ñ potuit cũ sua ꝓpria facta essent z viderentꝰ ab alijs bonis hereditarijs sepata. Porro prefata ꝓcessio facta monasterio de bonefa. a monasterio populeti: licet hoc acceptũ iudicũ causeqꝫ ꝓcessum interuenerit: ꝓdesse tñ z valere debebat cum pro actore qõ de iure suo ex cã idonea ꝟuis supuenienti appeat: satis sufficere videat satisqꝫ esse si (ꝓut ꝟua

a rum natura vel qualitas non
b obstabat: et salubre ac laudabile quidem erat spectare ac ꝓstolari tps quo illa christi annoꝝ dño subderentꝰ: qua
c re mox cũ peruenerũt ad ipsos fuerunt ad vos totaliter
e deuoluta. Multũ quoqꝫ distabat an ipsi monasterio de Bonefac. vel ꝓdicto mõasterio populeti: ab eodẽ rege facta donatio fuisset qz et si liqbat: ꝓdicta monasterio populeti ab ipso rege: ac ab illo abbati et conuentui de bonefa. fuisse collata: nõ tñ ob hoc cõstabat dictũ regẽ ipi monasterio de bonefa. illa donasse vl mãdasse donari. Hec ꝓ eo qꝫ voluit et statuit vt edificaretur ibi monasteriũ: poterat et debebat intelligi eum prędicta vel eoꝝ aliqua cõstrue
f do monasterio donauisse: cũ illa potiꝰ sua videreꝰ intentio vt qz ꝓfatũ monasteriũ populeti tot et tantoꝝ bonoꝝ largitione ditabat: abbas z conuentus ipius ꝓ sua suoꝝqꝫ salute: monasteriũ cõstrnere tenerentur: prefertim qz monasterio qõ nõdũ erat: aliqꝫ fi
g eri donatio nõ valebat. ¶Prę missa vero cõcessio facta monasterio ỗ benefa. ab abbate

ipsi donationi rerũ donata/ z cõuentu monasterij populeti: nullũ ꝓsus ei videbaꝫ afferre suffragiũ: ꝓ eo potissime: qꝫ post lit. cõte. z ꝓcessuꝫ iudicij facta fuerat: sicut clare patebat ex instrumẽto ꝓfato. vñ cũ ius (si qõ in ꝓdictꝰ ipsi monasterio de bonefa. ex ꝓcessione hmõi competebat) in iudicio minime deduciꝰ/ set (quia videri non potest illud veniſſe quod postmodũ
h accidit) ꝓnunciari vtiqꝫ supplicatis nõ poterat ex eadem.
i ¶Pro parte aũt altera dicebãt. qꝫ cũ rex ipse sua ꝓbitate ac studio ab infidelibus loca conquisiuerit supradicta donatio aui vel patris ipius ꝓius facta de illis: cũ ad cultum fidei puenirẽt: regẽ eundẽ quo ad hec fic per eũ postmodũ acqsita: obligare ñ potuit cũ sua ꝓpria facta essent z viderentꝰ ab alijs bonis hereditarijs sepata. Porro prefata ꝓcessio facta monasterio de bonefa. a monasterio populeti: licet hoc acceptũ iudicũ causeqꝫ ꝓcessum interuenerit: ꝓdesse tñ z valere debebat cum pro actore qõ de iure suo ex cã idonea ꝟuis supuenienti appeat: satis sufficere videat satisqꝫ esse si (ꝓut ꝟua
l tur in reo ĩterũt ipiꝰ tpe sñie)

altera. s. monasterij de bonefa. z hec est tertia pars: et bene allegassent hic monachi si res donate nõ primuls/ sent ad regnũ: quia nil disponere potuissent: sz quia ad regnũ ptinebãt: licet illa nõ possideret ius qõ i eis habuit dare potuit. ff. de fun. do. si fundũ. maxime sub conditione: vt .ẽ. et ad hoc obligare potuit successoꝛe vel male allegabãt monachi ex eo qꝫ conditionalis obligatio bene astrlugit successorem. insti. de ver. ob. §. ex conditionali. ff. de probationibus.

k ¶Separata. Bonoꝝ separatio non habet locum nisi in certis casibus no. ff. de separa. l. j. (in. j. glo. dicunt quidã qꝫ hic nõ diceba/ tur ipertrata seu facta imo qz simpliciꝰ patris hereditatem adiuit vna censetur sua z patris hereditas. ff. de vulga. z pup. sed si plures. §. filio. Joh. an.) l ¶In reo. Quid si rem petitã tpe litꝰ cõtest. possideat: sz tpe snie sine dolo desit possidere: absoluitꝰ: si ꝛo rẽpoze litis cõtest. non possideat. et tempore snie possidet condemnatꝰ ff. de rei ven. sin aũt. §. j. ff. ad ex hl. l. rigni. §. sicꝫ ẽ. de excep. c. pe. Sicut ẽ ex causa superuenienti post lit. contesta. absoluitur vꝫ cõ/ demnatur reus: sic videꝰ in actore. (in casu conuerso scilicet cum desinit actor habere ius qꝫ habebat tempore lit. contest. distinguitur: qz aut ex facto ꝓprio. et tũc non absoluitꝰ. ff. de rei ven. si post acceptũ et de condi. fur. si seruus furtiuus. so. ma. si cõstañ. §. fl. Jo. an.) vt ex cã post lit. cõte. suguenienti sibi debeat reus cẽ dẽnari: sed hoc non est verus: vt. j. ptz: et põt esse ratio: quia qui agit ex certa cã maxime post li. contest. mutare illã nõ põt nec aliam allegare: cũ sup alia cõtestatio nõ sit facta. et tracx cã illa ex qua actũ est debet ferri snia: sed reus qui conuenieꝫ si nõ possidebat tpe litis cõtest. hoc dicere debuit. et fuisset absolutus si id constitisset: imputet ergo sibi quia tacuit. ff. ad exhiben. rigni. §. si quis. z. §. ceterum. et de hoc. ẽ. de excep. c. pe.

Addicio (nõ bonoꝝ hz locum

Addicio

75

a ¶ Sed ad hoc. Quarta ps in qua rñdetur q̄ duo p̄xime dicta. b ¶ Cerey. Rñde ad secundū de quo dixerat in ver. porro p̄ssa vt hic. puta ex causa donationis facte a rege Johan. an. c ¶ Postea. i. post litis p̄te. ex p̄dicta cā.

d ¶ Alia. Puta q̄ perebatur res ex casu donationis. modo periē ex causa venditionis forte facte post lit. cōtest. e ¶ Similis: vt cū petereē ex cā donationis facte a rege. modo fit fides de donatione facta ab alio puta monasterio populeti: vt hic allegabat. ergo similis causa: ſz ab alia p̄sona z alīs loco et tēpore. z his q̄ cōmittanē causaz. f ¶ Tūc. s. tpe li. cōtest. Jo. an. g ¶ Obnoxiuz. Talis generalis libellus i p̄sona libus actōibus nō debet admitti. ſ. de libel. ob. c. vlti. cū valeat si recipiat. z sibi iuret reus q̄ cāz nō fecit exprimit in libello. C. de anna. excep. si ex multis. In realibus cōmunit admittit. ff. de excep. rei iud. si mater. ſ. eadem. et l. sed an eadem. ſ. actiones. z de hoc plene. ſ. de libel. ob. c. ū. z. ff. ō edē. l. j. Jo. an. i ¶ Quonsam. Et sic proximuz dictū triū rōnibus p̄bat Jo. an. k ¶ Judicium. ac si iuste periūſſet: dūmō iuris ordo fuerit in iudicio q̄ fuat debet. z snia tenet p̄tra eū z p eo: licet feratur cōtra ius l[illegible]gatoris. nisi fuerit appellatum ū. q. vj. ſ. diffinitiua. ſ[illegible]titu. cum inter vos. l ¶ Nec etiā. Scda r[illegible]m ¶ Cōsequentia. Si eni generaliter dixerit eū obnoxiuz: z illū iudex tpe snie obnoxium reperit: si eū absoluerit: cōtra p̄sciētiā iudicaret. z in hoc casu ex absolutoria snia ꝑpetuo z ex oi causa

a pferēde. ¶ Sz ad ħ ps vestra rñdit: q̄ cū tā supradicti aui donatio q̄z loco z acquisitio p̄missoz fuerint notie regni facte. memoratus rex donationē seruare hmōi teneba b tur. Ceterū p̄dicta monasterij populeti cōcessio: mōasterio de bonefac. auxiliari non poterat in hac parte: q̄ cum c quis egit ex aliq̄ certa et spe d ciali causa: z postea siue alia e siue similis et quam exposuit accidit videri non pōt illa in f iudici deuenisse: cum iudex g tūc p̄spicere ac attēdere debeat diligēter an ex ea oīno eadē que p̄ius exp̄sse extitit: vtpote q̄ tunc etiaz cōpeteret actoris intentio sit fundata. Secus aūt cū egit vel petijt i genere: nullius certe vel specialis cause faciēs mētionem videlicet q̄ generaliter forte h posuit aliquē obnoxiuz esse sibi: vel ad se iure dominij vt quasi rē aliquā ptinere: tunc enī hoc p̄cipue est inspiciēdū iudici: an sufficienter vel minime de iure vel intentiōe cōstet actoris vnde si de hoc ex causa etiam postmoduz accidenti liqueat: potest et debet iudex (etiā si appareat min⁹ iuste a p̄incipio foze actum) i suū exinde animū informare quoniā z si petitum fuerit indebite: nō ob hoc tamē min⁹ k valuit: z tenuit iudicū subsecutū. nec illius acta vel gesta ꝑterea minus valida extitit rūt. nec etiā iudex ipe cognita taliter veritate: ꝓnunciare

parat exceptio rei iudi. (ff. de excep. rei iudi. si mat. ſ. eandē Jo. an.) ſz nō sic cū ex certa cā petijt: quia tunc tm ex illa causa parat exceptio. de cā pos. c. vl. z dixi. s i magna glo. ¶ Non prodesset. Tertia ratio. Additio

o ¶ Judicio. Videt ħ q̄ si iudex p̄dēnet reū ex superuenienti cā cedez probationes habite in primo iudicio valeant in alio instituto ex eadem causa cōtrarium renetur quia noua ē causa: z nouum iudicium. vnde cū sint lite nō cōte. recepti: ḡntū ad hoc nō deberent valere. iuxta illā regulam: Testes recepti lite nō cōtesta. nō valent. Sup hoc posset forsan dici vt ditur. ſ. de testi. p̄sentata. C. e. l. vl. Ber. vt die q̄ generalis illius negatio q̄ se negat obnoxium intelligitur contestata lite super omni obnoxitate: etiam postea emergenti. (hoc placet Joh. mo. dicit Archiō. q̄ fm iuris subtilitatem ista nō valent: quia super eo q̄ nō erat nō videtur facta litis cōtesta. Ar. ff. de arbi. l. de his. ff. de ex. rei iudi. l. si ex testamento. Nec sufficit q̄ sit in potentia vel in habitu. ff. de iudi. nō q̄ēadmodū. z. l. nō potest. et de auro z argēte. l. si ita. fz hoc est de equitate: vt dicit rex. ſ. eo. in fi. Jo. an.) vel dic q̄ hec verba sunt allegatio p tis: nec ponunt ius. Ad ditio

l ¶ Nec etiā. Scda r[illegible]m ¶ Cōsequentia. Si eni generaliter dixerit eū obnoxiuz: z illū iudex tpe snie obnoxium reperit: si eū absoluerit: cōtra p̄sciētiā iudicaret. z in hoc casu ex absolutoria snia ꝑpetuo z ex oi causa

m ¶ cōsciētia z secura. Non p̄desset etiā multū reo si tūc forte in ipm ex hmōi supuenienti causa cōdēnatio nō ferretur: o cū mox alio instituto iudicio foret ex illo merito p̄demnandus. vnde z si actori suam ex supueniēti cā intentionē suf p ficiat fundauisse: cuz egit alia q̄ cā specialiter nō exp̄ssa. secus tñ est si certam z specialem in sua petitione subiūxerit: nisi postmodū intētionez suā ex eadē p̄sus quā p̄ius q exp̄ssit: z tunc etiā cōpetenti causa fundarit. Quare cum memoratus abbas mōasterij de bonefac. ꝓposuerit sepe fatum locuz de rosel. cum suis terminis ad ipm monasterium: ex p̄dicti regis largitiōe spectare: nec de aliqua facta ipi monasterio super hoc ab eodē rege concessione docuerit: ostenderit aūt donationē quondā factaz illi de his ab abbate z quentu monasterij populeti: q̄ nec in sua petitio r ne fuerat exp̄ssa: nec etiaz aīi facta: nullum ꝓfecto cōmodū ex ea reportare debebat.

s ¶ Prefatus igit cardinal' premissis omnib⁹ z aliis que t hinc inde fuerūt ꝓposita diligenter auditis: ac vtriusq̄ p v tis meritis equa iusticie lance discussis: prudenter attendit id q̄ p̄dicti abbas z conuētus de bonefac. proposuerūt: intētionē videlicet actoris ex his q̄ post lit. cōte. accidūt posse fundari: eaq̄ debe

p ¶ Egit. Reali vt p̄sonali: vt dixi sup ℣. obnoxium.
q ¶ Tunc: Id est tempore litis contestate Jo. an.
r ¶ Ante. s. ante petitionē: vel litē sup ea cōtest.
s ¶ Prefatus. Itaq̄ quinta pars.
t ¶ Diligēter. xxx. q. v. c. vl. v ¶ Lance. ſ. c. ti. c. j.
x ¶ Attendit. Repetit quasdā ex allegationibus.

a Specialis. Vt in casu nr̃o. b Tps. Et locus: z hoc vult dicere si peto rem ex causa donationis: lz de tẽpore z loco non adiecerim: qz cũ donationẽ necessario comitant tẽpus z locus: mihi non ꝓdest si post ll. cõte. mihi donet eadem res cum de certa donatione oportuerit intelligi certis loco z tpe facta. Si aut̃ rem peto iure dominij vel q̃si: hic etiã si post li. prest. ius agro: ferẽ ꝓ mensia. ff. de rei vẽ. si aut̃ ex ·§· j. cũ enim nullas specialis dominij causas exprimat: non sunt ibi cõcomitantie certi loci et tpis: z ideo nõ est vis quo loco vel tpe dominiũ añ sententiaz quenerit ad me. c Censeretur, scz donatio vel venditio vel alia causa expressa merito cẽsetur inualida: qz in dubio regulariter ꝓnunciaf̃ ꝫ actore. s. de ꝓba. ex lr̃is. cũ enim nõ sit ꝓbata venditio certis loco z tpe facta: et sic sit dubiuz an añ li. presta. vel post fuerit facta succubuer: z sic inualidum est ꝓbari actori causã sine tẽpore. Et no. ꝓ hanc lr̃am q̃ tabellio i instrumẽto debet apponere locum contractus. Quidã tamen dicunt locum solũ de cõsuetudine apponi: cũ de iure cautum nõ sit. Sed dic cõtra (Idem Hoff. in questionib⁹ suis. j. q̃stione in fi. Idẽ Bull. de instru. edi. ·§· postremo als incipit instrumentũ. ꝛ. qd si locus. z in. ꝛ. ibi se. tractaf̃ an tabellio possit reficere z locum apponere. Joh. an.) ꝓ hanc lr̃am et per decre. s. de ꝓba. q̃m. ibi loca de signando tẽ. ad hoc. y. q. viij. libellorũ (que est. l. iij. ff. ò accu. z licz lex illa in libello accusatoris requirat locũ z mẽsem saltẽ in libello ꝙuẽtionali nõ sit. vñ dicit hic Innocen. q̃ actor nõ habet exprimere in libello diẽ aut locũ ꝓtract⁹ sicut nec testis exprimere dẽt: de fl. instru. cũ Joh. nisi iudex ex causis certis id fieri faceret vt ꝓcal. decre. cũ Jobes in fl. instl. de accu. ·§· curare. Joh̃a. an.) C. de contrahen. z cõmit. stipu. l. optimam (ad fl. vbi de hoc. z. C. de tabula. generalis. li. x. z vl. q̃ dixi de fl. instru. iter super. ꝛ. facilius. Jo. an.) s. de testi. ex tenore. s. qui fi. sint legitl. per tuas. video q̃ testis deponit de loco. s. de testi. cum causam. j. z in uribus superius allegatis. sed par est probatio instrumentorum et testium: de fi/de instru. cum Jobes. C. eo. tl. in exercendis. ergo et tabellio conscribere debet locũ: papa forte confecit instrumentũ in loco in quo non potuit (super hoc vl. vi. q̃ no. in Spe. de instl. edi. ·§· restat. ꝛ. z no. q̃ tabel. et. ꝛ. seq̃n. Jo. an.). d Comitantia. s. locus z tempus. e Disceptãt. Quod faciendum non est. s. eo. lib. de re nun. c. j. de here. c. ij. C. de sum. trinit. l. nemo. f Expressa. s. Quod est quãdo actum est causa expressa: vt venient cõcomitãtia tempus z locus: z licet forte de iure stricto id verũ esset: de equitate dicamus contrarium. ff. ad. l. aquil. ira vulnera tus ad finem: et equitas scripta rigori prefertur. C. ò iudl. placuit arg. bo. de simo. licz hell. et. c. per tuas Jo. an. g Prozogari Ad hoc. s. eo. li. de offi. delega. si is cui Joh̃a. an. h Noscantur Pone exemplum j. de reruz pmu. c. vno tẽ. i Vsusmodi. Quasi di. si ex alia causa agant rei iudicate non obstabit sententia. s. de iudi. examinata. C. ò petl. here. heredi/tas. ff. de excep. rei iudi. si mater ·§· j. z. l. et an ea a sepe disceptãt (aliꝰ forsan apareat: qñ actuz est cã aliqua f nõ expssa: vtilius tñ videt ne re in iudiciũ deuenire tũc loco hr̃e (sicut cõgrue allegatũ est supza) videz qñ ex certa z expssa causa specialiter nõ est actũ. Ex his enim q̃ post inchoatum iudiciũ euenium qñ cã a fuit exposita specialis: nec debet nec põt iudicis animꝰ adꝓferẽdã sniam informari: qz cũ certe cause facta est mẽtio: vtpote donatiõis. vel vẽditionis aut alteriꝰ spãlis: opor/b tet incepti iudicij tps attendi vt liquido cognoscaf̃ an tũc interfuerit actoris: ꝓpter illa q̃ specialẽ comitant causam z necessario esse debent. veluti locus z tps et hmõi que sunt sollicite attrẽdẽda z sine q̃bus c cã vacua z inualida censerek. Sed cũ est in genere absq̃ alicuiꝰ cause declaratione petitũ non sic oportet accepti iudicij tps inspici qz nõ requirunt: nec sunt oportuna: nec attẽdi d possũt hmõi comitãtia in hoc casu. Et lz aliq̃ⁿ curiosis (q̃ de his q̃ nõ multũ expediunt e sepe disceptãt (aliꝰ forsan apareat: qñ actuz est cã aliqua f nõ expssa: vtilius tñ videt ne gocia tali expediri cõpendio: quã ꝓ quandã exactã subtilitatẽ longo dispẽdio ꝓrogari: pser̃tim cũ nõnulla ꝓ vtilitate cõmuni ꝓtra iuris asperitatẽ ex equitatis mansuetudine b tolerari noscank. vnde idem cardinalis cõsiderans qz ipsi abbas z cõuent⁹ de bonefac. nõ ꝓbauerũt largitionẽ sup his regiã legitime sibi factaz ex q̃ specialiter vos impetere c videbantur: ab hmõi eorundem abbatis et ꝙuent⁹ impetitione: de mãdato nr̃o ꝓbabito fratrum nr̃oꝝ consilio: vos duxit sententialiter absoluẽdos. k Nos igiꝭ cardinalis eiusdẽ sniam ratam habẽtes: eã auctoritate aplica confirmamus. l Bonifacius. viij

Si ex pluribus iudicibus vel arbitris vnus alijs presentibus z mandantibus per verba pluralis numeri ferat sententiam tenet sententia: dictio autem pronunciandi est per verba singularia. hoc dicit Joh. an. ca. IIII.

m Um ab vno arbitrorũ vel iudiciũ alijs pũtib⁹ z mã dem (z sic vno respectu vtilius est causam exprimere ꝓ hec iura alio respectu vtilius est non exprimere ꝓ hanc decre. Jo. an.) k Nos igitur. sexta pars.

Addi. clo

Addi.

Addi.

Addi.

mãdato. ꝛ facit. ff. ō regu. iu. is qui facet. ꝛ quod ibi dixi. nec enī in sentẽtijs ꝓcdit ratihabitio sicut in alijs actibus. de hoc. ix. q. ij. c. j. §. de his que fiunt a ꝓcla. cum nos. caute ergo facit is ꝓ quo lata est sentẽtia ab vno solo recitata. si de mãdato aliorũ possit fidẽ facere sicut de sententia

Addi. etus proferat verba diffinitionis causę.scilicet condemno vel absoluo vt faciunt potestates italie (ꝛ hoc placet Accur. C.de senten.exc.peri.recl.l.fi. in.j.glo. Sed vt dicit Archi. Idem faciunt cardinales ꝛ auditores curie.ꝛ cōter hodie oēs iudices Jo.an.) qō tū Hosti.nō approbat in summa.e.rū.§. ūliter Judices tū debent esse litterati et habere peritiā canonū.ſ. de ꝓſan.ꝛ affini.c.j. a ¶ Necesse.ū. q.j.in ꝑmis in fi. et.l. ſtatutis. C. de ſen.ex pt.re.l. j.ū.ꝛ.lū.ff. de arbi.l. non diſtin/guem⁹.§.q ſl.ſ. eo.tl.c.j.nec ꝓfitmareť talis ſnia p ap.nec ob.ff.rem ra.ha.l.iū.§.falſus.quod dic vt no. Addi. ſ.e.c.j. (appellatio ꝓ.lz in hoc caſu nō habeat effectū ſuſpendendi vel extinguendi:habet tū effectū devoluendi ſm Joh.mo.ꝛ Archi.de hoc ꝛ an ſimul poſſit appellans ꝓſequi iniuſticiā ꝛ nulliterē per Jnno.ꝛ Hoſti.ſ. de ap.dilecto Joh.an.) b ¶ Conuenit.ſ.de offi.dele. ſane.ū.ſ.eo.ll.eo.tl.c.ū.j.de here.inquiſitores.ꝛ.c.vlti. j.de pꝛſulle.c.vl.j.de ſen.exco.qz piculoſum cū ſimilib⁹. c ¶ Jllustrium.C.de ſen.ex perl.recl.l.ū.ꝛ in auc.de illuſtrl.ꝛ qui ſuper Addi. eos ſunt.§.ſancimus igit.coll.v.(ibi no.glo. quicunqꝫ gradus magiſtratuum et vl. ſatis in Spe.de iuriſdi.om.iudi.(n.j.ꝛ.ū. colū. Jo.an.) habes ħ caſum in quo iudex nō recitat p ſe ſniam. Sunt ꝛ caſus in quibus valet ſnia ſine ſcripto : vt cū breues ſunt cauſe(ꝛ tū in eis de calūnia iurāť qō dic vt in Spe.de iura.calū.§.ū.ꝛ.quid ſi cauſa. Jo.an.)ꝛ maxime villū Addi. perſonarum. Et breuis poterit dici duoꝝ aureoꝝ.ff.de do.l.j.ꝛ.l.ꝑce.in fi. Jnſpiciať aūt qlitas perſonaꝝ ꝛ re linquatur iudicis arbitrio. ff.de iure delil.l.j.ſ. de offi. delega.de cauſis.vel inſpiciatur conſuetudo loci vel fori.xj.diſt.conſuetudinis. Jtem cum epiſcopus de cauſa ciuili iudicat iter clericos ſuos.xj.q.j. ſi quis cū clerico. ꝛ hoc habes.C.de ſen.ex peri.re.aucſi. Jteꝝ in caſu.ſ. cū preſes depoſito officio ꝓuenit vt reddat adminiſtrationē.i auc.vt iudices ſine quoquo ſuffra.§.neceſſitatē. Jteꝝ cū papa p ſe ꝓnunciat. valet enim ſnia licet nō tu/lerit eā in ſcriptis.ipe eni ſolurus eſt legibus.C.de legi. digna vox. ꝛ qz eius ꝓſentia oēm ſupplet ſolennitatem C.de reſta.l.oim . Jteꝝ ſm quoſdā valet ſentēria lata in cauſa mrimoniali ſine ſcripto p decre.ſ. de reſti.alberi/cus.ꝛ ħ videnť ibi tenere.Ber. Jo.Hoſſ. Jnno.ꝛ Ho Addi. ſtl.(.ꝛ Phil.alternatiue tū.Jo.an.)intelligit q ibi bñ fuerit ſnia lata in ſcriptis:ſed nō publicis.ꝛ ħ reneas p Clemē.de ver.ſig.ſepe circa fi.de hoc in Spe. de ſentē. pla.§.iuſ.ver.nō valer. Vel dic diſtinguendū an iudex ꝓcedat ex officio an in figura iudicij: vt i ꝑmo caſu tenear ſnia ſine ſcriptura in ſcō⁹ non:vel an ꝓcedat in figura iudicij vera qꝫ parte preſentę:an altera contumaciter abſente vt in ꝑmo valeat: in ſecūdo nō. Et hoc dixit veriſſimū.allegat.ſ.vt lite non conte.c.j.ꝛ.c.quoniam. Jtem ſm Jo. et Lau.qui hoc no.ū.q.j.in ꝑmis in fi. de cōſenſupartium poteſt ſentēria fieri ſine ſcripto: ſed Ber.ꝛ Hoſti.contra:vt.ſ. de offi.deleg.de canſis.fatetur tamen ibi Hoſti. q partes bñ poſſent iudiciario ordini renunciare:ita q nec locus eſſet libello:nec ꝓbatio ni ſententie:ꝛ de plano inquireretur veritas ꝛ mādata ſua daret:vel aliter vt ſibi videretur ordinarēt.ff.de offi.ꝓcon.nec quicq̄.§. de plano.et.C. de tempo.ap.l.fi. ſed q iudicādo et pronunciando omittatur ſcriptura: dicit fieri non poſſe. Et dant doctores conſilium q iudex in ipſa ſententia dicat in his ſcriptis.C. de reſtamētis.auc.hoc iure C.de fi.inſtru.cō tractus. Et dicunt quidam aliter latam ſententiam nonvalere. C.de ſen.ex peri. re.l.ū.et vltima. quod non eſt verum.ſufficit enim q in ſcriptis feratur vt hic. ar. C.de teſta.l.cum antiquitas.§.fi. (de hoc in Spe. de ſen. pla.§.iuxta.ver.non valet etiā.ꝛ an preſumatur in ſcriptis lata ibi no. Et videas etiam q no.in Spe.de ap.§.j.ver.et notabiliter Joh.an. d ¶ Edi.Nō cures ſi aperta ſit vel clauſa:ꝛ habes hoc.C.de ſen.ex perl.recl.l.j.arg.cōtra.j.ti.pꝛi.appellatio ibi ſoluitur Jo.an. Addi.

e ¶ Stando. Jn caſibus in q̄bus ꝓceditur ſimpliciter:ꝛ ō plano ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij.dic vt in Clem.de verbo.ſig.ſepe.circa finē glo. Jo.an.

f ¶ Sedendo.Sedere debent enim iudices non ſolum cum diffinitiue pnunciant: ſed etiam cum res que agitur plenam cognitionem deſiderat.ff. quis ordo in bonorum poſſeſſionem ſeruetur.l.ų.§. dies. in auc. vt ab illuſtrl. ꝛ qui ſuper eos ſunt.§.ſancimus igitur.coll.v. in auc.ō iudi.§.ſedebūt.col.vj.xxiij.q.j.paratus.ibi ſedes me iudicare ꝛc.iij.q.lij.ſpaciū.ver.a ꝓcedēre.Quid ſi ſedebat in alta turri vel pallatio: ꝛ partes erant infe/rius:Dic q valet ſententia:potuit enim tuitionem ſibi loci pulderi ſi forte timebāt.(de hoc.C.de ſentē.ex peri. recl.l.j.ꝛ in Spe.de ſen.pla.§.iuxta.ꝛ. quid ſi pronunciat.ꝛ omnino vide q ibi dicam ꝛ.ꝛ.ſe. et per Hoſti.in ꝑal.§.qualiter.eo.ti.poſt ꝑin. Jo.an.)arg.ſ.de ſpon. cum locum.de elect.bone.j.ff. de acqui.poſſ.l. q meo.§. ſi venditorem:ꝛ argu.C.vbi ſena. vel cla.l.lij. ante medium.ad hoc.ſ.eo.lib.de offi.delega.c.ſtatuimus.et.j.de here.c.vlti. Et idē poſſumus dicere de eo qui ſup equū ſedendo tulit ſententiam ſcilicet q ſententia valeat:licēt eni non videatur ſedere: videtur tamen quaſi ſedere.ff. de ſeruitu.ruſticorum.l.qui ſella.de homi.dilectus.ꝛ.c. ſignificaſti. Alij contra.C. de ſententia et interlocutio. ꝓlaram.ū.q. vj.§. diffinitiua in principio. talis enim non videtur ſedere ſed baiulari.C.de offi. eius cui manda.eſt iuriſdi.l.honorati. Et nota quod dicitur de ſedēdo: intelligunt doctores q iudex in ſede ſua ſedere debeat ꝛ non ſtare(anima enim ſedendo et quieſcendo ſit prudentior::ꝛ Hieronymus ſup Danielem.viij.c.ibi antiquus dierū ſedit ſic dicit:Sedens deſcribiť vt maturas ſententie comꝓoberur. Jo.)vñ quid ſi in culo doleret q ſedere non poſſet. Jtem quid ſi in ipſa ſede nec ſederet nec ſtaret ſed iaceret:ſatis forte fuit de mēte iudicis q ſedere intelligatur : ſi ſit in ſede ſua de plano iudicando quocunqꝫ modo ibi moretur (dedi remiſſio/nes.ſ.de dila.c.ū.ad.l.voluit.ff.de inter. act.et ad ſpe. de dila.ad fi. Jo.) cū primū tenę q minime ſunt mutāda que interꝓretationem certam ſemper habuerunt.ff. de legi.l.minime. Jo.an. g ¶ Momēti. Jta q nec eſt appellare neceſſe.ſ. primo reſponſo. Addi. An ſedens ſup equo ſe rēte ſniam valeat Addi. Sic̄ dolere culo Addi.

Addi. Ordi nobis est. (Sic incipit lex.j.C.de emen. instl.C.& idem verbum.C.de iudi.apertissime

Diuisio circa fi.Jo.an.) Ista est solennis & quotidiana decre.que diuiditur in quattuor partes vt patet in glo.Secūda pars ibi:Sancimus. Tertia ibi: Visq;. Quarta ibi: Sō si. Sed Joh.mo.diuidebat in sex. de secunda faciendo tres ptes. q; fm eū dat primo formam appellādi ante diffinitiuā. scōa ibi: In qb⁹. iformat qd facturus sit iudex a J est appellatū. tertia ibi: Post h. tractat viam in hmōi ꝓcedēdi. Demū de ōrta facit duas: vt ꝑmo punira appellantē. Scōo appellatū fm Jo.an. Et pōt diui di decre.in ōttuor ptes. In quaꝝ ꝑma ponit̄ ꝓstitutionis causa. In scōa ꝓstitutio. In tertia ipsi⁹ declaratio.

Dinnēde In quarta nō seruantiū pena. a ¶ Minuere.Sic.ff. sunt lites si cer.pe.quidam estimauerunt in fi.de rescrip.nonnulli de do.& ptu.finē.cum suis concor. b ¶ Subiectos.ē. in proe.huius ti.& de offi.le.c.ū.et de offi.or.vt litigantes. c ¶ Vel extra. Hoc debet intelligi quando extra iudiciū appellatur tamē a iudice:qō patet per id qō de

Addi. apostolis sequit̄ fm Jnno. (Jo.mo.& Arch.& fa.Clem. eo.ti.appellanti. Joh.an.) ad hoc.j.ver.his que in appellationibus.ibi enī excipit̄:sed als non esset vera exceptio si nō includerēt sub precedentibus.ff.de penu.le.l. nā q.§.fi. & fm hoc qō j.dicit interlocutoria ad actum iudicialē referas q dicit grauamine: ad actum extraiudicialem referas:tamen p iudices illarum. Sed alij cōtra dicentes cum appellatur extra iudiciū etiam si non

Addi. a iudice seruari debere:ar.j.eo.concertationi. (de diuersis extraiudicialibus appellationibus ibi dicā post Jo. mo.super glo.ū. Jo.an.) ad id qō dicit de apostolis:re

Addi. sponderē id locū habere quādo in iudicio appellatur (cui est etiā cum appellatur extra iudiciū pura in electionibus apostolos petere fm Fran. et ita seruatur vū dicit appellans apostolos.pero si sit qui eos dare possit: vt no.j.eo.vt super. Jo.an.) ad id quod dicitur de verbis que. respondetur q illa non est exceptio imo determinatio vel protestatio quedā:et hoc est cutius:& tenet hoc Ber.ē.de elec.consideraulmus in.j.glo.

Nota d ¶ Interlocutoria. No.ius nouū appellantem ab interlocutoria debere in scriptis appellare. et equiparat appellationi interpositę a diffinitiua ex interuallo vsq; ad.x.dies.tunc enī est appellandum in scriptis:sed si in continenti appelleteur sufficit viua voce appellari.ff. de ap.l.ū.& ū.q.vj.ad fi.sed ab interlocutoria incōtinenti et ex interuallo appellandum est in scriptis: vt hic. Et dixit Goff.& Hostiē.post eum q aliud etiam ius nouū

Addi. (decre.enī vt debitus.solū requirebat causam probabi/

An oportz lem exponi. Joh.an.) hic inducitur q qui appellat cau exprimere sam cur appellat debet exprimere in appellatione: sed cām appel/ per vetera iura sufficiebat dicere appello ab iniqua in/

lationis terlocutoria:sicut in diffinitiuis (Jnnocen.remittit ad no.de no.ope.nun.c.pe. Joh.an.) et induxerunt ad hoc ē.de elec.cum dilecti.de testi.significauerunt.ver.mandamus.ē.e.dilecto:& c.dilecti.& c.ex pte. Sz Ber.j dicens hoc nouum non esse: dicens q in illis decre.bene exprimebat causa appellandi:& cum Ber. credo per decre.ē.e.vt debitus. Item dixit Goff.q olim extra iudicium nō compellebatur quis causam exprimere: vnde & quo ad hoc istud ius nouum dixit. Sed Ber.contra: dicens q fm antiqua iura bene tenebatur: qui extra iudicium appellabat causam exprimere: et de hoc no.ē. eo. cum causam. in glo.vlti.et.ca. se. in vnica glo. Istud ergo solum dicit Ber. hic quo ad ꝺ ius nouum induci q in scriptis appellatur in iudicio & extra. Causa autez ideo exprimitur vt videat iudex cui porrigitur appellatio: an iusta fuerit: vt sic appellantem admittat vel repellat: vnde semper papa in cōmittendo appellationes a grauamine interpositas scribit si est ita. (concor.vt j.eo.non solum.ū.responso.in.j.glo. Joh.an.) e ¶ Ad nos. Maxime fm quosdam (Pe.de Sam. & Boari.que intelliguntur quo ad formam appellandi:& appellādoꝝ peritione nō quo ad deuolationem vt sequitur. Johā.an.) fm Hostiē. (& Arch.quem vi.ū.q.v.qz suspecti. & hec vera quo ad deuolutionē negocij principalis hoc ꝑbat quod sequitur in glo. Ipse tamen Hostiē. latius intellexit vt patet j. glo.ū. Johā.an.) in his que de nouo inducit hec constitutio locum non habet:nisi in appellationibus interpositis ad papam:cum hoc hic exprimat̄ et cum sit pena/

Addi. lis & sic restringēda. (ē.de elec.statutum. sic etiaz priuilegia restringunt̄ fm Hosti. de priuile.sane. de offi.le. q translationem Jo.an.) & quod solum de appellationibus interpositis ad papam intelligatur satis probatur per decre.de fo.compe.romana.j. responso. vbi habes q archiepiscopus de consensu partium nō potest: de cause cognoscere appellationis articulo pretermisso: ergo necesse est dicere q decreta.ista loquatur in papa. Sed fm primam opinionem posset dici idem in quolibet alio iudice ordinario qui per simplicem querelam cognoscere possit vt legatus:vt.c.j.de offi.leg.sed archiepiscopus per querelam cognoscere non potest: et ideo primo est sibi videndum an appellatio deuoluat.

f ¶ Appellandū. Verbo qz adhuc hodie fm Hostiē. poterit facto appellare. (dicit Jnnocē. q prudenter fa/

Addi. cit si coram testibus exprimat omnia grauamina propter quibus vadit vel nuncium mittit. Nam si quando appellat viua voce ad hoc tenetur vt sequitur quare non

Questio. quando facto:Et hoc idē no.in.c. vt debitus.fa.q no. ē.eo.dilecti.in glo. quonā. plus dicit Archi. q dato q appellans facto.hoc non faciat non putat q incidat in istam constitutionem.& ponderat q Jnnocē.dixit eum prudenter facere:quasi non necessario. Johā. an) vt.ē. e.meminimus.et.c.suggestū:& c.ad hec.sicut de hoc.ē. de ap.vt debitus. g ¶ In scriptis. Istud speciale in appellatione ad papam interpositā. Alij contra & facit pro eis.ē.de proba.quoniam cōra.ad quod dicit Hostien. q licz nō fuerit in scriptis redactus: poterit fides fieri (per alia documenta vt ibi patet in fi. et dicit sic

Addi. determinandum q no.in sum.eo. ti.§. qualiter facere: tamen Hostī. q contraria opi. est expediens non tamē sic astringit q non scribentem penā huius ꝓstitutionis

Questio extendat. Jo.an.) Sed nūquid quelibet scriptura sufficiet:dicit Jnno. q sic:satis enī est q forma q̄ appellatū

Additio est in scriptis ꝓbari possit. (Vnde ſm eum ꝓuata scri/ptura nec ꝓbat appellatū. nec ꝓbat appellationis for/mā. etiam cū scriptura ad hoc fuerit inducta vt obuiet appellanti si vartare veller. j.q.vij. saluberrimū. xxvij. q.j. omnes femine. et q no. xx.q.j. vidua. dicit Hostiē. q licz cōsuetudo habeat q ꝓuata scꝑtura sufficiat non tamē per id satisfactuz videt ꝓstitutioni hui⁹ constitutionis q̄ vult varietatem euitari: q̄re tutⁱ⁹ dicit q sequitur in glo. alle. etiam J. de sen. ex. cum medicinalis. §. ex emplum. vi. in Spe. liij. pte. eo. ti. §. j. ℟. et nota/biliter. Joh. an.) Expeditius ta/men est z melius q scꝑtura sit pu/blica vel autenti cū sigillum. s. de fi. instru. c. ij. z facit. s. eo. li. de elec. vt circa. Jo. an.

a ¶ Deꝓoneret. i. festinet vel valde ꝓperet: ꝓpositio de h c auger: sic. C. de iudi. ꝓperandum (ff. depo. l. j. in ꝓn. z vi. q. dixi post Hostī. de ꝓsue. ad nr̄am Joh. an.)

b ¶ Petat apostolos. Instanter z infra. xxx. dies J. eo. ab eo. vt in Clemen. ℞ulo e. ti. (dixerat hic Inno. q nō ꝓrens renunciat appellationi nisi ꝑ argumēta pare/at eum velle ꝓsequi appellationē: vt si ad illam ꝓsequendā mittat. hoc reꝓbat in ꝑdic. decre. ab eo. Joh. an.) et non intelligas de apostolis petro et paulo: sed de literis dimissoꝛiis. ff. de li. dimis. l. vna. ff. de verbo. signi. l. dimissoꝛie. (dicit Hostī. z Pe. q dicunt aposto/li ab apo. qđ est de et stolon q est missio quasi dimissio quā facit vnus iudex ad altū. Sic etiaz de apostolis di/cimus q a deo vel de celo missi fuerunt: vi. in Spe. liij. parte. e. ti. §. sequitur. vbi ponit Guil. v. species aposto/lorū. conuentionales. testimoniales. delatoꝛios. refura/toꝛios. z reuerentiales. z ibi ponit ꝓsarū formas. Joh. an.)

c ¶ Exhiberi. Qz si non exhibeantur z postea (id est ex quo petiti fuerunt apostoli ſm Hostiē. Et no. q hec pars vult ponderari ꝛēpus ꝓtitionis non denega/tionis. contrariū no J. eo. vt super. in glo. antepe. z vi. q ibi dicam) iudex in causa ꝓcedat: nisi appellationi re/nunciatū esset inualidus est. ꝓcessus J. eo. vt sup. qđ est verum si debitis loco modo z tpe requisitus: eos exꝓrel se denegat. vel infra debitū tempus negligenter vel ma/liciose tradere ꝓtermittit. J. e. ab eo. ij. relꝓse. Et no. q iudex tradendo apostolos videtur appellationi defer re. s. eo. ti. dilectis. ad fi. quod est verum quando tradit dimissoꝛios vel reuerentiales secus si refuratoꝛios: vt sequitur: sic nec termini delatio habevim delationis vt dicam. J. eo. ti. cum appellationibus.

d ¶ Appellatio/nis. Admittende vel non: z tunc sequentia veniunt ex/ꝓsitiue ad causam ob quam appellatū fuit.

e ¶ Suplozis. Nō dixit pape: z sic no. ꝓ his que. s. Additio dixit. (dixit ergo Hostien. ꝑ hoc satis patere q de ap pellantis dicitur in omnibus iudicibus locum habere. Johā. an.

f ¶ Delatum. Solet fieri in dubio eum du Additio ditatur (ad hoc. s. eo. cum speculi. §. exceſſu. Johā. an)

Additio de veritate (vel de iustitia puta ꝓpter dubium opini

assignare deꝓoperet: petat aplos quos ei ꝓcipimus ex exhiberi. In quibus appella tionis causaz exꝓmat et cur appellatio nō sit admissa: vel si appellationi forzan ex supe rioris reuerentia sit delatuz.

Post hoc appellatori ſm locoꝝ distantiā: ꝓsonarū et negocij qualitatē tempoze ꝓ secutiōis indulto: si voluerit appellatus z petierit: ꝓnci/pales persone: per se vel per/ꝓcuratoꝛes instructos: cum mandato ad agendum: z cuz

k rationibus z munimentis ad causaz spectantibus: accedāt ad sedem apostolicam sic pa/rati: vt si nobis visum fuerit l expedire finito appellationis articulo: vel de partium vo/m luntate omisso ꝓcedatur in negocio ꝓncipali quātū de iu re poterit z debebit.] ¶ His que in appellationibus a dif/finitiuis sententijs interpo/n sitis antiquitas statuit non mutatis. ¶ Quod si appel/p latoz que ꝓmissa sunt non obseruet: reputabitur nō ap/

curatoꝛem ad imperrandum z cōradicendum. In pri/mo debet mittere ꝓcuratoꝛem ad ꝓsequendā causam appellationis: sed de ꝓncipali nil dicebatur per anti/qua iura. hodie autē si hoc petit appellans tenetur mis tere non solum ad ꝓsequendam causam appellatio/nis: sed etiam ꝓncipalem vt hic vides. si huius consti tutionis penas euitare voluerit: et sic addit solum ista constitutio z nō derogat. Sed contra. s. eo. qua fron/te. vbi hoc videtur esse in optione appellantis. Solu. quidam exponūt ibi si maluerit aduersarius scilicet ap pellatus. Alij dicunt illud coꝛrectum per istud. Alij q decre. illa dat optionem appellanti ad quem appellare velit: non an velit ꝓncipalem causam ad iudicē appel lationis deferri. Vel dic q ibi datur optio an velit coꝛā eo ad quem appellauit litigare: vel delegatū impetrare z hoc cum appellatus non contradixit vt hic.

l ¶ Per se. Non datur optio vt personam trahere pos sit. sed causam. vnde istud vel quod sequitur: nō referē ad potestatem appellati: sed appellātis. (alias ſm Pe. z Ab. vilis clericus litigans cum epo. Ipsum epm liti, gantē vzgere posset ad ꝓsonale iter ad curiaz. Idem de mittre vel alio litigāte cū rege qđ esset absurdum. Jo. an.) Addi.

k ¶ Munimentis. i. ꝓtulegijs et instrumentis (de testibus eni hic non intelligitur. s. de fideiuss. ꝓstitu tus. Inno. Archi. Jo. an.) z omnibus his q que pōt cau sa muniri. s. de do. z contu. c. fi. de elec. cupientes. s. eo. lib. i Addi.

l ¶ Finito. Per approbationem vel cassationē ap pellationis: quod est officium iudicis ap. ij. q. vj. ad fi. Jo. an.

m ¶ Omisso. Quod non posset archiepiſco/pus. s. de so. compe. romana. j. responso.

n ¶ Antiquitas. Reuerenda. s. de transla. quanto.

o ¶ Statuit. Scz appellans in eis appellationis cau/sam non teneatur exꝓmere: sed sufficiat dicere appello ab illa iniqua sententia: z iudex debet appellationi defer re: z pōt statuere terminū appellāti ad appellationem ꝓsequendam. e. ti. cum sit.

p ¶ Premissa sunt: Jd est si causam appellationis non exꝓressit in scriptis. z apo stolos non petijt: z instructus non venit (vel non misit Jo. an.) vt hic dicit (ſm Inno. cui⁹ est glo. quā posuit Berū. in addi. z tū in alia glo. renuit Inno. qđ ꝓdicti

Additio Addi.

m ij

Quis possit Joh.an.) a ¶ Condemnandus. Non dixit condemnare istum tuus. Vnde dixit Hostien. q̄ iudex principalis cause habet condemnationē facere. Sed dic q̄ ertiā iudex appellationē expensa/larionis ipsam potest facere. ſ. eo. cum appellationibus ram j. responso in fine. b ¶ Contempserit. Quare hoc dicit: cum in voluntate appellantis resideat trevā nō ire. Hoc intelligitur ſm Bern. cum appellatus hoc approbauit. scilicet cum volebat coram superiore causam prosequi. Si igitur postea non seruauerit ħ statutum id est si nō venit. instructus vt debet cōtra ipm tanq̄ contra cōtumacem procederet tam in expensis q̄ in causa. Et qualiter procedatur contra contumacem reum vel actorem lite. cōtest. vel nō cōte. vel q̄si conte. plene no. ſ. de do. z contu. pro/

Addi. ur (Arch. alle. q̄ no. ſ. eo. sepe. in glo. vt ſi lis. z vi. q̄ ibi dixi. p q̄ decidit q̄ ħ no. Inno. z Jo. mo. Joh. an.)

c ¶ Procedatur. Per illum ad quem est appellatum. ſ. eo. sepe. z. c. per tuas. nec est mirandum ſi tales ratter puniuntur iustum est zc.

d ¶ Jus. ſ. eo. in princi. e ¶ Judicem. Qui appellationem recipit z terminum assignauit.

f ¶ Partem. Que venit instructa coram papa.

g ¶ Eludit. Quod reprobatur. ſ. de all. mu. iudi. cā. fa. ca. j. de postula. prela. bone. ij. ℌ. nec nocebat. ff. de iu/

Addi. di. pretor. (et. ff. ne quid in loco publi. l. fl. Johan. mo. z. C. d spor. l. vlti. in fine Johan. an.

¶ Egitima su. (Primo ponit factum sepe contingens. cui secundo prouidet ibi: Volentes.) Hostien. facit tres partes dicens q̄ in prima ponitur dubitatio. In secunda solutio. In tertia dicitur q̄ iudex procedat. partes iste patent. Sed Johā. mo. dicit aptius q̄ primo narratur iuris antiqui prouisio. Secundo ibi volentes. ponitur noui iuris adiectio. vel dic q̄ prima pars ponit morbum cui secunda medetur. Jo.) Premitte quod habes in c. suspitionis primo responso ſ. de offi. deleg. scilicet q̄ vbi iudex recusatur eliguntur arbitri qui de causa suspitionis cognoscunt. Domini. Emanauit ad supplerionem decretal. ſ. de offi. deleg.

Addi. suspitionis. (z in spe. de rec. ℌ. fl. ℣. sed quid ſi actoris. Johan.) h ¶ Legitima. De veritate cause non dubitat: quin habeat arbiter cognoscere. Sed quis cognoscet an causa sit legitima: dic q̄ idem arbiter: vt nota. ſ. eo. cum speciali. in. ij. glo. (et in. ca. suspitionis. in. j. glo. z in Specu. de recusa. ℌ. qualiter. in prin.)

i ¶ Judicem. Vel ordinarium vel delegarum a papa

Addi. (supple tam datum ſi enim recusatur dandus coram delegante q̄ baretur recusatio ſm Fran. Joh. an.) ſ. eo cum speciali. de offi. deleg. suspitionis. Si autem esset delegatus episcopi vel eius officialis: vel essent plures delegati cum clausula q̄ ſi non omnes: et vnus ex his recusetur tunc non itur ad arbitros: quod dic vt no. ſ. eo. lib. de offi. de/leg. ſi cōtra vnū z coram ipso iu/dice (ſit ordina/rius vel delega/tus vt in prēdi. c. cum speciali. et suspitionis Hostien.) qui recusatur dandus est libellus recusatorius. ſ. eo. secundo requiris. C. de iudi. aperissimi. k ¶ Formam. Juris. ſ. c. cum speciali. et non debent esse laici (Idem ar/chi. ħ hoc in spe. de recusa. ℌ. ſl. ℣. et nunquid. Jo. an.) tales arbitri: quia cum habeāt testes compellere z alia facere que prinent ad hunc articulum: talis spiritualis iurisdictio nō caderet i eos

Addi. Addi.

ſm Ber. ad hoc. rcvj. di. bñ quidē. de iudi. decernim⁹. Jtē nō debent esse suspecti: alias possent sicut iudices recusari. Jtē nec debēt esse multū remoti. ſ. eo. scēo requiris. z. c. cū speciali. Jtē debēt esse in locis cōperentibus vbi possit haberi copia peritoz. ſ. e. ll. de rescri. statutū: l ¶ Cognoscant. Et pnuncient. ff. de iudi. de qua re. ſ. de cau. pos. cū super. z j. patz Jo. an. m ¶ Proferat. Quod pōt. ſ. de offi. dele. suspitionis. n ¶ Odiū. Cauēat tales arbitri iuris a pena (dicit Host. quā incurrūt faciendo vel omittendo aliquid p gram vel p sordes. Nā delinquere potest omittendo. sicut peccare faciendo. ſ. de excep. dilecte. z. c. significauerunt. de rescrip. si/gnificante. Jo.) ſ. ri. pri. c. j. licet arbitri: compromissarū illā timere non habeant vt ibi dixi.

Addi.

o ¶ Pilipendūt. Et ex eo magis liganē. ſ. de sen. ex. p tuas. ¶ Ipsa. recusationis. q ¶ Morbo. ſ. eo. li. de excep. pla (de iura. calū. ceterū. vbi de hoc in glo. ij. Et dicit Archi. morbū dicit: qz ex illo mors ortē sez animē Joh. an.) r ¶ Per iudicē. Jpm recusatū ordinarium vel delegatū. cōtra. ſ. de offi. dele. suspitionis. Sol. ista corrigit illā ſm Bern. z sic. o. reuolauit ad. a. id ē hoc extremū ius ad illud quod olim erat ante decre. suspitōis Sed dic q̄ decre. ista non corrigit illam. illa eni decre. loquit in termino partibus assignando ad pbandū. l. parti que suspitionē vult pbare. quē non qui recusatur sed arbitri assignare debent vt ibi. Jsta loqt in termio assignato arbitris ad cām finiēdā: quē nō arbiter sed iudex recusatus debet staruere. (Idē Hosti. Pe. de san. z Ab.)

Addi. Addi.

s ¶ Competens. Q̄ ſi minus competentē termino assignaret: locus esset appellationi. (ſm Boa. interponendo p pres que in hoc grauanē non p arbitros

qđ intellige ſi non grauauk. Si ergo in arbitros fulminaret ſententiã ſi .j. terminũ nõ diffiniſſent tũc eox interest appellare. Jo.) ſ. de dila. c. j. Johã. an. a ¶ Alioquin ſecz ſi elapſo termino nõdũ ſit p ipos negociũ terminatũ. b ¶ Omittat. Videk q ꝓſtitutio iſta ſit intelligenda ſi ſuſpecta ſit ſuſpitiõe q̃ ꝓponit ꝓra ipſũ arbitri fauore ꝓtiũ: vel ꝓtis nõ finitũr negociũ in termino: iudex p cedit in ꝓncipali: z ſic inutiliter ꝓponit recuſatio. Quõ ſ fiet cum hic cõpellat coz̃ iudice ſuſpecto reuſ litigare: D i cunt ꝯdã. Pe. de ſan. z Ab. q ps peteret a iudice vt ſm acta coz̃a arbitris negocium finiat: ad hoc. ſ. ó reſti. ꝓſentata. z ſi male ꝓnunciauerit appeller. Vl dic q ſi arbitri nolũt ꝓnũciare vel male ꝓnunciant: appellandũ eſt ad papã. ſ. e. ll. de offi. dele. ab arbitris. Jo. an. Idẽ Archi.

a curẽt. Alioquin iudex extũc in ꝓncipali negocio ꝓcedere non omittat. b Idem,

Addi. Diuiſio

R Omana. ¶ Hec eſt famoſa z notabilis decre. (z quia ꝓpter multitudinem caſuũ ꝓma glo. diuidens z ſummãs nimis ꝓlixa videk licz longe ꝓlixius poſuerit Hoſtī. omiſſa etiam diuiſione Joh. mo. que nimis eſt ꝓfuſa põ ſic diuidẽdo ſummari. ſ. q hec decre. de duobus tractat ſcz de appellatione ad archiepm interponenda. z de ipſius poteſtate circa iam interiectaz. Circa ꝓmũ decidit tres caſus quib9 dubitabãt an poſſet vel deberet ad archiepm appellari. et hoc in. j. et. ij. rũſo. z in. ſ. deber. Circa ſcõm fa. quinq. primo decidit qñ citare poſſit vel delegare. ibi: Cum aute. ſcõo ibi: Si vero. qñ poſſit inhibere. diſtinguẽs circa hoc tres caſus tertio ibi: In aliũ. de ipſius poteſtate in alia ꝓſona. Quarto ibi: Sed

a iuriſdictione epi nõ poteſt eximere. Nono dicit q ad epis in quibus cauſis iuriſdictionẽ tẽpoꝛalẽ habent: de iure debet ad archiepm appellare: niſi ſpeciale ius aliud inducat. Decimo q cenſurã eccleſiaſticã in appellantẽ ꝓlatã per epm archiepiſcopus reuocare nõ poteſt niſi partibus vocatis z de cauſa legitime cognita Vndecimo z vltimo dicit q ex quo archiepiſcopus ꝓnunciauerit male appellatum ante ſuam: ſtatim debet cauſam ad ſuffraganeum remittere.

tẽtias. de ptãte reuocãdi cenſuraz. Quinto de neceſſitate remittẽdi male appellantem

Rb. d. Jo. an. cã. III

R Omana eccleſia: et. j. Cũ ſuffraganeox Remẽſ. eccleſia: ſuoꝛũq officialiũ qui c generaliter de cauſis ad ipſorum foꝛum pertinẽtibus eox vices ſupplendo cogniſcunt d vnum et idem conſiſtoꝛium ſi ue auditoꝛium ſit cenſendum ab ipſis officialibus: non ad e dictos ſuffraganeos ne ab f eiſdem ad ſeipſos interponi g appellatio videatur ſed de iure ad Remẽſ. eſt curiam ap h pellandũ. ¶ Ab archidiaconis vero: aliiſq inferioꝛibus

c ¶ Generaliter No. q hãc lrãm q officialiſ eſt oꝛdinarius non delegatus: et ſic eſt repꝛobata opinio. Goſ. q no. in ſũma de offi. vi. ·ſ·itez dubitarl. q officialis epi delegatus eſt nõ oꝛdinarius: z ob hoc dicebat de ipo ad epm eſſe appellandũ: et ſ idẽ videbak tenere Ber. ſ. ne ꝓcla. vi. ſu. c. ij. in glo. ij. vbi dicit q epꝰ nõ põt de iure oꝛdinariũ dare: ſed ſolũ ꝓnceps vel lex. Sed dici poſſet q q hoc nõ negat offitialẽ eſſe oꝛdinariũ: qz dici poſſet q habet a lege. Vnde ipe Ber. hic z Jnno. z Hoſtī. z oẽs. Jo. mo. z Archi. no. officialẽ oꝛdinariũ eſſe. q ex hoc dicꝛo neceſſario cõcluditur hic et ꝓbatur hoc: vt dixi. ſ. de offi. vi. licet. ad hoc. ſ. de offi. vica. ſua in auc. de iudi. circa ꝓin. col. vj ẽ. (z ·ſ·illud cuſtodiendo. z C. eo. ti. ſi qñ. Jo. an.)

d Idẽ. Nõ eũ per oĩa: vt. ſ. de offi. dele. ſi cõtra vnũ ·ſ·vlti. (z. ſ. eo. ll. de offi. vi. c. ij. er. iij. vnde dicebat Jnnocen. epm poſſe ꝓhibere officialẽ ne iudicet: ſed nõ eũ uerſo. ff. de iudi. L. iudicium. z in mulcis aliis differunt. dicit Hoſtī. q illa diuerſitas habek. ſ. e. ll. de offi. oꝛdi. romana in fi. Jo.) e ¶ Suffraganeos. Etiã ſi cõſuetudo eſſet q appellari poſſet ad eos: vt. ſ. de conſue. c. ij eo. li. z vide quod ibi dixi. f ¶ Ad ſeipſos. Quod eſſe nõ põt. apppellatio eni de minoꝛi ad maioꝛẽ ꝛc. Si autem appellak de officiali ad epm nõ appellat de minoꝛi ad maioꝛẽ. imme de eodẽ ad eundẽ: z ſic nõ põt dici appellatio. g ¶ De iure. Quaſi dicerer de conſuetudine: poſſet ſecus induci: ad hoc. j. c. ꝓxi. z hoc renent moderni. (Berũ. z Hoſtī. q. ·ſ·. ꝓxi. z vltra id inducit Hoſt. q licz ſi q errozẽ de ſuperioꝛe ad inferioꝛẽ appellek. nulla ſit appellatio nõ tñ nocebit error: ſi appellek ad maioꝛẽ q̃ debuerit vel ad parem. ff. eo. ti. l. j. ·ſ·pe. valeat ergo conſuetudo q ad parem: licz nullo modo valere poſſit q ad minoꝛẽ cũ ſit irrationabilis z inepta. exvi. di. inferioꝛ. de ꝓſue. c. ſi. ſm eũ. z licz hec ꝓcedere poſſent in pari. quẽ ꝓſuetudo quo ad hoc faceret maioꝛem nõ tñ ꝓcedunt in eodẽ vt ibi. Jo.) quod eſt falſum: vt. ſ. de ꝓſue. c. ij. vbi de hoc. h ¶ Curiam. ſNiſi appellare vellet ad papã: ad quem omiſſo medio appellak. ij. q. vj. ad romanã. z. c. quiſquis. z idẽ in legaro. de offi. dele. c. j. vbi de hoc. z. ij. q. vj. c. iij. ſecus ſm. l. ff. de ap. l. imperatores.

Addi.

Addi.

Addi.

a ¶ Prelatis. Qui iurisdictionē habēt: quod dic vt. ſ. de offi. or. cū ab eccleſiarū. b ¶ Curiā. Remeñ. de qua ſ. dixi. c ¶ Conſuetudine. Que dat iurisdictionē. ſ. de fo. compe. cum contingat. ſ. eo. ti. co. ti. romana. de offi. or. romana. ⁊ in hoc caſu poſſum⁹ intelligere. ſ. de pbē. referente. de no. ope. nun. ſignifi/cantibus. idez ſi de priuilegio cum iſta ſint parta. ix q. iij. cōqueſtus. ſ. de offi. ordi. duo ſimul in. §. Addi. debet ⁊ de iudi. nouit. ℞. non eni. vbi de hoc. Joh. an.) d ¶ Qui p rēpoze. Quaſi diceret iſtud non eſt ſpeciale ⁊ perſonale quod extinguatur cū p/ſona: immo ppetuum eſt de trāſac. de cetero. ⁊ in aliis archiepiſcopis etiam ſeruandum eſt. ſ. de offi. ordi. romana. ad fi. e ¶ Diffinitiuaz. Quia in appellationibus a diffinitiua non eſt neceſſe cauſaz exprimere: vt di. xi. ſ. eo. cordi. et ſic ibi non habe/ret locuz quod ſequitur.

a plātis ſuffraganeis ſubiectis eiſdem ⁊ eozum officialibus: ad ſuffraganeos ipſos debet b ⁊ non ad eandem curiā omiſſis dictis ſuffraganeis appellari: niſi aliud remeñ. eccleſie c de conſuetudine competat in hac parte. ¶ Cum autem ad prefatam curiam ab eozundē ſuffraganeozum vel ſuozum officialium audientia fuerit appellatum: remeñ. archiepi/d ſcopus qui pro tempore fuerit vel officialis ipſius: nullatenus in appellationis cauſa interpoſite ante diffinitiuā e ſententiam citent partes: nec etiam alijs illam cōmittant: appellationis eiuſdem cauſa f probabili ſeu legitima non expreſſa. ¶ Si vero vocatis partibus vel nullatenus g aut non infra. x. dies poſt interlocutoriam vel diffinitiuā ſententiam appellatum fuiſ/ſe ſeu aliquid aliud ſimile: ſicz non eſſe per appellationez ad eundē archiepm vel eius officialem deuolutū negociū ꝓponatur: ijdem (niſi prius ipſis cōſtiterit cauſam ipſam h ad eos totaliter fuiſſe dela/i tam) prohibere ne in illa: vel ne ad executionem ꝓcedatur m ſnie nō preſumant. ¶ Ꝯ ſi o obiciaᷓ ex iniuſta cā ſeu minus legitima ante ſniam appellationē interpoſitam extitiſſe: ⁊ ex eo nō eſſe appellatiōnē hmōi admittendā: nequeunt ꝑdicti archiepⁱ vel eius p officialis phibere ne ꝓcedaᷓ in cā: niſi prius appellatione recepta: velut emiſſa ex cā ꝓbabili cognoſcere incipiant q de cā huiuſmodi an ſit vera. ¶ Si autem poſt ſentētiā in r caſibus a iure prohibitis. vt/pote a ſententia ſuper manifeſto ⁊ notorio crimine vel de q

(exemplum in diffinitiua. de re iudi. q ad ꝓſultationem Addi. Jo. an.) vel expreſſe. ſ. de offi. deleg. gratum. vel dicatur ex probabili cauſa non appellatum. j. pri. rū. Vel dicatur non appellatum in ſcriptis: eo caſu quo debuit in ſcriptis appellari. ſ. eo. ca. j. ante ergo ꝯ de his conſtiterit priozum iudicum non impe/diet officiuz. Jo. an. (vide i Spe/ Addi. cu. de ex. §. dicto ℞. ſed pone q in cauſa. vbi ſoluit q opponit has exceptiones per/empterias et diferēdas poſt lit. ꝓteſt. de quo hic Archi. qſi ad litterā ponens illi⁹ verba. ⁊ ideo hic decido Jo. an.) k ¶ Coraliter: Id eſt talez fuiſſe appellationez que deuoluat negocium: licet forte cauſa ſit falſa ſm Jnno. ⁊ Noſtien. l ¶ Illa ſcilicet quādo appellatum eſt antre ſententiam. m ¶ Sentētie. ſcilicz quādo eſt appellatuz a diffinitiua. n ¶ Preſumāt. Primo eni debz de iuriſdictione ꝓcedere. ſ. de reſ. rip. ſuper litteris ad fi. Jnno. o ¶ Dinus legitima. Cum cauſa nō eſt in iure expreſſa. (non eni omnes iuſte cauſe appellationis ſunt in iure expreſſe Jnno. ⁊ ideo ius in hoc diſtinguit. ſ. eo. paſtoralis in prin. Joh. an.) ff. de lega. non poſſunt. ſ. eo. paſtoralis in princi. ⁊ hoc arbitrabitur primo iudex an legitima cauſa ſit: ⁊ ſi male arbitraretur appellari poterit. ff. qui ſatiſda. cog. l. arbitrio. et. l. ſe. ſi autem cauſam in iure expreſſam negaret eſſe legitimam (vel repro Addi. baram vellet dicere legitimam Jnno. ⁊ Noſtien.) non audietur. ff. de proba. ab ea parte. p ¶ Prohibere. Partibus vel iudici a quo fuit appellatum vel forte tertio depurato forte ad executionem ſententiarum (vt ad Addi. apretur intelligendum videtur de interlocutoriis alias melius adaptetur. §. ꝑce. Joh. an.) q ¶ Vera. Licet enim quo ad cōmiſſionem faciendam ſufficiat. q probabilis ſit cauſa: vt. ſ. §. cum autem. probari tamen habet veritas cauſe ap. niſi ſe offerēs probaturum coram iudice a quo appellauit non fuerit admiſſus: vt. ſ. eo. interpoſita. et dic vt ibi. r ¶ Prohibitis. Multo ergo fortius hoc in non prohibitis locum habebit: argua minori. ſ. de elect. cum in cunctis. s ¶ Notorio. In quo nō admittitur ap. ſ. e. cū ſit romana. ⁊. c. peruenit. ⁊. c. conſuluit. ⁊ dic notorio per euidentiam rei: vt differat ab eo notorio iuris per confeſſionem. de quo ſequiᷓ. t ¶ Vel de quo. Nota alternatiuam. nam videtur q Notoria ꝓcurrere debeant ad hoc vt in crimine non debeat

f ¶ Citent. Et ſi citauerint impune nō paretur. ff. de iuriſdi. om. iu. l. vltl. ⁊ hoc intelligas vbicunq; quis citatur ab aliquo: ⁊ conſtat q citatus non eſt de iuriſdictio/ne citantis (⁊ ſatis eſt q ſit de iuriſdictione licz non ſit Addi. de ſuo foro ſm Jnno. Jo.) non tenetur comparere: niſi cauſa talis in citatorio exprimatur: per quaz appareat illum iuriſdictionem habere. ſi vera ſit illa cauſa. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſi vero. ff. de fer. l. j. in dubio melius eſt cōparere. xxij. q. j. quid culpatur. ff. de iudi. ſi quis ex allega. ⁊ adde qō no. iij. q. ij. ſi epⁱs. de accu. ventens.

g ¶ Expreſſa. Dupliciter poteſt intelligi. ſcz q archiepiſcopus niſi videat in appellatione expreſſam ꝓbabilem cauſam nec citabit nec cōmittet. Vel dic ſm Jnno. exꝑſſa in citatorio vel in cōmiſſiōe: ꝙa in cōmiſſione vel citatione exꝑmet ꝓbabilem cauſam ob quā ſit appellatum. Sed cōtra. ſ. eo. ti. ſi duobus. vbi archiepⁱus cauſam in citatione non expreſſit: ⁊ tamē renuit citatio ſed Addi. illud per iſtud ſupplendum eſt (vel nondum ſtatutum erat q appellaretur expreſſa cauſa Jnnoc. Jo. an.) vel citare non debet vt hic: ſi citauerit expreſſione nō facta tenet vt ibi: quia multa fieri ꝛc. ſm Noſtien. alle. de iuretur. quemadmodū. ℞. q ſi poſt. melius habes de reg. ad apoſtolicam. Johan. an h ¶ Interlocutoria. Ergo interlocutoria tranſit in rem iudicatam: niſi ab ipſa infra. x. dies fuerit appellatum. ſ. de elec. cum dilecti. in fine. quod verū eſt quo ad partem: ſed non quo ad iudicem: quod dic vt. ſ. e. ti. cum ceſſante. ⁊. j. e. c. vl.

i ¶ Simile. Vt ſi dicaᷓ appellationi renūciatū tacite

appellari scz q̄ sit ꝓfessus testiū ꝑiculus ꝛ argumēris
Additio supatus. (dat Abb. exemplū: vt qz inuenīt cū cultello sanguinolēto in manu vel in vagina. Jo.an.) ij.q.vj.§. sunt quoꝝ.¶.nullus. C. quoꝝ appel. non re.l.ij. ꝛ dixit
Additio dominus Azo. (cuius dictū quidā intelligūt cuz crimi/ naliter agit. ꝛrla cum ciuilit Jo. an.) q̄ nisi omia ista tria ꝙcurrāt reseruat ꝓdēna/ to beneficiuz ap/ pellandi. Alij di/ cunt ꝛ forte bene q̄ ꝓfessus in iu/ re non audit ap pellans: si tñ ita sit ꝓfessus q̄ stā/ dum sit ꝓfessioni non tormentorū formidine terri/ tus: ꝛ ꝟ tā in ci/ uili q̄ in crimi/ li nisi veller alle/ gare se sic errore facti ꝓfessus. In quo casu posset appellare vt suū corrigeret errorē ff. ad turpill. l. j. §. vlt. ꝛ hec opi. q̄ hāc ffam satis
Additio pbat q̄ dissūcet/ ue loquit. (ad ꝟ facit: qz q̄ quisq̄ suo voce ꝛc. ff. de pba. q. tuas. C. de non nu. pecu. gene/ raliter. ꝛ p hoc. ij.q.vj. quicūq;. vbi de hoc. Joh.) nec posset negari crimen q̄ ꝓfessionē forte notorīū. ff. de co/ ha. cle. vestra. ꝛ in notorio non admittit appellatio: vt in pri. glo. ꝛ no. Jo. ꝛ Archid. ij.q.vj. q̄cūq;. ꝛ. ij.q.j. in
Additio ꝑmis. (de ꝟ in Spe. de ap. §. inq̄bus post ꝑn. ꝛ de con fes. §. fl. ¶. §z nunq̄d ꝓfessus. Jo. an.) a ¶ Jn iure. Alias non ꝑiudicaret confessio sup crimine. ff. de ꝓfes. c. vl/ ti. saluo eo qō habes de excel. pla. q̄ sit graue. Jo. an.
b ¶ Constitutibus. Pura si appellet ne testamentū apta/
Additio tur. vel ne sc̄ptus heres in possessionē mittat. (vide. ij. q.vj. in sum. ꝛ §. sunt quoꝝ. ꝛ §. se. Abb. aūt ponebat
Versus hic versus istos. Appellare vetāt scelus excellentia pa/ ctū. Contēptus minima res: interdicto facta. Arbitriū res q̄ perit. ꝛ si lōgius actā: id est prelata. Jo. an.) ff. ō ap. recipiēdis vel nō. l. pe. ꝛ vlti. ff. eo. ꝓstitutis. ij. vel p ꝓtumacē in non veniendo: vt. xxiij. q. iij. de illicita. Jo.
c ¶ Dādeī. Ergo notorius criminosus ꝛ ꝓfessus in iure audit appellans ꝟ iura suplus signata. Pōt dici q̄ notorius criminosus appellare pōt: sed iudex non te/ net appellationi deferri. vt in ꝟrijs. ad idem. ff. de ap. pastoralis. nisi exēmeret cām rōnabilem: puta se timo/ re tormentoꝝ ꝓfessum: vt suplus dixi: vel p errorem. ff. de ꝓfes. l. vlt. ꝛ pe. alias ergo antecz̄ suplor de appella/ tione cognoscat ꝛ inhibeat: poterit iudex sententiā exe/ qui: postea nō j. eo. nō solū.
d ¶ Aliū. Ab appellante appellatoꝛ iudice. iste em alias nō tranitulit ad archi/ ēm cām suā: ꝛ ideo simpliciter pōt aduersarium coraz
Additio suo iudice q̄uenire. (pstabit tamen cautionez possessori q̄ si obtineat illum defenderet ꝟ competitionem. ff. de rei vē. is a quo. ff. de pet. here. l. pe. fm Ber. Jo. an.) ꝛ non coram archiepo cum nulla habeat potestatem in ipm. de offi. ordi. pastoralis. §. eo. romana in princi. ad

a q̄s in iure cōfessus extitit. p/
b mulgata: vl ꝓsilibus appel/ latū fuisse dicat: pūt (ne snia
c excōmunicationi mādetur) postq̄ cognoscere ceperint: vtr sit recipiēda vel nō appel latio ab eo interposita inhi/
d bere. ¶ Jn aliū q̄z q̄ circa rē de q̄ inter appellantē ꝛ appel latū ꝓtroversia vertit: aliq̄d post eoꝝ inhibitionē attētat:
e nō valēt occasiōe hmōi iuris/ dictionē aliquam vendicare.
¶ Cū vo is q̄ ad remēsez cu
f riā sup aliq̄ cā vocē appellati onis emittit: nihilominus in causis alijs ordiarij sui iuris/ dictioī subijciat: Remeñ. ar/ chiep̄s vl officiat ipius: neq̄ q̄ iurisdictiōez ipaz in alijs i pediāt: vt ab eiusdē ordiarij

ptāte totaliter eximāt taliter appellantē. ¶ Debet aūt ad
g eos ab epis̄ prefate ꝓuincie
h sup causis in q̄b⁹ tpalē iuris/ dictionē exercēt (nisi forte de
i consuetudine aut ꝓuilegio
k siue iure alio spāli sit appel/ lādum ad alium) appellari.
¶ Snias q̄z iterdicti: vl sus
l pēsiōis seu excōicatiōis in ap pellantē ab eo a q̄ appellatuz
m ꝓnit ꝓmulgatas: nullate/ nus nisi vocatis ptib⁹ de ap/
n pellatiōe legitime cognito re uocent aut denūciēt esse nul/ las. ¶ Cū aūt ad remeñ. ar/ chiep̄m ab audiētia suffraga
o nei sui sup aliq̄ cā fuerit ante snias appellatū. ¶ Idem ar chiep̄s postq̄ de appellatiōe
p cognitio ꝓstiterit eā min⁹ ra/

hoc. §. eo. cum tenemur. tales ergo citare non potest: quod vez est nisi iurisdictionem suam impedirent. ff. de pe. romana. (fm Inno. ꝛ Hostien. ꝛ de hoc p eos. §. de offi. deleg. c. j. Jo. an.) e ¶ Hutusmodi. Cū casus iste nō sit exꝑssus in iure. §. de offi. ordi. pastoralis. Jo. an.
Additio
f ¶ Aliq̄ causa. Jn qua tm̄ exem ptus ē appellās a iurisdictiōe sui iudicis: archiepi scopus g̃ in alijs causis in quibus remanet in iurisdictione ordina/ rij nullam habet potestatem: vt ꝟ dicit: ad hoc. §. eo. ꝓpositū. vbi de hoc: licet enim ipse subditus ap pellans forrassis posset illum recu sare vt suspectū: vt. §. eo. ad hec si in vna. archie/ piscopus tamen de hoc se intro/ mittere non ha/ bet: vt ꝟ. Jo. an.
g ¶ Eos. sez ar chiepiscopos.
h ¶ Tempalez. Quā in crimini/ bus p alios exer cent: quod dic vt j. eo. li. ne cleri. vel mona. c. vlti. ꝛ hoc quod ꝟ dicit ꝓbamus olim p decre. §. de delic. pu. c. ij. vbi de hoc. §. de maio. ꝛ obe. solite. ꝛ ibi etiam de hoc. ꝛ vide quod no. Hostien. in sum. eo. ti. §. de quo ad quez. ꝛ ¶. sed pone. ꝛ ¶. se. (ꝛ in Spe. eo. ti. §. nūc tractemus. in fl. vbi dicit in regno Francie hoc non recipi. Jo. an.)
Additio
i ¶ Consuetudine. Preseripta alias non valeret. §. de ꝓsue. c. vlti. Jo. an.
k ¶ Alio. Pura in causa feudi. §. de foro compe. ex transmissa. ꝛ. c. verum. de ma. ꝛ obe. solite. (vel fm Boari. reseruauit sibi concedens iurisdi ctionem tempalem episcopo ius appellationum. quod potuit facere. §. de iurepa. preterea. ij. xxiij. q. ij. cleutheri us. §. de ꝓdi. ap. veruz. ff. de pac. in traditionibus. Jo. an.
l ¶ Excommunicationis. Jn hoc sunt ista parta: ad hoc. j. de senten. excommunl. is cui in fine. Jo. an.
m ¶ Vocatis partibus. §. eo. c. §. si vero. nam merita causarum ꝛc. C. si per vim vel alio modo. l. vlti. ꝛ con/ cor. ad hoc. §. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. Joh. an.
n ¶ Reuocent. Vel absoluāt: ꝛ intelligo hoc verum vbi periculum non est in mora: quia tunc bene possent absolucre ꝛ si nō possent nullas nunciare vel reuocare: ad hoc. §. eo. q̄ fronte. §. j. de sen. ex. sacro. ibi: absq̄ peri culo ꝛc. (ꝛ j. de sen. excō. veneradilibus. §. sane. Jo. an.)
Additio
o ¶ Ante sententiam. Qui aliud si a sententia: qz ibi aggredit iudex statum cognitionem principalis nego/ cij: quod dic vt no. §. eo. vt debitus in glo. penul. Quis autem habeat exequt sententiam laram per iudicem ap pellationis: vide quod no. §. de offi. deleg. pastoralis. §. preterea. Jo. an. p Cognito. Legitime scilicet parti bus presentibus. vel altera p contumaciam absente. §. eo. interposita. Joh. an.
q ¶ Rationabilem. vt quia peccatum fuit in decre. eccl. vel in decre. vt debitus. vl causa non est reperta vera. Jo. an.

Additio Diuisio

a ¶ Remittere. Quid de attentatis: videbis ff. eo. non soluz. (de quo hic no. Inno. z bzeulus Hostien.)

Diuisio

¶ sup. ¶ Diuide decre. in duas partes. In qua/ rum prima ponit ius antiquum. In secuda pena iudicis nō obseruātis ibi: Si vo. Et emanauit supple/ tozie ad decreta. ff. eo. cozdi. olim incipiebat vt p/ batio. Jo. an.

b ¶ Causa. De/ bet enim in apo/ stolis causa ap/ pellatiōis expri/ mi: z causa dela/ tionis vel repul/ sionis. ff. eo. c. j.

c ¶ facilioz. Cō cor. ff. eo. libro de elect. cupientes. ¶ ad hec. Jo.

d ¶ Ille. Iudex sez quādo ex iu/ dicium. (nō a iu/ dice. z vide q no ta. ff. eo. cozdi. in iiij. glo. Jo. an.) appellat consue/ uit appellās di/ cere: z apostolos pero si sit qui ip/ sos dare possit z debeat Joh. an.

e ¶ Edite. ff. eo. ri. cozdi. Jo. an.

f ¶ Reqsitus. Cū debita instā/ tia loco z tpe cō/ gruo: alias pena sequēs locū non habet ff. eo. ri. ab eo. ij. rñ. Jo. an.

g ¶ Ex tunc. i. ex quo negauit exp̄sse vel infra tp̄s debitū negligēter vel malicioſe nō

Additio

tradidit ff. eo. ri. ab eo in fi. (Hostien. ff. eo. cozdi. dicit q si ex quo petiti sunt apostoli iudex in aliquo pcedat an teq̄ sint exhibiti irritus est pcessus. allegat hāc decre. z vm hoc deberet exponi extūc: ex quo requisitus fuerit quod non placet. z istud extunc reperit in decre. ex eo. Jo. an.)

h ¶ Renūciatū. Tacite vel exp̄sse. ff. de offi. deleg. gratū. de testi. cū venissent. Jo. an. idem Archi/ dia.

i ¶ Irritus. Posito q alias valeret de iure: pu/ ta quia fruitratoria esset appellatio cui deferendū non

Diuisio

est ff. c. pxi. Archidia. tenet idem. Jo. an.

¶ Vm appellationibus. ¶ Prima pars loquitur de appellatione cui non deferr. Secunda ibi: Si vero. de illa cui deferr. Tertia protestat ibi: Saluis. Jo. an.

k ¶ Deferendū. Habet enī iudex iusticiam imitari: de verbo. sig. fozus in fi. z merito nō est deferēdū appella/ tiōi friuole: nō enī fuit inuēta vt esset iniqtat̄ defensio sed innocētie remediū. ff. eo. ad nr̄az. z. c. cum speciali. ¶ porro. sic z iuramentum nō fuit inuentum vt esset vin/ culum iniqtatis. ff. eo. li. de iureiurā. c. j. cum suis ẜcor.

l ¶ Inferioz. A quo appellatum fuit ante sententiam.

m ¶ Admittat. Tradere cū apostolos non est deferre: vt dixi. ff. eo. cozdi. in ¶ Canonicas. ff. eo. vt debitus. z ca. romana in fi. hoc vez nisi iudex deferat: vt ff. eo. c. ij. in fi.

o ¶ Eadē dle. Ea enī q̄ sniaz cōcomitant eadem dle de qua pncipale expediri debent: sic fructus z expē/ se. ff. de re iudi. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ix. ¶ quia ergo. alias incipit his ita. z dicam ff. de reg. iur. ẜ eū. Jo. an.

p ¶ Eandē. i. friuolā appellationem.

q ¶ Refutari. p hanc lr̄am di/ co q si iudex de/ tulit appellatio/ ni frustratorie: z superioz ad quez appellatū fuit re misit: eo nō ob. q detulerat: q ipe cognoscit ex priori iurisdictio ne ordinaria vel delegata quā ha bebat et non ex noua demandati one. Si enīz ille refutat delatio/ nem: ḡ ille rema/ net iudex ālis e/ rat. (idē Archid. alle. no. p Inno. de rescrip. ab ex/ cōcato in glo. ij. Jnducit etiā lit/ terā remittēda q̄ sequit. cū enī pos sit volūtarie re/ mitti: ergo remā sit iurisdictio a/ pud eū: ad ff. eo. li. de of. deleg. q̄uis. de pcu. is q. fm ff. g intelli/ genda est littera transfusa que se/ quit. Joh. an.) hec vera nisi su/ perioz hoc exp̄sse ageret. s. q dele/

Additio

gatū eū ad cāz darer: qd posset cū ipius cause sit iudex vt sequit.

r ¶ Jn se. Nō. p his que no. ff. de renū. qō in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an.

s ¶ Deferēs. z ma/ le: z talis reatus merito debuit ab ipo honorē exclude/ re iudicādi. C. vbi sena. vel cla. l. j. de necessitate ḡ nō fi/ et ad ip̄m remissio. ff. sol. matri. si ab hostibus. ¶ j. ff. de pac. l. res fratres. (fac. j. de here. vt cōmissi in fi. z. c. ij. ¶ ad hoc. Jo. mo.

Additio

t ¶ Remittēda. Ad ip̄m iudicem qui detulit voluntarie aūt posset ipe iudex superioz re/ mittere si vellet: z est fl. de renun. c. vlt. Et no. idem hic Archidia. p hāc lr̄az rerminatā questionē qua q̄rit: an termini assignatio quā facit iudex a quo appellatū est habeat. vim delationis: vides enī q si detulit non reas/ sumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellatio: ẜz elapsis termino assignato z appellatore negligente reas sumit iudex iurisdictionē. ff. eo. sepe. Vel satis posset di/ ci q decre. ista locū habet cū appellās psequit: si enī nō pseqret: tunc nō obstāre delatiōe reassumet iudex iu/ risdictionē p iura pdicta: z p hanc lr̄am que dicit sup appellatore nihilominus &c. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. ẜ interdic. eccle. c. ij. in. iiij. glo. ẜz p/ bat id optime p decre. ff. eo. oblate in ꝑn. (ibi remissi ad

Additio

Spe. eo. ti. ¶ nūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no tarius scripsit: q iudex benigne recepit. Jo. an.) vbi de/

¶ Am appellationibus friuolis: nec iusticia de

k ferat: nec sit a iudice deferen/

l dū: si iudex inferioz appellati

m onem minus legitimā nō ad/ mittat: eā appellatore nihilo/ minus prosequente. superioz de ipsa cognoscens: causam ad priorē iudicem (iuxta san/

n ctiones canonicas) sine dif/

o ficultate remittat: eadem die ꝺdemnationē faciens expen/ sarum. ¶ Si vero iudex ad

p mittat eandem: licet tam ap/ pellatio q̄ ipsius iudicis de/

q latio a superioze valeant re/ futari: q̄z tamen iudex ipe q̄

r tū in se fuit: a se iurisdictionē abdicauit eandē: appellatio/

s ni deferens minus iuste: to/ tius cause decisio in superio/ ris est potestatem transfusa: nec ē illi cā de necessitate vl/

t terius remittēda. ¶ Saluis his que sup appellationibus

ferre ꝛ terminum ad ꝓsequendū assignare ponuntur vt diuersa. Item videtur ꝙ alter debeat mittere appellās qñ delatuz est. ꝛ alter qñ solus terminus est ꝑfixus: qđ dic vt no. s. de renun. veniēs. in glo. sed nō videt. (ꝛ pa ter. s. eo. sepe. Item iudex ꝓ refrenāda malicia appellā tis restringit sibi terminū iuris ꝙ pōt. s. eo. cuz sit. ergo nō pōt dici ꝙ per id illi faue at eū a sua iuris/dictione laxādo. s. de transla. c. ij. ℞. nec ꝙ. ꝛ facit ꝙ hic dixi in rex. in glo. dubitatur ad fl. ij. questio/nis. Jo. an.) Itē si contrarium di ceret. lā sequeret ꝙ omni appella/tioni deferretur a iure: cum ab ip so iure ipsi ꝓsequenti statuerus sit terminus. ij. q. vj. el qui. s. eo. cū sit. ꝛ ca. ex ratio/ne. sicut ergo ius terminū simpli/citer statuendo non detulit: ꝛ sic de iudice eadem ratione est dicen dus: vide Archi diac. ij. q. vj. ap/pellatione.

Addicio

a ¶ Statuta. est aūt ratio quare illud in appellationibus a diffinitiua interpositis: qz iuste potuit iudicare iudex. s. fm allega/ta ꝛ ꝓbata: ꝛ iuste posset ipsius ꝛriū iudex appellationis ꝓnunciare ꝓpter nouas ꝓbationes. C. de tempo. ap. ꝓ hanc. de testi. fraternitatis. s. de fl. instru. cū Jo. ꝛ ideo deferendo appellationi a diffinitiua interlecte nō potu it increpari iudex: sed secus in appellatione ante diffi/nitiuā interposita: quia ibi fit querela tm̄ de iniquitate iudicantis. ad hoc. s. eo. interposita. §. vlt. An aūt si iu dex appellationis ꝓnunciet bñ iudicatum ꝛ male appel/latum: ipse idē vel ꝑmus iudex habeat exequi sententiā: no. s. de offi. deleg. pastoralis. §. ꝓterea. in glo. vlt. (ꝛ vi de. s. eo. romana. §. fl. sup. j. glo. Jo. an.)

Addicio

Diuisio

B eo. ¶ Primo ponit ꝓs perēdoꝝ apostoloꝝ. Scđo declarat. c. vt sup. s. eo. Scđa ibi: Illud ār. Do.

b ¶ Trigita dies. ij. q. vj. post appellationē. ꝛ. §. vl. i fl. ꝛ. C. de ap. iudicib. olim dabanť solū dnoz dies. ij. q. vj. ab eo. ꝛ currūt isti dies a die ſnie: vt in ꝑdc. §. ꝛ ꝑdc. l. iudicibus. qđ vez intelligo qñ ē appellatū infra. x. dies cū eīm nō teneať ds appellare nisi a ꝛpe scie: ad ℏ. j. eo. ꝛcertationi. Pone ꝙ post. xxx. dies appelleť tunc ipossi

Addicio

bile fuit ea a die scie cōputari (j. determiat: ꝛ decima tio ℏ inredit ꝙ ꝛpa perendoꝝ apłoꝝ currere incipiunt vna cū ꝛpe appellationis interponēde: ꝛ sic a ꝛpe ſnie. Et sic ꝙ no. ff. de excu. tu. l. dnūginta. Sic ertā no. in Cle. eo. tl. c. ij. in. ij. glo. Jo. an.) ꝛ tūc puro illos. xxx. dies a die ſnie cōputari: ad ℏ. C. de rēp. ap. l. j. c ¶ Instāter. Sic. c. dl. ꝑsca. s. de renū. quidā. Quid sīcs dicat apłos pero: ꝛ ire ꝙ pero: ꝛ cum instantia pero: nūquid diceť in

post sniam interpositis: sunt a statuta. ¶ Bonifacius. viij. Si appellās infra. xxx. dies instanter nō petit apostolos appellationi renunciat: si iu dex modo debito requisitus illos non tradit sed postea p cedit: non valet eius proce/sus. Joh. an. ca. VI

b c ¶ A B eo qui appellat: in/fra. xxx. dies instanter apostoli peti debent: ꝛ eidem infra dictū tps a iudice exhi/beri: alias ꝑsumiť appellatio ni sue renunciare appellās si eos infra idem tēpus petere d ꝓtermittat: et si vadat aut mittat ad appellationez hmōi ꝓsequendā. ¶ Illud autem qđ felicis recordationis Jn/nocē. papa. iiij. ꝑdecessor no/ e ster statuendū decreuit: vt si is a quo appellať: apostolos appellanti non tribuat requi/

situs: extunc si forte in causa ꝓcedat (nisi appellationi re/nunciatum fuerit) eius inua lidus sit ꝓcessus: tunc de/mum obtinet: cū iudex super f hoc cum debita instantia: lo/co ꝛ tempore congruo requi/ g situs: eos expresse denegat: vel infra ꝓmissum tempus h maliciose aut negligenter illi tradere ꝓtermittit. ¶ Idem. Innouata ꝙ iudicē post dif/finitiuā iniam a qua appella tum extitit remocatur statim ꝙ iudicē appellationis etiaz si an appellationē fuerit inoua ta. attētata vero post appel/lationē an diffinitiuā non re nocant nisi ꝓmo de veritate ostiterit: nisi post inhibitio/nem debito modo factā attē tata fuissent. Jo. an. ca. VII

i ¶ Non solum innouata post appellationez a dif/

Addicio

ferāter petiuisse: videť ꝙ iteratōes ille habeanť solū ꝓ vna petitōe: sic cū ds dicat appello appello vnica ē ap pellatio. xxxj. q. ij. lotharius. (ꝛ facť ꝙ no. de illo q̄ vno Addicio instāti ter dic solue. ff. de pig. ac. si ꝙuenerit i glo. fi. Jo. an.) ꝙsuetudo q̄ est optia legū interꝓs. s. de ꝙsue. cum dilectus. interꝙ/tať talē petitio/nē instāre dici ꝙ tenet Guil. i spe. tl. ō ap. §. sequit ad fi. dicens ꝙ ℏ nūqz vidit oppo ni: ꝛ ꝙ sat̄ facit q̄ instāter in ꝙ/acto appellandi illos petit: ru dic idē Archidia. ꝙ dz illos itez pete re cum rex. dicat eos instāter ꝛ sepi us perēdos. (ij. Addicio q. vij. sīcs erga. exponiť sepissi/me. i. tertio. Jo. an.) ij. q. vj. pō ap pellationē. ꝛ j. di cť cū debita instā tia. ꝛ ad ℏ j. ō sē. ex. ꝓstōnē i fi. ho die dic vt i cle. e. tl. q̄uis. j. rñ. lu/dex tñ eriā nō pe tēti apłos dare dz. C. de ap. qm̄. (ꝛ meliō. l. eos in fi. Jo. an.) ij. q. vj. ab eo. Sed ilz tūc nō det nō hz

Addicio

locū pēa: de q̄. j. ij. rñ. (vide ꝙ dixi post Hosti. s. eo. cor di. sup ℞. ꝓcipim⁹. Jo. an.) d ¶ Badar. ilz nōne iter ar reptū habeť ꝙ appellatiōe. s. e. dilecti filij. j. forte illud hodie cozrectū ē ꝙ decr. vt debit⁹. ō ap. vel ilz habeať ꝙ appellatiōe cū tñ appellatū ē ꝛbo: ñ habeť ꝙ apłoꝝ pe titiōe: vt ℏ idē Archiđ. ꝛ fuit ℏ statutū vt facilioz istru ctio ꝙ apłos habeať. s. e. vt sup. sīle ē vbi nō sufficit fa/ctū: qz reqrit ℞bū. s. de elec. eccl̄is vra. (cū ꝓcor. q̄s ibi Addi dedi sup gl. ij. Jo. an.) e ¶ Decreuit. s. eo. vt sup Jo. an. f ¶ Loco. qz nō cū ecłat: vel ꝙ vlā ꝓgit. ꝛ ꝙ dicit rpe. l. infra dictos. xxx. dies vel nō de nocte vel cuz est i ꝓdicto vel in missa. g ¶ Expresse. ℏ est apta vel mani festa rebellio: ad idez j. de sen. ex. venerabilibꝫ. §. secus. h ¶ Negligēter. ℏ dolus ꝛ negligētia eqpanť: ꝛ facit ad ea q̄ dixi. s. de elec. si cōpromissarius. Jo. an. On solū. ¶ Nec ē solēnis decre. ꝛ hz materiam

Diuisio

vtile ꝛ q̄tidianā. Sunt due ꝓes. Primo loquiť de ap/pellatiōe interiecta a diffinitiua. Scđa de interiecta post ibi: Illa q̄libet hax. a suo generali dicto vnū casum ex cipit. Jn ꝑma ibi: Excepť. Jn scđa ibi: Nisi. Premit/re qđ sit remediū attētati ꝛ in q̄ differat ab interdicto vñ in cuius ođiaz hēs ꝙ Jnno. in. c. ex ꝓte. s. de rescrip. de ma. ꝛ obe. dilecti. ꝙ glo. in Cle. ij. vt li. pē. Do. Ortuz hahuit ista decr. (ꝛ decr. Alex. de cul⁹ fine ista supra fu Addicio it q̄ incipiebat vt ꝓbatio. Jo.) ex hīs q̄ no. Jnno. ꝛ Ho stien. s. e. bōc. ꝛ. c. romana in fi. ꝛ ō of. dele. pastoralis. §. ꝓterea. ō excep. dilecti. de elec. dudū. ij. ꝛ plene ꝙ Bar. ō elec. cupiētes. §. pe. in fi. ꝛ Guil. de ap. §. pe. l ¶ Diffi/nitiua. Distinguiē igiť hec decre. inter appellationem

a diffinitiua ꝛ ab interlocutoria interpositã: vt etiã ꝑ dicti vocatores dicebãt: ꝛ rõ. ꝑ. patebit. a Casibus. Vtq; ꝓtumaꝛ fuit in nõ veniẽdo vl̃ insignis latro vl̃ crimi nosus notoꝛius: ad ff. ss. eo. romana. §. si ãt. s. e. ꝓposuit. xxiij. q. iij. de illicita. ꝛ idẽ in aliꝭ casibus q̃s hẽs. ij. q. vj. §. sunt q̃z. C. q̃z ap. nõ re. l. j. ij. iij. iiij. v. ꝛ vj. ff. de ap. recl. vel nõ. l. pe. ꝛ vlt. s. eo. ꝓstituꝛ. ij. in hijs igl̃ casib; eẽt ilquũ q; appellatio executionum ſnie ipediret: cuꝛ tali appellationi nõ sit deferendũ: vt i ꝑdict̃ iuribꝫ Sz q̃d dices ps appellata dic̃ ca/sũ talẽ eẽ in q̃ appellari ñ potuit: ꝛ iõ ral̃ appella/tiõis obtentu re/uocationem fieri nõ debere ꝓ mo/dũ attentari: ap/pellãs ꝺicẽ: Po ne in terminis. dicit eũ fuisse vere ꝓtumacẽ in nõ veniẽdo: appellãs ne/gat q̃d erit in dubio: fiet ne reuocatio? Dixit in hac q̃sti/one Har. (ꝛ Joh. mo.) fore distinguendũz: vtꝝ ps ap/pellata velit incõtinenti ꝓbare illã ꝓtumaclã. dices ho die ꝓstat ꝛc. an dilationes longiores expectat. In pꝛi/mo casu nõ fiat reuocatio. In scõo sic: ad ff. ad exhi. l. iij. §. ibidẽ. de restit. spo. lꝛas. s. eo. ll. de except. pla. s. de testi. veniẽs. ij. ff. vt in posſ. lega. si is a quo cum si. alias semp ꝓtumaꝛ negaret se ꝓtumacẽ: ꝛ idẽ in ꝓsimillibus. b Ante oia. Et sic nõ expectabit̃ euẽtus litis: vt in pꝛi. casu. Scias tñ q; de hoc ꝑmo ꝓstare necesse est sez q; fuerit diffinitũ ꝛ appellatũ ꝛ post attentatũ. vnde vi des q; supra ponit ꝑ ꝓstanti sez q; sint innouata. Sed contra videt̃ dicere lex. ff. de ap. cũ ex cã. q̃ dicit q; extũc reuocabit̃ quod factũ est post appellationẽ: cum appel/lans melioꝛ ẽ sniaz meruerit obtinere: ꝙ non ante. Sol. ibi non negaꝛ quin etiam ante reuocari possit quod cõ/cedit̃ ꝑ alias leges. ff. nll innouari ap. pẽ. in rubꝛo ꝛ ni/groꝛ: ꝛ sic vacat ibi argu. a contrario sicut ꝛ. C. de epis. ꝛ cle. l. quenticulã. c Decendiũ. Secus si post: q; tũc non teneret appellatio: nec ipius ꝓtextu fierer attenta/toꝝ reuocatio. s. eo. romana. §. si ꝯ. Sũt aũt isti dies vtiles a ꝓncipio ꝛ in ꝓgressu ꝛ ꝓtinui: ꝛ fit ipoꝝ cõpu/tatio de momento ad momentũ: qõ dic vt plene no. ij. q. vj. anteloꝝ ꝛc. Jo. an. d Innouari. Hic repetere debẽt aũ oia ꝑ appel. iudicẽ penitus reuocari ac si ꝛc. e Innouata fuissent. Et est rõ: q; sic̃ post appellari onẽ a diffinitiua nil attẽtari ꝺz: vt. s. j. rũso. sic nec pen dere iure qõ cõperit ꝓdẽnato ad appellãduz. s. vsq; ad x. dies. Indultũ eñ a iure bñficiũ ꝛc. j. de reg. iu. indul/tũ. xxvij. di. de hijs. (vñ sicut ius alicui non ꝺz auferri: ita nec spes ad ius. ff. vsufru. quẽad. ca. l. si vsuffructꝰ in ꝑn. ff. ó adul. si vꝝoꝛ. §. j. Jo. mo.) tũc eñ ꝓprie dicit̃ iu dicatũ q̃ ifra illud appellari nõ põt. s. de re iudi. q; ad ꝓsultationẽ. ꝛ an ꝭ habeat locũ in ſnia excõicatiõis: vi de qõ dixi j. ó sen. ex. venerabilibus. §. pozro. ꝛ notabaꝛ quod ꝭ dicit̃. ff. nll inno. ap. pẽ. l. j. in ꝑn. in ꝓma glo. ff. de verbo. sig. si qua pena circa medlũ. (ff. de ap. censtl/

finitiua sententia interiectaz a debent semper (exceptis ca/sibus in q̃bus iura post sen/tentiam ꝓhibent appella/re) ante omnia q; appellatio/nis iudicẽ penitus reuocari: sed etiã ea oĩa que medio tem poze inter ſniam ꝛ appellatio/nẽ: que postmodum infra de cendiũ interponit̃ ab eadem contingit innouari: ac si post appellationẽ eãdem innoua/ta fuissent. C Illa vero que post appellationẽ interposi/tã ante diffinitiuaz ſniam in/nouanꝭ donec appellationis cãm verã esse cõstiterit reuo

eutiones. ꝛ ꝙ Hoſ. de accusa. ad petitionem. Joh. an. f Diffinitiua. Scz ab interlocutoria vel grauamine: hmõi aũt dicit est rõ: q; in casu isto appellatio ꝺz inter/poni expꝛssa cã ꝓbabili. (vl̃ ex alia cã vel ex nouis vl̃ no ulter ꝓbãdis ꝓcessus impugnari nõ põt: vt in Cle. eo. titu. appellanꝛ. Jo. an.) nec suffi cit cãm esse ꝓba bilem nisi sit ve/ra. s. eo. interpo/sita in ꝓncl. Est igl̃ necesse q; ꝓti us ꝓstaꝛ de veri/tate. In cuẽtu ꝭ litꝛ sciet̃ an attẽ/tata venlãt reuo cãda necne: ꝛ est si. s. de frig. fraꝛ/nitatis. nec est ꝭ ius nouũ: imo ꝓ/baꝛ expꝛsse ꝑ an/tiqua iura. nõne eñ semp papa i appellationibus ante ſniam inter iectis mandat: si est ita reuocato in irritum ꝛc. s. de reſcrip. signi/ficãte. ꝛ duobus. c. se. s. de iudi. exhibita. s. eo. signifiĉa tibus cũ multis sl. (allegat Archiẽ. de dilla. c. j. s. eo. se/pe. ẋ. q. si. ꝛ. c. ex parte. ꝛ q; no. liij. di. q̃s aũt. Jo. an.) g Nisi iudex. Ponit vnũ casum exceptũ a ꝓximo ge nerali dicto: aliũ casum posses addere qũ scz iudex ipse deꝛulerat appellationi. s. eo. cũ appellationibus. Joh. an. idẽ Jo. mo. h Devolutũ. alꝭ ihiberi nõ posset: vt s. eo. romana. §. si ꝯ. ꝛ. §. seq. i Quicq̃d. Intellige q; ꝑ ipm iudicẽ attẽtari nõ possit: ꝭ dico: q; quedã pos/sent iudices a q̃bus appellatũ est: sic̃ est reformare pos/sessionẽ appellãti cũ sibi turbata fuit: omittere tñ ꝺz ar ticulũ sup q̃ appellatũ est. s. eo. ci. cũ teneamur. (vide q; ibi dixi remittẽdo etiã ad. xvj. tales casus quos colligit Butl. i spe. ij. ꝓte. eo. ti. §. pe. Jo. an.) Item si appellãs ni mis plixũ terminũ assignault põt moderari. s. eo. cum sit romana. ꝛ. c. ꝓsuluit in fi. k Cã. ꝓpt̃ quã appella tũ. l Reducẽdũ. Decr. ista loq̃t in hijs q̃ sunt attẽta ta ꝑ iudicẽ: ꝛ ꝭ apparet ex eo: q; dic̃ inhibeat canonice iudici ꝛc. si ãt aliq̃d attẽtaret a ẽtio. i. q̃ nõ fuit ps vl̃ iu dex in cã illa attẽtata nõ reuocãt̃ ꝑ modũ attẽtari a iu dice ad quẽ fuit appellatũ: ꝭ ꝑ suũ ꝓpꝛiũ iudicẽ cogni/to de cã ꝙuato iurꝛ ozdie. s. e. ti. romana. §. in aliũ. ff. de rel. vẽ. is a q̃. ñ eñ ꝓtudicat aliꝭ res inꝺ allos acta. s. ó re iu. q̃uls. qõ ẽ vez nisi ille ẽtio ꝑ attẽtationẽ illã iurꝭ dictionẽ iudicẽt ipedirer. ó of. del. c. j. ñ ob. s. eo. bõe. vbi videt̃ attẽtatũ a ẽtio revocati ꝑ modũ attẽtari. ibi ei fu it generalit̃ appellatũ: ne ds sup possessiõe ꝛc. ꝛ iõ mo lestãs nõ potuit dici ẽti⁹: ꝭ pot⁹ ps appellata. Alij vl/cũr q; illõ reducit̃ in ꝓstinũ statũ ꝑ iterdictũ vñ vl. non ꝑ modũ attẽtari: ꝛ ꝑm ꝭ nõ ob. idẽ ꝛ ꝑ eadẽ iura intelli ge si terti⁹ aliq̃d attẽtat lite relatiõe vl̃ ꝙsultatiõe pẽdẽ/te: hec tñ oĩa de tali ẽtio itelligas: q; cũ ꝓte vel iudice ni hil attẽtat illicitũ: nec ab eis cãz cepit̃ habere. (ad ff. de excep. rel iudi. si a te. §. fi. in ꝑn. ꝛ. l. exceptio Jo. an.) alꝭ secus. s. de consti. cum. Ro. in fi. vt li. pen. ecclia. ij. Si autem aliquid attenteꝭ a ꝓrte: aut illud de natura sua est irreuocabile: aut reuocabile: Si irreuocabile: pu sa pendente appellatione vel lite inter duos super ꝙ

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

remedium. Job. an. ca. VIII

Oncertationi antique finez imponere ꝑsenti ꝓstitutione volētes. Statuimus vt ab electiōibus: postulatiōibus: ⁊ a q̄buslibet extraiudicialibus actib⁹: in q̄b⁹ p̄ōt appellatio b interponi: quisq̄s ex eis grauatū se reputās: p appellatio nis beneficiū grauamē illatū desiderauerit reuocari: infra c decē dies postq̄ sciuerit si velit appellet. Post decendiuz vero eidem aditus non pateat appellandi. Sed si per d contradictionez debitam: vel alia iuris remedia petierit reuocari grauamen ei (dummodo medio tempe his non

Oncertationi. Primo ponit motiuum constituentis. Secundo ibi: Statuimus. constituit. Que distinguit an p appellationem vel aliter peraī reuocari grauamen. Et ꝺcm membz ibi: Sed si. cui de terminationem interserit ibi: Dūmodo. Emanauit hec decre. ad declarationez eius quod no. Joh. ij. q. vj. biduum. ⁊ Hostiēn. ō appel. vt debitus. ⁊ Innocen. s. eo. bone. (Et Guil. in specu. de app. ℣. restat. ℣. sed q̄d dices. ij. Joh. an.) a Extraiudicialiū. siue fiant a iudice siue a ꝑuato. s. eo. c. j. b Grauatuz. No. q̄ decz. ista locū hz in appellatōe inēpositā a q̄uis mine iā illato: sed si ab inferēdo: cū ex ꝓbabili cā timeāt ⁊ inēponī appellatio vñ aduerte q̄ infra. x. dies appellā dū sit a grauamie ex iudiciū allegabaī raī rō: si appellari posset. xj. die, eadē rone ⁊ cereslmo. q̄ō esset absurdū. Preterea sīgs velit dicere decretum legitime nō creatū: nō audit nisi infra legitimū tps ꝺdicat. ff. de decuri. imperatores. ℣. fi. ⁊ infra id tps infra q̄ō appellādū ē. arg. C. eo. q̄ ad ciuilia. ⁊ l. noiatiōes. ij. q. vj. ℣. diffinitiua. ℣. noiatiōes. q̄ō cū tps in sentētijs attēdī: attendi debet ⁊ in his in q̄bus nō ꝓferī snia. ff. q̄n ap. sit. l.) ℣. in sentētijs. ⁊. ij. q. vj. biduū. Dicebat aūt Hostiēn. in decre. vt debitus ad fi. de ap. q̄ in electiōibus. ante ⁊ post ertā post. x. dies poterit appellari: sz hoc modo: q̄ si ex legitima causa interponit appellatio ne fiat electio valet: ⁊ causa ꝓbata irritabilē electio postea ꝑsecuta. s. ō elec. ꝓsideraūmus. ⁊. s. eo. constituī. ij. alias nō reuocabit: vt. s. dixi. c. ꝓt. post electionē ⁊ ante ꝓfirmationem a pellaī ertā post. x. dies ne fiat ꝓfirmatio. ⁊ sic posset intelligi q̄ō no. Jnno. in decre. bone. q̄ extra iudiciū appellaī post. x. dies. cum em extraiudicialis appellatio nō sit aliud q̄ ad causam ꝓcuratio. s. eo. cū sit. sicut lesus q̄cūq̄ pōt ledentē ad iudiciū vocari facere. sic euz pōt quocare ad cāz extra iudiciū appellādo. nō em trāsit grauamē in rem iudicatā sicut snia: vt. s. eo. romana. ℣. si vo. Jn iudicial b aūt actibus vel q̄si necesse est infra. x. dies appellari: ⁊ sic intelligunt leges ꝑhus inducte: loquunt em in electiōibz in q̄bus decretū decurionū q̄ō est q̄si iudiciale: vel ꝑsidis interponit: ad h. ff. q̄n ap. sit. l. j. Sz decretū canonicoz eligentiū nō est iudiciale vel quasi: imo oino extra iudiciale. Expeditū ergo sit p hanc decre. q̄ a grauamine extra iudicium illato necesse est infra. x. dies appellari: ⁊ sic intelligaī. s. de elec. c. j. ⁊. c. vt circa. ⁊. c. cupientes. alias appellatio nō deuoluer. s. eo. romana. ℣. si vero. Juris aūt alia remedia ꝓpter h non tollunt: vt sequit. c Sciuerit. Est em tps vtile a ꝓncipio: licet ꝓinuū in ꝓgressu ⁊ de h plene no. ij. q. vj. anterioz. ⁊ sit de mometo ad momentuz cōputatio vt ibi. Et intelligo sciuerit nō solū actū illū factū: sed p illū se grauatū. Quid em si sciui te electū: ⁊ post. x. dies sciui q̄ ꝑhus mihi de illo bñficio papa puiderat adhuc infra. x. dies a die sciēte ꝓuocabo: q̄ non scio me grauatū: ⁊ h sonat hec lra. (ad h. s. eo. li. de rescrip. gratia. Jo. an.) d Debitā. vt si corā supioze ex cipiaī: vel cassatio petaī: vel his si. (Jo. mo. ponit exꝑssū p decre. licet eps. j. de ꝑben. q̄n. s. pulsum est tibi de

Diuisio

Additio

Additio

Dsla inter grauamē ⁊ laruū ⁊ inferendum

Additio

Additio

Additio

bñficio qđ possidebā possum appellare. Itez expectare q̄ vocer ꝑpē possessionē quā habeo. Sīc aūt ꝑm eū huius iuris rō: q; hūs plures vias. lz sit sibi ꝓscriptum in vna vt in via ꝓdicendi. ff. de ap. si expssum Jo. an.)

a ¶ Assenserit.

Bā dictio Scīcter (z ispōre ꝑm Archiē. alle. xxxiij. q. v. notifi/ cassi. z q̄ ibi no. Jo. an.) ꝑpē ea que. ē. dixi: nil cī tam ꝓrium ꝓsen/ sui sicut error. ff. de iurisdom. in. lu. si p errorē. z inrel/ lige assenserit eti am tacite. de off. dele. gratum. de his q̄ fi. a ma. p. ca. ex oze. cū suis ꝓcor. b ¶ Obstat. Optime cō/ cordat. ē. co. ti. de restī. in inte. c. ij. idem Archidia.

a assenserit) lapsus decēnij non b obstitat. ¶ dē. Valet appel/ latio in scptis porrecta: lz co ram iudice nō legat. h. d. Zen.

Sūmaria

Appellatio ca. IX

¶ Quia breue ē nō summat nec ꝓ. Hoc no. Hull. in spe. eo. ti. §. qlīt aūt in fin. c ¶ Inscpt. Sic em est appellādū añ sniaz: z a snia ex interuallo. qđ dic vt no. ē. eo. ti. c. j. d ¶ Judici. ¶ No. appellādum coram iudice: de q̄ Jo. ij. q. vj. biduū. z p Ber. ē. eo. suggestum. In

Additio distinctē teneas (idē Archiē. q̄ etiā alle. ff. qñ ap. §. ꝓdies. z §. sicās. C. eo. ti. in offerēdis. in auc. de ap. §. j. colī. iij. rectat tñ opi. Hof. q̄ dixit q̄ appellatio emissa in absentia iudicis bñ excusat si nō fiat fraudulenter vt dixi in decre. suggestū. Qđ videt placere Innoc. in de/ cre. dilectis. eo. ti. ad fi. vbi dicit q̄ p appellationē etiā factā in absentia iudicis appellās est exceptus ab ipius iurisdictiōe. tū ipi Inno. placet in decr. si iust⁹ q̄ sequīt in glo. dic etiā Archiē. q̄ si bū videat decre. si duob. j. rū. in fi. satis demōstrat q̄ appellatio nō ꝓgit appel/ lantē a iudice suo: donec ad ipius iudicis noticiā pdu/ cat. z idē ibi Pe. de sam. Jo. an.) cū in iudicijs vel ex a iudice appellat corā iudice appellādū. ē. eo. ti. cordi. ē. eo. vt debit⁹. ibi corā eodē iudice zē. z B si pōt ipi⁹ habe ri copia z in publico nō in horto vt villa sBurbana. ij. q. vj. §. biduū. vt nisi iust⁹ mer⁹ appellantē excuser. ē. co. ti. ca. vlt. Si vo sunt plures iudices: dic vt in Cle. eo. ti. si

An scptu/ ra debeat eē aurētica a iudicibus. Jo. an. e ¶ Proponis. z pbas. ē. ó ꝓcē/ dē. cū sup ālīōe. vt q̄ dixi. ē. eo. c. j. nō ē necesse q̄ scri/ ptura ap. sit auc. dūmō possit pbari: tutū ē tñ q̄ p no/ tarīū de B fiat scriptura publica: q; qđ ꝓtinet in charta difficile ē pbare. f ¶ Lecta. Videbat ꝓ argu. eius qđ dicit. ē. ti. ꝓxi. c. vlt. in fi. cū suis ꝓcor. sic em requirit q̄ snia legat p iudicē: nec sufficit q̄ in scptis erit edat vt ibi. sic etiā videt nō sufficere q̄ appellatio in scptis edat: nisi etiā legat. lz nō tāta solēnitas reqrit in appellādo ꝓta in diffiniēdo: als seqret q̄ die feriato nō posset ap/ pellari: sicut nec diffinitiua ꝓferri: z q̄ appellās habe/ ret sedere z nō stare: z hec sunt falsa. cū ¶ decre. vt debi/ tus. z decre. cordi. B solū reqrāt q̄ assignet vt exponat cā pbabilis vel in scriptis. assignare āt fit verbis nutu

Additio testō vel codicillis. ff. de ꝛ. sig. assignare. (z insti. de as/ sig. liber. p totū. Jo. mo.) ff. de assig. liber. l. j. §. assigna/ re. ¶ z in scriptis assignādo z po. rigendo iudici satissa/

Additio cū est iuri: z facit ad h. ē. de offi. ordi. si canonici. (dicit Jo. mo. q̄ ista decre. z illa pbāt q̄ assignare z porrige/ re idē est q̄ pārare. pāratio ꝙ nō reqrit lecturā. H posu it Archiē. in decre. cordi.) sīc em ibi sufficit cāz cessatio nis scribere z scriptūrā assignare et ꝙ quē cessat: sic z B in appellatiōe: sic z olim dabat maritus vxori sue libel/ lū repudij quod sufficiebat: lz nō legeret de q̄ dicīt in pemio decre. pbāt h etiā. ij. q. vj. si ds libellos appellatorios in gesserit. z. l. biduum. ff. sicās ipi⁹. ibi: vt et libellos daret. Et qđ hic de appellatiōib⁹ dicīt de exceptionibus intelligo vt sufficiat illas dari in scpt lz nō legant. ad h. ē. ꝓbā. qm contra.

eius ꝓtumacia nō obstāte: ac si nūq̄ appellasset. h. d. Ze.

§ Ja iudice a q̄ ca. X

s ꝑpē grauamen qđ tibi ꝓponis illatum appellas: ad docēdū te foze grauatū: z ad audiēdā reuocationē eiusdez grauaminis: si de ipo docue/ ris tibi termin⁹ pfigat. Nec h corā eo (cū ipe p se id videre habeat) hoc docere: nec etiā tāq̄ corā iudice (cū p apella tionē sit suspensa ipius iuris/ i dictio) cōparere teneris: Mi/ si ad hoc solū vt revocationē

Jo. an.

§ Ja iudice

¶ Glo. nō sum/ mat sed ꝑm Zen.

pōt sūmari vt in rub. 20. Vl posset aliē sūmari vt cōpbē dat tot⁹. Judex a q̄ cōpellere nō pōt appellātē a guami ne veritatē ipi⁹ pbare: lz citare pōt ad ipi⁹ revocationē audiēdā q̄ facta ꝓcedere poterit eius ꝓtumacia nō ob/ stāte ac si nūq̄ appellasset. h. d. Prio ponit thema: cui⁹ duo dubia solut. vertuntq̄ reddēs rōnē ibi: Nec coram. Scōm determiat z declarat. Jo. an. Emanauit ad de claratiōnē corā q̄ no. Ber. z moderni. ē. eo. cū cessante. (z Guil. in spe. ō excep. §. vlso. ꝛ. lz si iudex. z. l. se. z cor rigit q̄ no. Ber. ē. eo. lib. de re iudi. ad aplice. ꝛ. erat q̄ parata. Jo. an.) Et dic iudice ordinario vel delegato: z idē si esset arbit⁹ iuris a q̄ pōt appellari. ē. eo. ll. de offi. dele. arbitris. g ¶ Grauamē. Secus em a snia diffi/ nitiua quā iudex revocare nō pōt: functus ē em officio suo semel iudicādo siue bene siue male. ff. de re iudi. iu/ dex. ē. de offi. dele. in lris. z. c. venerabilis. intellige igit grauamē siue p interlocutoriā siue ꝑter interlocutoriā: lz inferak. h ¶ Per se. Dz em esse de facto suo certus. ē de resc̄h. ab excōicato. C. de rescin. vē. dscs. veritas em cāe appellatiōis pbāda ē corā iudice ap. vr. ē. eo. roma na. z. c. cū appellatiōibus. ¶ nō corā iudice a q̄ appellat salvo eo qđ dicīt. ē. eo. ti. iterpolita. i ¶ Teneris. Qr si cōpareat z corā iudice ipo a q̄ appellauit de guamie docear: nūqđ ab ap. videt recessisse: videt ꝑmo q̄ sic p decre. ē. de offi. dele. gratū. ē. de restī. cū veniisset. in qb dicīt q̄ si appellās post appellationē pbatiōes inducit corā illo a q̄ appellauerat appellatiōi renūciat. Jtē hec lra dic q̄ p appellationē suspēsa sit iurisdictio iudicī. si q̄ aliqđ fac corā ipo vt corā iudice allegat ꝓria: z sic nō audit: ad h. ē. eo. solliciti udinē cū suis ꝓcor. ē. eo. inē/ posita. vbi dicīt q̄ appellās pōt pbare si vult veritatē cāe corā iudice a q̄ appellat. Sz rūderi pōt decre. illam locū hre añ appellationē. fac credo q̄ cū p actū istum sp intēdat ad iudicī iurisdictionē declinādā q̄ p B ap/ pellatiōi nō renūciat. z B sonat lra q̄ dic B nō teneris: nō dixit ne potes. z sic etiā solut qđ ōz de allegāre ꝓria cū ista nō sint ꝓria: q̄ ad vnū sīnē tēdūt: z fac qđ dixi ꝓ. de reg. iur. nullus pluribus. ad decre. gratū. z cū venis/ set rūdet q̄ ille pbatiōes fiebāt sup ꝓncipali negocio: z ideo bene renunciabat appellationi: quia ꝓrius sibi:

Sūma.

Diuisio

Additio

ꝯ ꝺ secus. faciat ꝓ hac ꝑte q̄ iste ꝓuocat⁹ est: ad ꝺ. ff. de ꝓcū. fur. z iō in ꝑn. ꝺ. de excep. cū inter ꝑozē. z accedant q̄ no. ij. q. iij. offerat. ꝺ. de re iudi. iter monasterū. z vti/lius videt negocia tali expediri cōpendio: q̄ ꝓ exacram subtilitatē lōgo ꝓogari dispēdio. ꝺ. ti. ꝑxi. abbate sane in fi. ꝑrerea legi/time teneť cōpa/rere ob id qđ seq̄ tur: z tū cōparē/do nō renunciat appellationi.

a ¶ Effectu. Ef fectualiť em̄ itel ligēda sunt ver/ba: vt. ꝺ. de cler. nō resi. relatum. cum suis cōcor. Hinc enim est q̄ nō sufficit dicere se paratuz reuo/care nisi et reuo/cet: ad ꝺ. ꝺ. de eo q̄ mitt. in pos. cau. rel ser. c. j. ad ꝺ. ti. ꝑxi. ad aplice. ꝯ. erat q̄ parata. Item si graua/men fuit verbale sufficit ꝯbalis nisi re reuocet. (idē Archi. q̄ etiā alle. Jo. de deo in suis cauillationū rub: tca de generalib⁹ exceptiōibus. vbi no. q̄ nō sufficit q̄ iudex dicat ego re/uoco nisi recedat a grauamine interlocutiōis. Jo. an.)

b ¶ Nō fuisset. q̄ cessante q̄amie cessare dz appella/

Diuisio ¶ Collatiōe. (tio: vt. ꝺ. eo. cuz cessante. Jo. an.

Additio ¶ Duo faē: q̄ circa vnū thema distinguit. Pri/mū ibi: Nō ad ipm̄. Secm̄ ibi: Alias si. ꝺ no. Hosti. ꝺ excep. pla. c. j. (in. c. postulādis ō ꝓcess. pbē. z forte corri/git q̄ ibi no. Jnno. q̄ dixit ō electiōe epi z capli ad epz appellādū q̄ lz ꝓstituit vnū capl̄m in electiōe nō tū in exercēda iurisdictiōe. forte dixi q̄ saluať: si ꝛtellexit iuꝛ secm̄ mēbrū huj⁹ distinctiōis. Jo. an.) c ¶ Preludici/um. Als appellare nō lz. ij. q. vj. nō soler. ꝺ. ō elec. cū in ter. R. ff. de ap. l. j. d ¶ Prelatus. Nō ꝑsumit nisi ali ud apparear. Et si q̄rat quō ꝓstabit an sit ibi vt plat⁹ an sit ibi vt canōicus: Recitari soler. ꝺ. de ꝓcess. pbē. po stulastis. si ē in ꝑmo loco z el ꝑmo scribit tunc apparet eū esse vt epm̄ vel caput: sed qñ sedet z subscribit post archidiaconū vel altū q̄ ibidē ꝑsit capło: tūc patet ipm̄ ibi esse vt canōicū: ad ꝺ. xvij. di. c. vl. de ma. z obe. statui/mus. e ¶ Supozē. Papā vel ꝓximū. ꝺ. eo. ti. dilecti. vlr. f ¶ Canōicus. ꝺ. de ꝓcess. pbē. postulastī ꝯ. de pbē. cū in eccl̄ia. ne se. va. c. j. cū si. g ¶ Potuisti. si. xvij. di. multis. vbi de archiepo appellať ad synodū cui tū pest archiepo: ad idē. ff. qñ ap. stir. l. j. ꝯ. solent. vbi de ordina rio z ꝑside appellať ad ꝑsidē. Et q̄ dicit potuisti: intel ligo z debuisti nisi appellaret ad papam: cū gradatim sit appellandū. ꝺ. eo. dilecti. Puto tū q̄ si appellans ꝺ

Additio pertr: ipe epo habeat cām delegare. (ꝓcor. Jnno. z Ho stiē. de offi. ordi. irrefragabili. Jo. an.) cū satis sit sui/pecrus: ne velit ventre ꝯ facrū suū: lz id fecerit vt alius ad instar eius qđ dicimus de iudice a q̄ fuit appellatū: q̄ efficiť iurisdictionis eius ad quē fuerat appellatū: de hoc. lij. q. vij. ꝯ. tria. ꝯ. item si ꝯ patrē. ꝺ. de elect. quere/

Diuisio lam. in ꝑma glo. z. C. de ap. eos in ꝑn. Jo. an.

I Jceet. ¶ Sūt duo dicta. Secm̄ ibi: Ubi ꝯo. Et determinať hic altercatio. Jnno. z Hosti. no. ꝑ eos. ꝺ. de re iudi. q̄ ad consulrationem. z. ꝺ. qđ me. cau. c. vlti.

ipaz audias si eā duxerit faci endā: als si nō cōparueris et ipe in termino grauamen re/

a uocauerit cuz effectu poterit extunc libere in eā ꝓcedere: ac si appellatio interposita nō

b fuisset. I dē. ¶ Collatiōe ca pituli ad epm̄ appellať si vt canonicus interfuit: secus si vt plat⁹. h. d. Do. ca. XI

¶ Collatiōe būficij quā cōiť p epm̄ z capl̄m in

c tuū pīudiciū factā esse ꝓpo/nis. Nō ad ipm̄ epm̄: si in ea

d vt plat⁹ interfuit: lz ad supiozē (z Guil. in spe. de excep. ꝯ. dicto. ꝯ. lz nūqđ si in ꝑncipa li. Jo. an.) z Jnno. opi. approbať. (z dicit ꝓ q̄ satis. Jo hā. an.) h ¶ Pacti. De ꝑpetuo nō peremēdo: vel similis. i ¶ Preiudicans. Quod nō emptoꝛiūs regulariter est videre. (de q̄bus vide satis. ꝺ. eo. li. ō li. ꝑrecta. exceptio/ Additio nis. Jo. an.)

k ¶ Reddens. siē exceptio falsi. ff. de iudi. lz. ꝺ. ō excep. cū venera/bilis. ꝺ. de ꝑcur. in nra. Vel exce/ptio ꝯ rescriptuz qđ ab excōicato fuerit impetratū ꝺ. eo. li. ō rescrip. c. j. cum si. Jo. an.

l ¶ Non fuerit. sec⁹ si a repulsiōe fuisset appellatū sedō: z succubuis/set appellāe: qđ dic vt i Cle. eo. ti. cū a repulsione.

m ¶ Appellatū Et sic videatur transisse in rem

Additio r euocatio sufficiat ꝯbalis: si reale non sufficit ꝯbalis nisi re eriā reuoceť. (idē Archi. ō. q̄ eriā alle. Jo. de deo in suis cauillationū rub: tca de generalib⁹ exceptiōibus. vbi no. q̄ nō sufficit q̄ iudex dicat ego re/uoco nisi recedat a grauamine interlocutiōis. Jo. an.)

iudicatā. ꝺ. de elec. cū dilecti in fi. ō testi. significauerūt cum si. n ¶ Vltra decēnū. Hoc dicit vt maior sit dubitatio. Dicebat em̄ qđā q̄ si nō fluxerat decennū cum appellauit a die interlocutoꝛie: tūc reuocari poterat in/terlocutoꝛia: z reperi exceptio p ipaz reprobata: q̄si in/telligať sup diffinitiua z interlocutoꝛia appellatuz. Et ꝓpugnabať hec opinio tali mō: certū ē q̄ aliť appellať ab interlocutoꝛia q̄ a diffinitiua: z eriā a diffinitiua cō tinēre plures articlos in vno pōt appellari in alio nō: de testa. raynald⁹ cū si. z ob. ꝺ dicebāt scōi: q̄ exā appel/larū erat a diffinitiua: idistincte oēs exceptiōes admis/sas z nō admissas siue fuerit interlocutū siue nō: siue de cē dies fluxerint siue nō: repetere licebit. z videť ꝺ satis exp̄ssuz. ff. de ap. l. j. ꝯ. j. z vl. z. l. ij. z. iij. ff. qñ ap. stir. l. j. exā em̄ admittiť ad dicendū sup ꝑncipali qđ ē maius. (dicebat Jo. mo. añ sniaz nō ē q̄s Iesus sz in sniando cū Additio totus ꝓcessus ordineť ad diffinitiuā. z ideo cū Iesio con sumeť p diffinitiuā appellatio ab illa inēpostra suspen/dit nō solū illā sz eriā ordinaria ad illā. Et. ff. vt leg. no. ca. l. j. ꝯ. sīqs sub ꝛdītiōe. ff. si q̄s cau. si em̄ ꝯ. ꝺ. q̄ iniuria/rū. ff. de tu. z ra. distrahit. si cū. Jo. an.) tgiť ꝯ interlocu/toꝛia qđ minus ē. veritas em̄ sp est iuuāda. (ꝺ. de iure/ Additio rā. ex ītis. z in Cle. sepe. de ver. sig. Jo. an.) Prereꝛea iudex appellatiōis succedit in locū ꝑncipal. l. cū apō. ff. de iudi. soler. lz inēlocutoꝛia nō strāsiit in rē iudicatā quo ad iudicē ꝑncipalis cāe. q̄ nec q̄ ad iudicē appellatiōis q̄n dare possit licēriā exceptionē repetēdi. Jnno. vo re/nebat opt. ꝺ approbatā. Hostiēn. (q̄ ꝺ ꝓsequiť satis in Additio sum. de sen. ꝯ. q̄liter ꝓferri debeāt sub. ꝯ. j. ꝯ. veruntn. si appelleť. Jo. an.) dicebat q̄ cū ſm leges. (p q̄s quis de Additio cipet si grauamen ante diffinitiuā illatū p appellatio/nē a diffinitiua renocari nō posset qđ esse nō debet. C. ō his qui ve. era. l. j. Jo. mo.) regulariť añ sniaz non ap/pelleť. (ꝺ. eo. sup eo. ij. C. quoꝛ ap. nō recl. l. ante. Job. Additio an.) diuina grauamina illata in causa habēt relenari p appellationem interpositam a diffinitiua. Sed ſm ca/nones a qualiber interlocutoꝛia: z quolibet grauamine poteſt appellari: z ideo q̄tūcūq̄s a diffinitiua appelle/tur firma manet interlocutoꝛia a qua infra decem dies non fuit appellatum. Jo. an.

Annotatio titu. ⁊ capi. tertij libri

a Appellari ꝑ.x. dies a die snie: vel ex quo sciuit. s. e. ꝯcertationi. Jo. an. b Emēdari. Sic em̄ ꝯclusio facta in ꝑncipali nō parat ꝑiudiciū quominus noua iura possint in appellatiōis causa ꝓduci. s. de testi. fraternitatis. ⁊ de fi. instru. int̄ dilectos. C. de tēpo. ap. ꝑ hanc. ita nec interlocutoria ꝑiudiciū parat quominꝰ vetera iura repeti possint vt h: als em̄ quid ꝓdesset super diffinitiua appellasse.

c Non parat. Sicut est videre in dilatorijs vel in ꝯdēnatiōibus expensarum sup eo ꝙ in exceptione succubuit: vel ꝓpt aliam causam similē. d Vel. Repete sup eo qd no.

Questio e Appellatū ab ipa. Quid si lata tali interlocutoria iudex statim vult procedere in causa petit pars contra quam lata est interlocutoria non ꝓcedi infra. x. dies vt deliberet an ab ipsa interlocutoria appellare velit nec ne: querit an sit audienda. Et videt ꝙ sic: quia beneficiū iuris ⁊c. xxviij. di. de his. j. de regu. iur. indultū eum suis ꝯcor. ad hoc optime facit. ij. q. vj. anterioꝝ. vbi dicit ꝙ decē dies dant ad appellādū: vt liceat infra ipm spaciū plenissime deliberare. an appellandum ei sit vel quiescendū: sed iste litigādo ⁊ ꝓcedendo sup principali sic plenissime deliberare nō potest. Sol. dico ꝙ non est audienda: ⁊ h no. Guil. in spe. ti. de ap. §. restat videre in fi. ⁊ est eius ratio: qr quo ad iudicē nō transit in rem iudicatam snia. ⁊ ideo cum possit eam reuocare nō omittat ꝓcessuz. ⁊ in h dicit in priuata sua examinatiōe oēs rectores Bononie cōcordasse: et vide euidentem rōnez si ꝯrium diceres nūq̄ esset litium finis. in qualibet em̄ interlocutoria: termini assignatione: vel iudicis actu diceret pars quiescatis ꝑ decē dies vt deliberem an velim appellare: qd esset absurdum.

a decendiū ꝓmulgat appellari ꝯtingat: pōt in appellatōis causa ipm grauamē ꝑ interlocutoriā eandē illatuz: licite ꝑ
b appellatiōis iudicē emēdari.

c Ubi vero interlocutoria sup eo ꝓfert: qd nō parat ꝑ iudicium negocio principali:
d vel iudicium nullum reddit
e nisi fuerit appellatum ab ipsa per appellationem a diffini-
f tiua postea interiectam grauamen illatum nequaq̄ po-
g terit reuocari.

f Interiectā. Intelligo etiā si ꝑ.x. dies a die ipius interlocutorie a diffinitiua fuerit appellatū ꝓpter rationes quas dixi. s. in glo. hoc dicit in ꝑncipio. Jo. an.

g Reuocari. Judex g in quē ex appellatiōis virtute ꝑncipale negociū trasit: de his q̄ ꝑncipale nō impediūt intromittere se nō debet. (multū ergo est ꝑiudiciale impedire appellatiōes interponēdas ante sniaz. Jo. an. Addicio

Titulorꝫ Sexti libri decretalium quo ad tertiū eius partialē librum: singulorūq̄ Capitulorꝫ eorundem iuxta debitum ordinem accōmoda ⁊ distincta Annotatio.

De

Vita ⁊ honestate clericorꝫ. Titulus I
Capitulū vnicū
Clerici I

Clericis cōiugatis. Ti. II
Capitulū vnicū
Clerici I

Clericis non residentibus in ecclesia vel prebenda. Titulus III
Capitulū vnicū
Consuetudi. I

Prebēdis ⁊ dignitatibus Titulus IIII
Capitula
Suscepti I
Licet. j. II
Statutum III
Quāuis IIII
Cum de V
Super eo VI
Eum cui VII
Si ꝓ clericis VIII
Si eum IX
Mandato X
Si clericus XI
Hi qui XII
Si postq̄ XIII

Ca

Dudum XIIII
Quia sepe XV
Cum in illis. j. XVI
Si tibi XVII
Eum qui XVIII
Is cui XIX
Si beneficia XX
Non potest XXI
Si apostoli XXII
Si motu XXIII
Si pluribus XXIIII
Cum in. ij. XXV
Si tibi XXVI
Cui de XXVII
Licet. ij. XXVIII
Ei cui XXIX
Si pauper XXX
Si a sede XXXI
Cum singula XXXII
Cum in. iij. XXXIII
Presenti XXXIIII
Si apostoli XXXV
Si is cui XXXVI
Si episcopus XXXVII
Quāuis XXXVIII
Si is cui XXXIX
Quodam XL
Mandatum XLI

De

Clerico egrotante. Ti. V
Capitulū vnicū
Pastoralis I

Institutionibus. Ti. VI
Capitula
Et si capitulum I
Si is ad quem II

Concessione ꝑbende et ecclesie nō vacātis. Ti. VII
Capitula
Quia cunctis I
Detestanda II
Ne captande III
Executor IIII
Si capitulo V
Si solo VI
Auctoritate VII
Quoniam VIII

Ne sede vacāte aliquid innouetur. Ti. VIII
Capitulū vnicū
Si ad episcopum I

Rebus ecclesie non alienādis. Titulus. IX
Capitula
Dudum I
Hoc consultissi. II

Rerꝫ ꝑmutatione. Ti. X

Capitulũ vnicũ
Licet
Testamẽtis ⁊ vltimis voluntatibus Titu. XI
Capitula
Si pater I
Religiosus II
Sepulturis Titu. XII
Capitula
Animarum I
Cum quis II
Is qui III
Licet IIII
Religiosi V
Decimis Titu. XIII
Capitula
Discretioni I
Statuto II
Regularib⁹ ⁊ trãsẽtibus ad religionẽ Ti. XIIII
Capitula
Is qui I
Non solum II
Constitutionẽ III
Beneficium IIII
Qui post V
Si ad VI
Voto ⁊ voti redemptione Titulus XV
Capitulũ vnicũ
Quod votũ
Statu regulariũ Ti. XVI
Capitulũ vnicũ
Periculoso
Religiosis domibus Titulus XVII
Capitulũ vnicũ
Religionum
Capellis monachorum Titulus XVIII
Capitulũ vnicũ
Presbyteri
Iurepatronat⁹ Ti. XIX
Capitulũ vnicũ
Si laicus
Cẽsib⁹ ⁊ exactionibus ⁊ procurationib⁹ Titu. XX
Capitula
Romana I
Exigit II
Felicis III
Quãq̃ IIII
Perpetuo V
Consecratione ecclesie vel altaris Titu. XXI
Capitulũ vnicũ
Si ecclesiam
Reliquijs et veneratione sanctorũ Ti. XXII
Capitulũ vnicũ
Gloriosus
Immunitate ecclesiarum Titulus XXIII
Capitula
Quia nõnulli I
Decet II
Clericis III
Quoniam IIII
Eos qui V
Ne clerici vl monachi ⁊c. Titulus XXIIII
Capitula
Statutum I
Ut periculosa II
Episcopus III

Finis tertij

Diuisio

Clerici. Duo membra distinguit. Secundũ membrũ ꝓsequit. ibi: Si aũt Jo. an. Et emanauit ad declarationẽ ⁊ approbationem eorũ que de quadã equitate dicebat Hosti. s. de sen. excõ. perpendim⁹. in summa. eo. ti. §. quis possit. ver. quid. et dicebat bonũ eẽ si papa hoc determinaret ⁊ tẽpora limitaret.

Incipit liber Tertius De vita ⁊ honestate clericorum. Bonifacius octauus. Clericus ioculator anno vel tertio monitus non desistẽs ipso iure perdit priuilegium clericale. Johãnes andree. Capitulum. I

a Dignitati. Nota

Clerici q̃ clerical' ordinis dignitati nõ modicũ detrahẽtes: seu ioculatores seu goliardos faciũt: aut bufones: si ꝑ ãnũ artẽ illã ignorãtia ⁊ c. contingit. ij. f Ignominiosam. ff. de his q̃ no. infa. l. ij. §. ignominiose. ⁊ §. fi. cũ ergo talib⁹ ignominiosis artib⁹ clerici intendere non debeãt: vt mimis ioculatoribus ⁊ histrionibus. s. eo. clerici. j. responso. (xxxiij. dist. p̃sbyteri. de cõse. di. v. non oportet. j. C. de epis. ⁊ cleri. auc̃. interdicim⁹ Archidia.) multo minus ea exercere debẽt: ad hoc. xliiij. dist. nõ liceat. vbi dicit ꝙ nõ licet clerico tabernã ingredi: multominus tenere vtilitas ergo vite tales non patit̃ priuilegio gaudere. C. de adulte. que adulterium in fi. s. d̃ aposta. c. j. xlvj. dist. clericum scurrilem. ne cleri. vel mona. c. ij.

a Dignitati. Nota

Ad. Joculator

Ad.

Ad.

c Goliardos. vulgare gallicorũ. (a gula forte sic dicti: solent eñ esse gulosi ⁊ leccatores. Jo. an.)

d Bufones. vulgare tuscorũ: (canõ tales vocat histriones. iiij. q. j. c. j. de conse. di. ij. ꝑ dilectione. ⁊ vnde sumpserit originem illud nomen ponit Valerius. li. ij. c. j. circa medium. ver. verum. ⁊ vide ꝙ dixi. s. e. clerici in prin. al's bufo idem est ꝙ rana terrestris. Joh. andree.)

Bufones

Valerius

e Annũ. ad h. j. de here. cum cõtumacia. s. de regula. statuim⁹ in auc̃. de sanc. epis. §. interdicimus. coll. ix. ⁊ h̃ est ius nouũ: cũ alias nisi monitione trina p̃missa fuerint incorrigibiles inueuti: non ꝑdant priuilegiũ clericale: vt. s. de sen. excõ. in audientia. ⁊ c. contingit. ij.

Ad.

Ad.

n

a ¶ Brenitor. Nota infra annũ dici breue tps: post annũ longũ vel vetus. ad ℔. xxxv. q. viij. c. j. vbi de hoc t. ℣. de ver. sig. q̃d p̃ nouale. b ¶ Bonifi. ℔ de verb. iure: sed p̃ quẽ monebunt? Dic q̃ p̃ suũ p̃latũ vel iudicẽ: vt. ℣. de sen. excõ. in audientia. ibi ſi a p̃latis suis. t. c. cõtingit. ij. ibi. ſi a te ter/cio. c ¶ Care/ant. repete ipſo iure. d ¶ Omni. hoc dicit q̃ multiplex est clericoꝝ p̃uilegi/um: quod dic vt dixi. ℣. de biga. altercatiõis. vbi est idẽ verbum.

Ad. (Nũ nõ tenent imunitatẽ cano/nis licet etiã sint in sacris ſm Archi. alle. q̃ lra in distinere loquit. t q̃ illi plus pec/cãt. v. q. vj. pbr. clerici. xi. di. ho. de iurelur. cũ q̃dã. Sed Johannes mo. hic cõtra di/cens cõstitutos in sacris nõ pdere p̃uilegiũ licet plus peccent. non eim desinũt esse clerici t clericaliter viuere tenenẽ ꝓpter characterem impreſſum: alle. ℣. qui clerici. vel vouen. c. j. er. ij. et. ℣. de clerici. coniuga. sane. ij. prima placet Johan. an.)

Diuisio

¶ Clerici. ¶ Prima ps reſeruat clericis cõiugatis duo p̃uilegia cuꝝ certa moderatione. Secũdũ. ibi: Et cum. Scda reliqua tollit. t etiã pdicta duo ſi moderatio non seruet. ibi: etiã pdicta duo ſi moderatio non ſeruẽt.

Additio

In ceteris. (Cõquerit Jo. mo. q̃ olim in clericis cõiugatis regula erat p̃ foro eccleſiaſtico. exceptiones p̃ ſecularꝝ vt in mercatoribꝰ. ℣. c. ex pte. de vi. t ho. cleri. c. ſi. hic vero cõuertit. dici põt q̃ querele t ſcandala ſeculariũ p̃incipũ fuerũt cã iuſta huiꝰ cõuerſionis. gra/uanẽ eim q̃ clerici cõiugati imunitatibꝰ gaudeãt. quibꝰ nõ cõiugati. Jo. an.) Et fuit tracta de fine cuiuſdã ex/trauagantis que incipiebat: Ad quoꝝdã. Et emana/uit ad declarationẽ eoꝝ q̃ no. xxiij. di. clerici. in. j. glo. t co. ti. Jo. an. e ¶ Vnicis. q̃ ſi bigami eſſent omni p̃uilegio clericali exuti eſſent nec poſſunt etiã portare tonſurã. ℣. c. ij. de biga. altercationis. f ¶ Virgini/bus. ſecus ſi cũ coꝝpriis (etiã quas credebãt virgines vt no. xxxij. di. nemo. Jo. an.) vel viduis cõtraxiſſent: t eas cognouiſſent: vt. xxxiiij. di. valentino. t rationem quare virginitas in mulieribꝰ requirat quo ad hoc po tius q̃ in viro. quare de bigamis debitũ. in glo. pe.

Quare tex. dicat cum vnica

Rõ q̃re vir ginitas re/quirat in mulliere q̃ ad p̃tractũ clerici poti us q̃ in vi ro

g ¶ Cõtraxerũt. No. p opinionẽ Hug. et Hoſtl. q̃ muller debeat esse deſpõſata in virginitate: vnde ſi p̃/mo deflorauit q̃s mulierẽ t poſtea cũ illa cõtraxit: non videt q̃ p̃mouerí poſſit ad hoc. xxx. q. v. qualis. vbi ꝺ hoc. t. xxxij. di. nemo. Preterea carnis cõmixtio cõfoꝝ/mitatẽ deſignat humane diuinitatis nature q̃ p̃ incarna/tionis myſterũ fuit in vtero virginali cõtracta: opoꝝ/tet ergo q̃ conſũmatio q̃ illud deſignat fuerit facta in vtero virginali: q̃ ſi ante illã cõtraxit eſſe nõ põt: t bñ facit ad hoc. xxxiij. di. maritũ. Sz contrariũ credo ſm Tan. et Hoſt. q̃ ℣ no. in ſũma huiꝰ tit. de biga. §. Item

Ad. q̃d ſi q̃s. licet Ber. cõtrariũ no. de cle. cõiu. ſane. (t ibi plenius ſcripſi ſup vl. glo. rõnes quas induxit Hoſtl. Jo. an.) t Bar. in. i. queſtiõe dñicali q̃ incipit. alicꝰ cognouit vxinẽ: et Ber. ℣. de biga. debitũ. in glo. vltiũ q̃ nõ diuiſit carnẽ ſuã in plures vt ibi: tũ q̃ ſequẽs mrimoniũ fingit pceſſiſſe: vt. ℣. q̃ filij ſint legitimi. tãta. (quõ hãc rõnem Ad. Hoſtl. ipugnat ibi dixi in glo. p hãc. h ¶ Veſtes. xxj. q. iij. ois lacrãta. t p totã queſtionẽ. t ℣. de vi. t hone. cle. clerici.

i ¶ Canonis. xvij. q. iij. ſi q̃s ſuaderet.

k ¶ Clericalis. huic ℊ fauori clericus renũciare nõ põt: de ſen. ex cõ. cõtingit. ℣. de fo. cõpe. ſi dilgẽ/ti. Sz nunq̃d talis clericus ſi habebat reſcriptuz ad vacaturã an/teq̃ cõtraheret: mortua tali vxo/re ſi poſtea vacat illa p̃benda põt illã petere? Termina/uit Barth. bri. x. in p̃ncipio queſtionũ ſuaꝝ queſtiõe q̃ incipit: q̃dã impetrauit (t eſt nona dñicalis) q̃ non: q̃ Ad. cõtrahendo mrimoniũ renũciauit p ipm facũ: (et ſa/cro renũciat q̃s iuri ſuo. de his q̃ ſi. a ma. par. ca. c. ex ore. C. de iure do. impe. l. ij.) t animũ depoſuit: (quaſi diceret habuit p derelicto. ff. p derelic. l. j. t vltl. Joh. an.) t hoc eſt verũ. Nã tũc etiã pdidiſſet ius in re: mul/toꝝtius ℊ ad rem: ſm ea q̃ no. ℣. c. j. ad hoc ℣. de con/ceſ. ꝑben. c. vl. t in Cle. de reſcrip. gratie. Itẽ cõtrahen/du voluit ꝑpetuo adherere vxori. xxij. q. ij. ſoler. ℣. de cõdi. appo. c. vltl. t eligẽdo alterũ de cõtrariis alteri re/nũciauit. ℣. c. ij. de poſtu. c. vno. de elec. vt quis duas. ad ℔ J. eo. c. vbi dicit in ceteris tc. l ¶ Cõcilij. ℣. de fo. cõpe. c. ij. qõ habeẽ p̃ palea. xj. q. j. c. ij. Jo. an.

m ¶ Declaramus. ex hoc t ſuperioribus no. appro/batã opinionẽ Johan. (ſi Johã. intellexiſſet q̃ gaude/ret oibus p̃uilegiis. partim approbat eius opi. t pa/rim reprobat in §. in ceteris. Triplicẽ ergo opi. in ho/no. t media hic approbat: q̃ in omnibꝰ gaudeat ince/dens vt clericus. t hoc placuit Guil. in Spe. e. ti. poſt/p̃incl. Secũda q̃ in nullo. Tertia q̃ in quibuſdã Jo/han. an.) no. xxiij. diſt. clerici. et reprobatã opinionem Bartho. bri. xiẽ. ibi no. qui dicebat q̃ clericus p̃iuga/tus in nullo poterat p̃uilegio gaudere q̃cunq̃ in habitu t tonſura incederet. quomodo ergo reſpondebi/tur ad decreta. ℣. c. Johan. Triplex eſt ſolutio. Prima eſt q̃ ex ſola delatione tõſure ſine habitu (ſupple t ecõ/uerſo nõ retinet p̃uilegiũ.) Vel ibi cũ vidua vel coꝝ/pra contraxerat vel aliã vxorẽ habuerat. vel quia hoc eſt diuinare. die tertio t verius q̃ de alio p̃uilegio lo/quit: t ſic cõcordat: vt. ℣. co. §. in ceteris autem. Ad.

n ¶ Coniugatos. deferentes tonſuram vel habitum: vt. ℣. dicit. o ¶ Denegatur ℣. de regu. iur. cum quid vna. cum ſuis cõcordantijs. ibi vide de hoc Jo. an.

p ¶ Ceteris. vt in p̃uilegio qõ habent ne vexentẽ ex actionibus vel collectis. C. de epiſco. et clerl. l. ij. §. de vl. t hone. cleri. c. vltl. Joh. an.

Diuisio

a Premissis. priuilegio seꝝ canonis Inno. et priuilegio cõcilij Parisiensis. Joh. an. b Clericall. ꝛ sic intelligaꝫ decre. ē. c. Joh. an. Onsuetudinē. Primo recitat ꝓsuetudinē quã reprobat. Scõo statuit. ibi: Statuim⁹. Tertio penã appo/nit a qua duos casus excipit. ibi Qui vero. Vltimo progat. ibi: Distributionib⁹ Et ꝑhac hui⁹ decre. dicrũ in fine. p decre. ē. de ꝑben. lz. Jo. an. c Distributiones. ē. de ꝑbẽ. licet. d Manualia. vt. ē. de ver. sig. olim. e Victualia. ē. de cetero. f Presentes. ḋ eĩ ꝑdest ꝑ/sentia in loco ex quo diuinis nõ adsunt ꝓpter q̃ sunt beneficia cõstituta. g Imprimis. licet igit ex cõsuetudine corpus ꝑbende deberi possit absentibus. qui diuinis nõ intersunt ē. de pstit. cũ omnes. secus in distributionib⁹ q̃/tidianis: vt hic. h Ipsaruꝫ. cathedraliũ vel collegiatarũ. i

mittitur tonsuram vel vestes deferant clericales: etiam in a premissis eos gaudere nolu/b mus priuilegio clericali.

De clericis non residentibus in ecclesia vel prebẽda. Bonifacius. viij.

Distributiones quotidiane solum ꝑsentibus qui interfuerint diuinis dari debent ꝓsuetudine non obstante. Et qui aliter illas receperũt non faciunt illas suas: ꝑ idem de distributionibus que dantur ꝓ anniuersarijs defunctorum. Jo. an. ca. I

Onsuetudinem q̃ in quibusdaꝫ partib⁹ inoleuit: qua canonici ꝛ alij bñficiati: seu clericici cathedraliũ ꝛ aliarũ c collegiatarũ ecclesiarũ distributiones quotidianas (que d manualia beneficia seu e victualia nuncupantur: ꝛ tãtum residentibus tribuunt) qualitercũq; in ciuitatibus seu alijs locis in quibus ipse f cõsistũt ecclesie sint ꝑsentes: licet diuinis officijs nõ interfint: ex integro participant: ac si cõtinue ipsis ecclesijs in eisdem officijs deseruirẽt: pe g nitus improbãtes. Statuimus. vt distributiões ipe quotidiane in q̃buscunq; rebus consistant canonicis ac alijs bñficiatis ꝛ clericis ec/h clesiarũ ipaꝝ: q̃ eisdem offi/i cijs in ipis ecclijs affuerint tribuant iuxta eccle cuiusli/k bet ordinationez rõnabilem tã factã seu etiã faciendam. Qui vero aliter de distri l butionibus ipsis quicq̃ re/ceperit exceptis illis q̃s infirmitas seu iusta et rõnabilis corporalis necessitas: aut eui m dens ecclesie vtilitas excusa/ret) reꝝ sic receptarũ dñium non acquirat: nec faciat eas n suas: imo ad oĩa restituti/onẽ q̃ cõtra hmõi nostrã con o stitutionem receperit teneaꝫ.

Affuerint. No. q̃ si quis impetrat q̃ in absentia ꝓpiat ꝓuentus suos ac si ꝑsens esset: disp̃satio hec facit cũ reputari ꝑ ꝑsente: sed nõ ꝑ in/teressente diuinis officijs. (hoc nõ aduertit Berũ. ē. c. cũ dilectus. in glo. ij. Jrẽ Hostl. in decre. ad liberandũ ō lude. Jo. an.) sed si ꝑsens esset ꝛ officijs nõ interesset has distributiones nõ ꝓperet: vt hic. g nec disp̃satio/nis vigore percipit: sed si diceret in gratia q̃ reciperet ac si ꝑsens esset: ꝛ diuinis officijs interesset: tunc secus rõne ꝓdicta. sit igit impetrãs in hoc cautus vt ꝭm hãc Ad. formã imperret si põt. (nõ tñ memini vidisse talẽ formã ab aplica sede manasse. si tñ daret tunc haberem⁹ quartũ casum exceptũ. scz q̃n ꝑ apostolicũ priuilegiuꝫ illa ꝓperet. Existẽs tñ in scrutinio pape illas nõ ꝓpit: vt no. ē. eo. cũ dilect⁹. fruct⁹ tñ ꝑbende ꝓpiũr vt ibi. Et ḋs intelligaꝫ esse in scrutinio pape z quid de illo ḋ residet cũ cardinali. dixi post Hostl. sup ver. circa nos. ꝛ sup glo. vl. q̃ hic ponit Archidia. Jo. an.)

k Ordinatione: vrpura q̃ tm̃ deꝫ ei qui interereꝫ: in missa: ꝛ tm̃ ei ḋ interereꝫ in matutino: ꝛ sic de singu/Ad. lis horis. (vide q̃ no. in Cle. vt hi qui. de era. ꝛ quali. in glo. no. ꝛ de rell. c. j. in fi. Joh. an.) l Infirmi/tas. q̃ a celebratione diuinoꝝ excusat: vt. ē. de ꝑben. si/gnificarũ. als clerici ad oẽs horas teneaꝫ: qõ dic. vt. ē. de celebra. misꝭ. c. j. m Utilitas. hec duo solent di/spensationẽ inducere. ē. de ꝑben. expositi. Et signaꝫ hinc ē. ē. e. ij. de elec. cuz non deceat. vbi illi ꝓsequunt vtilitatẽ ecclesie ꝛ distributiones nõ ꝓcipiunt. Sol. ca/nonici nõ tenent eas talib⁹ cõcedere vt ibi: tñ si cõce/serint illi nõ tenent ad restitutionẽ vt hic. Alij dicunt ꝭ loqui in ꝑsen/tib⁹ illud in ad/sentib⁹ vt ꝑsen/tes ḋ ꝓsequunt vtilitatẽ ecclesie distributiões p/cipiãt: absentes nõ vt ibi primũ credo. (Archiõ. dicit hunc loqui in ecclesijs q̃bus est cõsuetudo q̃ absentes ista p/cipiãt: q̃ tolerat in casibus ꝭ ex/ꝑssis. ꝓterriũ in ecclesijs in q̃bus nõ est talis consuetudo. Si in/telligit de absente a diuinis põt cõuenire lr̃e als non Jo. an.) Ad.

n Suas. de his q̃ nõ põt fieri clemosyna: dic vt no. xlij. q. v. in sũma. ꝛ ē. de decl. ex transmiss. Quid si illi q̃ rũ lucro ꝓdicta cedebãt remittãt nũq̃d est canoni/cus absolut⁹? sa/tis videt q̃ sic. instit. de re. di. ꝭ. ꝑ traditionẽ. cũ Questio

hic nõ sit additũ remissionẽ nõ ꝓdesse: vt. ē. de rescip. statutũ. ꝭ. antepe. ꝛ ꝭ. de censi. exigit in fi. (Archi. dicit q̃ fortẽ cõtrariũ est verũ: nã ex quo nõ põt illas recipe vt hic. nullo modo sue fieri poterũt ḋn ad restitutionẽ teneaꝫ cũ illa recipiat ꝑ mentẽ ꝛ ꝓhibitionẽ hui⁹ cõ/stitutiõis. Jo. an.) o Receꝑit. Dicũt q̃dã etiã in ꝓteritũ: vt sic ꝓstitutio ista ꝓterita cõp̃hẽdat: maxime cũ videaꝫ ius antiquũ. ē. de ꝑbẽ. lz. Sed ꝑriũ credo. Jdẽ Archi. tñ ex eo q̃. ē. dixit statuim⁹. tñ ex eo q̃ dicit hic cõtra hãc nostrã cõstitutionẽ ꝛc. Sz q̃ ante hãc cõstitutionẽ receꝑit: ꝑ hãc ꝓstitutionẽ nõ receꝑit: q̃ pena legẽ ex tpe legis. xxxij. q. iij. dixit Sara. ꝓterea licet statutũ esset has distributiões solũ his q̃ diuinis interfunt officijs dari: nõ tñ erat exp̃sse statutũ ꝓsuetudinẽ ꝑriã nõ valere. Jrẽ nec pena addita: qõ facit ꝓstitutio hec: lz ḋ dicas ō ecclesijs q̃ nõ habẽt aliquo mõ distinctas ꝑbẽdas: lz tm̃ singulis diebꝫ dãt cuilibet ꝑ victu/tor libre panis: tor mẽsure vini: ꝛ sic ō singulis. Credo q̃ de illis nõ loquat decre. cũ ille port⁹ sint ꝑbẽde q̃ distributiões: als esset canonia siue ꝑbẽda in talibus ecclesijs: qõ esse nõ deber. (Unde dicit Archi. fm Bonagulda curiã tenere q̃ litrere impetrate sup habẽdis distributionib⁹ nõ extẽdunt ad illa. Jo. an.). j. q. iij. si quis. ē. de ꝑbẽ. relatũ. ꝛ hoc optime ꝓbat iudicio meo decreta. de ver. signi. olim. certum eĩ est q̃ quotidiane Ad.

distributiões nõ dant absentib⁹ etiã in theologia studentibus: vel priuilegiati vt in pdicta decre. lx. ꝛ tñ in talib⁹ ecclesijs dant tales priuilegiatis absentes: vt in pdi. decre. olim. q verus est decre. intellecꝰ. alias nulla esset ibi decre. rõ: nisi qꝫ ita placuit pape: (vel dicꝫ vt ibi dixi sup. j. glo. q plus placet. s. q intelligãt de presenti cui obstãt dat statutũ resident⁹ ordinum. vel his silꝫ. Jo. an.) ꝛ ad hoc facit qõ no. Ber. in pdicta decre. licet de pbẽ. pl⁹ dicto q in eccl⁹ijs in quib⁹ sũt distinctę pbẽde. ꝛ postea est mẽsa cõis grossa: et postea distributiones: solum in his distributionibus: ꝛ nõ in illa mensa grossa locũ habeat hec decre. ꝛ ita fuit cõsultũ in eccl⁹ia Bonoñ. (ꝛ ergo tenendũ q priuilegiati sup percipiendis fructibus. vt nunc studentes Bononie virtute p⁹ uilegij qõ facit illos censeri residentes: torum illud percipiẽt q perꝑet in eccl⁹ia residẽdo non interessendo horis. ꝛ facit quod no. s. in glo. no. q Joh. an.) ꝛ ꝛ sonat verbũ quotidiane. ꝛ. s. dũ dixit: que tñ residentibus ꝛc. Sed quid dices ordinatio est in eccl⁹ia q vadit ad talem horã tantũ habebit ꝛc. vadit canonicus ad horam principaliter p denarios: nunquid simoniam cõmittit: videt q sic. arg. ꝺ simo. suam nobis. ꝛ. c. sicut p certo. Contra. s. de pben. significatũ. Solu. dic fm Hostl. qui hoc no. de verbo. sig. olim. q tales non committũt veram simoniã: cũ nulla expressa pacto intercedat: peccant tamen graviter ꝛ mentaliter simoniã committunt ꝛ p penitentiã satisfaciunt. s. ꝺ simo. tua nos. ꝛ. c. vl. a

Ad. dixi sup. j. glo. q

Ad. Ad.

Quesꝛ o

¶ De distributionib⁹ etiaꝫ p defunctoꝝ anniuersarijs largiẽdis: idẽ decernim⁹ ob seruandũ. De prebendis et dignitatibus. ¶ Iemẽs. iij. Ad pñtationẽ religiosoꝝ etiã exemptoꝝ nõ debent in ecclesijs ipsoꝝ rectores instituiꝫ nisi primo tñ eisdẽ assignet: vnde incũbẽtia onera subire possint ꝛ congrue sustentari: nec valet contraria cõsuetudo. Jo. an. ca. I

a

Suscepti regiminis cura sollicitat vt vtilitatibus subiectorum in illis pcipue per quas animaꝝ saluti cõsulit: nũc nouoꝝ editione iuriũ: nũc antiquoꝝ innouatione: sollicite puidere curem⁹. ¶ Sane fuit olim perse. apo. puide constitutũ: vt diocesani locoꝝ: ad pñsentati onẽ religiosoꝝ nullũ ad aliquã ecclesiã recipiãt: nisi tantũ ei de puẽtib⁹ ipsius ecclesie cõtã eis fuerit assignatũ: vñ iura episcopalia possint soluere: ꝛ congruã sustentationẽ habere. ¶ Verum sicut nobis querela multoꝝ frequẽs insinuat: religiosi exempti de puentib⁹ parochialiũ ecclesiarũ in quibus ius obtinẽt patronat⁹: seu rectorum pñsentatio ptinet ad eosdẽ: tantũ pcipiũt annuatim q rectores ecclesiarũ ipsarũ non possunt de residuo commode sustentari: ꝛ episcopalia iura persoluere: ac alia incumbentia eis onera supportare: propter qõ sepe contingit q non inueniunt⁹ persone idonee: que huiusmodi ecclesias velint recipere. Sicq; frequẽter minus idoneis cõferuntur ex quo pericula imminent animarum. ¶ Nos itaq; volentes super hoc salubre remedium adhibere: presenti decreto statuimus ꝛ mandamus constitutionem huiusmodi quo ad oẽs patronos ecclesiarũ: religiosos tam exemptos q̃ non exemptos et alios inuiolabiliter obseruari: consuetudine contraria nõ obstante. I dem. Ecclesiarum beneficia vacãtia in curia alius q̃ papa cõ

a largiẽdis: idẽ decernim⁹ ob seruandũ. De prebendis et dignitatibus. ¶ Iemẽs. iij. Ad pñtationẽ religiosoꝝ etiã exemptoꝝ nõ debent in ecclesijs ipsoꝝ rectores instituiꝫ nisi primo tñ eisdẽ assignet: vnde incũbẽtia onera subire possint ꝛ congrue sustentari: nec valet contraria cõsuetudo. Jo. an. ca. I

b cipue per quas animaꝝ saluti cõsulit: nũc nouoꝝ editione iuriũ: nũc antiquoꝝ innouatione: sollicite puidere curem⁹. ¶ Sane fuit olim perse. apo. puide constitutũ: vt diocesani locoꝝ: ad pñsentati onẽ religiosoꝝ nullũ ad aliquã ecclesiã recipiãt: nisi tantũ ei de puẽtib⁹ ipsius ecclesie cõtã eis fuerit assignatũ: vñ iura episcopalia possint soluere: ꝛ congruã sustentationẽ habere. ¶ Verum sicut nobis querela multoꝝ frequẽs insinuat: religiosi exempti de puentib⁹ parochialiũ ecclesiarũ in quibus ius obtinẽt patronat⁹: seu rectorum pñsentatio ptinet ad eosdẽ: tantũ pcipiũt annuatim q rectores ecclesiarũ ipsarũ non possunt de residuo commode sustentari: ꝛ episcopalia iura persoluere: ac alia incumbentia eis onera supportare: propter qõ sepe contingit q non inueniunt⁹ persone idonee: que huiusmodi ecclesias velint recipere. Sicq; frequẽter minus idoneis cõferuntur ex quo pericula imminent animarum. ¶ Nos itaq; volentes super hoc salubre remedium adhibere: presenti decreto statuimus ꝛ mandamus constitutionem huiusmodi quo ad oẽs patronos ecclesiarũ: religiosos tam exemptos q̃ non exemptos et alios inuiolabiliter obseruari: consuetudine contraria nõ obstante. I dem. Ecclesiarum beneficia vacãtia in curia alius q̃ papa cõ

c Innouatione. nũc antiquoꝝ declaratione. s. in

d Antimarũ. s. e. ll. de cõstl. c. ij. ℣. de sepul. e. j.

Diuisio

Suscepti. Diuidit in quatuoꝝ ptes. In pma aregat. In secũda antiquã cõstitutionem recitat. In tertia ipsius iuris trãsgressiones. In quarta ponit renouationẽ ꝛ extẽsionẽ ipsius: ꝛ cõtrariã psuetudinẽ dãnat. Secũda. ibi: Sane. Tertia. ibi: Verũ. Quarta. ibi: ¶ Nos itaq; Jo. an.

e Innouatione. nũc antiquoꝝ declaratione. s. in

f pemloꝝ huiꝰ libri ad fl. exordij. d

g Exempti. ecclia tñ cuꝫ pupillo nõ erat ibi exempta. (Idez Joh. mo. ꝛ Archidi.) alias nõ intromitteret se eps. s. de priuil. qm. ꝛ. d sup. nepla. sicut hodie fiet⁹ vt in Cle. c. ti. qꝫ regulares.

h Sustẽta/rl. forte dimittebãt ãrtã ãrte. s. septẽdecimã decimarũ. s. e. ti. extirpãde. in prin. nolebãt q eis generarent poda/gre. de pse. di. v. legim⁹ quosdã. notauerũt autẽ Lan. ꝛ Hos. et Ber. (Idẽ Jn/no. ꝛ Host. Sz Archi. hic repẽdit dicens q decere. sicut. loquit

i cumbentia eis onera supportare: propter qõ sepe contingit q non inueniunt⁹ persone idonee: que huiusmodi ecclesias velint recipere. Sicq; frequẽter minus idoneis cõferuntur ex quo pericula imminent animarum. ¶ Nos itaq; volentes super hoc salubre remedium adhibere: presenti decreto statuimus ꝛ mandamus constitutionem huiusmodi quo ad oẽs patronos ecclesiarũ: religiosos tam exemptos q̃ non exemptos et alios inuiolabiliter obseruari: consuetudine contraria nõ obstante. I dem. Ecclesiarum beneficia vacãtia in curia alius q̃ papa cõ

k minent animarum. ¶ Nos itaq; volentes super hoc salubre remedium adhibere: presenti decreto statuimus ꝛ mandamus constitutionem huiusmodi quo ad oẽs patronos ecclesiarũ: religiosos tam exemptos q̃ non exemptos et alios inuiolabiliter obseruari: consuetudine contraria nõ obstante. I dem. Ecclesiarum beneficia vacãtia in curia alius q̃ papa cõ

l Onera. hospitũ receptiõis: nũciorũ apo. se. ꝛ sl.

m Cõsuetudine cũ eiꝰ in qnio/

¶ Religiosoꝝ. de monachis statutũ fuerat. s. e. de monachis. de alijs religiosis eadẽ rõne: idẽ dicebam⁹ p decre. s. e. auaricie. ꝛ. c. in lateran. e ¶ Assignatũ. qõ p eos diminui aut geri vel diminui nõ poterit: dicit Archi. s. e. auaricie. et habent circa hec puidere diocesani etiã q̃ ad exemptos: vt in Cle. de sup. neg. pla. quia regulares. f ¶ Solu/tere. hospitalitatẽ tenere: vt in pdi. decre. ꝺ monachis. ꝛ dic vt ibi et. xxxj. q. j. c. j.

k Animarũ. quaꝝ regimẽ est ars artiũ. s. de cra. ꝛ qualꝰ. cũ sit. est enim aia pciosioꝛ corpe. xij. q. j. pcipim⁹.

l Allos. clericos (patronos. s. de q̃bus hic loquit fm Arch. p decre. statim alle. hic añ intelligit de habẽtib⁹ ius instituẽdi. ſz salua pace nõ adaptat ſre nisi dicat p eos fieri pñtatio solũ ad curã ppli de tã instituto p ipos ad regimẽ eccle: vt scripsi de pbẽ. de monachis sup fl. ij. glo. Jo. an.) intelligo: q̃ taliter nihil percipiunt. s. de iurepa. ꝛ sic etiã intelligit. s. co. ti. extirpãde in prin.

dus sit periculosa: vt. ē. pbatū est: ḡ extirpāda. ē. e. extirpāde. de cōsue. c. vlti. ⁊ de hoc ibi plene. Jo. an.

Sūmaria

Jcet. Dixit Clericus q̄ scdo anno pontifica/ tus Clemētis emanauit hoc capl'm. ⁊ simul cum hac decre. legere soleo decre. sequentem ⁊ decre. si apostolica. que hāc restringūt: ⁊ de cre. presenet que hanc exponit vt patet in glo. Jo han. and. Facit

Diuisio

tria. Primo recitat antiquā consuetudinem. Secūda. ibi: Nos itaq̄. illā approbat et inhibet. Tertia. ibi: Nos ēm. decernit. Jo han. an.

a Dignitatū. Quid de ēpis/ bus nūquid cō/

Additio

phēdunt hac cōstitutione. (Clericl. pp. ē. pxi. ⁊ nullt q̄ sic ꝓprer verbuz ecclesias q̄ hic ponit. q̄ cathedrales cō/ phēdit. ē. ō ver. signi. cū clerici. Joh. an.) satis videt q̄ non q̄ ea q̄ specialia non ea sunt digna: nisi specialiter non/ tenē negligera intelligūt. ff. de iur. itez apud. §. hoc dictū. j. e. ti. q̄uis j. de sen. ex cō. quia periculosum. cum si. ⁊ facit. ē. de. pcu. c. vl. ⁊ q̄ ibi dixi. ē. de fil. pshy. c. j. est ēm nō dignitas sed dignitatū cul/

Ad.

men. ē. eo. venerabilis. ⁊. c. cū olim. ⁊ ꝫ seruat curia (facit Clemē. de renū. c. vno. ⁊ dicit Bar. j. c. pxi. hoc ꝓbari p ſram ibi cōferre valeant. de episcopatib⁹ ēm nō sic loquerē ⁊ dicit q̄ Nicolaus. iij. sic interp̄tatus est in ecclesia Bracharen. Jo. an.) que reseruationes in his

Ad.

cū vacant facere cōsueuit: q̄ō ertā interdū in abbatijs facit. (no. Joh. mo. de here. inquisitiones q̄ declarari vt dix appellatiōe dignitatis abbatiā nō cōtineri. fa. xvj. q. vij. si quis deinceps. Et ſm hoc dicit Archidia. idez de p̄latis quos p̄ principaliter regunt monasteria. sicut sunt p̄latus de bosco. ⁊ sancti Johānis in monte: in quibus eadem est ratio: nec p̄ variationē minus ius immutat. sed ꝫtū p̄ciplo curia hoc nō recipit. Joh. an.) ⁊ sic p istam cōphendant solū pulsa p cōcil'. Laterā. nō per generale. ē. de elec. ne p defectu. ad hoc. ē. de concel. pben. dilectus. b Pertinere. xxij. dist. omnes. ⁊ vide q̄ō dix. ē. eo. lib. de elec. ꝫ. Joh. an. c Vacaturis. quod alius nō potest. vt ē. de concel. pben. c. ij. etiam legatus de latere pape: vt j. eo. titu. fillius. T. d Apud sedem. que dicantur

ferre non potest: q̄ō si fecerit irrita est collatio. Joh. an. ca. II

a Jcet ecclesiarū ꝓsonatuū: dignitatum aliorūq̄ beneficiorū ecclesiasticorum plenaria dispositio b ad romanū nosca' pōtificē p tinere: ita q̄ nō solū ipsa cuz vacāt potest de iure cōferre: verūetiā ius in ipsis tribue/ c revacaturis: collationē tū ecclesiarū: ꝓsonatuuz: dignitatū ⁊ beneficiorū apud sedem apostolicā vacantiū: specialius ceteris antiqua cōsuetudo romanis pōtificib⁹ reseruauit. Nos itaq̄ laudabilē reputātes hmōi cōsuetudinē: ⁊ eam auctoritate apostolica approbātes: ac nihilominus volētes ipam inuiolabiliter obseruari: eadē au/ f ctoritate statuim⁹: vt ecclias dignitates: ꝓsonatus ⁊ bene g ficia que apud sedē ipsam de h inceps vacare contigerit: aliquis ꝓter romanū pontificem: quacūq̄ sup hoc sit auctoritate munitus: siue iure ordinarie potestatis: ipsoruz i electio prouisio seu collatio

apud sedem ipsam vacare dicet. j. eo. ꝓsenti.

e Consuetudo. patet ex facto. ē. de accu. accedens.

f Statuimus. sit ergo de speciali cōsuetudine tus cōmune: sic. ē. ō clāde. despon. cum inhibitio. ⁊ est si. ō fideius. q̄ quibusdā. de p̄bend. q̄ nonnullis. allegat ra/ mē ro. ec. cōsue/ tudo p iure. ē. ō cōstl. ex ītis.

g Sedē ip/ sam. non vacan/ tem als parochiales ecclesie con ferunt per illos ad quos collatio pertinet: q̄ō dic vt j. e. si apostolica.

h Vacare. an beneficiū dicat in curia vacare: cū duobus ibi super eo sibi collato litigantibus alter moritur: vel vterq̄: dic vt in Clemen. vt litt. pen. si duobus.

i Collatio. nil dixit de ꝓsentatione: vnde se/ quitur reperit re/ ceptum in curia. (Idem Jo. mo. dicit tamen Archidiaconus. q̄ papa illa reseruare potuisset si voluisset. Jo. an.) papam p hoc non conferre beneficia q̄ pertinent ad ꝓsentationem laicorum. Sed eadem ratione nō cōferret que pertinēt ad ꝓsentationē ecclesiarū vel monasteriorū vel monachorum. ē. c. pxi. p hac ptē facit j. eo. ti. cū in illis. §. cū autem. ad hoc. ē. de iurepa. cū dilectus. sed p litterā que supra dicit quacūq̄ auctoritate: ⁊ per id quod dicit pulsio. (⁊ q̄ ꝓsentatio patroni clerici habet vim electiōis vt no. Jnno. de iurepa. cum autē ſm Archid.) satis vident cō/ phendi pdicta. (cōphendant ertā illa que possent lai/ ci cōferre ex p̄iuilegio papali ſm Archidia.

Ad.

Ad.

k Expressa. No. vnū casuz in quo vacat prebēda in ecclesia: ⁊ ille ad quē spectat prima vacatura: nō cōsequit illam: alū habes j. de rerum pmu. c. vno. (adde q̄ō no. j. eo. q̄ sepe in vlti. glo. Jo. an.) l Conferre. infra mensem a die vacationis numerādū: ⁊ post illum possunt ea cōferre. q̄ō dic vt j. c. pxi.

Ad.

Taturum. Ponit cōstitutionē Clemē. cuius moderationem subdit. ibi: Vt hi. quā postea restringit. ibi: Tantūmodo. Do. m Statutuz. ē. c. pxi. n Curia. ⁊ sic idē est dicere in curia: q̄ō apud sedem apo. vt. ē. c. pxi. ⁊ q̄ ibi vacare dicant: videbis j. eo. ꝓsenti. o Moderandū. hoc arrationem respicit nō augmentum. ē. de verbo. sig. c. vlti. (Interdum

Diuisio

ponit p̄ gubernatione vt ibi dixi sup glo.pe. Jo.an.)
a Mensem. de huiusmodi cōputatione dicit .s.c. lib. vi elec. ꝯ sit. b Numerādū. Est ergo exp̄ssum istud tempus: non a tpe scientie sed vacationis curre: licet videat ꝓtra: de cōcel. ꝑben. quia diuersitates ad fi. s. de sup/plen. negligen. p̄la. licet. is em̄ q̄ nescit potestatez experiendi non habet. i. q. vj. bi duū. ff. ó calū. l. annus. z hoc tenuit hic Guil. Ad. (qui etiam dicebat q̄ nouo papa currebat a tē/pore electiōis vſq; in mancationis nō a tempore coronationis cum ex electione comperat illi plena iurisdictio. s. de elec. licet. z de facto patet q̄ ante cozonationē beneficia cōferr z q̄ꝯ si nō vult cōferre reseruat z quomodo scribat ante cozonationē et qualem bullam det no. in fi. huius lib. super data Johan. an.) Sed contrariū credo s̄m Bar. quia hoc statutū fuit in fauorem ecclesiarum ne contingeret beneficia diu vacare: non autē in odium summi pontificis negligentis: q; tunc nō nisi a tempore scientie curreret p̄scriptio: vt in cōtrariꝰ. Item per hanc reddit ad ius cōmune: extendenda est igitur vt de facili ad suam naturam redeat. xxxv. dist. ab exordio. ff. de pac. si vnus. p̄sertim vbi statuens cōtra se statuit. alias em̄ quare non sic exp̄ressisset a tempore scientie: de dec. ad audientiam. ad hoc ff. de regu. iur. cōtra eum qui. Vnū scias: licet istud tempus currat ignoranti: non tamē sedi vacanti quod satis probat ff. eo. si apostolica. si enīz ibi specialis est casus: ergo ipsius contrarium est regula. z est ratio: quia hoc reperimus exp̄ssum sed illud non. Et sic no. specialia in hoc casu. Primuz q̄ cū in alijs detur malus rēpus. s. de cōcel. ꝑben. c. ij. hic datur solum mensis. Secūdum q̄ istud tempus currit ignoranti. Tertiū q̄ nō fit cōputatio de momento ad momentum: sed dies vacationis nō cōputat in mēse: z hoc patet dum dicit a die ꝛc. z fi. s. de excep. pla. Ad. de restit. spo. frequens. (et Clemen. sicut appellationem de appel. z vide q̄ dixi de appel. pulda glo. pe. Johān.) Quartum q̄ cum alias cōmuniter potestas deferat ad superiorem: hic redit ad inferiorem: z hoc facit impossibilitas casus: ad hoc. s. de elec. licet in fi. z. s. c. li. z. e. ri. indemnitatib⁹ in fi. c Per seipsos. habebant episcopi ante cōstitutionē Clemētis ꝓcuratores in curia: qui statim cū vacabant beneficia conferebant illa: z sic ꝓueniebant papā: vnde motus Clemens ꝓmulgauit cōstitutionē. s. c. ꝓxi. demum. Gregorius q̄ Ad. multum ꝓtudicialis erat cōstitutio illa (q̄ paruit ex diutina vacatione ecclesie romane post obitum Clemētis. iij. s̄m Guil.) in cōcilio Lugdunēn. moderatus est eam. Sed ne adhuc exercerēt illas malicias. scilicet q̄ haberent ꝓcuratores in curia qui statim mense elapso illa conferrēt: idcirco hoc addidit: papa em̄ etiam post mēsem posset conferre: si vellet dūmodo ꝓuentus nō esset. s. c. ꝓxi. in ꝓin. Sz lra ista dicit p seipos. nūquid si ꝓsentes sunt q̄ alios cōferre poterūt: Dic q̄ per

a cto: demū post mensem a die
quo dignitates seu beneficia
b ipa vacauerint numerādum
ea conferre valeant. Tantū
c modo per seipsos vel ipsis
d agentibus in remotis: p su/os vicarios generales in eo/rum diocesibus existentes q̄
e bus id canonice sit commis/sum. onifacius octauus.

In beneficijs vel impetrationibus ad beneficia per ꝓuisionē vſq; ad certam summam pensio non debetur: p

alios cōferre nō poterunt: (z sic tria specialia no. s̄m Bar. z Archidia. sez q̄ possum p me q̄ nō possum p alium. Itē q̄ possum p aliū q̄ nō p me cū horū cōtrariū sit regulare. ff. de regu. iur. potest vbi de hoc. Item q̄ potestas cōferēdi redit nō libera sed onerata vt hic Ad. paret. Job. an.) nisi in casu q̄ sequit. potuit em̄ papa rei sue condictionē z modū apponere: z legem quā voluit xvij. q. ij. eleutherij⁹. ff. ó pactis traditionibus. ó cōdi. ap. verum. Johan. an.
d Remot. sic. s. de tempo. ordi. cū nullus. ·§· episcopo. z dixerunt quidā p hanc lrām q̄ ds extra suā diocesim existens beneficia cōferre non poterat: sed hoc est falsum (Idem Guil. et Bar.) licet in hoc casu posset cōcedi: z ꝓbabat hoc olim. s. de cōcel. ꝑben. post electionē in parte decisa. z hoc no. Johan. z Ber. s. de offi. lega. c. nouit.
e Id canonice. dicebāt olim quidā id sez vicaria: nā eo ipso q̄ vicarij⁹ generalis erat beneficia cōferre poterat: sed hoc est falsum: vt. s. de offi. vica. cū in generali. In talū ğ collatione p ordinariū facienda: requirit q̄ mensis elapsus sit: q̄ per seipsos cōferant: si p̄sentes sūt vel q̄ p generales vicarios nō speciales: z q̄ habeant speciale mādatū beneficia cōferēdi. z sic expone id sez beneficia cōferre. (Archidia. cuj⁹ dictum vt ruetus Ad. cōsulo ante factum post factum sto. glo. exponit: id est collatio beneficiorū sic in curia vacantiū. Adde quintū q̄ infra dioc. cōferant. Johan. an.)

Damus. Primo ponit regulā. Secundo in Dluisio
stanti. ibi: Et ideo. Tertia. ibi: Q̄ꝯ. decidit s̄m dictā instantiā duos casus. Quarta. ibi: Secus. cōtra instantiam alium casum subijcit s̄m Johan. mona. Joan. f Quis. fuit tracta de extrauagāti Jnno. iiij. breui respōso. z. c. licet in beneficijs. z emanauit ad declarationē eorū que no. Tan. et Berū. z moderni. s. de era. et qualit. accepimus in fi. de ꝑben. p illorū in ꝓin. Ber. z Cōpost. ó rescrip. capitulū sancte crucis. in glo. quia questiones. §· itē querit de hac forma. z §· sequē. (et per Jnno. et Hosti. de iurepa. cū dilectus. Jo. an.) Ad.
g Plenissima. s. de dona. cū dilecti in fi. s. de ver. signi. olim. (z vide q̄ ibi plene dixi sup vi. glo. Archi. Ad. remittit ad no. de cōsangui. z affi. q̄ dilecto Job. an.) ff. de ꝓstl. ꝓincl. būficiū. z debēt esse māsura. ff. de regu. iur. decet. cū suis cōcor. h Restringi. sic. s. eo. lib. de fil. ꝑsby. c. j. z. ij. (Vsq; ad certam. aliud puro cū papa scribit vt puldeat imperāti vsq; ad talē summā: aliud dū papa scribit vt puldeat ei de ꝑbenda tāti valoris vel summe: q̄ in primo casu poterit puldere de minori sed nō de maiori. in secūdo vero de maiori sed nō de minori: quia forma mādati est seruāda. ff. eo. cui de nō. Et cū istud vsq; ponit in litteris intelligo q̄ ventat ascensiue. quasi papa scribendo q̄ puldeat vsq; ad summā centū librarum: velit q̄ puldeat de summa a. lx. vsq; ad centum: sed non vltra id. s. eo. lib. de arbi. c. j. cū suis cōcor. (Archidi. alle. ff. de ver. obli. li.

·ℏ·si stipulãtl.ꝛ.l.inter stipulãtẽ.ff.dele.j.si seruꝰ lega/ tus·ℏ·q̃ ⁊ Jo.an. a Pẽsione. Papa videt mã/ dasse ei puideri de eo q̃ puidẽs p se nõ poterit retine re:sicut bñficia.(p q̃ ds lueritulat ⁊ obligat eccle et te/ Ad. neꝛ ad cõtinuã residẽtiã.ℏ.de cle.nõ resi.c.fi.sz p pẽsio nẽ non instituiat nec ad residẽtiã tenetur. xvj.q.j. possessiões. ⁊.q. vj.illud. cũ illa possit etiã laico concedi: vt ibi: Jo.an.)q̃ sz ibi sic liberalitas: ñ eñ est in collatio ne:sz in eo q̃ ma gis ista q̃ illi cõ ferrur: qõ dic vt ℏ.de pben. rela/ tũ. pbat ℏ. de instit.c.vi.⁊ licet in fauorem eiꝰ ℏ dictũ videat nõ tñ illi fauori re/ nũciat ppter in/ tentionẽ pape q̃ talis fuit:⁊ ppt formã mãdati q̃ seruãda est.ℏ.eo. ti.cui de non. b Alias.vt c.dist. palitũ.de auc. ⁊ vsupal.c. j.vbi õ ℏ p Ho stl.de testa. recꝛ/ sistl.ad ℏ de ver.sig.cũ tibi.immo etiã interdũ solũ ca Ad. thedralis cõpẽdit: vt de ver.sig.cũ clerici.(qõ ẽ spã/ le ppter periculũ qõ imminere põt ex plurio vt ibi dixit Jo.an.) c Jucludi.si.ℏ.de sen.excõ.q̃ piculosũ. ⁊ Ad. ℏ tenebat Cõpost.in supꝛadicta glo.(et facit. C. de aq̃ duc.l.eos.ll.xj. Jo.mo.⁊ Archi.ibi dꝛ q̃ habẽtes aq̃du cũ nõ arrẽpẽt mꝛices fistulos. Jo.an.) Sz Bern. et Lan.videbãt tenere ꝓriũ in pdicta decre.acceptmꝰ. in glo.pe.Sz fortꝛe bonũ habuerũt intellectũ si ad casuz decre.se retulerũt.s.in his q̃ primo erãt obligati puide re:obligauerat eñ se eps ordines cõferẽdo: vt.ℏ.c. cuz ẽm aplm ad fi. puidere vel in cathedrali vel alia: ſe igit ibi imperrare fuerũt ſe instituere:sz hic de ſis gꝛe loquꝛmur. vnde in ℏ casu p cõem formã in cathedrali vel alijs puidere tenebit ⁊ ste decre. illa loq̃t in suo casu: nec sit correcta p istã:ad ℏ.ℏ.e.ll.de elec.cũ expediat.

Questio d Extẽdit.Quid si mãdet sub hac forma nũq̃d in capellania vel mansionaria maioꝛis ecclie cathedralis poterit puideri:⁊ videt papa solũ canonicos:⁊ ipoꝛũ excepisse pbẽdas. ad ℏ.ℏ.c. vbi dicit ppt ipiꝰ honoꝛẽ. Ad. ad ℏ.ℏ.de rescrip.statutũ.⁊.ℏ.ô ver.sig.(Jdẽ Archi.q̃ refert sic pnũctatũ p archiepm Rauen.de mãdato pa pe in forma pauperꝝ. inducit etiã ad ℏ õ sen.excõ.c.vl. ·ℏ·adijcimꝰ. Jo.an.)cũ clerici. Satis credo cũ hec ſra sic indistincte loquat q̃ in nullo bñficio cathedralis ec clesie poterit puideri.nõ eñ dicit q̃ nõ includat cano/ nicatus eccie cathedralis:sz q̃ non includat eccla: q̃ nullũ ipius eccie bñficiũ includat:ad ℏ optime.ℏ.de p usi.p exemptionẽ.⁊.ℏ.j.rũso. Sz pone imperraui pui/ deri mihi in eccia sancti Petri bonoꝝ.nõ est alia san/ ci Petri eccia q̃ cathedralis. nunq̃d in ea puidebit Ad. mihi: videt ppter stilũ curie.(q̃ ptz e.ti.dudũ.j.⁊.ij. ⁊ c.cumana,⁊.c.sacrosctã.cũ si.Jo.an.) gratiã surrepti/ tiã:qꝛ in cathedralibꝰ eccijs nõ solet exprimi nomẽ sã cti:sz in inferioꝛibꝰ sic:q̃ credo nisi aliter p ĩras appa/ reret papã de cathedrali intellexisse p illud.c.

e Prouincie.in ℏ casu loquit decre.ℏ.e.ti.p illoꝝ: vñ non aduerte/ bãt q̃ decre. illã allegabãt: q̃ p ĩras q̃ꝰ puideꝛi mãdabat i ali qua eccia cluſtra tis põt puideri in cathedrali.cũ ibi archiepo de eccleſijs sue pui/ cle scribereꝛ.

Puidet ℏ beneficio p secula res clericos vsq̃ ad pscripti onẽ legitimã.hoc primo. Se cundo clerico seculari impe rãti simpliciter nõ puidet de cõsueto gubernari p regu lares.h.d. ca.V

Am de bñficio eccla/ stico cõsueto clericis secula/ ribꝰ assignari puideri mãda tur:de illo debet intelligi: q̃ g tãto tpe ab vno vel pluribꝰ h secularibꝰ clericis: institutis in eo rectoribꝰ extitit cõtinue ac pacifice gubernatuz: vt p i sceptio legitia sit cõpleta:etiã q̃ si ante vl post:religiosi q̃ꝝ ministrauerint i eodẽ. Mñ do vero scribit vt puideat m de aliquo priozatu alicui cle rico seculari: puideri nõ po/ test de priozatu qui per reli/ gionis:⁊ sic vnũ nõ est reliquũ:sed pulncia nõ est correla/ tiua ad ciuitates sed illarũ collectiua vel cõclusiua ita q̃ etiã ciuitatẽ ppetã cõcludit.fa.vj.q.iij. scitote.iij.q.

Dubitatur Imperatur diuitis secularibꝰ

Dubitatur Imperatur diuitis secularibꝰ

Questio

Dubitatur

Dubitatur

Dubitatur

a Modum ꝓmissum. ff. ꝓri. rūbro. l. per. xl. annos cō
tinue ꝛ pacifice ab vno vel pluribꝫ instituris in ipo.

Super eo. Nō diuidit. dixi tamen posset ꝙ de
cidit casum ꝛ rationes interierit ibi: Cū hoc. Jo.
an. Premitte ꝙ pluralitas beneficiorū curatorū est ꝓ
hibita. ff. eo. de multa. Do.

b Super. et reprobat ꝓ istaz decre. opt. Bern. ff. eo. tit. extirpan de. ¶. qui ꝓ. cui fauebat Bull. in Spe. ti. de lega / to. ¶. videndum ver. quid si ha / beo. ꝛ approbat opt. Inno. ꝛ Ho
Ad. stien. (et dic Ar / chidia. ꝙ hoc di / cebat cōstituto. extrauagās Jn / no. iiij. salubrit. et dicit ꝙ audi / uit a Spe. ꝙ vi / dit illam sub bul / la. in ℟. cū preal. dicit ꝙ nunq̄ vi / dit hoc diffiniri: qō tamen vidit sepius agitari: nec ego vidi illaz ꝓstitutionē. Jo. an.) c An / nexe. in quibus deseruire debet per vicarium per / petuū: vt in pre / dicto. ¶. Sed an / ipse vicarius vel ipe p̄bendarius curā animaꝝ illi⁹ pa / rochie habeat: de hoc fuerunt opi. diuerse vt sequitur: vicarius enim curam animaꝝ habet. qō probatur. ff. de offi. vica. ex parte. sed vt vicarius: vt ibi no. Bern. cū ꝑ / rector ꝓpalem iurisdictionē ibi habeat: et sup vicarium existat: quia excōmunicare potest et similia facere: ꝑ q̄n curā habeat negari non potest. ff. de elec. dudum.

d Personatibus. et sic videtur quod vn⁹ possit plu / res personatus et prebendam etiam cum parochiali an / nexa in vna ecclesia obtinere sine dispensatōne pape: vn / de p̄dicit aperte. ff. e. li. de ꝓsue. c. j. Sz hic papa plu / ribus loquitur: vt vides. ff. ꝙbi dicit: obtineris. vñ plu / ribus canonicis eiusdem ecclesie de hoc querentibus cō / sultus papa respondit: et sic non est ꝓra. e In ea / dem ecclesia. idem et multo fortius si in diuersis: ad hoc ff. de concess. preben. litteras. f Cōcilio. ff. e. de mul
ta. g Non obuiet. Cum enim accessorius habeat sequi naturā principalis. ff. e. li. de offi. deleg. si sup gra / tia. ff. de regu. iur. accessorium cum suis concor. et de pre / benda non est cautum ꝙ vacet: ergo nec vacabit capel / la accessoria ad prebendam. ad hoc. ff. de ser. ru. predi. l. vna est vlg. ff. quemadmodum ser. amit. si communem. ad hoc ff. eo. quia sepe. Preterea cessat ratio ꝓhibitio / nis: quia in ecclesia annexa prebende non tenetur reside / re: vt. ff. eo. extirpande. ergo constituto de multa: hic lo
cum non habeat. h Dispensatio. Intelligo pape de qua loquitur concilium de quo mentionem fecit: alias in preb endaz dignitate bene requirit dispensatio epi / scopi: nisi ꝓsuetudo ecclesie vel aliud induceret: vt ꝛ / sine dispensatione possint simul de iure teneri: ad ff. eo. ll. de rescrip. gratia. et qō ibi dixi. Dicebant ꝑ Jn / no. et Hostī. ff. eo. extirpande. hūc esse casuz in quo de iure cōmuni: vel saltim de cuiuslibet supplois dispēsa / tione: fm diuer / sas opi. quas no. ff. eo. titu. cū tam dudum. quis plu / res curas habe / at.

Cum cui. Decidit casū Diuisio
cuius dubiuz fo / tificat ibi: Licet isti. Jo. an. Ema / nauit ad declara / tionem omnium que no. ff. de re / scriptis. capitu / lum. et reprobat cōmunis opinio Jo. an.

i Collatus. longe diuersum est ꝓferre ꝛ man / dare ꝓferri. ad ff. eo. ll. de resch. tibi q. i fi. ꝛ c. du
obus. (et ple. no. Ad
ff. de ꝓcess. p̄bē. si sol. in vlt. glo. Jo. an.

k Preferen / dum. nisi in casu ff. eo. si clericus. ¶. veruz. ad hoc ff. eo. ll. de resch. tibi qui in fi.

l Similis. Ideo dixit: quia secus si maior: vt puta ꝙ oibus ꝓximis ꝓferatur: vt. ff. de ꝓcess. p̄ben. auctoritate. ad idem in casu ff. e. quia sepe. m Jsti. posteriores impetrātes. n Primo. approbatur ergo illa lec / decre. capitulum. ꝙ ibi ꝓlus sit nomen non aduerbiū: ꝛ certe satis erat absurdum dicere: (idem no. in p̄cedit. Ad
decre. tibi qui. de rescrip. Jo. an.) ꝙ per cursum tuū tu / me p̄uentes in iure iam mihi acquisito: et scire debes ꝙ sicut ꝓmo impetrans ꝓferetur omnibus scdo impe / trantibus in hoc casu: sic ꝓferetur oīb⁹ quibus p̄bē / da vacās etiā ab ignorantibus ꝓferrek ponea: vt. ff. eo.

Ji pro. Primo decidit casuz quē (si posteā Diuisio
secundo terminat ibi: Oportebit. Jo. an.

o Clericis. tracta fuit de extrauagant que incipie / bat: Venerabilib⁹ fratribus. al's super ꝓuisione et fu / it Alex. p Alijs. hoc fuit non sine mysterio dictū: quia constituto Alex. soluz de paupibus loquebatur: vnde multi dicebant secus in alijs ꝛ declarat ℟ qō no. Cōpo. de rescrip. capitulū. in glo. quia questiones. ¶. itē querit an collatio. Et no. ꝙ quatuor requiruntur in ꝓ / mouendo: scientia: etas: mores ꝛ ordo. Jn primis tribꝰ patiens defectū auctoritare litterarum se. apo. non ꝓ / mouet nisi fiat mentio. ff. de etā. ꝛ quali. eam re. et. c. ei. Jn quarto sic: vt ℟ vides: ꝛ sic caute decre. illa quartū omiserat. q Animarum cura. al's enim nisi hoc esset expressum de curato pulderi non posset. ff. de pre / ben. c. vlti. ff. eo. ti. cum in illis. r Defectu ordinuz. secus in defectu etatis. ff. eo. lib. de rescrip. si eo tpe. et

no. quia bene ꝓbat ista littera ꝛ inferior que idem repetit: q̄ ꝓmouendus ad curā ſi nō eſt in ſacris defectum patit: ꝛ facit id quod dicā ſ. glo. ꝓx. a ¶ Prouide / re. olim de iure cōmuni tales ad talia beneficia non poterant aſſumi. ſ. de ætā. et qualī. ꝓtereꝛa. hodie dicunt

Ad. (ꝛ ꝑ placet Archi. Jo. an.) indiſtincte q̄ poſſūt. ad hoc, ſ. de elec. cum ex eo ſ. de inſti. c. ij. et hic. ſed non ſum auſus corrigere decre.

Ad. ꝓterea. (ſaltem quo ad patriarchales eccleſias: de quibus loquitur Jo. an.) et di eo ab ea receden / dum ſolum in eccleſias in quibus hoc expreſſuꝫ inuenio: vt hic. et ſ. de inſti. c. ij. in a / lijs ſalua mane / at: et ſm hoc intelligo decre. cū

Ad. ex eo. (ꝛ vt ibi notā. in glo. q̄ ꝑ vl / de q̄ dixi ꝑ elec. dudū. j. ſup ver. vel ordinib. Jo. an. b ¶ Oportet. vū ſolet exp̄mi in lris ſm ſtilum curie: ita tū q̄ idem clericus ſe faciat ſtatutis a iure ꝛē ꝛ perſonaliter ꝛē.

c ¶ Requiruntur. de iure cōmuni cōſuetudine vel ſtatuto eccleſie: ad hoc quod dixi. ſ. de filī. preſbyt. c. j. reſpondeo. d ¶ A iure. vt in quattuor temporibus anni: ꝛ in ſabbato ſancto: vel ſabbato medie quadrageſime. ſ. de tempo. ordi. c. ij. et. iij. minores autē conferri poſſunt in feſtiuis diebus: vt ibi ꝛ eo ritu. c. j. Jo. an. e ¶ Prohouerī. quod ſi monīti non fecerint poterunt eiſdē pri /

Ad. uari. (hodie imponitur noua pena reſeruatis antiquis per Clemen. vt hi qui. ij. reſponſo. de ætā. et qualī. Joh. an.) ſ. de elelec. cū in cunctis. hodie imponitur noua pena ſeruatis antiquis penis: vt in Clemen. de ætā. ꝛ qualī. vt hi qui. ij. reſponſo. Si autem beneficium ſit cura /

Ad. tum (cauſius dixiſſem parochialis eccleſia. Joh. an.) ꝓuiuatus eſt ipſo iure niſi facerdos fuerit infra annum. ſ. eo. lib. de elec. licet canon. niſi eſſet eccleſia collegiata: vt. ſ. eo. ritu. ſtatutorum. vel habuerit iuſtum impedimentum eodem titulo cōmiſſa. ſ. j. vel ſecum fuerit diſpen

Diuiſio ſatum. eo. ti. cum ex eo.

¶ Jeum ſuper cuius. ¶ Primo decidit caſum: ex quo infert deciſionem alterius ibi: Et ideo. Joh. an. ¶ Si eum. Tracta fuit de extrauagāti Alexandri quarti Archidia. que incipiebat: Dilect⁹ filī⁹ ema. nauit ad declarationem eorum que nor. Compoſto. ſ. de reſcrip. capitulum in glo. quia queſtiones. ver. ſed pone q̄ prior. et Bull. in Specu. titu. de legato. ſ. nunc tractemus. ver. quid ſi per. Joan. an.

¶ Litteras reſeruationis. nam legatus vacaturam non confert: vt. ſ. eo. titu. dilectus filius. L. ſed bene reſeruat collationi ſue. ꝛ ſuper ea conferenda cum vacabit executores: vt. ſ. eo. lib. de offi. lega. c. iij. er. iij. ꝛ ſ. e. ti. ſi aplice. b ¶ Auctoritate noſtra. ire igit̄ groſſe ſic miſſe faciant illum cenſeri auctoritate apo. receptuꝫ

litteris mentio habeat) poteris de beneficijs curam habē a tibus licite prouidere: nec p̄ textu dicti defectus tua poterit prouiſio impugnari.

b ¶ Oportet tamen vt ipſi ad c ordines quos requirunt collata eis beneficia: ſe faciāt in d proximis ſtatutis a iure temporibus promoueri. ¶ dem. Mandato alterius ſuper ꝓuiſione facienda per papam implemēto: prouiſio auctoritate pape intelligit eſſe facta hoc. d. ſm Ten. ca. IX

¶ Jeum ſuper cui⁹ puiſione apoſtolice ſedis legatus in certa eccleſia ſuas f litteras quibus obtempera / tum nō fuerat: deſtinarat mā g demus auctoritate noſtra in ipſa eccleſia in canonicum recipi et in fratrem: ſibiq̄ ꝓuideri de ꝓbenda: iurta ipſius legati continentiā litterarum: talis receptus huiuſmodi noſtra auctoritate manda ti: non legati: ſed noſtra intelligitur eſſe auctoritate recep / tus. ¶ Et ideo eſt in aſſecutione ꝓbende omnib⁹ poſt h eum eadem auctoritate rece / ptis in dicta eccleſia ꝓferendus. ¶ dem. Mandatum alternatiue plures collatores includens verificat in primo vacante. In ſimul vero vacabitis ordo ſeruatur ſeruante. hoc dicit Fm Bern. in X

i ¶ Mandato noſtro ſ ea forma tibi directo: vt alicui ꝓuideas de bñficio ad m collationē tuam vel alterius ptinēte ¶ De bñficio q̄ ꝓmo vacabit: ſiue ad tuaz: ſiue n ad illi⁹ collationē ptinuerit: ei ꝓ quo ſcribit ꝓuidere debebis. ¶ Si vero plura bñ o ficia ad tuam et illius collap tionē forſan ſpectātia: ſimul q vacent tunc ſcripture ordinē

Diuiſio ex quo is cui ſcribitur habet beneficia ad ſuam collationem ſpectantia: eciam ſi non vacent: q̄ de aliis ꝓuidere non poteſt: quod hic reꝓbatur. Jo. an.) et emanauit ad declarationem eorum que no. Compoſto. ſ. de reſcrip. capitulum in glo. quia queſtiones. ſ. ſed quid ſi in hac forma. (ibi ponit de duabus formis. ſ. tuā vel Ad. alterius ꝛ tuam alloquin ad cuiuſcunq̄ collationē ſpectante. ꝛ dicit ſ Archi. ꝓ iſta ſcōa forma ſ non corrigit dictū Alexandri de q̄ ꝓmiſſi: q̄ſi intendat q̄ ꝓpoſuerat illō alloq̄n: q̄ alternatiua. vt ſcieđū q̄ Bull. poſuit ſcōam formā tm̄ in Spe. de act. ꝛ pert. ſ. ſuper actionib. ꝓ. ite ſi ſcribit. Jo. an.) m ¶ Collatione. de illo igit̄ q̄ ꝓtinet ſolū ad pñtationē vel inſtitutionem nō poterit talis ꝓuidere nec ccōuerſo ſ. eo. ti. cū in illis ſ. cū aūt. n ¶ Vacabit. intelligo ſine fraude p de/ cre. ſ. eo. lib. de renunc. c. ij. Idem Archi. o ¶ Illi⁹. Eſt rario: quia de ꝑmo ꝓuidendum eſt als cadeꝫ rōne de centeſimo: ad ſ. ff. de ꝛbo. obli. cū q̄ kalendis. de illo igit̄ ꝓuideat: ne videat extinguī grā. ſ. eo. cum cui. ſ. eo. c. ꝓxi. quod verum eſt niſi in litteris eſſet clauſula q̄ ꝺ duxerit acceptandu. ſ. de concef. preben. quia in cunctis. et. c. ne caꝑtrande. p ¶ Simul. pone mortuus vel ꝓmotus eſt clericus q̄ habebat illa duo bñficia: vel duo clerici ſimul mortui vel promoti: vel renuncia uerunt: nec apparere poteſt q̄s ꝓmo: ad hoc. ſ. e. lib. de reſcrip. duob. q ¶ Ordinē. ꝛ eſt ſi. ſ. de elec. ſi q̄s iuſto. ſ. j. in fi. xliij. di. ſit rector in fi. ff. ꝺ yſufru. ſ̄ri/

ens.ſ.rū.ad hoc facit qđ dixi.ſ.de regu.iur.in alternati/ uis.z facit de lega.ij.cū pater.§.vl.z.ff.ad trebel.l.here des.§.fi.et vide quod no.ē.de referip.cum dilecta.

a Ad te.als eēt in pāte illi⁹ cui ſcribit ſe exonerare. Ad. (ſupple z alīū onerare:z h fieri nō dz.ff.de eo q̄ cer.lo. in pn. Archidi. Jo.an.) dico tñ q̄ idē iuris eſſet in ordine conuer ſo ſcz qñ ſcribit ad alteri⁹ vel tuā cē.qz tunc etiam ſi ſimul vacēt p/ uidebit de ſpectā te ad collationez alterius ordinez ſcripture ſeruan/ do:vt.ē. dixi.et expone ad te: id eſt ad tui collati/ onem. Et quod dicit decre.hic p oia verum intelli go cū etiaz tertie pſone ſcribit:pu ta mihi vt tibi p uidedē de būficio ſpectante ad col/ lationē talis aut tal.nā tibi de pri mo vacante pui debo:als ſcripturę ordinem ſerua bo eadem ratione. Idem Archidia.

ſeruare habebis: vt illi ſoluz prouideas de illo beneficio a qđ ad te noſcit ptiere. I dē. Si clericꝰ cui mādabat pui deri de pbēda pmo vacante negligit petere pbēdā ſibi de bita:extincta eſt gra. Si aūt tibi collatus fuerit canonica mus tūc habebit pbendā duz nullus eſt ibi expectās aucte

Sno.Jo.an. ca.XI

b J clericꝰ p q̄ a ſede apo ſtolica recepiſti mandatū: vt ei de pbēda pꝛio vacatura i certa eccleſia puideres:eūq̄ c poſtea i canonicū ipius eccle o recipi faceres z i frēz: pbēdā eſibi debitam qñ vacat petere f negligenꝫ omittat: z aliā pꝰ/ modū in ipa eccla vacaturā

q̄ dixi de reſcrip.capitulū.ſup glo.z ita. Nec ab h di/ cto recedo per decreta.Clemen.de conceſ.preben. cum ei quem in fi.illa em̄ de terminat quādo impetrans di catur ſcire:hic loq̄mur quādo dicatur negligere: vt ibi dixi in glo.penul. Jo an.) ff.de verbo.obli.continuus.

neq̄bit p̄textu dicti mandati petere:nec tu de ipſa ſibi pote ris puidere. C Cuz facta ei b gra p ipi⁹ negligentiā ſit ex/ tincta. C Dez ſi p̄ſat⁹ cleri/ c cus fuiſſet aucte aplica effect⁹ ab initio canonicus in eccla pzelibata.Tūc(cū remanſerit k in ea canonicus)dicta negli/ gētia nō obſtante:ac p conſe/ quens rōne canonicat⁹ ſit in alia pbēda nlla alij ꝺ iure de/ bita ceteri pferendus petere poterit pbēdā aliā pte va/ l caturā. Dūmō nō ſunt aliq̄ m eadē aucte pbēdas in ipſa ec cleſia expectātes. Et eidē de n ipa:nō p te (cū mandatū nō ſuſcepis ſuper illa) ſed p eum o ad quem ſpectat in eadem ec/

·§·cum ita. Nec em̄ dico q̄ ſtatiz poſt mortē neceſ ſe habet petere: imo aliqꝺ rps ſi/ bi aſſignāduz eſt in quo deliberet an pbēda ſibi de beat de iure vel nō:ad h.ē. eo.li. de pſue.c.viri.ar bitrabit̄ q̄ iudex h rps fm qlitatē negocij pſonaruz z loci:ad h.ē.de elec.cupientes.

g Alīā. no. qz ſi neglexi pete re debitā:z alīs collata eſt:aliam nō pero.ſed ſi ne/ glexi petere debi tā tū adhuc nō ē alij collata: dico q̄ illā adhuc poſ ſum petere: ad h J.eo.ſi tibi abſen ti i fi.(de habēte Ad. būficiū acceptādi infra menſem an poſt mēſem accepta adhuc vacantē.no.in Cle.ꝺ ꝓceſ.pbē.c.j.in glo.iſte ter minꝰ.Jo.an.) h Extricta.z ſic extricta dz eē prās executorī.ſic ecōuerſo de offi.le.ſi ſup gra.ad h.ē.ſup eo J.de reg.iu.acceſſoriū.cū ſuis ꝓcor.z merito ē extri/ cta prās:cū em̄ forma ſibi tradita fuerit p reſcptū ſup vno būficio tm̄.ſ.pmo vacaturo ſibi debito illo omiſſo nil ſupeſt reſcp.ad h.ē.de offi.deleg.ex pte.j.ex q̄ igit ſcīuit rē ſuā agi z ſe nō oppoſuit ſibi iputet:de re iudi. q̄uis.als ſeq̄ret q̄ ius haberet in plurib⁹ pbēdis:qꝺ ē abſurdū.Quid tñ dicebāt olīz ꝑtra ꝑpter intētionē mā dāti q̄ volui illā pbendā habere:vnde ſi nō habeat pri mam habeat ſcdam.ad hoc.ē.e.dilectus.iij.ē.de ꝓceſ. pben.cū ſuper.nec dicit ius hebere in duab⁹ pbendis: quia deſiuit ius habere in pma:z hoc putauit Hoſt.in pdicta glo.magna equī.Jo.an.(q̄ tamē hic diffinit Ad. ibi placuit Jnno.in pma glo.Jo.an.) l Effect⁹. quia papa contulit vel mādauit conferre canonicatuz in eccla quod factū fuit. k Negligentia.q̄ negle/ xit petere pbendā ſibi debitā:z ſic fuit alteri collata. l Dūmodo.per iſtud verbū probo q̄ non prefertur expectantibus qui impetrauerūt poſt negligentiaz.nā de his qui ante negligentiā impetrauerūt dictum erat ſupra ibi nulli alij de iure debita : ſupfluereꝫ ergo hec littera niſi z de poſteriorib⁹ intelligeret:h ſonat ergo lit tera:q̄ q̄diu erit ibi aliꝰ expectans aucroritate apo/ ſtolica ſiue ꝑua id eſt ante negligētia imperrans: ſiue poſt:ille negligens non habebit ante prebendā. Idem Archidia. m Eadem aucroritate. prefertur igi/ tur receptis aucroritate inferiorum J.ē.ꝓpzi. n Mandatum.cuius fines diligēter ſeruandi ſūt J.eo.titu.cui de non.ſed iſtud eſſet mandati finis exce/ dere. o Spectat.quocunq̄ iure cōmuni vel ſpe/ ciali J.ne ſe.vacan.c.vno.de regula.c.viri.cum ſimilib⁹.

Dluiſio

Sūlum q̄ negligit grām pſeq;z pmo pmū.pmū rō/ nē ſubdēs ibi:Cū facta.ſcdo ſcōm ibi:Dez.rōnē diuer ſitatī interſerēs ibi:Tūc.cū qđ determinat ibi:Dūmō.z declara ibi:Et eidē.z decretuz apponit ibi: Als facta.

Ad. (Et dicebat Archi.q̄ vſq̄ ad·§·Dez. ſūpra fuit de q̄/ dā decreta.Nicolat territ.poſtmodū diſputauit Jaco/ bus canonicus Bonoñ.an qñ iſta dicto nō eēt in reſcri pto executoꝛ cui ſcriberēt ſub hac forma poſſet illū recl/ pi facere anrecq̄ vacet pbenda:z ſoluendo tenuit q̄ nō. alle.iura q̄ ꝓbāt formā mandati z ordinē ſcripture ſer/ uandos:ſufficit ad pmum J.eo.cui de non.ad ſcōm.ē.c. pri.cū concor.Jo.an.) b Clericꝰ.z declarant hic et cozrigunt q̄ no.Cōpo.de reſcp.mandatū.in glo.ij.in fi.

c Poſtea.ſ.puſſo ſibi de pbenda:z hec eſt noua for/ Ad. ma q̄ nō multū hz vſū curie(de hac z aliis formis dicaz J.de ꝓceſ.pbē.ſi ſoll.in pn. Jo.an.)Si aūt mādaſſet ſi/ bi de canonicatu ſtatī puideri:z pea de pbēda q̄ vaca ret z putiū fuiſſet de canonicatu:tūc eidē q̄ in ſcdo caſu.

d Faceres.erat q̄ dar⁹ in h ad cōpellenduz: de q̄ dic vt dicā J.de ꝓceſ.pbē.ſi capl'o.z.c.ſi ſoll. e Debitā. ſ.prime vacaturā:z intelligas nulli alij de iure debitaz.

f Negligenē.delidioſus erat vel execrabaī lires vel ignorabat ius:qz credebat illā pbendā deberi pmo rece/ pto aucte capli vt inferiorī a papa. Si aūt infirmitate laborabat magna:vel allenaꝰ erat a mēte:vt capituat⁹ vel iuſta cā abſens:z pcuratorez dimiſſerat:q̄ mortuus Ad. tūc erat(.C.q̄ perl.ru.l.cū a matrimo)vel hꝭ ſiſta:tūc h caſu pbendā non gdit:ad hoc.ē.eo.li.de elec.committa. nō em̄ poteſt dici negligens qui poteſtatem experiendi non habuit:ad hoc.ē.de elec.c.viri.et de concel.preben. quia diuerſtatem. Quando autem dicatur negligens Ad. arbitrio boni viri.l.iudicis relinquendum credo.(vide

a ¶ Prouideri. ſ. de ꝑbenda de qua ſcriptū non fuit.
b ¶ Debebit. idē dicebāt olim in decre. ꝟ. e. ii. de offi. dele. ſi ſup. vt ibi dixi. Jo. an.
Ad. c ¶ Subſiſtat. intelligas niſi etiā negligens eſſet in ipa petēda: q̄ tunc pde/ret ius in illa. (remanet tñ ſibi ius ſalnū in tertia: ꝛ cuz effectu decreti ſm Archi. Jo. an.)
a eccleſia ꝑbendaꝝ collatio ꝓui/
b deri debebit. Alꝯ facta de ꝑ/bēda hmōi alteri collatio in
c illius ꝓiudiciū: eoipſo virib⁹ non ſubſiſtat. ¶ Idem. Rece/ptus auctoritate pape etiam ad mandatū alterius ꝓferen/dus eſt alijs in prebēda. hoc dicit ſm Zen. ca. XII.
d ¶ Ji qui aūcte aplica in aliqua eccliā in canoni/cos ſunt recepti: debent in ꝑ/bendaruz aſſecutione ceteris anteferri: legatorū vel aliorū/
e quoz̄cunq̄ auctoritate rece/ptis antea in eadez. ¶ Eum quoq̄ qui ad mandatuz lega/ti vel alteri⁹ auctoritate apo/
f ſtoli ſpecialiē in hac parte con/ceſſa fungentis: recipiē auctoritate apo. receptum eſſe du/bium non exiſtit. ¶ Idem.
Si poſt gratias mihi ſacē a papa de canonicatu ꝑbēn/da Bonoñ. canonici b ignoran/tes: et ignorātes prebendā conferunt poſt vacantem: nō tenet collatio. hoc dicit Jo. an. ca. XIII.
g ¶ Ji poſtq̄ canōicatuz in
h aliq̄ eccliā tibi ꝓtulim⁹ ꝛ de ꝑbenda nulli alij de iure debita inibi ꝓxime vacatu/r: mandauimus ꝓuideri: ibi cedant dicentes q̄ ſpeciale mandatum legato direcetum non inducit nouam auctoritatem pape: ſed veteris po/teſtatis legati ꝓgationē. arg. ff. de ꝓca. ſed ſi manen/te. vñ ꝑmo recept⁹ tali aūcte legati ꝓgata recept⁹ videt. (Jn eo ño q̄ faceret vt legat⁹ delegat⁹ eēt poti/ Ad.
ad quos in ea ſpectat colla/tio prebendarum: prebendaz
i que vacauit ibi poſtmodum
k motu ꝓpꝛio: ignorantes ti/bi gratiam factam: aliꝯ duxe/rint conferendam: talis colla/tio in tuum ꝓeindicium attē/ptata: nullam obtinet firmi/tatem. ¶ Nam eoipſo q̄ ca/nonicus auctoritate apo. fui/ſti effectus: ius ad obtinēduz
l ꝑbendaz ꝓmo vacaturam ibidē tibi acq̄ſituz extitit: ean/dēq̄ ꝛcito vacauit (exq̄ nul/li aliꝯ debebat) inſte petere po/tuiſti: ꝛ iō a ꝑdictis (ſz iḡzati
m bus) alteri cōferri nequibit. ¶ Idē. Si papa de licētiā le/gato ſuo recipiēdi aūcte apo/ſtolica reſignationes ꝓficio/rum legationis ſue libere in manibus ſuis factas ꝛ bñfi/cia oferēdi. Sēdo papa de ꝑ/dicta ꝑte nō habita mētio/ne canonicatꝰ ꝛ ꝑbēdā ſi va/cauerit quā ꝑmo vacauerit in aliqua eccleſia legatōis mi/hi cōferat. Certo canonicus ipſi⁹ eccliē renūciet: et legat⁹ etiā ignorās collationē mi/hi factā. ofert tibi ꝑbendā ꝑ/dictā nō tenet collatio legati ſed mihi illa ꝑbēda debet. h. d. Jo. an. ca. XIIII.

Ad. ſtea recepti⁹ de ofi. leg. ſtu/duiſti. Jo. mo.) vñ p⁹ponit ſcōo recepto aūcte pa/pe: ꝛ h videbāt dicere ꝑſtō Alex. execrabiliē. Sz ſ/riū ē vez: vt hic vides: nec ob. l. ſz ſi manēte. que lo/quit cum ꝑmā ex/ceꝑa ꝓeſſio ſunt cluſdez nature et forme: ſed hic po/teſtas legationis eſt per ſe: et ꝑtās puidendi ꝛ cōferendi aūcte apo/ſtollca poſtea cō/ceſſa codē modo per ſe: ꝛ gratioſa data vl fauore le/gati: vel eiꝰ ꝓpꝛio quo ſcribiē coſtl/turio execrabilis vl loḡbat in ſuo caſu ſpāli: cuz. ſ. puidit vltra qua ternariū numez. (hoc intelliges q Ad.
id qō ſcripſi ſup fine palle. ff. de ſi lo. Jo. an.) vl in legato cardinali qui cōferebat iu/re legationis vel ſit cozrecta. ꝟ. in in ſi. ꝓoc. huius libꝛi.
Dluſſio
Ji poſtpo. ¶ Primo Dluſſio
diffinit catū. Se/cundo rōnem red/dit ibi: Nā coſpe/ Jo. an.
Ad. mo. (ꝛ Abb. ſ. eo. iter ceteras. ꝛ Hoſt. in Specu. tl. ij. ·ſ·
nūc tractemus. ver. de illo. Jo. an.) ꝛ ꝓbabaꝝ hoc olim
Nota per decre. de accu. accedens. in parte deciſa: ꝛ tunc pone/batur: de concef. preben. e ¶ Antea. Nota q̄ regula ſi/la: qui ꝓtor eſt tpe portor eſt iure: locū habet in his q̄z/par eſt cauſa: quod ꝓbatur. ff. de regu. iur. quotiens
vtriuſq̄. et dixi. ff. de regu. iur. qui ꝓtor. ad hoc. ſ. eo. eū/cui. ſi autem diſpar eſt cauſa non habet locuz regula vt/
hic: hinc eſt q̄ lex dicit ꝓiuilegia conſiderari: nō tam/
ex tempore q̄z ex cauſa. ff. de priuil. credi. l. priuilegia: et/
creditrix dotalis ꝓferꝛur quibuſdam creditoꝛibus etſi/
am anteriozibus: non tamen filijs ex ꝓtori matrimonio/
qui agunt de dote materna. C. qui po. in pigno. habe. l.
vlti. vbi de hoc. f ¶ Specialiter. auctoritate ergo
huius ſpecialis mandati fingitur poſſus delegatus q̄z/
legatus: et ſic delegantis auctoritate videtur eſſe rece/
ptus. Sed tempore Alexandri quidem contrarium di/

g ¶ Si p⁹ q̄z. no q̄ ſufficit ſlē inſpiciē eps date q̄ ad/
ſcōm ipetrāte a papa. ſ. e. eū q. ſic etiā inſpiciē ꝺ ad il/
lū q poſtmodū recipit a capꝺo etiā ignorāne. Jo. an.
Jde Archi. h ¶ Cōtulim⁹. ad ſi non ꝓtulit ſz ꝓferri
mādauit: dic vt. ſ. de ꝓcel. ꝑbē. ſi capꝺo. ꝛ. c. ſi ſoli. (dicit Ad.
Archi. q̄ fortꝰ i illꝰ ꝓcedit h q̄ dic q̄ hūc rex. clare pa/
tere: vl. q̄ no. i Cle. vna. ō ꝓcel. ꝑbē. i gl. h determiabat.
Jo. an.) l ¶ Poſtmodū. Quid ſi tūc rpis vacabat Queſtio
ꝑbēda q̄ p⁹modū fuit collata: videt q̄ teneat collatio:
q: mādabaꝝ de ꝑma vacatura puideri: ſz illa iā vaca/
bat q̄ñ debeāt: vt. c. ſi clic⁹ i fi. ſ. c. ꝛ iō ē ſtil⁹ curie: ꝑbē/
dā ſi q̄ vacabat: vl q̄z ꝑmo vacauerit ꝛc. Satꝭ credo
idē q ꝛonē q̄ j. ſeq̄t. nā coſpo ꝛc. ad h ff. ſi būficia. Jo.
k ¶ Motu ꝓꝓo. q: ſec⁹ ſi ꝓtuliſſent expectāti aūcte
papali. ſ. e. c. ꝓx. l ¶ Vacatura. mlto fortꝰ q̄ vacāte:
q: difficili⁹ ius ꝓſtituit i vacatura q̄z i vacāte. ſ. ō ꝓcel.
ꝑbē. nlla. ſ. e. ti. dilect⁹ filiꝰ. T. m ¶ Nequit. ille tū cui

sic collatū fuerat si dimisit aliquod beneficium ꝓpter illud habēdum recuperat illud si sine difficultate cognitro prebendam illi deberi eā sibi dimiserit alias nō ī.e. titu. si beneficia.

Dilussio Vdū. ¶Primo ponit mentē duarū ḡrax apli carum. scō. ibi: Cū qz ponit processus habitos p illas. tertio. ibi: Nos igit. multis argumentis ostendēs partē alterā portiozē illi dat iudices. Vel sunt due q/res rim. vt prime due cōtineantur sub ḡrela camerarij qō pl' pla/
Ad. cet. Jo.an. (Et p hāc decre. rem̄iara fuit q̄stio de legato cui papa cōmiserat ꝙ si sibi rebelles i pace faciēda vel cōseruāda p̄uare posset būficijs z illa alijs cōferre q̄ p̄uauit ꝓpter causaz illā titulū. q in p̄udiciū expectantis in illa eccl'a primā vacaturam: nō posit illud alteri cōferre: vt sic illa cōmissio negligatur sine p̄udicio iuris alieni. Cui sc̄z tpe vacationis vel p̄uationis būficiū esset iter affectū pus vel post cōmissi/onē p̄dictā. ī.e. ll. de rescrip. q̄/uls. hodie tū in terminis p̄dict vel de q̄bus loq̄tur decre. vel similiter: ponit' in lr̄is clausula de/rogatoria p quā quo ad būficia illa p̄iudicat' expectātiū cū p̄statiōe q in alijs nō stat eis p̄iudiciū. ll. q dicī. ī.e. p̄t. in fi. Jo.an.) a ¶Auctoritate nostra. Ḥ fortificabat dubiū: q̄si exq̄ auctōre aplica Ḥ faciebat in scō mādato de illa p̄ma p̄rāte mērito fieri debet: ita's etiā si p̄rāte ordinaria Ḥ faceret: sat' videbat' dubiū terminatū. ī.e. ri. c. p̄t. b ¶Būficia. sumit Ḥ būficiū large: vt ad būficia eccl'ax cathedrallū extēdat: vt p inferiora ptz argumētū. ī. ī.e. q̄uls. (vbi m'. ī. illius decre. ē p. et sol. ī. Jo.an.) c ¶Libere. non ēm pacto vel ꝙditio in his locū habet. ī. de trāsac. sup co. z facit de elec. cū iuxta. R. z qō ibi no. d ¶Idoneis. z sic nō pueris vel alijs būficiatis. ī.e. sup inordinata ī.e. ri. is cui. e ¶Prāte. hāc prātē legat' nō demandat ex se. z est casus in q̄ pōt q̄s p se qō nō p aliū: vt. ī. de offi. lega. c. pe. in fi. z est rō ne dec' via ad vacatura: vt ibi no. Jo.an. (q̄ rōne z cū decre. is cui. de offi. dele/ga. ī. e. lib. puto q nec iste legat' prātē hāc ꝓtecti delegare posset. Joh.an.)

Ad. Odum venerabili fratri nostro. S. epō palestrino: quez ad partes destinauimus gallicanas: recipiendi auctoritate nostra resignationē ab obtinētib' būficia ecclesiastica in eisdē partibus: qui ea vellēt libere in eius manibus resignare: ac būficia ipsa p̄sonis idoneis cōferendi: per nostras litteras potestate concessa. Nos postmodū de cōcessione huiusmodi nō habita mētione: Micolao de bonefac. camerario dilecti filij nostri. M. tituli sancti Laurentij in damaso p̄sbyteri cardinalis: canonicatū Lexoneñ. ecclesie (q̄ in partibus illis exist it) z p̄bendam nulli alij de iure debitā: si qua tūc vacabat in dicta ecclesia contulimus: et sibi p̄uidimus de eisdē. Si vero nulla talis p̄bēda vacabat ibidem: nos p̄bendaz primo inibi vacaturā: cōferendā dicto camerario cū vacaret: donationi apostolice duximus reseruandā: decernentes ex tūc irritū z inane: si secus super hoc a quoq̄ cōtingeret attentari: certis sibi ad hoc executoribus deputatis. ¶Cumq̄ postmodum Micolaꝰ vasalli clericus canonicatū et p̄bendam quos in dicta Lexoneñ. ecclesia obtinebat: in dicti episcopi manibus resignasset: z dicte potestatis p̄textu: eos idem episcopus (collationis p̄uisionis reseruationis et decreti predictoz forsan ignarus) Guilielmo vasalli p̄sbytero contulisset: dicti executores collatione non obstante p̄dicta litteraꝝ nostrarum auctoritate p̄bendam eandē dicto camerario velut sibi debitam contulerunt. quē dictus p̄sbyter p̄textu collationis per dictum episcopū sibi facte: q̄ p̄bendā ipsam pacifice possidere valeat: non p̄mittit ꝓpter quod idem camerarius nobis supplicauit humiliter: vt p̄uidere sibi super hoc de oportuno remedio dignaremur. ¶Nos igit' attendentes q̄ si memorato episcopo predictam concessimus potestatem: penes nos tñ nihilominus remanet maior: licet, eadē p̄tās etiā in p̄dictis: ꝓpter qō nostra qui eandē p̄occupauim' potestatē potioz debet esse cōditio: eo p̄sertim q̄ fm canonicas z legitimas sanctiones: p speciem generi derogat cōcō de genere: in derogante speciem mentio nulla fiat. Consiederantes quoq̄ q nos exposito nobis de potestate p̄dicta nihilominus lr̄as gratiosas darem' in dictis partib' non habita mētione de ipsa

Ad. ga. ī.e. lib. puto q nec iste legat' p̄tātē hāc ꝓtecti delegare posset. Joh.an.)

f ¶Canonicatuz. z sic affecta erat p̄bēda p̄mo vacās sine alio decreto: vt. ī. c. p̄t. z infra sec̄ḳ

g ¶Que. Leyonen. eccl'a ī. Jo.an. h ¶Illis. sc̄z gallicatis.

i ¶Elsdē. sc̄z canonicatu z p̄bēda. k ¶Talis. sc̄z canonicalis: z nulli alij ō iure debita.

l ¶Predicta. facta a legato ipsi Guillielmo vasalli.

m ¶Presbyt'. G. vasalli.

n ¶Pacifice. si igitur p̄benda habebat certuz ordinē ānexū: ñ tenebat se facere p̄mouer. ī. e. lib. de elec. com/missa. ¶. j. ī.

o ¶Eadem. ē maior: z eadē diuerso respectu. (ordinaria enim delegato cōmissa maior ē in delegāte: z minor in delegato. Jomona. dicit Archidia. fons scaturiens maior ē q̄ riuus iude p cedens. Jo.an.)

p ¶Preoccupauim'. sic. ī. de pcura. non inius/

Ad. Ad. Ad. Ad.

ste. eo. lib. eo. titu. si duo. z de offi. deleg. cum plures.

q ¶Sanctiones. ī. de rescrip. c. j. z. c. pastoralis. ī. ō offi. leg. studuisti. ī. de regu. iur. generi. z ibi vide de. ī. z. ff. de regu. iur. (in toto. op. concoz. ī. co. q̄uls. j. z. ū. responso. (Archidia. alle. ff. de leg. iij. l. vxorem. ¶. felicis/simo. z l. seruis vrbanis. ¶. vlti. ff. ō all. leg. l. alimenta. ¶. basilice. z l. stichus in p̄in. Johan. an.)

r ¶De ipsa. scilicet potestate data legato: valent ergo lr̄tere cum non sit talis veritas tacita: qua exp̄imsa nihilominus lr̄teras habuisset. ī. eo. titu. ī. de rescp. allegato in glo. p̄t. sup lr̄teris. licet hoc in lr̄teris ad

beneficia impetratis generaliter non sit verum: vt j. e. ti tu. si motu ꝛc. a Absurdum. No. bonū modū ar gumentandi ex sequela absurditatis: sic. ff. de excep. cuz Ad. inter prioꝛe. (ad idē. ff. de nego. gest. pōponius scribit. ff solu. ma. l. diuoꝛtio. ibi alioqn coactis vindemijs ꝛc. de lega. iij. l. offici/ us. de ẓhē. emp. l. in lege i fi. Jo. an. (a No/ stra. papa nō dz iusticia suā negli gere: q̄ alios in sua iusticia foueꝛ vt j. de immu. ec. quoniā.

c Incerto. si cut cū scribit all cui prouideri de būficio qō ꝓmo vacabat in eccl/ tate vl qō primo vacabit i puicia vt. ff. c. ẓtuls. in/ certū est q̄ būfi/ ciū impetrās sit habiturus: sed ħ certū est de cano nicatu Lexoñ.

d Acceptan/ di. vt j. ó ꝓces. p/ ben. q̄ cūctis. c. ne caprande ꝛc.

e Reuocasse. licet em candē re tinuerit ptātē: et tñ malozem. s. re/ uocandi etiā tacl te vt ħ vides.

f Lucro. de dāno em eiꝰ non agit: q̄ si dimi/ sit ꝓꝛa būficia: recuꝑat illa fm formaz decre. j. e. si beneficia.

g Ad instar. coadiuuat proꝛi/ mam rōnē p duo legalia argumē/ ta: sic. j. de cōcef. prebē. q̄ cuncti. de sentēn. excom. si iuder.

h Seruꝰ. ha bes ħ. ff. si certū pe. l. eiꝰ qui in p tincta. ħ em non agit de dāno seruꝰ: ꝛ sic ab ignoꝛāte seruo ptās reuocaī: sic inducit ad ꝓpositū. i Kalendario. l. noibus fa / Ad. ciendis. ff. de lega. iij. q̄ fillum. (ꝛ. l. ꝓꝛem. §. ligauerat. Archi.) k Non facit debitoꝛē cū soluentē sibi ꝛ ħ ignoꝛantem liberat: vt in ꝑdicta. l. eius q̄. ꝛ. ff. de solu. si quis seruo. ꝛ. l. cū q̄s. §. j. l Reuocās. sic. §. co. lib. de reseꝛip. si gꝛose. j. rñ. vbi de ħ j. ne se. va. c. vno in fi. ff loca. l. iij. instl. mā. §. recte. m Et domini. repete: ad instar. ꝛ habes ħ. ff. ó pecul. l. nō statiz. ff. ó opti. le. apō Ad. auſidium (ꝛ. ff. de manu. vin. si pater. Archi.) Et est ħ

a quia foꝛet absurdum: si tam b lata nostra impediretur pote stas: et si in omnibus prouisionum nostrarum litteris: quas concederemus in partibus supradictis: oporteret nos de sepedicta potestate specialem facere mentionem. et q̄ decretum nostrum predictum (maxime: hic vbi iam dictus camerarius ante dictam renunciationez per nos erat Lexoñ. effectus canonicus) statim ignoꝛantes liga/ c uerat: cum super incerto non esset editum: nec ex alieno penderet arbitrio vel volun/ d tate cuiusuis: qui acceptandi potestatem haberet: et id/ circo per illud etiaz expꝛessisse videmur: ne alius posset cōferre: et potestatem predictaz quantum ad presentem speci/ e em reuocasse: que in hoc casu f vbi de lucro dicti. ħ. tantum agitur: et non de preiudicio episcopi memoꝛati: ab ignoꝛante potuit reuocari: nec pꝰ reuocationez huiusmodi ius per eum in alium etiam ignoꝛantem in re reuocata transg ferri: ad instar etiam serui h kalēdario prepositi qui post mortem domini preponentis mutuatas pecunias accipien i tes non facit: licet inter contrahentes moꝛs domini prō/ k posituꝝ reuocans fuerit ignoꝛata et domini qui peculium l quod proprio seruo concesse/ rat statim perimit: cum in eo suam mutauerit voluntatez: discretioni vestre mandamꝰ: quatenus prefatum pbyte/ m rum monitione premissa: per censurā ecclesiasticā compellatis: vt collatione canonica tu et prebenda predictis per dictū eꝑm ibi facta (que nulla extitit) non obstante: dicto camerario pbendā ipam omnino dimittat: ꝛ eū sup ea de/ inceps nullatenus inq̄etet.

Idem. Secundo qui impetrauit dignitatem et prebendam preꝛtur prior qui solū pbendā impetrauerat: si pre/ benda dignitati est annexa: als nō. h. d. Jo. an. ca. XV

n QUia sepe dubitatur a multis: si canonicatus alicuius ecclesie sit collatus a se. apo. successiue duobus fueritq̄ mandatuz: primo de prebenda: secunda vero de prebenda et dignitate: persoo natu vel officio: cum se facultas obtulerit, puideri: q̄s ip/ q soꝛ in pbenda: q̄ cuz dignita g te personatu vel officio vacat ibi postmodū debeat de iure preferri. Mos dubitatio/ nem huiusmodi sopire volen r tes: presenti declaramus edicto: primum (cum sit tempo/ v re anterioꝛ) cui per manda/ x tum secundum preiudicari: aut ius ipsius absoꝛberi non debet: exquo de intentione mandantis contraria non bitrabaī aūt ꝓpē varias opiones ḡs. §. vidisti. ꝛ fuit etiā hec dubitatio nr̄is tpib⁹ i Boñ. eccla. q Prebēda. cūm. r Officio. ꝓpetuo i eccla: vt. §. ó ꝙluc. c. j. (ꝛ vl. q̄ ibi sep̄ sl sup ꝟ. psonaꝝ. Jo. an.) s Ca/ Ad. cat. morte: renūciatiōe: vl ꝓnūciatiōe illi⁹ q̄ dignitatē habebat ꝛ pbēdā. t Declaramꝰ. no. q̄ ius nouuz nō faē ḡ ꝟ declarat. faē q̄ dixi. §. ti. pxi. c. vno.

v Anteriozē. ꝛ sic ē iure portoꝛ: q̄ exq̄ pbēda nō est annexa: vtriusq̄ q̄ ad ħ ē par cā: seꝰ cū ē annexa: ꝛ faē q̄ dixi. §. eo. hi q̄. x Preiudicari. gꝛa em scō fa/

Quia sepe. Primo ponit dubiuz q̄ scō distinguendo declarat ibi: Nos dubitatio/ nē. Et scōm mē/ bꝛ ibi: Nisi. Jo han. an. Diuisio

o Quia. Emanuit aūt hec de cre. ad declarati/ onē et correctio/ nē eoꝝ q̄ no. Jn/ no. ꝛ Hostl. §. c. ti. c. vl. ꝛ. §. ó ma lo. ꝛ obe. statui/ mꝰ. ꝛ Cōpo. de rescḥ. cap̄m i glo. magna. §. vnum casū. et reꝓba/ ta ē opio Jnno. ꝛ Cōpo. q̄ dicebāt. ꝛ pbēda nō gēt annexa dignitatē hūtē pferri ꝛ sic dicebat Cō/ po. se de mādato pape. pnūciasse i Boñ. eccla. i di/ gnitate archipꝛe sbyterali. appꝛobata est aūt opi. Host. q̄ ad no. Ad. in pdi. decre. sta/ tui mꝰ. facit hec decre. p Jnno. et ẓ Hostl. renuit em Jnno. ó duo bꝰ ipetrātibꝰ pri/ mū pferri scōo q̄ ē maioꝛ i ordie pꝛōnē quaz ponit hec lra. ſz Host. ẓ. ꝛ ibi scḥsl i gl. fo quīē Jo. an.)

p Dubitaī. ꝛ merito fuit declaratio eoꝝ faciendā: sic. §. c. lib. de elec. q̄ sepe. §. vt ll. ñ ꝓce. qm̄. Du/

era intelligi fieri sine alteri⁹ iur. ꝓiudicio. ff. de re/scrip. ꝙuis. a ¶ Apparet. q; tūc sec⁹ ff. eo. c. penul. ff. de ꝓcess. pbē. aucte. b ¶ Annexa. Ex q̄ em̄ hz vnū cō/nexoꝝ z reliquū hr̄e dz. ó ꝓsti. trāslato. ad h. ff. eo. ti. sup. habes igit vnū casum in quo secūdus imperans ꝓ/mo impetrāti ꝓ/ferr̄ ꝓmo. Allū habu/isti. ff. de cleric⁹. Alluz ff. eo. c. pe. Allū de ꝓcess. pre/ben. c. pe. Inter/dū habes q; va/cat pbēda: z ille q̄ expectat ꝓmaz illā non ꝓsequit: vnū casū habes ff. de. ti. c. ij. i fi. al/ium ff. de. cū i eccl⁹a. rertium ff. eo. ti. el cui. q̄rtū ff. de re/pmu. c. vno. q̄n/tum. ff. de renun. c. ij. et alium ha/bes i Clemē. gr̄e. de rescrip.

Casus in q̄/bus scōs i/petrās pre/ferr̄ ꝓmo.

a apparet: preferendum esse in dicta prebenda. ¶ Misi va/canti dignitati ꝓsonatui vel b officio sit annexa. nam si esset annexa: secundus cui debet dignitas: personatus vel offi/ciū: preferret in ipa. ¶ dem. Mandatū ꝓuideri de dignitatib⁹ vel benefic⁹ aliis ec/clesiasticis curata non inelu/dit non expressa cura. h. d. vi/de ad. ꝟ. illis. Do. ca. XVI

c ¶ Um i illis q̄b⁹ būficia curā aiaꝝ būtia cōmit/tunt: maioꝝ q̄s i his q̄ ad alia d ꝓmouenr̄ idoneitas req̄rat: e intētiōis nr̄e nequaq̄ existit: vt cū aliquib⁹ de eccles⁹s: p/sonatibus: dignitatibus vel alijs būficijs quibuscūq; de aiarū cura mentione non ha/bita: ꝓuideri mandamus: ip f sis de his quibus hmōi cura s iminet: possit aut debeat ꝓui/deri. ¶ Illis vo ꝙ q̄b⁹ scri/bim⁹ vt ꝓuideat eisdē de p/sonatib⁹ vel dignitatib⁹: etiā si curā habeāt aiarum ad col/lationē ꝓuisionē pūtationez vel dispositionē spectātibus q̄cūcunq; ꝓuideri neq̄bit de ff. eo. li. de fil. pbēb. c. j. Sz dic ff. e. el cui. ad idē. ff. e. ff ꝙ cleric⁹. (vide q; ibi dixi post Jo. mo. z idē hic Archi. cū hic ab illa generaliter excipiat solū beneficia cura/ta. Jo. an.) nisi pareretur in erate defectum: ita q; ad il/lum ordinem ꝓmoueri non posset: vt ibi. z. ff. eo. lib. de rescrip. ff. eo tpe. Jo. an.

Dixisio

Ad.

Ad.

Ad.

Quæstio

pūlaturis psonatib⁹ vel digni h tatib⁹ ad q̄s seu quas per ele/i ctionē hi q̄ eis habēt pfici as/sumunt. ¶ Cū aūt inter col/lationē pūtationē z institui l onē differētia magna esse nos/catur: si cui de būficio ad ali/cuius collationē spectāte ꝙ/uideri mandet: de illo quod ad eius presentationē vel in/stitutionem pertinet prouide/ri non poterit nec etiam econ/uerso expresso enim vno casu/um predictorum mandatum super hoc factum (quod de/bet de sui natura restringi) ad alios extendi non debet.

¶ Si vero de beneficio ad aliq̄ꝝ collationem vel presen/m tationez spectāte non adiecto cōmuniter vl̄ diuisim: ꝓuisio iniūgit facienda: in beneficio q̄b⁹ ad collationē vel presenta/tionem alterius ipsoꝝ tantuz pertinet: adimpleri non pōt.

¶ Sicuti si de beneficio spe/ctāte ad collationem vni⁹ ꝙ/uisio iniuncta fuisset: impleri non potuisset in beneficio: cu/ius collatio ad eum simul cū n alio pertineret. ¶ dem.

Nota bilis decre. Dixisio Sunt q̄ruor di/cta. et pres patēt Jo. an.

c ¶ Cū in. de/claranr̄ hic q̄ no. ꝙ Berū. Jnno. z Hostī. ff. eo. c. vlt. z ꝙ Cōpos. ff. de rescrip. capitu/lum in glo. mag/na. ꝟ. iz q̄d i his.

d ¶ Requira/tur. est enim ars artium regimen animarum (dicit Archi. q; q̄ isti hñt alios regere z pascere: ideo pa/stores dicūr. lxiij. dist. si in plebib⁹. xcv. dist. ecce ego. Jo. an.) ff. eo. ti. z q̄ll. c. pe. ad h. ff. e. graue. z. c. se. z. ff. e. c. j.

e ¶ Intentionis. ad quā recurrendū est: vt. ff. eo. c. vlt/ (hic ponit Archi. q; ibi dixi de sententia ve. ꝓcessu dele/gati ꝟ intentionē legātis. Jo. an.) z. ff. de decī. ex mul/tiplici. vbi de h. Illa aūt intentio z ratio que fuit delega/tis: dz esse z delegati. ff. de rescrip. sup litteris in fi.

f ¶ Cura. etiam si in litteris prouideri mādetur q; ani/marum cura non negligatur si qua imminet dignitati: quod dic vt in Clemen. eo. titu. si dignitatem. j. respon/so. g ¶ Prouideri. hinc est q; cum patientibus defe/ctum in erate dispensant episcopi in dignitatibus nō cu/ratis: sed in curatis non. ff. eo. lib. de eta. z quali. c. vno. z est etiā simi. de fil. pbēb. c. j. z est hoc ꝓpter beneficioꝝ impetrationem q̄ dicit ambitiosa z restringenda. ff. eo. ꝙuis. (z sic rūdet ad id q; dicit nil excellentius digni/tate. C. de consul. l. j. lib. xij. Jo. an.) cū alias nomie bene ficij dignitates z būficia includanr̄: vt. ff. eo. de ꝟbo. sig. c. pe. Quid si papa simplicit mādat ꝓuideri de beneficio nunquid poterit executor de tali beneficio prouidere: qō requirat sacrū ordinē: videt q; nō: arg. huius. c. ad hoc

l ¶ Noscat. hinc est q; caplm vacāte sede nō confert būficia q̄ spectāt ad collationē epi. ff. ne se. vacan. c. ij. z ff. e. li. eo. ti. c. vno. z tū tūc instituit istituēdos ab epo ff. eo. li. de instī. c. j. ff. de mato. z obe. cū olim. z idē vi/des in generali vicario. ff. de instī. ex frequētiby. ff. e. li. de offi. vica. c. vl. Si vero. Mādatū simplr duos in/cludēs alterꝝ solū nō astrīgit: z ecōuerso directū vni du/os nō afficit. h. d. Do. m ¶ Adiecto. ex quo papa h non adiecit: alterꝝ tm grauare non intendit: z h intelli/ge ſm determinationē quā habes. ff. eo. ti. c. vlt z fuit h sumptū ex quadā extrauaganti q̄ incipiebat: ꝓtingit in terdū sicut te ꝛc. n ¶ Alio. absurdū enim esset illuz grauari de quo papa nō intellexit. Jn ꝟrium videbat q; ad collationē suā spectat: licet z alterius. nā z q̄ su/rar suū nō esse: iurat z sibi cōmune nō esse. ff. ó ver. sig. pupillus. ꝟ. vl. (cū sua glo. z vide q̄ dicunt ff. de ꝟbo. sigñi. c. vl. Jo. an.) z q̄ legat seruos suos: z q̄ in totū z q̄ in pte sui sūt: videt legasse. ff. de leg. iij. si q̄s seruos. sed h facit ꝟrta intentio pape: idē est q̄ dicere ad colla/tionē talis: z soli talis (būfacit. ff. ó leg. ij. legatis. vbi legatum facū vxoꝛi de his q̄ parata ad ipius vsū. nō

Ad.

Ad.

Ad.

Sūma

Ad.

Ad.

Ad.

intelligit de paratis ad cõmnuẽ vsũ ipi⁹ ⁊ viri. dicebat Jo. mo. qd̃ est cõe mihi ⁊ alteri. ꝓprie nõ est meũ. ff. de ri. nup. illud. ⁊ ꝟba generalia ꝓprie nõ improprie sumi debent. alle. s̃. e. cum de beneficio in fi. ⁊ remittet ad regulã in generali. j̃. de reg. iur. Jo. an.)

Sũmaria

SI tibi ab. ¶ Circa beneficiũ collatũ absenti nõdũ acceptatum: soluit q̃nq̃ dubia. Primũ an sit illius. ibi: Licet. Scd̃m an possit alteri ꝯferri ibi: Jp̃e tamẽ. Tertiũ an si ꝯferat̃ valeat collatio ibi: Qd̃ si. Quartũ q̃d si lapsus sit termin⁹ dat⁹ ad acceptãdum ibi: Sed si Quitũ q̃d si ꝓuisus p⁹ terminũ p̃ueniat collatorez ibi: Añq̃. Jo. ã. a ¶ Absenti. emanauit hec decre. ad declarationẽ ⁊ approbationẽ eorũ que no. Jnno. et Hosti. ⁊ moderni. s̃. e. accedẽs. ⁊ Hos. in sũma. de insti. §. q̃s instituit sciebam⁹ em̃ ꝙ absenti poterat bñficiũ conferri: ⁊ absens ĩuestiri: vt ibi: sed dubitabat̃ an medio tp̃e posset collatio renocari: qd̃ h̃ terminat̃: ⁊ qd̃ dicit absenti idẽ ⁊ multofortius si p̃senti q̃ forte deliberare velle se dixit. Jo. an. b ¶ Episcopũ. factũ ponit non ius: quia idem si per aliũ. Idẽ Jo. mo. ⁊ Archi. c ¶ Habueris. acceptando vel consentiẽdo vel ratũ habendo: si negacioꝝ gestor vel ꝓcurator generalis (vel consanguineus. nã ꝑ eũ etiã ante attẽptationẽ nõ acquirit̃ dominiũ beneficiũ vel canonicatus q̃ cõsensu eligentiũ et electi acquirit̃. s̃. de elec. cũ inter canonicos. s̃. de spõ. cũ locũ. lz talis ꝓ tali agere possit. ff. de ꝓcur. sed he. vñ dicit Hosti. licet lex talẽ ꝑsonã agere ꝑmittat: nõ tñ facit illam ꝓcuratorẽ. ff. iudi. sol. l. iij. §. j. ff. de ꝓcu. non solũ. §. si de dote. Jo. an.) fuerat inuestit⁹ de ipso: sed si specialis statim dici debuit suũ: quod dic vt no. s̃. eo. accedens. ad hoc. ff. de neg. gest. si ego. ff. de solu. ratũ. ff. de acquiren. pos. qui absenti. Jo. an.

Ad.

d ¶ Acquiras. sec⁹ in legato speciei: qꝛ tunc acq̃rit̃ dominiũ legatario ignorãti: licet cõmutabilit̃ (scz priusq̃ agnoscat põt repudiare: ꝙ aũt dicit acq̃ri dominiũ: dic re vera addita hereditate. Ex fictione tñ dicit̃ acq̃situz p⁹ mortẽ. ff. de fur. si iussu. §. vl. ⁊ l. a titio. et. ff. qui. mo. ser. amit. si ꝑtẽ. §. vl. ff. de ꝯdi. insti. l. si q̃s ita hereditatẽ. Jo. an.). ff. de lega. ij. cũ pater. §. surdo. facit. ff. de cõdi. et demon. l. legata. per que iura dicebãt q̃dam qd̃ hic d̃r (dictũ q̃ fuit bonũ: licet rõ nõ fuerit bona: si. s̃. qui si. sint legi. per tuas. ff. de mino. papinian⁹ exul. Jo. an.) Itẽ ꝑ id qd̃ habes. s̃. de elec. cum inter canonicos. ⁊ c. publicato. ad h̃. j̃. de reg. iu. qd̃ semel. cũ suis cõcor. Alij dicebãt ꝙ si scd̃o ꝓus fieret traditio vel prius ꝯsentiret bñ tenebat collatio. ꝑ. l. C. de rei. ven. l. quotiens in ꝓn. ⁊ ĩ fi. vbi d̃r ꝙ si res vẽdita fuerit duob⁹ ille potior ẽ cui prius fuerit tradita: ⁊ vide qd̃ dixi. j̃. de reg. iur. q̃ prior. Tertia opinio (Archidia. attribuit hanc Hostien. ⁊ verum est ꝙ Host. ponit illam in decre. accedens: tamen recedit ab illa inherendo. Jnno q̃ simpl'r dixerat collatorẽ nõ posse a ꝓprio facto recedere. Jo. an.) erat ꝙ aut secũd⁹ scienter recipiebat beneficium: aut ignorant̃: in primo casu non tenebat collatio. in secũdo sic: tenetur tamen conferens prouidere. primo in equiualenti beneficio: ad h̃ s̃. eo. inter cetera. j̃. de iurepatro. pastoralis. facit ad hanc distinctionem. j̃. de conces. preben. quia cunctis. ff. de vsu fruc. l. sticho.

Ad.

Beneficiũ mihi collatũ ante dissensum meũ alteri cõferre nõ potest nisi terminus mihi datus ad ꝯsentiendũ ect̃ elapsus: ⁊ tunc etiam post terminum anteq̃ alteri conferat̃ potero consentire. hoc dicit Jo. an. ca. XVII

a b SI absenti per tuũ episcopum cõferatur beneficium: licet per collationem huiusmodi (donec eam rataz c habueris) ius in ipso beneficio vt tutum dici valeat: non d acquiras. Ipse tamen episco e pus vel quicunq̃ alius de ipso beneficio (nisi consentire re f cuses) in personam alteri⁹ ordinarie nequibit. Quod si fecerit: eius ordinatio facta de beneficio non libero: viribus non subsistet. Sed si episcopus notificata tibi collati g one ad consentiendum terminum competentem assignet: h nisi consenseris: poterit eo lapso: beneficium libere cui viderit expedire conferre. Anteq̃ tamen ipsum contulerit: tuum poteris (non obstante ꝙ lapsus sit terminus) pre i stare consensum: et extunc de ipso non poterit aliter ordinari. Idem.

Qui vi vel iniuste occupat secundum beneficium curatum: priuatus est primo: qui autem vi beneficiuz aliquod occupat est ip̃o iure ꝓuat⁹ iure qd̃ in illo vel ad aliud habebat. h. d. Jo. an. ca. XVIII

k EUm qui beneficiuz cui

e ¶ Alius. puta legatus de latere qui cõfert beneficia vacãtia. s̃. de offi. lega. c. ij. istud autez cõferre non poterit quia licet vacet non tamen est liberum: vt infra sequitur. f ¶ Personam. Sed nũquid poterit alteri sub conditione conferre. s. si ille nõ acceptauerit. no. s̃. e. lib. de elec. c. ij. ⁊ j̃. de regu. iur. actus. sicut beneficium non vacans nõ confertur cum conditione quando vacabit. s̃. de conces. preben. c. ij. ad hoc. s̃. de rescript. pastoralis. Sed nunquid potest de illo ordinare non conferendo persone: sed alias puto vniendo vel religiosum locum constituendo? non: nisi sicut posset post acceptionem: cum eadem sit ratio. s̃. de eccle. edi. ad audientiã. ij. s̃. eo. exposuisti. xij. q. ij. c. antepenul. et etiam tunc secundario fiet ordinatio in personam. g ¶ Terminum. s. nonne statutus est terminus a iure infra quem consentire debet. s. vnus mensis. s̃. e. li de elec. q̃z sit. nec videtur ꝙ de beneficio iuris possit episcopus diminuere. j̃. de reg. iur. indultũ. cũ suis ꝯcor? Dic decre. illã loq̃ in electis qui adhuc habent confirmationẽ petere istã in his quib⁹ fit collatio. in his autẽ non est statutũ certum tẽpus: ⁊ facit. s̃. c. prox. ꝓbatur. et h̃ ꝑ id qd̃ seq̃t̃. nam in decre. q̃z sit. lapso termino ꝓuatus est ip̃o iure: nec põt vlterius cõsentire: h̃ aũt etiã post terminũ cõsensit: dũmõ res sit integra vt seq̃t̃. h ¶ Lapso. quasi dissensisse videat̃. sic. s̃. e. lib. de appel. ab eo. vbi etiam ista ponunt̃ vt paria: ⁊ ꝑ hãc ir̃am videt̃ idẽ dicenduz si dissenserit. s. ꝙ adhuc re integra possit cõsentire: qd̃ verꝝ est ꝯferẽte in eadẽ volũtate manẽte: ad h̃. s̃. de ꝓcu. licet. vbi de h̃ dixi. (ibi tñ glo. loq̃t̃ de elec. h̃ loquit̃ de ꝓuiso. Jo. an.) i ¶ Cõsensũ. ad h̃. ff. d̃ op. le. l. mã/

An bñficiũ possit ꝯferri sub cõditione

Ad.

Diuisio

EUm qui. ¶ Sũt due ꝑtes q̃ sat̃ pa/ (cipioꝝ. tẽt. Scd̃a ibi: Jnsup. Et ꝓma sb̃diuidit̃: qꝛ põit ꝓmo dictũ: cui⁹ p⁹ ea duas rõnes subdit: Ibi em̃ Jo. mo. dic̃ ꝙ ꝓmũ dictũ põit pctm̃ ĩ facto ⁊ ĩ mõ. scd̃m in mõ tm̃. Jo. an. Premitte qd̃ hẽs in. c. de mlta. s̃. e. Do. k ¶ Eũ q̃. emanauit hec decr. ad approbationẽ ⁊ de/

claratione coꝛ q̃ no. Inno. ꝛ Host. ſ. e. tl. de multa. q̃re
rebat eiꝰ de illo q̃ ꝓpa aucte iuaſit ſcõm turatũ. ꝛ argu
ebat q̃ ipo iure videat renũciaſſe ꝓmo. xxj. q. ij. ſi q̃s tã
recitabãt alias dicere ꝓhib: niſi aucte ſuꝑuen habuerit.
ꝛc. Jo. an.) a Cura. als nõ haberet locũ pena de /

a animarum cura imminet vi
b occupat: ſeu ſe ſcienter intu/
ſte intrudit in eo: decernim⁹
ipſo iure foze priuatum bene/
ficio: quod cum cura ſimili p/
c mittus obtinebat. Non enim
decet vt ſtultus melioris q̃
d peritus conditionis exiſtat:
vel q̃ inuaſoꝛ eo q̃ iuſte in/
greditur: priuilegio gaudeat
e potiori. Inſuper vt vio/
lenti qui auctozitate (vel veri
us temeritate propria) occu/
pare dignitates: perſonatus:
aut alia quecunq; eccleſiaſti/
f ca beneficia non verentur: et
ſi non virtutis amoze: pene
g ſaltem fozmidine a ſue teme/
ritatis audacia refrenentur:
eoipſo ius (ſi quod in digni/

tatibus perſonatibus et bene
h ficijs occupatis taliter vel
i ad ea ipſis forſitan compete/
bat) amittant. Idem.
Dabes ꝓtẽ applicã perſone
idonee de bñficio. puidendi
alias bñficiato ſufficiẽter ꝓ
uidere non poterit: niſi in ſe
teris hoc exprimatur: ꝛ tunc
vnicum ſimpler obtinenti ꝓ
uidebit. Si vero conferatur
vt ꝓuideat beneficio obti
nenti ad duo tantum referẽ
et contra factum eſt nullum.

Lib. de Bo. ca. XIX

k Scui ꝓcedit: vt aucte
l apo. poſſit vni ꝓſone idonee i
ſua vl alia eccla ꝓuidere: ali
m cui aliud bñficiũ ſufficiẽs ob
n tineti ꝓuidere non põt. Niſi

aut clam. l. nam ꝛ ſeruus. ff. de iur. et fac. ignõ. l. regula
ſ. antepenul. nec ex delicto quis facit conditionẽ ſuã
meliorem (interdum maleficij poſſeſſoꝛ eſt melioꝛi cõ/ Ad
ditionis q̃ bonefidei: vt pater ex no. ff. de rei ven. rem
ſ. fi. Jo. an.). ff. de dona. inter vl. ꝛ vxo. l. iij. ſ. j. de ſen
ten. excom. ſi ve/
nec melioꝛ eſſe dz
contumacium q̃
obedientium cõ/
dicto. ſ. õ poſtu.
c. j. de dolo ꝛ cõ/
tu. contingit.
e Violenti. nota q̃ latius lo
quitur pars pti/
ma q̃ hec ſecun/
da: quia loquit
hic ſolum in vio/
lento non in alio
ſe inuſte intrudẽ
te: vt in prima p/
te ꝛ innititur iſte
ſ. rigoꝛi illius le
gis. C. vnde vl. l.
ſi quis in tantaz.
et. xvj. q. vj. pla/
cuit. Jo. an. (et Ad.
vt ibi no. in re vi
oleꝛer poſſeſſa nõ
tuuaret littera cõ
firmationis. C.
vnde vi. auctoꝛi/
tatem. Jo. an.)

f Verentur. vereri deberent cũ ſine iuſto titulo illa
detinere non poſſunt: nec eos iuuat antiq̃ poſſeſſio ff. de
reg. iur. c. j. cũ ſuis ꝓcoꝛ. g Formidine. lxij. di. do/
cẽdus. õ elec. cũ in cuctꝛ. õ vl. ꝛ honeſt. cle. vt clericoꝛ.
ad idẽ. C. õ emẽ. ꝓpin. l. vna. accedat q̃ õ: Oderẽt pec
care ꝛc. (vide hos ꝑlus õ offi. oꝛ. irrefragabili. in vlri.
glo. Jo. an.) ꝛ vocat talẽ timoꝛ ſeruilis q̃ p ſe premium
non habet niſi quia ſoleꝛ inducere filialem: et eſt timoꝛ
ſeruilis ſm Grego. in quo viuit peccandi voluntas: et
ſequeretur opus ſi ſperaretur impunitas: ꝛ pertinet ad
ſeruũ. Initialis reſpicit amiſſionẽ premij et pertinet
ad mercennarium. Filialis reſpicit offenſam: ꝛ propꝛie
ad filium pertinet. (de hoc de pe. diſt. ij. ſicut ſcꝛa. Jo. Ad.
an.) h Talꝛer. ſ. violeꝛer: fac p eo q̃d. ſ. dixi ꝛc.
l Ad ea. differẽtia eſt inẽ ius q̃d cõperit in re et q̃d
cõperit ad rẽ: vt videbis ſ. de ꝓcef. ꝓben. c. vlti.

Scui. Prio determinat duos caſus Scõs Diuiſio
ibi: Si ño. Scõo decretũ apponit ibi: Prouiſio
q̃q3. Itez ꝓma ſbdiuidit: q: ꝓmo põt dicti: a q̃ duos
caſus excipit ibi: Niſi. ꝛ ſcõm determiat ibi: Tũc enim.
Jo. an. k Cõcedit. approbat h opi. Hoſt. quã. ſ.
e. tl. c. vl. i fi. ꝛ reprobat opiõ Inno. ibi no. 2 Cõpo. no.
ſ. õ reſcꝛ. cũ adeo i fi. ꝛ fuit õ facto i Mediolan. archi
epo hec q̃ſtio ꝓmi dicti. l Idonee. ꝛ ſi ñ apponat:
h idẽ itelligo. ſ. õ elec. cãm. q. ſ. õ reſcꝛ. cũ adeo. ad h õ
preſump. c. vl. (ad hoc lra ff. ibi vel niſi in conceſſione Ad.
huiuſmõi ſit expꝛſſum. ꝛ idẽ Hoſt. in palle. decre. vlt. c.
tl. Jo. an.) m Sufficiẽs. ergo ſi non eſt ſufficiens:
ſecus eſt. (Idẽ Archi. dũmodo in collatione faciat mẽ
tionẽ de ꝓmo. ſ. e. ii. de of. le. collatio. ad h. ſ. de reſcꝛ.
poſtulaſti. (ꝛ. c. cũ adeo. ſ. e. cũ rencamur. ꝛ. c. dilectus.
ff. de ven. inſpi. l. j. in fi. Joh. an. (Quid autẽ veniat in
ſufficiẽtia. no. per Jo. xvj. q. j. c. j. ꝛ per Berũ. ſ. e. tl. de
mẽachis n Nõ põt. Cõtrariũ norabãt dicti docto/

res ⁊ mouebanꝫ illa rōne: qꝛ hoc casu nō ſlebat grā p
uiſo ſz puldēti: nec poterat ꝑm eos ꝓuiſus ⁊ casu am/
bitioſus dici: cuz ad ſui inſtārā nil fuerit obtētū. ſ. eo.
Huis. ſ. eo. ſi motu ꝓpio. Sz ꝛriū ē vez: qꝛ būficiatus
idone⁹ nō eſt. ſ. eo. ſupino: dinata. ⁊ iure cōl būficiat⁹
būficiari nō mā/
dat. ſ. e. tl. qꝛ in/
Addicio rantum Jo. an.
(Dicit Jo. mo.
q̄ gen⁹ facili⁹ pa
tit debilitatē vl
anihilationez q̄
ſpēs: qꝛ genera
ſunt itelligenda
ciuiliē. ff. de fui.
ſi cui. ff. ad exhi.
l. pe. vñ ⁊ bū per
ſone idonee de/
ber intelligi ſm
ius cōe. ꝺ qua. ſ.
Johan. an.

a ¶ Dimittat. Si ꝑ dimittit: tunc ſibi poterit
puideri. ⁊ i hoc eſt differētia inē iſtā formā ⁊ illā
quā in ꝓncipio i perrauit ille cui puidet: qꝛ i illa
nō ſufficit modo būficiū ꝓmū di/
mittere: ſi cūc ta
Addicio cuit ꝑ. e. ſi motu.
(Joh. mo. et ar/
chi. alie. de elec.
ducū. ij. et q̄ ibi
no. in glo. no. q̄
tempuſ Jo. an.)
hic ſufficit nunc
dimittere: licet i
ceſſione grē ni
hil fuerit dictuz:
Ad. (qꝛ nulla pōt no
tari ſurreptio in
puiſo. Dicit Jo.
mo. ꝙ ſ cepcuz
nil habeē accua/
liē ſz ꝓorentialiē
⁊ ſō ſatꝭ eſt q̄ ſit
abilis ꝓſona: qñ
poꝛētia explicaē
ad actū Jo. an.)
b ¶ Tūc enim.

ꝓmo ille būficiuz qꝫ obtinet
a oino dimittat: vel niſi in con
ceſſione huiuſmodi ſit expreſ
ſum: q̄ alꝫ beneficiate valeat
b puidere ꝓſone. Tūc enim
puidere poterit vnicū dūta/
xat būficiū obtinēti: dum ta
men illi cura nō imineat ani/
marū. ¶ Si ꝟo conceſſum
fuerit: vt ꝓuidere illi vale/
at qui alia beneficia noſcitur
obtinere: huiuſmodi pluralis
tas debet ſolum ad duo be/
c neficia ſine cura reſtrigi. ꝓ
uiſio quoq̄ facta contra pre/
d miſſa: eoipſo viribus nō ſub/
ſiſtat. ¶ dem.

e ¶ Jn beneficia que per ſe
f dem apoſtolicam con/
feruntur: aut decreto inter/
poſito reſeruantur: interdum
g ꝟtingat ab his: ad quos alꝫ
pertinet collatio eozundem:
aliquibus huiuſmodi colla/
tionez ſeu reſeruationē igno/
rantibus de facto conferri: ⁊
beneficia que illi tenebāt an
tea: poſt predictozum adep/
h tionem dimiſſa per eos alꝫs
i aſſignari. (Ne talis ignorā/

k tia eis: cum ſint ſine culpa: ꝑ
iudicialis exiſtat) Statuim⁹
vt ſi ipſe de collatione ſeu re/
l ſeruatiōe ꝓdicta poſtea cer
tiozes effecti: ſublata difficul
tate quacūq̄ omnino dimiſe
rint beneficia ſic ſibi ꝺ facto
collata: ad būficia ſua ꝓiora
collatiōe q̄buſcūq̄ ꝓſonis fa
cte de ipſis nequaq̄ obſtan/
te: libere reuertant. Alioq̄n
redeundi ad ea ſi difficulta/
tem adhibuerint in alijs di/
mittendis: ſit ipſis penitus ī
terdicta facultas. ¶ Sundē
quoq̄ modum in dimitten/
do recepta ⁊ recuperando di
m miſſa quo ad omnes alios: q̄
forſan occaſione predicta ſua
dimiſerint beneficia: ⁊ dimiſ
ſa per alios fuerint aſſecuti:
per omnia decernimus obſer
nandum. ¶ dem.

n ¶ On pōt diſpēſatio ſup
pluralitate būficiozuz
conceſſa impetranti ꝓdeſſe:
qui aliquod quantumcunq̄

ē ¶ Būficia. Hec decre. ſume inītiē ecꝛtatl: ⁊ luſte ſg/
noꝛātie puldet. f ¶ Sedē ap. idē ſi ꝑ alīū q̄ ꝓferre poſ
ſet pura ꝑ legatū ſ. e. ti. ſua ſede: qꝛ nō ius ponit ſed fa
ctū. Jdē Arcḃ. g ¶ Ab his. Scīētib⁹ vl ignoꝛātibus
nō curo. vñ ſi bū aduerē hec decre. ñ reꝛit iḡrātiaz in
ꝓferēte: ſz ſolū i
eo cui ꝓferꝛ: ꝓſu
mīt autē iḡrātia
niſi ꝓbēt ſcīēria
(Idem Jo. mo. Addi.
⁊ archi.). ſ. ō re.
iuꝛ. ꝓſumīt. qō i
telligeṽ ibi dicꝛ
h ¶ Dimiſſa. vl
iuris neceſſitate
vl iḡrātia vel ſo/
la voluītate. Jo.
an. i ¶ Aſſignī
Mito ḡ fortius
recupabūt ſi ad
huc nō ſint alīs
aſſignata: vt. ſ.
e. ſi tibi in ſi.
k ¶ Culpa. Et
ſic deberēt eē ſi/
ne pena. ō cōſti.
cogſcēres. ſ. ō re.
iuꝛ. ſine culpa. ſi
ḡ ſciuiſſent: fuiſ/
ſent i culpa. ⁊ ſic
tali ꝓuilegio nō
vrēt Joh. an. (ℌ
placet Archi.)
l ¶ Certiozes. ⁊
ſic cuilibet referē
ti credere nō re/
neē. ō ſlm. ꝑ tuaſ
ij. (Arcḃ. remit Addi.
tit ō cle. exēō. mi
ni. illō. ℟. licz ār.
Jo. an.) ſz ñ oz
ſe dicere dubita/
re: vbi certē eē oz
de reſcḟ. cū ꝟtin
gat. ⁊ ē ſi. xxxiij.
di. habuiſſe i ꝑn.
(ibi re ꝓcubinaz Addicio
manifeſta ⁊itare
cōpīm⁹. ad idē. ij
q. j. de⁹. ℟. mala.
no. xxx. q. vl. nul
lū. alibi oz clara
ꝓbatiōe vel cōpe
rētib⁹ idicijs ſ. ō
reg. nō ſolū. alibi mālfeſtt ſ. ō here. accuſat⁹. ℌ. licz. ſm
Arcḃ. daē tū dimittēdi ꝓſiliū: vt ſibi taliē ꝓuideat q
clare oñdere poſſit būficiū dimiſſū ad alīū ꝓtinuiſſe ꝑ i
ſtrumēta publica vl inſinuara: vl alio mō Jo. an.)
m ¶ Oēs aliꝺ. ℌ vult dicere būficia iſtī⁹. A. fuerūt col
lata B. dimiſit q̄ ꝓus habebat ⁊ fuerūt collata. C. cui⁹
C. ꝓora būficia fuerē collata D. ageꝛ A. ꝛiō B. q̄ ſi dimit
tat i pace: ageꝛ ꝛō C. q̄ etiā ſi ſine difficultate dimittit. re

On pōt. ¶ Diuiſio (peret A. B. ⁊ ſic ō ſinguꝫ Diuiſio
ptz: qꝛ ſūt tria dicta ꝑ ℌ diuiſa. Scōm ibi: Jllō
Tertiū ibi: Cū ꝟo. rōnē ſui ſbdēs. ibi: Hoc eni Jo. an.
n ¶ Pōt. Emanauit hec decre. ad declarationē eoz q̄
no. Jnno. ſ. ō elec. ducū. ij. i glo. hoc itellige i fi. ⁊ q̄ ibi

o

Addi. no. Host. ꝛ de resch. postulastū. (ꝛ de excep. cū ecclīastī/ ce: vt ibi schīl sup glo. vnica Jo. an.) ꝛ de pbē. sup mo:/ dinato i fī. ꝛ Cōpost. i decre. caplīm. de resch. ad fī. glo. magne. ℣. Jtē queritē de hac ꝛ c. i nr̄a in glo pe. ꝛ Bar. s. de of. or. in fī. ꝛ Bull. in spe. ri. de lega. §. videndū. ℣. illud cum seqn. vsq; ad fī.

a ¶ Modicuz. Si eni in ipetra tiōe hoc locū ha ber. s. ó resch. si ꝓponēte ꝺ. co. i motu. mtō fortī in dispēsatiōe lo cū debet hr̄e: cuz eriā ipe dispēsa/ tiōes sint ambi/ tiose ꝛ restringē de. s. ó fī. pīb. c. ℣. Quis aūt sup pluralitate būfi cioz dispensare possit. vide. lxx. di. scrōz. ꝛ. xxj. q. ij. si ꝺs iā trāl/ lat⁹. ꝛ. s. e. ti. de mīra. Zin aūt de iure sine dispesa tione teneri pos/ sint. vi. q. dixi. s. de rescrip. gra.

b ¶ Ap. sc. Nō ar. q illa opt. q habet q sol⁹ papa dispēset i curat.

c ¶ Curā aiaz. Pone hns ecclīaz curatā dispēsationē obtinuit vt liceret sibi recipe aliud būficiū: eriā si sit p/ sonat⁹ sil'em curā nō hns: ꝛ cū ꝓri tenere: ꝓquer sibi ar chidiaconat⁹: qrit an possit illū retinere: ꝛ videt q sic: qz licet archidiacon⁹ curā habeat: nō rū curā sil'z cure parochial' ecclie: vt. s. ó elec. dudū. ij. ad fī. ad h. s. q fil. sint legi. p venerabilē. ℣. vez. Nec eriā pōt dici sil'e: vbi est aliq dissimilitudo. (ꝺz Boet⁹ sup topica Tullij li. iij. q silitudo ē rez singulariū vl' differētiū cōparto. vñ in illa ñ requrit q res tota sit tori rel sil'is: sz i eo ad qō cōfertur. de ꝓpr. vel inuri. dilecte. ꝛ vide q ibi dixi: qui fil. sint legi. p venerabilē post ꝑn. ꝛ ℣. vez. sī. ff. de admī. tu. si pupill⁹ alte. §. fi. ad trebel. l. recusare. §. vl. fa. q dixi de iudi. cām q. ij. de pstī. trāslato. sup vi. glo. ꝛ de transla. c. ij. sup glo. arg. q Joh. an.) xxvīj. q. j. sic enim. ff. de iniust. rup. testa. l. iij. ꝛ expssa silitudo requri tur. s. de transla. inter corpalia. Jtē ubi sile in indul/ gentia positū gratiose irerpādū est. s. ó ℣. sig. si olim. sed dic ꝑ fm Buil. q hoc no. i spe. ri. de leg. §. videdum. ℣. q. si hns eccliaz. ꝛ. s. de offi. or. in fī. Silitudo enim de q fit mētio i indulgētia nō ad spēs sz ad gen⁹ referē ꝛ sufficit q̄ intercū q̄ curā habeat: cū talis indulgentia velut ambitiosa sit restringēda vt ubi vides. s. e. li. de re scrip. si grat fose. de fī. pīdy. c. ij. C. de sena. cōsul. j.

d ¶ Canonice. ꝺcor. s. e. li. de resch. si gratiose. ꝛ. s. de elec. dodū. ij. ad fī. (ꝛ vi. q ibi schīl sup ℣. ó nouo Joh. an.) e ¶ Retinere. Quero ó duob⁹ ꝓmo: nūq̄d p talē indulgētia videaē ꝓcessum q i neutro residere teneaē: videt q sic: neiutit sit idulgētia. ꝛ hūdet renere Jo. vij q. j. sicḥs i clero. gl. ij. cā eni phībitiōis eē videt ne ꝺs pīa būficia hēat: q residere teneē. ℏ ꝺiducere vidēt idul gētia ꝓncipit⁹ q ad ℏ ñ teneaē. Dic fm Buil. q no. i pdi. §. ℣. q̄d si idulgeē: q teneē in altera residere: nisi illud expsse in indulgētia caueret: q ad ℏ nō teneret, ambi/

modicū būficiuz subticult in eadē. ¶ Illud aūt ap. se. in/ dultū: vt ꝺs duo būficia cu/ rā aiaz hūtia (si als canoni/ ce ꝓferāt eidē) possit recipere ac simul licite retinere: intel/ ligit de duob⁹ ꝓmis būficiis q̄ cū cura post dictū indultū obtinere contigit eundem.

¶ Cū ẋo tibi nō obstāte q q aliud būficiū obtinere no/ scar⁹: a sede p̄dicta ó aliq bū ficio ꝓuideri ꝓtingit. p ℏ te/ cū vt ꝓmū būficiū cū scōo re tinere valeas: nō intelligitur dispēsatū. Hoc eni solū opa tur p̄dicta expssio: q facta ti bi gra neḡat surrepticia iudi cari. ¶ dē. Mādato legati

sup facieda ꝓuisiōe p papam ꝓfirmato: papal' gra ē cēsen/ da. h. d. fm Zen. ca. XXII

§ I Japlice sedis legatus volēs tibi sue legatōis m auctē i certa ecclia ꝓuideres canonicatū ꝛ p̄bēdā nlli alij de iure debitos ꝓtio i ipa ec clesia vacaturos: collationi n sue reseruet: ꝛ decernat irri/ tū ꝛ inane: si secꝰ sup ℏ ꝓtige/ o rit attētari: certꝰ qui eos tibi ꝓferāt cū vacabūt: executo/ ribus per suas lr̄as deputatis Mosq postmodū plēa ó his facta narratiōe: qđ ab ipo le gato factū extitit: ratū ꝛ gtū p bñtes: id auctē aplica confir mam⁹ ꝛ eisdē executorib⁹ vel

Quis pos/ sit dispēsa/ re circa plu ralitatē

Casus

Quē silitu/ do dicatur

Simile

Quēstio

tiose eni sūt tales idulgētie ꝛ restrigēde: vt. s. dixi: resī dear q in altera quam vult: vl' nūc i ista: nūc i illa. ꝛ sic vtrq satisfiet. Sz q̄d dices: i indulgentia cauerur hec clausula: dūmō in būficio q̄ nō residet faciat canonice deseruirī: nūq̄d si hūc modū nō refuauerit. (vide duo sūtia q̄ scḥsī. s. de elec. licet canon i fī. Jo. an.) valet dispēsatio ꝛ būfi cio ꝓrerētio: Rñ deo fm Jnno. et Host. ꝛ Cōpost. q hoc no. i dicta decre. dudū. ꝛ de pīūp. c. vl. (vide q no. i Cle. de of fī. dele. ℣. vno Jo. an.) ꝛ Buil. q ḥ no. in pdi. §. i ℣. sz q̄d si idulgen/ tia: qō bñ teneē dispēsatio. illud eni dūmō nō ha bet vim ꝓditōis sz pot⁹ admoni/ tiōis vl' cōmina/ tiōis: vt. ff. de ru re. l. muto. C. cō/ mī. epīstō. q totū ꝛ vide q dixi. j. ó reg. iu. act⁹. pore rit tū ppē fuitꝫ

Quēstio

Addicio

Addicio

Addi.

negligētiā eo iuste ꝑuari. s. de cle. nō resi. relatum.

f ¶ Primis. Jta dicebāt p̄di. doc. ꝛ ꝑhabit p. l. ff. de leg. iij. fideicōmissa. §. si ꝺs decē. ff. ó p̄di. ꝛ demō. l. hec ꝓdicto. ff. de ℣. sig. bouem. §. j. ff. de ℣. ob. eū q̄ kalēdis. ꝛ idē erat sat' expssum p decre. s. e. ll. de of. or. ordinarij. ad fī. ibi dū ó: vl' ea q̄ ꝛc. vt ibi dixi. g ¶ Eundem. Per receptionē gr̄ē tertiū vacāt duo ꝑma: vt i Cle. e. ti. si plures (q no. ℏ Arch. ibi vi. i gl. si itelligas Jo. an.)

¶ Surrepticia. Nō fieret excepti duob⁹ casib⁹. s. de resch. gra. ꝛ j. e. si moru ꝓprio. Jo. g q sufficit hute clau sule q suū ꝓpoē effectū ꝛ alium nō poterit opari. ff. de

Diuisio

Japlice. ¶ Pri (admīe. le. l. legata. iuriliter. mo ponit factū ꝓtinēs gr̄am legati: ꝛ approba/ batione papalē. Scōa ibi: Certū est. solutē dubiū isur/ gens ex facto rōnē intrerserēs ꝛ dubiū fortificās. rō ibi Cū ipsa. fortifica ibi: Ertiā. Jo. an. i' ¶ Aplice. Nō hic ꝺz habuisse. s. e. si cū. ꝛ emanault ad declarationē coz q̄ ibi dixi: nec ē differētia i iure: licet i facto videri posset. ibi nō fuerat obrēperatū lr̄is legati. Jtē ibi pa pa mādauit canonīā stari ꝓferri: p̄bēdā aūt cū vacaret hic canonīā ꝛ p̄bēdā ꝓferri mādat cum vacabūt. ꝛ sic ibi expectās ista erat i canonicū recept⁹: ḥ nō. k ¶ Le gat⁹. l. de latere: ali⁹ eni nec ꝓferre nec refuare posset. s. e. ll. de off. leg. c. j. l ¶ Legatiōis. Si eni aucte ap. spe ciali ḥ faceret: nō eēt alia cōfirmatio necessaria. s. e. li. hi q. ij. rū. m ¶ Eccl'a. Jn q̄ eiusdē legati alia refua tio nō pēdebat. qō dic vt. s. ó of. le. c. ij. ad fī. ꝛ q dixi vez. intelligo nisi eriā id papa ex certa sciēta ꝛ firmaret eī rei facta plena narratiōe: vt §. ó. n ¶ Decernat. Nō ꝑ opt. modernoz (quā tenet Host. i sū. ó offi. le. §. q̄d ꝓtinet. ℣. irritat. ꝛ vi. i Spe. ri. ij. §. nūc oñdēa. ver. xxxvij). q dicebāt q legat⁹ nō poterat decretū appone re: nisi ad id spāle hr̄et mādatū. ad. idē. s. e. li. ó of. leg. pūri. ꝛ dicā. j. ó ꝓcess. pbē. q cūcti. o ¶ Eos. s. canoni catū ꝛ pbēdā. p ¶ Cōfirmam⁹. Nō in forma cōmuni

sed ex certa sciētia facta fuit hec ꝓfirmatio. s. de cōfir. vel inuri. c. penul. Quid dices de vsitata q̄stione: re
Questio ceptus est aliqs ꝓpio motu capitulī. ꝙperrat ꝓfirmari onē a papa ꝙ formā ne inane canonici nomē tē. in qua ꝓfirmatiōe papa ꝙ de ipso factū est ꝓfirmat auctoritate aplica: cū clausula si ē ita: mandans etiā execu/tori: ꝙ si est ita auctōe ap. p̄bēdā tē. post ꝙperrat aliqs canonica, cū ꝙ p̄bēdā nulli alij de iure debi/tā: ſm ſtilū ſoli/tū vacat mō p̄bēda cui debeaſ grīe? Sup hac q̄stōe mīrorīes fuit a me pertū ꝓſiliū ꝙ ſigillū: ꝙ dubitāſ ō ea plura lucra reſpuit: ſ; cōtē tenēr do/ctores ꝙ hāc de/cre. ꝙ decre: s. e. si eū ꝙ ꝓferaſ receꝑt? ꝙ ꝓfirmatus. ꝙ bñ facit ꝙ cls. eo. li. s. ō re/ſcrip. cū aliqbus in fi. qō ſaris puto Johan. an.

a ¶ Cōferendū. Nō plꝰ ē q̄ mā/dare conferri: vt s. eo. ll. de reſcꝛ. duobus.

b ¶ Preferri. Preferē ſ; ꝙ b ꝓſequī ꝙ gra ſua est perpetua: cū alꝫ ꝓfirmatio pape nō iteruenisset: expirasset finito legatōis officio: si ad collationē vacāt? ꝓcessum nō fuisset. s. de offi. le. p̄ri in p̄n. Et ꝙ hoc ꝓz ꝙ cum ꝙ talē ꝓfirmationē acq̄raſ ꝙ augmēteſ ius: ꝙ talē cō/firmationē imperrans de hoꝛibus bñficīs teneāſ facere mentionē. ꝙ idem dico de recepto ꝓpio motu capitulī. ad hoc. s. e. ll. de p̄bē. Fulg. ꝙ melius. e. ti. nō poteſt. si enim in litteris ꝙ quas ius iam acquisitū ꝓſeruatur. s. ficiꝫ ſuoꝫ facere mētionē. multo fortius in litteris per quas ius nouū acquirit: ꝙ acq̄ſitū auger eī? imutando naturā: vr hic ꝓz. ꝙ sic fuat curia (vt etiā no. Archi. ꝙ. c. ꝓri. vbi dicit Bonifaciū sic reſpōdisse ab auctoꝛibus consulrum. Ipse tñ ibi ꝓbus tenuerat contrarium Joh. an.) Nam ꝙ qui confirmat donat. ff. de verbo. signi. l. obuenie Jo. an. c ¶ Postmodū. s. post ꝓfirmationē ex auctoꝛitatē impartitā. s. ver. certum est tē. er si qui igi/tur medio tempoꝛe imperrauerunt a papa. s. post reſer/ illi ꝓferenē. Plus est ergo quo ad hoc q̄ a ꝓncipio legatus auctoꝛitate apo. contulit: vt. s. eo. hī qui.

Diuisio Sī motu. Distinguit duo membꝛa. Secundū ibi: Secus. Et primū determinat. ibi: Motu ꝓ
ꝓpio Johan. an. d ¶ Motu. Distinctio huius decre. Emanauit: ad declarationem eoꝝ que no. glo. et mo/derni. s. de reſcꝛip. si ꝓponente. e ¶ Beneficium.

Additio Quid si plura beneficia obtinebat? Dicunt q̄dam. (ſcz Johan. mona.) hoc locum non habere: ſed quod ſequi/

alīs nr̄is damus lr̄is in man/dat?: vt in hmōi ꝓuisionis negocio auctoꝛitate nostra ꝙ cedāt: iuxta ipsī? legati ꝓtinē tiā lr̄aꝝ. ¶ Certū est ꝙ cum ipsa ꝓuisio ipsī? legati post impartitā a nobis auctoꝛitatem nostra censeatur effecta: omnib? quib? postea mādauimus in eadē eccl̄ia ꝓuideri: etiā si canonicatum ipsius ecclesie diꝛerim? conferendū eisdem: de iure preferri debebis in p̄benda postmodū in/ibi vacatura. ¶ Decꝛ.

Si motu ꝓpio alicui aliquod beneficiū obtinēti: cōferam? aliud de illo non habita mentione: nō ob

hoc gr̄am hmōi q̄ de nr̄a mera liberalitate ꝓcessit in aliā volum? reputari. ¶ Secus si ad petitionē illi? vl alteri? ꝙ eodē oblatam gratiaz huiusmodi faciam?. tunc enī ꝺ tūc̄ modicum beneficium taceat in ea: p̄am veluti surrepticiā vires nolum? obtinere. Motu q̄z ꝓpio tunc solum gr̄a fieri ceſeaſ cū ꝙ exp̄ſſe cautū fuerit in eadē. ¶ Decꝛ.

Collatio facta motu proprio pape plurib? bñficiis in eadē eccl̄ia vacaturis tenet. Et facta ꝓpter hoc quia ad petitionem alterius. ad min? bñficium reſtringit. si sint equa eligit: q̄ ab eo petebat q̄ negligēte alio eligit. Secus contra. h. d. Jo. ca. XXIIII

Additio

Additio

Additio

SJ plurib⁹. ¶ Primo ponit thema ex quo dubium oritur. qđ distinguendo soluit ibi: Gratiã. Secundũ membrũ pſequit ibi: Si vero. et in vtroq; rationẽ reddit et subdistinguit. et in membris subdistinctis negligentiã punit ibi: Alterutro. (Et scias q̃ bona fuit sed nõ sufficiens hec pui/sio. vt patebit p̃ ea que dicam super. v. cuiq;. sup ij. glo. Jo. an.

a ¶ Pluribus. declaratur ẽ dñi calis q̃stio Bar. dicti. que incipit: Eps qdã p̃/misit aucte dñi pape z vtrũ ẽ papa ẽ/trate. z. ẽ. p̃ri. decre.

b ¶ Vacãtibus. Idẽ eadẽ rõne puto: qñ scribere tur de p̃ma vacatura: z due simul vacarent: tra q̃ neutra primo.

c ¶ Inceret. Quia si cert⁹ fuisset exp̃ssisset quã dari voluisset.

Additio (dato tñ q̃ cert⁹ fuisset exp̃ssisset nõ declarasset stare tur huic diffinitiõi. Jo. an.)

d ¶ Vel p̃bẽda. nõ sũt ista verba

Additio frarũ: (est g̃ hec alternatiua canonis nõ hois. sic. ff ex q. cau. ma. l. si q̃s stipulat⁹ i p̃n. Jo. an.) sed mandauit de dignitate pulcri: z plures dignitates! vacãt: vel mãdauit de p̃bẽda: z plures vacãt prebende. Jo. ã.

e ¶ Motu p̃prio. Nõ nõ intelligit nisi id in gr̃a exp̃mat: vt. ẽ. c. p̃ri. in fi. illud eni oĩ casu locũ hz et gnãliter loquit̃.

f ¶ Maioris. Maioritas p̃sistit i multit: qõ dic. vt. ẽ. de testi. sup eo. ij. z no. ẽ. de rescrip. sedes. ẽ aũt inspici iussit maioritatẽ valoris. scit eni q̃ clerici ẽ magt cupiunt. ẽ. ẽ. õ cle. ñ resi. qz nõnulli. ẽ. c. auaricie. excecãt g̃ auaricia: vt. ẽ. c. ll. õ elec. auaricie cecitas.

g ¶ Noticiam. Nõ g̃ currit tẽpus sit nec decẽdiũ datũ ad appellãdũ. ẽ. c. ll. õ ap. p̃certatõl. si. õ p̃cel. p̃bẽ. qz diuersitatez.

Jo. ã.

h ¶ Alteri⁹. s. ipsi⁹ cui flt: vl alteri⁹: vt. ẽ. c. p̃ri.

i ¶ Juri ẽ. c. q̃uis. z. c. nõ p̃t. lz ¶ Minoris. j. de re. iu. in obscuris. ẽ. de cẽsi. ex pte. ff. de leg. ij. l. minimis.

l ¶ Dictũ tẽpus. s. p̃. diez. m ¶ Elegerit. Tũc ergo det qnẽ vult z sit liberat⁹: vt. ff. mãda. l. fideiussorẽ. ff. õ le. j. si q̃s a filio. ℌ. si q̃s plures. C. de dona. si q̃s argentũ. ℌ. j. Et no. q̃ in isto casu. z. ẽ. p̃ri. reseruat optio: tunc solũ. qñ est equalitas vt tũc in primo casu eligat is pro quo scribit: in secũdo is qui p̃ferre hz. vñ nõ puto q̃ in primo casu qñ est inequalitas possit cõferri minor: nec in secũdo maior: pinde eni est ac si primo casu papa expressisset de maiori: secũdo vero de minori: sicut g̃ si expressum esset mutari non posset. ẽ. cui õ nõ. ista nec ẽ cũ habeat pro exp̃sso p̃ hãc declarationẽ. Idez Archidia.

m ¶ Elegerit. si. ẽ. de rescript. duobus.

n ¶ Deuoluat. si. ẽ. c. li. de p̃sue/tu. c. vlt. in fi. (et Additio ẽ. c. si tibi. ff. de/le. ij. statuliberus ℌ. stichum. z qõ no. de rescrip. in/ter ceteras. i glo. pe. Jo. an.)

o ¶ Cum in ecclesia tua que duodecim canonicorũ p̃ z tredecim p̃bendarum habet numerũ: cõsuetudinẽ esse q̃ponas: vt episcopus qui est pro tempore vocem habeat in capitulo tanq̃ canonicus licet canonicus non existat: et vnam de dictis p̃bendis sicut vnus canonicus obtineat in eadem: certum est eũ cui auctoritate aposto. prouideri mandatur: de p̃benda nulli alij de iure debita proximo in ipsa ecclesia vacatura: p̃bendam quam p̃ mortem episcopi vacare cõtingit

r ¶ Me contra dictam consuetudinem: cui per p̃fatũ mandatum non intelligitur derogari futurus episcopus p̃/benda careat. Et dictus canonicorũ numerus ampliet habere non posse: sed expectare debere quousq; vacet alia oportebit eundem. ¶ dẽ Vber adeptionem secundi de nescij curan: cuius fructus alit⁹ ex causa percipit nõ vacat primũ. Jo. an. ca. XXVI

Diuisio Dum in ec. ¶ Decidit casum dubium: duplicẽ rõnẽ inferes. Et prima ratio ibi: Me ℌ. Secũda ibi: Et dictus. Jo. an.

o ¶ Eccliã. approbat quod no. Host. ẽ. de p̃ces. p̃ben. postulastis in fi. et ponit terminos in ecclesia ebredun. (vide Addi. q̃ no. xlij. di. c. ij. de canonico ele/cto in epm q̃ reti neret p̃bendã. q̃ fm Lau. seruat in eccliã Cõpost. z vide q̃ no. Host. in ſũ. eo. ti. ℌ. cui sit. ẽ. bñficiũ seculare. Archi.) habes ẽ casum q̃ vacat p̃/benda: et nõ debetur primo expectãti: z de ẽ dicit. ẽ. eo. quia sepe in fi.) Idem Archi. p ¶ Prebẽdaz. Est ergo in ecclesijs interdũ repire maiorẽ numerũ p̃bẽdarũ q̃ canonicorũ: vt hic. z. ẽ. de mgr̃is. c. penul. (sic ecõuerso de consti. cum. D. ẽ. eo. relatum. Johan. an.)

q ¶ Cõsuetudinẽ. Valet talis p̃suetudo: vt in p̃dicta decre. postulastis. ẽ. eo. ti. de ap. a collatõe.

r ¶ Dictã cõsuetudinẽ. no. arg. ad qnestionẽ mediolañ. Consuetudo est mediolani q̃ archiepus cõfert beneficia oĩum clericorũ vacãtia p̃ vproationẽ vel interfectionẽ ipsorum clericorũ. vel pone est p̃suetudo in aliqua eccliã q̃ canonicus elect⁹ in epm p̃ferat canonicatũ suũ et p̃bẽdã est expectãs aucte aplica: vproat vel interficit clericus vt in p̃mo casu: vel p̃mouet canonicus in epm. vt i secũdo: expectat p̃fert expectanti p̃bendã: archiepus vel eps p̃fert: qrit q̃s sit potior: z videt q̃ papa ũ intẽdat

derogare ꝓsuetudini: vt hic. z sic nō valz executoris collatio. (hoc tenet Jo.mo. dicēs se sic in scō casu sentenciasse. ff. de ꝟb̄. emp. fistulas. §. fi. C. ō fer. oēs iudices. in fi. ff. de re. ꝑmu. c. vno. ℞ etiā olim tenuit Archi. sed postea mutauit. tenēs q sequit̄ Jo. an.) ad hoc. ℞. ō ꝓsti. c. j. Sz certe satis credo q valeat: qz papa intēdit isti quideri de ꝑma vacante ad quācūq; spectat collatio siue iure siue ꝓsuetudine: siue priuilegio. qō ꝓbat. ℞. c. dudū. ij. z j. e. quis ti/bi. ℞ aūt duo cō/currebant: qz in/fringebat ꝓsuetudo z augebat numerus: z rōne ꝓxtrat illa ꝑ/bēda debeā epo. ℞. c. qz sepe. Credo aūt satis ꝓba/ri ꝑ hāc decre. q si. xlij. fūt pbēde in eccl̄a. z. xij. canonici: qz alteri annexū ē on̄ mgris: q si illa pbēda vacat nō debeat expectāri. Cōsuetudini ḡ p quā pbēda alteri debeat nō derogat: sz ꝓsuetudini p quā pbēda ad collationē alteri⁹ ptineat: derogat papa vbi determiate ñ scribit ad collationē tal⁹. ad ℞. j. e. ti. c.

a ¶ Si tibi. ¶ Diuisiōe nō eget Jo. an. Vt dic (vl. ponit rhema ex q̄ surgit dubitatio z illā decidit ibi equū est. z ꝑ declaratiōe rex. ꝑmittę qō habes. ℞. c. de multa Do. (z dicit Jo. mo. q ista decre. z decre. li ꝑ/ꝓter. de resch. ponūt q̄si idē rhema: licz ad diuersas cō/clusiones. Jrē ꝑ sequēta patēt q epo loquit: licet idē in q̄libet alio ꝓpē idēntrare etiā Jo. an.) a ¶ Cōcesso. Emanauit hec decre. ad declarationē decre. de multa. ℞ co. ti. b ¶ Fructꝰ. Nō qz alia ē ista ꝓcessio ab illa quā habes. ℞. co. li. de resch. si gratiose. ibi eni ꝓcessum fuit de bñficijs: hic aūt de fructib⁹. hoc dico qz in illo casu ꝓtute indulgētie nō vacāt bñficia: ℏ vacāt. z necesse est illo debito rpe ꝓferri: alis locum hr̄e late. ꝓcl̄. vt. ℞. vt eccle. bñfi. vt nr̄m. z no. de mgris. ca. penul. in vl. glo. z Host. in decre. ℞. de ꝟbo. sig. c. penul. z intellige q si aliq̄ sint onera incūbētia: ille q fructꝰ ꝓcipit habet illa sub/ire. qō dic vt. ℞. e. li. de of. or. pūri. ℞ porro. (z ꝑ exuag. Jo. suscepti: de q̄ ibi dixi Jo. an.) q̄s aūt fructꝰ tal⁹ hr̄e debeat: z q̄t dies habeat ān⁹: hoc casu dixi. ℞. e. li. de re/scrip. si ꝓpē. z ꝑ illū. §. porro. satis videt ista decre. z eiꝰ rō ee supflua: cū mister debeat expēsas hr̄e. q̄re q non vacat ꝓmū: exq̄ de scō recipit saltē victū. Sed potuit esse rō quā dixi i glo. qz nō est. c ¶ Debit̄. ad idē. ℞. ō ꝓ. sig. c. pe. ℞. e. li. de resch. si ꝓpē. z idē si ꝓpē aliā cām. (certā si nō respiciat ecclias sz notabiliter vt ꝓgatiuā pſone. fa. ℞. e. de multa i fi. Archi. ponit exēplū de guer/ra: litigio: lōga pegrinatiōe: magna emptiōe z qualibz stolice. de reli. do. c. ij. xvj. q. j. z epis ℏm Host. Jo. an.) d ¶ Onerata. Ad q̄ soluēda tenebaꝫ eccl̄ia: exq̄ nomie eccl̄ie: z ꝑ eius vtilitate erāt ꝟcra. ℞. de sol. c. j.

e ¶ Le. Vel aliū. qz idē iuris: cū eadē sit rō. z fa. quod dixi. ℞. eo. ti. si tibi. f ¶ Vacare. qz non est adhuc ad/eptus plene: qz licet bñficiū habeat: fructꝰ non habet. z sic nō videtur plene trāslatus. xxj. q. ij. si quis iam

trāslat⁹. nā licet res data sit vacua possessio tradita ñ est. ff. ō vsur. si stipulat⁹. j. rū. z sic ad plenū recepisse ñ videt. ad ℞. ff. cōmo. l. iij. §. fi. rū. z idē credo de decre. cuz in cūct̄. s. q si elapsum ē rpe ō ꝓsecrādis epis: vt tā est ꝓsecrat⁹: bñficia ꝓna tenebit si fructꝰ eparus alteri ex

cerdotalis dimidia vel minoris valoris illi etiā volēti cōferri non poterit. ca. XXVII

s ¶ Qui de nō sacerdotali ꝑ benda ꝓuideri māda/tur: sibi etiā volēti sacerdotalis aūte mādati hmōi cōferri neq̄bit. ¶ Similiter si i ecclesia in q̄ integre ac dimidie pbēde habent: mādet integra cōferri prebēda. q̄ q̄ ille pro quo scriptum extitit: dimidia velit esse ptēns: ei de ipa nō poterit prouideri. ¶ Idem cū iniungit prouideri alicui

cū debeāt eadem rōne. z caute fa/cies epus q talē i/dulgentiā habz si bñficiū vacās cōferat alis bñficiato. pone ei q̄ habere debeat fructus ꝑmi ānl. ꝓ/mo āno habebit fructꝰ scōi bñfi/cij. scōo anno vacabit ꝑmū: z tūc habebit fructꝰ ꝑmi: si adhuc dū/rat indulgentia. Sz q̄ro: nunq̄d iste teneaꝫ infra ānū ꝓmouere: z videt q̄ ñ ꝑ istō c. nec videt̄ possessionē adeptus

vsq; quaq; nec integre. z fa. ℞. de elec. cū in cūctis. §. cū ꝛo. z hoc q̄da (Jo. mo. ℏ z ibi) tenēt assertiue. Sz q̄rī um credo z dico q bñ currit epus q̄ habet exercitium cure alterius libere z pacifice. ad hoc. ℞. e. li. de elec. cōmissa. §. j. (Idē z Archi.) ppter illud eni ordinari debz: ad decre. cū in cūctis. §. cū ꝛo. ibi: eccl̄iasticoꝝ bonorū ad ministrationē ꝛc. dico q administrationē iste habet: licz fructꝰ nō habeat: facias ꝑ hac pte. ℞. e. li. ō elec. licet ca non. ibi: Vt gregi sibi crediti ꝛc. Jrē q̄d dices i paro/chiali eccl̄ia vbi nō eēt alicui reddit⁹: pura qz dos eius casmare vl alluuiōe perūsset: nōne teneret̄ rector ei⁹ ꝑ/mouere? Dicā igit̄ q q̄ rale bñficiū recipit sibi imputet xcj. di. clericꝰ victū. Sz oppones q q̄stio nō ꝓcedit exq̄ habebat ꝓmū bñficiū: qō retinet saltē rōe ꝓmi; pmoue/re tenet. Dico q ꝓcedit: pone q ꝓma eccl̄ia curata sit collegiata: vt. ℞. e. ō elec. statutuz. e. li. vl sup illa fuerit dispensatū. vl pone simplr nō fec̄ sē pmoueri ꝓuat⁹ ē ꝑ/ma: nūq̄d z scōa. vñ bñ ꝓcedit qō. spāle igit̄ statuit in hac decre. ne clerici medicare cogāt: q ꝓmū bñficiū sisse nō valer: sz ne pereat aīe: nihilomin⁹ ꝓmoueri teneāt: vt

Addi. Ad. Nota Addi. Addi. Addi.

a ¶ Prebenda. Et tūc de pensione pulderi non potest: vt. ff. e. ti. Quis. j. rūfo. b ¶ Diligēter. ff. man. dilig. genter. ꝛ. ff. de rescrip. cū dilecta. (alle. Jo. mo. ff. de ac/qui. here. l. ſi quis mihi bona. §. pater filio. Archidi. alle. de reſti. ſpoli. c. fina. Johan. an.)

Additio

Diuiſſio

¶ Licet epi. Prio dicit būficiuz de iure vacās ꝓfer/ri poſſe poſſeſſo/re ñ vocato. Se cundo in danda poſſeſſione dicit illum vocādum. ibi: Illū tamen. Jo. an. Premit/te q̄ hns būficī/um curatū: ꝛ ob tinēs scām: ipſo iure eſt p̄natus p̄mo ꝛ libere po reſt ꝓferri. ff. eo. ō multa. h declarat q̄d importat p̄bū libere Jo. c ¶ Licet. Edi/ta fuit ad declarationē decre. de multa. ff. eo. ti. ꝛ ad p̄hationē eoꝝ que ibidē no. Jnn. ꝛ Hoſ. ꝛ que no. Guil. dur. ff. ō elec

Diuiſſio

a de p̄bēda certi valoris: vt ī p̄benda minoris valoris: etiā illo volente mandatum non poſſit adimpleri. non enī hu/iuſmodi mandata (quorum b fines diligēter ſeruari opor/tet) debēt ad caſus alios q̄ expreſſos extēdi. ¶ dē. Se cūdo būficio curato effectua liē adepto p̄mū ꝓſimile eius poſſeſſore irrequiſito confer/ri pōt. nō aūt eī poſſeſſio da ri fm Zen. ca. XXVIII

§ ¶ Licet eps būficium q̄ cum animarū cura te/nebas: poſtq̄ aliud recepiſti conſimile: ac ipſius poſſeſſio

c nem pacificā habuiſti: vel p te ſtetit q̄ min⁹ haberes eādē d poſſit alteri de iure conferre.

¶ Illū tñ cui ꝓtulerit: non e debebit te nō vocato (cum ti f bi forſan tus poſſit cōpetere retinēdi) in poſſeſſionē ipſius inducere corporalē. ¶ dem. Sacerdotalis p̄bēda p ſim/plex mandatū de p̄uidendo non niſi apto ad ſacerdotiuz eſt cōferēda. h. d. fm Zen. c.

g ¶ Jcui puideri XXIX mandatur ſimpliciter de prebenda proximo vaca/h tura. Sacerdotalis p̄bēda i ꝓferri non poteſt: ſi nondum

Additio

Additio

Additio

Additio

Addi. vlti. (alle. Archidia. ff. de reſti. in intre. cum ex litteris. ad fi. ff. de requi. reis. l. ij. et. lij. q. ix. modicas. Johan. an.) nemini enim licet rem etiam ſuam ſua auctoritate occupare. C. vnde vi. ſi quis in tantam. xvj. q. vj. pla/

Additio

cuit. ff. eo. eum qui. ij. reſponſo. ad hoc. ff. de diuor. pos/ro. ꝛ q̄ hic dicit idē intelligo fm p̄dictos doctores in omni eo caſu in quo p̄natus eſt quis ipſo iure: pone in terminis. ff. de elec. licet canon. licet vtilis eſſet declara/tio: vt dixi. e. ti. cōmiſſa. (vide q̄ dixi per Jnno. ꝛ Ho/ſtien. de conceſ. p̄eben. cum no/ſtris ſuper glo. penul. ad fi. Jo/han. an.

h ¶ Retinen/di. Vt ſi ſufficiē ter ſecum diſpen ſarum eſſet. ff. e. nō poteſt vel ad tempus hoc con ceſſum: vt. ff. de reſcrip. ſi gratio/ſe. vel ex cā non percipit fructus ſecundi beneficij ff. eo. titu. ſi tibi conceſſo. vel ha/bet commenda/tam eam. ff. de elec. nemo.

i ¶ Jcui. Decre. nō di/uidit̄. Et tria facit. Primo po

Diuiſſio

nit formā pulſionis. Secundo ſoluit illius dubiū. Ter tio ſolutionē declarat. Secundum ibi: Sacerdotalis. Tertium ibi: Sed aliam Jo. an. ꝛ ſummat vt i rubro. Et iſtud ſummartū pōt adaptari vtriq; lect. poſite in lij. glo. Ho. i ¶ Cui. ſimpliciter. hoc non ſine myſterio dictum fuit. ſi enim in litteris cōtineretur: nō ob. alicā/bus tē. per que effectus gratie noſtre impediri valeat vel differri: hic ſecus: quia pater q̄ papa vult ſibi pre bendam dari: ordinem autem recipit cum eratis erit ad hoc apte. ꝛ ſuper hoc vidi declarationem ſub bulla. (non intelligas per modum ꝓſtitutōis ſed in quadaz cauſa vt mihi videtur Nouarien. p̄bende obtinuit im petrans contra opponentem: q̄ ipſe nō habebat etatē ad ſacerdotiū quā requirebat p̄benda. Jſta rōne expreſſa in papalibus litteris ſuper ſentētia editis q̄ imperrāt habebat gratie clauſulā nō obſtantibus his q̄ que effe cem tē. Jo. an.) k ¶ Sacerdotalis. Ex puteglo B. ſtatuto vel conſuetudine eccl̄e (dicit Archi. vt i eccle ſia Bonō. tam dudū in ipſa eccleſia ſcrīū ſolui. ſi in ea tūc nō eē p̄bēdas ſacerdotales. tñ ex eo q̄ nō erat ex/pte on⁹ ſacerdotij vl alteri⁹ ordis p̄bēdis ānexū: licet ibidē bñ fuerat ſtatutuz q̄ eſſent tot diaconi tot p̄bri tē. Jo. an.). l ¶ Nōdū. Ergo nō inſpicim⁹ tps date ſz tps vacatōis: vt ſi tūc eſt in etate: bñ idē als ſeqn/tem expectet. Sz ſ. ff. e. li. de reſcrip. ſi eo tpe: vbi non inſpicit tps q̄ vacat būficiū cū cura: imo ſolū tps da/te. Sol. in curatī būficiūs ꝛ ipſoꝝ impetratione maioꝝ idoneitas requirit q̄ in ſacerdotalib⁹ p̄bēdis. ff. eo. cū in illis. de elec. ſtatutū. ꝛ (deo fauorabiliorꝝ eſt hec gra/tia q̄ illa. Preterea h loquit generalit. q̄d gen⁹ ciuilit eſt intelligēdū. ff. de ſeruit. l. ſi cui. Preterea gra illius decre. ſaltē in alia pte ē duratura. h aūt poſſet gra in totū ex tinguī. pone enī q̄ oēs p̄bende ibi eſſent ſacerdotales. Si ergo ille q̄ impetrauit ſibi puideri de būficio cum cura vel ſine cura. tūc nō erat eratis idonee: pro ea pte q̄ de curato expreſſit: fuit tre vitioſe. ſi aūt ſimpliciter im petrauit ſup p̄mo būficio curatū nō habit. ff. e. cum in

Addi. (illis: siz secus cū impetro puideri de pbēda: vt ꝫ vides. a ¶ Etate. Quā dicis ꝫ cōgruā etatē: Dicendū videt ꝙ etas. xxx. annoꝝ. lxxviij. di. c. j. ī. iij. vbi est expssum (ī hoc tenet ꝫ Archi. seqūs Host. cui⁹ opi. posui i §. inferiora. sup. glo. ij. Johā. an.) Sed hodie si attigerit xxv. annū satis ē in etate legitima ꝙ decre. ꝑ. de cle ci. cum in cūct ī. lxxviij. dist. c. vlti. ī hoc appro bat Cle. de eta. ī quali. generalez. ī nō dico hodie seruanda inter / stitia temporum de quib⁹ habes xxvij. di. c. ij. ī. iij ī ꝙ totū. Siz ꝙd dices: iā erat sa/ cerdos licet non esset in etate legi tima: nunqd de/ bebitur sibi pre/ benda ī videt ꝙ non: quia nō est in legitima etate qō reqrit hec lit tera. ī non debe/ mus respicere ꝙd factum sit ī. ꝛc. ꝑ. de elec. cum cau/ sam cum suis cō cor. Contra vide tur. exē eni ꝓmo tus est iam quid querimus eratē ad ꝓmouendū. recepit en ī vez ordinē de tempo. ord. vel nō est cōpos. ꝓmū credo (Idem hic Archi. ꝙ etiā inducit ꝙ talis cū velit vti falso duploma te puniēdus est. ff. ad. l. cornel. de fal. l. eos. §. fi. Johā. an. (cū tali interdicēda sit executio ordinis sic suscepti: vt in ꝑdi. decre. vel nō est compos. ī quia non debet cē melioꝛ conditio eius qui deliquit. ꝑ. eo. cum qui. b ¶ Aliam. Non sacerdotalē: vel etiam sacerdotalem si tunc peregerit eratē idoneam: vt. ꝑ. dixi Jo. an.

Diuisio ¶ Si pauper. ¶ Decidit casum dubiū: rōnē interse rens. ibi: Cū cesset. (Et dicit Jo. mo. ꝙ hic datur instāria ad regulā factū legitime. ī ibi remittit Jo. an) c ¶ Paup. Nō qz nō sine mysterio dicit⁹ puto. si enim in grātia speciali pullum sit aliquid: ī postea añ vacari Addicio onem adipiscat aliud beneficiū: nō expirat grā. (Idez Jo. mo. ī Archi. ī de hoc ꝑ Jo. de deo in sua questiōe. xviij. ꝓml. libri. vbi dicebat ꝙ si in litteris ꝓtinebat eū nullū habere būficiū: ī sic erat tpe date rei veritas iu/ dex ꝓnunciabit illud beneficiū sibi deberi. Ego nō cu/ ro de illa clausula. ī tene qō sequit in glo. Johan. an.) hec eni decre. loquit de forma q̄ puideri necessitati pau Addicio perum q̄ est iusticia (Justū est clericū būficiari in vico potissime de q̄ est. C. de epi. ī cle. in ecclesijs Joh. mo.) vel q̄si. de pbe. cū scōm. ¶ Proulsione igit facta impetrā ti cessat causa iuris: ī sic ipsius executio. ī facit ꝑ. eo. si eps. j. rūso in fi. ibi ꝙ eū vel aliū ꝛc. ius eni būficiatum nō beneficiat. ꝑ. e. qz intm. ī hoc vez puto nisi adeptū Addi. beneficiū se nō cōpatere ī (fa. ꝙ de lit. gāte dixi post In no. ꝑ. de resch. in nra Jo. an.) cum ꝓma gratia si iā ha/ beret effectū vt in duob⁹ curatis. ꝑ. e. de multa. cū enim in eo casu periret ius in re: multo fortiꝰ ad rē ꝑ. de con/

a in etate tali existat: ꝙ possit ad sacerdotiū ꝓmoueri. Siz b aliā expectare debebit. ¶ Dē Ex mandato sedis apīce exꝑ pectans asserta causatus defi ciente būficiū petere impedia tur. h. d fin Ten. ca. XXX

c ¶ Si pauper clericus: cui cum beneficium nullū haberet: mandabat de bene/ ficio (iuxta sine ꝓbitatis me/ rita) ꝙ eōm ꝓuideri: aliud anteqz sit ꝓuisum eidē būfi d cium fuerit assecut⁹: puidere e sibi eps. (Cū cesset cā mandati) ō cetero ñ teneb. ¶ Dē. Ubi de prebitate būficiorum ꝓ/ ribus collati non constet pl mo possessio: de inde mandē ꝓ/ rogatiua ꝓferatur. hoc dicit fin Ten. ca. XXXII

f ¶ Ja sede apostolica vt legato ipi⁹ vni: ī ab ordina/ rio alteri: eodē die idē būfici g sum ꝓferat: nec appareat que collatio fuerit ꝓma facta: erit h potioꝛ conditio possidentis. i Si vero neuter possideat: is cui sedes ipa ꝓtulit: vl lega/ k tus ꝙ ꝓferēt. ampliozē pre l rogatiua: erit alteri ꝓferēd⁹. ¶ Dē. Religiosus habēs ꝑ/ oratū vel ecclīam curatā si re cipit scōm sine licētia pape: ipso iure vacat ꝓmū: quod si statim renūciauerit: efficit in eligibilis ī puniatur vtroqz. Quod expona in his q̄ habe bant ante hanc constitutionē nisi supra inueniem alteruz ele gerint ī alterum dimiserint. h. d. vsq; ad §. prohibemus

m ¶ Um singla officia sint singu

cest. ꝑb. c. vl. ī ꝓbabat Cle. ō resch. grē ō ¶ Prout dere. Tal forma ēt i līis grē nō exprēdit ad hospitalitaꝫ loca sīlia: vt in Cle. e. ti. ꝑ līas. e ¶ Cā mādati. Et sic cessabit effect⁹: ī q̄ erat cā: qz nullū hēbat būficiū. ī sic cā iusticie potī⁹ q̄ grē: vt. ꝑ. dixi. ꝛcor. ō ap. cum ces/ sante cū si. iz ꝙd dices: pone ē illi pulsuz ō vicaria nunqd ꝓ id expi rabit mādatuz: Sol. si vicaria ē tpal: pone in ter mis. ꝑ. e. li. ō ele/ ct. cū ex eo in fi. ī. j. ō reg. būficiū/ um. ꝑ. de ap. pue nit. ij. (ꝑ. de vo. Addi. c. fi. ꝑ. e. li. ō elec. cū ex eo. ī cōsti. Jo. execrabilis ī fi. Jo. an.) tunc nō expirabit mā datū. qz būficia/ t⁹ ē: cū būficia sint ꝑpetua: sed si vicaria ē ꝑpe/ tua: vt. ꝑ. e. extir pāde. tūc sec⁹. ꝑ. de resch. postula sti. Idē Archi.

¶ Ja sede. ¶ Soluit Diuisio casum dubiū dī/ stinguēt duo mē bra. Scōm ibi: Si ꝛo Jo. an.

f ¶ Aplica. Vl legato ītelligas ō latere. (vi. ꝙ no. de offi. le. c. pe. in glo. ij. Jo. an.) qz alij būficia ꝓferre non pñt: nisi hrent ipale sup ꝫ ptātē. ꝑ. de of. le. c. j. Quid si dices si papa ꝓtulit vni ī legat⁹ alteri: Dic idē qō. ī. se/ quīt ī papa vl legato ex vna pte ī ordiario ex altera: qz eadē rō. idē dico si papa vni: legat⁹ alteri: ordinari us tertio ꝓtulerit. ī archiepo aūt ī ep̄o ī suis subditis dubitario nō ꝓcedit: qz ad altez solū ptinebat collatio ī illa sola valuit. g ¶ Appareat. Si eni posset appa rere q̄ fuerit ꝓmo facta: ille obtinebit. (vtercz q̄ ꝑbare Addicio poterit: ī obtinebit ꝙ mel⁹ ꝑbauerit. de renū. sup hoc de ꝑba. ex līis Jo. an.) vt si ꝑbet ꝑ testes de hora: vel in ipsis līis ꝺ ō hora. ī facit qō dixi. de resch. duob⁹. vbi idē ꝺ hūbus habes. h ¶ Possideris. Magnū q̄ est possessiōis cōmodū. C. de rei vē. l. res alienas. insti. de iterdic. §. rerīnēde. ī. de re. iur. ī pari cū suis ꝛcor. (alle. Addi. Archi. xvj. q. iij. volum⁹: vt lit. pē. ꝑ to. Jo. mo. alle. vt ec. bū. c. vno. post ꝓn. optic fac ad casū. ff. de pig. si debi tor. cui⁹ casū pono ī. de reg. iu. cū sūt Jo. an.) i ¶ Neu ter. Vl vtercz. nec apparet ds tūc ꝓmo. idē iur. ꝑ. de re sch. duob. ij. rñ. in ꝓn. k ¶ Prerogatiuā. Sic. ꝑ. de ma. ī obe. ꝑ tuas. l ¶ Alteri. Cui ꝓtulit ordinarius.

¶ Um singula. ¶ Prio ponit ꝓstōls cām. Scdo Diuisio ꝓstituōez circa religiosos. ibi: Presenti. In q̄ tria fac. Prio puider circa futura ī pena apponit. Se cūdo ibi: Circa. puider circa ꝓterita ꝙ eadē pēa. Ter/ tio ibi: Prohibem⁹. puider circa administratōes vl offi/ cia vni⁹ mōsterij ñ cōmittēda mōchis alteri⁹ mōsterij. ī pena appōlt cōmittēti ī recipiēti (Dicebat Jo. mo. ꝙ hec ꝺre. obulat ābitiōi mōchoꝝ ī eā mltiplicīb⁹ penis Addicio ꝓstringit Jo. an.) m ¶ Singla. Emanauit ad decla

rationē cozū q̄ no. Dos. ē. de multa. Jo. ā. a ¶ Personis. lxxxix. di. c. j. in ỹn. sic̄ singla mēbra corpis singulos actus hūt. vt ibi: Ad idē. xvj. q. j. pbyteros. ē. c. ti. q̄ in tm. C. de assē. l. nemo. b ¶ Auferēda. Ad hoc. ē. li. de elec. si religiosos. j. rū. z. c. q̄undā. z. c. idēntatibꝫ. ·ē· sed cū eas. j. de sta. re. c. vno. j. ne clc. vel mo. c. ij. mōsterīū ei ē els q̄si carcer. xvj. q. j placuit. ij. de sen. exc. vt fame.

c ¶ Priozatibꝫ. Dot dici etiā nō curatis: z qō j. ō. de cura. referatur ad pxime di. cū de ecclesijs p decreta. ē. co. de multa. ē. de elec. dudū. ij. de ỹ ap. probat pcil. Bi. cū. ō supplē. neg. pla. q̄ regulares in fi. in casu autē est dissimilitudo inter psonatus z parochiales ec. clesias quā habes. j. ne clc. vel mo. c. j. (Idem Johannes mo. z Archidia.)

Additio

d ¶ Absq̄ se. ap. no. argu. p illa opiniōe q̄ in duobus curatis solus papa dispē ser. ad idez. ē. co. ti. non potest.

e ¶ Annexi. In his casibus nulli us dispēsatio est necessaria: cum hec duo pro vno reputentur. ē. de elec. dudum. ij. vbi de hoc. ē. eo. tl. super eo. z. c. extirpā. de. ·ē· qui vero.

f ¶ Teneatur. Inquantum possidet de facto: quia de iure priuatus est. g ¶ Libere. ē. co. licet epus. h ¶ Nisi fecerit: id est si statim oīno nō dimiserit. i ¶ Ineligibilis. Ad idem. ē. de elec. quis quis. z. j. in fi. c. exaggeratur igitur pena in religiosis et merito: vt. ē. in princ. ad hoc. xvj. q. j. alia est causa.

Additio

Sed nunquid (scilicet q̄ vacaret primum. Johan. andree.) hoc erat statutum per decretalem de multa. dicebat ibi Hostien. q̄ in pozatibus conuentualibus vel curatis bene habebat locus decre. de multa. vt religiosos respiceret in his a quibus ad voluntatem abbatis re.

addi

mouetur. (Idem no. ē. de sta. mo. c. ij. in glo. penulti. z que scripsi. ē. co. li. de offi. ord. presentata. in. j. glo. ver. querit demum. Johan. andree.) videtur q̄ plures possent habere: cū potius quasi custodes essent q̄s pozes. indistincte autem intelligo hanc decre. etiam in omnibus priozatibus prout indistincte loquitur: et approbatum est hoc hodie per cōcil. Vien. de supplen. negli. pla. q̄ regulares in fi. z hoc nō erat ita clare statutū per decre. de multa. et pene erlaz sunt addite: vt hic vides.

a lis cōmittēda psonis: z dissolutionis ac euagatiōis materia sit religiosis p̄ ceteris auferenda. ¶ Presenti. phibemus edicto: ne aliqui monachi vel religiosi alijs pluribus pziozatibus vel ecclesijs curam habentibus animax: etiam si eadem cura non per ipsos sed p pbyteros ad eorū presentationē p episcopos institutos habeat exerceri.

b Absq̄ sedis apostolice auctoritate preesse psumāt: nisi forte vnus ex eis ab alio dependeat: vel adinuicē sint annexi. Statuentes vt quicunq̄ ipsoz pziozatū vel ecclesiaz talem obtinens: alium recepit: primū quo sit ipso iure priuatus: statim oīno dimittere teneatur per euz ad quē

c ptinuerit libere alteri pferendi: q̄ nisi fecerit extunc eo ipo efficiat ineligibilis: z tanq̄ ambitiosus ab vtroq̄ penitus repellatur. Circa eos aūt q̄ plures pziozatus vel ecclesias huiusmodi nunc detinent: quidem vt infra mensem post q̄ presens cōstitutio

d puenerit ad eosdem: vnuz ex ipsis quem retinere voluerit

e reliquis dimissis eligere tenantur: alioquin extūc penis

f subiaceant supradictis.

¶ Prohibemus insuper ne pziozatus: vel ecclesie: aut administratiōes: seu officia vnius monasterij pfecta per eosdem monachos gubernari: cōmittant deinceps absq̄ actoritate sedis eiusdem: alterius monasterij mōachis gubernanda: nec hactenus cōmissa dimittant eisdem: sed per eos ad quos pertinent libere ordinent: cum illis non liceat habere locum in diuersis monasterijs: quoz vnum

g ab alio nō dependet: nec alio

h rū monasteriozū nisi canonice transferant ad ipsa: pziozatus ecclesias administrationes vel officia gubernare. Qui vero cōtra phibitionē presentem: predicta de cetero alienis monachis cōmiserit vel dimiserint iaz commissa:

i ea vice ordinādi de ipsis sint potestate priuati: z de eis per diocesanos (si exempta non

k ¶ Mensem. Quomodo hic fiet computatio. di xi de ele. q̄s sit. l ¶ Peruenerit. Et sic si peruenisset añ duos mēses a tempore publicationis statim incipit eis tempus currere z si nō puenerit infra duos menses: ad hoc tempus non currit: et sic placuit pape in hoc casu religiosos restringi: cum alias cōstitutio principis ex quo fuerit publicata post duos menses oēs astringat: in auc. vt fac. no. pstl. circa prin. ad hoc. ē. de postu. c. j. z dicā in fi. huiꝰ libri super data Joh. andree.

m ¶ Eligere ad idem. ē. co. referente. z. c. prerea.

n ¶ Extunc. l. post mensem.

o ¶ Supradictis. Vt. s. fiat in eligibiles: z tanq̄ ambitiosi repellāt ab vtroq̄ Johan. an. Prohibemus.

¶ Pziozatus ecclie vel administratiōes vnius monasterij solite per ipsius monachos gubernari absq̄ sedis apti ce licentia alteriꝰ monasterij monachis non cōmittant nec cōmissa dimittant. Qui pfecerint sint priuati pāte ordinandi pdicta ea vice et differē ad

diocesanū in nō exemptis: z ad papā in exemptis recipientes et eligēres sūt ineligibiles ipso iure. h. d.

p ¶ Hubernāda. Quid si in pdo mōsterio nō ē aliq̄s/ doneus: tūc sal̄ credo q̄ aliūde posset assumi: ad ħ. ē. de elec. ne p defectu. z. c. idēntatibꝫ. i fi. z. ē. ō ħ. si. si abbas reh fl. sal̄ tū rursū cēt auctē pape recūri p supiorē ilam.

q ¶ Mōsterijs. ē. ō rel. do. c. vl. i fi. sicut nec diuersoz mōsteriozū abbas cē: vt ibi. z. xx. q. iij. mōachū. vl̄ pesse mōsterio z ecclie seclari. xxj. q. j. pbyteros.

r ¶ Depē der. ¶ Nec adiuicē sūt pnexa: vt. ē. s ¶ Canonice. Vt si trāseat ad strictiorē religionē sufficiat licentia sui pla. ti recūrere ēt si nō obtineat. ē. de reg. liez. sz si trāsiret ad laxiorē sine cā: sol̄ papa dispēsat: cū sit pīa iura. ē. ō pces. pbē. pposuit. si ad parē ex cā trāsire poterit de licentia abbat z puēt. (Inno. de renū. c. fi. dic̄ eo casu recūrit dispēsario z auctas epi q̄ placet ħ Jo. mo. et Archi. i decre. si religiosus in fi. vt. q̄ no. i Spe. ti. ij. ·ē· sūt q̄s. ħ. xxiij. z q̄ dixi de regu. ñ ē sup. j. gl. Jo. an.) xix. q. iij. statuim. et non ob. ē. de elec. si religiosus. ij. rūso. q̄ si/ lud locū hz cū trāsit ad rectoriā: z ibi ō fillo fit pīr: et lō ibi sufficiet abbatis licentia.

Additio

t ¶ Ea vice. i. in pti/

ma ordinatõe. ℣. de elec. cũ in cunctꝭ. ꝛ. c. cũ. Vintoñ.

a ¶ Sedem apo. Vel legarum de latere si sit in puincia. ad hoc. ℣. e. li. de elec. si abbatẽ. j. ꝛ. ij. rũso. Jo.

b ¶ Ipso iure. Et collatio nõ tenet: vt. ℣. e. ibi ꝛ per

Additio eos ad quos ptiner ꝛc. (Et facit ad no. in Cle. e. ti. si plẽs in glo. si in/telligas. Jo. an.

QVm in ec. ¶ Primo ponit dictũ. Secũdo ibi: Nisi. ex ceptione. Tertio ibi: Alioquin. penã. prees parent. Johan. an.

c ¶ Eccleſijs. Emanauit ad ỏ claratione eoꝝ q̃ no. Ber. ꝛ moderni. ℣. de re iudi. cũ olim in fi.

d ¶ Facienda. De electione eoꝝ p quoꝝ morte ẽ ecclesia vidiuata tm̃ habeam⁹ in ỏere. q. propter. Sz p̃dicta de/ere. cũ olim in fi. ibi plena oĩa q̃ pũtes fuerit ꝛc. dicebãt q̃dam in mioꝛib⁹ bñficijs nõ vocãdos ab/sentes: qõ hic reprobaꝛ. vnde in/telligim⁹ ibi pſẽtes q̃ fũt in loco: vnde debent vocari. C. de pſcpt. lõ. tem. l. vl. ℣. de maio. et obeõ. c. vlti. vel ibi pſue tudo erat absen/tes ad talia non vocari vt sequit̃ (Et sic dicit Archidia. se habuisse a canonico illi⁹ ecclesie. Jo. an.

e ¶ Cõmode. sic. ℣. de elec. quia ꝓpter. siue ergo sint in puincia siue extra puinciam. si cõmode vocari possũt

Addi. vocabunt: alꝭ nõ. de hoc. ℣. de elec. cozam. (et hec fuit opinio Hostien. que placet Archidi.) sed de q̃ remo/to loco vocent̃ statur consuetudini. eo. ti. in generl. ꝛ dicebãt quidam q̃ an vocarent̃ vl nõ: nõ stabit̃ pſuetudini. q̃ nõ est vez vt hic pater. Sed posses dicere q̃ hic nõ loquit̃ de electi. plaroꝝ. et dicit littera ad talia ꝛc. q̃ dico q̃ cõsuetudo dat ius eligẽdi: ꝛ ita p̃ intelligi ỏ cã pot. cũ ecclesia. Jtẽ dat iurisdictionẽ iudicãdi: ergo ꝛ sine absentiꝭ eligendi. de fo. cõpe. cum contingat. cum similib⁹. Jtẽ vocatio absentiũ nõ est de substantialib⁹ forme. ℣. de elec. ecclesia. ij. sed nunq̃d in a/lienatione ꝛ aliꝭ tractatibus vocari debẽt absentes: Credo q̃ nõ. ꝛ. q. ij. hoc ius porrectũ. vbi de hoc ꝛ per decre. ℣. co. li. de offi. ordi. q̃uis. vbi dixi de hoc. ꝛ. ℣. de testi. c. pſentium.

f ¶ Instantiꝭ. Poterũt ergo con tẽptũ pſequi ꝛ collationẽ illã facere cassari. ratificare etiã poterunt si volent. ℣. de elec. c. q̃ sicut.

PResenti. ¶ Diuisso pater. Quia sunt quinq̃ dicta: et tertiũ respicit ꝑma duo. Scõm ibi: Tertiũ ibi: Loca. Quartũ ibi: Sane. Quintũ ibi: Porro. g ¶ Presenti. Emanauit ad declarationẽ eoꝝ q̃ no. Guil. ꝛ Bar. ℣. e. ti. stacutũ. Jo. an.

Diuisso

quo remanssset interim conferre nequeunt q̃ p papam. b. d. fin Zen. ca. XXXIIII

g PResenti declaram⁹ edicto statutum felicis recordationis Clementis pape predecessoꝛis nostri de beneficijs apud se. apo. vacãtib⁹: p aliũ q̃ p romanũ pontificẽ minime conferendis locũ habere in beneficijs que legati aut nuncij sedis eiusdem. vel

h quiuis alij ad romanã curiã

i venientes vel etiã recedẽtes ab ipsa obtinere nosc̃unt: si

i eos in locis vicinis ipsi curie mori ꝓtingat: quẽadmodum si in loco vbi eadẽ curia resi/det moꝛerent̃. ¶ Jdẽ ẽ si aliquis curialis (etiã eccliaroꝝ mana vacãte) per peregrinatiõis: infirmatiõis aut recreatiõis: ſz alia q̃uis cã ad locuz curie vicinũ secedẽs: in hmõi

m loco vicino decedat dummõ ibi (etiã si erat ad ipaz curiaz

n reuersurus) ei⁹ domiciliũ seu

o dom⁹ ꝓpria nõ existat. Nota ca ỽo intelligañ vicina eidẽ curie in p̃missis: que remota

p vltra duas dictas legales q̃s hoc casu sic specialiter volu/

g Statu/tũ. ℣. e. ti. c. ij.

i ¶ Alij. Curia/lesvl̃. k ¶ Recedentes. Dicebat Bar. q̃ cum appellatõe vrbis Vrbs tm̃ ꝛ suburbia i telligãt. ff. de ℣. sig. l. ij. ꝛ noie cu rie tm̃ locuz vbi curia habꝛat cũ suis suburbijs i/telligere debea/mus in his q̃ nõ dum curiã intra uerãt vl illicẽcia Curia ti recesserãt: in a lijs sec⁹. Jo. an.

l ¶ Vicinis. Di Quis dica/cit pſens ille q̃ ẽ tur pſens in ortis. ff. de p/cu. l. pñs. vl q̃ est in puincia. C. de pscript. lon. tẽp. l. vlti. ℣. de terminabit q̃ intelligũ tur loca vicina.

m ¶ Decedat. ℔ dicebat Guil. si recesserat ant/mo cito redeũdi: vt de pe. di. j. di/uortiũ. n ¶ Domicilij. Qꝺ i pꝛi bꝰ loc̃ haberi pt ff. ad munl. assũ/pto. ℣. de rescp. dilect⁹. ij. de fo. cõpe. ex pte. (Et Addi. q̃ ibi nota. in. lij. glo. ꝛ ỏ paroch. c. fi. i. j. glo. ℔ ponit Archi. Jo. an.)

o ¶ Domus ꝓpria. Ergo licet sola domus possessio in ciuitate cõparata nõ faciat quẽ municipẽ. ff. ad munici. lib ert⁹. §. sola. rũ q̃tũ ad ℔ eq̃ parant̃ dom⁹ ꝛ domicilij. q̃d dices si est in domo sibi ꝛ aliꝭ cõi? Jdẽ credo ac si esset in domo solũ ꝓpria. ad ℔. ℣. de postula. c. j. Et res cõis oĩm illoꝝ est. ff. de ritu nup. illud. (facit. ff. de iudi. l. iulian⁹. vt si. vbi equipa/rat iudicẽ fieri litigatoꝛi heredẽ i rotũ vl p parte Jo. an.) ꝛ q̃ iurat suũ nõ eẽ iurat ꝛ sibi cõe nõ esse. ff. de ℣. sig. si pupillus. §. vlti. ꝛ cuz q̃s legat seruos suos ꝛc. ꝛ q̃ in toto ꝛ in pte sui fũt legati intelligunt̃. ff. de leg. iij. si q̃s suos suos. nec ob. xij. q. ij. q̃ manumittit̃. ꝛ. ff. de li bus vo. l. ſz et si hac. §. q̃ manumittit̃. q. ibi erat cõe pl/bus vt collegio: ꝓbat hec solutio. ff. eo. ti. l. cõis liber/rus. non ob. xij. q. j. §. vlti. q. ibi soluit. Jo. an.

Additio

p ¶ Legales. ꝑm quas. xx. miliaria computant̃ p dicta ff. si q̃s cautio. l. vicena milia. ꝛ si modicũ etiã supeẽt nõ ẽcluderet̃ sub loco. ff. de ℣. sig. l. iij. Jo. q ¶ Specialit̃. si ℔ est spẽale: q̃ tñ ℣rũ ẽ generale: ꝛ fac ea q̃ no. ℣. de rescrip. nõnulli. ꝛ q̃ dixi. ℣. e. li. de rescp. statu/

tum. §. cū autē. de elec. cuplētes. j. rūso. Johan. an.
a ¶ Origīnis. Certe satꝭ idē puto si ibi habet ꝓtinuū domiciliū: licet inde nō sit oriūdus. ad b. ꝓ. di. si in ad/iutoriū. & optime. §. de elec. fundamēta. §. vlti. de tem. ordi. c. iij. j. respōso. ff. ad munici. eius. §. vl. C. vbi se/nato. vel cla. l. se natores. nec ratiōnē diuersitatis video: & idē dico in oriundo q̄ ibi ꝓpriā nō habet/ret domū: sꝫ forte ꝓducta cū ea dē sit ratio. ad b ff. de legi. nō posſūt. vñ qđ dic origīnis sue domū: & d domo ꝓpria: & de domo habitatiōis ꝑ intel/ligi Johan. an.
b ¶ Mozareť. als eni graue p̄/iudiciuz inferet loco vbi degit curia: si oia bñficia nūc tibi vacātia haberēt solū conferri p papā. (est si. q̄ scripsi post Bin. §. de offi. lega. c. fi. sup ꝯ. nō possunt. s. q̄ multuz preiudiciale esset clericis pueri/cie si percussores ipoꝝ possent absolui p legatos p petuos. s. rōe ec/clesiarū habēres officiū. Jo. an.)
Addi. ¶ Japosto. (Mul tū echaret hz hec ꝓstitutio q̄ circa parochiales ec/clesias vacātes i curia) Pōit duo dicta. Secun/dum ibi: Idē. et rōez iterserit ibi: ne ipaz.
c ¶ Parochia/les. Spēale sit i ēls ppē curā: in alijs ē ius antiquum remanet. (Idē Archi. vñ
Diuisso licz posset vrge/re eadē rō in alijs ecclijs curatꝭ nō parochialibꝰ. de rra/cio iurꝭ veterꝭ nō hz locū in illis sup q̄ vide §. de ꝯ. si. ꝓstitutionē. & ꝓ ibi no. in ḡrta glo. Jo. an.) ad idez. §. e. ll. de elec. nemo. & p b satꝭ ptz q̄ in alijs nō currit mē/sis sede vacāte: currit tñ ignorāti: vt. §. e. statutū dixi. q̄ in glo. ē ḡ. d ¶ Ne ipaz. Nōnē b pōit. & ff. §. eo. li. de of. deleg. si is cui. & j. ne se. va. c. vno i fi. e ¶ Af/ferre. §. e. tl. c. j.
mus computari (a loco vbi moꝛatur ipsa curia non exi/stūt. ¶ Sane siquis in loco
a vbi degit curia: sue originis domū habens: diem claudat extr emū in ea: ipsius bñficia sub p̄dicto nō aliter includā tur statuto: q̄ si curialis esset antea: & ibidez occasione cu/
b rie moꝛareť. ¶ Porro cū curiaz de loco ad locū trāsferri ꝓtingit: si curiales in itinere dum curiā sequunť eandem. vel in loco vnde recedit ipsa curia: fozsitan remanentes in firmi: rebꝰ inibi extimanť humanis p̄missū statutū: quātū cunq̄ locꝰ vbi decedūt ab ipsa curia sit remotꝰ: ad illoruz beneficia se extendit. I dez Moꝛs pape tollit ne parochiales ecclesie in curia vacare dicantur, hoc dicit §m Zen. ca. XXXV

SJ aplica sede vacante aliquas
c parochiales ecclesias vaca/re de cetero contigerit apud ipsam: statuimus vt de eis
d (Me ipsarum v acatio diuti/na periculum valeat anima/bus afferre) per eos ad quos pertinet possit libere ordina/ri constitutione felicis recoz/dationis Clementis pape ꝑ/decessoꝛis nostri de benefici/is apud sedem ipsam vacan/tibus per alium q̄ per roma/num pontificem minime con
f ferendis: vel alia quauis cō/traria sup hoc edita non ob/stante. ¶ Idē volumꝰ & de illis q̄ ibidē ipso romano pon
g ¶ Obitū: Sez cū decessisset infra mēsez: als nō eēt questio. (q: sez erlā papa viuēte posset ordinarius illa Ad. Diuisso
SJ cui. Sūt due p/ cōferre. Jo. an.) §. e. statutū tes. Scōa ibi: Secus primo reddit cām sui. ibi: Quā cū. Jo. an.
b ¶ Expssione. Dubitū ergo operatur expressio ꝓsone: et facit §. c. p/ ꝓ. et. §. de offi. delega. is cui. e. ll. i ¶ Idone/is. vt. §. eo. ti. supinoꝛdiata. & c. is cui. eo. lib. li
c ¶ Legitime. Sez ſm statura/tum. vel generaľ ꝓcilij. §. de ꝓcess. pben. c. ij. & de elec. ne pro defe/ctu. Et talia bñficia legati de latere q̄ sunt in p/uincia cōferre possunt. §. eo. vene/rabilis. Johan. an. (& no. §. e. ll. Addi. de offi. leg. c. j. in vltl. glo. & vide q̄ ibi dixi. Joh. an. l ¶ Decet §. de reg. iur. decet cum suis ꝛcor.
m ¶ Suā. Quādo est ergo grā eius cui scribit nō expirat: vt. §. sec' qñ alteriꝰ pura p quo scribitur: vt hic.
n ¶ Moꝛiatur Vel renūciet. §. de renū. c. j. e. li. ad hūc finē ex/presse ꝺicit. §. e. li. de offi. dele/ga. si super grā. vbi dicit q̄ exe/cutoꝛ potestas datoꝛū sup grā alicuiꝰ nō expi/rat re integra: si cur nec grā cū sit accessoꝛia ad gratiā. b Jtem ꝺr. Addi.
Sol'. (idem ibi Jo. mo. & Archi/dia. facit diuersitas soluit Jtiuz: ibi loquit ō grā
tiā fertā: b de facīēda p executoꝛes. vñ ibi dic rex. grā facta ꝛc. b dic pulsiōe facīēda. si ḡ papa ꝓcedat canoni/catū & pbēdā si vacat. vl q̄ ꝓmo vacauerit ulli alij ō ire obtrā: & sup hac grā p se fertā dat executoꝛes. hz lo/cū ꝺere. illa. q̄ cū iā sit canōlē & iā sit fertā grā: ptās executoꝛ velut accessoꝛia nō expirat. sꝫ si papa nō facit grāz: sꝫ mādet fieri: pura pulderi mihi ō bñficio. b testaſ executoꝛi ꝓncipaľ ē: & expirat re integra. Sz ḡre ū

expirat in supra pri. casu. cū etiã adhuc sit quisto faciēda: Sol. ibi etiã sam erat facta grã: cū reipiceret eū q̃ puidere debebat nō cū cui debebat prouideri. ¶ Jepiscopus. Sunt tres partes. quarū ꝓma decidit q̃d iuris cū p ꝓpriū ep̃m data est alteri epo ordinandi licentia. secūda et tertia decidūt: q̃n de ꝓsonis expressis vel ipsis ꝓsonis data est p̃dicta licẽtia. Secūa ibi: Si vero: Tertia ibi: Eis aũt. harū q̃libet exp̃mit suã cãm. Prima ibi: Cū in culpa. Secunda ibi: Tu q̃ tertia ibi: Cū eã. Jo. an.

a ¶ Eps. Emanauit ad declarationẽ decre. ē. nō liceat. 7. c. eps sl. 7. c. cū fz aplz. (et eorū que no. Jnno. et host. de era. et ẽll. c. aũp. 7 Pe. 7 Jo. an)

b ¶ Comlisti. q̃d als sine pena facere ñ posz: vt ē. c. li. de rempo. ordi. c. j. c ¶ Ad sacros. Jdeo dixit: q: ꝓ ordinatꝫ ad miores nō scribit eccl̃a vt ordiatores cōpellat: vt no. ē. ti. c. ij. d ¶ Titulū. Saltē primonij. Vnū sciae: q̃d Jo. Gof. 7 Jnno. tenẽt. ē. e. eps. q̃ quãtūcūq; clericꝰ habeat patrimoniū nisi exp̃sse ordinet ad titulū patrimonij sui habet actionẽ ꝓtra ordinantẽ ad ea q̃ dicuntur infra. Tan. 7 Host. cōtradicẽtes eū si patrimoniū habet tacite ad titulū patrimonij ordinatū: ita q̃ deficiet actio ꝯꝺ ego cōsentio p p̃dictã decre. eps sl. alsllō. nisi q̃d ibi ponit: nec ꝓprie nec exceptiue ventret 7 p decre. tuls. e. ti. (vl. q̃ ibi dixi sup fl. vl. glo. p q̃d videbis q̃ licet q̃ ad obligationẽ de q̃ hic loq̃mur seq̃tur Tã. 7 Hos. nō tñ dico p̃rimoniū esse titulū nisi ex p̃sse fuerit sic actū. Jo. an.) 7 de ꝺ habes p Host. 7 de referip. postulasti. e ¶ Jn culpa. Et sic esse dz in pena. vt. cxxvij. dl. q: ea. 7. xxvij. di. q: sūt. Jo. an.

f ¶ Talie. s. sine certo titulo. g ¶ Mistrare. videbat q̃ puniri ꝺberet ille q̃ mãdauit: 7 ipurare sibi debuit q̃ talẽ eligit 7 p aliũ fecit: vñ idẽ ac si p selpz eligisset. ꝺ reg. iur. q̃ p aliũ. iz hec vera vbi mãdauit de certo: vt statim sequit. 7 facit. ē. de elec. si cōpromissarij (. ꝟ. j. alle. Jo. mo. ff. de pdi. inde. si ꝑ curatorẽ. in ꝑn. vbi generali mãdato nō cōmitto ꝑ curatorẽ q̃ soluat indebitum. Jo. an.) h ¶ Aliũ. No. p his q̃ dixi. ē. e. titu. si pauper. i ¶ Certas. Et exp̃ssas intelligo: q: si cōmisset ei ordinare clericos talis ville vel locꝰ: adhuc est ꝺ genꝰ 7 nō species. vnde locũ habebũt supiora. aliud est ẽi certũ: aliud certũ 7 exp̃ssus. facit J. de ꝓcess. ꝓbẽ. ne caprãde (per q̃ ꝑet q̃ alit sumit ꝺ exp̃sso. 7. ē. e. lib. de referip. c. ij. q̃. ē. eo lib. 7 ti. c. ij. ad fi. Johã an.

k ¶ Predicta: Scz vite necessaria. l ¶ Per te. Vel per aliũ. ē. ꝓi. rñso. nec poterat sibi in dignitatẽ bene ficij obijcere. exquo illũ dignũ ad ordines repurauit. ē. de era. 7 quasi. acceptimus. q̃ dic vt ibi.

a Si eps cui nullis personis exp̃ssis ī genere cōmisisti vt vice tua ordines in
c tua dioceſi celebraret: ad sacros ordines ꝓmouerit quẽ
e piã titulũ ñ hũtẽ. ei (Cũ ī cui
f pa fuerit talit ordinãdo eum
g dẽ) tenebit vite necẽia mistra
h re donec sibi p eũ vl aliũ ꝺ cõpetenti bñficio sit prouisum.
i ¶ Si ẋo certas cõmisisti eidẽ ordiare psonas. Tu qui puidere ꝺ casu an haberẽt titulũ debuisti: taliter ordinato ad p̃dicta donec p te bñficiatus fuerit obligatus exi
k stis. ¶ Eis aũt q̃bus a dio
m cesanis data licẽtia: vt possint a quo voluerint epiſcopo ad oẽs sacros ordines ꝓmouerī: non qui ordinant sed qui tradunt licentiam. (Cum eaz dare non debeant tituluz nõ
n habenti) Ad premiſſa: si titulum non habeant obligantur. Jdem.

Si primo loco papa dat licẽtiam cõferendi beneficia certo modo vacantia: vel ad papam deuoluta. secundo aliquod debitis conferat specialiter, vel conferri mandet. species generi derogat. ita q̃ secundo beneficiũ debet. ꝺ. d. Jo. an. ca. XXXVIII

o ¶ Uamuis tibi nuper in
p genere potestatem dederimus: beneficia sex cleri
q corum tuoruz erdentium vel
r decedentium auctozitate nr̃a

m ¶ Quo voluerint. Dum tamen catholica. et in aperta se. ap. rebellione non fuerit. ē. de prescrip. veniens.

n ¶ Ad premiſſa. Scilicet vite necessaria: donec eis de competenti bñficio sit prouisum. et transit talis obligatio ad successorẽ. vt. ē. e. ti. cũ ſm apostolũ Quid dices

Questio

si clericꝰ si ordinat sine titulo ad sacros ꝓmisit epo q̃ euz sup his nõ inquietaret: nunquid talī renunciatione non obstante agere poterit: videt q̃ nõ ex quo renunciauit. vij. q. j. q̃. periculosuz. de elec. cũ inter. R. Ecõtra q: istud videtur ius publicũ: quod remitti nõ potest: de fo. compe. si diligenti. de sentẽn. excom. cõtingit. et beneficio quod nondũ habebat renunciare non potuit. si cut nec hereditati nondum delate. ff. de aqui. he. re. l. q̃ supstitis. et alimẽta (futura. secus in preteritis. C. de transac. l. de alimẽtis. Jo. an. pacto). sine pretoris auctẽ. et intelligit de relictis testamento. vel causa mortis. Als secus vt ibi ꝟ plane. 7 de hoc in Spe. q̃. fil. sint legi. ver. sed q̃ritur vtrũ.) alimentarij non tolluntur. ff. de transac. cum hi. dixit Da. q̃ valet pactũ. Bar. bixi. dixit hoc verum si post ordinationem intreuenit: sed si in ordinatiõe vter q̃ simoniacus esset et deponendus. ē. de simo. c. pe. in questione veneriali. que incipit: Esto q̃ epiſcopꝰ ordiner.

Addltio

Addltio

Addi.

Addltio

Addltio

Addltio

Addltio

Dluisio

Uamuis. ¶ Sūt duo dicta. scõm ibi: Silī. Et in fi. ꝓmi reddit rõnez vtriuscz ibi: Mã ꝓmc. Jo. an. o ¶ Quis. Ad hãc decr. ꝓcor. e. t. dubũ. p ¶ Jn genere. si aũt in specie decisset licentiam: puta Archi. Boñ. cũ vacabit tũc sec: q: vtrunq̃ spãle: et sic valeret ꝓmũ nisi de ꝓmo fieret mẽtio in scdo: 7 idẽ est si aũ secundã specialẽ gratiã iam erat descensum ad speciem ex virtute prime generalis. (Idẽ Jo. mona. Jo. an.) ad hoc. ē. de fil. ꝓsbr. ex tua. de offi. deleg. ex parte. j. q ¶ Tuto: ũ. Qui dicatur sui clerici hoc casu 7 silibus habes J. de verbo. sig. c. vl. r ¶ Decedentiũ. Jsta duo sunt diuersa: maxie in impetratiõibus vel gratijs: vt p bat. ē. de resch. susceptũ. ij. rñso. Sed nũq̃d si clericꝰ sua cedit vel decedit in curia romana. poterit eis bñficiuz ꝓferre. Dic q̃ nõ. (Idẽ Archi. de r. sig. c. fi. Jo. an.) ni

Questio

si hẽret ad ꝺ mãdatũ exp̃ssũ: vt. ē. eo. c. j. 7. ñ. in fi. Sed q̃d dices ille cui facta ẽ tal gra vult ꝓferre bñficia q̃ vacãt p vocationẽ clerici sui vl p adeptionẽ ẽpat vl cedi bñficiũ curati nũq̃d potit: 7 videt q̃ sic: tã ei tacite ipso facto renũctasse videt: ad ꝺ. ē. ꝺ his q̃ fl. a ma. g. ca. ex oct. ꝺ of. dele. gñũ. Credo Idẽ Archi. q̃ cũ tales idulgẽtie restrigãt. ē. e. is cui. 7. c. q̃uis. q̃ talia bñficia ꝓferre ñ poterit cũ potꝰ ꝓuatõe iurt q̃s renũciatõe vacẽt: q̃d ꝑz ex eo q̃ cõpellũt ad illa dimittẽda: vt. ē. de cleri. ꝓiug. c. j. ē. e. de multa. et licet eps. 7. c. cũ singla. c. ad ꝺ fac ꝑdic.

decre. susceptū. nā similiter posset dici ꝙ cedēs eēt mortuus quo ad beneficium cui cessit. vij. q. j. §. ecce in quibus. xxxiij. q. ij. §. j. Sed pone: iam cōtulit beneficia. v. clericoꝝ: moriunt̄ duo sui clerici simul. quorum alt̄ habebat pinguius bñficiū altero: vult pinguius conferre nunq̄d poterit? videt̄ distinguēdū: aut papa ꝓprio motu dedit hāc grāz. aut nō vt ꝑmo casu possit pinguiꝰ ꝯferre. scdo nō: vt. s̄. eo. si pluribus. Sed dic ꝙ illud posset locuz hr̄e si posset cōferre bñficia sex ꝑmorum clericorū suorum decedentium. sed hic de ꝑmis clericꝭ nō ē dictū. vñ qd̄ bñficiū voluerit cōferre poterit dominus Jo. an.

a ¶ Idoneis. s̄. eo. is cui.

b ¶ Post. Alꝭ nō fuisset tāta q̄stio: ex quo ꝑmuz mandatum speciale genꝰ ꝑcessisset Jo. an.

c ¶ Derogat. vt j. de regu. iu. generi cum suis cōcor. Johan.

d ¶ Cōferamꝰ. Penes papā enī remāsit eadē potestas. et maior etiam in predictis: vnde ex quo ipse ꝑoccupauit melior est ipsius conditio: vt. s̄. e. dudum.

Diuisio

S Jis cui. ¶ Circa reuocariā grāꝝ decidit tres casus dubios. Primū ꝯtra expectantē in eo solū ꝙ expectat. scdm ꝛ tertiū ꝓ expectante ibi: nō sic. ꝛ ibi: sz ꝛ si vtriusq̄ rōnez ponit Jo. an.

a personis idoneis conferendi: canonicatum tamen ꝛ prebendam quos in tua ecclesia
b in qua post predictam gratiam tibi factam mandauimus cuidam specialiter prouideri obtinebat quidam ex eisdem tuis clericis nunc defunctus conferre non potes: cum illi pro quo scripsimus debeant̄.

Nam prime generali gratie
e tibi facte derogat posterior specialis: licet de illa non fecerit mentionem. ¶ Simili ratione si post facultatem tibi concessam a nobis: conferendi beneficia tue diocesis quorum collatio est ad sedez apostolicā deuoluta: nos eorum aliquod anteq̄ tu con-
d feras conferamus specialiter alicui: vel conferri mandamꝰ de concessione tibi facta non habita mentione: facta per nos collatio canonica est cēsenda. Idem. Reuocatio gratie non tollit ius quesitū: sed querendum nisi ius annexionis aliud inducat: nec tamen tollit ius querendū annexum iuri digniori iam quesito. h. d. ꝑm Zen. c. XXXIX

e S Jis cui de canonicatu prebenda ꝛ dignitate: personatu vel officio: per feli-
f cis recordationis Nicolai vl̄
g Celestini predecessorum nr̄orum litteras gratia in aliqua ecclesia facta erat: constitutionis nostre reuocatorie tempore: canonicatum ꝛ prebendam dignitati personatui vl̄
h officio alicui nō annexā erat adeptus: licet dignitatē: personatum seu officiuz inibi expectaret: propter expectationem hmōi priuatus non ītelligitur iure: quod in canonicatu ꝛ prebenda fuerat canonice assecutus. ius tamen qd̄ ad dignitatē: personatuz vel officium cōpetebat eidem: iu-
i xta ꝟba dicte reuocationis ītelligit̄ reuocatū. ¶ Nō sic aūt si canonicatū cū dignitate ꝑsonatu aut officio cōferri
k tm̄ canonico cōsuetis: fuerat assecutꝰ sub expectatiōe ꝑbē-
l de: cū ius magꝭ dignū qd̄ iste in dignitate ꝑsonatu seu officio hmōi iā habebat: ius minus dignū canonicatꝰ retineat: cuiꝰ canonicatꝰ ratione: ius eidē saluū remanet ad ꝑbēdā nulli alij debitā: apl̄ica añ ipsuz auctoritate recepto.

m ¶ Sz ꝛ si ex episcopi vel al-
n terius cuiuscūq̄ collatiōe vl̄ ꝓuisione adeptus fuerat in eadem ecclesia dignitatē: personatū siue officium: conferri tātū canonico ꝯsueta: prefatus qui canonicatū auctori-
o tate ap. iā habebat: idem erit censendum. Idem. Obest reuocatio gratie spectandi ꝑbendā ꝛ decreti interpositio etiā ignorāti. h. d. Zē. c. XL

i ¶ Verba. Quoꝝ mentē habes. j. de cōces. ꝑbē. c. vl. sz ad lr̄am erāt hec om̄es collatiōes ꝓuisiōes refuatiōes super canonicatibꝰ dignitatibꝰ ꝑsonatibꝰ ꝑbēdis officijs portionibꝰ ꝑstimonijs eccl̄ijs parochialibꝰ ruralibus vel alijs. necnō sup̄ quibuscūq̄ bñficijs ecclesiasticis vacaturꝭ cuz cura vel sine cura: in q̄bꝰ non sit ius q̄situ in re: licet ad rē ꝑ dictū añcessorē nostrū seu eiꝰ auc̄te factas ꝯcessas seu cōmissas. ꝛ ea q̄ ab ipo super his vl̄ circa ea quōdolibet ꝓcesserūt apl̄ica auc̄te in fratrū nr̄oꝝ pñtia. vj. kal̄. ianuarij: cū adhuc sicut ꝑmittit̄ essemus neapoli: oīno cassauimꝰ: irritauimꝰ: ꝛ vacuauimꝰ: cassas irritas ꝛ vacuas nūciauimꝰ. nulliꝰ ēt decernimus fore firmitatis. ꝛ qd̄ extūc secꝰ a q̄q̄ scient̄ vl̄ ignorāter ꝯtigerit attētari ꝛc̄. iō igitur dixit ista ꝟba: qꝛ ꝑ ꝟba illa cassat̄ ius q̄situ ad rem sz nō in re: nō sic intelligit̄ reuocatū. (de reuocatione alioꝝ ꝓuilegiorū Celestini. vj. in constitutione Johānis. Sancta romana. ꝛ dicam j. ti. ij. c. vl. Ad.

k ¶ Cōsuetis. Per hoc non reuocatur gratia. est enim equius ꝙ propter ius ī re: seruaretur ius ad rem in hoc casu q̄q̄ ꝓpter ius ad rem extingueretur ius in re ꝯmentē ꝯstitutiōis. (est si. ff. de libe. ꝛ posthu. si ita. §. regula. cuius casum vide de offi. delega. ꝑterea. sup̄ glo. vlti. Jo. an. Addi.

l ¶ Magis dignum. s̄. de conse. eccle. vl̄ alta. ꝙ in dubijs. cum suis cōcor. (pro ꝛ contra. de offi. delega. super questionū. §. si vero. vbi de hoc Jo. an.)

m ¶ Et si. Tolle. quod est infra prefatus qui canonicatum auctoritate apostolica iaz habebat adeptus fuerat in eadem ecclesia ex episcopi ꝛc̄. Johan. an.

n ¶ Cuiuscunq̄. Ad quem pertinebat collatio: vl̄ forte legati. o ¶ Idem. scz ꝙ canonicatum retineat. et canonicatus ratione prebendam.

Diuisio Q Vodam. ¶ Decidit dubium exortum ex duabus gratijs Nicolai ⁊ Celestini: ⁊ processu facto p primam secuta post revocatoria. et decisionis causam exp̄mit ibi: Prima enim. Jo.an. a ¶ Quodam. Alis hoc erat de iure cōmuni. ſ.eo.ti. hi qui. b ¶ Anteferri. Ad idē ſ. de con cef.preben.auctoritate.

c ¶ Constitutio revocatoria: de q̄ vidiſti. ſ. pri. c. d ¶ Ignoranti. ſ.eo.ſi post cōſ.cū c.dudū.⁊.c.ſi be Ad. neficia. ⁊c. (hec iura apte ꝓbant decretū pape ligare ignorātes. ad idē ſ. de ꝓcef. preben. q̄ cūctis et vide q̄ dixi. ſ. e.ſi aplice. Joh. andree.)

e ¶ Collatio. quia ſi precesſiſſet collatio ius habuiſſet non ad rem ſed in re: et ſic nō fuiſſet revocatum per conſtitutionē revocatoriā. ſ.c. proxi. ſ. de concef. preben. c. vl. et ſic no. q̄ ds impedit aliū in eo quod per ſe non conſequitur: ad idē ſ. de conceſ. ꝓbē. auctoritate. ſz ibi aliquid conſequitur: quia habet ſcbam prebēdā: quia alias ſolum habiturus eſſet tertiā. Jo.an.

Diuiſio ¶ Andatuz. ¶ Tres caſus dubios cū ſcribitur ad collatione capituli ꝑ decidit: et in vltimo excipit. Secundus ibi: Ad beneficia. Tertiꝰ ibi: Idē. excepto Addi. ibi: Niſi. (Colle ſam infra merito cōprehēdit bñficia ⁊c. Jo.an.

f ¶ Mandatū. decre. venit declaratiue ad decre. ſ.eo. cum in illis in fine.

g ¶ Beneficio decuraro non p̄uidebitur. ſ. eo.

a Quodā per litteras felicis recordationis Nicolai pape predeceſſoris noſtri canonicatuz ſub expectatione vacature prebende in certa eccleſia obtinente: ſucceſſor eius Celeſtinus cuidā alteri ſimilem in eadez eccleſia gratiam fecit: quem omnibus etiam ante ipſum auctoritate apoſtolica: vel quauis alia in eccl̄ia ipſa recepti b voluit anteferri: cum interpoſitione decreti: priuſq̄ tamen ad primum ⁊ eius executores ſecunde gratie noticia peruenieſſet: vacans prebenda eidem primo per ſuos fuit executores collata: poſt huiuſmodi autem ⁊ ante factaz ſecundo collationem ipſius c prebende: noſtra conſtitutio revocatoria emanauit: ⁊ quoniam quis eorum ius habeat in prebēda huiuſmodi dubitatur: nos neutrum illorū decernimus ius habere i eadem. ¶ Prima enim collatio poſt et contra decretum a dicto Celeſtino interpoſitum facta: licet ab ignozan/ d tibus ⁊ etiam ignoranti non obtinet firmitatē. Jus vero quod ſecundo ad prebendam non in prebenda huiuſmodi competebat (cum noſ e tram revocationem eius collatio non preceſſerit) per eaz penitus eſt ſublatū. ¶ Dez. Mandatum de prouidendo de beneficio ad collationem capituli pertinentem nō tangit ius ſingularis canonici. hoc dicit fm Zen. ca. XLI

f Mandatum apoſtolicum tibi directum: g vt. T. clerico ꝺ beneficio ſpectante ad collationem narboñ. capituli prouideres: de/ h neficia eiuſdem capituli: ſi/ ti. cum illis in fl. nec de dignitate. ſ. eo. ti. c. vlti.

h ¶ Collationē. De ſpectāte ad p̄ratione inſtitutionē vel electionē nō poterit ꝓuideri. ſ. eo. cū in illis. ſ. cum aūt. i ¶ Capīt. Idē enim eſt facere per aliū q̄ p ſe ſ. de re. iur. q̄ p aliū. cū ſuis ꝓcor. ff. q̄ cuiuſq̄ vniuerſitē eorū. ſ. ſi decuriones (Idez fm Archi. ſi capīm cōiter ordinat q̄ q̄ſq̄ canonicus dū viuit conferat certa beneficia. ſicut ſuo tempore dicit factū in eccleſia Bonoñ. Jo.an.) Additio

k ¶ Statuto. Eſt forte conſuetudo vel ſtatutū q̄ beneficia vacantia primo mēſe pertinentia ad collationē capituli ꝓferat primus canonicus: vacātia ſecundo ſecundus: tertio tertiꝰ et ſic de ſingulis. vl q̄ beneficia familiarium ſuorū ſpectantia ad collationez capituli vacantia canoni ci cōferant tales conſuetudines et ſtatuta ſūt i multis eccleſijs galli canis.

l ¶ Extendit. Quia papa non intendebat gra / uare alteram dignitatem capitu li ſed totum capitulum. ſ. eo. cum tu illis. ad finez. m ¶ Singulariter. quaſi non vl/ ee capituli: vt in primo reſponſo. Jo.an.

n ¶ Prebenda/ rum. vel dignitatum vel officioꝝ ipſius eccleſie: vt in ſecundo reſpō ſo. et non q̄ dicit ratione huiuſmodi prebendarum quaſi dicat ſi pertineret ob aliam cauſam pura propter alia beneficia que habet in alia eccleſia: mandatum tunc non cōprehendit illa.

Dutillo

PAstoralis. ¶ Primo declarat cuius sit dare coadiutores episcopo: et superiorū. Scdo p uidet cum epūs coadiutorē vult ibi: Verum. Tertio ibi: Si vo. cū est demens. Quarto ibi: Si aū t. cū epūs coadiutorē nō vult. Quinto ibi: Presentl. de coadiutor expēsis ⁊ po restare. Sexto ibi: Cetez. ad superiores progak qō epīs dixerat. Jo. an.

a ¶ Pastoralis. Emanauit ad declarationē decre. ē. eo. ex parte. in fi. ⁊ eorū que ibi no. Hostiē. ⁊ co. ti. de rectoribus in fine.

b ¶ Maiori. connumerek er / go inter alias qs habes notaras ē. de transla. c. j. de of. leg. p trālationē. de excess. pla. sicut vnire.

c ¶ Nō obstan / re. No. p hāc lrāz ꝫ roma. eccle. nō currit prescriptio in his q sibi in si gūl spālis ꝓuile gū reseruauit: sic nec ꝫ ꝓuileglū p lationis: de h. ē. de prescrip. cum nobis. d ¶ Lā cūmodo. sic. ē. ti. de sup. neg. pre la. eccliē. ḡ nō ab

Addclo archiepo (q id solū pt in puincia sibi decreta q a iure repiē ꝓcessum: vel ex plca ꝓsuetudine introducēū. ix. q. iij. ꝓquestū. ē. ti. ō sup. neg. pla. romana. Ista ḡ trās ꝓcessa epo et capło. vel minori pri. seu soli capło metro politano. nō cōpetet epo viuēre. licz datio visitatoris qnq cōperat eo mortuo. ē. eo. ti. de sup. neg. pla. eccliē. Jo. an.) vel priarcha vel legato: q: in generali legatio ne talia nō transeūt in pdicta decre. q trāslatione. Ad decre. ē. eo. ex pte in fi. rūdet q illud fuit de speciali autoritate vel mādato dūi pape: ⁊ q ita esset q antiqua iura pbatur per cano. vij. q. j. c. j. ⁊. c. ḡuis triste. cum multis capłis eiusdē qōnis. ad idē decre. fuplus allegate: ⁊ de regula. licet. ℞. illa semp. de renū. nisi ad fi.

e ¶ Remotis. His eni pcipue puidēdū fuit. ad h. ē. ō elec. nihil ē ad fi. f ¶ Perpetuo. Et sic no. q licz egrotans laboret infirmitate incurabili. nō remouet ꝫ dat coadiutor: ad idē. ē. eo. ti. ex pte. ⁊ sic reptobat opi. B. de q no. ē. eo. rua. (dicit Arch. rūderi posse q h in epo loquit. Jo. an.) g ¶ Maioris. Regulariē eni tenet qō facit maior ps: de his q fl. a ma. par. ca. c. j. ⁊ ō totum capłm fecisse. lvj. dis. aplica. cū simi. licz hoc fallit. ꝫ pri. casu. h ¶ Aucte aplica. Sunt igit isti delegati pape in hac pte. ⁊ ꝫ cor. ē. de offi. ordi. irrefragabili. ē. de here. ad abolēdā in fi. ⁊ ꝫ de sta. regu. c. vno. ⁊ i Cle.

Addl. q regulares. de sup. neg. pla. (⁊ in Cle. de sup. neg. pre

PAstoral officij de / bitum exequentes declaram⁹ atq; statuimus coadiuto / rum episcopoū et superioū ꝓlatoū dationē intelligēdā b esse de causis maiorib⁹: ⁊ refe rendā ad sedez aposto. ac ab c ea (consuetudine non obstā d te contraria) tanummodo postulandam. ¶ Verum ne hoc pretertu eccleste (existen / c tes precipue in remotis) dis / pendia patiantur: nos earuz in hac parte indemnitatibus precauere volentes: hac ge / nerali cōstitutione sancim⁹: vt episcopus senio aut vali / tudine corpali granatus: vel etiam alias adeo impeditus f perpetuo: vt officiū suum ne queat exercere: possit de sui cōcilio ⁊ assensu capituli: vel g maioris ptis ipius vnuz vel h duos aute apostolica coad / iutores assumere ad dictum officium exequenduz. ¶ Si

la. q regulares. cū ꝫcor.) l ¶ Demēs. De sue. ab inte. cū dilectus. iij. q. ix. inalcas. ⁊ est sl. qō dicit lex q qñ pr ē furiosus vult⁹ dak curator pri. C. de cur. fu. si pr. ff. e. ti. l. ij. als aūt erubescit lex filios esse castigatores parentū in auc. de nup. ℌ sl q sctiñ. coll. iij. de ma. ⁊ obe.

i vero episcopus demens fue / rit: ⁊ quid velit aut nolit ex / primere nesciat: vel non pos / k sit: tunc ei⁹ capitulū vel due ipsi⁹ partes eadez auctoritate vnum aut duos coadiuto / res assumant idoneos: qui m eius officium exequantur.

¶ Si autez episcopus senio aut icurabili morbo grauat⁹ vel ꝑpetuo ipedimēto detentus: ad sui executionē officij reddak inutil⁹: ⁊ coadiutorez n assumere aut habere nolue / rit: licz a capło reqst⁹: ꝓtio se illi⁹ nō indigere suffragio fore sitan asserēdo: tūc nil per capłm inoueā: sz ꝫ casu ⁊ etiā o primo: idē capitulū epi ⁊ ec / clesie sue conditionē ⁊ statū: p ac facti circūstantias vniuer / sas: ḡcito poterit fideliē ex / plicite referat ad noticiaz di cte sedis: recepturi humiliter e t efficaciē ipleturi: qō sup ꝫ sedē ipsaz cōtigerit ordinari.

¶ Presenti quoq; adiicim⁹

k ¶ Due pres. Et sic nō sufficit maior ps: ⁊ ē speciale: ad idē. ē. de elec. licet. ibi in electiōe ro. pō. reqrunt ad min⁹ due pres. ad idē. ē. ti. scripsit. vbi in postulatiōe q cō / currit cū electiōe due pres etiā reqrunt: ad idem. ē. eo. li. ō elec. si qñ. ⁊. c. indēntariū. ℌ. licet aūt hoc sit spāle q due pres debēt ꝑsenti / re: regl'riter ē q due pres collegij vel vniuersitatis debēt esse pūres. ff. qō cuiusq; vniuersi. l. plane. ff. ō decre. ab or. fa. l. ij. (vide q no. de ma. ⁊ obe. c. si. in. iij. gl. ⁊ de his q fl. a maio. par. capi. in glo. pe. ⁊ q super ea dixi. Jo. an.)

Addclio

l ¶ Aut duos. Hāc lrāz quā. ē. habueras ꝫ videas re pertā: p quā lrām credo q si pres dare veller ñ posset: ⁊ potuit papa ad ꝫ mor⁹ eē ex eo q coadiutores debēt supr⁹ hre ab eccla: vt j. e. ℌ. pūi. strem⁹ ḡ scptrue: q: papa si de pbus voluisset sic expssisset. de decl. ad audiē tiā. ⁊ suffiē tra scptū eē. vi. q. iij. scptū. ff. q ⁊ a dō. l. pro speciti. cū ēt isti nō ordinaria sz delegata pāre fungāt. vñ hūt suare metas mādati. ē. ti. pri. cui de nō. de re / scrip. cū dilecta. m ¶ Officiū. Est ḡ coadiutori offi / ciū ea facere q primēt ad officiū ei⁹ cui deputatus est. n ¶ Voluerit. ℌ nō ē ḡ idē facere q ꝫdicere: q: si ꝫdicit capłm coadiutor ē nō dat: si tacet sec⁹: vt in pri casu ad ꝫ fac. j. de reg. iur. is q tacet. vbi dicā de ꝫ. et no. ar. ad ꝫ: q: coadiutor nō dak inuito: ad ꝫ. vij. q. j. scripsit. ⁊. c. qlit. ⁊. c. ḡuis. ℌ. ecce. sz ꝫ est falsuz: q: inuito dat: ad ꝫ de ec. edi. ad audiētiā. j. in fi. ⁊ no. ē. eo. ex pte in vi. gl. Et iura illa nō in coadiutore sed in substituto loquunt q nō dak inuito: coadiutor aūt in casu isto p capitulum inuito epo nō dak: als aūt per eum ad q̄ pertinet bene datur inuito: vt ibi dixi: sed hic aposto. auctoritate datur: sed hoc casu non dabitur: quia capitulum in hoc casu mandatum non habet a papa ad quem datio eius pertinet: vt in princi. o ¶ Proximo. s. quādo demēs est epūs ⁊ nescit vel nō potest exprimere quid velit.

p ¶ Circūstantias. Aliter eni ad veritatē q̄uenire non

possset. xxiij. q. viij. occidit. ℣. de testi. cum causam.
a ¶ Moderatos. Ad idē. ℣. eo. ti. de rectoribus. x. c. se. nō eni cogunt̄ ꝓpꝛijs militare stipēdijs. x. q. ij. ꝑcarie. xij. q. ij. charitate.
b ¶ Abstinentes. Ad idem. ℣. eo. de elec. nihil est. x eo. li. e. ti. is cui. x. c. indemnitatibus. ℣. si vero. x intelige de alienatiõe immobiliū vl̄ mobiliū ꝓclosoꝝ: als mobilia q̄ seruādo seruari nō ꝑnt alienare poterunt ad instar turoꝝ. C. de admi. tu. lex que turores. Jo. an.

¶ Si capitu/lum.

¶ Sede vacā/te capl̄m succedit ep̄o in p̄rate instituendi: sz non in p̄rate ꝓferēdi beneficia. h. d. ſm Jo. de fan. Et hꝰ mo impꝛobat silꝰ rudinē. Scōo de cidit casum dubium ibi: p̄ratos. qō dubiū fortifi/cat ibi: Licz. Jo. an. c ¶ Capitulum. Emanauit ad declarationē eoꝝ que no. ℣. de malo. et obe. his q̄. x. c. cum olim.
d ¶ Epi. Solꝰ qō dic vt ℣. ne se. va. c. vno.
e ¶ Non possit. Vt. ℣. ne se. va. c. illa. (copi. Bull. i Spe. de p̄ratione nō facienda p capl̄m vacāte se/de. x quō cōmendā facere pōt ſm Wiln. q̄s ibi scripſi. hic ponit Arch. Jo. an.) Sed obj̄/cies si pōt ꝓfirmare qō est plus: q̄re nō ꝓfer: c: Sol. est falsum q ꝓfirmare sit plus: q: q ꝓfirmat nō donat: de fi. instru. inter. sed q ꝓfert donat. ℣. eo. li. de offi. vica. c. vl.
f ¶ Presentatos. Quid de electi p clericos ad q̄s electio spectat: dic idem: sed de illis erat expressum in p̄ dic. decre. cum olim. de malo. et obe. tō de p̄ratis soluz hic dixit: et poterat de p̄sentatis dubitari: q̄si p̄ratio interueret gratie: et iuri cōi vt sic ptās huiꝰ gratie vacā/te sedeꝰ in capl̄m non transiret.
g ¶ Idonei. Intelligitur si nō sit appositū de elec. cām que. (arguit h Archi. p. c. xxvij. dist. primus q̄. x p no. lxiij. di. c. j. in fi. q si cōfirmator ep̄us capl̄m vel cōfirmator ipsoꝝ dicit talem nō debuistis eligere per id ipsum rep: obasse videt Jo. an.)
h ¶ Episcopum. Solū ea enim que sunt iurisdictionis transeunt in capitulum vacante sede: vt iuribus superius allegatis, ad idem de here. ad abolendam. quod verum intelligas: nisi interdictum eis esset a papa: vt. ℣. eo. lib. de maio. et obe. c. vno.

sanctioni: vt coadiutores huiusmodi de p̄bendis ꝓlatoꝝ in quoꝝ assumentur auxiliuz: a sumptꝰ suscipiāt moderatos: ab alienatiõe qualibet de bonis ecclesiasticis prelatorum ipsoꝝ: vel ecclesiarū suarum quomodolibet faciēda penitus abstinētes: rōnē nō soluz in districto examine: sed x ꝓlatis eisdē (si sane mētis extiterit) ac caplis eoꝝdē: seu etiā ipsoꝝ ꝓlatoꝝ successoribus (si hoc antea nō fecerit) plenariā reddituri. ¶ Cetera rum q̄ de ep̄is premittit: ad supiores etiā ꝓlatos esse volumꝰ x intelligimꝰ referendū.

De institutionibus.

Bonifacius octauus.

Capitulum ne vacante sede beneficia ad epi. collationē spectātia ꝓferre nō possint: nisi ab illa ꝓsentatos instituere pōt. hoc dicit. Zen. ca. I

c ¶ Si capitulū sede vacante: būficia q̄
d ad collationē epis/copi ptinēt: ꝓferre
e nō possit. ¶ Presentatos tū a patronis potest admittere
g si sint idonei: x eos instituere in būficijs ad que fuerint
h presentati. Liceat ad ep̄m si

i ¶ Jis quez rectoris pre/sentatio in aliqua parochiali ecclesia noscitur pertinere: quempiā non constitutum in sacris presentet ad eā: ipsuz (dummodo alias sit idoneus) et infra tempus a
k iure statutum ad ordines q̄s ipsius ecclesie cura requirit: valeat promoueri decernimus admittendum.

De concessione prebende et ecclesie nō vacantis.

Innocētius quartꝰ dilecto filio Andree capellano nr̄o.

Si mādet alicui p̄uidere de dignitate vacatura quaz duxerit acceptandam: et vacat dignitas quam ante accepta/tionē ordinarius ꝓfert: tenet ipsi collatio: cetiā si executor ipsius ꝓcurauit ante acceptationē fecerit reseruationē ihibitionē: x processus super prima vacāte. Joban. an. ca. I

¶ Ulta cūctis: et. ℣. p/ponebaꝫ itaq; pro parte tua: qō cum

l ¶ Quia. Con/stat ut retroactum acceptandi: inhibens infra illum colligationem fieri cum decreto: quod dic vt in Clemen. eo. ti. cum ei quem. ij. responso. (formaz illius Clemen. ibi vide. notaram in glo. iste terminus. Jo. an.)
m ¶ Et infra. Sub hoc infra intelligas factū. ſ. q̄ Inno. quartus auctor decre. dicit. Hostien. x Boati. post cuz. qui semp fuit nobilius grōsus et iste draco fuit filius dñi de Borbono. Jo. an.) dedit gram draconi super prima prebenda vel dignitate sine cura. que vacaret in ecclia carnotensi: quā duceret acceptandā: dato sibi ꝓre quo dā in executorem: et in lr̄is suis erat decretum: ꝓuo ille accessit ad ecclā carnoten. q̄ tunc vacabat: x ibi in capło in q̄ erat subdecanus gram publicauit: x postlibidē illi. d. dignitatē sine cura: vl̄ pbēdā q̄ ibi ꝓuo vacaret q̄s duceret acceptādā: ihibēs ne q̄s veniret h suā collationē: x ꝓuisiōi irritū sec̄ fecit. Post h ꝓpositꝰ noua

Stilus curie

Addl.

Addl. Johan. an.)

Addl. (multi contra: x vide q ibi dixi de elect. dudum. ſ. super verſi. vel in ordinib⁹

Addl. de prēben. si pro clericis pauperibus.

Addl.

mãdle in vltramarinis prelib decessit ꝑus electo ⁊ ꝑfirmato ſbdecano ipſi⁹ ecclie carnotẽſis ⁊ eꝑm carnotẽſem.

Additio ꝓpoſitura aũ illa erat dignitaſ. (dic̃ Jo.mo.q᷑ b̃ fuit diſputatum an eſſet dignitas vel officiũ:cũ vt dicit ipe Jnno.no.de ꝓbẽ.de multa in fi.q᷑ ꝓpoſiture ecclie carnotẽſ. ſũt officia non dignitates. Jo.an.) ſine cura ⁊ ecclia carnoteñ. B. ſancti Eſtachij cardinal⁹ ⁊ prelib⁹ illis legatus ſupplicauit eꝑo vt dignitatẽ illã ꝑferret Andree nepoti dñi pape. eꝑs ille cõmiſit illi cardiali vt ꝑferret q᷑ fa/cru ẽ.ꝑo aũt ille executor dracõis audiẽs dignitatẽ illã vacaſſe cõmiſit cuidam archipreſbitero:q᷑ illuz draconẽ q᷑ ipſam dignitatem acceptauit deberet ꝺ ipſa iueſtire: q᷑ factũ ẽ.mõ inter d.⁊ a.ſup hac dignitate q̃ſtione ſubor⁹ta: ꝓtes fuerũt coraz papa. ⁊ ꝑmo allegauit a. vt ſeq̃t: Hec pareẽt in deciſa ⁊ ex his q̃ ſequenẽ infra. Et diuide in ſex ꝓtes. Jn ꝑma q̃ durat vſq᷑ ibi:dicebat aute põit an pertio. Jn ſcõa q̃ durat vſq᷑ ibi:ex parte d.ponit defenſio

Addi. (Hoſtiẽ.q̃ facit ix.ꝓtes.ꝺ hac ſe/cũda fac̃ tres di/cens q᷑ ꝛ.an.excipiť. Tertio excepcio roborať. Quarto ꝑ dño alia rõ inducit. Jta de tertio ꝺ q᷑ ãnto replicatur. Sexto replicationi addit. hoc nõ placet:q᷑ potius ſunt partiũ diuiſiões q̃ ꝓtes Jo.an.) Jn tertia q̃ durat vſq᷑ ibi: Sz exiit:ponũť replicatões A. Jn q̃rta q̃ durat vſq᷑ ibi: Ecõtra ꝛo:ponũť duplicatões draconis. Jn q̃nta q̃ durat vſq᷑ ad §. nos itaq᷑: ponunť trꝛplicatões an. Jn ſexta ꝑ an.ſnia ferť. a ¶ Predicta. Jndeciſa. Sic J. de re.ec.nõ alle.dudũ. b ¶ Vacabat Notabat factũ prelib⁹ q̃ſi diceret illi.D.fuit collata pbẽda (melib⁹ diceret dignitas Jo.an.) ꝑ executorem ſuũ anteq̃ vacaret:ſz mihi vacans collata fuit.

Additio

An eꝑs ſi/ c ¶ Potuit.ſ.ꝑ eꝑm:ſeu el⁹ aucte:vt.§.dixi:interdum ne capitulo etiã ſol⁹ eꝑs talia ꝑferre:iterdũ cũ capitulo ſm diuerſas poſſit ꝑfer/ conſuetudines.q᷑ die vt no.de elec.cũ eccl̃a vulterana J. re bñficia ne ſe.va.c.vno.⁊ bñ dixit q᷑ poterat:q᷑ al⁹ collatio non valuiſſet:q᷑ ꝑ nõ dato habeť/q᷑ ab illo dať ⁊c.de iure patro.q᷑ aũt.ibi de §. d ¶ Priorẽ.q᷑ fuerat executor draconis:vt dixi.§. e ¶ Poſſet. Nõ q᷑ aliq᷑ ꝓceſſerat ſz nõ talis q̃ impedire poſſet:⁊ erat rõ:q᷑ fuerat facta aũ acceptationẽ:vt ꝓtz J.⁊.ſublũctũ. f ¶ Premiſſe. Jn deciſa ipetrata ꝑ illud.D.ad poſt executorẽ ſuũ. effecta dignitas: vt J.e.ſi caplo.ſz nõ eſt veruz hoc caſu vt ibi dicã. h ¶ Eſſet.ſic.§ ꝺ reſcḣ.eã te.⁊ licet ꝫ nõ ignoret ñ tñ iꝑabat collationẽ ꝑ ꝺnem factã aũ vacatione ⁊ acceptatiõz nõ valere.⁊ ideo iſte allegationes ignoãtie pay ꝑ ſunt. i ¶ Sine cura. Et ſi hoc ñ fuiſſet adiectũ ꝺ tali intelligẽduz erat:vt.§.e.ii.de pbẽ.cuz i illis.j. rũſo. k ¶ Vi/debať. Vale intelligẽtiꝫ: ſbtiliter aũ iruẽtiꝫ ꝫ nõ videbať.§. ꝺ trãſ.inť corpalia .§.j. Jo. l ¶ Allegabať.ꝑ pre ipſi⁹ D.ad corrobrãdã exceptiõem vl defenſionẽ ſuam. m ¶ Non poſſit:vt.J. ꝺ pul/le.volẽtes. talia tñ puilegia ñ extendũť ad ſnias ordinarioꝝ: niſi in caſib⁹: vt J.e.ti.ne aliqui. n ¶ Stir. Pay valet hec ſtilus/do:q᷑ alia rõ re/formaꝛ pactũ:vt ꝓtz J. §.ex pte. o ¶ Ips. Nõ ẽ duoꝝ mẽſiũ a tpe publicatiõis.poſtea ꝛo ñ valebit ſ/rãtiã allegare:vt i auc̃.vt fa.no.ꝑſti.circa ꝓncl.⁊.§.ne clerici.vl mo.ſup Specu. (⁊.§.de ſen.ex.nouerit.dicit Hoſt.q᷑ putat ibi ſpãle i ꝑſtitutiõib⁹ ꝓncipls:al⁹ aũ hoc tps erit arbitrariũ.ff.ꝺ in.deli.l.j.§.air ꝓtor.et iõ ſufficit q᷑ ſit publice ꝓmulgata:ad hoc vt oẽs aſtrigat §.de poſtu.pla.c.j.xvj.di.q᷑ dicit.ꝺ ꝑſti.c.ũ.ꝺ hac materia ⁊ q̃ ſit rõ diuerſitat⁹ ple.no.i ſũ.ꝺ ꝑſti.§.qñ ꝑſtõ in ꝓn.Hoſt.cui⁹ dictũ ponũť Jo.mo.⁊ Arch.Opi.aũt Jo.quã ponit Arch.vi.i remiſ.q̃ ſeq̃t i gl. Subdit aũ Arch.q᷑ mãdatũ ligare ñ debet:niſi exã gucnit ad eos q̃bus mittit.ff.de ac.poſ.q̃ abſenti. Et no.Jnno.§.de elec.inoruit i vl.glo.ſua.⁊ vide q᷑ dicã ſup glo.ſe.Jo. an.)⁊ hic adde q᷑ dixi in fi.ſup data i vl.glo. Jo.an. p ¶ Priullegijs. Hec allegatio intelligitur ſm reſpõſionẽ aduerſe partis J.eo.§.ex parte.⁊ poterat eſſe ratio:quia ꝑſtitutiones ſunt penales(dicunt Jnnocẽ.et Hoſtien.q᷑ hec rõ nõ eſt ꝓpetua.declarat Joh.mo.q᷑ Additio

in multis ꝓstitutiõiꝫ nõ agit de pena infligẽda. dicit ꝙ q; lex oib⁹ est cõis ⁊ oẽs astringit. ꝛ. de ꝓst. c. fi. ⁊. C. de leg. leges sacratissime. tõ ibi est tꝑs vnifome. Sz in dulgẽtia est lex ꝑuata. iij. di. ꝓuilegia. quã sola ꝓcedẽtis intrẽto ꝓẽplar. Jo. an.) ⁊ sic ex se odiose: ꝓuilegia grõsa: ⁊ sic fauorabilia: ad ꝫ. de reg. iu. odia. sed iz ꝫ ꝑbabile videar ꝑm ꝓdictũ. ꝛ. de ber intelligi.

a ¶ Speciale. Quasi ꝑm intẽtionẽ allegãtis lra ꝑ. D. directa hui legiũ est cẽsenda ⁊ sic nõ requiraꝝ epi scia: iz nõ est lra vt sequiꝫ Jo. an. b ¶ Absentẽ. Contumacia ꝛ. iij. q. ix. per totum. (ꝛ. de mato. et obe. irer ꝛtruor. Archi. remittit. lij. q. ix. in fiñ. de do. ⁊ cõtu. ꝓtatis Jo. an.)

c ¶ Depositõis. Idem in inhibitione suspẽsione vel excõicatione videꝝ. ad ꝫ. de dolo ⁊ ꝓtu. c. veritatis in fine.

d ¶ Valebat. Nocerũ esset si de certa ꝑbenda vel dignitate mãdatũ fuisset. vel in casu isto post acceptationẽ. ⁊ ꝫ nõ aduerit allegato. Jo. an.

e ¶ Dim suã habet. Priuilegiũ enim datũ alicui ꝓratizyim suã habet cuz ꝙenerit ad illũ cui ꝓceditur: ad ꝫ facit lex dicẽs: ꝙ si scripti seruo meo vt in libertate morer: non ꝓtarim liber est: sed tũc cũ littera ad ipsum ꝙuenerit. ff. de ac/qui. pos. l. qui ab senti suo. in fin.

Addi. (Host. dat hic aliud sile: qꝫ vi. no. de ꝑben. accedẽs. ad fi. glo. Jo. an.) sed nõ sic cũ daꝝ alicui ꝓas ꝓferẽdi ꝑbẽdã: vt ꝛ. ꝫ. nõ sic aũt ꝛc.

Addi. f Certũ. Expssam vel nõ exꝓrer ad vnicã. vere tũ ꝫus est incerta Jo. an.) g ¶ Incertũ. Sicut cũ dicit ꝑbẽdã ꝓferas quã duxerit acceptãdã vt in casu nro.

a speciale. ¶ Adiciebaꝝ insuper ꝙ cũ sniã statiz arcet etiã ignorantẽ. qñ ii ꝓtra ꝓlatũ

b aliquẽ absentẽ depositionis sniã ꝓferaꝝ: ꝓtractus ꝙs iniuit ignorãter postea vt ꝓlatus: nullũ robur obtinent firmitatis: ⁊ in supradictis litteris irritũ decernim⁹ et inane. Quicũd sup hmõi ꝑbẽda vel dignitate ꝓtra nostrũ cõtigerit attentari mãdatũ: collatio quam idem epus post tale nostrũ decretum siue illud ignorauerit siue non: de ꝓfata ꝓpositura per sevel p alium

b fecerat: non valebat. ¶ Ex parte ẋo tua extitit replicatũ ꝙ hoc de illis ꝓiuilegiꝭ et indulgentiꝭ (equitate suadẽte) debet intelligi q̃ vim suã habent mox cũ ad illos quibus ꝓcedunt ꝓueniunt. ex q̃rum tenoꝛe liquido nosci põt ꝙ talis circa ea fuerit intentio cõcedentis. vtpote cũ alicui ꝓceditur ꝙ excõicari non possit: ex hoc enĩ euidenter apparet: alijs ipsum excõmunicandi ademptaz esse penitus facultatem: non sic autẽ si alicui conferendi ꝑbendã siue

g certam siue incertam tribuatur potestas: non enĩ tũc esse videtur tribuentis intentio vt per hoc ei ad cuius donationẽ ꝓbenda ipsa pertinet

h ꝓferendi possibilitas adimatur: nisi ꝓius ille sibi notificet ꝙ eam velit per huiusmodi ptãtem conferre: aut ei collationem interdicat illius: vel

i ¶ Et irritũ. No. ꝙ executor qui habet ptãrem ꝓferẽdi poꝛest interdicere collationẽ ei ad quẽ pertinet de iure ⁊ reseruat sibi collationem ⁊ decernere irritum quod re collatio postea fieret (Idẽ no. Jnno. q̃ dicit satis hic patere ꝙ nem executor suspendit ordinariũ a collatione bñficiũ. Sed Hostiẽ. intelligit hec vera q̃n do i rescripto est clam decernẽtes ꝛc. ꝛ. de ꝑben. inter. et refert ꝙ alij gnãliẽ intelligunt. ⁊ Archi. dicit opi. Hostien. ꝓfundi. ꝛ. co. si soli. Johan. an.) sicut et legatus: de iurepatro. cũ dilectus. ⁊ no. de hoc de ꝑben. c. vlti. et sic habes hic tres casus in quibus ꝑbenda afficiũ. de his videbis ꝛ. eo. si capitulo. et. ca. si soli Jo. an.

k ¶ Quia cũ illi. Optima respon sio: et ꝑm Jnno. papa enĩ ꝑben das omnes et dignitates cõferre poꝛest. ꝛ. de ꝑben. c. ij. ⁊ tamen illi ad quos collatio spectat possunt illas ꝓferre nisi ꝓius papa insinuet illis ꝙ non cõferant cũ decreto: sic ꝙ tale potestatem datam executori non auferrur ei ad quem pertinet ꝓferendi potestas nisi in litteris id dicaꝝ. ꝙ ꝓferre nõ possit. l ¶ Jlli. Executori.

An papa possit ꝓferre oẽs ꝓbendas

m ¶ Ab ipo. roma. pontifi. Johan. an.

n ¶ Sublun ctum. Pro parte ipsius an. enĩ scribitur.

o ¶ Post acceptationẽ. Intelligiꝫ autem acceptare poꝛem suũ sibi ꝓferri beneficiũ ꝙ poꝛerat acceptare: vel recipiẽdo illud sibi ꝓsenti collatũ: vt in Clemen. eo. ti. cum ei quem. iij. rñso. p ¶ Acceptaret. No. ꝙ quando scribiꝫ sub hac forma decernẽtes irritum ⁊ inane executoꝛ ante illam acceptationem nil poꝛest facere: ⁊ si fecerit non valebit: tanꝫ

petẽdo per executoꝛem ꝓcurat acceptare: vel

Nota

p

super incerto platũ.argu.ff. qõ cuiuscq; vniuersi.l.item cor.§.j. Si vo papa mandet alicui quideri de preben/da quam duxerit acceptandam sine causula illa decer/nentes:tũc tenebit collatio illius ad quem de iure perti/net anteq; ei nunciet de acceptatione. Si autem papa mãdat alicui pro uideri de preben da quã accepta/uerit cum clau/sula decernẽtes: tunc acceptatio/ne facta statim executor interpo/nit auctarem su/am phibendo ne ꝓtra phibitionẽ suam aliquid di/sponatur de illa prebenda:decer/nendo irritum et inane quicq; po/stea duxerit faci/endũ cum hoc q illam formam sit ei ꝓcessus:nec va lebit puisio tunc facta ab eo ad quem pertinet il lius pbende col/latio:etiam ignoranti huiusmo/di acceptationes et decretũ Bern.

a ¶ Talis. Scz quam duxerit ac ceptandam.

b ¶ Referri. Licet igitur dica/tur in litteris:de cernentes ꝛc.ni/hil operaẽ decre/tum pduscq; fiat acceptatio:alias decretũ esset sup incerto ꝑut sequit. papa enĩ non vult q statim assumat illud decretũ suum vigorem:sed tunc cum acceptauerit: tunc valet etiam si ille ad quẽ perti/net collatio ignorauerit acceptationem: quia tũc decre/tum sumit vigorẽ et ligat ignorãtes:vt hic.ꝛ.ſ. de pre/ben.dudum. secus enĩ est in casu vel decre.q phibet ali quid fieri:et q ꝓtra factum fuerit cassat:quia statim li/gat.xxxv.q.ij.ꝓtradiximus.ſ.de elec.quia propter.ſ. aliter ꝛc. quando non opponit clausula illa decernen/tes:sepe locum habet regula illa:multa fieri phibẽtur facta tamen tenent:de reg.ad aplicã.fm Bern.

c ¶ Astrinxisset. Cõcor.Cle.eo.ti.cũ ei quẽ.ij.rũlo.

d ¶ Ex aduerso.ſ.ex parte draconis. e ¶ Archipres/byterũ. Cui prior qui erat executor draconis cõmiserat collationẽ prepositure vt patet in integra.ꝛ dixi in prin

Additio cipio. (Alij dicunt q ille prior factus erat archipresby/ter ꝛ sic erat eadẽ psona que prior. p hoc ius non varia tur:tamen ex integra patet ꝓrariũ Jo.an.)

f ¶ Legatur. Ponit tenorẽ legis.ff. de opt.l.lega.si cũ

Additio optio Jo.an. (dicit Postil. q fortis est allegatio que lo cum habet siue homo indistincte legatus sit: siue plu/rũ data sit optio.qz singuli sub ꝺdictione videnẽ legati. ff.qui ꝛ a quibus.l.iũ.argu.de pecu. cũ domus.§.fi.ff. de op.leg.si tibi.§.fi.ꝛ.l.si optio. ꝛ si lapsi sint anni.ꝛꝛ. auctoritate collata:huiusmo/a di collatio talis mandati no/stri pretextu:etiam si prius il/lud eps ipse sciuisset non po/terat vacuari: nostrũ autem in hac parte decretũ ad pben dam seu dignitatẽ quam pre/b dictus .D. acceptaret referri debebat: alioquin sup incer/to fuisset editum nec aliquem § astrinxisset. ¶ Sed extitit ex aduerso responsum q ꝛ si pre fatus prior iam dicto .D. pre/bendam vel dignitatẽ huius/modi cum vacaret ante huius modi acceptationẽ ꝓferre ne quiret:idem tamen .D. prebẽ dam vel dignitatem talem li/cite posset ꝛ libere acceptare: quare predictus episcopus p fatã prepositurã cum non prius eũ requisierit an accepta/re vellet eandẽ cuiq; cõferre nõ potuit:quinũmo ipsi col/latio cum idem .D. prepositu/ram ipsam postmodum acce/ptaret irritari debebat:ꝛ ꝓcess e sio per iam dictum archipre/sbyterum sibi facta debet sta/f bilis permanere.sicut cum le gatur alicui vnus ex seruis quem elegerit vel optauerit: et heres ante optionem vel electionem illius manumit/tit aliquem vel alienat ex il/lis: profecto manumissio vel § alienatio irritatur: cediq; il/le legato si legatarius eum duxerit eligendum. ¶ Econ tra vero pro parte tua propo/h situm extitit: q id in vltimis voluntatibus tenet: nec pre/i missa in legatis futuris quẽ/admodum in extantibus ha/bent locum. quia nec etiam ad optandũ seu eligendũ ex k illis sicut ex istis potest ter/minus assignari.ꝛ grauis in l esset conditio quoddamq; in congruũ videretur: si quan/do mandaretur alicui de be/neficio quod duceret acce/ptandũ in aliqua prouincia: primo illud vacare cõ/tingeret prouideri:oporteret ipsum in singulis beneficijs videl q optare possit.ꝛ q bñficiũ el debeat.argu.eꝛ§ sum.ff.de ꝺdi.ꝛ demon.l.fi.Jo.an).

g ¶ Cedit q;. Ille.ſ.seruus manumissus vel alienat9 anteq; legatarius elegerit.legatari9 ꝑ poterit illũ seruũ manumissum vel alienatũ vendicare si voluerit.fortitan seru9 ille alijs ser uis melior erat: et heres legata/rio electiõs auferre non potuit:eo dez mõ videbat q eps nõ potue/rit auferre electi/onẽ isti draconi et sic collatio ar/chipsbyteri vale re debebat. h ireẽ dit hec allegatio sed nõ est ꝛa.B.

h ¶ Ultis. Cois rũsio aduocato/rũ nr̃i tpis.ad.l. inforciari. spẽale i vltimis volũta tib9. Sz dicat q re: vñ admirãdo dicebat Postiẽ. Dñe dñs nr̃ ꝛc. si in vltis volũta tib9 h locũ hẽat: multofortiꝰ in bñ ficijs i qb9 est ad huc plenior iter/ptatio faciendа. ſ.de dona.cũ di/lecti.(addebat q ꝑnceps nõ dz in facto suo fraudẽ aliquã adhibere ſ.ꝺ dona.p tuas. nec aliquẽ ꝑpter bñficiũ suũ deci/pere. C. de his q ve.eta.l.j.nec ali cui inũcere laqueũ.xxvij.q.j. de viduis.ij.nec. ꝟbũ suũ variare.xxiij.di.psalmista. ¶Nec primo impetrãti ꝑiudi care:vt no.de resch.c.j.ꝛ.c.lris.ꝺ turepa.cũ aũt i fi. Edi dẽ q nescit si ꝑdicet oĩb9 ꝑsideratꝰ ipe ꝑ nepote suo in dicasset. Honeste ꝛ iuste h emisisset si ꝓderasset q ipe no.in ꝑn.sue sũme Jo.ã.) Sz nõ aduerit q ista nõ sũt talia bñficia q̃ sic large sũt interpꝛãda:vt norauerat de elec.dudũ.ꝛ hẽs.ſ.de pbẽ.cũ.j.

¶ Futuris. Vt le go tibi vnũ ſetũ nasciturũ de grege quẽ eligere volue/rit:ꝛ fuit huiꝰ mãdati forma illis huic legato.dũ dicit q ꝑmo vacauerit quã duxerit acceꝓtãda legatũ ꝺ pũti ẽ: lego tibi vnũ de fuis meis quẽ elegerꝛ. in his a tpe ad te hereditatẽ intelligãt rel legate dñiũ fuisse legatarij: vñ nec seruũ legatũ sub ꝺdi. heres manumittẽdo facit liberũ.ff.de manumiſ.l.seruũ. (ff.q ꝛ a qbus.l.cũ his.ꝛ vide q dixi sup glo.post.ꝛ q ibi dixi in rex. Jo.an.)

Additio

Additio

k ¶ Illis. Legatis de futuro ibi nõ ꝑt ad eligẽdũ ter/minus assignari vt sequit:sed in legatis de presenti be ne assignatur terminus legatario ad eligendũ. assigna bit enim prior sibi terminũ vt eligat qꝺ si non fecerit heres poterit seruos vendere.ff. de opt.le.l.mãcipioꝛ. ꝛ.l.si tibi in ꝑn.ꝛ.l.si optio.§.vlti.ad hoc facit.de resti. spo.frequẽs.(facit.ſ.eo.si plurib9.ꝛ.c.si tibi.ꝛ.ſ.eo.li. de ꝓsue.c.fi.Jo.an.)

Additio

l ¶ Incongruum.j.eo.executor.

postmodū inibi vacantibus
a (prerogata non absq; pericu
lo forsitan ipsorum collatio/
ne) requiri. vnde cū sepe pre/
fato priori fuisset iniunctū vt
dicto. D. prebendam vel di/
gnitatem quam acceptandaz
duceret si vacaret in ecclesia
memorata: vel q̄cito contin/
geret eam vacare sibi auctori
tate apo. conferret: ⁊ ita eidē
D. circa futuras siue vacatu/
ras prebendas vel dignita/
b tes tales ipsius ecclesie: op/
tio data esset non poterat per
hoc memorati episcopi in il/
lis quando vacarent collatio
impediri: nisi forsan cum ali/
quam ex eis vacare continge
ret: illam ipse. D. priusq̄ eam
c conferret episcopus accepta/
ret. vel etiam nisi ante vacati
onem alicuius ipsarum vaca
turarum: ex his primā vel ea
d omissa ex aliqua causa vlteri
orē duceret acceptandā: quia
taliter acceptatam ep̄s post/
modū conferre non valeret.
¶ Nos itaq; tā tuis q̄ p̄fa/
ti. D. rōnibus plenius intelle
ctis: quia sepedictā prepositu
e ram ad te nouimus ꝑtinere:
ip̄am tibi habito fratrū nr̄oꝝ
f ꝯsilio adiudicare curauimus

ipsi. D. sup ea ꝑpetuū silentiū
imponētes. Bonifaci⁹. viij.
Dis. ꝓmissio ꝑ quā dat̄ via
ad beneficia vacatura est re/
probata. Jo. an. ca. II
g Detestanda iniquorum
peruersitas abstinere nesciēs
a vetitis: nec gaudere debito
h modo cōcessis digne plerūq;
officiū excitat presidentis ad
ea que iusta fuerant conside/
ratione cōcessa: cū in abusum
ea vergere circūspicit: discre/
i tiōe preuia reuocāda. ¶ Sa
ne licet olim fuerit canonica
k constitutione decretum: ꝙ hi
qui promittunt aliquibus de
bn̄ficijs eccl̄iasticis: cū pote/
l runt vel cū facultas se obtule
rit ꝓuidere: ꝓmissiōes suas
facultate se offerente debeant
adimplere. quia tamen (sicut
m experientia docuit) per pro/
missiōes huiusmodi que per
importunitatem nimiam (per
quam non cōcedenda multo/
n tiens conceduntur) ⁊ per am
bitionem improbam vt pluri
mū extorquentur: aperit̄ via
sub tali palliatione verborum
ad ꝓmittenda damnabiliter
o ꝯtra lat̄. ꝯci. bn̄ficia vacatura
mortis aliene votū ingerit̄: ⁊
eccl̄ijs ac prelatis ⁊ ꝑsonis ec

a ¶ Periculo. In bn̄ficijs ergo ledit̄ respublica: in le/
gatis priuata: in q̄bus ⁊ testator quā vult legē sine ali/
cuius iniuria pōt imponere. C. de sacrosanc. ec. l. j. Jo/
han. an. b ¶ Tales. s. sine cura. c ¶ Acceptaret. No.
ꝙ ille ꝓ quo scribit̄ sub hac forma potest acceptando si
Additio ne pn̄tia (Idem
Inno. Jo. mo. ⁊
Arch̄. adhiberi
tn̄ debent testes
idonei ꝑm Hos.
alle. de offi. ordi.
pastoralis in fi.
melius facit de
sen. excō. sacro. in
prin. Sed Com/
post. videt̄ velle
ꝙ Coram execu/
tore facienda sit
acceptatio. s̄. de
rescrip. capitulū
in glo. mag̃. ad
fi. ver. q̄d si lr̄e. ⁊
ꝟ. se. Sz vt dicit̄
Arch̄. h̄ nō ē iure
cautū imo ꝯriuz
h̄ apparet cū sic
īdisticte loq̄t̄ nō
dicēdo corā q̄ ac
ceptet Jo. an.) ⁊
collatiōe executo
ris īpedire colla
tōez ep̄i qd̄ est ve
rū si ē ibi clausu
la decernētes ⁊c̄.
vt sup̄i⁹ dictū est
sit ꝯvigil ille pro
q̄ sic scribit̄: vt or
dīariū ī acceptā/
do preueniat. ad
idem. j̄. eo. ne ca/
ptāde in fi. et. ff.
de his que ī frau
dem cre. l. pupil/
lus in fine.
d ¶ Causa. Er/
go sine causa nō
potest vt dixi. j̄.
eo. ne captande.
⁊ vna acceptata
non poterit aliā
acceptare. ff. de opt. lega. l. apud aufidiū: nisi fuisset dece
Addi. ptus: vt quia debebatur alij ⁊ ignorabat: vel ꝓ dignita
te simplex beneficiū acceptauit. (Idem no. Innocē. et
Hosti. post eum alle. ff. de op. lega. l. ij. ⁊. s̄. de presump.
quia verisimile. vide ꝙ no. s̄. de elec. causam. ⁊ ꝙ scripsi
s̄. eo. li. de rescrip. cum in multis. super vlti. glo. ꝙ di/
cam. j̄. eo. ne captande ad fi. Joh̄. an.) e ¶ Nouimus
Ip̄m ergo nouit iusticia nō carnalitas: ⁊ est hoc cōtra
Hypocrite quosdā hypocritas: qui vt videant̄ iusti ꝓnuciant ꝯtra
Addi. suos. (vt dicit Hosti. de quodā parisiensi scholari qui
reuersus ad patriā ꝓnunciabat contra ius iustas cau/
sas fouētes ꝓ extraneis vt iustissimus videret̄ Jo. an.)
f ¶ Curauimus. Quia collatio tibi facta preuenit acce/
Diuisio Detestanda. ¶ Primo po/ (ptationē draconis.
nit ꝑm Joh̄. mo. arengā vel exordium. Secundo
ius antiquū ⁊ sequelā ip̄ius. ibi: Sane. Tertio illud re/
Addi. uocat. ibi: Nos. (Et exponit Arch̄. detestanda. l. abo/
minādа ⁊ execrāda. Sic etiā sumit̄. s̄. de fi. p̄sby. ex trās
missa in fi. ⁊. s̄. de sepul. c. j. in fi. ⁊. s̄. q̄ fi. sint legi. ꝑ ve/
nerabilē in fi. Alibi sumit̄ ꝓ denūciatione. ff. de. ꝟ. sig.
subsignatū. §. detestari. ⁊. l. se. que dicit de testamēto est
denunciatio facta cum detestatione Jo. an.)
g ¶ Detestanda
Emanauit hec
decre. ad correcti
onem decre. s̄. e.
accedens. et ad
declarationem ⁊
approbationem
eorū q̄ ibi tange
bant Innocē. et
Host. h ¶ Cō/
cessis. Fuer̄t hec
verba sumpta de
canone. xlvij. di.
virum catholi/
cū. ibi dicit mēs
auida potentie:
nec abstinere no
uit a vetitis nec
gaudere ꝯcessis:
nec adhibere pie
tati ꝯsensum: nā
et vt dicit canon
mens cupiditati
alligata cito de/
uiat a vero. lxxx
iij. di. nihil. et. xc
vj. di. bn̄ q̄dē. et
alibi: omniū ma
loꝝ radix ē cupi
ditas. xlvij. dist.
bonoꝝ. de pe. di.
ij. qꝛ radix. ad h̄
de ꝯsti. nā ꝯcupi
scentiam.
i ¶ Reuocanda
Ad hoc optime
lxiij. di. §. veꝝ. s̄.
de ꝯsangui. ⁊ af/
fi. nō debet. de de
ci. suggestū. vbi
et p̄uilegiū reuo/
cat̄ cū tendit ad
noxā. (et. xij. q. j. Additio
certe. s̄. e. li. de re
scp̄. statutū ī p̄n.
k ¶ Decretū. s̄. e. ti. accedens. l ¶ Facultas. Antiq̄s
iurib⁹ generalior visa fuit hec forma q̄ illa cū vacabit:
qꝛ multis casib⁹ pōt se facultas auferre ꝙ non est mors
canonici expectāda: sed vt dicebat Hosti. in decre. acce/
dēs etiā pōt bn̄ficiū p̄ter mortē vacare: puta renūciatio
ne depositione p̄bēdarū diuisione ⁊ similib⁹ modis. vn̄
vtrobiq; videbat̄ mala intētio esse posse: vn̄ voluit dice
re ꝙ volūtas ibi erat ꝓ rōne: sed hec lr̄a suprapposita iu
sta fuerūt ꝯsideratiōe ⁊c̄. dicit ꝯtrariū: vn̄ oportet dici
ꝙ rōne gn̄alitat̄ licebat olim qd̄ spāliter ⁊ exp̄sse nō li
cebat: ad h̄ de offi. or. si sacerdos. ⁊ qd̄ ibi no. ⁊. xxiij. di.
q̄q̄. ⁊. j̄. c. ꝓxi. m ¶ Experiētia. Que est efficax magi Expientia
stra rerū. d̄ elec. q̄ sit. cū suis ꝯcor. (⁊. l. di. vt ꝯstitueret̄ Additio
s̄. e. li. d̄ rescp̄. statutū in p̄n. Jo. an.) n ¶ Cōcedunt̄. s̄
de rescp̄. c. vl. e. li. ⁊. s̄. de pur. ca. cū in iuuentute. j̄. de re.
do. c. j. C. d̄ pe. bo. sb̄la. l. j. li. x. ⁊ ē ibi īportunitas ābitio
sa ⁊ nō ābitiosa vt dixi de rescp̄. c. vl. o ¶ Lat̄. s̄. e. c. ij.

a ¶ Forma verboꝝ. Puta cū in genere ꝓmittit eccl̃ia sticū bñficiū: vt no. ☞. e. accedēs. b ¶ De cetero. Ad p̃terita ꝯ nō extendit hec ꝓstitutio: tū qz nō est iuris veteris declaratio. imo correctio: tū qz de preteritis nō cauet in ea. ad ℞. ☞. e. ll. de consue. c. j. de offi. le. c. pe. ad fi. ad ℞. xxxij. q. iij. dixit Sara. de condi. c. ij.

c ¶ Indirecte. Nūqd oia idiste reuocata dicē tur per que via paretur ad vacaturas: sicut recepriones canoni/corum: z sic sit reuocata decre. ☞. de p̃ben. relatū. de ꝓcel. p̃ben. cū sup. z referuationes ō iurepatro. cū dilectus. Dico Additio (Idem Archi. et q̃ ad reseruationes. Idem Joh. mo. Joh. an.) q̃ nō: vñ breuiē dic q̃ aut recipit ds in canonicū sim/plicit: aut recipitur et ꝓmittitur sibi de p̃beda cū se facultas obtulerit prouideri. aut non recipit: sed solū ꝓmittit sibi de p̃beda p/uideri cū primo vacabit: aut promittit prouideri de prebēda cum ꝓmo se facultas obtulerit: vel cū poterit. vel sim/pliciter. In ꝓmo casu valet rece/ptio et cui⁹ vir/

Additio tute debet hr̃e p̃bendā. (nō intelligas q̃ ita sit debita q̃ sit affecta: vt no. ☞. e. si soli. in glo. vl. vltra mediū. ✠. si vericz. Jo. an.) quod est verū nisi sit ibi expectans auctoritate pape. ☞. de p̃b̃. hi qui. Et secūdo casu etiā debet hr̃e p̃bendā nō ex virtute ꝓmissiōis: sed ex ☞trute receptiōis. z sic intelligāt ꝓrarta relatū. z cū sup. In tertio casu. ſ. cū nō recipit: sed simpliciter puideri ꝓmittit de p̃beda cū vacabit nō tenet ꝓmissio: vt. ☞. eo. ep. teneo/re. z. c. ij. Si ꝯo nō recipit sed ꝓmittit puideri de p̃benda cū poterit: ꝓmittēs ſm iura antiq̃ obligat⁹ erat. sed hec noua nō vt hic vides. z q̃ hoc verbū indirecte nō sit reuocata expectantiū receptoꝝ pulsio. pbatur ex eo: q: vltāda est q̃stum fieri pōt iuriū correctio. ☞. eo. ll. de elec. cū expediat. cum suis ꝛcor. hic aūt nil de expectantibus: sed solū de ꝓmissiōibus dicit: qō etiā quadruplicatū est in textu: z sic hoc ius correctoriū nō habilitem⁹ Sēd quia hodie videmus cōfirmationes receptionū emanare a curia sicut olim. lz a dudū audiuerim q̃ tales ꝓstirmatiōes nō ꝛcedit cācellaria ꝓ forma iusticie: nisi eas papa ꝛcedat ꝓ forma gr̃e. Sed certe his rōnibus

clesiastic⁹ grauamīa plurima inferūt. ¶ Nos malis hmōi z aīarū piculis occurrere cupientes ꝓmissiones easdē et alias q̃scunq; sub q̃uismodo b aut forma verboꝝ de cetero c faciēdas: ꝓ q̃s directe vel indirecte aperiri via valeat ad bñficia vacatura: auēte apo. d penit⁹ reprobamus z oīno viribus vacuam⁹: decernentes e ꝓ eas vel ipsarum aliquā ad puidendū alicui nullū deinceps quōlibz obligari. ¶ dē Habēs litteras aplice sedis sup ꝑmo bñficio dignitate vl p̃benda qō duxerit acceptandū: certū acceptare non pōt: sed primū qō vacabit vel ea cū secūdū: vel vlteri⁹ poterit acceptare reseruationes ꝓcessus et decretz ō hoc facta nō valent. Jo. an. ca. III

f ¶ Et captande aliene mortis occasio ex benignitate gratiarū sedis aplice tribuatur.

¶ Declarādū duxim⁹ q̃ is cui ab eadē sede: vt ei puidatur de p̃benda dignitate vel ꝓsonatu: aut alio beneficio in aliqua puincia dioceſi vel ec

ꝓ formā iusticie saltē iudices concedi deberent. (vide q̃ dixi post Jo. mo. ☞. e. ll. de p̃ben. si aplice. sup glo. non in forma Jo. an.) scz cū clausula: ne inane canonici ꝛc. Tertio qz eadē rōne seq̃rēt reseruatiōes legatoꝝ subla/tas: qō est sallū. ☞. e. ll. de offi. leg. c. iij. z. iiij. Cōcludo ☞ breuiē: vbi ex solā ꝓmissiōe ds expectat: nō valet ꝓmissio vt ℞: sed vbi ex receptiōe vel reseruatōe secus vt i ꝓdicti⁹ tribus: qz casus illos nō tāgit hec decre. Jo. an.

Additio

Diuisio

Additio

Additio

Additio

Additio

g ¶ Quē. ſ. ꝓsonatū alꝫ quā. ſ. p̃bedā vel dignitatē Jo. an. h ¶ Quod. ſ. bñficiū. i ¶ Executorib⁹. Siue ad puidendū siue ad cōpellendū nō curo lz alꝫ distinguat ☞. c. pr. k ¶ In genere. Et sic licz in genere qō nō lz in specie: z iterdū est ecōuerso: qō dic vt. ☞. de of. or. si sacerdos. xxij. di. q̃q̃. l ¶ Cā subsit. No. ☞ q̃ ille ꝓ q̃ scribit de p̃beda acceptāda p̃t ꝓmā ac ceptare: lz nō vlteriorē nisi ex cā: vt. ☞. e. q. cūctis. ad fi. z. ☞. c. pxi. Sed q̃ p̃t esse cā: forte prima debeā alteri: vel dubitat an debeat. (Idē hic Archi. z idē Jnno. z Jos. ☞. c. j. circa fi. Jo. an.) ad hoc. xxiij. q. j. q̃d culpat ad fi. m ¶ Careāt. No. casus in q̃ sn̄ia excōicationis nō ligat alios vide bis. ☞. de sen. excō. p̃nēt. n ¶ Aliter. ſ. certum z expſſū vel scōm vl vlteriorē line cā Jo. o ¶ In ipo

Additio

k Licet in genere primū ꝓsonatū dignitatē prebendā seu bñficiū in eadē puincia dioceſi vel ecclesia vacaturum.

l Aut secūdum seu vlterius si rationabilis cā subsit valeat acceptare. Certū tū z expressum priusq̃ vacet acceptare nō pōt. ¶ Nō si fecerit etiā si p̃ executores eius ſm acceptationē hmōi facta fuerit reseruatio inhibitio: varijq; p/cessus ac sn̄ie ꝓmulgate: tam m acceptatio ipsa q̃ ꝓcessus vi/ribus careāt: nec aliquā obtineāt roboris firmitatem. Imo nō nisi acceptator ille dignitatem prebendā ꝓsonatū seu n beneficiū taliter acceptatum: et reseruatū: per collationem vel institutionē postmodū facta m devacanti iam adeptus o vel ius in ipso fuerit acquisitum: per eū ad quē eiusdē personatus dignitatis prebende aut bñficiū collatio seu prouisio ptinet: dictis acceptatiōe

so.sup hoc vide qđ habnisti.ſ.de preben. ſi is cui.et.c. ſe.ꝛ.ſ.eo.c.vlti. a ¶ Prouideri. Nō ergo necesse habet expectare ꝙ ille acceptet vel sibi terminum ad hoc con/

Diuisio cederet: vt.ſ.eo.quia cunctis.§.pe. ¶ Xecutor. ¶ Primo ponit dictum negatiuum: et ipius casum excep/tum. ibi: Nisi. Scđo. ibi: Pōt ponit affirmati/uuz cū suo decre/to. ibi: Quod au/tem Jo.an.

b ¶ Executor. Fuit tractata hec decre. de exuagā/ti. q̄ incipiebat. e. ti. sicut ex pte. et §. pōt. cū addi/tus fuit: et ema/nauit ad declara/tionē eoꝝ que p

Additio xima. (ꝛ eius ꝙ no. Hos. in sū. de pben. §. 2 a q̄. ꝛ. pe. ꝛ vl. et eī qđ no. Jnno. ꝛ Ho/sti. de iurepa. cū dilectus. et vi. ꝙ sepsi post Cōpos. đ relcp. pastoral sup vlti. glo. An/tras executoris q̄ duas inhibitio/nes fecit in puncta expiret p mo/tē pape Jo. an.)

c ¶ Prouincia. Idem puto de ci/uitate dioce. vel eccl'a ꝓpter ean dē rōnez. ad hoc ſ. eo. c. proxi. ꝛ. ſ. proxi. rūſo. Sed dic cōtra: vt hoc verbum inferius etiā reperitū ali/quid operet. ſ. de

decl. ad audientiā. ſ. de priuile. ſi papa. §. j. in fi. ad ldē. ſ. c. qz cunctis. §. pe. nec est cadē ratio cū grauius sit to/tam puincia impediri q̄s dioce. vel eccl'am. vj. q. iij. sci/tote. ad hoc. ſ. eo. li. de pben. q̄uis. j. ꝛ. ij. rūſo.

d ¶ Expresse. Rōne q̄ exp̄ssionis hoc tūc poterit: ad ls ſ. de offi. le. c. vlti. §. vlces. ꝛ de pcu. c. j. ꝛ vl. Jo. an.

e ¶ Hmōl. ſ. generalis: de q̄. ſ. d. ꝛerat. f ¶ Talem. ſ. specialē. de qua dixit in ꝓx. rūſo. nā qđ fieret ꝓtra gene/ralē valeret: cū illa nō teneat: vt. ſ. dixi. ad hoc. ſ. c. ꝓx.

Diuisio Jcapitulo. ¶ Nec est no. decre. ꝛ quotidie pra/ctic abilis. Primo ponit formā grē: cuius duo sūt dubia. Primū qñ afficit. fm quod sit officiū executoris Primū soluit. ibi: Per solam. ꝛ solutionē exponit. ibi: Absq̄. Ad secūdū rñdet. ibi: Jmmo. ꝛ incidens dubiū soluit. ibi: Etiā sine. Jo. an.

g ¶ Si capitulo. Vtc determinat decre. ſ. eo. ꝓpoſuit. ꝛ correxit opinio glo. ibi no. in glo. q̄ incipit. Jnno. in fi. in q̄ glo. dicit Ber. ꝙ Ce/lestin⁹ illi fecit iniuriā: cū collatio pbende p capitulū si bi facta valeret: potuit tamen id facere de plenitudine pātis. Approbat aūt opi. Jnno. ibi nota. et quam ibi

ac executorū ꝓcessibus inde secutis nequaq̄ obstantibus de illo vacante libere poterit

a alij prouideri. ¶ Idem. Sine speciali mandato nō inhibet executor generaliter collatio/nē bñficioꝝ ꝙuncte: specia/liter Xo reseruat primū et in/hibet vlteriorē non sine man/dato: nec tunc tenet collatio cōtra facta. h. d. Jo. ca. IIII

b ¶ Xecutor super prouisio/ne alicuius a se. apost. per generales litteras in ali/

c qua ꝙincia deputatus: pre/latis ꝛ aliꝭ ad quos benefi/cioꝝ in cadē ꝙincia spectat collatio: ne ad ꝙisionē aliq̄/rū ꝓcedant: donec illi ꝙ quo scribit sit ꝙisum: nō pōt ge/

d neraliter inhibere. Misi exp̄s/

e se in ipis litteris facultas hu/iusmodi inhibitiōis ꝓcedat.

¶ Pōt tū reseruationē ꝛ eis/dē inhibitionē facere specia/lē de pmo: vel si hoc illi ex be/neficio cōpetat lrārū: de scđo vel vlteriori bñficio inibi va/caturo eidē clerico cōferēdo.

f Quod autē contra talem re/seruationē ꝛ inhibitionez ab

recedat Hosti. ꝛ opi. Pe. de san. ꝛ Abbas. q̄ posuerunt in illo. c. casum fm istud. ca. et. Compost. etiam dicebat hunc verum intellectū. ſ. de rescrip. capitulū. in glo. ma/gna. §. si vero ordinario Jo. an. h ¶ Pertinebat. De speciali ꝓuilegio vel ꝓscripta ꝓsuetudine: alias sec⁹ (ſ. Additio de his que fi. a p/la. q̄to. et. ca. ea nosci. Joh. an.) ſ. de elec. cum ec/clesia. j. ti. pxi. c. vno. j. ō reg. c. vl.

i ¶ Sequatur. Istud est quod solut cōtrarieta/tem j. pxi. decre. quia hic execu/tor datus fuit ad ꝓsidendum: ibi ad cōpellendum tārū. Et si q̄ras que ibi sit ratio huius diuersi tu/ris: So. est i pm/pru (fm Cōpos. Additio in palle. §. et idē Archidi. j. c. pxi. Jo. an.) qz in pri/mo casu cum dat papa executorez ad ꝓsidendū. vi/dē ad se vel ad suū executorē ꝙ/uisionē reuocare ꝛ sic p ꝙsequens ordinario adime/re: ad hoc de ap/vt nr̄m. sed vbi dat solum ad cō/pellendū: tūc po/testatē ad se non reuocat nec adi/mit. imo potius penes ipsum per/mittit dum vult. ipsum ad proui/sionem compelli. Johan. an.

s ¶ Jcapitu Jo. an. ca. V/lo alicuius ecclesie cuz ad ipsum canonicorum rece/ptio: ac prebendarū collatio

h pertinebat vt te in canonicū reciperet: et tibi de prebenda si tūc vacaret inibi ꝓuideret: vel cū se facultas offerret: ac executori qui eodem capitu/lo negligente mandatū apo/

i stolicum exequatur: directa fuerint scripta nostra. ¶ Per

k solam illorum presentationez

l m capitulo ipsi factam. Absq̄ alia etiam executoris insinua/tione inhibitione seu reserva/tione: beneficiuz ꝓ quo tibi

k ¶ Illoꝝ. Nunqđ redrik q̄ scripta directa executori/ Questio bus pñtenr capitulo an sufficit ꝙ pñtenr ipsius capitu/li lr̄e. i. sibi directe: licz sit cautius ꝛ illa pñtari: puto tū sufficere si ipsi capitulo pñtenr littere ad eū directe: hoc verū si de intētione pape ꝙ ipsas patet lr̄as: (fa. Clem. Additio vt li. pen. c. ij. in fi. Joh. an.) fa. Cle. ij. vt li. pen. pura qz in lr̄is directis capl'o dicit nouerit/is nos. ꝛ. mandasse/t vobis negligētibus mādarū nr̄m exeq̄ nō postponat: ī ꝟ casu vel simili credo sufficere: si he lr̄e fuerint pñtate. Si aūt ꝙ lr̄as capituli de datione executoris ꝛ ꝙ sit ad ꝓsidēdū nō apparet: tūc credo necessariū executorum lr̄as capl'o pñtari: ꝟ videt sensisse Cōpost. in §. ſ. dicto ꝛ. §. se. l ¶ Capl'o. No. qz si fit pñtatio litterarū capi/tulo ꝛ postea vacet vel tūc vacabat prebenda lā est affe/cta etiā anteq̄s executoribus sue lr̄e pñtentur: hoc sonat hec lr̄a. (patet etiā ꝙ hāc lr̄am ꝙ pñtatio facta solis ex Additio ecutorib⁹ nō afficit. ꝛ fm id intelligē ꝙ no. de pben. c. fi. in glo. ij. Jnno. ꝛ Hosti. de iurepa. cū dilect⁹. Jo. an.)

m ¶ Factā. Quero quō fiet hec pñtatio capl'o: rechrat il/lū q̄ hz ꝓuocare capl'm vt ipm ꝓuocet vel ꝙ sonū cāpa/

94

ne:vel per aliū modū in ecclesia solitū:si aūt se includerent vel impedirēt ne fieret pūratio pinde est ac si pūratio esset facta:ad instar eius qui lactat vel impedit q̄ citari nō possit.ff.vt li.nō ꝓsc.qm̄.§.porro. poterit etiaz cōpelli(vl.q̄ dixi de malo.t obe.c.j.in glo.p ℟ Jo.an.)

Additio

p executorem illequi habet conuocare capitulū vt ipsum ꝓuocet vel ipse idem cōuocare: licet pri mū tutius sit:ad hoc.de offi.delega.preterea. Si autem aliqui venerint aliqui nō: dic q̄ sufficit presentare decano vel ei qui ibi est maior et hīs canonicis qui cum eo sunt pūtes:ad hoc vt capitulo adimat potestas vt hic dicit: nec requiritur q̄ probet q̄ maior ps presens ibi fuerit.in edictis enī citationib⁹ et denūciationib⁹ vniuersitati facien dis sufficit q̄ in loco ꝑgruo cora maioribꝰ et alijs ibidē inuētis publice ꝓponant.xvj.di.qd dicitis.§.de postul.c.j.et in ℟ ꝓcedāt doctores.§.de elec.bone.j.(vbi de hoc.in glo.j soli.Jo.an.) Et si diceres q̄ de necessitate hꝫ ꝓbare q̄ maior ps ibi fuerit pūs:pone q̄ maior ps nolit ꝓuenire qui nec libenter ad talia ꝓuenit:hīs ḡ q̄ vocati venīt

Additio

Questio

fiat pūratio t sat̄ est. Sz q̄d si collatio priner ad duos puta ad ep̄m et ad capitulū:nūquid ꝑ pūrationē alteri factam adimit veritas ptās? dic q̄ sic ꝑm Cōpost. qui ℟ notat in ꝑdicta glo.℣. Jtē q̄d si collatio. Ex q̄ eni ptās adimit vni.sine q̄ alio ꝓferre nō pūt:ergo t alteri:sicut t vno ex pluribꝰ arbitris vel iudicibus impedito alij ꝑcedere nō pūt.§.de offi.dele.vno.ff. de arbi.si in tres.t l.se. ad ℟ facit lex que dicit q̄ sufficit denunciatio facta vni ex illis q̄ hūt domū cōem.ff.de no. ope.nū.l.de pupillo.§.si pluriū res. Jo.an. a ¶ Cōferēdo. Secus si fuisset scriptū de eo q̄ duceret acceptādū.§.e.q̄ cūctis. t.c.ne capiāde. b ¶ Affectū. Licet sit affectū nō tñ habet ius in dignitate vel ꝑbenda vt archidiaconus vel

Addi.

ꝑbendarius dici posset. (§.eo.ll.de ꝑben.si tibi absenti Jo.an.) sed habet ius ad eā:vñ et reuocatoria ibi locū hꝫ.ff.e.ti.c.vl. Jo.an. c ¶ Firmitatē. Cōtra.§.e.ll.de rescrip.tibi q̄.§.rūso.in fi.ibi nō scribebat capīo:sed soli executori qui etiā partim erat ad cōpellēdū partim ad puidendū. Nic ℣o scribebat capīo t executori ad puidendū t iō plus opat ℟ cū ibi simpler pūratio fra. Jo han.an. d ¶ Comperenter. Alis posset appellari:vt.§. de dila.c.j.t sic no.executorē prefigere terminū.ff.§.de ꝑben.si tibi absenti. e ¶ Poterit. Vt ex nūc recipiāt in canonicū cū poterūt ꝓuidebūt de ꝑbē. f ¶ Extūc. Extremū tps designat.de cōdi. t demō.l.si is.§.cū ita t ℟ intelligo de executore q̄ ℟ habebat ī mādatis vt.c.ne

gligente exeq̄re. Si aūt simpliciter esset dat⁹:puta q̄ solli executori eēt scriptū:tūc nō hꝫ necesse negligētia expectare:t facit qđ dicā.§.c.pxi. g ¶ Vocatione. Hoc tenebat Cōpost. (dicēs q̄ sic diffinierat Jnno.ti.j.Jo. an.) in ꝑdicta glo.℣.sed quid post⁊ executor. Et licet de canonicatu ℟ satis videretur: tñ de ꝑbenda ꝫrīū videbat: q̄ licz capīm fuerit negligēs in vno non in alio:q̄ diuersa sunt māda ta:vnū de recipiendo:aliud ℟ cōferēdo. (de ℟.§. de rescrip.ꝑstitutus Joh.an.) ad ℟ de dolo t ꝓtucū dilect. sz ex q̄ fuit negligēs in vno tam ꝑsumit in relīq. ad ℟ de ꝑsump.scribam. t optime.§.e. li. de do. t ꝓtu.cuz q̄. (facit.ff. de suspec. tu.l. iij.§.q̄ rī pōr.q̄ quid dicat. vl. de eta. et q̄ll. accepim⁹. in glo.ij. Jo.an.)

Additio

Additio

teris esset decretū:aut executor ille insinuasset:et interdixisset maxime cum decreto: vel ratione mandati iam esset facta receptio ad canonicatum. Jn his casibus vel ipsorum altero affecta est ꝑbenda ita q̄ collatio alteri facta non tenet. Johannes andree. capt. VI

h ¶ Si soli ordinario pro tenebeficiando executore non dato:vel ordinario t executori:vt eū ad faciendū qđ mandatur cōpellat:aut soli executori vt tibi faciat de canonicatu t ꝑbenda vel alio beneficio in certa eccl̄ia dioceſi seu

k

l prouincia prouideri mandatum apostolicū sit directum: per talis ꝓsentationez mandati ordinario ipsi factā (licz

Si soli ord.

¶ Primo diuisit ibi tres casus quibus lra beneficialis nō afficit. Secūs.ibi:Aut executor. Tertius ibi: Tibi soli. Secō.ibi: Nisi nos. Ponit alios tres casus q̄rus afficit. Secūdus ibi:Aut executor. Tertius.ibi: Vel nisi. Sciendū q̄ habemus in iure executores sniarū.negocioꝝ.vel ꝑceptoꝝ. Jtē testamentoꝝ. Jtē gratiarū.de executoribus sniarū plene no.de offi.deleg. pastoralis.§.quia ℣o.t de sen.t re iudi.de cetero.t. ca.q̄ ad consultationē.t habetur de hīs rubrica in Spe.parte ij. De executore negocioꝝ litiū.t ꝓceptoꝝ.§. de obl. ad rati.c.vno.t de offi.dele.sup questionū.post ꝓin.ff. de nego.gest.l.iij.§.si executor.t de testi.l.fi. vbi de hīs no.et q̄ndoq̄ missus vocat. de imu.ec.c.j. de hīs in Spe. parte.j.rubrica pe. De executoribus testamētoꝝ.j.de testa.c.ij.t satis scripsi.§. de testam. Jobes.t in Spe.de hīs plenius:de instru.edi.§.nūc ℣o aliq̄. De vltimis circa quos versat ꝓpositū est sciendū q̄ ipsoꝝ varie sunt forme. Sūt eni quidam executores cōpulsores mixti.s.partim ad cōpellendū t partim ad puidendū.de quibus.§.de re scrip.tibi qui.de cōpulsoribus.§. de rescrip.abbatē tt. Johan.an. h ¶ Si soli.emanauit ad declarationem decre.§. de ꝑben.dilectus.ij. et.iij. et eoꝝ que ibi.no. per Ber.t modernos.t eoꝝ que plene no. Compost.§. de rescrip.capīm.in glo.magna.ad ꝓincī. (et Jnno.et Hostī.§.e.q̄ cūctis.t ibi Pe.t Abb.in distinctionib⁹. t ipse Hostī.in sum.de ꝑben.§.ij.a quo.℣.ad hoꝝ solutionē Jo.an.) et ad correctionē ꝑ parte eoꝝ que no.§. de ꝑben.c.vlt. Jo.an. ¶ Ordinario. Per ordinarū intellige illū ad quē collatio priner: (vl.q̄ no.de offi.ordi. ordinarij.in glo.ij. Jo.an.) t in hoc casu intellige.§.de ꝑben.dilect⁹.ij. k ¶ Cōpellar. Sec⁹ si fuisset dat⁹ ad puidendū.§.c.ꝑxi. l ¶ Prouideri. De hac forma no.

Additio

Addi.

ꝫ.de rescrip.abbatē.ꝫ.de ꝑben.p illoꝝ. de cōcel.ꝑben. cū nris. a ¶ Puniendus. De ꝑben. dilectus.ij.de off. dele.prudētiā.§.adūcimus. b ¶ Admiſi. Rōnē dixi. ꝫ.c.pri. c ¶ Contra ipam. Et tūc etiam ante pñtationem litteraꝝ affectꝰ eſt.in caſu.ꝫ.de reſcrip. tibi qui.§. ḡnimo:alias nec ꝑ pñtationē affi cit vt ℔ Joh.an. d ¶ Inſinuare ꝫ.eo. qꝛ cunctis .§.ex parte.

e ¶ Interdixiſſ/ ſet. No. reꝓbatā opinio . Bern. no.ꝫ. de ꝓben. c.vl. vbi dicebat qꝫ executoꝛ darꝰ ad cōpellendum nō poterat inter dicere: (idē Hoſtl.in decre. p il/ loꝝ. Sed Inno. dicit ibi qꝫ interdicere ꝛ reſeruare pōt Jo.an.) Cōpoſt. ꝓtra in ꝑdicta glo. allegabamuſ decr. qꝛ cūctis.§.ex pte. ſed in ꝑdicto loquit: ſed illud vtiq; nū eſt mandato.vñ ſatis mandatū intelligit.ꝫ.de elec. is cauſis.ff.iudi.ſol.iam tñ.§.in ℔. f ¶ Jam receptꝰ. Tunc enī negociū ꝓuiſionis faciēde de ꝑbēda poſt receptionē vacante eſt deuolutū ad papā: ꝛ ſic capitulo ad emptū.vj.q.ij.dudū.de ap.vt nr̄m.de offi.lega.licet.de ꝓbē. inter cetera.vbi negocio ꝓmutationis ꝑbēde ad papā deuoluto nō valuit collatio ordinarij de ꝓbēda que ꝓmutari debebat. g ¶ Tūc enī.ſ.in his tribus caſibus vel altero coꝝ.ſ. cū erat decretū cū executoꝛ inhibuit:vel cū iam facta erat receptio. h ¶ Firmitatem. Ad plenā ꝛ breuē indaginē veritatis huius materie primo videndū eſt de expectātibus quis alteri ꝓferaꝛ ſecūdo que gr̄e ꝓbendas afficiāt. Ad primū diſtingue: Jn primo caſu ſic diſtingue: quia aut vtrīq; collatꝰ eſt canonicatꝰ a papa:aut vtriq; mādatū cōferri: aut alteri eſt collatus alteri ꝓferri mādatur. Si vtriq; collatꝰ eſt cañ. a papa:ſi apparet ḋs primo impetrault ille ꝑferē ḡtūcūq; ſecūdo impetrans primo ſuas pñtet ℔as ꝛ primo recipiaꝫ.de ꝓben.co.li.eum cui.et ſic debet intelligi de reſcrip.capitulum ſancte crucis.hoc fallit in caſibus in quibus ꝓferē ſecūdus impetrās. Primo ſi primus fuit negligens petere ꝓbendā debitā.ꝫ. e.li. de ꝓben. ſi clericus.§.verū.de reſcrip.tibi qui.in fi. Secundo qñ debeē dignitas ſecūdo que habet ꝓbendā anneꝫā.ꝫ.de ꝓben.quia ſepe. Tertio qñ ſecundus ex ſe habet ꝓrogatiuā.ꝫ.de ꝓben.c.pe. Quarto qñ ſecūdus nō ex perſona ſua:ſed ex ꝑſona tertij impetrantis ſup primū ꝓrogatiuā habet.j.c.pri.Quinto ſi vacault ſacerdotalis ꝓbenda:ꝛ ſecundus eſt in erate ꝛ nō primus.ꝫ.de ꝓben.ei cui.qđ tñ ſane intelligas.put ibi dixi. Idē putāt quidam in caſu decre.eo.ti.ſi pauper.ſed dic vt ibi dixi: hoc cū apparet quis primo impetrauit. Si aūt nō apparet ex data vel alio modo quis ꝓmo ipetrauerit. aut alter ꝓuenit in pñtādo:aut ambo ꝓcurrūt:ſi alē ꝓuenit ille ꝑferē:Si aūt ambo ꝓcurrūt ille vl illi vel ipoꝝ maioꝛ pars ad ḋs collatio ꝛ receptio ſpectat:alterū eligere tenenteꝛ ille ſolus admittet vel alteri ꝑferē: niſi papa vtriq; voluerit ꝓuidere:vt.ꝫ.de reſcri.duobus.ij.rūſo. ſi aūt neuter collatus ſit canonicatus: ſed vtriq; cōferri mādat:aut ꝓſtat ḋs primo impetrault aut nō. Si non ꝓſtat:tūc dic vt.ꝫ.pri.dixi: qñ vtriq; collatus erat per decre.de reſcrip.duobꝰ.ij.rū. Si ꝓſtat aut mādat vtriq; pure ꝓferri:aut alteri ſub ꝓditiōe:alteri pure:aut vtriq; ſub ꝓditione. Si ꝓſtat ḋs primo:ꝛ mādat vtriq; pure ꝓferri:datis executoꝛib⁹ ad ꝓuidendū:ſi ꝓmus primo pñtauit ꝛ primꝰ receptꝰ fuit: hic nulla eſt qo.ſi vo ſcōs primo pñtault:ꝛ primo fuit receptꝰ adhuc indiſtincte p

a ſi contra faciat puniēdus exiſtat) ei tamen poteſtas ſic nō
b adimit ꝓferendi:ḋn teneat alteri facta collatio ab eodem.
Niſi nos in gr̄a tibi facta: decreuiſſemus irritū et inane
c qđ fieret ꝓtra ipam. ¶ Aut executoꝛ huiuſmodi ordina/
d rio ſuam inſinuans poteſta/ tem:ne alteri conferret bene/

ficium de quo tibi ſoli eſt fm tenoꝛem huiuſmodi manda/
e ti apoſtolici ꝓuidendū:inter dixiſſet eidem preſertim cum interpoſitiōe decreti. ¶ Vel niſi tu iuxta dictum manda/
f tū eſſet in canonicū iam rece/
g ptus:tūc enī ꝑbende collatio
h alteri facta firmitatē aliquaꝫ nō hr̄et. I dē. Si tres exp.

Additio

Quis alteri ꝑferaꝫ expectāti bus

bēda vacāre poſt receptionē ꝓmi: vel etiā añ ſi ad/ huc nō erat collata ſcōo: ꝑferē primus impetrās: de reſcꝛ.tibi q.j. rūſo.ſi aūt tpe receptionis primi ilā erat ꝓbenda collata ſcōo: aut i lr̄is ꝓmi erat decretū:ꝛ tūc indiſtincte ꝑbēda illa ꝓmo debeē.ꝫ. e. li.de reſcꝛ.tibi q. §.ḡnimo:aut nō erat decretū in lr̄is.ꝛ tūc aut executoꝛ iſinuauit refutault ꝛ inhibuit maxie cū decreto aut nō. Jn ꝓmo caſu ꝑbēda vacās poſt refutationē ꝛ iſinuatiō nē collata ſcōo ꝓmo ꝛ nō ſcōo impetranti debeē:vt.e.c. §.idē q̄ꝫ. Jn ſcōo caſu poteſt ꝑbēda ſibi collata ſcōo ipetrans ꝓmo pñtās:vt.e.ti.tibi q.j.rūſo.in fi. Q̄ aūt dixi ꝓmo impetrāte ꝓferq̄ ℔ vltio caſu ꝑferri:intelligas ſane:vt etiā ꝑferaē ſcōs i caſib⁹ q̄s.ꝫ.c.pꝛ.pre notaui. Si vo mādat alteri ſub ꝓditōe alteri pure ꝑferri:ſi ꝓma eſt pura ſcōa ꝓditōalis:idē qđ.ꝫ.ſi vo ꝓma gr̄a eſt ꝓditōalis: puta vt ꝓuideaē ſi acceſſerit ꝓſenſus capli ſi ſecūdus pure ipetrās ꝓuiſq; cōſenſus accedat a papa vel executoꝛe ſuo obtineat canonicatū ꝑferē primo alꝫ ꝑferē ꝓmus.ꝫ.de reſcrip.ſi p tē. Si vo vtriq; mādat ſub ꝓditiōe ꝓferri:puto in ℔ caſu q̄ ḋ ꝓmo ad ꝓuiſionē ꝛ ꝓditionē ꝓuenerit ille ꝑferaē in aſſecutiōe ꝑbende tūc vel poſt vacātis.ar.ꝑditce decre.ſi p tē.iā enī dies date ad dictē ꝓditionis referē.ad ℔.ꝫ.de ap.ꝑterea.de voto.lz de ꝓdi.ap.ſup eo. Si vo nō apparet ḋs ꝓmo ad ꝓditionē ꝓuenerit:ſatis cēt ſuandū qđ dicit.ꝫ.ō reſcꝛ.c.pe. Si aūt canonicatꝰ alteri collatꝰ eſt: alteri ꝓferri mādatur:aut ꝓmo impetrāti collatus eſt: ſcōo vo ꝓferri mādat aut ecōuerſo:aut iḡraē ḋs ꝓmo impetrauit. Jn primo aūt caſu dubiū nō eſt ꝓmo ipetrantē ꝑferri.de ꝑbē. eū cui. Jn ſcōo adhuc ꝓmus ipetrās ꝑferē ſcōo.ꝫ.de reſcꝛ.tibi q.de ꝑbē.ſi aplice.ad fi.qđ verū puto niſi in caſu q̄.ꝫ.dixi ex duobꝰ q̄bꝰ mādat ꝓferri ſcōm ꝓmo ꝑferri.de reſcꝛ.tibi q.j.rūſo i fi. Si aūt nec ex data nec alio mō apparet ḋs ꝓmo impetrauerit:indiſtincte tūc ꝑferatur cui collatꝰ eſt canonicatꝰ.ꝫ.de reſcꝛ. duobꝰ.j.rūſo. Si vo alē tm̄ ap.auc.expectat:iſte ſiue ſit ꝓmꝰ ſiue ſecūdus ꝑferē inferioꝝ legatoꝝ vel q̄rūcūq; auctē receptis vel expectāribus.ꝫ.e.li.de ꝑbē.hi q̄. Si aūt aliqs eſſet receptꝰ auctē legati hūtis ſpāle mādatū a papa auctē pape receptꝰ intelligit:vt ibi.ij.rūſo. Jnterdū etiā rece pti p lr̄as facultatis:intelligūt receptī auctē ap. qđ dic vt.ꝫ.e.li.de reſcꝛ.cū aliquibus. Si aūt aliqs expectet auctē legati:ſcōs vo auctē pape:demū imperret ꝓmus ꝓfirmationē ꝛ executoꝛes a papa:adhuc ꝑferē ſcōs:ſed ille ꝓmꝰ ꝑferē oibꝰ poſt ſua ꝓfirmationē impetrātibꝰ a papa.ꝫ.de ꝓben.ſi aplice.ꝛ.c.ſi eū. Si vo neuter expectet auctē aplica: aut vtriq; ex refutatōe legati:aut vtriq; ex receptiōe capitulī: aut vnꝰ ex receptiōe capli:alter ex refutatiōe legati.ꝓma dubitatio hodie nō ꝓcedit:qꝛ aut vnus ꝛ idem legatus fecit, reſeruationē: ꝛ tunc non valet ſecunda nec eius ꝓceſſus ꝛ decre. vt.ꝫ.de offi.lega.

presenti·§·cererũ. aut predecessor fecit primã: successor scõam: z adhuc non pcedit questio quia exquo ad collationẽ iam vacantiũ pcessum non erat: expirãt reseruationes z decreta finito legationis officio: vt.c.c.j.rñso. Si vterq; auctre capitulũ expectat: de eqtate deberet primo pbenda: si tamen capitulũ eã secundo vel neutri: sed alteri retento cõferat. tenet collatio q capitulus ad pmã vacaturam dare nõ potuit: sed papa solus. ẽ. c. j. z de h. ẽ. de pbẽ. relatũ. p Inno. z Hosti. z dicũt ꝯdã q tales receptiões nõ valẽt hodie: p decre. ẽ eo. detestãda. qõ non credo: vt ibi dixi. Si ꝟo vnus expectat ex receptiõe capli: alter ex reseruatiõe legati: puto q siue ille primus siue secũdus: illi ꝓquo reseruata est a legato debeꝫ: q; cũ potuerit reseruare pbendã nulli debitã: vt. ẽ. de turepa. cũ dilectus. ista aũt nulli esset debita: q; vt dixi capitulũ eius ad vacaturam nulli conferre potuit: ergo sup ipsa tenet reseruatio legati. Et si contra illã inhibitionẽ reseruationẽ z decretũ alteri cõferatur nõ valeat: vt in pdicta decre. cũ dilectus. ẽ. de offi. leg. pñri. j. rñso. Videndũ est de scõo. s. q̃ gre pbendas afficiãt: z dic breuiter q; si papa prulit canonicatũ: statim affecta est pbenda q̃ tũc vacabat: vel q̃ primo vacabit: nulli alij de iure debita. ẽ. de pben. si post q̃. er. c. dudũ ita q; si etiã ab ignorãtibus z ignorãti pferaꝫ: nõ valet collatio vt ibi. Si aũt non prulit canonicatũ statim sed mãdauit pferri: aut mãdauit pferri primã quã acceptaret: aut primã que vacaret. Jn pmo casu nõ est affecta pbenda: q̃tũcũq; flãt inhibitiones reseruatões z decreta nisi pmo fiat acceptatio: vel ipsi⁹ vacãtis vel prime vacature: vel ex cã secũde vel vlterioris: vt. ẽ. eo. q; cũctis·§·pe. ad fi. certã aũt z expssam anteq̃ vacet talis acceptare nõ põt: vt. ẽ. c. ti. ne captãde. z si talẽ acceptet: p talẽ acceptationẽ prebenda non afficiẽ: vt ibi. Si aũt de canonicatu z pbenda si q̃ vacat: vel que primo vacabit ꝓuideri mandauit: aut mandat solũ illi ad quẽ pertinet collatio: aut solũ executori vt cõpellat: aut illi z executori vt cõpellat: aut illi z executori ꝓuideat: aut soli executori vt ꝓuideat. Jn primis tribus casibus p presentationẽ litterarũ nõ afficiẽ pbenda: nisi in vltrius casibus vel altero ipsorũ. Primo si in gra erat decretũ: tunc enĩ statim per presentationẽ lraꝝ est affecta prebenda: vt hic. Item si nõ erat decretũ si aũcte illius gre in canonicũ fuerit receptus tũc per receptionẽ affecta est prebenda: vt hic in fi. Jte cũ executor insinuauerit z interdixerit maxime cum decreto: z hos casus habes hic: z sic intelligaṅ decreta. de pben. dilectus. ij. z. iij. in casu quarto. s. quãdo scribitur illi ad quem pertinet collatio dato executore vt ꝓuideat hic per presentationem litterarũ factam collatori afficitur prebenda

etãtes sũt in vna eccliã: vnus auctre Martini alter auctrate Bonifa. tertius eiusdẽ auctre cũ ꝓrogatiua: vt pferaꝫ oĩb⁹ receptis nõ auctre Bonifacij pbendas hi ꝙsequent hoc ordine: q; primã habebit secundus: secũdã tertius: tertiam primus qõ ꝓbaꝫ arg. legali.

Johan. an. ca. VII

a b Auctre Martini pape p̃ decessoris nostri quodã ad pbendam primo in pmensi ecclesia vacaturã nulli alij ỏ iure debitam in eiusdẽ ecclesie canonicum recepto: et alio a c nobis in eadẽ eccliã similem grãm adepto secũdo: tertius

ita q; collatio postea alteri facta non tenet. ẽ. ca. proxi. z sic intelligi debet. ẽ. eo. ꝓposuit. quod quidam verum putarant nisi executor ille ꝓnunciasset se executorẽ nõ esse per decre. ẽ. de preben. dilectus. ij. qõ verũ non putonam affectio prebende que per pñtationẽ erat inducta:

deinde auctoritate nr̃a in ipa permensi eccliã in canonicũ z in fratrẽ recipiꝫ cũ prerogatiua gratia: q; oĩbus predecessor nr̃or auctoritate: non aũt nr̃a receptis in assecutione prebẽde debeat anteferri. post hec aũt quedã vacat prebenda in ecclesia memorata:

d queriꝫ quis eorũ alteri ꝓferatur: z fm quẽ ordinẽ preben/das assequi debeant tres predicti? ¶ Cum igiꝫ ex tenore gre tertio a nobis ꝓcesse: ap/

e pareat euidenter nos voluisse primo tertiũ: z secundũ ter

f tio añferri: decernimus q; primã secũdus: secũdã terti⁹: et

tolli non potest in preiudiciũ impetrantis p executoris iniquam ꝓnunciationem: vnde ibi secũdã opinionez teneo vlti. glo. sed si executor datus fuerat ad ꝓuidẽdũ vt. ẽ. c. ꝓxi. dico tamen tutũ impetranti q; ab illa ꝓnunciatione appellet. Jn ꝙto casu quãdo soli executori scribitur vt prouideat: hic per solam insinuationẽ executoris: z notifi/cationem eius q; vult pbendã per illam poresse ꝓferre etiã si non interdicat: puto

afficiẽ prebendam. ẽ. co. quia cũctis·§·ex parte. z sic erit ista differentia qñ scribiꝫ soli executori ad compellendũ: z qñ soli ad ꝓuidendũ: quia primus vt afficiaꝫ prebenda habet insinuare z interdicere vt hic: secundo sufficit si insinuet: vt in predicto·§·rationẽ diuersitatis collige ex his que dixi. ẽ. c. ꝓxi. in glo. ij. Jo. an.

a Auctoritate. ¶ Primo ponit tres gratias factas Diuisio tribus in eadẽ ecclesia successiue. sed tertio cũ prerogatiua sup primũ ex quibus questionẽ formaꝫ. q̃ secundo. ibi: Cũ igitur. soluit rationẽ reddens z argumẽtũ inducens. ibi: Licet enĩ. facit q; no. de preben. caplm in. j. Joh. an. a ¶ Auctre. Pulcher casus istius decre. similis illi quem habuisti. ẽ. de pben. c. pe. et emanauit ad declarationẽ z correctionẽ eoꝝ que no. Compost. ẽ. de referip. caplm. in glo. magna·§· Item si duo recepti sunt Jo. an. b ¶ Martini. Jta forte fuerat de facto. vel studiose hoc dixit: quis in expectãtibus auctoritate Nicolai vel Celesti. nõ ꝓcedebat dubitatio ꝓpter reuocatoriã Bonifa. de qua dicit ꝙ. c. ꝓxi. z. ẽ. de pben. c. pe. z antepe. Jo. an. c ¶ Simlẽ. Cũ nulla prerogatiua. vt pareat p inferiora. d ¶ Preferaꝫ. Jn illa prebenda. e ¶ Voluisse. Voluntas igiꝫ ipsius seruãda est z mandatũ de preben. cui de nõ: cũ si. f ¶ Primã secundus. Cõtrarlũ dicebat Cõpost. in pdi. loco in simili. vel eadẽ questiõe que talis est: primus receptus fuit per lras generales: secũdus p speciales: tertius p speciales cũ hac clausula: q; deberet pferre oĩbus receptis in eccliã aũcte generaliũ litterarũ querebat fm quẽ ordinem deberent pdicti pbendas assequi: et dicebat Compost. q; tertius excludebat primũ: sed q; pmus excludebat secundũ qui secundus postponebat tertiũ ex ꝓsona ipsius secundi: z si nõ ex sua: primus debebat habere primã: secundus secũdã: tertius tertiã: fm regulã. Si vincovincentẽ ẽ. ff. de diuer. z tempo. pscrip. de accessionibus. ad ẽ. de offi. leg. dilect⁹. sed ẽ est falsum vt hic vides: et satis id patet p ꝓsideratiõnẽ intentionis pape: vt dicit littera:

intentio eſſi eius fuit ſcõm p̃ferri tertio: ꝛ tertiũ p̃mo: ꝛ ſic ſeruet ordo: ꝛ ſic etiam fallit ꝛ locum habet regula illa: ſi vinco tẽ. de q̃ no. xxiiij. q. j. rogam⁹. ꝛ fallit etiã ſi la regula in caſu. l. j. poſſet. ff. ad tertull. equiſſimum. §. Additio ſi ex filio. C. de natu. li. auẽ. lx. (Ibi Cy. poſt. Pe. ſic ſol/ ult Brochard⁹.

Aut q̃riẽ diuerſ caſibus: ꝛ tũc lx vincã vincẽtẽ re. nõ ꝓterea vico te: vt in hac auẽ. e. l. §. ꝛ j. pxi. al/ le. Aut de eodẽ ꝛ tunc refert an ſit eadẽ cã vicẽdi te q̃ vinco vincen/ tẽ re. Aut non: h mo caſu vera eſt regula: vt in. l. de acceſſiõibus. Se cundo caſu non: vt in. l. claudius. j. falle. Jo. an.) in auẽ. de eq̃. do. §. his. ff. qui po. in pig. ha. l. claudi/ us felix. Jo. an.

a Seruaret. q̃ tñ diligẽter ẽ ſer uãda. §. eo. ll. de p̃bẽ. cui de non. cum ſuis cõcor.

b Contingit. ponit caſum. l. ff. ad tertull. l. ij. §. obũciẽ. ℞. lx ſi ſit agnatus. alꝰ eſt ibi. §. Jo. an.

c Patre. Car/ nall: ſed adopta/ to vt ſequitur.

d Fratre. Nõ ꝓſtituit⁹ in adop tiua familia: ꝛ õ carnalibus intel ligẽ. Jo. an.

e Pater. Car/ nal⁹ ꝓſtitutus in adoptiua fami/ lia: vñ deſijt eſſe Additio agnatus (iſti. de leg. agnatu. ad fi. ꝛ ti. ſe. de capi. di mi. §. mima. ybi pt⁹ q minima ca pi. di. q̃ eſt cũ ls q ſui iurẽ erat alieno iuri ſubiẽcẽ: ciuita te ꝛ libertate reſtera quẽ deſinere eſſe agnatã. Jo. an.)

f Agnatus. ſ. frat. Tres q̃ ponit regulas. Prima q pater carnalis adoptatus excludit matrem carnalem. Additio Secunda q mater excludit agnatũ (ſm iura digeſtoꝝ vt pater q ſequẽtia. qõ etiã ſm iura illa in fratre ꝓce/ dere nõ videt: vt dixi in rex. Jo. an.) qõ hodie ſm iura Additio C. ꝛ auẽ. locum non habet. (C. ad tertull. l. vltl. ꝛ auẽ. ꝛ cum ſolis. ꝛ auẽ. defuncto. Jo. an.) Tertia q agnatus excludit patrem carnalem in adoptiua familia cõſtitu/ tũ. pone q̃ patrez ꝓmũ impetrante: matrem ſcõm: agna tum tertium cum prerogatiua: ꝛ ſic intelliges: et ſic no/

tertiã primus debet obtinere prebendam: alias forma mã/
a dati minime ſeruareť. Licet eſſi ex perſona ſua ſecundus primã obtinere nõ poſſet: ex perſona tamen tertij qui pri/ mum ſuperat illam habet. ſi/
b cut contingit in ſucceſſione il lius: qui ab inteſtato relictis
c patre in adoptiua familia cõ ſtituto: matre atq; fratre de/
e cedit: in q̃ ſucceſſione pat ex ſe matrem excludit: ſed quo/
f niã talem patrẽ agnatus ma terq; vincit agnatũ: mat pa/ tri: nõ ex ſemetipſa: lz agnati perſona: in ſucceſſione huius modi antefertur.

Idem. Reuocatorie gratiarũ tũc/ dit receptos in canonicos p/ bendas vſtinda: expectantes etiã ſi p̃cipiebãt diſtributio/ nes quotidianas ſecus ſi p/ bendã diſtinctã non expecta uit: ſed augmenti portionis includit habẽtes tus ad va cantã ſi nondũ eſt deuentus ad collationem. b. d. Fm Bo.

Quoniam ex cõſtitutione noſtra p
g quam paulopoſt ꝓmotionez
h nr̃az ad ſũmi põtificat⁹ apicẽ
i pões collatiões: ꝓuiſiões: re/ ſeruatiões ꝛ ꝓceſſiões ſup ca nonicatib⁹ dignitatib⁹ ꝓſona tibus prebendis officijs por/ tionibus preſtimonijs: eccle/ ſijs parochialibus: rurali/

ta q̃ in aſſecutione p̃me p̃bende tertius nocet p̃mo ꝛ ſi bi quo ad illã nõ ꝓdeſt: tamen ſibi ꝓdeſt in hoc: quia ci tius ſuam ꝓſequit: ꝛ eſt ſimile. vxor legitima excludit naturales nõ legitios: q̃ alꝰs ſi nõ eſſet ꝓles vl vxor le/ gitia ſuccederẽt in duabꝫ vncijs. ꝛ tñ ipa vxor excludit

ab agnatꝫ. C. vñ vir ꝛ vxor. l. j. ſed ſi ipa nõ ſupeſſet naturales exclu/ dũt agnatos in duabus vncijs: hec ꝓbanť. C. de natu. li. auẽ. lx. ꝛ in auẽ. d⁹ mo. na. eſſi. le. §. ſi d⁹ Additio aũt. colť. vj. (Notleñ. in ſum. q̃ fi. ſint legi. §. an v/ trũq; gen⁹ ſucce/ dat. ℞. q aũt di/ xi Jo. an.)

Quoniam. Ponit Dluiſio mentem reuoca/ torie. Scõo ibi: Preſenti. Decla/ rat quinq; dubia circa illã. Primo tria. Scõo q̃rtũ ibi: Jn illis. Ter tio q̃ntũ ibi: Sane. (Et h lunge Additio lrãz q̃ eſt j p. xx/ lij. lineas ibi: qñ/ q; multe dubita/ tiões inſurgunt ex conſtitutione. Jo. an.) Emanauit declaratorie ad reuocatorias: de q̃bus dixi. §. de p̃ben. c. penul. ꝛ antepenulti.

g Cõſtõe. Principio duz erat Neapoli forte vi/ nica fuit cõſtitu/ tio: p⁹ modũ fue/ rũt due. vna ſup gratijs Nicolai. alia ſup gr̃ijs Ce leſtini: vt dixi de p̃ben. ſi ls cui.

h Poſt. ſ. ſexto kalendas Ianua rij: vt ibi dixi. l. q̃nto die exeũte decẽbr̃i: ꝛ ſup h vide qõ dixi in fi. huius li. ſup para. i Apicẽ. Sic. §. in pe/ Additio mo huiꝰ li. §. ſane. ꝛ rl. di. nõ nos. (vide qõ dixi in Cle. romana. de iureiur. in p̃n. Jo. an.) k Procedat. rj. q. j. §. ex his. de ſen. ex. inẽ alta. C. de legi. l. vlt. ꝛ de mul tiplici interp̃tatiõe hẽs in p̃dicto. §. ex his. ꝛ de poſtu/ la. c. j. Jo. an. (dicit Archidi: q illa decre. j. ꝑdicti: lz ibi Additio de interp̃tatione iudiciť: h de interp̃tatiõe p̃cipis. Jo. an.) l Locũ hz. Habes igiť p̃mũ caſum declarato rij. ſ. in his receptis vltra numerũ expectãtibus portio nes vel p̃bẽdas. m Hmõi. ſ. auctre Nicolai vel Ce leſtini. n Deceſſum. Vel depoſitionem: vel iuris

priuationē: de elect. cū in cūctis. de do. ⁊ dtu. veritatis.

Questio a ¶ Distinctio. Nunqd impetrās in tali ecclia vt sibi puldeat de canonicatu ⁊ pbenda si vacat: vel q̄ primo vacauerit: vel se facultas obtulerit in tali ecclesia: recipiet p has lras? Et dicūt qdā q̄ nō: q⁹ ꝑditio nō est extirtura: quia ibi p benda non vacat nec vacare pōt: de pben. dilecto. q⁹ etiaz ralia rescripta vt ambitiosa sunt restringēda: de elec. cum dudum. s. de pben. q̄uis. j. Alij dicunt q̄ si simpliciter scribat vt recipiat: non obstāte certo canonicozuz numero: sed non adijciat q̄ puldeat sibi ō pbenda si vacat vel q̄ primo vacauerit: tūc stati recipiet etiam si numerus canonicorum ibi statutus non esset: q⁹ illud nō ob. non minuit: sz addit scz q̄ statim recipiat: licet ibi certus sit numerus: sz exā adijciē de pbenda si vacat ⁊c. ptz q̄ de tali ecclia nō pōt intelligi: vt supius dictū ē. Tertū dicūt q̄ si nō est dicrus nūerus canonicoz nec pbēdaz: tali ipetranti nō puldebit: sz si numerus canonicorum statutus est: vt in ōstione ꝓposita ⁊ in casu nostro: p ꝓsequēs status? intelligit certi? nūerus portionū: ad hoc de ꝓbend. trās lationē. ⁊ idem dicunt econuerso: hoc poteris videre p Jnno. s. co. tl. ex pte. ⁊ p Compost. de rescrip. capitulū. in glo. magna. §. item quid si papa mandat aliquem. (⁊. c. ostitutis in fine.) Hostiē. autem in decre. pdicta ex pte. dicit indistincte q̄ etiam si non sit certus numerus canonicoz nec pbendaz etiā si in rescripto caueat qđ assignet pbēda vacās: vel q̄ hmū se facultas obtulerit: ⁊ nō ob. certo cañ. ⁊c. valet rescriptum. sequit em hm eū q̄ si papa intendat puldere in ecclia in q̄ certus nūerus est: q̄ est minus impetrabile: q̄ multo fortius in ecclia in q̄ nō est certus q̄ magis est impetrabile: alleget. s. de decī. ex pte. lij. q̄ sit. Sint legi. p venerabilē. de trāsla. c. vlt. (fac. ff. de lega. l. cui serui. vbi legat? seruis cū peculio. ⁊ hi debent qui nō habent peculiū. Jo. an.) in Clem. lris. de rescrip. in glo. fi. nec ob. q̄ talis statim canonicatū ⁊ pbendā habebit: ⁊ q⁹ si hoc durum sit obediendum est: de rescrip. si qū. nec ob. q̄ non extabit condicio si vacat: q⁹ illud si vacat non fuit appositū vt recedat. Additio

Additio

intra numerum ex vigore priozis gratie: nil amplius assequi expectabant: nisi distributionum seu partium suarum augmentum: cum forsan esset ecclesia in qua canonicorum: non autem portionum numerus vel prebendarum a distinctio habebatur q̄ntoq⁹ inter pauciores cuiusuis ecclesie diuiduntur prouentus maiores fieri possunt singulozum percipientium portiob nes ad istos vel eos qui per c litteras facultatis dictozum predecessoz nostrozum in aliquarum ecclesiarum canonicos erant recepti (licet pben das vel alia beneficia expectarent) ꝓstitutionem certuz est non extendi ꝑsatā. ¶ Jn illis vero qui vltra numeruz auctozitate prefata: in aliquarum ecclesiaz canonicos iam recepti: q̄tum ad caplm ⁊ ad choz ac distributionū perceptionē quotidianaz plenitudinem iuris canonici tūc habebāt: sz in eis dignitates personatus pbēdas portiões vl alia būficia q̄ dant tm existētibus de nūero expectabant:

f cōstitutionem ꝑfatam locum habere (rōne huiusmodi expectationis) dubiū non exist. ¶ Sane in his q̄ sup canonicatibus pbēdis ⁊ dignitatibus parochialibus: vel alijs ecclesijs seu beneficijs q̄buscūq⁹ a dictis pde. nostris lras impetrauerunt: etiam si p executores illoz facte fuerint reseruatiões: decreti inpositiões: varijq⁹ ꝓcessus et etiā si eadē būficia tūc vacabāt: ⁊ p impetrātes petitum vacabāt fuerat ab executozibus q̄ eis illa ꝓferrēt: non tamen ipsoz beneficioz vacantium collationes tūc tempis b erant facte: locum habet constitutio supradicta: vt omnes huiusmodi gratie quarum ratione tunc non erat ad collationem processum: ⁊ sic p consequens ius in re non fuerat ipsis impetrantibus acquisitum: intelligāt penitus revocate. Recede vacante aliquid innouetur. Bonifacius octauus. Collatione communiter ad epm ⁊ capitulum pertinente vno. ipsoz effecto inabili aliter confert. hoc dic

reseptis inseruntur: tus eius non ledant nec mandatū impedient. ff. māda. q⁹ de mutua. ff. de mili. testa. si miles. nec ambitiosū ē pauperē clericū sibi būficiū ipetrare. de etā. ⁊ qli. tua. de pbē. cū scōm. non ob. decre. exprte. ⁊ decre. dilecto. q⁹ licz in tali ecclia in q̄ nullus est nūerus Latinoꝝ. ꝓcliū locum nō hēat: vt ibi. p ullo tū papalis locū hz: ad hoc. ix. q. iij. cūcta p mūdū. ⁊. c. p pncipalē. fateť tn q̄ ob stabit impetrāti penuria ecclesie si tāta sit q̄ non sufficiat pluribꝰ nō q̄litercūq⁹. sz q̄libet honeste de sua portione viuere possit: hm ꝓfuerudinē puicie in eadē ecclia antiq̄tus obtuā. s. de instit. c. j. ⁊. ij. (vide q̄ no. de vi. ⁊ hone. clerī. quonīā in fi. j. glo. ⁊ q̄ ibi dixī. Joh. an.) Additio

b ¶ Portiões. de ꝓstit. cū. M. in prin. c ¶ Istos. Tales qui p vacationē nil recipiūt ni si portionum augmentum. d ¶ Vl'eos. Tacite aggredit aliud casum quem reuocatoria non comprehendit. e ¶ Facultat. Cōcessas eis ad quos alias ptinebat recepti: nec cautū erat in lris illis q̄ auctozitate apostolica id facere possent: hoc dico p decre. s. de rescrip. cuz aliqbus. ⁊ p ꝺba ipius reuocatorie q̄ scripsi in ꝓceden. tl. c. si is cui. ibi dicit p dictū añcessoꝛ nostruz seu eius auctē factas ꝓcessas seu cōmissas ⁊c. f ¶ Prefatam. Additio Rō (intellige huius tertij casus. hmos em duos nō respicit. Jo. an.) q⁹ non sunt ipoz pontificū: sz recipientiū auctozitate recepti: vt dixi in pdicta decre. cū aliqbus. Jo. an. g ¶ Existit. Ista igit est differētia inter hūc casum ⁊ primū: q⁹ ibi expectabat tm augmentū portionis: hic certam pbendam vel portionem dandā solum his qui erunt de numero: ad illam igit expectationem reuocatoria non extenditur ad istam sic. Jo. an.

h ¶ Erant facte. Nota contra regulam quod per me stat ⁊c. s. de eo qui mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. nam per me non stetit qn̄ fieret mihi collatio: sed per executorem Nota

ꝛ tñ reuocatoꝛia hz locū: ꝛ ē ille excogitatus casus ꝑpē reuocatoꝛia q̄ reuocauit oē ius ad rē. (vñ p illā videoꝛ acceptasse: vt in Cle. eo. ti. cū ei quē. §. pe. Jo. an.) sed p petitionē ad rē nō in re ius habebā: ꝛ sepius hēs silē q̄ nō sufficit ꝺd petere nisi obtineaꝯ. s. de renū. ꝺdā. ꝛ eo. ll. de elec. si religi osus. cū silibus.

Diuisio

Jad. Sūt tres partes. Scōa ibi: Cū vero. Tertia ibi: Ubi vo. Prima cū collatio ē cōis soluit dubiū qō fortificat ibi: Et etiā si. Scōo conuertit ibi: Idez. Scōa ꝑncipalis cū collatio ē sol? epi soluit dubia ꝛ a solutione ex/cipit ibi: Nisi. Tertia ꝑncipalis soluit duo dubia Scōm ibi: Nec etiā. ꝛ vtrlusq; rō nē ibi ibi: Quia. Jo. an. Premitte qō hēs eo. ti. illa vi delicet q̄ nō repit iure cautū q̄ sede vacāte capl'm succedat in collationib⁹ bñficioꝝ. Jrē ꝑmitte q̄ q̄nq; ad soluz epm spectat collatio pbēdaꝝ: q̄nq; ad solū capl'm: q̄nq; sil': q̄nq; cōi ꝓsensu: q̄nq; cū ꝓsillo: de q̄ de elec. cū eccle/sia. Jrē q̄ suspēsus vel excōlcat⁹ non pōt ꝓferre pben/das. de concess. pbē. q̄ diuersitatē. Do. Emanault decr. ad declarationem decre. s. eo. illa. ꝛ ad declarationem ꝛ correctionem eoꝝ que ibi no. Gof. Inno. ꝛ Hostien. de ꝓcess. pben. q̄ diuersitatē.

vsq; ad. §. cū vo. fm Do. ca. I

a Sed ad ēpm ꝛ capitulū cōmunit̄ pti/neat collatio prebendaꝝ mortuo b episcopo: vel a beneficiozum collatione suspēso: poterit capitulum vacantes conferre c prebendas: etiam si episcopus interesse habeat in collatione huiusmodi vt ꝑlatus. Idem poterit episcopus si capitulum ab ipsa collatiōe suspendi contingat: vel singulariter omnes ō capitulo maioris excōlcatiōis vinculo innodari. Cuz vero ad solum episcopum prebendarum spectat collatio cum consilio sui capituli vel assensu: defuncto episcopo vel suspenso: nisi episcopus in petenda relaxatione suspensionis huiusmodi sit in mora: capitulum se non potest intromittere de eisdē. Ubi vero de speciali alicuius ecclesie ꝓsuetudine vel statuto beneficioꝝ collatio ad aliquē cū ꝓsilio episcopi noscit̄ ptinere: sublato eo non competit exceptio. Jo. an.

Mora

Nota

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

h Assensu. ß dixit Cōpost. esse de iure cōi in ipls pbē/dis cathedralis ecclesie: vt no. §. de elec. cum eccl'ia vul/terana. Scire debes q̄ cum episcopus habet ꝓferre prebendā cum ꝓsensu capituli: si sunt viginti canonici ꝛ decem ꝓsentiāt: nō valet collatio: q̄ non habet maiorem partem capituli: sed si haberet vocē in capitulo vt canonicus: tunc dicerē facta abj. ꝛ sic a maiori parte capituli: ō ꝓcess. pben. postulastē. Jnē ista ā duo. s. consiliū ꝛ assensum est magna differentia: qō dic vt no. §. de arbi. cū olim. de elec. cum in veteri. Jo. an.

i Nisi. Jstud nisi venit excepti/ue a suspenso (ac si dicat q̄ ad partem que loquitur de episcopo defū cto non competit exceptio. Jo. an.

k In mora. Si ē/ sit in mora bene poterit se intromittere capitulū. Sed quero nunquid capl'm hoc casu canonicas statim exquo ēps fuerit in mora possit conferre: vel an post morā petendi sex mēses habebat expectare: Et videt q̄ ex quo fuit in mora petendi absolutionē: demū post sex mēses ꝛ nō ante ꝓferre possit. (Jdē Archidi. dicēs q̄ Hin. ꝛ Hosti. hoc tenēt in decre. vlti. de elec. que infra allegaī. Jo. an.) qz anteq̄s fuerit in mora nō currit tempus: po/stea incipit currere: de ꝓcess. pbē. q̄ diuersitatē. de elec. c. vlt. si ēps simplr sine ꝓsensu capli haberet ꝓferre: locus haberet qō. §. dixi. ſz ꝛ de ꝓsensu capli hz ꝓferre. vñ vi/deē a contrario sensu istius lre q̄ statim exquo fuit in mora capl'm possit conferre. Sed cum hic equiparet cō/silium ꝛ consensum: verum puto quod ꝓius dixi: sed quando dicerur esse in mora: hoc ipso q̄cito potuit licē/tiam non petēr. ff. ad rem. li. j. §. confestim. nō tamen amara facienda est interpretatio. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. si id quod. §. si quis fm operas. nec est calumniosa s. de ꝓuileg. in his. ff. ad exhi. l. penult. arbitrabit̄ ergo hic bonus iudex. (Jdē Archidi. post Hostl.) ff. de iure deliberā. l. j. Si autem malitiose impediatur ne petere possit subueniꝛtur ei: quia non est in mora: de concess. pben. postulasti. nisi ipse hoc procuraret. ff. si quis cau. l. j. §. vlti. (casum vide. §. ꝛ conco. Clemen. multozuz. de pe. ver. illis penam. Joh. an.) de offi. delega. pastoralis §. finali. l Ubi vero. Pabēs conferre cum consi/lio episcopi sine illo conferret morte ꝛ remora absentia interueniente. h. d. Do. Facit ad ea que no. Hostien. de elec. c. vlt. in fine. ꝛ Vincen. ꝛ Compost. de instit. c. vl. in fine. m Cum consilio. Quid si cum consensu. Jdem videꝛ cum eadem sit ratione vacationis diuine in hoc casu. ꝛ ad hoc. §. de preben. si apostolica. ꝛ aliquan/do consilium ponit̄ ꝓ consensu: de offi. delega. venera/bilis. de fo. compe. c. j. Contrarium credo: quia cum ha/beꝛ eligere de consensu: non sic liberam habet poteſtatē sicut de consilio: vñ minus hz expectare hoc casu q̄s in illo: dico tñ q̄ non currer sibi tempus: cū non possit elī/gere: de concess. preben. quia diuersitatē. de elec. c. vlt. ꝓ/rea ponamus in reḡstione ꝓsilij absentiā ꝑ ꝺdictione:

ad hoc.ſ.ó arbi.c.ij.eo.li.qđ in ꝑsenſu nõ põt:ꝛ facit ꝓ hac parte quod dixi de reſcrip.ſi ꝓ te.in glo.ſed pone. Jo.an. a ¶ Medio: Jd eſt de hac vita:ꝛ expone vt dicit.xxiij.q.iij.hec autem vita.ꝛ quare dicat media

Additio ibi no. b ¶ Ab eo.ſic de reſcrip.ſi groſe.(ꝛ de pe.di. j.§.hoc idem.ꝛ. ires a mortuo vel ut ab eo qui nõ eſt perit ꝑſeſſio. Jo.an.)

c ¶ Remotis. Arbitrariũ erit hoc termiare ſm ꝑſideratiõnẽ rẽ/ porũ q̃ ſequit.ſ. d ¶ Jmminere. Habes ſi'em ca ſum.ſ.de offi.de le.ſi is cui.eo.li. Et nõ ꝙ difficul tas preſtationis reddit obligatio nem inutilẽ ꝛ id ff. de ver. obli.l. ij.§.j. Item nec ſeruatur forma q̃ inerat collationi: et ergo nõ valet qđ agit.ff.de ar/ bi.l.paruũ.Sol. licet in ꝛcibus e grauis vl'ipoſſi/ bilis modus vel ꝙditio virtet ꝛcũ:ſecus in ſpũalibus.ſ. de cõdi.ap.c. vlt.reiicit ergo nec rẽ inutile reddit. Jrẽ periculũ vaca tiõis q̃ imurat iminet ius qđ alias eſſet ſeruãdus:ſic.ſ. de reſta.c.ij.eo.li.de offi.delega.ſi is cui.Jo.an.

Diuiſio ¶ Pdũ. ¶ Et ſm hoc ſunt tres pres. In ꝑma actoris deciſa petitio. Jn ſcõa rei defenſio ibi: Dicens ꝓ. Jn tertia ibi:Quia ꝓ.pape diffi/ nitio trib⁹ fulcita rõnibus.Scõa ibi:Quia etiã. Tertia ibi:Preterti.Jo.an. e ¶ Et infra. Jntelligas ꝙ qđã rector cuiuſdã eccle dioce.Dulmeñ.petebat ſibi ꝛ eccle ſie ſui reſtitui ꝛ adiudicari decimas quas archidiaco/ nus Dulmeñ.ꝓpiebat in ſua parochia:que de iure et ꝓſuetudine antiq̃ ꝓtinebant ad ipaz eccliaz:dicens ꝓ. ꝛc.Jo.an. f ¶ Aduerſo. ad petitionẽ ipius rectoris. g ¶ Rñdit. Conteſtãdo itẽm.ꝛ facit quod dicit de li. ꝓſta.c.ij. h ¶ Non debere. ¶ Nec adiudicari:vt in de ciſione dixi:vt patet in fi.naz ſententia ꝛc.de ordi.cog. cum dilectus. i ¶ Proferens. Archidia.excipiendo ꝛ intentionem actoris. k ¶ Jn mediũ.i.in iudiciũ vbi eſt medium inter actorem ꝛ reum. l ¶ Capituli. Per hoc videbaꝫ valere:de his que fi.a pla.c.ij.ꝛ. iij.ſz hoc non ſufficit:ex quo diligens forma ſeruata non fuit:nec cauſa ſuberat ꝛ vacabat eccleſia:vt ſequitur. Jo.an.

m ¶ Tenues. Juſta videbatur cauſa:ſed non apparu/ it vera:vt dicitur in fi.Sz nunquid dices iſtam iuſtam eanſam indiſtincte ſi als fuiſſet tunc vera:certe ſic.ſ.de ꝑben.expoſuiſti.nam etiam capellas poſſet annectere ob hãc cauſam:vt ibi dicit.eps cñ de conſenſu capitu/ li ſui põt eccleſiam ꝛ res ſuas ex iuſta ꝛ honeſta cauſa alteri dare:de his que fiunt a pla.c.ij.ꝛ.c.paſtoralis.ſz contradicit expreſſis.xvj. q.j. eccleſie. vbi dicitur ꝙ antique eccleſie decimis priuari non debent:vt nouis oratorijs tribuantur:ꝙ quod capiſm indiſtincte dicebat Aug.ꝙ epiſcopus inuito ſacerdote non poterat de iu/ re vnius eccleſie alteri dare. Sed non eſt verum vt ibi no. ꝛ de hoc per Bern. de religio. do. conſtitutus. Dic ergo ꝙ capitulum illud loquitur quãdo iuſta cauſa nõ ſubeſt. Vel poteſt loqui quando ipſa eccleſia in nullo:ſi bi abundat:ad hoc.ſ.de ꝑben.cum cauſam. pro iſta parte facit de ec. edi.ad audiẽtiã. j.ꝛ.c.tuã. Jo.an.

a epiſcopo de medio cum con/ ſilium nequeat tunc peti ab b eo:non erit ꝓpter hoc va/ cantis beneficij collatio diffe renda:nec etiam ſi egerit in c remotis:ita ꝙ non poſſit ip/ ſius preſentia in breui haberi quia in petendo vel expectã/ do eius conſilio poſſet vacan d ti beneficio periculum immi/ nere.

De rebus eccleſie non alienandis.

Innocentius quartus.

Perpetua alienatio facta de rebus eccleſie vacantis: et non precedente tractatu et ſine iuſta cauſa non valet. Jo.andree.

Oadum: ca.I et infra. ¶ Di/ ctus vero archidiaconus ex e aduerſo reſpondit illas de/ f cimas illi eccleſie reſtitui nõ g debere: ꝓferens in medi/ um ordinationem quandam epiſcopi Dulmenſi de con/ h ſenſu capituli ſui factam in/ ter alia continentem:ꝙ idem epiſcopus attendens ꝓuen tus archidiaconatus Dul/ i meñ.adeo fore tenues et ex/ iles: ꝙ non ſufficiebant ad k eius onera ſuppoꝛtanda:ꝓ/ fatas decimas archidiacona tui memoꝛato conceſſit:ꝛ in/ l fra. ¶ Quia vero in conceſ/ ꝓ ſione huiuſmodi predicta ec/ eccleſia cum vacaret legitimo q caruit defenſoꝛe:qui ſibi ꝓ/ ius ab eodem epiſcopo debu/ ſed etiam in minoꝛibus eccleſijs:de offi.ordi.cum vos. (Jdem ſm Hoſtien.in qualiber dignitate vel ꝓfonatu qui remittit ad ſum.ne ſe.vacã.§.de qua ſede.ꝛ vide ꝙ no.ſ.de excel.pla.c.ij.in prima glo.Jo.an.) Additio

q ¶ Defenſoꝛe.Si igitur eccleſia (que fungitur iure mi noꝛis.ſ.de reſtitu.in integ.c.j.ſicut ergo pupillo nõ ha benti tutoꝛem vel legitimum defenſoꝛem: debet bonus defenſoꝛ vel aduocatus dari per iudicem.ff.de rebus eo rum qui ſub tu.l. magis:puto.§.non paſſim in fi.ſicut ꝛ eccleſie vacanti.Joh.an.) carer prelato debet epiſco/ pus ſibi alium deputare defenſoꝛem vel ꝛconomum qui res eius colligat:conſeruet:ꝛ guberneꝛ.lxxv.diſt.quoni/ am quidam.de offi. ordi.cum vos.C. de epiſco.ꝛ cleri. omnes.§.hec nihilominus.ꝛ ad huius officium perti/ net excuꝛere ꝛ denunciare iudici quare fiat altenatio et ſi fiat ꝓpter ſoluenda debita an pecunia poſſit habe/ ri aliunde:an de fructibus ſatiſfieri poſſet:aut de mo/ bilibus ꝛ an potius expediat obligare ꝙ diſtrahere: an de minus vtilis poſſeſſionis precio liberari poſſet:ꝛ caueat iudeꝛ ne talis poſſit coꝛrumpi.ff.ó rebus eo.ma gis.§.non paſſim.ꝛ.§.ſe.his oibus ꝑſideratis defenſoꝛ rem diſtrahere poteꝛit:ꝛ nihilominus eps ſuã interpo/ nit auctoꝛitatem.ſ.eo.titu.c.j.de his que fiunt a prela. cum apoſtolica.Si vero epiſcopus rẽ menſe ſue alienet hoc faciat de conſenſu capituli ſui:ꝛ archiepiſcopus (an hoc ſit neceſſarium:vide quod dixi de his que fiunt a ꝑ la.c.j.in fine. Jnnocen.hic dicit hoc ſm quoſdam:ꝛ ꝓ hoc facit ꝙ ipſe Jnnocen.no.eo.titu. vt ſuper in fine.ꝛ ꝙ ibi ſcripſit hic ponit Archidiaco. Sed Hoſtien.ſim/ pliciter hoc ponit remittens ad no. per ſe.ſ. eo.lib.de ſup.negli.pla.romana.q̃ videas in ſum.de offi.ordi.§. đ prince.ꝛ.ꝓmutat.ad idẽ in ſum.ſ.eo.ti.§.iij.ꝛ. res aũt. Jdem Jo.mo. Jo.) an.auc. iterponer.ad hoc.ix.q. iij.c.ij.xcvj.diſt. bene quidem.circa finem ſm Hoſtien. Additio

Additio

Additio

Additio a ¶ Tractatus. fm qō no. de his q̄ fi. a p̄la. tua. z dz dl ligēter fieri z vtile (nō dicit necessarīū: qō pz ꝑ singulare. nō em̄ dlē tractatus solēnes z diligētes. Sz ponit singulare: z ē sl. qō no. in Cle. cām. §. vez. in glo. licet. g de ħ tractatu z eius forma vide in Specu. de loca. §. seq. quīt. ħ. z scias. Jo. an.) est sepl/ us id facere ne ō clpi possit: de p/ ba. tertio. ibi: q̄/ Questio tiens z. Solet dubitari: nunqd valeant consen/ sus canonicoꝝ si nō habiti in cōi: z dixit Laur. q nō: ad. l. ff. de ser ui. rusti. p̄dl. per fundum: Rūdet illud verum in re cōi pluriū vt sin gulis. z idem re/ net Host. in di/ cta decret. rua. z approbare vidē/ tur Inno. z Cō/ post. de p̄sue. cuz p̄suetudinis. Ho stien. de his q̄ fi. a p̄la. cū applica. z in sūma ipī⁹ti. circa p̄n. dlē z. nā lz inueniat in ele ctiōe q requirat cōis p̄sensus: de elec. i genesi. sec⁹ in alienatiōe. eo. tit. cuz vos. xij. q. ij. si q̄ de reb⁹. z ad ħ p̄cor. qō oli ħ no. Ber. q dixit q spāle erat in electiōe qō a p̄ncipio erat nullū po stea nō p̄ualescebat. ē. ō elec. audītē. in alienatiōe etī qō a p̄ncipio non valet p̄ualescit subsequenti p̄sensu exnūc nō vt exnūc. Dici pōt q vbi non p̄cessit tractatus vera sit p̄ma opinio vt ħ: lz si p̄cesserit z deliberauerūt alie/ nare: lz singulariter p̄sentāt: valeat p̄sensus z locū hz secūda opi. Sed quērit ħ Ber. nū quid solēnitas. l. hoc Additio tus po:rectum in alienatiōe rez ecclesie locum hz: z dl/ rit Berū. (z Inno. ħ p̄cor. Joh. xij. q. j. videntes. in. j. glo. z facit quod no. x. q. ij. §. q si. xij. q. ij. in sum. z. xvij q. iiij. nullus. z Fran. ħ dicit q illa solennitas de facto non seruat. Jo. an.) q nō de necessitate dummodo ser/ Additio uet forma. xij. q. ij. sine. nō obstāte q sit inco:poratū in canonibus (id est in volumine decretoꝝ: vide q dixi de refer. p. c. ij. sup glo. pe. Jo. an.) qz alij canones de eo nō Additio facit mētionem. z fuit positum vt scirēt affectus p̄nci/ pum ad ecclīam. Host. ꝛ ꝓpter rōnē supradictā (z qz fm eum ꝛria opi. est ecclīs onerosa. z sic tollēda de cō/ sue. c. j. Jo. an.) lz tāta solēnitas in dissuetudinē p vsuz ꝛrū abijt. iij. dl. §. leges. Dlstinxerunt aūt ħ Innoc. z Dlfa. inē Hostien. inter decretu: auctoritatē z p̄sensum siue col/ decretuz laudationem. Decretū est p̄nia qua iudex ꝛcum furuꝝ auctez et iustum forte decernit auctoritatem suā interponendo: p̄sensum vel aliquē in possessionē mittendo: vel mittendū declarā do. ff. de dā. infec. si finita. §. iulianus. z. §. si forte. z inē ponīt ante ꝛcum. ff. de rebus coꝝ. l. magis. §. nō pas/ sim. z. §. seq. Auctoritas autem est auctorizabilis con/ sensus q̄ competit sibi ex publico officio vt legitima ad ministratione: sicut sunt tutores z curatores. ff. de auc. tu. Consensus aūt siue collaudatio est multoꝝ volun/ tas ad q̄ res p̄tinet sīl lūcra: z dicūt q̄dā q in alienatio

ne rei ecclīastice nō reqrīt decretū: de q̄. §. dictū ē: lz cāe cognitio auctoritas epālis z p̄sēsus cleri. b ¶ Perpe tuis. Nō q in rēp̄alib⁹ in q̄bus nō fra leditē eccl̄ia sufficit tacitus p̄sensus. §. ō his q̄ fi. a p̄la. c. ij. in ꝓpetuis exp̄s sius z tractatus fm formam. xij. q. ij. sine. fm Ber.

c ¶ Presertim. Ecce tertiū ꝓpē qō nō valuit con cessio. Jo. an.

d ¶ Eccl̄e. Nō formaī snia in q/ sonā dñi: de ħ. §. de elect. q̄relam.

e ¶ Pertinētes De iure cōi. §. de decī. cū ꝓtingat. z. c. cū in tua. §. eo. tit. duduz. dic vt ibi. Jo. an.

Hoc. ¶ Di/ Dlulsi uidit in q̄t tuoꝝ ꝓtes que pa rēt in rubro. Se cūda ibi in. §. Cō tractus. Tertia ibi: Et nihilomi nus. Quarta ibi Ex p̄tibus. fm Jo. an. (Bar. di Additio uidit in q̄nq̄ fa/ ciēt q̄rtā ibi: Laī ci. Jo. an.) Boa. dluidit in septez faciēs scdaz ibi:

Nō p̄cedēdo. Sextā ibi: Laici. Septimā ibi: Qui ꝛo. (z dlē Jo. mo. q ħ z j. de imu. ec. c. j. phibent q̄dā mōl Additio alienatiōis vl datiōis in rebꝰ imobilibꝰ. de mobilibꝰ vt dlē certa regula dari nō pōt: q: fm q donū est puū vel magnū renet vl nō renet. z si datoꝛ ē puꝰ vl magnꝰ. vl donatarius bñmeritus vl nō meritus. §. de dona. c. j. z ij. xij. q. ij. terrulas. xvj. q. j. possessiones. Jo. an.)

f ¶ Cōsultissimo: Jd est cū multo p̄silio facto sic fieri debēt iura. xxxv. q. ix. aplice. z. C. de legi. hūanū. Vl. l. q qō eccl̄ijs valde p̄sulīt. g ¶ Vniuersos. z femīas compḥēdit: de ħ dixi. §. de elec. generall. (Jn glo. ij. z p Additio ħ videt q eccl̄ia iura sua vl nomē debitoris nō cedat si ne decreto. de mioꝛe. vide in Spe. de cel. act. §. j. ℟. lz nū q̄d minoꝛ. Jo. an.) h ¶ Immobilia. Hec igīt phibi/ tio ad mobilia: in q̄bus nō p̄suenerūt tales fieri sōmissi ones: nō extēdit: lz tā mobilia q̄m imobilia phibeant ali enari. §. eo. c. j. nisi q̄ seruādo seruari non possint. C. de admi. tu. lex q̄. Querit ħ Bar. nū q̄d clericus bñficiat⁹ faciat fructꝰ suos z testari z donare possit: dixi de ħ. §. de offi. ordi. pūcti. i ¶ Jura. Jo. iura vl incoꝛpalia po ni inē imobilia bona: ħ em̄ in veritate idē ius statuit: ad hoc. C. de lō. rēp. p̄scrip. l. vlt. incoꝛpalia em̄ p̄scribi ha/ bēt vt imobilia: vt ibi: ad idē. C. de sa. san. ec. iubemus. ij. §. j. (z in aut. de nō alie. §. vult em̄. coll. ij. fac q no. in Additio Spe. de resti. spo. §. nūc̄ oicam⁹ aū fi. Jo. an.) k ¶ Jp sa. z. l. eccl̄ia. z sic no. bonoꝛ. eccl̄iasticoꝝ dūium penes eccl̄as ee. ō q̄ dic vt no. xvj. q. j. c. vl. xij. q. j. expedit. ō ℟. slg. sl cā. (dic ħ Bar. z pō eū Jo. mo. q eccl̄ia. l. ꝓgrega/ Additio tio fideliū cuiꝰ chr̄istus ē caput hz dūlum. Sz paupez sunt q̄ ad sust̄atiōnē: z clericoꝝ q̄ ad admīstratiōnē. z sic dlē ꝓcordari ꝛria. Jo. an.) l ¶ Supponere. p eo/ dem ponunt: vel singulis singula referas (sez fm ordi/ Additio nē lr̄e submittere eccl̄as: subijcere bona: supponere iu/

su capituli et licentia pape. Secundo cassat contractus quocunq; firmitate vallatos contra hec decreta facīedos. Tertio punit prelatos con/ trafacientes et clericos non contradicentes laicos qui ip sos prelatos ad hoc compu/ lerunt vel compellēt. Quar/ to precipit laicos per tales contractus eo casu quo va/ lent vltra debitum non viur/ pare et penam apponit. hoc dicit. Joh̄s. an. ca. II

f Hoc consultissimo pro/ g hibemus edicto: vni/ uersos et singulos prelatos h ecclesias sibi commissas bo/ k na immobilia seu iura ipsa/ rū laicis submittere subijcere l seu supponere absq; capitu/

ra. Jo.an.) a ¶ Cõsensu. Iste reqrit regularit in alie natiõe: z etiã ꝑ ter hãc ꝓstõnẽ requiredaꝫ in hoc casu. b ¶ Spãli. Nõ sufficit ꝫ casu general: z ꝫ ẽ ius nouũ z statutũ: qz i talibꝫ sbmissiõibꝫ maꝰ piculũ ꝛtrit: z iõ cautiõꝫ in aliis alienatiõibꝫ tagẽdũ. xlij. di. ꝺesideramus. de elec. vbi piculũ. ff. ad carboñ. l. j. qz q̃dã seruitus erat (facꝫ. s. de accu. venies. de iur. nimis. z hu manis: is est tc. xvj. q. ij. c. j. Jo. an.) z vt laici q̃ sepe vexabãt: vt vexari permitterẽt ecclias vt eis fierẽt tales submissiões: videntes illas vlterius fieri nõ posse desistãt a talibꝫ ad hoc. s. de pcess. ꝓ. bẽ. detestãda (s. de immu. ec. aduersus. Jo. an.)

c ¶ Nõ pceden do. q̃dã (scz clericus pp. Jo. an.) male intelligẽtes dicũt ꝫ phiberi emphyteosim z alios ꝺnos a iure pmissos: ꝫ nõ est verũ: z j. postea diffuctiua. ꝫ hoc intellectui ꝺicit: nec est ꝑsumẽdum tc. de elec. eccl'ia vestra. ij. s eo. lib. co. ti. cum expeditat. ꝫ q̃ sonat ira: qz nõ ꝓhiber papa bona ipa alienari formaꝫ casibus als a iure permissis: sed prohibet submissiones fieri.

Additio (Idem Guil. Bar. Joh. mo. z Archidia.)

d ¶ Alienãdo. vẽdẽdo ꝓmurãdo.

Additio in sũma. (q̃ lz sint multi reducunt ad ẽptiones ibi nõtos. Jo. an.)

f ¶ Aduocãdo. l. tã ab aduocat recoligẽdo. g ¶ Partiũ. gallicãls. h ¶ Nõ modicũ. ad modicũ q̃ ꝛps pñt vocari in pronos vel defensores: qz tũc in modico tpe nõ est piculũ. ff. de iudi. si debitori. Põt aũt dici modicũ tps. j. p. an. vel sm Guil. z Bar. relinquit iudicis arbitrio ex q̃ ꝫ nõ determinat inspecto statu eccle: z imminẽti piculo z ꝺitiõe psonaꝝ: vt. s. de offi. dele. de causis. ff. de iur. deli. l. j. in fi. (Idẽ Archiꝺ. vide q no. in Cle. eo. ti. monasterioꝝ. in glo. fi. Jo. an.)

i ¶ Juramẽti. Nõ em ꝺz esse vinculũ iniqtatis. s. de iurejur. c. j. cũ suis ꝛcor.

k ¶ Secutũ. j. de regu. iur. accessoriũ, cũ suis ꝛcor. Jo. an.

l ¶ Prescribendi. C. de agri. z cen. quẽadmodũ in fi. li. xj. z est hoc speciale cum alias ex inutili contractu transferat ꝺominium: minus iustus titulus ꝺet causam ꝓscribendi: z ꝺe hoc no. ꝺe ꝓscrip. si diligenti. ff. de dolo. elegãter. z. C. de suffrag. l. vna. Jo. an.

m ¶ Officio: Jd ẽ officij sui executione: z ꝺicit Gar. (Jomona. z Archidia.) q z a beneficio est suspẽsus de ap. pastoralis vbi ꝺe hoc. (vide qõ no. s. eo. li. de re iudi. c. j. super ver. officij.)

n ¶ Admistratiõe. Tpaliũ. de solu. si q̃ ꝺz quaꝺaz.

o ¶ Denũciare. Sumptum fuit ex canõe. ij. q. vij. q̃ ꝓpoꝛ. z in auc. colt. ij. ꝺe nõ alienan. aut permu. re. eccle. s. ij. qui incipit: iconomũ. Clericus ergo vides platũ in ꝫ ꝺelinq̃re denũciare ꝺz: qõ si nõ fecerit puniꝛ vt ꝫ: z si iurasset non accusare: nihilominus denunci/ at. s. de iureiur. quẽadmoꝺuz in fi. z nõ obstante pmissiõe obediẽtie accusat: ꝺe accusa. ex parte.

p ¶ Sic grauata. Ad idẽ. s. eo. li. ꝺe elec. cupientes. s. ceterum. z ca. si cõpromissarius in fine.

q ¶ Triẽnio. ꝫ referas rã ad sus pẽsionẽ platoruz ꝫ clericoꝝ (idem Guil. z archiꝺ.)

r ¶ Nacenus. Jdẽ fm Guil. z Bar. si pᵒ istã cõ/

Additio

Laici xo q̃ platos vel capla ecclesiarum seu alias psonas ecclesiasticas ad submissiones huiusmõi faciẽdas hactenus cõpulerũt: nisi post competẽtem monitionem remissa submissione quam p vim vel metum exegerant ecclesias z bona ecclesiastica eis submissa taliter in sua libertate ꝺimittãt. Illi vero qui ꝺe cetero p̃latos vel personas easꝺez ad talia faciẽda compulerint cuiuscunq̃ sint conditionis aut status excõicationis sint sñia innodati. ¶ Ex ꝺctibus pte rea sup p̃missis hmõi licẽtia z consensu interuenientibus hactenus init: vl quos in futuꝝ iniri ꝓtigerit: seu occasione illoꝝ laici vltra id qꝫ ex natura cõtractũ ipoꝝ vel adhibita in illis lege pmittitur aliq̃d nõ vsurpent. Quivero secus egerint: nisi legitie moniti ab huiusmoꝺi vsurpatione ne ꝺesisterint: restituẽdo etiã que taliter vsurpãt eoipso sñaz excõicatiõis incurrãt: z extũc ad suppoñẽdũ terrã ipsoꝝ (si opus fuerit) ecclasticõ interdicto libere ꝓcedat.

De rerum permutatione.

H onifacius octauus. Non obstantibus expectatiõibus beneficiorum permutatio fieri potest. Jo. an. ca. I

s ¶ Cõperẽtẽ. s. trinã. xx/ iij. q. iij. ꝺe illicita. ꝺe sen. ex. sacro. nisi facti necessitas a/liud suaꝺeret. j. ꝺe sen. ex. ꝓstõnẽ.

t ¶ Dimittãt. Tolle qõ ẽ. j. excõicatiõis tc. in isto igit casu necaria ẽ monitio: ꝫ in seqnti nõ.

v ¶ Ex ꝺctibꝫ. nũqꝺ ꝺebeat obseruari in ꝺctibꝫ licite facte. ãnecte.

x ¶ Lege. vt si lex vl pactũ fuit appositũ in ꝺctu illuꝺ seruet: als fiat qõ exigit natura ꝺctus: z sic ꝺctus ex quentione legem accipiunt. j. ꝺe regu. iur. contractus. cum suis ꝛcor. Jo. an.

y ¶ Sec. Usurpãdo. j. naturã vel pactũ appositum.

z ¶ Restituẽdo. z sic nõ sufficit a q̃uaminꝫ abstinere nisi usurpata restituãt. xlij. q. vj. c. j. j. ꝺe reg. iur. pcm.

Jcet. ¶ Nō diuidit. ponit tñ ꝓmo thema de pmutare volentibus vbi sunt expectātes. qō diffinit ibi: Nolumus. exponit motiuum ibi: Eqtatē. z eius rōnē ibi: Que alīs. z ꝟ ponit licet ꝑ ꝯsuls. Jo. an. primā consequ de/ber: fallit ꝟ in casibus ꝛs dixi. s. de pbē. q. sepe. z de ꝛcess. pbē. si soli. Jo. an.

a ¶ Diocesi. Nō excludit: imo in/cludit ciuitatem. (Jdē Jo. mo. z ꝟ etiā posuit Archiē. q postea cā cellauit ppē opi. suā de qua dicaz sup glo. dd si me possit opponi q ampliaret verba rer. Joh. an. ad idem. lxtū. di. sanctoz. s. co. lib. de temp. ordi. cū nullus. j. rā. de offi. ordi. cum eps. ad hoc ff. de ser. expor. cui pacto. nō ob. s. eo. de rescrip. rodul/phus. q. in rescripsis ad lites loquit que sunt odiosa: z includat etiā eccīa cathedralis: ad hoc. s. ō ver. sig. cū clerici. nō ob. s. de pbē. ꝯsuls. j. q. ibi ē ambitio. Jo. an.

b ¶ Aucte aplica. Jdē puto z multoforti⁹ si expectāt aucte reseruationis legatoz vel receptionis capituli.

c ¶ Proxio. idē z multoforti⁹ puto: si expectarēt ꝯ ducret acceptādā. nā plus afflict pbēda ꝙ ista grauꝫ q̄ ꝙ illa: vt dixi. s. de ꝛcess. pbē. si soli. ad fi. d ¶ Jurē. s. e. q/stiū. e ¶ Būficia. ꝟ large intelligeut nioza z maioza bū ficia dignitates z pbēdas etiā cophēdat. j. q. lij. sicꝫ dat. s. de ꝛcess. pbē. c. ij. s. de ꝛ. sig. rua. qō optime etiā ꝙ bat. j. de reg. iur. c. j. vbi dixi de ꝟ. f ¶ Collationē. dd si nō spectat ad collationē sz ad ꝓfirmationē tm. Jtē dd si ptinēt ad collationē sui z alteri⁹: vl sint illa in diuer/sis dioc. in his qstiōib⁹ ꝓmo videt q ñ hēat locū ꝟ decr. (z ꝟ tenet ꝟ Archiē. ꝙ rōnē q̄ sequt Jo. an.) Nō q: ꝙ ꝙ/mutatoēz ñ possum⁹ negare q̄ vacēt būficia: debet ꝯ expectāri ꝓmā vacaturā ō rigoze z vitate iurē: sz ꝟ eqtas scripta vult q nō debeanē. est ꝯ tenēda regula nisi in ea ꝑte q̄ virtuata repit. C. de ap. ꝯcipimus. z sic nō videt a ꝛa recedēdū. z nisi casus mutet regula non vtlet: ad ꝟ facilat. s. de pbē. cū in ill. vbi aliud ē dicere ad collatiō/nē: aliud ad ꝓfirmationē: ad idē co. c. in fi. z. c. ti. c. vlt. vbi aliud ē dicere ad collationē tuā: aliud tuā z alteri⁹. Sarē pōt dici (Jdē Jo. mo. z sic refuat Jo. an.) ꝛrlū. z de ꝟ dictū fuit: qz sic fuit ꝙritū vñ ꝙ illa ꝟba potⁱ⁹ fa/cū videt narrari: ꝯ iurē diuersitas ponit. Jn ꝓma igit qstiōe ipedit expectās: sz ad ꝟ vt teneat pmutatio erit necesse q̄ intercueniat illoꝝ ꝛsensus q̄ hñt eligere: ad ꝟ de offi. archidi. ad ꝟ in fi. Jn scdo casu fiat in manibus virtusq̄ libera resignatio vel q̄libet in manib⁹ sui epi: vel alter alteri cōmittet: qō melius videt: ad ꝟ de sen. ex. cū illoꝝ. nes videa ꝙre aliud. In casib⁹ istī ꝯ in exps/so. Jnspiciam⁹ ꝙ solū an licite fiat pmutatio vt ꝙ expe/ctātiones nō impediat: ꝟ dicat decre. ad ꝟ hāc finis huius capli. g ¶ Libere. vt simonia vitet: de pac. cū pridez.

h ¶ Fraude. Pone in terminis ꝙ decre. s. eo. li. de re/nū. c. ij. s. cū pmutat būficiū: qō sperabāt in ꝓrio vaca/turꝫ: vt pciudat via expectāti. i ¶ Resignāt. Et si re/signata ꝛferanē aliis ꝯ pmutare volentibus non valet collatio: vt in Cle. eo. ti. c. vno. k ¶ Rigori. Sic. C. de tudi. placuit. C. de fur. z ser. corr. l. sicꝫ seruo. de ꝟ. s. de trāsac. c. vl. l ¶ Minime. Jstud facit ꝙ eo qō. s. dixi nam inspicit papa q̄ nil deperit expectanti: quia als nō resignasset. Jo. an.

Jpater ¶ Jsti us decr. duplex diuisio. Pria in. v. ptes fm quā ponit ꝙ/mo testm patris tria ꝓhibes. instō nē filioꝝ. vxoris legatū. z substitu/tionē quā fecē fili/us. Scda ibi: Testatore mortuo. narrat q̄ postea emersert. Tertia ibi: Absqꝫ. soluit dubiū ex testō z emergētibus ꝑ/dictis exortum. Quarta ibi: Pre missē. ponit solu/tionis rōnē. z rōnis exp̄ssionē. Quinta ibi: Licet. rūdet obiectioni que ꝛ solutionē fieri posset. Sz qz pōderato q ppter dictionē vt monasteriū habū si que ponit in ꝟn. c. tora lra pēdet vicꝫ ibi: Premisse. videt diuidēda soluz in tres ptes: vt sic fme tres ꝓfūganē ſb vna scōa z tertia: cūc vbi ponebat ꝙrta z ꝙnta. z ē huic si. qō dixi. s. eo. lib. de elec. generali. sup. j. glo. Joh. an.) Tracta fuit hec decr. de exuagāti Jnno. iij. q̄ icipit Jo. frāgiapa. z forte nimis fuit decisa. (iducit Jo. mo. ꝟ. Horatij: Ob/scur⁹ fio dū breuis ē volo. vide ad idē ō pe. significauit post ꝟn. Jo. an.) z sic pōe casuz. Jo. frā. hēbat vxorem noie saracenā: z ex ea filiū z filiā ipuberes petrū z phi lippū i extremis posit⁹ ꝓdidit testm: z filiā sibi heredē istituit i certa pecunie q̄titate: filiū ꝛo in ceteꝛ bōis su is: z vxori vsufructū q̄rūdā bonoꝝ suoꝝ ſb certo tenore relict z adiecit: vt si decederet filia sine liberis mozereꝫ filio suo: z si filiꝰ sine liberꝫ decederet: mozereꝫ filie: si aꝛ vtreq̄ sine liberꝫ decederet: paupes heredes istituit z ex ecutores testō relict. Mortuus ē iohes ipe testatoꝛ: de/mū mortuꝰ ē petꝛ⁹ filiꝰ suus adhuc ipubes: z demū filia etiā ipubes: ipa. s. mꝛe suppstite: ꝰ quā agebant executo/res: z ab illa dña vl eiꝰ ꝓcuratoꝛe perebat coꝛā papa bo na q̄ fuerāt testatoꝛis z filie sub dꝫ⁹ z bona filij cōphēde bāt: dicebat ꝓcuratoꝛ dñe q̄ substituto facta ō filio ad filiā: z de filia ad paupes fuerat fideicōmissaria: vñ in substitutione filie ad filiū debebat deducere tertiā iure nature debitā fillo: z q̄rtā trebellianicā. Jtē in substituti one paupeꝝ ad filiā ꝙ residuo noie filie easde tertiaz z q̄rtā hēbat: ꝙ ꝛe executoꝝ allegabaꝫ q̄ substitutio fuerat directa z pupillaꝛ: z quemlebat taꝫ substitutio ꝙ sonis z ꝟbis: vñ nō hēbat locū q̄rtaꝝ deducto. Jtē q̄ pꝛ in testō qō faciebat ipuberi filio mꝛez portione iure nature debita huare poterat: ꝛs filiꝰ id suo testō facere nō posset. Per has vltias allegatiōes pnūciauit papa bo na illa deferri pauplb⁹ absqꝫ aliq̄ deductiōe tertie vl q̄r te pt̄. h. d. m ¶ Jmpuberes. s. filiā mioꝛē. xij. an. filiū minoꝛē. xiiij. an. ff. ō ꝟ. sig. pupilꝰ. C. qñ tu. vl cu. esse de sūt. l. indecozā. z instl. q. mo. fi. tu. in ꝟn. licet q̄ ad marti moniū carnale (in spūali secus: vt no. s. eo. li. de elec. ex eo. in. iij. glo. Jo. an.) non inspiciamus solum annos: ꝛs etatem qua pubescere possit: quod dic vt no. s. de de/sponsa. impube. puberes. Jo. an.

Additio

Diuisio

Horatius.

Questio

Additio

Additio

Additio

Additio

a ¶ Vroꝛē. Puberē intelligas matrez ipoꝛ filioꝛ: alꝫ dubitarto nō ꝓcessisset: ꝛ hoc patet in fine. Jo. an.

b ¶ Re certa. Jnstituit quod est infra: qō si non fecisset egisset filia. de inofficio. (vide q̄ no. Postlē. in sum. huius tī. §. q̄ruer. ℣. daꝫ autem. ꝛ ℣. seq. Jo. an.) nunc autez non posset agere nisi ad supplemētū: si alīq̄d deesset portiōi de iure nature debite. C. de inoffi. testa. l. omnimodo. ꝛ. l. se. ꝛ. l. qm̄ nouella. ꝛ. l. si qñ. ꝛ de h. §. eo. raynutius in ꝓn. Scire debes q̄ in certa re instituꝰ habeꝫ loco legatarij: ita q̄ creditoꝛibus non tenetur. C. de here. instī. l. quotiens. ꝛ hoc cum est alius vniuersaliter instituꝰ. Si enim nullus alius instituꝰ est in totum succedit heres. ff. de here. instī. l. j. §. si ex fundo. ꝛ. l. sīstraq̄s quis heres. Si autez plures instituti sunt in certis rebus ꝛ nullus alius: vniuersaliter ꝓ virilibus erunt heredes: nisi in casu vbi duo sunt instituti coniunctim ꝛ aliter diuisim. ff. de here. instī. si alterius. ꝛ. l. se. Jo. an.

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Quꝛstio

c ¶ Jnstituit. Nunquid quo ad filiam sufficeret legasse? De hoc fuerunt opiniones tacte. §. eo. raynutius in ꝓn. ꝛ vicunt quidam (placebat hoc dño meo in legibus. ꝛ placet Ja. de are. Ja. de ra. ꝛ Pe. Jo. an.) q̄ turius est q̄ necessaria sit instituꝰio. In auc. vt cum de ap. cog. §. aliud quoq̄s. ꝛ. §. hec autem. coll. viij. ꝛ. C. de inoffi. testa. non liceat. l. dicentes. C. de inoffi. testa. l. oīmodo. ꝛ. l. cum querif. auc. nouissima. ꝓ auc. illam posteriozem esse coꝛrectas. Alij ꝛ. ꝓ ꝓdictas leges ꝓ decre. raynutius. vbi nihil dicitur q̄ alterocha fuerit instituta. Azo distinxit an testatoꝛ voluerit solenniter testari: vt quia vocauit testes septem signacula ꝛ subscriptiones rogauit: ꝛ tunc est necesse q̄ in aliquo instituat: vt in auc. vt cum de ap. cog. col. viij. aut non solenniter: sed nuncupatiue: ꝛ tunc sufficit quocūq̄s relinquat titulo: vt in antiquis legibus. vnde dicunt alij q̄ si relinquat in testamento necesse est iure instituꝰionis relinqui: si in codicillis sufficit quocūq̄s relinquat titulo: ꝛ de hoc no. C. de inoffi. testa. auc. nouissima. Alij dicunt q̄ ꝑm canones sufficit quocūq̄s relinquat titulo: vt in decr. raynutius. secus ꝑm leges. ꝛ hoc ibi tenet Postlē. vt talis gnitiosa sbrilitas euitet. Alij distinguunt q̄ aut testatoꝛ inter filios tantum testat: aut iter extraneos ꝛ filios simul instituros. Jn ꝓmo casu sufficit quocūq̄s relinquat titulo: vt in antiqs legibus: quia inter ipos impfecta simplex ꝛ plena volūtas sufficit: dummodo de tpa appareat. C. eo. ti. hac consultissima. §. ex imperfecto. ꝛ. C. famil. hercis. l. fi. ꝛ auc. ibi signata. Jn secundo casu sellicet cum extraneos instituit: non sufficit quocūq̄s relinquere titulo: nisi fiat instituꝰio: ꝛ sic intelligit auc. vt cum de ap. cog. Sed vt supra dixi primum turius. ꝛ ideo tenendum videt de pedi. vij. nullus. ꝛ verbum illud relinquit in decre. raynutius. non videtur poni ꝓpꝛie: vt pateꝛ etiam ex instituꝰione adiecte: idem in decre. raynaldus. Jo. an.

d ¶ Legauit. De facto: vt dixi in casu: legauerat vsufructum quoꝛundam bonoꝝ ꝛ altero solum superstite ex filijs augebat in testamento legatum: ꝛ nemine superstite adhuc augebatur. ꝛ ex hoc etiam vt pateꝛ in integra allegabatur per pauperes q̄ parebat q̄ intentio testatoꝛis fuerit vꝛoꝛi filiam anteferri. Jo. an.

e ¶ Eidem filio. Mozeretur quod est infra. Sed contra: ista filia nec exheredata erat nec instituta: quia in certa re: vt. §. dictum est. ergo nec ei pupillariter poterit substitui. vt instī. de pupil. substitu. §. non solū. ff. de vulga. substlē. l. sed si plures. Solu. licet hec puella non fuerit instituta heres in ꝓmo gradu: tamen fuit instituta in secundo: scz post moztem filij: ꝛ sic ei pupillariter substitui potuit. Vel dic q̄ si ex liberis est vnus ex certa re: alter vniuersalē instituē: vtroq̄s est heres: licz alē nō teneat ad creditа vel legata. ꝛ sic intelligat hic: ꝛ. §. eo. raynutius. secus si non ex liberis: q̄ tūc instituta in certa re habebit loco legatarij: vt. §. dixi. ꝛ. C. de here. instī. l. quotiens. Vel ꝺ nō queriē an tenuerit substituto de filia filiū: scz ecōuerso. q̄ de facto ꝓpus decessit filius.

f ¶ Liberis. Sufficit vnus. ff. de ℣. sig. nō est sine liberī. C. de ꝓdi. inser. l. j. ꝛ sup ꝺ vide q̄ō no. ꝺ ꝓba. in pñtia. in. j. gl.

g ¶ Filie mozeret. ad opī filie (facit. ff. de re. du. q̄ duos post ꝑn. ibi: q̄sī vtrq̄s vltimꝰ sibi successisse videant. Jo. an.) q̄si dicat q̄ hereditas filij directe ꝛ imediate ad filiā pueniat: ꝛ econtra. si ℣o in successione mī esset media: tā nō filie: sed ꝓmo matri mozeret sic: allegabat ꝓ pte pauperū. Jo. an.

h ¶ Pauperes. Licet certa persona (dici posset q̄ vniuersitas pauperū gerit vicem certe persone: ꝛ ita valet. sicut si institueret collegium licitum. ff. de fideicom. l. moztuo. ff. de ꝓdi. ꝛ demō. l. municipibus. C. de sacrosan. eccl. j. ff. ad trebel. l. oibus. ff. de leg. j. l. si heres. §. vias. fm Archidia. ꝛ Jo. an.) heres instituī debeat ꝛ nomē specificarī: nō pauperū institutio valet: ꝛ de pauꝑibus loci ppij domicilij sensisse intelligit: vbi fomentū vluens ꝛ solationes ꝛ feruitia a multis recipit. C. de epīs. ꝛ clericis ad declinandū. l. nulli licere. de ꝺ dic vt. §. eo. ti. cū tibi. Jo. an.

i ¶ Moztuo. Executoꝝ relict q̄ peruēbāt bona testatoꝛis postmodū ab vꝛoze: vt dixi in casu.

k ¶ Absq̄ deductione. Vic decidit q̄stionem. Dicebat aūt mater q̄ habebat tertiā ꝛ quartā in bonis testatoꝛis ex ꝓsona filij: ꝛ sic sola dimidia restituēda fuerat filie. Jtē in alia dimidia habebat etiā tertiā ꝛ quartā ex ꝓsona filie: ꝛ sic dimidiā: ꝛ sic facta cōputatiōe videbat fm eā restitutio faciēda pauꝑibus solū in tribꝰ vncijs eius ꝓtis in q̄ fuerat filius instituꝰus: ꝛ in dimidia eius ꝓtis in q̄ fuerat instituta filia: ꝛ ꝓbabat hoc ex eo: q̄ dicebat q̄ substitutio de filia ad filiū: ꝛ de pauꝑibus ad illā erat fideicōmissaria: ꝛ ꝺ ꝓbabat tali mō: directa substituꝰio fit ꝓ hec ꝟba: ei heres esto vl ille ei sit heres. indirecta ꝓ verba: rogo volo vel mādo vt restituas ꝛc. scz ista verba alteri moztaī: nō pōt dici directa ꝛ pupillaris substituꝰio: imo videtur intellectus fuisse: q̄ mater filio ab intestato succederet: ꝛ hereditatem restitueret substituto. Jtem dicendo sine liberis: apparebat testatoꝛē puberi substituere voluisse: vñ fideicōmissarie nō pupillares itelligi debebāt substitutiones: ꝛ de filijs adultē ꝛ de pauꝑibus ad eos. Kūdebat ꝓ pte executoꝝ ꝛ pauperū: q̄ō. §. dixi in gl. de facto. ꝛ gl. j. q̄ō. j. sequif. Ad clariozē intellectū no. q̄ substitutionū alia directa: alia indirecta siue obliq̄. Directaꝝ alia vulgarī: alia pupillaris: alia exꝑplarī: alia breuiloq̄: de q̄ pone exēpluꝝ. ff. de vulga. substl. Jā hoc iure. scī. cū testatoꝛ dicit duos impubes filios mihi heredes instituo: ꝛ eos inuicē substituo. habent cīm hec breuia ꝟba in ꝑsona cuiusq̄ duas

Substituio: sed illa directa: alia indirecta

substitutiões vulgarē ⁊ pupillarē. Alia cõpendiosa: ō his ꝑsequer: vt no. ℨ. c. raynu. circa ꝓin. Sz ad vltimā ⁊ ad ꝓpositū veniam⁹. Cõpēdiosa q̄ fit his verbis q̄cūq; filiꝰ meus decesserit vel sine liberis decesserit filia sit heres: hec si fiat a milite: siue fiat puberi siue pupillo iure dire/cto valer qūcunq; decedat instituti: sicut ver/ba sonant. ff. de ml. test. l. in fraudē. ℨ. milites. ⁊. l. milites ista here/dē. ℨ. j. C. de testa. ml. l. in testamēto. ℌ verū nisi miles hāc substitutionez filio fecerit: cuiꝰ mat̄ ē in medio: q̄ casu valebit iure fideicōmissi: si tā factus pubes filius decedat. C. de impu. ⁊ aliis subst. l. ꝑcibus.

Si aūt paganꝰ eā ꝑ superiora fecerit verba: ⁊ pupillus ille institutꝰ in pupillari erate decesserit: iure directo admittit substituta. vbi aūt tā pubes factꝰ mortꝰ: substitutio oīno extinguit: ⁊ venientes ab intestato succedūt in totū. ff. de vulg. subst. l. his verbis. ⁊. l. in pupillari. ⁊. l. cēturio.

Si aūt testator sic dixisset. qūcūq; decesserit filiꝰ: vel si ne liberis decesserit filiam substituo: vel volo q̄ el filia succedat tūc ly directe nō valeat: valet tū indirecte iure fideicōmissi. ff. ad trebel. sceuola. ⁊. l. heredib⁹. C. de in/inst. ⁊ subst. generaliter. ℨ. vl. hoc vlso saltꝫ ꝓ q̄ hec substitutio q̄ forte cōpēdiosa dici pōt. (Archi. hic dicit assertiue. ſz. ꝛ. ꝑmisse. dicit eis directas pupillares: sed intelligat̄ ſm emergentia casus: cū ſz decesserūt. ſ. pubertatē.) admittit substitutos iure directo: ex q̄ instituti decesserūt in pupillari erate: si post pubertatē decessissent: tūc potuissent locū habere mꝛis allegatiões.

a Trebellianice. ℌ q̄ substituti venīūt iure directo: nō fideicōmissario: non habet locū deductio trebellia. argue ꝓ cōtrariū q̄ si locus esset fideicōmissarie substituti. bene detraheret trebellianica: ly essent paupes substituti: ly ergo cesset falcidia in his q̄ legāt pauperi bꝰ vel ad ꝓias causas. C. ō epi. ⁊ cle. si q̄s ad declinādā ⁊. C. ad. l. fal. aūt. si mulier. ſec⁹ videt in trebellianica. ꝓ hāc ſram. ad ℌ. ff. ad. l. fal. l. j. ℨ. ad municipiū. si ei cō/ditor legis in trebellianica id voluisset: sicut exꝑssit de falcidia: ſra de trebellianica exꝑssisset. de dect. ad andi/entis. ad ℌ. ſ. de ꝓtull. si papa. ⁊ q̄ nō est sanctorū pa/trū decre. ⁊c. de trāsla. c. ij. ff. de publi. l. de ꝑcio. (⁊ casus omissus iure aut̄ teiorū relinquat̄ iuri antiquo. ad hoc. ℨ. e. li. suscepti. ff. ō lib. ⁊ posthu. comodissime. Johan. an.) Jn ꝺrīo videt in auc. de ec. ti. ℨ. si aūt heres. ibi: Omni falcidia vacāte. col. ix. Sz dixit Azo. in sū. de here. ⁊ fal. ꝙ trebelliana cōtinet sub noie falcidie. ergo nec trebelliana detrahi poterit: nā nil excepit q̄ oia dicit: de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ saltꝫ videt terminari ꝑ di/ctū ℨ. si cōtinuat. cuz ℨ. si q̄s in nomine. vbi dicit here/ditate vel legatū: nec occurrit inter ista rō diuersitatis. vnde idē ius cēsebit. ℨ. de trāsla. ⁊. ij. ℨ. de relict. p. inter ceteras. ff. de legi. nō possunt. ad ℌ fa. q̄ no. Ala. Ber. et alij. ℨ. de sepul. c. vno. vbi no. de relicto pauperib⁹ non

a deductione trebellianice si/ b ue partis iure nature debite facienda ipsis pauperib⁹ bona oīa deferunt. Premisse nāq; substitutiones facte de c filio ad filiaz ⁊ econtra: ⁊ de illis ad pauperes directe de d bent intelligi pupillares cuz in substitutionib⁹ semper sit e interpretatio facienda: dummodo sicut in casu ꝓpositō ſ earum verbis ⁊ personis cō/ueniat institutis: vt substitutio directa intelligatur potiꝰ ℌ q̄ obliqua: q̄ℌ directa ī

detrahi canonicā. ꝑ prima ꝓte q̄ placet facit: q: legitima ꝑ pauperū institutionē filij nō ꝓtuant. nā q̄ vult exheredato filio ecclesiā heredē facere alīū ḡrat q̄ augustinū. ⁊ deo ꝓpitio neminē inueniet. xvij. q. vj. c. vl. ⁊ sic etiā no. Accur. in. l. si q̄s ad declinādā. Jtē in ſpa. l. si q̄s ad declinādā. nō erat q̄s institutus q̄ trebellianicā detraheret: nec ē ꝑ oia eadē rō in vtraq; q: si rogatꝰ restituere non detrahit trebellianicā: in vanum fuit hec res: ſz si testator fecit multa legata ⁊ inter alia q̄dā ad ꝓias causas: ⁊ si nō detrahat delegat ad ꝓias: detrahit ō alijs: ⁊ sic ī ert heres in vanū.

k dum ad fideicōmissum ex causa trahatur. Licet autem filius testamento suo matrem ꝓtiōe iure nature debita ꝓiuare nō possit: patet tamen in testamento qō filio l impuberi facit pōt: nā testamentum huiusmodi pupilla re paternū vel paterni pars m potius est cēsendū. Idem.

Superior habet cōsentire relignoso deputatis executori bꝰ ⁊ plurib⁹ executorib⁹ datis vno mozuo vel remotis existēte in⁹ officiū executio

b Debite. de his quartis dic vt no. ℨ. e. raynuci⁹. in glo. no. q̄ ḡrtarū. c Ecōtra. ſcz de filia ad filiū. d Pupillares. q̄ exꝑresse fit ꝑ hec verba: si filiꝰ meus decesserit infra tpa pubertatis filia sit heres: instituo de pupil. sub. j. rū. ⁊ exꝑirat statim cū ad pubertatē puenerit: vt ibi. ſ uit aūt inuenta hec substitutio: q: cū multū ꝓfit heredē habere: ⁊ pupillꝰ testari nō possit velle fuit pupillis modū inuenire ne decederent intestati: vt in ꝓ. l. inst. de pupil. substi. in ꝓin. Jdē dicim⁹ de exemplari ly exemplaris differat a pupillari in hoc (et in alijs q̄ dixi in decre. raynu. sup lij. glo. Jo. an.) q: in ea necesse est certas ꝑsonas substituī. C. de impu. ⁊ alijs subst. l. hu mauitatis. e Facilēda. vide qō est ſ. vt substitutio ⁊c. postea videas dū modo ⁊c. f Verbis. dixit testator: si sine liberis decedat alteri moriat: sed istud verbū sine liberis. certū est q̄ nō designat certā eratē: nā et ante pubertatem ⁊ post filiꝰ ⁊ filia sine liberis mori possūt: ℌ ꝓ substitutoni pupillari bñ cōuenīt verba immo maxime pupillari: cū tūc liberos hꝫ non possit: ⁊ video q̄ exꝑressa vulgaris habet tacitā pupillarē: dūmodo personis cōueniat. ff. ō vulg. subst. l. lij. multo potꝰ verba q̄ saltūr pupillarē vt hic ad pupillarē sūt referēda: et sic rep⁹obat q̄ō no. Accur. C. ō impu. ⁊ aliꝰ subst. l. ꝑcibus. i glo. ꝑe. (et Juno. ℨ. e. raynu. Jo. an.) g Personis. q: vreraz impubes erat ⁊ ante puberta. tpa decesset: vt. ℨ. vidisti. h Obliq. ſ. indirecta vel fideicōmissaria. i Jnterdū. vt. ff. ad trebel. l. sceuola. ff. de vulga. subst. l. cēturio. ℨ. ꝓbis. C. de impu. ⁊ aliꝰ sub. l. ꝑcib⁹. k Licet aūt. rūdet obiectioni q̄ fieri posset ex eo q̄ filiꝰ nō pōt matrē ꝓiuare debita portione: ℌ portio illa matri debet nō substituto. l Posset. C. ad tertul. l. matri (⁊. l. vl. ⁊ auc. in testamento ibi posita: ⁊ illud verū nisi ex cā: vt in ꝑalle. auc. ⁊ habēt he cause in auc. vt cū de app. ℨ. ⁊ hec q̄dē. col. vij. Jo. an.) ſz illō locū hz vbi filiꝰ restat vel decedit ab intestato: ℌ istis filijs nō succedebant paupes ex testō suo: sed portꝰ ex paterno: vt seqū. m Poterit. est exꝑressuz ff. ō inoffi. test. l. papinianꝰ. ℨ. j. vbi dicit q̄ mater non impugnat testm̄ q̄ pater filio fecit querelā inofficiosi.

n Cēsendū. vt in ꝑdl. ⁊ inst. de pu. ℨ. libert. ff. de

97

vulga. ꝛ pupll. sub. qui plures. l. j. in fi.

Diuisio

Religiosus. Sunt due pres. scõa. tbi: Sane. Prima ponit dictũ cui rõnẽ reddit. tbi: Cũ vel le. Scõa. tbi: Vno themate diffinit casum trimẽbrẽ. ꝛ rõnẽ reddit. tbi: Ne volũtatẽ. ꝛ casũ excipit, tbi: Nisi. Jo. an. Emana / uit ad declarari / onem decre. ẽ. c. tua. ꝛ eorũ q̃ ple ne no. Gull. in Spe. de instru. ed. §. nũc vero.

Ad (als c. ꝛ. sub. §. cõpẽdiose. Joh. an.) ver. sepe erl / am querit.

De q̃b9 re / ligiosis in / telligã

a Religio / sus. intelligã in / distincte siue sit monachus vl re gularis canon / cus medicãs vl

Ad. nõ. (saluo q̃ de fratrib9 minor. / b9 br in Cle. de ver. sig. exiui. §. pinde. ꝛ §. vez) ꝛ de clausturalib9 intelligo in q̃b9 sequẽs. rõ locuz

An mulier posslt ex ecutrix vel puer haber. Sz q̃d ọ minore. xxv. an. vel de mulere: nũq̃d possũt de / putari executo / res et q̃ maioꝛ xvij. ãns põt p / curare negocia. ẽ. c. ii. de peu. q̃ generaliter in fi. videt q̃ possit esse executoꝛ. Cõtra: q̃ nõ haber pson̄ stãdi i iudicio. C. de pcu. exigẽdi. ad h. ẽ. de eta. ꝛ qualt. c. in / decoꝛũ. C. de legi. cu. l. vl. Idẽ de femina. ff. de pcu. l. ne q̃ femina. C. e. l. aliena. ff. de reg. iu. l. ij. iij. q. vij. §. tria. Quicq̃d sit de iure pfuctudo optima interpres legũ hz

Ad. q̃ rales exequi possint. ad h facit hec decre. Jo. an. (et ff. de arbi. dilecti. ꝛ de his in Spe. palle. §. circa fi. q̃d ọ minoꝛe. ꝛ. ẽ. se. Jo. an.) b Alig̃. clericꝰ vel laico.

c Nõ habeat. ẽ. de elec. quoꝛũdã. ꝛ. c. si religiosus.

Ad. rij. q. j. nõ dicat. j. ti. pxt. c. vl. (alle. Archi. ij. q. vij. nul lus. ij. et. xxtij. q. iij. c. j. Jo. an.) d Officiũ. hodie rõnẽ huiꝰ officij ordinariꝰ loci exigit a religiosis etiam exemptꝰ ꝛ si circa id deliquerint illos punit: vt in Cle. eo. ti. religiosus. e Obrẽa. g̃ tũc põt: misericoꝛdie eĩm est tale officiũ. lxxxvj. di. nõ satis. hz videbat j̃ p. c. xvj. q. j. monachi. ọ postulã. c. j. vbi ọ duo reqꝛi. hz q̃ expolcat vtilitas moasteriꝰ: ꝛ q̃ abbas iperet: p ista p te faciebat decre. tua. ẽ. c. ti. ꝛ extrauagãs Jo. frangla. ọ q̃ fuit tracta pxt. decre. vbi q̃d frater pdicaroꝛ fuit

Ad. executoꝛ: h expeditũ est. f Sane. h tractabat idẽ Gull. in e. §. ꝛ. sed si alter. cũ ver. se. (ꝛ. ꝛ. q̃d si sint plu res. Jo. an.) g Simpliciter. sine clausula: vt ipsi vel eorũ alter vel q̃ si nõ oẽs als nõ esset questio.

h Mortuo. Nota ex lra q̃ mortuo executoꝛe eiꝰ

Ad. officiũ nõ trãsit in heredẽ (ꝛ de h in pall. §. circa fi. ꝛ. insup) videt eĩm industria et amicitia eiꝰ electa: ad h ẽ. de offi. dele. c. vl. ff. p socio. l. actiõe. §. moꝛte. ff. man / da. l. mãdatũ in fi. (ꝛ. ff. de ture. l. antepe. in fi. vbi idem ao.) q̃d dicebãt tale officiũ trãsire in heredẽ executoꝛ/

nis exerecebit ne impediat te statoris voluntas nisi aliud p testatoꝛem disponet. h. d. fin Zen. ca. II

a Religiosus executoꝛ ab b aliquo i sua volũtate vltima deputatus nõ põt: cum velle c vel nolle non habeat hmõi d officiũ suscipe vel exequi: ni / si a supioꝛe suo petita sup h e licentia ꝛ obtenta. f Sane g plurib9 a testatoꝛe simplicit executoꝛib9 deputatis. Uno h eorũ mortuo vel in remotis agente: aut id exeq̃ forte no / lente. i Me voluntatẽ testatoꝛis impediri vel numium dif / k ferri cõtingat: poterit alius. l Nisi testatoꝛ aliud expꝛesse / rit officiũ executionis inium m cte libere adimplere.

Dese / pultura. ẽ. onifacius. viij. Die. pbibet pactũ de sepul /

tura eligẽda nõ obstãte pa / cto de sepultura eligẽda. vel electa nõ mutãda sepeliẽdus est q̃s vbi als erat de iure se peliẽdus: ꝛ als sepult9 cũ oĩ bus sepulture obediẽtib9 re stituẽdus ẽ: als pena inciur rit h pcta. h. d. fin Zen. ca. I

Primaꝝ periculis ꝛ scãdalis que fre quẽter ex his ꝓ / ueniunt: obuiare n volentes vniuersis religio / sis ꝛ secularibus clericis cu / iuscunq̃ status vel conditio nis existant: in virtute san / cte obedientie ac sub intermi o natione maledictionis eter / ne districtissime prohibem9: ne aliquos ad vouendum in / randum vel fide interposita p seu alias promittendum in / ducãt vt apud eorũ ecclesias

Ad. alter sine altero. pcederet (bũna. ff. de exerci. l. j. §. si plu / res.) Aliud est g̃ facere: aliud expresse verare. ad hoc de bap. maiores. j. de reg. iur. is q̃ tacet. (Jo. mo. alle. C. ọ nego. gest. l. fi.) Quid g̃ tũc fiet ex q̃ alter nõ vult exeq̃ vel moꝛtuꝰ est. Si testatoꝛ sibi puldet illud seruabit: alioq̃n eps exequat. ẽ. c. si heredes. ꝛ. c. tua. q̃d si abbas sancti pculi dat9 ẽ executoꝛ ꝛ moꝛtuꝰ ẽ: nũq̃d h officiũ trãsibit ad successoꝛes? videt distinguẽdũ an fuerit ꝓ / priũ nomẽ expssum nec ne. ẽ. de offi. delega. qm. q̃ ia / tis posset dici in extraneo: sed in ppinquo videt q̃ hz nomẽ nõ fuerit expssum: rõ affectione plone h facũ fu erit: vñ ũ trãseat ad successoꝛes: ad h. rij. q. iij. pcipices. ọ testa. reqsisti. (de h plenꝰ in pdic. §. circa fi. ꝛ. q̃d erit Ad. Jo. an.) m Adimplere. ẽ fi. ẽ. c. ii. ọ pcu. si duo. §. sane. ꝛ. ff. de admi. tut. de cecto. §. vlet. ꝛ est in his spãle

fauoꝛe testantiũ causarũ ꝛ pupillorũ.

Diuisio Primarũ. Prima ps ponit inhibitionẽ. ꝛ decretũ. tbi: Nos eĩm. Scõa punit. eligẽtem. tbi: Statuẽtes. Tertia punit inducẽtem. tbi: Si ẽo. ꝛ penã aggrauat in nõ parẽtem. tbi: Quã nisi. Jo. an. Emanauit: ad suplentionẽ decre. ẽ. de pac. ple / ricq̃. ꝛ ꝑter ea q̃ tbi in fi. no. Hoste. dicẽs q̃t ꝛ quãoꝛ aias ꝓstituto hec astringit. Nã ẽsi oẽs sibi talia attra hũt ꝛ tales alligiũr: vt infirmati q̃ cõtingit medicos q̃ Ad. sanare debuerãt infirmari (ꝛ q̃ no. in Spe. c. ti. ver. et no.) n Volentes. ad hoc. ẽ. de offi. lega. officiũ.

o Eterne. hodie trãsgressores excõicati sũt ipo iu / re: nec absoluũt ab alig̃ q̃ a papa: nisi in mortis articu lo p Cle. de penis cupientes in fi. q̃ reseruat etiã penas infra positas. p Promittẽdũ. nõ eĩm facit de? dis

Addictio Ad. ferentiã inter ista. xxij. q. v. iuramẽti. (vl. q̃ scripsi ꝺ̃ iuretur. debitas. sup. ꝺ̃. cogẽdi. ⁊ q̃ no. c. ti. c. vi. in vl. glo. Jo. an.) a ¶ Sepulturã. cũ em̃ ꝺ̃ sit spũale: pactio inuenire nõ debet (cũ sepeliẽdo. Inter duas em̃ eccle sias bñ valeret pactũ qꝺ̃ ꝺicꝫ vt. ꝺ̃. ep. ii. ꝺ̃ pac. c. j. Jo. an.) j. q. ij. c̃ plo ꝺ̃ pac. pactiões. Sumiť añt̃ se/pultura multis modis. qꝺ̃ dicꝫ no. xij. q. ij. ꝺ̃ ite querit. ⁊. ꝺ̃. eo. c. pe. b ¶ Beni endi. iz nõ rene/at principale. re/net accessoriũ q̃ ad qꝺ ⁊ ẽ spãle: ad idẽ ꝺ̃ iureiu. debitores. vbi ꝺ̃ hoc. ⁊ eo. ti. cum ꝓcingar. Jo. an. c ¶ Eligere. puniť ꝑ in quo delinquit: de rem po. ozdi. ifas. de his q̃ fiũt a ma. par. ca. quesiuit. ꝺ ¶ Apud q̃s. scz vbi sunt ma/xorũ suorũ sepul chra. xiij. q. ij. ebzon. cum. c. se/quẽ. ⁊. ꝺ̃. e. c. j. in prin. (et ibi ꝺicit qꝺ̃ iuris si de se/pulchzo maiorũ nõ apparet de q̃ hic Archi. Jo. an.) qꝺ̃ de intre/stato debet intel lig l. Quid si ec/clesia ista de qua pmisserat sit illa in qua ab intestato sepeliri debebat. declarari debuisset: q̃ si dicam⁹ q̃ ibi nõ debeat sepeliri. vbi ergo sepeliet? ⁊ ista ꝺicit nõ apꝺ illas ⁊c. vnde posset ꝺici: q̃ ibi sepelieť nõ obligatione ꝓmissionis: sed potestate iuris: sicut cũ ex duabus ser/uitutibus remittiť altera: altera remanet: ad ꝺ̃ de vsu/pal. ex tuarũ. ff. de serui. vr. ꝓdi. si domus tua. In cõtra riũ videť qꝺ̃. ꝺ̃. ꝺixi: nec apud electas ecclas villaten⁹ sepeliri. ꝓterea fm hoc semp illi apud q̃s est sepulchrũ maiorũ etiã ex electione vel pmissione: q̃ priuati erunt potestate eligendi habebũt obrentuz: qꝺ̃ esse nõ debet. xxxiij. q. v. hec imago. ꝺ̃. de. pen. tue. ꝺ̃. de regu. iur. cum quid. e ¶ Prelatos. quos sic induxerũt: nõ ergo p hibet decre. ẽn possint eligere: sed phibet inductiões ⁊ pmissiones. (⁊ sic rõ fm Jo. mo. quare non possum vo to firmare id q̃ licet facere: q̃ electio sepulture est ps vltime voluntatis cuius libertas tolli non debet. C. de sa. san. eccle. i. j. arg. de spõ. gemma. cũ cõcor. Item cũ pulsum sit a iure non eligenť illa iurꝭ pulsio impedi ri non debet. nisi mera libertatrare restantis. ⁊ adde q̃ no. sup. v. glo. Addebat ipse Jo. q̃ electio sepulture est ius speciale inductũ cõtra ius cõmune: vt. ꝺ̃. ver. pxi. ⁊ tale ius solus pzinceps qui. ꝺ̃. ius est potest induce/re: quare sicut alias a pzincipe nõ põt tollere ius com/mune. ⁊ ex hoc ꝺicit cõcludi quare hic puniť deceptus sicut arreptans cõtra iura. Jo. an.) f ¶ Corpoziũ. ꝺ̃.

a sepulturam eligant: vel iam electã vlteriꝰ nõ immutẽt. ¶ Nos eñ si secꝰ actũ fue/rit electionẽ talẽ decernim⁹ nullius penitus existere fir/mitatis. ¶ Statuentes vt hi qui sic elegerint nec apud sic electas ecclesias villaten⁹ sepeliri: nec alibi: nec contra votũ iuramentũ aut ꝓmissũ huiusmodi a se factum mate/b riã habeant veniẽꝺi: possint c eligere sepulturam: sed con/tradictione quacũq̃ cessante sepelianť omnino apud illas d ecclesias: apud quas sepeliẽꝺi de iure fuissent: si alias se/pultura nõ electa fozsitan de cessissent. ¶ Si vero idem e religiosi vel clerici p̃dictos in suis ecclesijs vł cimiteriꝭ presumpserint sepeliri ad re/f stitutionem tam sepultozum corpozum si petantur c̃ etiã omniũ que occasione sepul/ture illozũ peruenerint quo/modoliber ad eosdem infra

eo. ex parte. (⁊. e. fraternitatẽ. ⁊. c. cũ ꝺilectũ. Jo. an.) g ¶ Decẽꝺũ. istud decẽꝺũ in restitutione corporis currit: ex quo peritũ fuerit. sed in restitutione rerũ cre/do q̃ statim (cõputato ꝺie preceptionis fm Archi. ⁊ in/telligo de momento ad momentũ. Jpse añt̃ remittit. ꝺ̃. de restit. spo. fre/quens. Jo. an.) currat: ⁊ ideo in reb⁹ non fuit ad ꝺictuz si petanť. ista eñ cõstitu/tio non intendit minuere sed ad/dere: ad decre. plerisq̃. Sz ibi sine aliqua pert/tõe ꝺicebať eos obligatos ad re stitutionem: ista imponit temp⁹ ⁊ penam. h ¶ Sfaciẽꝺa. nõ ꝺicit cui eccle sie. credo q̃ eccle sie cui facta ẽ in/iuria videlz apꝺ quã sepeliri de/bebat. parochia lis eccla ſã ha/buit suã canoni/cã: ⁊ sic nõ ob ꝺ̃. c. pxi. que i alio casu loquit̃. si er/go ipsa eadẽ fu/erat ecclesia ꝺi/missa cui soluet pena. vnde extin cta videť actio: sicut cũ creditoꝛ succeꝺit ꝺebito/ri. ff. de solu. stl/chus. ꝺ̃. a diuo. l ¶ Interꝺicto. ergo ꝓpter trangres sionẽ vnius fratris ecclesia tota ⁊ cimiterium puniť: sufficit ita scriptum esse: ⁊ poterit esse ratio: quia ex quo illum celebant suum non esse: inuestigare ꝺebebant ꝺi ligenter qua ratione ad eos deuenerit. ad hoc. C. vnde vi. cum querebatur.

Addictio Ad. que sit ista ecclesia vbi debet sepe/liri

i et tamꝺiu maneant ecclesia/stico suppositi. ita ꝺicto: do/nec ab eis facta fuerit restitu tio plenaria omnium prezdi/ctozum. ¶ Idem. Ecclesie ꝺi/misse non ꝺebetur canonica portio sed parochiali. ⁊ plu rimus si sunt plures. Et nio co etiã minus religioso põt tibus eligi sepultura. h. ꝺ. Ibi Sen. ca. ii

k ¶ Am q̃s cuſ malores fũt soliti ab antiq̃ in aliq̃ ec/clesia sepeliri: ea ꝺimissa eli/l git alibi sepulturã: canonica portio ꝺimissa nõ ꝺebetur ec/m clesie. sz illi ꝺũtaxat in q̃ ille officia consueuit audire ꝺivi na et ecclastica recipe sacra/mẽta. ¶ Cũ ab eo qui ꝺuo n habet ꝺomicilia se collocãs

Ad. ¶ Ym. ¶ Diuisio patet p paragraphos. q̃ Pre/mittre q̃ canonica ꝺebeť ecclesie in qua ꝺefunc⁹ celesti pabulo reficiconsueuit. ꝺ̃. e. c. j. Et per hoc vide bať q̃ parochiali. Item ei a qua corpus assumitur. ꝺ̃. eo. ꝺe his. et prouiꝺebať q̃ ei in qua sunt sepulchra ma/iorum. Ho. Primum ꝺicturz huius ꝺecre. emanauit ad ꝺeclarationem eorum que no. Berñ. et moderni. ꝺ̃. eo. ꝺ̃ his. ⁊ approbať opi. Innocẽ. ⁊ reprobať opi. Hug. et Berñ. k ¶ Sepeliri. vnde si intestatus ꝺeceſſiſ/set ibi sepeliri ꝺebuisset: vt ꝺixi. ꝺ̃. c. pxi. ⁊. ꝺ̃. eo. ti. c. j. l ¶ Canonica. salrem quarta (in illa enim vt in mino/ri omnes canones concoꝛ. fa. ꝺ̃. eo. li. ꝺe ar. c. j. ⁊ ibi cõ coꝛ. ⁊ vide q̃ no. eo. ti. certificari. in vlti. glo. ⁊ q̃ super ea scripsi. Johan. an.) vel sterur consuetuꝺini. ꝺ̃. eo. cer tificari. in his qui eligunt sepeliri apud minozes vel p̃ ꝺicatoꝛes taxata est quarra per extrauagan. Bonifa. que incipit: Sup cathedrã q̃ fuit reuocata p Benedi/cũ. hodie innouata p Cle. e. ti. ꝺudũ. m ¶ Dũtaxat. q̃ etiã si apud ꝺebitã sepultus fuisset: habuisset paro/chialis ecclesia canonicaz. ꝺ̃. eo. c. j. n ¶ Domicilia.

qđ esse pōt: de referpt̄is. dilect⁹. ij. ff. ad muncl. l. assū/pto. Jtē posset q̄s esse sine domicilio: vt si relicto do/micilio naulget vel iter faciat q̄rēs q̄ se collocet. ff. ad muncl. l. labeo in p̄in. l. cl⁹. z qđ dicit h ō diuersis do/micilijs fact̄ putarē esse equū in vno q̄ equaliter eēt in duab⁹ parochijs vtputa inhabi/tat q̄s domū in cōfinio duarum parochiarū: vel duas domos cō iunctas habitat q̄ sūt in duabus parochijs: vt ea dē rōne ille due diuidāt quarraz (fa. q̄ post Jn/no. scripsi. s. de paroch. sup eo i glo. limes. et q̄ no. xvj. q. ij. licz in /glo. pone quē. Jo. an.)

Ad

a ¶ Diuidere. ſſi. s. de resta. re/latū. ij. ad fl.

b ¶ Si q̄s. hic terminat̄ q̄ no. xiij. q. ij. §. at illi als incipit nunc q̄rit. z. s. eo. fra/ternitatē. et ap/probat̄ opinio. Lau. Bln. Jo. et Bof. reproba ta opinōe. Hu. Ala. Cā. z Ber. quā etiā Hostī. magt dicebat iu ri cōsonā.

Diuisio

I S qui. ¶ Partes patēt. Scđa. ibi: Mulier. et p̄ima solut dubiū z solutionē moderat̄. ibi: Dū modo. Jo. an. Nō electa: als nō esset quesſtio: q̄ apud illā sepelleī. s. p̄xi. c. in fi.

Que dicāt maiores cū q̄bus q̄s se pelleq⁹ est

c ¶ Ab antiquo. Quid di ces anus. paul⁹ z alij ab antiquo sunt sepulti in aliqua eccl̄a pater eligit sepultura in alia: z ibi sepultus est: fi lius decedēs intestat⁹ sepeleī in sepulchro patris vel in sepulchro aui z alioq̄: z intelligo vt bñ p̄cedat du/bitatio: q̄ pōt sepelirī comode in vtroq̄: p vtraq̄ pre inuenies retrū. xiij. q. ij. §. ioseph. z ver. ibi. eq̄. q̄ als ē §. p ista ſſam quā etiā habem⁹. s. c. p̄xi. in p̄in. satis videret habendā rōnē antique sepulture aut paul z ali oruz potius q̄s paterne: ad idē. s. e. c. j. in p̄in. c. frater/nitatē. vbi dicit patrū aliorū q̄s parentū copulatiue di cētū: quasi nō sufficiat patrē ibi fore sepultū. Jtē viuen te patre sepelit⁹ in sepulchro aui. j. c. p̄xi. d ¶ Depo/tari. ſſile. j. e. c. vl. imminens ergo periculū immutat ius cōe: vt hic vides. ad idem. s. e. ll. de p̄cu. ſi duo. §. sane. (Archi. alle. ff. ad muncl. cl⁹ q̄. §. pe. ff. de iudi. heres. absens. ibi nā vbi sic venit. z. t. s. de ec. edi. ad audien tiā. Jo. an.)

Ad.

e ¶ Mulier. hic terminat̄ qđ no. Hu. et Joh. xiij. q. ij. vnaqueq̄. (et corrigit q̄ no. Bln. s. e. de vxore. vbi dixit sepultura parentū potius q̄s viri se quendū. alte. q̄ de onere sepulture dixit in rex. sup ver. vl. Jo. an.)

f ¶ Eligat. eligere eīm pōt cū quo volu erit: vel cū nemine sepelirī. s. e. de vxore.

g ¶ Viro. ſſi verus vir fuit. ff. ad municipa. de iure. §. fi. Idē Jo. mo. et Arch. h ¶ Honorē. ff. ad muncl. l. ſſilij. §. ſſ. (ad idē. l. vlt. c. tl. §. iij. q. §. dicit mulierē q̄diu nupta est incolā esse ciuitatis martī: fa. ff. de iudi. cpigere. ff. de sena. femine. C. de nup. cuz te. C. de dig. mulieres. z pater. s. de fo. cōpe. ex parte. C. de incol. l. fi. Jo. an.)

Sūmaria

¶ Jcet pat. ¶ Quia Zen. sūmat quo ad titulum vt in rubro q̄ nō quo ad rex. Hū. pos/set addi z p aia nō legat sine as/sensu p̄ris bona nō castrensia: et sunt due pres q̄ parent. Emana uit ad declara/tionē decre. s. e. de vxore. scđo re spōso.

Quis dicatur impu/bes

i ¶ Puber tat. s. xij. an. in muliere. xiiij. in viro qđ dic vt s. dixi de testa. c. j.

k ¶ Elli/gere. ſſē nec als restari. ff. de rest. q̄ erare. alias i q̄ ij. q. vj. §. diffi/nitiua circa fin. C. qū. puo. nō est ne. l. ij.

l ¶ Cōsuetudo. sicut q̄ consuetudo dat iurisdictionez et ius eligēdi pla/tā de fo. cōpe. cū cōtingat. de cau sa pos. cū eccl̄ia.

Ex ꝯsuetudi/ne pōt pater impuberi eligere sepulturā: pubes autē eli/git p scripm: z. h. d. fm Zen. ca. IIII

Jcet pater minores filios q̄ nequeūt antecz̄ ad annos pubertatis pueniāt eligere sepulturam possit si ꝯsuetudo terre id habeat q̄ voluerit sepelire. Hoc tñ nō pōt vbi ꝯsuetudo hmōi nō habet: iz sunt cū suis ma/iorib⁹ vel in parochiali eccle/sia tumulā di.

Quis au/tem filiusfamilias absq̄ pa/tris assensu sibi possit libere eligere sepulturā: p anīa tñ sua pter ip̄ius assensū nisi pe/culium castrēse aut quasi ca/strēre habebat aliquid iudi/

Ad.

cis hāc cōsuetudinē esse ꝯ ius cōe p qđ diffinita sunt loca sepulturarū sat̄ est qđ ius assistat de q̄ plene dixi de cōsue. c. fi. sup glo. pe. Jo. an.)

m ¶ Vel in paro/chiali. b ¶ dissūcta: nūqđ q̄ dat electio? qđ videt. ſ. de reg. iur. in alternatiuis. cū suis cōcordātijs. eo ꝟa vide tur ordinē scripture seruādū. xliij. di. sit rector ad fl. s. e. ll. de elec. si q̄s iusto. §. j. z. s. de pbē. mādato. z h turi⁹. (et placet Arch.) ad hoc. s. e. p̄xi. nec semp in alterna/tiuis est electio. vt dicā in p̄e. regula in alteruatiuis. Cōsuetudo tamē habet q̄ parentes vel amici tales se/pelliūt in altera q̄ volunt: z graue videt puerū. vlij. di. erū semp i antiq̄s tumulis solēniter sepelirī.

Quare in/fantes non sepeliūt cū parentib⁹ suis.

n ¶ Qui/uis. de h tractabat Hostī. in sū. hui⁹ tī. §. z apud quā §. si vo is.

o ¶ ſſiliusfamilias. matoz tñ pubertate: z est huic ſſ. s. e. co. li. de p̄cu. q̄ generaliē. §. j.

p ¶ Se pultura. q̄ electio refert ad id ip̄s q̄ solu⁹ ē a patria prāte. ad h. s. e. de vxore. j. rū.

q ¶ Castrense. ſſ. qđ a parentib⁹ vel cognatis in militia degentib⁹ donatū est vel qđ ipse filiusfamilias militia acquisiuit: qđ acquisiturus nō fuisset nisi militasset. ff. de castrē. pecu. l. castrēse.

r ¶ Quasi castrēse. vt qđ acq̄rit filiusfa. aduocatus in postulādo. nā z ipse aduocati militāt. C. s aduocatis iudicibus. l. aduocati. (vl. q̄ no. eo. tit. l. fin. z qđ dicā in Spe. de actore. §. j. ver. sup. §. Jtē q̄ agit de peculio. Jo. an.)

Ad.

s ¶ Judicare: Jd est in vl. volūtate. (non tñ in testo sup quo. vl. q̄ scripsi. s. e. ll. s testa. si pater.

fm'p'in. Jo.an.) relinquere: iudiciū esse hic sumit̄ p vltima volūtate: z aliter multis modis: qō dic vt dicā ff. de reg.iur. in iudicijs. a ¶ Mō pōt. ff. de donationi/ bus cā mor. l. cum hijs.

Religiosi. ¶ Sūmat vt in rubro fm Zen. sed istud summariū peccat fm suū intellectū.

Religiosi nisi multum remoti a monasterio nequeūt alibi eligere sepulturā. hoc dicit Zen. ca. V

Religiosi nisi a ꝓpriis monasteriis adeo fortiter sint remoti: q ad ea cuz moriunt b cōmoda portari nō possint: nequeūt cum velle vel nolle § nō habeāt sibi eligere sepulturā: sed sūt apud sua monasteria tumulādi. De decimis

Gregorius nonꝰ fratribus ꝑdicatoribus z minoribus.

Ad. bāt opi. Jnno. reprobata opinione Hostl. (dicit Archi. q ꝑ distinctionē h cōcordāt iste opi. qō nō placet. q colligē ex vl. glo. Jo. an.) b ¶ Comode. No. rōne incōmoditat̄ id ꝓmitti qō alīs nō ꝓmitteret: sic. ff. e. is qui. Trē cā incōmoditat̄ allenāt res eccle. xij. q. ij. ter/ rulas. c ¶ Habeāt. sic. ff. rl. ꝓpt. c. vl. cū suis concor.

Ad. (z p h intelligē de clausttali vt ibi etiā dixi. Jo. an.) d ¶ Sepulturā. h tenebat Jnno. sz Hostl. cōtra per decre. ff. co. de vxore. l. q talis electio ad illud tps scilicet post mortē referī q solus est monachus a tugo vt ibi dō de vxore. ad idē. ff. c. ꝓpt. j. rū. z h etiā ꝓbabat p decre. prē. de excel. pla. nimis iniqua. z p decre. de ꝓbi. vt ꝓtulegia: vbi dicit q illi fratres eligūt sibi sepulturas. ad p'imū rūdeo q sz vxor vel filiussa. sint in prāte viri vel patris: nō tñ in tñ ḡn alīqd habeant. et velle z nolle: qō nō est in monacho: z facit. ff. de ꝓcura tori. q generaliter. ff. primo. Ad decre. nimis. z vt ꝓtulegia. dic q nō loquunt in veris religiosis: sz in his q assumūt i cōfraternitatē: vel intelligāt (Idē Jo. mo.) fm istud sez qñ a monasterijs sunt remoti. Joh. an.

Dilusio

Jserentoni. ¶ Hic in suprascriptione ꝑdicatores ꝓmittunt de q hic Archi. vi. no. ff. e. ii. de elec. quoniā. Et primo inhibet. scdo ꝓcipit. ibi: Jmmo. Decre. est Grego. ix. decisa de extrauagāti sua q incipiebat grauamē nobis. pur ibi ptz ex ḡrela archiepi z capti ptsani puenit ad papā. q

Ad. ꝑdicatores z minores ꝑdicabāt decimas ex ꝓcepto nō deberi. (ex q ptingebat q laici remisit flebāt remissiones. Jo. mo.) scribit Greg. vt sepe: hodie puisum ē eis oēs religiosos qbꝰ nō cōperit recipe decimas: vt in Clemē. ff. penis. cupientes. ij. rūlo. Jo. an. c ¶ Decimaꝝ. in decimarū solutiōe an debeant ex ꝓcepto: an ꝓsuetudine tollāt. diuerse fuerūt antiq; sniē: z dixerūt q̄dā ex eis secutꝰ ē Jnno. i glo. quā posuit sup ista rubrica (als ē glo. illa sup illa decre. vl. ō paroch. Jo. an.) q decime indistincte debent z psonales z ꝑdiales: qbat p auctoritates veteris z noui testamēti. z p iura. xvj. q. j. reuertimini. z. c. decime. z. q. vij. q̄cūq;. z. c. oēs. z in multis aplis. Dicit q̄dā theologi. z h sensit Pe. lōbardus q ꝓceptoꝝ alia moralia: z hec ad ir̄am seruāda: vt nō ecides z. q̄dā ceremonialia: z hec nō seruāt ad ir̄am: vt de puri. post par. c. vno. Quedā mystica: z hec sūt sacrificiorū ꝓcepta quorū nō vba sz mēs seruāda ē: z sic dicit in decimis: vr. s. sint mystica: vel ꝑtim moralia (cōmunia) tenent q sint iudicialia vt in remiss. ff. dado in fi. Joh. an.) vt sufficiat aliquid dari pro decima ex vigore cōsuetudinis: puta ē tertiā vel vlteriorē vel citeriorē ptē. ad h. v. di. i ꝑin. vj. di. ꝑ. vl. ff. e. cōmissum. z c. in aliqbꝰ in fi. z. c. ad aplice cū si. Sed hec opinio ē falsa: z reprobata p oia iura z p ꝓcē. generale. ff. e. in aliqbus. vbi dicit in tegraliter decimas psoluēdas. Alij theologi dicūt q hodie debent: qz olim tussi erāt dari clericis q nihil aliud habebāt: vt Nume. xviij. vbi dicebāt clericos ꝑte decimaꝝ debere esse cōtentos: hodie vo habēt ꝑdiā: vñ eis decime nō debent: z hec opinio reprobat. ff. eo. tua nobis. Alij dicūt q decime in illis regionibus in qbus nō est cōsuetudo q soluāt nec exigunt nec ꝑdicant nō soluere nō sit ꝑtm: qsi ex tolerantia papa dispēset: qō videt posse fm ea q̄ no. ff. eo. a nobis. vbi aūt exigunt z ꝑdicant nō soluere est ꝑtm: q opi. ꝑ hanc decre. z p oia cōcilia (multos sanctos pres z multa cōcilia h dicēdo enumerat hic. Archi. z post eū. Jo. an. hic in addi.) z decre. ff. e. rl. reprobari videt: in qbꝰ satis ptz q papa nō tolerat: sed ꝑdicit expsse. ad h Exo. xxij. ibi: Decimas z ꝓmitias tuas non tardabis offerre. Hostl. no. ff. eo. in aliqbꝰ (z. c. a nobis z dicit Archi. q hec fuit opi. fratris Hug. de ſtatera magistri i theologia. Jo. an.) q ꝑdiales decime debent lege diuina. psonales vo nō: z ideo in primis nō admittit cōsuetudo. Jn scdis vero sic. vñ si ꝓsuetudo ē psonalis nō ꝑstari nō debēt z sic intelligit fl. ꝓplus decre. Sed h Jnno. execrat: vt dixi in ꝑn. z eiꝰ in h opinio tutior ē: z lō renēda eēt: de pe. di. vij. nullus. (z penit' vi. q. vij. in q̄stione paruorū in ḡra pte z q scripsit. ff. e. a nobis i magna supplicōe ante mediū. ℣. aduenisse aūt tpe gr̄e. Jo. an.)

f ¶ Aliarū rerū pura ꝓmittarū oblationū canonicarū portionū debitarū ex funeribus z eorū q debent ꝓpe suas laudabiles ꝓsuetudines: ō simo. ad aplicā. Olim soluebāt q̄tuor genera decimaꝝ. ff. e. c. j. z lō homines bonis oibus abūdabāt. xvj. q. vij. malores. nunc nec vna bñ soluit: z lō homines ad decimā puertunt. xvj. q. j. decime. z lō dñs locustas nō increpat nec plagas amouet. xvj. q. j. reuertimini. z tollit fisc' qō nō acceptit xps (hec tria bñ experiūt italici decimas nō soluētes. Ecōtra q drupleꝝ est remuneratio bñ soluētū. fructuū vbertas. corporis sanitas. remissio peccatorū. z acquisitio celestiū ꝓmiorū: vt in ꝑdicto. c. decime. Jo. an.) vt in ꝑdicto. c. malores. g ¶ Alias. als aios: ad h. ff. eo. ꝙuis. de na. et li. ven. c. vno. h ¶ Sermonibꝰ. tale officiū ꝓtulegiatū ē: de sta. monacho. qō del timorē. i ¶ Vel alibi. puta in collatiōibus disputatiōibus vel in ꝓfessionibus siqbꝰ

*Precepta alia moralia alia ceremonialia mystica

*Populus vt ecclesijs iura debita psoluat est in ꝑdicationibus z alijs exhortādus. h. d. fm Zen. ca. I

Jserentoni vre mādam' districti' inhibētes: ne talia q audiētes a decimarum seu aliaruz rerum ecclesijs debitarū solutione retrahant: vel alias anias corrupant audientium in sermonibus vestris vel alibi ꝓponere de cetero presumatis.

¶ Jmmo xbo z ope infor/

*Opinio thēologoꝝ falsa z reprobata

Ad.

Differētia inter ꝑdiales z psonales decias

Quare decime debent z pena non soluētū

Ad.

Sermonis officiū ꝓtulegiatū

Inlũgere debẽt cõtrarijs q̃ allena restituãt: qt nõ dimittit̃ petm̃ ꝛc. de reg. iur. petm̃. cũ suis cõcor. ꝛ ꝟ facit̃ndo licite ab excõicatis elemosynas recipiũ: de sentẽ. excõ. cũ voluntate. priuilegiũ ꝯ illud merent̃ amittere ꝓtrarlũ suggeredo. xij. q. iij. priuilegiũ. cũ suis sillbus.

a Voluntat̃. voluntarlũ nulli rẽ sibi eligit rps xv. q. j. nõ est qõ culq̃ꝫ. xxxiij. q. v. tunc saluabit̃. als incipit q̃ si/ zit in fine.

Ad. Tatuto. (Po/ nebaꝯ olim vt dicit Archi. sub ti. ō sta. mo. ertã in cipiebat cuꝫ pso ne Bull. alle. qr̃ psone q̃ fere to/ rũ hãc decre. po/ suit in Spe. de decl. ver. in sum/ ma. Scias q̃ q̃/ stionem q̃ habet an priuilegiũ de decimis nõ sol/ uẽdis certis reli giosis cõcessum. extẽdaꝯ ad decimas quas laici per antiquũ feudũ possidẽt ple. tractaul. ō. co. c. pe. vbi ad ꝓbandũ q nõ extẽdatur p ḡnq̃ꝫ modos hãc decre. in duco. Joh. an.) Nic Alexander in prima pte ponit quasdã declarationes circa illas indulgẽtias in q̃bus cõcedit aliq̃bus: vt noualiũ pcipiãt decimas ꝓ ea portione q̃ pcipiebant antiquas. Et a quibusdã ex ipsis declarationibus duos excipit ordines: hic vsq̃ ad ·ꝯ· vbi. ibi pulder parochijs pauperibus quarũ decime alijs debent vsq̃ ad ·ꝯ· Sane. tertio pulder circa decimas recipiẽdas vel nõ de manibus laicoꝝ vsq̃ ad ·ꝯ· Diocesani. Quarto pulder circa decimas soluẽdas a religiosis ꝛ circa diocesanoꝝ prãtẽ sup his vsq̃ ad ·ꝯ· Nec ꝓ eo. vbi statuit noualiũ decimas religiosis nõ accrescere q̃ antiquas de laicorũ manib⁹ habuerunt. b Declaramus. Nota q̃ hic Alexãder nõ statuit ius nouũ: sz antiquũ declarat: vnde primũ dictũ habebam⁹ cassum ff. de priuil. c. antrepe. qõ incipit dudũ. c Cõtingũt. forte priuilegio vel cõpositione vel feudatione vel pscriptione vel receptione de manib⁹ laicorũ. vt dicit in fi. vel alio quocũq̃ mõ iure cõi nõ est reperire simpliciter q̃ debaꝯ certa ps nisi forte i eo q̃ iure cõi petit quarta. ff. de offi. ordi. cõquerẽte. de pscriptio. de quarta.

Verbũ declarare non portat ius nouum

d Tpe illo. sic in his inspicit dare tps: ad idẽ. ō. rescrip. eã re. ꝛ. c. si eo tpe. e. ii. de elec. dudũ. j. vbi de ħ.

e Possidebãt. iure suo rãq̃ sibi debitas Idẽ Archi.

metis eosdẽ: vt ad solutionẽ ꝑ dictorũ ꝓmpte voluntatis ãio sint intenti. lexã. iij.

Priuilegiũ decimas noualiũ cõcessas: nõ includit decimas noualiũ ꝑ alios possessas tpe impetratiõis et loca tũ includit vbi papiebãt antique ꝛ ad portionẽ antiquã. h. d. vsq̃ ad ·ꝯ· statuim⁹ fm Do. ca. II

b Tatuto ppetuo declaram⁹ q̃ indultũ illud aplicũ qõ plerisq̃ cõcedit̃: vt noualiũ decimas ꝓ ea portione p cipere valeant: qua veteres c eos cõtingũt ad illas nouad liũ decimas q̃s tpe illo quo impetratũ vel obtentũ exie tit hoc indultũ: alij possidebãt: cum de hoc in ipo mẽtio nulla fiat: nullaten⁹ se extenf dit: nec ad alias etiã nisi i his tantũ locis vbi veteres tunc quando dictũ indultũ impetratuz fuit ipsi impetratores g habebant: ꝛ ꝓ ea solũmodo portiõe qua ipsi tpe impetrationis hmõi pcipiebãt antih quas. Statuim⁹ ꝓterea q̃ idem indultũ obtentũ ab

tũc nõ debeat illis esse priuilegiũ ħ tacito impetrati. ff. de priuil. dudũ. Jtẽ põt dici si bona fide possidebãt: sz ꝓpterea turis nõ habebãryt sola bona fidei possessio vires priuilegij impediat. Si aũt eẽt violẽta vel male fidei possessio: vires priuilegij nõ impediret (dic q̃ ad illã. Jo. an.) fm Jnno. ꝛ Hostl. q̃ ħ no. in pdi. de cre. dudum. alle/ gãt. de restl. spo. grauis. de pscri. c. vl. de do. inter vl. ꝛ vxo. ꝛ si necesse. ob ħ etiam ibi dicũt q̃ si ab bas impetrat p̃ priuilegia exempti/ onis pro se. ꝛ capellis sibi subie/ ctis: q̃ si aliqua capella sua sub alio monasterio bona fide possi/ deaꝯ impedient vires priuilegij: als nõ: q̃ eadẽ iura (sic ꝛ sola litt. pendentia etiaz si dolose nõ tace atur impedit vires priuilegij vt lit. pen. c. fi. Jo. an.) f Nec ad alias. scda de clarario. pone de bebaꝯ mihi mẽ/ dietas decimaꝝ antiquorũ pdiorum cerre paro/ chie: impetraul vt pcipere ꝓ ea pte noualia pro q̃ ꝛc. rpe iperra/ tiõis nũ i tota parochia: sz solũ in cerra pte pone:

bis q̃ tpe impetrationis tota liter veteres pcipiebant decii mas. vltra medietatem decimarũ noualiũ nullaten⁹ exk tendaꝯ. quia nõ est verisimile si tunc de plena ꝛ integra pceptione veterum fuisset expressum q̃ apostolica sedes pariter ꝛ similiter noualium decimas in tam graue paro/ chialiũ ecclesiarũ dispendiũ indulsisset: qõq̃ ratione talis indulti siue impetrati iam siue impetrandi deinceps nõ possit i noualibus: q̃ ammodo fiẽt vẽdicari ꝛ acq̃ri vel pcipi plusq̃ medietas decimarũ ipsorũ noualiũ: etiã si amplius in veteribus habebaꝯ cũ nõ sit dicẽdũ asperum sed pium potius ꝛ benignũ: si super decimis futurozũ noualium cõtra parochialiũ ecclesiarũ grauamẽ qõ ex districtione indulti hmõi possit accidere taliter obuiaꝯ. Religiosos tũ cisterciẽs. ꝛ carthusiẽ. ordinũ statuto et declaratione hmõi ꝯtuz ad hos duos m articulos videlicet de medietate decimarum noualium

citra riuũ pcipiebã prẽ illã decimarũ in illa solũ pte recipiebã noualia nõ in vlteriori. g Et ꝓ ea. tertia declaratio. pone. debebaꝯ mihi dimidia decimaꝝ cerre parochie: sz nõ dabaꝯ nisi tertia: impetraul pullegia de noualibus ꝓ ea pte ꝛc. solã tertiã in noualib⁹ habebo. h Statutum. Priuilegiũ decimarum noualiũ ħ mitratũ ad mesurã antiq̃ꝫ nõ põt vltra dimidiã iclude re. falliti cisterciẽsib⁹ ꝛ carthusiẽ. h. d. vsq̃ ad ·ꝯ· vbi aũt. Sequẽtur adhuc declarationes. Ad eaꝝ intelligentias scias. q̃ aut ille ħ ipetrat tale indultũ pcipiebat i tegras decimas aut plus q̃ dimidiã: aut dimidiã aut min⁹. in pmis duob⁹ casib⁹ scz cũ integrã vel pl⁹ q̃ dimidiã pcipit in antiq̃s ptẽxtu priuilegij noualiũ solã habebit dimidiã: si pcipit dimidiã vel min⁹ antiq̃ꝫ rãtidem pcipiet noualiũ. i Declaratẽ. noie portiõis dimidia cõtinẽ. ff. de ꝛ. sig. nomẽ filiaz. ·ꝯ· portiõis. ff. de vsufruc. ertiã (gñq̃ ꝓpẽ incertitudinẽ appellatio prẽ cõphẽdit totũ. ff. dcle. iij. l. vxori i pn. q̃d dicar. vl. ō rescrip. nõnulli. sup. iij. glo. Jo. ã.) k Quia nõ ẽ. rõ. l Cũ nõ sit. diceret aliq̃s q̃re fit tã stricta interpretatio ꝛ aspera respõdet. Jo. an. m De medietate. hũ

ergo cōp̄hendūt̄ trib⁹ declarationib⁹ p̄me ptis: sz istis duab⁹ declaratiōib⁹ isti⁹ ·§· statuim⁹: nō cōp̄hendunt̄: ⁊ h̄ intēdit. si g̃ ꝑcipiant integrā vel pl⁹ q̄ꝫ dimidiā in antiq̄s: ⁊ in noualib⁹ p̄textu talis indulti tātūdē habebunt. Do. Johan. an. a Ubi. Priuilegiati sup̄ decimis excipiendis eccl̄ijs parochialib⁹ gratijs assignare debēt portionē ꝑ debitis onerib⁹ supportādis. h. d. vsq̄ ad ·§· sane. Do. b ¶ Cōgrue. qd̄ dic vt. s̄. de p̄bē. d̄ monachis. xxj. q. j. c. j. c ¶ Illaꝝ. decmaꝝ parochie sue. d ¶ Onera. legatorū nūciorū se. apo. collectaꝝ ⁊ si. ad idē. s̄. e. lib. de p̄ben. c. j. Ad. (Jo. mo. et Archi. alle. d̄ supp. neg. p̄la. sicut. d̄ p̄ben. de monachis. ⁊ c. auaricie. Jo. an.) e Sane. Decime per laicos ante laterañ. cōcil. in feudū recepte a religiosis ꝑ eos recognite in feudū nō possūt ip̄is religiosis cōcedi sine diocesanorū cōsensu. h. d. vsq̄ ad ·§· Diocesani. Do. f ¶ Assensu. laicus habebat decimas q̄s religiosis donare volebat: fingebat se ꝑ instr̄m ab illis habere ī feudū vt sic quasi restitueret ip̄sas eisdē sine cōsensu ep̄i. sz talis fictio nō ꝓderit: vt hic vides. g ¶ Laterañ. d̄ priuil. cū ⁊ plātare. h ¶ Perpetuo. sec⁹ si ad tp̄s: ⁊ concor. de his que fi. a p̄la. Ad. cū apl̄ica in fi. (⁊ si nō apparet an ante vel post ꝯcilium q̄d iur̄ ibi dixi in glo. fi. Jo. mo. et Arch. h̄ tenēt ꝙ in Hosti. Jo. an). i Diocesani. cōpellunt religiosos exemptos soluere decimas parochialibus eccl̄ijs si nō agat d̄ reb⁹ exemptis. h. d. vsq̄ ad ·§· Ceterum. Do. k ¶ Exempt̄. i. d̄ ip̄is decimis: vel decimis exēptorū p̄dioꝝ (Arch. exponit. i. de decimis ꝑtinētib⁹ ad ecclesias exemptas. Jo. an.) l Ceterū. Religiosi etiam exēpti d̄ possessionib⁹ acq̄sit̄ ⁊ acq̄rēdis parochialib⁹ soluere debēt decimas si p̄uilegiati nō sūt. h. d. vsq̄ ad ·§· Nec ꝓ eo. Do. m ¶ Jure. s̄. eo. ex ꝑte. j.

cōp̄hendi nolum⁹ vel ꝯstrin
a gi. ¶ Ubi aūt ꝑ hmōi ꝯcessi
ones decimaꝝ parochiales
eccl̄ias adeo grauari contin
git ꝙ earū rectores de ipsaꝝ
b redditib⁹ cōgrue sustētari et
cōmode iura ep̄alia exhibere
nō possūt: ꝓuideat̄ ꝑ locorū
ordinarios: ⁊ ordinet̄ taliter
c ꝙ eisdē auctorib⁹ tm̄ de illa
rū relīquat̄ ꝓuētib⁹ ꝙ exin
de cōpetentē sustētationē ha
bere ⁊ ep̄alia iura soluere va
d leāt: aliaq̄ onera debita sup
e portare. ¶ Sane q̄ꝫuis for
te a religiosis exempt̄ ⁊ alijs
fiāt infeudatiōes d̄ decimis
detentis a laicis: ⁊ ijdē laici
ꝙ illas ab ip̄is religiosis in
feuduz teneāt recognoscāt:
nō tn̄ lz religiosis eisdē post
talem infeudationē vel reco
gnitionē sic de facto p̄sūptā
hmōi decimas de manib⁹ la
icorū ip̄orū acq̄rere vel reci
pere absq̄ diocesanoꝝ ep̄orū
f assensu. Illas aūt decimas
intelligim⁹ posse taliter a re
ligiosis de manib⁹ laicoꝝ re
g cipi vel acq̄ri: q̄ ante latera
h neñ. ꝯcil. ip̄is laicis in feudū
i ꝑpetuo fuere ꝯcesse. Dioce
sani vero parochialiū eccl̄ia
rū ad req̄sitionē rectorū ea
rūdem de ip̄is religiosis sup̄
decimis q̄s habēt vel eos ha
bere cōtinget: que q̄dem al's
ad ip̄as spectauerūt eccl̄ias
k nisi de rebus exemptis agat̄
exhibeant iusticie cōplemen
l tū. ¶ Ceteꝝ ijdē religiosi tā
exempti q̄ꝫ nō exempti de ter
ris ⁊ possessionibus acq̄sitis
hacten⁹ et ammodo acq̄ren
dis decimas integre soluāt il
lis ecclesijs q̄b⁹ eedē possessi
ones ⁊ terre prius fuerāt de
m cimales: nisi sup̄ h̄ speciali iu
re vel priuilegio sint muniti.
n ¶ Nec ꝓ eo ꝙ forte in aliq̄
bus parochijs oēs maiores
decimas seu ꝑtē illaꝝ acq̄rūt
de manib⁹ laicorū: possūt ꝓ
eadē vel sil̄i portiōe: si de no
uo postmodū fiāt noualia in
eisdē petere vel ꝑcipe nouali
o um decimas eorūdē nisi alia
rōnabilis ꝑ quā h̄ facere va
leant cā subsit. De regularibus ⁊ trāseūtib⁹ ad religionē. Innocē. iiij. Si minor xiiij. an. ingredit̄ religionez in. xv. anno. libere exit: nisi in ip̄o. xv. anno ꝓfessionē fecerit: vel habitū ꝓfessorū receperit vel exp̄sse ratā habuerit ꝓfessionē prius a se factā. si aūt ꝑ totū. xv. an. portat habitum vbi non est distinctus: intelligit̄ ꝓfessus. nisi tanta sit indistinctio ꝙ viuentes cuz eis simili habitu induant̄. Si maior. xiiij. an. ingredit̄: si portat habitū ꝑ annū quātūcunq̄ sit indistinct⁹ intelligit̄ ꝓfessus. In fine declarat q̄ sint habit⁹ indistincti. Jo. an. ca. I

p Is q̄ monasteriū an
q te. xiiij. annū: vt mo
nachus efficiat̄ in
greditur: ⁊ nisi eo cō
r pleto ꝓfessionē faciat ī seq̄n
s ti vl̄ habitū religiōis suscipi
at: q̄ dari ꝓfitētibus consue
t uit: seu ꝓfessionez a se prius

n Nec pro eo. Ex donatione laicoꝝ habentes decimas antiq̄s nouales supueniētes ī eodē loco n̄ ꝑcipiūt. h̄ d. Do. o ¶ Eorūdē. sic em̄ ip̄i laico nō accrescebāt noualia. vt s̄. e. tua. j. sic nec ip̄is religiosis q̄ a laic̄ ꝑceperūt: ad idē. s̄. e. cū cōtigat. Arg. ꝯ. j. d̄ iurepa. c. j. Sol. ibi res a laico donata mutat naturā ī nulli⁹ p̄iudiciū: h̄ fieret p̄iudiciū eccl̄ie parochiali. ad h̄. s̄. ·§· j. in fi. S qui. (Guil. in Spe. eo. ti. ꝟ. ⁊ scias. dicebat hāc decre. fuisse. Grego. ix. Sz fuit Inno. vt h̄ apparet.) Ad. Pr̄ia ꝑs tractat d̄ ipubere monasteriuz ingresso. Scd̄a d̄ pubere ibi: Qui ꝟo. Tertia declarat distīctionē habituū. ibi: Distinctio. Diuisio Pr̄ia distinguit an egrediat̄ añ fi. decimiq̄nti an. an post ⁊ p̄mū ꝑmittit: sz tres casus excipit. scd̄m ꝓhibet. ibi: Qd̄ si sint habit⁹ indistīcti sec⁹ si indistīctissimi. Secūda p̄ncipal̄ puberē ꝓfessū eē dicit. si ꝑ annū tulit habitū indistinctū etiā si sit indistīctissim⁹ et diuersitat̄ rōnē reddit. ibi: Qm̄ Jo. ā. p ¶ Annū. cōsūmatū. qr nō sufficit icepisse qd̄ dic vt. s̄. e. ad nostrā. (Host. h̄ pōit q̄ttuor casus q̄b⁹ pubes. ⁊ q̄b⁹ q̄ttuor impubes obligāt̄ religiōi. ⁊ p⁹ eū Jo.) q ¶ Ingredit̄. h̄ tolle qd̄ ē. j. libere pōt. r ¶ Seq̄nti. s. i. xv. sic. xx. q. j. illd̄. s ¶ Vel. repete eo cōpleto ⁊c. t ¶ Pri⁹. s. añ

An annus debeat esse cōsūmat.

xtiij.an. a ¶ Expſſe.z ſic reprobatū ē qđ Jo.no.xx. q.j.illō.z Ber.ſ.c.ſignificatū.q dicebāt q ſi pfeſſioz fecerāt añ.xtiij.an.tacite ibi mora trahēdo p⁹. xtiij.an. videl eā ratā hſe.ar.ō deſpō.ipu.lras.z.c.accesſit Ho
Ad. ſtl.añ.q hāc vidit decre.(z glosault vt pz ex ſupioziw. Jo.an.)in decre.

a facta ratā expſſe habeat:libe

ſignificatū ten/bat qđ hic ōz.

b ¶ Sequentē. ſcz.xv. erat z ſue.

b re pōt infra ipſuz ſequentem annuū ad ſeculum remeare.

c ¶ Videl.ecce ḡ ḡrtū caſū poſt xtiij.annū: ḡ bū habet ratā pfeſ/ſionē factā añ illud:ſz non coſpo ſed tūc demū cū lapſus fuerit annus.xv.et in tpo poterauerit habi/tum diſtinctum.

c ¶ Cōem.vt ſer uſteres capellani z ſeculares clerici:z ſi habit⁹ ille religioſus ñ eſſet ſz forte ſecularīū clericoz id eēt p epm corrigēduz. de reſt.c.j.ō.eo. ſicut tuus. Sed nūqđ cōpellit ta lis pfiteri:nō p/eſſe: ſed cauſati/ue:vt vel pfiteat vel ceat: vt. ō. de elec. cū cām.i fi.ad hoc. ō.eo. vt clerici.

d factā ratā expſſe habeat:libe

e ¶ Annum.ad ſdē.ō.c.ex pte.

e re pōt infra ipſuz ſequentem annuū ad ſeculum remeare.

f ¶ Diſſimilitu dine.patenti i co loze ſciſſura vel forma:ſecus quo ad hunc caſuz de alia latenti:de q loquitur ḃ finis: vt i Clemē.eo.ti.

¶ Qđ ſi p totū ſequentē an nū in monaſterio pmanſerit: vbi pfeſſoz et nouitioz ſunt habit⁹ indiſtincti: pfeſſiones p hoc feciſſe.vel ſi quā prius

c fecerat ratā habuiſſe videt: niſi tanta indiſtinctio ibi ha/bitus habeat q pfeſſi z noui

d tij ac etiam alij communē vi/tam cum eis ducentes: ſiki pe nit⁹ habitu induāt.

e ¶ Qui vero poſt quartū deciuuz an num habitum religionis aſ/ſumpſerit:ſi per annū illū ge ſtauerit:extunc religionē aſ/ſumptam ꝑſumitur veraciter eſſe pfeſſus:vbi pfeſſi a no/

f uitijs diſſimilitudine habit⁹

g minime diſtinguuntur: etiaz ḃ ſi alij degentes cum eis ſimi/libus veſtibus contant:quo niam cum iam hoc ad diſcre/tionis annos peruenerit: q̄d

i agnoſcit:ac ideo ſuſceptū di/ſcretionis tempore ordinem poſtq̄ hunc anni probauerit ſpacio:intelligitur firmiē ap/probaſſe.Secus autez in illo q̄ ante diſcretiōis annos ha/bitum induit regularem:cuz

k eoz que tunc agit plenū non

l ¶ Aliud. vt quia dentur a certis perſonis vel i cer/tis diebus vel formis.(vel ſm Hoſtl.z Joh.mo. non Ad.
pontur ſupra chorum:vel non habet vocem in capitu/lo:niſi ſit pfeſſus.Sz iſta exempla non placent: quia non ſonant in diſtinctionem habitus:ſed accuum:z de hoc vt. ō.eo.vi/dua.Jo.an.)

habeat intellectū. ¶ Diſtinctos quoq; ſeu diſſimiles itel liginus eſſe habitus:ſiue no uitijs ſiue pfeſſis diſſimiles veſtes dentur:ſiue benedicā tur cum pfitentib⁹ ꝓcedunt

l ſiue etiaz aliqđ aliud fiat per quod nouitiozum a profeſſo/rum habitu diſcernaī. Ale xander quartus fratrib⁹ pre/dicatoribus et minoribus. Predicatores z minores in fra annū probationis quē q̄ ad ſui ordinis profeſſionem recipere non poſſunt:qđ ſi fe cerint receptⁿ alligatⁿ non eſt roz ordini:z ipſi a receptione pfeſſionis alioz ſunt ſuſpēſi z puniendi pena que p gra uioribus culpis eis cōmuniter infligi. Jo.an. ca.II

m ¶ Dn ſolum:z.j.licet ce lum animarum haben tes eas lucrari domino ſolli/cite cupiatis: qz tamen decet

o z expedit vt ꝓſcientie purita

p ti nō deſit iudicium rōnis:ne vnde ſpūalis profectus que/

q rit ſalutis diſpendium ſubſe/quat. ¶ Vobis de fratz no/ſtroz cōſilio in virtute obedi rentie et ſub pena excōmunica tionis auctoritate preſentiuz

s diſtricti⁹ ībem⁹:ne ante an

Diuiſio

¶ Dn ſolum. ¶ Duo principalit facit. Prio pōt pemi/um ſiue caſū pſti turionis. Scdo ibi:Vobis.pōit cōſtitutionē. In qua primo inhi/bet. Tertio ibi: Q ſi forte.ponit triplicem penaz. Premitte q in/gredienti religio nem datur ann⁹ ad probandum re gulam. xvj.q.j. Honſaldus. Sz hute anno poteſt ingrediens et re/cipiens renuncia re z ſtatim profi teri.ō.e. titu. ad apoſtolicam. Sz iſtud vltimū hic prohibetur in du abus religioni/bus. Do. Ergo excipit decre. iſta a regula quā ha/buiſti.ō. e. ad a/poſtolicam. (et Ad.
hec ſupraſcripto q̄ſtō.ō.tit.pxi.c.j. Sed alterius auctorī. Iſta to decre.non fuerat inter Innocētia/nas ſicut nec pre cedēs. Sz extra vagabatur z qui gloſauerī Inno/cērianas.nō glo/

ſauerunt iſtam partem: tamen eius poſuit et expoſuit Hoſtien.in decre.ſtatuimus.ō.eo.titu. Joh.an.)

m ¶ Et.j.decilum hoc fuit:qz habebaī.ō.eo.ad apo ſtolicam.z.c.ſtatuimus. n ¶ Zelum.quaſi dilectio/Zelus
nis feruorem:ad idem.ō.eo.li.de re iudi.ad apoſtolice in princi. o ¶ Expedit.de bap.malores.ō. eo.lib. de elec.cum expediat.z.c.cum non deceat. Jo.an.

p ¶ Rationis. Ratio eniz que a diſcretione procedit Diſcretio
non debet deeſſe:eſt enim omniū virtutum mater diſ/cretio.j.q.v.preſentium.ō.de offi.cuſto.c.j. Jo.an.

q ¶ Subſequatur.ad idem de decl. q̄uis. de here. cum ex iniuncto. r ¶ Pena contra facientes non erit propter hoc excommunicatus: vt.ō.de iurepa.relatuz. quod dic vt nota.lxiij.diſt.ſalonitane.de ſimo.ſicut.ij. de ſagit.c.vno. s ¶ Annum.interdum inuenitur de biennio:interduz de trennio:et de hoc dic vt nota.xvij. q.j.gonſaldus.ō.eo.ad apoſtolicam.j.

a Recipere. ꝑsumatis qđ est in fine. b Trāsear. sequebaꝫ in antiqua sicut de sua voluntate ꝛc. qđ est infra: iste igit. ꝛ. qui sequit: vsq; ibi: sic additus est per compilatores huj⁹ lib. ꝛ hoc ne aliqui crederent q̄ taꝫ non posset redire ad seculū q; solū dicebaꝫ ad religionem ꝛc.

c Quod nō. ad declarationez eius quod habet ꝟ.e. cōsulti. et. c. statuimus.

d Judicijs. vt si beneficio renunciauit. (siue ꝓstatiōe q̄ nō intendit ꝓ id dimittere seculum ne ob. ꝟ. de renū. ex transmissa.) vel de bonis proprijs verbo et re disposuit. (sicut dōs Aluarus hispanus decretorū doctor cum ingressus fuit ordinem minorum de quo sic refert Archi. et mihi constat. Jo. an.) vel similibus modis

e Recipere. ſ ez ad ꝓfessionez infra annū ꝓbationis.

f Vestro ordinu. no. quia professio tacite vt expresse facta infra annū ꝓbationis non obligat ordini: nō obligat religioni: vt. ꝟ.

g Suspēsos. dixit Host. q; superior qui nō pecault potest ipm absoluere. arg. de sen. ex. nup. (dicit Archi. q̄ hoc vix credit cum hoc nō sit concessum: ꝛ ideo absolutionē reseruat illi qui litigauit. Jo. an. (

h Et insup. no. q̄ quis multiplici pena punit: nō q; altera ꝓ se nō sufficiebat: vt no. ꝟ. de iudi. ar si clericī in fi. i Consueuit. ipa ꝓsuetudine inspecta: vel ordinationib⁹ que sunt ſm regulam.

Diuisio Quōstitutionem. Pars prima de mendicantibus. Scōa de nō mendicantib⁹ ibi: In alijs. Irregularitū ꝓmo facit duo. Prio ponit declarationē. Sc̄o ꝓrogationē ibi: Vnde. Scōa etiā facit duo. primo ponit regulā quā distinguēdo duo mēbra declarat. primū ibi: Sz exp̄sse. scōm ibi: Tacite. Jo. an. ꝓmitte qđ habes i c. ꝑcedenti. Domi. k Declarauit. eius declarationē hodie nō habem⁹. Jo. mo. et Archi. l Inducit. ꝟ. de trāsla. inē corpalia. de reseruip. inter ceteras. C. ad. l. fal. l. vl. m Prorogam⁹. prima facie ista decre. videt facere ad quēstionē qua querit an constitutio sup eathedrā extrauagās Bonifacij q̄ habet in Cle. de sepul. dudū. extendat ad alios mendicātes q̄ predicatores ꝛ minores: ꝛ videt q̄ sic ꝓ hāc fam. Sz ōrīū pronunciaui. (hodie ꝓgata est ꝓ Clementem ad herem tas sancti Augustini: ꝛ ꝓ D. nostrum papam Jo. ad carmelitas: ꝛ hoc constat. Jo. an.) vt dixi ꝟ. de reg. iu. q̄ a iure: ꝛ ibi. vide ꝛ decre. ista facit ꝓ hac parte: Dico eīm q̄ hoc Bonifa. nō dixit. declaram⁹. sz dixit ꝓrogam⁹: vnde sz eadem ratio esset in alijs mendicātibus que in predicatorib⁹ et minoribus: tamen cōstitutio illa nō extenderet ad illos nisi ꝑ Bonifa. ꝓgata fuisset: vnde Alex. declarauit: sz Bonifacī. ꝓgauit vt vides: regule ergo ꝛ antiquoruri standuz est: nisi inquantū reperimus recessuz vt in predicta regula dixi. (fa. ꝟ. pen. romana. de here statutum. ij in fine. j. relpōso. Et facit quēstio canonici murīū. in fi. argumentorū. ꝛ in prin. solutiōis quā vi. in secunda odla ꝟ. de reg. iu. Jo. an.)

n Religiosis. sez non mendicantū.

o Licite. in mendicantibus etiam potest fieri sed non licite: vt ꝟ. c. primo dixi. idē Archi.

p Putato. ad idem. ꝟ. eo. sicut nobis. habitus enim non facit monachum: sed professio regule. ꝟ. eo. titu. porrectum.

q Infra probationis. ergo de illa tacita que fit per lapsum anni non loquitur hic de qua. ꝟ. eo. j. ·ſ· qui vero. ꝛ. ꝟ. eo. ex parte. in illa ergo non licebit infra triduum penitere: vt in ista: quia non reperitur de illa hic statutum. r Habitus. hoc vbi non distincti sunt habitus professoruz a nouitijs: vt. ꝟ. e. c. j. dixi. (hoc sonat q̄ si habitus est communis et indifferens tunc recipitur perseuerantia animi tridui tm̄: vt. ꝟ. ri. proxi. post prin. Jo. an.) s Obligat. quo ad hanc obligationem ex tacita non dicam differentiam inter mendicātes et non mendicantes: vt. ꝟ. e. c. proxi sed sic in expresa: quia illa obligat illi religioni in non mendicantib⁹: in mendicantibus solum religioni in genere: vt ibi t ℏ.

t Etatis. maior. xliij. in mare. xij. in femina. Etas apta

v Sciens. secus si nō intelligens: vt si furore labo/rat. ꝟ. e. sicut reuo. (nisi postea ratificet: et hic ponit Archidia. obiectionez de simulāte quā post Inno. seri/

nū ꝓbationis elapsum qui ē maxime in subsidiū fragilitatis humane regulariter instituit: quēcūq; ad professionez vestri ordinis seu renunciationem seculo faciendaz recipe nec constitutū infra hmōi annum aliquatenus impedire: quo minus infra ip̄m ad aliā religionem quā maluerit trāseat vel nisi maior quattuordecim annis existens professus sit tacite vel expresse: aut euidenter constet illam vitaz voluisse mutare qđ tamē non ꝑsumitur: nisi clara ꝓbatiōe vel competētib⁹ indicijs ostē datur: omnino ad seculuz redeat: sicut de sua volūtate ꝓcesserit: ꝓesumatis. Qđ si forte contra hanc nostram ꝓhibitionem quēcūq; recipere ꝓesumpserittis decernim⁹ eum qui taliter receptus fuerit nullatenus vestro esse ordini alligatum: vosq; a receptione quorūlibet ad ꝓfessionem einsdē ordinis forte ipso facto suspensos ꝛ insup penis subijciendos: que fratribus ipius ordinis ꝓ culpis insligi grauioribus ꝓsueuit. Boni

facius. vltj. Decretalis non solū extendit ad omnes mendicantes: in alijs vo ꝓfessio exp̄ssa religioni cui fit tacita aut generaliter obligat infra annū. h. d. fm Zen. ca. III

Quōstitutionem innocentianā que prohibet conuersoz ꝓfessionem recipiante annū ꝓbationis elapsum: pie memorie Alexan. papa. iij. ꝓz: decessor noster ad fratrum predicatorū et minorum ordines dūtaxat declarauit extendi. Unde nos paris similitudine rationis iducti: declarationem eandez ad aliorum mendicantium ordines ꝓgamus. Jn alijs aūt religionibus professio expresse vel tacite fieri pōt licite infra annū. Sz exp̄sse emissa etiā sec̄lari habitu nō mutato illi religioni p̄cise obligat quā ꝓfitēs ē ꝓfessus: tacite vo facta infra ꝓbationis annū ꝓ susceptionē habit⁹ q̄ ꝓfitētib⁹ tm̄ dat: nō illi specialiter cuius habitus est susceptus: sed generaliter religioni alicui recipientem obligat si etatis apte sit: si sciens et

ad idem. ꝟ. eo. sicut nobis. habitus enim non facit monachum: sed professio regule. ꝟ. eo. titu. porrectum.

q Infra probationis. ergo de illa tacita que fit per lapsum anni non loquitur hic de qua. ꝟ. eo. j. ·ſ· qui vero. ꝛ. ꝟ. eo. ex parte. in illa ergo non licebit infra triduum penitere: vt in ista: quia non reperitur de illa hic statutum. r Habitus. hoc vbi non distincti sunt habitus professoruz a nouitijs: vt. ꝟ. e. c. j. dixi. (hoc sonat q̄ si habitus est communis et indifferens tunc recipitur perseuerantia animi tridui tm̄: vt. ꝟ. ri. proxi. post prin. Jo. an.) s Obligat. quo ad hanc obligationem ex tacita non dicam differentiam inter mendicātes et non mendicantes: vt. ꝟ. e. c. proxi sed sic in expresa: quia illa obligat illi religioni in non mendicantib⁹: in mendicantibus solum religioni in genere: vt ibi t ℏ.

t Etatis. maior. xliij. in mare. xij. in femina. Etas apta

v Sciens. secus si nō intelligens: vt si furore labo/rat. ꝟ. e. sicut reuo. (nisi postea ratificet: et hic ponit Archidia. obiectionez de simulāte quā post Inno. seri/

pñl.ſ.c.ĥ.ſup.ĥ.videlicet q̄ hic decido. Jo.an.)
a Voluntarius.ſecus ſi inutilis.xx.q.iij.preſes.ſ.
eo.cum virū. b Triduo.terminata ſunt varie no.
ſ.e.ti.ad noſtrā.quidā dicebant q̄ iſtud diſpenſatiue.
Ad. (Hugo plus dicebat q̄ non habebat illam pro decre/
tali.hoc no.xx/
vij.diſt.q̄ inter/
rogaſtī.et Jo.po
nit eius dictum.
xx.q.iij.c.ij. Jo/
an.)loquebatur:
alij q̄ illud ſpe/
ciale ꝓpter elec/
tionē:alij q̄ ḋn/
q̄ ibi concurre/
bāt ꝓpē quē pe/
nitentia triduī locū habuit. Primū q̄ ſine deliberatio
ne intrauit.ſcōm q̄ illectus. tertiū quia ſine ꝓbatione
ſuſcepit habitum pfeſſoꝝ.quartū quia ꝓpe puertīā.
Ad. quintū quia infra triduū penituit.(non perſeuerando
in habitu:alias ſecus vt hic in fine.) t hoc tenet ibi
Boſ.t recitat Hoſtī. Vides q̄ hodie ius eſſe cōmune
declarat.ſ.q̄ per pfeſſionem tacitam facram per rece/
ptionem habitus pfeſſorum infra annū ꝓbationis ḋs
nō obligaī niſi triduo perſeueret:ſimilis ḋ ſtatio tempo
ris.C.de erro.aduo.l.vl.

§ voluntarius ac triduo perſe/
ueret. L dē Pariſien. capi/
tulo. Beneficiuꝫ ingredīs
religionem infra annū ꝓba/
tionis excepto caſibus hic ex
preſſis nō eſt alteri conferen
dum: interim tñ debebit per
alīū beneficio deſeruiri.h.d.
fm Jo.de fantu. ca.IIII

Diuiſio Beneficium. C Poteſt diuidi in tres pres. Pri/
mo ponit regulā.Scō ibi: Niſi quatuor caſus
exceptos. Tertio ibi: Sz interim.pulſionē. Emanauit
ad declarationē decre.ſ.de renun.ex tranſmiſſa.et eoꝝ
que not.Berū.t moderni.ſ.e.ſtatuimus.et Jo.xxvij.
q.ij.deſponſata.et.xvij.q.j.gonſaldus. Et ponit hec de
Ad. cre.regulā et quattuor caſus exceptos. (Et dirigīt ca/
pitulo Pariſien.quia ibi fuit caſus de facto in canoni
co ingreſſo ordinem predicatoꝝ cuius prebenda fuerat
ĵ.annū collata t fertur q̄ ḋus epiſcopus ꝓ procuratore
vocato notario illum requiſiuerat q̄ expreſſe pfiteret
vel renunciaret vel exiret:quia rñdit.in hoc ordine pfi
teri nō licet ſcz infra annū.ſ.e.ij.renunciare nō placet
exire non decet. Et iſta dicta beneficium ſumīt hic lar
ge vt cōprehēdat etiā maiora.fa.ſ.de ver.ſig.c.pe.t de
hoc ĵ.de reg.iur.c.j. Jo.an.) c C Probationis annū.
per hanc litterā credo q̄ ſi minor.xliij.an. ingrediatur
religionem q̄ ante finem.xv.an.beneficium ſuū nō po
terit. (Idem hic Archi.) cōferri.quia.xv.an.eſt annus ꝓ
bationis in illo.ſ.e.c.j.quod verū eſt niſi poſt annum
xliij.aliquod de his que ſequuntur interueniat:benefi/
cio autem nil deperit:cum de prouentibus illi deſeruia
tur:vt dicitur in fine. d C Conferendum.contra vt
in pte.decre.ſ.de renū.ex tranſmiſſa.vbi tenuit colla/
tio facta infra annum probationis: ſed dic fm Ho/
ſtien.q̄ ibi cū recuperauerat bona ſua:renūciauerat bñ/
ficio ſuo expſſe in ingreſſu vel ante ingreſſū:qō ſatī vi
deī:alias quare decre.illa poneret ſub titulo de renun.
Vel dic q̄ illa intelligīt fm primuz caſum inferius exce
ptum.fm alios non poteſt intelligi:quia papa nō mā/
daſſet poſtea illū de nouo recipi:ſed igīt beneficiū ta/
le nō eſt cōferendū:ergo rps nō currit ei ad quē ſpectat
cōferre.de concel.ꝓben.q̄ diuerſitatē.de elec.c.vlti.t
merito:cū adhuc nō vacet effectualiter non currit rps
cum nō niſi a vacatione currat.ſ.de elec.ne ꝓ defectu.
Quid de eo q̄ habet ius ad bñficiuz vel ad rem de concel.ꝓben.c.ij. Sed quid dices ſi nō habebat ius
in re:ſed ad rem:nunquid poſſit infra probationis an/
nū ius illud? Credo eadē ratione q̄ nō.t in decre.de cō
ceſ.ꝓben.c.vl.illud fuit ꝓpter reuocatoriā t eius ꝓba.
ad idē de ꝓbē.c.antepe. Sz nunquid ꝑſtituto in ꝓba/
tione poterit cōferri beneficiū? Puto q̄ nō.quia dubi?
eſt ſtatus t iam ſingīt ibi religioſus quo ad ꝓuiſiones
um immunitatis ĵ.de ſen.ex.religioſo.ij.reſpoſo.t ſta/
tu dubius non ꝓmouet ad militiaz.ff.de re.milī.q̄ ſta/
tus.ff.de libe.cau.q̄ deliberare. t iam ꝓ hoc induceret
ad religionē dimittendā quod eſſe nō debet.ſ.de elec.
quorundā.xij.q.
ij.boue rel. nam
plantare religio
nē et plantarā fo
uere debemus.ſ
de priuil. cum et
plantare. et hoc
intelligo de bene
ficio quod per re
gulares poſſide/
ri non poſſit: ad
epiſcopatū autē in ſeculari t regulari eccīa talis eligi Noto
pōt.ſ.e.li.de elec.nullus. Sz nunquid canonic⁹ eccīe
cathedralis qui eſt in ꝓbatōe habitus t regule in alī
quo monaſterio vocari debet ad electionē epi: que tūc
imminet facienda:t dicam⁹ monaſterū eſſe in loco vi/
cino.de quo alias vocari deberet t q̄ non apparet illū
vitā voluiſſe mutare.t videt q̄ ſic ꝓ iſtā decre. retinet
eī beneficiū ſuū:ergo t iura ex eo puentia:nec eīm
ex eo q̄ ad bonū aſpirat:t vitā religioſam ꝓbat:debet
eī cōditio fieri deteriorī.xvj.q.j.ſunt nōnulli. Item vi
deo q̄ ꝓtrahīte matrimoniū carnale ĵ t ſpirituale con/
trahere poterit:lz eīm de vno ad reliquū arguere.xxj.q.
ij.ſicut.ſ.de trāſla.ꝓ totū. Jtē eligere ꝓlatū eccīe certā
eīm cadit in religioſum certā pfeſſum.ſ.de elec. cuma/
na.immo t religioſi ad talia ſunt vocādi. lxiij.diſt. ob/
euntib⁹. Jtē video q̄ in ſtatulibero inſpicimus ſtatuz
ꝑſtinū.ff.de ſta.libe.l.ſtatuliberum.t.l.ſtatuliberi a ce
teris.ſic et in nouitio ꝑſtinū t nō ſtatū regularē:qui
forte erit t forte non erit:conſiderare debemus: t maxie
cū pcedēs ſtat⁹ certꝰ ſit t ſequēs incertꝰ:ad hoc de pe.
diſt.vij.c.vl. Jtē facēs heredīas obtinet vīcē defūcti
q̄ certꝰ fuit:nō heredis q̄ eſt incertus:qz licet certus ſit
inſtituꝰ forte repudiabit.inſti.de here.inſt.ĥ.ſeruꝰ ali
enus. Jtē appellatione denunciatione t lite pendente
nil ḋz innouari in pīudiciū appellātis denūciātis vel
litigātis.ij.q.vj.appellatione. ff.nil inno.i rubro et ni
gro.ſ.de no.ope.nū.p totū.vt li.pen.c.j.t.ij. ſic et tpe
ꝓbatōis in pīudiciū nouitij eo abſente nō fier electio.
Item daro q̄ nolleꝫ vel nō poſſet venire:procuratorē cō
ſtituere poterit p conciliū.qz ꝓpter.de elec.pro hac pte
facit.ff.de bo.poſ.ex teſta.milī.l.vna in fi.t.ff.de le.
iij.l.queſitū.j.fi.t.ff.de fun.inſtru.t inſtru.le.l.ſcie.ĥ
pamphile.t.l.predia. Jn ꝓtrariū videt q̄ in ſolitudi/
ne et ſilentio debet fieri ꝓbatio.ad id.xvj.q.j.c.j.ex.ij.ĥ
ſtr.mo.cum ad monaſterū.et ex extra clauſtri timetur
periculum de pen.diſt.v.c.j. ad fi.et qui ſimilem cum
aliis vitā ſuſcipiūt tt. de ſta.mo.recolēres.et talis ḋs
eſſe putatur:qualem habitum oſtendit.ĵ.de ſen.excom.
ſi ludet laicus.et diſſimiliter viuere debet nouitius ne
videatur ſeculum murare non fugere.liij.diſt.lege.t ꝓ
pter ſimilitudinem computatur quis in eoꝝ numero:i
quoꝝ numero in veritate non eſt.ſ.de biga.nup. Jtez
talis quo ad immunitatem religioſus cenſetur.de ſen/
ten.excom.religioſo.ij.reſponſo.et bene facit littera ip/
ſius decre.que dicit talē nō eſſe religioſum cuz effectu:
quaſi dicat eum religioſum:ſed reuocabiliter:ad inſtar
eius quod dicitur ḋ tacite profeſſo qui penitet infra tri
duum.ſ.e.conſtitutionem.et.c.ad noſtram. vnde iura
ſ.e.ſuper eo.conſulti.poſtulaſti.ſtatuimus.et.ſ.e. lib.
et titu.c.j.et.ij.dicunt talem redire vel remeare ad ſe/
culum:patet igīt q̄ ſeculum exluerat alias redire non

posset: ꝛ est sl. de ẏse. dl. iij. q̄ in maternis. ꝛ ff. de here. accusatus. debet ergo iste nouitius aut in totū dimittere: aut tā totū amplecti: sicut pupillus: aut oīa nomina turoris debet rara habere: aut omnia respuere. ff. ō admini. turo. cum querit. ad idem de consecra. dist. iij. cōperim⁹. Itē dato q̄ in aliis cōtractib⁹ capitula absentes non debeant vocari fm ea que no. ẏ. q. ij. hoc ius. et dixi. s. de testi. p̄ sentium. tamē nō potest negari q̄n debeat vocari ad receptiones ca/nonicozum: ꝛ ad cessationes diuinozum faciēdas s. eo. lib. de prebēn. cum in eccle fijs. et de offi. ozdi. q̄uis. Si igitur ad electionez prelati et ad prędicta vocabitur: ꝛ sic sepe discurret quomodo monasterium probabit mozes eius: forte tunc inhoneste vi/uet cū exhibit claustrum. ꝛ sic infringet decre. ad nram s. e. ti. Itē iste incertus de statu suo certam legē dicere non potest. ff. de testa. l. qui in dñi. ꝛ. l. se. ꝛ idem in eo q̄ ignorat an sit captiuus: an a latrūculis captus. ff. ō leg. iij. l. j. j. rū. ergo nec electionem facere: que debet ee certa. s. e. ll. de elec. c. ij. ꝛ bene facit pro hac parte q̄ cle. vel vo. consuluit. vbi dicitur q̄ habitus sine professio/impedit ne contrahatur: ad idem. s. de offi. dele. iudex eo. lib. vbi per solam propositionem recusationis etiam ante causam finitam impeditur delegatus pape facere quod alias sibi de iure competit sez delegare nisi volē te recusatore: sic dicam q̄ ante professionem per solam probationem impeditur talis eligere: nisi de gratia p̄ capitulum vocaretur: ad idem bene facit. s. eo. lib. de temp. ordi. cum nullus in fine. et j. de priuil. c. j. in fi. vbi qui reuocabiliter manet in loco naturam loci sortitur. ad idem optime. s. e. lib. de procura. c. ij. duobus modis. Primo quia ibi ingressus religionis intelligo etiam causa probationis: vt ibi dixi. ꝛ absentia in loco remoto equiparantur: iz si in remoto loco iste esset absens non deberet vocari: ergo nec ingressus religionē. Item ibi procurator qui erat dominus ll. per contrest. per ingressum religionis amittit vsum litis. sic dicam canonicum per ingressum amittere vsum vocis quā in capitulo habebat: amittere dico quo ad actum nō quo ad habitum: ad idem. C. de cura. furi. cum alijs: ꝛ hoc verum credo: puto enim locum esse ille clausule concilij. quia propter. volunt ꝛ possunt ꝛc. quasi iste sic in probatione manendo interim videatur nolle. Nec ob. hec decre. non em̄ simpliciter ex iure beneficij procedit ius eligendi: quod probatur. s. de elec. cum in cunctis. et. c. cum vltronei. et. s. e. ti. eo. ll. et eo. q̄ cum sl. (Clemen. vt hi qui. de etą. ꝛ qua. ꝛ Jo. an.) Sed⁹ credo derem in patrono vel in eo ad quē non iure collegij: iz iure singulari speciaret electio. (ꝛ in his pcedat dictū Archi. fortius em̄ est ius quod spectat ad aliquā iure singulari q̄m q̄ spectat iure collegij: ꝛ facili⁹ euellit ecōz q̄m pmū: vt patet p̄ no. de ẏsti. cū oēs in. j. glo. hinc est etiā q̄ ius collegij nō trāsit in monasterij per pfessio/nē sed ius pmū bene transit. ẏix. q. iij. si qua. Jo. an.)

a Missi ad id accedat assensus: aut cōstet q̄ vitam voluerit absolute mutare: vel prōfessionem expressam fecerit: seu scienter habitum recepit pfessorum. Sed interim eidem beneficio per alium de/seruire debebit assignata sibi congrua de ipsius prouentibus portione. Idem.

Secundum votum solenne religionis derogatt pōt simplici. hoc dicit ꝑo. decian. capitulum. V

g Assensus. cūc em̄ būficio renunciat: ꝛ so licite alteri cōferē: ꝛ sic intelligaē decr. s. de renū. ex trāsmissa.

b Aut constet. scōs casus: ꝛ dic cōstet clara probatione: vel cōperentibus indicijs. s. e. nō solum.

c Vel pfessionem. tertius casus intelligo alicui de approbatis religionibus vt j. tit. prox. ca. vno.

d Seu. quartus casus.

e Scienter. s. eo. sicut tenet. ꝛ. s. c. prox.

f Professoꝝ. vbi distinctus ē: vt dixi. s. e. c. j.

g Sed interim. prouidit p/sonis: modo prouidet ecclesijs. ad idem. s. de elec. cum nobis olim.

k Qui post votum a se de certa religione intranda emissum religionem aliaz l etiam laxiorem ingreditur et pfitetur in ipsa: potest voto non obstante prioꝛi. cui tanq̄ simplici per secundum solenne noscitur derogatum: remanere licite in eadem. Pro voto tamen non com/m pleto erit eidem penitētia imponenda. Idem. Vacante monacho cōuentus nouū recipit monachuꝝ si cōmunis

et. c. cū ex eo. e. ll. et prouisso excommunicationi manda/bitur per episcopum: vt in predicta decre. cuꝝ ex eo. ẏ. porro. sed sponse non sic est per vicarium prouidendum: et ideo ibi tempus artatur. de cōuer. coniuga. ex publico: ppter quod dicebant quidam idem in clerico beneficiato: et male. Debebit. in officijs diuinis: etiam in cura si curatum esset beneficium. l Porrione. Et reliqua portio conseruabitur: ipsi eidez. Jo. an. vel in vtilitatem ecclesie expendetur. s. de ele. quia sepe. de offi. ordi. presenti. ẏ. porro. (Archi. qui tenet cum Tan. ꝛ Bar. dixꝭ. nūder ad hec duo capitula q̄ loquūtur in ecclesijs vacātibus. istud aūt non vacat vt b patet. Jo. an.) nec credo q̄ dari debeat ipsi qui est in pbatione. tam em̄ non bene pbaret si rales redditꝰ interim haberet Bar. dixꝭ. contradicēs q̄ Tan. sic tenebat. s. q̄ ille interim debeat habere fructus: qz adhuc nō est monachus ꝛ pōt reuerti: hoc dicit in q̄stione: q̄dam clericꝰ circa sl. q̄stionū suaꝝ. (est venerialis. lxix. Jo. an.) fatet tñ ibi q̄ ꝑsuerudose habet in ꝓrarium.

Nota

Ad.

Ad.

Bi. Alterius etiam simplex votum de certa Sūmaria religione intranda tollitur per sequens solenne alterius religiōis et laxioris. hoc dicit. Et ponit dictū cuius rationem interserit ibi: Cui tanq̄. ꝛ subdit de pena ibi: Pro voto. Premitte q̄ est dare votum solenne et votum simplex de quibus. ẏ. ti. pxi. c. j. Emanauit ad declarationem eius qō no. Bern. s. eo. porrectū. (ꝛ fm Archi. coꝝ q̄ no. xxvij. q. j. in sum. ꝛ. c. j. Jo. an.)

Ad.

k Intranda. nota verbū quia aliud est religionem profiteri: aliud vouere de intrando vel profitendo. In primo casu nō loquit̄ hec decre: quia talis etiam secularis habitu nō mutato iam monachus illius religionis ōz. s. e. sicut nobis. ꝛ. c. cōstitutionē. q̄ habit⁹ ꝛc. s. e. porrectū. in scdo casu loq̄t̄ decre. l Laxioꝛē. quia de stricti ozi non dubitat: q̄ etiā si esset pfessus posset ad stricti oꝛē transire. (ꝛ sic nō esset locꝰ imponēde pnie de qua finis loquit fm Archi. q̄ alle. q̄ votū vt ꝓpositum nō infringit q̄ cōmutat in melꝰ. s. de iurctur. quenit. s. de vo. scꝛture. s. de regula. lz. Jo. an.). s. e. lz. iz de pari ꝛ laxioꝛi dubitabat: ꝛ plus de laxioꝛi: ꝛ ideo dicit etiam laxiorem. m Penitentia. tanta durioꝛ q̄to manifestius fuit notum ẏ. titu. pxi. c. vno in fine.

Ad.

Diuisio

¶ Iad. ¶ Distingute duo mēbra.scdm.ibi: alias Emanault ad declarationē decre.ſ.de elec. offi/ciū ⁊ eoꝝ q̄ ibi no. Jo.mo.et Buil.in Spe.de ſta.mo. ver.xxj. a ¶ Pertineat.de cōſuetudine ꝓſcripta vel

Additio ꝓiuilegio:alias de iure primer ſimul(Idē Joh.mo.et Archi.vt dixi in tex. Jo.an.) ad vtrūq; ſ.de his que ſi. a ꝓla. ca noſcit.

b ¶ Creari. ſi/cut mortuo pla/ a to ad quē pertinet beneficiū collatio capitulū nō con fert.ſ.ne ſe. va. c.vno.qō cū iſto

Additio cōcordat. (⁊ ſm illam intelligas iſtā.q; ſez vbi ſolus Abbas ḃ fa cit licet de cōſen ſu vel cōſilio mo nachorum illo mortuo non trā/ſit i capitm. Jo. an.) c ¶ Ad vtrunq;. multo/ fortius ſi ad con tentuz tm: ⁊ qz de hoc articulo non dubitabat: dō fuit omiſſum.

Diuiſio ¶ Bod. Quod votū debe/at dici ſolēne: ac ad dirimēdū ma/trimoniuz efficax noſ ꝓſulere voluiſti. ¶ Moſ igit attēdētes q; voti ſoleni/tas ex ſola ꝓſtitutione eccl̄ie ē inuēta:mr̄imonij vero vin/culū ab ipo eccl̄ie capite rex oim cōditore ipm in paradi/ſo ⁊ in ſtatu innocētie inſtitu/ente vnionē ⁊ indiſſolubili/tatē acceperit:p̄ſentis decla/rādū duxim⁹ oraculo ſancti/onis:illud ſolū votū debere dici ſolēne q̄tū ad poſt ꝓtra/ctū mr̄imoniū dirimēdū. qđ ſolēniçatū fuerit p ſuſceptio/nē ſacri ordinis.aut p ꝓfeſſi/onē expreſſam vel tacitā fa/ctā alicui de religionib⁹ p ſe dē aplicā approbat. ¶ Re/liqua vero vota:⁊ ſi q̄ç ma/trimoniū impediāt cōtraben/duz ⁊ q̄to manifeſtius ſunt emiſſa:tāto ꝓpter pluriū ſcā/dalum ⁊ exemplū durioꝝ pe/nitentia trāſgreſſoꝝ debe/atur:nō tū reſcindere poſſūt mr̄imonia poſt cōtracta. De ſtatu regulariū. Bonifaci⁹ octau⁹. Monſtales tacite vel expreſſe ꝓfeſſe clauſurge mo/naſterij exire nō poſſūt: nec alij illas intrare: niſi cauſa legitima ⁊ ſuperioꝝ licen/tia interueniat. hoc dicit vſq; ad ſ. ſane. No. ca. I

ter ad abbatem et eos ſpe/ctat: ſi ad ab.ſcē.h.d. Wo. ca. VI

Sbatē pertineat creatio monachoꝝ: eo defuncto ne quit nou⁹ monachus a con/b uētu creari. alias poterit ſi eoꝝ creatio ſpectet inſimul c ad vtrūq; De voto ⁊ voti re/demptione. Bonifaci⁹. viij. bitereñ.epo.

Notum ſolenni/zatū per ſuſceptionē ſacri or/dinis vel p ꝓfeſſionē factam alicui de religionibus p ſe/apo.approbatis dirimit ma/trimoniū poſt contractū.alias ſolum impedit ⁊ nō diri/mit.hoc dicit.ſm Zer. ca.I

Quod votū debe/at dici ſolēne: ac ad dirimēdū ma/trimoniuz efficax noſ ꝓſulere voluiſti. ¶ Moſ igit attēdētes q; voti ſoleni/tas ex ſola ꝓſtitutione eccl̄ie ē inuēta:mr̄imonij vero vin/culū ab ipo eccl̄ie capite rex oim cōditore ipm in paradi/

Beñ.2 ſo ſolennis voti du/as ſpecies.ſcda ibi: Aūt.tertia.ibi: Relīq.ponit de nō ſolenni ⁊ pena trāſgreſſoꝝ.Emanault.ad declaratio nē eoꝝ que no. Jo.xxvij.q.j.in ꝑn.⁊.c.j. ⁊ Ber.q̄ cle. vel vo.rurſus. (⁊ Inno.de regu.poſtrecū.de frī.frater

Ad. De inſtituti one matri/ monij nitatis ſup.ḡ.alioq̄n.Jo.an.) d ¶ Innocēte.i. an te peccatū. Et nota ꝑ illos q̄ dicūt mr̄imoniū fuiſſe in ſtitutū q; hec verba:Creſcite ⁊ multiplicamini:ſz vt ḃ vides in paradiſo ⁊ ante peccatū inſtitutū fuit: ⁊ p il/la verba ꝓthoplaſtī:Hoc nunc os ex oſſibus meis ⁊c. Beñ.ij.c.in ſt.⁊.xxij.q.ij.lex diuine. (vide q; dixi.ſ.de frī.c.ſi.ſup glo.ſimile. Job.an. e ¶ Sacri ordinis. vt.ſ.q̄ cle.vel vo.c.j.⁊.ij. In minoribꝰ aūt licite cōtra/hit.vt.ſ.de cleri.cōiuga.c.j.⁊ ex eo q; hic equiparat p feſſionē religionis ⁊ ſacrū ordinē:videt q; ſicut p ꝓfeſ/ſionem religionis ſoluunt ſponſalia de ꝓſenti:ſic p re/ceptionem ſacri ordinis aute carnalem copulam diſſol uunt:ſic et alibi equiparantur iſta.xx.q.ij.c.j. et.ſ.de vita ⁊ honeſta.clerico.clericus.ſed tam diſſpuraut ⁊ rer minaut contrarium:quod eſt hodie approbarum per conſtitutionem.Joh.que incipit:alterationis antique ſcilicet ſponſalia de ꝓſenti:non diſſoluī per receptio/nem ſacri ordinis: per decre.ex parte .ij.ſ.de conuer.

Additio cōiuga.vbi etiam de hoc. (in glo.penul.ſuper qua ſcri pſi opt.Moſti.Johan. andree.) et.xxvij.q.ij. deſpon/ſata.nonne eñ recipiendo ſacrū ordinem voluet ſe ca/ſtitatem ſeruaturum in ſeculo.⁊ tamen tale votum ca/ſtitatis in ſeculo ſeruande non diſſoluit ſponſalia de ꝓ/ſenti vt ibi.Inducat ergo hoc fauoꝝ religionis ⁊ meri/to:quia alia ē cauſa monachi:alia clerici.xvj.q.j.alia. in ſolo ergo ca/ſu expreſſo dica/mus ſeparari: quod eñ nō eſt ſanctoꝝ patrū directis ⁊c.ſ.de tranſla. inter. et ſi diceremus cō/trarium tam hic non eſſet equali/tas:qz iaz dupli/ci remedio poſ/ſet vir ſponſalia diſſoluere ⁊ mu/lier vnico: quia ꝓpter ſexus fra/gilitatem ordi/nes recipere nō poteſt. Eſt au/tem ratio quare hoc ſpeciale eſt in religioſis: qz mortui ſunt mū/do.xvj.q.j. pla/cuit. vnde ſicut mors naturalis ſolueret ſponſa/lia ſic ⁊ iſta clau/ſis permittentē canone: de con/uer.coniuga. ve/rum.⁊.c. ex pu/blico. que ratio deficit in clerico ſeculari.non ob. hec decre. immo potius cōcordat quia equiparat

Additio ſta quo ad dirimendum matrimoniū poſt contractū. quaſi quo ad dirimendum ꝓius contractum paria nō ſint immo diſparia rationibus prędictis. plura eñ ꝓ/fitendo promittit monachus:q̄ recipiendo ſacrum or/dinem clericus. f ¶ Tacitam.que fit cū maior ſpō/te et ſciens recipit habitum profeſſorum vbi eſt diſtin/ctus.ſ.titu.ꝓt.c.j.⁊.c.conſtitutionem.vel cum habi/tum indiſtinctum. (vel diſtinctū diſtinctione lateñ.vt Ad. in Cle.de ſepul.cos qui.Jo.an.)ferret p annū: vt.ſ.c. ti.c.poſtro.⁊.c.j.⁊.c.ex pte.co.li. g ¶ Sedē apoſto/licā.alias eñ nō poteſt:vt.ſ.de reli.do.c.vlti. ⁊ co.ti. c.vno.ſ.eo.li.Jo.an. g ¶ Approbatis. ergo ſi ꝓfi/tetur religionem nō approbatā:ſi poſtea contrahit:re/ner matrimoniū:quod verū puto etiā ſi quando ꝓfi/tebatur credebat illam approbatā.Et eadem ratione dico q; ſi recipit quis ſubdiaconatū ab eo qui crede/bat epiſcopum:ſed non erat:ſi poſtea contrahat matri monū bene tenet:⁊ ita terminauit.Bar.b.ix.ſm Ia. in queſtionibus quidam ordinatus. i ¶ Contrahen/dum:vt.ſ.qui cle.vel vo.rurſus. k ¶ Debeatur. Ex manifeſtatione igit grauius fit peccatum.ad hoc.ſ.ō penitē.⁊ remiſ.c.j.de hoc dicit vt not.xxxij.q.iij.nemo. lxxxi.di.clericus ſolus.⁊.ſ.de cele.miſ.de homine. (et xix.diſt.Anaſtaſius Archidi.).

Diuisio Ad. Ericuloso. ¶ In quattuor ptes diuidō hanc decr. (Jo.mo. diuidit in septem de prima ter/tia et quarta: z quelibet ipsarum faciens duas Jo.an. In quarum prima que durat vsq; ad §. sane: ponit causam constitutionis: et constitutionem de clausura monialiū. Jn secūda pcipit vltra facultates monasteriorum non mendicantium nullam recipl. z contrafacentem irritum decernit vsq; ad §. verum. In tertia prouidet quid iuris quādo moniales habēt facere fidelitatē vel homagiū tpalibus vel secularib; dominis: z qñ in ecclesiastico vel seculari foro causas habēr: z hoc vsq; ad §. et qñ. In quarta facit ordinarios executores huius iuris de clausura etiaz quo ad exemptas monasteria protestando q per ꝟ in ipis exemptis quo ad alia nihil iurisdictionis sibi vendicēr. (Et vt J. dicit glo. pmittre hic litteraz illam cupientes salubriter prouidere. Et Archi. exponit periculoso: periculoso: detestabili: execrabili. Jo.an.)

Ericuloso et detestabili quorundaz monialiū statui: q̄ honestatis laxarāt habenis et monachali modestia sexusq; verecundia impudenter abiectis extra sua monasteria nōnunq̄ per habitacula secularium psonarum discurrūt: z frequenter infra eadez monasteria psonas suspectas admittūt: in illis cui suā integritatē volūtate spōtanea denouerūt: grauem offensam in religionis obprobriū z scādalū plurimoz ꝓuidere saluberiter cupientes: pūtt constitutione ppetuo irrefragabiliter valitura sancim⁹: vniuersas et singulas moniales presentes atq; futuras cuiuscunq; religionis sint vel ordinis in quibuslibet mūdi partibus existentes sub ppetua in suis monasteriis debere de cetero pmanere clausura. Jta q̄ nulli earū religionē tacite vel expresse ꝓfesse sit vel esse valeat quacunq; ratione vel causa: nisi forte tanto et tali morbo euidenter eaz aliquam laborare cōstaret: q̄ non posset cū aliis absq; graui periculo seu scādalo commorari: monasteria ipsa deinceps egrediendi facultas: nulliq; aliquatenꝰ inhoneste persone: nec etiam honeste: nisi rationabilis et manifesta causa exīstat: ac de illius ad quem ptinuerit speciali licentia: ingressus vel accessus pateat ad easdez: vt sic a publicis et mundanis conspectib⁹ separate omnino seruire deo valeant liberius: et lasciuiendi opportunitate sublata eidē corda sua et corpora in omni sctimonia diligentiꝰ custodire. ¶ Sane vt ꝓ salutare statutuz cōmodiꝰ valeat obseruari: districtiꝰ ihibem⁹: ne in monasteriis ordinū non mēdicantiū aliq̄ recipiant de cetero in posterum moniales nisi quot posterūt de ipōrū monasteriorum bonis siue ꝓuentib⁹ absq; peculio suffecerint: ad quoz sustentationem et hospitalitatis solitum exercitium: ac alia onera eis incumbentia: ex fundationibus vel ex approbata et rationabili consuetudine: seu alias quouis modo: ex quo ad numerum personarum: quarum hactenus extiterunt: ex bonis huiusmodi: ex quibus ante hanc nostram constitutionem sustentabantur: ad quem numerum eas reduci volumus: per obitum vel exitum quarumcunq; ipsarum: quarum numerum ampliare non liceat quouis modo: sub pena excommunicationis latę sententię: quam contrafacientes incurrant ipso facto: a qua nisi in mortis articulo: vel de manifesta et euidenti earum necessitate: ac de licentia diocesani loci: vel eius in spiritualibus vicarii: quibus duximus hac vice duntaxat committendum: absolui non possint: et quam diocesanus loci: vel eius in spiritualibus vicarius: quibus duximus hac vice duntaxat committendum: in contrafacientes: quotiens opus fuerit: auctoritate nostra: et sine strepitu iudicii: et absq; appellationis obstaculo: ac cuiuslibet priuilegii: indulti: et cōcessionis: quibus quoad hoc eis derogamus: quibuscunq; personis: locis: et ordinibus: etiam mendicantium: ac quibuscunq; aliis: quę in contrarium premissorum forsan allegari possent: quę omnia et singula: quoad hoc: ex certa scientia: et de apostolicę potestatis plenitudine: tenore presentium specialiter et expresse derogamus: aliquatenus absolui: et ad id compelli possint: ac ipsis: quoad hoc: ius non tribuat: nec eis suffragetur

cōstituto q̄ p̄stitue in monasterio non mendicantiuz nō haberēt necesse mēdicare ppē necessariop̄ defectū. Si autem consideratō aurīā statu monasteriū vel aliōs monasteriōs ciuitatis non possunt commode sustētari: tū possunt absq̄ penuria: tenebit receptio: hoc em̄ ius nouū q̄ recepti/onē vtiliat exten/dendū nō ē: et sic obtinui. (Sint ergo cauti qui ar/cieulos formant in ponderādo ꝟ/ba. ꝛ fa. q̄ dicam ℣. de homi. c. j. in p. ꝟ. christianoꝝ. ꝛ. c. ij. in prin. ꝛ dfur. ca. ij. in ꝟn. Jo. an.)

a ¶ Sustenta/rl. de instī. c. j. et c. auctoritate. de vi. et hone. clerī. qm̄ vt ait.

b ¶ Irritus. ħ speciale dictum videl in talibus monasteriōs femi/narum: secus pu/ro in monasteriis viroꝝ. (idē Jo. mo. Archi.) licet em̄ ꝛ in illis vl/tra q̄ sustentari possūt recipi non debeant: si tū fue/rint recepti tene/bit q̄ et hominū ecclīs se misce/re: ꝛ sibi vite ne/cessaria acquire/re possūt. de con/se. dist. v. nunq̄. (bene fa. qđ no. lxxxj. dī. c. pe. et fa. iste. ¶. p Joñ. de deo q. lib. iij. q. j. renuit q̄ si vir/gines dicētes se dīuntur monaste/rium instituruꝫ ad recipiendas solas mererices penitentes: ꝛ non alias nō teneat rece/ptio: nec possum ibi saluari fraude durante: qua reue/lata inde debēt expelli. Jo. andree.) c ¶ Cum. Ab batisse p̄ncipib⁹ secularib⁹ ad fidelitatis sacramentuz p̄standis astrictē si nō p̄nt p. pcuratorem iurare p̄sona liter exeundo monasterium inrabūt absq̄ dilatione ad monasterium redīture. h. d. vsq̄ ad ¶. potro. Do.

d ¶ Tempali. in ecclīastico em̄ secus: quia ille de ne/cessitate illas p. pcuratorem ad hoc faciendū admitte/re debet. ℣. e. ¶. epī scopis. e ¶ Homagiū. ℣. ē. de reg. iur. c. vl. So. p spūalib⁹ nō p̄stat homagiū: qz illud ē simonia. ē. ō simo. ex diligēti. ſz p rpalib⁹ iurisdictionib⁹ vel siliby bñ p̄stat: ꝛ sic intelligit ħ: ad hoc. xvij. dī. si epūs. ꝛ. ē. li. de ap. romana. ¶. deber. in aute. quō op. epos. ¶. illud. f ¶ Prestet. ꝛ sic iuratur per pcura/toꝛē: vt. lxiij. dī. tibi dño. vbi de ħ. g temporalē. h ¶ Societate. habebit secum duas vel plures ex antiquis. (valer em̄ eas ad suspitionē tollē dam. xvij. q. ij. diffinim⁹ in fi. ꝛ. xxxiij. dist. fraternita/tis. vide q̄ dixi post Ylero. de pſump. cuz in tuētione post prin. Sicut ꝛ ad informatio/nē mozū. xij. q. j. c. j. poterit et secū habere suum sp i/ritualem patrem xvij. q. j. in decl/ma Archi.) mo/nachabus et ca/pellanos suos et incedat honeste. Jo. an.

i ¶ Questigior id est statim vel continuo. (idem ħbū. ff. de nego. gest. diuortio p⁹ prin. Jo. an.)

k ¶ Frandem. sic. ē. de indl. mu lieres. sed ibi pe/na excōlcationis imponit hic nō: fozte rō fuit iudi cialis auctoritas ppē quā ibi ma/gis delinquit.

Potro.

¶ Cōpellunt̄ do mini rpales p cē/surā eccleſiasticā vt in suis curijs admittant abba tissas p. pcurato/res litigare: eccle siastici vero in rē porālib⁹ ꝛ spūa/lib⁹ eoꝝ. pcurato/res admittere de bēt. h. d. vsq̄ ad ¶. ꝛ qm̄. Do.

m ¶ Partibus. anglicoꝝ: et nor manoꝝ: et vole/bāt forte q̄ licet possent p. pcura/toꝛē agere: tū il/los haberē p̄stituere in p̄nia iudicī ꝛ releuare ꝛ caue re. Jo. an. n ¶ Inducāt. merito ilīt potuit papa sup hoc legē dare: ad idē. ē. de fo. cōpe. c. vl. ꝛ de iureiuran. lz ℣. de sen. excō. decernim⁹. o ¶ Tractari. Sz nonne ħ est ius cōe oim mulier q̄ psonaliter nō trahant ad iudicīū. ē. de iudī. mulieres. sic q̄ non trahant inulte: ſz iste nō debēt etiā volētes trahī vt ibi i. ¶. cetez. ꝛ ħ. o ¶ Ordinarij. Ordinariꝝ locoꝝ in subiectis mona sterijs p̄nia in exemptis apo. auctoꝛitate clausurā p/curare debēt: nec est ꝑter ħ in alijs casib⁹ iurisdictio in exemptos sup attributa. h. d. Do. q ¶ Demanda rent. ē. eo. li. de elec. vbi periculū. ¶. preꝛea. ꝛ. ff. de oꝛi. iur. l. ij. ¶. post oꝛiginē. r ¶ Primatiby. istā sunt no/mina diuersa tñ idē ex ossi. rcix. dī. c. j. (Archi. fact hic instar in hīs repertēs q̄ le. ꝛ no. xxj. dis. cleros. post pri.

pcuratoꝛib⁹: qui atoꝛnati in m aliquib⁹ ptibus nuncupant seu alijs hmōi: easdez opoꝛte at euagari. ¶ Si q̄ ħo ℈ pre sumpserint exhoꝛtationi hu/iusmodi rōnabili atq̄ sancte obtēperare nolentes cū sit iu ri cōtrariū: q̄ mulieres p̄ser/tim religiose p seipsas litiga/re cogant ꝛ a via deuiat ho/ n nestatis ꝛ periculū aīaruz in/ducāt: ad hoc p suos ordina/rios ecclīasticos cēsura eccle siastica compellant. ¶ Epīs aūt ꝛ alijs p̄latis supioꝝib⁹ ꝛ inferioꝝib⁹ q̄buscūq̄ iniungi mus: q̄ ꝛ ipī causas seu nego cia que p̄fate moniales habe bunt agere coꝝaz ipsis aut in curijs eoꝝdē siue sint homa/gia fidelitatis sacramenta li/tes vel q̄cq̄d aliud ipsa p pro curatoꝛes earū fieri faciant ꝛ p tractari. ¶ Et qm̄ parū eēt cōdere iura nisi essent qui ea q execution debite demanda/r rent: patriarchis primatibus archiepiscopis et episcopis vniuersis districte in virtute sancte obedientie sub obtesta tione diuini iudicij ꝛ interdi nation maledictionis eterne p̄cipiendo mādam⁹: q̄tenus eoꝝ q̄libet in ciuitate ac dio/cesi ppria in monasterijs mo nialiū sibi ordinario iure sub

Eū. dominū temporalē. Societate habebit secum duas vel plures ex antiquis. Ad/ dam. xvij. q. ij. diffinim⁹ in fi. ꝛ. xxxiij. dist. fraternita/tis. vide q̄ dixi post Ylero. de pſump. cuz in tuētione post prin. Sicut ꝛ ad informatio/nē mozū. xij. q. j. c. j. poterit et secū habere suum sp i/ritualem patrem xvij. q. j. in decl/ma Archi.) mo/nachabus et ca/pellanos suos et incedat honeste. Jo. an.

Questigior id est statim vel continuo. (idem Ad. ħbū. ff. de nego. gest. diuortio p⁹ prin. Jo. an.)

Frandem. sic. ē. de indl. mu lieres. sed ibi pe/na excōlcationis imponit hic nō: fozte rō fuit iudi cialis auctoꝛitas ppē quā ibi ma/gis delinquit.

Cōpellunt̄ do mini rpales p cē/surā eccleſiasticā vt in suis curijs admittant abba tissas p. pcurato/res litigare: eccle siastici vero in rē porālib⁹ ꝛ spūa/lib⁹ eoꝝ. pcurato/res admittere de bēt. h. d. vsq̄ ad ¶. ꝛ qm̄. Do.

Partibus. anglicoꝝ: et nor manoꝝ: et vole/bāt forte q̄ licet possent p. pcura/toꝛē agere: tū il/los haberē p̄stituere in p̄nia iudicī ꝛ releuare ꝛ caue re. Jo. an. n ¶ Inducāt. merito ilīt potuit papa sup hoc legē dare: ad idē. ē. de fo. cōpe. c. vl. ꝛ de iureiuran. lz ℣. de sen. excō. decernim⁹. o ¶ Tractari. Sz nonne ħ est ius cōe oim mulier q̄ psonaliter nō trahant ad iudicīū. ē. de iudī. mulieres. sic q̄ non trahant inulte: ſz iste nō debēt etiā volētes trahī vt ibi i. ¶. cetez. ꝛ ħ. o ¶ Ordinarij. Ordinariꝝ locoꝝ in subiectis mona sterijs p̄nia in exemptis apo. auctoꝛitate clausurā p/curare debēt: nec est ꝑter ħ in alijs casib⁹ iurisdictio in exemptos sup attributa. h. d. Do. q ¶ Demanda rent. ē. eo. li. de elec. vbi periculū. ¶. preꝛea. ꝛ. ff. de oꝛi. iur. l. ij. ¶. post oꝛiginē. r ¶ Primatiby. istā sunt no/mina diuersa tñ idē ex ossi. rcix. dī. c. j. (Archi. fact hic Ad. instar in hīs repertēs q̄ le. ꝛ no. xxj. dis. cleros. post pri.

dicit aūt q̄ de illis patriarchis loq̄t hic: de q̄b⁹.ſ. de p̄/ nit. antiq̄. de patriīb aūt habet. xvij. dist. c. j. lxv. dſt. de ꝓlona. iij. q. vj. ℔ q̄ppe. vj. q. iij. ſi inter. xxij. q. iij. ſicut excellentiā. de ma. ⁊ obe. c. fl. de dita. c. fl. Jo. an.)

a ¶ Sua auctoritate qō eſt j. Jo. an. b ¶ Clauſu/ra. facienda q̄ eſt j. Jo. andree.

c ¶ Seculariſ. a iectis ſua: in his ℞o q̄ ad ro/manā īmediate ſpectāt eccleſi am ſe. apo. auctoritate. abba/tes ℞o ⁊ alij tā exēpti q̄ ñ ex empti ꝓlati eccliarū monaſte riox ⁊ ordinū q̄uncunq̄ in monaſteriis hmōi ſibi ſubie/ b ctis: ⁊ de clauſura ꝓuenīēti: vbi nō ēt ipox monaſteriozuz expēſis ⁊ fidelīū elemoſynis: q̄s ad ℔ ꝓcurēt diligēti⁹ faci enda: ⁊ de ipis monialib⁹ in/cludendis q̄ ꝑmū commode poterūt: putdere ꝓcurent: ſi diuine ac noſtre indignatio/nis voluerint acrimoniā eui/tare: ꝺdictores atq̄ rebelles ꝑ cenſurā eccleſiaſticā appel. poſtpoſita cōpeſcēdo īuocato ad hoc ſi opus fuerit auxilio § brachij ſeculariſ. ¶ Per ℔ aūt in monaſteriis exemptis ordinarij locox q̄ ad alia nul lā ſibi credant iuriſdictionez vel ptātem aliquatenus attri buta.

zeg. r. in concilio generali Lugduñ.

ct meliꝰ eſt paucos bonos q̄s multos malos habere miniſtros. ſ. de era. et quali. c. pe. ad idem. ſ. eo. tit. de reſcrip. c. ij. cum ſuis concordan. Jo. an.

f ¶ Concilium. ſ. eo. ti. c. vlti. g ¶ Importuna. ſ. eo. li. de reſcrip. c. vlti. de conceſ. preben. deteſtanda. de pe. di. j. importuna. in auc. vt dif. lu. in ꝓn. zc.

h ¶ Preſumꝓtuoſa. reus eſt violate legis ha/betur qui contra legem auſus fuerit ſperare q̄ li/citū non eſt. C. de pe. bo. ſub. l. j. in ꝓin. contra legē antem eſt abſq̄ licētia principis nouum ordinem vel collegium in ſtituere: vt in pre di. c. z. ſ. e. c. vlt. C. de col. illi. l. j. ⁊ iij. i ¶ Repe/tita. ſic. C. de epi. et de. repetita. C. de emen. iuſti. co. l. j. in medio.

k ¶ Habituz. hoc intellige in pluribus ſimul in eodez collegio habitantibus et eandem religio/nem profitentī/bus: alias ſingu laris perſona ſe/cras non inuenī/ens et ſeoſuz ha bitans nouū ha/bitum induere ſi/bi poſſet: ad hoc xlij. dist. parciſmo/niam.

l ¶ Affatim: id eſt generaliter. (Alle. Hoſt. xx/iij. dist. ꝓtereꝓ Ad. in fi. et hymnum primo dierum omniū et ſumme de/us clementie. Jo. andree.) ſi dicas afatin: tunc ſignifi/cabis abunde. Affatim dicens facunde ſignificabis. (dicunt derivatores q̄ primum debet ſcribi per vnū. f ⁊ vltima littera. n. ꝑ duplex. f. ⁊ vltima littera. m. ⁊ ad/dunt verſum. Eſt afatos primi capue affaruſq̄ ſecun/di. Jo. andree.)

Diuiſio

Ad.

Regnum.

In prima parte. reperens ius antiquum. (Bar. faciens ſex partes. hoc ſo lum ponit ꝑ pri/ma: et tertiam di uidit i duas. Sz Cleri. pp. et Jo. mo. faciunt quin q̄. diuidunt ſolū tertiam. In pri/ma cōcor. cū glo. Sed Boati. fa/cit ſeptez de ſcōa omniū facit tres ibi: Si ℞o. et ibi ꝓſonis ⁊ duas de tertia: vt. ſ. Jo. an.) ordines mendi/cantes inuentos poſt concilīū nō ꝓfirmatos ꝑ ipm: in/q̄rum ꝓceſſerūe de facto reuocat. In ſcōa pte que incī pit ibi: Confirmatos de approbatis putdit: q̄ profeſſo res illorum poſſint in ipis remanere: nullū ad ꝓfeſſio/nem recipiendo loco noua non emendo: ⁊ vetera non vendendo ſine licentia apo. ſe. irritans contra facturz ⁊ excōmunicans faciētes contrariū. In tertia pte q̄ incī pit ibi: Sane. cōſtitutionē dicit ad ꝓdicatores ⁊ mino/res nō extendi ꝓter euidentē vtilitatem ipox: nec ad carmelitas vel heremitas: q̄ concilīū ꝓceſſerunt. In q̄r ta parte que incipit ibi: Ad hec. concedit ꝓſonis ſingula ribus ordinū ad quos cōſtitutio extenditur vt poſſint tranſire ad ordines approbatos: ſed non conuentus ad couentum ſine licentia pape. Jo. e ¶ Nimiam. pe/ne nil immenſum bonum. in auc. vt determinat⁹ ſit nu. cle. in ꝓn. col. j. nec in multitudine ſacrificioz ꝓpiatur ꝺeus. xxiij. q. v. ſcripturam. de conſe. di. v. uō mediocr ſt.

um. h. d. vſq̄ ad. ℣. confirma tos. Do. ca. I

e Religionū diuerſi/tatē nimiā ne ꝓfu ſionem induceret f generale concilīū cōſulta ꝓhibitione vetauit.

g Sz q̄ nō ſolū importuna petētiū inhiatio illaruz poſt/modū multiplicationē extoz/ h ſit: verū etiā aliquoꝝ ꝓſum/ptuoſa temeritas diuerſorum ordinū ꝓcipue mendicantiuz quoꝝ nondū approbatiōis meruere principium: effrena/tam quaſi multitudinē adin/ i uenit: repetita conſtitutione diſtrictius inhibentes: ne ali quis de cetero nouū ordinem aut religionē adinueniat vel k habitū noue religionis aſſu/l mat. ¶ Cūctos affatim reli/m giones ⁊ ordines mēdicātes poſt dictū cōcilīū adinuētos q̄ nullā ꝓfirmationē ſe. apo. meruerūt ꝓpetue ꝓhibitioni n ſubiicim⁹: ⁊ q̄tenꝰ ꝓceſſerant o reuocam⁹ ¶ Cōfirmatos aūt ꝓ ſedē eandē. poſt idē tñ cōcī lij inſtitutos q̄b⁹ ad cōgruā ſuſtentationem redditus aut p poſſeſſiones habere ꝓfeſſio ſine regula quelibet interdi/ct meliꝰ eſt paucos bonos q̄s multos malos habere miniſtros. ſ. de era. et quali. c. pe. ad idem. ſ. eo. tit. de reſcrip. c. ij. cum ſuis concordan. Jo. an.

f ¶ Concilium. ſ. eo. ti. c. vlti. g ¶ Importuna. ſ. eo. li. de reſcrip. c. vlti. de conceſ. preben. deteſtanda. de pe. di. j. importuna. in auc. vt dif. lu. in ꝓn. zc.

h ¶ Preſumꝓtuoſa. reus eſt violate legis ha/betur qui contra legem auſus fuerit ſperare q̄ li/citū non eſt. C. de pe. bo. ſub. l. j. in ꝓin. contra legē antem eſt abſq̄ licētia principis nouum ordinem vel collegium in ſtituere: vt in pre di. c. z. ſ. e. c. vlt. C. de col. illi. l. j. ⁊ iij. i ¶ Repe/tita. ſic. C. de epi. et de. repetita. C. de emen. iuſti. co. l. j. in medio.

k ¶ Habituz. hoc intellige in pluribus ſimul in eodez collegio habitantibus et eandem religio/nem profitentī/bus: alias ſingu laris perſona ſe/cras non inuenī/ens et ſeoſuz ha bitans nouū ha/bitum induere ſi/bi poſſet: ad hoc xlij. dist. parciſmo/niam.

l ¶ Affatim: id eſt generaliter. (Alle. Hoſt. xx/iij. dist. ꝓtereꝓ Ad. in fi. et hymnum primo dierum omniū et ſumme de/us clementie. Jo. andree.) ſi dicas afatin: tunc ſignifi/cabis abunde. Affatim dicens facunde ſignificabis. (dicunt derivatores q̄ primum debet ſcribi per vnū. f ⁊ vltima littera. n. ꝑ duplex. f. ⁊ vltima littera. m. ⁊ ad/dunt verſum. Eſt afatos primi capue affaruſq̄ ſecun/di. Jo. andree.)

m ¶ Mendicantes. reꝓbatur mē dicitas. xciij. dist. diaconi. vlti. licet paupertas non ſit de genere malorum. xv. q. j. illa in fine.

Verſus Mendici/tas repro/batur

n ¶ Proceſſerant. de facto. o ¶ Confirmatos. Religioſi mendicantes per papam poſt concilium ap probari et inſtitui non poſſunt aliquem ad profeſſio/nem recipere domum vel locum de nouo acquirere: nec acquiſita ſine licentia alienare nec extraneis predicare: confeſſiones eorum audire vel ad ſepulturam admitte re: et contrafacerum non rener: et contrafaciens excom/municatus eſt. hoc dicit vſq̄ ad. ℣. ſane. Domi.

p ¶ Profeſſio: id eſt religio vel regula quam profitet/

tur: vnde quod sequitur veniet exponstriue: et hec sūt re/
perire in minoribus ⁊ pdicatoribus. s. de excel. pla. nī/
mis. ij. a ¶ Publicum. l. publice faciendum. ad idem
C. ō mē. vall. l. vna. li. xj. habēt igit clemosynas querere
vnde viuant: quia certos reddit vel possessiones nō ha/
bent vnde sequi/
tur incerta mēdi/
citas.

b ¶ Subde/
re. alias subsiste/
re. c ¶ Si ve/
lint. quasi ad reli
gionem aliā tran
sire poterūt: vt
in fi. c. dicit ad se
culum non pote/
runt redire sm
Hull. ad hoc. s.
ti. ij. nō solū. et. c.
cōstitutionem.

d ¶ Admittāt.
et sic desinēt in se
ipīs in autē. vt ō
ter. sic nu. cle. ·§·
fancim⁹. igit col.
j. (alle. etiā Hull.
in auē. coll. iij. de
mensur. ord. cle.
·§·fancim⁹. q dī/
cit q ne ecclesia
videat laqueum
intecisse exq fue
rant confirmati:
oēs in vnū ordi//
nē cōstari debu ssent vt sic nō ex/
terminaret qō fecerat. subdit q hic alias factū fuit: pu/
to q loquebaē de ordine heremitarū sancti Augustini:
q ex pluribꝫ ordibꝫ factus fuit. Jo.) e ¶ Domū. vete
rē eccl'am bñ poterūt reficere. s. de lude. c. ludei. 7. c. cō/
suluit. ⁊ si legeē eis domus vt vendāt bene poterūt recī/
pere: ex elemosynis eīs venire debent: qz ex quo non de/
bet apud eos remanere nō ō ad eos venisse: qnō dicit
versum tt. ff. de in rem. ver. si p pr̄e. (·§·ꝟsum. ad idē. s
de ver. signi. nam ⁊ ego. Jo. an.) ⁊ sm Hull. (vl. q no.
generaliter de mendicantibus in Specu. e. ti·§·j. ver. iij
7. iiij. ⁊ q scripsī post Jnno. ⁊ Host. de pba. in psentia.
super. ver. minor annis. ⁊ de hoc Cy. C. de epi. et cle. deo
nobis. in vl. q. de fratrib⁹ mino: dic vt in ꝑsti. Nico/
lai exūt·§·ad hoc. qz de ver. sig. li. vj. ⁊ in Cle. eximi. e. ti.
·§·cupientes. Jo. an.) ⁊ Bar. f ¶ Loca. prophana de
alijs non erat dubium. s. de re. permu. mancipia. Jnstit.
de re. di·§·sacra. g ¶ Ordinarios. nec ordinarij ꝺ po/
terunt sine speciali pape mandato vel licentia per id qō
s. dixi dispositioni se. apo. h ¶ Receptio. quo ad recī
pientē: ſz forte sic quo ad receptū vt aliā laꝑtē ingredi
debeat. ad hoc. s. ti. ij. nō solū. arg. ꝑtra de re. ec. nō alle.
hoc consultissimo·§·contractus. Vel dic q si hunc tan
tum ordinem intendebat pfiteri non est obligat⁹. alias
sic: ⁊ crederē eī: qz nō est ꝟsimile q sit immemor salutis
sue. j. q. vij. sancim⁹ sm Hull. (⁊ remittit ad Spe. ō sta.
mo. ·ꝟ. ꝓx. et ·ꝟ. xl. Archi. alle. q deus cor interrogat. xliij
q. v. si quid. ⁊ de decre. cū volūtate. j. de senten. ex. Jo.)
i ¶ Ceterꝝ. satis videē q rm de mobilib⁹ deberet in/
telligi: qz talia debēt esse subtecta qualia pdicata pmit/
tunt: de fl. instru. inter dilectos ad fi. et tales partes in
substitutione fieri intelligunt. quales in institutione pre
cesserunt. instl. de vul. ⁊ pu. sub·§·⁊ si ex dispar⁹. ⁊ p
missio eis manere in ordine ⁊ ea sine qbus ibi esse non
possunt. (remittit Hull. ad Spe. ō sta. mo. ·ꝟ. xliij. Jo.) Ad.
cū aūr interdicaē eis officiū pdicādi: ⁊ reliqua vt sequī/
tur: de quo viuēt: nisi interdū ornamenta et libros ⁊ si/
milia vendant.
In cōtrarium vi/
deē. (hoc place. Ad.
Archi. qui etiam
alle. l. di. vt cōsti/
tuerentur: et q ibi
no. ⁊ de pe. dist.
iij. adhuc instār.
·ꝟ. quo omni. xv.
q. iiij. c. j.) quia
verbū cererorum
oīa cōphēdit. ff.
de ver. sig. l. cere/
roꝝ. et per ·ꝟ. buz
cetera in omnib⁹
sit institutio he/
redis. s. de testa.
raynutius. Item
verbū loca compī
hendit immobi/
lia. ff. de ver. sig.
locus. ad qd seq⁹
reē ceterorum si
immobilia etiā so/
la compheēderer.
et pterea quere si/
bi pulcre ordi/
nem exēudo sm
Hull. necessaria
fuisset declaratio
Jo. an. (q not.
xxvj. di. deinde in j. glo. 7. ff. de pcu. nō solū·§·queriē.
Jo. an.) k ¶ Sepulturam. pdicare in aliena paro/
chia nō lz: nisi licētia habita a rectore. de here. cum ex
iniuncto: absoluere alienū parochianū nō lz sine ꝓpīi
sacerdotis licentia. s. de pe. ⁊ remiss. oīs. nec ipm ad se/
pulturā admittere nisi elegerit: ⁊ tūc parochiali relī/
quē canonica. s. de sepul. c. j. inter se aūt ista oīa pote
rūt exercere. (cū lra b dicat q ad extraneos. Jo.) Si ꝑ Ad
istl habebant ꝓuilegiuz: vt quocūlibet possent ad sepul
pulturam admittere illud cessat tē. (quod ꝑbat litterā
omnino. Jo. andreę.) l ¶ Revocatio ordinum
mendicantiū. pdicatorum. minorum. heremitanorum. ⁊ car
melitarum non comprehendit. h. d. vsq ad·§·ad hec.
m ¶ Ordines. p hos duos ordines fides illuminata
est: ⁊ ō ecclīa. (in qua pficiunt ꝺbo opere et exemplo
sm Bar. fa. s. de vo. c. fi. Jo. an.) exaltata. de excel. pre
la. nimis. n ¶ Precessit. vñ tangī non deberet eum
concilīū: ne nimia futura respiciat ibi: Ne quis de cete
ro. o ¶ Solido. alias solito: ⁊ hoc detrahit bonifa/
cius de ꝓcilio Greg. sic enī dicebat lra i suo statu volu
mus ꝑmanere donec de ipīs fuerit ordinatū. intēdim⁹
siquidē rā de illis q̄ de relīcs etiā nō medicātib⁹ ordi
nibus ꝓut animarū saluti ⁊ coꝝ statui expedire vide/
bimus ꝓuidere: hoc est decisum: ⁊ dicebat q Grego.
nolebat aliqē mendicantiū dimittere: nisi pdicatores
⁊ minores: de non mendicantibus tres. cistercienī. et or
dinis nigroꝝ: ⁊ de templarijs ⁊ hospitalarijs vnū ordi
nem facere. p ¶ Adhec. Existens de ordinibus reuo/
catis non collegialiter sed singulariter ad altos ordi/ Ad.
nes trālire pōt. h. d. Do. ¶ Ad hec. l. ꝑter hec. (xxij
dist. ad hec. alibi exponīt: id est q hec. xliij. q. j. ·§· ad

hec alibi. l. circa hec. xvj. q. iij. §. pōt ad fi. v. ad hec Archi.) a Totalit. Nō nō idē in toto (Nō ertā Buil. licere singulariē q nō licet vniuersaliē. alle. ad idē. ff. ō re. dub. cū senat⁹. C. de iude. l. j. Jo. an.) q ad totū. qō in pte. q ad prē. ror⁹ Ordo sacroꝝ vel cōuētus ipsi⁹ ordinis ad aliū ordinē vel ꝓuentū se trāsferre non poterit.

Addi. Diuisio

Addi.

Ad.

Addi.

Addi. Diuisio

Addi. Diuisio

Addi. Diuisio

regulā ff. de reg. iu. is q̄ in ius. ff. e. ti. q̄ in ius. ē hoc ideo: q̄ erō res facta ē ecclīastica: ecclīastico debet iure censeri. Et idem dicebaī olim p decreta. de preben. di/lectus vltimo. ī ea q̄ ibi no. sic est erīā videre in quen tionibus: vbi ex psona successoris forus mutaī: vt in p dicta regla dixi. ī vñ facit hec de cre. ad q̄stionē ō excōicato qui do nādo cessit alteri actiōes sibi com petentes: an ille cui facta ē cessio possit illo excom municato manē re illas itētare. ī rermiault Bar. dix. in questiōe veneriali. q̄dam cū esset p̄m Lan. q̄ sic: q̄ illud vi tiū excōicatiōis psone adherens ad successorē nō transit p. l. ff. de diuer. ī tēpo. pre scrip. l. an vtili. C. de acqui. pos. l. vltia. et idem Butl. in spe. de pba. ī vlti. circa p̄n. ad ħ optime facit. ī. qui ma.

a debet ecclesiastic⁹ reputari.

De censibus: ereationibus: et pcurationibus. I nn. iiij

Archiepūs volens pūncias visitare pūus debet visitare eccl̄ia. in ciuitate ī dioc. pue clericos ī laicos. h. c. vsq; ad ħ deinde Do. ca. I

ROmana eccl̄ia: et j. statuim⁹: vt q̄libet archiepūs suā b volens visitare p c uincias pus eccl̄ie sue cap̄lm ac ciuitatē ī dioc̄esim ꝓuincias d plene visitare ꝓcuret: nec sit e solū erga maiores ī etiā minorum eccl̄iarū: nec circa clericorū tm̄ ī etiā populoꝝ visitationē intent⁹. Et si cōmode f vel absq; difficultate accedere ad vnā quāq; non poterit: ħ de plurib⁹ locis ad vnū congruū clericos ī laicos studeat ꝓuocare: ne ī illis visitatio k postponaī. ¶ Deinde liceat l ei p totā pūnciā vl ei⁹ ptēvisitatiōis officiū exercere: ciuitates ī dioceses suffragane/os suos ī eorum subditos cathedraliū ī aliarū eccl̄iarū capitula ī mōasteria ecclesias ī m alia religiosa ī pia loca cleros ī n populos libere visitando: ac procurationes a locis tm̄ o recipe visitat⁹. ¶ Ex quo tm̄ aliquā de ipis dioc̄esib⁹ visip tare ceperit: nunq; postea siq; ue totū siue partē ei⁹ visitare rit: reuertatur causa visitationis ad illam ꝓmuſq; omnes

nodum conuocare ī plene inquirere: videtur q̄ sic. j. de accu. sic olim. xviij. dist. q̄m. sz dic cōtra. q̄m in tam b: cum rpe nō posset sin gulorum inq̄sitio fieri: tū q̄ ibi nō q̄eniūt oēs clerici ī laici q̄ sunt visitādi: vt j. pa tet: tū q̄ subjcīē da ē rei oculis et psone pūria multū opaī. ff. fi. re. si iterruptiōe. ī. de offi. dele. c. vlti. (de his in arbore ꝑsang. post p̄n. Jo. an.) Addi.

e ¶ Minorum. Ad ħ de appellationib⁹ cum suis ꝓcu. de pbē. mationibus.

f ¶ Difficultate. Forte ppē niues vl glacies vel aliud cōsimile. de ec. edi. ad audiēriā. ff. si q̄s cau. l. ij. ¶. si q̄s iudicio. g ¶ Accedere. patz q̄ q̄ ire teneī. nec sufficit ad suā eccl̄iam ꝓuocare. h ¶ Cōgruū. i. honestū ī cō munē (ī sufficeret em ad oēs recipiēdos Jo. an.) put erit possibile. ī. de fl. instru. accepīm⁹ j. de ꝓul. cū psone. Addit

i ¶ Laicos. Nūq̄d popul⁹ ꝓcurabit: nō: vt no. Jo. ꝑ. placuit. ī sic est ꝓsuetudo. k ¶ Deinde. Visitata sua dio. archiepūs ī ꝑte vl in totū visitat oīa loca ecclīastica clerū ī populū pūncie ꝓcurationē a visitar⁹ recipiendo. h. d. vsq; ad. ¶. ex q̄ Do. l ¶ Prouinciā. Hoc itel/lexit Ber. (Host. ħ j. q̄ videī placuisse Inno. Jo. an) Addit. vez si suffraganei erāt negligētes. al's secus: sz dic contra: vt. j. e. c. vl. m ¶ Pia loca. Hospitalia: xenodochia ī hmōi. (Hraugias ħo licet sint ibi ꝓuata oratoria nō includit. ī. e. c. fi. Jo. an.) Addit. n ¶ Et populos. Nō simul sz ꝑaratim: cū talium vita sit ꝑparata. xij. q. j. duo. nec ꝓmissuis actib⁹ officia sunt turbāda. C. ō test. consulta. ī melius ꝓcedit inq̄sitio q̄n fit sigillatim. de accusa. inq̄sitionis. ¶. rertīe. et hoc verū si qualitas negocij ħ exposcit: al's ī genere fiat inq̄sitio. j. e. ¶. sane.

o ¶ Libere. I. contradictione: ꝓscriptione: vel appellatione non ob. de ꝓscrip. cum ex officij. ī. c. acceden/tes. j. eo. c. vlti (ī. ī. de offi. ordi. licet Jo. an.) Addi.

p ¶ Visitaris. Loca intelligo visitata: siue sint illa q̄ personaliter visitat. siue illa que ad visitationē connocat. ī. ꝓxi. rñ. in fi. q ¶ Quo. Archiepiscopus post inceptam visitationē in vna dioc̄esi transiens ad alias ad primam redire non potest: nisi de nouo reiteret in tota prouincia. h. d. vsq; ad. ¶. postq̄ Do.

r ¶ Ceperit. Caueat q̄ cōpellat: al's in illa visitatione non poterit reuerti vt sequitur (per quod no. Host. ħ. cepta complenda. C. de eme. iust. co. l. cordi. ad syllei. l. vlti. in fi. fa. ī. de rescrip. litteris Jo. an.) Addicio

Diuisio

Additio

Additio

a Suo denuo. Vt sic ꝑm modū supius dictū visitationem scām iciat. cū ꝓ exītū renūciauerit (fa. de re. iudi. q. ad ꝓsultationem) visitationi illi⁹ anni: nūl in casu q̄ sequit̄. si autem maior ps ep̄or pincie ꝓsentiret ipm reuerti: t dioce. eps cōtradiceret adhuc reuertet archieps: vt seq̄tur. (Ixv. distī. c. j. t. ij. Hostien. t Archidia.)

Additio

c Malicioſe. qui allegat fraudem probare debet illā. ff. de proba. quotiēs. §. q̄ dolo. sz eo q̄ idigentia est notoria: fraus presumitur. ad hoc. s. de renun. c. ij.

d Postq̄. Expedita visitatione non reiterat illā archieps sine consensu suffraganeorum et diffinitiōe i scriptis ꝓius facta debet tamen recipere ab illis q̄ in persona nō fuerant visitati. h. dicit vsq̄ ad §. sane.

e Cōsilio. In ꝓsilio q̄ō annuatim facere debet de accu. sit olim. nec dic hoc de affinitione sup hoc habita coram eis que in scriptis redigēdo. C. q̄ testa. fa. pos. hac cōsultissima §. hac cū hūana. Vigesimusquint⁹ in legato pape. de offi. dele. cū i iure. C. de mā. ꝓh. l. vna. Vicesimussext⁹ in bello criminali vl' ciuili. s. ō libel. ob. c. j. ij. q. j. legū. Vigesim⁹ septim⁹ i casu. s. ō tē. or. c. j. t. ij. q. j. legū. Vigesimusoctau⁹ i diffinitiuis. s. c. li. de re iudi. c. vl. (Vide Hostien. Jo. mo. t Archi. c. etiā dicunt nō reqrī q̄ hoc fiat causa cognita Jo. an.)

Additio

sensu. s. ꝓ. rū. q̄ siue ꝓcordēt siue discordēt h diffinire ad ipm ꝓtinet: vt sequit̄. ad hoc de arbitris. cum olim.

f Ipsius. s. archiepi. g Diffinitiōe. Dicit Inno. q̄ hoc modo fiet diffinitio. diffinim⁹ ꝓ nos pcedendum ad visitationē pincie nr̄e t dixit q̄ a tali diffinitione cum sit sup executione officij sui nō poterit appellari. de offi. ordi. irrefragabili. (Vide Hostī. t Archi. q̄ etiā dicunt nō reqrī q̄ hoc fiat causa cognita Jo. an.)

Casus in quib⁹ requiritur scriptura

h In scriptis. Nota casum (hic glo. ponit. xxvij. casus quibus scriptura requiritur: quoꝝ. xxiij. posuit hic Hostien. t Jo. mo. post cum. omisit ent. xv. xvj. xxij. xxvij t. xxvij. Jo. mo. addidit duos: vt dicam i fi. glo. Buil. aūt in spe. de instru. edi. §. restat. hos casus ꝓsequitur. sed aliter q̄s hic) in quo scriptura requiritur, alius cum queritur de antiquissimo facto q̄ō testibus ꝓbari non potest. ff. de ꝓba. census. de ꝓscrip. ad audientiā. de ꝓba. cum causam. Tertius in ꝓuileg. s. de ꝓsuille. ꝓcro. Quartus in diuisoriis. Ixx. di. extraneo. Quintus in re deunte ab hereti. j. q. vij. saluberrimum. Sextus in pīcē. xxvij. q. j. oēs femine. Septim⁹ i electiōe. de elect. q̄ ꝓpter. Octauus in emphiteosi. C. de iur. emphi. l. j. Non⁹ in allenatiōe rei ecclīastice. xij. q. ij. sine. x. q. ij. Decimus de his que fi. a ꝓcla. c. j. Decimus q̄n appellat ab interlocutoria. s. c. li. de ap. ordi. Undecimus quando quis variat circa ꝓcuratorem ꝓstituū. s. de ꝓcu. ca. j. Duodecimus q̄n sic agit̄ vt nō valeat ꝑtus: nisi i scriptis redact⁹ sit. s. de pac. c. ij. C. de fi. instru. Jecus ff. de regu. iur. Jctus. Decimustertius in snia excōicatiōis. Decimusquart⁹ in reqsitione trāscripti snie excōicatonis ff. eo. li. de sen. excō. cū medicinal. Decimusquint⁹ in casu. s. c. li. ō elec. vt circa. Decimussext⁹ in casu. s. ō of fi. ordi. sl canonici. eo. li. Decimusseptimus in casu. s. c. li. de elec. fundamēta. Decimusoctau⁹ in donatiōe q̄ excedit ḋn gēros aureos. C de dona. si quis argentum. Decimusnon⁹ ꝑm q̄s dam in fideiuſsore. C. ō fideiuſs. l. pe. Vigesimus in minore iurāte se maiorem. C. si minor se maiorē dixerit. l. ij. Vigesimusprim⁹: si pactū fiat cū aduocato de re immobili sibi dāda C. de suf. l. vna. ij rū. Vigesimusse cund⁹ in solutiōe debiti in instro publico cōtenti. C. de testi. l. testium. aut. rogati. Vigesimustert⁹ i: si q̄s cauit ō debito in schtis ex cā a ūcedenti. t vult ꝓbare. C. de nō num. pecu. generaliter. Vigesimusquartus in testamēto

i Ipsius. s. archiepi. g Diffinitiōe. Dicit Inno. q̄ hoc modo fiet diffinitio. diffinim⁹ ꝓ nos pcedendum ad visitationē pincie nr̄e t dixit q̄ a tali diffinitione cum sit sup executione officij sui nō poterit appellari. de offi. ordi. irrefragabili. (Vide Hostī. t Archi. q̄ etiā dicunt nō reqrī q̄ hoc fiat causa cognita Jo. an.)

relique ipsius pincie dioceses i toto vel i parte q̄s secure visitare poterit: t suo denuo fuerint visitate. Quod si forte eadē diocesis vel alīq̄ ibi ecclia plus alīs indigerit visitari: tunc aliaꝝ visitatiōe intermissa redeat ad eandem: si a loci diocesano requisitus extiterit: vel de omniū aut maioris partis episcoporum eiusdem pincie processerit cōcilio t assensu: ad q̄ō ijdem se ꝓnos exhibeāt ne aliaꝝ ꝓfectus aliquaten⁹ negligat. Si ꝙo malicioſe in his difficultatē adhibuerit: archiepus licentiā sup hoc a sede apostolica postulet cōsequi. Postq̄ aūt semel oēs pincie sue diocesis visitauerit: licitū sit ei postea: prius tñ suffraganeorum suoꝝ requisito cōsilio: t ipsius diffinitione sup hoc habita cogi volumus: vt possint alīs esse nota visitationē p eandē reiterare pincīā iuxta modum superius annotatū: etiam si non interueniat in hoc suffraganeoꝝ ipsoꝝ assensus illam semp ꝓuidentiā adhibēdo vt in posterioꝝ⁹ visitationibus illas ecclesias eosq̄ clericos t populos pus visitet: q̄ nō fuerāt ab eo in ꝓximo visitati: nisi magī sit alīs visitationis officium oportunum. Sane hmōi impēsurus officium: ꝓposito verbo dei querat de vita t cōuersatione ministrantiū in ecclīs t locis alīs diuino cultui deputatis: ac ceteris q̄ ad officium ipsum spectant absq̄ coactione t exactione qualibet iuramenti ad ipsoꝝ emendationem per salubria monita nunc leuia nunc aspera iuxta datā sibi a deo prudētiaꝝ diligēter intēdēs. Q̄ō si de

b Reqsit⁹. Ergo nō aliter (fa. de re. iudi. q. ad ꝓsultationem) visitationi illi⁹ anni: nūl in casu q̄ sequit̄. si autem maior ps ep̄or pincie ꝓsentiret ipm reuerti: t dioce. eps cōtradiceret adhuc reuertet archieps: vt seq̄tur. (Ixv. distī. c. j. t. ij. Hostien. t Archidia.)

Additio

b Reqsit⁹. Ergo nō aliter (fa. de re. iudi. q. ad ꝓsultationem) visitationi illi⁹ anni: nūl in casu q̄ sequit̄. si autem maior ps ep̄or pincie ꝓsentiret ipm reuerti: t dioce. eps cōtradiceret adhuc reuertet archieps: vt seq̄tur. (Ixv. distī. c. j. t. ij. Hostien. t Archidia.)

Additio

c Malicioſe. qui allegat fraudem probare debet illā. ff. de proba. quotiēs. §. q̄ dolo. sz eo q̄ idigentia est notoria: fraus presumitur. ad hoc. s. de renun. c. ij.

d Postq̄. Expedita visitatione non reiterat illā archieps sine consensu suffraganeorum et diffinitiōe i scriptis ꝓius facta debet tamen recipere ab illis q̄ in persona nō fuerant visitati. h. dicit vsq̄ ad §. sane.

e Cōsilio. In ꝓsilio q̄ō annuatim facere debet de accu. sit olim. nec dic hoc de affinitione sup hoc habita coram eis que in scriptis redigēdo. C. q̄ testa. fa. pos. hac cōsultissima §. hac cū hūana. Vigesimusquint⁹ in legato pape. de offi. dele. cū i iure. C. de mā. ꝓh. l. vna. Vicesimussext⁹ in bello criminali vl' ciuili. s. ō libel. ob. c. j. ij. q. j. legū. Vigesim⁹ septim⁹ i casu. s. ō tē. or. c. j. t. ij. q. j. legū. Vigesimusoctau⁹ i diffinitiuis. s. c. li. de re iudi. c. vl. (Vide Hostien. Jo. mo. t Archi. c. etiā dicunt nō reqrī q̄ hoc fiat causa cognita Jo. an.)

f Ipsius. s. archiepi. g Diffinitiōe. Dicit Inno. q̄ hoc modo fiet diffinitio. diffinim⁹ ꝓ nos pcedendum ad visitationē pincie nr̄e t dixit q̄ a tali diffinitione cum sit sup executione officij sui nō poterit appellari. de offi. ordi. irrefragabili. (Vide Hostī. t Archi. q̄ etiā dicunt nō reqrī q̄ hoc fiat causa cognita Jo. an.)

Casus in quib⁹ requiritur scriptura

h In scriptis. Nota casum (hic glo. ponit. xxvij. casus quibus scriptura requiritur: quoꝝ. xxiij. posuit hic Hostien. t Jo. mo. post cum. omisit ent. xv. xvj. xxij. xxvij t. xxvij. Jo. mo. addidit duos: vt dicam i fi. glo. Buil. aūt in spe. de instru. edi. §. restat. hos casus ꝓsequitur. sed aliter q̄s hic) in quo scriptura requiritur, alius cum queritur de antiquissimo facto q̄ō testibus ꝓbari non potest. ff. de ꝓba. census. de ꝓscrip. ad audientiā. de ꝓba. cum causam. Tertius in ꝓuileg. s. de ꝓsuille. ꝓcro. Quartus in diuisoriis. Ixx. di. extraneo. Quintus in re deunte ab hereti. j. q. vij. saluberrimum. Sextus in pīcē. xxvij. q. j. oēs femine. Septim⁹ i electiōe. de elect. q̄ ꝓpter. Octauus in emphiteosi. C. de iur. emphi. l. j. Non⁹ in allenatiōe rei ecclīastice. xij. q. ij. sine. x. q. ij. Decimus de his que fi. a ꝓcla. c. j. Decimus q̄n appellat ab interlocutoria. s. c. li. de ap. ordi. Undecimus quando quis variat circa ꝓcuratorem ꝓstituū. s. de ꝓcu. ca. j. Duodecimus q̄n sic agit̄ vt nō valeat ꝑtus: nisi i scriptis redact⁹ sit. s. de pac. c. ij. C. de fi. instru. Jecus ff. de regu. iur. Jctus. Decimustertius in snia excōicatiōis. Decimusquart⁹ in reqsitione trāscripti snie excōicatonis ff. eo. li. de sen. excō. cū medicinal. Decimusquint⁹ in casu. s. c. li. ō elec. vt circa. Decimussext⁹ in casu. s. ō of fi. ordi. sl canonici. eo. li. Decimusseptimus in casu. s. c. li. de elec. fundamēta. Decimusoctau⁹ in donatiōe q̄ excedit ḋn gēros aureos. C de dona. si quis argentum. Decimusnon⁹ ꝑm q̄s dam in fideiuſsore. C. ō fideiuſs. l. pe. Vigesimus in minore iurāte se maiorem. C. si minor se maiorē dixerit. l. ij. Vigesimusprim⁹: si pactū fiat cū aduocato de re immobili sibi dāda C. de suf. l. vna. ij rū. Vigesimusse cund⁹ in solutiōe debiti in instro publico cōtenti. C. de testi. l. testium. aut. rogati. Vigesimustert⁹ i: si q̄s cauit ō debito in schtis ex cā a ūcedenti. t vult ꝓbare. C. de nō num. pecu. generaliter. Vigesimusquartus in testamēto

in scriptis redigēdo. C. q̄ testa. fa. pos. hac cōsultissima §. hac cū hūana. Vigesimusquint⁹ in legato pape. de offi. dele. cū i iure. C. de mā. ꝓh. l. vna. Vicesimussext⁹ in bello criminali vl' ciuili. s. ō libel. ob. c. j. ij. q. j. legū. Vigesim⁹ septim⁹ i casu. s. ō tē. or. c. j. t. ij. q. j. legū. Vigesimusoctau⁹ i diffinitiuis. s. c. li. de re iudi. c. vl. (Vide Additio

Additio

gesimusnon⁹ in elemosyna. q̄storiū. de pe. t re. cum ex eo. Tricesim⁹: in casu exua. Bont. pinde i fi. Tricesim⁹ ꝓmus in alia exua. eiusdē q̄ incipit: Inlūcte. t hos duos addit Jo. mo. Tricesimussecūd⁹: i casu Cle. de elec. cām. Tricesimustert⁹: in Cle. de iudi. dudū. Tricesim⁹ quart⁹: in ꝓstitutiōe Jo. execrabil' Jo. an.) Et licet in supradictis requirit scriptura: nō tñ de necessitate i oībus. al's autem regulariter instrumentis t testibus ꝓbari potest. s. de fide instru. cū Johānes. sit tñ ꝓbatio leui⁹ facilius t secur⁹ p scripturā. ff. de pig. l. ꝓtra/hitur. l Affirmat. Presumūtur enim magis indigere: t ideo sunt primitus visitandi. s. eo. §. q̄ si forte.

k Archieps visitans debet ꝓponere ꝛbū dei inārerr de vita ministroꝝ t de prīncīb⁹ ad diuinū offi clū absq̄ iuramēto: infamatos ordinarīe denūciet et notoria crimia puniat. h. d. vsq̄ ad §. ꝓcuratiōes Do.

l Coactiōe. A ꝓncipio ñ exigeꝫ iuramētū p q̄ō occultū ꝓdere ꝓstrigat. ex q̄ tñ sine iuramēto referunt alīq̄ corrigēda: poterit inq̄sitor sup his exigere iuramētū. (Vide Host. Jo. mo. t Arch. t videt i Spe. ō inq̄si. §. ij. ℟. licet q̄ūt. t ℟. vt q̄ūt vsq̄ ad fi. §. Jo. an.) Ad.

a ¶ Aliquiv. De quibꝫ interrogati. de plano nll dicũt ꝛ cũ de nunciabunt epis vt inqrant ſm formã decre. de accu. q̃liter. ij.
b ¶ Negligentia. xviij. di. quenit.
c ¶ Debitã. ſ. ſtatutã in iure: niſi ex cã fieret cõmutatio: alꝰ arbitrarie infligat. ſ. de offi. dele. de cauſis.
d ¶ Procuratiõnes. Viſitator ñ in pecunia ſed vt ecualibus recipiat procurationes moderatam: nec familia ſua aliqd recipe põt etiam pretextu, officiũ. nec ipſe nec ſui aliquod munꝰ etiã oblatũ recipient. d. vſq; ad .§. hanc autem. Do.
e ¶ Cãonibus. x. q. iij. relatũ. ſ. e. cũ apls. ꝛ. c. ſo/pite. ꝛ. c. cũ nup.
f ¶ Officij. Scripturis ſigillatorꝝ et ſimiliũ officio/rũ. (alle. Hoſtiẽ. de ſim. c. j. ꝛ. j. q. ij. ſicut epm. in auẽ. vt iudi. ſine quo. §. hec oĩa. et §. ſi igit. coll. ij. Jo.)
g ¶ Libe retur. Addiẽ pe/na. j. c. proxi.
h Hanc aũt. Forma viſitatiõnis premiſſa ſeruari debet i ipſis et aliis prelatis inferioribꝰ regularium ꝓſuetudinibus exceptis. ℔ dicit Do.
i ¶ Aliiſq;. ſ. archidiacõis ꝛ plebanis. ſ. eo. cum apoſtolus.
k ¶ Saluſ. Ad hoc. ſ. de ſta. mona. in ſingulis.

Diuiſio Exigit. ¶ Sunt tres pref. Prima ponit exordiũ. Secda ibi: Conſtitutionẽ. finẽ decreta. ſ. prime repetit addẽs mẽſem. Tertia ibi: Alioquin. penã apponit diſtinguendo ſtatus delinquẽtiũ. Jo. an.
l ¶ Exigit. ℔ dicit exigit: qz magna rõ ſuader ob maleficia penas ſolui. ff. de fideiuſ. ſi a reo. §. id qõ. et fuerũt ſumpta hec verba ex auẽ. de depo. §. ſed ne per hãc. eol. vj.

Audacia m ¶ Audacia. In mala pte ponit: ſic. iij. di. facere. C. pontitur in de ſepul. vlo. pergit audacia. qñq; ponit in bona: vt. v/ mala parte iij. q. j. audacter. C. de iudi. rẽ nõ nouã in fi. (ꝛ. xxxij. q. ꝛ qũ in bo/v. ſi paul. §. caue. dicit Jo. mo. q audacia ppꝛie eſt vi
ta cium cuius virtꝰ ꝓrariũ virtũ eſt puſillanimitas quoꝝ mediũ eſt fortitudo. Jo. an.)
n ¶ Imponam. vt q̃s del timoꝛ tẽ. de vi. ꝛ ho. cle. vt clericoꝝ. lxxvij. di. plurimos in fine. Et dicit papa cohibeanẽ deinceps manꝰ temerarie formidine vltionis quos del vel noſtra reuerentia non coercet. ſ. de pe. felicis. §. in premiſſis.

o ¶ Cõſtitutionẽ. ſ. c. pxi. §. j. ꝛ. §. pcuratiões: vbi tria ſtatuta erãt q̃ hic confirmãt apposita pena. primũ q p curatio recipiat ſolũ a loc viſitatis. ſcõm q ſolũ in vicualiꝫ. tertiũ q viſitãtes vel familiares munera non recipiãt. p ¶ Preterire. Maledictionis penã ibi apposita nõ curãtes nec excuſanẽ: qz nõ minꝰ ardebũt q cũ multis ardebũt. ij. q. j. multi in fi. q ¶ Stacuentes. Nõ. ſ. c pxi. in archiepis dictũ erat pncipaliter ibi i fi. ꝛ ℔ adões extendiẽ qui bus cõperit viſitare. r ¶ Viſitatiõis. In alijs § pcurationibus q̃ debenẽ legatis vl nũcijs apo. ſe. vel q̃ debenẽ rõ/ne cõſuetudinis vel rõne pacti in fundatiõe vel cõſecratione appoſitꝫ nõ hãt locuꝫ he decre. de ꝛbus habes. ſ. eo. quãto. ꝛ. c. pcuratiõnes. ꝛ. c. cũ nup. ꝛ. xviij. q. ij. cleuitherius.
s ¶ Exigere. l. ab inuito exigq̃re. ff. de lega. iij. fideicõmiſſa. §. rem.
t ¶ Pecuniam. ſm Jnno. (bene tenuit hoc Jun. in. c. pcuratiões e. ti. vt ibi ſcripſi ſup §. pcuratiõnũ. Johã. an.) et Hoſtl. ꝛ Buil. et Bar. pro vecturꝫ ꝛ p ferratis eqꝝũ Addicio
p quã impediret Addicio
ſi indigeat (ſi intelligas de indigẽtia viſitatio. vera ſit glo. de reg. iur. q6 nõ eſt. Jo. an.) pecuniam exigere poſſunt.
v ¶ Volente. Nõ dic vt. ſ. c. pxi. Nõ ealũ ſpãlẽ in quo parificanẽ iſta duo exigere et a volente recipe: ſic. ſ. de reſcrip. ſtatutũ. §. inſup. cũ §. ſe. ſic. C. ll. xij. publice leticie vel cõſulũ nũcia. l. vna. in fi. cũ alꝰ ſepe ſit licitũ recipe. quod non licet exigere. xviij. di. de eulogijs. de ſimo. dilectus. ff. de va. et extraor. cog. l. j. §. eſt quidem.
x ¶ Munera. Cõſulte facite viſitans ſi ab omni munere ſe abſtinet. j. q. j. ſũt nõ/nulli. ꝛ. ſ. e. ti. c. pxi. §. pe. credit tũ Bar. q ſi modicum eſculentũ vel poculentũ reciplat (exportãdũ nõ rũc edẽ Addicio
dum vel bibendũ: qz nõ eſſet dubitatio. cũ tunc poſſet putari porter aliqs capones caſeos vel flaſcos vini. bñ facit ſi etiam ab hijs abſtinet. ꝛ vi. q dixi. ſ. c. pxi. §. ceteri. ſup. §. qõcunq;. Jo. an.) q non ſit verißimile q aliquẽ moneat vel donãrẽ paupertoꝛẽ faciat. nõ habet locũ pena. ar. de ſimo. ꝛ ſi queſtiones. ff. de offi. pꝛeſi. l.

plebiscito: q⁹ talia nō trahunt ad munera. ff. de offi. p cu. l. solēt ad fi. ad hoc. ē. de do. inter vi. z vxo. c. vlti. ē. e. ll. ō resch. statorū. §. insup. a ¶ Officio. Nō ḡlit exercere debeat. colligit. x. q. j. placuit. ē. c. xpi. z §. sane.

b ¶ Nō impēso. Ille cui ex ordinaria potestate cōpetit visitare impeditus per alium visitare potest: ille visitans pcurabitur non ille q̄ cōmisit. q̄ō dic ē. de offi. ordi. si epīs. eo. ll.

c ¶ Aliud. xiij. q. iij. plerīq⁹. de simo. intim.

d ¶ Duplum. xxiij. q. j. militare. xvij. dī. q̄m. j. q. j. pcussionis z c. fe. e ¶ Tenant. Saluo eo q̄ dicitur j. px. (z vi. q̄ ibi no. i j. glo. Jo.) z tenetur etiaz familia de eo q̄ percepit. z ipe ēpus tenetur de facto ipsorum. lxxxvj. dī. an puratis. ē. ll. de elec. generali. §. vlti.

Ad.

f ¶ Extūc. Ela pso mense.

g ¶ Interdi/ctus. Nouerint. q̄ō est j. a tali pena incipit ſ̄ istt maiorib⁹: vt. ē. eo. ll. de offi. ōle. c. ij. z si durante interdicto isti morianť nō sepelīt/tur in cimiterio z si interim celebrēt in ecclia in suo officio sicut ꝑ̄ us irregulares efficiunť: vt. j. de sen. ex. is cui. h ¶ Inferiores. Et sic magt punit minos q̄ maiores. de q̄ dic vt. xl. di. homo christianꝰ. z. ē. de iureiur. cum quidā.

Quid si suspēsus celebrat

i ¶ Suspēsos. Si interim celebrēt: vt ꝑ̄ us sunt irregulares: nec poterūt ab alio q̄ a papa absolui. ē. de re iudi. cum eternī. j. de sen. excō. cum medicinalis.

Ad.

k ¶ Quouisq⁹. Ergo facta restitutione statim sunt absoluti sine alia snia (absolutionis. nam ꝓpter dubiū satisdationis facienda esset declaratio. z vi. q̄ no. i Clemen. de decī. c. j. ad fi. in glo. sic suspēsi Joh. an.) lxxxj. di. si q̄ cum suis cōcor. de spon. nō est. l ¶ Valitura. Nota casum vbi rem meā vel mihi debitam remittere non possum: licet nil sit ram naturale q̄ voluntate domini rem suam in alium transferri. instī. de re. diui. §. p traditionem. z de hoc dic vt dixi. ē. eo. lib. de rescrip. statutum. §. si quid autem.

Diuisio

Elicis. ¶ Sunt quattuor dicta. Prima recitatius antiquū. Scdo ibi: Verum. illud rēperat in parte secunda. Tertia ibi: adijcientes. addit z declarat. Quarto ibi: Cetera. in reliquis ius antiquū conseruat Jo. an. Qrtū habuit ab his que no. Guil. ē. c. xpi. vbi

a nera: siue visitationis officio

b nō impēso ꝓcurationē in vi/

c ctualibus aut aliquid aliud ꝓcuratiōis occasiōe violare

d ꝓsumpserint duplū eī⁹ q̄ō receperint ecclie a q̄ id receptū fuerit: infra mensem reddere

e teneāt. Alioq̄n extūc patriarche archiepī epī duplū ipz

f vltra ꝓdictum tps restituere differentes ingressum sibi ec

g clesie sentiāt iterdictū. inferiores x̄o ab officio z bñficio

k nouerint se suspensos: q̄uisq⁹ de duplo hmōi grauatis ecclesijs plenariā satisfactionē impēdāt: nulla eis in hoc dā tiū remissiōe liberalitate seu

l gra valitura. ¶ Bonifacius octau⁹. ¶ Visitator recipere pōt ꝓcurationē i pecunia: volentibus visitatis: sed quot dic. vl tra vnā ꝓcurationē in pecunia recipiet: licet plura visitauerit: vide hoc. vi. Dic. xxiij. dī.

E. Licis recordationis Grego. papa. x. pre. noster ꝓ

m hibuit in ꝯcilio Lugdun. ne

n aliq̄ ob ꝓcurationē sibi rōne

o visitatiōis debitā exigere pe

dicebat se a dño Grego. audiuisse de mente sua fuisse: q̄ hic statuitur (et quomodo reuoluebat litterā vt hūc saperet intellectum: vt. super ver. nō impenso Jo. an.) Additio

m ¶ Lugdun. ē. c. xpi. n ¶ Aliqui. Jnno. iij. in archiepiscopis phibuerat pncipaliter: z demum ad omnes extenderat. ē. ca. j.

o ¶ Exigere. Circa hoc nil corrigit vl mutat.

p ¶ Avolente. Hoc est quod infra recipit mutationem.

q ¶ Experien/tia. Sic. ē. eo. li. de elec. q̄ sit cuz suis concor.

r ¶ Dispendia. Presbyter rurallis qui nō habet nisi vnum gausape forte sine manuterglo: et vnī cum lectulū quō ꝓcurabit et hospitabit epm cū nec forte domus sufficiat: posito q̄ abundarēt reliqua. z episcop⁹ quomodo in vili domo manebit. (portatio etiam victualiuz ad locum competentē esset onerosa Johan.) vtilis ḡ fuit hec cōstitutio que tollit hec dispendia.

s ¶ Concedi/mus. Hic O. reuolauit ad B. l. extremitas ad pn

Ad.

cipium. xxxv. dī. ab exordio. Olim enim ab his qui pcurationem victualiū parare debebāt inuitis: pcuratio in pecunia exigi nō poterat. x. q. j. relata. sed a volentibus bene poterat in pecunia recipi z certa summa taxari. x. q. iij. relatum. Idem est hodie per hanc decre. z est equissimū: vt dixi in prox. glo.

t ¶ Officio. Satis hoc puto locum habere: non soluz in ordinarij officio: sed etiam delegationis: cum vtrobiq̄ eadem sit ratio. non ob. quod j. dicitur personaliter: quia intelligo q̄ cum personaliter visitāt pro suis victualibus: a visitatis pecunia recipiant. cum autem per alios non ipsi: sed illi victualia vel pecunia ꝓ eis recipient: vt. ē. de offi. ordi. si episcopus.

Addi.

v ¶ Persoluendā. alias enim posset toram ciuitatē vna die visitare z tot ꝓcurationes recipere q̄ ibi essent ecclesie. quod esset absurdū (z esset accessoriū maius ꝑn cipali: vt dixi in rex. Jo. an.) numerus ergo ꝓcurationum non excedat numerū dierū. ē. c. ꝓcurationes.

x ¶ Cetera vero. s. circa exactiones statuta z circa procurationes etiā in victualibus nō recipiēdis a locī nō visitatis: z circa munera nō recipienda a visitātibus vel eorum famulis cum penis supius statutis.

Diuisio

Q Uãꝫ. ¶ Primo ponit exordiũ. Scõo phibit onẽ. ibi: Cũ igit. Tertio penas trãsgressorũ. ibi: Qui vo. Et hec decre. plenꝫ puidet ꝯ alexandrina: qz nonulli ſ. de imu. ec. puldisset: vt ibi dicã in pn. Jo. an.

Guidagia Pedagia

a ¶ Pedagioz. Quid sint guidagia z qd pedagia: vide. ſ. de ſ. ſig. super quibusdam.

b ¶ Canonico. pre. decre. super quibusdam.

c ¶ Ciuili. C. noua vec. instit. non poſ. l. ab eccl̃is. C. de sacrosan. ec

Addi. cle. l. placet (xvj. q. j. placet. als ſ̃ ·ſ· noua ratione Johan.)

d ¶ Maioris. scz ꝯ exigant a laicꝫ. Jdẽ Arch.

e ¶ Jpaz. ſ. ec/cleſiaz z ecclia/ſticaz pſonaruz. nãres clericoruz eodez priuilegio gaudẽt q̃ res ec/cleſiarũ: vt. xvj. q. j. ſiſr. z rõnem ibi. no. Johan. z Ber. ſ. ō pigno. ex lr̃is in gl. pe. nec eſt illud vni/uerſaliter vez: vt no. Jo. xvj. q. iij c. j. ¶ Huma no. Poſtrituo: vt dictum eſt. ſ.

g ¶ Diuio. Le/gif Gen. xlvij. vl tra mediũ. Sub

Quõ de iu re diuio ec/cleſie z cle/rici ſint im manes

tecit Joſeph oẽs terrã egypti pha raoni z cuneros populos eiꝰ a no uiſſimis termis egypti vſq; ad fi nes eiꝰ ꝓter ter/rã sacerdotũ. et ſequit̃ ſic: Ex eo tpe vſq; in pñtẽ diem i vniuerſa terra egypti ẽn/ta ps regiꝭ ſol uit̃. z factũ eſt q̃ ſi i legẽ ꝓter ter/ram sacerdotalẽ q̃ libera ab hac conditione fuit.

Jrem. j. Eſdre. vij. vltra mediũ: vbi dixit rex Adageij ſuis miniſtris: Vobis ꝯz notũ facim⁹ de vniuerſis ſa/cerdotibus z leuitis cantoribꝰ z ianitoribꝰ z miſtris dom⁹ dei: vt vectigal z tributũ z annonas nõ habeatꝭ prãtem iponẽdi ſup eos. z ꝓcedat ad hoc. ſ. de immu. ec. nõ min⁹.

h ¶ Cõſtitutionẽ. Quã habes ſ. de imu. ec. c. j. z ꝓ pte eiꝰ mentẽ vide b decisam. ¶ Negocia di. ad hoc de vi. z ho. cle. c. vlti. Et nota in his que ne/gociatiõis cã portanꝫ nõ in ꝓpriis vel in his que por/tanꝫ ad vsitatẽ fisci soluũt exactiões iſte. C. de ycc. z comiſſ. l. vniuerſi.

i ¶ Adiuuare. ſ. co. exigit in pn.

l ¶ Cõſuetudine. Ad idẽ. ſ. e. romana ·ſ· pcuratiões. ſ. de capel. mo. c. vno. cum ſi.

m ¶ Collegium. Ex q̃/bus hec cogno/ſcãt: vt no. ſ. de excuſ. ꝓ. dilecta.

n ¶ Predictis. Propriis. ſ. qualcausa negociatiõis nõ deferunt.

o ¶ Aliũ. ſ. de regu. inſ. q̃ p aliũ.

p ¶ Alieno. xlvj dl. ſicut nõ ſuo. ſ. de regu. iur. qõ alicui.

q ¶ Singula/res. Etiã epi: qz decreta. qz pcu/loſum: de ſenten tijs ſuſpẽſionuz z interdicti loq̃r Jdẽ Arch.

r ¶ Vniuerſi/tas: Jn collegiũ eni vl vniuerſita tem excõicatiõis ſnia ꝓferri non debet. ſ. de ſentẽ. excõ. romana. ·ſ· in vniuerſitatez. vbi de hoc. z in/telligo h etiã de vniuerſitate vel colleglo eccleſia/ſtico (Jdem Jo. mo. z Archi.) vt ſ. de pſonis dixi in pxi. glo. z faẽ ff. ſi ſer. vẽ. l. alti us. z de na. ex li/be. ven. c. vno de deci. q̃uis.

s ¶ Sarisfece/rint. ad inſtar excõicati p mani/ſta offenſa. ſ. de ſ. ſig. ex pte. j. et c. ſe. ſ. ō ſen. excõ. ſoler. z c. venera bilibus.

Diuiſio

P Erpetuo. ¶ Sunt due ptes. Scõa ibi: põt etiã. Et ꝓma ponit dictũ de viſitatõe ite/ratiõe z pcuratiõe. Scõa vltiat ꝓſuetudinẽ ꝓrlã. ibi: Cõſuetudine. Emanauit ad declarationẽ decre. ſ. e. ro mana. z correctionẽ eoz q̃ ibi no. Ber. z. ſ. eo. cũ nup. z. ſ. de accu. ſicut olim. (z Jo. ix. q. iij. null⁹ ꝓmas. z fa. eo. c. ij. q. vl ·ſ· vl. Jo.)

r ¶ Cõſtitutiões. ſ. e. c. j.

v ¶ Negligẽtes. Cõrariũ no. Ber. i pdicti loc. ſz aliud eſt viſitare: aliud ō crimib⁹ inqrere: vt dixi. ſ. c. j.

x ¶ Et iterare. Repete ſm ꝓſtitutionẽ tc. qõ eſt. ſ. z

i ſtrictiꝰ inhibẽdo ꝓria ꝓſuetu dine q̃rũcũq; q̃ dicẽda ẽ coz ruptela: veriꝰ nõ obstãte: vt

m nec collegiũ nec vniuerſitas nec aliqua ctiã ſingularꝭ pſo na cuiuſcũq; ſit dignitatꝭ cõ/ditõis aut ſtatꝰ a pſatꝭ eccl̃iſ aut pſonis ꝓ pſonis ipſi aut

n reb⁹ pdictis talia exigat vel

o extorqueat p ſevel p aliũ ſuo

p noſe vl etiam alieno aut eas ad hmõi pſoluẽda cõpellat.

¶ Qui vo ꝓtrafecerint: ſi

q pſone fuerint ſinglares excõ municatiõis: ſi aũt collegiuz

r vl vniuerſitas ciuitatꝭ caſtri ſeu loci alteriꝰ cuiuſcũq; ipa ciuitas caſtrũ vel locꝰ iterdi/cti ſnias ipo facto incurrãt: nec ab excõicatione hmõi ab ſolutionẽ vel interdicti rela/xatio nẽ obtineant donec ex/acta plenarie reſtituerit z de

s trãſgreſſione ſatiſſecerint cõ/petẽter. ¶ dẽ. Archiepi viſi tare põt puinciam ac ctiã ite rare: licet ſuffraganei nõ ſint negligẽtes: z tũc pfeſſiones omniũ audire: pnias impo/

Jnno. b. d. Bo. ca. V

Erpetuo declaramus edicto archiepm poſſe ſm te/

t noz̃e pſtitutiõis felicis recoz/dationis Jnno. pape. iiij. ꝓ/deceſſoris nri ſup h edite ſuã puinciã viſitare libere licet:

v nõ ſint eiꝰ ſuffraganei negli/

x gẽtes. z iterare viſitationem eandẽ: ac pcuratiões a locis recipere viſitatis. Cõſuetu dine ſi q̃ forſan ab ipſis ſuf/

idẽ repetas in pxl.v. a Alijs. Pura subdit̃ suffraganeoꝝ. Premissis. Visitatiõi: iterationi ꝛ pcurationi. c Obstãte. Ad idẽ. s.c. px. cũ suis pcor. d Absoluere. Nõ casu i q archiepus i sdditos suffraganeoꝝ iurisdictionẽ habet. Itẽ p totã puinciam dat lras idulgẽtiaꝝ s. de pe. ꝛ re. nostro. alios casus habes. ix. q. iij. i fuma. s. de offi. or. pastoralis.

e Salutares. Nõ nimiũ austeras. xxvj. q. vij. alligãt. ꝛ i eis i/ponẽdis consideret q legũtur. de pe. di. v. conside/ret. ꝛ. s. ó homi/sicut dignum.

Diuisio

Jecclesiam. De termi/nat q̃tuor casus Scõs ibi: Secũ Tertiũ ibi: Non sic. Quartũ ibi: Nõ vnũ Jo. an. Emanauit ad declarationẽ eoꝝ q̃ no. Host. s. e. ti. c. j. ꝛ vl. Jo. an. p/

Addi. ptie eccl'a ór pfecrata (ptz ẽ de pse. di. j. nõ oportet. xvj q. v. possessio. Q̃ñq; eccl'a vocat oratoriũ. e. q. laroꝝ. xlij

Differen tia inter eccliaz et basilicã di. c. pe. ꝛ vl. Q̃ñq; vocat dom⁹ orõis. xvj. q. vij. ꝛ hoc dixim⁹. ꝛ. s. de imu. ec. cũ eccl'a. Q̃ñq; ór rẽplũ vt ibi: ꝛ. lxxxvij. di. cũcies. j. q. iij. ex multis. ij. q. vij. accusatio ñ. rñ. Alibi rabernaculũ. de pse. di. j. c. j. xxxvj. dis. c. vl. Q̃ñq; domus dei. j. q. j. nõ solũ. ꝛ j. ri. ij. decet. ꝛ ẽ rõ: q; spcialiter ibi de⁹ inhabitat. vñ ibi habitãtes prohegit. Dicit̃ eni dom⁹ esse tutissimũ refugiũ. ff. de i. ius vo. l. plericq; ẽm Arch. Jo.) basilica nõ pfecrata. de reli. do. c. j. Sz ꝑ nõ pfecrata pollut̃: sed aliter reconciliat̃. s. e. c. vl. f

Addi. Pollut. Quo ad opinionẽ hominũ qui eaz polluunt q̃ntũ in eis est (ꝛ est hoc expssum. j. q. j. q. q; dam in fi. Jo. an.) q̃ eni sunt sancta colnq̃nari nõ pñt. xv. q. vlt. c. vl. de coha. cle. ꝛ mu. vestra. ꝛ quid firmum erit aut stabile si sanctitas incorrupta corrumpat. C. ó epi. ꝛ cle. si quẽq;. ꝛ ob hoc dico q; si pollutio fuerit oc/

Quare reconcilia tur eccle sia pollu ta cultu nõ debet reconciliari. Dicunt eni theologi q; ideo reconciliat̃ eccl'a: ne videtes laici eccl'iam sic lauari que nõ peccauit. cogitẽt intra se q̃ntũ p lauatiõe peccatoꝝ laboradũ sit: ꝛ pbat̃ hoc iure: q; eccl'a nõ iudicat ó occultis. xxxij. di. erubescãt. de simo. rua. nõ ob. de adul. si gnificasti. quia dico q; adulterium ibi publicũ erat. q; ẽ patet ex eo q; adulterio indicta fuit purgatio.

Addi. g Sanguinis. Humani ꝛ iniurioſi (fa. de hui. tuaꝝ in ẽn. Jo. an.) vñ si ibi occidat canis vl̃ humanꝰ sanguis casu effundat (vel si q; ibi minutionẽ faciat Jo.) eccl'a nõ est reconciliãda. ꝛ si sine sanguis effusiõe occidat ibi homo: pura cũ terrorio ad collũ: bñ reconciliatur

Addi. pprer criminis horroꝝ ẽm Hu. q; no. hoc de pse. di. j. eccl'esijs (ꝛ idem Arch. hic ꝛ ibi vt remittit Jo.) ꝛ ẽ casus. s. e. ppolusti. vbi dicit q; pprer homicidia ꝛ vulnera reconciliatur eccl'esia: non dicit an in eis fuerit sanguinis effusio nec ne (ad hoc. ff. ad. l. acquil. qua actione. s. j. Johan. an.) ꝛ si extra eccl'iam vulneratus ad eccl'esiam fugiat: ꝛ ibi sanguinem spargat non reconci/

a fraganeis vl ab alijs allegeat pmissis cõtraria nõ obstãte.

b Põt etiã idẽ archiepus dõ visitat ofessiones subditorum suffraganeoꝝ audire ac absoluere confitentes ꝛ ipis pnias iniungere salutares.

De consecratiõe ecclie vel altaris. Bonifaci⁹. viij. Pollu/ta ecclesia pollutum est cimiterium illi contiguũ sed̃ non remotũ: polluto cimiterũ ecclesiam non pollut: licet contigua existat: polluto vno cimiterio aliud illi contiguum pollutum non est: licet ꝓ pos/tam de vno in aliud det ur/

gressus. hoc dicit Do. ca. I

§ h Jecclaz pollui sãguinis: aut semis effusione ꝓtingat ipius cimiterij: si i cõtiguuz sit eidem censet esse k pollutum. vnde anteq; recõciliatũ fuerit: non debet i eo aliquis sepeliri. Secus si remotum fuerit ab eadem.

l Non sic quoq; in casu cõuerso sentimus: vt videlicet polluto cimiterio: q̃uis eccl'esie contiguo debeat eccl'esia reputari polluta: ne mi/m nus dignum mal⁹ aut accesso/n rium pncipale ad se trahere

Addi. Addi. sacrificata sit nõ polluta (ad hoc. s. e. ti. de elec. fundamenta post ẽn. x. isti sunt. ꝛ xxj. dis. q̃uis Johã. an.) sed hoc vez est ex sanguinis effusi passione: sed ex ipi⁹ effusi actione bene pollutꝰ: iuxta illud: Actio displicuit passio grata fuit. (Seneca li. iij. declama. etiam vbi re/ Addi. mediũ est mori: scelus est occidere Jo. an.) vnde ꝑ muz teneas: locũ tamen sanguinis nõ lauabũt. (Si vir fame mentis seipsum occidat in ecclesia. vel vulneret (re/rato animo ad sanguinis effusionem. Exquo publicũ est reconciliabitur ecclesia. ad hoc sufficit quod scripsi s. de sen. excom. contingit. super ver. excõmunicetur i fi. Jo. an.) h Seminis. Humani non canon. ꝛ in/ Si vir co gnoscit vxorem in ec/ clesia: an ec clesia sit re cõciliãda relligunt hic quidã de semine fornicario. vnde si vir cognoscit vxorem in ecclesia: non reconciliabit̃. hoc tenet Hug. cuius glo. posuit Jo. de conse. dis. j. in ecclesijs. Hin. ꝛ Gãdolphus (ꝛ Arch. qui dicebat q; licet in ecclesia nõ debeat regulariter debitum reddi vxori. si tñ perat ꝛ reddatur non potest dici adulteriũ vel fornicatio. fa. de cõse. di. j. si morum Jo. an.) Sed ipse Jo. cõtra. quod verum puto: allegabat. ff. de sol. l. quod dicimus. ꝛ hoc no. xxij. dist. quoniam. lxxiij. dist. ecclesijs. xxxiij. q. iij. apostolus. nam multa licita ex loco sunt illicita. ij. q. vij. accusatio. de immu. eccle. c. j.

i Contiguum. Contigua dicuntur quorum extrema se contingunt (fuit dictum Aristotelis. v. physi. q̃ sub dit illa esse continua quoꝝ terminus est vnus ꝛ idem datur exemplũ de aqua in vase. est enim vasi cõtigua sed in se continua ꝛc. Jo. an.) k Pollutum. cõcor. j. de senten. exc. si ciuitas: vbi idem de ecclesia interdicta. distinguit̃ Jo. an. l Polluto. Sanguinis vel seminis effusione: vt. s. vel quia ibi fuit aliquis etiam excõcatus sepultus. s. e. o. consuluisti. Idem hic Arch. Contigua

m Malus. ad se trahere videatur. quod est j. ꝛ hoc esse non debet. s. e. o. q; in dubijs: vbi de hoc. ad idez. s. e. o. li. de preben. c. antepenul.

n Principale. Quod esse non debet. immo potius e contrario j. de reg. iu. accessorium cum suis conco.

Parles in/ducit diuisi onem.

¶ Pariete. pducit diuisionem inducit. ad idē. ē. c. li. de ele. vbi periculū. ē. i eodē. b ¶ Violatum. Nō q licet accessoriū seq̄tur p̄ncipale pti/guū: nō tamē seq̄tur accessoriū ēt ptiguū vt b: multo ḡ minus p̄ncipale sequetur ac/cessorium: vt. ē. proxi. rū.

Diuisio

¶ Lorio/sus. ¶ Primo Bonifaci⁹ ponit ex/ordiū de diuina puidentia q̄ dig/niores extollit. Scō ponit imi/tationē eccl̄ie mi/litātis ibi: Sic et alma. vbi facit tria. Primo commendat aposto/los. euangelistas q̄ttuor doctores ecclesie diuisim. Scō ibi: Ideo q̄. ponit p̄teritā pulsionem eccl̄ie circa ip̄os excellē tiam. Tertio ibi: Nos itaq; : p̄ter suā additionē de festis illoꝝ ſ̄b officio duplici cele/brandis. Jo. an.

Quare rex/tus dicit de duodecim apostolis.

c ¶ Duodeno. Hoc dicit p̄pter paulū et illos q̄ nō fuerūt de numero: hi aūt fuerūt. Petr⁹. Johānes Jacob⁹ zebedei. Andreas. Philipp⁹. Thomas. Bartholome⁹. Matthe⁹ Jacob⁹ alphei. Simon Judas.

Additio

Jacobi (Mar. x. et Marci. iij. vo/cat̄ b tade⁹. z de his oib⁹ habetur Luce. vj. Jo. ē. z Matthias qui fuit in locum iude schariothis.

d ¶ Quattuor. Marcū. Matheū. Lucā z Jo videat. Mō vnū sed plura ci/miteria esse noscunt q̄ ēquis a sibi coherentia parietē th̄ medio seiungunt. Jdeoq; violato eorū altero: alterū licet de vno ad alīs p portā inter mediā habeat accessus: non b ꝑ hoc reputabit violatū.

De reliquijs z veneratiōe sanctoꝝ. ¶ Bonifacius. viij.

Festa. xij. aplorū q̄ttuor euangelistaꝝ z q̄ttuor doctorū et cōfessorū ecclie. s. gregorij augustini ambrosij et hieronymi: sub officij duplicis debent solemniter celebrari. Johan. andree. cap. I

Gloriosus de⁹ in sanctis suis: et in maiestate mirabilis: cuius ineffabilis altitudo pudētie nullis inclusa limitibus: et nullis terminis comprehensa reeti censura iudicij celestia pariter et terrena disponit: et si cūctos eius ministros magnificet altis decoret honoribus et celestis efficiat beatitudinis possessores. illos tñ vt dignis digna repēdat potioribus attollit insignijs dignitatū: z p̄mioꝝ vberioꝝ retributiōe p̄sequit̄: q̄s digniores agnoscit z cōmendat ingētior excellētia meritoꝝ. ¶ Sic z alma mat̄ eccl̄esia: i⁹ sacra vestigia p̄sequēs z exēplo ducta laudabili: licet vniuersos i regnis celesti/bus cōstitutos studijs honorare sollicitis et sonoris effere p̄conijs nō desistat: gloriosissimos tñ christiane fidei p̄n/cipes athletas dei electos: iustos seculi iudices lumina vera mūdi videlicet christi redē c ptoris aplos nūmero duodeno ornatos q̄ vinētes in carne p̄dictā ecclesiā suo p̄cioso sanguine plantauerūt: ipsam erigendo sublimit̄ et discipli/nis sāctissimis dirigendo re/d uerendissimos etiā patres virosq; claris̄imos q̄ttuor euangelistas dñi: per q̄s diligentissima fidelissima studia. eidē ecclesie sacra euangelia illuxerunt. Egregios quoq; ipsius doctores ecclesie beatos Gregorij qui meritis inclit⁹ e se. apo. curā gessit: Augustini et Ambrosij venerādos antistites: ac Hieronymū sacerdotij p̄ditū titulo. eximios confessores: summis attollere vocibus: laudibus p̄sona re p̄cipuis et specialib⁹ disponit honoribus venerari. Horum q̄ppe doctoꝝ plucida z salutaria documēta p̄dictam illustrarūt ecclesiam: decorarunt virtutibus et moribus informarūt: per ipsos p̄terea quasi luminosas ardentesq; luceruas super candelabrum in domo domini positas errorum tenebris p̄fugatis toti⁹ corporis ecclesie tanq̄ sidus irradiat matutinū: eorū etiaz fecunda facūdia celestis irrigui gr̄a influente scriptura/rum enigmata reserat: soluit nodos: obscura dilucidat: dubiaq; declarat. p̄fundis quoq; ac decoris illorum sermonibus ampla ipsius ecclesie fabrica velut gemmis vernā/tibus rutilat et verborum elegantia singulari gloriosius sublimata chorusc at. iō q; circūspecta p̄udētia dicte sedis que actibus intēta salubrib⁹: z operibus exposita pietatis libenter et solerter exequitur que sunt dei p̄missa sollicite digueq; considerans et debita meditatione plustrans: ad diuini nominis honorem et gloriam exaltationem catholice fidei: salutemq; fidelium merito censuit: ritq; prouidit apostolos euangelistas et cōfessores eosdem in vniuersali ecclesia honorificentie potioris impēdijs attolleudos: vt ab ea tanto propensius honorari se sentiant: q̄nto ipsaz p̄e ceteris excellentius illustrarūt. Mos itaq; pijs ductī consilijs: dignisq; studijs hānē (Quattuor euāgelistē q̄ suis figuris pinguntur vt ſ̄b ſ. Mat. hō Mar q; leo: vi/tul⁹ Lu. lungit̄ a Jo. e ¶ Sedis. Sol⁹ papa hz: ñ solū certos ō sanctos p̄ alios extollere: sed etiā eos canonizare: multiplici rōne. Primo q; ista ē vna de maioribus cau/sis q̄ inter christianos ꝑponi posſte z sic ē ad se. a/po. referenda. de baptis. maiores. Scōa q; miracula attribuunt fi/dei: hec igit̄ q̄stio cū sit de fide p̄cipue est ad sedem apostolicā referē da. xpti⁹. q. j. quotiens. Tertio q; ad papā spectat declarare dubia scripturarū: q fi/li⁹ sint legi. p ve/nerabilem. multo fortius dubia sanctitatis: quia circa maiora maius periculū vertitur: ideo zc. ē. de elec. vbi periculū. Quarto ne p multos uz epo/rum simplicita/tem populum de cipi cōtingat. ē. eo. titu. c. j. et. ij. Quinto ne in/finitum contin/gat sanctos multiplicari: et sic de uotionem refri/gescere et sancti/tatem vilescere. lxxx. dl. episcopi. videtur tamē ad id contra. ē. de ferijs. c. vlt. de cō se. dist. iij. c. j. vbi dicitur q̄ episcopi hoc possint: ſz illud intelligitur de sanctis iaz canonizatis: non enim omnium festa vbiq; colunſtur hoc aūt̄ consequitur sanctus per canonizati/

Solus ꝑpa habet canonizare sanctos.

onē: q ecclesia p eo solenniter: z p aliquib⁹ solennius dicit officiū: vt hic. Jtē inter alios sanctos in letanijs nominaī z inuocaī z si ecclesia in canonizatōe erraret qđ nō est credendū: licet accidere posset. de sen. excō. a nobis. ij. nihilominꝰ pces in honorem talis accepte et grate sunt. p fi / dē eni christi om nia purganī. de coha. cle. z mul. vestra. z esto q veritas canoni / zationis deficiat nō deficit fides: de bapris. debi / tū de pēby. non bapti. et. ij. z lij. Dicimꝰ eni q cu libet licet in se / creto alicui defū cto quē sanctum credit pces por / rigere vt p ipso ad deū interce / dat: licet solen / nes pces publi / ce emittere vl so lenne officiū pu blice dicere ne queat: vt dixeīt Jnno. z Hos. ſ. co. ti. Ad canoni

Ad cano nizādum sactos ſjt requnī

zandū aūt san / ctos inquirendū est an illi de quo canonizādo q̄ri / tur prior vita te stimonijs p̄beat p laboribꝰ mul / tis: morbus ca / stis: acribꝰ stre / nuis. lxij. dist. mi / ramur. Oportet eni hoc pūt te / stificatione pdi / carī: z bone fa / me p̄conijs non taceri. xij. q. ij. q̄e tuor. z maxie queri debet de simplicitate z humilita / te: quia superbis deus resistit: humilibꝰ aūt dat grāz. Jtē debet queri an in vita pſecutiones passus fuerit. vij. q. j. omnis ḳ. z. c. ibi adunari. z an passus fuerit ex charitate. j. q. j. vide. Querēdū etiā est de miraculis fa ctis in vita z post mortē. z quātū ad hoc q sit miracu lū quattuor requirunī. Primū q ex deo nō ex arte cō tingat nec ex diabolo. nā miracula quādoq; fiunt per malos. j. q. j. teneamus. z. c. ppheraūt. necesse est enim martyres a deo impetrasse que mādāt. l. di. si q̄s ppo / stera. Secūdū q sit cōtra naturā: sicut de virga moysi murata in colubrē: z de asina loquēte ad Balaā. ſ. de

Addi. hereri. cū ex iniuncto. (et de aqua in cribro portata p Luciā virginē vestalē: cui sic natura cessit ad pbādū incestꝰ inocētiā vt dic Valeriꝰ lib. viij. c. j. Exo. v. An sit de necessitate miraculi q fiat in instanti. Et an sit ptra rōnē miracli liberatū in liberatōe dolere tractat Archi. xxvj. q. v. nec mirū. ꝟ. nec ideo. Jo. an.) Tertio q nō sit ex vi verboꝝ sed hominis merito id cōtingat. nā panis z vinū potestate z virtute verboꝝ transsub

excitati: nōnullos p̄decesso / res nostros romanoꝝ pōtifi cum qui specialis deuotiōis pſequētes affectū aliquoꝝ a festa sanctoꝝ sub duplici or / dinauerūt officio celebrāda: imitari sollicite intēdētes eo / rūdē apostoloꝝ euāgelistarū et pfessoꝝ festiuitates p̄cipu as de fratrū nostroꝝm con / silio z assensu sub officio du / plici per vniuersas orbis ec / clesias volumꝰ statuimus et p̄cipimus annis singulꝰ ppe / tuis futuris tēporibus solen niter celebrari.

De immunita te ecclesiarū cimiteriorum et aliorum locorum religiosorū.

Alexander quartus.

Seculares potestates ab ec / clesijs vel ecclesiasticis pso / nis tallias vl exactiones pro / rebus vel possessionibus ac / quisitis vel acquirendis exi / gere nō p̄sumāt nec eos com / pellere ad ipsas distribuēdas vel extra manū suā ponēdas. b. Johan. ca. j.

Quia nonnulli ab / sentes temporale dominium vel po / testatis gerentes officium se / cularis: libertatē z immuni / tatē ecclīasticā ledere ac mi / nuere tanḡ honoris z priui / legij ecclesiarū inuidi molīū / tur. expedit q p diligentiā et auctoritatē sedis apostolice q̄ curam habet ecclesiarum om nium: et tutelā cōtra taliū au sus z conamina oportunū re mediū apponaī vt ecclesie ip se in plenitudine iuris sui et libertati integritate locenī ac detestabilis malignorum au dacia et insolentiū nepharia temeritas p̄pulseī. Sa / c ne intellexim⁹ q in regno frā cie cōmunie. scabini seu con / sules et alij domini tpales: z hi q̄ iurisdictionē in ipis cō / munijs ciuitatibus castris et villis tpalē exercēt: vl q̄bus in illis cōmissa est executio iu sticie secularis molesti sunt ni / mium ecclesijs sup pluribus et infesti: z inter cetera nitun tur z studēt vt illis collectas z tallias z alia hmōi eedē ec / d clesie p̄textu bonoꝝ que acq̄ / sierūt tribuāt z psoluāt: vt extra manū suā ponāt hmōi

testatis gerentes officium se / cularis: libertatē z immuni / tatē ecclīasticā ledere ac mi / nuere tanḡ honoris z priui / legij ecclesiarū inuidi molīū / tur. expedit q p diligentiā et auctoritatē sedis apostolice q̄ curam habet ecclesiarum om nium: et tutelā cōtra taliū au sus z conamina oportunū re mediū apponaī vt ecclesie ip se in plenitudine iuris sui et libertati integritate locenī ac detestabilis malignorum au dacia et insolentiū nepharia temeritas p̄pulseī. Sa / c ne intellexim⁹ q in regno frā cie cōmunie. scabini seu con / sules et alij domini tpales: z hi q̄ iurisdictionē in ipis cō / munijs ciuitatibus castris et villis tpalē exercēt: vl q̄bus in illis cōmissa est executio iu sticie secularis molesti sunt ni / mium ecclesijs sup pluribus et infesti: z inter cetera nitun tur z studēt vt illis collectas z tallias z alia hmōi eedē ec / d clesie p̄textu bonoꝝ que acq̄ / sierūt tribuāt z psoluāt: vt extra manū suā ponāt hmōi

fuit primū. de scō formata fuit decre. q̄ q̄. ſ. de censi. que longe plenius p̄ vlder. tertiū fuit omissum ex cau / sa. cōtinebat enim q de legatis ecclesie: vel ad pias cau sas. vel pro male ablatis nil posset diminui p cōmuni / tates occasiōe alicuī impositiōis facte post mortē re / statoris vel infirmitatis que decessit in fraudē. Quar / tū habet ꝟ. de sen. excō. ōcernim⁹. De quinto formata fuit decre. cū quidā. ſ. de ex. de sexto decre. licet. ī. de iureiu. De septio decre. scōa. ſ. de foro cōpe. Jo. an.)

b Temporale. Oō ecclīastico minꝰ esse dubiū nō ē. xcvj. distin. si imperator. ſ. de malo. z obe. solite.

c Francie. Accidēriā facti exprimit. (idem Jo. mo. Addi. z Archi.) nō localem decre. facit vnde eaz generaliter pſequiī. j. et. ſ. de censi. c. j. eo. lib. d Bonorum. Quid dices si tributariū p̄diū donet ecclesie: nunquid Questio tenet ecīa ad tributū? Dic q sic. (idē Jo. mo. qui in / ducebat etiā q cōcedēs nō videt cōcedere nisi illus qđ habet in re. ff. contra empt. qui rabernas z. Jo. an.) quia res trāsit cum onere suo. ꝟ. q. ij. aūt. sicut autem. z aūt. se. xvj. q. j. sicḳ laicus. de decī. cū in tua. ad hoc

a Duplici. Dicunt quidā offi / cium duplex cū tota antiphona dicīt ante psal / mus z tota post psalmus: cū alius nō tota: sed solū principius dicaī ante psalmū: alij aliter clericis h relinquo. (remit Addi. tit Archi. ad ro ma. Guil. li. vij. Rū. de festi. san / ctorum. ver. que dam aūt festa. Johan. an.)

Vla aūt Tria Diuisio facit fm Jo hā. mo. Prio re / citat i genere ty rānide sciarī po restatī. Scdo ibi Sanc. narrat in specie. Tertio p uidet ꝫ ista ibi: volētes. (Scire Addi. debes q Alexā. quartus cui⁹ fu it hec decre. pui dit ꝫ septē gra / uamina que lai / ci inferebant ec / clesijs et clericis z qō hic habeī

ℨ.de censi.c.j.vbi de h (Archi.alle ℨ.de here.accusatus ·ℌ·si vo in fine. Jo.an. a Exactiones.adhuc pul/
An iudei tenent ad decimas p diales
dek ℨ.e.clericis. b Ponendū .Dick de iudeis q te nent ad decimas pdiales:q; si ipsi nō colerent alij co / lerent. ℨ.de decl. de terris. sic dicebant isti laici:aut ex/ tra manū vestrā ponatis hec p:e dia:aut exactio/ nes soluatis: vt vl'a vobis vl'ab alijs collectas ꝛ tallias de ipsis possessionib⁹ ha beamus.

Diuisio
Decet do / muz. Diui de decre.in ḡrtu or ptes. In pri/ ma ponit cōsti / rutionis cām vl qz ibi: Sit itaqz In scōa qualit homines debeāt se habere in ec / clesijs. ꝛ a quib⁹ abstinere vsqz ibi Ordinarij. In ter tia q ordinarij p se vel p alios ℌ faciāt obſuari: vsqz ibi: Qui ℣o cōminat penaz i ℨrū facientes.

Additio
(et decētia pro / p:le respicit h / / nestatē. ℨ.de vo. magne post p̄n. Jo.) d San ctitudo . Sump tum ex psalmo: Dūs regnauit ō corē. (et cōposi / ta fuit ſm ſtiluz legt. C.de fer. di es festos ℨz Ar/ chi.) e In pace.ex psalmo: Nor⁹ in iudea. f Cult⁹. Naz erle cultus iusti/ cie silentiū.v.q. iij.i loco (.z.C. de his qui ad ec cle.cōſu.l.denū / ciamus . ex qua
Ps.62. Ps.75.
eriam sumi po / tuerunt aliqua de his que in te/ xtu sequunt. Jo han.an.)

g Pacificus. Est enī rex paci fic⁹:z vēit pacē docer.xxiij.q.j.c nisi bella. Jo.ā.

h Instruat. (et lxj.dis·ℌ·his oib⁹. Jo.an.) Per bonū exemplū.vij.q.j·ℌ·cum vo.

acquisita. Volentes itaqz sup his omnib⁹ ꝓut expedit sollicite puidere:totqz teme/ rarijs ausib⁹ cōgruis pfidijs obuiare auctoritate apo. pha bita cū fratribus nostris di / ligēti deliberatiōe decernim⁹ non licere pfatis communijs scabinis et his qui in eis iu / risdictionē tpalez obtinēt vl iusticiā secularē exercēt:tal / a lias vel collectas seu exactio nes quascunqz ecclesijs vl p / sonis ecclesiasticis imponere vl exigere ab eisdē pro domi/ bus p̄dijs vel ꝯbuscūqz pos / sessionib⁹ ab eisdem ecclesijs vel psonis ecclesiasticis legi / time hacten⁹ acq̄sit⁹ vl in po sterū acquirendis:etiā si ipe ecclesie vel psone vel res hu / iusmodi sint ſfra illoz̄ distri/ ctū vel territorium cōstitute. Nec ietiā liceat illis ipsas ec / clesias vel psonas ad distra / hendū vel alienandū aut ex/ b tra manū suā ponēdū acq̄si / ta iā vel que deinceps acq̄ / rent aliquatenus coartare.

Greg.x.in generali cōcilio lugdun.

In ecclesijs dato bu mili ingressu debet oratioi / bus insistere:ecclesijs clamoz / bus ꝛ seditionib⁹ cōsilijs vni / uersitat⁹ laicoz̄ ꝛ cor publi / cis parlamētis:vanis collo / quijs negociationib⁹ ꝛ mundi / nis actudicijs secularibus ꝛ / maxime criminalibus . p. d. / vsq nō ℌ·ordinarij. Dec. ra.ii

Decet domū domini sā / ctitudo:decet vt cuius in pace factus est locus eius
f cultus sit cū debita venera / g tione pacificus. Sit ita / qz ad ecclesias humilis et de/

cerinā.xxxvj.di.si quis vult.nā anima ebo spūali nu/ trit⁹.ℨ.de offi.ordi.inter cetera. k Ybidē.attollant qō est infra. l Jesu christi. Jesus hebraice dicit latine saluator. (dicit Archi.ꝛ ſm Isi.grece dicit So ter.vere aūt dicit saluator qui cunctis salutifer venit.

Jesus Additio

Jo.an.) Christ⁹ grece: latine ūc vnctus. christia/ ni de christo : de sacra vnc.c.vno ·ℌ·in fronte. ꝛ p mo apud anthi/ ochiam fuit no / mē illud.xxij.di. c.sacrosancta.

Christus

m Apecca / tis eoz̄. Nemi/ nē ei vult perire de bap.maiores ·ℌ·cauete. (iij.q. iij.hi qui .ō pe. dist.j.qz diuinita tis.xxiij. q.vij. his a quibus in fi.ꝛ.C. Joh.an.)

Additio

n Cordis. ad coz enim respicit deus.xiij. q.v. si quid inueniſti.

Philip.

o Vel.i.saltē (sic de pe.di.iij. dic de⁹.ℨ.ō ꝓsue tu.c.fi.ō pbē. ex tirpāde. Jo.ā .)

p Capite.i.di. in capite. (ad h de ꝓse.dist.j.a / postolica.

Addi.

q Intētis.ve ni⁹ animo⁹ cogi / tet ꝑ ꝑcetur .ad qō sacerdos po / pulū excitat. sur sū corda dicēdo. de ꝓse. di.j. qñ. (danē vsus Nō vox ſz votū . nō chordula musi / ca sed cor . Non clamor ſz amor . clamat in aurej del. Jo.an.)

Additio

r Parlamen / ta. Mo.ꝑra vni uersitates italie: q̄ frequē faciūt in ecclesijs talia parlamēta. (dic Valeri⁹ li.j.c.j. q Ba⁹ cōsulatu Gallie: et Scī pio ꝓsulatu Cor ſice ꝓuati fuēr: qr parlamēta fa ciebāt in tēplo.

Parlamē ta

Additio

Jo.) s Turbare.ad h.ℨ.de sen. ex. veniēs.in auē. de san.epi·ℌ·si qs tā sacra.col.ix.

t Committi. Nō

tm̄ debent ibi misceri sceleribus vbi de peccatis est venia postulanda. i auc̄. colla. viij. vt lice. ma. ⁊ aule. §. qꝛ vero ita. ⁊. s̄. eo. ti. immunitatē. ad idem de accu. q̄liter ⁊. C. vñ vi meminerint. a ¶ Cimiterijs. s̄. e. cū ecc̄lia. b ¶ Negociationes. Nā dñs negociatores eiecit de tēplo. et mensas nūlariorū euertit. j. q. iij. ex multis. lxxxviij. disti. eijciens. palea est et est rō: quia talia difficile fiunt sine peccato vt eadem dist. qm̄ non cognoui. ⁊ d̄ pe. di. v. q̄liras. c ¶ Seculariū. Idē. s̄. e. c. j. Ecclesiastica vero iudicia ibi tractari possunt. ij. q. ij. c. vlt. et. s̄. de ap. qua fronte. Johan. andree d Ordinarij. ¶ Locorum ordinarij exequi debent hic contenta: et sententie in ecclesijs habite sunt nulle: ⁊ contrafacientes puniri debent. hoc dicit Do. e ¶ Suadenda. Que scilicꝫ dicta sunt vsqꝫ ad versi. nullus. ⁊c̄. f ¶ Cōpescant. Per censuraꝫ ecclesiasticam vel aliam arbitrariam penam. s̄. de offi. dele. de causis. Jo. an. g ¶ Processus. Questio Quid de ꝯtractibus initis in ecclesia: nunquid valebunt: dic ꝙ nō debent fieri. ⁊ qui faciunt peccant per hanc decre. tamen contractus tenent. nam cum tantum processus et sententias iudicium irritet. et penalis sit constitutio. penam nō extendā. ꝫ. de regu. iur. in penis cum suis concor. (idem Guil. Gar. Jo. mo. ⁊ Arch.) Addi. h ¶ Deputandorū. i. illorū quos debet ordinarius deputare assiduos. et ad ista idoneos. i ¶ Acrimoniā. id est acrem penam: et dicitur quasi acris monitio. vl̄. l.

a b earūqꝫ cimiterijs negociationes: ⁊ precipue nundinarum ac fori cuiuscunqꝫ tumultus: c oīs in eis seculariū iudicioꝝ strepitus cōquiescat: nulla in ibi cā ꝑ laicos crimīalis maxime agitet̄ sint loca eadeꝫ a laicoꝝ cognitionib⁹ aliena. d ¶ Ordinarij locorū hoc fa e ciāt obseruari suadēda suadeant īterdicta hui⁹ canonis au f ctoritate cōpescant. ad hoc alios etiā in ecclesijs ipsis magis assiduos ⁊ ad p̄missa idoneos deputādo: et nihilomi g nus processus iudicū seculariū ac specialiter ꝓlate snīe in eisdem locis omni careant robore firmitatis. ¶ Qui vero premissas inhibitiōes animo petulanti cōtēpserint preter processum ordinarioꝝ et h deputandorū ab ipsis diuine vltionis et nostre poterunt h acrimoniam formidare: donec suum confessi reatā a similibus firmato ꝓposito delibe k rauerīt abstinere. Bonifacius octauus. In prima ꝑte ponit excessus laicoꝝ: qui clericis collectis tallias et onera imponebant: et excessus clericorum qui talibus consentiebant. Scdo ibi: Nos igit̄: p̄cepit personas ecclesiasticas pro rebus suis vel ecclesiarū nil laicis soluere debere absqꝫ licentia apō. se. sub quocunqꝫ colore mutui subuentionis doni vl̄ alio quolibet: vt etiā ipi laici tallias nō exigāt vel recipiant: nec occupent quocunqꝫ modo deposita ecclesiarū vel personaꝝ ecclesiasticarum: singularis contrafaciētes excommunicat: vniuersitates interdicit. que pene locum habeāt in ꝓmissionibus factis etiā ante hāc cōstitutionē si postmodū soluātur vel recipiant̄ ⁊ ab his sententijs solus papa absoluit: p̄terqꝫ in mortis articulo. tertio in versi. nō obstātib⁹. oīa priuilegia derogātia huic cōstitutioni cassat ⁊ irritat. Jo. an. ca. III

l C Lericis laicos īfestos oppido tra m dit antiq̄tas qd̄ ⁊ presentium n experimenta temporū manifeste declarant dū suis finib⁹ nō contenti nitunt̄ inuetitū ad illicita frena relaxant: nec prudenter attendūt q̄ꝫ sit eis in clericos ecclesiasticasue ꝑ p sonas et bona interdicta potestas ecclesiarū p̄latis ecclesijs ecclesiasticisqꝫ ꝑsonis regularibus et secularibus imponūt onera grauia ipsosqꝫ talliāt et eis collectas imponunt ab ipsis suoꝝ ꝓuētuuꝫ vel bonorū dimidiā decimaꝫ seu vicesimā vel q̄ꝫuis aliam portionē aut quotaꝫ exigunt ⁊ extorquēt: eosqꝫ moluntur multifarie subijcere seruituti q sueqꝫ submittere ditioni. Et quod dolenter referimus: nō nulli ecclesiarum prelati ecclesiasticeqꝫ persone trepidā r tes vbi trepitandum non est s transitoriam pacem querētes plus timentes maiestatē ⁊ tē t poralē offendere q̄ꝫ eternā taliū abusibus nō tam temerarie q̄ꝫ improuide acquiescūt se. ap. auctoritate seu licentia

penam excōicationis quasi a gremio ecclesie expellentem. (vl̄ sit arbitraria s̄m Guil. ⁊ idē. ꝟ. s̄. eo. li. de stare. c. vno. ad fi. et ibi concor. Jo. an.) k ¶ Abstinere. Hec est vera penitentia: de pe. di. iij. c. j. Clericus. ¶ Benedictus in sua extrauaganti q̄ incipit: Quod olim. restrīxit hāc decre. ad exigentes tantū: sed Clemens reuocauit hanc decretalem cum suis declarationibus: ita ꝙ voluit haberi ꝓ nō facta. per suā extrauagātem que incipiebat pastoralis: que est int̄ Cle. e. ti. et icipit quoniaꝫ. et vide qne ibi dixi in p̄ma glo. (Circa istam igitur instanduꝫ non est. ⁊ Arch. etiā nō glosauit. Johā. andree.) Additio l ¶ Oppido. i. valde. m ¶ Antiquitas ij. q. vij. laicos. ⁊ c. laici. et antiquitati credulitas ⁊ reuerētia debet̄. xj. distin. catholica. et ca. ecclesiasticarū. s̄. de trāsla. quanto. n ¶ Temporū. s̄. de cēsi. felicis. et de elec. fundamenta. o ¶ Contenti. ⁊ male. xiij. q. j. c. j. de sepul. c. j. ꝫ. de priuil. c. j. p ¶ Potestas. xcvj. distin. bene quidem. de consti. ecclesia sancte Marie. q ¶ Ditioni. Ut peioris conditionis sit sacerdotium q̄ꝫ fuerit sub pharaone. s̄. eo. nō minus. r ¶ Non est. de rescrip. cum contingat. de simo. et si questiones. C. de fi. instru. l. vlti. ad finem. Johannes andree. h ¶ Pacem. huius seculi. t ¶ Eternam. Et male cum potius cōtrariū facere debeāt. s̄. de here. vergentis: cum suis concor. faciāt prelati ecclesiarū ꝙ sint imi

ratores Nabuthe q̄ vineā suā cruore defendit. lij. Reg. xxj. c. 2. xxiij. q. viij. cōuenior. 2 imitenē Ambrosiū idez dicēte: Si vultis corpus occidere occurrā: vultis i vincula rapere: vultis in mortem: voluntas est mihi p altaribus gratis immolabor: psecutionem tū fugere potes rit fuata di stinctione quā habes viij. q. j. §. h tunc. 2 recitari solet. ō renun. nisi. §. propter malliciam.

a Colore Qui nō excusat. §. eo. lib. de elec. quaricie. x. iiij. q. iij. plerīq. ō simonia. iu tātū.

b Sedis Questio eiusdē. Nūquid corrēcta ē decre. §. eo. nō minus. que p. mittebat episcopo et clero inspiciēti necessitates vel vtilitatē locorum eis sponte sub sidium conferre: dic q decreta. illa moderatione 2 determinationez receperat p decre. eo. ti. tu. aduersus vbi statutū fuit q illo casu id facere non possent preter licentiā apse. non corrigit istam: sed penam adijcit.

c Noie. Sic. §. e. li. de elec. fundamenta.

d Interdicto. i vniuersitatem nō ferē sentētia excōicatiōis: vt .j. de sen. ex. cō. romana nō obtēta.

¶ Nos igit talibus iniūctis actib⁹ obuiare volētes de fratrū nr̄oz̄ cilio ap. aucte statuim⁹: q̄ q̄cūq; p̄lati ecclīastice: q̄ psone religiose vel seculares quozūcūq; ordinū ꝺditiōis seu stat⁹ collectas vl̄ tallias decimā vicesimā seu cētesimā suoz̄ 2 ecclesiaz̄ puētuū vl̄ bonoz̄ laicl̄ soluerint vl̄ pmiserint vl̄ se soluturos ꝓsenserint: aut q̄uis aliā quātitatē portionē aut q̄tā ipoꝝ puētuū vl̄ bonoz̄ estimationis vl̄ valoris ipoz̄ sub aditorij mutui ſbuētiōis subsidij vel doni nomie: seu q̄is alio titulo

g mō vl̄ q̄sito colore absq; aucte sedis eiusdē: necnō impatores reges seu pncipes duces comites vl̄ barones ptātes capitanei vl̄

c officiales vl̄ rectores q̄cūq; nomine cēseant ciuitatū castroruz seu q̄rūcūq; locoz̄ ꝓstitutorum vbilibet 2 q̄is alij cuiuscūq; p̄eminētie ꝺditiōis 2 stat⁹ q̄ talia iposuerit exegerit vl̄ recepe rint: aut apud edes sacras depo sita eccliaz̄ vl̄ eccliastica p̄sonaꝝ vbilibet arrestauerit saisiuerint seu occupare pſūpserit: vel arrestari saisiri aut occupari mādauerit: aut occupata saisita seu arrestata receperit: necnō oēs q̄ sciēter dederit i p̄dictl̄ auxilium ꝓsiliū vl̄ fauorē publice vl̄ occulte eoipso sniaz̄ excōicatiōis icurrāt.

¶ Uniūsitates x̄o q̄ in his culpabiles fuerunt eccleſtastico

e supponim⁹ iterdicto.

¶ Prelatis 2 psonis eccliastiel̄ supradictl̄ i x̄tute obedīētie 2 ſb depositiōis pena districte mādātes: vt talib⁹ absq; exp̄ssa lnia dicte sedis nullaten⁹ acq̄escāt: q̄cq; p̄textu cuiuscūq; obligatiōis promissiōis 2 ꝓfessiōis factaz̄ hactenus vl̄ faciēdaz̄ i antea: puſq; hmōi ꝓstitutio ꝓhibitio seu pcptū ad noticiā ipoz̄ puenerint: nihil soluāt: nec supradicti seclares q̄ mō recipiāt: 2 si soluerit vl̄ p̄dicti receperit i excōicatiōis sniaz̄ icidūt ipo facto.

¶ A supradictl̄ aūt excōicatiōe 2 iterdicti sentētijs null⁹ absolui valeat pterq; i mortl̄

f articlo absq; se. ap. aucte 2 licētia spāli: cū nr̄e itētōis existat tā hoꝛrēdū seclariū ptātū abusū nullaten⁹ ſb dissimu

g latiōe trāsire: nō obstātib⁹ q̄ buscūq; p̄iuilegijs sub quibuscūq; tenoꝛib⁹ formis seu modis aut x̄boz̄ ceptōe cōcessis ipatoꝛib⁹ regib⁹ 2 alijs supradictl̄: q̄ p̄ omissa i nullo volum⁹ alicui vl̄ aliq̄bus suffragari.

¶ dē. Excōicati sūt q̄ impediūt iur̄ curiis q̄ad forū ecclīasticū de iure vl̄ ꝓsuetudīe ptinēt īras a se. ap. ipetrari: vl̄ iup ipis cōa ordinarijs vel delegat⁹ ecclīastic⁹ litigari Joh. an. ca. XI

Quoniā vt itellexim⁹ q̄ rundā iusticiarioz̄ baliuoꝝ iudicūue seclariū ac tpaliumꝝ

h dñoz̄ i q̄busdā ptib⁹ pſūptuosa temeritas sic excreuit: vt in terrl̄ eoz̄ sine districtib⁹ literas aplicas ipetrātes: vel ad iudices ordinarios eccle siasticos recurrētes sup causis negocijs seu q̄stionib⁹ q̄ rōne psonaz̄ aut rez̄ de iure

k aut antiqua ꝓsuetudīe ad forū eccliasticū ptinēt: obtinere nō pñt in eis p eosdē ordinarios iudices vel apo. līras iusticie cōplemētū q̄n poti⁹ illis recurrere ad iudicū secular: vl̄ a lite eā seu q̄stiōe desistere cōpellūt.

¶ Nos iusticiā nr̄am 2 eccliē spōse nostre nolētes negligere q̄ alios

m in sua iusticia confouem⁹ statuim⁹ districtl̄ inhibēdo: ne q̄s impetratores līrarum nr̄arum: vel alios in foro eccliastico delegato seu ordinario

§ in vniuersitatem.

e ¶ Prelatis. Hucusq; dixit de his qui post constitutionē istā pmiserūt: et soluerunt: nunc dicit de his q̄ ante constitutionē vel eius noticiā pmiserunt 2 post ꝓstitutionē soluerūt 2 post el⁹ noticiam.

f ¶ Articulo. Iste semꝝ excipit: vt. xvij. q. iij. si quis suadente.

g ¶ Dissimulatione. Dissimulatio est peccatum mortale in prelato. xliij. di. sit rector. 2 c. epheſijs 2. xlvij. di. ca. vltl. 2. §. de offl. ordi. irrefragabili Johan. an.

h ¶ Non obstātibus. Papa ergo potest tollere 2 moderari priuilegia per se data: vt .j. de sentē. excom. c. vltl. in fine. de priuil. ne aliqui. 2 sic regula illa decet concessum 2ē .j. ō regu. iur. non habet locum in ipso pncipe: vt ibi dixi.

Q ¶ Ponam. Diuisio recitat abusuz secularium potestatum. Secundo contra illum statuit ibi: Nos iusticiam. Tertio transgressoribus penam imponit ibi: Si q̄s vero ſm Johām. mo. Jo. an.

l ¶ Partibus. Sicut olim erat in ciuitate pisana. §. de sen. ex. com. grauem.

k ¶ Consuetudine. Que dat iurisdictionem. ix. q. iij. conquestus de foro competenti. ptingat. ad idē. §. eo. li. de excep. c. vltl.

l ¶ Ecclesiastici. cum. De secularibus nō intromittit se ecclesiasticus iudex: nisi i casibus. §. de foro competē. licet ex suscepto.

m ¶ Confouemus. Sic. §. de

de sup. neg. pre. licet. nam ꝛ ordinata charitas a scīpa incipit. xxiij. q. v. si nō licet. de vsupallij. nisi specialis. (Sic ꝛ primo debet quis curare de se ꝛ ad se spectanti/ bus ℭ de alijs. j. q. j. multi in prin. C. de ser. l. pſens. s. eo. lib. de offi. ordi. presenti. §. porro. Jo. an. ℭ Pro pinquorum. Nota casum in quo laico iniurians excommunicat⁹ est. sic. s. eo. lib. de elec. sciant. j. de senten. excom municā. quicun/ q. b ℭ Satisfactuz. Ergo nō sufficit cautio ī/ mo debet prece/ dere satisfactio. sicut cuz quis ex communicatus est pro mālifesta offensa. s. de ver bo. signi. ex par/ te. j. ꝛ. ca. sequē. vel pro manife/ sta contumacia: vt. j. de senten. ex com. venerabili/ bus. §. secus. c ℭ Absolua. Tunc demū po/ terit ab ordina/ rio absolui: ex q papa sibi nō re/ seruauit. de sen. excom. nuper.

Os qui. ℭ Ponit dictū: cui⁹ ratio/ nem inserit. ibi: Cū talia. Jo. an. Contra hos contra quos hic putabetur argue bar Ber. de pri/ uil. quāto. in glo sa. j. in fi. Jo. s. d ℭ Subditis. Licet solis sub/ ditis imperarē tñ clericis cōpe/ rebat actio ō do lo ad suum dam num consequen/ dum que compe/ tit quotiēscūq; aliquid dolo fit. ꝛ alia actio defi/ cit. ff. ō dolo. l. j. (vi. q post Jn/ no. dixi. s. de pūll. quāto. Jo. an.) e ℭ Libertat. Istī licet quo ad verba non viderent infringere libertatē: tamē infringebāt quo ad mentē faciēdo fraudē de p/ sona ad pſonā, (conco. ff. si ꝙs alium tel. phi. l. j. ꝛ. ij. vbi ꝙ hybes notarīū vl testes intrare ꝓhibuisse dicit testatorem. ad idē. ff. de īti. actuq; l. veteres. vbi pro/ hibens potest ꝛi necessaria ad reficiendum iter dicit re/

litigantes seu litigare volen/ tes: siue ambe partes hoc vo luerint: siue vna super causis ecclesiasticis: siue que ad fo/ rum ecclesiasticum ratione p/ sonarum negociorum vel re/ rum de iure vel de antiqua cō suetudine pertinere noscunt per se vel per alium ad desistē dum vel in foro seculari de q stionibus huiusmodi litigan dum per eorundem iudicū ec clesiasticorum vel impetran/ tium aut litigantium seu vo/ a lentium litigare aut ꝓpiną/ rum ipsorum seu rerum illoꝝ aut ecclesiarum suarum: etiā captionez modisue alijs qui/ buscunq; compellat: seu com pelli faciat vel procuret: nec per se aliosue impediat quo minus coraz iudicibus eccle siasticis delegatis seu ordina rijs querelantes de causis q vt permissum est ad cognitio nem pertinent eorundē: pos/ sint libere iusticiaz obtinere: nec ad predicta facienda det auxilium consilium vel fauo rem. ℭ Si quis vero contra presumpserit: excōmunicatio ni ipso facto nouerit subia/ cere: a qua nisi tā iudici cuius cognitio fuerit impedita vel iurisdictio vsurpata quā par ti que turbata in pſecutione b fuerit sui iuris de iniuria dā/ nis expensis ꝛ interesse prius per eundem integre fuerit sa/ c tisfactum nullatenus ab ol/ uat ℭ dem.

fectionem phibuisse. Jo. an.) de quo dic vt. xiij. q. iij. plericq;. s. de pruile. quanto. ff. de le. j. ꝓtra. j. de reg. iu. c. vl. ꝛ ꝓtra tales habebas. quisum. s. de sen. excō. gra uem. f ℭ Sublacere. In statutarijs potestatib⁹ cō/ sulib⁹ et scriptoribus statutorum que sunt contra li/ bertatez ecclesie dic vt. s. de sen. excom. nouerit. (et quomodo di/ cat ecclesie liber/ tas infringi ibi scripsi post. Jn/ no. Jo. an.)

Addl.

Latu/ cuz se. ℭ Po/ nit de/ claratiōnē vete/ ris iurisd. Primo dās regulā. Se/ cūdo casū exce/ ptū. ibi: Nisi. g ℭ Statutū. s. e. sup spe. h ℭ Plebanis. qđ itellige vt ōr l ℭ Leges. Nō enim debent vel le videre secula/ riū vel forensiuz disceptationum periti. C. de epis. ꝛ cleri. repetita. k ℭ Physicaz. nō debet hoc fa/ cere sub specie lā guentiū curādo/ rum fratrum. s. e. non magno. l ℭ Clementis. Quam nō habe mus sed ei⁹ men tem hic inserit ꝛ incipiebat: habi to cum fratribus nostris concilio. m ℭ Declaram⁹ Nota approba taz opinio. Bof. qui hoc dicebat in summa huius titu. in fine. ꝛ cō cor. Pe. de sam. ꝛ Abbas. ꝛ est ratio: q pstitu/ tio illa penalis erat. ꝛ tō restrī gēda. j. de regu. iu. in penis. cum suis concor. non

Diuisio

Nota

Addl.

Addl.

Os qui tēpo/ rale dominiū obtinen/ tis suis subditis: ne prelatis aut clericis seu pſonis eccle/ siasticis quicq; vendant aut emant aliquid ab eisdez: ne/ q ipsis bladum molant co/ quant panem vt alia obseqa exhibere pſumāt: aliquando interdicunt. Cū talia in de/ rogationē libertatis ecclesia stice pſumant ꝛ eoipso excōl/ catiōis sñie decernim⁹ subia cere.

Statutū felicis re/ cordatiōis Hono/ rij pape. iij. qđ eccles/ sor⁹ suī q decanis archidiaconis: ꝓpositis: ple/ banis cātorib⁹ et alijs cleri/ cis habentib⁹ pſonat⁹ audi/ re leges vel physicā interdi/ cit: ad eos ā parochialesec/ clesias obtinere noscunt: pie memorie Clemēt⁹ pape. iiij. pdecessoris nostri vestigijs i/ herentes: declaramus pre/ sentis constitutionis oracu/

ob. s. de elec. dudum. ij. vbi dicitur q idem iudicium ꝛc. quia illud habet locum in casu ipsius decre. s. quo ad pluritatē. Jtē quo ad ordines: vides eni q Archi/ diacon⁹ nō cogit nisi quo ad diaconatuz. de elec. cum in cūctis. ℭ nec habens curā animarū: sed hoc est fal/ sum: vt. s. e. lib. de elec. licet canon. Reprobata est aūt opi. Ber. Jnno. fm quosdam libros: ꝛ Hosti. qui di

cebāt cōtrariū ꝓpter dictā decre. dudū. Item ex eo q̄ quis habet curā sacerdos fieri debet. sed sacerdotes p hibent p ipaz decre. Honorū. ergo t curā habentes. Item ex eo q̄ constitutio fauorabilis erat t sic ampli/anda. j. de reg. iur. odia. Item ex eo q̄ p̄dicare tenetur

Additio (vt in cle. de se/pul. dudū. §. hu/iusmodi. Jo. ā.) t sic debet esse sacerdos. xvj. q. j. adūcim⁹. ꝛ ꝑbyteri ex ordine nō ex cura cōphen/dunt cōstitutio/ne honorū: t interdum de necessitate nō habent fieri sacerdotes rectores parochi/aliū ecclesiaruz: vt. §. de elec. sta/tutū. vel pone q̄ annus non ē ela/psus. vl̄ pone se cum dispensatuz p̄ decre. §. de elec. cum ex eo.

a Ratiōe. q. dl. si haberent dispensatiue vel a/lio modo perso/natuz cū illis ec/clesijs bene renenē cōstitutione. vel si essent p̄sbyteri tenentur non ratione ecclesie sed ordinis: vt. §. dixi.

b Capellas. Quid si vnicam habet capellam. si ar/guamus a verbis saltem due debent esse. ad hoc infra de reg. iur. pluralis. cū suis concordan. ad hoc de decimis. ad audientiā. tutius videt cōtrariū renere. ad hoc. ff. vi bono. rap. l. ait prator. §. homines. instl. eo. tl. in prin. ad idē. §. e. lib. de elec. c. penul. j. rūso. §. de huiusmodi. vt p̄ti ullegia. ibi apertan ecclesie. i. ecclia. j. distin. omnes leges. cum suis concordan et. ff. de negoc. l. iij. §. ij. cum concordan. t. ij. q. j. in primis. nec ob. arg. a verbis: quia nō dicit hoc nisi fuerit plebania habēs capellas. sed dicit in plurali: plebanie habentes capellas t pluralitatē capellarum ad pluralitatē plebaniarum refe/

Additio rām. argu. p̄dic. decre. vt p̄tiullegia. (hoc videt tenere Butl. in spe. e. ti. post p̄in. vbi dicit q̄ plebania est habēs diuersas capellas in quibus t. Jo. mo. dicit h̄ q̄ exquo plebania hz capellas ꝑpetuas reputat digni tas. Archi. nihil dicit de hoc. Jo. an.) c Perpetui. §. de capel. mona. c. vno. d Ab ipsis. §. plebanijs vl̄ capell⁹ t mell⁹. e Absq̄ cā rōnabili. §. capel. mōa.

Diuiso Ut periculosa. Prio cā p̄missa (c. vno. vbi §. h. potest duplicē ihibitionē. Scdo penā trāsgressoꝛ ibi: Si q̄s. Tertio ibi: Doctores. illā declarat in docto

Addi. ribus locum habere. (Et dic periculosa animabus ipsorum vagantium. §. de reg. c. fl. Est etiā periculosa p̄ter exempli perniciem de ele. cū dilecti. §. nos vo. de vo. magne. Johan. an.) Tracta fuit de extrauaganti

Addi. grauis et doloze nō vacua. (q̄ fuit. Inno. Sed. v̄. nec accedat. additus fuit vsq̄ ad v̄. si quis autē. Jo. an.)

f Quācunq̄. Dū tū approbatā. §. de vo. c. vno. e. ll.

g Vel expresse. §. e. lib. de regula. c. j. et. ij. ꝛ in casu isto inter expressam pfessionem t tacitam non est differentia: sicut alibi est. §. de elec. nullus. t. c. idēm ta/

Addi. tibus. (dicebat Hostl. §. c. iij. vtrunq̄. s. vt tacite pfessus nō eligat. t hac cōstitutiōe astringat introductū in fauoꝛē religionis et animaꝝ saluteē. Jo. an.)

h Professus. Nā professus nō potest redire ad seculum. quod dicit. §. de regu. consulei.

i Temere. Ex causa enī licet habitū trāsformare: sibi iusta sit pura ti/mor. §. de vl. et ho. cle. clerici.

k Conuentus Alibi dat prela/tus licentiā sine requisitiōe ꝓuentus. §. e. ll. ō elec. si religiosus. ij. respon. sed illō fauoꝛe ecclīarū vacantiū ad idem. §. de testa. c. vlē. t illud fauoꝛe vltimarū voluntatum: et quia piū executiōis testamentoꝝ on⁹.

l Licentia. et tunc potest omnia sine quibus in studio cōmoꝛ/de esse non posser. quod dicit no. ij. q. vij. cum pastoralis de ac cu. ex parte. (Et Additio

q̄ ibi no. in fl. pe. glo. p necessitate monachi monasterium obligari intelligit Archi. nisi actū fuisset q̄ all⁹ monacho sumptus inueniret pura ꝓpinquus vel amicus t. Jo. an.)

m Morum: sez q̄ apostatat dimittendo habitū. vel quia vadit ad studium sine licentia.

n Ipso facto. Speciale in religioso apostata: quia alias apostata nō est excōicatus sed excōicandus: sm q̄ no. Jo. et Ber. extiū. di. sicās ex clericis. de vi. t ho. cle. si q̄s ex clericis. de apo. c. iij. o Dimisso. Quid Questio si nō dimiserit habitū: videt q̄ eūe doctores nō sine excōicari: q̄ hec pena non est ampliāda. j. de reg. iur. in pens. dic cōtra (idē Archi. t hoc teneat saltez postq̄ Addi. monachus incidit vt sic cōmunicet in excōicato in crimine pro quo ligatus est. sup quo vl. q̄ dixi de sen. excōingit. j. Jo. an.) quia cōmunicant in crimine: t sic eadem t nō minoꝛi excōicatione liganē. de sen. excom. nup. t. c. si cōcubine. t in hoc poterit dici hoc port⁹ venire ad declarationē iuris veteris q̄s nouum casum ponere. p Scienter. Vbi incederēt in habitu nō haberet locū ignoꝛātia. (verisimiliter. bene eni esse posser tanta multitudo scholariū t cautela monachi tempestiue intrātis t in oculo scholaris loco manētis q̄ licet in habitu intraret excusaret doctoꝛ: t maxie vbi de habitu indistinctissime loqueremur. de quo. §. e. li. de reg. c. j. vbi in fl. Jo. an.) ꝛ vbi dimiserāt habitū q̄ habilit poterant ignoꝛare. q Retinere. Nota offi/cium doctoꝛis scholarem de scholis expellere: et per id quod dicit retinere: dicas q̄ licet doctoꝛ sciat. (idē Jo. mo. t Archi.) monachum habentem domuz iuxta scholas doctoꝛis in domo ꝓpria q̄ inhabitat audire excōicatus nō est. (ipse doctoꝛ. secus enim in monacho cui phibetur auditus t studiū. §. eo. c. fi. Johā. an.) iam eni inhibere nō posser quin ster in domo ꝓpria: t facit qō dixi. j. de reg. iuris. locupletari. Quid si monachus Questio nō vult exire scholas: videt q̄ hanc litterā q̄ licite vi

subtrahat: districtius inhibe

f mus ne de cetero aliqs quā/

g cunq̄ religionē tacite vel ex/

h presse pfessus in scholis vel

i alibi temere habitū religiōis

sue dimittat: nec accedat ad

quculs studia lrarum: nisi a

k suo ꝓlato cū cōsilio sui con/

uent⁹ vel maioꝛis partz eius/

l dē sibi eundi ad studiū licentia primit⁹ sit cōcessa. Si

m quis aūt horum temerarius

violatoꝛ extiterit: excōicatio/

n nis incurrat sētētiam ipso facto. Doctoꝛes q̄s siue magistri q̄ religiosos habitu suo

o dimisso legē vel physicaz au/

p diētes scienter docere aut in

q scholis suis p̄sumpserint re/

Ut periculosa religio/sis euagandi materia

possit expelli: ad hoc de senten. excō. veniēs. et hoc maxime si vera esset opinio q̄ excōicatus nō gauderet privilegio canonis. qō nō est verū ſm Jo. Ber. et Hostī. qui de hoc no. xvij. q. iij. ſi quis deinceps. de sen. excō.

Questio contingit. j. Quid si nō potest expelli: exeat scholas doctor ad instar eius quod dicimus cū excōmunicat⁹ intrat ecclesiam vt no. xj. q. iij. sicut apostoli. et p modernos. ſ. ō sen. excom. nup.

a ¶ Simili. q̄ communicant in crimine vt dixi: et q̄ cōdictor sibi nō reseruauit absolutionē alij indulsisse videtur. ſ. de sen. excom. nuper. et facit quod no. ſ. eo. ſup ſpecula. Jo. an.

¶ Piscopus. ¶ Ponit dicrum cuius causam reddens soluit obstaculum ibi: Nam licet. Emanauit ad declarationē eorum que no. Berū. Innocen. et moder. ſ. eo. clericis. vbi videbatur Addicio glo. et Hostien. sentire q̄ generalem. (dicebat Hoſ. de rap. in archiepiscoparu q̄ consulebat prelato habenti iurisdictionez temporalem q̄ non committat in specie laico puniendum corporaliter: sed generaliter deleget causarum vniuersitatem que sunt ad penam sanguinis. Et si Hoſ. intellexit q̄ non exprimat de pena corporali inferenda in speciali cōcessione. hec decre. nō resistit huic consilio. Johan. andree) vicarium vel balliuz posset dare ad talia sed non specialem. Sed ex verbis ipsorum olim tenebant contrarium. nā dicunt q̄ si appellet in tali causa debet appellari ad ipsum prelatum et ipse alij delegabit: ergo etiā ſm eos specialiter potest delegare. Quid iuris ergo de platis temporalem iurisdictionem habentibus habes hic: et quō eam comittere possint. Quid iuris de clericis iniuriā passis z quomodo de ipsa conqueri possint habes. j. de homi. prelatis.

b ¶ Hoc. maleficio. ergo et specialiter commitit: dicit Hostiē. ſ. e. clericis: q̄ si bi placeret q̄ aut darentur clericis licentia tales causas iudicādi per seipsos: aut talium causarum potestas ipis clericis tolleret: cum cō missio sit contra ius. ff. de offi. eius cui man. est iu. l. j. (Intelligas ħ dictum per id qō no. de rap. in archiepiscoparu. in vlti. glo. nam saltem vltimuz supplicium et membri mutilatio nō Addi. delegantur etiam iure auteticoꝝ: et de his cōmittēdis agitur hic principaliter vt dixi in tex. Jo. andree.)

c ¶ Justicia mediāte: Quid si contra iusticiā: dic idē. (concor. Arch. alle. q̄ in generali mandato non venit Questio Addicio aliquid illicitum. concor. q̄ scripsi. ſ. rū. j. c. vlti. circa medium magne glo. Jo. an.) nam eius qui mandauit iusticiam fieri non est in culpa si iusticiarius delinquat z absit q̄ ea que propter licitum et bonum zc. xxiij. q. v. de occidendis. non ob j. de homi. is qui mandat. qz ibi culpa precessit et casus qui culpam sequitur bene imputatur de hoc plene de homi. sicut dignū. hic nulla culpa precessit.

d ¶ Liceat. ſ. eo. clericis. z. c. sententiam.

e ¶ Possunt. Ergo potest quis per aliuz qō non per se: de hoc dixi j. de reg. iur. potest quis. Johannes andree.

a tinere: simili eo ipso sint sententiꝫ innodati.

¶ Idem. Clericus in loco regali iurisdictioni siue sue delicio ibi commisso delegis vt vtrique māda iusticiam exequatur irregularis non efficitur licet pena sanguinis sit adiecta. d. c.

b ¶ Piscopus seu q̄cunq̄ alius p̄lat⁹ vel clericus iurisdictionē obtinēs temporalē si homicidio aut alio maleficio ab aliquibus in iurisdictione sua commissō baliuo suo aut alij cuicunq̄ iniungat: vt sup hoc veritatē inquirens iusticie debitum exequatur: irregularis censeri non debet: q̄uis ipse baliuus vel ali⁹ cōtra malefactores ad penam sanguinis

c ꝓcesserit iusticia mediante: Nā licet clericis causas sanguinis agitare nō liceat: eas tñ cū iurisdictionē obtinēt tē

d poralē: debēt z pñt metu irregularitatis cessante alijs delegare.

Explicit tertius

Titulos sequentibus decre. quo ad Quartū eius partialem librum singulorum Capitulorū ordinem iuxta debitū ordinem accommodata et distincta Annotatio.

De sponsalibus Titulus I
Capitulum vnicum
Ex sponsalibus.

De despontatione impuberū Ti. II
Capitulum vnicum
Si infantes

De cognatione spiritauli Titulus III
Capitula
I Medum
II Per catheclsmū
III Quamuis.

Finis

Diuisio

Ex sponsalibus. ¶ Sunt due ptes. Primo tractat de spōsalib⁹ puris. Primo in genere. Secundo in speciebus. ibi: Quare. Secunda tractat de conditionib⁹. ibi: Ille ꝙ Joh. an. Emanauit ad declarationē eoꝝ que no. xxvij. q. ij. Si quis desponsauerit. ij. ff. c. ti. ad audientiam.

Incipit liber quartus. De spōsalib⁹ ⁊ matrimoniis. Bonifa. viij.

Quid ō cōditionalib⁹

a ¶ Puris. Cōditionalia nō inducunt publice honestatis iusticiam: vt dicitur in fine.

Sponsalia pura ⁊ certa ex ꝓsensu valida licet alis nullis inducēt publicam honestatē q̄ hanc dirimere sequētia spōsalia: si nō precedētia q̄a publica honestate nō inducūt spōsalia conditionalia ante conditionis euentū. h. de. Joan. ca. i.

Q̄n dicat certa ⁊ q̄n incerta

b ¶ Certis. Vel ꝓmisit ducere bertā filiā Ttij: incerta sūt q̄n ꝓmisit ducere vnā ex filiabus ttij. ad hoc. ff. eo. c. ex literis. ij.

Q̄n ō consanguinitas

c ¶ Cōsanguinitatis. Sez infra gradum q̄rtum. ff. de ꝓsang. non debet. ⁊ iste erat casus. ff. e. ad audientiam.

An semp affinitas dirimat

d ¶ Affinitat. In ꝓmo genere ⁊ quarto gradu vl̄ citerio⁹. ff. de ꝓsang. ⁊ affi. nō deber. ⁊ cū talis affinitas annullat mīmonium q̄n ꝓcessit. sec⁹ si

EX spō
salib⁹ puris ⁊ certis etiā si consanguinitatis affinitatis frigiditatis religiōis aut alia quauis ratione sint nulla: dummodo nō sint nulla ex defectu: consensus oēm efficax ad impediendum ⁊ dirimendū sequentia sponsalia

secuta fuerit de eo q̄ cog. ꝓsan. vxo. sue discretionē.

Additio

e ¶ Frigiditatis. ff. de frigi. p totū. (⁊ vi. distinctione quā scripsi. e. ti. fraternitatē in fi. Jo. an.)

f ¶ Religionis. Precedēris. (⁊ approbate. ff. ō vo. c. vno.) quia nūc nullū est matrimoniū vl̄ spōsalia. si sēc⁹ tunc dissoluit spōsalia: vt. ff. de cōuer. ꝓiu. ex publico. ⁊ c. ij. g ¶ Alia. Sicut dicebat ꝑdict⁹ canon. xxvij. q. ij. si quis desponsauerit. ⁊ multe alie cause reperiunt pura vorū solēne: cognatio spiritualis ⁊ legalis: ⁊ reliqua impedimenta: vt dixi in summa. i. ij.

Additio

h ¶ Consensus. Pura ꝛcta ab infante vel furioso. ff. eo. dilect⁹. de despon. impu. lras. ⁊ c. accessit (vel p locū vbi locus est porēs fm Hin. q̄ sic no. e. ti. ad audientiā. ⁊ Archi. hic ad xxij. q. ij. ne quis. ꝛ. illud aūt. fa. ff. de sen. ex com. c. j. ⁊ q̄ scripsi de despon. impu. duo pueri. sup. v. glo. Jo. an.)

i ¶ Dissoluendum. Bene ergo dicebāt Hug. Jo. et sui sequaces q̄ dicebant monachum sacerdotē frigidum ⁊ similes personas cōtrahē: do cum aliqua impedire omnes cōsanguineos ꝓtrahere cū eadē: vt no. Jnno. in ꝑdi. c. si quis desponsauerit.

Additio

k ¶ Publice honestatis. ff. e. sponsam. publice eni honestum est ex quo cōsanguineus meus. (vtūes vel matruus. ⁊ vi. q̄ scripsi de hoc impedimento publice honestatis in tractatu super ipso habitu in concilio Lugdunen. in decre. nō debet. de cōsan. ⁊ affi. sup glo. vt melius) cōsenserit in bertā: q̄ ego illā habere non possim.

l ¶ Idem fecit. s. q̄ sponsalia cōtraxerit. Spōsalia ꝙ sunt futurarū nuptiarum ꝓmissio. ff. eo. ti. l. j. xxx. q. v. nostrates. vnde aduerte si cum prima cōtraxerit de futuro ⁊ postmodū cū scōa cōsanguinea in ꝓhibito gradu eodē mō ꝓtraxit. ⁊ scōaz cognouit nec ꝓmā habere poterit ꝓpter affinitatē superuenientē: que soluit sponsalia de futuro: vt. ff. eo q̄ cog. ꝓsan. vx. sue. veniēs. j. ⁊ c. ex litteris. secundaz habere non poterit: q̄ publice honestatis iusticia illum cōtractū impedit et dirimit: vt. ff. rū. ꝓxi.

m ¶ Derogat. Nota q̄ licet superueniēs affinitas dissoluat spōsalia de futuro: superuenies tñ iusticia publice honestatē ipsa non dissoluit: ⁊ merito. scōa enī sponsalia rolluntur p publice honestatis iusticiā ex ꝓmissis inducētā. nō q̄ ex secūdis pōt esse honestas q̄ tollat primam. ⁊ est simile. lvij. di stin. s. quis.

Nota

n ¶ Obligatur. Nisi cū alia ipsi⁹ consanguinea ꝓheret p verba de ꝑsenti. ff. eo. si inter. vl̄ supponiret aliquod de his impedimentis q̄ dixi i summula circa ꝓn.

o ¶ Ille vero. Rep: oāt opi.

vel matrimonia: nō aūt ad p cedentia dissoluendū impedimentū iusticie publice honestatis. Quare ille q̄ spōsalia pure ac determinate cuz aliq̄ muliere contraxit: ⁊ postmodū cū secūda ꝓiozis consanguinea idez fecit: ex ꝓiozum sponsaliozū vigoze quibus p publice honestatis iusticiam ex scōis spōsalibus subsecutam minime derogat ad matrimoniū ꝛhendū cuz prima remanet obligat⁹. ¶ Ille vero q̄ spōsalia cū aliqua mulie re sub cōditione contraxerit si postmodū ante cōditionis euentū cū alia ꝓiozis consanguinea p verba cōtraxerit de ꝑsenti: cū secunda remanere debebit: cum ex sponsalibus conditionalibus ante conditionē extantē: sicuti consen-

Jnno. no. de spon. duoz. c. j. vbi dicebat q̄ p sponsalia sub ꝓditione ꝓtracta inducit publice honestatis iusticia. Post. ff. e. ad audientiam Jo. an.)

p ¶ Ante. Sec⁹ si post: q̄ tūc nō deesset cōsensus: sed esset pinde ac si a ꝓncipio pure ꝓtraxisset.

q ¶ Presenti. Quid si ꝓtrahit. (cuz cōsanguinea ꝓme de qua loquit lra Jo. an.) p ꝙba de futuro: nūqd soluta sūt ꝓma sponsalia ꝓditionalia? credo q̄ sic. si enim ꝓma sponsalia inducūt publice honestatis iusticiā: p iusticiam publice honestatis superuenientē: ex secundis nō solunt: vt. j. ꝓxi. rū. sed si p ꝓma non inducit iusticia: pura q̄ p iusticiā superuenientē ex secūdis bñ soluant ꝓma: licet in veritate ꝓma spōsalia dicenda non sint: ex quo cōsensus defecerat: vt hic. sic enī est in aliis impedimētis. ff. de eo q̄ cog. cōsan. vxo. sue. veniens cū si. vū. si post scōm cōtractū superueniat cōditio. dico q̄ ꝓmum matrimoniū ꝓsumare nō pōt. publica enī honestas nō insurgit a die cōtractus: sed a die conditionis. ⁊ ideo publica honestas que ꝓuenit conditionez habet matrimoniū impedire ⁊ dirumpere: vt. ff. j. rū. cuz p hoc reddatur inhabilis ꝓme. de iuratorū qualitate.

Addi. de qua loquit lra Jo. an.)

Quō rediuirat ꝑ carnis copulam

r ¶ Conditionē. Nec verba ītelligas nisi intreueniat carnis copula: q̄ tūc recedit a conditione. de cōdi. ap. de illis. (⁊ de hoc satis. e. ti. per totas Joh. an.) Et sic esset ibi consensus ⁊ matrimonium. vnde cum ꝓpter affinitatem: tum ꝓpter iusticiam non teneret matrimonium postea cū cōsanguinea contractuz. ⁊ intellige de conditione honesta: nō de tali que habeat p nō adiecta. ff. de cōdi. appo. c. vlti. q̄ illa inducerent publicam honestatē ac si pure contracta fuissent. (Ire intel

Ad.

ligas de ȝditione de futuro: nō de p̄senti vel p̄terito q̄ ꝓbat Jo. an. p hāc lr̄am que dicit añ ȝditionē extante ꝛc. Jo. an.) ⁊ no. Hosti. ś. eo. ad audientiā q̄ si q̄s sub tali ȝditione ȝhat cū aliq̄: ꝓmitto q̄ te ducā in vxorem si deo ⁊ eccl̄ie placuerit: postea cōperto impedimēto: ⁊ solutis spōsalib⁹ ȝhat cū ꝑsanguinea illi⁹ tenet cō tractus: et ꝛ hec ȝditio intelligat ertiā si non appo nat: tñ qñ nō ex primit cōsensus pur⁹ remaner: cō ditiones enim ta cite non faciunt obligationē ȝditionalē. ff. de con dl. ⁊ demon. l. cō ditiones extrin/ secus. ⁊ no. de in relur. quēadmo/ dum. tacitū tñ si exp̄mat facit rez cōditionalē. ff. de leg. j. si ita lega/ tū. ś. j. vbi condi tio si voleꝫ posſ/ ta in ꝑsona lega tarij. (vl. q̄ no. ff. de condl. ⁊ de/ mō. l. aliq̄ñ. Jo. an.) facit condi/ tionale legatum ⁊ exp̄ssa nocent. que non expressa non nocent. ff. de re. iur. expressa.

Additio

Diuisio

Additio

Infantia nescit ꝺd videat.

Nota

Additio

Additio

Additio

vel nisi approbauerint tacite vel expresse ex postfacto. h.d.Do. Declarat notata p Jnno. z Hostl.ō.de restispo.ex pte. a ¶ Pro filijs. Nō eis mādantibus:q; tūc idē est ac si ipl̄ ꝓtraherēt.ō.eo.li.de ꝓcu.c.vl. b ¶ Cō, Addi. tradixerint.Ergo q̄ tacet ħ casu nō ꝓsentit (cū hic agat de re naturaliter appetibili. Joh. mo.)ō.de re.iu.q̄ tacet cū su. ꝓcor. c ¶ Sponsalia. Ꝛcta p parentes et idē eadē rōne intelligas de ḡlibet alio.ō.ō spō. ad id qō.et.ō.de ma.contrac.Ꝛ interdic.eccle.ca.j. qō huic bene cō/cor. z ħ ibi tenet Hostl. ꝛ Jnno. ibi no.ꝓrariū:di cens spēale in patre. vt noīne filie pñtis z non ꝛdi/cēris posslt sponsalia Ꝛhere.ff.de spō. sed q̄ patris z.l.se.C. de nup. vidue:sec⁹ in ru/tore.ff.de spon.si puelle.z non ob. de spō. ad id qō (hoc loquit̄ invi Addi. trico sequens in frē.decre.ex pte supius alle.in patruo. Jo.an.) q; ibi interuenit carnalis copula:alꝫ secus fm eū.sed ver⁹ videt qō dicit Hostl.ꝛ Ber.videat ibi tenere opi. Jnno.z qō decre. illa nō loquat de exp̄sso consensu.pbat:q; q̄re posuisset papa ibi ꝟba q̄ sapiunt ra/ciū ꝓsensum. Jrē nō inuenim⁹ q paternus ꝓsensus alicui in Ꝛcto mr̄imoniali impuberis operet alꝫ q̄ in pcedēt⁹ casib⁹. d ¶ Surgit. Repꝛobat opi. Ral. in sūma:de spōsa.§.pone'qō:z Pe.de samp. z Abba.ō.eo. ti.c.j.q̄ p illud ca. dicebāt:cū ibi dicat quod pater filiū non adultū pōt cui vult mr̄imonio tradere:q ex sponsalib⁹ Ꝛcris a patre ctā filio nō ꝓsentiente oriebat iusti/cia:z nitebant idē pbare p decre.ō.eo.accessit.ad finē. q̄ nō facit: vt ibi no. Approbat tamen opinio Jnno.et Hostl.q̄ ħ ibi notant.z erat casus expressus.xxvij.q.ij. ex diuina.palea est. Johan.an.

Diuisio. Q Edū. ¶ Pōt diuidi in tres ptes. Primo ponit q̄tuor spūales cognatiōes pueuientes ex leuatōe in baptismo.Scōa ibi:Et eadē.ponit totidē:q̄ ex baptizatione pueniunt. Tertio illas oēs repetit in ꝓfirmatione ibi: Ex ꝓfirmatione fm Jo.an.

e ¶ Inter baptizatū.Cognatione spūalem ꝛc.qō est.ō. f ¶ Vxoꝛe. Nūqd de ꝛcubina leuāt⁹ ꝑus cognita:de Nō qd de ꝛcubina ꝑ/ us cognita b.xxx.q.iij.sicꝫ in tus.i vl.glo.(z dixi post Jnno.ō.e. martin⁹.vbi ipe recitat opi.Ꝛrias nil approbās.Archi. ħ tenebat q nō Ꝛhat p rōne quā ponit in glo.in fi. Ad decre. Ꝛcto respōdētū q loquit fm opi.mulieris vt ibi dixi.Ad id q dicit de affinitate rndendū q illō (in vinculū carnale:qō p carnalia z illicita Ꝛhi pōt. Joh.an.)

g ¶ Cognitā. Sec⁹ si post fiat vxoꝛ vel si ꝑus erat vxoꝛ post z nō ꝓmo carnaliē flt cognita: q; p vnionē carnis teqntē nō pt trāsire in vnionē spūs p̄cedentē.xxx.q.iij. post vxoꝛis. vir ḡ z vxoꝛ sibi cōtrahunt actiones spūales. xxx.q.iij.sicꝫ vi⁹.ō.e.ti.martinus.licz non passiones vñ si filius alterius tm̄ leuet de sacro fonte:leuās alteri cui⁹ filij⁹ nō est cōpater nō est:vt.ō.pbat q dic vt no.ō. eo.martin⁹.z.xxx.q.iij.in summa. Et dicebat Hos.qō illud q agit ps corꝑis equū est:vt alteri ptī cōiceat:sed nō sic cōicat alteri q in ꝓsona filij alteri⁹ tm̄ agit:z ista sit rō : vel dic q art est leuāti habere commatrez matrē ipl̄⁹ leua/tī. Et no.q si le/uās ꝑmo cogno/uerat vxoꝛē nō ē curandū an post cōpaternitatem cognouerit vel nō: lꝫ gratianus Ꝛ.xxx.q.iij.§.no tandum. Nota

h ¶ Suscipien/tē.Supple z vxo rē ei⁹ ꝑus carnaliter cognitā.xxx q.iij. si vnus.ō. eo.ti. martinus.

i ¶ Et matrem Nō nō dixit pa/trem baptizati z eius vxoꝛe: imo dicit filiū z matrē si igit̄ ris ꝛc matrē tm̄. Quid si uarus

k Spūalē. Que dignior est cꝫ carnalis.xxx. q.iij.c.j ij.z.iij. Et est cognatio spūalis attinētia puenies ex sacri datione vel ad id detentione:est etiā cognatio carnalis z legalis:de q̄bus nil ad ꝓpositū. l ¶ Cōtractū Si igit̄ leuās z leuat⁹ vel leuar⁹ z filij⁹ leuātis:vel leuatus z vxoꝛ leuātis aī cognita:vel leuās(vel ipsi⁹ vxoꝛ ꝑus cognita. Jo.an.) z pētes leuati Ꝛhūt:nō tenet mr̄imoniū. Scire debes q pr̄ spūalis si copulet̄ sororī filie spūalis bñ tenet mr̄imoniū.xxx.q.iij.c.vl.z ibi no. Jo. bñ pōt pater sūmere filiā spūalē filij carnalis(z ecōuer so.ſ.filiā carnalē filij carnalis.Jo.an.) q; licz cognatio spūalis de pr̄e ad filios delcēdat: vt.ō.e.c.j.z.c.sup eo nō tñ afcēdit.cū cautū nō reperiat̄ z edītū de matrimonio phibitorium est.ō.de spon.cum apud. Addi. Addi.

m ¶ Eadē Vt sc̄z si baptizans z baptizatus:vel baptizatus z filij baptizantis : vel baptizatus z vxoꝛ baptizantis ꝑius cognita:vel baptizans (vel ipsius vxoꝛ ꝑius cognita. Johan.an.) z parentes baptizati matrimonium contraxerint non teneat.ad hoc.ō.eo.ti.c.vltī. et nō est ita in eo qui recipitur ad penitentiam : vt ibi no.z.xxx.q.j.omnes quos:z est expressum ī.eo.c.vltī.in fi. Addi.

n Confirmatione. Confirmatio frontis inducit spiritualē cognationē sicut baptisma.h.d.Do.

o Frontis. Hoc fit a solo epō:de ꝑse.di.v.manus.ō de consue.ḡro.in vertice autē chrismat presbyteri.de consec.di.iij.ꝑbyteris. Sine sacramento ꝓfirmationis (in fronte vt hic.locus est enī de substantia sacramenti remiserit Archi.de ꝑse.di.v.nouissime. Jo.an.)nō dicit q̄s verus christianus:de consec.di.v.c.j. p ¶ Eisdem. modis.ſ.inter confirmatū z suscipientē: et confirmatū z filios suscipientis: z ꝓfirmatū z vxoꝛē suscipientis ꝑtis ꝓfirmatus cognita:z suscipientē z parētes ꝓfirmati: parentes ꝓfirmati z vxoꝛē suscipientis ꝑtis cognitā. Jrē inter Addi. Quere Addi. Nota

ipm ꝯfirmantē (ꝛ ipsius vxorē prius cognitā. Joh.) ꝛ confirmatū: ꝛ ꝯfirmatū ꝛ filios ꝯfirmātis: ꝛ eius vxorē prius cognitā: ꝛ ipm confirmantē ꝛ parentes confirmāti. h vult dicere eisdē modis. vñ. xx. sunt casus ꝓhibiti ex hac cognatione: q̄s numeraui in sūmula q̄rti li. (nec est plures reperiri q̄ dirimāt vt. j. ca. ꝓxi. Isti aūt oēs ꝑtinent ad paternitatem ꝛ filiationez. aut ad fraternitatez. aut ad compaternitatem. ꝛ in his trib⁹ cōsistit oīs cognatio spiritualis. nō enī habemus auos vel nepotes spūales: ꝛ vi. ꝙ scripsi. s̄. e. ti. super. Rica. et c. martinus in fi. Joh. an.)

Diuisio ¶ Ponit dictū quod scdo ꝓbat ibi: vt ex p̄decessoris. tertio illud determinat ibi: ꝑ illam. Terminant no. xxx. q. j. c. j. s̄. eo. ti. contracto. Cathecismus dicit a cathezizo: quod est idē qd instruo: vnde ante baptismum instrui debent baptizādi in fide adulti precipue. de cōse. di. iiij. ante. xx. (ſm Hug. cathezizare grecū idem qd adiurare sicut de exorcismis dicimus ꝙ in eis sit adiuratio: de cōse. dis. iiij. siue paruuli. ꝛ. c. sicut nostis. Jo.)

Addi.

a ¶ Et ianuā. xxxij. di. §. verū. s̄. de presby. non bap. c. veniēs. b ¶ Decretali. s̄. e. ꝯcto. c ¶ Res. s. cōpaternitas. In cathecismis ꝯcta (de h. xciij. di. mirat⁹ in p̄n. ꝛ. xij. q. ij. hoc hui⁹. iux̄ fi. sic. ponit. xix. di. in memoriā. in p̄n. de cle. nō resi. ꝯquerēte. Jo. an.) d ¶ Existit. ff. de iudi. l. vix certis ex causis: ad idē. xv. q. j. merito queritur. e ¶ Separatur. Ad idem. s̄. eo. li. de vo. c. vno. s̄. de iureiur. quemadmodum cum si.

mr̄imonia similiter impediēs ꝯtrahēda ꝛ dirimēs post cōtracta. I dē. Cōpaternitas ꝑ cathecismū contracta impedit matrimoniū: sed non dirimit. Johan. an. ca. II

Per cathecismū qui p̄cedit baptismū sacramē-
a torū fundamentum et ianua reliquorū cognatio spiritualis ꝯtrahitur: ꝑ quā ꝯtrahendum matrimonium impedit. Ut ex predecessoris nr̄i Cle-
b mētis pape. iij. decretali colligitur euidenter. Dicendo enī
c ꝙ talis res vix contrahendo matrimonio impedimentum afferret velle videtur ꝙ afferat: nam ꝙ vix fit fieri tñ du-
d bium non existit. Per illā tñ cognationem matrimonium post eā cōtractum minime se-
e paratur. I dē. Unus tm̄ interuenire debet in leuatione īfantis de sacro fōte vl' chrismatōe frontis: tñ si plures interueniūt cognationē ꝯhunt spūalē ꝛ ex alijs sacramentis cognatio nō ꝯhit. Do. c. III

Quamuis nō plures q̄ꝫ
f vnus vir vel vna mulier accedere debeāt ad suscipiendū de baptismo infantē iuxta sacrorū canonū institu-
g ta: si tñ plures accesserint: spi-
h ritualis cognatio inde cōtrahitur matrimonia contrahenda impediens et etiam post contracta dissoluens. ¶ De confirmatione insuper q̄ꝫtuz
i ad hoc: idem iudicium est habendum. ¶ Ex datione ve-
k ro aliorum sacramentoruz cognatio spiritualis nequaq̄ꝫ oritur: que matrimonium impediat vel dissoluat.

Quamuis. ¶ (Sūt tria dicta. que satis patent. Jo. an.). No. hoc Hostien. s̄. eo. martinus. Addi.

f ¶ Vnus. Immo si vrgeret necessitas in cathecismo. ꝛ baptismo ꝛ ꝯfirmatione: vn⁹ pōt esse patrin⁹: lz h nō habeat ꝯsuetudo romana: de ꝯse. di. iiij. in cathecismo.

g ¶ Instituta. de cōse. di. iiij. nō plures: ꝛ potuit esse rō q̄ reddit in adoptione vel cognatione legali: q̄ imitat naturā: sic et spūalis cognatio hz imitari naturam vel cognationē carnalē vt scz vnus solus sit in sacr̄o patrinus. sed ꝯ. xxx. q. iiij. qd autem. Sol. vt ibi no. s̄. e. ti. c. vlti.

h ¶ Contrahit. scz cum oībus: et sic multa fieri ꝓhibētur: q̄ facta tenēt. s̄. c. proxi. (peccāt tñ ꝯfaciētes: quia faciunt ꝯ ꝓhibitionē canonis: nō plures et isti⁹ decre. ſm arch. puto ꝙ vbi cōsuetudo nō resistit ꝛ fortius si assistit leuis sit culpa. et sic leuiter indulgenda. de accu. cum dilecti. Joh. an.) Addi.

i ¶ Idē. scz vt plures in confirmatione tenere nō debeant: tñ si teneant omnes sunt cōpatres vel cōpatrini.

k ¶ Sacramentoꝝ. s. pnīe corpis christi: extreme vnctionis: ordinis ꝛ ꝯiugij. Renascimur enim in baptismo (sub quo includit cathecismus qui etiam per se non est de septē sacramentis. Jo. an.) ꝛ chrismatio frontis illā confirmat: quod nō est in alijs sacramentis: ꝛ ideo per ista spiritualia contrahitur compaternitas non per illa: hoc no. xxx. q. j. omnes. et. s̄. eo. ca. vlti. (curiosus in his videat que scripsit Tho. iiij. senten. xlij. di. in. ij. arti. prime questionis. Jo. an.)

Titulorū sexti libri dicere. quo ad Quintum eius partialem librum singulorumq; Capitulorū eorundem iuxta debitum ordinem accommodā ꝯdistincta Annotatio.

De accusatiōib⁹: inq̄sitiōib⁹ ꝛ denūciatiōib⁹ Ti. I

Capitula

Postq̄ I
Si is cui II

De hereticis Ti. II

Capitula

Quoniam I
Quicunq; II
Filij III
Super eo IIII
In fidei V
Presidentes VI
Cum VII
Accusatus VIII
Statutum IX
Ne aliqui X
Ut officium XI
Ut commissi XII
Contra XIII
Decreuit XIIII
Statutum XV
Inquisitores XVI
Per hoc XVII
Ut inquisitionis XVIII
Cum ſm XIX
Statuta XX

De scismaticis Ti. III

Capitulū vnicū

Ad succiden.

De homicidio Ti. IIII

Capitula

Pro huma. I

108

Prelatis II
Is cui III
Usuris Titulus V
Capitula
Usurarium I
Quanq̃ II
Excessibus p̃latoꝝ Ti. VI
Capl̃m vnicum
Cum ex eo
Priuilegijs Ti. VII
Capitula
Uolentes I
Cum de II
Abbates III
Auctoritate IIII
Ne aliqui V
Ut apostolice VI
Cum persone VII
Episcoporum VIII
Per exempti. IX
Si papa X
Licet XI
Quoniam XII
Iniurijs ⁊ damno dato
Titulus VIII
Capl̃m vnicũ
Et si pigno.
De Penis Titulus IX
Capitula
Romana I
Degradatio II
Quamuis III
Ubicunq; IIII
Felicis V
Penitentijs et remissionibus Ti. X
Capitula
Romana I
Si episcopus II
Indulgentie III
Sn̄ia excõicatiõis suspensionis ⁊ interdicti Ti. XI
Capitula
Cum medi. I
Solet II
Statuimus III
Quia pericu. IIII
Romana V
Dilecto VI
Uenerabili. VII
Decernimus VIII
Constitutionem IX
Presenti X
Quicunq; XI
Si iudex XII
Statutum XIII
Licet XIIII
Si clericos XV
Si sententia XVI
Si ciuitas XVII
Is qui XVIII
Quoniam XIX
Is cui XX
Religioso XXI
De Eos qui XXII
Cum quis XXIII
Alma XXIIII
Uerborum significatione
Titulus XII
Capitula
Ueniens I
Constitutionem II
Priuilegium III
Sicut IIII
Regulis iuris Ti. XIII
Capitula
Beneficium I
Possessor II
Sine pos. III
Peccatum IIII
Peccati V
Priuilegium VI
Nemo. j. VII
Semel VIII
Ratum quis IX
Ratihabiti. X
Cum sunt XI
In iudicijs XII
Ignorantia XIII
Cum quis XIIII
Odia XV
Decet XVI
Ca Indultum XVII
Non firmatur XVIII
Non est. j. XIX
Nullus. j. XX
Quod semel XXI
Non debet XXII
Sine culpa XXIII
Quod quis XXIIII
Mora XXV
Ea que XXVI
Scienti XXVII
Que a iure XXVIII
Quod omnes XXIX
In obscuris XXX
Cum qui XXXI
Non licet XXXII
Mutare XXXIII
Generi XXXIIII
Finis quinti.
Plus semper XXXV
Pro posses. XXXVI
Utile non XXXVII
Ex eo XXXVIII
Cum quid XXXIX
Pluralis XL
Imputari XLI
Accessorium XLII
Qui tacet XLIII
Is qui. j. XLIIII
Inspicimus XLV
Is qui. ij. XLVI
Presumitur XLVII
Locupletari XLVIII
In penis XLIX
Actus legiti. L
Semel LI
Non prestat LII
Cui licet LIII
Qui prior LIIII
Qui sentit LV
In re LVI
Contra LVII
Non est. ij. LVIII
Dolo LIX
Non est. iij. LX
Quod ob gratiam LXI
Nullus. ij. LXII
Exceptionem LXIII
Ca Que contra LXIIII
In pari LXV
Cum non LXVI
Quo alicui. j. LXVII
Potest LXVIII
In malis LXIX
In alternati. LXX
Qui ad agen. LXXI
Qui facit LXXII
Factum LXXIII
Quod alicui. ij. LXXIIII
Frustra LXXV
Delictum LXXVI
Rationi LXXVII
In argumen. LXXVIII
Nemo. LXXIX
In toto LXXX
In generali LXXXI
Qui contra LXXXII
Bona fides LXXXIII
Cum quid LXXXIIII
Contractus LXXXV
Damnum LXXXVI
Infamibus LXXXVII
Certum est LXXXVIII
Data rome LXXXIX

Diuisio

Ostq̃. Tollit duas exceptiones inquisitꝰ qui ꝓfessus est crimen. Scõa ibi: Vel qõ. Ista decre. ꝛ sequens emanauerũt ad declarationẽ decre. ꝑ. c. eq̃liter. j. ꝛ. ij. ꝛ. c. cũ oporteat. ꝛ. c. ad petitionẽ. ibi: Judiciarũ ꝛc. et co ꝛrigunt opi. Hos. no. in ca. qualit. j. in j. glo. vltra vnaz columnã. ℣. quid si inq̃sitoꝛ. ꝛ in. ij glo. et ꝙ no. in. c. cũ oporteat. sup verbo subito. ℣. q̃rit si inq̃sitoꝛ. si militer ꝛ in scõo q̃liter sup verbo fuerit: ꝛ sup verbo legitime: ꝛ facit qõ no. Guil. ī Spe. ti. de inq̃sit. ℣. nũc tractem⁹ ℣. qd si inq̃sitoꝛ permixtim Joh. an. a Confes/ sus. Nulle igitur sũt pres iudicis nisi vt ferat sententiã: qd enī q/rem⁹ de infamia vel caplis exquo claret de crimie. ꝛ. ij. q. iij. ecce. de elec. ꝙ inq̃siti/ onem. de cõfes. si sup. ff. de iudi. si debitoꝛi. Jã enī est notoꝛiũ crimẽ de colpa. cleri. et mulle. vr̃a. et. ca.

Addi tio fi. (de reuocanda ꝓfessione dixi in ꝛ. in ꝓn. magne glo. Jo. an.)

b Justicia. s. imponẽdo penã a iure statutam vel arbitrariam si nulla pena est statuta. ℨ. de of. deleg. de causis. Jo. an.) Arch. alle. ij. q. iij. ℨ. notandũ. ꝛ de pe. di. j. mensurã. Jo. an.) c Fuerũt. Si infamat⁹ nõ erat ad inquisitionẽ ꝓcedi nõ debuit veritatis: vt in ꝓdictis iuribus: sed ille debuit appellare ꝛ non rũdere: vñ imputet sibi: idẽ dico de caplis q̃ tradi debuerũt. ℨ. c. qualiter. ij. ℨ. debet: si petita nõ fuerũt ꝛ confessus est crimen sibi imputet. potuit enī iuri ꝑ se introducto renunciare: et cũ tacite renũciat: ad ℌ. ff. de ꝓcu. pomponius. ℨ. rati. Sed Hostī. cõtra in ꝓdicta decre. q̃liter. j. ꝑ. l. ff. de ꝓcu. filius. ℨ. inuitus. ꝛ hũc dicebat casum ipsius decre. eo. tl. ad petitionẽ. nã ibi pñte ꝛ nõ ꝓtradicente illo contra quẽ inquirebat: nõ fuerat seruat⁹ ordo q̃ debuerat seruari: vñ ꝓcessus cassari mandatur: sed de alio ordine intelligat (vt ibi no. in fl. ilij. glo. Jo. an.)

Addi tio Sis. Nõ diuidit (ꝛ vt dicit Jo. mo. istius. c. ꝛ pcedentia) fuerat ad petitionẽ alicuius: q: si pa ꝓꝓrio motu cõmittit inquisitionẽ criminũ alicuius iam illũ apꝓbat infamatũ: cũ epũs ꝛ metropolitanus

Incipit liber quintus. De accusationibus: inquisitionibus ꝛ denunciationibus

Bonifacius. viij. Ex cõfessione coꝝ delegato inquirente sup certis criminib⁹ deputato facta punit ꝓfitens: licz dicat se ꝓius diffamatũ non fuisse vel inquisitionis capla nõ habuisse. h. d. Jo. ca. I

Postq̃ coꝝ eo ꝙ cõtra te sup certis crimĩbus inq̃sitoꝛ fuerat deputat⁹ eadẽ crimina fuisti confessus: frustra cõfessionez tuã quo minus puniaris ex ea ꝓout iusticia suadebit: eo ꝓtextu impugnare ꝓtendis ꝙ sup eisdem criminibus nõ fueras antea diffamatus. Vel ꝙ per eundẽ inquisitoꝛẽ capitula sup quibus cõtra te volebat inquirere tibi tradita no fuerunt. Idem. Valet inquisitio facta sup veritate criminũ omissa inquisitione infamie si reus pñs tacuit. b. d. fin Jo. ca. II

Jis cui ꝓtrate cõmissa fuerãt simplicit inq̃sitio sup ꝓcedant: etiã ad inq̃sitionẽ omisso tali articulo. ff. q. v. oib⁹. ℨ. c. tl. sicut olim. sed si ad petitionẽ alteri⁹ cõmisserit tunc ꝓius inquireret inquisitoꝛ de infamia: hoc tenet Jnno. ℨ. eo. tl. cũ oporteat. Quid si ille qui litteras inquisitionis impetrat sit excommunicatus: dixi. ℨ. de rescrip. c. j. ꝛc.

certis criminib⁹ faciẽda: ꝓcesserit te pñte nec reclamante: aut quicq̃ sup hoc excipiẽte infamie inquisitione omissa ad veritatẽ eruendã criminũ inquirendã ꝓcessum hmõi ex eo ꝙ nõ fuit de infamia primus inq̃sitũ vlteri⁹ impugnare nequibis. De hereticis.

Grego. xr. remensi archiepo ꝛ suis suffraganeis. Propter crimẽ hereticis solus eius epũs clericũ qualẽcuq̃ sacris ordinib⁹ ꝓhibitis degradare poterit. h. d. Jo. c. I

Quonĩã epũs numer⁹ ad degradationẽ clericoꝝ a canonib⁹ ꝓstitut⁹ nõ ꝑt de facili ꝓuenire. Cõcedimus vt sacerdotẽ vl alĩũ clericũ sacris ordinib⁹ ꝓstitutũ cũ ꝓ hereſi fuerit seculari curie relinquẽdus: aut ꝓpetuo ĩmurãdus: ꝓuocatis abbatib⁹ aliisq̃ prelatis et religiosis ꝑsonis ac litteratis sue diocesis de q̃b⁹ expedire videbit suus solus possit episcopus degradare. Lex. q̃rtus. Excõicationẽ incurrit fẽpeliens hereticos vel eoꝝ receptatores: defensores vel fautores scienter:

d Reclamãte Dicebat Hostien. i supradictis glo. ꝙ taciturnitas habebat hic ꝓ dissensu ꝛ contraditiõe: ꝙ nõ ē ver̃ vt hic videtur imo tacendo tacite iuri suo renũciat. ℨ. de reg. iu. q̃ tacet. ꝛ dixi de hoc. eo. tl. is q̃ tacet. Reclamare igitur debuit ꝛ petere ꝓius inquiri sup inquisitione infamie: et si hoc non fieret debuit appellare vt dixi. ℨ. c. ꝓxi. e Ꝓximus. l. anteq̃ q̃reꝛ de veritate. f Nedũ Nõ ℨ ordo iste ita est de subtãtia (vt dixi. ℨ. ca. ꝓxi. sup vltri. glo. Jo. an.) ꝙ ei renunciare non possit facit. ℨ. de fer. c. vltri. et quod no. ℨ. de offi. dele. de causis. Addi tio

Bonĩã Ꝓre Diuisio mittit cãm iuris noui. statuit ibi: Concedim⁹. Jncipiebat ꝛ si contra. et breue de medietate decu/

Qui sint ii/ canones q̃s numerat

rata est. g Canonibus. xv. q. vij. si quis timidus. et duobus. c. se. ꝛ debent esse. vj. in degradatione ꝓelibati ri: tres in degradatione diaconi: ꝛ ita de subdiacono vt detur: vt. ℨ. de ser. non oz. miramur. h Facili. Benerus redrat est possibile sed non facile: lex enim non debet esse impossibilis. ij. di. erit autem. i Ꝓ hereſi. Jn alijs igitur criminibus si imineret degradatio faciẽda: seruentur antiqua iura: quia in hoc crimine hoc introdu/ erum est speciale: ad idem ℨ. eo. in fide k Relinquẽdus. Quod dic vt. ℨ. de verbo. signifi. nouimus: et ℨ. de pe. c. ij. l Jmmurandus. ℨ. eo. excõmunicamus. ij. (in fl. ꝛ ℨ. eo. accusatus in fl. ꝛ. c. vt cõmissi. ℣. ꝛ illorum. Jo. an.) m Solus epũs. Excludit epos non capl'm suum (Idẽ Jo. mo. sed Arch. intelligit hoc verũ in examinatione et diffinitione cause in actu degradationis sufficiat seruare ꝙ hic dicitur: circa hoc vide ꝙ satis dicam in decre. ij. ℨ. de pe. sup. ℣. numero. Jo. an.) ad idem xv. q. vij. si aũt: ꝛ. ℨ. se. ꝛ. c. epũs. xvij. q. ij. c. nullam.

Addi tio

Addi tio

Addi tio

Quicunq; ¶ Quinq; ptes. q̄ patent per partes. Prima imponit penā scienter sepelientibus hereticos. scō aggrauat ibi: nec absolutiōis. tertio accumulat. ibi: Et locus. Scđa duo facit: ponit primo ꝓhibitiōnē. secundo penā. ibi: Qui vero. Tertia etiā duo facit. primo inhibet. secundo decernit. ibi: Qz̄ sī. Quarta priuat et distinguēdo aggrauat ibi: volētes. Quinta ponit dicendum cuius rōnem reddit ibi: velut. Johan. a ¶ Scīēter. Ignorantia ergo ꝓbabilis bene illos excusat. ē. de cleri. ex. mi. apostolice.

b ¶ Sepulture. Sic z manifesti vsurarij non traduntur sepulture (z eo etiam casu sunt hodie excōicati cōtrafacientes p Clem. de sepul. eos. Jo.) ē ō vsu. qz in oib⁹. z q̄ mortuū i toto neamentis. ē. de torne. c. j. z ō hoc de sepul. ex pte. in vtri. glo. Dicit aurem sepultura multis modis: vt nota. xiij. q. ij. §. item q̄rit. et. ē. de sepul. c. pe. c

Additio

Sepultura

¶ Vsq;. Hic ly satisfaciāt secd debeat absolutio vt ptz p id qō secd. d ¶ Ꝓpriis manib⁹. Nō casum q̄ possum p me qō nō possū p alīū: de ē dicti. j. de reg. iu. pot. Sicut enī exhibuerūt mēbra sua fuire iniq tati ad iniquitatē: sic exhibere debēt illa seruire iustīcie ad iustīciā: sicut dicit aplūs ad Romanos. c. vj. et sunt hec vba in canone. xlvij. di. oēs huius. e ¶ Publice. Quia q̄ publice peccāt publice emēdent. de pe. z re. c. j.

f ¶ Exumulēt. Hoc verū intelligo qñ ossa ipsoz̄ possunt ab ossib⁹ aliox̄ discerni. als secus. ē. de sepul. sacris Jo. an. g ¶ Locus. Punit res inaiata. sic. ē. de pe. in q̄busdā. ē. de elec. vbi periculū. §. ciuitas. z. j. de pe. c. vl.

Additio

in fi. xv. q. j. mulier. (Arch. alle. j. q. iij. §. econtra. et. §. se. Jo.) h ¶ Inhibemus. Excōicari debent laici publice vel occulte disputantes de fide. h. d. Do.

i ¶ Laice. Forte intellexerūt de laico ad modū vltramōtanox̄ qui litteratos laicos vocant. ad differatos clericos

Additio

(xxxviij. di. in vtrie. Jo. an.) vocāt. Quid enī est dicere q̄ ruralis clericꝰ disputādo ō fide nō icidat in hāc penā et doctor decretox̄ laicus incidat: cū sufficit tra esse clericum: z solū duo sunt christianox̄ genera clericī z laici xij. q. j. duo sunt. z ꝓcordat ad hoc. C. de sum. trini. l. pe.

k ¶ Innodeā. Nūqd p sniaz vel ipo iure: videt q̄ ipo iure p id qō dicit laqueo: quasi ipm facīū damnatū illa queet: z in ꝓtrariū videt (z ħ placet Arch. alle. ē. co. excōicam⁹. §. qz̄ ho. z dicit monitionē ꝓmittendā. xij. q. ij. indigne. Joh. an.) qz in penis benigna fieri debet interꝓtatio: vt. j. de reg. iur. in penis. cū suis concor. Est igit benigni⁹ vt intelligam⁹ canonē esse ferende snie cū iam late: q̄ est hec ps amplectenda vt ibi: ad hoc. ix. dis. sana quippe. Ꝓterea si voluisset q̄ esset canon late snie: di. xiiij. sit innodatus vel coīpo: vel simlia vba.

l ¶ Heretici. Non valet ꝓmotio hereticox̄ eis credentiū fautorū receptatorū vel defensorū q̄ filiox̄ suorū vsq; ad scđam generationez ad būficia ecclastica vel officia publica. h. d. Do.

m ¶ Filij. Nocasus in q̄ deliro paterno puniretur filius. Hoc etiā pcedit in crimie lese maiestatis: quod est minus ħ crimine q̄ ledit ererna maiestas. ē. e. vergētis. z si cōtra homines illare dlas phemie ipunite nō transeūt: multomagis q̄ ipum dominū blasphemat dign⁹ ē supplicia sustinere: in auc. vt nō luxē na. j. rū. et. §. j. col. vj. nec debemus illius opprobriū inultum dimittere q̄ nra p̄ bra deleuit. ē. de iudei. est i nonul

o tionē ad nullū ecclīasticū bn̄ p ficium seu officiū publicū admittant. Qō si secus actū fuerit: decernim⁹ irritū z inane.

q ¶ Ad hoc q̄scunq; viros ecclesiasticos q̄ ad pceces hmōi

r pestilētiū psonax̄ dignitates psonat⁹ z q̄cūq; alia ecclīastica būficia sunt adepti: ex nūc

s priuam⁹ taliter acq̄sitis volētes q̄ tales z habitz̄ careāt p

t petuo. z si receperūt illa scienter: ad alia vel silia nequaq̄

v in posteꝝ admittāt. ¶ Illorū aūt filiox̄ emancipationē: q̄x parētes post emācipatiōnē etiā hmōi apparuerit ante

x ipaz a via veritatis ad hereticē superstitionis inuiū declinasse nullius volumus esse momenti velut factam de hominibus sui iuris cū dignuz sit: vt ꝓpter tanti atrocitatez delicti filij esse in parentū he-

y reticoruz desierint potestate.

llis. Qō enī in religione diuina cōmictit in oīum ferē iuriam. C. de here. manicheos. ad idem. xvij. q. iij. sicut als regulariter pena rpalī nō punit vnus ꝓ alterī⁹ delicto: qō dic vt no. j. q. iij. in summa. z. xxiij. q. ij. in summa z intelligas ħ de filijs nō infectis. Illi enī puniunt̄: vt ipi ex ꝓprio delicto nō ex alieno (Idem Joh. mo. et Arch. z sic ad primū fiet relatio alle. ff. de postu. l. j. §. deinde adiecit Jo. an.) n ¶ Scđam. Hoc itellige sm determinationē decre. j. co. ti. statutum. ij. o ¶ Benefi cīū. large sumit: de ħ dicti. j. de reg. iur. c. j. p ¶ Publicū. Vt iudicatus notaria z his simillia. ad idē. j. de penfelicis. §. q̄ si q̄s in p̄n. q ¶ Priuati sunt habentes būficia ecclīastica ad pces hereticorum z inabiles effectuē ad alia obtinēda si scienter talia receperūt. h. d. vsq; ad. §. illoz̄. Do. r ¶ Dignitates. Nūquid et pontificalis dignitas includit̄ ꝓ z cōtra. j. de penis. fel

Additio

cis. §. qō si q̄s in p̄n. (credere nō includ. vi. ē. co. ii. de pben. c. ij. in glo. ij. Jo. an.) s ¶ Priuam⁹. No. specialiter: q̄ als nō refert p quē pceces offerant. C. de preci. impe. offe. l. vniuersis (dicit Jo. mo. q̄ ħ facit criminis im-

Additio

mēlitas. si. ē. de elec. si alicui⁹. vbi etiā nō pdest ignorātia Jo.) t ¶ Sciēter. s. sciēdo illos q̄ pceces offerebāt esse tales. v ¶ Illoz̄. Nulla est emācipatio filiox̄ vel subditox̄ p hereticos facta etiā si posteā vltiō deregat. h. d. Do. x ¶ Etiā. Quia maior est dubitatio q̄n si aū emancipationem hoc apparuisset. y ¶ Desierint. No. ergo q̄ crimē heresis paternū etiā anteqū per ecclesiam fuerit declaratū liberat a patria prāte filiū: et sic inter/

dum paternū odiū interdū filij fauor (dignitatis ep̄a/lis hoc volunt cōcordantie Jo.an.) tale vinculū soluit lliij.di.si seruus.s.qui fi.sint legitimi pervenerabilem.

Diuisio (post princ.v.per simile Jo.an.).

F Jlij. ¶ In casu dubio distinguit. z fm membrū

plequit ibi:alio/quin.quod derer/minat ibi:nō fñ. Abbreuiata ē de narratione facti z incipiebat:oliz ex pre. et dic filij lz heredes ū sint interest eni eorū vt.s.c.pri.here/des. etiam si filij vel ppinqui non sint:z istoz inter est ppter vitan/dū confiscationē bonorū: vt.s.de here. vergēs.f.e.ti.cū fm leges.

a ¶ Non sane. Hñ quod rūc fa/ciebant: eis non debet imputari: qz nullū maleft/cū sine cōsensu. xliij.q.v. si quid xv.q.vj.c.j.in fi. sed furiosus non habet cōsensum vt.s.de spō. dile/ctus.xv.q.j.illō.

Additio (z.s. de regu. si cui tenor. Johā. an.)s. de succes. ab intesta. cum dilectus.

b ¶ Viuebant. Illi parēres vel testatores ꝓsola/ti. c ¶ Legiti/me. Jgit no.ca/sum in q̄ ꝓbatio non admittit ꝓ/bationē in ꝓra/riū (als regula/riter fūdata intē/tione actoris re/ꝓbat peremptō/riā. de do.z cōtu/finem. de testi.c. testib⁹. ꝓbatiōez fñ directe ꝓbari

oni ꝑme nō facit ꝓ testes ꝑmis attestatiōibus publica/tis:vt in Clem.ū.de testi. Joh.an.) d ¶ Alioquin.l.si hoc legitime non constat: nec ipsi dum viuebant infa/mati erant vel suspecti. e ¶ Premissa. Scilicet q̄ tūc non erant sane mentis vel loquelā perdiderant:nec ha/bebant ordinaram memoriam. f ¶ Fide dignos. Hec clausula que olim erat obscura et dubia cum deliberā/tione fuit immutata et bene.

Diuisio S Yper. ¶ Cōis diuisio. Sed̄a ibi:Nos itaq̄. di/cebat Jo.mo.ponitur duoꝝ turiū aduersio: secū do ipsorum interpretatio. Terminātur que no.s.co.ti.

I dem inquisitoribus here/tice prauitatis. Filij vel here/des petentium in infirmitate sua hereticoꝝ cōsolationē ad ꝓbandū non admittunt:q̄d non sane mēte vel perdita lo/quela susceperint si cōstat q̄ erant sane mētis vel si pauꝰ susceperi vel diffamari erāt de hereſis als admittunt.l. p re/stes si tedignoi nō fuscepto⁹

Ibidē. ca.III

E Jlij vel heredes illorū qui dum in egritudinis lecto decūberent petierunt hereti/cos consolatos vt ab eis per manus impositionē consola/tionez reciperent fm pessimā consuetudinē eozundem:sic/q̄ viam fuerunt vniuerse car/nis ingressi:ad ꝓbandum q̄ ipsi defuncti cōsolationē illā

a immo verius desolationē nō sane mētis effecti fuscep̄erint vel post pdita ia loquelā: cū tñ mozis sit vt dicit apud eos q̄ nullū taliter cōsolent: qui nō sit sane mentis z memoriā habeat ordinatā admitti nō

b debent:si dum viuebāt diffa/mati erant de hereſi vel suspe/

c cti aut legitime constiterit q̄ sane mentis existentea hmōi

d hereticos petierunt. ¶ Alio q̄n admitti poterūt p̄dicti fi/

e lij vel heredes ad ꝓbādū pre/missa. Non tñ per vxores z fi/lios familiares vel de suis ali

f quos: sed p testes alios fide dignos et specialiter fidei ze/latores. I dem eisdē. Reꝑ/sis in hereſim sunt tradendi curie se/culari lz pniteat eos et ad fidem redeant non ta/men deneganꝰ sacramenta penitentie et eūcharistie. hoc

Dicit Do. ca.IIII

s Up eo qs scriptū legit ecclia nulli claudit gremium

h redeūti:quodcz hi q̄ post ab/iurationem errozis vel postcz se ꝓpie antistitis examinatio/ne purgauerint:si deprehensi fuerint in abiurataz hereſim recidisse seculari decernūtur

i iudicio sinevlla penitus audi/k entia relinquēdi:cū scripture hmōi videanꝰ sibi inuicē ad/l uersarij: q̄d tenēdū sit p sedē edoceri aplicam postulastis.

¶ Nos itaq̄ inq̄sitioni vre de fratrum nroꝝ cōsilio rñde/mus q̄ taliter deꝑhēsis etiaz si vt dictum est:sine vlla peni/tus audientia reliquēdi sint iudicio seculari:si tamen post modū peniteant z penitentie signa in eis apparuerint ma/nifesta: nequacz sūt hūiliter

m petita sacra pnie et eucharī/stie deneganda. I dē eisdē. Excōicati partices et socij criminis admittunt in testes

cōtra hereticos si scient veritā dicere veritatem d. ponere.

Ibidē Do. ca.V

n M fidei fauorē cōcedi/mus vt in negocio inq̄sitiōis

addi. addi. addi. addi.

ad abolendam.§.illos.et.c. pe.§.si qui.(et.C. de apo/sta.l.iij.in fi.Jo.an.) g ¶ Legit.xxiij.q.iij.duo ista. C.de sum.trī.l.vltī.ad fi. (Archi.alle.xlij. dist.quiesca/mus.lxxxvj.dī.non sanis.et.c. qui clementiam.xv.q.j. si cuplis). Hinc est q̄ romana ecclesia dicit liberalis.s. de rescrip.sedes. in p̄n.vbi de hoc Joh.an.)

h ¶ Redeunti. Vel redeundi. hinc est q̄ omni/bus dicitur libe/ralis.s.eo.de re/scrip.sedes.

i ¶ Quodcz. Re/pete et super eo quod scriptum legitur q̄ hi qui post.

k ¶ Relinquen/di. Vt in predic. decre. ad abolen/dam.§.illos.

l ¶ Sedem. Ad quā in talib⁹ re/currendum est: vt.s. qui fi. sint legi. per venera/bilem.

m ¶ Denegan/da. Quod ergo dicit prima au/ctoritas intelli/git in salute ani/me (cui⁹ cōtrea uit deus nō vult mortem:de peni. di.j.quia.diuini/tatis.et ea. sicut primi in fine.vbi etiam patet q̄ p/pter peccatū de/us homini mor/tē inflixit. Et cor/pozali ergo pe/na non liberat in hoc casu. quo lo/quitur secunda auctoritas.Joh. an.) secunda in corpali pena.

I M fidei. ¶ Primo diuisio ponit cōstitutio/nis causam. Se/cundo constitu/tionē.ibi:Concedimus.quam fortificat ibi:Preserim. Et moderāda determinat ibi:Et ex.Do.Decurtata est de narratiōe facti q̄ olim incipiebat:ꝓsuluit. n ¶ Jnq̄/sitionis.Quid si nō procedat p modū inquisitionis:sed accusationis vel exceptionis:nūquid admittenꝰ tales testes:videt q̄ sic.(z hoc tenet Areb.alle.etiā.ij.q.vij.si hereticus.que tamen non tenet vt ibi nota.quod patet: quia als nec fuisset necessaria constitutio ista.ad ratio/nem vero que sequitur in glo.respōde p nota.s.de reg. constitutionē.eo.li.Jo.) quia eadem ratio.sez fidei fa/uor z odium criminis versatur vtrobiqz:ergo z idē ius

Questio addi.

s ilij

de rescrip. inter ceteras: cum sit. ℣trariū credo: q ab illo iure regulari q̄ caueꝛ tales ꝑsonas ad testimonium admitti non debere nō recedā: nisi in ℣trū inuenia permissum. q ergo accusat vel excipit habeat probationes ideoneas: nec est accusatio fauoꝛabilis vt inquisitio: ad hoc ij. q. vij. si ꝺs eꝑs

Et verbū istud debet aliq̄d operari alꝫ ℣re fuisse expꝛssum. ad ꝟ de deci. ad audiendum. cuz suis concoꝛ. z ℣. de priuile. si papa. j. re

Additio spōso in fi. (Idē decreē. dirigitur inq̄sitoꝛib⁹. Joh. an.) a ¶ Excōmunicati. Sic. ℣. c. proxi. tales alꝫ non admittunt: imo etiā iudices seculares cēsura ecclesiastica compellūt tales a testimonio in suis foꝛis repellere. ℣. de sen. excom. de cernimus.

b ¶ Participes Quid de alijs exceptis criminib⁹ an scilicet tales admittantur: dic vt. ℟. eo. li. de rest. c. j. ℟. de ꝓbat. ca. j. cr. vj. q. j. ℟. verum. quid de ꝓiuris: habebis ℣. eo. accusatus. ℟. ℓz. c ¶ Cōtecturis. Quas ipe examinans melius scire poterit

Additio ff. de testi. l. iij. (z iij. q. iij. si testes Johan. an.) et pone exemplum ℟. de ꝓsum. ℓras z conaoꝛ. ℣. eo. accusatus. ℟. licz. d ¶ Deponit. Vt facillius credatur ipsis deponentibus contra infamatum vel suspectum de hereti: q̄ cōtra nō infamatū nec suspectum. ad idem. ℟. eo. filij.

Diuisio Possidētes. ¶ Ponit dictū q̄ ampliat ibi: Nec requirētes. Et prestat ibi: Nō tñ. Decurrata est de narratione facti que incipiebat quesiuisti. e ¶ Excōicati. Maioꝛi excōicatione z publice. Idem Archi. vt sit maioꝛ dubitatio: ad hoc de re. iudi. ad ꝓbandum. (de cle.

Additio excō. mi. si celebrat. Jo. an.) f ¶ Officiales. Nunquid officialis excōicati iudicare possit: dic vt. ℟. de su. ne. ꝑ. romana. g ¶ Dispendio. Q̄ ergo sine more dispēdio hoc pñt: tunc essent excōicati eos requirēdo: quia excōicans excōmunicato excōicatus est seruata distinctione de sen. excō. nup. fallit hic: vbi ergo nō est casus ist⁹: ergo nec fallit regula. (Idē Archi. alle. vj. q. iij. sicut apostoli. cū tribus. c. se. Jo. an.) h ¶ Excōicationis. Dinoꝛis z si intelligeres q̄ isti essent excōmunicati: ꝺa iu-

a heretice prauitatis excōicati b z ꝑticipes vel socij crimis ad testimoniū admittant. Pꝛesertim in ꝓbationū aliarū defectuz ℣ hereticos credentes fautoꝛes receptatoꝛes z defen

c soꝛes eoꝝ si ex verisimilibus cōiecturis. Et ex numero testiū aut personarū tā deponentiū d q̄ eoꝝ contra quos deponit qualitate ac alijs circūstātijs sic testificantes falsa non dicere ꝓsumat. ¶ dem eisdē. Ordinarij vel eoꝝ delegati et inq̄sitoꝛes sine pena excōicationis facere hūt executionē iusticie ℣ hereticos ab hac hēnib⁹ iurisdictione seculare i loco lz excōicati sint alꝫ de facto illā iurisdictionē possideant. h. d. Jo. ca. VI

Possidentes regimini alicuⁱ⁹ regni, puincie si e ue loci licz excōicati vel de facto tñ: z nō de iure iurisdicti f onem habētes ac eoꝝ officiales ad requisitionē ordinarioꝝ vel delegatoꝝ ipsoꝝ: aut inq̄sitoꝝ heretice prauitatis g nō valentiū sine more dispendio vel negocij ꝑiculo recursū habere ad supioꝛes q̄ legitime in locis ipis possint iusti

ciā exequi possint z debent ℣ hereticos credentes fautoꝛes receptoꝛes et defensoꝛes eoꝝ iusticiā z suum officiū exercere. Nec requirentes huiusmodi excōicatos ꝓpter hoc h sniam excōicatiōis incurrūt.

i Nō tñ ꝑsidentibus preliba tis vel officialibus eoꝝdem ꝓpterea in alijs casib⁹ intelligatur cōcessum aliquid vel pmissū. ¶ dē eisdē. Excōicat' ꝓpter pnumaciā nō respōdens de sup. heresim de qua erat ꝑ suspectus post annū dānat' vt hereticus. h. d. Jo. ca. VII

Cum ꝓtumacia in cā ꝑtinentem fidei suspitiōi ꝑ k sumptionē abūciat vehementē: si suspectus de heresi vocatus a vobis vt de fide rñdeat excōicationis vinculo pro eo q̄ parere subterfugit: aut contumaciter se absentat p vos fuerit ānodat⁹ q̄ p annū aīo sustineat pertinaci: extunc ve l lut hereticꝰ cōdemnet. ¶ dē eisdē. Abiurās in iudicio heresim ꝓpter vehemētē ꝑsumptionē si iterato labit lz nō fuisset ꝓbatū plene relapsus ꝛc: secus si leuis erat ꝑsumptio. h. d. vsq; ad ℟. ℓz vero. Jo.

Additio

Additio

Additio

Diuisio

ACcusatus. ¶ Diuide decre. in. iij. partes. In quarum ꝑma ponunt̄ tres casus quibus quis dicit relapsus: ⁊ durat vsq; ad. §. Licet vero. Ibi secunda in qua dicitur q̄ periurus in causa heresis certis casibus testimonium perhibet: ⁊ durat vsq; ibi: Sane. Ibi tertia in qua ponitur. vj. casus olim dubitati: an ad officium inquisitorum spectaret vsq; ad. §. Rell. gloss. Ibi quarta in qua dicit relinquentes gregalios in heresi punientes alijs punitos. (idem Jo. mo. ⁊ in subdiuisione non iusto q̄ ꝑdicta satis ꝓz. Et dic Archid. q̄ olim incipiebat q̄ sup. sed illa non vidi ⁊ dicit. §. eū vero ad dictū ꝑ Bonifacium. Jo. an.)

Additio

a ¶ Vehemēs. Nō violēta: ō ꝑsump. c. Fas. ⁊ facit qđ dixi. ff. ca. ꝓpi. idē Archid.

b ¶ Ficticie. Jō dicit: quia vere nō potest dici relapsus: de q̄ non constat an fuerit lapsus: sicut dicit canon q̄ non potest dici renatus qui ꝑ hus non fuit natus: de cō

Additio

secra. d. xlij. qui in maternis. (⁊ ca. si baptizata.) nec q̄ em̄ dici in eum regeneratio potest quem generatio non precessit: vt ibi dicitur: ꝓpter vehementem ergo suspitionem fingit lapsus: ita q̄ post abiurationem redīes fingit relapsus: sepe em̄ iura talia fingunt. de hoc. l. di. ferrū. Jo. an. c ¶ Ex hoc. ſ. q̄ post abiurationē reperit lapsus. d ¶ Graulus. ſ. q̄ si nūq̄ abiurasset. Jo. an.

e ¶ Pena. §. eo. ad abolendā. §. illos quo q̄. ⁊. §. eo. super eo. Johā. an.

f ¶ Cum vero. Culpabilis in vno articulo heresis generaliē postea abiurādo relapsus dicit̄ si cōmittit etiā in aliū articulū separatum. h. d. Dom.

g ¶ Secta. Multas potes videre. xxiij. q. iij. c. penult.

h ¶ Articulo. Quos habes explicatos. §. de sum. trī. firmiter. i ¶ Simplicit̄. Per hec verba puto q̄ si abiurasset solum in illo capitulo licet haberetur in alio nō diceretur relapsus. Et nota q̄ indefinita equipollet vniuersali: ad idem de ꝓuileg. quia circa. ⁊ nunquid de vno articulo infamatus se reneatur de omnibus expurgare: no. de consc. di. ij. ego Berengarius. ⁊ puto hanc litteram ꝓ illa pre facere q̄ non teneat: tamen si id faciat valet ⁊ habebit postmodū locum pena relapsoꝝ: vt sequit̄.

k ¶ Judicari. Cōtra. C. de trāsact. si de certa. ff. de transac. qui cū tutoribus. §. j. vbi generalis transactio restringit̄ ad id de quo specialiter actū erat. Sol.

Additio

illa locū habēt in nō cōnexis. (idem Jo. mo. alle. xxvj. q. ij. sed ⁊ illud. ibi dicit̄ q̄ per vnum membrū in totum corpus diffunditur macula. Jo. an.) sed hic omnes hereses sunt connexe: quia habent caudas adinuicem colligatas: ⁊ de vanitate conueniunt in ipsum. §. eo. excō. municamus. j. ⁊. ij. vnde non querimus an sit relapsus in illam heresim in quam ꝓus fuerat lapsus: sed querimus an fuerit relapsus in heresim. Semel ergo lapsus i heresim post abiurationem iterum lapsus: licet in alia secta dicitur relapsus. Jo. an.

Quid sit relapsus

l ¶ Ille quo. Qui post abiurationem heresis de qua conuictus fuerat vl̄ postea conuincitur facto vel verbo hereticis ꝓhibitis relapsus dicitur. h. d. Dom.

m ¶ Munera. Differentia ēnter donū et munus. Munꝰ enīz ex causa datur. Donum ex causa ⁊ sine causa. ff. de ver. sig. inter donum. (l. minus co. titu. ad prin. titu. dicit q̄ munus sumit̄ tribꝰ modis. ꝓ dono: ꝓ onere: ⁊ ꝓ officio. Jo. an.)

Dfia inter munus et donum

Additio

n ¶ Non possit. Puta ꝓpter necessitatem fames. xlij. di. quiescamus. lxxxv). dis. non satis. Vel ignorabat illos hereticos: ⁊ sic p ignorantiam excusat̄. ff. de reg. iur. ignorantia. (Jo. mona. alle. de constit. c. ij. Jo. an.)

Additio

o ¶ Verbis vestris. Sile. §. de re. ec. nō alle. hoc ꝓsultissimo. (⁊ Cle. de priuileg. c. j. de pe. ⁊ re. c. ij. Joh. an.)

p ¶ Jd. Scilicet receptare deducere visitare associare donare mittere vel fauorem impendere. Jo. an.

q ¶ Licet. Testis in causa heresis falsum deponens sz ꝑiurus sit ꝓbat dicendo contrarū dum tū ex indicijs ꝑtet dictū nō corruptionē sz veritatis ꝓtinere. Hug.

r ¶ Repellant̄. vj. q. j. ḋcū q̄. ⁊. §. de testi. testimonijs. (Archidia. alle. xxij. q. v. paruuli. de accu. cū oporteat. de testi. sicut in fine. No. etiā q̄ ferre testimoniū dignitatis est. xxxij. q. v. ꝑceptū. vbi de hoc. ⁊ no. in. c. testimonijs in glo. ij. Jo. an.)

Additio

s ¶ Celando. Duplex est forma iurandi: quod dic vt. §. de accu. qualiter. ij. Jo. an.

t ¶ Postmodū. Ex interuallo: vt sit hoc speciale fauor catholice fidei: alias nil esset hic fauoris: vt. §. de testi. c. ꝓterea. v ¶ Judicijs. Sic. §. eo. in fidei. ⁊ sic per indicia staꝝ ꝓbationi: ⁊ de hoc. §. qui fi. sine legi. transmisse. (⁊. §. eo. excōmunicamus. §. vlti. de cleri. peregri. inter quattuor. de homicid. ꝓ humani in fine. Joh. an.)

Additio

x ¶ Aliud obsistat. ſ. q̄ predictum periurium vnde si de falso redarguerent̄ non stabitur eoꝝ dicto: de testi. ex

tenore. a **Sane.** ¶ Inq̃sitores sup̃ heresi deputati non se intromittant de diuinationibus vel sortilegiis non sapientibus heresim manifestã. h. d. Do. b ¶ Priuilegiatum. No. magis priuilegiatum anteponi. ff. de offi. lega. volentes. xxj. di. deniq; ff. de offi. pcon. l. vlti. c ¶ Apostolica. Multominus a/lij. (idem Archi/diaconus.)

d ¶ Saperent. sic est circa aras idoloꝝ nefarias pces emittere: sacrificia offerre: demones cõsule/re: eoꝝ rñsa suscipere. xxvj. q. ij. hi qui. t. q. iij. iglẽ. Vel associant si/bi ꝓpter sortes exercendas here/ticos vl̃ facilit̃ p̃dicta cum corpe vel sanguie chri/sti: vl̃ in sortibus vt possint habe/re rñsa: puerum rebaptizant vel his silia. Jo. an.

e ¶ Manifeste. Jn dubio ergo h casu nõ habẽt iu risdictionem: t ls alias iudex agnoscat an sua sit iu risdictio: t in du/bio dicat iurisdi/ctionẽ habere. ff. de iudi. si quis ex aliena. que in or/dinario loquit̃: hic tñ nisi id ma nifeste appareat se nõ intromittit: t est ff. ti. co. li. de cen. c. j. ¶ notoria t ¶ de pe. c. j. ti. ô offi. delega. c. vl/ti. (idem Jo. mona. t Archidi.)

f **De questionibus.** ¶ Inq̃sitores heresis de que stiõibus vsuraꝝ se intromittere nõ p̃t. h. d. g ¶ Et ¶ illos. q. d. mlt̃ominus si ¶ alios. h ¶ Offendiculuz.

Pluribus intentus Plurib⁹ intẽtus minor ẽ ad singula sensus: t sepe q̃ ad verũ q̃ festinat neutrũ bene cognit. xvj. q. j. ꝓbyteros. t C. de assess. nemo.

i **Si vero.** ¶ Inq̃sitores p̃t cõ/pellere heredes defũctoꝝ hereticoꝝ q̃ cũ hereticẽ ñ erãt ad implendũ pniam iniunctã in bonis tempalibus: se/cus si mortui anteq̃ fuerit penitentia iniũcta. h. d. Do.

k ¶ Hereticos. ¶. ti. co. tl. c. penultri. vbi defensores et fautores hereticoꝝ hereticꝰ sunt. Sol. non in fauentre et defendente: ꝛ in credẽte loquit̃ ibi. (idem Job. mona.)

l ¶ Ad salutẽ. Vt pura vt fundaret vl̃ edificaret eccle siã hospitale vel aliũ piũ locum: vel faceret simile pium opus: vt in aut̃. de eccle. ti. ¶. si quis edificationem. col.

Additio ix. m ¶ Tempalibus. Hoc dicit: q̃ sec⁹ si ieiunio. (li/cet eĩ ieiunia p cognatos possunt implerl: vt dic Jo. mo. xlij. q. ij. anime. nõ tñ sunt in bonis tpalib⁹ exequẽ/da. vñ bis competit hoc exemplũ) vigilijs: orationibus vel similibus ꝓstiterit illa pnia: idem esset si non posset illud iniunctũ: licet salutifer expleri p alium sicut esset theologia audire: vel similia.

a tiõibus eorũdẽ. ¶ Sane cũ b negociũ fidei: q̃ sume pnile/giatum exist̃it: p occupatio/nes alias nõ debeat impedi/ri: pestis inquisitores hereti/c ce a sede apostolica deputati de diuinationibus aut sortile/d gijs: nisi heresim saperent e manifeste intromittere se non debent: nec punire talia exer centes: sed eos relinquere su/is iudicib⁹ puniẽdos. ¶ De f questiõibus ꝑterea vsuraruz s motis: t cõtra illos q̃bus re/stitutionẽ vsuraꝝ in pnia ꝓ heresis crimine iniunxerunt ac illi se et sua ad hoc facien/dum in iudicio eccle obliga/rũt: intromittere se non p̃t: h ne p cãs hmõi offendiculum t negocio fidei ꝓpareꝝ. Si ve/ro p his que in heresi rece/k ptãdo vel defendẽdo hereti/cos seu eis fauẽdo: nõ tñ exi/stens hereticus quis cõmise/rit sub obligatione bonorum suoꝝ inquisitoribus se astrin xit ad recipiendã ab eis peni tentiã t complẽdã: t ea licet iniũcta non tñ pacta de cessit si p hmõi pniaz onus imposi l tum fuerit ꝓficiens ad salutẽ m in bonis ei⁹ tpalibus exequẽ dum: ad complementũ ipius n p inquisitores cogi debẽt he/o redes vl̃ alij ad quos cũ suo onere bona hmõi deuenerũt.

¶ Porro si ꝓpt̃ hmõi hereticoꝝ receptationẽ defensionẽ seu fauorem ad faciendã pniaz: quã inq̃sitores ipsi in/iungere vellent bona sua ob/ligauit eiusdem t anteq̃ ei penitẽtia iniungeret decesse/rit: ei⁹ heredib⁹ nõ est satisfa/p ctio ꝓ extincto tã crimine in q̃ iũgẽda. ¶ Jn eo vo casu q̃ heredes ad successionez non debent ob heresim sui aucto/ris admitti: nõ obstãte q̃ au/ctore ipo viuẽte hoc nõ fuerit interueniẽte ipi⁹ morte p sen/tẽtiã declaratũ ad ꝓfiscatio/s nẽ bonoꝝ post mortẽ eiusdez t nihilomin⁹ ꝓcedaꝝ. ¶ Sa/cerdotes insup et alij clerici q̃ negociũ inq̃sitiõis instituẽ/do citatos hereticos vel eoꝝ credẽtes de celãda vitate vel dicẽda falsitate seu eos inde/v bite liberãdo iuẽti fuerit im/pedire: cũ non sit dubiũ eos ipa facere in fauorẽ heretice prauitat⁹ p inq̃sitores a tali/bus cõpesci p̃t t pẽa debita x castigari: tã p captionẽ pso/nax q̃ als put culpa exege/y rit delinquẽt. ¶ Religiosi

eps qui filios de sepultu. c. vlti. de rap. in lris. (t ô sen. excõmu. a nobis. et in his om nibus de hoc Jo han. an.) Additio

o ¶ Onere. xvj. q j. si quis laicus. ô dec. i. pasto: ralis. t. c. cũ nõ sit. C. ô ser. t aqua. l. in puncticali. ô pignore. ex lris.

p ¶ Extincto. Crimia extinguũ tur morte: vt. xxj. iij. di. quorundã. xxxiij. q. ij. admonere. ff. de his q̃ mor. ll. cõsci. l. vl/ti. ex quo iglẽ extinctum est crimen: t pnia nõ ẽ imposita pro crimine iam extin/cto non imponat vlterius Jo. an.

q **Jn eo.** Post mortem hereticꝰ declarari põt eum hereticum fuisse ad finem confiscandi. Dom.

r ¶ Casu. Quia non fuit reincorporatus vnitati ecclesie. Job. an.

s ¶ Post mortem. xxxiij. q. ij. sane. ij. t. C. ad. l. iul. maiesta. l. vl. (Hec lex probat idẽ in crimie lese maiestatis. Jo. Additio an.) intellige hoc vsq̃ ad. xl. annos. nam postea abdicari nõ poterũt ecclã a romana eccl̃a a filijs catholici: qui illa tãto tpe bona fide possederũt: qõ vez est si parentes catholici putabant: vt. ti. co. li. de ꝓscrip. c. vlti.

t **Sacerdotes.** ¶ Clerici instruẽtes testes ne inq̃sitores veritatem inuestigẽt puniri possunt per eos: t religiosi grauius puniunt̃: hoc dicit Do. v ¶ Impedire. Manifeste vl̃ nõ manifeste: dũmodo hoc ꝓstare possit. r ¶ Castigari. Sic j. de pe. romana. (idẽ Jo. mo. t Archidia. caueãt tñ eps t inq̃sitores ne impedimentũ officij falso ponãt aliqui: q̃ dic vt in Cle. eo. ti. c. j. ¶. pe. Jo. an.) p ¶ Delinquẽtis. Mã graulus delictũ est grauius vindicandũ. xxiij. q. j. nõ afferamus. ¶. de excess. pla. tanta. t in equalibus delictis equales sint pene j. ti. ꝓi. c. vno. in fine. Job. an. z ¶ Religiosi. Isti si repiant hereticꝰ non sunt dicendi religiosi: sed religio/nis obumbratione fuscati. ¶. eo. ti. ad abolendã. ¶. j. t c.

a ¶ Immurationis. ℣. eo. titu. c. penulti. b ¶ Seculares. Scilicet clerici vel laici: ꝛ concor. optime. ℣. ne cler. vel mona. c. sed nec. Jo. an. c ¶ Consimilibus. De quibus vidisti. ℣. proxi. §. Job. an.

Divisio

Statutum. ¶ Primo irritat statutum p quod directe vel indirecte impeditur vł retardaꝫ inquisitionis officium. Scđa ibi: Ipsi/usq; officialis. ad quos spectat iubet excõicari si illud non revocet vł rẽperẽr. (dicit Archiđ. q olim incipiebat multorum. ꝛ fuit multum abbreviata. et aliud hic non glosar. Job. mo. dicit q inter terminos istius decre. ꝛ. ℣. pri. §. sacerdotꝫ nõ cadit iuris diuersitas cũ tã laici q̃ clerici subsecuti sint inq̃sitionis officio. ꝛ hoc minus dubluz: q: ibi fit vt a priuato. hic aurez vt a iudice quod est grauiꝰ. Job. an.)

Addicio

d ¶ Directe. Pura ne aliquis cł/uis illius loci accusari possit: vel contra eũ inquiri sup crimine heresis vel qõ nullus contrariũ de crimine heresis audeat testificari: vel his silla.

e ¶ Indirecte. Pura vł nullus possit de aliquo crimie puniri ab aliquo q̃ a potestate: vel vt nullus alius q̃ prãs possit aliquẽ cape vel capi facere: vel vt nullus nisi sit de familia potestatis possit arma portare vel his similia.

f ¶ Retardari. No. contra generale illud: quod differꝛ non aufertur. xliij. q. vj. c. j. Jo.

g ¶ Nomine. ℣. de elect. fundamenta. Jo. an.

h ¶ More. Nota morem vtrandam: de hoc dixi. ℣. de electio. c. vlti. (concor. constitutio Joh. execrabilis. §. qui vero. ꝛ §. porro. Job. an.)

Addicio

i ¶ Tale. Scz quod directe vel indirecte impediat vel retardet. k ¶ Retardentur. Vnde statuto de nõ portandis armis excipiꝫtur inquisitorum familia. et his similia. non tamen debent inquisitores abuti concessio/ne portationis armoꝝ: vt in Cle. eo. ti. c. nolentes.

l ¶ Compellendos. Sic. ℣. de iureiur. c. licet. de excep. c. vlti j. de sen. excõmu. decernimus. Jo. an.

a etiã sunt immurationis pena vel alia grauius puniẽdi: q̃ b seculares si inuenti fuerint in c hereſi vel consimilibus delinquisse. ¶ Urbanus quartus.

Nõ valent statuta p que inq̃sitores hereſis officium impediuntur vel retardaꝫ. ca. X

Statutum ciuitatis cuiustri ville vel alterius loci: p qõ negociuz inq̃sitionis d heretice prauitatis directe vł e indirecte: ne in eo libere procedi valeat: contigerit impediri: vł quomodolibet retardari nulliꝰ existere firmitatꝫ.

¶ Ipsiusq; ciuitatis vel loci dñm ptãtẽ capitaneũ consules vel rectores: p quẽ vel quos eadẽ ciuitas seu locus g regiꝫ quocũq; noie censeanꝫ ad statutũ hmõi loci diocesa no vel eius vicario aut inquisitori seu inquisitoribꝰ fabis h p̃fate: sine more dispendio et ibidẽ: ꝛ si tale inuentũ fuerit revocandũ oino: vel saltẽ eatenus moderandũ: q̃ p illud inq̃sitionis p̃cessus non k impediant vel aliãtenus retardent p censurã ecclesiasticã l decernim⁹ cõpellẽdos. ¶ Clemens q̃rtus inquisitoribus heretice prauitatis.

Inquisitoris hereſis mors non credens non expirat etiã quo ad negocia prius non cepta vel exorta. hoc dicit. ca. X

Ne aliqui dubitationez sollicitã excitãtes ĩ dubium revocẽt an officiũ inq̃sitionis heretice prauitatis sollicitudini vestre infra certos limites ab apo. se. cõmissum expiret per mortem ro. pon. qui cõmisit. ¶ Presenti declaramus edicto: ipsum officiũ non solũ quo ad negocia n viuente mandatore incepta: immo etiam quo ad integra o ꝛ nõ cepta: ꝛ qõ plus est q̃tũ p ad ea que tũc nequaq̃ emerq serant in fauorem fidei post cõmittentis obituz p durare.

Idem eisdez. Primo inquisitores ad deum vt eius timorẽ bonã mentẽ ante ponãt in pcedẽdo simul vel separatim ꝛ hereticos et suos fautores: ꝛ etiã in eos absoluendo cũ reuerterit. scđo eos ſtroz ĩ mõ examinatiõis teſtiũ. ꝛ in ꝓnis q̃stificata ſcribere debeãt. tertio ſtruat circa ꝓnas p q̃s impediri possit vel differri inq̃sitionis negocium. Jo. an. ca. XI

Ut officium inquisitionis contra hereticos r in puincia in q̃ vob idẽ officiũ ẽ cõmissuz aucte ap. possitis efficatius adiplere: discrete aliqui. ¶ Primo ponit dubiũ. quod scõo declarat ibi: Pñti (ꝛ eiusdẽ Clemẽt fuit decre. Ne aliqui ℣. de priuileg. Jo. an.) Sicut officiũ legati nõ expirat re integra mortuo papa: vt. ℣. de offi. lega. c. ij. sic ꝛ officium inquisitoris heretice prauitatis in fauorem fidei re integra non expirat: vt hic. (et intellige de inquisitione dato simpliciter. nam si cum clauz ꝛ vsq; ad voluntatis beneplaciꝫtum. distinguevt ℣. eo. lib. de rescrip. si gratiose. Job. an.)

Divisio

Additio

m ¶ Expiret. Sicut potestas delegatorum data rum ad causas ℣. de offi. delega. licet vndiq;. ꝛ. c. gratarum. ꝛ. c. relatum. Jo. an.

n ¶ Incepta. de quibus non dubitabaꝫ per iura prime inducta: ꝛ no. incepta: q̃ p quẽlibet iudicialẽ actũ etiam prer citationem iurisdictio perpetuaꝫ vt dici solet in decreꝫ. de offi. lega. licet ibi vel ceperit. Job. an.

o ¶ Non cepta. Nota quia si ꝟ esset speciale fauore fidei catholice: vt ℣. dicitur. ergo vbi non est fauor eius contrarium est regulare. et sic nota terminataz questionem: nota. ℣. de offi. delega. licet. qua queritur an perpetuatio facta in vno articulo ꝓpetuetur in alijs p easdem litteras delegato commissis: ad idem. ℣. eo. li. de offi. dele. c. vlti. §. officium. ꝛ est in hoc differentia inter istum inquisitorem et conseruatorem: vt ibi patet. p ¶ Emerserãt Vt si tempe mortis pape non erat Licius hereticus: postea lapsus senserit heresim: de hoc poterit cognoscere inquisitor. q ¶ Fauorem. Sic. ℣. eo. in fidei fauorem. ꝛ. ℣. eo. accusatus. §. licet. cũ li. in hoc titu. Jo. an.

Divisio

Additio

Additio

Additio

Ut officium. ¶ Diuiditur in tres partes vt patet in rubro. Secunda ibi: Verum. Tertia ibi: Compescendi. (ꝛ dicit Archidia. q olim incipiebat: Licet. Jo. an. Job. mo. qui diuidit decre. in quattuor partes: de hac facit partem secundam ibi: Si vero. in alijs concordat Jo. an.) r ¶ Prouincia. Inspicit factus: quia idem si in ciuitate diocesi vel alio certo loco. Jo. an.

a ¶ Vbiq;. Sic ordinarius in qualibet pte dio. sue po/ test causas audire: ꝛ p tribunali sedere. ſ. co. li. de offi. ordi. cū eps. ad idē de offi. lega. nouit. b ¶ Sepatim. Regulariter ꝺ: nisi ex forma cōmissionis id habeat. ſ. de offi. delega. causam. ꝛ. c. cum plures. ſ. co. li. Sed est hoc speciale fa/ uore fidei vt effi/ cacius: vt supra dixi. ꝛ equiparā/ tur in hac pte or/ dinarijs quorum q̄libet p se proce dere pōt. ff. ō of. pcō. l. j. qō de or/ dinarijs intelli/ ge qui insolidum iurisdictionē ha/ bent: sicut est in scholaribus epis magistris et do/ctoribꝫ. C. ne fi. p patre. anē. habi/ ta. secus in his qui non habent insolidum: sicut est cum capitulū cognoscit: q̄ tūc quilibet singula ris per se non est iudex. ad hoc qō no. xv. q. vij. eps nullius. ꝛ de of. ordi. irrefragabi li. ꝛ pcor. ad hāc decreta. j. co. per hoc. Jo. an.

c ¶ Diuino ti/ more. xj. q. iij. iu/ lianus. ſic. ſ. co. libro de immu. ec cle. clericis. Ad idem. ſ. co. ver/ genris. (ꝛ. c. a no bis. ij. in fine. Ar chidia. b tractat an valeat abso/ lutio non seruata forma. ꝛ tenet q̄ valet. ꝛ vide in p̄ alleg. c. cum desi deres. in vlt. glo. Joh. an.)

Additio

d ¶ Proceda/ tis. Hodie restri cta est ptās inq̄/ sitor in quibus/ dā p Cle. ſ. co. c. multorum. Jo. an. citer. vel dic ea de hoc dixi. ſ. eo. accusatus. §. j. Jo. an.

e ¶ Labe. Generaliter vel simpli/ qua suspectus vel conuictus erat: de

f ¶ Formam. xj. q. iij. cum aliquis. ſ. de sen. excōl. cum desideres.

g ¶ Ecclesie. Que gremium non claudit. ſ. eo. super eo. Jo. an.

h ¶ Consuevit. j. q. vij. quotiens oꝛdis. ꝛ. c. saluberrimum. de conse. di. ij. ego Berenga/ rius. Jo. an.

i ¶ Simulata. xxvij. di. q̄ interrogasti. j. q. j. sicut ficti. xxij. q. v. cauete. est tamen interdum vti/ lis simulatio. xxij. q. ij. vellem. ꝛ dic de hoc vt ibi: ꝛ xx/

tioni vestre p apostolica scri/ pta mandamus: quatenus

a vbiq; in p̄fata ꝓuincia simul

b vel ſeparatim aut singulariter ꝓput negocij vtilitas suade/ bit: ꝺ hereticos credentes re ceptatores fautores ꝛ defen/ sores eoꝝ necnō ꝺ infamatos de hereſi vel suspectos: iuxta sanctiones canonicas hoīm me

c tu diuino timore postposito p cedatis. Si ꝺo aliq̄s ex p̄dictis heretica labe p̄mitus ab iurata: redire voluerit ad ec/

f cleſie vnitatē ei iuxta formaz

g ecclie absolutiōis būficiū im/ pendatis: ꝛ iniūgatis eidē q̄

h iniūgi talibus ꝺsueuit ꝓuiso

i ſolerter: ne simulata ꝙuersio ne redeāt fraudulēter: ꝛ vos

k ūmo seipos fallētes sub agni

l specie lupū gerāt. ¶ Nec q̄ in tā graui crimine cū multa oportet cautela ꝓcedi: vt in reos sine vllo ꝓferat errore dure ac digne scueritatis vlti onis: volum⁹ ꝛ mādamus vt in examinatiōe testiū q̄s reci pi sup crimie p̄dicto ipq̄ cō tingētib⁹ oportuerit adhibea

m tis duas religiosas ꝛ discre/ tas ꝑsonas: in q̄ p̄tia p pu blicā si cōmode poteſt habe re ꝑsonam aut p duos viros

o idoneos fideliꝫ eoꝝdē depo sitiōes testiuꝫ ꝺscribanꝫ. Ad ꝺscribēdas q̄s hmōi depositi ones testiū ꝛ ad faciendū oīa q̄ in cōmisso vobis officio ad scriniarij seu tabellionis offi/

liij. q. j. officij. k ¶ Fallētes. Dentiri deo possunt: fal/ lere autem ipsum non possunt: de conse. di. ij. panem de altari. Jo. an. l ¶ Lupum. ſ. de renun. in fi. §. ꝓpter malicīam. (ꝛ. xxiij. q. iij. tres personas. ꝛ. lxxxj. di. opor/ ter. Joh. andree.) m ¶ Duas. Integrum enim est iu/ dicium q̄ plurī/ morum senten/ tijs confirmatur ſ. de offi. delega. ꝓuidentiam. ad idem. xx. di. de q̄/ bus. Jo. an.

Additio

n ¶ Discretas p sonas. Semper enim qui graues causas ecclesiasti cas audiunt: de/ bent esse discre/ ti. ſ. de consang. et affinita. cap. j. Joh. an.

o ¶ Idoneos. Sic. ſ. de proba tio. quoniam con tra falsam. dic vt ibi. (ꝛ in extra/ uag. debent. quā alle. sequens glo. Jo. an.)

Additio

p ¶ Premissa. Per hanc litte/ ram bene patet q̄ tabellio fact⁹ monachus non potest exercere q̄ ad alia tabellio/ natus officium: et hoc etiam be/ ne patet ex extra uagante Bonifa cij debent supe/ rioꝛibus. de offi. ordi. circa medi/ um decretalis. et idem ꝓbamus olim per decret. ſ. ne cleri. vel mo na. sicut. per. l. C. de sacrosancta ec cle. l. antepenult. xxvj. q. j. §. noua/ rum. C. de epis. ꝛ cleri. l. placet. no. tamen Butrel. in specu. de sta. mo/ nach. versi. xxvij. q̄ veteres roga/

tiones complebit: sed nouas non assumat. ff. famil. her/ cis. alienationes. ff. de postulan. l. j. §. casum. ff. de nego. gest. nam ꝛ seruus. §. ij vno. Ad idem. ſ. de iudeis. iu/ dei de cluitare. cum similibus. Joh. an.

q ¶ Canonis. ſ. ne cleri. vel mona. sicut ꝛc. Joh. an.

r ¶ Premissa. Hoc est regulare vt dixi: vt. xij. q. ij. ca. indigne. de senten. excōmu. sacro. Jo. an.

s ¶ Postposita. Quid hoc operet: habes. ſ. de ap. pa/ storalis. ꝛ nota. eo. titu. vt debitus. Jo. an. t ¶ Ipos. Sez questuarios. v ¶ Facultatem. Hoc vult dicere.

q̄ si facta p̄ inquisitores congregatione p̄ negocio fidei veniāt aliq̄ de Rūgiualli: vel alij q̄stuarij. ⁊ velint ibi p̄dicare: pñt cōpelli p̄ censuras ecclesiasticam desistere.

a ¶ Auxillo. xxiij. q. v. prodest. de offi. ordi. c. j. Jo. an.

b ¶ Duabus. ē. de rescrip. nōnulli. q̄d dicemus de nouua decre. ē. eo. li. statutū. de resch. vides q̄ ista decre. fuit Clemēt ⁊ sic q̄ ad h̄ videtur ista decr. p̄ illā correcta: cum sit posterior: ad idē. ē. c. li. de constit. c. j. cū suis cōcor. Ꝟrium dico (ibidē Jo. mo. ⁊ Arch.) q̄ decre. illa locū habet in lr̄is ip̄eratis a p̄te ꝟ p̄tē: lz in cōseruatoribus locū habeat: vt. ē. eo. li. de of. dele. c. vl. §. p̄seruatores. sed istud est q̄ddā speciale fidei: fauore quod nō tollit̄ p̄ generalē p̄stitutionē: lz postea subsecutā: ad hoc ꝟ. de regu. iur. generi. ⁊ quod ibi dixi Johan. an.

c ¶ Subiectis. Quia ex̄ territo/rij⁹ ius dicēt impune ñ pareī: de p̄sti. c. ij. ē. eo. ll. ff. de iur. om. iu. l. vlti. ⁊ h̄ q̄ h̄ dicit habebamus ē. c. excōicamus. ij. §. moneant.

d ¶ Approbatas. Oia cīm nr̄a facim⁹ q̄bus autoritatem nr̄am impartimur. C. ō ve. iur. cuu. l. j. §. sed neq̄. (⁊ ē. c. li. de p̄ben. si apostolice. Jo. an.)

e ¶ Publicum. Sic ꝟ. de pe. feli/cis. ⁊ ꝟ. c. p̄xi.

Addicio

Diuisio

¶ Ponit septem vtilia p̄ exhibēdo officio inq̄sitor. Scōmibi: Aduocandi. Tertiū ibi: Cōuocandi. Quartum ibi: Et contra illos. Quintū ibi: Necnō. Septū ibi: Priuādi. Septimū ibi: Sūt ār. Hoc incipiūt decre. Bonifacij: ⁊ habēt q̄dā hic rubrica de inq̄sitoribus hereticę p̄uitatis: sed nō dz h̄ esse rubrica: ⁊ fuit error scribentiū ex suprascriptione p̄uenies q̄ putauerūt q̄ Bonifa. viij. esset suprascriptio. residuum esset rubrica.

f ¶ Vestigijs. In diuersis commissionibus q̄s suis templ̄bus fecerant inquisitoribus hereticę p̄uitatis. Jo. an.

g ¶ Singulis. pñt cīm p̄cedere simul ⁊ diuisim. ē. c. p̄xi. in p̄in. Joh. an.

h ¶ Sententia/rū. Vas etiā cōmittūt p̄seruatores. sed de inquisitoribus maior erat dubitatio: q̄ illoꝝ ministerij⁹ videt electus ē. de offi. dele. c. vlt. ⁊ ¶ Tuleri/tis. Vide ꝟ. circa fi. c. plenā cōcedimus facultatem. ⁊ hoc idem repetas in fine cuiuslibet ver. Jo. an.

k ¶ Expedierit Sic. ē. c. j. ⁊ ca. p̄xi. §. vez. (cum enim ibi dicat̄ q̄ oporteat cum multa cautela p̄cedi ad tantam cautelā sunt peritorum cōsilia opportuna Jo. mo.) ⁊ ꝟ. eo. ca. vlti. Joh. an.

l ¶ Procedēdi. Quid in casu cōuerso in eo sc̄z q̄ alibi crimen hereſis commisit: ⁊ modo ē in pu/blica huius inquisitoris: Dic q̄ poterit cognoscere.

Addicio

(et illud omittatur quasi indubitatum. Jo. an.) q̄ vbi inuenitur cōuenīt̄ quis de crimine. C. vbi ō crimi. agi opor. l. j. ⁊ sic s̄m hoc esset reperire q̄ interduz duo inquisitores cognoscerēt: pone precault (forsan ad/

Addicio

a opus fuerit inuocato auxilio brachij secularis contradictores p̄ censuram ecclesiasticaz appellatione postposita cōpescendo: nō obstātibus aliquibus p̄uilegijs vel indulgentijs quibuscūq̄ p̄sonis cuiusq̄ditionis dignitatis vel gradus religionis vel ordīs comitatibus vel vniuersitatibus ciuitatū ⁊ locoꝝ specialiter vel generaliter sub quacūq̄ verboꝝ exp̄ssiōe vel forma a memorata se. concessis: vel in posteꝝ p̄cedēdis: cū exhmōi vel alijs p̄uilegijs et indulgētijs nullum vobis in tāte pietatis negocio velim⁹ obstaculū interponi: ⁊ p̄stitu

b tiōe de duabus dict̄ edita in p̄cil. ge. Statuimus insup vt ptās capitaneus seu rector vl p̄sules seu q̄uis alij q̄ ciuitati p̄sunt vel loco alteri ad pñs: aut p̄erint in futurū: ad req̄/sitionem diocesanoꝝ vel vicarioꝝ suoꝝ seu inquisitorū hereticę p̄uitatis: iurent p̄recise attendere inuiolabiliter et obs̄uare ac facere a suis subditis obseruari toto tpe sui regiminis in terr̄ sue iurisdicti

c oni regimine subiectis: p̄stitutiones ꝺ hereticos credentes receptatores fautores et defensores eoꝝ ip̄orūq̄ filios

d ⁊ nepotes a se. ap. pmlgatas ac etiā approbatas q̄ q̄ iurare noluerit ⁊ seruare vt ifamis ⁊ tāq̄ hereticoꝝ fautor ac de fide suspectus officio ⁊ honore regiminis spoliet̄: nec vlterius ptās capitaneus p̄sul vl rector habeat in aliq̄: aut decetero in aliquā dignitatē vl

e officiū publicū vlterius assumat: ⁊ q̄ vt ptās balinus consul vl rector fecerit nullā obtineāt firmitatē. ¶ Bonifacius viij. inq̄sitoribus hereticę p̄uitatis.

Comprehendit ista decre. plura vtilia p̄ expediendo officio inq̄sitoris: dat eis mandatis ptātem cōmittendi citationes ⁊ sententias p̄ denūciationes: dat ptātem vocādi peritos clex ⁊ populū vt eis assistant: dat potestatē p̄cedendi ꝺ illos q̄ de sua in alia p̄uincia se transtulerunt: dat potestatē repetēdi libros ⁊ processus cōmutādi ⁊ mitigādi penas: p̄uandi ⁊ p̄uatos nunciandi officijs ⁊ honoribus hereticos fautores ⁊ defensores eoꝝ: ita tñ q̄ h̄ fiat de diocesanoꝝ vl eoꝝ absentia vicarioꝝ suoꝝ cōsilio nisi forte sciēter talibus b̄ficia cōtulisset. h. d. Jo. an. ca. XII

¶ Et cōmissi vobis officij debitū vtilius ⁊ vberius exequamini: sancte memorie Jnno. Alexā. ⁊ Clemen/

f tis p̄decessoꝝ nostroꝝ vestigijs inherētes: vobis ⁊ vestr̄

g singulis cōmittēdi citatiões

h ⁊ denūciationes snīaꝝ q̄s in quoslibet hereticos credētes receptatores defensores ⁊ fau

i tores eoꝝ tuleritis. Aduocā

k di q̄z p̄ut expedierit peritos quoslibet vt vobis assistāt ⁊ hmōi ferēdis sententijs p̄beant p̄silium oportunū: ac eis q̄ super his humiliter pareant in x̄to ute obediētie iniūgēdi. Cōuocādi etiā clex ⁊ p̄lm ciuitatū castroꝝ aliozūq̄ locorū ꝑut dicto negocio fidei viderit̄ expedire. Et ꝺ illos q̄s in p̄uicia in q̄ vobis inq̄sitionis officiū ē cōmissuz hereſeos crimen p̄stiterit cōmisisse: licet ad alias partes se transtulerint ꝑcedendi.

orando vel degratizando hoc dico: quia vbicūq; sit male credens ibi peccat. ⁊ vide q; post Ja. ⁊ Pe. no. Cy. C. de sum. tri. l. j. in fine. Jo. an.) In Rauennati ⁊ transluit ad Mediolanum: sm hoc Rauennas ⁊ Mediolanum poterit cognoscere: nec est mirum ⁊ j. eo. ca. per hoc. Jo. an.

a ¶ Quibusli/bet. siue sint ipsi scribentes: vel alij q̄cūq; ad ꝯs q̄modocūq; deuenerit dicta scripta.

b ¶ Vel mutandi. Regulariter contra. ff. de reg. iur. l. paulus. ⁊ l. acta. §. j. ⁊. §. de offi. delega. in literis. fuuctus est enim iudex offi/cio suo iudicando bene vel male: vt ibi. Jo. an.

c ¶ Honoribus Nota in ea parte qua priuat vel priuatos denunciat dignitatib⁹ ecclesiasticis: et ecclesiasticis beneficijs requiritur consilium diocesani: vel eo absente eius vicarij quia sicut instituto fit eis auctoritate antecedentibus: sic etiam debet fieri destituto: de in/sti. ex frequenti/bus. de here. cuz ex inuncto in fine. sed eum priuat officijs publicis. ⁊ honoribus nō requiritur consilium eoꝝ: vt patet ex ordinatione illius littere. ⁊ id eo quia cessat in illis superioꝝ ratio. Jo. an.

Additio d ¶ Scienter. Sile. §. co. c. ij. §. ad ℟. ⁊ j. eo. decreuit. ⁊ psumemus ignorare: nisi pbentur scire j. de reg. iur. p/sumit. ff. de pba. versus. quod sane intelligas: vt no. in dicta regula psumitur.

e ¶ Puniendos. Et vnde deberur pena non venit premium. ff. deleg. j. si seruus plurium. §. qui autem. xvj. q. j. c. legi. cum simillibus.

Diuisio ¶ Contra. ¶ Primo soluit dubiū. qō secundo fortificat ibi: Etiā si. Tertio illud ampliat ibi: Et sic.

f ¶ Redierint. Forte prius fuerant iudei: postea facti sunt christiani: isti dicunt redire: hi qui nunq̄ fuerant iudei: sed semp christiani: illi dicunt trāsire. (Est sciendum q; j secundos habet in officio inquisitionis. ⁊ra Clementis quarti data Viterbij. pontificatus sui anno tertio. Contra vtroq; littera Gregorij. x. data Lugduni. suo anno scdo ⁊ vtraq; iclpit: Turbato corde: ⁊ ambe mandabant inqsitoribus q; hic dicit. Jrē in vtraq; sequebat sic: Judeos aūt qui christianos vtriusq; sexus ad eoꝝ ritum execrabilem hactenus induxerunt: aut in ueneritis de cetero inducentes: pena debita puniatis ⁊ traditores tē. inuocata tē. Constat aūt q; decre. vlri. j. eo. ti. in fine. reseruat mandata pdecessoꝝ istius libri

Additio

a Necnon faciendi a quibusli/bet assignari vob libros seu quaternos: ⁊ alia scripta in q̄bus inquisitiones facte ac ꝓcessus q; quoscūq; auctoritate se. apo. vel legatoꝝ eius habiti cōtra hereticos continent: ⁊ illoꝝ qui nostris mādatis obedientes humiliter stant ꝓpter heresim in carcere vl' muro reclusi: penā vna cū ꝑlatis quoꝝ iurisdictioni b subsunt mitigandi vel mutādi: cum videritis expedire. Priuandi ꝑterea vel priuatos nunciandi dignitatibus ac alijs beneficijs ecclesiasticis diocesanozum vel eis absentibus vicarioꝝ suoꝝ cōsilio: ⁊ officijs publicis ac honozibus quibuscūq; eosdē hereticos credentes receptatores ⁊ defensozes ipsoꝝ: eozū/q; filios ⁊ nepotes plenā concedimus facultatē. Sūt autē diocesani in priuando tales vel nunciando priuatos beneficijs et hmōi requirendi: constitutionibus non obstantia. vbi autem ꝑdicta littera non esset videreꝫ q; iudei talia facientes non caderent in officium inqsitoꝝ. Sicut em̄ non cadunt ꝓpter heresim cum constet eos large hereticos: quia non credunt articulos fidei: maxime respicientes humanitatez christi: vt notat xxiij. q. iij. §. qui vero. sic nec pio/prie cadit in eos fautozia tē. Jo. an.) g ¶ Jnfantes. Scilicet minozes septenio: vnde videbantur non obligati ad fidem: q; etas illa ignozat quidvideat (quo ad hoc q; puniant vt maior dicit). C. de fal. mone. l. j. vnde nec spōsalia rales cōtrahere possunt. ff. eo. li. de spon/sa. c. vno. sed contrarium est vez: quia tali sacramento obligati sunt etiā ignozā/tes. (⁊ furiosi dū modo non obstet ꝑcedens contrariū voluntas: vt ibi. Joh. an.). §. de bap. maiozes. de conse. dis. iiij. queris. (et ratio ibi patet in parte prima. ⁊ no. de hoc ea. dis. nihil. Joh. an.) sicut ⁊ ca. sequēti. h ¶ Absolute. Ergo absolute coactus nō recipit sacramentum baptismi: sed conditionaliē ⁊ metu mortis coactus bene. xlv. di. de iudeis. §. de bap. maiozes. coacta em̄ voluntas: voluntas est. xv. q. j. merito queritur. Est aūt absoluta coactio: cum quis renitens nitrus ⁊ reclamans fertur ad fontes. ⁊ cum verboꝝ p/larione immergit: ⁊ est si. l. di. ꝓbyteros. §. qō me. cau. c. sacris. (vbi de hoc in. j. q. Jo. an.) i ¶ Judeos. Nō ergo possunt isti se iuuare p ꝓfessionez: quam ꝓtempserunt. C. de apostat. l. hi qui sanctam. licet alias infidelis non reciplat ad testimonium. §. de testi. c. j. Jo. an.

Additio

Additio

k ¶ Procedendū. Erit ne p istud caplm canō ille correctus. j. q. iij. iudei. vbi dicit q; bōa iudeoꝝ ꝺuoluunt ad catholicos filios: sed bona hereticoꝝ sunt ꝓfiscata j. eo. cum scōm. qz correctio iurīū est vtranda: dicēdū vt dicit q; nō: vt istud. c. loquat de pena psonali: nō de dā/natione bonoꝝ: maxime qz hec noua iura quando corrigere intendūt hoc exprimūt. §. de ꝓcess. ꝑden. c. ij. j. de sen. excō. c. vlr. Contra videt cū aperte dicat eos puniendos vt hereticos. ergo ipsoꝝ bona non deuoluuntur ad filios. j. eo. est scōm. qō turius videt. (idem Archidia.) nec necesse est vt noua lex corrigens ꝑcedentē de illa faciat mentionem. §. eo. de consti. c. j. Jo. an. (q; ibi loquitur de iudeis quaricantibus in christum intelligitur de

Additio

alia prevaricatione. non de ista de qua loquitur hoc capitulū. ad id. xj. q. iij. relatū. z. q. iij. estimāt. fm Archid.

Diuisio

a Decreuit. Ponit dictum. quod secundo determinat ibi: Quod intelligenduz. Jo. an. a De/creuit. In commissionibus per eum factis super hereb tica prauitate.

b Confiscari. vt sic mulier mariti odio non graue/tur. ff. de regul. non debet cū suis concor. quia nec vxor pro marito conuenitur. C. ne vx. pro ma/ri. per totum. nisi in causa primipilarij. C. in quib⁹ cau. pig. vel hy/po. contra. l. sa/

Additio crīs. (vide de cō/ sue. c. penul. in ar repenultī. glo.)

c Tunc. s. tem/pore contractus. ergo si tūc ignorabant: licet postea scīuerint nō habet locum pena: vt sic inspici/atur initiuz. ff. de emp. z ven. cum

Additio dilecti. (idem Archidia. qui etiam allegat. de elect. dudum. z facit ff. ad no. in Cle. de Judæ. z affi. eos

d. in. ij. glo. Jo. an. ꝓsumūt aūt ignorare nisi ꝓbent scire. ff. de pba. verius. de ff. s. c. ij. z ff. de reg. iur. ꝓsumit.

Diuisio

a Statutū. Primo ponit ius antiquū. (Jo. an. Scdo duas determinationes ipius. Pria ibi: Primū. Scda ibi: Hoc sane Jo. an. b Innocētij. Si loquat de quarto: habebamus id in cōmissionibus p eū factis: vt dicit. s. c. pxi. si diximus de certio. posset loq de decre. s. eo. vergentes. z. c. excōicamus. s. credentes.

c Alexandri. Quarti. s. eo. dcū q. s. hereticī. Jo. an.

d Jnane. Ducuq⁹ durat antiqua ꝓstitutio: mō sequitur declaratio in qua declarant no. p Hostiē. s. eo. vergentis. z hāc declarationē sic intelligo. si Titius fuerit hereticus receptator fautor vel defensor z habuit filium z filiā vterq⁹ ipor sublatos phibitioni: z si ille filius habeat filium ipse nepos ex filio phibitioni subiacet. sed si filia habeat filium nepos ex filia non subiacet huic phibitioni. Jrē si mulier aliqua est hereticata z habeat filios soli filij includunt hac phibitione: sed nepotes ex filijs nō. z hoc intendit hec declaratio. Et hoc secundo casu cum mater fuit hereticata: intelligas veruz si pater fuit catholicus: vt eius respectus non habeat: z facit in ff. id qđ no. Accur. C. ad. l. iul. ma. l. quisquis. vbi dicit q eadem est pena cū mulier crimē lese maiestatis q ad descendētes sicut cū vir. Est tū sciendū q vbi alias nō caueret de descēdētibus p maternā lineā illi nullo gradu cōphēdunt p iniaz iuris vel hominis: vt. ff. de pe. vbicunq⁹. sed q filij etiam filiarum includerent videt pbari p decre. s. de penis. in ꝓhusdaz. s. sacri. vbi punit posteritates. z. ff. titu. ꝓxi. c. vno. z vi/

a Decreuit felicis recordationis Jnnocen. papa q̄rtus: q ꝓter heresim maritorum vxoz catholicarū do/b tes non debeant confiscari. Quod intelligendū fore censemus: nisi forte mlieres ipse cū viris matrimonia contra/c xissent quos hereticos tūc sciebant. Idem.

a Tatutum felicis recordationis Jnnocentij z d Alexādri ꝓdecessoz nostrorum: ne videlicet heretici credentes receptatores defensores z fautores eorū ipsoz⁹q filij vsq ad secūdam generationem ad aliquod beneficium ecclesiasticum seu publicum officium admittantur: quod si secus actuz fuerit sit e irritum et inane. Primum et secundum gradum per paternam lineam comprehendere declaramus: per maternam s vero ad primum dūtaxat volumus hoc extendi. Hoc sane de filijs et nepotibus hereticorum credentium et aliorum huiusmodi qui tales f esse vel tales etiam decessisse probantur: intelligendum esse videtur: non autem illorū quos emendatos esse cōstitit: z reincorporatos ecclesie vnitati: et ꝓ culpa hmōi ad mādatū ecclie penitentiā recepisse: quā ipi vel iam pfecerunt vel humiliē pscutioni h eius insistūt vel parati fuerit ad recipiendū eandē. Idē.

debantur illi puniri: z per verba z per mentem: per verba: quia sunt descendentes: z a verboz significatione non est recedendum. ff. de lega. iij. l. non aliter. z differētia agnationis z cognationis hodie sublata videtur in auc. colla. ix. de hereditq. que ab intesta. defer. z de mente idem videbatur: quia voluerat cō stituto pūire hereticum in filijs. xxiij. q. iij. §. sed qui. z. ff. qō me. cau. l. isti quidez. si enim ex vnica filia nepotem haberet: z ille non includeretur non puniretur in filios. idem videtur de mente: ideo ne quis ducat filiaz hereticī in vxorem: sicut enim vir infidelis salvat ꝓ mulierem fidelem: sic z dānari posset: arg. de diuoz. gaudemus. Vnde qui emit mancipia ō origine solet quere. ff. de edil. edict. qō si nolit. §. q mancipia. iz de iure secus est: vt in ꝓdicta decret. vbicunq⁹ ff. de penis. nisi. vbi aliud caueē vt ff: z bū fac. ff. de sena. l. liberos. vbi dicit senatores vocari debere ipos senatores z filios coz z nepotes natos ex eis: nepotes ꝙ ex filiabus nati senatores nō dicent: iz patris sui ꝓditione sequent. g Primū. Et secūdū gradū. i. filios z nepotes. z hoc patet etiam ex. §. s. c. eo. vt commissi. ad finem. z est casus quo filius punitur ꝓpter delictum patris: de hoc dicti. s. eo. c. ij. Joh. an.

h Volumus. Supra dixit declaramus: hic dicit volumus: quia in ꝓtum punit descendentes per masculinum declarat ius verus. in ꝓtum descendentes per feminum statuit ius nouum. ad idem ff. de pe. vbicūq⁹. z bene facit hec littera ad questionem qua queritur: an filij illegitimi includantur hac prohibitione: z videtur q non: quia non sunt in patris potestate: insti. de nup. circa finem. sed q potestas nil operetur probat hec littera: que punit descendentes per maternam lineam primi gradus: cum tamen filius in potestate matris non sit: z hoc equum ne plus habeat luxuria q̄ castitas. in auc. de restī. z ea que pa. in fine. coll. iij. (vide de biga. Additio quia circa. sup. i. glo. Jo. an.) iz interdum secus. s. de bigā. q. circa. verum est tū q illi alio capite phibent et a successione: vt. s. qui fi. sint legi. p venerabilem in fine. z ab honoribus. lvj. dist. p totum. s. de fil. ꝓhib. p totū.

i Esse. Nunc: quia viuunt. k Reincorporatos. Quia lapsi fuerant simpliciter: non relapsi: de quo dicit. s. eo. ri. accusatus. l Jnsistunt. Ad hoc. s. de tē/po. ordi. ex tenore. s. de fur. c. vlti. m Parati. Ex/quo non stat per eos non eis debet imputari: de hoc. s. de eo qui mit. in pos. ę. j. z. ij. Jo. an.

Dispositio

Mãſtrores. ¶ Dño ponit dictũ a quo vnũ caſuz excipit ibi: Niſi. Scdo inãſtrores informat quando exceptio locum non habeat ibi: Si tamen. Joh.an.

a ¶ Quibuſlibet. De quibus minus dubitat. Joh.an.

b ¶ Apoſtolice. Nota hanc lr̃am. nõ dicit in lr̃is commiſſionis apoſtolice vel aliorum a q̃bus deputati fuerint ſm q̃ dixerat in princ. (z eſt ſic in Cle. de p̃ben. p lr̃as. vt ibi no. in glo. antepenult. z ibi remittã. idē Jo. mo. z Archidia. Joh.an.) per q̃ omiſſuz videtur q̃ inquiſitor deputatus ab alio q̃ a papa: ertã ſi habet expreſſum mandatũ: inquirere nõ poſſit cõtra epm: z licet antiqua iura dicant q̃ ſynodus audit cãm criminalem epi: licet diffinitionez papę reſeruet. iij. q. vj. accuſatus. z ca. ſe. v. q. iij. duodecim. tamẽ cõmittere nõ poterunt in hoc caſu. et iſti inquiſitores nõ poterunt inquirere etiam vt inſtructam remittãt cãm. ſ̃. de ap. ꝓſtituras. q̃ non ſolũ diffinitio: ſed proceſſus z inquiſitio eſt ipſis interdicta p hoc. c. (ꝓcor. ſ̃. eo. inquiſitionis. §. phibemus. z q̃ ibi no. in glo. ij. in fi. Joh.an.)

Addicio

Inquiſitor papę ſuper hereſi ſine ſpeciali mãdato non inq̃rit contra epm: ſed ſi cum culpabilẽ ſciuerit nunciabit papę. hoc dicit. Jo.an. ca. XVI

I Mãſitores hereticę prauitat̃ ab apoſtolica ſede ſeu alio vel alijs quibuſlibet deputati: de hmõi crimine inquirere cõtra epiſcopos nequeũt: aut ei⁹ ꝓtextu ꝓcedere contra eos. Niſi in lr̃is cõmiſſiõis apoſtolice q̃ hoc poſſint contineatur expreſſe. Si tũ inquiſitores ipſi epos vel alios ſuperiores ꝓlatos ſciuerint vel inuenerint circa crimen hereſeos commiſiſſe: aut eos de hoc diffamatos exiſtere vel ſuſpectos: id tenebuntur ſedi apoſtolice nunciare. Idem. Non derogat ordinariis ſuper pceſſu hereticoz licet papa generaliter alteri deleget et ſup eo facto epiſcopus et inquiſitor poſſunt pcedere cõmuniter vel diuiſim vel pferre ſniam in qua ſi diſcordãt debent papę referre: et epiſcopi qualiter cũq; pcedant debent ſeruare modũ inãſitoribus impoſitũ. hoc dicit Jo. ca. XVII

a ¶ Deuoluti. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

b ¶ Cõmiſſiõis. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

c ¶ Poſſint. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

d ¶ Nunciare. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

e ¶ Vel aliq̃bus. Ab apoſtolica ſede: ſeu alio vel alijs quibuſlibet deputati: de hmõi crimine inquirere cõtra epiſcopos nequeũt: aut ei⁹ ꝓtextu ꝓcedere contra eos. Niſi in lr̃is cõmiſſiõis apoſtolice q̃ hoc poſſint contineatur expreſſe. Si tũ inquiſitores ipſi epos vel alios ſuperiores ꝓlatos ſciuerint vel inuenerint circa crimen hereſeos commiſiſſe: aut eos de hoc diffamatos exiſtere vel ſuſpectos: id tenebuntur ſedi apoſtolice nunciare. Idem. Non derogat ordinariis ſuper pceſſu hereticoz licet papa generaliter alteri deleget et ſup eo facto epiſcopus et inquiſitor poſſunt pcedere cõmuniter vel diuiſim vel pferre ſniam in qua ſi diſcordãt debent papę referre: et epiſcopi qualiter cũq; pcedant debent ſeruare modũ inãſitoribus impoſitũ. hoc dicit Jo. ca. XVII

Per hoc q̃ negociũ hereticę prauitat̃ alicui homine quod accidit in ordinario cum papa ſibi commictit crimen: ſecus ſi eum monet ſuum ad officium exercendo: quod dic vt. ſ̃. de offi. ordina. licet. z. ca. graue. Vel habent delegatam a iure: ſicut eſt videre in hoc crimine ſuper exemptos. ſ̃. eo. titu. ad abolendam. in fine. Jo.an.

f ¶ Ordinaria. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

g ¶ Diuiſim. Sic et plures inquiſitores communiter et diuiſim de hoc crimine cognoſcere poſſunt. ſ̃. eo. vt officium. ſaluo eo q̃ dicitur ſ̃. eo. multorum in Clemẽ. Joh.an.

h ¶ Teneantur. Nota q̃ non dicit poſſint: vnde non relinquitur eorum voluntati: cum ius hoc neceſſitati ſubueniat. Jo.an.

i ¶ Veritas inuentri. Ad quod elaborare iudex debet. xiij. q. ij. ꝓbatio. ſ̃. de probatio. quoniam contra. Sed quid dicas ſi proceſſus iſti inueniantur eſſe cõtrarij. tunc ipi conſiderabũt qui vero proximiora loquantur: et per ipſorum dicta ſe iudices informabunt. ſ̃. de teſti. in noſtra. ff. de teſtibus. l. iij. ix. dico ſolus. ſi aũ epiſcopus ſm ſuum pronunciare vult proceſſus inquiſitor ſm ſuum: quid iuris. ſ̃. ſequitur. Jo.an.

k ¶ Deferendum. Ad idem. ſ̃. de reſcrip. paſtoralis.

l ¶ Sententia. Licet ergo de vnius delicto inquirat per plures etiam diuiſim: vnica tamen ſententia ferat: z ſic non obſtat. ſ̃. de offi. lega. licet. ff. nau. cau. ſta. li. ceet. vbi dicitur q̃ de delicto vnius ſeptus non querit: quia illa loquunt quando iam pnunciatuz eſt. (Idem Jo.mo. z Archidia. qui alle. no. per Innocen. de purg. cano. c. penulti. Joh.an.) quod dic vt no. ij. q. v. habet hoc proprium. z. ſ̃. de accuſa. de his. Jo. an. Addicio

m ¶ Remittatur. Quid iuris aliàs cum iudices diſcordant: habemr. ſ̃. de re iudica. c. vlti. Jo.an.

n ¶ Jura communia. ſ̃. z ſ̃. hoc eo. titu. Jo.an.

o ¶ Ordinationes. Etiam hoc volumine non inſertas dummodo non his conſtitutionibus contrarias ſ̃. eo. ca. vlti. in fine. ſunt enim ibi reſeruate: z de his loquitur proemium huius libri in fine. Jo.an.

Diuiſio

Per hoc. ¶ Tres ſunt partes que patent. Secunda ibi: Verum. Tertia ibi: Siue autem. Jo. an.

e ¶ Generaliter. Bene dicit: quia ſecus eſſz ſi fieret de certis criminibus z pſone ſpecialis cõmiſſio: q̃uz eẽm ad illam cauſam ꝓiudicaret̃ ordinarie poteſtati. (Idem Archidia. z idem Jo. mo. lz plus effuderit multa verba vt̃. Jo.an.) vt. ſ̃. de offi. delega. ſtuduiſti. quia generi p ſpeciem vt̃. ſ̃. de reg. iur. generi. cum ſuis concor.

Addicio

f ¶ Delegata. Si habent. forte habent delegatam ab

Diuisio

¶ T inquisitionis. ¶ Primo approbat & seruari precipit leges canonib⁹ nō cōtrarias p fredericū cōtra hereticos promulgatas. Scōo precipit rectores locorū parere inquisitorib⁹ ordinario vel alteri eorū in hac parte: captione: custodia: & punitione hereticorū & fautorū suorū eorum pclamati onib⁹ vel appellationib⁹ nō obstantibus: ita tñ q̄ ō illo crimine (cum sit mere ecclesiasticum) nec iudicent nec cognoscāt (supplendo nec ob ħ captos sine licentia relaxent. nec exequi detractent vel ipsorū pcessus impedīat. Jo. an.) cōtrafacientes: et nō parentes & eorum fautores excōmunicant: q̄s si per annū sustinuerint: vult eos vt hereticos cōdemnari. h. d. Johan. an.

a ¶ Leges q̄s dam. has leges ferē q̄ Clemens sub bulla rede-

Ad gerat (cum certē modificationib⁹ & adiectionibus Johīs. mo. & Archi.) sed eas alter nō habemus quo ad verba: habemus tamē quasdā auc. Fredericī. ō quibus etiaz fortitan in rellexit hoc Bonifac⁹. C. ō epīs. audi. auc. statuimus. signata super. l. iubem⁹. C. ō hereti. auc. credētes. auc. ſ. vero dñi. & auc. gazaros. habeba/mus etiam olim quandā ipī⁹ constitutionē in quīta compīl. que lex incipiebat: hac edicrall. alīs hac decretall. & erat sub ti. de cōstit. & eadē cō/

pilatio q̄ incipiebat gazaros: sub ti. de hereticis.

b ¶ Tūc. ħ dicit: q̄ postea recessit a decretione romane eccleſie: & p Jnno. quartū in concilio fuit depositus ob certas causas. ſ. eo. lib. de re iudi. ad apostolice.

c ¶ Quaten⁹. ¶ alīs nō approbat: q̄ nō renēt: pcor. x. dl. c. j. & facit q̄d no. xxxvij. dl. ſi q̄d verī. xix. dl. c. j.

d ¶ Nominib⁹. cōcor. ſ. de elec. fundamēta. eo. li.

e ¶ Fideles. q̄s em fidelis q̄ nō doleat fide lesa. ſ. de pe. clericis. q̄d ſi.

f ¶ Catholicos. vñ nō p iudeos hereticos vel paganos qui quo ad pdicta suspecti sunt: & est ti. ſ. de iudeis. c. pe.

g ¶ Vel eorū aliquos. hodie dic vt in Clc. c. ti. multor. ℣. sane. & ℣. se.

h ¶ Jn/dilate. Nota q̄ snīa lata sup crimine statim dilatione postposita mandāda est executioni: q̄d idem pbat. ij. q. j. sicut. de pe. dl. j. adā. fallit in casibus no. xj. q. iij. cuz apud. q̄d iuris ō aliis sententijs latis sup pſonalib⁹ vel realibus actionib⁹ no. ſ. de offi. de/leg. querenti.

i ¶ Punien/dos. q̄d ſi inquisitor & ordinarius discordāt in mādato q̄ vn⁹ mādat puniri p se condēnatū: alter mandat relaxari p se absolutū: sa/tis videt supsedēdum donec cōsulatur papa. ſ. ca. pxi. (vi. q. ħ dixi sup ver. alterius. Jo. an.) Ad.

k ¶ Ordinarī onē. de ordinari/onib⁹ loquit Jn no. Alexā. & Clemēs q̄ sunt referuate. j. c. vlti.

l ¶ Jmperialē. ipsius frederici quā nō habem⁹ sed approbata ē ſ. in fn. Jo. an.

m ¶ Quoquo modo: Jdē fn/cipaliter vel in/cidēter: pcor. ſ. de ordi. cog. tuā. ſ. qui ſi. sint legatoz. cum ſi. alīs tñ cognoscit iu/dex (alīs in se ca Ad. pax quē facit in capacē magnitudo cause fm Jo hā. mo.) incidenter q̄d nō cognoscit pncipaliter.

n ¶ Cognoscāt. No. q̄ iz regulariter de q̄ re iudex cognoscit pnūciare debeat. ff. de iudi. de qua re. ſ. de cā pos. cū sup. tñ ħ fallit interdū sicut cū delegās rescruat platione sententie. ſ. de offi. dele. sup questionū. synodus cognoscit de causa criminali epī vel epī & p/nūciat. iiij. q. vj. accusat⁹. & c. se. v. q. iiij. duodecim. idē in casu. ſ. de rescrip. cū cōtingat. vbi ad sui instructio/nē de iurisdictione cognoscit is qui sup illa pnunciat. Hic tñ vtrūq̄ expīsse verat: scz cognitio & pnūciatio: q̄ iudex hui⁹ rei non est capax. & cōcor. j. de sen. excō. si

sēd omnino pareāt dñi tēporales & de eo crimine non cognoscāt als pēt ipsis punitū. h. d. fm. Archi. ca. xviij

¶ T inquisitionis negociū ptra hereticā prauitatē ad dei gloziā & augmetuz fidei nr̄is tēporib⁹ pspereť:

a leges quasdaz p fredericum olim romanorū imperatorez

b tūc in deuotione romane pſi

c stentem ecclie promulgatas: q̄ tenus dei ecclesie sancte sue honorē pmouēt: & heretico/rū exterminium pſequūť: et statutis canonicis non obſtiunt approbātes & obseruari volentes: vniuersos seculi potestates & dños temporales ac puinciarū terrarū ciuitatum aliorūq̄ locorum rectores quibuscūq̄ dignitatibus vel officijs aut nominibus censeant: requirimus & monemus: vt sicut reputari

e cupiūt et haberi fideles: ita pro defensione fidei diocesanis episcopis et inquisitoribus heretice prauitatis a sede apostolica deputatis: aut in posterū deputādis pareāt & intendāt in hereticorū credentium fautorum receptatorum & defensorum ipsorū inuestigatione captione ac custodia diligenti: cum ab eis fuerint requisiti: et vt pfatas pſonas pestiferas in potestatem seu carcerem epīsco/porum seu inquisitorū dictorum: vel ad locū de quo ipsi vel aliqui ex eis mādauerint infra eorundē dominorū potestatē vel rectorū districtuz ducāt vel duci faciāt sine mo

f ra: vbi per viros catholicos a pfatis epīs seu inquisitori/

g bus vel eorū aliquos deputatos sub arta et diligēti custodia teneant: donec eorum negociū p ecclie iudiciū terminet. vtq̄ de heresi a diocesano epō vel inq̄sitore seu inq̄sitorib⁹ cōdēnatos: pfati potestates dñi tpales siue rectores vel eorū officiales seu nūcios sibi relictos statim re

h cipiāt indilate aīaduersione

i debita puniēdos: nō obstantib⁹ appellationib⁹ seu pclamationib⁹ pdictoz neqtie fi

k lioz tā fm ordinationē pdē.

l nr̄oz q̄s fm legē imperialē appellatiōis & pclamatiōis bñficiū exp̄sse sit hereticis & credētib⁹ ac eorū receptatorib⁹ fautorib⁹ & defensorib⁹ inter dictū. ¶ Prohibem⁹ quoq̄ districtius ptātibus dñis tpalib⁹ & rectorib⁹ eorū dēq̄ officialibus supradictis: ne

m ipī de hoc crimine cum mere sit ecclesiasticuz quoquo mo

n do cognoscāt vel iudicēt: siue captos p eodem crimine absq̄ dictorū eporū siue inq̄sitoz aut saltē alteri⁹ eorūdē licētia vel mādato a carcere

iudex. (z.ſ.e.inquiſitores. vt ibi no. in fi. eertle glo. Johã. an.) a ¶ Indirecte. ad idē. ſ.e. ſtatutū. j. Joh. an. b ¶ Scienter. ignoranter ḡ nō ligat cōſtitutio: ad idē. ſ.c.ij. in ꝓn. z.c. vt cōmiſſi in fi. z.c. decreuit. zc.

c ¶ Percuſſus. Nota canonē late ſuie: z q: nō reſeruat abſolutionē pape: ordinarij abſoluere pote/rit. ſ. ſen. excō. nup. d ¶ Con/dēneť. ad idē. ſ. e. cū ꝓcumacia.

Dīuiſio

Q Vm ſm. Due ſūt ꝓtes. Prima loquit ꝺ cōfiſca/tiōe. Scōa ꝺ ap prehenſione. ibi: Cōfiſcationis. et ꝓma facit duo. inducit eñ tria vel q̄tuor argu/mēta legalia ex q̄bꝰ cōcludit. ibi: Bona. Scōm argumentū. ibi: Et mulier. Ter/tiū. ibi: Ac etiā. Quartū. ibi: Et rex. Jo. an. Pre mitte ꝓ euidētia qō habeť. ſ. co. el. excōicamꝰ p̄ri mo. z. ij. reſpōſo. vbi ꝺr: q̄ bona hereticoꝝ cōfi/ſcanť. hc.

e ¶ Nature. cōtrarias: in q̄bus ſexꝰ pdit formā z ſcelus eſt tale q̄ nō ꝓſicit ſcire: venus mutať in aliā formā. C. de adul. l. cū vir. et oim carnaliū criminū peſſimū eſt vſus cōtra naturam xxxij. q. vij. adulterij. z ſi rotꝰ mūdus vteret illo vitio nō excuſar. e. cau. z. q. flagitia. f ¶ Eoipſo. ꝓpter ḡ facit ad ꝓpoſitū. g ¶ Perdāt. C. de incel. nup. l. cū ancillis. z. l. ſe. z. l. ſi q̄s. ff. eo. tl. l. inceſte. z inſtl. ꝺ nup. §. ſi aduerſus. h ¶ Et muller. repere z cum ſm le/ges ciuiles muller zc. quare hoc ꝓcā videbis j. et dic muller ingenua. C. de rap. vir. l. vna. §. et ſi quidem. in ancillis eñ z liberetinis nō habeat locū pena malorum vt ibi. i ¶ Humanā legē. C. de rap. virgi. l. vna. et bene dicit humanā. l. ciuilē: q: ſm canonū legē ſecꝰ. rapta eñ ſm nos licite cōrahit cū raptore: ſi ꝓtor diſſenſus tranſeat in cōſenſum. xxxvj. q. ij. ſrla. z. c. ſe. z. ſ. de rap. c. pe. z vlt. k ¶ Cōſortiꝺ. delicti: vt q: comitanti ſunt raptorē in inuaſione vel rapina: vt in ꝓdicto. l. vna C. de rap. vir. l. vna. §. penas aūt. l ¶ Ipſo iure. ꝓpē hoc facit ad ꝓpoſitū: z habes ḡ in auc. ꝺ rap. mu. que rap. nu. in fi. colt. ix. m ¶ Certo q̄ caſu. cum parentes mulieť no ſupſūt: nec alter eoꝝ vel ſi ſupſūt ipſi vel alter cōſenſerūt ralibꝰ nuptijs: ḡ caſu bona deuoluñť ad fiſcum: vt in ꝓdicta rau. de rap. mu. in fi. ſed nunquid de iure canonico habebit locū hec pena: cum ſm canones licite ꝫhat: vt. ſ. ꝺixi. no. Joh. (q̄ hic videť place re Archi. Jo. an.) xxxvj. q. ij. de puellis. alle. §. q̄buſ. q̄ pena iſta locū nō habebit ſm canones ſm q̄s ceſſat in terdictū niſi cū ſpōſa alteri rapiť. xxvij. q. ij. ſtatutum z accedat q̄ nō. ij. q. iij. §. notandū in fi. de ſecū. nup. c. pe. z vl. et ſm ḡ bñ ꝺixi. ſ. repete: z cū ſm leges ciuiles: q: ſm canones ꝫ: ſz ſatis videtur q̄ lz ſm nos reneat mīſi monū. pena legis habeat locū in his q̄ nō cēnt ꝺ tpali turiſdictione eccliē: cū eñ illa ibi tractet ꝺ lucro captando nō de diminutione ſui patrimonij: z pena illa ſit bi. p. l. obueniat ḡre lex eo q̄ conferr ꝓtuare non pōt (q̄ſi ſub conditione tulerit ſi raptor nō nubat. Joh. an.) et accedat q̄ ꝺixi. ſ. ꝺ reg. iur. c. ij. ſecus forte in pena ꝺ q̄ in ꝓdicta decre. vl. z de ſecun. nup. ibi eñ ꝓtuat lex eo q̄ nō cōrulit (ſa. ff. de adop. ſi arrogator. Jo. an.)

n ¶ Illicitas. vt ſe q̄ deferr arma ferrum et lignamina ſaracenis: ꝺ iudeis. ita quorundam.

pnunciatū fuerit ſup crimine p iudicē eccleſiaſticū qui poſſit. Jo. an. ca. XIX

e Vm ſm leges ciuiles nefarias nature ꝓtrarias inceſtas nuptias ꝺbentes: eoipſo ſuaꝝ dñiuꝫ rex p/ꝺat: z multer humanaꝫ legē trāſgrediēs: z pſertim pareñtibꝰ ſuis nō cōſentiēt ibꝰ: raptoris nuptias eligēs: bona oīa q̄ ꝓ lege ꝺnoꝝ obuenerāt a raptore ac a. ijs cōſortibꝰ raptus: ipō iure amittat certo q̄ caſu deferanť in fiſcuꝫ: ac etiā illicitas ſpēs trāſuehēs aut rerū vectarū ꝓſecutionē omittēs: earūdē ſpecieꝫ z rerū ꝓpriet ate ḡ ipō p̄ueñ z fiſco rerū z ſpecieꝫ ꝺictarū ꝓ ꝓprietas acq̄rať: bona hereticoꝝ q̄ grauiꝰ horribilius ac deteſtabilius q̄ predicti deſlinquūt: ipō iure de fratrum noſtroꝝ ꝓiilo decernimꝰ cōfiſcata. ¶ Cōfiſcationis tñ hmōi executio vel bonoꝝ ip ſorum occupatio fieri nō debet ꝓ principes aut alios dominos tpales iuxta Grego/

o ¶ Omitterēs. hoc habet locū in ꝓuato. ff. de vect/ga. l. fi. §. diuꝰ. in milite nō: vt. C. e. tl. l. iij. z habes ḡ q̄ hic ꝺr. ff. e. tl. l. cōmiſſa. C. e. tl. l. oim. z. l. ſi q̄s cū.

p ¶ Bona hereticoꝝ. ſecꝰ in bonis eccleſiarū in q̄bꝰ int/ſtulari erāt ipſi hereticꝰ: vt in Cle. eo. tl. volētes. poſt ꝓn. Jo. an. q ¶ Graulus. ḡ ſunt graulus puniendi. xxiij. q. j. nō aſſeramus. r ¶ Qꝰ ꝓdicti. ſ. cōrahens nefarias nuptias: rapta q̄ cū raptore cōtraxit tranſue/hens illicitas ſpecies vel rerū vectarū ꝓſectionē omittens. Jo. an. s ¶ Ipſo iure. determinarum ſit ergo q̄ olim dubitabať ꝓ decre. ſ. e. excōicamꝰ. j. ij. rñ. vbi ꝺicebať tra q̄ bona ꝺanator: ſi laici fuerint cōfiſcētur intelligamꝰ ergo cōfiſcenť ipſo iure vt hic vides: z intelligo ipſo iure cōfiſcata a repore cōmiſſi criminis (in tranū ꝓ vendicanť bona ꝓ officiū vel fiſcū de manibꝰ poſſeſſoris nullo dato ꝓcio per quorcū q̄ manus tranſuerint in ꝓcū vel aliquid loco ꝓcij eſſet in bonis hereticī: arg. ff. ſo. ma. ſi cū ꝺorē. §. fi. z. l. ſe. ff. de le. j. l. imperator. z. l. ſe. zc. Jo. an.). C. eo. tl. l. iij. Idem ꝺico in crimine leſe ma. ie. ff. ꝺ dona. l. donationes. ſecꝰ eſt in alijs criminibus. ff. de dona. l. poſt contractū. (ſi tamē aliena ſcia facta eſſet q̄ voluerē cōmittere maleficiū. q̄ poſtea

cōmiſſt. vl. in Spe. de d ona. §. ſtē pone aliqs. ꝛ q ibi dr̄t. Jo. an.) ꝛ puto cōfiſcationē hāc locū habere etiaꝫ ſi ille catholicos filios habeat: ꝛ iſte rep⁹ nō diſtinguit: ſup ꝟ tū fuerūt opt. no. ē. c. ſi. vergēt. a ¶ Declarationē quā hodie nō habem⁹. b ¶ Eccleſiaſticā. ſecularis em̄ ſup hoc eccleſiaſtico crimine iudicare nō pōt. ē. c. pr̄t. §. penul.

Diuiſio. ¶ Tacuta. ¶ Jn prima pte vſq; ibi: Jubem⁹. ꝓcedit negocio inquiſitionis hereticę prauitatis ꝓcedi poſſe ſimpliciter et de plano. Jn ſcōa dic q̄d iuris: ſi ex publicatiōe noīm accuſatoꝝ ꝛ teſtiū ipſis periculū iminet: ꝛ q̄d ſi nō imineret: ꝛ ſi etiōes (Jo. mo. q̄ facit q̄tuo: p. res de hac pte facit tertiā. Joh.) vltare ꝓcipit: ne dicaē periculum vbi nō ē vel ecōuerſo. Jn tertia. ibi: Cōſtitutiōes ſtatura p̄de. ſuorū ꝟ negocio edita hīs cōſtitutionib⁹ nō aduerſa corroborat. Jo. an. c ¶ Quedā: als quondā als quedā.

Ad. a rū pape p̄deceſſoris noſtri declarationē: anteq̄ꝫ p eꝑm lob civel aliā ꝑſonā eccleſiaſticā que ſup hoc habeat poteſtatē: ſententia ſup eodē crimine fuerit ꝓmulgata. dē.

In cauſa hereſis ꝓcedit ſimpliciter ꝛ de plano: ꝛ dicta teſtiū et accuſatoꝝ nō publicant⁹ ꝑiculū iminet.

c ¶ Tacuta quedā felicis recordatiōis Jnno. Alex. et Clemētis ꝓceſſoꝝ no. qui buſdaꝫ declaratis ꝛ additis recēſentes: cōcedim⁹ q̄ inq̄ſitionis hereticę prauitatis negocio ꝓcedi poſſit ſimpliciter ꝛ de plano ꝛ abſq; aduocato d rū ac iudiciozū ſtrepitu et figura. ¶ Jubem⁹ tū q̄ ſi accuſatoꝝib⁹ vel teſtib⁹ in cauſa hereſis intereuenientib⁹ ſeu detinentib⁹ ꝓpter poteſtiā ꝑſonarū ō quas inquiri videant eꝑs vel inq̄ſitores graue e periculū iminere: ſi ꝓtingat fieri publicationē noīm eozū dē: ipoꝝ noſa nō publice ſed ſecreto coram dioceſano eꝑo s vel eo abſente ipſi⁹ vicario: qū inquiſitores ꝓcedunt. qui vero ꝓcedit eꝑs coꝝa inq̄ſitoribus ſi haberi cōmode poſſit copia eozū dē: ac nihilominus ſiue eꝑs ſine inq̄ſitores ꝓceſſerint: aliq̄bus aliis ꝑſonis ꝓuidis ꝛ honeſtis iuriſq; peritis q̄s ad ꝟ vocari: et eis p totū ꝓceſſum ſup q̄ deliberādū ē ſeriose manifeſtari ac integraliter explicari et de ipoꝝ cōſilio ad inſtam vel cōdēnationē ꝓcedi volum⁹: exprimanꝫ. ſicq; nō obſtāte q̄ illis extra quos hmōi deposuerūt noſa ipoꝝ nō fuerint publicata: adhibeaꝫ ad cognitionē iudicis inſtruendā plena fides depoſitioni⁹ teſtiū eozūdē: ꝛ vt eozūdē accuſatoꝝ ꝛ teſtiū periculis efficaci⁹ occurraꝫ: ꝛ cautius in inq̄ſitiōis negocio ꝓcedatur: ꝑſent⁹ cōſtitutiōis auctē ꝓmittim⁹: q̄ eꝑs vel inquiſitores ſecretū poſſint indicere illis q̄bus vt ꝓmiſſū eſt ꝓceſ

Ad. ſi cā: vel eā cō/mittere ō plano ſūmarie ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij ꝛ videē q̄ nō: abſurdū em̄ eſſet dicere q̄ minoꝝ legē iudicioꝝ als malorum tot vigiliis ꝛ laboꝝib⁹ adinuētā tollere poſſit. ō elec. eccl'a vFa. ij. xxj. dl. iferioꝝ. C. ō inoffi. te. ſi q̄ (. ꝛ i Cle. ō elec. ne romani i p̄n. Jo.) lꝫ ſucceſſoꝝ ꝓditoꝛis q̄ pari fugiē prāte illā tollere poſſit ff. ad treb. ille a q̄. §. tēpeſtiuuꝫ. ē. ō elec. inoruit ē. eo. li. ō ꝓcef. p dē. c. ij. ꝛ ſpe idē ꝓditoꝛ q̄ cōdidit ē. eo. li. de reſcp. ſtatorū. §. j. ꝛ p/rerea regula di/cit dñficiū iuris nemini denegari debere. j. de reg. iu. idulrū. xxvij dl. ō hīs. i p̄rtū q̄ poſſit: videē q̄ legar⁹ oia pōt q̄ papa ſpāliter ſibi nō reſeruat gerit ei vices et ꝛ ſi eſt de latere mat⁹ oibus poſt p̄nctpē iperiū cē ſeē hr̄e. ē. c. li. de elec. ſi abbatem. Jrē legar⁹ q̄ ſi bi videē fm eā/tarē ꝓcdit. ē. ō trāſac. c. vl. ꝛ dl/cit Aplus in cuius locū videē cē legatus. Oia mi hi licent. xj. q. j. aliud. ad idē. ff. 1. Coz. 6. c

d ¶ Poſſit. nō dicit q̄ ꝙ: intelligo q̄ ꝛ p inq̄ſitores depuratos a papa ꝛ p ordinartos ꝛ p delegatos. ad ꝟ. c. ti. p totū in fi.

e ¶ Figura. diſtinxerūt moderni q̄ no. iſtā materiaz. §. de accu. olim. Jnno. ꝛ Hoſt. et Hugo. in Spe. de inq̄ſitione. §. nūc tractem⁹. ꝛ. q̄d tgit. (Archi. ꝟ tractat. ē. ō elec. inden̄tatib⁹. §. ſi vero. ꝛ Jo. mo. hic q̄ oia recidō ꝓpter Clemētinā. Jo. an.) Si aūt detur p̄tās ꝓcedēdi ſimpliciter de plano: ꝛ ſine iudiciozū ſtrepitu: an addatur tū ibi illud ꝟbū ſine iudiciozū figura. Vt i primo ca/ſu omnē iudiciarū ordinē ſeruare teneaē in libelli ob/latione in exceptionib⁹ dilationib⁹. lit. ꝓteſt. iuramēti et teſtiū receptiōe ꝛ ſnie platiōe ꝛ alijs. q̄ ogabunt illa verba: q̄ ſi aliq̄d omiteraē nō ſo vitiabit ꝓceſſus: ꝛ ma/gi poterit ꝑtū aduocatoꝝ ꝛ teſtiū iurīe ſtrepitū refrenare: eā omittere nō poterit lit. ꝓte. vel aliō ſubſtātiale q̄ ō ꝑtā ꝓcēſu ꝑtū omitti nō poſſet: vt no. ē. ō of. de le. ō cauſis. ē. c. ll. ō re iudi. c. vl. Jn ſcōo caſu q̄ addit ibi ſine figura vt h: nullū ordinē iudiciarū ſeruare teneāt: ad ꝟ. C. ō latl. lib. rol. l. vna. §. illiq; mō. ij. cūc enim ſufficiter ſnia q̄ius omiſſa ſolēnitate: vt ꝓbaē ꝛ no. C. no. i. v. glo. Sz dubitarī ſolet (ō hī Spe. ri. ij. §. ſupeſt i fi. j. col. Jo. an.) an inferior a papa ertā legar⁹ i caſu de offi. pcō. ſz in alīā in fi. dici pōt⁹ iura p̄t⁹ allegata q̄ inferior a papa ertā legar⁹ iurē ſolēnitates q̄ ad ꝟ tollere nō poſſit i caſib⁹ nō exp̄ſſis: vñ ꝓ iferiores nō fuāres ꝓdita ſūp appellationū remedia. ij. q. vij. p totū. de ap. p totū. ſol⁹ ār p̄nceps pōt ius alteri⁹ auferre. cognoſcar q̄ ꝛ cōmittat ertā legar⁹ ordie iurē fuato: ad ꝟ. §. de ꝛ. ſig. ſup q̄buſdā. ō iuretur. ad nr̄am. iij. ꝛ. c. ego. No. ad ꝟ. ff. ō of. pcō. l. nec ꝙcq̄ꝫ. §. ō plano. ꝛ. §. vbi decretū legar⁹ em̄ hz inſtar pcōſul. ē. ō of. le. c. ij. c. ll. ꝛ ꝓcōſulea q̄ cōia fūt ꝑſidib⁹ ſeruare dz: vt in ꝓdicta. l. nec ꝙcq̄ꝫ in fi. nec i generali demādatiōe videē mādatū qō ſpāliter mādatur⁹ nō fuiſſet. ē. c. ll. ō of. vica. cū in generali. ꝛ j. ō reg. iur. c. i generali. ꝛ delegat⁹ a papa i cā ſibi delegata malor ē legato: ō offi. leg. ſtuduiſti. ꝛ i ordiario ē. ō of. ocleg. ſanc. ij. ꝛ eū teneē ordinē iudiciarū obſeruare. ē. ō iudi. exhibita. ō libel. obla. c. ij. ꝛ. iij. de lit̄ cōteſta. c. vno. cū ſi. Jo. an. f ¶ Periculū. timeē mors vel derruncatio ipoꝝ filioꝝ vel parentū ſuoꝝ: vel deuaſtatio ſubſtantie ipoꝝ. vel hīs ſi/mia. g ¶ Abſente. g dioc. pūte coꝝ officiali non fiet: niſi forte vt coꝝ honeſta ꝑſona de q̄ ſequit⁹: ad idē. ē. co. vt cōmiſſt. ē. c. ll. de offi. oꝝ. c. j. in fi. de tēp. oꝝ. cū nullo⁹. §. ij. h ¶ Haberi poſſit. cōmode. xxij. q. ij. faciat hō. ff. ō. §. ſig. l. nepos.

a Promulgare. vbi ꝙ non fiet talis ꝓmulgatio: lz iudicat secretū. reuelās excōicat⁹ nō esset. Idē Archi. b Epm. ſi. ē. t. inq̄ſitores. c Iudicijs. ē. ō accu. q̄liter t qū. ⁊. debet. t tradi debēt noīa cū dictis: vt possit t ō falso arguere: t se plene defendere: vt ibi: tū ſi ꝑ omittere pte tacente: n puto vitiari ꝓ cessū: ad ꝑ. ē. co. ll. ō accu. c. j. t. ij d Dicāt. ſi. ē. de resch. cum cō/tingat. e Cō ſcientias. ſi. ē. co. ll. de resch. ſtatu tū. ⁊. assessorē. f Permanere. nō obstāte eo ꝙ in hui⁹ sexti li bri volumie iſerre nō sūt: sūt em reseruate ꝓ hūc textū t ō his ex emplifica qđ ōz ē. in pemto hui⁹ libri. ad fi. vt ibi etiam dixi.

Sūmaria

AD sue/cedendos. Ho die nō legit cū i pte reuocata fuerit ꝓ extrauagā/tē būdicti q̄ incipit: Dudū bone memorie: vbi re/stituit istos ad oēs penas ꝑ in/sertas t nō inser tas. ꝓterea ꝑ a de/positiōe cardinalat⁹ būficiorū et ecclarū t inabi litate ad papa/tū t ad bona cō fiscata q̄ aliꝫ cō cessa. Sed post eū Clemēs q̄nt⁹ clemenť illos ad cardinalatum re stituit t ambo i cardinalatu moꝛ tui sūt. (Et post Clementem dñs Joh. papa. xxij. ſuxta interpꝛari onē nois gratio sus ad cardina/latū grose ꝓmo uit reuerēdū in xp̄o patrē quem dignitat⁹ altitudine cōmēdatū: cōmēdari non expedit. dñm Jo. natū ex militre in q̄ virtutū viget aceru⁹. dño Stephano illi⁹ dñi Jo. filio: q̄ cū posthumis fuerat ꝑ dānat⁹. ac demū ipi⁹. d. cardinalis fratrē. d. Iacobū qui hic licētiat⁹ in legiw vno anno in eis extraordinariis se

Ad.

ſnz hmōi explicabūt: t i eos ſi archana ꝓfiſij seu ꝓcessus sibi sub secreto ab ipſdez ep̄o vel inq̄ſitoꝛib⁹ patefacta ꝓter eoꝛ licētiā aliꝫ patefecerit: excōicatiōis ſnīam quā ex se creti violatione ipō facto in/currant: ſi eis expedire vide/bit ꝓmulgare: ſic tū q̄ inq̄ſi toꝛes ep̄m vel ep̄s inq̄ſitoꝛes nō excōicēt hac de cā: ſed ipſi ex iniūcto eis nūc a nobis ſb ẋtute sācte obedientie diſtricto ꝓcepto secretū hmōi tene ant. Cessante ẋo piculo supradicto accusatoꝛū t testi/um noīa: put i aliꝫ fit iudi/cijs publicēt. Cetex i his oibus ꝓcipim⁹ tā ep̄os q̄ inq̄ſitoꝛes purā t ꝓpriā intentionē hꝛe ne ad accusatoꝛ vl testiū noīa suppꝛimēda: vbi est securitas piculū eē dicāt: nec eoꝛ discrimen securitatē asserant: vbi tale piculū imi/neret: sup ꝑ eoꝛūdē cōscienti as onerātes. Cōstitutio/nes ẋo ordinatiōes t māda ta alia ꝑde. nr̄oꝛ in negocio heretice prauitat⁹ facta ꝓcel/sa seu etiā ad cōsulta rūsa: q̄ cōstitutionib⁹ supradict⁹ sup eadē editis prauitate nō ob/uiēt: in suo volumus roboꝛe ꝓmanere.

Bonifacius. viij. In prima ꝑ te ponit arengā vsq; ad ver. videlz: in q̄ dicit q; colūnen. Jacob⁹ t Petr⁹ olim cardi nales t filij Jobis fratres. s. dicti petri diutius expectati noluerūt ad coꝛ redire: ſ; in pfundū malorū descēdēres sua aggrauabāt delicta. ꝓre

varias penas tulit i eos ꝗs ad certitudinē plenarū t me meriā futuroꝝ hic inserit. Secō ponit penas ꝗs ꝓtu/lit i ipſos Iacobū t petr: vsq; ad ver: ō natos. Vbi tertio ponit penas ꝗs tulit ō filios t posteros dicti Jobis vsq; ad ver. oēm. Jt i q̄rto im/ponit penas his q̄ de cetero deliberate dictos Iacobū et petr. ꝓ cardinalib⁹ habuerit vel eis vel pdi⁹ natis. fa/fauore obtulerint vlp ad v. hec tanta. Vbi q̄rto et vltio ratificat quoꝛat⁹ ordinat⁹ dictaꝝ et ea ꝓcipit inviolabil/ter obſeruari t iubet ipſos ex cessus puniri illib⁹ ꝑsonis in posterū. h. d. Jo. an.

s

DE succidēdos in/fructuosos palmi tes pestiferos et nociuos: ꝗs qua/si ficus fatua dom⁹ de colū/na. ꝓduxit: nescientes in semi tis iusticie dirigere gressus suos: ad coꝛ reuerti et agere penitētie dignos fructus: lz diutius expectatos: Jacobū videlz de colūna: t petrū ne potē ipius: olim sācte roma. eccle. cardiales t filios quō/dam iohānis de colūna fra/tris dicti iacobi: t patris pe/tri ꝑfati posteros t fautoꝛes t sequaces eoꝛū in virtute al tissimi exurgētes: spirituali/ter t pualiter cōtra eos duximus ꝓcedēdū. Cōsequē ter dictis iacobo t petro de/scēdentib⁹ in ꝓfundū malo/rū t molientib⁹ incōsutilē tu nicā dñi: sācte videlz eccleſie

Pō. 56

Pō. 65. l

Pō. 54. d

Sap.

Casus car/dinalis

Quot car/dinales dānari: ni b⁹ cardina/li certo numero les sūt ex/testitū: eps cardi cōscandi/nalis. lxxij. ꝓbz.

cardinal. lxiiij. diacon⁹ cardinal. xxvij. q. iij. ꝓsul. t fo/te hūc numerum seruauit hic papa: t forte nō: nec em astringebat: lex em sibi idicari potuit: lz iponi nō potu/it. ē. ē. ll. ō resch. c. vi. C. ō legi. l. digna vox. ē. ō elec. ino tuit. n Prosūdū. ē. ō iud. cū ꝑ ab hoic. o Lu/

ntecā. inde dñi vstimērū scissū nō fuit: ꝛ sup eū lacrauerunt sorē. Jo. xix. xvj. q. vlti. sicut dñi vestimētū. per qđ denotarū fuit: q ecclia scindi nō debet: q in vnitate tota ꝓsistit vt ibi no. 7. xxiij. q. j. p totū. a ¶ Gladiū sūptū ō psalmo Dilexisti me de. 7 habes i canone ō pe. d. j. piculose. vnde ꝛ sicut gladio sic ꝛ lingua ds occidit. l. dis. si ds vidua. Jo. b ¶ Insana. ō sū. rrl. dānam⁹ i fi. c ¶ Brebā tur. ꝓmo sigillo post depositionē vel nō debebāt. ad b. s. de ap. vt nostrum. d ¶ Signū. cū potius sit ꝛius estimādū. xxiij. q. iij. cū sancti. e ¶ Lacerare. Habet em̄ ꝫ p. prīā anteq̄ hoste iudicia vt q̄s im/probor̄ actuū p petratiōe deo si/bi resistēte deij/cere ū valet: opiniones eorū falsas simulādo dilaceret. ij. q. v. habet ꝫ ppriū. f ¶ Respōsuz. si. C. si quis im/pe. ma. di. l. vna. Ad. (vi. de Cle. mal. c. j. in glo. ij. Jo. an.) de pe. di. ij. si em̄ inquit. g ¶ Veritas. que semp vincit viij. di. veritate. h ¶ Caulis. eas nō expīsse nec habuit necesse exp̄mere. ad idez. s. de re iudi. sicut. h ¶ Expositi. ad idem. s. de iudeis. ira q̄rūdā. i ¶ Publicati Sap. 10. d Labores ḡptorū iustoꝝ edent: et thesaurizabunt iustos eoꝝ diuitie Sapīētie. x. Prouerbiorum. xxviij. et. xxiij. q. vij. quēadmodū. 7. c. j. 7 redeuntes nō recuperent bona sua: ex quo sunt expīesse damnata. et ō hoc. s. de cle. cōiuga. q a te. k ¶ Contra natos. cō era hos licet laici essent ꝓcedere potuit: cū ratione ecclesiastici criminis: cū ꝓpter rēp̄or alem iurisdictionem quā habebat in eos: 7 habet in vibe p. pcessiōes Lodouici 7 Cōstātini. lxiij. di. ego lodouic⁹. xcvj. di. Cōstantinus palea ē. 7. s. c. li. ō clec. fundamēta. Jo. an.

a scindere vnitatē: 7 vt gladiū acuentib⁹ linguas suas 7 p/rūpētibus nō tā in ẋba blas/
b phemie 7 scismatica q̄ vsana q̄ in script⁹ redacta sub sigillis q̄b⁹ anteq̄ essent deposita
c vtebāt: p vbē 7 diuersa mūdi clymata destinauerūt esti/mātes loq̄citatē facundiā et
d maledicere ꝓscie bone signū 7 ꝓficta materia disputādi: q̄ ẋitate nō porerāt nos sal
e tē lacerare: cōuitijs ꝑsumpserūt: q̄rū dicta iz possem⁹ supiori assertiōe quincere: 7 luce clariozib⁹ rōnib⁹ ꝓfutare du
f rim⁹ eoꝝ latratib⁹ nō dare respōsum vt otrita eorū rabies aucte sonora ꝑsidētis i supremo iudicij solito frangeret et
g patēs ẋitas p seipsā veniret in publicā notionē: nostrūq̄ silētiū i supliciū eis foret. p cessus tū ō ipos 7 alios feci⁹: succesiue varios: diuersisq̄ tpibus spūales 7 tpales penas 7 inias continentes 7 mulctas: q̄rū q̄ totuz tenorē ꝓstitutiōi pūti inserere lōgū eēt ex eis q̄dā cōpēdiose collecta huic nr̄e ꝓstōni du rim⁹ ūereda ad certitudinē pūtiū 7 memoriā futurorum videlz
h q ex causis q̄ rōnabiliē nos mouerūt ō fratr̄ nr̄oꝝ ꝓsilio deposuim⁹ dictos iacobū et petrū a cardinalatib⁹ eiusdē ecclie: 7 ab oi cardinalat⁹ c modo 7 honore ipsosq̄ iudiō cauimus scismaticos 7 blasphemos 7 tā q̄b hereticos pu/niēdos: expositr̄ ꝓnis eorū

i ¶ Alibi. s. ex Romanā ecclesiam 7 ei⁹ curiā: 7 sumit ꝫ ecclia romana stricte. m ¶ Futurā. si. s. e. ne alliqui. n ¶ Cardinalis. ep̄l bñ cōphēdūt: q̄ ꝓstiterit. j. de sen. ex. q̄ piculosū. ō excōicatōe nō loq̄t. o ¶ Nabu/erit. No. casū in q̄ punit deliberata cogitatio (7 fa. ad no. in Cle. de he/re. multoruz. ad fi. in glo. ꝫ ptz. Job. an.) cū alis cogitatōis penā nemo mereat. ō pe. di. j. cogitationis. de hoc ea. dē. §. cogitatio. p ¶ Sede va cāte. No. arg. q collegiū cardinalliū va. sede non fungit̄ iurisdictione pape. 7 ꝛiū ar. etiā posset sumi (sumit Archi. Ad. q aliud ꝫ notar. Jo. an.) quasi si ꝫ hic nō veruisset papa: collegium id potuisset: 7 ꝫ ꝫ no. Hug. Jo. et alij. lxxix. di. nullus. ij. plenius Hostī. de pe. 7 remiss. cum ex eo in fi. Sed Quesito q̄d dicem⁹ succeder collegiū i iurisdictione 7 ei⁹ exercitō: nec nec dixit Hostiē. q sic: salte in his q̄ de grādi necessitate cuidēt 7 imminenti expedi/ri oportet p eo facit q̄ ad ꝫ de/cere. s. e. li. ō ele. vbi periculū. §. idē ꝙz (vi. q ibi Ad. no. in. j. glo. Jo. an.) qđ etiā multum facit ꝛ. mo uebat aūt Hostiē. his rōnib⁹. dicebat em̄ alia collegia ꝫ habēt de ma. 7 obe. his q̄. 7. c. cū olim. 7. s eo. li. e. ti. c. vno. tum q̄ sic vtunt cardinales: arg.

l ¶ Contra natos. cō
m ¶ Sēz psonā
n mane ecclie cardinalis: q̄ ipsos iacobū 7 petrū vel eoruz alterū sciēter 7 deliberate ꝓ
o cardinalib⁹ habuerit 7 tenuerit: aut ad cardialatū admiserit: seu votū eorū vl alicui⁹ ipsoꝝ suffragiū i electiōe romani pōtifici admiserit: aut in pontificē romanū elegerit noīauerit assūpserit vel receperit: seu dederit i his vl ad ꝫ auriliū ꝓsiliū vl fauorē: ex cōicationis sñia du rim⁹ īno dādā: a q̄ absq̄ exp̄ssa licentia romani pōtificis non possit absoluī: nec etiā ꝓ collegi
p um aplice sedis eadem sede vacāte eāq̄ ꝓlatiōe dignita

a fidelib⁹ captēdis: oīb⁹ bñficijs officijs honorib⁹ dignitatib⁹ 7 ꝓlaturis ppetuo pr̄/uātes eosdē: 7 reddētes ina/biles ad habēda: cūct⁹ eoruz bonis mobilib⁹ 7 īmobilib⁹
t iurib⁹ 7 iurisdictōib⁹ publica
k tis. ¶ Cōtra natos insup 7 posteros dicti iobis spūaliē 7 tpaliter du rim⁹ multipliciter ꝓcedēdū eoꝝ bonis 7 in/ribus etiam confiscat̄: ip̄sq̄ poster⁹ dicti iobis p masculinā 7 feminā lineā descēdēti/bus: indignis ppetuo reddi/tis ad cardinalat⁹ honorē et q̄libet officia bñficia 7 mīsteria i ecclia memorata: vel ei⁹
t curia alibi ẋo vsq̄ ad q̄rtaz generationē. ¶ Ēz psonā
m ꝓsentē 7 futurā cuiuscūq̄ fuerit ꝑsonētie ꝛditiōis dignitat̄ aut stat⁹ ecclīastici vel mūdani: etiā si foret sācte ro
n mane ecclie cardinalis: q̄ ipsos iacobū 7 petrū vel eoruz alterū sciēter 7 deliberate ꝓ
o cardinalib⁹ habuerit 7 tenuerit: aut ad cardialatū admiserit: seu votū eorū vl alicui⁹ ipsoꝝ suffragiū i electiōe romani pōtifici admiserit: aut in pontificē romanū elegerit noīauerit assūpserit vel receperit: seu dederit i his vl ad ꝫ auriliū ꝓsiliū vl fauorē: ex cōicationis sñia du rim⁹ īno dādā: a q̄ absq̄ exp̄ssa licentia romani pōtificis non possit absoluī: nec etiā ꝓ collegi
p um aplice sedis eadem sede vacāte eāq̄ ꝓlatiōe dignita

s. ō elec. venerabilē. §. obiectioni. ver. qđ aūt. s. ō offi. o: di. irrefragabili. §. ex cessus. de fo. cō pe. cū contingat. tū q: allus iudex nō supest. s. de elec. licet in fi. in quo casu cōcedunt q̄ alias nō cōcederēt: vt ibi. 7. C. de/cu. l. generali. ll. x. ff. de his q̄ in frau. cre. l. ait ꝓtor. §. si debitorē. tum q: necessitas nō habet legē. s. de reg. iur. q non est. tum q: non est verisimile q filio del placuerit cōtrarius intellectus: nevideat gregē suū 7 ecclesiā

sine pastore reliquisse.j.tl.pxi.c.j. nec ob. fm eū q̄ aliq̄ dicunt q̄ cardinales sunt sine capite: h̄ em̄ nō est verū immo habēt caput ecclesie generale ꝛ ppzīū. sc̄z chr̄i stū: imo illud sentire ab hereli nō est longū. xxij. di.c.j. et.ij. et esset res mōstruosa: de offi. ordi. q̄m in plerisq̄. nec ob. q̄ dicīt ex hoc posse scis/ma scandalū et vacationē diuti/nam suscitari: q̄ a id posset esse ve/rū si indistincte cōcederet sed re/stringi debet ad necessaria velvti lia eccīe seu rei/publice: quibus oīno prouidēdū ē. vij. q.j. sclas. cauere ergo de/bēt ne nimis lax ent habenas. ff. de offi. pconsul. l. nec quicq̄ .§. vbi decreto. ꝛ .§. de plano. ꝛ .§. se quēti. Pzeterea ad ptārē cardīa/lis spectat vacā/te sede delinquē tes anathemati/zare, lxxix. dist. si quis pecunia. et anathema mu/cro est episcopa/lis. xvj. q. ij. c.j. ꝛ maior pena in ecclesia. xxiij. q. iij. c.ij. corripiant in p̄in. vnde si pos/sunt maiorē penā imponere ergo ꝛ minorē. ē. de deci. ex pte. iij. Itē canon dicit. q̄ epi cardinales vacante se de vicē metropolitani obtinēt. xxiij. dist. in noie dñi. ꝛ ex pont debet. l. pape qui metropolitan⁹ est. ē. de offi. vi/ca. sua. nec alius posset romane ecclesie metropolitan⁹ esse: nec debem⁹ omniū querere ius expssum: multa em̄ supplenť q̄s ptz de cele. msi. cum marthe. §. j. ꝛ cōcedi oportet q̄ salte illā turisdictionē habet collegiū quā ꝛ legatus apostolice sedis: q̄ nō expirat mortuo papa. ē. de offi. leg. c. ij. eo. li. nō em̄ illa duraret nisi collegiū se/apo. censeret: ꝛ posset dici q̄ cardinales habent ptātis plenitudinē habitu: cūc in ptū ro. eccle. censenť: q̄ non mortī. xij. q. ij. liberti. ij. ē. e. ri. de rescrip. si gratio se. et am si vn⁹ tm̄ cardinalis collegij supesset. lxv. di. si for/te. ē. de postula. grarū. turisdictionē vero habēt in ex/ercitio fm modū superi⁹ dictū: q̄cq̄ cardinales de fa/cto obseruāt: videt q̄ vacāte sede nō debeant se intro/mittere: nisi de pulsione ꝛ his q̄ ad pulsionē ptinēt: ni si ex grādi causa ꝛ iminēti piculo: p̄ pdictā decre. ē. e. li. de elec. vbi periculū. §. idē q̄z. nec ob. si minora colle gia possunt ergo ꝛ illud: q̄ ob accelerandā pulsionem ecclie in cui⁹ tardatiōe iminet periculū speciale q̄d sta/tui debuit: ꝛ est sl. ē. de hereticis. accusatus. §. sane. dic vt in Cle. ne romani. de elec. a Alias. s. certa extra cardinalatus officiū. b Excōicationis. q̄ istius excōicationis sicut superioris absolutionē sibi nō reser uauit intelligāt illā ordiariis cōcessisse: ō sen. excō. nup. te statu ꝛ honore ecclīasticis oīno p̄uauim⁹ nihilomin⁹ oēs q̄ dictis Jacobo ꝛ Pe/tro alias ꝛ natis dicti iobis fauorē p̄buerint vel auxiliū in rebellione vel scismate p̄si stētib⁹ excōicatiōis sn̄a in/nodātes. Hec ꝛ alia per nos facta in p̄dictis nr̄is p/cessib⁹ ꝛ in lr̄is nr̄is bullatis sup eis cōfectis cōtenta: hac ꝓstitutione ꝓpetuo valitura ratificam⁹. cōfirmam⁹ ꝛ etiā inouam⁹. eadēq̄ de nouo fa cim⁹ de fratrū nr̄oꝝ cōsilio p̄ dictorū. Et vt dictoꝝ ma licia nō inueniat successorē ꝛ punite trāsgressiōis exēplar retrahat alios ab offensa: ac in oblinionē veritas veniēs nō vageť incerta: statuimus atq̄ decernim⁹ vt ꝛ ipa iuio labiliter obseruenť: ꝛ q̄ silles excessus ꝛ culpe penis silib⁹ in posterū puniant. De ho micidio. Inno. iiij. in cōci/lio genera li lugduñ: Per as sissinos faciēs vt tm̄ mādās aliquē interfici tā q̄ ab oīb⁹ diffidat⁹ absq̄ alicui⁹ plari one snias incurrit excōicati onis ꝛ depositōis ab officio ꝛ bñficio b. d. fm Ten. ca. I

Ptās cardinalis

Officiū legati nō expirat mor/te pape

Romana eccl'a seu sedes nō mo/ritur

c Obliuionē. sl. ē. de testi. significauit. ꝛ. c. alberic⁹.
d Silles. in eq̄ delicto silles sūt pene. In auť. vt fra. fl. in fl. colla. ix. gravius sūt deli/ctū graui⁹ vindicenť. xxiij. q.j. nō afferamus. Ro humani redēptione.

Dro hūani redemptiōe generť ō sū/mis celoꝝ ad im/mūdi descēdens: e ꝛ mortē tādē subiens tpalez dei fili⁹ Jesus xp̄s: ne gregē f sui p̄cio sāguinis gl'iosi redē ptū: ascēsur⁹ post redemptio g nē ad p̄rem absq̄ pastore de/sereret: ipi⁹ curā beato Pe/h tro aplo (vt sue stabilitate fi/dei ceteros in christiana reli giōe firmaret: eoꝝq̄ mētes i ad salutis opa sue accēderet deuotionis ardore) cōmisit: vnde nos eiusdē apostoli ef/k fecti disponente dño: licet im meriti successores: ꝛ ipius re dēptoris locū in terris q̄q̄

e Dissimulatio partes. In qua rum p̄ima po/nit proemiuz vs/q̄ ibi: Cuz igit. ibi ponit hoꝛrē/dum assissinoꝝ factuz: vsq̄ ibi: Sacri. ibi im/ponit penā mul tiplicem illis q̄ per tales quēq̄ christianoꝝ in terfecerint: man dauerint: rece/prauerint: defen derint: vel occul tauerint: hoc fa/cit. Johan. an. (et est p̄mittē/dum q̄ hanc de/cre. non glosarūt q̄ constet. Inno cen. Berū. Pe/trus et Abb. q̄ tamē Innocen/tianas al's glosa uerunt. Fran. au tem et Boa. scri pserūt. sed nihil vtili. Hosti. au/tem satis plixe psecutus est istā ꝛ vt dicit Host. hoc pemium po nit quare dei fi/lius fuerit incarnatus: quomodo et quare beatum Pe/trum reliquit e...ū suoꝝ pastorem: et quomodo sum/mus pontifex successor est petri et dei locum in terris tenet: per qō sollicita cura dominici gregis ad euz per/tinet. Joh. an.) e Dolorem. Vere igitur mortu/us est ꝛ languores tulit ꝛ dolores portauit. ē. de cele. msi. cum marthe circa mediū. fuit em̄ verus homo: de sum. trī. c.j. §. de here. cuz christus. f Precio. Vn de dicit canon: quis nos potest amplius amare q̄ chr̄i stus qui animā suaz posuit p̄ ouibus suis. xxiij. q. iij. quis nos. g Delereret. Nota cōtra plaros se etiā ex nulla causa absentātes: q̄ nō dimiterunt vicarios: et sic dimittūt gregē suū sine pastore: ꝛ p hanc litterā sa/tis ptz q̄ potestas Petri transiuit ad posteros: (non sunt ergo claues ecclesie cōdemnende: de peni. c. fi. Jo. an.) als post Petrum sine pastore remansisset ecclesia: quod non est verum: vt .j. sequitur: ad idem. xxiij. dist. c.j. ꝛ idem potest hic argui circa collegium cardinaliū cum vacat sedes: vt dixi. §. ritu. pxi. c. vno.

Esa. 53. b Joh. 19.

h Stabiliare fidei. hac debemus armari: vt. xxiij. q.j. nisi bella in fl. i Accenderet. verbo opere ꝛ exemplo. viij. q.j. qui epatum. ꝛ. ca. se. xxiij. dist. sit rector. (. ē. de vo. magne. §.j. de sacra vncti. c. vno. §. ad exhibendum. xj. q. iij. precipue. Johan. andree.)

k Immerti. humiliat se: vt Augustin⁹ in canone dicens: Secūdus locus gubernaculorum traditus est mihi, qui remū tenere nō nouerā. xi. di. ante oīa in fi.

a ¶ Vigilijs. ſ. in prohemio iſtius .ll. ſ. de offi. le. c. j.
b ¶ Deberemus. ad idem. ſ. de priulle. cum ꝛ planta re in prin. c ¶ Somno. lxxxvj. diſt. fratrem.
d ¶ Deo lucrifacere. ſ. eo. ll. de reg. non ſolum.
e ¶ Animarum. quod plus eſt. xij. q. j. precipimus.
f ¶ Premunti. et ideo dat ca non cõſilium qõ nullꝰ expecter in vltimis penite/re: de penit. diſt. viij. c. vltri.

Dis ptãs .ſ deo

g ¶ Adomi/no. Poteſtates igit̃ ſunt a deo. vnde chriſtꝰ pi/lato. Johã. xix. Nõ haberes in me prãtem ꝛc. (et vt dicit Ar/chi. illud intelli/gẽdum eſt nega tiue: quia nulla poteſtas habe bat ſup eũ. qua/ſi diceret. ſuper me nullam pote ſtatẽ habes. et ſi quã habes illaz habes a deo: in/ducit etiam illõ ad Romanos. xiij. a. Omnis po teſtas a dõo deo eſt. xxij. q. j. §. ſic etiã. ſiue ſubẽte: ſiue ſnẽte. xxiij. q. j. quid culpaꝫ iuxta fi. ij. q. iiij. queſtiõ. Johã. an.) ꝛ cano: Qui reſiſtit poteſta/ti dei ordinatio/ni reſiſtit. xj. q. iij. qui reſiſtit. ꝛ vniuerſitas non poſſet aliqua ra tione cõſtare: ni ſi tãtus eam diſ/ferentie ordo ſer uaret. lxxxix. di. ad hoc.

Ad.

h ¶ Preſertim pro maxime.
i ¶ Formidantes pbabiliter. maxime ppter qualitatem aſſiſſinorũ qui nõ riment mortẽ: ꝛ dicunt eſſe delu zo dalamontagna. (iſte eſt quidã baro ſaracenus: put dicit̃ ſunt illi ſui ſerui tra nutriti q parendo mandato dñi ſui credũt ſaluari. Et dicit Hoſtī. q multi chriſtiani principes p tales mortui ſunt. Et dicit Archi. per hanc particulã pbari decretalẽ nõ loqui de his qui nõ ſunt ſub aliquꝰ dominio. ſed p pecunia hoies occidũt qui vulgariter aſſiſſini dicunt. ſa. p eo ſta p pdictos. q ſequit̃. Jo. an.) k ¶ Prelatus. etiã epiſcopus: quia deere. qz periculoſuz. de ſen. excom. j. eo. lib. non eximit illos a pena excõmunicationis. l ¶ Mandauerit. ſi mandauit: ergo cogitatio non ſterit in ſuis finibus:

Ad.

indigne tenẽtes circa gregis eiuſdẽ cuſtodiã ſollicitis ex/citati vigilijs et aiarũ ſaluti iugis attẽtiõe cogitatiõis in tẽdere ſubmouẽdo noxia. et agendo pfutura debemꝰ vt excuſſo a nobis negligẽtie ſõno: noſtriqz cordis oculis di ligẽtia/ſedula vigilantibus: aias deo lucrifacere ſua no/bis cooperãte gra valeamꝰ.

¶ Cũ igit̃ illi q̃ ſe horrẽda in humanitate: deteſtãdaqz ſeuitia mortẽ ſitiũt aliorũ: vt ipſos faciãt p aſſiſſinos occi di: non ſolũ corporũ ſed mor tẽ. pcurent etiã animaz: niſi eos exuberãs gratia diuina p̃uenerit: vt ſint armis ſpũa/libus p̃munniti: ac oĩs ptãs tribuaꝫ a dño ad iuſticiã re/ctũqz iudiciũ exercẽdũ. Mos tanto periculo volẽtes occur rere animarũ: ꝛ tã nephari/as p̃ſumptiones eccliaſtice aiaduerſionis mucrone feri/re: vt metꝰ pene meta hmõi p̃ſumptiõis exiſtat: p̃ſertim cũ nõnulli magnates taliter perimi formidãtes coacti fue rint ſecuritatẽ ab eorundem aſſiſſinorum dño impetrare: ſicqz ab eo nõ abſqz chriſtia/ne dignitatꝫ opprobrio redi/mere quodãmodo vitã ſuã.

¶ Sacri approbatiõe conci lij ſtatuimꝰ: vt quicũqz p̃n/

k ceps: p̃latꝰ: ſeu quelis alia eccleſiaſtica ſeculariſue pſo/na: quẽpiã chriſtianorũz p̃ dictos aſſiſſinos interfici fe/cerit vl̃ etiã mãdauerit q̃ mors ex ꝺ̃ fortitã non ſequa/tur. aut eos receptauerit vel defenderit ſeu occultauerit: excõmunicationis ꝛ depoſi/tionis a dignitate honore or dine officio ꝛ bñficio incur/rat ſnias ipſo facto: ꝛ illa li/bere alijs p illos ad q̃s eorũ collatio p̃tinet conferanꝫ: ſit etiã cũ ſuis bonis mũdanis oĩbus tanq̃ chriſtiane reli/gionis emulus a toto chriſti ano pplo ꝑpetuo diffidatꝰ: ꝛ poſtq̃ p̃babilibꝰ conſtiterit argumentis aliquẽ ſceleſtũ execrabile cõmiſiſſe: nullate/nus alia excõmunicationis vel depoſitiõis ſeu diffidati/onis aduerſus eũ ſnĩa requi raꝫ. Bonifacius. viij.

Ad. Vtrũ pena irregularitatis poſſit̃ clerici de ſuis malefactor̃ bꝰ cõqueri coram iudice ſeculari etiã de crimnib⁹ ex q̃b⁹ debet pena ſãguinis exp̃ſſe p remiſſionẽ q̃ ad penã ſãguinis nõ intẽdat. Jo. an. ca. II

p Relatis vel clericis q̃ buſcũqz q̃ de laicis ſuis malefactorib⁹ querelã pe/q nes ſeculare iudicẽ deponẽ r tes petunt emẽdam ſibi fieri

Ad. Vtrũ ſolo mãdato (qz hoc ipſum man/dare eſt delictuz conſũmarum. ſu p quo. vide qõ dixi de illo qui cogitauit et ali/quid egit: ſz non perfecit. ad finẽ queſtionis quaz poſui. j. de regu. iur. in penis. in mercu. Jo. an.) iam p̃ius liga/tus eſſet. ꝛ ad hoc facit quod ſta/tim ſequit̃.

m ¶ Receptauerit. renẽt̃ rece/ptatorez vr agreſſorez. C. de his qui la. occul. l. j. et. ij. peſſimi em̃ ſunt receptato/res ſine quibus delinquens diu latere non po/teſt. ff. de recep. l. j. n ¶ Excommunicatio/nis. ex quo pa/pa non reſerua/uit abſolutionez puto q̃ ordina/rius poſſit abſol/uere. ſ. de ſentẽ. excõ. nuper. ad hoc. ſ. titu. p̃x. c. vno.

o ¶ Libere. etiam illo nõ voca/to ſi poſſideret. ſ. e. ll. de p̃ben. licet. ij. (Hoſtī. exponit ſdẽ nõ obſtante appo/ſitione vel cõtra dictione cuiuſcũq; Joh. andree.)

Diuiſio

P Relatis. ¶ Primo ponit dictum: quod ſecun/do p̃obat p̃ cultationem abſurditatis. ibi: Alio quin. Et emanauit hec decre. ad declarationem eorum que nota. xxiij. q. iij. maximianus. ꝛ. q. v. vnum ſolum. ꝛ. ſ. eo. ti. poſtuluſtī. (et queſtionem venerialem. xj. et Damaſ. iiij. c. ti. Joh. an.) p ¶ Laicis. Si em̃ de cle/rico vel eccleſiaſtica perſona coram iudice laico cõque/reretur: habet locum pena. ſ. de fo. compe. ſi diligenti.

Quid dica tur ō laico

q ¶ Secularem. poterunt etiam cõqueri. coram ec/cleſiaſtico iudice. ſ. de foro compe. cum ſit. dic vt ibi:
r ¶ Emendam. licet iniuriam paſſus rancorem di/mittere teneatur: non tamen emendam. xc. diſt. ſi quis cõriſtatus. de hoc. xxiij. q. iij. ſi is qui.

ꝛ illi

a ¶ Pronideri. puidet ꝺ iudex in futuꝝ ſſē ⁊ in ſeruꝫ rutilꝫ. ff. ſi ſer. ven. l. egt. ⁊. l. haꝫ. ſſē ⁊ in alimētis. ff. de liber. agno. l. ſi ꝙs. §. alimēta. ⁊ circa futuras expēſas.

Ad. §. de ꝓcur. auditis in fl. vbi de ħ. (⁊ ℑ. de ſen. excō. ro / mana. §. caueant. Jo. an.) ⁊. §. de ſepul. in nꝛa. lꝫ dicat lex ꝙ tractus fu / turi tpis non ſpe ctat ad iudicē. ff. de vſur. l. j. §. il / lud em̄ locuꝫ ha bet in vſuris que ſūt odioſe vel nō ſpectant ita ꝙ ſta tiꝫ deb̄ exactio: ħ aūt puidebit ſta tuēdo penas co / minando: vel pe / nam malefactoꝛi bus ꝓponēdo: et ſic mer̄ pene erit mera ꝓſūptionis ⁊ clericoꝝ ꝓuul / ſio. §. c. pxi. (vl. Ad. quod dixi in tex. Jo.) b ¶ Pro teſtando expōſſe. Nota Nō reqrit expſ / ſum vbi non ſuf / ficit tacitum: ad idem. §. eo. li. de elec. nullꝰ. ⁊. c. in / dēntatiꝫ in ꝓn. ⁊ caute facit cle / ricus ſi de hac ꝓ teſtatione confici faciat publicam ſcripturā. ad idez §. de ſi. ex diligē / ti in fi. de cle. ex. minl. ꝓpoſuit. et qō no. de of. de / le. cū in iure.

c ¶ Irrogari. in caſu quo ñ de / bebaſ irrogari. habebam⁹ caſuz §. eo. poſtulaſti.

d ¶ Juſticia. idē ſi ꝓtra iuſticiā: cū clericꝰ nō fuerit i culpa: ⁊ abſit vt ea q̄ ꝓpter bonū ⁊ licitū facimus ⁊c. pxiij. q. v. de occidēdis. ⁊ faē qō dixi. §. ne cler. vel mo. c. vl. qō ſimili modo puidit plaris tpalem iuriſdictionē / Ad. nē hñtiꝫ: nec ob ℑ. c. pxi. vt ibi dixi. (⁊ in decre. vl. ne cle. vel mo. Jo. an.) e ¶ Taliter. ſcz cū expreſſa ꝓ te ſtatione vt dictū eſt. §. f ¶ Materia. ħ idē dicebaſ in pdicto canone. pxiij. q. v. vnū ſolum in fi.

Diuiſio I Squi. Ponit dicrum cuiꝰ cauſas ſubdit ibi: Cū mandādo. Determinat no. ꝺ Inno. ⁊ Hoſtī. §. eo. tī. ad audientiā. ⁊ expōſitus ꝓ Hoſtiēſ. eo. tī. perrus. Ad. (Hugl. de hoc tractat in Spe. de leg. §. iuxta. ℣. ſz que / riē qñ. Sz nō exp̄mit de illo qui expōſſe phibuerat. Jo. an.) g ¶ Expōſſe. ꝙ hoc videbaſ non teneri: qꝛ plus eſt expōſſe ꝺicere q̄z minime ꝓſentire. §. de bap. ⁊ eius ef. matoꝛes. ſz ſi nō ꝓſentiēs irregularitatē nō ĩcurrit. Ad. (fa. c. tī. dilect⁹. ⁊. c. ſignificaſti. ij. de cle. pug. in duel. c. ij. Jo. an.) q̄ multominꝰ expreſſe ꝓtradicens. Jo. an.

h Mādatariꝰ. iſte criā teneſ: qō dic vt no. §. ō ſen / ten. excō. mulieres.

a et puideri ne ℑ eos talia de b cetero ꝓſumanſ: ꝓteſtādo ex ꝓſſe ꝙ ad vindictā ſeu penaz ſanguinis nō intendūt: imputari nō debet: q̄uis alꝫ in ta / li caſu de iure debeat pena ſā c guinis irrogari: ſi iudex moꝛ d tem illis inferat iuſticia exigē te. ¶ Alioq̄n ſi prelati aut clerici ꝓpter metū huiuſmōi: qꝛ iudex ad penaz ſanguinis poſſet ꝓcedere de ſuis male / e factoꝛibꝰ talit cōq̄ri nō aude f rēt: dareſ pleriſq; materia tru cidandi eoſdē ⁊ ipoꝝ bona li bere deꝓredandi. I dem. Mandāti aliquez verberati ſecuta mors imputatur. h. d. ℣ fm Zen. ca. III

I S qui mandat aliquez g verberari: licet expreſſe inhi / beat ne occidatur vllatenus: vel mēbꝛo aliquo mutiletur: h irregularis efficit: ſi manda / tarꝰ fines mandati excedēs mutilet vel occidat. Lū man / i dando in culpa fuerit: et hoc k euenire poſſe debuerit cogita re. De vſuris. Hzegozius. ꝛ. in generali ꝓcilio Lugduñ.

¶ Primo innouat ⁊ obſeruari ꝓcipit Late. 3ci. ō vſurarios editū vſq; ad ver. ⁊ q. ibi ꝓci pit oibus oñis ⁊ vniuerſita / tib⁹ terraꝝ ne ꝓmittāt alie / genas in terris ſuis cōduce / re domos ad exercendū fen⁹ vel cōductas hr̄e: ⁊ q̄ aliq̄s eis ad hoc domos nō locet: vſq; ad ver. qui vero. vbi im ponit penā clericis cōtrahei entibus. vſq; ad ver. ceterū. vbi imponit penā laicis: ⁊ hoc facit vſq; in finē. Jo. an.

l C Surarum ca. I m vozaginem q̄ ani / mas deuozat et fa cultates exhaurit n compeſcere: cupientes conſti tutionem Latera. concilij cō tra vſurarios editam ſub di / o uine maledictionis intermi / natione ꝓcipim⁹ inuiolabiliť p obſeruari. Et qꝛ q̄ minoꝛ fe / neratoꝛibus aderit feneran / q di cōmoditas: eo magis adi / metur fenus exercendi liber / tas. hac generali conſtitutio / s ne ſancimus: vt ne collegiuz nec alia vniuerſitas vl̄ ſingu / laris perſona cuiuſcunq; ſit dignitatis conditionis aut

cā. l. ſi mulier. fal lit in mr̄imonio. §. de ſpon. veni / ens. ij. (et ꝓ hāc Ad. lr̄am parz decre. locū nō habere i illo q̄ licite ⁊be / rari mandabat. Jo. an.)

k ¶ Cogitare. §. eo. de cetero. c. cō tinebaſ. ff. ad. l. aequill. l. qui occi derit. §. in hac.

C Sura / rum. (Dicit Ad. fran. ꝙ hec cōſtitutio facta fuit ꝓpter florētinos. ſeneñ. ſeu piſtorienſes. lucanos. aſtēſes. qui circūibant di uerſas ꝓuincias ad exercēdū vſu ras imoderatas: ⁊ qꝛ ꝓ mūltos p̄ / laros et ꝓncipes recipiebanť. Jō ħ. puiſum. Jo.) vozaginē lex dic vſuraꝝ. dulcedi / nē. (dulcedo ꝺr i Ad. recipientꝛ: vozaꝛ / go ꝺr in ſoluēꝛe. Joh. an.). ff. de his q̄ in frau. cre di. l. ait ꝓtoꝛ. §. ſi ꝺd in fraudē. ℣. ſi ꝛo. l ¶ Ani mas. recipiēꝛtiuz. Lucanꝰ. Dinc vſu / Lucanus ra vozaꝛ auidūq; in tpe fenus. Jo. an.) quia ꝓhibite ſunt vſure in nouo ⁊ veteri teſtamēto et iure canonico. pxiij. q. iij. ⁊. iiij. per totū. §. eo. ꝙ totū. ⁊ fortē hodie tu / re ciuili ſm ea q̄ no. §. eo. quia i omnib⁹. m ¶ Facul / tates. ſoluentium. §. eo. tī. u. quanto. n ¶ Conſtituti / onem §. eo. tī. quia in omnibus: que ꝓhibꝫ vſurari / os manifeſtos ad cōlonem altaris admitti. ꝓcipit ob lationes coꝝ non recipi: ⁊ in moꝛte illis denegat eccle / ſiaſticam ſepulturam: ⁊ clericos contrafacientes punit. ⁊ ℑ. de ſepul. eos in Cle. o ¶ Maledictionis. i. pene eterne q̄ ꝓ moꝛtali rm̄ debeť. pxiij. q. iij. deus quādo. p ¶ Quo: id eſt quāto. q ¶ Eo: id eſt rāto. ſic. §. de ꝓſti. cū. M. in ꝓn. r ¶ Adimeť. No. ꝙ tollenda eſt Nota occaſio delinquendi. ff. de vſufru. l. ex ſſimū. ⁊ vtili⁹ eſu rieť panis tolliť ⁊c. v. q. v. nō ois. ad idem. §. de coha bi. cle. ⁊ mulle. c. j. (⁊. §. eo. li. ō ſta. mo. c. vno i fi. j. rūſ. Ad. Jo. mo. alle. C. de la. li. tol. l. j. §. ſed nec furandi. Arch. alle. pxiij. q. iij. nec hoc quoq;. Jo. an.) s ¶ Collegi um. dicrū a colligēdo: ⁊ de ħ. §. ō elec. c. j. de excel. pla.

dilecta.ff.quod eiusq; vniuersita.l.j.§.quib⁹.Jo.an.)
Ad. a ¶ Alienigenas. hec ergo ꝓstitutio nō extendit ad indigenas. (fm Bull.et Bar.et dicit Fran.se habuisse a cōpositorib⁹ hui⁹ ꝓstitutionis apud lugdunū. Jo.) ⁊ eā illi sunt alias penis vsurariox puniendi:⁊ potuit esse rō:q; malus scādalū est in alienigena vsuras exercēte:q; i indigena:et min⁹ scādalū in expulsio/ne illi⁹ q; istius:⁊ magis ꝓsueuerunt vereri inter suos exercere fenus q; inē extraneos.⁊ ō fuit magis puldēdū: et ideo ꝓ ist alienigene eēnt clues vel icole: locū hz hec cōstō in eis. (fm Bull.idem Frā.⁊ Jo. mo.) ⁊ hoc forte voluit repetitio verbi ⁊ alios nō oriundos:vt dicamus

a status alienigenas ⁊ alios fi oriundos de terris ipsorum publice fenebrem pecuniā exercentes aut exercere volentes: ad hoc domos in terris suis cōducere vel conductas habere aut alias habitare p/mittant: sed hmōi vsurarios b manifestos oēs infra tres mēses de terris suis expellant: nunq; aliquos tales de cetero admissuri:nemo illis ad fenus exercenduz domos locet c vel sub alio titulo quocunq; s concedat. Qui vero contrarium fecerint si persone fuerint ecclīastice archie/piscopi epi suspensiōis:minores xpo psone singlares excōcationis.si autē collegiuz seu alia vniuersitas interdicti sententiaz ipso facto se nouerint incursuros: quam si per mensem animo sustinuerint indurato:terre ipsox q̄diu in eis idem vsurarij cōmorant extūc ecclīastico subiaceant interdicto. Ceterum si laici fuerint per suos ordinarios ab hmōi excessu omni cessante p̄ r vilegio per censuram ecclīasticam compescantur. ¶ dē.

Quis ⁊ na tus in ciui/ rare

alienigenas etiā si sine clues vel incole. ⁊ alios etiā q̄ clues vel incole nō sunt:oriundos aūt de ciuitate ⁊ is
Ad. qui ibi vel in vico ciuitatis illi⁹ orz⁹ est.ff.ad municl. l.qui ex vico.vel etiā si pater ei⁹.(nō sic in anno alias inchrendus eēt ager damascen⁹ vbi nat⁹ est Adam. vt no.in pal.§.fili⁹.⁊ in p.l.filios.⁊ vi.ff.eo.lib.de sepul. is q.sup glo.ij. Jo.an.)Inde orīginē duxit. C.e.ri.l.assūptio.§.fili⁹.⁊.C.li.x.de municl.⁊ orīgi.l.j.⁊.l. filios
Ad. Que aūt dīa sit inter ciuē municipē accolaz aduenā ⁊ incolam.no.ff.ad municl.l.j.⁊.C.de incol.l.clues.ll.x. (Arch.alle.ff.de ver.sig.pupil⁹.§.incola.⁊ §. aduena.⁊.C.de la.li.tol.l.j.in prin.Joh.an.) b ¶ Manifestos.manifesti dicunt illi de q̄b⁹ notorīū est de iure:vt q; ꝓsessi vel ꝓdēnati:vel de facto:vt q; hūr opis euidētiā q̄ nulla ter giuersatione posset celari:vt q; re net altare suū paratū:poterit aūt epus eos publicare
Ad. si cōuicti fuerint:vel ꝓfessi cozā ipo:vel si ꝑ eos fiat p/baelo testiū:vel sint certa argumēta cū fama.(⁊ h̄ dicit Arch.sufficere q̄ ad ꝓstitutionē istā p eadem iura. dat simile in hereticis de here.excōicam⁹.§.j.⁊ adulterio.ē.de adul.maritis.Jo.an.).ē.e.cū tu.⁊.c. cū in dubio. c ¶ Tres mēses.q̄tp duox mēsiū q̄ a tpe publicatiōis regulariē incipiat ꝓstitutio:de h.ē.de postul.c.j interdū augef:interdū diminuit:vt hic ⁊.ē.e.ll.de p̄ben.cū singla.de h.ꝑ.in fi.ll. sup data. d ¶ Expel/lāre.sic docuit monachū audiētē leges vel physicaz de scholis suis expellere dz.ē.e.ne cle.vl mo.c.j.i fi.sic et lenōes debēt ō ciuitatib⁹ expelli.in aūt.de lenonib⁹.§. sancim⁹ igīt.col.ij.⁊ lep:osī:de cōiugio lepo.c.j.⁊ p/pter simplicē allicui⁹ denūciationē ñ dz dīs terre eū q̄
Ad. ōr eē tal⁹ expellere:ꝛ rūe dz inchrere. (dic Clerī.pp.q̄ p/misit posset bannū q̄ oēs feneratores alienigene infra certā dīe exirēt terrā sub certa pena.alle. de cladēs.despon.cū inhibitio.q̄ ma.ac.posq̄ in tua.Jo. an.)et si vex esse repererit expellere.ē.de offi.ordi.c.j.ff. de of. pōl.l.pses. puldeat aūt in his cōscientie sue:si.ē.de he
Questio re.c.vl. e ¶ Ad fen⁹. Quid ḡ si alicꝰ locauit domuz alicui vsurario quē vsurariū ignorabat vel nō locauit ad exercēdū fen⁹:dic q̄ ꝓbabilis ignorātia illū excusa

ble.ff.loca.si q̄s ignorās.ē.de scen.ex.si ꝙ.ū.⁊.c.li si dientia.in dubio tñ ꝓsumunt aūt ad hoc conducere si ꝓsue uerunt vsuras exercere.ff.de accu.l.si cui.q; semel mala ⁊c̄ ℈.de re.iu.semel.⁊ exꝛ scit debet eū expellere. ē. de loca.ꝓpter.q; quērīe conuersatur in ea:vt ibi ⁊c̄.

e ¶ Titulo.puto pignoris commodati: depositi: pcarij et huiusmodi: et idem si sine vllo titulo illum ibi sineret cē ꝛ v.dist.recedite. sed si vendit domat vel permutat: non videtur habere locuz hec cōstitutio p verbum concedat: quod solus vsus concessionem nō dominij transfationē notare videtur. (ad idem relatiū allo.nt/si dicas q̄ ampliat per illud quocunq; fa.q̄ not. ē.c.lib.de reli.do.c.vno.sup ꝓsl.ceteroꝛ. Jo.ban.)sed Bull. (hoc placet Archi.quī dicit q̄ idez tenuit Jo. de
Ad. cersona magister suus Jo.an.)dixit idem si manifeste apparet q̄ ad exercendū fenus vult accipere:quia pre sumitur etiā in fraudez agi.ē.de pigno.illo.et de emp. ⁊ vendi.ad nostram.nam verbum concedo est generale:⁊ accipiē fm naturā ꝓtractus cui adiicit.ar.ff.loca. l.si vno āno.⁊ hī etiā sūt ei.ff.⁊.C.pro emptore.⁊ p donato. g ¶ Contrarium fecerint.s.talib⁹ locando vel permittendo habere domos conductas vel non:expelendo infra tres menses.nec ob.verbuꝫ contrafecerint: quia et qui non facit facere videtur.ff.de reg.iur. qui
Ad. non facit.(concoz.ē.co.lib.de here.vt inquisitionis.§. vlti.in princi.Jo.an.) h ¶ Episcopi. nisi fuissent expressi non incurrerent hanc penam.ℸ.de sentēn.excōmu.quia periculosum. i ¶ Minores vero personе.repete ecclesiastice. k ¶ Interdicti. in vniuersitatem enim vel collegium non ferrur excōmunicatio/nis sententia:ne contingat innoxios irretiri.ℸ.de sentē. ex.romana.§.in vniuersitatem. l ¶ Quam. intelexit Bull.sententiam excōmunicationis suspensionis ⁊ interdicti. m ¶ Sustinuerint.s.prelati singlares persone collegium seu vniuersitas. n ¶ Ipsorū. s. prelatoꝛ clericoꝛ collegioꝛ seu vniuersitatuz:dic.i.ipsoꝛ iurisdictioni subiecte:et sic punitur alter ꝓ altero:quod dic vt.j.q.iij.in summa.prin.q.iij. in sūma. (quod hic notant Bar.⁊ Jo.mo. Jo.an.)
Ad. o ¶ Q̄diu.illis ergo recedentibus cessabit interdictū lxxxj.di.si qui.de hoc.ē.de ma.contrac.c.vl.§.de spō. non est. p ¶ Extunc.extremū tempus mensis desi/gnat.ff.de condi.et demō.l.si is.§.si ita. q ¶ Cessante.sic.ē.de here.ad abolendam in fi.C.vbi de cri. agi. opoz.aūc.qua in puncta.reatus eīm omnē honorez excludit.C.vbi sena.vel cla.l.j.de ꝓtuli.c.j. r ¶ Censuram.ē.de verbo.sig.querenti.sed quia a capite eden da est ratio.ff.de eden.l.argentarius.§.j.⁊ quia pari debet quis legem quam ipse tulerit. ff. quod quisq; iuris.l.j.de consti.cū omnes. hanc constitutionem pri/mo debebāt iusus curia facere obſuari.decet eīm eū fm

Ad. legis vluere. C. de legi. digna vox. (ſm Guil. q̄ alle. q̄ de chriſto legit q̄ legequā dederat carnaliter impleuit. xxv. di. §. ſi ergo circa mediū. ſubdit q̄ ſepe ſubditi cō querunt q̄ alligant eis onera importabilia que impo nentes digito ſuo tāgere nolūt. xxvj. q. vij. alligāt. Jo. an.)

Diuiſio

Q Vamq̄. ¶ Tres ptes ſm Har. et Jo. mo. Primo pulcher qñ ſint ſe pelendi vſurarij manifeſti. Secō ibi: Omnes pu nit facientes con trarium. Tertio ibi: Nullꝰ. ponit duas phibitiōes et irritat teſtamē ta. (et dicit Bo/ Ad. ati. q̄ p̄cedēs re/ ſpicit alienige/ nas. Iſta vero oēs dic ſm frā. q̄ decre. p̄cedens

Manifeſtū vſurarium licz mā dauerit vſuras reſtitui eccle/ ſiaſtica ſepultura negabitur niſi primo ſatisfaciat: vel ſm formā huiꝰ decre. idonee ca/ uerit: ſepelientes eos contra hāc cōſtitutionē vlterius cō/ cil. pena incurrūt: reſurrectiōem ipōrum aliter facta nō valent: nec debent eis aliqs intereſſe vel eos abſoluere vel ad con feſſionem admittere. hoc di/ cit Jo. an. ca. II

puldit ne exigant vſure. Iſta puldet vt exacte reſtituā tur. Et ſubdit q̄ hec ꝓſtitutio vt thesaur⁹ ē obſeruan da p quā ad reſtitutionē vſurarū inducte vſurarij cō/ pellunt. z repere qō dixi. §. e. lib. ō fo. cōpe. romana. §. ꝓhēres in ſn. Jo. an.) a ¶ Manifeſti. Qui dicātur

Manifeſtꝰ vſurarꝰ q̄s dicit

vſurarij manifeſti: dixi. §. c. pxi. cū q̄ ad caſū nr̄m ſatꝭ poſſet ertā dici mānifeſtꝰ ſi cora ſacerdote. (q̄ ē iudex illꝰ quo ad reſpiciendā fox aic. de pe. diſt. j. quē penitet vl tra mediū. §. querit. et di. vj. c. i. vltra mediū. ver. caue/ ant. xj. q. iij. abſit. Jo. an.) z teſtiū publice fatetur ſe vſurariū et vſuras reſtitui mandat forte libros rōnū

Ad. tradens ſm Guil. (ad quos edendos cū de vſuris agit hodie cogi pōt p Cle. ex grandi. e. ti. §. ceterū. vi. q̄ di/

Cui debz ſa tisfieri per vſurariū: z qualiter fa cieda eſt

cam. j. ſup glo. antepe. Jo. an.) b ¶ Satisfieri debz aūt ſatisfieri ei a q̄ pecunia eſt extorta vel eius heredi: illis non extātiū. (vel nō petētiū vel nō curātibꝰ. Jo. an.) pauperibus erogabit. §. eo. cū tu. z. c. michael. dicit tñ Guil. q̄ ſi caſu deberet publice ꝓponi edictū in loc a quoꝝ incolis ſunt extorte: q̄ omnes a q̄bus extorte ſunt venīāt: et ſi aliqui appareant q̄bus fides eſt adhi benda: potius reſtituet illis q̄ pauperiū erogēt: ad hoc facit de homici. ſicut dignū. §. eos. c ¶ Indiſtincte:

Ad. id eſt non expreſſa aliqua quātitate: quia mādauit i ge nere reſtitui quecunq̄ extorſerat p vſurariā p̄ualtātē. d ¶ Mādauerint. dicebat late. ꝓclī. §. eo. c. iij. q̄ vſu rarij ſi in ſi pcō decedebāt nō admittebant ad eccleſi/ aſticā ſepulturā: exquo aūt mādauerant de reſtituen/ do: nō decedebāt in illo pcō: z ſic nō habebat locū pe/

Ad. ne cōſtitutionis: huic q̄ eluſioni. (dicebat hic Guil. q̄ iſti feneratores de tuſcia dicebant q̄ ſolū vltra de ge nere dānabilē. ex q̄ omnes p̄deceſſores mādauerāt vſu

Heres te neꝰ reſtitue re vſuram: ertā ſi vſu rariꝰ nō mā dat

ras reſtitui. Jo. an.) puldit hic Grego. Et ſcire debes q̄ daro q̄ vſurarius de reſtituendo nō mandet: heres nihilominus reſtituere teneꝰ. §. c. tua nos. vbi de hoc: ertā ſi ad heredē de vſuris nihil puenerit: tenenꝰ tamē in tātum ſe extendūt vires heredītatis (z non vltra ſi fec inuētarij. C. de iure delib. ſcim⁹. z in aūc. de here. et fal. §. hinc nobis ſm Guil.) q̄ dic vt. xij. q. ij. cpus q̄ filios. §. de ſepul. c. vl. ſi aūt vſurariꝰ reſtitui nō man/ det: iz heres parus ſit reſtituere denegabit illi ſepultu ra: cū in pcō deceſſerit: niſi alias de mortui ꝓtitione appareret. xxvj. q. vj. q̄ accedūt. §. de ſen. excō. a nob ij.

e ¶ Denegeꝰ. eſt ergo hic opus facto. ſ. reſtitutiōe vel cautione: nec ſatis eſt hic bene velle. lxxxvj. diſt. nō ſa/ tis: q̄z et ꝑba ſunt cū effectu intelligenda. §. de cle. nō re ſidē. relatū. iz nōne q̄ mādat ſolui ſoluere vidēt. ff. ō ſo lu. l. q̄ mandat. §. mandatū hoc ſufficere deberet: ſed il/

a Q Vamq̄ vſurarij mani/ b ceperāt ſatiſfieri exp̄ſſa quā/ c titate vel indiſtincte in vlti/ d ma volūtate mādauerint: ni/ hilominꝰ tamen eis eccleſia/ e ſtica ſepultura denegetur do nec de vſuris ipſis fuerit put f patiuntur facultates eorum g plenarie ſatiſfactum: vel illis h q̄bus faciēda eſt reſtitutio ſi preſto ſint ipſi: aut alij q̄ eis i poſſint acquirere: vel eis ab

lud hz locum fa cta ſolutione per mādatariū. qui em̄ p alium facit p ſe facere videt ff. de reg. iur. qui p aliū. ſed videt q̄ ex quo iſte. (de Ad. quo loquit tex. q̄ ſz mandauit vſuras reſtitui. Jo. an.) peccatū confeſſus eſt: et ſic diuino iudicio tam reliet⁹: ſepul tura priuandus nō ſit. A. di. pōdet. ibi peccatoꝝ in quacunq̄ die ꝛc. ſed imponit hec pena (ſm Guil. h tñ intellige de eo qui neſciebat ſe Ad. ad plus teneri: vel nō potuit plus facere q̄ mandare. Jo. an.) non q̄ de ſalute ipſius deſperet ꝓpter hoc: q̄ ſepultura nec pdeſt nec nocet quo ad deū. §. de ſepul. facris. z eſt li. §. ō rap. ſup eo. f ¶ Facultates. Pau pertas igit excuſat: qō vez eſt ſi ſit no. §. e. cū tu. vū ſi tas excuſe nihil ꝑ reſtituere nihil reſtituat: ſi ꝑē illā reſtituat. (z a reſtitutio torā nō habita rōne ne egeat: vt no. eo. ti. cū tu. in glo. ne vſurarij antepe. z ibi dixi q̄ ꝓcz. illi glo. q̄ hic Archi. Jo. an.) Ad. vnde plus deducent vſure tanq̄ es alienū: q̄ ſoluan/ tur legata: z alia que relicta ſunt titulo lucratiuo: intel/ ligit enim hereditas ere alieno deducto. C. de lega. l. ſi vniuerſe. Queri ſolet an heres vſurarij qñ hereditas Queſtio non ſufficit ſatiſfacere debeat primo venientibus: dixit hic Guil. (idem Cleri. pp. z Archi.) q̄ non. immo fiet eis z aliis ſatiſfactio p rata vnūquēq̄ cōtingēte. ar. §. de teſta. relatū. ij. in fi. ff. de pac. l. ſi plures. ſatis vide/ re hoc caſu haberi debere conſideratione tpis: vt ille q̄ plus ſoluit vſuras recipiat qō ſuū eſt integraliter: et ſic de ſingulis ſm regulam ff. de reg. iur. qui ꝓior. cum iſtoꝝ par ſit cauſa: vt ibi dixi. z in hypotecā. ſi fundus. ſed videt eſſe bo/ na vſurarij hypothecata. §. e. cū tu. (z no. eſt. §. e. tua i Ad. j. glo. Jo. an.) g ¶ Vel illis quibus. colle hic litterā que eſt ff. bene. p. xij. lineas ibi: Jdonee ō reſtitutiōe fa cienda ſit cautum illis quibus ꝛc. vſq̄ ibi: de ipſa pa/ rochia: poſtea accipe quod eſt infra: aut ſeruo publico de ipſius ordinarij mandato. deinde redeas. §. quibus quidem ꝛc. h ¶ Si preſto: id eſt preſentes. i ¶ Poſſint acquirere. vt ſerui ꝓprij filij in ptāte pa/ tris: ſerui in q̄bus habemus vſufructū: ſerui alieni bo/ na fide poſſeſſi: z liberi homies quos bona fide poſſide mus vt ſeruos. inſti. p quas perſo. nobis acqui. per to/ tū. ff. de acqui. rer. do. l. acquirit. ſed nunq̄d. ꝓcur. dño abſente hanc ꝓſonalem obligationē acquirer: et videt q̄ ſic. quia ꝓcurator quod ex re domini acquirit domi/ no acquirit. ff. de ꝓcura. l. procuratoꝝ. in ꝓrarij videt. ſi em̄ ꝓcurator ꝓio pecunia domini quā mutuat fide/ luſſores recipit: domino non acquiret ꝓſonalem contra fideluſſores: niſi dominꝰ ſit ꝓluſtegiata perſona. ff. ſi certū. pe. l. pecuniā. Item ſi ꝓcurator ſtipulat de euicti/ one: nō acquirit. ff. de acqui. poſ. l. poſſeſſio quoq̄ §. et

Ad. si possessio. Dixit ꝺ Gar. ⁊ pꝺ eū Jo.mo. Bull. remittit ad no. in ꝑben. l. q̄ pcurator. ff. de pcu. ⁊ in Spe. ꝺ pcur. §. vt aūt. ℞. ⁊ no. q̄ large Jo.an.) sic distinguendū: aut pcurator stipulat in iudicijs aut in ꝛcelꝺo: si in iudicijs: semp acquirit domino absenti vtilem. ff. de p/curato. l. si pcu/rator. si in cōtra/ctibus: aut ꝑsen/te dño: aut absente: si presente acquirit vtilem. ff. de ℞bo. obli. si p/curatori presenti si absente aut ex re domini: vt q̄ stipulat pensio/nem. (in fratrib⁹ de q̄bus. j. sequi/tur non dubitat. Sz de pensioñ. q̄ non germinat sed ex contractu debetur cōmuni/ter legiste contra nisi in subsidiuz. alle. ff. de instit. l. j. ⁊ de exer. l. j. §. sed ex cōtrario. et ideꝛ frā. Accur. in l. iulian⁹. allas inter eū. §. si pcurator. ff de ac. emp. simile q̄ scriptū de decl. pastoꝛ allis sup. j. glo. Joh. an.) domus dñi. ⁊ tūc acquirit dño vtilem. ff. de pcura. l. q̄ pcurator. si aūt extra rem domini: aut dñs est psona priuilegiata vt miles pupillus vel adul/tus. ⁊ tunc acquirit vtilem. ff. si cer. pe. l. si pecunia. aut nō est dñs psona priuilegiata: ⁊ tunc dño nihil acquirit: sed renet per actionez mandati cedere actioni. ff. de acqui. pos. l. possessio quoq; §. ⁊ si possessio. ⁊ dicit pꝛo curatoꝛ tunc ex re dñi stipulari: qñ accessoꝛia proueni/entia ex re domini stipulat vt pensionē domꝰ: fructꝰ ⁊ similia. Extra rem: quando stipulat ipam rem: vel aliquid extraneū nō puenies ex re: in hoc ergo casu fm eū cū stipuleꝛ rē ipam pncipalē dño debitā. s. vsuras: que licet sint accessoꝛie quo ad recipientē: quo ad soluē/tem ⁊ postea repetentē sunt ipa res pncipalis: que sūt ipa res debita repetenti: pcuratoꝛ non acquiret domi/no: per. d. l. possessio quoq; §. fi. a Loci ordinario. intelligas de loco in quo degit vsurari⁹. ⁊ p ordinariū intelligas episcopuz de iure: sed idē in decano archipꝛb/yterο vel abbate: qui alias de ꝛsuetudine iurisdicit/ Ad. onē haberet in spualibus. (fm Guil. ⁊ vl. q̄ scripsi de testa. Johānes. sup ver. diocesanū. Jo.an.) ⁊ nō. ē mix/ si per ordinarium vel eius vicarium actio acquiratur cū etiam si ipe det aliquem qui recipiat cautionem vel lis actio acquiratur per illum. ff. rem pu. sal. fo. l. iij.

b Parochie. sic. s. de cōuer. conju. dudum. Est em̄ ille publica psona. j. di. ius publicum. ⁊ quod dicit de rectore parochie in q̄ testaꝛ habitat. intelligas idem multoforꝛtius de rectore parochie illius cui facienda est restitutio: et em̄ acquirit: cū quasi iudex ⁊ minister sit fm Gar. (Jo.mo. ⁊ Archi.). ff. de in ius vo. l. eum pro quo. c Parochia. Quia magis credit indige/ Dagt̄ cre/ nis. (dicit Arch. q̄ sint de parochia non putat de sub/ dit notis stantia sed de bene esse: vnde sufficiet q̄ sint idonei: al/ias. ad hoc. iij. q. iij. ad fidem. iij. q. ix. si debitoꝛ. ⁊ no. iij. q. v. canonica in. j. glo. Jo.an.) notis q̄ extraneis ignotis: in aūt. colla. vj. de restit. §. si vero ignoti. s. de elec. si posteq̄. et erunt saltem duo. j. de regu. iur. plura/lis: vt per eos si opus fuerit cautio probari possit.

d Quibus quidem. Interpositio est que circa ta/ bellionem non ponit: quia de illo non dubitabatur.

e Illis. a quibus scilicet vsure fuerunt exoꝛte vel eoꝛum heredibus vel successoꝛibus.

f Perinde. l. ex tali stipulatione: alias perinde sci/licet ac si ipsi idem stipularentur.

a sentibus loci ordinario aut eius vices gerenti sine recto/

b ri parochie in qua testatoꝛ ha/bitat cozaz aliquibus fideli

§ gnis de ipsa parochia quib⁹ quidem ordinario vicario et rectoꝛi predicto modo cautio/nem huiusmodi eoꝛum nomi/ne liceat presentis constituti/onis auctoꝛitate recipere: ita

e q̄ illis perinde actio acquira/

g tur: aut seruo publico de ip/

h sius ordinarij mandato ido/nee de restitutione facienda sit cautum. Ceterum si recep/tarum vsurarū sit quantitas

k manifesta: illam semp in cau/tiõe p̄dicta exp̄mi volumus:

l alioquin alias recipietis cau/tionem hmōi arbitrio mode/randam: ipse tñ scienter non minoꝛem q̄ verisimiliter cre/ditur moderatur: ⁊ si secus fe/cerit ad satisfactionez residui

m teneat. Omnes autez reli/giosos et alios q̄ manifestos

g Seruo publi/co: id est tabellio/ni sic dicto: quia publicus exercet officium: non q̄ sit seruus. C. de tabul. l. generali. li. x. (concoꝛ. ff. de adop. non aliter. Ad. et. ff. de mag. cō. l. j. §. pe. cum con coꝛ. Jo. an.)

h Manda/to. ergo tabellio hoc casu non ac/quirit actionē ex traneo ex sua sti/pulatione nisi eā recipiat ꝺ ordina/rij mandato: et idem videt dice/ re antiqua lex. ff. rem pu. sal. fo. l. ij. ibi pfecto dicem⁹ seruū publicū apud pꝛoꝛē stipulari debere.

i Jdo/nee. nomie idonee pignoza vel fideiussoꝛes intelligе. ff. mā. si mādato itē. §. fi. allas ℞ bū cautionis nudā pro/missionē designat. C. de ver. sig. sancim⁹. Si aūt pigno/ra vel fideiussoꝛes dare nō pōt: turet se pignoza vel fi/deiussoꝛes dare nō posse: ꝛz se facturꝝ quod cauet. C. de epis. ⁊ c. e. in aūt. generaliter. s. de dona. inter virum ⁊ vxo. p vestras. instit. de satisda. §. sed hodie. j. de sen. ex/cō. c. vl. §. illis etiã. hoc maxime qñ sic ē vtile ei. s. aliã dare non posse. Sed cum soluēres vsuras habeāt acti/onē ad repetendū: quare sic solliciꝰ fuit papa puidere illis p cautionis remediū. So. lō vt haberet plura au/xilia. ff. de lib. leg. l. iij. Itē qz magis sunt securi p fide/iussoꝛes vel pignoza. ff. q̄ satisda. cog. l. j. ⁊ fit hoc non tm̄ in fauoꝛem illoꝝ q̄ꝝ in odiū vsurarioꝝ. Et scire debes: q̄ si recepta hmōi cautione nomine coꝝ quoꝝz interest: vsurarius manifestus vsuras repetit non au/dit. (s. eo. qui frustra. Jo. an.) ⁊ posset in animaꝝ fa/uoꝛē ejus istas vsuras recipere: et soluere illis a quib⁹ iste petiꝛ exoꝛserat. (alle. Jo. mo. ff. de nego. gest. si li/bere homo in fi. de pig. ac. l. soluti. §. soluram. Jo. an.) Ad. ⁊ idem fm Guil. et Gar. (idē Bern. e. tit. quia frustra ad fi. q̄. glo. Jo. an.) si nō esset manifestus: ⁊ hoc pba/ri posset petitoꝛē. s. vsurarij. Si aūt iste vsurarius q̄ sic satisdedit cōualuit: renebit ex satisdatione fm eos: quia et si non satisdedisset renebat. s. co. cum tu. ⁊ si pe/tiꝛ esset notoꝛius vsurarius: etiã si heres nō exciperet: dixerūt p̄dicti doctoꝛes q̄ ex officio suo iudex eū repel/let. s. de except. exceptionē. ff. de postu. l. quos prohiber. secus si notoꝛius vel manifestus non esset.

k Jl/lam. s. quantitatem manifestam.

l Alioquin: id est si quātitas manifesta nō apparet: ⁊ repete exp̄imi vo/lumus aliã: ſz quō fiet exp̄ssio ⁊ moderatio de qua loq̄ē/ iste ℞. rñdeo ꝛsiderabit iudex ꝛ̄ꝛo tpe ille vsuras exer/cuit: ⁊ ꝛ̄ꝛeum nunc habet in bonis: ⁊ ꝛ̄ꝛuz habebat tē/pore quo fenerare incepit: ⁊ sup ℞ ꝛsiderabilē fama vi/cinie: ⁊ an allas mercationes exercuerit: ⁊ an i eis fortu/na ei ꝑsē cesserit: ⁊ an fuerit iprobꝰ exactoꝛ an curialꝭ fenetatoꝛ: he ⁊ illes circūstātie sūt circa hec ꝛsideradē ⁊ fm eas magꝭ vel minꝰ arbitrādū. C. de bo. que lib. cum oporteꝛ. §. j. xxij. q. v. hoc videtur.

Circūstātie ꝛsiderande in vsurario

m Tex/

117

reak. ꝓpter sui maliciam parti lese resarcire tenek. C. si eu. vel cu. inter. l. cessa. & facit litem suam. s. co. lib. de re iudi. cū etern. inst. de obli. q̄ ex quasi delic. in pr̄in. Et si nulla ꝯtritatem moderak tūc tenek in totū: nā et restitui cōmemoratio totus admittit. C. de here. insti. l. ij. ff. de verb. signi. l. ceterorum. caute ergo facies si in cautione certam verisimilem exprimit quantitatem: et adiecit quod etiam vltra illud satisfiet in q̄stū constabit cum vsuraꝝ rone teneri. (idē ꝓsulūr Guil. Clerk. et Archi.)

Ad.

a ¶ Pene. supple statute in latere. concil'. edito sup. contra vsurarios: hoc dico q̄ hic nō habet locū pena ꝑ vsurarios statuta: q̄ hz locū pena statuta in recipientes eos ad obligationes & eccle/siasticā sepultu/rā. b ¶ Subiacere. hodie sūt excōicati ipso facto non obstan. exceptionib⁹ vel ꝓuille. q. Cle. de sepul. eos qui.

c ¶ Absoluat. cessa ab aliis pec catis. exitij. q. ij. legat. qō ptz: q̄ nec ad confessiōnē debent admitti: vt. s. dixit. nec dimittit peccatum. & ff. de regu. iur. peccatuz. caueāt ergo religiosi qui interdū de ꝑda plus q̄ de anima solliciti sunt.

Nota

d ¶ Aliter facta. sc̄z nō facta satisfactione nec ꝑstita idonea caut̄one: quid dicas de codicillis: videt q̄ valeant: diuersa em̄ sunt. C. ō codicil. l. si idē. & hec ꝓstitutio est penalis: ergo est restringenda. s. e. li. de elec. statutū. & ꝓhibitis malorib⁹ mi/nora petere nō ꝓhibent. ff. de seruis expor. l. cui. qui fi. sint legi. per venerabilē circa pr̄in. dic cōtra fm Guil. & Bar. (Joh. mo. et Archi.) et hoc patet ex pr̄incipio. vbi dixit in vltima volūtate: & arg. s. de testa. cū esses. quia large codicilli sunt testamentum: quia mentis re/stratio. xiij. q. ij. ¶ sed aliud. insti. ō testa. in pr̄in. ff. ō iure codicil. l. cōficiunt. & l. ab intestato. alias facile esset cōstitutionē hāc in hoc eludere: & dic idē de qualibet vltima volūtate: & q̄ istud crimē ecclesiasticū est: potuit papa irritare testamēta locorum. (fm Guil. et Bar. et idem Jo. mo.) per que in alios trāsferebant bona & fi/ebat durior cōditio exactoruz: erit ergo q̄ō euincere valebunt. & habere. s. vt lit. pen. eccliā. j. in fi. habet em̄ ratione hui⁹ criminis iurisdictiones in ralib⁹. s. de iudi. nouit. s. qui fi. sint legit. ꝓ venerabilē. s. eo. li. de foro

Ad.

vsurarios cōtra ꝑsentis sanctionis formā ad eccl̄iasticaz ausi fuerint admittere sepultura pene in cōci. later. 9tra vsurarios ꝓmulgare statuimus subiacere. b ¶ Nullus manifestoꝝ vsuriorū testamētis interfit: aut eos ad cō fessionē admittat: siue ipsos absoluat nisi de vsuris satisfecerit vel de satisfaciēdo ꝓ suarū viriū facultatū ꝑstent: vt ꝑmittit idoneā cautionē. Testamenta q̄z manifestoū vsuriorū aliter facta nō valeāt: sed sint irrita ipo iure.

c

d

Decretalium Quinti. Bonifacius octauus.

Mendicantes, nō possunt acquirere noua loca ad habitādū vel antiq̄ alienare vl̄ mutare absq̄ speciali licētia papeque de hac ꝓhibitione faciat mētionē: in acquirentib⁹ nō loca, ꝓ hac remittica vita ducēda: cessat ꝓhibitio. hoc dicit. Jo. an.

QUm ex eo ca. I q̄ ꝑdicatores: minores et religiosi alij mendicantes

e

in ciuitatibus castris villis f aut alijs locis ad habitandum domos vel loca de nouo suscipiunt seu olim suscepta dimittunt: se ibidem ad alia transferentes: diuersa g scandala quandoq̄z prouenient et frequentes clamores ad sedem apostolicam perferantur. ¶ Nos super hoc prouidere volentes hoc perpetuo prohibemus edicto: h ne deinceps aliquis vel aliqui de predictis quibuscunq̄z super hoc priuilegijs muniti existant: que ipsis contra tenorem constitutionis ꝑsentis nullatenus volumus i suffragari: in aliqua ciuitate castro villa seu loco quocunq̄z ad habitandum domos vel loca quecunq̄z de nouo recipere seu hactenus recepta mutare: vel ea venditionis permutationis donatio k nis aut cuiusuis alienationis titulo quomodocunq̄z in alios transferre ꝑsumant absq̄z sedis apostolice licētia speciali: plenam et expressam fa/

Questio

Ad.

Diuisio

Qui dicūt mēdicātes

cōpe. c. vl. Quid si primo testamētū fecit: postea caute dixit hic Bar. (et Jo. mo.) q̄ nō firmat̄ q̄ ꝑ testamentū q̄z ab initio nō valuit: vt. ff. de reg. iur. nō firmat̄, cū suis cōcor. (specialiter alle. Bar. et Jo. mo. ff. de testa. l. iij. & l. et q̄ apud hostes. & l. si filiusfa. Jo. an.) satis videt sufficere si ante mortē caute cū testm̄ mortefirmet̄. s. de cele. mis. cum marthe. nec ob. regula non firmat̄. q̄ de solo tractu nō potis loq̄t. (cōlter legiste nō reciperet ꝑ dictuz p leges. ff. de testa. superꝰ alle. & ꝑ in testamentis in codicillis bñ. ff. de leg. iij. l. j. §. j. et vl. qō ibi no. & ff. ō bo. pos. fm rab. l. j. §. exigit. Jo.)

Ad.

Ad.

Ad.

a Mentionem.ergo necesse est de iure cōi in referi pto fieri mentionē: de quo dic vt. ℣. c. li. de constit. c. j. in
Ad. glo. que incipit est contra. (ibi etiā de hoc no. Archi. ponēs ad ifam q dic Spe. de instru. edit. §. nūc aute. *. ℣ scias. vbi de ꝓhib. loqt: ℣ de relcpto. vi. de relcp. pñti. §. rone cause. *. ite q est cōtra ius. Jo. an.)

b Decernentes. hodie transgressores sūt ipo facto excōmunicati p Cle. de sepulturis. j. rū.

c Eligendā. isti sūt digni consentiens honore. xvj. q. j. q vere ℣ pure. et an tales subsint episcopo ibi no. et possunt heremite alias ñ religiosi habere ꝓpriū. xix. q. iij. §. ecōtra paulus.

d Licentia. ergo no. q religiosus mendicans de licentia ꝓlati sui pōt vtiq; hereditatē eligere.
Ad. (vi. qō dicti de regu. sane in fi. vi. glo. Jo. an.)

e De ppinq. de hoc ℣. de verb. c. pe. Jo. an.

Olentes. Primo premisso pro emio vt ex ordio ponit declarationem circa ꝓ ꝓuilegium exemptionis: et declarationi obiecit et solute et prestat. Scōo declarationem progat ad ꝓuilegiuz de certo iudice. Tertio determinat quid iuris de ꝓuilegio qō eximit a pena censure. Scōa ibi: Et id ipm. Tertia ibi: In eos. Sz Jo. mo. quia soluidit in quinq; partes: de exordio facit
Ad. pmā. de obiectione ℣ solutiōe tertiā. (Et dicebat frā. Jo. an.) Determinat aūt hec decreta. diffuse. no. vj. q. iij. c. vlti. et. ℣. c. ti. ex tua ℣. (℣ que no. Inno. ℣. c. accesset ℣ hus excusat ꝓlixitatem ibi ꝓsita dicens q ante hāc ꝓstitutionē rorū illud seripserat: ℣ se extollit q tuf Exemptionis. ꝓ q̄ ꝛba dicat data exemptio: vide
Ad. bis ℣. eo. ti. si papa. et ꝓprie apo. se. est eximere. xvj. q. j frater. ix. q. iij. nunc vero. (vnde legat⁹ etiam de latere

ciente de ꝓhibitione hmōi
a mentionē: si secus egerint iri
b ritū decernētes. Per hoc tamen eis qui vitaz duxerint
c heremiticā seu solitariam eli
d gendā: de maiorū suorū licentia quin cellas mansiones seu habitacula in heremis siue locis vbi non sit hominū habi
e tatio de propinquo possint acquirere ac mutare: non intelligimus interdictū. De priuilegijs. Innocenti⁹ quart⁹. in ꝛcilio generali Lugdunī.

Exempti vel priuilegiati: vt non teneant nisi sub certo iudice respondere rone delicti cōtractus aūt rei si hec sint: intra vel sita in loco nō exempto cōuenerint coram ordinario sed rōne domicilij nō: monasterio: priuilegiato vt eius monachi a quocunq; interdici suspendi vel excōmunicari non possint: cessat in illis ordinarior iurisdictio quo ad illa: nisi monachi ministrentur ad prelatos subiectos ordinarijs. qz tūc etiā licet vtrobiq; sint monachi ordinarij: etiā quo ad ꝓdicta illos iudicāt ubi manent. hoc dicit. ℣. Jo. an. ca. I

Olentes libertatem: quā nonnulli ap. sedes priui

f legio exemptiōis indulsit sic integram obseruari: vt et illam alij non infringant: ℣ ip
g si eius limites non excedant: declaratiōe irrefragabili diffinimus: q quantacunq; sic exempti gaudeant libertate: nihilominus tamen ratione
h delicti siue cōtractus aut rei: de qua contra ipsos agitur: rite possunt coram locorū ordinarijs conueniri: ℣ illi quo
k ad hec in ipsos suam iurisdictionem: prout ius exigit exercere. Munquid ergo carent omnino in his cōmodo libertatis: nō vtiq; qz nec coram ordinarijs ipsis: dūmodo
m sit in loco exempto cōmissum delictū vel cōtractus initus aut res litigiosa: nec vbi domiciliū habēt si aliqui delinquāt vel contrahant: aut res ipsa cōsistat cōueniri possunt aliquatenus sup isto neq; domiciliorum pretextu locorum dioceſani: si vbi deliquerunt vel cōtraxerunt: aut res ipsa consistit: illi conueniantur remittendi eos illuc: vel ipsis vt illic respondeant iniungendi habent aliquam potestatem: saltis nihilominus casibus alijs in quibus eos episcopoz iurisdictioni subesse
n canonica ꝓscripsiunt instituta.

hoc nō posset. ℣. de ꝓba. vtl. c. si dicit Abb. nec ep̄us de excess. pla. c. ij. nec archiepūs. e. ti. sicut vnire. Jo. an.)

g Infringant. isti seueritate ecclesiastica coercenē. ℣. e. cōto. ℣ papa solet tallū ꝓuilegia decurtare. ℣. eo. dilecti. h Excedāt. ℣. eo. poſtro. ℣. c. parentibus. ne ꝓuilegiuz amittere mereanē. ix. q. iij. ꝓuilegiuz. ℣. e. tuaz. limites em̄ transgredienti non sunt. ℣. de sepultu. c. j. (Archidia. alle. xxv. q. j. que ad perpetuā. et. ix. q. ij. c. j Jo. an.) Ad.

i Aut rel. hec vera si cōtractus sit initus vel maleficiū facrū in loco non exempto ℣ res litigiosa ñ exempta: vt ℣. patebit. k Ad hec. tria superiꝰ enarrata. Jo.

l Munquid ergo. qz videreē aliquibꝫ q per ħ exempti equipareñ nō exempti vt indistincte possent coram ordinarijs cōueniri: ideo de hoc obiecit et solute ℣ hoc dicere intendit: q in distincte rone domiciliij. (hoc ℣ q Ad sequitur declarat in tex. sup. ℣. nec vbi.) sunt exempti: vt iudex domiciliij nec potestatem habeat cognoscendi nec remittendi: et tamē ille est vnus modus sortiendi fori. ℣. de fo. cōpe. c. vlt. Item si delictū contractꝰ aut res litigiosa sint in loco exempto: gaudebūt exemptione: si em̄ anglicus delinqueret Bonoñ. nōne puniet p iudicē boñ. fingamus ergo ℣ eqparemus anglicuz exempto. (in q Ad. tū plus hz dioceſanus boñ. cū i anglico ꝓpter causas speciales q̄bus sibi subest: vt ℣. glo. ij. Jo. an.) vt sicut ille qui alias non est de iurisdictione: rone delicti efficit de iurisdictione: sic exemptus q alias de iurisdictione nā est rone delicti de iurisdictōe efficit: idē in ꝛcu et re. m Exēpto. dicit ħ Berū. q monasterio exempto ecclia cimiterijs dom⁹ monasteriū atria hoꝝ⁹ areaq̄ sūt iuxta ecclam intelligunt exēpta. xij. q. j. necessaria. ℣. c. nulla. xvij. q. iij. diffinimus. ℣. c. dl. ꝓstitutim⁹. ℣. de immu. ec. c. j. ℣ de cen. c. j. n Instituta. vt. ℣. de here. ad abolendaz in fi. ℣. e. ll. de ꝓbend. c. j. de sta.

Ad. reg.c.vno in fi.(t.§.de ꝓscript. venies.v. chrisma. Iq̃ quã ꝓz q̃ chrisma oleũ sanctũ.ꝓsecrationis baptismatis z ordinatões clericoꝝ zphis similia sunt a diocesanis epis postulanda nisi aliud in ipoꝝ ꝓuilegijs ꝓcedat. z alle. etiã Hostī. xvj.q.j. interdictum. Jo.an.) idem si capellas haberẽt nõ exemptas. §. e. ex oze. z. c. cum capella. sic. §. de consue. cuz inter vos. §. de sen. ex/cõ. nulli. z §. eo. Ad. auctẽ(vl. q̃ no. in Cle. de sepult. dudũ (n glo. multorũes. z de pe. et re. c. ij. in glo. pe. Jo. an.)

a ¶ Et idipm. s. q̃ dictuz est de exemptis. (tã circa conuentiones q̃ circa remissiones. Jo. an.)

Ad. b ¶ Jllos. non exemptos: ſz ꝓuilegiat' tm: vt sequit.

c ¶ Certo. illud solut ꝓblũ de decre. §. de reseripto. ad hec. q̃ hic certus iudex dat' fuerat a papa ibi: inceret' quẽ impator ducere et elige/dũ: ꝓterea ibi in moduz reseripti et iuris cõis fa/cta fuit interꝑta/tio: hic in moduz gratie et ꝓuile/gij: q̃ etiã appa ret ex titulo z ex ſra que sequit ap. ꝓuilegio. d ¶ In eos aũt. istud q̃ sequit intelligas sane ſm determinationẽ decre. §. c. ti. ne aliqui. e ¶ Quantũ ad ista. s. in terdictũ suspensionẽ z excõicationem. q̃ q̃rum ad alia salua manet iurisdictio. licet q̃ istã exercere nõ pũt ordinarij: pũt tn cãs eoꝝ audire z iudicare: si nõ pareant Ad. potenũt in possessionẽ mittere z silia facere. (dic Hostī. q̃ etiã deponere illos poterũt z in artũ monasterij detrudere si cã talis fuerit. prãt enim ordinarioꝝ non detrahit nisi in ꝙtum est expressum: sic z de ꝓscꝑtione ór §. de ꝓscrip. auditis. z. c. cũ olim. Jo. an.) ¶ Resideant. ad idẽ. §. eo. qm. z. c. cũ capella. z no. ſram: q̃ si rent illic cã visitãdi: vel cã solatij: vel vt viatores. si los quo ad ista nõ coercent ordinarij. ff. de iudi. l. he/Ad. res absens. (v. nam vbi z ꝓcdit hoc etiam si ibi delinquãt tũc vel ꝓhãt ſm Jnno.) g ¶ Depẽdere. ꝓcor. §. c. ii. ó pbẽ. cũ singla. z si. §. ó pbẽ. extirpãde. §. q̃ ꝙ. nec ob. decr. ó elec. ꝓstituit. q̃ locũ: cũ mõasteria nõ sũt annexa nec depẽdẽtia z talĩ hẽbit vocẽ i vertusq̃ plati electione: si ẽ ꝓsuetudo: als cõuẽt' eligeret. xvj. q. vl. c. vl. Ad §. de elec. c. j. (ſm Hostī. idẽ Jo. mo. z Archi. vi. q̃ dixit post Jnno. de reli. do. c. fi. §. vl. q̃ distinguit an habea/electionem superioris z an ꝓlatus bona sint distincta. Job. an.)

¶ Et idipm decernim⁹ circa illos q̃b⁹ vt non nisi sub vno b certo iudice teneant' de se conquerentib⁹ rñdere: aplico ꝓc uilegio est concessum. ¶ Jn eos aũt q̃b⁹ ne interdici suspẽsi vl excõicari a quoq̃ valeãt a se. apo. est indultum sicut sũt religiosi q̃s plures: in quo a ꝓuilegijs cõtinet: ne quisq̃ eps vel archieps monasteriozuz suoꝝ monachos ꝓ vlla causa vlloue loco interdicere suspẽdere vl excõicare ꝑsumat: q̃ dẽ ordinarij iurisdictionẽ suaz quantũ ad ista vbicũq̃ illi fuerit: penit⁹ exercere nõ pũt. Misi forsan ipsi monachi ad monasteriozũ suoꝝ ꝓziorat⁹ ordinarijs eis/dẽ subiectos: vt vel gerãt illoꝝ regimẽ: vel eis tanq̃ ꝓ ꝓzij locoꝝ ipsozũ monachi re/sideãt fuerint destinati: tunc eis et si libere possint ad ea/dem mõasteria reuocari ac tã illoꝝ q̃s ipsoꝝ ꝓziorat⁹ monachi reputent': cũ non sit in/

¶ Et excõicationẽ z interdictũ: z intelligas §. q̃ ꝓzat⁹ ille tale ꝓuilegium nõ habet: nec ex se nec ex superiori monasterio: qz si maius monasterium haberet ꝓuilegiũ q̃ monachi sui z ꝓziorat⁹ sibi subiectoz: a quoq̃ excõicari non possent zc. tunc secus. l ¶ Odiu morantur. ergo post re/nocationem. (cui Ad. resistere non possunt. de sta. mo. cũ ad monasterium. x. tales. Jo. an.) eozum eps. quo ad pdicta in eos iurisdictione vel non poterit. (nisi puentat de Ad. fo. cõpe. ꝓposuisti. ſm Hostī. et Jo. mo.)

¶ Ym de. x ꝓ/missa cã puidet: z ꝓuisionẽ declarat ibi: Vnde. (hic ꝓuilegiat' Ad. locus studij. de ꝓuilegijs doctoꝝ habetur. C. de ꝓfes. et mo. l. medicos. ff. ó excu. tu. l. sed et reproba/ri. §. vl. Jo.)

k ¶ Mundi. bene dicit: quia apostolic⁹ totus orbis est dñs. §. de fo. cõpe. c. vlr. z. §. in ꝓmio huius li. cũ suis cõcor. l ¶ Quasi matrẽ. ii. q. vj. ad romanaz. xix. di. in memoziam. ec

quasi ideo dicit qz ecclia tã genitũ natura gignit ꝙ gratiam: vnde debet dici renatus ió dixit: quasi: qz mater ꝓpzie q̃ parit. (idẽ Jo. mo. q̃ dicebat q̃ ecclia de nõ esse Ad. cũ essem⁹ natura filij tre. ad Ephe. ij. ducit ad esse spirituale ꝙ sacramẽtũ baptismi: vñ ille tã nat⁹ ẽ auct⁹ ꝙ gram q̃ gra nõ destruit naturã ſz pficit ſm Aug. Jo. an.) m ¶ Cõem. debet em̃ lex esse cõis. iij. di. erit autem. z. §. in ꝓmio huius libri. n ¶ Videlicet. illud posset ventre expositiue ad verunq̃. q. d. dixit: id ẽ ea nonici: humani. i. ciuilis: sed cit mel⁹ (. idem Jo. mo.) q̃ veniat expositiue em̃ ad ꝓpũ hanc ... positiui. s. canonici z ciuilis. q̃ dicit dixit intelligat ꝓpr. de sacra pagina. o ¶ Sedem eandẽ. Nunqd intelliga n⁹ q̃ hic de s. ap. dicit late vt comꝑhendat etiam loca vicina ꝙ duas dieras legales: put dicit. §. c. li. de ꝓben. ꝓsenti. nõ credo: ſz intelligã ꝙ sedẽ ciuitatẽ vel locuz vbi est curia cuz suis suburbijs tm. ad hoc. §. de sen. excom. si ciuitas. altas sequeretur q̃ curia vel studio existente Boñ. studẽtes Jmole vel Vtrine' gauderent ꝓuilegio: qõ esset absurdũ. §. de cle. nõ resi. tue. progatio igitur illi⁹ decre. pũt. suũ spãlem casum continget: z puto q̃ Viterbien. studẽs viterbij venĩre curia z pmanẽre gaudebit hoc ꝓuilegio: sed curia recedente cessabit gaudere: sicut et ego studens Boñ. gaudeo ꝓuilegio

Ceuestis

studij: z si eras tolleret Bon. studiu vel eis priuilegia gaudere cessaret nō ob. pdicta decre. pscnti. §. sane. quia ibi odiū. (p qō preiudicaret ordinario collatori. fauor eim respicit studentē: vt hic in gn. Jo. an.) hic fauor et horū diuersa est ratio. j. de reg. iur. odia. cū suis cōcor.

Si vero aliquis existens in curia pro impetratione facienda: vel ibi procurator vt aduocatus existens in curia pro impetratione facienda: vel ibi procurator vt aduocatus existens in scholas intraret vt huic cōstitutionis bñficio gauderet: fraus sibi nō pderit. (idem Jo. mo. qui dicit q talem denoiabit ab eo in quo se plus occupat z remittit j. de ẏ. bo. sig. c. ff. Jo. an.). §. de renū. c. ij. cum suis concor. sicut nec vere cā respublice abesse dicit: qui causa ppria commodi in legatione est. ff. ex qui. cau. maio. l. non vere. z facit quod ibi no. et quod no. moderni de magistris. c. vlti. a ¶ Integre. quo ridiculis distributio / nibus exceptis. §. de magistri. c. vl. §. de pben. licet. ille eim non dant eis pbendas q non iuerunt diuinis. §. c. ij. de cle. nō resi. c. vno. nec intelligas q de iure cōi existentes in studio percipiāt corpus pbende. (ar. pro eis ixxij. dj. ppositi in glo. sufficit. z. xxxvij. dj. de qbusdā. Contra eos est q no. xij. q. ij. vulterane. z. xvj. q. j. generalit. Jo. an.) saluo q de sacra pagina dicim: sed ẏ intrēdit dicere. q si ex dispensatiōe pscuetudine vl statuto eccle exps in studio pōt pcipe pbendā: ẏ poterit studere. ¶ Sūt due pres. (dendo in curia.

Diuisio Bbates.

Prima tractat de bndictiōe sup pplo flenda z p abbates super hoc priuilegiatos. Scda ibi: ¶Nec eis de collatione tonsure. Jtez prima dicit qd eis liceat determinando locū et tempus. Scda ibi: Alibi ponit quid nō liceat: z exceptionē subdit ibi: ¶Nisi. (Scda pncipalis miscendo qd liceat. ponit qd non liceat: a q excipit ibi: Nisi eis. Jo. an.) b ¶ Abbates. lz de ẏ abbatibus exēmat: idē intelligo. (idē Archi. ppt idēpritatem rōnis alle. §. ō psti. rāsiata. bene fa. j. e. aplice. Jo. an.) de pcilibus archipsbyteris vel alijs qbus hoc priuilegiū concessū esset: cū cadē sit rō. ista aūt decre. olim inē extrauagantes incipiebat: qm nonnulli. (de qua loquit Bull. in Spe. e. ti. Jo. andree.) c ¶ Pleno iure. scz in spualibus z tēpalibus. §. e. cum et plantare. §. in ecclesijs. et. §. e. quoniam per confessionem. (dicit hic Archi. Alanū scripsisse q tunc ecclesie pleno iure gri/nent ad monasteria quādo in eis sacerdores instituūtur z omnes obuocationes percipiunt pter stipendia ministroz. de pbē. auaricie. z. c. de monach. ts. vbi de ẏ. z. xvj. q. ij. in sum. Jo. andree.) d ¶ Solennem. scz. quā faciunt episcopi solenniter dicendo: Sit nomē domini benedicti z. quia priuatas benedictiones exhibēt eisdē pbyteri simplices. xcv. dist. c. ecce ego dico. (nō

gaudēt studētes in scholi vbi generale regit studium: ac recipiant integre prouentus suos ecclesiasticos sicut illi.

Alexander quartus.

Dicit quomodo intelligatur priuilegium quod habent quidam abbates de populo benedicendo et quibus possūt abbates conferre tonsuram. Jo. andree. ca. iij

Abbates quos apostolica sedes in exhibitione benedictionis super populum speciali priuilegio insigniuit: in ecclesijs que ad eos ptinent pleno iure quando in eis diuina officia celebrāt: possunt post missā z solēnia et vespertinas ac matutinas laudes benedictionē solennez super populū elargiri. Alibi autē publice aut per vias ciuitates castra z villas: populis et plebibus benedictionem facere vel impartiri non valeant. Nisi hoc eis expresso apostolico priuilegio sit concessum. Nec eis licitū sit alijs q̄ monasteriorum suoz conuersis: z qui ad illa conuolauerint et in quos ecclesiasticam et quasi episcopalem iurisdictionem obtinent: primam clericalem conferre tonsuram: nisi eis id competat ex pleno prefate sedis indulto. Idem.

tamen presente episcopo. xxj. dist. dent q̄. Jo. an.)

e ¶ Alibi. scz extra ecclesias sibi pleno iure subiectas (dicit Archi. q multi priuilegiati hoc male obseruant propter quod esset eis priuilegium auferendum. lxxiij dist. vbi ista. et. c. se. Jo. andree.) Ad.

f ¶ Expresso. Vtcunq; ẏ generaliter loquat priuilegium: hoc non poterit nisi id in priuilegio sit expressum z. ti. §. e. ij. de here. inquisitores.

g ¶ Conuolauerint. vt ibi cōuertantur et fiant monachi. (ō era et quali. cum contingat. datur consilium q hoc nō fiat j. annū prioribus quia certus est q p̄ea expire posset z fraus fieri que precauenda est: de ser. non ordi. c. j. prio et contra j. de sen. excom. religiosos. Jo. andree.) Ad.

h ¶ Quasi episcopalem. Hoc dicit quia vere episcopalem habere nō posset. §. vt posset chrismare et alia facere que sunt episcopalis ordinis. Sī igit abbas in parochia sua: vel alio loco habet iurisdictionem in spiritualibus: quod alias de iure debet habere episcopus: etiam puros laicos nec conuersos nec conuertendos poterit clericare: alias non: sicut enim episcopus laicum non sue iurisdictionis ordinare non potest absq; licentia sui episcopi §. e. ij. de rem. ordi. c. vlti. sic nec iste abbas talem poterit ordinare.

i ¶ Tonsuram. Conferrur enim p ipsam clericalis ordo §. de era. et quali. cum contingat. et hoc intellige sm determinationem illius de abbate benedicto z presbytero: saluo eo q habes de sup. ne. p. la. c. j. z possunt tales abbates conferre etiam superiores ordines vsq; ad lectoratum inclusiue. (z facit hec pro abbatibus qui benedicunt calices patenas vestes sacerdotales cruces z similia: de quib. §. de sacra vnc. c. vno. ante fi. de cōse. dist. j. vestimenta. nam si benedicant z consecrant psonas fortius et res. xij. q. j. precipimus. Z consecratione calicis in quo fit vnctio: vt in pben. c. vno. abstinere debent in alijs superioribus z similiter vbi fit soluz verbalis benedictio sustineri quando ad opus suarū ecclesiaruz id agunt. Alias abstinere debent cum nec solenniter benedicant populum vt hic nec aquam etiā benedicant solenniter. §. de pse. eccle. vel al. aqua. maxime quia coz benedictio simplex est vel ad plus mixta vt nota. in Cle. de statu mona. attendentes. §. statuimus. De mitratis dicam j. e. vt apostolica. §. ij. glo. Jo. an.) lxij. dist. c. j. in predic. c. cū contingat. (vide q ibi dixi: vbi etiam tenet Boart. et hic Archi. q alteri conferens imprimit characterem. Jo. andree.) Ad.

k ¶ Indulto. pura quia habent priuilegium: q quoscunq; etiam non subditos volentes ab eis ordinari. clericare et ordinare possint: tenor etiam priuilegiorum seruabitur. §. eo. porro.

Ad Diuulio. Decorare. ¶ Inciplebat qz regulares. de ꝛ loquit Guil. in Spe. c. ti.) et. sūt tres pres. Pri ma ponit triplicē phibitionē cōtra exemptos. Scōa contrafacientes iubet cōpesci per ordinarios ibi: Qō si. Tertio puidet ordiarijs ꝑtra cōseruatores ibi: Et si quas. Scōa ꝑn/cipalis ibi: Inhibemus. ponit in/hibitionē et exce ptionem. Tertia ibi: Causas po / nit illam inhibi/tionem quam de clarat ibi: Etiā. Jo. a ¶ Oratoria. Oratoria de bēt eē id qđ ꝛbū sonat. xliij. dist. c. vlti. et pe. et ista publica orato/ria sine dioceſa/noz licētia nō cō ſtruent in loco ñ exempto: ꝛ ō his oratorijs habeē ſ. de cenſi. c. vlti. ſ. e. rtu. patent/ bus. Quatim aūt oratoꝛi domo ſua cuilibet licet: nō erigendo ibi al / tare: nec miſſam celebrando. (niſi hec duo faciat de auctoꝛitate dioce ſani qđ dic: vt de conſe. dist. i. vni / cuiqz. et duob⁹. c. ſe. Jo. an.)

Exēpti in locis nō exemptis oratoria vel capellas ſine di/oceſanoꝝ licētia ꝓſtruere nō pūt nec in exemptis ſine licē tia pape: nec poſſunt exem pti aſſumere cauſas ꝓpriaſ ſuoꝝ liberoꝝ hominuꝫ: ns ſe etiam ſi illi ſint ſui cen ſuales. Jo. an. ca. IIII.

¶ Actoꝛitate ſedis apo/ſtolice de fraꝛ nꝛoꝝ a conſilio ſtatuim⁹ qꝫ oratoria b vel capellas in locis non ex/emptis ſine dioceſanoꝝ lo coꝝ ipſoꝝ licentia exempti cōſtruere nō ꝓſumāt: neqz in c ſic cōſtructis nec tempe interdicti (caſib⁹ expreſſis in iure d umtaxat exceptis) celebrēt vel faciant celebꝛari diuina.

¶ Quod ſi talia preſumpſe rint ab his per locoꝝ ipſoꝝ oꝛ e dinarios cōpeſcantur. Et ſi quas ꝓpter hoc exemptoꝝ ipſoꝝ conſeruatores in eos ſnias ꝓtulerint: illas penit⁹ f reuocamus. ¶ Inhibemus inſuper ne in locis etiam ex/emptis hoc ipſi exempti face re audeāt: niſi ſuper his licē h tiā vel ꝓuilegiū habeant ſe/ dis apoſtolice ſpāle. ¶ Cau i ſas quoqz ſiue lites ꝓprias k ſuoꝝ hominū liberoꝝ: que videlicet tātū ad ipſos homi/ l nes ꝓtinēt. idem exempti ſuo nomine ſiue vt actoꝛes ſiue vt defenſoꝛes aliquaten⁹ non aſſumant. Etiam ſi ſint ipſis dicti homines cenſuales: cuꝫ id nequaqz licitū ſit eiſdem.

¶ lemens quartus, Quia ſint legum pape q̄ quis excōmu nicari ſuſpendi vel interdici non poſſit non extendit ad ſententias ordinariozū: niſi tale ꝓuilegium ſit cōceſſum regib⁹ reginis vel ipſoꝝ fi lijs vel religioſo loco vel oꝛ dini. h. d. Et olim decre. iſta extrauagans erat et incipie bat qz ꝓ dignitate. alias qñ. Jo. an. ca. V

De aliq̄ de indultis apo ſtolicis cōfitentes ali/os cōfidētius in ſuo iure mo leſtent: et ordinariozum iuriſ dictionem contēnant pariter ꝛ eludant. Omnes indulgen tias et ꝓuilegia quibuſcun/qz ſingularibus perſonis ec/cleſiaſticis vel ſecularibus

Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad. Ad.

Ad. rit. colla. ſ. in auc. vt nullius fa. oꝛa. do. col. v. (vi. e. ti. cum olim. ij. ſup glo. no. qz ꝛ idem ſ. ſe. Jo. an.)

c ¶ Conſtructis. colle qđ eſt infra celebꝛent vel faci/ant celebꝛari. d ¶ Interdicti. hodie religioſi etiaz ex/empti violātes generale interdictū qđ ſeruat mater ec/cleſia: ipo iure excōicati ſunt p Cle. de excel. ꝓla. ex fre/quentiby. e ¶ Exceptis. ſ. e. vt ꝓuilegia. ꝛ ca. q̄ nōnullis. ſ. de ſen. ex. ꝓmittimus. hodie dic: vt j. de ſen. excō. c. vl. f ¶ Cōpeſcanť. ecce ergo q̄ exempti⁹ ꝑpē delicū in loco nō exempto. (pbat etiā decre. iſta idem de exempto quo ad tertiū membꝝ qđ de celebꝛanti/ bus loquit. Jo. an.) cōmiſſum ſubeſt ordiario. ſ. e. j.

g ¶ Reuocam⁹. cōſeruatoꝛes eīm ꝓuilegiozum ad hūc caſum iuriſdictionē ſuam extendere nequeūt cū ſe ad hūc caſum ꝓuilegia non extendant. ſ. e. j. nec ſe in/tromittere pūt niſi de manifeſtis iniurijs. ſ. e. lib. de of fi. delega. c. j. et vlti. h ¶ Sedis apoſtolice. qz ſicut epūs eſt dio. in loco nō exempto: vt. ſ. ſic ꝛ papa ē dio. in loco exempto: puto tū q̄ hoc caſu ſufficeret licentia legati de latere: ar. j. de verbo. ſig. ventens in ꝓncl. et. ſ. de elec. ſi abbaē. ꝛ ad hoc facit qđ dixi. ſ. de elec. cupi/entes. circa ꝓn. in glo. in hoc caſu. i ¶ Cauſas. q̄ꝫ et facit iſte. ſ. ad ea que no. Jnno. ꝛ Hoſtien. ſ. de ap. dilectis.

k ¶ Proprias. palā ē illā ꝓpriā cauſaz eſſe cuius damnū vel emo/lumentuz ad ali/quem ſuo noie p tinet. ff. qñ. ap. ſit l. j. ū. q. vj. bidu um. ꝛ. palam.

l ¶ Liberoꝝ. in ſeruis eīm ſecus ꝛ i hoc nulla du/bitatio.

m ¶ Pertinēt. dicebat Jnno. ꝛ Hoſt. in pdicta decre. q̄ ſi aliqs turbat cultoꝛem agri mei vel colo nos meos ꝑtra ſi lū daē mihi vti/le interdictū vti poſ. et etiā actio iniuriaꝝ ſi in in/turiaz meā illud factū ſit. ar. ff. de vi et vi ar. l. vim facit. ff. de ac. ep. ꝛ ven. q̄ pēdēte. ꝛ ff. depoſit. l. j. ſ. ſi quis tabulas. de furto tamen eis facto dñs nō agit. ſibi eīm ſub diti imputēt qui nō bene cuſtodi/erunt nec iniuria rum: ſi non ſit fa ctū in iniuriā do mini: ſed ꝓpter ſpeciale odium ſubditi: ꝛ iſtud habuerunt ꝓ indubitato: q̄ dñs in iu/dicio noie ſubditi agere non pōt vt ei ſatiſfieret: cū nec iſtud ei⁹ ꝓncipaliť intereſſe: nec ſit ei⁹ ꝓcurato: alioqn eadem rōne ius ſubditi remittere poſſet: iſti autem ex/empti fozte vt durioꝛē cām aduerſarioꝝ illoꝝ ſuoꝝ ho minū redderēt: aſſumebāt in ſe cām vt actoꝛes vel rei qđ nō licet eis: etiā ſi illi ſint eis cenſuales. i. certū cen / ſum ſoluētes: qz nō ꝓpē id ſunt ipoꝝ ſerui.

Ne aliq̄. ¶ Premiſerit dupliceť cōſtitutiōis cām. Et cōſtitutionē ſubdit ibi: Oēs. In qua excepti onē interſerit ibi: Illis. (dic ſfran. ſ. c. c. j. q̄ ꝓuilegiū de quo hic loquimur. Jnno. xliij. cōceſſerit multis laicē clericis ꝛ religioſis. Sz Alex. oia illa ꝓtuulegia reuo cault ꝓter cōceſſa regib⁹ reginis. regū filijs ꝛ fratrib⁹ vel ſubſtim illib⁹ ꝑſonis q̄ antiquit⁹ talē gꝛam a ſe. apo. habuiſſent. ꝛ inciplebat illa conſtitutio ad ꝓpetuaz rei memoꝛiā Clemens cu⁹ fuerat hec ꝑſtō clemētioꝛ Alexā dro ſic tpault: vt. ſ. ꝓter exceptos nō extēderet ad ſen/tētias ordiarioꝝ ꝛ tpaliū cā pulchꝛa fuit ꝛ formoſa quā pōſt exꝛdiū. ꝛ eidē Cle. fuit decr. ne aliqs. ſ. e. lib.

de hęre. Jo. an.) a ¶ Cuiuscūq; j. moderabilē studiū. b ¶ A q̄cūq;. Intelligas nisi a papa vl̄ legato de latere. j. de p. sig. venīes. j. rū. 2 ß īdē priuilegiū intelligunt hīe hi q̄ sūt recepti i spāles filios romane ecclie. si aūt in spāles subiectos: tūc sunt exēpti. j. eo. si papa. ·ß. sili. c ¶ Cōcessa. Tolle qō ē j. ō fratr̄ nr̄oꝝ 2c. redeas supra illis 2 tolle qō ē infra dūtaxat exceptis p q̄ 2c.

d ¶ Filijs. Est sili. qō habes. ē. c. sili. ō off. dele. c. vl tl. (2 i Cle. ō bapti. sp̄ti. Est tñ ertiā dissimilitudo: q: decre. vlti. nil dicit de filijs. et decre. sp̄ti dic ō liberis et addit de p̄cipib⁹ Johan. an.)

e ¶ Rōne. Sic ḡ intelligat. ·ē. c. j. ·ß· in eos. 2 sic nulla correctio: vt ille. ·ß· loquat̄ de priuilegio 2cesso religiosis ñ p̄ter psonā ꝫ p̄ter locū vl̄ ordinē: vt si ordo p̄dicatoꝝ vl̄ minoꝝ sit in ß priuilegiatus: vl̄ mōasterium scī pculi. si āt religiosus alterius sue p̄rogatiua psone hr̄er ß priuilegiū sec⁹ cēt.

¶ Aplice. (dicit Archi. q incipiebat ex parte Guil. i Spe. eo. ti. ·ē. abbas q̄. dicit q i cipiebat exigit 2 hec ē ·ē vitas. Et hmo p̄mittit cōstitutionis cām. Scdo ·ē· cturio nē ponit ibi: De fratr̄. Et ß duo facit: q: hmo p̄ulder de loc⁹ 2cilioꝝ. Secūdo de alijs. ibi: In alijs

a cuiuscūq; sint p̄eminentie dignitatis ordinis aut stat⁹ q̄

b ite. dici a q̄cūq; vl̄ excōicari nō possint: nec terre vl̄ ecclie ipsorum ecclīastico interdicto supponi: sub q̄cūq; forma v̄bo

c boꝝ cōcessa. Illis p que regi

o bus 2 reginis eorumq; filijs necnō 2 religiosis q̄buscūq; nō psonaꝝ tm̄ ꝫ ordinū p̄ui

e legatoꝝ vel locoꝝ rōne in ß immunitas hmōi 2cedit nō taxat exceptis de fratr̄ nr̄oꝝ consilio ad ordinariorum sentētias 2 p̄cessus edicto ppetuo p̄hibem⁹ extēdi. ¶ dē.

Inferiores p̄lati q̄bus p̄dicti legium concessit vius mitrarū sunt exempti a p̄uinc̄alibus 2 epālibus q̄libz vti p̄mitris auriphrigiatis nō habentibus lamias aut gemmas et si non sunt exempti a locis n̄ p̄latis vtentur: si alijs locis vtātur vt indulta permittunt.

¶ Johan. an. ca. VII

¶ Aplice sedis benignitatis: q̄ nōnullis abbatibus

f alijsq; p̄latis quibus non cōpetit ex p̄pria dignitate cōcessit i ecclīaꝝ suarū gloriam 2 honorē q̄ mitra 2 alijs pōtificalib⁹ vti possint. p̄uideat

h ne in de scandala oriāt: sic tñ q̄ ipi p̄uilegiati suoꝝ p̄uilegioꝝ nō frustrēt effectu: et ex maioritate ac decore maiori ornatuū maioritas appareat dignitatum. De fratrū nr̄oꝝ filio p̄nti decreto statuim⁹: vt abbates 2 alij quib⁹ mitre

sump. cū i iunētute. vbi ppē p̄rogatiuā psone 2cessum fuit epo ornamētū archiepiscopale. h ¶ Sic tñ. cor. ·ē. c. j. i p̄n. i ¶ Dignitatū. c. di. rōnis. ß vult dicere: veniebat abbas ditissim⁹ i ß priuilegiat⁹ ad 2ciliuz epale hūs pulchrioꝝ ornamēta 2 mitra epo: ita q̄ ipe per inspectiones ornatuū videbatur epūs. Idem in p̄uinciali. ibi enī i ornamētis p̄celebat alios epos q̄ sarī erat idecens 2 scādalizabanī epī. puideret ꝫ equiter volunt: ita q̄ scāda lum tollere 2 p̄ri uilegiū aliq̄d cō ferret. Et nō q̄ nō est pōpositra/te respuēdū: imo rōne defendēdū q̄ doctores rogati variari 2 ornati incedāt vt p̄ll la dignitas doctoraꝝ appareat. ꝫ sūt schola/stici reph̄endi q̄ sibi vestes doctoribz solū p̄gruentes assumūt.

k ¶ Tenēt. ſfor te p̄pē capellas nō exēptas: vl̄ p̄ter pp̄m nō exemptū.

l ¶ Simplicib⁹. Vt nō solū non habeāt laminas vl̄ gēmas: ꝫ etiā nec auriphrisiatu/ras. m ¶ Alijs. a p̄uincialibus et epālib⁹ synodis 2 conciliꝫ: puta cū celebrāt in ecclesijs suis vl̄ alienis. n ¶ Permittūr. Inspicīdus ē ig̃ tenor p̄uilegioꝝ 2 fuā dus. ·ē. pr. ·ē. pozzo Jo. an.

¶ Bm per. Hec ē hma Bonifacij in titulo. Diuisio habeē i sūma. et

vltia ps pōt sbdiuidi: q: hmo tractat qñ p̄uilegiū suf/ficiēvl̄ dar cāz p̄scribēdi. scda ibi: Si vo. qñ neuꝝ hoc occurrit. (Et p pre sumi potuit ex exua. Alex. ibi. q̄ ici pit: q: psone. ō q̄ etiā mēriōz fa. Guil. i Spe. ō ap. ·ß· restat. ·ē. si āt iudex. 2 h. e. tl. ·ē. 2 no. Jo.) o ¶ Infamiā. ·ē. tl. pr. c. vno p̄uidēdū fuit: q: crudeles erāt negligēdo famā suā. xij. q. j. nolo p ¶ Lesionē. meras ei p̄uilegioꝝ suoꝝ fuare debēt. ·ē. c. j. in p̄n. q ¶ Securo.

Addi. Addi. Diuisio Additio Additio

Nota p̄ doctoribz: vt bū vestiti i cedant. vi. Spe. tl. de aduoc. vlr bū vestit⁹

ad idē. ℣. de fi. instru. acceptim⁹. vñ si loc⁹ nō est securus licet pri appellare. ℣. vt lī. nō pre. accedens. ij. ℣. de ap. ex pte. j. ℣. de sen. ex. venerabilib⁹. ℣. ꝛ ꝫ ipm. alia ꝛa est secreto (ꝫ ꝑma verior ꝑm Jo. mo. ꝛ Archi.

a ¶ Prudētib⁹. ℣. de ꝓsang. ꝛ affi. c. j. b ¶ Carenti/ bus. lij. q. v. quia suspecti. vñ bo/ nū ē q de ipōrū ꝓsentiā assumāt. de offi. dole. sup questionum.

c ¶ Opētētem ℣. de dila. c. j. als posset appellari vt ibi. et ꝓsiderāda sunt circa ꝫ q̄ habentur. ℣. de appel. cum sit.

d ¶ Moderandū. Sic. ℣. co. li. de ap. legitima.

e ¶ Impedimēto. Sic. ℣. e. li. de elec. ꝙ sit. ꝛ. c. cu pīcres. ℣. q̄ si. et c. cōmissa. ℣. j.

f ¶ Integrali/ ter. Ne ꝓcedātia vel sequentia arrent articulū de quo contrēdit. ff. quēadmodū re/ sta. aperi. l. ij. ℣. diem. ꝛ a capite edenda est rō. ff. de eden. l. argēta rius. ℣. j. ꝛ. l. j. ℣. editiones. et ℣. edere non videt. ꝛ approbatur ꝫ opinio Jnno. q̄ hoc quod hic dicitur notabat. ℣

a curo aut aliq̄b⁹ prudētib⁹ vi
b ris oī suspitiōe carētibus ad
hoc ꝓ dictos ordinarios de/
c putat⁊ infra terminū cōpetē/
tem ꝓ facti q̄litate ipōꝝ ordi
d narioꝝ vel delegatoꝝ suoꝝ
e arbitrio moderandū iusto i/
pedimēto cessante ostendere
f ac ad legēdū integralit exhi
bere: necnō de articulis ō q̄/
bus ꝛtroversia fuerit trāscri
g ptum tradere teneāt. ¶ Si
aūt ad fundandā intētionez
h suā sup hmōi libertate solū/
i modo ꝑscriptionē canonicā
k duxerint opponēdā eisdē or/
dinarijs vel delegatis ab eis
viris prudētib⁹ nō suspectis
l de ꝑscriptiōe hmōi facere de
bēt fidē. ¶ Qō si tales ꝓui/
glo ꝛ ꝑscriptione asserant se
m munitos: ꝓuilegiū q̄dez ipm
exhibeāt: vt in ꝓmo hmōi cō
stitutiōis articulo supius est
exꝑssum. Et si ꝓuilegiū exhi/
n bitū nō ad plenū ꝓ se sufficiat ad exemptionē seu liberta
tē hmōi cōprobandā: sed ta/

le est ꝙ saltē cām ꝓbeat ꝓscri
o bendi cozā ꝓnis predictis
p annoꝝ. xl. ꝑscriptionē teneā/
tur ꝓbare: ꝑscriptionisq̄ ꝓ/
batione pendente: licet ordi
nariox intētio de iure cōmu/
ni fundet: tū qz de ꝓuilegio
q̄ saltē causam ꝑscribēdi ꝓ/
bet: faciunt fidem in liberta/
tis vel exemptiōis possessiōe
q non violenta non clādestina
r nec cōcessa ꝓcario de q̄ fidez
s cozā eisdē fecerint nō turbēt.
Si xo ꝓuilegium per se suffi
ciens: quādo solo ꝓuilegio
se defendunt: vel saltem tale
q̄ ꝑscriptioni canonice cau/
sam ꝓstet: cum prescriptionē
allegant: non exhibuerint vt
est dictum cum de iure cōmu
t ni ordinarioꝝ intētio sit fun
data: sua iurisdictiōe vti pos
v sint in eosdem libere: donec
de prescriptione canonica vt
ꝓmissum est: fecerint plenam
fidem. ¶ dem. Interdictus
est ingressus eccle regulari/
bus vel secularib⁹ ꝙuis ex/

ꝛ prescriptionem. de quo in sequen. ℣. tractabit.

i ¶ Canonicam. xl. annorum: vt. j. sequitur cum titulo quod dic vt. ℣. eo. lib. de prescrip. c. j. Johan. an.

k ¶ Ordinarijs. Utrum est quomodo ordinarij cognoscunt in causa sua. Cōtra id. liij. q. liij. c. j. C. ne ꝙs in sua causa: i ru/ bro ꝛ nigro. Solu. ordinarij⁹ be/ ne cognoscit de causa eccle: licet non de ꝓpria. q̄ dic vt no. ij. q vij. si quis erga. de cle. male. c. j. ℣. j. de pe. roma/ na. Itē ordina/ rius dicit suā es/ se iurisdictionē ꝛ subdit⁹ ꝫ negat ꝛ bene cognoscit an sua sit iurisdictio. ℣. de resch. sup lris. ff. de iudi. si quis ex alle na. Sed ad om/ nem suspitionez viranda mel⁹ videtur id exple/ diri per delega/ tos: vt sequitur ℣. de foco compe/ tē. si quis contra. ff. de iurisdi. omiudi. l. ꝓz (Idē Jo. mo. Archi. remittit ad no. per Jnno. de dila. ꝑterea. de cen. venerabili. de verbo. signi. ex parte Jo. an.)

l ¶ Utiusmodi. Canonica sez nec potest subditus obedientiam prescribere contra ꝑlatum. quod dic vt. ℣. de prescrip. cum non liceat.

m ¶ Munitos. Et sic allegans hec duo simul audit vt. ℣. de prescrip. auditis. (vbi de hoc ꝛ de verbo. sig. abbate Jo. an.) Contra. eo. tl. veniens. dic vt dixi. j. de regu. iu. nullus pluribus (Archi. remittit ad no. xxiij. di. q̄ xx. in glo. sic ergo Jo. an.)

n ¶ Per se. sine prescriptione.

o ¶ Predictis. ℣. j. ꝛ. ij. responso.

p ¶ Annoꝝ. xl. quia minoꝝ non currit contra eccle/ siam. xvj. q. iij. quas actiones. ℣. de ꝑscrip. de quarta.

q ¶ Violenta. Sic possidentes cum pati debeant pe nam. ergo non premiū j. eo. licet. ℣. eo. li. de preben. eux qui. xvj. q. j. legi. (Jo. mo. alle. de transla. inter. ℣. ꝫ ne qs. ff. solu. ma. si ab hostibus Jo. an.

r ¶ Precario. Sic. ℣. de resti. spoli. olim. j. licet enim ista sit iusta causa possidendi: non dat tamen titulū prescribendi: ne si le qui precario concessit ex libertate sua illiberaliratez recıperet contra naturam contractus. ff. de ꝑca. l. j.

s ¶ Turbentur. Hoc idem si solum ꝓuilegium allegarent: vt probatur in sequen. ℣. in ꝓn.

t ¶ Cōmuni. xvj. q. vij. omnes basilice. v ¶ In eosdem. Nota ꝙuis fauoꝝ ꝓuilegio debetur. Est etenim ꝓuilegiū ex se fauorabile: ꝫ ꝑscripto odiosa. ℣. de de ci. tua. ꝛ. c. ex parte. ꝛ dixi de hoc. j. de reg. iu. odio.

Additio de fi. instru. contingit in fi. (vi. q ibi no. in vl. glo. ꝛ q ibi dicam Jo. an.) ꝛ reprobatur opi. Hosti. qui ibi no. contrarium. ſ. q ꝓuilegium erat legendū ꝛ exhibendū solum in illo capitulo de quo erat questio. Nam si tot⁹ tra aduoca cut editio q̄ est contra mentē ipsius decre. contingit. q̄ tos q̄ semi/ debet verbis ꝑferri. de verbo. sig. intelligentia: sed non na litis ex/ statur huic: sed ꝓme rationi. nec ita ex simplici lectu/ quirunt ra oritur litigādi materia: sicut ex transcripto q̄ plu/ ribus diebus ꝛ noctib⁹ videtes ꝛ plegētes aduocati: litigia inde sumūt vt ibi. ꝛ licet vtraq̄ opinio satis ha beat equitatē: ꝓma tū magis rōne ꝛ illo textu fulcitur ꝛ ideo ꝫ approbat. g ¶ Tradere. Sed quare reus ꝓ bare cōpellit ꝛ edere ꝓpria instrumēta cōtra se. contra id. ℣. de ꝓba. c. j. C. de eden. l. q̄ accusare? Dic ꝙ iste ꝓ legatus siue agat siue excipiat habet ꝓbare: ex eo ꝙ ō iure cōmuni intētio ep̄l est fundata. ꝛ q̄ dicit de editi one: locū habet in ꝓuata vel ꝓpria scriptura: q̄ qs vsu rus nō est: potro in cōmuni vel ꝓpria scṗtura q̄ qs vsu rus est locū nō habet. q̄ dic vt no. in ꝑdicto. c. j. de ꝓ/ ba. ꝛ. ℣. de fide instru. ℣. ꝙpetuus. ff. de eden. l. j. ℣. edi/ tiones. ꝛ in Cle. de vsur. ex graui. in glo. vide quod ibi.

Additio (ꝛ in Cle. de vsur. ex graui. in glo. vi. ꝙ no. Jo. an.)

h ¶ Solūmodo. Quia non simul allegant ꝓuilegium

Diuisio

Episcoporum. ¶ Primo ponit ꝙdruplicē phibitionē. Scōo penā adijcit penis anti ꝙs. ibi: Qui xo. hodie aggrauata est pena. quod die vt de sepul. in Cle. eos. ꝛ in Cle. de sen. excō. ex frequētibus Jo. an.

a ¶ Cōmunitt. De formis videbis j. eo. ti. si papa.

b ¶ Interdicēt. Vide Cle. ō sen. excom. c. j.

c ¶ Ordinarijs. Sic. ē. eo. ti. cuz ꝛ plantare.

d ¶ Delegatis. Delegati ꝙ interdicere possūt. ad idē. ē. de offi. de le. c. j. ꝛ. c. sane. ij

Additio (Saluo q̄ habes in extua. Bonifacij. quide attēdētes Jo. an.)

e ¶ Vl a iure: vt. ē. e. ll. ō elec. vbi periculuz. ꝙ. ciuitas. ꝛ. ē. ō cē si. cp̄s. ꝛ j. ō pefelicis in fi.

f ¶ Officia. Celebrans pñte excōmunicato maiori excōicatiōe: vel interdicto: ñ est irregularis. j. de sen. excom. is qui. vbi de hoc. interdum tñ licz celebrare pñtib⁹ interdictis. qō dic vt. j. de sentē. excom. c. vlti.

g ¶ Sepultuaz. Vide Cle. ō sepul. eos qui.

h ¶ A iure statutas. Sicut diuersa sunt narrata: sic diuerse puisiōes iuris si qui celebrant in ciuitate castris vel villis: nisi ꝛnuz eis a iure pmittit: cōpescanē p ordinarios. ē. eo. auctoritate. si celebrant in loco interdicto vltra cp̄s a iure permittit: celēter sunt irregulares. j. de sen. excom. is qui. sed si psenti bus excōicatis celebrāt: secus: vt ibi ꝛ. ē. dixi.

i ¶ Ingressum. Hoc aduerte: q̄ vt supra dixi: licz q̄dā ex istis nō sint irregulares: tñ p decre. istā sunt vicini irregularitati ꝓrahēde: q̄ si post hmōi interdictū i ecclia celebrauerint: vt pus irregularitatē incurrūt: vt. j. ō sen

Additio ten. excō. is cui. Scire debes q̄ q̄dam (Jo. mo. in p̄di. decre. is cui. Jo. an.) hanc decre. ꝛ ei⁹ penā dicūt locuz habere tm̄ in exemptis. ꝛ p eis facit: q̄ multo maioꝛ pena sunt digni quibus cum plurimū honoꝛis per iustiones p̄incipum est delatū reptunē in crimie. C. ō epi sco. ꝛ cle. l. p̄dyterī. Et est canonizara. v. q. vl. p̄dyterī. vnde dicat hoc statutū circa eos tm̄ ne p̄ullegioꝛ pretextu flagitioꝛ crescat auctoꝛitas. C. de p̄iul. schola. l. ij. xij. sed ꝓtariū credo. l. hanc decre. ꝛ eius penā habere locum etiā in nō exemptis: per litteram que supra dicit: quātūcunq; ꝛc. q. d. decre. ista q̄ vult etiam exempros nedū non exemptos hac constitutione ligari. Ad idem. ē. de preben. c. j. cum simi. k ¶ Contempserint.

Sūmaria

Sic. ē. de immu. eccles. quondam. Er exemptionē. ¶ Eximit q̄z ecclia. Q̄ꝙs ipsi⁹ canonici. Ista tria q̄d importēt ordinare declarat ꝛ tria facit hec decre. q̄ satꝛ patēt. Scōa ibi: Dez. Tertium ibi: Si aūt. ꝛ emanauit declaratiue ad ea q̄ no.

Inno. ꝛ Hostī. ē. eo. cuz capella ꝛ. c. recipimus. ꝛ fuit sumpta ō extrauagāti Inn. q̄ incipiebat: Ad ppetuā. (Guil. i Spe. eo. ti. ver. tre licet. alle. cuz super. q̄ in sūma dicebat q̄ abbas ꝓra episcopum agēs sup exemptione ecclie monachoꝛ et parochianoꝛū succubuit vltimo: q̄ nil de parochianis i p̄uilegio dicebat Jo. an.)

Addi.

l ¶ Ipa ecclesia. Cū arrio fm ea que dixi fm Berū. ē. eo. c. j. ꝛ subintelligitur exempta. et bene patet per hoc. c. per decre. illā. ē. eo. li. de preben. q̄uis. j. q̄ eximit ecclesiam cathedralem: ne sb̄ generali vocabulo ecclesiarum ciuitatis intelligat exemisse oia etiā minoꝛa bñficia de ecclesia: vt ibi dixi.

m ¶ Nō aūt. Subintelligit exēpta ꝛc. n ¶ Curā habet. Bñ tales p̄sbr̄i hñt institui ab epō ꝛ irellig̃ eē ppetui: q̄ nequeūt absq; rōnobili cā: ꝛ tūc ab episcopis amoueri. ē. e. li. de capel. mo. c. vno. ꝛ hoc casu ꝓpter hanc curā ꝛ populū non exemptum p̄latus exemptus vadit ad synodum episcopalē. ē. e. vt aplice.

o ¶ Parochiani. Sicut aliud est clerus: aliud est populus. ē. e. ex parte. j. ꝛ j. de sen. excom. si sentētia. j. re/sponso. sz huic ꝓmo rūso videtur contradicere. ē. de ꝓbo. signi. cum clerici. (de varijs significatiōibus quas habet ecclesia ibi nota. ꝛ in cōcoꝛ. Jo. an.) vbi nomine ecclesie cathedralis intelligitur solū capitulū: non inferiores clerici vel conuersi. sed ibi de iuramento loquit̄: quod stricte intelligitur. nec extendit nisi ad ea de q̄b⁹ nō fuit cogitatū. ē. de iurelu. c. penul. Jurisdictio aūtem pender penes epm̄ ꝛ capitulum q̄ non penes inferiores clericos intelligatur: ergo iuramentum ibi fm formam iuris cōmunis. Ad idem. ē. de iureluran. ad nostram. ij. ē. de verbo. signi. super quibusdam. (con/cor. Archi. ē. eo. li. de preben. q̄uis. j. Sed Joh. mo. quid voluerit nō capto Jo. an.) p ¶ Nō aūt eccl̄ia. Bñ q̄ dixit Jo. ꝛ Berū. q̄ no. ē. de testa. requisisti. in glo. hic ñdent q̄ si q̄d legat canonicis nō intelligitur

Addi.

Addi.

legatum eccl̃ie.p.l.ff.de re.du.l.clulbus(vl.q̃ dixi sup glo.pal. Jo.an. a ¶ Alij clerici. Sed nūq̃d p hoc erūt exempti cōuersi ⁊ oblati ñ clerici? ar.q̃ sic.xij.q.j.duo. Ꝛrīū credo p hoc.c.q̃ stricte sumit ꝑba ꝓuilegiorū exē/ ptionis vt sonāt: et q̃ nō repetit de ꝓuersis et oblatis vt.s.j.rñso.quod si voluisset intelli gi expressisset. s. de decī.ad audi/ entiam.ad idem ñ.de elec.ex eo q̃ Johan.an.

S Jpapa. ¶ Hec est optima decre. in materia interpre rationis ꝓuile/ gioꝝ ꝑmo distin guens inter ver/ ba narratiua et assertiua pōit sex formas verboꝝ que assertiue pro late sapiunt exē/ ptionem. et de vltimis quattuor rationem sub/ dit. sēda ibi: Et est idē. ponit alt/ as octo et sic q̃/ tuordecim. vsq̃ ibi: Non sic. Et ibi ponit tres for mas p q̃s nō daī exēptio vsq̃ ibi: Nō licet. vbi de formis alīs pro testaī Jo.an. Et de hoc no.p Jn/ no.et Host.s.eo. cum capella. Jo/ han.an.

b ¶ Principali/ ter. pnta ꝑ̄ erat lras prelat⁹ sup revocatiōe rel ec/ clesiastice male a lienate: quib⁹ ōr: ꝓquestus est no/ bis.r. plat⁹ talis ecclie nob̄ imediate subiecte q̃ pdecessor ei⁹ cc.vñ talia ꝓba solem⁹ vocare narratiua nō assertiua: vñ.j.sequī ta liꝝba narrer: et ad ꝟ bñ ꝓcor.iū.q.vj.ꝟ ꝯppe.⁊ qō ibi no.i.j.gl. (vl.qō no.i Cle.de ꝓba.lrīs.i glo.narratiuis. Archi.remittit ad sū. Bzo.de fal.cau.adlec.⁊.xix.di.c. j.ꝟ.tracꝫ i glo.ꝟ est ar.subdit etiā hic rolli opi.q̃ no. Bern̄.de rescrip.nōnulli.in glo.sic q̃ vltra medīū. Jo. an.) ¶ Probata. Cōtra videī qō no. Ber.s.de cen si.cū olim.i.j.glo.vbi dic̄ q̃ staī publice scripture in q̃ ꝓtinet̄ de finib⁹ eī⁹ acīū: iz illa sint facta ob aliō: fz illud habeat locū in ipsa ꝓbatiōe finiū q̃ fit p ar.s.de ꝓba. cū cām.et cui ius cōmune nō est cōtrarīū.sed hic ius cō mune est cōtrarīū: et frequenter hoc casu plene proba/ tiōes: et ideo secus. d ¶ Asserat. Nō.q̃ supra dixit narret.ergo hic de assertiuis ibi de narratiuis: hodie plene probant narratiue lrārū papaliū si sūt de suo fa/ cto ⁊ sup his fundaī gr̄a vel ipi⁹ intērio q̃ Cle.ꝟ ꝓba. cleri sunt exēpti. ¶ Si autē clerici cuiusuis eccl̃ie eximan a tur tunc tam canonici q̃ alij clerici eximunt nō tñ ecclesia nisi aliud in exemptionis p/ uilegio exprimaī. ¶ dem.

Formas ꝓuilegiorū ponit hec decretalis: quarū q̃dā ex emptionē ꝓferūt quedā non.

S Jo.an. ca.X

Jpapa in aliquo ꝓuiu legio vel scriptura non facta b principaliter super donatiōe vel sñia exemptiōis seu etiaz libertatis aliquā eccl̃esiā ad ius ⁊ ꝓpꝛietatē romane eccle sie pertinere vel ꝓsilia verba narret.non ꝓpꝛea illi⁹ eccle/ c sie exēptio est ꝑbata: nisi de libertate aliter docebatur.

¶ Si aūt eccl̃ie vel monaste rio exemptiōis ꝓuilegiū con/ cedendo vel sup ipius exēpti one sententiā do cū de ipsius exēptionis negocio agereī: d asserat ipsam eccl̃iam fore ex emptā aut eam iuris beati pe tri existere sive ad ius et ꝓ/ e prietatē roma. eccl̃esie vel ad f ro.eccl̃az sp̄ālī aut sine me/ dio vel etiā simplicī ꝑtinere per hoc plene debet exempta huiusmodi eccl̃esia iudicari: cum eniz iure cōmuni omnes eccl̃esie per orbem diffuse ad ro.ecc.pertineant si id alicui ꝓcedat eccl̃ie vl̃ de ea p sñtaz iudiceī ex hoc ipi⁹ cōprobaī exēptio vt ꝓuilegij nihil alꝫ allatura ꝓcessio ei cui cōcedi/ tur ⁊ sñia nullū aliter datura subsidiū eccl̃ie ꝓ qua ferī p rogatiuā cū ꝟba aliq̃d opari g debeāt ꝓferat gr̄e specialis.

h ¶ Et ē si idē ꝓuilegiū ꝓtine at: vel ipse papa p modū exp mat supra scriptū q̃ eccl̃ia sit libera: seu q̃ potiaī romane i eccl̃ie libertate vl̃ q̃ i p ꝓtero k gatiua gaudeat sp̄āli aut si dicat indefinite q̃ eccl̃esie ro mane annuū cēsum soluat ad ꝓcepte iudiciū libertatis sine q̃ ipsaz eccl̃esiā eximit ab or/ dinarij ptāte vel q̃ nō aude/ l at illic epūs cathedrā colloca/ re: aut impetrandi seu ordina tionem q̃uis leuissimā faciē/ di exercere aliquam ptātem.

¶ Sīliter si aliq̃ recipiāt in ꝓprios ⁊ sp̄āles subiectos cē senī exēpti nō sic si in ꝓprios ⁊ speciales filios romane ec/ eccl̃esie sint susceptī: tales quip m pe exēpti ꝓpterea nō existūt.

¶ Si vero dicaī simplicī q̃ aliq̃ eccl̃esia romane eccl̃esie n annuū cēnsū soluat: ñ ꝓpter tamen eos quos in patres eligit non vult alijs subiici: vt in aut̄.cōstitutio que de digni .col.vj.⁊ si dominus apud acta noiat seruū suū filiū: ōr et libertatē concessis se.C.de lati.lib.xol.l.vna.§.filiq̃ modo.sed tbi sibi soli fit ꝑiudicium: hic aūt fieret ꝓiudiciū ordinario cuius iurisdictioni potius est fauendū.s.eo.cū ꝑsone.xj.q.j.q uenit.vbi ergo papa exprimit aliquos sp̄eales subie/ ctos: si eēnt alij subiecti nō eēnt sp̄ales subiecti: et ideo illa verba exēptionē faciēt: vt.s.ꝑti.rñ. (hoc ꝑz etiaz Addi. s.in ūrto exēplo. sufficit eni q̃ dicaī sp̄āliter ad roma/ nā eccl̃iam ꝑtinere vt ibi. Jo.an.) fz liez alīs sit filius nō sequiī q̃ sit sp̄ālis subiectus: quia vnius potestaī filiꝰ alteri ptāti posset esse subiectus (sicut et filij⁹ meus Addicio mihi et alteri pōt esse seruꝰ.ff.ad.l.fal.l.precis. Jo.an.) et ideo aliud hic aliud ibi. ffillatio ergo amorem ⁊ pri uilegiū denoret: sp̄ecialis subiectio exemptionem.

n ¶ Censū. Nō enī oēs eccl̃esie exēpte soluunt censum:

e ¶ Eccl̃esie. s. de resti. in inte. c.ij. de arbi. cum tempo re. f ¶ Sine medio. s. e. cū olim. ij. g ¶ Debeant. Optime concor. s. eo. in his. (et concor. quas hic alle. Archi. Ibi inuenies in vlti. glo. Jo. an.) Et nota argu endum a verbis s. de decī. ad au/ dientiam. de quo dic: vt nota .xxij. q.v. humāe. ⁊ s. de verbo. signifi. propterea. lex ta/ men nō debet im poni verbis sed rebus. s. eo. li. de elec. cōmissa. ad fi. h ¶ Et est idem. s. q̃ eccl̃esia debet plene iudi/ cari exempta.

i ¶ Libertate. s eo. cum olim. ij.

k ¶ Jndefinite. Quia secus si p⁹ determinationez alicuius certe li/ bertatis concesse vt infra. §. idem.

l ¶ Collocare. In locis enim ex emptis hoc non possunt episcopi xxij. q.j. sumitus so. s. eo. li. de off. ordi. cum epūs.

m ¶ Nō existūt sed snnt ꝓtinere/ giati: vt.j. de ver. signi. veniens. j. rñ. recipiendo er go illos in filios videtur illos reci pere in amorem filialem: sicut sub diaconus ordina tus a papa non in exemptionem: sed in honorem intelligitur ordi/ natus: princeps

nec oēs q̄ cēsum soluūt sunt exempte. ℣. e. tl. recepimus vñ nō ꝓbat ḃ esse ꝛc. C. de pba. ad pbationē. ℣. de off. dele. cū pringat. a ¶ Jdē dicim⁹. i. q̄ nō ꝓpt hoc exempta censebit. b ¶ Nō possint. De q̄ dic vt. ℣. co. ne aliqui Jo. an. c ¶ Subiecti. Ergo nō q̄ vnū et idem

Addicio ꝑm adiuncta (et ꝑm materiaz vt dicā ℣. de sen. ex/cō. si ciuitas i fi. j. rūso. Jo. an.) ff. ō ℣hē. emp. l. q̄ sepe. ℣. vene/nt. ff. ō ℣. sig. l. q̄ venenū. vñ si indefinite dicat q̄ ad indiciū ꝓ/cepte libertatis soluat cēsum ex/empta ē: vt. ℣. ℣. ē idē. si post certā libertatem non ꝓcrea vl/tra id intelligit exēpta: vt ḃ. et ē ſſ. ℣. de dona. pa

Jstozalis. ¶ Jcet vo. Diuisio ¶ Sūt q̄tuoz dicta p. ℣. diuisa dissintentia tori dem dubia circa ꝓuilegiū de cele/brādo tpe iterdi/cti ꝺclarat no. p Berū. Jnno. et Hosti. ℣. e. quia nōnullis Jo. an. d ¶ Existat. p speciale ꝓuilegi/um. ꝛ sic fac ad titulū. Jdē Ar/chi. e ¶ Exclu sis. Jstō erat q̄ inducebat dubita tionē p e⁹ ℣riuz q̄si a ℣rio nō ex/cōicatos nec iter dicros: ꝛ aliūde venīētes admit/tere poterāt. ꝛ ar. a ℣rio fortissimū est. ℣. de his q̄ fi. a pla. cū aplica: fl. ℣ nō est vez: nisi illi sup ℣ sint ꝓui/legiati: vt ꝓz: q: exp̄ loc⁹ iterdict⁹ ē: videt oib⁹ iterdi/ctū ibi audire diuia: nisi sup ℣ sint ꝓuilegiati. nec ꝓui/legiū vnī⁹ alteri penit⁹ ꝓdest. ad ℣. ℣. co. sane. ꝛ ꝓterea an hāc decre. in dubio erat tutī⁹ hoc tenere ꝑ ꝓcim aliaz. ꝛ ō amplectēdū erat. de homi. ad audientiā. de spō. iuuenis. ſz oppono q̄ hec decre. ē supflua: cū hode sine ꝓuilegio cōperat tpe interdicti taliter celebrare de iure cōi: vt ℣. de sen. excō. c. vl. pōt dici q̄d iurī i ꝓcessio/ne p ꝓuilegiū dictū ē. idē in ꝓcessiōe p ius cōe: vt ibi. ꝛ ō forte generalit̄ dixit. ℣. ꝓcessū: nō dicēs q̄liter: vl dic q̄ etiā p ꝓuilegiū posset hr̄e locū casus noster: ꝛ ſbau/ditus ꝓme glosella. pone enī q̄ papa interdicēdo locuz verusset celebrari: ersam ꝑm formā illius decre. Sepe enim ꝓpter rebellionē delinquentium aggrauanꝫ pe/ne: ꝛ postea concessisset aliquibus celebrare ibi ꝑm formā ilſti⁹ decre. habem⁹ q̄ hūc casum dubitabilē ad li. ℣. ꝑ istā decre. vidi olim ſuari i ciuitate Bon. tpe gene/ralis iterdicti: q: religiosi sic ꝓuilegiati admittebāt fo/renses ad diuina. f ¶ Priuilegiati. Vt si accipiēteres signū crucī. p subsidio terre sancte: in hoc essent ꝓuile/giati: vel quiuis alij (vl. q̄ dicam circa hec. ℣. ō sen. ex. c. fl. in fi. Jo. an.) g ¶ Per/sone. Pura epo: regi: comiti: vel baroni. Addicio

h ¶ Premisso. scz ianuis clau/sis ꝛc. i ¶ Domestici. Jntelligo nō ob hāc cām in frau dē sūpti: vt ℣. de ℣bo. sig. c. vlti. k ¶ Admittūt. Cōcor. lex. ff. ō p̄ ca. l. cū pcarium ij. vbi si q̄s pca/rio rogauit vt i fundo mozari li/ceat ꝛ de suis q̄z ꝓcessū videt. ad idē. ff. de vsu et ha. l. ij. ℣. j. ꝛ. l. se q̄n. ff. ō ℣. obli. l. si stipulat⁹ fuero illud aut illō. ad idem. C. ō aduo. diuer. iud. l. resti tuende. vbi dici/tur concessum ꝓ/matibus: intelli/gi ꝓcessum ꝛ hīs qui sub eis sunt. Ad idem. ff. de condi. ꝛ demō. l. municipibus.

l ¶ Nō debēt. Et ē rō diuersi/tatis: q: in hmo casu q̄s ꝓuilegi um eē posset iurī le q̄ eē nō debet ℣. eo. in his. sed in hoc secundo casu ꝙuentus pōt sine familiaribꝫ ꝑ se celebrare diuia. ꝛ iō priullegium est re stringendū. ℣. e. vt ꝓullegia. ℣ iusti. q̄d dices si in quē tu nō sint nisi tres: ꝛ duo sunt infirmi: nunq̄d tertius posset celebrare cū familiari: no. Hosti. i ꝓdicta. decre. q̄ nōnullis. q̄ sic ne inutile sit priuilegium ad instar eius quod dicitur de singulari persona. ℣. ℣. proxi. (di cit Archid. q̄ non audet hoc tenere cum ꝓriullegium sit conuentus non aliorum. Aut ergo sol⁹ celebret: aut abstineat ꝑm eum facit ad primū q̄ de incluso no. de conse. dist. j. hoc quoq; Johan. an. m ¶ Causa. Ad idem. ℣. eo. q̄ nōnullis in si. interdū licet tales admit/tanꝫ ad auditionē diuinoz: tū ꝓhibentur appropin quare altari ℣. de sen. excom. c. vlti. ℣. pe. Addicio

Boniam. ¶ Primo premiserit constitutionis causam. Secundo concedit episcopis priuilegi/um altaris viatici Johan. an. Diuisio

a ¶ Absentare. Et si hoc faciūt ppt vtilitatē ecclesie censent esse pñtes. s̄. de cleri. nō resi. ex pte. peregrinari tñ ad loca remota nō debet eps sine licētia pape. de ꝑse. di. v. nō oportet. ij. ⁊. s̄. de voto ⁊ vo. redē. magne.

b ¶ Cōmode. Et sic dicūt tunc nō posse. xxij. q. ij. facit. ar. ff. ō ✻. sig. l. ne pos. ꝓculo (vt. ō ✻. sig. Intelligentia super. iij. glo. Johan. an.)

Additio

c ¶ Non decet. Inspiciēdū ē i ꝓcessiōe ꝓuilegij quid deceat. ad idem. s̄. eo. li. de elec. cū nō deceat cū suis ꝓcor.

d ¶ Indulgemus. Ista ē igit iuris indulgētia quā hūt epi: ali/ am habes. s̄. eo. q nōnullis. aliā s̄. ō pe. ⁊ re. c. vl. aliā. s̄. e. ll. ō off. dele. c. ij. aliaz de sen. excō. q ꝓcu losum. aliā. s̄. de iura. calū. c. fi. ad de aliā p Cle. de cele. mis. dignuz

Priuilegia iuris q̄ hūt episcopi

Ad. (⁊ de ꝓbe. c. ij. Jo. an.) eandē i dulgentiā hūt p dicatores: minores: vt. s̄. eo. in his (ibi dixi an eps hāc indulgentiā ꝓcedere posset Jo. an.) ⁊ ista indulgentia pñt vti epi absq; dioceſano q̄ vl parochialiū ꝓsbytero/ rū licētia: absq; tñ parochiali iur ꝓiudicio: vt ibi dixi. cū isto aūt altari viatico poterit eps: pone vadens ad curiā ō mane aū campanā dici dicere vl facere dici missam ⁊ pgere vias suas. ⁊ sic nō ipediet i dicta: q̄ fieret si hret necesse expectare dīe ⁊ hozā solitā in opportunitatem eccl'ie.

e ¶ Trāsgressiōe. Licet enī possint celebrare i loco interdicto: nō tñ alta voce admissis interdictis ⁊ interdictum violando. s̄. eo. q nōnullis.

Diuisio

¶ Primo ponit. Secūdo ibi: Vt tñ. Tertio ibi: Illi autem. cū moderati tpis adūtiōe ifligat pena Do. Et sic cōstrue. ⁊ sī. i. q̄uis ignorātiōes sint iure ci/ uili phibite rāq; graues legibus: ⁊ ꝺre naturali equitati. q̄s vulgaris elocutio noīat reprehensalias q̄bus alī ꝑ alio p̄ grauaī vt tñ ꝛc.

f ¶ Elocutio. Intelligas q̄ rnndā locoꝝ. ⁊ no. ꝺsiderandū q̄liter vulgus loquatur ff. de fū. in. ⁊ instru. le. l. cū delantonis. §. aſinā. s̄. eo. li. ō re. cc. nō ali. Ꝟ ꝓsultissimo. ⁊. s̄. de spō. ex lr̄is. j.

g ¶ Pregrauaī. Q̄d eē nō debet. s̄. de his q̄ fi. a ma. p re ca. q̄siuit. C. ō inof. test. si q̄s suo j. de reg. iu. nō debet cū suis ꝓcor. (p q̄ tura ⁊ hāc decre. dicūt Har. ⁊ Areh.

Ad. epm non posse ꝓcedere vt clericꝰ ꝑ clerico pignozetur. Guil. habet hoc ꝑ dubio Jo. an.) nō ob. q̄ heres bonorū ꝓsessor ꝓuenit ꝑ defuncto: q̄ eadē ꝓsona cēsetur idē in successore ad p̄decessorē. s̄. de sol. c. j. C. si cer. pe. l. j. nec ob. de fideiussore q̄ rōne sue obligatiōis ꝓuenitur: tñ ꝓuenīt ꝓuato renore illiꝰ aūt. C. de fideiuss. aūt. ꝓsen te. ⁊ q̄ nō. s̄. de fideiuss. c. ij. in. j. glo. sz q̄rebat Ꝟ Bar. an ꝺnāto debitore intelligat cōdēnatꝰ fideiussor. Sed aut ē fideiussor ꝛcus aut iudicij. In cōtractu ꝺnāreo debitore nō intelligit ꝺnātꝰ fideiussor ꝛctꝰ: sz agēdū erit cū eo actiōe ex stipulatu. ff. ō fideiuss. grece. §. si cū fideiussore. ibi enī ō agit cū vtrisq; si enī ꝺnāto debitore ꝺnārent ⁊ fideiussor. ad q̄d agerent cum fideiussore. si ꝛo fideiussor nō iteruenit i iudicio sī tm̄ ꝑmisit reū i iudicio sisti. ꝺnārato reo absolvitur fideiussor: q; ia ad implenit q̄d ꝓmisit: videlicz q; facit reū iudicio stare. ff. de fideiuss. grece. §. j. si aūt iudicatū solui ꝓmisit: ꝺnārato reo ꝺnātur ⁊ fideiussor ꝑ ꝓsequs. ff. iudicatū. l. j. ⁊ ē idē dicēdū si roti cause fideiussor ē acceptꝰ: vt i ꝑdicto §. ff. de fideiuss. grece. §. j. ad fi. §. Item q̄rebat ipe Bull. Quid si clericꝰ ꝑncipal debitor cui occasiōe repsalie sūt ꝓcesse capt ē: an habeat hec ō̄creta. locū: dicūt q̄ dā penā istiꝰ de/

sem seculares sunt excōicati: vniuersitates interdicte Jo/ ban. an. ca. I

f ¶ Et si pignoratōes q̄s vulgarꝫ elocutio reprehensalias nominat: in q̄b⁹ alī ꝑ alio ꝓ/

g hibit: tanq; graues legib⁹ ⁊ eq̄tati naturali cōtrarie ciuili sint ostōe ꝓhibite. Et

k tñ eaꝫ ꝓhibitio in ꝓsonis ecclesiasticis tāto amplius timetur: quāto i illis spāl⁹ inhibentur eas concedi contra ꝑsonas ꝑdictas seu bona ipsorum aut q̄ntūcūq; generaliē ꝑtertu cuiusuis ꝓsuetudinis

n quā potī⁹ reputam⁹ abusum

o foze cōcessas: ad illas extēdi

p pñti decreto districtius inhibemus. Illi aūt qui contra

ere. locū nō hr̄e: tñ q; ꝺ idē grauaī ꝑ seipo: tñ q; ꝑstō penal' est ⁊ restringēda. ad ꝺ. s̄. e. li. de elec. statutū.

h ¶ Legib⁹. C. ne vx. ꝑ ma. pro. ne fil. ꝑ pa. ꝑ torum. (⁊ aut. ⁊ oīno hī posita supra ō cozpe vt nō fi. pigno. §. j. col. v. ad idē. ff. ꝑ me. cā. l. extat. C. ō ac. ⁊ ob. aut. Jnn. Jo. an.) ⁊. C. vt null⁹ ex vica. c. ꝑ alie. vica. demo. l. j. est enī sanctꝰ nocentē impunitū relinquere q̄s innocentē ꝺnārare. ff. de pe. absentē. bñ ē tñ interdū repire q̄ lege ꝑmittēte punīt alīq̄s sine culpa sz nō sine causa. q̄d dic vt §. de reg. iu. sine culpa.

Addītio

i ¶ Naturali. cōcozigit hec eḡtas naturalī rigoꝛ: q̄ est q̄ alter alterius odio nō graueī: ⁊ q̄ q̄s nō locupletet cū alterius iactura. ō re. iur. nō debet. ⁊. c. locupletari. ⁊ q̄d q̄s alteri nō facīat ⁊c. j. di. in ꝑn. s̄. ō ma. ⁊ obe. dilecti. interduz tñ discrepāt. s̄. e. ll. ō re. per. c. vno. cū suis ꝓcor. (ff. q̄ et a q̄b⁹. l. ꝓsperit. q̄ dicat vl de fer. c. ij. sup. i. glo. Jo. an.)

k ¶ Ecclīastice. Clerici tēplarijs: hospitalarijs quersis ⁊ deo deuotꝫ. xij. q. j. duo. s̄. ō sen. ex. parochianus. s̄. e. ll de elec. sciāt.

l ¶ Specialiꝰ inhibent. Tolle q̄d ē j. pñti decre. districtiꝰ inhibem⁹ ⁊ redeas. s̄. eas ꝓcedi ⁊c. soleī enī plꝰ timeri q̄d spāliē ⁊c. xxij. di. q̄s q̄. ⁊. s̄. de here. si aduersus.

m ¶ Cōcedi. Pro credito clerici vniꝰ dioc. j clericos alteriꝰ dioc. i q̄ sit debitor: ꝓsitur⁹: seu p credito alicuiꝰ laici vniꝰ dio. j laicos ⁊ clericos alteriꝰ dio. q grauiꝰ eēt. Dicūt tñ doctores. q. c. illud xxij. q. q. d. dñs: nō eē cozrectū: tūc. ſ. q̄n dñs vel ciuitas redsita nō vult iusticiā facere: ita q; ⁊ tūc ad clericos ñ extēdaī.

n ¶ Abusum. q; j libertatē ecclīasticā. s̄. ō iureiur. c. j. ō

Differentia inter concedi ⁊ extēdi

¶ Extēdi. Facit differētia inē cōcedi et extēdi: q; ciuitas vl suplor ō ꝓcedere: ille cui cōcedit ō extēdere: puta q; ciuitas Boñ. dedit repsalias ciui suo j florētinos quas ille extēdit adclericos. p

¶ Districti⁹. i. strictē vl ꝓprie sz q̄ p ciuilem cōstitutionez

inhibitū esset: a ¶ Presumptionē.i. ꝓcessionē vel extensionē repetsaliaꝝ. b ¶ Mēsem. Quot dies hꝫ de beat mēsis: dixi. ff. e. ll. de elec. ⁊ fin. ḋd si infra mensem istū ꝓcessum fuit ad actū: qꝫ fuit ꝓsona ecclīastica pro alio pignorata: nūḋd habebit locū hec pena infra mensez: dic ſm Bar. ⁊ i statū ꝑstitū reuocādū erit infra mēsem ℣. de sen. excō. ḣcūq;. vel ſm Guil. reuocarō re integra fieri debet añq; ꝓcedat ad actū. alꝫs locum habz pena. Ar. ff. mā. si mandassez. ff. ad macē. si tñ. et l. fillius. ff. de relīsp. ex pte decani. ſz si añ istam ꝓstōnem cōcesse erāt vl erēse re/ pte salie ℣ clicos nō habet locum pena: qꝫ cōstitutio futura respicit. ff. de cōst. c. vl. nō tñ ampliꝰ vreē illis: nec eas exrēdat: alꝫs hius cōstitutiōis pena locū habe/ bit q̄ est late sentēte: vt ptz ex ℞ bosbl aceat (Idē Guil. Arch.

Diuisio

Roma/ na ec. ¶ Primo cuz duplici modificatione declarat ius verus ⁊ exceptionem subdit: Secūdo ibi: Si etiam. illud pro/ gat secundā moderationē tollēs ⁊ forsan rectam tēperās. Et dicebat Host. q̄ hic erat vnū mirandū qm̄ ꝑmū dictū statim contrigitur p scōm Jo. an. c ¶ Licet. l. licitū est. d ¶ Visitanti. Quod singulis annis facere potest seruata forma decre. ff. e. li. de censi. romana. ertā si epūs sint negligentes. co. tī. c. vl. ⁊ tolle hic qꝫ ē infra ꝓxia auctoritate punire eos q̄ tunc tē. e ¶ Alīs. Quibuscūq; etiam si de familia sua nō sint. f ¶ Illo. Trāsmittit: qꝫ est infra.

Addi. g ¶ Debita. Qꝫ dic vt no. ix. q. iij. c. ij. ff. de offl. or. pa storalis. (Host. remittit ad decre. romane. ff. eo. ll. de sup. neg. pl. Jo. an.) h ¶ Punire. Et sic est iudex in

An quis pōt ee iudex i causa sua causa sua. a. ad idem. xxiij. q. iij. guillarius. sed contra: quia nemo sibi vel suis ius dicere debet. C. ne quis in sua causa. l. vna. xxiij. q. iij. inter querelas. ⁊. q. v. ℣ oc cidendis. ⁊. iij. q. iij. c. j. de hoc vide. ij. q. vij. si quis erga. ⁊. ff. de cleri. maledi. c. j. (Hostiē. alle. C. de his q̄ ad eccle. confu. l. denunciamus. ff. de iudi. l. iulianus. quo/ rū lega. l. j. j. rūso. de iurisdi. om. iu. q̄ iurisdictiōi. ō of. presi. senatus Jo. an.) Dixit hic Bern. q̄ si iniuria illata plato ipm tm̄ ꝓtingit: nō pōt alquē ꝓ iniuria illa punire. si ℞ tangit ecclīam vel publicā vtilitatē potest iniurlātes punire: imo nec talē iniuriam remittere posset. lxij. di. salonitane. ad instar filiifamilias q̄ potest remittere in iurlaz sibi factā inquantum ipm tangit: sed non icz̄rū tāgit pez de iniur. l. j. ℣. vl qꝫ adeo. iniurlā igit sibi vl suis illatā p quā eius iurisdictio impedi tur poterit punire archiepiscopꝰ si notoria fuerit: alꝫs nō. de vereri iure nisi ꝑsuetudo ampliꝰ tribuerer: pura q̄ etiā notorias (immo etiam occultas: dummodo de illis constare posſit ſm Hostien. ⁊ Archi.) ⁊ eas que iurisdictionem nō impedirent punire posſent. consuetudo enim iurisdictionem tribuit. ℣. ō foro compe. cum contingat. ſz modo Jnno. iurisdictionem ipsoruz ꝓgādo huius decre. būficio cōcedit q̄ tales iniurlas ertaz si iurisdictionē impediāt punire posſint. i ¶ Alīs. Ad idē. ℣. e. ll. ō of. or. c. j. in fi.

Addi. k ¶ Et. p. i. vel ſm alios (scilicz Host. Jo. mo. ⁊ Arch.) ꝓxie: vt sz etiam manifestos p publicā famā. ex de accu. qualiter. ij. punire possint. l ¶ Exinde: Jd est ex iniurijs supradictis.

Diuisio

Degradatio. ¶ Duo facit ꝓncipalit̄. Jn prima consultatio. Jn scōa rñsio ibi: Super q̄. Et hec duo facit. Primo tractat de verbali. Scōo de actuali. ibi: Actualit. Jterꝫ scōa duo facit. Primo dans simile ponit formā subtractiōis insigniū. Scōo formā ℞ borum ibi: Poterit aūt. ⁊ determinat no. p Guil. in spe. de accu. ℣. secundo loco. ℞. ⁊ no. ⁊ ver. sc. ⁊. ℣. quarto p rotum. ℣. ⁊ per Fran. vercel. ℣. eo. li. de re iudi. ad apostolice: sumpta occasione a depositione imperatoris: ō qua ibi Jo. an. Bene sciebamus qualiter clericus degradatus tradendus erat curie seculari. ℣. de verbo. signi. noutmus. sed ptne erat sciendum qualiter debeat degradari. m ¶ Canonibus. v. q. vij. felix. ⁊. ℣. si autem. ⁊. c. sequen. adiunget enim sibi episcopus i causa presbyteri sex episcopos. i causa diaconi tres vt ibi:

Numerus epoꝝ ind gradari ō

et dicamus q̄ eodem iure censebit subdiaconus .ſ. de ser.nō ordinan.miramur.ꝛ hec ꝛa p̄terḡ in casu.ſ.c. lib.de here.c.j.et ſic verum est dicere: q̄ ſpiritualia facil cillius construantur ḡ̄ destruantur: quia solus episco/ pus dat ordinem quē solus tollere nō potest.xv.q.vij. epiſcopus . ſ. de transla. inter cor poralia.

a ¶ P̄ntia. Requirit tū p̄ntia capituli sui. (Archi. remittit ad id q̄ post eū dixit ſ.co. li.de here. c.j.ſup vlti. glo. Jo.an.).ſ.de ac cu.qualiter.ij.de excel.pla.c.j.xv. q. vij. episcopus nulli⁹.niſi de cō/ ſue.ſine ipſis hoc facere poſſet . ſ. c.li.de ꝓſue.c.iij.

Additio

b ¶ Et clerici.ſ. de clerico egro.c. j.(ꝛ ibi cōcordā/ tie.Jo.an.)

c ¶ Inſignia.ff. de his q̄ no.infa. l.ij.§.j.Ignominie cā.et talis ē infa/ mis vt ibi(etiaz ſi nō exp̄mat cā ex qua exauctora tur ſec⁹ ſi ſimpli/ citer mitteret vt ibi.Joh.an.) ad idem.ff.de re.mi li.l.ij.§.pena.ꝛc. aut. vt clerici a/ pud p̄pri. epos §.vl.coll.ix.

Additio

d ¶ Spectans. Sup quo vide. xxiij.di. epiſcop⁹ eū.c.ſe.(Jo.mo. et Archi. remit/ tit ad quartū.ſe. di.xxiij.ꝛ ad li/ brū pontificalez quē allegare licz vt ſcripſi de ſer. nō ordi. ꝓſuluit. Jo.an.)

e ¶ In eodem. ita faciunt monachi apoſtate: faciunt enim ſe in totum tonderi.ne appareant veſtigia monacharus.

f ¶ Priuilegio clericali. Approbata eſt igit opi. Bla/ ri Bar.bix.et reprobata opi. Hug. Jo.ꝛ Ber.q̄ dixe/ runt q̄ peruiens degradatū incidit in canonē ꝑpter ca/ racterē quē ille retinet ꝛ in memoriā etiā p̄ſtine digni/ tatis.ff.de decu.l.vlt.de ꝓſe.di.lij.oſtendit.no.aut em ſi quis ꝛ re/ hoc.l.di.accedens.ꝛ.liij.di.c.ij.lxxxj.diſ.dictum.ſ. de here.ad obolendū.§.j.ſ.de ſen.excō.cōtingit.q̄ opinio adhuc forte eſt vera (in verbaliter depoſito de quo lo/ quitur p̄incipiū:ꝛ in actualiter degradato habeat lo cū iſte ſinis: ſic ꝛ in ſpe reſtitutiōe eſt diſtinctio inter

An degra/ datū percu/ riens cadit in canonez ꝛ re/ citat opi.cō/ trarium.

q̄ q̄ ꝑpriij epi ſnia ſine alioꝝ epoꝝ p̄ntia ſufficiat in degra a datione eoꝝ q̄ dūtaxat mino res ordines receperunt.

¶ Actualis xo ſiue ſolēnis b celeſtis militie militis.i. cleri ci degradatio: cū ad eam fue rit ꝓcedēdū: fiet vt ex auctoꝛ riçatio eius qui militie deſer uit armate cui militaria detra c hunt inſignia. ſicq̄ a militia remot⁹ caſtris reijcit: priuat⁹ conſortio ꝛ priuilegio militari.

¶ Clericus igit degradan/ dus veſtit⁹ ſacris indultis: in manib⁹ hūs libꝝ vas vel aliud inſtm ſeu ornamentū d ad ordinem ſuū ſpectās ac ſi deberet in officio ſuo ſolenni ter miſtrare ad epi p̄ntiā ad ducat cui eps publice ſingu/ la ſine ſint veſtes calix liber ſen q̄is alia que illi iuxt mo/ rem ordinandoꝝ clericoꝝ in ſua ordinatiōe ab epo fuerit tradita ſeu collata ſingl'arit auferat ab illo veſtimēto ſeu ornamento q̄ datū vel tradi/ tū fuerat vltimo inchoando ꝛ deſcēdēdo gradatim degra dationē ꝓtinuet vſq̄ ad p̄/ mā veſtē q̄ dat in collatione tōſure. tūcq̄ radat caput illi us ſeu tondeat ne tōſure ſeu e clericat⁹ veſtigiū remaneat i eodē. ¶ Poterit aūt eps in degradatiōe hmōi vti verbis aliq̄b⁹ ad terroꝛē illis oppo/

eos vt no.ū.q.vj.iō.ij.fac etiā hec littera p̄ opi. Bar. bix.no.ix.q.j.in ſūma.ꝛ cōtra opi. Jo.ibi poſitam: ꝛ ꝓ opi. Lau. Bla. Tā.ꝛ Ber.no.ſ.de cle.ex.mi.c.ij. qui di xerūt degradatū cōficere vex ſacrm euchariſtie.

Q Bāuls. ¶ Premittit canſam inuēt ionis carce/ ris. quā ſcio am pliat ibi: Noſ au rē. Vel premittit quid de ciuili iu/ re. cuius contra/ riuz ſubmittit de iure canonico (ꝛ ſm Jo.mo.ꝛ Archi. ſit rō q̄ deus nō vult mortem peccatoris.ꝛc. Ezech.xviij .et iij.q.iij.hi.q.xx/ viij.q.viij. his a quibus in aut.ve non lux.ꝓtra na. in ꝓinc. coll. vj. Jo.an.

Diuiſio

Additio

g ¶ Noſcatur. C.de cuſto. reoꝝ l.j.et vlt.vbi dic tur de his quos carcer tenet inclu ſos aperta diffi/ nitione ſancim⁹: vt aut conuictos velox pena ſub/ ducat. aut liberā dos cuſtodia diu turna non cōma ceret: ad idem.ff. de pe.l.aut dam/ na.§. ſolent (ad idem.xix.diſt.in memoriam.ū.q. v.mennan.vl.ſa/ tis de hoc p Ho ſti.in ſū.de actu. §.qualiter.in vl. colū. Jo.an.)

Additio

h ¶ Tibi. Cui loquat nō appa/ ret: vnde intelli/ garur non ſolum in epiſcopo: ſed etiam in quocun q̄ qui iuriſdictio/ ni peſt ꝛ delicta punire poteſt. ad idem ſ. de senten.

i ¶ Jn ꝑpetuū. Si hoc exp̄mat an in perpetuū an ad tempus ſtabitur expreſſo. ſi ſimpliciter damnetur ꝑpe tuo intelligit nō temporaliter dānatus. C.ō pe.l.fuus. de q̄ dic vt.l.di.c.j.ſ.ō p̄ſti.ex lr̄is.ff. de poſtu.l.puro §.j.(Archi.remittit.xvij.di.dictuz.xx.q.j.ſicut q̄. Jo. an.) k ¶ Expedire. Sicut in carcere q̄ ad cuſtodiā ū debet fieri mixtio ſexuū: vt.C.de cuſto.re.l.iij. ſic dico q̄ in carcere q̄ ad penā nō fiet mixtio: ꝛ ē ſiſte qō dicim⁹ de mōaſterijs q̄ nō debēt eſſe duplicia.xvij.q.ij. diffi/ nim⁹.piculoſa ē eni talis cōmixtio.ſ.co.li.de ſtatu. re/ gu.c.vno. l ¶ Peragendā. hoc idē ꝓbabat.ſ.ō here.

Diuisio Addi. VBicunq; (c.pe.in fi.ff.de ver.sig.noulm⁹ in fi. ¶ Pōt regulā cū sua exceptiōe ibi: Nisi. (nec videt ibi dictū incōgrue vbicūq; quasi vbi sit aduersū loci z interrogātis de loco.xlij.q.ij.vbicūq; sepeli amur.est enī ertā aduersū rpis.tū vbicūq;.l.q ūcūq; fa.ff.e.ll.de clec. vbi periculū.ff. pe.cū cōcor. zc. z est ertā qualitatis: quātitatē et similitudis q nō psequit. z dato q dicam⁹ vbicū q:i q cūq; loco iuris scpti vl ñ scripti.nil absurduz. Jo. a ¶ Poste ris. Pōe exēpluz ff.e.in quibusdā. b ¶ Masculi / naz. Et merito: q immunitas a licut z el⁹ poste / ris cōcessa nō cō phendit femias ff.de mu.z ho.l. vacatio.ff.ō iur. immuni.l.j.ff.j. (vult glo. q tra / les nō gaudēt p uilegio q nō ar / cent pena. Joh. an.) Pterea. ex q ds ō nuptijs natus est patrē sed dz z nō matrez. ff.de sta.ho.l.cū legitime.qō om / nino verū est: et qū agit de digni tatib⁹ z ō honoribus z de penarū immunitatib⁹: vt.C.de decur.l.eos i idulserūt.z.l.exēplo.z.l.null⁹.z.l.si ille.li.x.z.C.ō pe.l.decurionū filij.z.ff.ō pe.l.mortis.ff.z.ff.de decu.l.ij.ff.in filijs.z est ratio: q filij sequunt agnationē pa / Addi. tris z nō matrē. (de hoc.ff.de puer. infide.c.ij.sup.iij. glo.Jo.an) z nobilitant radijs patrū.sicut z vxores radijs maritoz.in aut.de psul.circa medij.col.iij. ff. de sena.l.j.z.l.femie.z.l.liberos.z adde qō dixi.ff.e.ll. de here.sta turum.ij. (qō dixi in clemē.de bap. pñti in glo.cōprehēdit. Jo.an.) z bñ facit.ff.de vē.i pos. mit. l.j.ff.j. c ¶ Jure.ff.e.li.de here.c.ij.z.c.statutū.ij. c ¶ Sēr̄tia.ff.e.ll.de fcisma.c. vno.sed pōe vsq; ad certū vl aliū certū gradū sure vl snia dānata est vtra q; linea masculina z feminina.q nō dānat⁹ cū filia sic dānari ptraho matrimoniū.q̄rit an filij sic suscepti de rali mrimonio sint dānati: hāc q̄stionē formauit Jo / ffl.ff.e.ri.in q̄busdā.z dixit distiguēdū an tal⁹ miter sci enē ducta fuerit: z tūc dānati sūt filij vsq; ad exp̄ssam lineā. an ignorantē. z tūc filij nō sūt dānati ppē patrē ignorātiā: sic z ignorātia alteri⁹ parētū facit plē legitimā: aīa de illegitimo cōplexu genitā si banna pceſſe rūr.ff.de clā.desp̄ō.cū inhibitio.ff.q fl.sint le.ex reno / re.ff.de ritu nup.l.iulia.z sic ēt posset itelligi fz eū ca. xxxlij.q.iij.liberi. vl loquat alīō fz legē l obar. qō dic vt no.ff.ō ser.nō oz.c.vl.qō dīc ō sciēte.p̄sse sit vex: fz qō dicit de ignorāte posse eē vex i ignorātia facti.f.q

UBicunq; alicui z eius filijs seu posteris vsq; in certā generationē pena ī / ponit ab hoīe vel a iure.pe / na ipa eos tm afficit q p masculinā ñ p femininā lineā ō scēdere dinoscant: nisi aliud in iure vl sentētia sit exp̄ssū. Idem. Pōio punit inequēt es percutientes aut capientes cardinales z ei⁹ criminis so / cios. Secō eoz filios z nepotes. Tertio ipīs insecutori / bus penam addit. Quarto quā satisfactionē cū absoluē tur facere debeāt.et qd p sub / solutionē cōsequāt. Quinto de nudis cōsiliarijs vel sim / pliciter fauētib⁹ huic crimi / ni. Sexto ad collaterales p / mittit penal extēdi. Septimo ponit de insequentibus cle / ricos vel religiosos familia / res pape vl cardinalū. Octa uo ponit de occidētib⁹ cardi nales. Nono dicit ptātes se culares nihilomin⁹ penis le

Addicio

neſciebā illū talē eē. fz ignorātia iurī: q̄ sciebā illum talē esse: fz ignorabā q ius posteros ei⁹ dānaret.secus ad ff.de reg.iur.iurī ignorātia. fz ignorātia facti vi delicet ſ. si ds credēt ihere cū libera ihat cū serua. tū filij sunt ful ancille. (vi. q dixi qui fil.sint le. ex reno / re sup glo.fi. Joh. an.) fz ibi nō e mirū si ignātia ñ excusat: p quā ipo dño fieret p / iudiciū si excusaret: fz h nulli in / ferē p iudiciū: et tōo sustineri pōt illa solutio.

Addi. Diuisio

Elicis re. ¶ Diuidit i nouē pres q pa / tēt vt i rubro.se / cūda i.ſ.quod si ds. Tertia ibi: Pōt. Quarta ibi: Cū ar. Quinta ibi: Illō. Sexta ibi: Ceteruz. Septia ibi: Premissis. Octaua ibi: Si ds. Nona ibi: Per hoc. Jo. (Sed Joh. mo. diuidebat in q̄tuor: de ipmis septē faciēs vnā pte dicēs q tractat de isecutoribus cardiallū et eoz cōplicib⁹ contra mortē. z hāc subdiuidebat in septē. de vltima pte faciebat duas. Scōa ibi: Qua ppē. dic Archi. q sic incipit decre.j. de rom.addere poterat. ff.e.li.de cē.felicē. Jo. an. c ¶ Inherētes.ad idē. ō iura.cal.c.j.cū ſſ. f ¶ De tractē. Ad idē. in pemio huj⁹ ll. g ¶ Sacrilegij. Qō tāto mal⁹ esse cēsēt q̄nto pſona q patit maior est. (alle. Archi. q no.xxij.q.v.c.ij.z q habet.e.cā.q.j.mouet. Jo.) de pe.di.j.aut fctā. C. de epis.z cle.l. si ds in hoc.z.j.e.ff.pmissis.de multiplici sacrilegio tractat p / xij.q.iij.ſ.sacrilegiū.z.c.se. (z no.ff.e.q.c.sacrilegium z q̄plēs iplus spēs pōt hic Archi. q̄ vide. Jo. an.) h ¶ Cardinalē. Cōtrā pcutientes capientes vl bānientes epos pulsum est hodie p Cle.de pe.si ds suadēte. i ¶ Percusserit. Hoc intelligo in illo q nō iure b facit q ñ se defendēdo.tūc eni cessaret pena.ff.ō homi.signi ficastī.ij.de sē.ex.si vo.nō eni tūc peccat cū aucte legē id faciat.xxiij.q.iij.q peccat. k ¶ Soci⁹. Cū eni euz comitet par facin⁹ pari pena puniet.C.de epi.z cle. l.fz quēq; in fi.z de h.ij.q.j.notū.z.ff.de of.dele.c.j.ff. de sē.ex.q̄nte.xxiij.q.vl.c.vlt. l ¶ Ratū habuit. Intelligo b si ei⁹ cōtemplatiōe vl noie sit factū: vt.ff.de reg. iur. ratū ds.z.ff.ō sen.ex.cū dſ.ij.rū. Alij. (vt Jo.mo.) Addi. dicētes b speciale q pena locū habeat in rarificāte: licet nō fuerit suo nomie gestū: fz credo standū regule. (idē Archi.q hoc hic plixe pequit. Jo. m ¶ Fauoz Nō nudū nec simplicē: q ō ill⁹ ostender.j.ff.illud idē. Archidia. n ¶ Receptauerit. Pari enim pena sunt

puniendi pessimi receptatores sine quibus delinquē/
tes otiu latere non pñt. ff. de recep. l. j. C. de hiſ qui la-
addi. occul. l. j. z. ij. niſi. (excipit a paritate pene. nā vt dicit
lex illa nō absoluunt: nec tā seuere puniunt exteranei.
Jo. an.) essent cōsanguinei vel affines. ff. e. ti. l. ij.

a ¶ Damnent z sua. Regulariter ptra q̄ bōa dāna
eorū trāseunt in heredes z nō in fiscum. C. de bo.
dāna. auf. bona. sz hic fallit in h crimine lese ma/
iestā. C. ad. l. iul. male. l. q̄sq̄s. z ē
canonizata. vj. q. j. §. verū. z in
crimine hereſis.
§. eo. ll. de here.
cū seōm. z in ca/
sibus ibi positis
addi. (dicit Jo. mo. q̄
propter immen
ſtratez criminis
nō purat locū ee
se dispictōi. l. iij.
ff. de inter. z re/
le. que distinguit
inter paterna et
acq̄sita. Jo. ā.)

b ¶ Disponāt. illis nō vocatis
etiaz si de facto
possiderēt. §. eo.
li. de pben. licet
ij. z h sonat. v. li
bere. §. positū.

c ¶ Rectaz. De
collateralib⁹ eni
tractat. j. §. cete
rū. d ¶ Ponti
ficalē. Als enim
rales nō include
bant nisi fuisset
de ipsis expſſuz
§. de cōcel. pbē.
dilectus. ad idez
§. eo. li. de here.
inquiſitores. z j.
de sen. excō. quia
periculosuz. Jo.

e ¶ Virili. Jn/
telligebatur nisi
aliud fuisset ex/
pressum. §. c. p.

f ¶ Beneficiuz. De dignitate. §.
dixerat hic h bñ
ficio dicit idem.

g ¶ Inſecutiōe De pcuſſiōe z ca
ptiōe nō erat du
biū: sz de insecu/
tione h specialiē
statuit hec pena
addi. (z fa. ad no. de

ceſ; q̄ten⁹ ab oīi succeſſiōe re
pulſus publicaq̄ repulsa cō/
fusus min⁹ inueniat sue mali/
cie succeſsorē: fiāt habitatio/
nes ei⁹ deserte: z vt nō sit qui
eas inhabitet denſ cuncta ip
sius edificia in ruinā: z vt p/
petue notā ifamie ppetua rui
na testeſ: nullo⁹ tpe reparenſ
nulli⁹ ei debita reddere: nul/
lus rūdere in iudicio teneat: a
quicq̄d etiā in bonis inueni/
tur ipsius fisci vel reipublice
dominio applicet: vt ex illis
nil trāsmittat ad posteros: sz
potius cū ipso quodāmodo
a damnentur et sua. Si qua ve
ro feuda: locationes: officiū
vel beneficiū spirituale vl tē/
porale ab aliquibus eccleſi/
is obtinet: sit eis ipo iure pri/
uatus: que sic libere ad eccle
sias reuertanſ q̄ eccleſiarum
rectores de ipsis pro sua vo/
b luntate disponāt. ¶ Q̄d si
quis p̄dictorū filiū vel filios
habeat nepotez vel nepotes
c per rectā lineam descenden/
tes: beneficiatū seu beneficia
tos quouis beneficio: etiaz si
d pontificalem adeptus vl ad/
epti fuerint dignitatem sint
eis ipso iure priuati: spe pro/
motiōis oīno sublata. Nulli
p̄terea taliū filioꝝ atq̄ nepo/
e potū ex virili sexu descenden
tiū ab eisdem alicui⁹ aperiat
ianua dignitatis aut honoꝝ
eccleſiaſtici vel mundani: seu
ad alicuius loci regimen sit
ascensus: sit eis postulādi ne
gata facultas: sit notorie iu/
dicat⁹. z quodlibet aliud offi
cium seu ministerium publi/
cum interdictum: in iudicijs
eorū assertio contra quem q̄
nihil fidei nihil credulitatis
inueniat: vt ad testimonium
prorſus reddantur indigni:

pe. di. j. si q̄s pulsat⁹. cū enī in specialē penā h inducaſ
q̄ insequēs sit excōicat⁹: ei⁹ p̄rarū ē regulare q̄ ille/
quēs zvlzās nō tū p̄cutēs clericū excōicat⁹ nō sit. z
idē Arch. xvij. q. iiij. sicut qui. Jo. an.) h ¶ Vicinaz
Que sunt loca vicina dico iudicis arbitrio q̄ ad h re/
linquēdū: z posſ/
sent dici vicina:
nō distantia vl/
tra duas dietas
vulgares. §. h re
scrip. nōnulli. vl
legales. (h tenet
Jo. mo.) §. e. lib.
de pben. pñti. §.
locati. vel nō di/
stātia vltra vnā
dietā. §. e. li. h re
scrip. statutū. vl
infra pulnciam.
(vel finitimā. et addi.
propinqua Fl.
Arch. fa. p eo. h
pe. si q̄s suadēte
ver. q̄ si terra. in
Cle. ipe aut alle.
ij. q. v. si epus. l
xv. di. c. fi. Joh.
an.) §. de elec. co
rā. arbitret. q̄ in
h bonus iudex.

i ¶ Articulo. si. Idoneū
xvij. q. iiij. si q̄s cautio.
suadēte. §. de of.
ordi. pastoral. cū
si. k ¶ Et ido
nee. sz p pignora
vel fideiusſores.
ff. man. l. si man/
daro. §. paulus
respōdit. als ver
bū cautionis nu
daz p̄missionem
p̄tinet. C. de ver.
sig. sanctim⁹. sz si
h casu sufficiēte
cautiōz dare nō
posset. dabit iu/
ratoriam. vl ca/
uebit sub hypo/
theca suarū rez
idē Jo. mo. C. h
epi. z cle. auf. ge
neraliter. z. ff. vt
leg. no. caue. l. fi/
lio in fine. z facit
quod dixi. §. eo.
lib. de vsu. c. ij. z
q̄ no. §. de do/
te post diuoꝛ. re/
ſti. per vestras.
Johan. an.

l ¶ Vltra ma/
re. z si christiani
nihil haberēt vl
tra mare eēt hec
pena en alia cō/
mutāda. ff. de in

ter.ꝛ re.l.relega/ rozuꝫ.j.rñ.ff. ad
Additio l.pompe.ꝺ pari. l.pena.(idē Ar/ chi.alle.no. lxxx/ ij.di.pl̄bz.de vo. c.j.Jo.mo. dicit idem et alle.ff.de adml.re.ad clul. p.legatū. Jo.ā.)

a ¶ Prosequa/ tur.liij.q.vj.om/ nibus.

b ¶ Acquisitis. Quia prius acq/ Additio sita erant consi/ scata (ad hoc .ff. mā. si mādauero .ꝟ.si is cui⁹. Jo. mo.)

c ¶ Simplici fa uore.nudum con silium vel simplex fauor intelligitur illius qui ad ma/ leficiū faciendu⁹ nihil adducit.

d ¶ Possit extē dere quedā iudi/ catio.ſl.ſ.ē.co.lib. de reſcrip.c.ſi.nā ꝛ ꝓter hāc pmiſ/ ſionem papa eo modo id poterat cū nō habeat im periuꝫ par in pa rem.ſ.de elec. in notuit. Jo.an.

e ¶ Aliquo pre/ dictorū.ſ. inſecu/ tionis captionis aut pcuſſiōis aut ſocieratis: horuꝫ criminum.

f ¶ Coercet. ſ. de vi.et ho.cleri/ co.vt clericorum.

g ¶ Cauſam.p/ ximā nō remotā: qō dic: vt ſ. de homi. de cetero. de teſti.ſicut.idē Archi.

h ¶ Adimimus. cōcor. de ſa.ſan. Additio ec.l.placz i ſi.(ca no.xvj.q.j. Joh. an.) vbi primo p eccleſiaſticū iudi cem.ſecundo per ſecularem ꝗs pu niatur: et ſic in ca/ ſu noſtro ꝓpter Additio criminis horroꝛē (alſ loquēdo de laicis) videtur eſſe ordo conuerten/ cio abſolutionis obtenta in dulgeaꝫ ei licentia vt ſuam et a ſuoꝝ iniuriā ꝓſequaꝫ et de/ bitoꝝ illoꝝ q̄ ꝓtracta fuerit: b de poſtmodū acquiſitis repe titio nō negeꝫ. ¶ Illud aūt non duximus omittendum ſi quis fuerit in premiſſis nu c do cōſilio aut ſimplici fauore culpabilis iudex in talem pe nam metiaꝫ ex culpa vt ſm q̄ exceſſus exegerit vindicta ꝓ cedat. ¶ Ceterum qꝛ dignū eſt vt nefandi ratione flagitij vltionis ſeueritas amplius extendatur et ꝓpter enormi/ tatem culparuꝫ plagarū mo/ dus exuberet nec penis ſoli/ tis cōtenteꝫ: ſtatuimus vt ad collaterales fratres videlicet nepotes ꝛ ꝓnepotes talium d poſſit extendere penas in hu iuſmodi nr̄a cōſtitutione con tētas circūſpectio romani pō tificis. ꝓut circūſtantie rōna biles ſuadebūt. ¶ Premiſ/ ſis etiā dignū cenſuim⁹ anne e ctenduz vt ſi q̄ſq̄ aliquo pre dictorū exceſſuum quēq̄ de clericis vel relegioſis noſtre familie vel cardinalū affice/ re forte preſumpſerit ꝓpoztio neꝫ pena delictoꝛi⁹ q̄ vindi cta exquo exceſſu rñdente ab offenſa noſtroꝝ cohibeantur deinceps man⁹ temerarie foꝛ midine vltiōis q̄s dei vel no ſtra ſeu fratrū nr̄oꝝ reue/ f rentia non coercet. ¶ Si q̄s vero p ſe vel p aliū occiderit cardinalē qō abſit: vel dede/ g rit cām mortis vltra q̄ꝫ pre/ miſſa ꝓtineant: ſic in eū ptās iuriſditionis inſurgat: ſic ri/ goꝛ vltionis inſiliat q̄ cōtra vite ſubſidiū mortis ſolatiuꝫ innocet viuēs pene non cul/ pe vindicte ſpeculum non of fenſe. ¶ Per hoc quoq̄ ſe/ h cularibus poteſtatib⁹ nō adi mimus facultatem vtendi le/ gibus contra tales quas ad uerſus ſacrilegos catholici p̄ncipes ediderunt. quis enī locus regiminis poterit eſſe tut⁹? ꝗs rector ſecuritate gau debit ſi romana eccl̄ia q̄ oīm i eccleſiaꝝ diſponente dño ca/ put eſt et magiſtra? caſibus iſtis ſubijcitur ſi eius filij ſpe ciales huiuſmodi periculis exponuntur quem eccleſie fi/ lium quem fidei ꝛelatoꝛem cō tumelia tanta non tangeret et confuſio tam aſpera non moueret. poꝛro ſi filiuſ eſt do lebit ſi fidelis matre fidei le/ ſa ledetur. ¶ Quapropter ſi p̄nceps ſenatoꝛ conſul po teſtas vel alius dominus ſi ue rector contra preſumpto/ res predictos preſentis con/ ſtitutionis tenoꝛem non fece rit obſeruari: tam ipſe q̄ offi ciales ipſi⁹ infra mēſem poſt/ q̄ res ad noticiam eoꝝ p/ uenerit eo ipſo ſententiam ex communicationis incurrāt. Ciuitas vero que nis alia pre ter vbem que talia facienti vl̄ facientibus ſeu preſumen tibus in his conſilium vel au xilium dederit aut fauoꝛem: vel infra menſem ſaltem tali/ ter delinquentes ꝓout tan/ ti facinoꝛis enormitas exege rit et facultas ei affuerit non duxerit puniēdos: pontifica li et ſupra ſit eoipſo dignitate i p̄riuata et nihilominus re/ maneat interdicta.

De penitentijs et remissionibus.

I nnocētius in cocilio quar to lugduñ.

Questores non etiam alij quos fieri vos monere poſ/ ſumus concedentis indulgē tijs non excedāt archiepiſco pi ſtatutum concilij generaſ. hoc dicit Zen. ca.i

k ¶ Romana eccleſia: ꝛ j. Queſtoribus autem fabrice re menſis eccleſie re menſis archiepiſcopus ſeu eius officiales citandi ſuffra ganeoꝝ ipius eccleſie ſub ditos quos ijdē q̄ſtoꝛes ſibi reſiſtere aut nolle parere di/ dus. xvij. q. iij. de preſbyteroꝝ. xxiij.q.v.ſūt que dam. Jo.an.) eſt enim regulariter ſecus vbi crimi/ naliter agitur. ſ. de accuſa.ō his. vbi de hoc.et. ij. q.v. habet ℔ pro ptum. ſunt enim parſa aliquē eſſe abſolutum vel cō demnatū et ſol/ uiſſe. ff. de excep. rei iudi. ſi q̄s cuꝫ totum. ſ. plane. ꝛ facit hec decre. ad id qō no. ā. de iudi. ar ſi clerici. in glo. penul.

i ¶ Priuata. ſi. xxv.q.ij.ira nos ꝛ.ā.e. ij. de elec. vbi periculum. ſ. ciuitas. (alle. de Additio here. ad abolen/ dam ad ſi. ſed ibi non eſt priuata ſed priuari lube/ tur. Jo.an.) Ex/ cipitur aūt ciuitas ro. ab hac pe na. ſi eni ipſa in hoc puniret pua renē etiā inferio/ res eccl̄ie cū tot⁹ orbis epūs ſit ro manus pontifex etiā preterea ibi ꝓmptiorē habe/ mus iudicē. ſ. pa pā q̄ hute rei pōt adhibere reme/ dia ꝛ penas ipo/ nere. ad ℔oprie C. de hūs q̄ ad ec cleſias cōfugiūt l. vl. in ꝓncipio.

Roma/ na. Diuiſio Sūt tria di/ cta. primū et ter tiuz inhibitoriū. ſcōm cōmiſſoriū ibi: Sup benig/ na. tertiū ibi: In cōcedendis. Jo. an. k ¶ Fabri/ ce. qz ꝓferēdis ad Quistene/ op⁹ fabrice dari atur ad o/ ſolēt remiſſiōes pus fabri/ iō ō his queſtori ce. b⁹ in hoc ri. po / ſute. Quis autem teneaꝫ ad op⁹ fa

bitet.dic vt.ꝝ.de eccle.edi.c.j. ō his.ſz cū ḡrta.fabr.ice.

Additio (q̄ primet ad ordinationē epl.xij.q.ij.vob.z.c. vultera/ ne.x.q.iij.vnio.vbi de ꝑ fm Archi. Jo.an.)qz clericoꝝ ſubſidia nō ſufficiūt:fieri ſolet ad predicta ſicut z alia pia loca elemoſynaꝝ collectio.ad hoc.ꝝ.e.li.de ſtatu re gu.c.vno ad fi.

a ¶ Hoc.ſ.q̄ reſiſtunt vel pare/ re nolunt.

b ¶ Poteſtatē. Sic nec pñt ſo/ ranceos officiales ſtatuere,ꝑpter cl tationes facīdas vt.ꝝ.e.li.de,offi. ordi.romana.

c ¶ Jpoꝝ.Que ſtozum.

d ¶ Prouincie. Quaſi velit no/ tare q̄ indulgen tia nō pñt hīs q̄ ſubtecti nō ſunt. qō dic vt.ꝝ.e.ti. qō autem.

e ¶ Monere. z remiſſionū z in/ dulgētiarū īras ꝛcedere.(dicit ꝟ Arch.q̄ ꝑfirma tus i epm nō ſa/ cerdos iſtas ꝛce

a ꝛerint vt ſup ꝟ cōpareant co
b rā ipis neq̄q̄ tribuāt ptātē.
c Sup benigna ꝛo ipſoꝝ rece
ption ac ſubuētiōe ipi fabri
ce faciēda:pñt eoſdē ſuffraga
neos z alios chriſtifideles re
d menſis ,puincie charitatiue
e monere. ¶ In ꝛcedēdis q̄z
f indulgentijs non exceadat re
menſis archiepiſcop⁹ ſtatu/
g tum ꝛcilij generalis. ¶ oni/
faci⁹.viij. Conceſſio generalꝫ
ꝛceſſoꝝ nō tāgit epo ſpeciali
refutata:nec obiectu cōſuetu
dinis pōt q̄s ſibi eligere con
feſſorem.h.d.Zen. ca.II

h ¶ Si epūs ſuo ſubdito con/ ceſſerit vt ſibi poſſit i ſdoneum eligere confeſſorem

dere nō pōt:nec capl̄m vacāre ſede. Jn ꝛriū alle.ꝝ.e.li. de ſup.neg.pla.ſi epūs.z.c.ecclie.vbi ō: q̄ capl̄m vacā/ re ſede admiſtrat i ſpūalib⁹.vi.q̄ ſcpſi ō exceſ.pla.acce dentibus Jo.an.)vt.ꝝ.e.nīa.z eſt caſus in quo archi/ epūs turiſdictionē habet in ſubditos ſuoꝝ ſuffraganeo rum.alij no.ꝝ.de offi.ordi.paſtoralis.z.ix.q.iij.c.ij.

f ¶ Remenſis.Vel alius quilibet.ꝝ.e.li.de offi. ordi. romana in fi.ꝝ.ti.ꝑl.c.j.in fi. g ¶ Generalis.ꝝ.co. cum ex eo.z ſi exceſſerit nō valet.j.e.c.vl.Jo.an.

Diuiſio ¶ Jepiſcopus. ¶ Primo ponit diſcrīū cui⁹ rōnem ſubdit ibi:Cū in generali.Secō ꝑſuetudinem re probat.ibi:¶ Nulla q̄z Jo.an. h ¶ Epūs.Subdito :pu ta archidiacono:archipſbytero:abbati:ꝓoi vl̄ ſimilibus

Queſtio pſonis que immediate ſubſunt epīs.Quid dices de in/ ferioribus:puta laicis parochianis certe parochie:nū/ quid illis epūs pōt licentiā dare vt ſibi ꝑfeſſorē eligāt: videl̄ q̄ nō.ꝝ.e.ois.de pe.di.vj.placuit.de paroch.nul lus.Dic ꝟ:qz q̄libet de dioce.pōt recurrere ꝓ pnia z ad ꝓpriū ſacerdotē z ad epm vl̄ archipſbyterū cathedral ecclēſte:q̄ quo ad hoc eſt vicarius epi:vt.ꝝ.de offi. ar/ chidiā.officiū. (vi.q̄ ibi dixi Jo.an.)vnde credo q̄ ſuf ficiat alteri⁹ licētia.ſ.vel epi vel parochialis ſacerdoti

Addi. (vide q̄ no.in Cle.de ꝓtulle.religioſi in glo.puro Jo. an. t ¶ Idoneū.Qui ſciat circūſtātias ꝑſiderare z di uerſis medicamētis vti ad ſanandū egrotū.ꝝ.e.oīs. de pe.di.vj.qui vult.de homici. ſicut dignum.

k ¶ Reſeruanť.Sz q̄ ſunt iſti caſus: dic q̄ abſoluere excōicatos maioꝛi excōicatiōe nō cōperit ſimplici ſacer doti.ſz epo:vt.ꝝ.de ſen.excō. nup imponere penitētiaꝫ blaſphematozib⁹. (publice fm Hoſt.z ibi ſcripſi Joh. an.)del z ſcrōꝝ.ꝝ.de cleri.male.c.ij.fortilegis .ꝝ.ō ſor/ tilegijs.c.ij.cōmutatio ḡrūliber voroꝝ:vt.ꝝ.de voto et voti redemp.c.j.diſpoſitio male ablatoꝝ incertoꝝ vel certoꝝ qñ nō extāt hī ꝯ facīda eſt reſtitutio.ꝝ.ō

Addi. iudeis cum ſit.(z ibi hoc tenet Hoſt.fm Arch. Cōtra ꝝ.e.li.de teſt.c.ij.vt ibi dixi ſup ꝟ.libere Jo.an.)peni tētia mīmonioꝝ clādeſtine ꝛcoꝝ vl̄ ꝛtra interdictuꝫ eccle q̄ epos ſolet ꝑponi.ꝝ.de clēde.deſpō.cum inhibi tio.z ō mīmonio ꝛcto ꝛtra interdictū ecclie. c.j.z vl. Solēt epīs reſeruari pne oium publicoꝝ enoꝛmiuꝫ criminuꝫ oppreſ ſionis filioꝝ ex ꝓpoſito vl̄ ex ca ſu cuiuſcūq̄: ho micidij:falſi teſti monij vl̄ falſi in ſtrumēti:piuriꝫ: inceſt⁹:coꝛrupti/ onis monialium coeūtis cū bruť z his ſimilia .ad hoc.l.di.miroꝛ.z c.in capite.xxxiij q.ij.quicunq̄z cū ſimilibus caſib⁹ vt no.Hoſti. in ſumma hui⁹ ti. ¶.cui ꝛſirenduꝫ ſit.(in fi.ij.col.ꝑ Ray.in ſum. hu ius ti.¶.item nū q̄ parochialis. ꝑ Guil. ſatis in repoꝛto.co.ti.¶. ſequitur videre. Jo. mo. tractat in decre. ſup ca/ Addi.

ſe ille quē is elegerit in caſibus
k q̄ eidē epo ſpāliter reſeruanť
nulla habet penitus ptātem
cū in generali cōceſſione illa
nō veniāt:q̄ nō eſſet quis ve/
l riſimiliter in ſpecie ꝛceſſur⁹.
m ¶ Nulla quoq̄ pōt ꝓſuetu dine introduci:q̄ aliquis ꝑ ter ſui ſuperioꝛis licentiā cō/
n feſſoꝛē ſibi eligere valeat qui
o eum poſſit ſoluere vl̄ ligare.
Idem. Decre.cum epo eo in pluribus epīs indulgētibus locū habet.h.d.Zē. ca.III

p ¶ Indulgentie q̄ ab vno vel plurib⁹ epīs in ec/ cleſiaꝝ dedicatiōib⁹ vel alijs
q quibuſcūq̄z caſibus ꝛcedun/
r tur:vires nō obtinent ſi ſta/

ehedram hodie innouata in Cle.de ſepul.dudum.z vi deť q̄ ibi no.ꝟ.p hmōi.in glo.hoc intrēdit Jo.an.)

l ¶ Cōceſſurus.Vt.ꝝ.de reg.iu.in generali cū ſuis cō coꝛ.ad idē.ꝝ.e.li.de off.vica.c.vl. m ¶ Cōſuetudine. Eſt enī oneroſa eccl̄ſis:iō nō valet.ꝝ.de ꝑſue.c.ij.z ex ea frangiť eccleſiaſtice diſcipline neru⁹.ꝝ.de ꝑſuc.cum venerabilis:ertā eſſet hoc ꝛtra obedientiā principis ꝓ ſcribere:qō eſſe nō poteſt.ꝝ.de ꝑſcrip.cū non liceat.

n ¶ Eligere. Epiſcopi z archiepiſcopi z ſuperiores z inferiores ab epiſcopis exempti habent a iure licenti/ am q̄ idoneum confeſſoꝛē ſibi eligunt: qui poteſt eos ſoluere et ligare.ꝝ.e.ti.tertu.c.vlti.

o ¶ Ligare. Jdeo dixit.q̄ cuicūq̄ volo poſſum cōfi/ Pōt de teri peccata mea peteōo celā ſalubꝛe anime conſiliū.ſz confiteri ille nō pōt ligare vel ſoluere vt hic vides.ſic dicim⁹ de cui velit laico in neceſſitate q̄ poſſumus el confiteri:ſed ipe nō poteſt ſoluere:qz nō habet claues.de pe.di.j.quē peni/ ret.(ꝟ.tanta.z eadē verba habenť diſ.vj.c.j. poſt ꝑn. Addi. Jo.an.)z no.de offi.ordi.paſtoralis.

Indulgentie. ¶ Quia breue eſt non diuiditur. Ad. Et ſe ſummat.(Et dicit Arch.q̄ q̄ñq̄z indulgē tia demonſtrat remiſſionem pene.ꝝ.q.ij.in fine. Cūq̄z conceſſionem gratie.ꝝ.vt lite penden.c.fi. de ꝓtul. dudum. Quādoq̄z diſpenſatione.lxxvij.di.c.vlti.in fi. z.ꝝ.de elec.dudum. Quādoq̄z ius cōmune.xxxiij. q.ij. interfectoꝛes.z.xxxv.q.iij.de inceſtis. vtrobiq̄z de hoc Q̄nq̄z ponitur ꝓ vacare vel operā dare.vnde dicit:In dulgere gule que eſt ventris amica Jo.an.) Declarat opinionē no.ꝝ.e.ti.cū ex eo. p ¶ Indulgentie. Et re probat opi. Jo.Berñ.ibi no.z approbat opi. Hoſti.

q ¶ Caſibus. Ad pia opera:pura edificationem vel Caſus q reparationem eccleſie : refectionem vel edificationem bus epūs pontium vel vſarum: ſuſtentationem hoſpitalarioꝝ pōt dare vel ſimilia. r ¶ Non obtinent. Quid dices: nunqd indulgē/ ſaltem in eo q̄ poterāt dare tenebit indulgētias:videť tias

q̃ sic: qz regulariter vtile p inutile nõ vitiaꝝ. ff. de reg. iur. vtile. ibi vide arg. de hoc p z cõtra. Preterea hec est quedã liberalitas z in liberalitatib⁹ vel donationibus dicimus q̃ tenẽt p̃ pte vsq; s. ad legitimũ modũ: z in residuo non: vt. C. de dona. l. sancimus. xij. q. ij. si q̃s de suis. Preterea hic aglim⁹ de re sepa dill: scilicet ó numero dierũ: vbi nõ vitiaꝝ vtile p inutile. ff. de aq quo. z est. l. j. §. Addi. trebart⁹. (vi. de rensi. cum ap'lus sup glo. q̃d ergo Jo. an.) z h̃ vexputo. (idem Archi. q̃ etiã alle. ó despõ. impub. c. vno. §. j. in fi. eo. li. xij. q. v. qz Johannes. xvij. q. iij. questi. j. q. j. nõne. de cõse. di. iiij. si nõ sancti / ficaꝝ i fi. z q̃ ibi notat Jo. an.) Aliꝫ cõtra. s. Jo. mo. dicentes in / dulgẽtias in nullo tenere: qz qui priuilegio abutitur perdit illud. xj. q. iij. priuile / giũ. cũ simlib⁹. sed non est verũ q̃ q̃ abutiꝫ puꝫ / legio pdat illud: licz mereaꝫ pdere. sic dicit. c. vnde p̃ncipis erit estimatio: q̃d dic vt no. Jnno. s. de dect. sug/gestum. a ¶ Generalis. s. eo. cum ex eo.

Diuiso Quum medicinalis. Primo ponit p̃emiũ. Secundo statuit circa excõicationem ferẽdã ibi: Quisq̃s. Tertio penã nõ seruãtis. ibi: Si q̃s. Quarto aggrauat vl penas addit. ibi: Suplor. Quinto statuit̃ p̃rogat ad suspẽsiõis z interdicti penas ibi: Et h̃ eadẽ. Sexto cautos reddit illos q̃ penã icurrũt Additio ibi: Caueãt. Jo. (idẽ Jo. mo. sz Host. diuidit i. vij. de secũda facies duas. Jo. an.) b ¶ Mortalis: vt. ij. q. j. multi. z. xxiij. q. iij. notandũ. c ¶ Cõtenat. Et tunc ampli⁹ ex cõtẽptu incaꝝ. xxiij. q. iij. notandũ. xj. q. iij. §. cũ §. z. s. e. ri. p̃ tuas. creseit igit̃ hõ p meritus obe/dientie parendo inique sniẽ. viij. q. j. sciendũ. xj. q. iij. q̃d ergo. d ¶ Corrigẽtis. Siue plectẽdo siue ignoscẽdo hoc solũ hñ aglt̃ vrsita hoim corrigaꝝ: vt. xxiij. q. v. pdest. e ¶ Medentis. Sanabit z medebit̃ cẽtus in se erit: als nõ erit q̃d sibi impureꝫ. xliij. dist. c. ephesijs. xl vij. d. c. vl. faciat igit̃ q̃ sniã sit iusta ex animo: ex ordine z ex cã. de quibus dz. s. e. sacro. f ¶ Excõicat. si suspẽdit et interdicit. j. e. §. er hec eadem.

Forma sniẽ excõicatio nis g ¶ Scripris. Jmo. casus in quib⁹ scripturã requirit̃. de his plene dist. s. e. li. de cẽsi. c. j. h ¶ Causam. Vt qz pemp torie citar⁹ cozã nobis renuit cõparere: z de iusticia respõsurus. vel qz iussus vt infra tale dẽ cẽtũ / rtio solueret ad q̃ sibi ex cã deposita tenebaꝝ: q̃d face/re recusauit: idcirco zc. est hic ordo retro gradus: qz

Questio primo dz cãm exprimere: z postea excõicare. Sed nun / quid hec cõstitutio locũ hz cũ excõicatio ferẽ p̃ icertã

a tutũ excesserint cõciliũ gene/ralis. De sententia excõicatio/nis suspẽsionis z interdicti.

Innocẽtius quartus in cõ cilio lugdun. Judex qui ex/communicat suspẽdit vel inter dicit in scriptis hoc faciat: et causam cõscribat: et requisit⁹ exemplum sniẽ tradat infra mẽses: q̃ si decreuerint nem̃ ab ingressu ecclie et diuinis est suspensus: z reincidit il/la sniã q̃ suplor̃e absq; diffi/cultate: et cõdemnabit latos in expensis et als pena condi/gna si sic suspẽsi celebrant vt. prius sunt irregulares nec absoluuntur ab alio q̃ a pa/pa. hoc dicit Jo. an. ca. I

b Quum medicinalis sit excõicatio non mortalis discipli/nãs nõ eradicãs dum tamen is in quem lata c fuerit nõ cõtemnat: caute p̃/uideat iudex ecclesiasticus vt in ea ferenda ostendat se d prosequi quod corrigẽtis fue c rit et medentis. ¶ Quisq̃s f igitur excommunicat excom g municationem in scriptis p̃ h ferat: et causam excommuni/cationis expꝛesse conscribat: i propter quam excommuni/ k catio proferatur: exemplũ ve ro huiusmodi scripture tene/ l atur excommunicato tradere m infra mensem si fuerit requi/ situs: super qua requisitione fieri volumus publicum in/strumentum vel litteras te/ stimoniales confici sigillo au n ctentico consignatas.

o ¶ Si quis autem iudicum p huiusmodi constitutionis te merarius extiterit violator

pson̄a: vt. v. q. vj. q̃dã. z. s. de offi. ordi. si sacerdos: di / cũt q̃dã. (q̃ placet Jo. mo. z Archi.) q̃ nõ. ad h̃. s. e. li. de elec. q̃ z certã. sz tutl⁹. (fm Host. q̃ ẽt hãc opl. attribuit Jn. Jo. ã.) ẽ tenere z̃riũ: tũ qz h̃ statutio gnã liter loq̃t: tũ qz certã pson̄ã lz ñ expꝛssã ligat sniã: q̃ tñ Additi postea expꝛmet: ad hoc. j. e. roma na. §. caueãt. Et Drña inter no. ex hac lra du sniaz diffi / as diuersitates i nitiuã z ex ter sniãs excõica cõicatiõis tionũ z als diffi nitiuas: qz vtra/qs dz ferri in scri pturis: lz si diffinitiua nõ ferat in scripꝛ nõ tener. de re iudi. c. vlt. sniã aũt excõica tiõis licet nõ sit lata in scripꝛ te net: sz locuz ha/bẽt pene q̃. j. se / quunt. Item in diffinitiuis nõ ẽ necesse expꝛime/re cãz. s. de re iudi. sicut. sed i sen tẽtia excõicatio/nis sec⁹: vt h̃ vi/des. l ¶ Pro / pter quã. Et licz falsa sit cã: ligat tñ excõicatio. xj. q. iij. c. j. z. ij. s. c. sacro. de absolu/tione dic vt. s. ó

of. or. ex pte. k ¶ Exẽplũ torale. Als ñ ẽt exẽplũ sz ps. (vñ dicit Host. q̃ cõtinere dz excõicationẽ de ver Additio bo ad verbũ z annũ z diẽ. ar. de rescrip. eã re. ij. q. vij. libello. z. Jo. an.) l ¶ Excõicato. Per hoc videꝫ loq̃ cũ excõicaꝝ certa pson̄a: fateor h̃ quo ad traditionẽ ex empli. (quasi dicerer: nihilomin⁹ ferre dz in scriptis et Addi. exꝑmi cã q̃ ita cõuẽtur generali sicut speciali sniã. Jmmo plus generali q̃ nõ dz ferri nisi ex cã j. eo. romana. §. caueãt. plus dixit Host. q̃ si innoiatus q̃ cõphẽdi poterat sub gnãli petat exẽplũ dz sibi cõcedi. Jo. an.) m ¶ Requisit⁹. Als ḡ nõ habebit locũ pena q̃ seqꝫ z est si. s. e. li. de ap. vt sup. z. c. ab eo. z intelligo q̃ requisitio fiat loco et tpe cõperẽtiw. Ar. p. e. c. ab eo. z. s. de elec. cũ in veteri. et intelligo mensez a die sniẽ: nõ a die requisitionis. sic. ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. iudicib⁹. et C. de ap. l. iudicibus. si aũt requiraꝫ post mensez: non habet locũ hec cõstitutionis pena: sed nihilomin⁹ illã dare teneꝫ sicut z cetera acta cause. de pba. quoniam cõtra. ad h̃ de do. z cõtu. cum dilecti. n ¶ Ducrẽrico. Jsta sunt paria. s. de fi. instru. c. ij. ad idẽ. s. e. li. ó. ordi. si canonici. sz nũqd sufficerẽt testes: h̃ videt q̃ sic. C. de fi. instru. l. in exercẽdis. s. de fi. instru. cũ Johannes. dic illud regulare: sed hoc speciale sicut z alia que dixi. s. de cẽsi. c. j. (Host. Jo. mo. z Archidia.)

o ¶ Judicũ. Quozcunq; vt etiã sacerdotes excõicãtes hoc seruare debeãt. (idẽ Host. cum eo. Jo. mo. et Additio Archi.) s. de offi. or. cũ ab ecclesiarũ. pena tñ suspensionis de qua j. loquiꝫ in eꝑis locũ nõ habet: vt j. eo. quia periculosum. p ¶ Temerarius. Jnquid requiriꝫ q̃ sit in dolo: quod videtur p̃ hanc lram. ad h̃. ff. vt

Do.rap.l.ũ.§.d oli mall.dic cõtra q; sufficit q in negli genera stulria vel fatuitate hoc fecerit.ad idẽ.ff.de iu di.eũ quẽ temere.z est si.ẽ.e.ll.ne de.vel mo.c.ij. z p lfam istã puto q si excõicator nõ fuit in aliqua culpa: pura nõ erant nec.ssaria ad scribendũ z periculũ erat i mora: credo q nõ habeat locus pena.ad h.ff. de vsufruc.equissi / mũ.z.ẽ.de elec. indẽnitatibus in fi. a ¶ Den / se.Quo lapso sp so iure restituit[r]e lxxxj. di. si quis ammodo.z.ẽ.ō spon. nõ est no / bis. (dicit Hos. Additio hoc verũ si iniaz seruauit z pecca tũ cõfessus sit et penituerit. All / as semp q ad se suspensus rema / net.ẽ. de coha. ele.z mul. ca.fi. Johan.an.

b ¶ Ingressu ec / clesie. De hac sus pensione habes j.e.if cui.z adde q dicã j.e.is cui.

c ¶ Superior. Istud satis ha / bemus.ẽ.eo .ſa / cro.

d ¶ Difficulta re .ſ.cautiõis ex igende vel remiſ

Addi. ſionis faciende. (vnde dicũr Berũ.z Host.q sine mo ra: sine satisfactione: sine cause cognitione: z sine alĩ excõicati grauamine h fieret cũ euidẽter appareat cõ tra hãc ꝓstitutionẽ lataz fuisse. Jo.an.) e ¶ Pena. Sic.ẽ.de vsupal.nisi spẽalis.xxxvij.di.§.qui ea.

f ¶ Obseruari. Et sic ista tria sũt paria: vt habes si j. e.ti.is cui.ad idẽ.ẽ.de appel.ad hec qm̃.z.c.dilectus. de cõsue.cũ dilec[t].de elec.cũ inter. R.cũ si .z intelli / gas de interdicto vel suspẽsione ertiã a spũalibus pro / lata: sec[t] si interdiceret ingressus ciuitatis vel pome / rij.ff.de ser.expor.cui pacto.ff.de inter.et rele.p totuz ſm modernos q de h plene no.in pdicta decre.ad hec qm̃. Jo.an. g ¶ Sicut prius. Quasi in officio suo a /

Addi. gens vt dicit canon.xj.q.iij.si qs eps in cõcilio. (et j. e.is cui.in fi.j.rũ. Jo an.) qõ verũ est in quocũq; offi / cio cãrãdo: z in qbuscũq; horis officiet ecclam : vt in pdicto canone.z cõcor.ẽ.e.li.de re iudi.cũ eterni. (idẽ hic Berũ.z Host.dicebat Fran.q si interat chorus cũ aliis legẽdo z cãtãdo loc[o] est irregularitari. z sic intel ligit illud sicut prius posituũ.in.c.si qs eps. Jo.an.)

h ¶ Irregularitatẽ. Qõ ergo in antiqs canonib[9] sta tutũ erat de excõicatis extendit ad suspensos.xj.q.iij. c.si qs eps damnat[r].z.c.si qs eps in cõcilio.z.ẽ.de re iudi.cũ eterni. i ¶ Summũ . No.casum specialiter reseruatum ro.pon.altos habes de offi.leg.qõ eranſ / lationem. de excessi prela.sicut vnire.

Dluisio Oler. Sunt due gres. In prima duplex questio Scõa ibi: Et an. In scõa ibi: In prima. ad vtranq; rũsio. Et ꝑmo soluit primã. Secũdo excipit ibi: Nisi. Tertio exceptionẽ moderat.ibi: In q casu. Scõa secũ de distinguit iudicialia z extrajudicialia. Scõm ibi: Et extra iudiciũ. Et prestor. (q plixa z ꝓfusa ẽba . Additio Jnno.sup hac decre.me nõ sinẽt esse breuiloquũ. Jo.

k ¶ A nõnullis Scholasticis vt / lureperitis con / ficeũ rõnuz ha / bẽb[9]. sic.ẽ. de restl.spolia. fre / quens (de quib[9] Addi. ꝓbus dubitare de singulis nõ ẽ iurtle. Jo.mo.)

l ¶ Superiorẽ. Excommunica / torꝫ: qõ dic vt ẽ.e.p tuas .et p hanc lfam q sic generaliter loq / tur. dixit Berũ. (q in duobus er Addi. rauit.ꝓmuz dixi in rex.sup.v.nul lã.scõm sumpsit ex eo q decre .p tuas.co.tl dixe / rat q sedes apo stolica consueue rat ꝓcedere ab / solutionẽ ad cau telã.z quasi itel / ligeret id inferio ribus non licere. dixit hoc nouuz per hãc decre.in ducuz q ꝓlibet zc.vt sequit. Sz illa verba nõ ponebanẽ ibi ad designãdũ aliqd spẽale i papa.sed ad instruẽdũ quale remediũ posset haberi in illo dubio. Jo.an.) q ꝓlibet iudex ordinari[9] z dele / gat[9] hãc absolutionẽ ipartiri põt. Jnno.z alij. (Joh. z Host.ſ Arch. nõ vult accedere huic dicto. Jo.an.) cõtra in delegato: dicẽtes q delegat[9] etiam pape non absolvit ad cautelam ex generali causę cõmissione. de / legata enī prãs ẽ stricti iuris: z id solũ põt qõ ei spẽa / lẽ est cõmissuz: z sine q cã expediri nõ põt.ẽ.de offi.ō le.c.j.z.c.prudentiã.sed sine absolutione ad cautelam bñ põt cã expediri: q cũ parebit illũ excõicatũ : pote / rit p ꝺlegatũ i ꝑtare nõ ad cautelã absolui: vt i.c.prũ dentiã.ſ qõ delegat[9] pape absoluat ad cautelã: videl exꝑssum.ẽ.de ap.ad pũtiã.sed q tenẽt ꝛrtij dicũt q si lud fuit ꝓpter specialẽ cõmissionẽ.vel illud in audito / rib[9]:sec[9] in delegatis quasi auditores habeant ordi / nariã.de hoc ō referip.auditor in Cle.in.j.glo.

m ¶ Contradictionis. Ipsi[9] excõicatoris vel aduersa rij qui illũ fecit excõicari:vt.ẽ.de appel.qua fronte.z j.sequit. n ¶ Et an ante. Secũda qstio. o ¶ Hu / iusmodi. Scz ad cautelã.idẽ puto ertiã si nõ peteret ab solui:q; nec cõpellit h casu:vt.ẽ.e.p tuas. p ¶ In iudicio. Ibi ertiã iudici faciẽda est ꝓbatio.ff.de ꝓba. l.quinqua ginta.ẽ.eo.lib.de referip.statutum.§. cum ꝓ.cũ similibus. q ¶ Errorem. Pone exemplũ.j.e. venerabilib[9].§.põt.z in hijs duobus casibus ẽ nul / la excõicatiõis sentẽtia:z in alijs qs.j.dicã j.e.pũti.

r ¶ Ceteri Judicialib[9] zc. s ¶ Illi[9]: Scz de ꝑcedẽ

Qui petit absolui ad caute / lã dicẽs excõicatiõis sniaz in se latã eẽ nullã: absoluet cu / iusq; ꝺdictione nõ ob:nisi di cat z ꝓbet infra octo dies ex cõicat' ꝓ manifesta offesa: q ꝓbat se excõicatũ post appel lationẽ ꝓbatiõe pẽdere in iu dicijs cuitabil[r]:extra iudiciũ No non.h.d.Jo.an. ca.ij.

k ¶ Solet a nõnullis in du bium reuocari.an cuz i aliquis p superiorem absolui postulat ad cautelã duz in se latã excõicatiõis sniam asse / m rit esse nullã sine ꝺdictionis obstaculo munus ei debeat n absolutiõis impẽdi:z an an / o te absolutionẽ hmõi is qui se p offert in iudicio ꝓbaturuz se post appellationẽ legitimam excõicatione innodatũ.vel i / q tolerabilẽ errorẽ in sentẽtia fuisse petenter exꝑssum:sit in r ceteri excepto ꝓbatiõis illi[9]

te legitima appellatione. a ¶ Petenti. Humiliter. ꝫ.co.p tuas de offi.deleg.cũ contingat.põe etiã nõ petens absolui.ũ.q.v.quanto.(vi.qõ no.de eo qui dux.in ma.significasti in vl.glo.Jo.an.) b ¶ Opponat.q periculũ est in mora.iam eni sic decedere posset:cũ ꝛ pter peccatũ ꝛ pter excõicatio/nẽ quis facilius moriat.xj.q.iij.epi.ad idez.ꝫ. de ap.q̃ fronte.ff.de ap.recl.vel nõ.l.vlti. c ¶ Manifesta:id est notoria:qõ dic vt ꝫ.de ver.sig.cuz olim.ꝛ.c.ex pte.vbi de hoc.idem in manifesta consuetudinaria:vt ꝝ.e.venerabilitꝫ.ꝫ.secus et idẽ putarem si peteret absolui ad cautelaz a snia excõicationis canonis:ꝛ dicerẽ casus talis esse quo absolutio fieri nõ deberet aũ satisfactionẽ:vt.ꝫ. de offi.dele.c.vl.ꝫ.ps vero.ꝛ.ꝫ.de cens.q̃ꝫ in fi.ꝛ de imuni.eccle.qm̃ in fi.ꝛ de here.q̃cunq; in ꝑn.cũ suis similib. d ¶ Octo diez.Dixit Berũ.q hic ꝛ.ꝫ.de resti.spo. fre ques.ꝛ.ꝫ.de excep.pia.de qua tñ dic vt ibi dixi (in gl. licet eni.Jo.an.) et vbicũq; certus terminus a iure statuit:si petat maior dilatio negabit iusta cã cessante:ꝛ si causa subesset:dixit eũ audi:ndũ ex illa generali clausula:Si qua iusta causa ꝛc.ff.ex qui.cau.ma.l.j.in fine.ꝛ si minor esset vel ecclesia audiret:etiam si ꝑbationes negligenter infra terminum omisisset.si autẽ reus ad probandũ cõtrarij peteret dilationẽ longiorẽ danda est ꝑm cũ:et ꝑdest dilatio illa actori:q si non plene ꝑbauerit:adhuc alias plenas ꝑbatões inducet.C. de tempo.in integrũ restit.l.perende.et sic in his casib⁹ audiretur infra dies statutos:ꝛ post etiã si postulat:p ꝓdictã.l.perende.imo etiã post terminũ ſpm reo datũ:q ꝓdictã legẽ admitteret:cũ ex facto illi⁹ impedit. (dixit Jnno.ide dicendũ in exceptiõe spoliatiõis et alijs. In quibus certus termin⁹ dat ad aliqd ꝑbandũ. Jo.an.) e ¶ Sic.f.excõicatũ illũ ꝑ manifesta offensa.

f ¶ Relatet. Etiã ad cautelã.vt formata fuit questio g ¶ Emenda. Jn spũalib⁹ nõ semp hꝫ locũ q ante oĩa emender excõicatus ꝑ manifesta ꝓtumacia vel offensa. Pone eni aliq̃ excõicatũ:qz nõ recte se ordinari:ꝓmouebit ne aũq; absolueꝝ: absit:ꝛ de hoc ꝑ Jnno.ꝛ modernos.ꝫ.de ꝑbẽ.ꝑ illoz.(vt ibi scripsi sup̃ gl.pe.ꝛ idẽ hic Archi.Jo.an.) h ¶ Dubia. Et sic nõ oũdit ꝺ nullitate ꝓpout dicebat. i ¶ Probãdũ. De nullitate.ſ.q/nia fuerit lata post legitimã appellationẽ:vl ꝙ ꝓtine ar intolerabilẽ errorẽ ꝛc. k ¶ Actor. Sec⁹ si vt reus ꝫ.ꝺ iudi.ii.elle/im⁹.ꝺ excep.cũ iter.ꝫ.e.li.de reſcp.c.j.ꝛ repellit a iudice etiã reo nõ opponẽte.ꝫ.de excep.exce/ptionẽ. l ¶ Extra iudiciũ. Querit quare aliud in iudicio:ꝛ aliud extra iudiciũ reddebat Ber. (ꝛ hic Jnno.ꝛ Hosti.) sup̃ ꝫ tres rõnes. Pria qz iudicijs nõ tollit a/rtic⁹ sed differt.ꝫ.e.li.de excep.pia.et sic nõ est multũ ꝑ

articulo euitand⁹. ¶ Jn prima igit dubitatiõe sic statuimus obseruãdũ vt petẽti absolutio nõ negetꝫ cuius i hoc excõicator vl aduersarius se opponat nisi eum excõicatuz ꝓ manifesta dicat offensa: in quo casu termin⁹ octo dierũ indulgebitur sic dicẽti vt si ꝓbauerit qõ opponit nõ relaxetur snia nisi ꝓius sufficiens ꝑstet emenda:vl̃ comperẽs cautio de parendo iuri si offensa dubia proponatur.

¶ Jn scda vero questiõe statuim⁹ vt his qui ad ꝓbandũ admittit pendente ꝓbatiõis articulo in ceteris q̃ vt actor

iudiciũ. C. de ꝓcel. ipa. offe. l. ꝫtiẽs. qz qõ differt nõ aufertur.xliij.q.v.c.j.sed in exiudicialib⁹ magnũ est ꝑiudiciũ qz nõ sine magno dãno a reb⁹ nr̃is revocamur.ff. quẽadmo.resc.ape.l.sed si ꝺs ex signatoribus. Scda qz facilꝰ interducunt iudicialia. (.C. de here.qm̃.) ꝫ ex/

in iudicijs attẽtauerit interi euitet:extra iudiciũ vero in officijs postulationib⁹ ꝛ electionibus ac alijs legitimis actib⁹ nihilomin⁹ admittat.

¶ Idem in eodẽ. Excõicatos lata in participantes excõicatis in locutõe ꝛ similib⁹ canonica monitione nõ ꝓmissa nõ tenet. Jo.an ca.III

¶ Tatulmus vt null⁹ in dicũ ꝓticipantes cũ excõicatis ab eo in locutiõe ꝛ alijs q̃ b⁹ ligat ꝓticipãs excõicatione minori aũ monitõez canonicã excõicare maiori excõicatiõe ꝑsumat saluis ꝓstitutionib⁹ ꝯ illos legitie ꝓmulgabrat vt ꝓus.ꝫ.de appel.ad pñtia nr̃am .ꝛ.c. dilectis. n ¶ Admittat. Nõ stari est efficax admissio sz postea in ꝓcessu appebit:q si admissus fuerit ad electionẽ:postea discutiet de appellatiõe:ꝛ si appebit ꝓus ꝑ eũ legitime appellatũ:apparebit illũ bñ admissum: sinaũt appebit tũc illũ excõicatũ:ꝛ sic nõ valere vocẽ suã. vel dic vt no.ꝫ.ꝺ appel.pastoral.in glo.pe.ꝯ j.eo.ll.ibi sol

¶ Tatulmus. ¶ Primo ponit ꝓpt (uit in vl.gl. bitionẽ de snia nõ ferenda cũ q̃dã ꝓestatiõe. Secundo dat modũ quo ferri põt ibi:Qõ si. Tertio vitiat snĩam aliter latã.ꝛ cõminat ferenti ibi:Aliter Jo.an. o ¶ Statulm⁹ Declarat hec decre.j.e.c. cõstitutionem ꝛ ad snias interdicti ꝛ suspensionis extendit.j.e. statu/tũ. (ꝛ ille due sunt in scholis cũ ista legẽde q̃ ꝛ cõiũcte fuissent nisi obstitisset diuersitas auctoꝛũ. Jo.an) p ¶ Excõicatis. Maior excõicatiõe. q ¶ Alijs. puta osculo:salutatiõe:mensa:choro.ꝛ similibus. (dabat Hos.vsum Si ꝓ delictis anathema ꝺs efficiat. Os.orare vale.cõio mensa negat. Jo.an.) sic eni scient cõicãtes excõicato sunt excõicati minori excõicatione ipso iure.xj.q.iij.cũ excõmunicato.ꝛ.c.q̃ cõicauerit.ꝛ a ꝺb⁹ repellãt he excõicatiões:habes.iij.q.iij.engeltrudã.et de exce.a nobis.de cle.excõ.minis.si celebrat. Sũt autẽ q̃da persone excepte:q̃ sine hac pena excõicato cõicant vt.xj.q.iij.qm̃ mitos.de sen.ex.q̃ i dubijs.ꝛ.c. iter alia (pleni⁹ ꝑ Hosti.i remis.q̃s dedi i.c.cũ desideres in.iij. glo.e.ti.ad fin̄.e.ti.ꝫ.fi.sub.ꝫ.vtile. Jo.ã.) r ¶ Monitionẽ. Canonicã. Hẽ regĩare in excõicatiõe hois vt ſpecedat monitio:vt.ꝫ.e.ti.de sen.ex.sacro.xzliij.q.iij.de illicitis.ꝛ dz q̃ ad hmonitio canonica:ve moniti expti/mant noiati:ꝛ trib⁹ monitiõib⁹ moueãt:vl vna ꝑ oĩa cũ interuallo diez:nisi necessitas aliud suadeat.j.e.pstitutionẽ. s ¶ Cõstitutiõib⁹.ꝫ.e.nup.ꝛ.c.si ꝑcubine.et iterdũ q̃ cõicat i diuis excõicato excõicatꝰ ẽ excõicatione maiori:vt.ꝫ.e.significauit:qõ verũ est si q̃dꝫ cõcurrant q̃ ibi ex textu noranꝰ.no.autẽ hic Berũ.q si eꝑus

Additio

Additio

Additio

ẽsteat in crimĩe cũ excõicato a se. q nõ ĩcurrit maiorem excõicationẽ: qz sic cõicãs peccat ĩ cũ q dãnauit z ab eo est absoluẽdus. ℣. eo. nup. ſz iste sua se ſnia ligare ñ potuit. ff. de arbit. l. pe. ff. de iudi. l. iulianus. tñ dixit q mi/nor excõicatiõe ligar? erat. (nõ sic papa vt no. ℣. e. nul/li Jo. an.) que a iure ꝯhik alij ꝯ/dicẽtes q et mi/nor z maior excõ/municatio. ſ. per cõlonẽ in crimie z in locutiõe cõ/trahit a iure nõ ab hoie. z hoc te/net Host. (z Jn/no. ibi. z co. ti. q in dubijs. z hoc mihi placzvt scri/pſi sup glo. colli/gitur. Jdem hic Jo. mo. z Arch. Hostiẽ. remittit ad sum. e. ri. ℣. et/que sit pena. sub ℣. quid ſi epus Jo. an.) ℣. e. nu/per. pbat bꝫ ℟/bũ. qz uis enim tũc zc. qõ bũ fac/ p ꝑma ꝓte quia absoluit ab excõ/municatiõe cõ/cans ĩ crimine. ℣ nõ ẽ ſnia canõis qz tũc absoluere/tur a ꝓprio ordi/nario. a Jn/durescat. Quia videt se hꝫe cõio/nẽ hominũ quã/ nõ hꝫet. z inter homines esse grauis est pena. C. ℣ aposta. hi q sanctã/

b Participãtes. ſ. in locutione et similibus.

c Cõsimili. ſ. maiori. (vt sic ꝓtumacia crescẽte: crescat z pena. xxxj. di. qm̃ in ſi. vt li. nõ ꝓte qm̃. ℣. vl. Jo. an.)

d Teneat: Nota casum i q nõ tenet ipo iure excom/municatiõis sentẽcia. z fuit ꝟ statutũ ꝓpr epos q stati excõicabãt cũ pricipib⁹. alios dicã ℣. e. pũti. e

Addit. Pe/nã. ℣. e. sacro. vbi puniũt q admonitiõe nõ ꝓmissa excõ/municẽt ſbditos. (Host. z post eũ Jo. mo. z Arch. di/cũt q tenẽt iluriaꝝ. xj. q. iũ. illõ. z. c. temerariũ. Et de sacrilegio. xxiij. q. iũ. ñ ꝓpetuũ. z carebit ad tps arbi/trartũ cõe hoim: z igressu eccl̃ie. e. q. ó illicita. z ad has penas ꝯ eũ agẽt corã ipi⁹ supiore ℣. e. venerabilib⁹. ℣. ũ

Addit. Via. Tria fac. Prio ꝓmittit ꝓstõis (Job. cãm. Scõo ꝓstitutionẽ ponit ꝓullegiantẽ epos. ibi: Nos. Tertio excipit. ibi: Nos. Et istud ꝟbũ quia est reddituũ cause Jo. an. f Quia periculosuz. Et iõ vltrandũ. xiij. di. ꝺescam⁹. ℣. e. ll. de elec. vbi piculum. ff. ad carbo. l. j. ℣. ij. (alias. xij. vl. de iura. calũ. c. ũ. sup glo. j. Jo. an.) qz igit officiũ epoz z superiorũ cõmuni/us z generali⁹ est z plures grauarenẽ si illud impedi/ri cõtingeret. iõ papa nõ tã epis q̃ subditis ꝑ hãc con/stitutionẽ voluit ꝓuidere. Cõsistit enim istoz officium in chrismatis cõfectione: in frontis chrismatione: ordi/num collatiõe: ecclesiaꝝ z altariũ ꝓsecratiõe: z sic mul/tũ periculũ in suspẽsione ipsorum. g Superiores ꝺ archiepis patriarchis z ꝓmatib⁹. h hãc fram nõ credeba olim q ꝓstitutio ista hꝫet locũ in pens suspensionũ a bñficio. licet Host. ℣. ℣. de elec. cũ in cũctis. z Bar. e. ri. cupientes. tñ hodie non dubito q etiã in suspẽsionib⁹ a bñficio: nõ solũ ab officio ingres/su ecclesie vel si/milib⁹ locũ habz hec ꝓstitutio. ℣ ꝑbat. ℣. e. li. de elec. si cõpromis/sari⁹. ℣. hmõi. et que potuerit esse rõ ibi dixi.

i Suspensionis. Sec⁹ i excõi/catione: qz in il/la ꝓuilegiati nõ sunt: z noluit pa/pa eos i rãtũ ꝓiudicare. (idem Jnn. Host. Jo/mo. Arch. z frã. q toleret q̃ ad eos canonẽ si q̃s suadẽte. z alios sic⁹: vt. ℣. e. li⁹. de homi. ꝓto humani Jo. an.)

k Constituti/onis. ℣. e. sacro. eo. li. z. c. cuz mej/dicinalis. de so/lu. c. ij. de elec. cũ similibus.

l Sententie. Nota Aliud est ꝓstitu/tio: aliud senten/tia: vt ℣. ꝓpt. c. ℣. caueãr. si q̃ papa vel legat⁹ vl ali/ua ferat aliquaz

m Mãdati Vbi si mãdat papa q oẽs plati z cleri/ci soluãt tantã pecuniã suspendendo nõ soluẽtes infra terminũ assignatũ. p tales q̃ cõstitutiones sentẽtias z mãdata epi nõ cõphenduntẽ. neglecta eni hmõi maio/ra videnẽ que specialiter nõ designant. ff. de iniuꝝ. Jtẽ apud labeonẽ. ℣. hoc edictum. (vi. de rescrip. sedes sup ij. glo. Jo. an.) n Jpsis. Cõstitutione: sentẽtia vel mandato. o De ipsis. Nota q caute puto remotã litteram que olim hic erat que sic dicebat de epis z co/rum superiorib⁹ exꝑssa zc. q qua dicebat Host. q li/cet in snia diceret de epis: q nõ cõprehendebantur ar/chiepi. plus dicebat q si dicebat de episcopis z supio/ribus. noie supiorum intelligebanẽ archiepi: sed nõ pa/triarche. ad hoc de rescrip. sedes. z omnia iura que in/ducunt ad penalia iura restringenda. sed dic contra. (Jdem Jo. mo.) quia non est superiorem ordinem epi/scopo reperire. z ob hanc causam papa se vocat epm. vnde eoipso q de episcopis exꝑmaꝝ venitur supiores: qz nõ inspicim⁹ dignitatẽ sz officiũ pontificale: vt in ꝑ/ci. c. p

Addit. Habeaꝫ. Hic erat olim pl⁹ de textu: et erat q̃dã declaratoria illi⁹ decre. folet q nõ habebat rõnem vnde fuit sublata. (dicebaꝫ ibi q id qđ dicit finis illi⁹ c. foler: non extenderet ad snias episcoporũ vel archie/piscopoꝝ: vt ibi etiam dixi in ſi. Jo. an.

Addit. Omana. Partes patent per ℣os Jo. an.

a Archidiaconoꝝ. Vel ipis archidiaconis.ꝛ sic no/ta inferiores epō iurisdictionē habere. de hoc.xxv.dist. plectis.ſ.de offi.or.cū ab ecclarū.(ꝛ hic ꝑ Archi.)

b Relaxent. Nō si fecerint nō tenet relaxatio: cū nec excōmunicantiū nec excōmunicatorū sint iudices: vt.ſ. co.ti.venerabili/ bus.j.rūſo.

c Cōsuetudie ꝛ sic ꝑsuetudo in talib⁹ iurisdictiō nē dat: ad idē.ſ. eo.lib.de offi. or/ dl. romana.et de fo.cōpe. romana .ſ.j.(Johā.mo. alle. de no. ope. nū. ſignificatib⁹ magis ꝓprie fa. de pbē referēte q̄ loquit de remeñ. Jo.an.) idem in telligas ſi habe/ ret priuilegiū sup hoc a papa. ista enī sunt ad ħ pa ria priuilegiu ꝛ cōſuetudo.ſg. q. iij. ꝙuet⁹.ſ.de offi.or.duo simul cū ſimilibus.

d Snie. Canō que facit archiepō in cōcilio ꝓuinciali: iſte ligat ſubdi/ tos tot⁹ ꝓuincie.xviij.di.c. vl.ad ħ de ꝑben. graue.de accu.ſicut olim.(Idem Jnno. Hoſtī. Jo.mo. Arch. et fran.fa.viij.di.q ꝛ.vbi vl.ꝑ eū q ħ ponit circa ħ arch. ꝛ in Spe.de ꝓſti.ħ.et no.de hoc.et hoc co.ti.a nobis.j. Jo.an.) Snia aūt lata ab archiepō: pura quicū q̄ fur/ tū fecerit ſit excōicatus: iſta nō cōprehendit ſubditos: totius ꝓuincie: ſed ſollus dioc.ſue: ꝛ de hac loquit hic: nec etiā ipſi ſubditi ꝑbabiliter ignorantes liganť: vt.ſ. eo.li.de cōſti.c.ij. Intelligo tū delinquēres in dioc. ipius archiepi ſcienter illa ſnia ligari: q̄ iam ꝑ delictū effecti sūt ſubditi: de fo.cōpe.c.vl.de rap.c.j. ratio aūt huiꝰ di cti eſt: q̄ ſicut in spē nō pōt ligare ſubditū ſuffraganei ſui: ſic nec in genere: imo multominus. ar. de reſcrip. pa ſtoralis. e Subiectos. Et de hoc demū cum in ſua dioc. delinquāt: vt.ſ.ō ꝓſti.c.ij.ij.rū. f Specie. Ex cōico. P. q̄ furtū fecit: vel ſacrilegiū cōmiſit. (vel dicit excōico. P. q̄ edificat: vel edificauit in cimiterio eccle. ſm Jnno. qui ideꝫ reperit de generali de qua in ſe. glo. Jo.an.) g Genere. Excōico oēs qui ſacrilegiū cōmi ſerunt. h Cōpetēti. ſ. eo. ſacro. ꝛ. c. ſtatuimus. (et ſ. eo. ꝓſtitutione: ꝛ ibi dicam q̄ hic no. Hoſ. de nō ferenda ſnia quā iudex credit nō ꝓficere Joh.) i Jnſuſtas. Nō dicit nullas: ligat ḡ excōicatio lata nō premiſſa mo nitione. fallit in caſu. ſ. c. ſtatuimus. incurrit ḡ excōica tor penā ꝓſtitutionis. ſ. eo. ſacro. ſaluo eo q̄ habuiſti. ſ. c. ꝙi. k Futuris. Quia tractus futuri tpis nō ſpectat ad iudicē. ff. ō vſu. j. j. ff. ſi ſerul. ven. l. egi. cū ſi. ff. de libe. agno. l. ſi quis. ſ. alimēta. Dic q̄ tractus futuri tpis nō ſpectat ad iudicē: ita q̄ ſtatim deb exactio: Vel dic q̄ lex loquit in vſuris que ſunt odioſe: ſcz q̄ nō con/ demnabit ad futuras vſuras que cōmittunt ex mora: als bene puldet iudex in futurū. ff. de iudi. l. in bone fi/ dei. ſicut in alimentis: vt in ꝑdicto. ſ. alimenta: Vel lo/ quit lex cū nō eſt obligat⁹: ſi ꝛo eſt obligat⁹ incōtinēti: tunc iudex puldet in futurū: vnde ꝛ ꝓpter preſentem

nis sentētias latas ab officia a libus archidiaconoꝝ seu qui buſlibet aliis iuriſdictionem hūtibus ſuffraganeoꝝ remē/ ſis eccliē ſubditis remeñ. ar/ chiepi ꝛ ciꝰ officiales omiſſis b ipſis excōicatoribus nō rela/ c xent: ſalua ſria ſup hoc ꝓſue tudine ſi quā hūt. Pozro d excōicationū ſnie a remeñ. ar chiepo ſuiſq̄ officialibus ge/ e neralit ꝓmulgate: ſubiectos eiusdē iuriſdictiōi archiepi tā f tū ligāt. Sz nec in ſpē nec g in genere ꝑ culpis ꝛ offenſis ꝑteritis vel ꝑſentibus excōi/ h cationū ſnias abſq̄ cōpetēti monitōe ꝓmiſſa ꝓmulgēt: ꝛ ſi

i ꝫ ꝓſumpſerint iniuſtas noue rint eē illas. Caueāt etiā ne tales ſnias ſiue ſpāliter ſi/ k ue generaliter ī aliq̄s ꝑ futu/ ris culpis: videlz ſi tale q̄d fe cerint vel etiaz ꝑ tā cōmiſſis l sub hac forma ſi de illis infra tale tp̄s minime tatiſſecerint m ꝓferre ꝓſumant: niſi mora in n exhibēda ſatiſſactiōe vel cul o pa seu offenſa ꝓceſſerit: q̄bus merito ad iniūgēdā ſatiſſacti onē huiuſmodi: et taliter ꝑ/ hibenda ſimilia iuducantur: aut alia rōnabilis cā in ipſis p ſentētijs expriāt cauſa ſub/ q ſit. In vniuerſitatē vel col legium ꝓferri excōicationis

Differt ſta/ tū ꝛ aliud ſentē/ tia: ſtatutum eſt bene pōt fieri ꝑ futuris delictis hoc modo: ſtatuī mus vt nullus ħ faciat ꝛ qui fece/ rit ſit excōicatus ipſo facto: aliud eſt ſnia que ſic ꝓ/ fert: Excōmuni/ co Tan. ſi furtuz fecerit: ꝛ hoc hic ꝓhibet: aliud er go eſt ſtatuere ꝛ aliud ſnia: vt ꝑ/ bat. ſ. c. ꝓx. ꝛ di/ ri. ſ. c. c. ſ. pozro.

l Infra tale tp̄s. Eſt ḡ ne cor recta decre. ſ. de ap. ꝓterea. ij. nō. ſed declaratū eſt quo caſu poſſit hoc modo ꝓferri ſnia. m Moza. Condemnatus in actione ꝓſonali: ſinō ſoluit ſ. ꝓtinoꝫ menſes vt debuit poſtea poterit iudex ꝓcipere vt ſoluat infra certū tp̄us als ſit excōicat⁹: hic enī moza ꝓceſſit. (Jnno. et Hoſtī. idē ponunt cū primus termin⁹ fuit hois vt q̄ ꝓceperat iudex ꝙ infra. xx. dies ſolueret. Johā. an. (Culpa. Quia negligēres fuerūt clerici in diuinis officijs dicen dis poterit iudex dicere: excōico oēs qui nō interfuerūt horis canonicis: hic enī culpa ꝓceſſit caſū. o Offen ſa. Vt in cōlugato qui tenuit cōcubinam ſeparetur ab ea: excōmunicetur ſi vlterī⁹ redeat ad tp̄am. ſ. eo. ſi con cubine. Sed dices quādo erit reperire caſum in quo nō intercedat mora culpa vel offenſa. Solu. ſi ſtatim poſt cōdemnationem factā (de nō morioſo: puta ꝓmiſi reſti/ tuere centum q̄ creditor peteret q̄ ꝓius in iudicio pe/ tūr ꝛ ꝓfeſſus ſui. Jo.an.) in perſonali iudex precipit q ſoluit ſ. certū tempus ferendo ſententiā excōmunicatio nis: hic non ꝓceſſit mora: vadit ad eccliam inuenit cleri cos ſollicitos circa horas: hic nō interceſſit culpa vel in uenit clericos bene cōtinentes excommunicat eos: quia non ſeruant continentiā hic nō ꝓceſſit offenſa.

p Cauſa. Pone exemplū. ſ. de reſti. cōſtituris: ſed ibi ꝓceſſerat offenſa ꝑ ꝓte: ſed poteſt poni in executoribus qui excōicant conferentes būficia: q̄ ꝓiudicari poſſet ei qui debet acceptare ſm formam decre. de concel. ꝓe/ ben. q̄ cūctis. (vel pone ꝑ decre. vt nr̄am. ij. de iureiur. ꝛ ꝑ decre. j. ꝛ vlti. de eo qui fur. Jnno. dicit ꝛ Hoſtiē. q̄ iuſta cauſa eſſet ſi excōicaret crūce ſignatos non portā/ tes publice crucem. non eni debet ſubtrahere bonum ex emplum ſuppleſnec ſe celare. vel ſm eos excōmunicat to erantes hereticos vel conſimiles. ſ. de here. excommu/ nicamus. ſ. credentes ꝛc. Jo.an.) q Collegiū. Jn vniuerſitas vel collegium poſſint accuſari de crimine no. xij. q. ij. epiſcopus qui mancipiū. ꝛ. ſ. de ſimo. c. dile/ ctus. ij. (ibi dedi alias remiſſiones vbi etiam ſcripſi an poſſit vniuerſitas de publico crimie ꝙ ſyndicū accuſare.

addītio

addītio

addītio

addītio

addītio

Nota

z vi. q dixi. ff. ti. ij. c. vlti. sup glo. pe. de singulari. an puniri possit vniuersitate punita. Jo. an.)

a ¶ Penie⁹. Per hāc lram dicūt quidā (Hosti. idem Jo. mo. z Arch. z Fran.) q nō tenet sntia: z pōt esse ratio: quia vniuersitas vel collegiū non est materia capax ad recipiendum talē sntiam. Ber. contra dicens q si sententia fuit lata bene tenet: z hoc est rutius.

Additio

b ¶ Irretitl. Intelligas quo ad ecclām: sec⁹ quo ad deū cuiusopinio nec fallit nec fallitē de sen. ex. a nobis. ij.

c ¶ Culpabiles. Sicut platus vl consules z hmōi maiores: vt. ff. ō simo. dilectus.

Diuisio

Dilecto fi. ¶ Primo ponit allegatiōnem z conclusiōnem generalem. ex qua secūdo infert specialē ibi: z quoniā. quā in tertia fortificat p argumentuz a minori ibi: Et q dē (et dixit Hostiē. q hec decre. dirigebat cuidā fratri minori et penitentiario pape q legat⁹ erat i illis ptibus z vocabat frater Jolemonicen. q super hoc papā cōsuluerat an decano licuerit vtroq gladio se tueri. Cōquest⁹ eni fuerat fm Hosti. z Bo. Baliuus coram eo. q ipe decanus. oia cesar erat: q vt pre/sbyter z vt miles nunc censura. z nunc armis pcedebat contra ipm z eius terrā. Jo. an.)

Additio

d Dilecto filio decano aurelianensi: et. j. Preterea cuz

e oēs leges omniaq iura vim vi repellere cunctisq sese defensare pmittant: licuit vtiq

f ipsi decano si pdictus baliu⁹

g eū bonis suis mūdanis iniuriose spoliare: vel ea violen/

h ter occupare presumpserit: vt

i super⁹ est expssum cōtra illu⁹ violentam iniuriam se tueri.

k ¶ Et qm aduersus ei⁹ nimiā potentiā sufficiens tpalis defensio sibi forte non aderat: potuit se etiā spiritualiter gla

a sniam penitus phibem⁹ volentes aiaz periculis vitare: quod exinde sequi posset: cū nōnunq ptingeret innoxios

b hmōi sententia irretiri: sed in illos duntaxat de collegio vel

c vniuersitate quos culpabiles esse constiterit pmulgeā.

¶ dē in eodē. Prelatus cōtra potestā tpalem etiā spiritualē gladio fez ecclesiastica censura se tueri potest. hoc dicit Jo. an. ca. VI

d Dilecto filio decano aurelianensi: et. j. Preterea cuz

e oēs leges omniaq iura vim vi repellere cunctisq sese defensare pmittant: licuit vtiq

f ipsi decano si pdictus baliu⁹

g eū bonis suis mūdanis iniuriose spoliare: vel ea violen/

h ter occupare presumpserit: vt

i super⁹ est expssum cōtra illu⁹ violentam iniuriam se tueri.

k ¶ Et qm aduersus ei⁹ nimiā potentiā sufficiens tpalis defensio sibi forte non aderat: potuit se etiā spiritualiter gla

l dio videlz vtendo ecclesiastico

m defensare: ac recurrere ppter hoc ad arma spualia q sūt ec/

n clesie ppria: z p suo munimine illis vti pīsertim cū dictus baliuus post latas in eum ex alijs causis excommunicationis sententias: sicut idē decanus asserit ipm tāq exinde

o puocat⁹: sentētijs ipsis ptentis bonis spoliasset eisdē: z p

p pter hoc postmodū ipe decanus sniam tulerit interdictitāq spualiter se mucrone defendens ō illius iniuriā z violētiā sibi ab eodē occasione predictarū sniarū z in ipsaz ptē ptū illatā. ¶ Et q dē cū licē/

q at cuilibet suo vicino vel primo p repellēda ipius iniuria suū impartiri auxiliuz: timo si pōt z negligit: videat iniuriā tem fouere ac esse particeps eius culpe: licuit pfecto ipsi

r decano ppzio sibimet subuenire subsidio: z suammet tpalem iniuriā sua ppria spuali

s defensione tueri: sicq vtrūq

Decanus ex ipsius/huiliegio pōt hr̄e pātem fulminādi censuram

Additio

Dn licebat p bonis

¶ Superius. Jn pte decisa. k ¶ Nimiā. Respectu temporalis potentie ipsius decani: nam potentioribus pares esse nō possumus. ff. de alie. mu. iu. cā. fac. l. iij.

l ¶ Ecclesiastico. Dicit Ambro. z ex nimia humilitate loquitur q arma sua sunt lachrymē. xxiij. q. vlti. conue/nior. gladius autē hic continet quod censura. ff. de ver. signi. querenti.

Arma ecclesiastica ricorum.

m ¶ Propter ff Sez quia temporalis defensio si/bi nō aderat.

n ¶ Munim(/ne. No. q non loquitur hic de prelato qui vtiscitē qō vtrunq face/re possit. no. ff. de maledi. c. j. ij. q. vij. si quis ergased soluz de eo q se defendit.

Nota

o ¶ Prouoca/t⁹: Id est turba/tus vl cōmotus. ad idē. ff. de offi. dele. suspitionis. aliter sumitur. ff de ap. cum sit romana. (sez puo/catione ad cām.

Additio

Alibi ponit pro imitatione boni exēpli: vnde canrat ecclesia in fe/sto martyrū martelli z perri: Quorum gaudemus: puocemur exemplis. Joh. mo. et Archidi.)

p ¶ Elsdē. Con/tra tales prodi/ta est pena p cō/stitutionem j. eo.

Nota

quicunq: quia excommunicati sunt ipso iure: nisi infra octo dies restituant: vt ibi. q ¶ Bicino. Ergo quilibet teneturvicinum suū z amicū suū defendere: vt. xxiij. q. iij. non inferenda. z. c. fortitudo. lxxxiij. di. error. et. ff. eo. quante. vbi de hoc (z. C. de cōmer. z mer. l. ij. vbi plures. cōcor. de hoc Joh. an.)

Additio

multo ergo fortius seipsum vt sequitur. r ¶ Sibimet. Quia ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si non licet (Hostien. inducit illud Miserere anime tue placens deo. et. lxxxvj. di. non satis. C. de seruil. presses. ff. de his qui sibi mor. con. l. j. Johan. an.) sed videtur q hoc non licuerit isti decano: excessit enim moderamen inculpate tutele quod facere non debuit. ff. de restitē. spolia. olim. j. ff. eo. si vero. et de homi. significasti. ij. ad fi. maior enim est pena spiritualis que ligat animam q̄ temporalis que ligat corpus: sicut anima pcellor est corpore. xij. q. j. precipimus. ad idem. xj. q. iij. nemo. xxiij. q. iij. corripiantur. z hec forte fuit dubitatio decre. sed papa hic approbat hanc defensionem et ita quocunq modo licitū est se defendere dū modo corporalis lesio non inferatur: maxime quia huiusmodi sententie sunt medicinales. ff. eo. c. j. ij. q. j. multi. et. xxiij. q. iij. notandum in fi.

Additio

s ¶ Vtrunq. Ergo duplici defensione potest quis vti ff. de re. iu. nullus pluribus. cum suis concor. (dicit Johan. mo. q ista nō

Nota

An eccle/ sia possit Jo.an.). a ꝑ Suffragari. extŕ. q.v. pdest. ſ. de offi. ordi. c.j. ramen videtur ꝙ tempozali gladio vtl non po/ b gladio tuerit: quia post aduentum christi fuerunt gladij et po/ testates diuise. x. dist. quoniam. xcvj. dist. cum ad verũ. dic illud verum de executõe gla/ dij temporalis in modum iusticie: sed hic loquimur de executõe ipi/ us gladij: non in modum iusticie: sed defensionis: quo gladio cuili/ bet priuato licet vti: primo nõ nl/ si iudici: et sic

Addicio

U non ob. Enerabili. (Alias incipit Cererum. et sic alle. Joh. mo. de cre. habet multa dicta z primo vſq; ad ·ſ· porro: ostendit quando habeat vel nõ ha/ beat archi. epi/ scopus iurisdicti/ one absoluẽdi ex/ communicatos a subditis suffra/ ganeorum vel ab ipis suffraganeis? Scdovſq; ad ·ſ· sed ſl. ostendit eo casu q̃ iudex est absolutionẽ ante oia fiendã nisi in casibus. Tertio tbl. sed ſl. z ·ſ· pe. z vltl. eracrat de absolutione ad cautelã dãda. qñ de nullitate ſnie dubitatur. Quar/ to in ·ſ· sane. quid quãdo non de nullitate sed de iniusti/ cia q̃rit. Quinto inde in ·ſ· denq; quãdã ꝓsuetudinem approbat. Sũmabitur autẽ ſm has ptes. Dicunt Jo/ mo. z Archi. ꝙ inter archiepm Rothomagẽ. z eius suf/ fraganeos grãdis fuit questio coꝝ Jnno. quarto z vt dicit ex registro patere. Primo ꝓponebãt suffraganei contra archiepm querelã sup multis articulis. Secũdo pars archiepiscopi respondebat ad illa. et he due par/ tes sunt decise. Tertio per ipsum Jnnocen. fuit senten/ tiatum z constitutũ vt hic z ꝯ plura. cetã de hac parte certia sunt decisa. Et de eadem materia absolutionis. z de eorum Rothomagẽ. et suffraganeis. loquitur de/ cre. ad reprimendã de offi. ordi. Dicit autem Archi. se/ dlibro domini Jnno. quasdaz glo. habuisse que hic po/ nentur ad lram. per hoc patet ꝙ Guil. in Spe. de con/ pe. iudi. ad ·ſ· sequitur in fi. male dicebat hãc decre. fuit/ se Alexan. quarti. Suspicor aũt ꝙ hic in principio decl/ sum continebat id ꝙ ibi habetur ante fi. ·ꝯ· item no. z ꝓ pter id allegabatur pro Rica de foro compe. Et prima pars hoc intendit: archiepiscopus non est competens quodãmodo gladiũ z tempo/ ralem et ecclesiasticũ alterum videlicz altero adiuuare: ma/ xime quia hi duo gladij ꝓsue/ uerunt exigente necessitate si a/ bi adinuicem suffragari: et iu/ uamen alterius subuentione mutua frequentius exerceri.

[illegible] excõicatos a subditis [illegible] non possunt absolui: sed ex/ cessos a suffraganeis vel offi/ cialibus eius: bene. Si ad eos ap/ pellatum fuerit. hoc dicit Jo/ han. an. ca. VII.

Enerabilibus: z. j. Ce/ terũ rothomagensi archiepo vel eius officiali nõ licz excõi/ catis ab archidiaconis vel b aliis subditis suffraganeorũ ipsius archiepi: cũ nec excõi/ cantiũ nec excõicatoꝝ sint iu/ dices: absolutionis beneficiũ c impartiri. excõicatos autẽ ab ipsis suffraganeis vel eorum officialibus pñt obsoluere: si ab ipis litigãtibus ad eos fu/ d erit prouocatum. Neutra ẋo partiũ appellante si qua ipsa/ rum per archiepm vel eius of/ ficialem ab excõicatione con/ tra eam lata ꝓ reliqua postu/ let se absolui: vel alias coram e eis de pte aduersa q̃rimoniã f sine appellationis interpositi/ one deponat. nõ est in hoc ab g ipis cũ sui nõ sint iudices au/ diẽda. Sed si excõicat⁹ depo/ nat ap̃ eos de suffraganeo: h vt imponaꝫ ei pena ꝓ suo in/ teresse sup iniusta excõicatio/ i ne querelam audire vtiq; de/ bent cũ: secus aũt si cõqueraꝫ de ipso vt relaxetur hmõi sen/ k tentia contra se ab eo ꝓ alio ꝓmulgata: quoniã tueri hãc cãm non ad ipm suffraganeũ sed ad eũ ꝓ q̃ est snia lata spe/ ctat. Attamẽ si suffraganeus l vel extra iudiciũ ꝓ suoꝝ de/ fensione iuriũ vel etiã in iudi/ cio ex suo ꝓcedens officio in/ quirendo videl⁹ vel sibi quid agẽdo aliquẽ excõicet: in hoc casu ꝟueniẽdus est ipe suffra/ gane⁹ coꝝ archiepo vel eius officiali: qz ipsius interest de/ m n fendere cãm suã. ¶ Porro archiepus vel eius officiales excõicatos a suffraganeis sp/ anteq; audire cãm incipiãt in casib⁹ in q̃b⁹ ei⁹ iurisdictio cõ/ iudex cum excommunicatus ad petitionem partis sine appellatione petit absolui. vel als de parte cõqueritur: Cum non suffraganeus sed is pro quo lata est sententia illam defendere debeat. Si vero petat suffraganeum ꝓ iniusta excommunicatione puniri. tunc est iudex idone/ us. Jdem si pe/ tat absolui a sen/ tia lata ꝓ suffra/ gin̄ ꝓcedentes ex officio. Joh̃a. an.) Rothoma/ gensi: idẽ in alijs Archiepiscopis. ſ. eo. ll. de penis romanꝝ. de offi. or. romana in fi.

b ¶ Subditis. Ergo inferiores episcopis bñ pos/ sunt excõmunica/ re: quod dic vt. j. q. j. nemo. ſ. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum.

c ¶ Jmpartiri. Nisi hoc habe/ at de consuetudi/ ne. ſ. eo. romana j. responso in fi.

d ¶ Prouoca/ tum. Seruato ta/ men eo quod ha/ bes infra ·ſ· sed si ex causa. et ·ſ· sequenti.

e ¶ De parte ad uersa. Non dicit de iudice: quia tũc secus ve ptz per sequentia.

f ¶ Appellatio/ nis. Si enim ap/ pellasset archi/ episcopus tunc esset competens iudex: est enim vnus de casibus in quo iurisdictionem habet in subditos suffraganeoꝝ: no. ſ. de offi. ordi. pastoralis.

g ¶ Ipsis. Archiepiscopo vel officiali eius.

h ¶ Pena. ſ. eo. ll. sacro. z. c. cũ medicinalis. (vi. ꝙ di/ xi. ſ. eo. statuimus. super vltl. glo. Jo. an.) Addicio

i ¶ Debent eum. Quia tunc archiepiscopus est compe/ tens iudex seꝝ rei: et sic vna via permitteretur quod alia prohiberur: quod dic vt. j. de re. iu. cum quid.

k ¶ Pro alio. Secus ẽni si ex officio: vt ptz in ꝓxi· ·ſ· ctio. ſ. de appel. cum speciali (vi. ꝙ ibi nota. in glo. sed qualiter. z. ſ. eo. sacro. ·ꝯ· cunq; eo. (n. j. glo. Jo. an.) Addicio

l ¶ Defensione. Vt. ſ. c. proxtimo. et est similis distin/ m ¶ Causam suam. Et ante omnia ille absoluetur in/ fra ·ſ· ·ꝯ· nisi in casu tbl posito.

n ¶ Porro. Archiepus in casibus in q̃bus iurisdictio/ nem habet ante cognitionem cause absolute excommu/ nicatum ad petitionem partis vel ex officio nisi dica/ tur excommunicatus pro manifesta offensa vel contu/ macia: et contumacie presumpte z manifeste ponit ex/ empla hoc dicit vsq; ad ·ſ· Sed ſl. Jo. an.

a ¶ Formã .ſ. eo. cum⁹ deſideres. b ¶ Appellatum. addicio poſt diffinitiuam ſententiã ⁊ poſt excõicationẽ (q⁹ per appellationẽ nõ ſuſpendit excõicatio. ſ. de offi. or. ad primendam Jnno.) ⁊ hic terminari puto dubitabilem queſtionẽ: qua querit ex decre. nõ ſolum (ſ. e. li. de ap.) an appellatio interpoſita poſt diffinitiua infra decem dies reuocet p modũ attẽrati excõicationẽ medio tpe iter ſniaz ⁊ appellationem laram: ſicut reuocat alia attẽrata et p iſtã lr̃am eſt dicendũ q⁹ non: imo ẽ neceſſaria abſolutio. (Jdẽ Buil. in ſpe. de ap. §. de officio ⁊ ꝑ. ſi ꝓ poſt Jo. an.) de tali enim ſnia loquit iſte. §. ⁊ q⁹ ita ſit vez pr̃z: q⁹ excõicatio aut ſtatim valet aut ſtatim nõ valet ſz pone q⁹ poſt lata diffinitiuam ſniam infra decẽ dies iudex excõicat partẽ non parentẽ: poſtea illa parſ nõ appellat non eſt dubiũ q⁹ bene ligat ſnia: ſpeciale ẽ ſi ſit in illa q⁹ p appellationẽ ſequentẽ nõ annullet̃ ſz male fecerit iudex exequendo infra decem dies: ⁊ excõicando cum tollet̃ reuer ibi beneficiũ iuris ſez appellãdi: q̃ eſſe nõ debet. ſ. de reg. iur. indultum: alij dicunt (Jo. mo. hic et ſ. eo. ti. is cui. §. ſi.) hoc eſſe immutatũ p decre. nõ ſolum: que eſt poſterior: q̃ non credo rõne ꝓdicta. c ¶ Caſib⁹. Quos vide. ſ. eo. li. de appel. romana. §. ſi aũt (glo. Jnno). o ¶ Jnnodauit. ſ. eo. ſoler. ⁊ dabitur terminus octo dierum ad hoc prorogandũ vt ibi. e ¶ Jdẽ eſt. ſ. q⁹ primitus debet abſolui vt dicit in ſi. f ¶ Captus. Sic. ſ. de pigno. c. ſigni/ficare. ⁊ q⁹ dicit capt⁹ intelligere poſſum⁹ etiã a ꝙuato: q⁹ ex quo venire non potuit nõ fuit contumax ergo nec excõicandus. xi. q. iij. nemo epoz: ſed quo ad reſtitutionem expenſarũ bene diſtinguit: an a iudice an a ꝑtua to captus fuerit: vt in primo caſu non condemnet̃ ad expenſas. ſecũdo ſic: q⁹ habet regreſſum contra illum pri/

petit iuxta eccl̃ie formam debent abſoluere: vtpote ſi poſt diffinitiuaz fuerit excõicationis ſnia ꝓmulgata: ⁊ ad eos b fuerit appellatũ exceptis caſibus in q⁹ iura ꝓhibẽt poſt ſniam appellare. Siliter ſi ſuffragane⁹ ex iudiciũ excõicet aliquẽ ꝓ ei⁹ offenſa vel ꝓ ſui defenſione iuris: ⁊ ſup hac q̃rimoniã ille ꝓponat: eſt ille primit⁹ iuxta formã eccl̃ie ab ſoluẽdus niſi ſuffragane⁹ ꝓ/baturũ ſe offerat: q⁹ ꝓ manifeſta offenſa excõicationis eũ c vinculo inodauit. ¶ Jdẽ eſt etiã ſi quẽq⁹ ꝓ ꝑſumpta cõtumacia videlz: q⁹ citatus ꝑſtito ſibi termino non cõparuit ex cõicatione cõſtringat: q⁹ ſi ligatus ꝓpoſita q̃rimonia petit ab archiepo ſe abſolui: ſine qñ ſuffragane⁹ ex ſuo ꝓceſſit officio: ſiue quando eſt ad ipm archiepm añ diffinitiuã ſniam appellatũ: ⁊ ab aduerſario ꝓponatur q⁹ abſoluendus nõ ſit: nec pandi ei debeat iudici adit⁹ niſi ꝑius expenſas reſtituat ⁊ iudicio ſibi exhibeat cautionem: ipſeq⁹ reſpondeat q⁹ recte cõtumax reputari nõ debet ꝓ eo q⁹ in itinere capt⁹ vel etiã alio impe/ g dimento detẽtus in termino cõparere nequiuit: tunc ꝓtinus ſibi iuxta formã eccleſie beneficiũ debet abſolutionis ipendi. ¶ Secus aũt ſi ſe cõ

tumacẽ ꝓfiteat: vel alꝰ de cõtumacia ſua ꝓſtet: q⁹ forte prẽ b dixerat in iudicio q⁹ minime cõpareret. tunc enĩ cũ manifeſta ſit ꝓtumacia et manifeſta i reputet̃ offenſa: non eſt ei niſi ꝓmo expenſarũ ſatisfactione ac de ſtãdo iudicio cautione ꝑſtita abſolutio impẽdenda. ¶ Et b ipm eſt ĩ ſilib⁹ obſer uandũ ſicut ſi aliqꝭ ad certũ locũ citet̃: ⁊ ille ꝓponat ipm k nõ eſſe ſibi tutũ ⁊ iudex poſt ea in eũ q⁹ nõ ꝓbauit hoc: nec cõparauit ſniam excõicationis ꝓmulget: nã tũc ſi excõicatus ipe ad ſuꝑiozẽ appellet et añ oĩa ſe ab eo petat abſolui: cum ꝓbare coram eo velit ipm locũ nõ exiſtere ſibi tutũ in hoc eſt ꝓculdubio audiendus cũ ꝑſumpta ſolũmõ eius ꝓtumacia videat̃: ſed ſi iudex ꝓnunciaſſet locũ illũ eſſe idoneũ ⁊ ſecurũ: ⁊ ille nõ compariſſet ac ideo excõicaſſet eũ/dẽ: ipe poſtmodũ ſup hoc niſi l poſt lata interlocutoziã infra decendiũ ꝓuocaſſet nullatenus audiri deberet. ¶ Sz ſi ex cauſa legitima ſeu probabili quis appellet: puta q⁹ loc⁹ non eſt tutus: ⁊ poſt appellatiõez huiuſmodi excõmunicatione ligetur: ac deinde conſtet ſuperiori q⁹ ad ipm ex talı cauſa extitit ꝓuocatũ: non m tamen ilico ꝓnunciare debet excõmunicationis ſniam

ſ. de ꝓb. fig. ex pte. ⁊ c. cũ olim.

k ¶ Turũ. Juſta erat expectatio ſi vera fuiſſet. ſ. de appel. ex pte. ſ. eo. li. de priuil. cũ pſone. cum ſi. (ſ. eo. lib. de offi. dele. ſtatuim⁹. ij. Joh.) l ¶ Decendiũ. Sic. ſ. §. elec. cũ dilecti. ad fi. trãſit igit iter locutoria in rem iudicatã ſi infra decẽ dies nõ fuerit appellatũ q̃ ad ptẽ ſed nõ q̃ ad iudicẽ. q̃ dic vr. ſ. de ap. cũ ceſſante. Joh. Sed ſi. Jſte. §. cum penul. et vl. h. d. excõicatio lata poſt appellationẽ interpoſitam ex cauſa ꝓbabili nõ ſtatim ꝓnunciat̃ nulla: ſed fieri põt laxatio ad cautelã etiã añ q̃ incipiat deuerſare cognoſcere cauſe. Jdẽ ſi dicat̃ lata q⁹ intolerabilẽ errorẽ et incõtrariũ error ille ꝓbabiliter defendatur. Jo. an.

m ¶ Jlico. Ante eni q̃ de nullitate ꝓnuncier: oporteat q⁹ doceatur de veritate cauſe appellationis. nec ſufficit ad hoc ꝓnunciandum q⁹ oſtendat ſe ex cauſa legitima

addicio

addicio

addicio

addicio

appellasse: ad idē. ℨ. de appel. interposita in ℞n.

Sane. Si eni excōicationem esse iustam fit remissio si certū est cā iniustā nō fiet: si est dubiū fieri pōt relaxatio: sed honestus est remittere. tenet tñ relaxatio vbi archiepūs est iudex nō fiat remissio. h. d. Jo. an.

a ¶ Nec debet. Tñ si absoluerit tenet absolutio: vt. j. ℌ. vbi añ.

b ¶ Exhibere. ℨ. eo. p tuas. ℨ. ō offi. dele. cum cōtingat. et. c. prudentiam.

c ¶ Cōpetit. Si igit ei nō cōpeteret: non teneret absolutio ppē defectū iurisdictiōis: vbi competit tenet: licz iniusta sit cut et iniusta excōicatio. xj. q. iij. c. j. par enim ius dīs esse voluit ligandi z absoluēdi: de pen. dis. j. ꝓbū. d ¶ Cōstitutionis. Ad idē ij. q. vj. ℌ. diffini. tiuā. et. ℨ. de rescrip. cum inter.

additio (Jo. mo. alle. ff. q̄ sen. sine appel. re. l. j. ℌ. itē cū. et ff. de ru. et cur. da. ab his. l. scire. Jo. an.)

Archiepus in casibus in q̄b⁹ excōicare pōt si cōsuetudo hz emēdas pecuniarias exigere pōt. h. d. Jo. an.

c ¶ Innodare. excōicatio eni nō est pena: sed medicina q̄dā. ℨ. c. c. j. ante ℨ q̄ excōicet pro satisfactiōe delicti z in absolutione vel

additio post (ℭ est honestus q̄ id facere in absolutiōe. ne obstet decre. ad aures de si. z vi.

q̄ ibi dixi sup. ℞. cōtrariū. vbi etiā allego. xlix. ꝓstitutionem concilij generalis cuius mentē posui de accu. sicut olim. Jo. an.) penā pecuniariam imponere poterit: z facit ad ea que no. ℨ. de penis. lz. Jo. an. f ¶ Intolerabilem. xj. q. iij. si is qui pest. et quō hoc intelligat. vide. ℨ. eo. per tuas. g ¶ Justicia. Sicut si precipisset vt homi nē percuteret: z dicit se hoc fecisse pro exequenda iustitia vel ꝓpter delictum suum prohibuerat cum dare elemosynam: sicut etiā interdū ob hoc quis prohibetur ab

fore nullā: sed pōt eā ad cautelam iuxta formā ecclie relaxare. ¶ Sane si certū est excōmunicationis sniam esse iustam: velut cū ꝓpter manifestum excessum est in aliquem ꝓmulgata: supior iudex nisi periculū sit in mora excōmunicatū ad excōmunicatorem

a prorsus remittere debet: nec debet eū absoluere nisi excōmunicator reātus malicio-
se illi absolutionis bñficium

b deneget exhibere. ¶ Si vō constet huiusmodi sententiā esse iniustā: nequaq̄ remittē dus est ad suum excōmunicatorem excōmunicatus: sed debet sine difficultate aliq̄ mor absolut. ¶ Q̄d si dubitetur vtrum iusta vel iniusta: superior nisi excōmunicatori deferat relaxare iuxta formam ecclesie pōt illā: q̄q̄ honestius z quenientius agat si ei deferat in hoc casu. ¶ Ubi autē

c superiori competit de excommunicatione cognoscere: absolutio seu relaxatio quā ipe fecerit tenet: licet forsan sit in iusta quoniā z si cōtra ius li-

d tigatoris: nō tñ cōtra ius cōstitutiōis absolit. ¶ Deniq̄ a subditis suffraganei emēdas pecuniarias potest archi episcopus ℞n consuetudines regionis exigere in casib⁹ in quibus ei licz eos excōmuni-

e cationis vinculo innodare.

¶ Potest q̄z archiepiscop⁹ oblationibus. xvij. q. iij. ca. miror. vel ꝓpter delictum illius qui elemosynam tribuere volebat: q̄ vtili⁹ panis esurienti collitur q̄ ℨ. v. q. v. non omnis. h ¶ Absolucre. alias vbi ita replicaretur: denunciaret sniam nulla. ℨ. e. p tuas. i ¶ Similiter. Quod hic dicit dixerat ℨ. eo. ℌ. sed si ex causa. (scilz duo addit que dixi in tex. in vlti. glo. Johan. an.)

addit

k ¶ Postq̄. De hoc no. q̄ necesse est ꝓius cōstare appellatuz q̄n fieri habet relaxatio ad cautelā de excōmunicationeque dicit lata post: et ꝓ hoc hz obtinuit in cā qua perebat absolutio ad cautelam excōmunicationis: que dicebat lata post ap. legitimam. et eodem die lata fuerat excōmunicatio et interposita appellatio: nec apparebat q̄ ꝓximo: dicebam eni q̄ petens hoc necesse habeat ꝓobare. scz q̄ ꝓius appellatum fuerat: hz nō habeat necesse ꝓbare veritatem cause: q̄ illa ꝓbata nō absolueret ad cautelā: immo, pnuclaret nulla sententia. ℨ. eo. per tuas. ō offi. dele. cum contingat: et ita est verum p hanc litteram: tunc ergo iudex appellatiōis absolvit ad cautelā quando ꝓstat q̄ post appellationem lata est sentētia excōlcatōis nec adhuc cōstat de veritate cause (de hoc per Jn.)

l ¶ Priusq̄ inchoet. Plus ergo potestatis habēt in cautelā q̄ in inhibitione quam facere non possunt: nisi ꝓius inciplāt cognoscere de veritate cause ap. interposite añ diffinitiuā. q̄ dic vt. ℨ. e. ll. de ap. romana. ℌ. q̄ sl.

Decernimus. ¶ Cōmode non diuidit ℞n Johā. an. decernit tñ qui sunt cogēdi qua pena per quē qua forma. z ad quid z hoc trimembre est. (Et de hac addītio decre. cum tñ non allegando fecerat mentionē Abb. de

Decernimus VIII

excep.pia.dicēs q̄ Alexā.q̄rtus statuerat etiā in secula
ri foro tales repellēdos.z hec decre. fuit ps illius. quia
nōnulli.s.de imu.eccle.co.li.vt ibi dixi in p̄n. Jo.an.)

Prās secularis

¶ Decernim⁹. Seculares: certū est q̄ potestas secla/
ris minor est ecclīastica.s.de ma.z obe.solite.z el subest
vt ibi:z.xcvj.dl.

Additio

duo sūt (z Clem.
de iureiur. roma
ni.de re iudi.pa/
storalis ad fi. ✠.
nos tā. Jo.an.)
z ideo censura ec
clesiastica coerce
ri pōt: vt sequit̄.
Et quid cōtinet
noie cēsure: habe
tur.s.de.✠.fig.q̄
renti.z cōcor. ad
hanc decre.s.eo.
li.de fo. cōpe.c.ij
z de iureiu. lz.s.
de excep.c.ij.

a ¶ Canonica.
xxiij.q.ij. de il/
licita.xij.q.ij.c.in
digne.s. de sen.
excō. sacro. z illa
recte dicet cano
nica: de q̄ cauet̄ j.c.pri.ij.rū.

iudices seculares p censuram
ecclesiasticaz ab ecclesiasticis
a iudicib⁹ canonica monitione
premissa repellere excōicatos
b ab agendo patrocinando et
b testificando in suis curijs et
iudicijs cōpellant. ¶ Grego.
x.in cōcilio generali lugdun̄.
Non valet excōicatio lata in
participātes: nisi fuerint moni/
ti nominatim: z canonica mo
nitio dicit̄ que habet diem
interualla. nisi necessitas fa/
cti aliud suadeat. hoc dicit
Joban.an. ca.IX

¶ Onstitutionem felicis
recordationis Innocentij pa
c pe. iij. predecessoris nostri:
que ,phibet participantes ex
f cōmunicatis ea participatio
g ne: que solam minorem excō/
municationem inducit moni/
tione canonica non premissa
maiori excommunicatione li/
gari: decernens ,pinulgatam
aliter excōmunicationis sen/
h tentiā non tenere: ad tollen/
i dum oēm ambiguitatis seru/
pulū declarantes decernim⁹
ita demum esse monitionem
k canonicā in hoc casu: si alijs
l rite fuatis eos q̄ monent̄ ex/

negat̄) in aut̄.de p̄tiuile.do.here.mu.nō p̄stan.§.ad
tepenul.z actus legitimi eis interdicunt̄ vt hic: z est si
milis ſm eos deportato: qui est intreſtabilis.ff. de testa.
el⁹ cui.§.j.Arg.p z ꝛ.s.de here.excōicam⁹.§.credētes.

Questio

Quid dices de rebellionatu: nūq̄d instrumētū ꝓfectū p
excōicatū valet:
videt̄ valere.ar.
p̄dl.§. credētes.
vbi dicitur de ex
cōicato: q̄ si satis
facere cōtempse/
rit infra annum:
extunc instrumē
ta per ipm confe
cta non valent:
ergo a contrario
prius.i. ante an/
num cōfecta va/
lebant: lz esset ex
cōmunicat⁹. alij
contra.p quibus
optime.iij.q.iij.
nullus: ibi nullus
anathematizato
rū suscipiat̄: nec
a quo q̄ credan̄
que ab eis dicun
tur vel ꝓscribun
tur.s.eo.nouerit. alij vt Hostien. et Guil. dicunt q̄ q̄/
diu eius excōmunicatio est occulta: valet instrumentū
ab eo confectum. vel si sit manifesta: nec poterit probari.
argu.ff.de offi.ꝓcōs.barbarius.iij.q.vij.§.tria.C. de te
sta.l.j.s.de re iudi. ad ꝓbandum. de excep.pia.§.si vo.
secus si sit notorie: de excep. exceptionem. de coha.cle. et
mu.vſa. sicut eni ibi notorius ꝓcubinarius suspēsus est
quo ad se z quo ad alios: ita notorie excōmunicatus ra
bellio et preter publice nunciatus repellitur etiam ab
extraiudicialibus j.eo.licet. Jo.an.

Additio

Postulare

Dilatio

¶ Onstitutionē. ¶ Sunt due ꝓtes. Prima decla/
rat ꝓstitutionē Inno. Scda ibi: Statuimus. dat
formā monitionū z vnū casuz excipit ibi: ſNiſi. Jo.an.
e ¶ Innocētij.s.c.statuimus. f ¶ Participatione.
Denotat q̄ est quedā participatio q̄ inducit maiorem.s.q̄
in crimine sit.s.c.ꝓcubine.z.c.nup. Est alia q̄ inducit
minorē: vt cū q̄s participat celebrēr excōicato maiori in
locutione: osculo mēsa z similib⁹. z ab hac excipiunt̄ cer
te ꝓsone. vxor. filij. seru⁹ z alij. de q̄bus. xj.q.iij. q̄m mul
tos.s.eodē q̄ in dubijs: z.c. sequēti. z ſm Guil. et Bar.
(z Jo.mo. z idē Bug. in p̄cal.c.q̄m multos. Joh.) in
currit quis minorē excōicationē mittēdo nunciū vel lit/
terā excōicato ac si illi ꝓsonaliter loqueretur. ad hoc.s.
eo.li. de elec. vbi periculū. §. nulli (iste §. loquit̄ de excō/
municatione maiori. sed sic inducit equiparanť loq nū/
cij mittere vel lr̄am Jo.an.) Ipe eni loqui videt̄ nun/
cij mittēdo vel lr̄as. ff. de ꝓst. pecu. l. et licet. (fac. viij.
q.ij. lex. diuine in p̄n. palea est. Jo.an. g ¶ Minorē.
De ist⁹ effectu habet̄. iij.q.iij. engeltrudā. z.s. de exce/
prio. a nobis. Jo.an. h ¶ Nō tenere. Idē in suspēsiōe
z interdicto j.eo. statutū i ¶ Scrupulū. Hoc dicit: da
an istā cōstitutionē si iudex monebat in genere q̄ null⁹
cōmunicaret: dicebāt quidē talē monitōez canonicā: alij
ꝓra q̄ dubiū hec ꝓstitutio declarat. k ¶ In h casu
scz qñ ꝓpter participationē vult participantes excōicare
maiori (q̄si dicerez q̄ als bñ p̄t fieri monitio generalis.
s. de of.or. si sacerdos. j.de iude. z si iudeos in fi. ō vsu.
post miserabile. vl. ꝓcō. s.e. romana. §. caueāt. sup glo.
pone exemplū. Joh.an.) l ¶ Seruatis. s. q̄ inseratur

Additio

Additio

Additio

causa sup qua fit monitio: ⁊ ꝙ sint ꝓsentes per quos possit probari: et ꝙ sint ibi interualla. §. eo. sacro. et. ff. eo. c. a ¶ Nominatim. s. propriis nomibus expressis vel alijs indubitabilibus circumstantijs que habeant vicem ꝓprij nominis. ff. si cer. petā. l. certum. §. de testi. licz. ij. §. eo. ll. eo. ti. c. ij. Item si dicat monito filium ℙ. cum ille vnicum filium habeat. ff. de ll. ⁊ post hu. l. ij. et institu. de exhere. liberorum. §. nomina. tim. secꝰ si duos haberet: qꝛ tunc neuter eoꝝ monitus videt: vt ibi Dicūr tamē qui. Additio dam (scz Hosti. §. eo. statuimus.

§ primat nominatim. ¶ Statuimus quoꝙ vt inter monitiones quas vt canonice pro mulgetur excommunicationis sentētia statuunt iura premittis: iudices siue monitionibus tribus vtantur: siue vna pro omnibus obseruent aliquorum dierum competentia interualla. Misi facti necessitas aliter ea suaserit moderanda. Idem in eodem.

Relaxatio ad cautelam in generali interdicto non habet locum. b. d. Vo. ca. X

Presenti generali declaram⁹ edicto būficiū relaxatio nis ad cautelam q̄ ad interdicti snīas in ciuitates castraꝝ q̄libet alia loca siue terras ali nem excōmunicatum ⁊ interdictum in vxorem familiam et terram suam ꝓlatū: petūt ad cautelam absolui ab excōmunicatione ⁊ predictum interdictum relaxari. Rndeꝛ ꝙ generale interdictum in loca vel terram non relaxatur ad cautelam. Et ex hoc no. Bull. speciale in vxorem. et familiam relaxari posse vt in glo. penul. Joh. an.)

¶ Presenti. Declaramꝰ. No. Nota ꝙ quidam olim contrarium dicebant: et pro eis faciebat: quia ex cōmunicatoꝛ interdictum pari bus passibꝰ amb̄ulare videbantur: ad hoc. §. de appella. ad hoc quoniam. §. eo. cum medicinalis. §. eo. romana in prin. ⁊ c. venerabilibus in princi. §. eo. statutum. et. ca. is cui cum si. vnde sicut excommunicatio potest tolli ad cautelam: vt. §. eo. solet. et. ca. venerabilibus. §. sed si. et. §. penul. ⁊ vl. sic de interdicto videbatur: imo multo magis: quia per interdictum plurimum puniuntur nō ob noxij: sed per excommunicationem non sic: vt. §. c. romana in fi. vnde potius videbatur in eo ℔ in excommunicatione subueniendum: quia etiam plures ligat: et plura bona tollit: ⁊ quia alꝭ sunt parta. §. eo. is cui. §. eo. c. §. Que ergo fuit huius iuris ratio: reprobatis aliorum solutionibus: quorum quidaꝫ dixerunt sic placuit Greg. que reprobatur per hoc verbum declaramus: Alij dixerunt hoc factum vt magis timeret censura ecclīastica: Tertij ne finis vnius negocij alterius sit exordium. C. de fruc. ⁊ lit. expen. terminata. (vl. de do. ⁊ contuma. fine. Additio in fi. glo. sed nunq̄. cum hec ratione non roborent. dic ꝙ hoc statutū est ꝓpter cōmunionis periculum. in excōmunicato ergo ad aliorum cautelam fit hec absolutio: sed in participatione interdictorum non est statutū periculum et ideo secus. vnde etiam interdicti tempore quedam sacramenta ministrantur et interdum celebrātur. §. de sponsa. non est nobis: de pen. et remissi. ꝙ in te. §. eo. rū. ⁊ c. permittimus. §. eo. quoniam. ⁊. c. vlti. Sed contra. §. de appel. ad presentia. vbi ad cautelam excommunicati datur absolutio: vnde dic ꝙ ideo aliud in excommunicatione ℔ in interdicto: quia excommunicatio est mortis eterne damnatio: ⁊ ideo festinare debemus: vt mortuus ⁊ a christo separatus per excōmunicationem reintegretur christo per absolutionem. maioribus cuiz malis debet sincera charitas subuenire. l. di. vt ꝓstitueret. In interdicto aūt nō tradit̄ ds sacramenta nec est ibi tm̄ periculū. ⁊ ideo nec tm̄ festinādū: ea etiā rōne: qꝛ in interdicto volūt iura vnū pati ꝓ reliquo: in excōicatiōe secꝰ: vt. §. dixi. Preterea excōicatio nō pōt suspēdi nisi i totū relaxaret: ⁊ sō i ea locū hz absolutio ad cautelā: interdictū pt suspēdi: et sō nō est necessaria relaxatio ad cautelā. §. de ap. ad h̄ qm̄. § ¶ Cautelā. Qō fit in excōicatiōis snīa: tūc qū dicit nulla: vt si post appellatiōez legitimā. scdo si ꝓtinet intolerabilē errorē: vt. §. e. venerabilib⁹. cū si. tertio in casu. §. e. statuimus. quarto si dicat ꝙ iudex nō erat is q̄ tulit snīam: de consue. c. ij. de ꝓui. cū olim. dnto si a iudice suo lata est: sed excōicato. xxiij. q. j. audiuimus. ⁊. ca. a pte. sexto cū ds excōmunicat̄ a delegato: ꝓra delegātis intētionē. §. de ꝓben. c. vl. (⁊. §. de priuile. aucto. ritate. eo. ll.) septimo si Additio

addītio

addītio

addītio

addītio

Presenti. ¶ Breue est nec eget dilatione. vel summā. licet multum egerit notione rationis vt in glo. Et est sciendum ꝙ Guil. hic quasi viderit integrā ⁊ Archb. post eum dicunt ꝙ quidam asserunt se post appellatio

ab interuſo'vel a iuriſdictione ſuſpenſo.xij.q.ij.c. alienationes: Octauo (iſtos octo notauerat Hoſt.ſ.co.ſoler. duas ſequẽtes poſuerãt hic Gar.z Jo.mo. et Fran.ad debat caſus.ſ.co.li.de offi.ord. romana in fi.ſed dic vt ibi no. Jo.an.)ſi ferat a violãte interdictũ homis.ſ.de excel.pla.tanta. Addicio

Monoybicũq; p latus ſubditũ ex cõicat ꝓ priuile/gij ſui teno:ẽ.ſ. de ſpul.cũ appel. et.c.quãto. Decimo ſm ꝗdaz ꝗs ſequor in caſu.ſ. de excel.pla.cum ad ꝗrundã.Plures ex his caſib⁹ cõphendunt ſub ꝗrto.Undecimo ſi ferat a delegato imperrato ab excõicato in caſu nõ pmiſſo.ſ. eo. li. de reſcrip.c.j. z adde caſum nouũ.ſ. de offi.ord. quia plerꝙq;.

a ¶ Generaliter Quid ſit gnãle: habes.ſ.de ver. ſig.cũ in pribus. Quid ſi ferat nõ generalit̃ in loca ſed ſpãliter in p/ſona.(Jdẽ ſi generaliter pura in vniuerſitat̃ vel colleg⁹ ſm Frãciſ.) dic ꝙ bene poterit fieri relatio ad cautelã (Jdẽ Guil.Gar.Cle.pp.Boa.Johã.mo. et Archi.Ad hoc.ſ.e.venerabili.p quã decre. hoc tenuit Jnno.ſ.de ap.ad hec qſtiõ.in.j.glo. ſcz ꝙ flebat abſolutio ad cautelam in interdicto ſicut in excõmunicatione:qõ intellige de interdicto ꝓſone non loci.p hanc decre. Johan.an.) argu.a ꝓrario iſtius littere: quia ſpecialiter interdicto omnia ſacramenta negantur ante abſolutionẽ:et ſic idẽ quod in excommunicato. b ¶ Nõ habere. Vnde ſi id fiat non valebit relaxatio per hanc litteram: et eſt ſi.ſ. de his que vi metuſue cauſa fi.c.vno.e.li. Jdẽ Gar.Jo. Addicio Diuiſio

Quicunq;. ¶ Jſta decre. vt dicit Johan.an.habuit breuiloquiũ dicratorem tra ꝙ multa ſpius membra vlr poteſt ... ius ſummari p ꝓter qõ glo.nõ ſummauit.tamẽ ſpa... oiuſdendo poteſt dicit vt in rubro.(Et dixit Fran.ꝙ qz multi prelati timebãt quãdoq; exercere cenſurã,ꝓpter grauamina que eis vel ſuis inferebanꝫ ideo edita fuit hec conſtitutio. Jo.an.) e ¶ Quicunq;.Olim potuit ex facto decre.ſ. eo.dilecto.z dic.quicũq; etiã epi... ob.ſ.eo.qz periculo ſuz:qz nõ loquit in ſentẽtijs excõicatis(dicebat Guil. ꝙ vniuerſale ꝗcũq; ſingulos cõprehẽdit.ff. de inſti.l.b articulo.ff.de pig.act.ſi neceſſarias.ſ.ſi annua.de offi. pre.l.iij.ſ.de ma.z obe.ſolite.ad fi.per qõ ptz etiã impatorem includi vt dicit hic Archi. tamẽ vt dicit Guil. ſignum vniuerſale qñq; ponit ꝓ particulari.j.q.vij.ſi quis omnẽ.xv.q.j.mulier. Joh.an.) d ¶ Reges. Eſt Addicio Addicio Addicio Addicio Addicio

a q̃s generaliter promulgatas

b locũ aliquatenus nõ habere

I dem in eodẽ. Primo excõmunicat cum certis limitationib⁹ dãtes licentiã offendendi in ꝑſonis, vel reb⁹ ſuis vl ſuoꝝ exercentes cõtra aliqs eccleſiaſtic̃ cenſuram: vel exerceri facientes vel illꝰ ſententes. Secõ ibi eandẽ penaz p rogat ad vtentẽ vel nouũ ꝓcio id agentem. Tertio ibi qui autem. penam aggrauat

c h.d. Jo.an. ca.XI

§ ¶ Vicunq; pro eo ꝙ in regibus principes barones nobiles baliuos vel q̃libet miniſtros eoꝝ aut q̃scunq; alios excõicationis ſuſpẽſionis ſeu interdicti ſnĩa fuerit pmulgata:licentiã alicui dederint occidẽdi capiẽdi ſeu alꝫs in ꝑſonis ſeu bonis ſuis vel ſuoꝝ grauãdi eos q̃ tales ſnĩas ꝓ tulerũt:ſiue q̃z ſũt occaſione plate vel caſdẽ ſnĩas obſer/

d ¶ Reges. Eſt autem ordinarius regis is eꝰ in cuius diocesi delinquit vel domiciliũ habet.xcvj.di.ſi imperator. z.c.duo ſunt.vbi de hoc.(z.ſ.de ma.z obe.oẽs.) e ¶ Mini/ſtros. Ad clericos põt referri.z ſic ꝓprie ſequit̃ hũ ſuſpenſionis. f ¶ Suoꝝ. Cõſanguineorũ vel familiarũ z ſeno. caſus in quo percutiens z mandans pcuti la ſcum excõmunicat⁹ eſt: ad idẽ ſ.eo.lib. de elec. ſciant cũcti.et de immu.eccle.qm̃. g ¶ Grauandi. Puta ne quis emat ab eis vel eis vẽdat vel hiſ ſimilia. cõcor.ſ. de ſpuile. quãto. de immu.eccle.c. vlti.eo.li. Addicio

h ¶ Occaſione. Quoꝝ intereſt ꝓncipaliter defẽdere ſententias ipſas in iudicijs ſ.eo.venerabili/bus.§.ij.in fi. Addicio

i ¶ Reintegra. Lra ſequens cõtradicit iſti: vbi dicitur ꝙ liez res non ſit integra infra octo dies põt fieri emendatio:poteſt dici ꝙ hoc locum habet in iniuria perſonali.illud in regli:vt in ꝓma ſtatim ſit excõmunicatus:in ſecunda tunc quãdo infra octo dies non reſtituerit. (Jdem Archi.z hoc videt voluiſſe Guil. qui di cit rem integrã hic dici ꝓtuſq; ad grauandum ꝑſonas ꝓceſſit ſic. Sed Gar.z Jo.mo.exponũt re integrata:id eſt iniuria nõdũ illata:in ꝑſona vel rebus. Jo.an.) vel dic ꝙ ſi tpe ꝓſtituẽtis iſti⁹ id qõ ſeqt̃ reſpicit ea iſti⁹ ꝓſtitutis vt ſit prexru illi⁹ licẽte aliqua erãt occupata: ni ſi infra octo dies reddanꝫ habeat locum pena.z eſt ſi.ſ. de re.eccle.non alie. hoc conſuluiſſimo.§.laici. vbi in cõpulſionibus iam factis datur tempus ad reuocandum in faciendis ipſo facto imponitur pena: primũ verius. Addicio

k ¶ Octo dierum. Similis dilatio cẽporis.ſ.de excep. pla.z.ſ.eo.ſoler. l ¶ Jmpenſa. Scz cum res non exiſtat vel placet leſo.ſi.ſ.eo.li.de vſu.q̃ q̃.ff.commo.l.iij. §.j. m ¶ Jncurrant. Et ſi ꝓtius excõmunicati erãt: modo dupliciꝫ funiculo ſunt ligati qõ eſſe poteſt: vt no. iij.q.iiij.engelerudam.ſ.de iude.cra quotundã.

n ¶ Eadẽ.ſ.maioris excõmunicationis. o ¶ Vtl. Et ſic mandans z mandatarius eadẽ pena puniunt̃.ſic.ff. de vi z vi.ar.l.j.§.q̃tles.nec excuſat hic iuſſus maioris q̃ dic vt dixi.j.de reg.iur.ꝙ q̃s.ff.ad.l.acquilam.liber homo.ij. p ¶ Alꝫs.l.ꝓter aliquã licẽtiã:ſz nũq̃ ille rũcratũ hñs excõicat⁹ erit:diſtingue vt.j.eo.cũ quis.

q ¶ Obtinere. Si in incẽdiarijs eccliaz: q ex q̃ denũciati fuerũt non põt abſolui ab alio q̃ a papa.ſ. eo.cua. z ſi papa hoc non expreſſiſſet:ꝑpetuo potuiſſet ordina/

Srius ipsum absoluere: vt .s. eo. nuper. Jo. an.

Jiudex. Hic incipiunt constitutiones Bonifacij. z ista prima est expedies z utilis valde z sepissime practicatur. Et diuiditur in duas partes. Pria dicit q ad iudicem ecclesiasticum pertinet cognoscere cū pte vocata de clericatu quem allegat captus p iudicem laicum. et causam reddit. Scda pars ibi: Et si notoriū. ibi diuidit in tres. Pria ponit tres casus q̄bus ante cognitionē fit remissio. Scdo ibi Idē. Addit q̄r. tū quē pbat tribꝰ argumto legali. Tertio ibi: Nō sic. ponit dn cū quo nō fit remissio aī cognitionem: iudex cū laicus interi non pcedit. Joh. an.

a Judex. Et declarat decē. ista ea q̄ no. Jnno. et Hostien. s. e. vt fame. Jo. an.

b Repetat. Sic z ciuitas repetit suū ciue. ff. de rei ven. l. j. §. j. ff. ad muncl. l. de iure. sic et petit suo ciui iusti/cia fieri: z violenter ablata restitui. xxiij. q. ij. do/minus. sic et pa repetit filiuz: q̄ dic vt. s. de conuer. infi. c. vlti. sic z miles armate militie p magistrum militū in ciuilibus z criminalibus iudicat. C. de iurisdic. om. iudi. l. magisterie. sic z clerici coza suo iudice. s. ō iudi. at si clerici. Jo. an.

c Judice. Seculari q̄ maleficio detinet. Jo. an.

d Ecclīasticū. Vide q̄ est. j. cognitio primebit. Jo. an.

e Spūali. De q̄ nec pncipaliē nec incidēter hz secularis iudex se intromittere. s. de ordi. co. cuā. q̄ fil. sint le. p venerabilē. z. c. latoz. cū si.

f Jnīest. Puta aduersario q̄ illū fecit detineri: et p maleficio fecit puniri. z sic hi sunt vocādi quoz inīest: sic. s. de ma. z obe. inter quattuor. C. de eui. emptoz fun. fi. Jo. mo.) Si aūt nō ē aduersariꝰ: puta q̄ iudex pce/dit ex officio citabit iudex: vt. s. dicit z concor. s. eo. ve/nerabilibus. §. ij.

g Notorīū. Facti. s. q̄ nulla possit ei rez iuersatione celari. s. de cohā. cle. z mu. vestra. q̄ notorie cognoscit p clericō: vt archidiaconus vel archipbr vel pbr Boñ. vel his sitꝰ: vel si est notorīū iuris: ad idē. s. de v. sig. cū olim. Jo. an.

h Debeat. Hoc ideo dic: q̄ si eēt clericus bufo vt goliardus: z gestasset arcū illā p annū vt clericio monitus non destitisset. vel esset clericus vxoratus non incedens in habitu vel tonsura clericali etiā ante remissionem: tenet de clericatu ecclesiastice curie debet reddi. Idem esse censemus si reus ipe ante deprehensionem p laico publice se nō gerēs deprehensus fuit in habitu clericali: tonsuram videlicet z vestes deferēs clericales: nā talem debemus clericū donec consistat de ōrio reputare: sicut de illo q̄ in possessione ingenuitatis existit: si dicaī ab alio libertinus legalis sanxit auctoritas: vt p bandi necessitate non ipse sed aduersarius astrigaī. Justuz est eū vt ipe talis quē gestat ex habitu: quousq̄ appareat aliud pūmaī: qualis is esse cuius fert habituz cōprobaī. Ex stigmate nāq̄ cōsuetudo fabricēsiꝰ impūni latitās fabricensis agnoscīt: et custodes aquaz q̄s hydrophilatos nominant que eis infigi solent annotatiōe stigmati: manifesti sunt oībus: z āgariaz noīe nō tenenī. Jsq̄ statꝰ alicuiꝰ esse videī in quo ipe deprehendī donec cōtrariū doceat. s. XII

Jiudex laicꝰ malefactorē captū detineat: z is se clericū dicēs ad curiam ecclesiasticaz petat remitti: vel curia ipa eum tāq̄z suum clericuz repetat: iudice illū inficiāte clericuz: ac ob hmōi minime remittendū: dubitationis hmōi: an sez sit q̄ repetīt clericus ad iudicē ecclīastice cū: q̄z de re ecclīastica z spūali: vocato tū iudice seclari vel alio cuius interest cognitio pertinebit.

Et si notorium fuerit q̄ idem malefactor sit clericus q̄ hmōi p̄uilegio gaudere debeat: statiz absq̄ alia cognitione vel fama publica de hoc extiterit: aut ipse prō clerico cōiter habebaī: in cō/

Addicio

Diuisio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Fabricēsis

Addicio

Stigma

Hydrophilati

Gazo/philario

lare.l.custodire.Inde hydrophilatl.l. custodes aquarū: z est sile qō de gazophilatio dicit.ē.de pba.c.j. Jo.an.

a ¶ Clericali. Vbi o ḡfortius sit etiā dephēsus in habitu laicali: z ḥ denotat q dicit: Quis zc. z ly dicamus q vltia mora nocet.ff.de peri.z cōmo.rei vendi.l.illud.

Additio

hec vltima possessio nō releuat in hoc q fiat remissio.(dicit Jo.mona.q est ratio digna nota.quia ḥ plura facientur contra ipsum q̄ p ipso: vt ptz in rex.z ideo a pluribus denoiabilē etiā fm illō iudicabilē: vt no.J.ti. pr.c.vl.Jo.an.)

b ¶ Fecerit.Coram iudice ecclesiastico.idez Jo.mo. z Archidia. vt.ē.j.rū.z sic cōtinētia cause dicitur ē id.ē.de sequestra.c.j. z ideo: quia natura cause requirit aliū iudicē:de ordi.cog.ruā.q̄ fit. sint legi.laroz.cū si. Sz detentus in seculari curia quō litigabit cōraz ecclesiasticos? Dic q forte relabit datis fideiussoribus:sz non ppē hoc remittetur J.eo.si clericos in fi.Vl litigabit p procuratoz.ē.natura em facti hoc hz q interdū p aliū q̄s psequat cāz.ē. de iudi.mulieres.de sta.regu.c.vno.ff.de custo.reo.l.duus.hāc aūt fidē facient p publicū instrumentū ordinationis sue.ij.q.j.legū.p restes poterit etiā hoc pbare.ē

Additio

de cle.pegri.tue.(idē Archidi.vide q dixi in regula nō licet.J.de reg.iur. Jo.an.)

c ¶ Presumptionē.No.qñ p̄sumptio est nō sufficit possessio:nisi fiat fides de titulo:z 2cor.ē.co.li.de pscrip.c.vno.

d ¶ Interim.i.pendente pbatione de titulo clericali.Est em hoc pludiciale de quo primitus debet cognosci:vt sciaē an vt clericus ab ecclesiastico:vel vt laicus a laico puniri debeat. z ē si.C.de ordi.cog.l.vl.ij.q.j.in fi.

e ¶ Processus. Ergo nō solū iudicare phibet:sed etiā pcedere:ad idē ē.co.li.de here.c. vt inquisitionis.§.penultī. Joh.an.

Diuisio Additio

Saturum. ¶ Duo facit. Primo pstitutionē pro gārē cui scdo decretū adūcit ibi:Decernētes(Et vide q̄ difficile ē punire malicios:q facilis erāt iudices excōicare cū pticipibus. Emanauit decr.statuimus q̄ vetuit pticipāres excōicari maiozi:nisi monitione premissa:faciebāt iudices fraudē faciēdo monitionē generalē:z ꝯ hos punit Greg.in.c.pstitutionem. Sed demū iudices q̄ excōicare nō poterāt pticipātes nisi nominatim monitos sine monitione dicebant excōico talem. z suspendo a diuinis omnes sibi pticipātes.vl faciebāt generalē monitionē de nō pticipādo sub pena suspensionis vel interdicti.Joh.an.)

f ¶ Grego.ē.co.pstitutionem. Joh.an.

g ¶ Innocentianae.ē.co.statuimus. Joh.an.

h ¶ Inducit. Dic vt dixi.ē.co.pstitutionem. Joh.an.

i ¶ Canonica.Quod dic vt.ē.co.pstitutionē. Joh.an.

k ¶ Aliter. Scilicet non pmissa canonica monitione z nominatim:parificata igitur sunt in hoc excommunicatio: suspensio: et interdictum: ad idem J.eo.is cui. in fine.z concor. ē.co.ti.c.j.§.hec eadem. Joh.an.

Diuisio

Licet excō. Primo obiectioni rūdet. Scdo questionē soluit ibi: Excōicatus. Emanauit ad declarationē eoz que no. Joh.Tā.Ber.z moderni. (dicē ḥ Joh.mo. q Jno.ibi vacillabat Jo.an.) ē.de appella.sepe.

Additio

l ¶ Excōicationis. Licet de excōicatōe exprmat idem puro(idem Archidi.)ḥ sentētia suspensionis z interdicti:cum eadem sit ratio: ad hoc.ē.c.pr.z ē.co.c.j.z J.eo.is cui in fine.z.ē.ō ap. ad hoc quoniā.z idē in qua, libet sententia q̄ nulla est ipo iure dē. Per negligētiā nō p̄ sequētis debito tpe appellationē:excōicatio post eā lata non cōualescit sed poterit tūc denunciari:z debebit vitari donec de sententie nullitate docuerit.h.d.Jo.an. ca.XIIII

Dluisio

Dluisio obiectioni rūdet. Scdo questionē soluit ibi: Excōicatus. Emanauit ad declarationē eoz que no. Joh.Tā.Ber.z moderni. (dicē ḥ Joh.mo. q Jno.ibi vacillabat Jo.an.) ē.de appella.sepe.

Additio

l ¶ Excōicationis. Licet de excōicatōe exprmat idem puro(idem Archidi.)ḥ sentētia suspensionis z interdicti:cum eadem sit ratio: ad hoc.ē.c.pr.z ē.co.c.j.z J.eo.is cui in fine.z.ē.ō ap. ad hoc quoniā.z idē in qua, libet sententia q̄ nulla est ipo iure

Lect excommunicationis sententia post appellationē legitimam pmulgata p negligentiā appellantis appellationem suam minime psequentis non ratificeē nec etiā qualescat. ¶ Excōicatus tū noiatim vel spāliter z expresse qui post appellationem legitimaz excōicationis sentētiam asserit in se lataz: tra q̄ non esset necesse appellare.ē.co.li.de re iudi.c.vltī.quia tūc si pdēnatus appellaret:z non psequeretur nō ppter hoc qualesceret snia eadē rōne:quod dico verum nisi talis esset casus quo ratificareē p appellatiōez snia nulla:vt lata cū falso procuratoze.ff.rem ra.ha.l.ij. §.falsus.de q̄ vide.ē.de re iudi.c.j.

m ¶ Legitimā. Si causa fuit vera ex q̄ fuit legitima snia est nulla.ē. co.p tuas.sed nisi primo appareat de eius veritate non poterit denunciari nulla:licet tunc posset fieri absolutio ad cautelam.ē.co.venerabilibus.§.iz si ex causa.z §.vltī.si ergo fuit nulla:solo tractu temporis nō potuit qualescere.ē.co.li.de despon.impu.c.vno.z J.de reg.iu. nō firmat.cū suis 2cor.

n ¶ Conualescat. Contra.ff.de his qui no.infa.l.furti.vbi retro notatur infamia condemnatus de furto qui appellationē nō psequit:sic vlderur retro deberi censeri excommunicatus exquo appellatio nō psequit.sed non obstat:quia lex illa loquit de appellatione emissa post sniam ab ipa snia:ḥ de appellatione emissa ante sniaz:vnde ibi appellatio suspendit effectum sententie iam late.ē.de turcurā.venientes. hic ante sententiam iurisdictionem suspendit:vnde sententia postea lata non tenet propter iurisdictionis defecum.(idem Archidia.qui allegat.ē.de consue.ad nostram.z.C.si a non competenti.per totum. Joh.an.)

Additio

o ¶ Expresse. Interdum enim fertur sententia excommunicationis in personam incertam.v.q.j. quidam.ē. de offi.ordi.si sacerdos. Joh.an.

a ¶ Ab hoīe. De quo dic vt no. ℣. de ap. cū sit romana. Jo.an. b ¶ Nūciari. No. nō sequit iste denūciatus est excōicatus: ꝙ excōicatus est: ℞ em denunciat ꝙ forte excōicatus nō est: ⁊ facit ad questionem de qua dixi. ℣. co. li. de excep. pla. Sed nunquid ad repellendū actorez sufficiat probari denunciationem excōicatiōis: vl̄ deē em ꝙ non p hūc textū: ⁊ p rō nē dictā supius: cū illa decret. pla dicat id ꝓbari debere apertissimis documētis. Ho/stiēn. tū no. ℣rīū. ⁊ ibi Archidi. vt ibi dixi: ⁊ p par/te illa fac hec de/cre. nam hic p ta lem denunciatio/nē vitat a iudi/cialibus ⁊ eꝫlu/dicialibus ⁊ legi/timis actibus vt sequit: ꝛz forte ex/cōicatus non sit: vt p̄dixi: sic dicā ꝙ ex ꝙ denuncia/tione non dubi/tat: vitiat et re/pellat ab agēdo: donec ostēdat se absolutū vel sniaz nullā. Sed si volumus tenere ꝑmum huic respondet ꝙ hic nō solū de denunciatione: ꝛz etiaz de sentētia excōicationis ꝓstabat. c ¶ Legitimā: Id est ex legitima ⁊ vera causa interpositā: vt supius dixi. Jo.an. (hec glosella procedit in appellatione interposi/ta ante sniaz. Jo.an.) d ¶ Alias. Colle exempla que dixi. ℣. eo. pūti. Jo.an. e ¶ Docuerit. Poterit exponi: id est docere cepit (ad hoc ꝙ ma. accu. pos. insup. ⁊ ꝙ ibi no. in. j. glo. Jo.an.) quia pendente ꝓbationis articulo ab extraiudicialibus ⁊ legitimis actibus nō repellit: ⁊ sic cessabit ℣rīū decre. ℣. eo. soler in fi. Vel dic illud ha/bere locū in eo qui debito tempe appellationē ꝓsequit: istud in eo qui ꝓsequi neglexit: vnde in penam cuitabit ab extraiudicialibus donec docuerit ⁊c. ⁊ sic stabit ꝓ/ꝑte hoc verbum. (idem Archidia. qui etiā dicebat ꝙ ꝑ denunciatione iudicis ꝑma facie ꝓesumitur: de renun. in pūcta. de elec. bone. ℞. ⁊ p his. licet p illam amplius non ligēt: de ap. pastoralis in fi. Jo.an.)

Questio

Diuisio

Additio

Additio

Addit

tisdatur. Sarisdat si pignora vel fideiussores det. ff. de cō stt. pe. l. pmissor in fi. Jo. an. a ¶ Causa rōnabilis. Cū plures forte fuerint malefactores vult vnū retinere: vt
Additio p cum veritatē manifestantē alios capere possit. (facit xpiū. q. vlt. c. vlt. §. de pfes. c. j. §. co. lib. de here. in fidei. ⁊ c. accusatus. §. licet. Jo. an.)

Diuisio S Jsentētia a ¶ Sunt tres pres q̄ parēt. Prima soluit dubiū ⁊ excipit ibi: Nisi. ⁊ solutiōes declarat ibi: Nō Scōa ibi: Cetex Soluit scōm dubiū duas limitationes inferēs ibi Qui culpabiles. ⁊ ibi: Dūmodo. Tertia ibi: Cū vero. soluit tertiaz rōnē interserens ibi: Ne smia. Et approbat pmum dictum quod no. Hostī. §. de pul/leg. ex pre. sup. ꝛ. ppīm. Scōm et tertiū declarant no. p Bern. Jn/no. ⁊ Hostī. §. de pulleg. q nōnull. b ¶ Jn clerum. Jnterdicto clero alicuius ecclesie non propter hoc intelligit ecclia i terdicta: vñ alij clerici licite celebrarent in illa: ad h. §. c. li. de pulle. p exemptionem.
Additio in fi. (sed p can/dē decre. videt q interdicta eccl'a interdicti sint eī clerici sicut exempti sunt exempta eccl'ia. sed ꝛrīū sumitur j. §. pxi. quo ad non culpabiles. ⁊ ad decre. p exemptionē respondet p regulā in pentis j. de reg. iur. ⁊ p de/cre. statutum. §. de elec. co. li. Jo. an.) c ¶ Ecōuerso. Hoc idē pbabat olim p decretū. pdictā ex pte. vbi lata fuit snia interdicti in clerū ⁊ ppīm: sed ibi vnū esset suppositū: si interdicto vno intelligeret alter. interdicetum. ⁊ ad idem. §. de pbē. c. j. xiij. di. nosse. cū si. videt rñ arg. j instī. de iure natu. §. plebiscitum. vbi appellatiōe populi vniuersi ciues intelliguntur: etiam connumeratis patricijs ⁊ senatoribus: sz illi eiusdem pfessionis sunt: isti vero alterius. ad idē. xij. q. j. duo sunt. sicut ⁊ expsso laico in rescripto p generalē clausulā nō cōuenit clerī/cus: vt no. §. co. ō rescp. sedes. ¶ Dñi. No. quia secus si ppter delictū ciuitū: ⁊ h etiā pater j. dum dicit: q culpabiles nō existūt. e ¶ Jnterdicti. Aliud ḡ est interdicere solū ciuitatē: aliud ciuitatē ⁊ ciues. (supple aliud interdicere ciues tm. Jo. an.) ⁊ no. q pena spiritualis. §. interdicti bene punit vnus p delicto alterius: de h j. q. iij. in summa. xpiij. q. iij. in sūma. si igit sunt interdicti audire nō pñt diuina j. §. pxi. Ciuitatē: intelligas ⁊ extra ꝓtinentiam j. c. pxi. Jo. an.
g ¶ Careat. Et sic violaret neruus ecclīastice disciplī/ne: qō esse nō dz. §. de ꝓsue. cū inter vos. ⁊ sic no. Intelligendū vt res potius valeat q̄ pereat. §. de ver. sig. ab/bate. ff. de rebus dubijs. l. ꝑtens.
h ¶ Non cōpetāt. Quia vniuersitas res est inanimata in quam non cadūt talia. §. co. romana. in fi. (nam vt ibi sa Additio tis scripsi ista cadūt in aliaz rōnalem ⁊ psonā verā nō repñtaram Jo. an.) vbi autē tractamus ō his que vniuersitati cōpetūt: ita dicit illud esse penes vniuersitatez: qō non penes singulos. ff. de in ius vocā. l. sed si hac. §. q māumittit canonizata. xij. q ij. qui manumit/tit. pplus aūt est idez hodie q fuit ante centū ānos vñ tunc interdicto pplo ⁊ nōdū relaxato: q nunc est dicit interdicti. vij. q. j. de/nicq. xvj. dis. habeo. ff. de iudi. ponebat. Jo. an.
i ¶ Alicubi. etiā in loco nō interdicto. k ¶ Expsis a iure §. co. c. vlt. quo ad diuina: quo ad sacramentoꝝ pceptio populo vt vniuersis non competāt non debent alicubi casibus expressis a iure dumtaxat exceptis audire diuina: vel ecclesiastica recipere sacramenta. Jdem. Interdicto ciuitate suburbia et continentia edificia dicuntur interdicta: ⁊ interdicta ecclesia capella contigua ⁊ cimiterium contiguum dicitur interdictū: hoc dicit Joh. an. ca. XVII

S Jciuitas castꝝ aut villa subijciāt ecclīastico l interdicto: illoꝝ suburbia ⁊ ꝓtinentia edificia eoipso intelligi volumus interdicta.
m Mā licet p̄dicta videant alias muroꝝ ambitu terminari: hoc tū casu ne vilipēdi valeat snia interdicti: qō fieret si posset in ipoꝝ suburbijs vel
o ꝓtinētib⁹ edificijs licite celebrari vt pus expedit iterp̄tationē fieri latiozē. ¶ Ratiōe quoq̄ simili si sit ecclia interdicto suppositā vel subiecta: nec in capella eius celebrari: nec in cimiterio ipi⁹ eidē ecq clesie contiguis poterit sepeliri. Secus si ei contigua non

f ¶ Extra ipam.
g ¶ Careat. Et sic violaret neruus ecclīastice disciplī/ne: qō esse nō dz. §. de ꝓsue. cū inter vos. ⁊ sic no. Intelligendū vt res potius valeat q̄ pereat. §. de ver. sig. ab/bate. ff. de rebus dubijs. l. ꝑtens.
h ¶ Non cōpetāt. Quia vniuersitas res est inanimata in quam non cadūt talia. §. co. romana. in fi. (nam vt ibi sa Additio tis scripsi ista cadūt in aliaz rōnalem ⁊ psonā verā nō repñtaram Jo. an.) vbi autē tractamus ō his que vniuersitati cōpetūt: ita dicit illud esse penes vniuersitatez: qō non penes singulos. ff. de in ius vocā. l. sed si hac. §. q māumittit canonizata. xij. q ij. qui manumit/tit. pplus aūt est idez hodie q fuit ante centū ānos vñ tunc interdicto pplo ⁊ nōdū relaxato: q nunc est dicit interdicti. vij. q. j. de/nicq. xvj. dis. habeo. ff. de iudi. ponebat. Jo. an.
i ¶ Alicubi. etiā in loco nō interdicto. k ¶ Expsis a iure §. co. c. vlt. quo ad diuina: quo ad sacramenta habes. §. de pe. ⁊ remis. q in te. ⁊ j. eo. quoniam.

S Jciuitas. ¶ Sunt due pres. Scōa ibi: Ratiōe Diuisio Prima soluit dubiū ⁊ obiectiōi rñdet ibi: Mā lz. Scōa ps distinguit scōm membrū ibi: Secus. Jo. an.
l ¶ Suburbia. Ad idē. ff. de ꝛ. sig. l. ij. ⁊. l. edificia. ⁊. l. alphenus. ⁊. l. in ꝓtinētibus. m ¶ Predicta. Scz ciuitas castrū vel villa. n ¶ Vilipendi. Ad idē. §. c. pxi. in fi. (ibi tñ eneruabat vel effectu carebat. h aliqualem Additio effectū habebat sed vilipendebat: ⁊ pcor. §. de pulleg. vt pulegia in fi. Job. an.) ⁊. §. de ꝓsue. cum inter vos.
o ¶ Continētibus. Satis videt iudex arbitrio relinquendū que dicant ꝓtinentia edificia: ⁊ non dicit contiguis: vt j. pxi. rñso. Jo. an. p ¶ Vt pus. Hoc dicit q celebrari posset: licet non vt pius j. c. vlti. Joh. an.
q ¶ Contiguis. Conrigua sunt quorum extrema se in/uicem contingunt. (vide q dixi eo. li. de consc. eccle. vel alta. c. vno. super glo. contigua. Jo. an.) In sepul/ti loco in/dicto de/
r ¶ Sepelīri. Est si j. eo. is cui. ij. rñ. si cui alicui iterdicti ar exhū/ est ingressus eccl'ie ⁊ sepultura cimiterij: vt ibi. Sz pone cessante/ tūc rgis aliquē ibi sepultū: ⁊ p⁹ ea relaxatū ē interdictū terdicto

nūqd talis exhumabit? nō si penitēs decesserit ꝑm Jn/no. q̄ ℌ no. ℣. de excel. ꝓla. c. vlt. q̄ res deuenit ad eū ea/Additio sum ꝛc. Hostl. no. ℣. ℣. de ꝓse. eccl. vel altra. ꝓsulusti. (sa/cit q̄ no. co. tl. a nobis. ij. in fi. pe. glo. ℣ vide q̄ no. i Cle. de sepul. eos q̄. in glo. sz q̄. Jo. an.) s ¶ Exīstāt. Idez habuimus in pol/lutōe. ℣. co. li. de ꝓse. ec. vel alta. c. vno. Est aūt se/cus cōtrario: ve/bi. l. q̄ cimiterio interdicto nō di/cit̄ inēdicta eccle/sia etiā ꝓtigua: ꝛ/bi paret ratio.

Diuisio ¶ Si qui in ec/clesia Due sūt ꝓpe. s. Scōa ibi: Js vo. Pria so/lū tuo duobus. Scōm ibi: Vel q̄ Et rōnē intrelu/rie ibi: Cum id. Scōa ponit pe/nā violantis in/terdictū. declarā/do quis violet et quid ipōrtet pe/na. Jo. an.

b ¶ Qui. Decla/rat ꝛ approbat q̄ no. Ber. ℣. de pri/uileg. ruarum in ij. glo. Jnnocē. ꝛ Hostl. de excel. p̄ la. rāta. (ꝛ Ho/stl. ℣. de ꝓse. ec. c. fi. p Abb. de prē/bē. in Lateran. Guil. i spe. rit. ij. ℣. luꝛ. ℣. illō ſz. vbi etiā dic̄ idem de celebrāre in ec/clesia cuius hostia clausit eps ꝛ reliquias sustulit ꝓpt̄ disco: diam patronoz: de iureparo. c. j. ꝛ. ij. Joh. an.)

Additio c ¶ Sanguinis. Jntelligas hūani ꝛ inlurlosi: de semi/ne etiā intelligas humano etiā vxorio: ꝛ de ℌ vide ple/nius. ℣. co. li. de ꝓse. ecc. vel alta. c. vno. d ¶ Nodaris.

Additio Jsti interdictus est ingressus eccle. ℣. eo. ll. de priuile/gio. (vide q̄ ibi dixi sup glo. pe. Jo. an.) vnde caue/at: q̄ primus est irregularitati ℣. eo. ritu. is cui. j. rūso. Jo. an. e ¶ Tamen. alias inde. alias ramen. Jo. an.

f ¶ Jure. Suspensi ℊa ꝓfessoꝛibus suis ab officio ad/cereū tps eadē rōne si celebrāt non incurrunt irregula/ritatē. (idē Hostl. de cle. ex. mi. c. fi. ꝛ Guil. in palleg. ℌ iuꝛta. ℣. in suspensis. Jo. an.) g ¶ Sclērer. Secus ℊ si ignoꝛārer: nisi tales esse ignorantia que excusare non deberet. ℣. de cle. ex. mi. apostolice. ℣. de postu. c. j. Joh.

h ¶ A iure. ℣. eo. c. vlti. i ¶ Liberari. Ad idem. ℣. de cle. excōi. mi. apostolice. ℣. eo. de re iudi. c. j. ꝛ. ℣. co. c. j.

k ¶ Jnelligibilis. Et etiā impostulabilis. ℣. de postul. c. j. q̄ vtolās interdictū etiam postulari nō pōt: vt ibi.

l ¶ Cum aliꝭ. Amittit ergo prātē eligēdi actiuā ꝛ pas/siuā. ꝛ de ℌ solet recitari. ℣. de elec. ne ꝓ defectu. Jo. an.

Diuisio Quoniam. ¶ Ponit dictū cuius rōnē vrgentē ꝑ/mittit. Jo. an. declarat no. ꝓ Hostl. ℣. eo. pmitti/mus. ꝓ quam olim ꝓbabatur quod hic dicit. Joh. an.

m ¶ Qontiā in ba/ptismo ꝛ ꝓfirmatione que nedū pueris sed etiā ad/ultis ꝓpter moꝛe periculuꝫ exhiberi possunt licite tpe in/terdicti: christmat̄ vtimur vn/ctione posse: licet terra inter/dicta existat: chrisma die cene dñi confici dubium non exi/stit. Idem. Suspēsus ab in/greu ecclie in ea diuina cele/brās ē irregularis: ꝛ moꝛiēs ipenitēs suspēsiōe illa duran/te caret ecclīastica sepultura ꝛ suspēsio ab ingressu ecclie vel officio ꝓ appellatiōne se/quētē nō suspendit. h. d. Do.

n ¶ Sicut est ecclie ca. XX inēdictus ingressus: cū sibi ꝓ ꝓsequēs censeat̄ in ipa diuinoꝝ celebꝛatio interdi/cta irregularis efficit̄: si con/tra interdictuꝫ hmōi diuinis in ea se ingerat: in suo agens officio sicut ꝑul. ¶ Talis ꝟz si hec interdicto durāte dece/dat: nō dz in ecclia vl̄ in cimi/terio ¶ Baptismo. Post baptismum cīm sacerdos vngit chrismate in vertice non in fronte: quod̄ est solius epi. ℣. de consue. cōꝛto. primum patet de conse. di. iij. post cōꝛ. ꝛ duobus caplis sequē. ꝛ. c. ꝑbꝛteris. ꝛ. c. nullus mini/stroꝝ. Jo. an. n ¶ Que. Scz baptismus ꝛ ꝓfirmatio. o ¶ Adulte? idē hodie in penitentia: quod dic ve/ℌ. eo. c. vlti. p ¶ Interdicti. vt. ℣. eo. secundo rūso. ꝛ. ℣. ō spon. nō ē nob. (ꝛ vi/de q̄ de mrīmōio ꝛ ordine ibi dixi post Jnno. Tū ē aduerrendum q̄ illa iura loqban/tur de baptismo paruulorum cīm hic exprimitur ō adultis. qō pla/cuerat Vincē. in decre. rūso. Joh. an.) q ¶ Dubi/um non exīsti. q. d. concesso bap/tismo ꝛ ꝓfirma/tione tempoze in terdicti satis est concessum confi/ci chrisma. ꝛ ē rō q̄ ver? chrisma nō debet ee vsui nec de illo veteri chrismate debet quis chrismari: ꝛ deponitur sa/cerdos q̄ de illo veteri chrismate vngit baptizatū: nisi in moꝛtis ar/ticulo: de conse. di. iij. si quis de alio. vnde omni anno in die cene debet chrisma ꝓfici: ꝛ vetus cremari: de ꝓse. dis. iij. Ikis. vere ℊ insurgit huius decre. dictum: q̄ si tempe interdicti per mi: tunt sacramenta quibus vtimur chrismate: ꝛ vetus chrisma nō debet esse vsui. ℊ restat q̄ pmissum intelligi tur: eo tpe die cene chrisma ꝓficere: q̄ ꝓcesso principali ꝛ accessoꝛium. de reg. iur. accessoꝛium cum suis concoꝛ. (Jo. mona. alle. ℣. de offi. deleg. ꝑterea. ff. de ꝓcura. ad rem mobilem. ꝛ. l. ad legatum. Jo. an.)

¶ Sicui. ¶ Diuisio ꝑz: q̄ sunt tria dicta. Joh. an. Approbat̄ quod no. Jnno. ꝛ Hostl. ℣. eo. sacro. (quia Jnno. videbat̄ ꝓrium dicere in decre. cū medicinalis. ℣. eo. ideo vide q̄ ibi scripsi sup glo. de hac Jo. an.

r ¶ Interdictus. Ab hoie vel a iure. ℣. eo. sacro. ℣. eo. ca. j. ℌ. si quis. ꝛ. ℣. eo. ll. de priuileg. epoz. cū sl. Jo. an.

s ¶ Jn ea. Ergo secus si extra eā. ꝛ hoc no. etiam. ℣. vbi dcxit in ipa. Si igit̄ sub aere vel sub tentoꝛio vel in domo priuata celebꝛet vel concelebꝛet foꝛte celebꝛan/tibus cum altari viatico: vt. ℣. de priuileg. de his. ꝛ. ℣. eo. tl. eo. ll. c. vlti. irregularis nō erit. (idem Jnnocen. ꝛ Hostl. in decre. sacro. ꝛ Guil. in spe. delega. ℌ iuꝛta. ℣. quid si quis suspenditur. ꝛ Archiō. hic. ꝛ. ℣. de offi. dele/ga. c. ij. Joh. an. t ¶ Cimiterio. Sicut ergo interdi/cta ecclesia interdictum est cimiterium. ℣. eo. si ciuitas.

An in bap/tismo fiat chrismatio

Additio

Diuisio

Additio

Quid si ex/ecclaz cele/bꝛat

Additio

in fl.ita interdicto mihi ingressu ecclesie ꝛ cimiterij vt hic.nec hic distinguendum credo an cimiterium sit contiguum vel non vt ibi distinguitur:quia illa distinctio habet locum vt vbi res interdicitur:scilicet eccliа:quia res ecclesiastica contigua ipsi ecclesie interdicte est interdicta: vt ibi:sed vbi referē interdictum ad hominem vt hic:quid ad eum an cimiterij nō sit contiguum vel sit:ꝛ p hoc illuderenē cē sure si posset in isto:licet nō in illo cimiterio sepelirī. (ꝛ talis illusio reprobaē. ē. eo.si inia.§. vl.ꝛ ca.se.j.rñ.cū con cor.ꝛ ē.eo. eos q. Joh.an.)

Additio

a ¶ Sequentē. Ista ergo sūt paria quo ad hoc sicut quo ad id.ē. eo.c.j.ꝛ.ē.eo.statutum cum sit.et cōcor. ad hoc.ē. de appell.ad hec qm̄. Et intellige ꝑpe de suspensione ab ingressu ecclesie vel diuinorum:vt sonat ira:q̄ in suspensione a tempalibus: puta ingressu possessionis vel pomerij:vel interdicto aque ꝛ igni (.ff.de ser.expor.cui pcō.ff.de inter.ꝛ releg.ꝑ totū. Jo.)nō haberet hoc locum.ff.de ap.l.non tm̄.callū em̄ suspensionum vel interdictoꝝ effectus bñ suspendiē ꝑ appellationē sequentē nt si esset casus in quo dānatū publice interesset statim punirī.ff.eo. ꝓstitutū. Quid in suspensione a bñficio:de bñ ꝑ Jnno.ꝛ Hostī.in ꝑdicta decre.ad hoc qm̄. ꝛ placuit Jnno.(ꝛ Archidia.ꝑtīa opi.sibi attribuat. Jo.an.)q̄ in omni suspensione ecclesiastica non suspendat appellatio. Hostī.distinguit:aut suspendit a bñficio:ꝛ tūc cū ipm beneficium spūale sit:vera est hec opinio:aut suspendit a ꝓceptione beneficij de qua constat q̄ est temporalis.ꝛ tunc bñ suspendet appellatio eius effectum: idē secundū eum si dicat suspendo re a ꝑbenda:secus si dicat suspendo re a canonia:quia illa spūalis est:satis videreē. (idē hic Archidia.eadē rōne. Joh.an.)ꝑ hanc decre.q̄ suspensio a beneficio bene releuet ꝑ appellatiō nē sequentē:cū hic dicat ab officio ꝛ ab ingressu ecclesie ꝛc.si idem esset in suspensione beneficij hoc expressisset puto igitur solum in his mere spiritualibus per que li/

Additio

Diuisio

Rgatur anima.decre.hanc locum habere. Joh.an. Eligioso. ¶ Diuisio patet. Scda ibi. Quis. Et satis se summar. Jo.an. Prima ps declarat decre.ē.e. cum illoꝝ.v.q̄ si clericum. Secunda reprobat qō no. Jnno.ꝛ Abb.ē.de regul.statuimus.ꝛ approbatur qō ibi no. Hostī.ꝛ.ē.eo.c.ij.

Additio

b ¶ Eo casu. Pura q̄ leuiter.(non ergo restringo ad leuissimam.sup quo vide q̄ ibi satis no.sup fine.j.glo. Jo.an.)pcussit.ē.e. euenit. Vl'ē debilis vel delicatus.ē.e.mulleres.ꝛ.c.ca nosciē. Vel est eger vl' in mortī articulo.ē.eo.q̄ de his. Vl'habet inimicitias capitales.ē.eo.decetero.idem in similibus. Jo.an. c ¶ Exhiberi. Cōtrariū videbaē ꝑ decre. ꝑdictā cum illoꝝ.vbi dicit q̄ si clericum pcusserit secularem non nisi ꝑ sedem apostolicam:vt scandalum eiuterum absolutionis beneficium poterit ꝓmereri:vnde vi

terio ecclesiastico nisi penitu/erit sepeliri. ¶ Sane sicut excōmunicatio sic ab officio vel ab ingressu ecclie lata suspensio aut ipius effectus ꝑ appellationē sequentē minime suspendunt. I dē. Religiosus clericū verberātem absoluit ep̄us eo casu quo absolueret clericū:hoc ꝑmo. Verberās nouitium religion a excōicationē incurrit.hoc dicit secūdo. Dom. ca.XXI

Eligioso q̄ manꝰ violētas in clericum secularē intecit:ne ꝑ ꝓtextu hābeat materiā euagandi:poterit ab epo b eo casu absolutionis beneficium exhiberi quo secundari clerico posset si alium clericum pcussisset. ¶ Quānis autem is qui religionem ingreditur religiosus censeri cum effectu

e non possit;donec sit tacite vt f expresse professus s:si quis tamen violentas manus in eum iniecit:excommunicationis s late a canone vinculum non euadit. I dem. Absolutus propter motis periculum vel aliud impedimentum ab eo a quo alias non poterat:si cessante impedimento se non ꝑsentat;cum cōmode poterit ea a quo alias absoluī debebat recidit in eandē sententiam idez in absoluto qui se debet alicuius conspectui presentare si hoc non facit.I. Joh.andree. ca.XXII

h Os qui a sententia canonis vel hominis:cū ad illum a quo alias de iure fuerant absoluendi:neque/unt ꝓpter imminentis mortis articulū aut aliud impe/

debarur q̄ indi/ st incre mōachus percutiens clericum absoluēdus esset a solo papa ꝓpter scandalum quod est cū monachus clericum percutit:cū dignior sit cetus clericoruz.xvj.q.j.legi.sed textus ille sane debet intelligi fm determinationē huius decreta.nec enim ꝑ eo q̄ monachi sunt debet eoruz conditio esse deterior.xvj.q.j.sunt nonnulli in fine. Et puto(etiam Additio rōne p̄missa nepter religiones sit deterior ipsoꝝ conditio. Jo.)q̄ si monachus nō habet vnde vadat: ꝛ monasterium etiā pauperrimū sibi ꝓuideret non potest:absoluet illum ep̄us eo iure quo absoluit inopes.ē.eo.c.q̄ de his. d ¶ Clerico. Supple vel laico. Eſſlō posſit. Et ob hāc cāz dicebāt Jnno.ꝛ Abbas contrariū in ꝑdicta decre.statuimus. ꝛ ꝑ eis facit lex.ff.de statu libe.l.statu liber.vbi statu liber que facit medio tempe facit vt seruus non vt liber.sed contrariū est verum vt hic.nec obstat q̄ eras poterat laicari:quia idez in clerico seculari vl' in minoribus ordinibus:ꝛ ꝓtrea tunc est ecclesiastica persona.xvij.q.iij.quisquis. f ¶ Violentas. Idem puto si volentes:in casu.ē.e.cōtingit.j.Jo.an. g ¶ Canone.xvij.q.iij.siquis suadente.quo ꝓuilegio etiam interdum gaudet clericus conIugatus.ē.eo.li.de cleri.coniuga.c.vno. Joh.an.

Os qui. ¶ Sunt due ꝓtes que patēt. Secunda Diuisio ibi:Ad idē. Corrigit no.ꝑ Ber.ꝛ alios.ē.eo.de cetero. h ¶ Canonis. Multi sunt casus.(xxx.casus iuris vetes collegit Hostiē.in sum.eo.tī.§.iij.in ꝓn. Joh.an.) in quibus est quis excōicatus a canone: ꝛ ꝺdā.s.xxxij. includunē ꝑ ꝓstitutiones huius sexti.(de inferē loquit glo.ꝺ dico:quia vna reseruata addit aliuz casum.s.j.tī. ꝓri.exiit in fi.duos etiā induxit Bonifacius post cōpilationē huius libi ꝑ eāuagāres detestāre:ꝛ.c.statuim⁹ Joh.an.)libi quos hic omnes ordinatim enumerabo. Primus.ē.eo.li.de elec.vbi periculū.§.nulli.Scōs.c. ca.§.q̄ si ꝓmissa.Tertius.c.tī.sciāt cūcti.Quartus.c.tī. generali.Quintus.c.ti.fundamēta.§.q̄ si secus.Sext⁹ eo.tī.indēntratibus.§.postremo.Septimus de offi.deleg.c.vlti.§.ps ꝛo.Octauus.ē.de his q̄ vi metusue cā fl.c.vl.Nonus de iudi.mulleres.Decimus ō re iudi.ad aplice in fine.Undecimus.ē.de rebus eccle.non alie.ꝺ consultissimo.§.laici. Duodecimus.eo. cā.in fine. Ter/

tusdecimus de religio. domi. c. vno. Quartusdecimus de censi. ℭ ℭ. §. qui vero. Quintusdecimus de immunl. eccle. clericis. §. nos igitur in fi. Sextusdecimus. ea. de/cre. ℣. prelatis in fi. isti duo hodie sunt sublati p Clem. de immu. eccle. qñ. Septimusdecimus. eo. ti. quoniam. Octauusdecim⁹. eo. ti. c. vlti. No/nusdecimus. §. ne cler. vel mo. c. ij. in ꝑnĉ. Vicesim⁹ eo. c. in fine. Vicesimus primus: de hereĉ. c. ij. j. rũso. Vicesimus secundus. eo. c. ij. rũso. sed potius credo illum canonẽ reconciliandum. Vicesimus tertius. e. ti. vt inquisitionis. in fi. Vicesimus. ℣. ℣rtus de sciſma. c. vno. ℣. oẽz. Vicesimus quintus. eo. ti. ℣. z nihilominus. Vicesimus sextus de homic. p hũani. ad fi. Vicesimus septimus de iniur. z dãno dato. c. vno. Vicesimus octauus de penitẽ. felicĉ. §. presenti. Vicesimus nonus⁹. c. c. ad fi. Tricesimus. §. e. hcũ qz. Duo aũt inducũtur p hãc decretalem. qui de iure vereri non erant: vt no. §. eo. c. decetero. casus quẽ habuimus. §. eo. c. ꝑti. z quẽ habebimus. §. ca. ꝑti. sunt declaratorij veteris iuris z nõ nouo iure ꝑmulgati: z ideo inẽ eos nõ cõpurant. Quinq̃ginta tales casus exꝑssos z duos tacitos inductos p Cle. no. in Cle. §. e. ti. xvj. sũt papales. i. reseruati pape q̃s ibi signãter exꝑssi. in sup. ascẽdis ℣o pauci sunt papales. §. q̃ntus. xxiij. et xxviij. Irrĉ. xxx. post ꝑseuerantiã duoꝝ mensiũ sed non ꝑdus decre. clericos. de immu. ec. obmitto. q: est renouata. Ex his ertã casibus q̃tuor reꝛunt satisfactionẽ añ absolutionẽ quos vide. §. eo. soler in glo. j. notoria. Jo. an.) a ℂ Legitimus. Aliqua exempla posui. §. e. ꝑti. b ℂ Decernimus. Nõ dicẽ declaram⁹: z sic suo tpe vera fuit. (idem Jo. mo. ℔ in ꝑn. Jo. an.) opinio Gof. Ber. z Hosti. qui dicebant eũ nõ recidere: dicebat tñ Hosti. ℔ ꝓtextu multi illudunt censure: vnde quidendum esset: modo tgiĉ est pulsum. c ℂ Idem. Scz q in sententiã recidant ipo iure. d ℂ Nec. Scilz duo supius dicta. s. pũtare penitẽtiarijs: z satisfacere iniurijã passis. Job. Diuisio ℂ Ym q̃s. ℂ Sunt duo dicta. Scõm ibi: Si vero z vtrũq; subdit rationẽ sui ibi: Cũ rati. Secundũ q. iij. omnes ecclesie. p Bern. z modernos. §. eo. mulieres. Et per hanc decre. exemplificamus regulas. j. de regu. iur. ratum quis. z regulam ratihabitionem. Jo. an. Quest'o e ℂ Mãdato. Quid si quis mãdauit clericũ verberari: z postea ante manuum iniectionem reuocauit mandatum: demum mandatarius percussit antecq̃ reuocatio peruenisset ad eum? In hac questione videtur teneri Bern. §. eo. mulieres. talem esse excõmunicatum: ad quod benefaciunt iura ibi per eum allegata: z idem per eadem iura ibi tenet Hosti. est tñ argu. j. ff. de acq ren. here. si quis mihi bona ad finem. z. §. eo. ll⁹. de pcura. c. vl. in fi. Inno. ibi dixit talẽ excõicatũ nõ esse. (Hosti. ℔ posuit dictũ Inno. sz ipe Inno. videt hic tenere qñtam tarde penituit q nõ potuit reuocare alias secus. hec distinctio colligitur ex ꝑnci. z fi. sue glo. Jo. an.) tenetur ñ de culpa de q̃ alias puniri posset. canon eñ dolum reꝓbat Bar. bixi. in fine questionum suarum venerialiũ: in q̃stione que incipit: Aliquis mãdauit. (z est. lxx. xix.) dixit q̃ratis quo ad deum non teneĉ: tamen quo ad ecclesiam excõmunicatus ẽ quod verum videtur. (quosdam casus quibus penitentia liberat a pena posui de iure patro. cũ laici. sup. j. gl. Jo. an.) f ℂ Clericũ. Large sumẽ: vt. xij. q. j. duo sũt. Jo. an. g ℂ Tuo nolle. Pura tui ꝓplatione seruitoris vel amicus tuus clericũ q̃ tibi iniuriã realem vel verbalem intulerat ꝑcussit: quem tu postea ratum habẽdo receptasti z magis amicũ habuisti. Sed quid dices retẽto. ℔ themate: si ille amicum vel seruitorẽ talem nõ recepauit: vel illũ expulit: nec p aliq̃ exteriora põt apparere q̃ ratũ habuerit: sz tñ in veritate ratũ habuit in corde? dixit Hosti. §. eo. mulieres. talẽ q̃ ad deũ esse ligatũ nõ tñ quo ad ecclẽz militantẽ que nõ iudicat de occultis: de simo. sicut nobis. z. §. eo. a nobis. ij. Joh. an. h ℂ Incurrit. Ex ratihabitiõe ꝑdicta: dico q̃ eũ excõicatũ ex nũc. §. ex q̃ ratũ habuit: nõ extũc q̃ fuit facta in lectio: sz j. dicaĉ ratihabitionẽ retrotrahi: q: satĉ trahiĉ ad tps anterius: cũ ex facto anteriori ligat: licet exnũc. nec eim sinia excõicationis trahiĉ retro: sicut alie snie. §. eo. licet. q̃ statim ligat: aut nõ ligat nec suspẽdit effectũ suum. §. de ap. pastoralis. z facit q̃ dicta. §. eo. venerabilibus in glo. post diffinitiuã. Jo. an. i ℂ Compari. vt j. de regu. iur. ratihabitionem. z dic vt ibi no. Jo. an: k ℂ Nõ sit facta. Pura inimicus inimici sibi clericus ꝑcussit: ego gaudeo z forte illũ postea recepto z illi cõico. (tũc tñ incurro minorẽ: z sin ℔ exꝑssum dicit rex. vlt⁹ intelligendũ esset de maiori. Joh. an.) l ℂ Gestum j. de regu. iur. ratum quis. z dic vt ibi. Joh. an.

a dimentũ legitimũ ꝑ absolutiõis bñficio habere recursuz ab alio absoluunt si cessante postea periculo vel impedimento himõi se illi a quo his cessantibus absolui debebãt q̃cito cõmode poterũt ꝓtemꝑserint ꝑsentare: mandatum ipius sup illis ꝑ q̃bus excõicati fuerãt hũiliter recepturi z satisfacturi ꝑ iusticia sua/

b debit decernimus: ne sic censure illudãt ecclĩastice in eandem sniam recidere ipo iure.

c Idẽ statuimus de his q̃bus cũ a se. apo. vel a legatis ipius absolutionis beneficium a quibusuis sententijs consequunt iniungit: vt ordinarijor suoꝝ vel aliorꝝ quorumlibet suscepturi penitentiã ab eisdẽ se cõspectui repsentent z passis iniuriã seu his q̃bus ꝑter hoc obligati existunt satisfactionẽ exhibeãt competẽtes: si hec cum primũ cõmo

de poterunt non curauerint adimplere. ℑ dem. Si ꝑcassionẽ in clericũ sine meo mandato tamen nomine meo fuerã ratã habeam excõicatus fuit: secus si meo nomine nõ fuit facta. Joh. an. ca. XXIII.

e ℭ Um q̃s absq; tuo mandato man⁹ iniecit in cle

f ricũ tuo nolle violentas: si ℔ ratũ habueris: excõicationez latã a canone incũctanter in

h curris cum ratihabitio retrotrahat: z mãdato debeat cõparari. ℂ Si ℣o iniectio eadẽ tuo nolle non sit facta: tũc

k licet pecces ratã habẽdo eandẽ: nõ tñ ꝑter ℔ excõicationis vllius vinculo innodaris. cũ q̃s ratum habere nequeat

l quod eius nomĩe non est gestum. ℑ dem. Corrigit hec decre. in quibusdam suis vetus: vt infra patebit: set dicit hoc tempore indicti ecclam sanctam ad penitentiaz admittunt

Addicio Addicio Addicio

Diuisio

Alma mater. ¶ Poterit diuidi in quattuor partes. In prima premittit premium vsq; ibi: Sane. In secda in qua tractat de sacramento pnie: quo & quibus sit exhibendu tpe interdicti: vsq; ad .§. adijcimus. Ibi tertia: vbi tractat quomodo diuina officia sint illo tpe celebranda vsq; ad .§. ceteris. Ibi quarta et vltima in qua quo ad cetera seruari precipit interdictuz & priuilegia contra reuocat. Jo.an. Sed Jo.mo.di. vidit in septē q; resc: fac em ō secda tres: & de tertia duas. (Et circa hāc dictionem alma: vide q dixi de offi.cus.c.ij.su p eo. .x. & habet idē vbū.s. eo.li. de relig.& ve.c.j. post pn. Jo.an.)

Additio

a ¶ Commutat. Quia fm varietatē tpoz statuta expedit variari. s. de psang.et affi.non debet. & optime.lxiij. dis. .§.verum. nā etiam priuilegium reuocat cū redit ad noxā. s. de de ci.suggestuz. Et no. q raro inuenies & forte nunq; saluo eo quod dixi. s. de here. p christianos. q constitutio Bonifacij reuocet ius antiquū: q̄n verba exprmat que hoc denotent: vt vides hic & .s. de rescript. statutū. s. de pcess. pbē. c. ij. de cēsi. felicis. licet hoc non sit necesse: vt. s. eo.li. de pstit. c.j. est tū vtile vnde nō debemus esse faciles ad dicendū p suas pstitutiones vetera iura esse correcta vbi id nō exprimit: q; si hoc intenderet in illis exprimisset: vt in istis: ad hoc. s. de celebra. mis. cū marthe. .x. Jo.cum suis pcor.

Que sacra erant per missa

b ¶ Sacramentis. Permittebat em baptisma paruulor penitētia mortientium & viaticum: confirmatio in fronte. s. de spon. nō est. (ibi dixi de sacro ordinis post Inno. Jo.an.) de pe. & remiss. q in re. s. eo. rāso. premittebat etiam confectio chrismatis. s. eo. q̄m. & celebrato misse semel in septimana p conficiendo corpore christi & infirmis. s. eo. p; mittebat. tenet etiam matrimonium p̄ crū tpe interdicti: cū teneat etiā p̄cru ab excōicato maiori. s. de eo qui duxit in ma. quā pol. p adul. significasti. Iz em illud sit sacrm. nō tū sic pferē gratia p illud sicut p alia. (fateor ergo glo. q pferē. & de hoc plene dixi de sacra vncc. c. vno post pn. Jo.an.) de hoc. j. q. j. ḡcḡd.

Additio

c ¶ Insurgūt. Et oibus his fuit puidendum. s. de pstit. c. ij. de sepultu. c. j. Audiui de quodā loco in marchia q tanto tempore steterat interdictum q facta relatione hominibus illius loci. xxx. & xl. an. q nūq; audiuerāt missaz deride bāt plbyteros celebrātes. (sile q dicit Hiero. ad athe rachiā vbi loquit ō nat in obsidione q nō desiderabāt quā nō nouerāt libertatē. Jo.an.)

Addi.

d ¶ Sine culpa. Quod regulariter esse nō debet. s. de reg. iur. sine culpa. cum suis concor.

e ¶ Al iure. Pone exceptū. s. eo. li. de elect. vbi periculū .§. ciuitas. de censi. ḡq; de immu. eccle. clericis. de vsur. c. j. ō pensi. c. vlti.

f ¶ Sanī. Vide q verificatur hic falsa opinio quā posuerat Hos. s. de spon. nō ē nobis in fine. vbi dicit tex⁹ tus penitētias morientiuz. dicebat Hos. Lācre. & Vincēn. & etiam viuoz q̄m nulli deneganda est pnia. alleg. de pe. & remiss. q q̄dam. de pe. di. vlti. c. vlt. ꝓpheta iuste. & suo tpe falsum dixit licet hodie p hanc decretū vez. Jo.an.

g ¶ Ad peccandū. Quia pelius est cursus ad voluptatem & natura imitatrix est vitioz. xx. q. iij. procliuus. & omnis eras ab adolescētia prona est ad malum. xij. q. j. omnis eras. et

Addi.

natura humana facile labitur ad delicta: in auc. de monachis .§. si vero his. colla. j. vnde est penitentia secunda post naufragium tabula qua sustinemur post casum de peni. dis. j. secunda naufragium & post baptismum qui lapsus fuerit in peccatum per eam reparatur. s. de summa trinita. firmiter. ad finem. Jo.an.

h ¶ Admittantur. Sed nunquid talibus sanis post penitentiā dari posset eucharistia: Et videtur q sic: cum ipa per penitentiam intelligatur. s. de peni. & remiss. q in re. Sed dic ꝯ (idem Archidia.) nam lz eo casu per penitentiam intelligat viaticum vt ibi: non tamen simpliciter eucharistia: nam ista est regula a canone tradita q nulli penitenti est denegādū in morte viaticū. l. di. penitētes. in fi. lz igit eucharistia vt viaticū eo tpe pmittat his q sunt in via huius seculi: nō tū sanis reperio pmissum: & sic antiquitati stabo: & dicā phibitū. C. de ap. pcipimus. ad hoc. .§. ppt. in fi. vbi dicit solummodo. (sic circa sacramenta nihil sic immutatū nisi quo ad penitentiaz: & idē Archid. Jo.an.)

Questio

Quid interd

Additio

i ¶ Articulo. Tunc em ipi penitētes absolui possunt a sacerdote. (. s. de sepul. c. fi. Jo.an.) etiā si tale esset excōicationis genus: q nō possent absolui nisi a papa. xvij. q. iij. si quis suadente. Jo.an.

Additio

nisi sint excōicati: qui nō nisi in mortis articulo admittentur: vt causam dederūt interdicto qui non admittentur: nisi satisfaciāt vel cautēt p̄ut possunt. Item illo tempore cessare alia diuina officia sub pena distributionū sicut pcipit in ecclesijs celebrantur tantis clausis plane sine excō municatis interdictis et sonitu campanaz: & quater in anno alte cū capanis et iannis apertis celebrare possunt: et excluſis excōmunicatis interdictos admittere: ita tamē q hi ꝓpter quoz excessum latū est nō appropinquāt altaria: in ceteris seruanduz est interdictū: et reuocata sunt priuilegia vltra id quibuscunq; concessa. hoc dicit. Joh. an.

Alma ma/ ca. XXIIII

ter ecclesia plerūq; nō / nulla rationabiliter ordinat & psulte: que suadente subiecto; vtilitate postmodum cōsulit⁹ ac rōnabili⁹ reuocat: in a meliusue cōmutat. ¶ Sane a nr̄is dudum fuit p̄decessori

bus cōstitutū vt in terris seu locis ecclesiastico suppositis interdicto: nulla certis casibus et sacramentis exceptis diuina celebr̄etur officia vel ministrent ecclesiastica sacramenta. ¶ Quia vero ex districtione hmōi statutoz excrescit indenotio populi: pullulant hereses: et infinita pericula animaruz insurgunt: ac ecclesijs sine culpa earum debita obsequia subtrahunt cum fratribus nostris deliberatione habita super his diligenti cōcedimus: q tempore interdicti ab homine vre iure prolati non tantummodo morientes: sed etiā viuentes tam sani etiaz q̄ infirmi ad penitētiā que ꝓpter pronitatē & facilitatē hoīm ad peccanduz summe necessaria est licite admittant: dum tū excōicati non fuerint q̄s admitti preterq̄ in mortis articulo nolumus ad eandem. ¶ Illis etiam ꝓpter quoz culpaz dolū vel fraudē lata est sentētia interdicti: vel qui ad ppe/

a ¶ Jdoneū. ergo nō nudā sed pignora vel fidelusso/res. C. de ver. sig. ſancimus. b ¶ Jurauerint. ad idē ff. de do. inter vt. ⁊ vxo. per vestras. C. de epis. ⁊ cleri. auē. generaliter. c ¶ Relaxatio. facit ad ea que no. de pe. ⁊ re. q̄ in te. fi. vl. glo. Joh. an.) in fi. igit̄ si is ꝓpter cui⁹ cul/pā latū est inter/dictū satiſfacere vult tollet̄ inter/dictum si non ꝓ/pter eius culpaz sed alterius ipse puniet̄: ei⁹ satis/factio nō requiri/tur. ff. e. si senten/tia. §. j. si autem culpabilis fuit: puta cōsiliarius vel auxiliarius: licet tollat̄ cau/tio ⁊ iniūgat̄ pe/nitentia non re/laxabit̄ interdi/ctū. d ¶ Eccle/sijs. nō itelligas de eccl̄ijs interdi/ctis: sed sitis in loco interdicto: q̄ō patet. ff. §. j. ibi terris seu lo/cis: ad idem. ff. de ver. sig. cū in partib⁹: sic etiaz loquit̄. ff. de pe. et re. q̄ in te. de ꝓtulle. q̄ nōnul/lis. ibi cū cōe ter/re fuerit interdi/ctū. (ad hui⁹ in/tellectuz vide q̄ scripſi. ff. e. pūct. sup. ꝑ. loca. Jo. an.) e ¶ Mo/nasterijs. ⁊ noie ecclesiarū intelli/guntur monaste/ria. liij. dist. §. hac auctoritate. (vide q̄ not. et dict. ff. e. ll. ne p̄/lati grādi. in ꝑ. p̄sertim. in glo. no. ⁊ super ipsa. Jo. an.) f ¶ Sicut ꝓtius. hoc statim determinat ꝓ sequentia. g ¶ Interdictis. q̄d de non interdictis videret̄ a contrario q̄ eis p̄senti⁹ posſit celebrari: sed dic cōtrariū: q̄ interdicto loco omni⁹ interdictū intel ligit̄ ibi audire diuina: nisi sup hoc sint ꝓtullegiati. et videt̄ expreſſum. ff. e. ll. de ꝓtulle. licet. que decre. et iaz videt̄ supflua p̄ istā: sed dic vt ibi dict in p̄n. imo si de/cre. illa intelligeret̄ de ꝓtullegio iuris cōis: pura dato hodie ꝓ hāc decre. ibi esset casus. h ¶ Tribuunt̄. et valet. ff. e. ll. de cle. nō resi. c. vno. i ¶ Assumptiōis. Nota terminatū altercationē querentiū q̄ō est solenni/tus festum an festū assumptionis: an festū natiuitatis. An festum (vel annūciationis de quo plus videbat̄ Jo. an.) vir/ginis glorioſe habeat em̄ ecclesia q̄ sit celebrius festuz b̄ē marie assūptionis vt hic vides. (ff. e. de obser. ie. c. j.) Sed in sit solēnius his festiuitatib⁹ q̄tū poterit celebrari: dic q̄ in vigilia festo natiui festi ad vesperas tract̄ eiusdē. (Idem Archi. Ad. et fa. Clemen. j. de reli. et vene. in fi. ⁊ hoc ex ob seruantia est in/dubitatū. Joh. an.) quia tunc q̄ ad officiorū cele brationē incipit dies. lxxv. di. q̄ō die. ff. e. de ferijs c. ij. ⁊ credo q̄ cō tinuare poterūt officiuz vsq̄ ad vesperas festiue diei inclusiue: cō pletorium aūt ⁊ reliq̄ post vespe/ras cantare non poterūt fm hāc formaz per iura predicta.

trādū delictum: cuius occa/sione ipsum interdictū est la/tum p̄buerūt auxiliū cōsiliū vel fauorem: nisi de ipso deli cto si sint tales q̄ id facere valeant ꝓius satiſfecerint: a vel de satiſfaciēdo idoneam dederint cautionē: aut si sa/tiſfacere nequeunt vel hmōi b cautionē p̄stare iurauerint q̄ cū poterūt satiſfaciēt: ⁊ ad satiſfactionē hmōi p̄ euz vel p̄ eos q̄ facere ipsi debent et possunt p̄standā dabūt cō silium ⁊ auxiliū: ac iuxta posse suū fideliter laborabūt: non est penitentie bāficiū aliqua ten⁹ cōcedēdū. ¶ Nec tunc etiā quo ad istos vel alios q̄ circa hoc minime delique/rūt: vbi ciuitas vel locus ali us seu vniuersitas interdicti c exiſtūt: facieda est relaxatio interdicti: sed est eis solūmo do iniūgenda penitētia salu taris. ¶ Adūcim⁹ ꝓterea q̄ d singulis dieb⁹ in ecclesijs et e monasterijs misse celebrent̄ et alia dicant̄ diuina officia f sicut ꝓi⁹: submissa tamē vo/ce ianuis clausis excōicatis g ac interdictis exclusis: ⁊ cā/panis etiā non pulsatis. ⁊ tā canonnici q̄ clerici ecclesiaz in quib⁹ distributiones quoti diane illis q̄ hozis intersunt h canonicis tribuunt̄: si ad of/ficia nō venerint supradicta: distributiones easdē amittāt: sicut interdicto pderet nō ex tāte si diuinis officijs nō ad essent. ¶ In festiuitatib⁹ ve/ro natalis dñi pasche ac pē/i tecostes ⁊ assumptionis vir/ginis glorioſe cāpane pulsen tur: ⁊ ianuis aptis alta voce diuina officia solēniter cele/brent̄. excōicat⁹ ꝓtus exclu sis: sed interdictis admissis: q̄bus ob reuerētiā dictaz so lēnitatū: ⁊ vt ipi ad humili/tatis gratiā ⁊ recōciliatiōis affectū faciliꝰ inclinent̄: p̄fa/tis dieb⁹ participationē per/mittim⁹ diuinoz: sic tū q̄ illi ꝓpter quorū excessū interdi ctū hmōi est̄ platū altari nul k laten⁹ appropinquēt. ¶ Ce teris q̄ circa obseruationem interdictorū a nostris sunt p̄ decessorib⁹ instituta: in suo roboze duraturis: non obstā tibus q̄busuis p̄iullegijs ec clesijs monasterijs ordinib⁹ religionib⁹ seu p̄sonis eccle/siasticis secularib⁹ vel regu/laribus exemptis ⁊ nō exem pt̄ sub quauis forma vel ex/pressione verboz ab ap. sede i concessis: que cōtra tenozem p̄sentis cōstitutiōis nulli vo lumus suffragari: cum q̄bus/libet tam secularib⁹ q̄ regu/laribus sufficere debeat: vt tēpoze interdicti mō p̄misso diebus celebrēt supradictis.

Quare isti quent. vberiorē gratiā igitur ha bebūt q̄ nō pec/cauerūt q̄ hi q̄ peccauerūt: (di/ eit Joh. mo. grā effusa plus vel minus affluit p ut subtectū grē plus vel min⁹ se cooprat influēti. alle. q̄ no. xvj. q j. positiōes. ⁊ ff. de vsu ⁊ ha. ple/num. §. j. et. §. equl.) et merito. nam et speciale est in hac senten tia cōtra rōnem iuris q̄ ali⁹ ꝓ alio punit̄. ff. ō intu. ⁊ dam. da/to. c. vno. l ¶ Concessis. Erāt fratres mi nores p̄dicato/res et quidam alij ꝓiullegiati ve certis suis festiuitat bus celebrare possent tempore interdicti: interdū vsq̄ ad octauas: hec ⁊ simillia ꝓiullegia sūt reuocata: et pu to. (Idem Archidi.) etiam per hec verba generalia re uocatū ꝓiullegiū remplariozū et hospitalariozū: quo in eoz̄ locundo aduēnu semel in anno aperiebat̄ vna ecclesia in loco tempore interdicti: q̄ celebrabant̄ diui/na. ff. de ꝓtulle. vt ꝓiullegia. ⁊ intelligas de ꝓtozib⁹ ꝓiullegijs que respicit hec cōstitutio: non de posteriozibus: cum sibi vel succeſſoribus legem imponere non poterit: licet indicare potuisset. ff. eo. lib. de rescrip. c. vlti. C. de legi. digna vox. de elec. innoruit.

Exemplu s Ad. Ad. Ad. Ad. Quid ō nō interdictis

Diuisio. Enies. Ista decretalis diuidit in quinq; partes. Primo declarat quid cōferat priuilegium filiationis. Secūdo ibi: Illū. quis locus dicat desertus: & circa ecclesias talium locorum quattuor articulos declarat. Tertio in ꝟ. certum. diffinit articulū decimarū. Quarto ibi: In alijs. fit reseruatio iuris epalis & parochialis. Quinto ibi: Per declarationē. fit protestatio de iure vtriusq;. Et sciendum quod ꝟ. rangit glo. q̄ incipit: si quo fratres tēpli & hospitalis in questione quā habebāt cuz episcopo Tiberia/ceñ. pduxerūt q̄dam priuilegia Alexādri & Lucij de quorūcerteis verbis dubitabat q̄d significarent. q hic in prin. diffinitur. Sed Innocē. et Ab. clarius q̄ b loquit de quodā ordine qui dicit sancti Jacobi & est in hispania & sunt laici vxorati certis diebus in septimana abstinētes a choro vxorū. habent tamen clericos in suo ordine. & sic legendo cessarent aliquæ obiectiones de quibus ꝟ. dicet Jo. an. Et q̄ō in. c. sequit. ideo nō sūmaut q̄ non respicit titulum Jo. an. a Per illa verba. quasi dicat possent illi habere alia priuilegia p que essent exempti sed per ista non sunt. est em̄ quedam declaratio p quā nō studicatur alijs defensionibus vt dicit in fine. b Non intelligi. idem habes. ꝟ. ō priuil. si papa. ꝟ. similiter. & vide ꝟ. de hoc in glo. sed sunt priuilegiati. c Latere. No. igitur differentiā inter legatos de latere & religiosos. ad idem. ꝟ. de offi. leg. c. pe. & ꝟ. eo. tit. c. j. satis est ergo hic q̄ verba aliquid cōferant & aliquid operant. ꝟ. eo. tit. abbate. d Interdict. satis puto idē in suspenso Ad. ne cū illa sit quoddā interdictū: (hoc ptz. ꝟ. tit. j. is cui cōiuncto. iij. rū. cum. j. & ij. Ad idem. ꝟ. titu. j. c. j. ꝟ. si ds cōiunctis. cū illa decre. sacro. c. tit. et decre. episcoporuz. ꝟ. eo. ti. de priuil. & decre. ij. ꝟ. eo. ti. de offi. deleg. Johān.) & omnia ea continent sub appellatione censure. ꝟ. eo. ti. querenti. Et q̄ō dicit a quo q̄ intelligo etiā ordinario: nec obstat. ꝟ. e. ti. de priuil. ne aliqui. quia vt ibi dicit illa decre. nō habet locum in religiosis quibus cōcessum est priuilegium tale ratione loci vel ordinis. ad idem. ꝟ. de priuil. c. j. ꝟ. in eos. c Penitus. s. q̄ nō est memoria q̄ habitatus vel cultꝰ fuerit a christianis vel saracenis: & idē in sequenti casu. s. q̄ habitatus vel cultus fuerit. s. a saracenis nec est cōtrarij memoria. scz q̄ a christianis fuerit habitatus vel cultus.

De verborū significatione.

Anno. iiij. Declarat ꝟ. in. q. quid significet verbū privilegium: recepimus vos tāq; p priores filios ecclesie romane et quis locus dicatur esse desertus. hoc dicit Jo. anglicus.

e Enies: et. ꝟ. Per illa verba priuilegij in specialeꝫ & pprios eccle̅ro/mane filios vos recepimus b dictos fratres exemptos nō intelligi: & ipsos ex illo in pprios eiusdem eccle̅sie filios fuisse receptos q̄ ab alio q̄ō a romano pontifice vel legato ab eius latere destinato interdici vel excōicari a quoq̄ non valeant declaramus.

Illum locū desertū in pc/ e missis intelligim⁹ qui nō habitatus penitus: neq; cultꝰ fuerit: vel vltra memoriā hominū fm indulgentiaz lutij est sub saracenorū potestate f detentus: cēsentes ecclesias in talib⁹ desertis locis a fratrib⁹ ipis cōstructas seu etiā g cōstruēdas in eo plena libertate gaudere: vt fm indulgētiaz lutij nihil ab ipsis legis h diocesane noīe valeat p epos exigi: q̄ fm priuilegiū Alex. nō possint interdicto seu excōicationi supponi: quas in locis hmōi dicti fratres habeant potestatē petita a sede i apostolica licentia construēdi: easq; cuz suis plebibus p suos clericos idoneos gubernent: qui rōne plebiū examinandi eis p̄sentent: vt ab m eis curā recipiāt aīaz cū plenbes eis sint subiecte. Ceterū dicti fratres decimas laboriū⁹ & noualiū⁹ suis q̄s pprijs manib⁹ aut sūptibus o excolūt: aut alijs bonis sibi a deo p̄stitis cōuētib⁹ clerico p rū ordinis sui a quib⁹ quarta vel tertia nullatenus exq gaz: cum integritate persoluāt salua moderatiōe cōcilij motoꝛi inferaꝫ pena. ꝟ. de elec. nihil est. est em̄ ars artium regimē animarū. ꝟ. de era. & qualit. cum sit.

m Ab eis. scz diocesanis episcopis. n Subiecte. cōordat. ꝟ. de p̄ben. in lateran. & c. de monachis. & eo. ti. & eo. ti. c. j. ꝟ. de priuil. cum & plantare. ꝟ. cū in eccle̅sijs. & tales rectores sic instituti sunt perpetui vicarij: nequeuntes absq; causa rationabili remoueri. ꝟ. eo. ti. de capel. mona. c. j. o Bonis. vndecūq; pueniant: licite tamē acq̄sitis. de hoc. xxiij. q. v. in summa ꝟ. de decī. ex trāsmissa. p A quibus clericis. scz ordinis sui. q Persoluant. Sed in quo sunt isti priuilegiati quo ad hoc: nōne isti fratres de iure sunt priuilegiati q̄ nō teneanē ad decimas laborū & noualiū ꝟ. de decī. ex parte. j. sūt em̄ isti de quibus hic papa loquit exemplarij: hospitalarij: hierosolymitani: qui cum Tiberiaceñ. epo questionē habebāt sup diuersis articulis: in qua causa pduxerūt priuilegia superi⁹ dicta. scīēdū est q̄ isti fratres laici sunt ex ordine q̄ ordinem clericalē nō habēt. quidā ex eis sunt milites. ꝟ. de sen. excō. canonica. alij sunt clerici: isti igit fratres de laboribus & noualib⁹ q̄ colūt soluēt decimas sibi ipsis. (vide Ad. cedat ꝟ Host. & post eū Jo. mo. et Archi. q̄ isti grauātur in vno. q̄ soluūt ad q̄ non tenenē p p̄dic. decre. ex pte. Sed startim releuanē in alio q̄ soluunt clerici ordinis sui iuxta regulaz. ꝟ. de paroch. c. j. & ff. de iniur. cum qui in prin. Jo. an.) Jd est clericis fratribus ordi

ordi. dilect⁹. sub erūt ꝟ legi iurisdictionis: p̄ter id q̄ sunt exempti per priuilegium Alex. vt sequit. (vnde diocesani Ad. poterunt cōueniri fm Innoc. et vide q̄ no. ꝟ. e. ti. de priuil. c. j. ꝟ. in eos in glo. ij.) l Petita. intelligas et obtenta: cōsidērer aūt postulēr: quia illā obtinebūt. ꝟ. e. ti. de cē/si. romana. ver. si vero.

k A sede apostolica. alias suf ficiet licentia diocesani. de consec. i. j. nemo. & cōcordat ad ꝟ. ꝟ. priuil. aucto̅rita/te. vbi quo ad ꝟ distinguit inter loca exempta et non exempta.

l Examinādi. ne ad animarū regimē pmoueanē indigni: cū hoc casu pro/

alis sul: qui clerici de his decimis ẽpo nõ dabunt quartam quã alias de iure cõmuni deberet habere. de offi. ordi. cõquerẽte. de pscrip. de quarta. est em quarta ō lege diocesana. ē. de offi. ordi. cõquerẽte a qua nulli sũt exempti: vt. ē. vidisti. Si igit bene aduertis ꝙ hec sua ꝓullegia ist l obtinent pri⁹ in eo. quia ex quo sũt ꝑpriꝫ et specia/les ecclesie romane filij: ab ipso ẽpo interdicti vt excõicari nõ possunt. Itẽ ꝙ rõne ecclesiarũ ꝙ eos constructarũ in locis desertis nihil lege dioce. debẽt ẽpo. Tertio ꝙ ꝑpter eas ex cõcari vel interdici nõ possunt. Quarto ꝙ solũ ꝙ suos clericos eas gubernant. Quinto ꝙ decimas laborẽ et noualiũ: ꝛ alia q̃ colũt clerici sui ordinis: ꝛ sic sibĩ ipsis soluunt. Sexto ꝙ de illis decimis quarũ ẽpo nõ soluũt Johan. an.

a Genera/lis. ē. de decī. nu

per scz ꝙ de possessionib⁹ quesi/

ꝫ generalis. ¶ In alĩs eorũ possessionibus iure cõmuni seu quolibet alio ecclesiis parochialibus ꝛ diocesano epi

c scopo reseruato. ¶ Per declarationem autez huiusmodi nolumus defensionibus alĩs seu iuribus partium derogari. ¶ Nicolaus. iij. Ꝑ nõ declarat manifestũ ꝛ euidens esse ꝓnonyma: ꝛ idẽ sit significare quo ad casũ de. de elec. si forte. Secũdo declarat cõspiratores ꝛ coniuratores qui iurauerunt et statuerunt ꝙ non recipiendo aliquẽ in canonicum ad mandatum pape donec possent reuocare. Tertio declarat tale statutũ detestabile ꝛ illicitũ multis ex causis. Jo. dan. andree. ca. II

Constitutionem felicis recordatiõis Gregorij pape ꝑdecessoris nostri edi/

Additio ts post cõciliũ soluãt decimas. (vnde dicebat Inno. ꝙ hoc vult ista moderatio ꝙ iste ordo sancti Jacobi de questis post cõcil. integras decimas soluãt. Intelli ge parochijs ꝗbus debent. Jo. an.) b ¶ In alĩs. scz quas alijs colendas tradũt vel ab alijs colendas recipiunt. vel de quibus antez fierent noualia magni ꝓuentus ꝓuenichãt: vel que sunt ipsorum quo ad ꝓme uũ ꝛ directũ dominiũ: tñ parochiani eas possidẽt ꝛ tenent: pone habẽtes eas ꝙ emphyteosim: ad hoc. ē. de elec. dilecti. ꝛ. c. licet. ꝛ. ē. e. quid ꝙ nouale ad fi. de actis post cõciliũ dicerat. ē. pri. c ¶ Per declaratiõnẽ. No. verbũ si ageret de exemptione: ꝛ exemptio nõ ꝓbaret: ꝛ ꝓnũciaret cõtra opponẽtẽ: bene fieret ꝓiudicium saltẽ quo ad eũ: licet nõ quo ad superiorem. ē. de ꝓsulle. cum olim. de restit. in integ. c. ij. quia si nõ appellat a sntia ꝓrectu ꝓsullegiorũ de nouo repertorũ: nõ reuocat sententia. ē. de re iudi. inter monasteriũ. ꝛ. c. sub ortra. sed hic nõ difficultatiue ꝓnũciat: sed declarat quo/dãmodo interloquẽdo ꝗd importarent verba ꝓsullegij: vnde licet per illud ꝓsullegium quo sunt recepti in filios non sunt exempti: si habent alia ꝓsullegia exempti onis bene sunt exempti: vt dixi in ꝓn. nõ em ꝓnũciat illos exemptos vel nõ: sed declarat ꝗd illa verba ꝓsullegij importẽt. Idẽ in alĩs casib⁹ de quibus. ē. dicit.

Diuisio Constitutionẽ. ¶ Cõtinet ertia dicta q̃ patent in rubro. Scõm. ibi: Ceterũ. Tertiũ. ibi: Statutuz quoq;. Et olim incipiebat cõlurationũ ꝛ fuit multum decisa. Jo. an. Declarat primũ dictuz: vt. ē. dixi decre.

ẽ. eo. iij. de elec. si forte. ꝛ que ibi no. Gar. et Bull.

d ¶ Lugdunen. ē. e. ij. de elec. si forte. cui⁹ verba ad literã ꝓ. sequunt vsq; ad verbũ in illo. vbi ponit declarationem. ꝛ hec omnia vsq; ibi expone. vt ibi dixi.

e Defecisset. vt. ē. eo. ij. de elec. c. j.

tã in concilio Lugdun. vt si forte inter cetera que obiciunt electo aut postulato seu alias ꝓmouẽdo ad aliquaz dignitatez: euidentẽ scientie vel alĩ⁹ ꝓsone defectum opponi contingat: de illo primitus cognoscatur: et si opponentẽ inuentum fuerit desistui veritate: a cause illius ꝓsecutiõe totaliter sit exclusus ꝛ alias puniat ac si in obie-

f ctorũ ꝓbatione omniũ defecisset: est in illo qui manifestũ defectũ in visu auditu et

g alijs corporeis sensibus: nec ꝙ nõ ꝛ in memoria ꝛ etiam intellectu opponit electo locuz

h habere: ac quo ad intentiõnẽ cõstitutionis ipsius manifestum ꝛ euidẽs idem suppo nere declaramus. ¶ Ceteꝝ canonicos cuiusuis ecclesie

k qui statutum fecerunt solenniter et iuramento firmarũt:

f ¶ Manifestũ. videbat contra: qz cõstitutio si forte loquebat in euidenti ꝛ nõ manifesto: ꝛ alius videt euidẽs ꝛ aliud manifestũ. Euidens em est qõ semp patẽ est ꝛ euidenter apparet. (Barbosius sup sexto Scipsõis. li. j. charta. xxiij. negari non pot qõ visuo assir/mat Joh. an.) arg. j. q. j. vt euidenter. ē. de accu. euidentia. ff. de ꝓbatiõ. emp. l. ea que. qõ ens ẽ in euidẽti: nulla põt ꝛgtuer/satiõe celari. ē. ō coha. cleri. ꝛ mulie. c. vl. ē. ō offi. or. ordiarij. ¶. ceterũ. c. ij. Dani manifestũ vero aliqñ ꝓbatiõe indiget xj. q. iij. eorũ. de hõ no. ij. q. j. manifesta. ē. de co/

ha. cleri. ꝛ mulie. vestra. sed ꝑriꝫ est verũ ꝙ hãc cõstitutionẽ ꝛ merito: nã cõstitutio si forte requirit ꝓbationẽ examinis in euidẽti defectu: ꝛ ꝓbat manifestũ. ē. ō clericio. bone. j. C. si mi. se. ma. di. l. iij. ibi nisi palã ꝛ euidẽter ex instrumentorũ ꝓbatione ꝛc. ꝛ ꝑrerea hec duo vidẽt ꝓnonyma. ē. e. ti. cũ oliz. Mã ꝛ si opponat euidẽs defectus scientie: nõ palã hoc apparet: ſz est necesse examinationẽ fieri: examinatione aũt ħ fiet certũ. ff. si certũ pe. l. certã. imo ertã no. Bull. in decre. si forte. ꝙ si ob ijciat ꝛ electũ ꝙ est oino illiteratꝰ: ꝛ ideo repellendus: licet nõ dicat euidẽter vel manifeste in exemptione habebit locũ decre. ipsius forma: qz idẽ est verborũ sensus ꝛ ideo idẽ ius esse debet. ē. de cõstitu. trãslato. ff. ad. l. acquisi. illud. ꝛ ad ħ facit instl. de excu. turo. ¶. sitr eum ꝗ trãs nescit ꝛc. ꝛ formule verborũ hodie sunt sublate. instl. de ver. obli. ¶. j. C. de formu. ꝛ impetra. ac. sublata. l. j. er. ij. ꝛ verba nõ debẽt ꝑualere sensui. sed ecõtra. ē. eo. ti. intelligentia. ꝛ. c. ꝑterea. ꝛ. j. q. j. marchion. intelligam⁹ ꝙ euidẽtẽ ꝛ manifestũ: cui⁹ ꝓbatio ẽ in euidẽti et manifesto: licet id in exemptionis forma nõ exprimat. alias sequeret ꝙ si dico electũ cecum: ex quo non addo euidenter vel manifeste: nõ haberet locũ cõstitutio: ꝙ esset absurdũ. g ¶ In visu. vnde oculo carẽs nõ ꝓmouet. lv. di. si euãgelica. h ¶ Intellectu. ꝙ siue memoria siue intellectu careat nõ ꝓmouebit ad dignitatẽ. xxxix. di. Petrꝰ. l ¶ Inter nõnullos ipsi⁹. q. d. interdũ bñ ¶ An canonicus fũt diuersa: vt dixi. ē. i glo. videbat in ꝓn. k ¶ Statuti. ex ħ ꝛ ex eo qõ ō: i fi. videbat ꝙ canonici possint. re statuta

facere statuta: dūmodo alias sint licita. Solet dici q̄ capitulū sine epo statuta facere nō potest: q̄ tangāt generalē statū ecclesie: vel tangāt epm vel eius iura: sic intelligāt. de cōsue. cū cōsuetudinis. ē. de his que fl. a p̄la. noūt. est em̄ platus caput a quo nō licet membrum recedere: de p̄scrip. cum non liceat. ⁊ hec vera sunt etiam si capitulū talia statuat cum Archidiacono suo vel p̄posito vel alio qui post episcopum p̄sit capitulo. Si vero statuāt sup his que non tangūt episcopū vel statū ecclesie. ſz sua singularia negocia: pura q̄ certis modis quotidianas obuentiones distribuāt vel q̄ certo modo ad capitulū vocentur: puta p̄ talem campanā: vel alio modo: vel q̄ certis rebus etiā non vocati veniant ad capitulū vel his similia. satis potest dici q̄ super his tenet ipsius capituli cōstitutio sine epi/scopo alias licita et legitima. ad hoc. ē. de rescrip. edoceri. ē. de cōstit. ex litteris. (et de h scripsi post Cōpost. Inno. ⁊ Hostien. ⁊i. cum omes in p̄in. ⁊ ibi videaṫ quomodo respondetur ad decr. cum dilectus. de clerī. non residen. et vide q̄ scripsi de rescrip. cōstitutus. super ver. per decanum. Johan. andree.) ff. quod cuiusq̄ vniuersi. no. l. j. §. ij.

Ad.

a ¶ Predicto modo. ſz cum procuratorio capituli et cōmunibus expensis. b ¶ Canonicas. xj. q. j. cōiurationum. ⁊. c. conspirationū. ⁊. c. sequentibus. ⁊ est pena tallium depositio vt ibi. Item conspiratores repelluntur ab accusatione denunciatione et testimonio contra eos (quid de aliis. vide de re iudi. cum. J. cr. A. in vltima glo. et q̄ super ea dixi.) contra quos conspirauerunt. liij. q. iiij. conspiratores. ē. de accusa. qualiter et quando. et. c. cum oporteat. de simo. licet helt. et. c. pertuas. Est autem coniurare simul vel vnum iurare: conspirare simul vel in idem spirare. credo autem q̄ preiatus qui huic constitutioni per capitulum facere auctoritatem interposuisset: eadem pena puniretur: omnia enim nostra facimus quibus auctoritatem impartimur. C. de vete. iur. enu. l. j. vltra medium. ⁊. ē. eo. lib.

Canonica pena

Ad.

Quid sit cōiurare vel cōspirare

q̄ ecclesiam suam et seipsos contra omnes impetrantes canonicatum ipsius ecclesie defenderent: vsq̄ ad ius vel sententiaz q̄tum possent ad iudiciuz domini pape vel speciales mandati eiusdem: ⁊ q̄ cōmunibus expensis: ac cuz p̄curatorio sigillo capituli sigillato eadē defensio fieret et q̄ q̄dū aliquis de canonicis eiusdem ecclesie defensionē hmōi ⁊ oppositionē vel a let predicto modo subire alij canonici non possent nec deberent recipere in canonicū nec habere p canonico in capitulo vel extra capitulū impetrantē: cōspiratores ⁊ coniuratores cōtra sanctā romanā ecclesiā ac libertatē ⁊ obedientiā ⁊ auctoritatē ipsius decernim⁹: ⁊ eosdē tā q̄ cōspiratores ac p̄iuratores ſm b sanctiones canonicas puniē dos. ¶ Statutum q̄z ipm q̄ de capitulo p̄libata ⁊ singulis ei⁹ p̄sonis libertatem c obediētiā q̄ eidem eccl̄ie romane debitā exhibēdi saltez vsq̄ ad sententiā ⁊ pōtificū romanorū iudiciū seu speciale mādatū liquido interdicit

de preben. si cum. ⁊. c. si apostolice. eo. li. ⁊ per hanc decere. p̄batur q̄ per instrumentum p̄baṫ crimen. p̄o/ducī em̄ publicū instrumentū in quo cōtinebaṫ q̄ rales canonici tale statutū fecerint: q̄ quod p̄babīt illos esse cōspiratores: ad idem. ē. e. li. de iureiur. cum in p̄positionibus. (vbi etiam de hoc in iij. glo. et facit q̄ no. ff. ad turpi. in senatus. in j. glo. ⁊. C. ad. l. acquīt. cōtra negātem. in. j. glo. vide dispūtationē i regula. Semel malus. Joan.). ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. nullus. ē. de his que fi. a p̄la. q̄/to in fine.

An delectū possit p̄bari p instrm

Ad.

c ¶ Libertatē. exhibendi: quod est infra.

d ¶ Laudabile votū. ō. syn. di. c. vno. vñ nec dolū facit q̄ rem deserit: vt litē ex fugiat. ff. ō alle. mu. iudi. cā fac. l. itē. si res in fi. et magnū est cō modū a lite recedere: propter q̄ indebitū p̄ trās/actionē solutum non repetīt. C. ō transac. l. ij. ff. ō cōdi. inde. in sū/ma. e ¶ Ad peccandū. ad q̄ ō statuto cōsuetudine vel iuramēto astringi non possumus. ē. de cōsue. c. pe. ⁊ vl. xxij. q. iiij. in malis. ⁊. c. si aliquid. ⁊ p totū j. de reg. iur. non est obligatorii. (⁊ ibi habes casum legis obuentre. ff. de pac. dorta. quā hic alle. Jo. mo. et Archidi. Jo. an.) ⁊. c. in malis. ē. eo. lib. de iureiur. c. j.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

EXīt qui seminat. ¶ Ne crederet aliquis hanc cōstitutionem esse sublatam: ideo sic decisse hic ponit vt habeatur p̄ reseruata: ⁊ de ea loquaṫ p̄mīs huius li. in fi. vt ibi dixi. ⁊ quia sic decisse venit sub bulla: et quia infra etiam p̄hibetur glosari p̄hibitioni parebo. (Idem Archi. dixit Jo. mo. ideo sisto ratem. illam tamen p̄hibitionem et eius penas Job. xxij. suspendit ad apostolice sedis beneplacitum per constitutionē sua quia nonnunq̄. Johan. an.)

Ad.

RItullegiū. (nō dixidit q: pēdet vsq̄ ad vltimā dictionē) legato: intelligo generaliter: sicut generaliter loquit: ex quo aliud nō expr̄imit: et ē sī. q̄ dixi ē. e. li. de rescrip. statutū. j. rūso. in glo. q: verbum.

Ad.

h ¶ Cōmorantes. large loquit: q: interdum sunt instituti ꝑpetuo: interdū ad tempus: interdū ad solam

morū ibi trahēdā. de sta. mo. c. ij. ad fi. X. eo. ll. de rēpo. or. cū nullꝰ in fine. z de capel. mona. c. vno. Iꝫ ꝙ ad casum nr̄m nō est curādū. a ¶ In alīꝫ. rolle defendat qō ē in fine: z iterū repete: Iꝫ defendat residētes tm̄ ꝛc. b ¶ Hoc ē. ꝓpter ꝟ facit ad titulū nr̄m. de ver. signi. (alꝫ locari potuisser. X. ꝓxi. vl sub titu. de priuile. Jo. an.)

c ¶ Secreta z solitaria: cella dicit a celādo z occultādo: z sic ꝟ casu locus solitarius: z talē vitā ducentes digni sūt cōuenīēti honore. xvj. q. j. ꝙ vere: et ad has cellas religiosi etiā mēdicantes de platorū licentia transire possūt. X. ei. prela. c. vno. Alias aūt large sumēdo dicimꝰ cellas q̄ sūt etiā infra clausurā monasteriꝰ: vñ ex cā: pura ꝓpter infirmitatē monachi dispēsat abbas cū eo vt habeat suā cellā extra cōe dormitoriuꝫ: tñ infra monasteriꝰ sepra. xx. q. iij. c. vl. z ō ralīb⁹ cellis hoc ꝓuilegiū nō intelligit.

Ad. d ¶ Cōuictu. i. cōi victu. (dicto cōpositra a cō z victu. vñ z simul comedēres cōuiuere vere dicunt. Archi.)

e ¶ Cōtēplādū. de vita cōtēplatiua z activa ōr. X. de renū. nisi cū prīdē ad fi. (Archi. inducit illud Greg. ꝙ quies ex corde nobis ē apperēda. viij. q. j. in scripturt. ver. qui es. ꝙ qō videt cōtēplatiua ꝓcellere. ad idē. ea. q. ꝙ eparū. ꝙ dicit verū fm Augt. nā duodecim sūt in ꝟbus vita ꝓtēplatiua ꝓeminet actiue vt ōr in sū. ō vir turbꝰ: vbi tractat de ꝓeminētia vite cōtēplatiue ad activā: z vi. ꝙ scḣi ō regu. sane. in magna glo. Jo. an.)

Diuisio Sicut nobis. ¶ Cōis diuisio qr in prima ꝓsultatio a verbis duplicis gr̄e causata. In scḋa latior rūsio. ibi: Verū. vel ibi breui rūdemus. latitudo rūsionis ptz in ver. sillibus. z in. x. eriā sl. Do. f ¶ Decedē tiū. nūqd ralis posset cōferre būficia suoꝝ clericorū ce

Ad. dentiū vel decedentiū in curia romana: (z ꝟ hic Archi. tenēs ꝙ nō pōt vt ibi dixi. Jo. an.) Itē nūqd possit cōferre būficia clericorū suorū alto mō vacātia: dixi. X. e. ll. de pbē. q̄uis. ij. In glo. ista duo. Jo. an. g ¶ Residerēt. ex sola residētia si nō interessent diuinis nō ꝑciperēt quotidianas distributiones: vñ nec isti ꝑciperēt. X. e. ll. de cle. nō resi. c. j. z sup ꝟ vide qō ibi dixi in glo. no. q. si q̄s dās. h ¶ Rñdem⁹. ꝓ ꝟ videt ꝙ ista decre. sit veteris iuris declaratoria. (Idē Jo. mo. z eadē rōne Jo. an.) nō noui ꝓmulgatoria: Iꝫ arg. X. j. dū dicit volum⁹. z ꝙ sit declaratoria qr tractat de verbi significatiōe. ad ḣ. X. e. c. ij. rñ. j. in fi. nec bñ occurreret rō: q̄re ꝟ esset ius nouū z nō verus: ꝓterea ꝓuilegiuꝫ ꝓtius cōcessū fuerat: postea ꝓuilegiat⁹ cōsuluit papa circa ꝓuilegiū ptz? ꝓcessum sic est rūsum: ꝙ qō ptz ꝙ a cōcessione ꝓuilegij eriā anteq̄ emanasset hec decre. ꝟ

Exemplificatur textus ulleg̃iū sic erat intelligēdū. Jo. an. l ¶ Sillibus: pone cocedit ei ꝓuilegiū: vt cū clericis suis sup pluralitate būficioꝝ curatoꝝ vel dignitatū dispēsare possit: vt eis conferre ius ad vacaturas vel silig: z bñ dicit eriā

a ne in aliq̄: Iꝫ residētes tm̄ in b cellis z cellas ipsas ꝟ ē loca c secreta z solitaria: q̄ ab homi d nū sepata quietu sūt: ad cōtē plādū z deo vacandū spāliť deputata defendat. ¶ Idem. ¶ Priuilegiato aliq̄: vt possit cōferre būficia clerico z suorū ad appellatio clericoꝝ sibi oriꝫ delignet oñdit. Jo. an.

Sicut nobis significare curasti: tibi gr̄o se ꝓcessum⁹ vt būficia clerico e rū tuoꝝ cedētiū vel decedētiū possis cōferre: q̄oꝝ ꝙdē clerici ꝑbēdarū suarū fructꝰ

in his silib⁹: qr in aliis casib⁹ dissimilibus appellatio clericorū oēs subditos clericos cōphendit. X. e. ll. de resc̄ṗ. tibi: z pōt esse ratio: qr hic de ꝓuilegio loquit odioso: (cū cōcurrūt fauoꝝ z odii dicimꝰ ꝓuilegia odiosa. ex empla. vi. no. X. de fo. cōpe. in. j. glo. ꝛc. Jo. an.) qr ꝙ dimū tollebat ius seu prās cōferendi būficiū et ad quē ordiario iure spectabat. per secundū minuit cultꝰ diuinus et nō deseruiēs ecclesie recipit. sti. pēdiū: q̄ bñ amplatosa z restringēda sunt talia indulta. X. eo. li. de pbē. q̄uis. j. qō nō est in decre. tibi. Johā. an. k ¶ Propterea. sic. X. de elec. c. officij. X. e. ll. ō rescrip. statutū. ¶. insup. de iudi. mulieres. z de renū. c. ij. sic

ꝛ affectata tutela ꝛmunitatē nō ꝑbet. C. de his q̄ sponsu. fube. l. j. et. ij. l ¶ Cōtinue. clulli mō intelligendū est verbū. ff. de ser. fi cui. de ꝑse. di. v. nunq̄. sicut et seruitꝰ dicit cōtinua z aq̄ q̄tidiana. ff. de ser. vr. p. l. foramē. ff. de aq̄ quotl. z est. l. j. ¶. ꝙ aūr. z fluiꝰ ōr cōtinuus ꝙ q̄nq̄ exaresc̄it. ff. de flu. l. j. rñ. m ¶ Luis. X. de cle. nō resi. ex ꝓte. z si egrotaret seruire intelligit. ff. ō sta. ll. cū heres. ¶. stichus. nec sūmo ira amare verbū q̄ntā ꝓ suis ꝓpriis iterdū possit abesse. (Idē Archi. q̄ tñ signat ꝛrū. X. e. ll. de elec. si postq̄. ¶. j. non solutu. tu dic ꝙ illud speciale no. ꝓpter eiꝰ absentiā ꝓeleꝛ vacatio ꝛc. Jo. an.) ad ḣ. X. e. ll. de pbē. pūtl. j. z. ij. rñ. sicut iudex ꝓpter sua ꝓpria negocia differre potest z dimittere (hoc melius intelliges ꝙ no. X. de vo. sup his. in. lij. glo. Jo. an.) causam. ff. de iudi. si longius.

On est nouū vt aliquib⁹ specialiter enumeratis generalis clausula subsequat q̄ oia cōphendat. vt. xlix. di. ꝓ totū. xxiij. q. v. ō occidēdis. X. de pba. q̄uis ꝟ falsam. X. e. ll. de ꝓcu. q̄d ad agēdū. ff. ad. l. acq̄l. si seruus seruū. ¶. inquit lex in fi. C. de sacrosan. eccle. l. generali. Idcirco post rubricas supra positas: q̄ fm suas materias iuris regulas cōphēdūt: ponit ꝟ rubrica generalis ad materias vniuersas. de reg. iur. Si querat q̄re in principio cōpilatiōis nō posuit Bonifa. hāc rubricā: cū sepe ꝓmittat clausula generalis: secutis postmodū speciēb⁹: vt. X. de pba. cū rubricis sequēt⁹. de re. eccle. nō alle. cū rubricis sequē. de regula. cū rubricī sequē. ff. de serui. cū rubricis sequē. posset dari colorata rūsio: qr q̄ vltimo dicunt melioꝝ memorie cōmendātur. de cōse. di. ij. liquido. est aūt vera solutio: ꝛ hūc ordinē obseruatū: vt oñdereť ius nō fuisse ex regula: Iꝫ regulā ex iure: si em̄ a ꝓncipio posita fuisset: forsitan erederet aliqs ꝙ ius sequēs regulas ex regulis sumeret: in fine igit ponit: vt appareat ex iure qō ꝓcessit regulas sumi. ff. e. l. j. Videdū est igit primo q̄d sit regula: vñ dicat: qualiter cōstituat: z qō sit eiꝰ officiū: z q̄ ipsi prās. Scdo videdū est q̄d sit ius: vñ dicat: z quō ꝟ sumat. Tertio q̄ sunt he iuris regule singulariť: z clare eas ꝓsequēdo videbim⁹. Circa primū. Regula fm

Cōtinuum

Ad.

Ad.

Questio

Regula

grāmaticos est multorū simillū collectio. Lex aūt describit regulā eā esse q̄ rem q̄ est breuiter enarrat. ff. eo. l. j. Dicit aūt regula q̄ regit vel normā recte viuendi p̄ber. z ab hac regula que dicit normā recte viuēdi dicitur regularis. Dicit etiā regula eo q̄ recte ducit nec ab ortum vel alterū trahit: quasi a rega vel regula: q̄ idē est q̄ rectitudinis forma. sicut em̄ p regulā nouit scriptor modū recte scribēdi: secator modū recte secandi: z sic de singulis: ita p has regulas modū recte iudicandi cognoscim⁹: ad hoc. iij. dis. regula. Est aūt regula latine idē q̄ canon grece. iij. di. canon. Et dicit regula ppīe: quasi regulariter vera: cuius patiāt exceptiones in se. Que autem cōtineant sub regula fuerunt opiniones que no. ff. e. l. j. et facit q̄ no. iij. dist. regula. Subtilitatibus tamē circa hoc omissis breuiter z grosso modo sicut dico: q̄ quo ad potestatē verborum: que in ea pferunt vniuersaliter vel saltem indefinite affirmādo vel negādo cōprehendit exceptiones: alias nō diceret exceptio: sicut si dicerē omnis homo currit excepto equo titij: hec em̄ nō est exceptio: q̄ equus nō cōprehendebat sub illa ppositione omnis homo: sed si dicerē omnis homo currit excepto titio: tunc ppīa est exceptio: quia ppositio omnis homo bene cōprehēdebat titiū: tollit ergo titius virtute exceptionis quo ad materiā de qua fit sermo: vt sez dicat nō currere. sic quo ad iuris determinationem exceptio nō cōprehendit sub regula: quia contraria ratio: q̄ plus est in exceptione q̄ in regula. hoc ergo operat exceptio: vt illud q̄ alias sub verbis regule cōprehendebat ad determinationez regule exceptionis virtute tollat. Cōstituit aūt regula vt. s. dixi p verba q̄ de sui natura omnia cōphendant id est p signa vniuersalia affirmatiua q̄ omnia cōprehendunt. s. c. c. omnis res. z. c. defleat. ff. e. l. oīs diffinitio. z. l. oēs actiōes. z. l. oīa fere. z. l. oīa quecūq̄. Item p verba negatiua q̄ vniuersaliter negādo excludūt omnia: vt. j. c. nemo pōt. j. z. ij. et j. c. nullus. j. z. ij. ff. e. l. nemo. z. l. null⁹. Item p verba indefinita q̄ simpliciter p̄lata equipollent vniuersalib⁹. xlx. di. c. j. s. de p̄tuit. q̄ circa. C. de hereditate vendita. l. vlti. z ideo oēs regule paucis exceptis traduntur q̄ signa indefinita affirmatiua vel negatiua: vt. s. e. z j. c. z. ff. eo. ti. satis apparet.

Que contineant sub regula

Officiū regule

Potestas regule

Officiū aūt regule est plures similes casus simul iungere clauo rōnis: vt. ff. eo. ti. l. j. Que sit potestas regule: an sez cōstituat ius de nouo: an antiquū recitet: dubitat: z videt q̄ ius de nouo nunq̄ cōstituat: q̄ iure z ipso facto pbat Jure. ff. e. l. j. facto q̄ in occuaginta octo regulis infra positis: nō est vnam etiā solā inuenire que ius de nouo cōstituat: vt in p̄secutione patebit.

An regula constituat ius de nouo

Ecōtra videt quia regula carthaginensa de nouo statuit q̄ legata q̄ sunt inutilia rōne legantis tm̄: vel rōne legantis z legatarij: vel legatarij z eī⁹ a quo legatū est prestandū: vel rōne rei tm̄. vel mixta ratione rei legate z psone legatarij tractu tpis nō cōstituunt: etiā si causa impediment remouear. ff. de reg. carthag. l. j. in p̄in. ff. de. leg. j. z. l. cetera. §. j. ergo ipsa regula cōstituit ius de nouo: ad hoc facit infinita iura in quib⁹ papa iudicat ex regulis: vt. s. de cōsti. c. ij. z de referip. c. j. z. c. pastoralis. de iudi. nouit. s. de fo. cōpe. si diligenti. s. fi. instru. inter dilectos. ad fin̄. z de p̄sump. dudū. de ex/cep. cū venerabilis. de regula. ad apostolicā. ō cōsang. z affi. c. vl. cū mille similib⁹: ex q̄bus videt q̄ ius sumatur ex regula. Subtiliter dixerūt doctores q̄ tres spēs casuū est cōsiderare: q̄dā sunt tam determinati: z in illis regula nō cōstituit ius q̄ inuenit iā cōstitutū. Jrē sunt quidā exceptī a legis determinatione: z in illis simpliter regula nō cōstituit ius q̄ non claudunt sub regule determinatiōe. Quidā sunt in q̄bus est eadē equitas que est in casibus a iure determinatis: nec tm̄ reperiunt in iure positi: z in illis regula facit ius p̄pter idē p̄tatē rōnis nō patentis ius similiū casuū esse diuersum. Aperti⁹ dici posset q̄ aut cōstitutio iuris p̄cedit traditionē regule: z regula de iure iā constituto. quasi ex materiatū de materia p̄ducit. z tūc p̄ma habet locū distinctio p̄dictoz casuū: vt videl⁹ in iā determinatis z exceptis nō faciat ius in nō determinatis in q̄b⁹ est eadē rō ius cōstituat: sed vbi nō est ius cōstitutū ante regule dispositionē: iz inuenit sola simplex traditio regule: tūc ipsa regula est ius vel iuris cōstitutio: z non ab alio iz a cōstituēte p̄cedit: z ita pōt intelligi p̄dicta lex p̄ma: de regu. cathoni. pbat b̄ fact p naturas regulas. s. e. ti. quas veritate inspecta esset inuenire p̄cessisse iuris traditionē. vides em̄ p maiori p̄te q̄ vbi fūt decreta. Alexā. iij. sūt p̄me in titulis: maxime post cōcilia antiqua. de offi. vi. cū duab⁹ rubricis se. vr. s. ō rescrip. de renū. cuz duab⁹ rubricis sequē. de his que vi metusue cau. fi. cū duab⁹ sequē. de do. z cōtu. cū duab⁹ sequen. z multis alijs: z tm̄ omnes regule. s. e. ti. p̄cesserūt Alexan. iij. excepta vltima q̄ fuit Lu. iij. qui ipm̄ secutus est: vt ex chronica z decretaliū ordinatiōe fact apparet. Si igit̄ p̄ma regula. s. e. ti. exemplificet per decre. s. de spon. p̄terea. j. secūda p decretale z sī questiones: de simo. tertia p decreta. de voto magne z sic de singulis: dico q̄ regule ille dicta iura p̄cesserant: vnde regularū dispositio nō potuit ex ipīs iuribus sumi q̄ nōdū erāt: immo pot⁹ videt determinatio ipsoz iurium facta p regulas: ad b̄ faciūt omnes ille decretales superi⁹ allegate: in q̄bus papa p̄nūciat p regulas: ergo tamē nō credo a verbis legis: z dico q̄ p regulam nō statuit ius: sed ex iure sumit regula: alias nō video quō posset dici regula iuris. Sicut em̄ in regula ligni vel ferri necesse est illas materias p̄uenire lignū scilicet vel ferrū: ad hoc q̄ disponat ex eis regula: sic in regula iuris necesse est ius q̄ sit ibi materia p̄uenisse ad hoc vt regula possit inde disponi: z tūc p̄ma locutur dicēdo de regulis iuris: alias dicere debuisset de iure regulariū. Et si dicat q̄ in casib⁹ non exp̄ssis a iure vbi est ratio similis regula facit ius: hoc est fine regula aliqua p iura q̄ hoc volunt: de rescrip. inter ceteras. de translationibus: inter corpalia. ff. de legi. nō possūt: cū similibus. Et si obiciat de regula carho. dico q̄ nō p̄ppie dicit regula: nec inter regulas ponit. ff. eo. titu. Et si dicat q̄ aliquę regule p̄cessisse videant iuris expressam traditionē. Dico q̄ ius quod est idem q̄ rō: vt. j. dist. consuetudo. ix. di. sana quippe. ab exordio rationalis creature p̄cesserat. v. dist. in principio. vel sal/tem dispositione p̄cedent regulam ius p̄cessisse: videlicēs em̄ formator regule sic esse debere de iure: quod in eo⁹ saltē mente fedebat formauit regulā. Illegat tamen regula p iure: nō tam ex origine q̄s ex forma: z portio est eius causa pro qua facit regula: habet em̄ aduersarius necesse ostendere rationem quare in illo casu regula nō loquat: z facit quod dicam. j. eo. vtile. Ad secundū quo queritur quid sit ius: z vnde dicat: z quomodo hic sumatur: dicendū est breuiter q̄ ius est ars boni z equi ꝛc. ff. de iust. z iure in principio. z dicit a iustitia vt ibi. z s. de verbo. sig. ius autem. qui summū in rebus bonū est colere. xij. q. ij. cū deuotissima. Jus autem est generale nomen habens multas species. j. dist. ius genera/le: cuius species diuidas z subdiuidas vt ibi per totū z. ff. de iust. et iure per totū. Sumit autem hic pro nostro iure canonico: non tamen pro iure ciuili: vt proba/tur. j. eo. in secunda regula: que de iure nō p̄cedit: quod dic vt ibi dicā. Tertio autem ordinate has regulas est videre: z p̄imo p̄imam.

Regula iuris

Quare regula allegat ius p iure

Casus

Beneficium. Pone casu per.c.xvj.q.vij. si quis deinceps.ſ.de institu.ex frequentib. ff.de decurio.l.Herēnius Modestinus. Super rationem autem huius regule fundatur decretalis.ſ.eo.lib.de eo qui mit.in posſes.c.eum qui. quia proceditur cuz agitur de beneficio ecclesia/stico in absentia pris lite nō cōtestata.nec fit missio in possessio/nē causa rei ser/uande: quia sic sine institutione canonica beneficium obtineret: consideratur igitur in beneficijs canonica institutio nō antiqua possessio: et sic nota casum in quo non currit prescriptio. idem est in matrimonio carnali.xxxiij.q.v.q deo.ſ.de cōsang. z affinl. non debet. z idem in alijs casibus: qui no.xvj. q.iij.clerici.z.ſ.de pscrip.cum nō liceat. Sumitur autem hic beneficium largo modo vt cōprehendat dignitates personatus ecclesias omnes cum cura z sine cura: que cum titulo habenť. sic.j.q.iij. si quis dātor.ſ. de concel.preben.nulla.ff.de ser.exportā.l.seruus. Sumitur autē interdum stricte: vt distinguatur a preben da.xij.q.ij.alicnationes.de concel.preben.ex parte.alias includit prebendam.j.q.iij.c. vlti.de verbo. signi. tua. Alibi stricte sumitur pro solis simplicibus benefi cijs sine cura.ſ.de preben.c.vlti.z.ſ.eo.titu.z lib.cum in illis.z ibi ratio patet in littera. Cum igitur in beneficio quolibet requiratur canonica institutio: vt hic: vi

a Beneficiū ecclesiasticuz non potest licite sine institutione canonica obtineri. Idem. I II

b
c
d

Instituere ad sit z ds posſit dendum est quid sit institutio. Instituere aūt est ius canonicum in ecclesia vel ecclesiastico beneficio tribue/re. (Sciendum est q Hy. qui non fuit canonista dice/bat hanc glo. Ber. statim alle. esse in decre. ex frequen/tibus. de instit. z de casu decre. questionem formabat. ī. eo. indultum. volēs hanc regulam quia prima erat co/ piose glosare: sicut de prima filia patrefamilias facere consueuerunt: se contulit ad sum. Hostien. de instit. et aliquid vltra et contra ibi descripta subtiliter posuit. Johan. andree.) quod dic vt no.ſ. de institu. auctori/tate a iure communi ad episcopum spectat. xvj.q.vij. nullus omnino. de here. cum ex inuncto in fine. Non ob. de offi. archiđ. ad hec. quia institutio ibi sumit pro inuestitura: z sic intelligaē decreta. de institu. cum ve/nissent: z quod ibi nota. videtur q etiam capitulum vacante sede instituere possit. argu. vij.q.j. pontifices. de here. ad abolendam. ſ.eo.ll. de tempo. ordi. cum nul/lus. Argu. contra. xxiij. dist. presbyteri. lxxj. dist. fra/ternitatem. ne sede vacan. c.ij. dic vt nota. ſ. de maio. et obedien. cum olim. z terminatur hoc. ſ.eo.lib. de in

Dfia inter collationez Pfentationez z institutio stitu. c. vno. Inter collationem aut presentationem et institutionem magna est differentia: vt. ſ.eo.lib. de p/ben. cum in illis. §. cum autē. b Non potest. hec dicto potest negarive posita vt hic: necessitatem impor/tat cum autem affirmative ponitur: necessitatem non inducit. Ad primum. ij.q.j.c.j. ſ. de accusatio. de his. Ad secūdum. iij.q.iij. §. item in criminali. ver. potest. de preben. de multa in fine. de appella. oblate ad finez. ff. de arbi. quineriam. z ideo dicit lex quod verbum po/test necessitatem non importat. ff. de offi. prela. l. sepe. er. l. sequē. c Licite. iupabundat: id enim dicimur posse qō licite possumus. xxij.q.ij. faciat: vbi de multi/plici porentia. et. ſ. de rescrip. scisetratus. per Berū. et Innocen. de concel. preben. accedens.

De multi/plici poren tia

d Obtineri. contradicit huic regule. ſ. de iurepa/trona. cura. Solu. ibi non preferbit ecclesia tanꝫ be/neficiuz: sed vt propteras. Item necessitatis causa vel pietatis: vel causa impensi obsequij sine canonica institutione possidet quis ecclesiasticos prouentus: nec ex eo canonicus vel beneficiatus proprie dicitur. xij.q.ij. quicūq; suffragio. xvj.q.j. possessiones. et. q.iij. clerici. et. c. si episcopus. ſ. de magistris quonīā. eodem modo respondetur ad. c. xxxij. dist. si qui vero. xij.q.j. quia. l. dist. studeat. de cle. pug. in duel. Henricus. Item arg. cōtra. ſ. de elec. in genesi. ſ. de iurepa. ꝓsultationibus. vbi possessio dat ius eligendi et prescriptio. ſ. de causa pos. cum ecclesia. (dicebat Johan. mo. q contraria lo/quunť in potestate actiua. hic loquiť de passiua z ista differunt. facit de cle. excom. si celebrat. ſ. e. lib. de elec. nullus in principio. z. c. ex eo q in fine. Johan. and.) Solu. per possessionem acquiritur ius eligendi z pscn. randi. quia procedit ex nostris actibus. ff. de acquiren. pos. l. j. Institutio autem procedit ex actibus aliorum que ad hoc vt valeat debet esse canonica vt hic in qua

Ad.

precipue quattuor requiruntur. Primo q persona sit Quattuor que instituere possit. xvj.q.vij. nullus. Secundo q in/stitutus sit talis qui possit institui. de instit. c. fi. quia non laicus vt ibi. vel ipse idem instituens. eo. titu. c. vl/ti. Tertio q illius beneficij institutio ex iure proprio vel deuoluto vel delegato ad instituentē pertinear. eo. titu. c. iij. (Vnde fm Hy. vicarius episcopi vel capitu/lum vacante sede id non posset: qō dic vt. ſ. eo. lib. de offi. vica. c. finali. de institu. c. j. ne sede vacan. c. vno. Johā. an.) Quarto q seruetur forma cōstitutionis il/lius. ſ. eo. lib. de elec. c. vlti. (dic vt ibi nota. in vlti. glo. in cōfirmationibus enim locum habet sed in collatio/nibus vt ibi. Item dat exemplum per decreta. ij. eo. ti. de electio. z per regulam actus. hoc eo. titu. Johā. an/dree.) Et no. q hec regula est in argumentum contra clericum qui ex in quiera possessione beneficij sui. z pe titur ab eo titulus possessionis. scilicet institutio q te/neatur illam ostendere: nam z libertas ecclesie licet sit in quasi possessione libertatis: probat manumissiones suam. xij.q.j. c. longinquitate. z. c. sequen. z hoc probat decreta. de appella. personas in parte decisa. vbi de ẅ per Lauren. nam et possidens pro herede vel possesso/re cogitur probare titulum. C. de acquiren. possessio. l. cogi. ad hoc facit quod no. de dolo et contuma. contin/git in glo. vltima circa medium. In contrarium vide/tur. argumē. xx.q.j. quem progenitores. ſ. de regu. vi/dua. et in predicta. l. cogi. ij.q.v. §. j. et pro hoc facit quod not. Innocen. de procuratore. ex insinuatione. et Berū. Compost. de rescrip. capitulum in glo. v. §. Item queritur an executor. ver. sed fm hec primam opinio/nem tenebant Delendus et Petrus hyspanus per iura predicta. Johan. et Lauren. no. c. distinc. contra morem. q clericus habens duo beneficia cogitur dice re titulum: habenti autem vnum solum sufficit posse/sionem ostendere. argumen. ad hoc. ſ. eo. lib. de pre/scriptio. c. j. et de offi. ordina. eo. lib. c. ordinarij. (et ibi de hoc per Archidiacō. et licet plura ibi recitet. omnia habentur per remissiones huius glo. renet autem q se quitur in glo. cum moderamine quod statim subdam. Johan. an.) Dici potest primam partem veram: cum episcopus ex suo officio vult videre institutiones clerī/ci: hoc probatur de preben. dilecto. vt ecclesia. benefi. c. vno. Secundam cum alius agit forte dicens se ius habere in prebēda. rūc actor quod asseruerat. zt. vj.q. vl. accusator. z in pallega. c. vno. vt ecclesia. bñfi. et. C. de proba. l. actor. z hoc probať ex his que no. Innoc. Bernhar. z Compost. in predictis glo. z per Hostien. et de hoc de simo. licet heli. super ver. officij sui debitū.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

136

Ad. (Cuius ꝓba posuit Archi. in decre. ordinarij. Jo. an.)

Casus

Addi.

Ad.

Quæstio

Ad.

Quid pscri ptio

Quid vsu/ capio

POssessor malefidei. (nō pscribit rō ſm Jo. mo. qz peccat z ex eo meret penā: ꝛ non ꝓmium de trāſla. p. c. ij. Jo. an. Pone casum. xxxiij. q. ij. ſi virgo ſ. de pscrip. c. vl. Hec regla ſm leges ꝓba ē in pscpti/ one. x. vl. xx. (habita distinctione inſ pūnes vel ab/ ſentes z q̄ q̄ ad b dicanꝫ pūnes: et q̄d de illo q̄ nul/ lū hz domicilium vel hz plura. no. C. de pscp. long. tēp. l. fi. vide in Spe. de pscp. x. q̄n alijs. Jo. an.) an / noz. C. de pscp. lon. tēp. auc. malefidei. in pscp. aūt. xxx vel. xl. an. nō requirit bona fides. xvj. q. iij. ſ. pōt. ſ. de pscp. vigilāti. C. de pscp. xxx. vl. xl. an. cū notiſſimi. niſi vel dicere leges eē coꝛetas ꝑ pdi. decr. ō pscp. c. vl. vbi de b q̄ quidā abhoꝛrēt: dicētes papā non posſe tollere leges niſi q̄ ad ſuū foꝛ. alij ꝯo dicunt papam indiſtin cte quo ad vtrūq; foꝛ posſe leges tollere. de hoc. x. di. qſtiones. de reſta. cū eſſes. in his aūt tenens mediū: cre do q̄ papa vbi nō hz ꝓbales iuriſdictionē nō poſſit tol lere legē quo ad foꝛ ciuile: niſi in his in q̄bꝰ vtit plcu/ lū aie: cū prātes diſtricte ſint. xcvj. di. cū ad veꝛ. x. diſ. lij. q̄m. vbi de b. z q̄ ſi. ſint legit. cām. ij. in his aūt i q̄bꝰ plculū aie vtit q̄ ad vtrūq; foꝛ tollit legē. ꝑbat hoc ō iudi. noui. de pscrip. c. vl. z de ſecun. nup. c. pe. z vl. ſ. e. ii. de fo. cōpe. c. vl. de iureiu. c. ij. e. ii. de excepc. c. ij. de ſen. excō. decernim⁹. nā in his leges ſacros canōes imi/ tari nō dedignanꝫ. ſ. de iudi. clerici. in auc. vt nō luxu. ℨ natu. col. vj. in auc. vt clerici apud ꝓprios epos. ſ. ſi ꝯo ecclaſticū. ex q̄bꝰ ſacris poſſet inferri idē de iure ca nonico circa b q̄ de iure ciuili. Sciendū eſt aūt q̄ ſm nos nō ſolū ab initio: ſz in q̄liber pteſpſcriptiōis dz pre ſcribēs etiā ꝛgnoſcere bonā fidē: vt b z in ꝛcoꝛ. In his aūt in q̄bus etiā ſm leges req̄rebaꝫ bona fides ſufficie/ ebat ab initio bonā fidē agnoſciſſe. (q̄ melius dicāt le ges vidēt cū a ꝓncipio legitime factū vtiari nō debe/ at p illud ſupuenīes a q̄ nō poterat inchoari. ℨ. e. factū legitime. ff. e. ri. in ambiguis. ſ. nō eſt nouū. So. vt di cit b Dy. regule ille loquūt in actibus pfectis. ſec⁹ i in/ choatis tm vt hic ꝓbaꝫ. ſoluto ſm eū. ff. de ver. obli. ſi ſub vna. ſ. j. z. l. pluriꝫ. z de ſeruil. l. ꝑ pte. de ſer. ruſ. pre. l. vla. ſ. q̄cunq; Jo. an.) vt in pdi. ſ. pōt. z. l. cū no tiſſimi. Sī aūt q̄rat de eo q̄ cōplera pſcriptione incipit hꝛe malā fidē: an teneat rē reſtituere: dic vt no. xliij. q vj. c. j. z. xxxiij. q. ij. ſi virgo. z. ſ. de pſcrip. vigilanti. Nō ſolū aūt in reſcptōe req̄rit bona fides vt hic: ſed etiā ritul⁹ (de b z an ſit neceſſe ſaltē allegare titulū et an in pſcribēdo vſufructū vel liberrarē alicui⁹ ſufficiat ſit ritul⁹ neceſſari⁹. ꝑ Dy. Jo. an.) q̄ det cām pſcribē/ di. de b. x. q. iij. q. iij. q. vj. dilecto. de pſcp. ſi dilīgēti. Arg. ℨ e. ti. ō q̄rta. z. c. ad aures. z. c. vl. vbi ū ſit mētio de titulo. So. dic breuit q̄ ſi ius cōe vel pſūptio nō eſt ꝓ ta poſſeſſoꝛē: ſufficit bona fides: alias neceſſe eſt al / legari titulū z ꝓbari: niſi alleget pſcriptio tanti tpis: cuius q̄ nō ſit memoꝛia. ſ. e. ii. de pſcrip. c. j. Quid au tem ſit pſcriptio: q̄d vſucapio: q̄ in eis requiranꝫ: quis eoꝝ effectus: plene no. xvj. q. iij. in ſūma. quō interrum paꝫ. e. q. ſ. pōt. x. hec de pſcriptionibꝫ. z. ſ. de pſcp. c. ſi lud. a ¶ Fidei. multis modis ſumit fides. q̄ dic vt no. ſ. de fi. catho. in rub. z. xxij. q. j. monet. hic ſu / mitur p conſcientia. ſic. xxvij. q. j. ſ. ex his. de pœſcp. c. vlt. b ¶ Vllo tempe. pores facere puncti aute z poſt: z ſic habebis duos intellect⁹. Primus eſt q̄ nul/ la antiqua diei poſſeſſio tē. ſ. de pſcrip. vigilanti. Se cundus q̄ nullo tempe pſcriptiōis debet agnoſcere ma lā fidē. ſ. eo. c. vlt. (Idē Dyn⁹.) c ¶ Preſcribit. ſi ergo poſſidēs conſcientiā habet rei alīene non preſcri/ bit. Contra. xvj. q. iij. placuit vt q̄cunq; ſ. de pſcp. c. j. ibi pſcribit q̄ cert⁹ eſt rem eſſe alienā. Sol. illud ſpecia le in fauoꝛē fidei catholice: ſīc alia. ij. q. vij. ſi hereticus ſ. eo. ll. de hereti. c. j. z. iij. C. de epiſ. audien. l. nemo. cū ſimi. Preterea ſatis videt ſuā ꝛſciam purgaſſe z bonā fidem agnoſcere: qui verum dñm requiſiuit. arg ℨ. eo. ſcienti. cū ſuis ꝛcoꝛ. z ſic auctoꝛitate canonis excuſat. ſic. ff. de noxa. l. z generaliter. vbi vſucepit qui ſcit ſer/ uū alienū qui ſibi allo bonefidei poſſeſſoꝛe fuerat dat⁹ ꝓ noxa: ex quo verus dñs requiſitus noxam emenda re non vult. Item cōtra. ſ. de iurepa. cura. Sol. vt ibi z. xvj. q. iij. ſi ſacerdotes. in prima glo. vltra mediū: qō etiam videt contra. Sī queraꝫ quis dicaꝫ bonefidei poſſeſſoꝛ et male dic vt notatur de preſcrip. ſi diligenti in glo. penul. (et hic per Dy. repetentem quo ad hoc q̄

SIne poſſeſſione. (non ꝓcoꝛ/ dit. Exponit Dy. id eſt non inchoatur. licet qñ/ q̄ inchoata ſine poſſeſſione continuetur tē. Jo. an.) (ibi no. Jo. an.) Ad.

Hec regula ſumpta eſt ex. l. ff. eo. titu. qui in ſeruitute eſt: per quā etiam poteſt hic poni exemplū caſus. er p c. xvj. q. iij. pozo. et. ſ. de preſcrip. cauſam que. ſeruus cum ab alio poſſideatur nō poſſidet. vt in primo caſu: hereticus et paganus vt in ſecundo: laicus ſpiritualia: vt in tertio. Sciendū eſt autem q̄ poſſeſſionū alia turꝫ: alia facti: alia iuris et facti: et hec interdum habet plu rimū iuris et minimū facti: interdum econtra quod ꝓ ſequere: vt no. ſ. de. conceſ. preben. cum noſtris. z. C. de acquiren. poſ. l. j. vt ergo currat preſcriptio debet quis poſſidere de facto et de iure: de facto planum eſt quia qui non poſſidet non preſcribit: et debet poſſidere ꝓ/ prio nomine non alieno: alias ille preſcriberet cui⁹ no/ mine poſſideret. xvj. q. iij. clerici. de reſtitu. ſpol. cuz ve/ niſſet in. ſi. de preſcrip. ſi diligenti. ff. de acquiren. poſ. quod meo. debet etiam poſſidere de iure: quia ad pre/ ſcriptionē requiritur ciuilis poſſeſſio. (prolixe tractat hic Dy. q̄ ad preſcriptionē requirit ciuilis z naturalis poſſeſſio. vel ciuilis tantū: ſcilicet que animo retinetur. Sed naturalis tantū non ſufficit vbi alt⁹ ciuilis poſ/ ſidet tē. quē vide. Jo. an.) id eſt q̄ talis ſit perſona in quā cadere poſſit huiuſmodi poſſeſſio vt ꝓbatur p iu/ ra inducta in principio glo. ad hoc etiā. xliij. q. j. in ꝓn. z quod ibi no. z de proba. ex litteris in fi. ff. de vſuca/ pio. ſine poſſeſſione. hoc dico quia laici de facto inter / dum poſſident decimas z ſpiritualia: vt no. Bartho. bzirtē. xliij. q. j. in princi. glo. magne. z in fi. ad hoc. ſ. eo. ll. de reſtitu. ſpolia. ad decimas. nam vt ibi patet: alt ud eſt poſſidere: aliud eſt legitime poſſidere. Et nota q̄ hec poſſeſſio facti debet eſſe cōtinua: quia ſi interrū/ patur poſſeſſio interrupta eſt pſcriptio. xxxj. q. iij. ſ. poſ/ reſt. de pſcrip. illud. C. de preſcrip. xxx. vel. xl. anno. cuz notiſſimi. ſi ramē ſtat interruptio ciuiliter: puta per li/ tis conteſtationem ſm canones q̄ ammodo non currat preſcriptio: quia ꝓſumitur turbare z malā fidem habe re: ſed leges que de mala fide non curant: nouos. xl. an/ nos requirunt vt in predicto. ſ. poteſt. et hoc no. Jo. xvj. q. iij. c. j. et q̄ dicit regula de poſſeſſione hoc intel/ ligas: vel de quaſi poſſeſſione quia incoꝛporalia nō poſ ſidentur: ſed quaſi poſſidentur. ff. de vſucapio. l. ſequi / tur. ſ. ſi vlam. ff. de acquiren. poſ. l. iij. in principio. z ta men preſcribuntur. ſ. de cauſa poſ. cuz eccleſia. (Idem Dy. qui de hoc formant obiectionem ad hoc vltimum quem vide Johan. an.) d ¶ Preſcriptio. nec vſu/ capio. ff. de vſucapio. l. iij. et. l. ſequen. Ad.

Vsucapio

a ¶ Non pcedit. ꝓscriptio est verbū iuris. parit effectionem vel exceptionē ex tempore: et ex ea acquirit dominiū: etiam directū fm Mar. Jo. contra. de hoc. xvj. q. iij. §. pōt circa principiū. Vsucapio aūt est acquisitio dominij p̄ prinuationē possessiōis tpis lege diffiniti. ff. de vsucapio. l. iij ex q̄bus satis patet ratio regule q̄ a ptio nō pcedit. ¶ dē iiij

contrarium partur de lege dicente: qō captus ab hostib⁹ vsucapit. ff. de vsucapi. l. d iusto. §. vlti. et tamen nihil possidet cum ab alio possideatur. ff. ō acquiren. possess. eū heredes. §. in his. sed lex. (Jdē Dy.) Intelligit q̄ vsucapit p aliū quē habebat in prāte tpe quo captus fuit: vnde rediens postliminio recuperat poteſtatē quā eius fictione videt cōtinuasse: et sic vsucapione dominiū quesiuisse: sed si p se possidebat pdit possessionē: et licet postliminio redeat ficto postliminij non extendit ad possessionem que consistit in facto: et sic nec ad vsucapionem que ex possessione procedit. ff. de cap. et postlimi. reuer. in bello. §. facte. et de vsucapio. l. si is qui pro emptore. vbi de hoc.

Item opponit: ignorans possessionē non querit: cum animꝰ sit de substātialib⁹. C. de acqren. pos. licet. ff. ō acqren. pos. l. quemadmodū. et tamē ignorās ꝓscribit. ff. An ignorans vsucapiat p solu. l. ij. §. celsus. Sol. (Jdē dicit h Dy.) ignorās p se possessionē nō querit: nā bñ pōt ignorās q̄rere possessionē ministerio filij vel serui quē habet in poteſtate: vt in contrario: et sic vsucapere vt ibi. Item opponitur de decre. ō. eo. de do. et contu. contingit. ibi enim ꝓscribit annaliter ille qui non possidet. Sed potest illud dici spectale in odium illius contumacis qui non permittit actorem ingredi in possessionē fm decretū iudicis causa rei seruande: vel iam missum expulit: ne sic melioris conditionis contumax q̄s obedēs: vt ibi: nec debēt stulti esse melioris cōditionis q̄s periti. xvj. q. j. legi. ō. eo. lib. de ꝓben. cum qui beneficiū. ff. quod vi aut clā. l. seruus. Vel aliter ibi loquit de quodaz temporis lapsu: quod habet aliquē constituere possessorē tantuz: hic aūt loquit de quodam tempis lapsu: qō per ꝓscriptionem inducit dominiū vt supra dixi: et sic non ob. Vel dic q̄ canon fingit illum possidere in odiū illi⁹ cōtumacis: vt. ō. dixi. ad h. ff. de bo. au. iudi. pos. l. ꝓculs. Sepe eīm iura fingūt ex causa qō nō est. l. dist. ferꝫ. vbi de hoc: de trāsla. inter corpalia. C. de rel vxo. acti. l. vna circa princi. et de hoc. ō. de spon. is qui.

Ad. ¶ Eccatum non dimittit. (Dicit Jo. mo. q̄ ex hac hui⁹ regule. pbat p doctrinā que datur de resolutione cōtractus. C. quando licet ab emp. re. l. j. et. ij. Jo. an.) hic ponit pro regula verbuz Augustini quod habes. xiij. q. vj. c. j. et. ō. de vsur. cum tu. Et per h potest ponere casū p. l. ff. de vsucapio. sequitur. §. qō aūt. Et no. dif/ferentiam Et nota q̄ est peccatū delictum et crimē: Inter peccatum et delictū fm Augusti. hec est differentia: qz peccm est idem quod prauus actus: delictū vo bonī desertio: quasi derelictū. crimē vo est peccatū graue accusatione et damnatione dignissimū. lxxxj. di. c. j. in fi. de hoc no. de pe. di. j. si peccatum. (et di. iij. ille rex ad fi. et de h. C. si aduer. delic. sup rubrica. aliter. l. j. Jo. an.) Nō autez dicit in hac regula vez intelligas si illud ablatuz restituī poterit vt in ꝓscriptis turibus. si aūt restitui non potest: restituatur eius estimatio: etiā si res illa casu perierit sine culpa sua: quia ipso instanti fuit in mora: ad hoc. xvj. q. j. decime. ō. de cōmo. c. vno. C. de furt. subtracto. Si aūt nec estimationem potest soluere: qz cuidēter est inops: tunc bene dimittit peccatuz. (Juramē tum quod etiā de iure ciuili absolueret fm Dy. nō obq̄ persone difficultas non excusat debitorem. ff. de verbo. obli. cōtinuus. §. illud. et no. de iniur. bzeui in. j. glo. cē. Joh. an.) remanet tamen obligatio: et si postea ad pinguiorē fortunā quenerit reneretur. arg. xxvj. q. vj. si quis. ō. de sol. odoardus. ff. de cessio. bo. l. is qui. Nota Nota tamen q̄ inops qui debet ex ꝓtractu sufficit si bona cedat. C. qui bo. eccle. pos. l. vl. inops qui debet ex maleficio castigat verberibus. xij. q. ij. fraternitas. quod ergo supra dixi q̄ tenetur si peruenerit ad pinguiorem fortunam: verum dico si penas corpales passus non fuerit: alias secus: vt no. Bern. fm Lau. de homici. sicut dicit. §. eos in princi. in. iij. glo. c ¶ Restituatur. Nō dicit de restitutione: intelligas nisi is cui facienda est restitutio liberaliter remitteret. (hoc intelligit Dy. cum Ad. res est restitutioni parata quasi tunc fingatur restituta et postea restituet donata: argu. ff. de do. inter vi. et vxo. l. iij. in fi. de iur. do. l. vir ab eo. si cer. pe. singlaria circa fi. et de sol. l. pculo. sz nō remittit pcm ei q̄ restituere pōt ꝓpter rōnē que sequitur in glo. multuz puto in his animū ponderandū: nec tutū puto illum q̄ gerit in mente non restituere remissione non facta. Joh. an.) quia satisfactū intelligitur qualitercunq̄ satisfactat. ff. qui mo. pig. vel hypo. solu. l. item liberat in princi. ff. de accusa. si rem. §. satisfactum. licet ꝓprie verbis inherendo: aliud sit restituere: aliud remittere. ff. de vbo. sig. si cum pretor. et. l. plus est. et. l. restituere. Et qō dico de remissione: verum intelligo nisi in casibus vbi remissio non liberat: vt. ō. de rescrip. eo. lib. c. staturum. §. siquidem. et. ō. de censi. exigit in fine. Restituto autem ista facienda est ei a quo fuit extortum vel eius heredibus si extant. xviij. dist. quoniā. de vsur. cum tu. C. de solu. inuito. Cuius autem expensis mitti debeāt ad eos si sint remoti. no. iij. q. j. §. sed notandum. et in predicto decre. cum tu. et tenet quod ibi no. Hostien. his autem non extantibus soluetur pauperibus vt ibi: et eis extantibus pauptbus soluens non liberat: quia onus non remittitur cē. xiij. q. v. forte. de iureiuran. eam re. ff. de consti. pe. §. si vero. et exp̄ssum est de homi. sicut dignū. §. eos. et quod supra dixi restituendū et a q̄ fuit extortū: intellige si fieri pōt. Si vero nescit quo: pone casum de iude. c. cum sit. pauptbus erogabat. quidentia epi vt ibi. Jtē dico id vez cū turpitudo vsuē ex parte recipientis eīm. si vo ex pte vtriusq̄ transsertē dānū: nec repetitio cōpetit: nec restituet dāti: sz pauptbus erogabit xiij. q. v. nōsane. vt ecclesie si sibi facta sit iniuria. ō. de simo. de hoc. arg. ꝓtra. ō. eo. ri. ventens. Sol. vt no. in pdi. decre. de h. j. q. iij. si q̄s dator. vbi de h. Pone q̄ supereſt ille a quo extortū: exēcatus tamē est nunq̄d ei debeo restituere: sup h vide qō no. xv. q. vj. nos scīm. et. ō. de here. c. vlti. Sanctis posset dici deponēdū in edē sacrā. arg. C. ō iure emphy. l. ij. d ¶ Ablatū. Pone nihil abstulit: sz iniuste dānū dedit: ex q̄ nihil ad me puenit: idē teneor eīm dānū passo: alis nō remittit pcm. xij. q. ij. si q̄s de clericis. de iniur. et dam. da. c. j. ff. de elec. et effu. l. vl. tenetur etiam heres meus: licet ad me vel ad ipsum nihil peruenerit ex maleficio fm canones: quod dic vt no. xij. q. ij. epūs qui filios. de sepul. c. vlt. fm leges contra. C. ex delic. defun. in q̄stum he. con. l. vna. hec regula sic exposita non patitur instantiam: et ad / de quod dicam ī. c. ꝓxi.

¶ Eccati venia. Colligitur hec regula ex. c. xxiij. q. ij. legat. ō. eo. lib. de scisma. c. vno. C. de here. manicheos. per que pones casum. Ad hujus autem re/

gule eulderiā scire debes q̄ peccator nō solū delinquīte in deū. (Dicit Jo. mo. q̄ omne pcm̄ cōmittit in deū: vt in psalmo. Tibi soli peccaui. ꝓpter q̄ nēcia est ipius remissio: est etiā necessaria peccāris dispositio: cū actꝰ actuoꝝ (sm̄ ꝑbm) sūt i patiēte p̄dispōito. deꝰ ḡ in venia peccati p̄ncipaliter est agens instrumentale in

a Demo pōt ad impossibile obligari. dē. VII

b Riuilegiū psonale psonā sequit: ꝛ extinguit

c

ꝰ est homo penitēs q̄ gr̄a diuina puenīēte fit aduersor dei sm̄ aplm̄ j. ad Corinth. iij. inducit illud Augusti. Qui fecit te sine te nō te. et sic solo contrito daꝝ venia. Jo. an.) sed etiā in eccliam. p̄ contritionē aūt que cōtrito ꝛ⁹ vocat deleꝝ peccatū quo ad deū. ꝛ p̄ma suscepta a sacerdote ostendit deletū quo ad ecclesiam: de hoc de pe. di. j. p. totū. licet nō p̄ contritionē deleturꝰ sit quo ad deum: nō adhuc de crimine accusari pōt. xxxiij. q. ij. admonere. vbi de hoc. ꝛ de accusa. de his. ad h. ff. de edil. edic. l. quid sit fugitiuus. Si ergo semel contritꝰ ꝛ peniter vitericꝰ nō cogeꝝ penitere. si in iudicio accusatus absoluīt vlterius nō poterit accusari: nisi in casibus nota. ij. q. v. habet hoc propositum. ꝛ in p̄dicto. c. de his. remissiones ergo que fiunt ab ecclesia conferentiū ad hospitale: pōtes vel alia pia loca non p̄ōsunt nisi correctis: de q̄bus dic vt plene nota. de pen. ꝛ remiss. q̄ autem. Signatur contrariū ad hanc regulam. iij. dist. denicq̄. ibi em̄ datur venia non correcto: sed ibi ponit venia: id est impunitas. loquitur ergo hec regula de venia culpe non pene: quod patet dū dixit: peccati venia. propter scandalum enim vitandum interdum relinquūt peccata impunita. l. dis. vt constituerec. xxiij q. iij. quidam. cū sim. Pro q̄libet igit mortali debet duplex pena eterna ꝛ temporalis. de peniten. dist. j. si peccatum Dauid. venia temporalis interdum in hac vita datur non correcto ex causa: et sic loquitur contrari/um: interdum sine causa. xxvij. q. j. si qua. cuius non. et hoc dicit hec regula. Item contra de peniten. ꝛ remiss. quod quidam. ꝛ. c. offeꝝ vbi datur penitentia non correcto: sed dic q̄ licet ibi imponatur penitentia: non tamen datur remissio: ꝛ ideo penitentia illa inutilis dicit quo ad vitam eternam. de pen. dist. iij. ad fi. ꝛ dis. v. falsas. merito ergo datur peccati venia correcto: quia correctionem necessario habet dolor peccati precedere: nam vt dicit Augustī. in canone. Quomodo gaudebis te fore correctum: nisi te primo doleas fuisse peruersum. xxiij. q. vij. c. vlti. Correctus autem vlterius peccator dicendus non est. l. dī. ferrum. xxxij. q. j. apud misericordez.

Duplex pena

Ad.

Ad. Versus

Demo potest. (antiqui dabant versus. Vltra posse meū non ler me iusta cogelt. Nec putat esse reum qui totum posse peregit. Joh. an.) Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. impossibiliū. Scire debes q̄ impossibilitas ꝓpte tripler est: iuris ꝛ facti ꝛ nature.

Ad. (Jo. mo. addit impossibile mortis. de iureiur. quinta nallis. ff. de condt. instī. filius. cōtus impossibile includit naturā ꝛ mores: ꝛ fac q̄ dixi in. c. fi. de pac. i fi. Jo. an.) De ꝑma pone casum. iij. di. abbati. ō pac. c vl. ff. ō ꝛbo. obli. l. inē stipulāte. ℣. sacrā. stipul. atio em̄ rei sacre vel liberi hois nō tenet vt ibi. Ne scīa ibidē. ꝛ ff de ꝛbo. obli. l. generaliē. ꝛ. l. seq. nō em̄ tenet ꝑmittō: si id ꝑmitto q̄ impossibile est de facto: vt mōtes alpīū vltra mare deferre. ff. de statuliberis. l. cum heres. ℣. j Item si dare ꝑmitto q̄ natura dari est impossibile: vt solē iunā ꝛ stellas. vel facere q̄ natura est impossibile fieri: vt celū ascēdere vel digito tāgere. ff. de ꝛbo. obli. l. si stipuler. j. ꝛ. ij. rnso. Hui⁹ aut̄ regule ratio satis patet: quia omnis obligatio aut in dando aut in faciēdo consistit. ff. de verbo. obli. l. ij. in p̄ncipio. sed q̄ nō est nec esse potest dari vel fieri non potest: ergo ibi cōstitui nequit obligatio. Item obligatio actionem parit. ff. de ꝓcu. licet. ℣. ea. sz q̄ nō est nec esse pōt: obligationē parere nō pōt: ꝛ sic nec actionē. Iteꝝ actio ē ius ꝓsequēdi in iudicio q̄ nobis debeꝝ. instī. de actī. ij. rū. debere autē est de alio habere: sed q̄ non est necesse pōt: de alio haberi nō pōt: ergo ibi non actio: ꝛ sic nec obligatio. (Idē Jo. mo.) Nota tū q̄ hec regula locum habet in matrimonio ꝛ vltimis voluntatibus ꝛ singulis ꝛcitō in sententijs ꝛ ꝓceptis. ff. que sen. sine ap. re. l. vl. j. ꝛ. ij responso. in confessionibus. ff. de inter. actī. l. in confessionibus. ꝛ ad. l. acquil. l. inde neratius. ℣. vl. ꝛ no. ē. de confes. c. vlti. Item in legibus (Idem Dy. hoc tractās in mōdū questionis: ꝛ puto q̄ canonē qui sequitur in/rendebat allegare dum dicit vt in. c. cuncta in p̄in. de/cretoꝝ. Jo. an.) ꝛ constitutionibus que debent. esse possibles. iij. di. erit. Est tamen in hoc differentia q̄ im/possibilis condicio apposita in contractu vitiat cōtra/crum: vt in p̄allegatis legibus. ff. de actī. ꝛ obli. l. nō soluz. ꝛ instī. de inutil. stipu. ℣. impossibilis. In testamentis tamen ꝛ matrimonio ob ipsorum fauorem habetur p̄o non adiecta (distingue Dy. quem hic vide. Jo. an.) de cōdi. ap. c. vl. vbi de h. ꝛ. C. de isti. ꝛ substi. l. reph̄ēda. et q̄ dic hec regla ō ipossibili: intelligas etiā h de turpi. et de h dicā j. eo. nō ē obligatoriū. et. c. in malis. b Obligari. etiā iuramēto: q̄ temerarii ē. xxij. q. iij. per totū. ꝛ. ℣. de iureiuran. sicut. ℣. de ap. questionī. nec obligaē etiā naturaliter. (Idem Dy.) vñ dicit lex. ff. e. rī. impossibiliū nulla est obligatio. vnīuersale igitur regariuū omnem obligationez denegat: nec cōmittitur stipulatio pene p̄miisse. ff. de ꝛbo. obli. l. si homo mortuꝰ. (Idem tenet ibi glo. ꝛ hic Dy. Jo. an.) Nota ergo q̄ si Bononie constitutus p̄mittam centum hodie rome me tibi daturū: quia impossibile est p̄missum: non nascitur obligatio. vt hic: et est expressum instī. de verbo. obli. ℣. loca. p̄ercq̄ in casu. ff. de ꝛbo. obliga. l. vlti. ℣. si inter eos. l. quando stipulator ꝛ p̄missor Bonoñ. constituti notificauerant dispensatoribus ꝛ suis rome constituris stipulationē eo die fore futurā: mandans p̄missor sub dispensatori vt solueret: ꝛ stipulator suo vt reciperet ea die. Arg. contra. ℣. de do. ꝛ contu. cum dilecti. ff. de arbi. celsus. ff. man. l. si mandato. ū. ℣. paulus respondit. Die solu. ibi est vnum mādatum duo possibilia cōtinens: ꝛ ideo ad vtrunq̄ obligatur: ꝛ si deficiat primum tenetur ad secundū: hic aut̄ vna est obligatio rātū et tota possibilis: vel ad minus p̄mū impossibile: ex quo sequitur secundum: p̄terea contractus sunt voluntarij. C. de actī. ꝛ obliga. l. sīē. Judicium autem reddit in inultum. ff. de verbo. obli. inē stipulantē. ℣. j. ꝛ ob hoc etiā notauerunt Host. ꝛ Host. in dicta decreta. cum dilecti. q̄ si iudex citet aliquez eo die quo impossibile est eum comparere. (Idem videt si est dies feriata. Jo. an.) q̄ nō est omnino inutile mādatū. imo licet non teneaꝝ cōparere in die: ꝓpter impossibilitatē: tamen teneꝝ cōparere post diē. ꝛ potest cē huius ratio: q̄ p̄ncipale est ibi q̄ veniat accessorium q̄ veniat tali die: ꝛ principale non vitiat ꝓpter accessorium: sed potius contra: vt dicā j. eo. accessoriuz. Jo. an. (Pe. de bel. p̄ contra. super quo vide Cy. C. de fer. dies festos. in questione. ij. in fi. ꝛ q̄ dixi in p̄dict. decre. cū dilecti. ꝛ de ap. cum parati in fi. Jo. an.)

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Riuilegium personale. (bene facit. ℣. eo. lib. de priuil. c. j. ℣. vl. ibi: vbicunq̄ illi fuerint. vt ibi scripsi.

Casus Jo.an.) Hec regula supra est ex.l.ff.e.l. Pullegla qdā. z.l. in oibus causis. Pone casum. vij.q.j. persisti. de auctoz. z vsupal. c.ij. C. de legi. leges in fi. ad idem. ff. de cōstitu. pzin. l.j. in fi. ff. de censi. l. eratem in fi. ff. so. matrimonium. z.l. se. vbi heres matri extraneus condemnatur insolidum. Jtē nam habita rōne ne egeat. (de ħ. s de do. inter vi. et vxo. c.j. Jo.an.) cū maritus cōdēnareť in pēcuniaz fa/cere pt habita rō ne ne egeat. Jtē in psonali pullegio qō dať patri. patrono. z militi vt cōdēneť in pēcuniā facere pūt. qō cū psona extinguiť. ff. de re iudi. l. sunt qui in id. z.l. patroni. z.l. item miles. Et nota q dicť pullegiū: qz ius cōe ad vnā psonā directum ad oēs extēdiť. lxj. di. miramur. de re iudi. i causis. ff. de iur. z fac. ignoto. l. regula. §. vlti. z idē in rescriptis dicitur ad personas: qz cum psonis extinguūtur. s. de of. fi. dele. qm. sic z pacta psonalia psonas nō trāsgredituť s. de transac. de cetero. z.c. veniens. ff. de pac. iurisgen/ctiū. §. pactoz. z compromissū non extenditur ad heredes: nisi de ipis caueať. s. de arbi. c. vlti. z ir relligitur hec regula de pzullegio personali. i. persone concesso. Ad. (ita q psona sit pzima cā pzullegij: vt in dictis exemplis. z sic sol. q opponiť de in inte. restī. mioris. q trāsit ad heredes. ff. de in inte. resti. nō solū. ff. de mino. l. interdū. Et de vellefano q etiā trāsit ad heredes. C. ad velle. heredes. Jn his em psona nō e pzia z imediata cā pullegij: sed lesio tē. Jo.an.) Idē si esset psonale ex pte pcedētis: vt. s. e. ll. de resch. si grose. pullegioz. q aliud psonale aliud reale: vt. s. de pūp. mandata. Si aūt simpliciť pcedaň: an dicaň psonalia an realia: dic vt no. xxv. q. ij. in sūma. xvj. q. j. possessiones. z. s. ō instī. cū venissent. z qō ōz ħ q pullegiū psonale extinguiť cū psona: intelligas idē in reali vt. l. extincta re extinguať pullegiū. xvj. q. vij. z ħ dixim⁹. ō vbo. sig. abbate in fi. ff. qñ dī. vsu. ce. l. vsufructu. qō dic vez qñ ip se res vel loca: puta ecclesia: ciuitas vel loca alia sacra vel pphana destruunť suptoris aucte fm Jo. z Lau. q ħ no. in pdicto. c. z ħ dixim⁹. ad hoc de cōse. di. j. plaeuit. de no. ope. nun. c. ij. z in pdī. l. vsufructu. Nō ergo vlterius vocādus erit alicis clericus illi⁹ ecclesie vl' municeps illius loci. si aūt destruať ab hostib⁹ retinet oīa sua pullegia: et remanent ibi clerici. vij. q. j. pastozalis xix. q. iij. q semel. Idē si aucte suptoris trāsferať ad aliū locū vel aliq̄ vsiť. xvj. q. j. z tpis. z. c. se. ō relt. do. qz monastertū. ff. de Jhen. emp. l. edē fm Jnno. q ad ħ bñ no. s. de no. ope. nun. c. ij. licet ħ dicať pullegiū tūc extinguī cū extinguiť psona: interdū etiā ante extinguiť: vt cū aburiť pullegio: qz tūc mereť extingui. xj. q. iij. pullegiū z in casibus ibi no. xxij. di. c. renouātes. et de pstī. cū accessissēt. z de pullegio. accedētibus. z de decī. sug gestū. Ad ħ aūt qō ōz ħ q pullegiū seqť psonā: Idicit s. ō vsupal. ex tua z. So. pullegiū indeterminate pcessū psonā sequiť pcisē: vt hic. pullegiū aūt vsupalij pcedit cū determiatione loci z tpis: z tō extra locū psonā non sequiť. tenoz em pullegioz attēdend⁹ est z seruandus. s. de pullī. pozro. z. c. recepimus. vel dic vt j. dicam contra de pullī. antiqua. xxj. di. dentiq. ff. de offī. pcōsu. l. vlti. vbi pūt matoze minoz nō vtiť pullegio. Sol. spale est ob suptoris reuerentiā: z dic vt. s. vel dic q sequiť psonam sp habitu: licet non actu: sic est vbi ad tempus suspēdiť iurisdictio. lxxxj. di. si ds. vel ob reuerētiā superiorī. s. de offī. dele. volētes. vl ob certā cām. C. de cura. furi. l. penul. §. vl. de hoc dicā j. eo. quo alicui.

a Secū psona. I dē. VIII

b Emel malus sem pzsumiť ee mal⁹. I dē. IX Atum quis habere nō

Semel malus. (faē regla ad qstionē de notario q Ad. fece vnū instrumētū fallū an valeāt p⁹ea cōfecta p ipmiguā ponit Guil. in Spe. de instru. edi. §. restat. v. qd si tabellio. Jo.an.) Pone casū i semel pluro. xvij q. v. puuli. in semel cōtumace. s. ō pūp. scribā. in semel calūniare. ff. ō accu. l. ij. ad ħ. xxv. di. c. vl. s. de elc. s. eo. ff. ō decurl. l. eos. ħ. ḡ psumiť eū q semel mal⁹ fuit sp malū esse: z pōt hec dici pūptio hois: qz ō hoīem sic psumiť. pōt etiā dici pūptio facti: qz ex semel facto sle psumiť. pōt z dici psumptio iuris: qz ius sic psumit ex facto: vt ħ vides z in turlw s signaťdē qw⁹ diuersis pūptiōlw⁹ psequere: vt no. p Jo. l. di. ferz. z. lilij. dl. frnitare. p Ber. de spon. is q. p Accur. ff. qō met⁹ cau. l. nō est mirū. ħ ḡ vides q presumiť ex preterito circa psens z futurū: iterdū psumiť ex psenti circa preteritū: interdū circa psens: interdū circa futurū: qō psequere vt no. xlilij. di. multis. xxxiij. q. ij. cū p bellicā. ō pūp. scribā. z in pdi. c. is cui. licet aūt. vt. s. dixi. hec posset dici pzsūptio iurē: nō est iurē: z de iure. admittit em pbatiōnē in ꝓriū: z pbaro q pentuerit vltra⁹ mal⁹ nō ōz. l. di. ferz. de pse. di. iij. c. ij. de resch. eā re. de testi. testimoniū. ff. de edil. edic. q ita. saluo eo qō ōz. s. de here. ad abolendā. §. illos quoq. s. eo. ll. e. ti. sup eo. Jo. ḡ q semel fuit bon⁹ vel mal⁹ sp psumiť bon⁹ vel mal⁹. lxj. di. miramur. z. s. de pūp. mādata. z pma facie ds psumiť bon⁹. xj. q. iij. in cūctis. de pūp. dudū. ff. de leg. ij. cū pater. §. rogo. Qui aūt semel mal⁹ sp psumiť mal⁹: vt ħ z. ff. de re mili. l. nō oēs. §. a barbarī. C. de suscep. z archa. l. si altqd. ll. x. z pcedit hec pūptio tū ex psumētis natura corrupta: tū qz natura hūana pna est ad delicta. xij. q. j. ois etas. in auc. de monachis. §. si vero his. col. j. Jtē i silī qlibet psumiť paup qz nud⁹ nat⁹ fuit. xlvij. di. sic hi. C. ō pba. l. ex psona. ff. ō mgra. pne. l. j. §. mgrat⁹. vbi tū pbať semel ee soluēdo adhuc idē psumiť: z sic intelligiť lex. ff. ō pūt. credi. l. si creditores in fi. Queriť aūt ḡre ds psumať vtrūb⁹ plen⁹ z nō di/uitijs: vi. p. B. z Host. ō scru. c. vno. z no. q hec pūptio iterdū trāsit ad filios: qz q prem icōtinēte habuit icōtinēs psumiť: z ob ħ illegitim⁹ nō pmouet. lvj. dist. p totū. z meruiť crime parere i filio. xvj. q. j. si ds cuz. ad ħ. s. eo. lib. de here. statutū. ō scisma. c. j. ad ħ. ff. de edil. edic. q si nolit. als si suus. §. q mācipia. Questio

Aū ds. Pone casū. lx. q. ij. c. j. s. e. ll. ō sen. excō. cū quis. ij. rū. ff. de neg. gel. si pupilli. §. sed si ego. vbi si liber homo gessit negociū filij vel serui peculiare tantū contēplatione ipius ratihabitio sequēs patris vel dñi nil operať: qz per ratihabitionē non teneť vltra id ad quod pzius tenebať. s. ad quantitateť peculij. (De ħ eri/am satis p Dy. per te videas. qui etiā ponit exemplum de. l. si seruus. ff. de pēa. vbi si filius meus suo noie rogauit rem pcarlo: ratū habendo nō plus teneoz q⁊ pzius. scz de peculio. Jo.an.) Cōtradicit ad hāc ifam. ix. q ij. Lugduñ. xvj. q. j. c. vlti. s. de elec. q sicut. de his que fi. a pla. cū nos. de iurepa. cura. in his turiby habet ds ratū qō suo noie nō est gestū. Sol. dixerūt qdā q fm canones poterā ratū hr̄e qō meo noie nō est gestū p iura pdicta: vt no. de resti. spo. cū ad sedē i glo. pe. sz hec solutio extirpať p hāc regulā. alij dixerūt ħ fallere in spūalib⁹ i qb⁹ ratū habeo qō meo noie nō e gestū p iura pdicta. z ħ no. i pdic. decre. q sic in glo. sic pz. Vel dic q in caplo Lugduñ. fuit ordiatio facta noie pprij epi: z spes in eo posita q rarum haberet: vt ibi nota. Verius dic q ordinatio facta a nō pprio episcopo bene renet quo ad ordinem: licet non quo ad executionē. s. de rēpo. ordi. q translationē. s. e. lib. e. ti. c. j. z. ij. ibi iglt eps pprius nō ratificauit collationē ordinis q ad Casus

ordinē: q; nō erat necesse: ſz executionē illi diſpēſatiue cōtulit quā nō habebat. Alia etiā iura nō ꝓpzie loquūtur de ratihabitione: ſz de quodā nouo cōſenſu. q̄ ſunt valde diuerſa: z ſup h̄ vide qō dicā. j. e. nō firmak. Jtē cōtra. C. ad macedo. l. vl. vbi ratū habet pater ꝓtractū filij ſuo noie nō geſtū. Solu. dupliciter (de quatuoz modis q̄b negocioz gestoribus actio cōpetit notaris. ff. de neg. geſ. ſi pupilli. §. quid ḡ. vide libel. in Spe. de iudi. §. ij. ver. ex p̄dictis. z vide qō dixi ſup glo. in regula ratihabitionem. Jo. an.) pōt eſſe geſtū meo noie vocaliter: vt. ſ. c. li. de ſen. excō. cū quis. z realiter ad mei p̄iudiciū: vt qñ filij meus mutuū ꝓtrahit ſine mei aſſenſu fit in mei p̄iudiciū. ff. ad macedo. l. j. z h̄ poſſum ratum habere: q; qō ibi ius rei ꝓbat p diſſenſum: app; obat p cōſenſuz. An aurē vn⁹ iudex poſſit ratā habere ſententiā latā p alīū dic vt no. ix. q. ij. c. j. de his q̄ fi. a pla. cum nos. de offi. dele. p̄udentiā. in glo. ij. in fi. p Bar. dix. in queſtione venerīali. que incipit: epus Martinen. ō materia huj⁹ regule: adde quod infra dicam. c. pxi.

potest quod ipsius noie non est gestum. X

Idem.

RAtihabitionez retrotrahi z mādato nō eſt dubiū compari. XI

IDem.

OMm ſunt ptiū iura obſcura: reo fauēdū ē potius q̄ actori. XII

Idē. XIII

Ad. RAtihabitionē. Hec regula ſumpta eſt. ex. l. ff. e. ti. l. h̄ iure. §. delecti. z. l. ſemp qui. §. j. (lex nō poſuit hūc rex. ſup quo vide q̄ ſcripſi. ſ. e. ll. de ſen. excō. cū qs. ſup glo. ex rati. Jo. an.) Pone caſū i iudicijs. ij. q. vj. nō ſolēt. ſ. e. li. ō iureiu. c. vl. ff. de iudi. licet in malefitijs (q̄ p alias fieri poſſunt: ſecus in his q̄ ꝓne coherent vt in adulterio z ſimilibus: vt no. in. §. delecti. z hic p Dy. Jo. an.) ſ. e. ll. de ſen. excō. cum qs. j. rūſo. in cōtrarijs. C. ad macedo. l. vlt. et habet locū hec regula in caſu. ſ. c. pxi. ſ. qñ meo noie geſtū eſt: quia tūc ratū habere poſſum z ratihabitio retrotrahit z mandato cōparabit. Vnū nota q̄ ſi infra certū tps rene; oz aliquid facere: z alius id fecit noie meo infra id tps quo id facere debebā: debeo illud ratū habere: alās ratihabitio nō ꝓdeſſet. ij. q. vj. non ſolent ibi. qō mox reus ratū haberet. ff. rem ra. ha. l. pe. imputat eīm tūc culpa racite renūciationis. (Jdē hic Dy. alle. ff. ſi tab. teſ. nulle extra. l. j. §. ira aūt. z in auc. de his qui ingre. ad ap. §. ſi vero. C. de re. credi. ſi quis vſuras. de codi. inſer. l. vl. z. ff. qui ſatisda. cog. l. de die. §. vl. Jo. an.) Arg. cōtra. ſ. e. ll. ō p̄dē. ſi tibi. j. Hec aūt regula fallit in caſu ff. de his q̄ no. infa. l. q̄d ergo in p̄in. nō eīm notat infamia. pater q̄ nō iuſſit filiū cōtrahere cū muliere q̄ erat infra tps lucrus: licet poſtea cōſenſerit vel ratū habuerit. Ratio: q; ibi ſpectat initiuz vt ibi: vel eſt ratio: q; licet ratihabitio equipareť mādato: vt hic: nō tñ iuſſiſſet vt ibi. iuſſus eīm neceſſitatē impoſuit: mādatum nō: vt no. ex. l. ff. qō iuſſu. l. j. §. ſi ego quero. z. ff. qō cū eo. l. j. z. l. ſi mādato. nec cōparat mādato quo ad ſpeciē actionis: q; dat actio neg. geſt. (et q̄ geſſit p abſente. nam ſi p p̄ſenti egiſſet dareť actio mādati: vt no. in. l. ſemp q̄. alle. in p̄in. glo. z hic p Dy. Jo. an.). ff. de nego. geſ. ſi pupilli. §. alt p̄tor. vbi mādato dat actio mandati. ff. de pecu. l. ij. §. ea obligatio. cōparat aūt q̄ ad affectū z ſō nō dixit q̄ ratihabitio ſit mādatū: ſed q̄ mādato cōpat. Jtē fallit in caſu. ff. de offi. pcōſu. z lega. l. obſeruare in fi. pcōſul eīm dato legatū añ ingrediat̄ p̄uincīā nil agit: ſi aūt poſtq̄ ingreſſus ē datione illā ratū habuit: valet: nō tñ retrotrahit ad totū tps: ſed ad id tñ qū ingreſſus eſt p̄uincīā: vt ibi. rō: q; ratihabitio opari nō pōt: niſi q̄ poſſet mādatū exp̄ſſum. Jtez fallit. ff. de acq. here. q̄ mihi bona. §. iuſſum. vbi ratihabitio tutoris in adeūda hereditate mādato nō cōpaꝛat: z eſſet idē inuenire in oībus in q̄b⁹ deſideraret intiū: z ſic nō eſt cōtra. xvl. q. iij. §. pōt. ff. e. q̄ ab iuſtitio. z. j. e. nō firmak. z ibi dicā: z h̄ p Ber. ſ. de pac. e. ij. z p Goſ. ſ. q̄ ma. accu. poſ. inſup. Jtē fallit in caſu. ſ. de reſcrip. nōnulli. vbi de hoc. et c. ex gte decani in fi. vbi nō valet reſcriptū impetratū ſine mādato. licet ille cuius noie iperatū eſt poſtea ratā habeat: z h̄ facit ius acq̄ſitū illi ꝓtra quē facta eſt impetratio: qō auelli ab ipo inuito. (Jdē Jo. mo.) nō pōt: ad h̄. ſ. e. li. de elec. ab eo q̄ ꝓ. z eſt ſi ſ̄e hui⁹ regule in eo qō dicit q̄ ratihabitio retrotrahit q̄ dicit lex appellans ꝓdēnat⁹ de furto ſi nō p̄ſeq̄t ap. retro notat infamia: videt eīm ratā hꝫe ſniam. ff. ō his q̄ no. infa. l. furti. Olim dubitabat an idē i excōicatōe p⁹ ap. lata: ſz dic vt. ſ. e. li. ō ſen. excō. lz. Et ſcire debes: q̄ ſi faciēs ꝓdēnat⁹ ē z ſatiſfecit ſnie: nō agit amplius ꝓ ratū habēre ad itereſſe: lz ad penā bñ. ff. ō vi z vl ar. l. j. §. ſtēs. ff. ō admi. tu. l. tres tuto. ff. ō iuriſdi. om. iudi. §. j. Ad. Ad. Ad

semplene ꝓbaule acto: ꝛ talis est cā in qua nō est de/ferendū iuramentū puta criminalis vel famosa vel ar/dua. C. de ꝓba. sciant cūcti. C. de dolo. dolum. ꝛ. C. qō me. cā. l. metū. absolutē reus. Si aūt talis est in cā in q̄ sit deferēdū: deferri dz reo: nisi ex circūstātijs ꝑsonaꝝ et cause videatur iudici illud defe/rendū actori: de Ad. iureiu. c. vlti (vi/de et adde qō ibi dixi. Jo. an.) nec intelligas hāc re/gulā in obscuris ꝓbationib⁹ indu/ctis a reo: quia il/as ꝓtra eum interp̄tamur: de ꝓba. licet. quod dic vt ibi dicam j. eo. ꝓtra eum. Jo. an.

Titulus XIII. De regulis iuris.

a In iudicijs non est ac/ceptio ꝑsonarum ha/benda. Idem. XII

b Ignorātia facti nō iurē excusat. Idē. XIII

Ad. IN iudicijs. (Ad intellectū hui⁹ regule curiosus videre posset Thomā scōa scōe. q. lxiij. p totu. ꝛ Casus maxime articulo vl. Jo. an.) Pone casū. iij. q. lx. necce/se. s. de iudi. nouit. ꝛ. s. eo. lib. de rescrip. statutū. §. in/super. ꝛ §. se. ff. de arbi. si cū dies. §. si arbiter. Alioquz em honores aliꝭ nō debēt esse occasio nocendi. C. de sta. ꝛ magi. l. vl. ad h. ꝛj. q. iij. si q̄s ꝯ. Siguanḳ ꝛria ad hāc regulā. xl. di. c. j. xlv. di. cū beat⁹. xcvij. di. nobi/lissim⁹. xxiij. q. j. d ꝛ pacē. s. de of. dele. lane. ij. s. eo. de offi. deleg. c. ij. ꝛ de sen. excō. q. ꝓculosum. ff. de pe. aut facta. C. de mo. mulc. eos in fi. ꝛ. s. de simo. per tuas. j. vbi de h. Sol. in penis deferē dignitati ꝛ ꝑsone: vt ibi ꝛ de hoc de trāsac. c. vl. arg. ꝛ. s. de iureiuran. cū q̄daz. dic vt ibi. Idē in secendo vel assurgendo. xciij. dist. nō oporteꝛ. ꝛ no. iij. q. ix. c. vlti. in iudicijs aūt vel snīa nō est habēda ꝑsonaꝝ acceptio vt hic. in eis em equali/Ad. tas est seruāda. C. de ꝓxi. fac. scri. l. in sacris. (ꝛ. l. vni cuiqꝫ. ll. xij. vū ꝛ ꝓtulegiū vnius litigantiū trāsit ad alterꝫ. C. de frue. ꝛ liti. expen. l. fi. Signaḳ ad hoc con/trariū inst. de iur. na. §. sed q̄ principi. vbi de h. et hic ꝑ Dy. Jo. an.) Idē in penitētie exhibitione. xxvj. q. vij facerdos in ḡn. in fide chriſti suscipienda. de conse. di. iij. nec quēq̄. ꝛ in aliꝭ sacramentis. de ꝓlu. seruo. c. j. et in pauper receptione cū sufficere possumus. xlij. di. ꝓcamus. ꝛ in aliꝭ opibus ꝑcaris. xvj. q. j. si cupis. hoc ergo qō dicit in iudicijs soluit cōrraria. Et no. q̄ iudiciū interdū ponit ꝓ eo q̄ ꝓcedit sententiā: vt hic. et. ij. q. j. sicut sine iudicio. et. c. in primis. Interdū ꝓ condemnatione. de conse. di. ij. c. imorem. Interduz Ad. ꝓ discretione. iij. q. vij. §. rria. Interdum ꝓ vltima voluntate. s. eo. ll. de sepul. c. pe. (Jo. mona. ponit. xv. significationes super Rota de iudi. quas dat per hos Versus versus. Acrio. ilis. aucto. forus. arbiter. vltima velle. Questio discre. sen. instan. discussio. posse. Pernicies. pena. processus iudicialis. Jo. an.) Et nota q̄ licet iu/dex vti non debeat in iudicijs acceptione ꝑsonaꝝ: vt hic ꝛ in Jordan. tamen velle est in arbitrarijs iudicez gratiosum habere. s. de offi. delega. consuluit. ꝛ facit de accu. nulli. et quod ibi no. caueat tamen iudex ne in faciēda gratia incurrat penam constitutionis. de re iudi. cum eternī. s. eo. lib.

Casus IGnorantia facti. (Pone casum in ignorantia fa/cti in ordinato ignoranter a simoniaco. j. q. j. si q̄ a simoniacis. in eo qui ignorabat beneficium reseruā/tum per papam: vel alij collatum. s. eo. lib. de ꝓben. si beneficia. simile. s. eo. lib. de rescrip. gratia in eo qui locat militi credens eū paganū. ff. locati. l. si ignorans. non em̄ disciplinam contēpsit qui militē ignorauit: vt ibi. Jn ignorantia iuris: pone casum. j. q. iij. §. noran/dum in fine. s. eo. lib. de ꝓben. eū qui. ibi stultus. ꝛc. C. de iur. et fac. ignō. l. ij. ꝛ. l. cum quis. Hec regula non indiget glosis: cum eius materia plenissime habeatur. j. q. iij. §. norandū. in textu ꝛ glo. xxv. dist. in sum. ꝛ ō hoc dic vt ibi. Vnū no. q̄ cum quericē de condemnatio ne expensaꝝ: dicimus q̄ in principali causa probabi/lis error excusat ab expēsarū con/dēnatōe. ij. q. iij. c. pauluz. de elec. c. j. in fi. s. eo. li. sed in causa ap. indistincte vicꝰ cōdēnaē victoꝛi in expensis. ij. q. vj. omnimodo. s

c Cum q̄s in ius succedit alteriꝰ: iustā ignorātie causam censetur habere. Idem. XV

Ad. Casus

Dia restrigi: ꝛ fauores de appel. sepe. C. de ap. eos. §. ne temere. Rario autem huius diuersi iuris colligitur ꝑ hanc regulā. in princi/pali cūm causa est erroꝛ facti: quia in ea ex ꝓbationib⁹ que in facto consistunt ꝓceditur: sed in appel. causa ꝓ/cedit ex actis ꝓtoris cause: vnde ibi est erroꝛ iuris: ꝛ ideo non excusat a condēnatione vt hic. Et ideo no. Jnno. ꝛ Hostī. s. de do. et cōtu. finē. q̄ si in causa appel. nō ꝓ/ceditur ꝑ sola antiqua acta: iz inducanḳ ꝓbationes no ue ꝑ quas ꝓnunciē: tunc ꝓbabilis erroꝛ bene excusat victū a condēnatione expensaꝝ: qō vez puto: ꝛ videē casus ꝓdicte decre. s. eo. ll. de elec. c. j. in fi. Ad ꝓmū dicū huius regule signaḳ ꝛtrariū. xxxiij. q. vj. in lectū. vbi imponiē penitētia ꝓbabiliter ignoranti facrum: iz illud ad cautelam. Jtē contra de conse. dist. iij. qui his. vbi ignoranē rebaptisatus ordinari non poteſt. illō spe ciale: ꝛ puniē sine culpa: subest tamē causa siz iniuria ꝓtoꝛi sacramenti: vel dic vt ibi no. (Jtem contra. ff. de fideiuss. l. iij. vide q̄ ibi no. in glo fi. Jo. an.)

Ad. Casus

OBm quis in ius. Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. tit. l. q̄ in alteriꝰ. Pone casum. xvj. q. iij. si sacer dotes. iz tertiū casū ibi no. ꝛ turepa. cura. ff. depositi. l. j. in fi. ꝛ. l. ij. ibi em̄ heres vēdens rē depositā credēs illā fuisse defuncti nō teneē ad rē: iz ad ꝓtiū: qō aūt in hac regula dz: vez est si cū ipo successoꝛe agat: secus si ipe agat: q̄ certus debuit esse de facto suo cū ad iudicium ꝓuocat vt i ꝓdi. l. q̄ i alteriꝰ. (ꝛ ido pena tūc cōmitteē cū effectu: nisi successoꝛ fuerit pupilliꝰ. ff. de ꝓbo. obli. si cū filiꝰ. §. in hac stipulatione. Dy. Jo. an.) ꝛ est sī. q̄ deli/beratoꝛie danḳ reo: iz non actoꝛi: q̄ certꝰ debet esse ad iudiciū ꝓuocādo: de h dicā j. eo. nō licet. cū etiā si agat ꝓbabilis posset eē ignorātia. Intelligitur aūt hec re/gula generaliter de quolibet successoꝛe: siue sit singula/ris siue vniuersalis: ō ḋb⁹ dicā j. e. is q̄ in ius vo. q̄ vide tur ꝓtra sed nō est: q̄ ibi loquiē de iure. h de facto: vbi ḡ quereꝛ de ꝑscriptione in qua sufficit bona fides: qō dic vt no. s. eo. ll. de p̄scrip. c. j. ꝑscriberet. (inchoando Ad. ꝑscriptionē vt statim dicā. Jo. an.) successoꝛ bone fidei quod non ꝓscriberet ꝓdecessoꝛ cum mala fide. vbi aūr reḳreꝛeē titul⁹: si iniustū titulū habuit ꝓdecessoꝛ ta lem q̄ nō det cām ꝑscribendi: successoꝛ q̄ eodē iure vtiē nō ꝑscribit. ff. de diuer. ꝛ tēp. ꝑscrip. l. cum heres. et ad/uerte: q̄ regula ista venit exēplificatiue ad ꝓcedentē. ignorantia facti ꝓbabiliē excusat vt ibi: vl si in ius suc/

Ad. Casus

ODia restrigi. (Jo. mo. ponit (cessit alteriꝰ vt h. h. exemplū q̄ id q̄ pꝰ eū de dicelone būficiū dixi s. e. ll. de sen. excō. si ciuitas i fi. j. rū. Jtē p. l. ff. del. j. q filiatꝰ. §. j. Dy. ponit. ꝑ decre. statutū. s. e. ll. de elec. Jo. an.) Pone casū in ꝓmo dicto. xxxv. q. iij. qō scripsi. vbi ꝓtulegiū odtoſus de Jhendo. l. in gradu ꝓhibito re/strinḡē. s. de decl. tua. j. vbi decime nouales nō accreſ/cunt laicis habentib⁹ decimas in feudū: vt. s. eo. lib. de fil. ꝑsbr. c. j. et vl. Jn scō pone. xvj. q. ij. c. j. s. eo. li. de

ptiulk.licet.ĩ.rñso. C. de sen.pas.z restl.l.j.q̃ canonizat/ ca est.ij.q.iij.in fi.z concor.ad hanc regulã.xvj.q. iij. ·ŝ·põt.ff.eo.li.de ꝓuil.ne alicĩ.ff.de libe.z posthu.l.cũ q̃dam.si ergo ius vel ꝓuilegiũ odiosum est:restrigen/ dũ est: fauorabileampliandum:vt. ff. si fauorabile z odiosũ vt mace/ donianũ:ãpliaꝫ pacto.q: illi iuri nõ potest renũn/ciari.ff.ad mace/do.sed z si pater in fi.Item exten ditur non solum ad pecuniam: sz ad rem aliam da tam in fraudem ff.eo.titu.si iulia nus·ŝ·mutui.z.l.iij·ŝ·j.z per hanc regulam soluũt cõ/ trariũ decre.de decl.ex pre.iij. ad decre.eo.ti.cum con/ tingat in decre.eñ ex pte.erat fauor.s.ꝓiullegium: et ideo concessis decimis intelliguntur cõcessa etiã noua/ lia.sed in decre.cum contingat.erat odium.s.ꝓscriptio ff.de ꝓscrip.vigilanti.z tõ licet ꝓscripserim decimas: non videor ꝓscripsisse noualia postea insurgentia:vt ibi. Et facit ad questionem quam no. Hosti.ff.de pre/ scrip.cum ex officij. de prelato qui ꝓscripsit visitatio nem z nunq̃ fuit ꝓcuratus: modo petit ꝓcuratio / nem:an sit aud iendus: dicit q̃ non: ꝓscriptio eñ odi/ osa est:z ideo vnũ sine altero acquiri potest per eam: nec tunc est visitationi annexa ꝓcuratio:sed ius cõe fa uorabile:z ideo visitationi que de iure cõmuni fit:an/ nexa est ꝓcuratio:vt ibi. odia igit restringenda sunt: vnde alterius odio quis grauari nõ debet ĩ eo. nõ de/ bet:et adde hic quod ibi dicam. Jo.an.

Ad. Licet concessum. (Bñficiũ large sumit.z vide q̃ scripsi de verbo.sig.olim.sup glo.fi. Jo.an. Et dic mansurũ etiã si cessat causa cessationis ꝓiullegij: dũmodo illa cã fuerit ipullitua.ff.de dona.l.ij·ŝ·vlti.z l.se.ff.de postula.l.j·ŝ·sexũ.vel fuerit finalis. sed aliq̃ reliquie illius cause remanẽt:vt ptz in quodã seruo.ff. de questi.l.vnic·ŝ·seruo.z in illo q̃ fuit decurio qui nõ tor:quẽ.ff. de decurl.l.vl.z in illa que desijt esse ytor ĩ quã curpis actio nõ instituit.ff. rerum amo.l.ij.z.ij z idem cum dubitatur an fuerit impulsiua an finalis. ff.de cõdi.z demon.l.cum tale·ŝ·falsã.z.l.riclo·ŝ·sz cũ. Secus quãdo causa fuit finalis z nulle relique rema nent.facit.ff.e.ll.de preben.si paug.ff. de actl. et obll. qui cum herede.de inoffi.testa.papinianus·ŝ·nec im/

Casus puberis. Hy. Jo.an.) Pone casum.xxv.q.ij.c.j.et.ij.ff. eo.lib.de pben.si cui nulla.in aut.coll.vj.constituto q̃ de digni.in fi.vbi fuit assa.p dignitatẽ sibi delatam fa/ cetis iuri turis.(z retinet omniũ cognatorum et agnato

Ad. rum iura.Hy.) dignitatis sue administratione intra remanet sui iuris:ad hoc.ff. eo.lib.de ꝓiulle.c.j.in ẽn ci.ꝓiullegia ergo ꝓncipis sunt perpetua:et hoc vez est in realibus:personalia enim extinguunt cum perso nis:quod dic vt dixi.ff.eo.ꝓiullegium.idem dico de ꝓ uilegio ad tempus dato.pone casum.de verbo.sig.tua ff.eo.lib.de rescript.si propter. et licet hoc exprimat de ꝓmissa:idem in beneficijs aliorum.xij. q.ij. si epi/ scopus.de instit.cum venissent.possunt eñ episcopi da re ꝓuilegia.de re iudi.cũ inter vos.De hoc.xxv.q.ij.in summa. Et no.q̃ licet ꝓiullegium debeat esse perpetu um vt b:extinguit rñ ꝑpẽ abusũ delictũ negligẽtiã cõ trarium facientem:et supueniens enorme ꝓiudiciũ: qõ dic vt no.xxij.dist.renouantes.xj.q.iij.ꝓiullegium.de

Ad. decl.suggestũ. (vbi etiã remisi ad Spe.de instru. edi. ·ŝ· nunc aũt in fi.vbi plures casus tales narrant. Jo. an.) vnde dico q̃ ab ipo ꝓncipe ẽa ꝓuilegij interꝓtã da sunt:ita q̃ alteri enormes iudiciũ nõ afferant.ff.de ẽbo.signi. quid ꝓ nouale.si ãt ex postfacto supueniat iudiciũ. Pone casũ ꝓ decre.suggestũ.de decl. hic eum sit necesse directe venire contra ẽa ꝓuilegij crederem ꝓponendã ꝓncipi q̃stionẽ de ꝓuilegio:qõ de nouo ten dit ad noxã:z ĩ illa nõ debere ꝓpia auctẽ ventri fm Lau.q̃ hoc sentit.xxv.q.j.in fi.z Bern.in predi.decre. suggestũ.in vi.glo. b Principe.q̃ solus fm q̃sdaz põt ꝓuilegiũ in alteri⁹ ꝓiudiciũ cõferre.ix.q.iij.nũc ve ro.z.c.se.ff.de ꝓcu.ẽben.ꝓpoluit.C.de q̃dri.ꝓscb. bñ a zenone.qõ nõ est vez:vt no.xxv.q.ij.in sum.in ꝓnci. (dic vt no.z dixi.ff.de relig.ho.⁹stitur⁹.in glo.hoc vide Ad'. tur Jo.an.) c Manluz.z omni malicie z dimi/ nutione ĩ iriũ in auc.ꝓstitutio.q̃ de digni.ll.in fi. coll. vj. Et no.q ẽ ẽbũ decet qõ ponit in hac regula: q̃tuz ad ipos subditos necessitatẽ importat:z q̃tũ ad ipsuz ꝓncipẽ honestatẽ:ipe eñ ꝓuilegiũ p se concessũ dimi/ nuere vel moderari z etiã in rorũ rollere põt.primũ p/ batur.ff.eo.li.de decl.c.ij.z de sta.regu.c.vno.de ꝓuil. c.j.z.c.ne aliqui.z.c.se.scdm ẽbaz eo.lib.de elec. quia sepe.de imu.ec.clericꝫ.de sen.excõ.c.vl.in fi.ad ẽ. ixtij. dl.c vez.C.de legi.l.digna vox.(clemẽtinas q̃ tdẽ pro/ Ad/ bant.vide de sepul.dudũ in ẽn.in glo.multotiẽs. Jo.

Adultũ a iure. Pone casum in licentia (an.) Casus nubendi data ab apostolo.xvij.dist.de his. In anno dato ad ꝓmotionẽ sacerdotij.ff.eo.lib.de elec.cõ missa. (ẽ intellige quo ad penã iuris de qua ibi loqr. Ad. Hoc dico ꝓpter id q̃ notaui ex.ti.licet canon.in glo. antepe.in ẽnci. Jo.an.) In quadrimestri tpe dato cõ/ demnato in ꝑsonali actione ad soluendũ.ff.de re iudi. l.iij·ŝ·si quis cõdẽnatus. Cõtra.ff. de re iudi.q̃ ad cõ sultationẽ.ff.de ap.cũ sit.z.c.oblate.ff. de re iudi.l. ij. cũ suis simi. Sol.quoddã est iuris bñficiũ q̃ nõ põt alicui auferri:vt inducit.ꝑ.diez ad appellandũ. (Idẽ Ad. hic Hy.ꝓ modũ questionis.Jo.an.) ij.q.vj.anteriorũ. inducit.iij.annoz ad perendã restitutionẽ. ff. eo.li.de in integ.restl.c.j. Et illud verum est in istis et alijs in/ dictis que dantur a lege sine tacito vel expresso mini/ sterio iudicantis. Quoddã est quod sine causa auferri non potest:et sic intelligat hec regula:sed cum causa z causa cognita bene.z no.de hoc plene in dicta decre.cũ sit.et illud verum in inductis:que licet dẽtur a iure:in/ tercenit tamen in eis tacitum vel expressum ministerij um iudicantis:vt in deliberatorijs. ex.dierum z similibus: quod ergo hic dicit. q̃ beneficium iuris nemini est auferendum:intelligas ab homine z sine cause co / gnitione:alio eñ iure interdum rollitur alterius iuris beneficium.pone exemplum in solenniter vouente qui nõ contrahit.ff.eo.lib.de vo.et vo.redemp.c.vno. Jn contumace in non veniendo. Jn notorio criminoso: et in tertio appellante: qui non audiuntur appellantes. xxiij.q.iij.de illicita.de ap.proposuit.et.c.sua nobis.C ne li.in vna et eadẽ causa ter.ap.p to.sz vbi ius auferr vel ꝓmittit hoiem auferre. (Idẽ dic Hy. vnde dicebat Ad. Jo.mo.regulã ꝓcedere vbi iurꝫ bñficiũ sistit in indul to nec vltra ꝓcedit. Jrẽ nullo extrinsecꝰ rpante zc. Jo. an.) cessat regula:sic est videre in pte qui in iure habet vsumfructũ.in bonis aduẽticijs filij.C. de bo.q̃ li.l.cũ oporret.z.l.vl.z tñ auferr ꝓpter relinquẽrẽ ea ꝓditio/ ne ne ad ꝑem pueniat vsufructꝰ i aut.ve ll.mꝛi z aute in ẽn.col.ix. Jrẽ a lege daꝫ marito administratio bono rũ paraffernaliũ:er tñ põt auferri p mulieris ꝓhibitio nem.C.de pactonuen.l.hac lege. Sed ista que fiunt ꝓmittente lege ꝓ hoiem fieri nõ videnẽ:sed potius p le gem ꝓmittentẽ. Est est.hec regula ꝓ clerico electo.q̃ cõ

firmationem debet petere infra tres menses: vt. ff. de elec. ℭ fit. post ꝓhibitū cōsensum: vt ibi: epūs ei mādat q̄ petat firmationē infra mēsem: videt em q̄ nō pos sit ꝑ mādare: ex quo em̄ codē vel alio iure nō cauet q̄ ꝑ possit: ℭ būficiū in electo indultū collere nō poterit p hanc regulam. ℨ ea q̄. ff. dixi. Jo. an.

Non firmatur tractu tē poris quod de iure ab initio non subsistit. Idem. XIX

Non firma. Hec regla supra est ex. l. ff. e. ti. l. qō ab initio. Pone casum ꝑ j. q. j. principat⁹. vbi non conuale/ scit simoniacus ingressus. ff. e. o. ll. de rescrip. si eo

Casus

Non est sine culpa q̄ rei que ad eū non pertinet se immiscet. Idem. XX

epe. vbi spectat impetrantis etas quā habebat impe/ trationis tpe. ff. de verbo. obli. inter stipulantem. ℌ. sa/ cram. vbi non valet liberi hominis stipulatio: licet po/ stea seruus fiat (vel rei sacre licet fiat prophana. Joh. an.) ad idem. ff. e. o. lib. de senten. excom. licet. ff. qui ℨ a qui. ma. li. l. si seruo. vbi libertas data seruo alieno non valet: licet postea efficiatur seruus meus: ad idez instl. quibus non est permiss. fa. testa. ℌ. preterea. vbi testa/ mentum furiosi vel impuberis non valet: licet postea efficiatur maior vel sane mentis. (Dy. multum instat in exemplis huius regule: dicit idem de seruo qui post/ ea fiat liber. de filiosa. si postea fiat sui iuris. de capto ab hostibus si postea redeat ℨc. Jo. an. concor. ad hoc xvj. q. iij. ℌ. poterit. versi. quod ab initio. ff. de elec. audi tis. cum simi. Nota ergo ex hac regula initium spectā dum, alibi habes de fine: sed prosequere hoc procar/ dum: vt nota. ff. de elec. dubium. Item nota q̄ a princi/ pio nullum fuit ipso iure tractu temporis non conuale/ scere: secus autem si non esset nullum: sed annullandū. ff. de postu. bone. ij. de elec. q̄ sicut. Expresse contra. xij q. ij. si qua de rebus. xvj. q. j. c. vlti. de his que fiunt a pla. cum nos. et ibi de hoc. de regula. significatum. de iu repatro. cura. de desponsa. impub. de illis. de consu. ser. proposuit. ff. de ritu. nup. si quis in senatorio. (di/ cit Jo. mona.) q̄ ibi vitium qualitatis qua sublata re/ net quod est actum: hic vitium in facto. Joh. an. C. de nup. ℨ si contra. in his omnibus dicitur quia conuale/ scit quod a principio nullum erat. Sol. ad predic. c. si qua de rebus. dic q̄ non obstat sm Jo. an. qui ibi no/ ta. q̄ contractus factus per clericos vacante sede tenet ipso iure: sed restituitur ecclesia. Sed Hug. ibi. Tan/ cre. Hoffre. et Berñ. extra ne se. vacan. c. j. dicunt con trarium: scilicet q̄ non tenet ipso iure: et dicunt ibi re/ scindi quantum de facto processit: ℨ quod potest p⁹ ea haberi ratum: dicūt esse speciale fauore ecclesie: vel dic generaliter ad aliud: et ad omnia contraria supradicta q̄ illud ab initio nullum est non firmatur solo tractu temporis vt hic: sicut enim tempus non est modus inducende obligationis. ℨ. q. iij. quia cognoutm⁹. de cen/ si. peruenit. C. de pac. si certis annis. nec rollende. ff. de prescrip. causam. ff. de actio. et obli. l. obligationuz. ℌ. placet. sic nec reparande vt hic: ad idem. ff. de ser. ex/ por. l. si minor. sed nouo subsequenti consensu interdū tacito interdum expresso sublata causa impedimenti bene: vt per contraria probatur. (Vnde Dy. distinguit aut durat causa impeditus: aut cessauit et nulla super/ uenit cōfirmans. Aut cessauit et superuenit confirmās prius: et secundo casu locum habet regula. in tertio ve ro casu non: et hoc recidit in idem q̄ fit. post prestitus consensum: vt ibi: episcopus ei mandat q̄ firmationez debet petere infra tres menses: vt. ff. de elec. q̄ dicit glo. Jo. an.) ad hoc. C. si ma. fa. ra. habe. l. j. et. ij. pba/ tur hec opinio optime. ff. e. o. lib. de desponsa. impub. c. j. valent ergo ex subsequenti consensu ex nunc. non vt ex tunc. simile. ff. de offi. proconsu. l. obseruare in fine. Speciale tamen videtur sm Berñ. in contractu mino ris: vbi non tenet contractus: nisi tutor vel procurator ibi sit presens: licet postea consentiat. instl. de auctor. ru. ℌ. tutor. ff. e. o. ti. l. obligari. Item in electione que si nulla est subsequenti consensu non confirmatur. ff. de elec. auditis. sm Berñ. qui hoc nota. ff. e. o. lib. de rebus ecclesie. alie. vel non. dubium in glo. magna in fine. ſz ad/ huc ob. ℨ solutioni contradicit predic. decreta. ff. de iu/ repatro. cura. vbi etiaz tractu temporis cōfirmatur q̄ ab initio non valebat. Sol. ibi non fuit solus tractus temporis: sed bona fides cum tempore legitimo quod prescriptionem induxit: et facit quod. ff. e. o. cum quis. vel fuit illud ꝓter scandalum: vel fuit ibi etiam tacitus consensus episcopi: vt ibi nota. Idem solutioni cō/ tradicit. ff. de eo qui dux. in ma. quā pol. per adulte. c. ij vbi matrimonium contractū cum secunda viuente pri ma: mortua prima: ex nouo consensu confirmari nō po test. Sol. illud est propter impedimentum perpetuuz: scilicet adulterium cum sponsalibus de facto: vt. ff. e. o. ritu. c. vlti. licet ergo superuenit casus scilicet mors pri me a quo potuerat cū secūda matrimoniū inchoari: re/ manet tamen impedimentuz predictum propter quod nouus consensus non potest inducere matrimoniū cuz secunda: et ibi de hoc: illa ergo que de necessitate desi derant initiuz: vel que ideo non valent: quia subest in eis perpetuū impedimentū: nec tractu temporis: nec nouo subsequenti sensu confirmant: vt hic ℨ ibi. ſz ea que de necessitate non respiciunt initiū: nec subest in eis ppe/ tuū sed tempale tantū impedimentū. ℨ si non solo tra/ ctu temps confirmant: vt hic: tamen sublato impedi/ mento nouo subsequenti consensu interdū tacito: inter/ dum expresso bene vt in cōrarijs: et sic solutionē intel/

Procardū

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Non est sine culpa. (non peret (ligo supradictā. net. dicit Jo. mona. ratione facti vel modi. ad p/ mum alle. de homi. continebatur. ad secundum eo. tit. ad audientiam. Joh. an.) Hec regula est sumpta ex. l. ff. eo. ritu. l. culpa est. Pone casuz in clerico tacente la/ pidem: et ceco sagittante. l. dil. clericō. xv. q. j. ℌ. vt ita/ q̄ in monacho chirurgico. ff. de homi. tua. j. respōso. Scire enim debet quod suū non est ad alios pertinere C. vnde vi. cum querebatur. Si hec regula vera est: er/ go est culpa gerere aliena negocia. ℨ sic est contra. ff. de nego. gest. l. ij. per totum. vbi prodita est acto gerenti ex improbitate enim non debuit actionem conseq. xxij. q. iij. si ad peccatum. ff. de consuetu. c. penul. ff. de fur. traq̄ fullo. Solutio. officium hoc debet homo hominī xxij. q. iij. c. ij. ff. de testa. cum in officijs. ibi primo loco ℨc. ff. de ser. expor. l. seruus. Et nota q̄ proprie loquen/ do inter deum et hominē est religio: in decreta. iuramē ti religio. xxij. q. iij. vuuiquisq̄. Inter prelatum ℨ sub/ ditum obedientia. ij. q. vj. qui se scit. inter matrem et minorem reuerentia. ff. e. o. lib. de offi. delega. c. ij. inter patrem et filium dilecto. v. q. v. non osculatur. inter con sanguineos pietas: inter dominum et seruum seruitū: inter patronum et libertum obsequium: inter ho/ minem et hominez officium. (C. de nego. gest. officio. ff. de inoffi. testa. l. ij.) non potest ergo dici ad eum non pertinere: nam vides q̄ olim appellans pro condem/ nato habebat biduum vt in propria causa: non tridu um vt in aliena. ff. de appella. non tantum. ff. quan/ do appel. sit. l. ij. ad hoc. ij. q. vj. non solent. Exempli/

Casus

Ad.

ficare potes hanc regulā etiā in imperito medico: z in
Ad. iudice. (z assessore. ff. q̄ dscz iurisl. ij. Joh. an.) qui p
imperitiam male iudicauit. qui tenetur actione in fa/
ctum: in q̄tum religioni iudicantis videbitur equū. ff.
de va. et extraord. cognitio. l. si iudex. instit. de obli. q̄
ex quasi delic. in
principio: quia
imperitia culpe
comparatur. j. q
j. non est puta/
da in fine. xxix.
dist. c. vlti. ℣. de
eta. et quali. ad
aures. de homi.
tua. ff. eo. titu. l.
imperitia. si ergo est in culpa se miscendo ergo tenetur
de casu: quia semper si casum culpa p̄uenit tenetur ds
de casu de homi. presbytez. z. c. continebaī. z. c. ad audi
entiam. z. ℣. eo. li. c. ti. c. vlti. de hoc. l. dī. de. his. ℣. ō ho
mi. sicut dignum. in glo. pe. ad hanc regulam con cor. ℣
de senten. excom. perpendimus.

a NVllus pluribus vti de
fensionibus prohibeā.
I dem. XXI

b QOd semel placuit: am
plius displicere nō po/

Casus NVllus pluribus. Hec regula sumpta est ex. l. ff.
e. ti. l. nemo ex his. Pone casum. xxiij. q. j. dscs.
vbi negat Aug⁹. qō dicebat Vincēn. eū facere. dicens
q̄ posito q̄ id verū esset: id facit ex causa: de p̄sēp. au
ditis. vbi allegaī exēplo z pscriptio. C. de transac. in/
terpositas vbi dicīt trāsactionē nō tenere: tū qz metu
interpositā: tū qz facta cū seruo ꝓpio. z q̄ dlē defensi/
onibus. intelligas etiā ōrijs. xxiij. q. ij. in p̄in. vbi de
hoc. ff. de excep. l. nemo. nisi forte specialiē ius impedi/
atur: vt p̄dī. l. ff. eo. ti. l. nemo ex his. Impedit em̄ ius
iterdū ōrias defensiones ꝓpont. Pone casū. ff. de nox.
l. quoties. ℣. ꝓtor. ibi q̄uctus noxiali negans seruū hr̄e
in ptāre q̄uicē⁹ de mēdacio teneā insolidū nec penitere
pōt. Jdē i q̄uctu de pauptate. ff. si q̄dru. pau. fe. dī. l. j.
℣. interdū pōt. Jdē in eo q̄ negat pecuniā numerata
Ad. q̄uicē⁹ de mēdacio nō pōt dicere se solusse. (vide de hī
Spe. de excep. ℣. viso. ℣. ℣ dī si debitor. z ibi in ver. se
tractaī de creditore q̄ negat se numerasse z pign⁹ rece/
pisse: cū ab eo pign⁹ repetit. Jo. an.) C. ō nō nume. pe.
auc. cōtra q̄ ꝓpiā. Jdem in eo q̄ negat se socium amit
tit p̄ulleglū. vt cōueniaī in q̄tum facere pōt. ff. de re iu
di. sed hīc ta. ℣. j. idē in eo q̄ negat sibi pecuniā solutā si
cōuincit de mēdacio amittit p̄ulleglū p qō aduersari/
us cōpellebaī p̄bare indebitū: sed ipe cōpellit p̄bare
debitū. ℣. de solu. is q̄. ff. de p̄ba. cū de indebito in p̄n/
cipio. Jrē impedit. ff. de rei. vendi. l. vlti. C. qui po. in
in pigno. habe. auc. si possessor. nā q̄uctus rei vēdi. vel
pigno. negās se possidere q̄uicē⁹ de mēdacio cōmoduz
possessiōis amittit vt ibi. z acq̄lia inficiatiōe crescit in
duplū. ff. ad. l. acq̄l. l. ij. z heres q̄ negat legatū q̄uicē⁹
nō recurrit ad solēnitateī iuris: vt dicaī testamētū imp
fectū. instit. de fidecōmiss. here. ℣. vlti. Jrē impedit instit.
de fideicōmiss. liber. ℣. sed q̄. z in auc. de trien. z se. ℣.
Ad. studiū. z. ℣. illud actor. col. ij. (dicūt cōtra doc. q̄ i his
oibus est rō specialitatis vt puniaī mēdaciū. Jo. an.)
duas aūt electiones ds simul p̄seqū pōt: nec vna electa
redire ad alteraī. ℣. eo. li. de elec. vt quis duas. z facit. ℣
de re iudi. cum olim. an autem ds pluribus actionib⁹
vti possit. nota. viij. q. ij. in p̄in. de religi. domi. cū dile
ctus. z p Jnno. et Hostī. de restitu. in integ. constitu/
Ad. tus. et plene. ff. de tribu. qō in heredem. ℣. eligere. (nec
valet si dicas idē debere dici in exceptionibus in q̄bus
reus est actor. ff. de excep. l. j. qō in actionib⁹. z est rō:
quia rei fauorabiliores. rō rōnis: quia i poresstate acto
rū est agere: sed cōuenīri non est in prāte reoz. ff. ō do.
ex. l. pure. ℣. fi. Dy.) licet autem ex titulo duplicato non
agaī. ℣. de fi. instru. inter dilectos. C. de ℣henda empti.
cū res. tū bñ excepīt. ℣. de cōcel. ꝑben. post electionē. de
religi. do. ℣stitu⁹. z. c. cū dilect⁹. Jn illa aūt decre. de p̄
scrip. venies. simul ꝓponebant illa duo p̄ulleglū z p̄/
scriptio. p quoz vnū videbaī recedi ab altero: vt ibi
patz. Sz nōne ℣ria allegās nō audīt: vt. xxiij. q. vij. qō
aūt. in p̄nci. de ap. sollicitudinē in fi. C. de fur. z fer. cor/
rup. l. j. Quidā indistincte dixerūt alleganē ℣ria non
audīri p̄ dīc. decre. inter dilectos. ℣ obstāt supradicta
tura. Alij dixerūt. f. Guil. naso. Tan. z Boffre. recitan
do q̄ illud habet locū in actore z in eadē instantia iu/
dicij: nā reus in diuersis. ff. de inoffi. testa. l. papinia/
nus. ℣. ℣ impubert. in reo aūt nō habet locū: vt. ℣. pba
ul. Sz huic opinioni ℣dicit p̄dī. decre. venies. nam ibi
erant mutue petitiones: z sup eo sup quo se defendebat
abbas nō audīt ibi allegās ℣ria pscriptionē. ℣. z p̄ulle
glū: et tō dixerūt q̄ nō audīt allegās ℣ria in eadez in/
stantia iudicij: vt in ptrarijs: sed in diuersis bene: z tō
dixit q̄ ꝑmo egit de officioso testamento et succūbu/
it potest postea dicere nullū: vt. C. de inoffi. testa. l. con/
tra malores. ℣ huic ℣dicunt de rescrip. auditis. et. c. cū
olim. vbi in eadē instāria ꝓponunt: vnde dixerunt alij
q̄ sub conditione licet ꝓponere cōtraria: puta ꝓpo/
no talē exceptionē: in qua si succubuero: extūc ꝓpono
talē: facit de excep. cū venerabilis. et quod ibi no. z sic
intelligūt. (vide q̄ ibi dixi sup fi. antrepe. glo. Jo. an.) Ad.
dictas decre. auditis. et. c. cuz olim. et hoc recitat Bof.
seruari in curia. Sz hoc nō colligit ex ipīs decre. z vi/
deī quidez diuinare: vnde versus dicas q̄ aut sunt cō/
trarie que ꝓponunt ex principio: aut ex fi. Si ex ꝑn.
sunt ℣ria: ℣ ad vnū finē tendunt. pone casū in p̄dī. de/
cre. audīt. z in decre. cū olim. z i decre. post electionez.
cū si. tūc ꝓponi possūt in eadē instātia: et vnū nō pre/
iudicat alteri. Si aūt ad finē ℣riū tendūt: pone exem/
plū q̄ decre. sollicitudinē. tūc simul vel in eadē instan/
tia nō ꝓponunt: vt. ℣. dixi: nec credae in p̄dic. de/
cre. venies p̄ulleglū in eo q̄ p̄ulleglū sit contrariū pre
scriptioni in eo q̄ pscriptio: sed reno⁹ p̄iuilegij erat cō
trari⁹ pscriptioni. p pscriptionē enim dabatur abbati
plena et pura potestas recipiendi ordines a quocunqz
vellet episcopo: sed per p̄iuilegiū cum determinatiōe
dabaī predicta potestas: si episcopus catholicus nō es/
set ꝛc. Dicunt tamen quidam referre in verbis an. s. dī/
cat allego p̄scriptionē et p̄ulleglū: et tūc debet audī/
ri an dicat allego pscriptionē z p̄ulleglū z tūc nō audīt
q̄ ponit carrucā ante boues: et sic intelligunt decre. ℣
vt ibi paret: primo p̄iuilegium fuerat allegatum: vn/
de precedens ratio verso⁹ est. Et nota q̄ exceptionem
obiciens non contestaī litem. ℣. eo. lib. de lit. contesta.
c. ij. nec fateī: vt ℣. eo. exceptionez. et adde q̄ ibi dicam:
et concor. ad hanc regulam de appel. cum pararī.

QOd semel placuit. (Jo. mona. dicit exēpla po/ Ad.
nendo p. c. de illis. j. ad fi. de despon. impub. p. l.
ff. de inoffi. testa. l. fi. ff. de aqua. plu. ar. in diem. de va/
ca. mu. l. ꝓtor. ℣. si post ꝛc. Jo. an.) Pone casum in ma Casus
trimonio. xxxij. q. v. horrendus. de ture. quemadmo/
dum. ff. de adul. si vxor in fine. Jn electo. viij. q. ij. dile/
ctissimi. ℣. e. lib. nulli de elec. ff. de decur. l. pe. in fi. Jn
iudice. iij. q. iij. offeratur. de cau. pos. cum olim. C. de iu
di. apertissimi. Jdem in alijs omnibus. iiij. dis. in ista.
℣. de proba. per tuas. ff. de nego. gest. pomponius. ij.
Fallit interdum hec regula ex causa superuenienti: vel
de nouo ad notitiam peruenientē. ℣. eo. lib. de elec. ve
circa. et. c. nulli. ℣. de excepti. pastoralis. quia que de
nouo emergunt indigent auxilio. ℣. de offi. delega.
insinuante. ff. de interroga. acti. de era. ℣ ex causa.
Item fallit in casu. ff. de mune. et hono. vt gradatim

·§· reprobari.vbi medicus semel pbatus iterū reprobat:z illud spāle ꝓpter hoīs sanitatē(ne vniuersitatis mēbra malo medico corrūpant.Jo.an.) Itē fallit in oīb⁹ casib⁹ in q̄bus a iure pmittit̄ penitere velvaria re:sic in ap.a qua lz appellāti recedere.ij.q.vj.si q̄s li/bellos.ō offi. de le.gratū .§. e.ll. de elec. q̄uis. et c.puida.z.§.de ap.interpositra. Itē i prono lat/co q̄ variare pōt (accumulādo.Jo.an.).§.de iurepa.qō aūt.z.c.pasto/ralis in cardinali q̄ variat in casu.§.ō elec.licet in mo nali.§.e.li.e.ti.indēnitatib⁹.·§·si aūt.z in testamento qō mutari pōt vsq; ad supīmū vite extū.xlij.q.ij.vlti ma volūtas.de cele.miss.cū Warthe.ff.de admen. lega.l.iij.nō obstat pactū de nō mutādo.C.de pac.l.pactū qō potall.ff.de lega.iij.si q̄s in prin.).rūso.z in li/bello q̄ vsq; ad litis cotesta.mutari pōt.C.de edē.l.edicta.de h̄ō libel.ob.c.ij.z accusans ante inscriptionē peniter.de accu.c.ij. Itē iudex mutat interlocutoriā suā §. de ap.cū cessante.z dicit vt ibi.ff.ō re iudi.qō iusstit. Itē in mādato socierate z deposito licitū est penitere: instituta mādatū.·§·recte.§.e.li.ō pcu.c.ij.z pe.ff. ꝓfōcio.sed si soci⁹.·§·vl.ff.depositi.j.·§· pe.z regulariter in cōtractib⁹ innoiatis qō dic vt plene.ff.de ꝓdi.cau.da.z cā nō se.si pecuniā. Itē pcariū ad certū rēpus cōcessum etiā ante rēpus renocat̄ .ff.de pca.l. cū pcario. rō q; certi tpis adiectio est ꝑ naturā illi⁹ cōtractus. Item soluunt̄ spōsalia de futuro p secura spōsalia de pūti.de spon.si inter.z spōsalia de pūti p ingressum religiōis. de cōuersio.cōiuga.ex publico.z ingressus religionem ante annū vel pfessionē penitet:de regula.ad nr̄am.z pfessus vnā religionē:etiā inuito plato ꝓfitet̄ z ingredit̄ arriorem.eo.ti.licet.z a simplici voto recedit̄ p sequēs mr̄imoniū.§.eo.ll.de vo.z vo.redemp.c.vno.rō ibi. Itē a voto de certa religione ꝓfitēda recedit̄ p ingressum etiā regule laxioris.§.e.ll.de regula.q̄ postvotū. Itē fallit in casu q̄ licet infra rriduū penitere.§. de regula.ad nostrā.z eo.li.eo.ti.cōstitutionē in fi. Item in electo q̄ cōsentit electioni de se facte:q̄ ꝓpria auctoritate penitet ante cōfirmationē.de trāsla.inter corpalia fm Ber. Jn his igit̄ z silibus casib⁹ qō semel placuit adhuc poterit displicere. Et incidit i hāc regulā illud generale:q̄ nullus pōt venire cōtra factū suū: de quo dic:vt no.lv.dt.penitēs.ō elec.nostī.z de cle.cōiug. diuersis fallacijs. Et no.q̄ hec regula nō hz locū in his q̄ improbant a iure.(vnde dicit Jo.mo.q̄ malū culpe remitti z ordinari pōt in bonum pene. Vel vt dicit hō ruens in pcm nō resurget nec ex se nec a se sz gr̄a p̄uenīte ꝛc. Jo.an.) vt in pdi.c.penitētes.lv.dis.§.ō pac. c.vl.§.de fo.cōpe.si diligenti.C.de arbi.l.pe.vbi licet. ptes faciūt pactū de nō recedēdo ab arbitrio z ap. re/nūcient:nihilomin⁹ recedere possunt.(expone z remitte vt dixi.de arbi.cū dilect⁹.sup fi. vl.glo.) Itē habet locū in his q̄ sciēter placēt.z nō p errorē facit. xxxvij. dist.q̄uis.xxij.q.ij.in q̄bus.§.de elec.cū in cūctis.z ō solu.c.vlti.de cōiu.ser.c.ij.z vl.ff.de iurisdi.om.iudi.si p errorē. Itē requirit̄ q̄ nō placeāt sola mēte :sed verbo vel facto(.§.de spō.tue. Jo.an.)z.c. q̄ alterius in/tersit.facit.ꝛ.eo.mutare.z q̄ ibi dicā. Jo.an.

Ad. On debet aliq̄s.(Dy.ponit exemplum .ff.de bo. pos.ꝑ rab.l.iij.·§·si emācipar⁹.z.ff.de pe.l.crimē

Casus vel pena.z de decur.l.ij.·§·in filijs.)·Pone casū in filio q̄ nō excōicat̄ p patris.xxiij.q.iij.si habes.in cō promittentib⁹ q̄ nō puniūt̄ dolo cōpromissarij.§.eo. li. de elec.si cōpromissari⁹.·§·j.idē.C .de inoffi.testa. si q̄s suo:versus finē.vbi reuocat̄ lex antiqua q̄ pmittebat filiū exheredari a matre ꝓpter paternū odiū.ad idem j.q.iij.iudel.de simo.nobis.z.c.sicut tuis.§.eo. lib.de iniur.z dam.da.z si pignorationes.C.de penis sanc/mus.cuz simili.

Contra.ij.q. vj. biduū.ver.si ad uersus absentē. de cau.pos. cum olim.ff.ō tribu. ꝓcuratoris. vbi

Jne culpa nisi subsit causa nō est aliq̄s pu/niendus. Idē. ca.XXIIII

negligentia vt in primo:factū:vt in secundo. dolus vt in tertio ꝓcuratoris nocet dño. Sed dic q̄ rōne mādati ipse dñs videt̄ id facere:vnde eius odio grauat̄ in q̄ tū fines mādati pariunt̄ in eo qō excedit.no.de offi.de leg.cū olim.intel igas h̄ vt plene no.§.vt vlt.nō cōtest. c.j.in fi. Idē dic in herede qui grauat̄ ꝓ defuncto:z in fideiussore q̄ grauat̄ ꝓ principali:vt no.de h̄ per Bar. in pdic.decre.z si pignorationes. Itē cōtra.lxx.dt.nemi nem.vbi in odiū ordinantis deponit̄ ordinatus. Sed ibi nō solū fuit odiū ordinant̄:sed delictū ordinati qui se pmisit sine titulo ordinari:vt ibi nota. Item contra lvj.dis.per totū(dicebat Jo.mo.vnius delictum q̄ Ad. causat defectū in alio.vnde esse nō legitime natū non est nota delicti sed defectus.de pur.cano.accedēs.z fm eum intelligit̄ regula q̄ nō impingit̄ in toto licet in tā to. Illegitimi tamē alieno vitio laborāt.z ideo digni sunt venia.C.de na.lib.l.legē.Jo. an.).j.q.iij.·§· item peccato.vj.q.j.si q̄s cū.xv.q.vlti.cum multe. xxiij.q.iij.in prin.xxv.q.ij.ita nos.de cōse.dis.j. in sancta. ibi perit iustus sepe ꝓ impio.§.de fi.p̄by. ꝓ totum.§. de spon.nō est vobis.de here.vergentis.§.eo.ti.eo.lib.c.ij.·§·ij.cū multis si. Solu.triplex est pena eterna spūalis z tēporalis qō ꝓsequere:vt no.j.q.iij.in summa.et xxiij.q.iij.in sūma. de his q̄ fi.a malo.par. ca. questi/ult.pena ergo tpalt vel spirituali alia ab excōicatione sepe punit̄ vnus pro alio z spāle est z rationem videre pores:vel in odiū criminis:pura lese maiestatis hereſis vel scismaticis .ad hoc.§.e.lib.de scisma.c.vno.vel q̄ in cōtinentia paterna timet̄ in filio:z facit qō dixi. §.c.semel in fi. Item cōtra.ff.de instī.sed z si pupillus ·§·ceterū in fi.sed ibi fuit culpa ꝑponēdis:z eodē modo soluit̄.ff.de offi. ꝓcōsu.obseruare.·§·j. q̄ ibi culpa fuit ꝓcōsulis secū ducēdis vxorē. Itē cōtra.C.in q̄bus cau.pig.ta.cōtra.l.satis.vbi bona mulieris in casu mariti primipilarij sūt tacite obligata:ita q̄ si ipsius bona exhausta sūt bona vxoris distrahunt̄. Sz illud est speciale:facit ad hāc regulā.ꝛ.eo.dānū q̄ quis.z q̄ ibi dicā:z satis cōtinuat̄ hec regula cū.ꝛ.pxi.per quā etiā respondet̄ ad contraria supra signata.

Jne culpa. Dic ponit̄ regula z el⁹ exceptio. Jn regula.po.ca.lvj.dt.satis.puersum.§.de ꝓstitu. cognoscēres.ff.ad.l.acquil.si puratoꝛ. Jn exceptiōe pone casum in marito corrupto:qui a ꝓmotione sine culpa repellit̄:rū ex causa ꝓpter sacramenti defectū. xxxi/iij.dt.si cuius. Jn clerico leproso qui sine culpa ꝓpter scandalum priuat̄ ecclesia:de cle.egro. tua.(q̄ dic vt Ad. ibi scripsi. Jo.an.) Itē in dominio serui qui noxam dedit qui compellit̄ emendare noxum vel dare seruum p noxa.instī.ō noxa.in prin.(Dy.ponit exemplū cū fauo Ad. re publice vtilitatis res auferē possessori z datur mili/ti qui virtuose se habuit.ff.de cuic.lucius.de rei vē.itē si verbera.·§·preterea ꝛc.Jo.an.)·Regulariter ergo nullus punit̄ sine culpa.xvj.q.vij.inuentū. de homi. Johannes.z.c.vlti.C.de penis sanctimus.§. de consue. c. pe.z.§.regula.ꝓxi.cū suis cōcor.z est rō:q; pena ē mē

138

sura culpe. de offi. dele. sane. ij. de trāsac. c. vl. de homi. sicut dignū. vbi aūt nō extat mēsurādū mēsura locum nō habet: ḡ vbi nō ē culpa nec pena: bñ tñ ex cā punit ḳs sine culpa. ē. vt lit. nō cōtest. qm̄ frequēter ⸗ si vero in fi. Et hec materia plᵉ glo. nō indiger: plequere eīm eā in no. xxij. di. renouāres. ē. de cōsti. cognoscen/ res. de p:iudi. an tiqua.

a QVod ḳs mādato facit iudicis dolo facere nō b videtur: cum habeat parere necesse. Idem. ca. XXV c

Ad. QVod ḳs mandato. (Facit hec regu/ la ad questionē debitoris ḳ de mādato iudicis vēl curie ei soluit qō de bebat creditori. quā vi. in Spe. de solu. ⸗ nūc alīq̄. ⸗. illud aūt querit ecce. Jo. an.) Hec regula sumpta est Casus ex. l. ff. e. ti. l. nō videnē data ⸗ ḳ iussu. Pone ca. in mi/ lite ḳ de mādato iudicis occidit. xxij. q. v. mīles. in lat/ co vel clerico ḳ de mādato epi capit clericū. ē. e. lib. de sen. excō. si clericos. z i eo ḳ iussu ptoris corrupit albū ḳ excusat a pena. ff. de iurisdi. om. iudi. si ḳs id ⸗ doli. Ad. mali. (Dy. ertiā ponit exempla p. l. ff. de aq̄ plu. ar. l. q̄ ⸗ q̄ in p:in. ff. de solu. si stipulat ⸗ ⸗ si lancē. Jo. an.) et hec vera cū iudex aliqd mādat officiū suū excedendo. Ad. (distinguit hic Dy. vt no. ē. de tempo. or. ad aures. in glo. ij. Jo. an.) ff. ad trebel. seruo ⸗ cū ptor. Et cā qua re tūc excusat parēs est iudicialis auctas: vt ibi. secū/ do ne p̄ publicā vtilitatē impediat puntio maleficior: vt. ff. ad. l. aq̄l. ita vulneratus. Si vero nō exercet offi ciū suū: nō est parendū nisi ex reuerentie exhibitione. ff. de in ius vo. l. generalr. nā interdū resistere debēt of ficiales. de pe. di. j. nemo. ē. de elec. fundamēta ⸗ iudi/ Ad. ces. (aptius. e. ll. de penis felicis ad fi. Jo. an.). C. de ap. qm̄. z h verū in atrocior:ib⁹ in db:s potius deo q̄ hoibus obedīendū est. xj. q. iij. si dñs. de sen. excō. inq̄si tioni. ff. co. ti. ad ea. Jn his aūt q̄ sine dolo cōmittunē etiā extra officiū parēs excusat. ff. ad. l. acquil. liber hō Nota ij. vbi ō h plene no. Et no. ⸗ sicut dolo caret ḳ iudicis obtēperat pcepto: ita ecōuerso dolo nō caret ḳ iudicis nō obtēperat pcepto. ff. eo. ti. l. nō pōt dolo carere qui imperio magistrat⁹ nō obtēpauit. b c Cū habeat. redditiuū cause. in his ḡ i q̄bus nō hz necesse parere: vt in atrocior:ib⁹ q̄ ad suū nō spectāt officiū dolo nō ca ret: vt. ē. di. xl. z facit de sen. excō. vniuersitatis. vbi ver berās monachū si est laicus lz faciat h de mādato ab batis sui excōicatus est. Et no. ⸗ dicit ⸗ habeat pare re necesse: sic eīm necessitas excusat a furto: vt ō p̄se. di. v. discipulos. ē. de fur. c. iij. ad h. ff. ad. l. rho. de iac. l. ij. ⸗ cū in eadē naui. sic z a dolo: vt hic vides. cū ḡ nul lū maleficiū sine dolo vel lata saltē culpa q̄ dolo cōpa/ rat. xv. q. j. alīq̄s. de sen. excō. c. j. ff. de iniur. l. illud. ḡ et a q̄liber maleficio excusat necessitas: qō intelligas vt ē. di. xl. Est aūt regula hec in argumēto ad questiones de eo qui ad mādatū ecclesie reddit debitū vxori pen/ dente lite adulterij vel conditionis. de hoc no. xxxiij.

Mdl. si cui⁹. z de cōiu. ser. ꝓposuit.

Casus Ora sua. Hec regula supra est ex. l. ff. e. ti. in con dēnatiōe ⸗ vnicuiq̄. Pone ca. in eo ḳ est in mora sol/ uēdi decimas: q̄ pereūt periculo suo ertiā casu fortuito xvj. q. j. decime. Idē in cōmodatario vel depositario ḳ fuit in mora. de cōmo. c. vno. de depos. bona fides. Idē in fure ḳ statim est in mora. C. de fur. l. subtracto. Circa hāc tñ regulā no. ⸗ ad h ⸗ ḳs dicat morosus re quirit ⸗ sciat se debere vel scire debeat ⸗ interpellar⁹ fuerit a die vel hoie: z ⸗ habuerit possibilitatē dādi: h habes. ff. de re. credi. l. q̄ te. z tūc tenet morosus de ca su fortuito: etiā si eodē mō fuisset res apud dñm pertura fm Accur. licet Bar. ō. vt no. in dicta. l. q̄ te. et ꝓbat. ff. de leg. j. cū res ⸗ vlti. fortassis eīm dñs rē ven didisset z apud alīū perijsset. z h tenet Ber. ē. de cō/ mo. c. vno. z de depo. bona fides. Et no. ⸗ dicit mora sua. nā in duob⁹ reis debēdi alte ro inēpellato al ter liberat inte/ ritu speciei. (et Ad. sic sibi nō nocet z h vez nisi eēnt socij. ff. de duo. re. do. l. pe. fm

c QMora sua cuilibet ē no ciua. Idem. XXVI

d QA q̄ fiūt a iudice si ad eius nō spectāt offici/ Dy. fm quē sibi imputet casus in socierate percipādo. debuit eīm cogitare h euenire posse. ff. ō cōdi. inde. l. in debitā. ff. loca. si ḳs domū. Jo. an.) sz interpellar⁹ tenet ff. de vsur. l. mora in fi. Itē mora fideiussoris sibi nocet nō reo: q̄ min⁹ liberet ireritu speciei: secus ecōuerso. ff. de ver. obli. l. cū filī⁹. z. l. mora. z h q: fideiussor habet cām a reo: nō reus a fideiussore. (z impuret sibi ḳ alte/ rī⁹ obligationē in se suscepit. Jo. an.) Vnū no. ⸗ si de bitor ꝑmo fuit i mora soluēdi: z postea creditor i mora recipiēdi: vel ō: ⸗ vltima mora nocet: vt. ff. de vsur. l. creditor. z vide ⸗ no. ō. decī. cū hoies. De mora autē z multiplici et⁹ effectu: plene no. ff. de vsur. l. mora. (et ꝑ Ad. Host. in sum. de vsur ⸗ ex q̄bus causis. sub ⸗ z mora ꝑ ipm z Inno. de loca. ppter. ꝑ Otn. e. ti. potuit. Joh. an.) Sz nūqd mora semel cōmissa purgari pōt: z vide Questio tur ⸗ nō. xij. q. ij. longinquāte. xx. q. ij. puella. de elec. cū in cūct. ibi elapso tpe. de supplen. negli. pla. licet. z. c. vl. ff. de acti. z obli. l. eraleccicle. C. de ꝑhen. z cōmit. sti pu. magnā. Cōtra ⸗ possit purgari. xvij. dis. c. j. vbi ō h. z. c. di. qm̄. de supplē. negli. pla. lr̄is. de elec. ⸗ sicut. in fi. de re. cc. nō alie. si ḳs ꝑsbyterorū. de loca. z cōdu. ppter in fi. z. c. potuit in fi. vbi ō h. z de elec. c. vl. ff. si ḳs cau. l. z si post tres. ff. de peri. z cōmo. rei vē. l. j. C. de fideiuss. sanctim⁹. ē. e. ll. de ꝑben. si tibi. Solu. dic ⸗ vbi dies ꝑfigit a canone vel lege penā imponēte mora purgari nō pōt. pena eīm semel cōmissa nō purgat: et sic intelligunē ꝓma iura z hec regula: z h est verū nisi eadē lege vel alia vī canone caueat: i eo casu mora pos se purgari z penā cuitari: z sic intelligāt ꝓria. Lex au tē illa z si post tres. loquit de ꝑparatorijs iudicior: in q̄b⁹ mora bū purgat: vt ibi cū suis sillab: z post lite cō testa. nō purgat. ff. de ver. obli. l. si insulā. multo ḡ mi/ n⁹ purgat pena semel cōmissa: nisi forte fingeret nō fu isse in mora. ij. q. vj. bīduū. ō re iudi. cū Herroldus. ff. ō in integ. restī. l. ditī⁹. sicut eīm a pena canonis nō ap/ pellat. ē. ō ap. cōsulut. iij. z. c. q: nos. nec a pena legis vt. ff. ō ⸗. sig. si q̄ pena. sic nec purgat: vt. ē. di. cū ē. z h

Gno. Bar. ē. e. ll. de elec. cupientes. ⸗. q ⸗ si p. ⸗. xv.

A q̄ fiūt. (nō spectāt. z h cōstat. fa. ff. de re iudi. Ad. cōtumacia. ⸗. cōtumax nō videt: vbi ꝯo dubitat teneāt ḳs tre allegatur ꝑ:iuilegiū. ff. de iudi. si ḳs ex aliena fm Dy. q: ꝑ dic vt no. ō accu. veniēs. i glo. fi. Jo. an.) Hec regula supra est ex. l. ff. e. ti. l. facit ⸗ iudice. Po/ Casus ne ca. lxviij. di. quorū vices. vbi simplex ꝑsbyter ordi/ nes cōferēdo: chrismādo: ⸗ gines cōsecrādo: nil agit. ē. e. ll. de pe. z re. indulgēte. vbi nō tenet indulgēta da/ ta ab epo vltra tenorē pcilij generalis. ad idē. ff. ō iurisd. om. iudi. l. vl. vbi ōr extra territoriū ius dicenti nō pareat ipune: idē si. ē. iurisdictionē suā vellit ius dice/ re. Et hz hec regula locū etiā cū bonū ē id q̄ facit tu dex: rñ ex q̄ ad eī⁹ nō spectat officiū iurib⁹ nō subsistit. pone exēplū. xxvj. di. bū ḳdē. bonū eīm est statuere res eccl'e alienari nō posse. xij. q. ij. ⸗ totū. ō re. ec. nō. alie.

p totū.tñ statuꝝ impatoꝛis sup hoc non valuit qꝛ ad eius nō ptinebat officiū: vt ibi.ad idē de ap. dilecti ibi eñ officialis archiepi bonū ⁊ equū decreuerat: tñ quia id ad suū nō ptinebat officiū rōne appellationis interposite ad papam nō valuit qō fecit.generale ent̄z est q nō sufficit bonū facere nisi ⁊ bñ id fiat. xvj q.j. monachi.ij. de postu.c.ij.ff. ō re milit.l.iij.§. In bello. ⁊ facit. xxiij.q.v. relegēt̄es.⁊ de collu.c. j.⁊ qō ibi nota. Et qō dicit regula ea q̄ fiunt a iudice alias subaudi: nā in eo q facit nō ptinēt ad suū officium nō dicit iudex: sicut ergo ꝓcurator fines mandati nō debet excedere: sic nec iudex fines iurisdictionis. et hoc dico sive sit ordinarius sive delegatus sive arbiter saluo eo qō de ꝓrogatione no.§.de offi.dele.P.⁊ H. Queri solet si iudex qui de.x. tñ pōt iudicare. iudicat de.xx. an valeat sententia in decē: dixit Jo.an. q nō: qꝛ res iudicata nō pōt p parte renere ⁊ p pte nō renere. ff. famil. herecis. in hoc iudicio.⁊ H ipse no.ij.q.vj.§. dic finitiua. v. cū certa rōne in fi. Ad ꝓba ibi signata. xij. q.ij.si q̄s. de seruis. C. de do. sanctimus. pōt responderi id speciale fauore donationū. Ad decre. de arbi. cū tpe de pben. dilectus. pōt dici q ibi sua cōtinebat plura capitula. vñ in vno pōt tenere in alio nō. hic autē contra. Ad. net vnū tñ ⁊ cū Jo.an. cōcor. Accur. (q̄ tñ cōtrarium no. C. de re iudi. l.ij. Jo.an.). ff. de iurisdi. om. iu. l. vl. Hug. tñ et Lau. tenēt cōtrariū. §. q̄ sñia bñ tenet in. x. ⁊ dicit sñiam rescindi tñ in supfluo: ⁊ H notaꝛ ex verbis illi⁹. v. cū certa. dū dicit qō cōtra ius gestū videt. C. qñ ꝓuo. nō est ne. l. certa. ⁊ p eis facit qō no. de do. aplice. ⁊ regula J. de vsile. et q ibi dicā. Pro Jo.an. op/time facit pdi. decre. §. e. ll. de pe. ⁊ re. indulgētie. Pro Hug. ⁊ Lau. §. e. li. de arbi. c. j. ff. ō arbi. l. dē. §. si plures. Et fat̄ hec regula p his q̄ dixi. §. c. q̄s mādato. Ad primū casū P. xcv. di. c. j. vbi pbyteri chrismabāt in frote. Sed illud ad rps a Greg. fuit spāliter cōcessum: ⁊ dic vt ibi. ⁊ tūc ad eoꝝ spectabat officiū ⁊ si nō ex ordine ex demādatione: ⁊ vide qō de H no. ō pse. di. v. man⁹. in vl. glo. nec hz locū hec regula in spūalibus q̄ pot⁹ dependēt ex prāte ordinis q̄s iurisdictōis. Hinc est qō si eps q H pōt ex ordine cōsecrer allenā ecclesiaz vel altare: vel ordiner alienū subditū: qō nō pōt ex iurisdictione: ꝓsecratio tū ⁊ ordinatio bene tener: licet ordinatus exercitiōe careat. vij. q.j. eps in diocesi. de rep. or. q̄ translationē. ⁊ dixi. §. e. ratum. Jo.an.

Casus. Sienti. Hec regula supra est ex. l. ff. e. ti. l. nemo. videt fraudare eos q̄ scit̄ ⁊ ꝓsentit̄. Pone casum in ingenuo q̄ scies ⁊ cōsentiēs ꝓtraxit matrimoniū cū serua: vel cōtrario. xxix. q.ij. si q̄s ingenu⁹. ⁊. c. si femina. Jn clericis q̄ sciēter ⁊ volūtate locosa se ad inuicē ꝓcurāt. §. de sen. excō. c j. Jtē in eo q̄ sciebat rē quā emebat seruituꝝ debere. ff. de act. emp. ⁊ ven. l. In fi. Ad. (Dy. de iniuria ponit exemplū p. l. j. ff. de intur. §. vsq̄ adeo. de dolo ponit. p. l. ij. ff. de libe. ho. ex. §. si q̄s volenti. Jo.an.) Et cōcordat ad hāc regulā J. eo. eū q̄ certus. Et qō dicit hec regula scienti. dic vel scire debenti. ff. de edil. edic. l. j. §. si intelligat. ad hoc. xvj. dist. qō. dicit⁹. §. ō cleri. excō. mi. aplice. §. qō me. cau. c. penul. in fi. Jtem dic scienti a principio: secus si ex postfacto. Ad. (Idem Dy. per modum obiectionis. Joh. an.). ff. de mal⁹ edil. edic. l. iustissime. §. vlti. Et nota. q dolus malus est omnis calliditas fallacia machinatio ad circūuiendū fallendū decipiendū alterū adhibita sm labeonē. ff. de dolo ma. l. j. §. j. sed sciens nō circūuenit̄ fallit̄ vel decipit̄: ergo sibi nō inferꝛ dolus: ergo inducit⁹ ad clericatū vel monachatū nō dicit̄ dolū passus: qꝛ non est deceptus. xx. q.iij. cōstituit. vbi de hoc. ⁊ de cōuer. cōiu. ducū in fi. ⁊ qō dicit hec regula: non inferꝛ dolum scienti et volenti: verū est vt ex eo agi possit inferꝛ tamen ira qō nascit ex eo actio per exceptionem elidenda. ff. de fur. inter omnes. §. vlti. et penul. Et no. q hec regula formata est copulative non disiunctiue. vnde hec duo cōiūctim requiruntur. scz q sciat ⁊ cōsentiat: sciensi eñ ⁊ nō cōsentiēti bene inferꝛ iniuria ⁊ dolus. xv. q.j. illud. cū similibus. Ad hāc regulā signant cōtra de sen. excō. pringit. j. ibi huius manus intecto. ⁊ si nō violenta tamē iniuriosa nosci. Sol. nō est iniuriosa: qꝛ iniuria fiat ipsi clerico volenti vt hic: sed est iniuriosa quia fit iniuria ordini clericali: ⁊ ideo ibi sequit̄ eū canon ille tē. ⁊ ibi de hoc. Item cōtra. C. de rapto. virgi. l. vna. vbi si rapto virgine etiam volēte teneor: sed hoc ideo quia id voluit persuasione dolosa qō plus est q̄ violenta. (Idem hic Dy.). ff. de ser. cor. l. j. §. persuadere. Jtē contra. C. de fur. ⁊ ser. cor. l. si quis seruo. ibi sciēs ⁊ cōsentiēs agit furti ⁊ seruī corrupti. Solu. de rigore ⁊ rei veritate illi scienti et cōsentienti nō fuit facta iniuria: tamen de quadā equitate agit: ac si iniuria vel dolus sibi fuisset illatus: vnde nec furtū fuit ibi facti: nec seruus corruptus: ex equitate tamen agit̄ de vtroq;.⁊ facit hec regula ad id qō dixi. §. eo. possessoꝛ malefidei. ad fi.

Nota.

Casus.

Ad.

Ad.

Ad

tionis apparet: tum q2 expobitrans est a iure cōmuni il la cōstituto: z ideo ad cōsequētia nō trahenda nec am pliāda vt hic: vult em illa cōstitutio dari quartā etiā de his de q̄bus a iure dari nō debet: sicut de ornamen tis relictis p fabrica anniuersario. xx. xxx. z sic de sin gulis puta reli ct p luminari bus vel certe p a sonis. de testa. c. vl. de verbo. sig. b ex pte. lij. Dicaz ḡ illa iura muta ta z correcta per c Ad. pstitutionē (vbi ō ħ i. lij. glo. z i palle. clemē. du

QUod oēs tāgit: dz ab oib⁹ approbari. I dē M obscur⁹ mimū XXX ē seq̄ndū I dē. XXXI

EUm q̄ cert⁹ ē certiora ri vlteri⁹ non oportet

dū. ℣. hmōi i glo. vt pz Jo. an.) solū q̄ ad exp̄ssos i ea: q̄ ad allos remaneāt adhuc ipa iura. Correctio em iu riū est vtāda. ō elec. eccl̄a vr̄a. ij. cū sl. in talib⁹ em nō arguim⁹ de silibus ad silia: z cōcordat qō dicā. j. eo. in penis. z facit ad ħ oprime. s. e. ll. de elec. statutū. z ō re gula. cōstitutionē. z ita p̄nūciarū fuit p p̄fundissime sciēte z bone memorie virū dn̄m Jo. de mōte murlo. z p me in q̄dā questiōe in q̄ fuim⁹ ad cōsuledū assūpti.

Ad. Casus QUod oēs tāgit. (Dy. ponit exemplū p. l. receptū ff. de seruit. rusti. p̄di. Jo. an.) Pone casum in ar chiepo cōsecrādo ab oib⁹ suffraganeis. lxvj. di. c. j. In electiōe faciēda ab oibus canonicis. de elec. q2 ppter. In cōcedēdo hausti aq̄: in q̄ oēs vocādi sunt q̄ ius ha bent. ff. de aq̄ plu. ar. l. in cōcedēdo. ad idē. lxij. dist. c. j. vlij. q. j. licet. de rēpo. ordi. si archiepūs. C. de aut. pstā. l. vl. ff. de adop. l. nā ita diuus. nā siqui leduñ vocanti di sunt in cōfirmatiōe adoptionis: vt ibi. Et no. q̄ di cit id q̄ tangit oēs debere approbari ab oibus: ergo nō valet q̄ facit maior pars: z sic est ℨ. lxv. di. c. j. ō his q̄ fi. a malo. par. ca. c. j. ff. ad municipa. quod ma ior. Sol. (Idē Dy) aut cōperit vt singulis: aut vt col legio: q̄ p̄sequere vt no. p Ber. z Jnno. de cōsti. cum oēs. fallit aūt hec regula in casu. insti. de re. di. ℣. reli

Ad. giosum. ℣. in cōe. (ad idē. ff. de relig. si plures fal. etiaz ff. de pac. maiorē. ff. de cur. fur. cōsilio. ℣. fi. vbi sufficit alterius auctoritas. Dy.) vt no. in p̄di. decre. cū oēs. ad id q̄. ō. dixi: q̄ sufficit q̄ facit maior ps collegij. con tradicit decre. de re iudi. cū olim in fi. ibi: Plena oīm

Adi. q̄ pūtes fuerint ꝛc. Sed ibi subaudit̄ (vt ibi no. in vl. glo.) vel maioris pris: nā illud dicunt oēs facere q̄ facit maior ps. lvj. di. aplica. ō elec. cū inter canonicos in prin. ff. ad municipa. q̄ maior. interdū tū requirun tur due ptes. de elec. licet. et eo. ti. scripti. cū sl. (. s. eo. ll. de cle. egro. c. vno. cū cōcor. Jo. an.) et facit hec regu la in argumētum ad id de quo olim dubitabat: an in electiōe inferioꝝ dignitati vel canonicoꝝ vocent̄ ab sentes: z videbat q̄ nō p̄dicta decre. cū olim in fine.

An papa possit statu ere inutilis acolythis q̄ ipsi con tineant hodie terminatū est. s. eo. ll. de p̄bē. cū in ecclesijs. Jrē est argu. ad questionē an papa possit statuere inutilis acolythis q̄ ipsi cōtineāt: z hec questio no. lxxxij. dis. p̄posuisti. et dixit ibi Jo. q̄ nō. q2 castitas suaderi po test nō imperari. xxxij. q. j. integritas. Bartho. dix. ibi cōtra cui⁹ dicū penit⁹ est falsum: nisi intelligas de p̄ monēdis: sed ipse de p̄mottis etiā intellexit: vt ei⁹ ver ba demōstrāt: monachis aūt p̄fessis q̄ renūciauerunt ppter volūtatē austeriꝝ regula posset indici etiā ipsis nō approbātibus sm Jnno. qui hoc no. de regula. sup

Ad. eo. (Archiadia. cōtra. lxxiij. di. c. ij. vbi de ħ Jo. an.) z est sarts exp̄ssum. s. e. ll. de sta. regula. sup. c. vno. ibi montalib⁹ indicit̄ austeriꝝ vita: licet nō possit fine om nium volūtate ordinē mutare. de his que vt metus cau. fi. c. pe. Et nota q̄ sm p̄mū casum quē posui ar chiepus de iure cōsecrādus est ab omnib⁹ suffraganeis: papa tū sibi hoc vsurpat sm Joh̄a. qui hoc no. xxiij. q. j. pudenda. et. ij. dist. qui in aliquo.

IN obscuris. Hec regula sumpta est. ex. l. ff. e. ti. semp in obscuris. z. l. semp in stipulatiōib⁹. Po ne casum. s. de cens. l. ex pte. vbi in dubio nō cōpellunt̄ soluere vota ad maximā: sed ad minimā mensuraz: ad idē. ff. de leg. iij. l. numis. vbi numus sic in genere lega tis debent minimi. Circa hāc regulā no. q̄ in obscuris Nota nō statim inspicim⁹ q̄ est minimū: imo inspicim⁹ p̄i mo qō est verisimili⁹: z qō plerūq; cōsueuit fieri: vt ℨ. eo. inspicimus. cū suis cōcor. z. ff. eo. ti. l. in obscuris in spici. z si ħ fieri nō p̄t. (Idē hic Dy. p modū obiectio Ad. nis. Jo. an.) tūc inspicim⁹ q̄ est minimū: vt hic. Pri mo q̄ inspicimus qō exp̄sse agit: puta. x. ll. boñ. vel qō agit tacite: (vide q̄ post Dy. dicam ℨ. eo. inspicim⁹. in Ad. tex. z sup fi. glo. Jo. an.) tacite dico vel rōne rei q̄ ven dit. x. ll. vel rōne p̄sone vel rōne cōsuetudinis. vltimo qō est minimū: vt hic. z est si. qō dixi. s. eo. cū sunt par tium. Et potuit esse ratio huius regule: q2 de minimo nō est dubiū sensisse: q2 si intellexerit de maximo: ergo de minimo: q2 plus includit sub se minus: sed nō econ uerso: z de ħ dicā ℨ. eo. plus semp. Alibi tū habes ar gumēta de mediocritate spectāda. p. q. ij. hoc ius. ō of fi. custo. c. j. z est exp̄ssum. ff. de leg. j. l. legato in prin. vbi de hoc. (z distinctionē ibi positā plene p̄sequit̄ ħ Ad. Dy. tractans etiā plene qū in cōtractib⁹ z qñ in delict locū habet hec regula ꝛc. Jo. an.). ff. de auro z argē. le. qui lancē. C. de dona. si quis argentū. ℣. si vero. z. ℣. se. cū sl. (vide de censi. q̄to. in. lij. glo. z de fi. p̄sby. litte ras. in viti. glo. Jo. an.) et poterit dici q̄ in speciebus z artificijs medius inspicim⁹: vt no. ff. manda. l. fideiusso rem. z sic intelligañ illa iura. Jn q̄tractib⁹ aūt inspi cimus qō est minimū: vt. s. dixi: vt in p̄di. l. fideiusso rem. z. ff. de leg. j. apud iul. ℣. scio ex facto. q̄ videt̄ con traria ad supradictā solutionē. nam ibi legato fundo: si duos fundos habebat testator: debet minim⁹ si non apparet de quo senserit: sed ibi nō erat medius: z aduer te: quia villissimū hominē habere non expedit: et ideo legato vel promisso homine mediocris debet: vt in pre di. l. legato. Sed villissimos numos habere nobis ex pedit: vnde etiam bagatinos: vt in p̄di. l. numis. et ville triticum: vt in p̄di. l. fideiussorem. z ideo in his debetur minimū. Item habet hec regula in pe. vt ℨ. e. in penis. vt ibi dicam.

EUm qui certus. (Dy. ponit exemplū p. l. j. ff. de Ad. edi. edi. ℣. aiunt. z ℣. si intelligatur. z. l. si ramen. ℣. et qui seruū. Jo. an.) Pone casum. xj. di. c. vl. ver. Casus sepe dilectionē tuam ꝛc. s. de ap. si duobus. Jn archi epo qui scies illū excōtcault q̄ appellauerat ad papam ff. de ac. emp. et ven. l. j. in fi. Jn eo qui sciebat rē quaz emebat seruiturem debere: q2 non aget de empto q̄to minoris. (Si vero ignorabat agit etiā si venditor sci/ Ad. ens seruiturē vel vtiū dixit se velle teneri noie seruitu tum vel vtiorū. hoc em generale pactū nō trahit̄ ad illa q̄ vēditor sciuit. ff. de ac. emp. z ven. l. ħ aūt. z facit q̄ ibi no. Dy. z dixi post Bln. de pe. z re. cū infirmitas in fi. z vide in Spe. ō emp. z vē. ℣. videdū. ℣. q̄d si vē ditor eq̄. z. ℣. sc. Jo. an.) vt ibi. z fa. s. e. sciēti. z qō ibi dixi. z no. ff. e. ti. nemo videt̄. z qō ibi dicit q̄ certus est subaudi vel esse debet: nam non est necessarium singu lorum auribus intimari qō est publice p̄mulgatum. xvj. di. qō dicitis. de postula. p̄ela. c. j. ff. de institu: sed z si pupillus. licet autem canonicus qui certus est de morte epi de ipsius morte nō debeat vlterius certio ri: vt. s. de elec. cū inter vniuersas. tamen citari debet

ad electionē faciendā: vt no. Bern. i dicta decre. cum in/ter. qđ verus puto. nā q certus est vt homo certiorar: vt iudex. ij. q. j. multi. z interdū certus adhuc certiorar ad cautelā: vt in pdicto. c. xj. dist. c. vlti. z cōsillū indistincte dicit absentes vocandos qui sunt in loco tē. de elec. q: ppter. ptera li/cet sciat ecclesiaz vacare: dē tamē assignatā ad ce/lebrādū: electo / nez ignorar: z iō vocādus est z di es notificandus arg. ff. de adult.

Idem. XXXII

a Vn liceat actori: quod reo licitum nō existit.

Idem. XXXIII

l. denunciasse. Cō cordat ad hāc regulā. s. de rescrip. ab excōicato. ibi qui de facto suo cert⁹ tē. z de loca. z cōdu. potuit. ibi dies statuta interpellat sine alia hoīs requi/sitione: vt. s. eo. lib. de elec. cupientes circa pn. ibi vel p⁹ obtentā de ipoz electione noticiā tē. Et est hec regula in argumēntū ad qstionē q qrit: an q ingressus religio/nē in fi. anni epistr: si tex. eandē religionē ingrediatur an debeat habere annū: z sacris videtur q non per hāc regulā: nisi pditio plene vel religionis mutata esset: z ħ tenet Bar. b. ibi. in qōnibus suis in qone que incipit: Alii quis intrauit monasteriū (est venerabilis. lxviij. z idem Bull. in spe. de sta. mo. ℵ. xxxvij. z vide qđ ibi dicam.

Ad. Casus

On liceat actori. Hec regula sumpta (Jo. an) est ex. l. ff. e. ti. l. nō licet actori. Pone casuz. liij. q. liij. c. ij. ibi accusatores z accusati equa audiantur rōne s. de mu. pe. prudētiā. vbi remotio appellationis pdest reo vt actori. ad ħ. C. de pxi. sacro. scri. l. in sacris. ll. x.

Ad. (Dy. ponit exēpla: si re⁹ post publicationē attestationū non producit testes. Item post litis ꝯestationē non reuo/cat pcurator: ergo nec actor: in auc. de testi. ℌ illud. col/la. vij. ff. de pcu. post litis. Jo. an.) z facit ad hanc regu lā. s. e. in iudicijs. z qđ ibi dixi. Formata aūt hec regla p hunc modū: q: fauorabiliores sunt rei qz actores: vñ si quid actori licet: multo magis reo q fauorabiliori est: vt. s. e. ti. cū sunt. sz ea rōne qua parilitas est fuāda in iudicijs: vt in pdi. l. in sacris. z. s. e. in iudicijs. intelligatur idē iuris z econuerso vt non liceat reo qđ non licet actori. Nota tū q re⁹ maiores hz dilatiōes qz actor: vt ff. de fer. l. vlti. z reus hz deliberatoriaz z nō actor: vt i auc. C. de lit. ꝯest. auc. offerat. canonizata. lij. q. iij. offe/rat. Jtē si re⁹ plures hz ordiarios: actor eligit vnū sal/uo eo qđ de scholarib⁹ dr in ℌstitutione ffrederici. C. ne fil. p pre. aucrētica habita. z sic actor recuset ordinariū qđ no pōt re⁹ fm leges: de ħ. C. de iudi. agtissimi. z. C. ō iurisdi. om. iudi. l. nemo. sz fm canones bn recusat ordi narius. xj. q. j. quenit. de fo. compe. si quis ꝑa clericuz. fm formā decreta. de ap. cū spāli. adhuc remanet differē tia quo ad hec: q: in pdicto casu actor vnū eligēdo (vel delegatū impetrando recusat ordinariū. ramen z qñqz reus impetrat. s. de rescrip. cereꝝ. z ibi dedi cōcor. in pn ci. Jo. an.) reliquū sola voluntate recusat qđ nō pōt re/ Ad. us (z sic eo casu fallit regula. ff. e. ois diffinitio in fi. Jo. an.) imo necesse hz cām allegare z coraz arbitris pbare vt in pdicto decre. cū spāli. z a pncipio hz pponi exceptio de suspecto: z hoc plene. lij. q. iij. offerat. de re iudi. inter monasteriū. ex superueniente aūt causa recusat p actorem z reū de offi. dele. cām q. z. c. insinuante. cum simi. Jtē re⁹ de maiori excōicatione excipit ꝯ actorē: sed non actor ꝯ reū. de iudi. intellexim⁹. de excep. cū inter ꝑtes. Jtē magis ponit ꝓtumacia actoris qz rei: qđ pbat. s. de do. z ꝓtu. cām q. z. s. e. ti. actor q. z idē in silibus. Et no. q si reus vult se onerare superflua pbatione: mos et gerendus est: vt. ff. de pba. l. circa. z facit hec regula.

Mutare. (In alterius tē. a ꝯrio vbi alteri nō piu dicat licet mutare. ad qstionē quā scripsi. s. e. ll. de renun. c. ij. in glo. expsitre in fi. Jo. an.) Nec regula supra est ex. l. ff. e. ti. l. nemo pōt mutare. Pone casū in electione. vlij. q. ij. dilectissimi. s. de elec. publicato. et. c. ab eo. li. vj. In eo q seruitutē cessit q mutare non pōt: licet nōduz socij cesserint. ff. de seruit. rusti. p/dio. l. per fundū. ad idē. C. ō neg. gest. l. vl. ff. q ꝯ le ga. l. j. s. pdest. Illa iglē regula. s. e. qō semel. intelligē fm istā. s. qñ z mutatōe volūtatz vel placiti alter ipedimētū vl derimētū afferē: vt dixi: z fallit i casib⁹ ibi no. Jtē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte q re adhuc in eodē statu manēte adire pōt: vel rps adi liberādū petere. C. de repu. here. l. vl. ff. de iure delib. si qs seru⁹ (codē mō rūdet ad. l. ff. de collu. bo. nonun q ꝯ. Jo. an.) z fac hec regla ad ea q no. s. ō elec. in causis Ad. Casus Ad. Ad. Ad. Ad.

b Mutare consiliuz quis nō pōt i alteri⁹ detrimētū. Idē. XXXIII

c Neri per speciem dero

Neri. (Dy. q materiā huius regule saris plene ħ notauit: dixit exēplificari posse in legatis. in substitutionib⁹: in ꝯtibus: in legū latoribus: z in rescp. quē vide. Jo. an.) Hec regula supra ē ex. l. ff. e. ti. l. in toto iure. Pone casum. xciij. di. c. vl. in diacono q ē mi nor ꝑbyter: nisi in illo spāli. c. in q obtinet vices epi. Jtē. s. de offi. leg. studuisti. vbi de cā cognoscit delega tus spālis nō legat⁹ generalē. ff. de pe. sanctio legū que nouissime cerram penam irrogat is q legis pceptē nō obtēperant: ad eas species primere nō videt: quib⁹ spe/cialiē ipa legis pena addita est. z coz. ff. de leg. liij. l. vro rē. s. codicillis. s. de rescp. pastoralē. s. j. z de ħ. e. ti. c. j. z. xxv. q. ij. in suma. Hec regla hz locū in rescptis siue pmū sit generale z fm spāle: vt in in pdicto. e. pastoralē. siue pmū spāle z scom generale: vt eo. ti. abbatem. siue eo tpe datū sit generale z spāle. ad ħ. s. e. ti. de rescrip. c. pe. rescriptū aūt spāle nō tollit pullegiū generale: vt eo. ti. cū ordinē. qđ est ꝯ: nisi de ipo pullegio fiat men/tio in rescpto: vt ibi. Voluerūt quidā huiꝰ regule dictū extendere ad pullegia: vt fm spāle deroget pmo genera li: sed ħ est falsum: q: semp valet pmū siue sit generale siue speciale si i scdo nō tollat expsse. s. de rescp. venies s. eo. decet. cū suis si. Nō diuersimodo est: q: p pmū pul legiū etiā generale nō ꝓsequit qs stati plenū ius. iz p pmū rescriptū generale nō ꝓsequit qs plenā iurisdicti onē in spēbus. de rescp. pastoralis. z. c. ad hec. z tō sta tim tollit facilē. Cōtra. s. ō offi. deleg. ex pte. vbi secū/dum speciale non derogat primo generali: sed ibi si de ne intrueamur. vtrunq fuerat speciale: z dic vt ibi. (et vt dixi in predicta decre. i de rescrip. super fi. vlti. glo. Jo. an.) Notauit iglē Goffre. s. de offi. leg. c. ij. q hec regula fallit in tribꝰ casib⁹. In pullegio: vt de rescrip. cū ordinē. z cū genus ad vnicā rē referē: vt in hac de/cre. ex pte. z cū spāles littere non exhibent re integra. s. de fil. pbyt. ex ruarum. Nota ex hac regula: q non tantum valet genus quo ad speciem ꝯtrum ipsa species: ad idez. s. de appel. c. ij. eo. lib. de procu. qui ad agē dum. ff. si quis caut. sed z si. s. questum. cum simi. de ħ pxiij. di. qz ꝯ. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q licet per speciem generi derogetur: vt hic. z. s. eo. li. de pre/ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur. xiij. q. ij. non estimemus. z predicta decreta. dudum. et optime. ff. de leg. liij. hoc legatum. vbi generale verbus que vtoris causa parata sunt singulas continet spēs. z. ff. que in frau. cre. l. vl. s. j. z. ff. eo. ti. l. semper in ge/

Questio notabilis

neralib⁹ spālia insūt. Cōtra. ff. de dona. l. filiuſſa. vbi ōz q si filio conceſſū est donare non poterit mortī cā dona/re: nisi id spāliē fuerit pmiſſū: z sic generali verbo dona tio specialis donatio mortī cā nō ptinet: qz spēs est: vt isti. ō dona. i ꝑn. z ē spāle qō ibi nō tm valet gen⁹ q ad spēm ꝗtum spēs vt. ſ. dixi: z ꝑt cē rō: qz de his nō videt acēū vt co/gitatū. C. ō ꝗres pig. obli. poſ. l. j. -ſ-vl. qz qūcz ge nus vt ꝓpriū at tribuit spēi. ff. ō

a Patur. Idez. XXXV
Lus sp i se ptinet qō ē
b Dmin⁹. Idē. XXXVI
Ro poſſeſſore habetur

Ad. Plus sp. (Dy. po. exēplū p. l. q ꝗrtā. (adop. l. j. ff. de leg. j. vbi si teſtator itēdēs legare ꝗrtā. lega/uit dimidiam debet quarta q ineſt. z si intendēs legare quinquaginta legat centū. Item p. l. j -ſ-si stipulanti. ff de verbo. obli. Jo. an.) Hec regula sūpta ex. l. ff. e. ti. l. i

Caſus eo q pl⁹. Pōt caſū. exēplq. q. j. si q̄s dederit, vbi q̄dā ipo nebāt pniam. ꝑ. an. alij. vj. alij. v. z ibi canō hāc vltimā seqū. Itē i arbitrī pnūclatib⁹ q̄libz diuerso nūero. ſ. eo. li. ō arbi. c. j. ff. ō arbi. l. dē. ſ. si plures. z fac isti. ō seruī -ſ-act⁹. vbi q actū hz. ſ. ius ducendi hoiez vl iumētū vl vehiculū: hz z trer: ſz nō ecōtrario. Et ē hec regla ratio

Quare i ob ſcuris sequi mur mini/ mum ꝗrē i obſcuris seq̄mur minimū: q⁹ plus ꝓtinet i se min⁹: ſz nō eṗri o: vt dixi. ſ. e. i obſcuri. z ꝓcor. ad hāc regl̄am ſ. e. cui lz. Cōtra. ſ. e. li. ō pbē. cū i illis -ſ-vlti. vbi ōz q mādat pulderi ō bñficio qō spectabat ad collationē ca pti ñ adiecto cōtē vt diuiſim ñ pt pulderi ō bñficio qō ſpectat ad collationē alteri⁹ ō capīo. Sol. illō fac forma mādati: et ieēto ſcribēti q altrī ſolū ꝗuare ñ itēdebat. Itē ꝑ hāc regl̄az z illā. ſ. e. cui lz. z illā ſ. e. q ob gṙaz. z ſ. e. i roto. z. ff. e. li. ō pbē. cui ō ñ ſacerdotali. vbi si mādat alicui pulderi de pbēda itegra. etiā eo volēte ſibi nō po terit de dimidia pulderi: vel si mādat pulderi de pbēn da certi valor⁹: de pbēda miorī valor⁹ est etiā eo volē/ te pulderi nō poterit: vt ibi i fi. ptz ſolutio: qz id fac for ma mādati q exacta diligētia ē fuāda: vt ibi. Itē fallit

Fallit hec regula in caſib⁹ vbi rectit spālis exp: eſſio. vbi gen⁹ qō pl⁹ est nō ꝓtinet spēm qō min⁹ ē: vt dixi ſ. regl̄a ꝓx. Et nota q regula locū hz in eo quod est plus ꝗntrare:

Adi. quod enim plus est vtiqz tanti est: sed plus qualitate nō includit minus ꝗlitrare(z sic ſoluitur ꝗrtū de. l. ſole/ mus. ff. ō iudi. -ſ-iaſtrū cularoꝝ. vbi q̄dit mez implū z denegat ꝑgnitio ciuilū. Nā ille sūt spēs distīcte. vt no. ff. ō iurisdi. om. iu. l. implū. et sic vna ꝓcessa noīati dene gata sit altera. argu. C. de ꝓcu. maritus. Dy.) vt dicā

Ad. Ro poſſeſſore (habet q ad sul dā) (ſ. eo. cui lcz. num non quo ad cōmodū: vñ poſſeſſor cauet: nō et qui dolo desijt. ff. de rei vēdi. l. hic si res. z. l. is qui do lo. Jo. an.) Hec regla sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. q dolo desie/ rit. et. l. paz esse. et. l. ad ea -ſ-ſp. Pone caſū. ſ. vt li. pen. eccl̄a sctē Marie. ij. ff. de rei vē. q si dolo. et. l. si aūt -ſ-lz si ts. vbi q̄ctus rei vē. si dolo desijt poſſidere habet ꝑ poſſeſſore: idē in q̄cto peritīe hereditat. ff. ō petī. here. ſz z si -ſ-q̄ aīt. z -ſ- ptinde. inq̄t idem in conuctu norali. ff. ō noxa. si bone fidei. ff. si ex noxa. cau. aga. l. ij -ſ-j. idē in q̄ctu q̄ vl aut clā. ff. q̄ vi aut clā. l. ſp. -ſ- añpe. z idē in ſtitu. Nec aūt regl̄a vera est q̄ q̄d hoc vt in tm teneaī qui dolo desijt possidere inq̄ntū possidēs: non tamē teneī taliter. nā cōtra possidentē daī directa:

Ad. ꝫ aūt daī vtilis: vt. ff. de noxa. l. electio -ſ- vl. (et q⁹ iste nō differūt in ſubstātia. ff. de neg. gest. actio. Ideo effe/ ctualiē habet ꝑ poſſeſſore Dy. et vide q no. i Spe. ō in terro -ſ-ij. v. q̄d ergo si egi. Jo. an.) Quid sit dolus dixi ſ. e. ti. ſcīēti. Et ē il. ad hanc regulā. ſ. de do. z ꝓtu. con

tingit. vbi ille q̄ cā rei fuāde nō pōt adipiſci poſſeſſio/ nē ob dolū vl̄ poterīā rei elapso āno efficit ver⁹ poſſeſ/ ſor ac si poſſedisset corpaliter. ad idē. ff. ō dolo. z elegant. -ſ-si dolo. Et no. ꝫ de ficīōe: q⁹ ius fingit⁹ eu⁹ poſſide re q non possidet in veritate. et imperator cōſentaneum nobis ē: vbi nul/ la stipulatio fuit interpoſita inter eos ligi eā adhibitā. C. de rei vxo. act. circa ꝑn. ad idez. ff. ō adop. si arro gator. xvj. q. iij. si

qui dolo desijt possidere.
Idem. XXXVII
c Tile nō dz ꝑ iutile viti
ari. Idē. XXXVIII

sacerdotes. ō trāſ la. inter corpalia. et fac q̄ō dixi. ſ. eo. sine poſſeſſōe. Di cit tm lex q ꝑ ficīonē iuris ꝓtras nō ꝓfundit nec dele tur. C. de iure do. in reb. Et no. q ꝫ eum q dolo desijt possidere: et fecit vt nō haberet possibilitatē dāndi: iura tur in itrē ad estimationē rei: z ibi ꝓcedit iuramentū z sequit iudicī taxatio: et est spāle: qz illud iuramētū est de affectu nō de ptate: q⁹ dic vt plene no. ff. ō in litī. iu ran. videam⁹ -ſ- iurare. Itē no. q hec regla locū hz in ꝓuato et etiā in ꝓato q ad bona ꝓpria. Si aūt eccl̄a delinat possidere dolo ꝓlati nō hz locū in eccl̄a iste ri gor: qz delictū plone tē. vt. j. eo. delictū. cū suis ꝓcor. et ꝫ no. Bern. fm Lan. vt lit. pen. eccl̄a. j. in vl. gl. Item no. q regula dicit dolo: qz si sine dolo rpe quo mora est lis vl̄ quo res iudicat desijt possidere. absoluit. ſ. de ex cep. aduerſo (ibi dicit Bern. q si possidebat rempe li. Ad. cōtest. ꝓsumit dolo desijsse. nisi ꝓtū ꝓber. Dy. plus di cit hic. scilicet idem si post libellū receptū: vel si denū / clauerat sibi actor se daturū libellū. alle. ff. ex q. cau. in poſ. ea. l. ij. z q no. e. ti. fulcinius. -ſ-q̄d sit tarditare tē. Jo. an.) ff. ō rei vē. sinaūt. circa ꝑn. Sz si ītrū incipiat possidere. et itrū agatur ꝫ eū nō ob. excep. rei iudi. vt ibi ōz. Si agens dicat reū dolo desijsse possidere: reus aūt dicat q desijt sine dolo: q̄s habeat ꝓbare q̄rī solet. ō q̄ dic vt no. q Bern. i p̄dicto. decre. ō excep. aduerſario. z q̄ō. ſ. dixi q q̄ sine dolo desijt possidere absolutē ve/ rū itelligē cū a ꝑn. sine dolo possedit. Si aūt a ꝑnci/ pio dolose possedit: puta q vsuras furtū vl̄ rapinā vel sili mō: etiā si sine dolo possidere desijt: puta naturali i terptōe vl̄ casu vl̄ furto vl̄ violētia: nihilomin⁹ teneī. ff ō vsu. cū tu. ō rap. sup eo. z. C. ō fur. Sbtracto. ff. ō vi et

Vi ar. l. j -ſ- recctissime. et facit q̄ō dixi. ſ. eo. mora.
Tile nō debet. Pone caſū. xij. q. ij. si quis de ser, Caſus uis. vbi cp̄us manumisit seruū būmeritū. cui dedit vl/ tra. ꝓx. ſz illud ampli⁹ tm reuocabitē. ſ. ō ꝑben dilect⁹. vbi ꝓfirmat factū legati i vno capīo z nō in alto. C. de dona. sancim⁹. vbi tenet donatio ꝑ ptē et ꝑ ptē non tenet (Dy. ponit exēplū p. l. si duob⁹ -ſ- heres. ff. de leg. Ad. vbi debet legatū ad q̄ō ꝑstandū dānar⁹ est heres z nō heres. Joh. an.) Et no. q ꝫ est bzocardicū. z ꝑhac ꝑ Bzocardi te facit⁹ iura. ſ. inducta. ad idē. xxxvij. di. turbat. et. c. cum si q̄d veri. j. q. j. nōne sodomite. et. c. dōs declarault. xij q. v. q². xvij. q. iiij. ꝗstio. xxij. q. iiij. inter cetera. xxiij. q. iiij. q̄d ḡ. ō ꝓse. dis. iiij. si nō scripticat. ſ. de ar. cū tpe. de dona. aplice. z ibi no. ō testa. raynuti⁹. et. c. raynald⁹. ij ſtī. de iurī. stipu -ſ-q si quis. vbi si stipulo: mihi: z alij tenet stipulatio ꝑ dimidia. ꝑ alia nō. ff. ō vſu. vſuras. vbi illicite vsure(etiā mixte sortī. Jo. an.) nō virtūt sor tē. z. e. ti. l. placuit. vbi stipulat⁹ vsuras vltra modū li/ citū vel vsuras vsuraꝝ licitas tm petit: ꝫ nō vltra. et ff. de iu. do. l. siue generali. vbi si generaī curator vl̄ spe cialiē dotī dāde cā ꝓstitut⁹: ampli⁹ q̄s fuerit mulieris faculrates ꝓmiserit: nō valet ipo iure ꝓmiſſio in sup/ fluo: sed vl̄q ad illicitū moduꝫ bene. et. C. de transac.

si ex falsis. vbi transactio tenet pro parte et p parte nō. C. de vsu. cū allegas. C. si cer. pe. si p mutua. vbi pene p misso tenet vsq; ad legitimā q̄ntitatē vsuraꝝ et non vltra. et. C. de secū. nup. hac edictali. ·§· si vero. vbi si vltra statutū modū relinquit vitricо vel nouerce id qō plus est solūmodo re/

uocat. C. ō liber. p̄ter. vel exhere. auc. ex cā. vbi ōz ex causa p̄teritionis vel exheredi tationis irritum est testamentum q̄rum ad institu

a

b

QXeo nō ꝺz q̄s fructus ꝓseqū qō nisi ext̄itit impugnare. I dē. XXXIX Am quid ꝓhibet ꝓhi

tionē. cetera nāq; firma ꝑmanent: per que et illa ꝓbat vtile p inutile nō vitiari. Ecōtra q̄ vtile vitiet per in/utile: ꝓbat. ix. ꝺiſ. ſi ad ſacras. xxiij. ꝺi. q̄ſunda. iij. q. ix. pura. ſ. de offi. ꝺele. cū ſup. et. c. ſup qōnū ·§· ſi ꝛo. de re

Ad. iudi. ad ꝓbādū. ff. de aq̄ quo. et eſti. l. j ·§· itē q̄rit. ff. de ar. l. pedi⁹. (al's incipit parui refert) vbi cōꝓmiſſū in ſeruū z libeꝛ factū ñ tenet. ff. ō trāſac. cū hi ·§· ꝓtoꝛ. vbi reḋit totū vtiliē geſtū: z inſtl. q̄. mo. tol. ob ·§· ꝑterea. vbi ꝓꝛ ſtipulatio vtilis vitiat ꝓtextu ſequētis nouati/

onis: licet ſit inutilis. Sol. dixit Bar. bri. et hoc no. iij q. ix. pura. q̄ vtile p inutile vitiat: vbi in iure id inuenit

Ad. expreſſū: als nō. Vel ꝺic plenī⁹ q̄ regulariter (Idē Ac/cur. in ꝑalle. l. pedi⁹. Sz ꝺicebat Dy. ſolutionē nō ſuffi/cere niſi caſuū exceptoꝝ ſpālis rō reḋdat. Jo. an.) vtile ñ vitiat p inutile. vt ꝺ ꝑtz: vides em̄ q̄ hec ꝑs ꝓbādi. ſ. negatiua hic ponit p regula. habem⁹ igit stare regule niſi ſpāliter rō vel caſus ſpālis ꝺ regulā appareat: vt ꝺixi. ſ. in Relca. Eſt aūt ꝺ hāc regulā caſualiter inuenire vtile vitiari p inutile: vt in ꝺrijs. Et ē ſpāliter ratio:

Ad. q̄ vtile z inutile ſunt inſepabilia (Idē Jo. mo. ℞) vt vides in. c. quoꝝūdā. in decre. cū ſup (z p. l. pedius.) et in decre. ſup queſtionū. et in decre. ad p̄bandū. in. l. pedi⁹. et in oibus ꝺrijs ꝓbat optime hec ſolutio. ff. de aqua q̄. et eſti. l. j ·§· trebati⁹. z ·§· itē q̄rit. ꝺicit em̄ in ·§· trebati/us. q̄ ſi habeo ſeruitutē ducendi ad aquā certū numerū pecoꝝ ſi plus ducā: ſupflua poterit dn̄s remouere. et in ·§· itē queritē. ꝺicit q̄ ſi habeo ſeruitutē ducendi certam aquā p fundū tuū: et ego aliā aquā illi miſceo: q̄ a toto poterit ꝓhiberi. Rō q̄ diuerſitatē eſt: q̄ pecora ſepabi/lia ſunt: aq̄ mixta inſepabilis: ō in ꝓmo ꝓhibeo ſolū a ſupfluo: in ſcḋo a toto. Jtē ꝓbat opti. ff. de edil. edi. ple

rū q̄. et. l. ediles ·§· cū aūt. et ·§· ſe. vbi ſi difficilis eſt ſepa/ratio: redibito vno: redibeꝫ et reliquū. ad idē. ff. de leg. j. plane in ꝑn. ff. de verbo. ob. l. j ·§· ſed et mihi. et. l. q̄ extrinſec⁹. cū ſi. Colligit ſolutio. ff. de vſur. l. pecunie. j. rñ. i vl. glo. ar. ℣. ff. de dona. inē vl. et ꝛo. ſi ſpōſus ·§· ij. Sz illud ſpāle donationū fauoꝛe. Jtē ℣ ꝓdicta. ff. cōia ꝓdi. l. ꝓpriū ſolū. vbi ſi vēdo ꝓpriū ſolū ita vt mihi z vicino

Ad. fuiat mihi ſoli et nō vicino fuitus acḋrit. et. ff. qō cum fal. tu. l. j ·§· ſz pōnī⁹. vbi ſi verus tutoꝛ auctē ꝑſtitit cū falſo tutoꝛe: tenet ipſe⁹ vl tutoꝛis auctꝛas: z ō ſubdi/ſtinxerūt ḋdā ſi vtile z inutile ſūt inſepabilia: z vtiliꝰ ē in re: tūc vtiat vt. ſ. ꝺicū ē. Si aūt vtiliꝰ eſt in ꝑſona

adiecta: tūc nō vitiat: et ſic intelligaḋ hec ꝓtraria. Sz hec ſolutio reꝓbari videt ꝑ ꝑdic. decre. de offi. deleg. cū ſup. et ō poſſet rūderi ad ꝑdic. l. qō cum fal. tu. ff. vt ibi no. Berī. vel poſſet ꝺici q̄ in illa. l. ver⁹ tutoꝛ et fal/ſus auctē nō ſimul: ſz ſeparatim ꝑſtiterūt: z ō cū acr⁹ cō/miſcui nō fuerint: vtile nō �, inutile ſepari. Ad. l. ꝓ/

ꝓriū. ff. cōia ꝑdi. bū fateoꝛ q̄ fuitus ē res indiuiſibilis:

Ad. ḋrere volut (ſz in. l. pedi⁹ non fiebat inſolidū compro/miſſum: q̄ tūc ſecus: vt in. l. ſeḋn. ſed cū ita Jo. an.) ſer/

uitus aūt ſic ſimul bene eſt ſepabilis a fuitute vēdentis: et ideo altera vtilis p altera inutilē non vitiat. Ad le/ges aūt ſuplus allegatas. ff. de arbi. l. pedius. et. ff. de tranſac. cum hi ·§· ſi ꝓtoꝛ: ꝺico q̄ ibi non erāt duo: q̄ū altera vtile eſſet: altera inutile: ſed vnū ſolū. l. tranſac/tio. ſup alimētis in ſcḋo caſu inualida: q: nō queſtiꝛat ꝓtoꝛ de oibus q̄ mādat ꝓtoꝛ: in ꝓmo caſu vnuꝫ fuerat cōꝓmiſſuꝫ z nō duo. Sed ad hoc vltimū eſt melioꝛ prima ſolutio: videt tū fallere ꝑdicta ſolutio in caſu. ff. de fideiuſſo. l. grece ·§· in oibus. vbi ōz q̄ fideiuſſoꝛ ob/ligat⁹ eſt in durioꝛē cām q̄s ꝓncipalis. oīmodo nō ob/lig. t: ſed ſm opinionē illā que exponit oīmodo non ob/ligat in eo. ſ. q̄ excedit non contradicit.

QXeo non deber. Pone caſum in eo qō ꝺicē decre. epiſtolas nō eſſe aurenticas: q: nulla ꝺeber ꝑ ſe allegare. x. ꝺi. ſi romanoꝝ. ad idē. viij. ꝺi. q̄. iure. Jtem pone in eo q̄ impugnat cōpoſitionē q̄ ex ea būficiū nō cō/ſequit. ſ. de cenſi. cū olim. Jtē in eo q̄ impugnat teſtamē/tū ꝺices illud inofficioſum q̄ ſi id improbe ꝺixit z ſuc/cubuit (ℏ ōz q: ſi ꝺebit inuiſſet certum eſſet ex illo legato nō ꝺeberi: vt in. l. ſtatiꝫ. alle. ·§· ſi ex cauſa. z. l. ticia Jo. an.) quicḋ ex teſtamento captebat ꝺdit. ff. de inoffi. teſta. papinian⁹ ·§· memiſſe. ad idē. xiij. q. ij. q̄ ꝓpo/ſterum. ſ. de reſti. ꝓlentiū. C. de his quibus vt indig. l. alia eſt. z ꝺicit lex abſurdū eſt quē redire ad id qō ſe/mel renunciandū putauit. C. de reḋ credi. ſi ꝺs iuſtus/randū. z fac ad hāc regulā. ſ. eo. qō ſemel. z qō ibi ꝺi/xi. z qō hic ꝺicit niſus exitit: ꝺic cū effectu ſalē ꝗtuꝫ in eo fuit: q: ꝑſeuarit: ſi aūt ſimpliciē ꝑeſtaret ſec⁹ eſſet: vt intelligit Berū. ꝑdic. decre. de reſt. ꝓlentium.

Ad. Jtem ſi inciperet agere vel excipe z deſiſteret ante ſen/tentiā (et ſic etiam reſpondeḋ. ad. l. poſt legatum. ff. de his qui. vt indig. Jo. an.) vt probant ꝑdicte. ll. ·§· me miniſſe. et. l. alia eſt. et hoc no. Berū. in ꝑdicta decre. de cenſi. cum olim. (et hic Jo. mo. allegat verba in/

Ad. telligenda cū effectu. de cleri. non reſi. relatū. hec alle/gatio non videt bona. quia effectū non habuit q̄ ſuccu/buit. Sed intelleꝛit effectū ex ꝑſeuerantia. Jo. an.) et qō ꝺicit hec regula vex intelligo niſi forte ex neceſſita/te officiū habueriꝫ ipugnare: nā tūc ꝓpio noie fructuꝫ ꝓſequi poſſet. hoc ꝓbat. iij. q. vij. ·§· erta. x. ſi ꝛra p̄rem pupilli. ff. de poſtu. l. vl. ff. de iudi. iullan⁹ aut. z melius C. de admi. tu. vel cu. cū quedā. vbi filī⁹ ꝑteritⁿ a mꝛe/tutoꝛ vel curatoꝛ inſtituti heredis hereditatē adtūdo noie pupilli ſibi nō ꝑiudicat. ad h. ſ. c. ll. ō elec. c. pe. ·§· poꝛro. Jtē ꝛz q̄s impugnet ſententiā in vno. c. ex allo. c ꝓhēt fructū. de teſta. raynuc⁹. et. c. raynald⁹. z fac qō ꝺixi. ſ. regula. ꝓri. Et ꝛcoꝛ. ad hanc regulā. j. q. vij. c. j z. xcvj. ꝺiſ. ſi imꝑatoꝛ. de poſtula. c. vl. z ſil'e eſt qō ꝺicitur: fruſtra legis implorat auxilium zc. de vſur. q̄ fruſtra. Jtem nota q̄ ſicut non ꝺebet quis conſequi fru/ctum ex eo quod impugnat vt hic: ita econuerſo non ꝺebet quis impugnare id ex quo fructum conſequitur. xix. ꝺiſt. c. j. iij. q. iij. ſi quis teſtibus. iij. q. viij. cuius in agendo. de cenſi. cum olim in fi. ad hoc de tranſactio. ex litteris. et aperte. ff. de iure do. l. cū in fundo. vſi. et ſi/quidē. ff. ſolu. matri. ſz z ideo. et hoc ſane intelligas ſm eas que ꝺicta ſunt ſupra in alio caſu.

Ad. QUm quid ꝓhibeā. (eſt regula huic ſimilis ali/quo ꝓhibito: omne id ꝓhibeꝫ per qō peruenitur ad illud. z hoc loquit̄ de conſequentia ꝓhibitōis medi/orū p que ꝓuenit ad extremū. Iſta vero loquit̄ de conſe/quentia ꝓhibitionis extremoꝝ que ꝓcedunt ex ꝑmo ꝓ/hibito. Et in hoc ſimili pone exēplū. ff. de ſpōſa. l. ꝺota/tio. et ibi concoꝝ. Joan. an. (Pone caſum in ꝓhibito a carnibus: qui ꝓhibitus intelligitur ab omnib⁹ que

Caſus

Caſus

trahunt ſementiuam oꝛiginem. iij. ꝺi. ꝺenīq; et ꝓhi/

bita concupiscẽtia per legẽ: prohibita intelligunt̃ omnia mala que sequunt̃ ex illa. de constit. nam concupiscẽtiam. Item prohibita alienatione: phibita intelligunt̃: venditio: donatio: manumissio ꝛc. C. de rebus alie. non alie. l. vlti. ad idem. de re. ec. non alie. nulli. Item prohibito officio et beneficiũ. lxxxj. di. eos. Item et furto phibito phibẽt ois rei aliene illicita vsurpatio: ꝛ phibita mechia ois illicit⁹ ꝓ cubirus phibẽt. xliij q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. ꝛ cui phibẽt ecclesie cõmunio: ꝛ eius stipẽdia phibita intelligunt̃. de ap. pstolis in fi. ad idez de ser. exꝓor. l. cui. Et ꝓcor. ad hãc regulã J. eo. accessorium.

bentur omnia que sequũtur ex illo. I dem. XL

Casus

P Luralis locutio. Po. ca. de conse. dist. j. hoc quoqz. ibi dominus vobiscum duos numero comprehendit. Item. s. eo. ll. de pben. is cui. ꝟ. j. vbi bñficiozus noie duo tm̃ beneficia cõtinent̃. Item p. l. ff. de ma. test. l. libert⁹. ꝟ. post annos. nã si legẽt libertas seruo post annos: de duob⁹ intelligit. Item si pmittit vel legatur post dies: de duob⁹ intelligit. ff. de verbo. sig. l. inter illam. ꝟ. ita datã. Item p. l. ff. de testi. vbi numer⁹. vbi sunt hec verba. et. iij. q. iij. vbi numer⁹. Contra. ff. de op. lega. l. j. vbi dicitur q si alicui legata est seruoꝝ optio tres eliger. Sol. spãle est in fauorem vltime voluntatis: vt ibi potius sequamur quoddam mediũ ꝑ minimũ: quia ad minus de duobus intellexit: exquo dicit in plurali: ꝛ forte de pluribꝫ. sequamur ergo quoddã medium: et sic oportet res. Vel dic vt ibi no. q ibi legat⁹ fuerat equ⁹ vel seruus quẽ serui testatoris elegerint: quos seruos legatarius optare debeat: tũc oportebit tres seruos qui eligent sibi equum vel seruum legatuz: ꝛ ideo tres: qz duo de facili discordarent. vij. q. j. nec nouũ. s. de ar. c. j. ff. de ar. Item si vnus ꝟ. ꝓncipaliter. ꝛ qõ hic dicit q pluralis locutio est contenta duoꝝ numero verum est regulariter: et ibi eo vel alto iure non adijcitur numerus: vt in predicta. l. vbi numerus. canonizata. iij. q. iij. in causis igit̃ et instrumentis regulariter duo testes sufficiunt. Interdum tamen vnus sufficit: vbi scilicet nulli fit preiudicium. de conse. dist. iij. placuit. Et multi sunt casus in ꝙ

Quibꝫ casibus reqrũtur tres testes

Ad ptis. C. si cer. pe. l. vlti. (Hec lex coditis requirit tres testes: sed aut̃. sed nouo. ibi posita requirit quinqz. ꝛ dic vt ibi no. Jo. an.) in instrumento de quo fit comparatio C. ỏ fide instru. l. penul. Quãdo pater legitimat filiũ naturalem instrumento publico. in aut̃. vt liceat ma. et a. uie. ꝟ. ad hec. colla. vij. Quando mulier fatetur se ꝓ intercessione aliq̃d recepisse. C. ad. l. vel antique. Quando quis vult infirmare testamentum quod facit post transcursum decennij. C. de testa. sanctimus. in inuentario. C. ad. l. fal. aut̃. sed cum testatoꝛ. Jn priuata scriptura: vt fidem facit. C. qui po. in pig. ha. l. scripturas. Item quinqz requiruntur dum contractus excedit libram auri in ciutrate. C. si cer. petatur. aut̃. sed nouo. et in codicilis: et donatione causa mortis similiter. vj. C. de dona. cau. moꝛ. l. vlti. et. C. de codi. l. vlti. Item in testamentis communiter. viij. in testamento. tamẽ cecl. vij. C. qui testa. fa. pos. hac consultissima. aliquando. v. vt testamento rustici vt in municipijs ꝛ villis vbi est hoim raritas C. de test. l. fi. aliqñ. sufficiũt duo vel tres: vt i testamẽto facto inẽ filios ꝛ nepotes. C. de testa. hac consultissima.

ta. I dem. XLI

b I Mputari ñ dz ei p quẽ ñ stat si ñ faciat, qõ p eũ fuerat faciẽdũ. I dẽ. XLII

Jrẽ iterdũ reqrũt. xv. testes. C. de px. sa. scri. l. vna. iterdum plures. ij. q. iij. psul. ꝛ c. se. (. vide plenius de his in Spe. de testi. ꝟ. restat de numero. Jo. an.) Et no. id qõ ỏ ỏz de plurali locutione: nõ hz locũ in pnoib⁹: vt nos vos vester ꝛt. nã vn⁹ prelatus scribit: et ei scribẽt in plurali: et papa sp ỏ se scribit sic. s. de crimi. fal. ꝙ graui.

Ad. Notã

I Mputari non debet. (Ad hãc regulã ꝓcor. regula cum stat e. tit. Jo. an.)

Ad.

Casus

Pone casum in eo q̃ dz appellationẽ psequi infra annũ cui nõ iputat̃: si p eũ nõ sterit. ij. q. vj. anteriozꝫ. in eo q̃ dz pmoueri ad sacerdotiũ infra annũ cui nõ currit annus ipe: si iusto impedimẽto deret⁹ pmoueri nõ potuit. s. eo. li. ỏ elec. cõmissa. ꝟ. j. Jn eo q̃ rẽ emit sb̃ pacto legis cõmissorie. s. q si infra terminũ pcũ soluti non eẽt res foret inempta: ꝛ emptoꝛ i termio soluere volẽs si nõ habuit cui solueret: sibi nõ iputat̃. ff. de lege commisso. l. commissaria (als incipit: si fundus. l. cõmissoria) in fi. ad idẽ. xliij. di. ephesijs. s. ỏ eo q mit. in pos. c. ij. vbi de ỏ. ꝛ fat̃. C. de codi. inser. l. vl. Et no. q dicit p quẽ nõ stat: qz nõ sufficit vt nisi ad op⁹ pcedat q̃rũ in eo c. s. de eo q mit. in pos. c. j. impossibilitas ꝙ facti sicut a ꝓncipio annullat obligationẽ. s. eo. nemo põtra ꝛ ex postfacto elidit: vt ỏ. Si tñ reneẽ q̃s aliquid facere ifra certũ tps: nec p eũ sterit: iz nõ iputeẽ tñ p⁹ tps teneẽ. de do. ꝛ ptu. cũ dilecti. ff. de ar. l. ecclsus. Consulo tñ q si põt infra tps de iporteꝛta ꝓsterur. ij. q. vj. post ap. de ỏ. de ap. c. vl. ꝛ. C. de iure emphi. l. ij. in fine. cũ suis ꝓcor. Ad id qõ dixi q post terminũ reneẽ. ꝟ. s de spon. sicut. ff. de leg. iij. l. ea tñ adiectio. Sol. vt no. in pdic. dere. sic. ꝛ vt dixi. s. eo. nemo põt. Et ꝓcor. ad hãc regulã de elec. c. vl. vbi tps datũ ad eligendũ non currit et q̃ nõ põt eligere: nisi exq̃ i mora fuerit peredi licẽtia. ad idẽ de ꝓcl. pbẽ. qz diuersitatẽ. Quid dices de eo q̃ sua culpa incidit in casuz ꝓter quẽ postea facere nõ potuit qõ p eũ fuerat faciendũ. Videt ꝓmo q sibi sit iputãdũ: qz regl'ariẽ q̃s de casu teneẽ q̃ sequitur culpam. l. di. sepe. ꝛ. c. studeat. de eta. ꝛ q̃li. c. j. ꝛ qõ ibi no. ꝛ facit. lxxxvj. di. nõ fat̃. ꝛ q ma. accu. pos. c. j. ꝛ qõ ibi no. ꝛ. si. ff. q̃ me cau. l. si mulier. vbi mer⁹ illũ nõ excusat q̃ sua culpa icidit in meriũ. Jn ꝑrlũ videt ꝑ pdictura. de elec. c. vl. ỏ ꝓcl. pbẽ. qz diuersitatẽ. arg. ỏ pig. significãte: ibi in captione ꝛt. de spõ. veniẽs. ij. Sz casus est spãlis. Et dicit lex q q̃ iniurioſe vel libidis cã inimici vel mulieris fregerit ostia: si fures nõ ab eo inducti postea res asporẽt nõ teneẽ furti. ff. de fur. l. vel rũ. ꝛ. l. q̃ ilurie in ꝑn. ꝓterea deportat⁹ si nõ potuit ꝓcurare dimittere bñ restituẽ. ꝛ tñ culpa sua absẽs erat ff. de mio. l. papinian⁹. Item debitoꝛ ꝑpẽ inopia excusatur cedẽdo bonis etiã si sua culpa in illã iciderit: ỏ sol. odoard⁹. ff. de dolo. nã is. Sarẽ videt dici posse q̃ imputãdũ sit illi ꝑpẽ iura ꝑmo iducta. hic etiã dixit lex nõ debere succurri ei q̃ in necessitate se posuit. ff. q̃ satisda. cog. l. si fideiusso⁹. vbi ỏz q si reus nõ põt satisdationẽ dare vbi ꝓuenit ꝛ in alio loco eiusdẽ ꝓuicie dare velit: si satisdatio necessaria erat audiẽdus est: si volũtaria nõ: qz ipe sibi necessitatẽ iposuit. ad idem. ff. si q̃s cau. l. ij. ꝟ. si q̃s tñ. vbi ỏz: q q̃ in iudicio cõparere debebat: si q̃d ẽ qõ ei impuraẽ repestatẽ vel vim flumi nis ꝓtendere nõ poterit: ad ỏ de elec. cũ in veteri. Ad iura i ꝑrlũ iducta rñdeo: ꝛ dico q decre. vl. ỏ elec. ꝛ decre. de ꝓcl. pbẽ. qz diuersitatẽ. loquunt̃ de q̃dam pena

nonis ꝑdita solū cōtra negligētes: vñ ibi culpa sine negligētia nō punit: hoc satis ꝑbat ipa decreta. q. vel dic q ſi ex culpa ſponit aliqua pena vt ſuſpēſio: vt in ꝑdi. decre. q. vel depositario. vt in. l. papinian⁹. tūc culpa illa vtcri⁹ puniri nō debet. ad h. xlij. q. ij. c. vlt. de iudi. arſt clerici. alias enim ſeqret q ſu ſpēſio idē cēt qđ priuatio z depositio idem q bo/ noz adēptio: qđ Additio esse nō dz. (vl. q dixi in prędic. de cre. q. ſuper glo. ſic patet z qđ dicā post Dy. ſ. eo. qđ ob gram. Joh. an.) Ad decre. ſignificāre. dico q forte ſine culpa ſua erat in captiōe: z ibi certa est alia rō. ſ. q. ꝑmo pecunia miserat ꝑ eū quē fidelē nūciū credebat. Ad ꝑdi. l. verū. er. l. qui iniurie. dico q verū est q non reneť furti rū quentus de iniuria reneť emendare dāna ꝑ illos fures illata: q. qui occasionē dānt zt. de iniur. z dā. da. c. vl. Ad h qđ dici/ tur de inope dico q impoſſibilitas casus hoc inducit.

Addicio Cessorium. (Naturam regule iuris ciuilis vt vi des ſup glo. z antiq ꝓcor. nō poſuerūt hanc dicti onē quā tū poſuit noua decre. ſi ſup. quā alle. glo. Joh. an.) Hec regla sumpta est ex. l. ff. e. tl. cū ꝓncipalis. z. l. Casus nihil dolo. §. cū ꝓncipalis. Po. ca. in ꝓncipali destructo q. dz destructū z accessoriū. xvj. q. vij. z h dixim⁹. Jrē Addicio ſi cā principalis. ſ. mrimonij cōmittit: ſic et accessorij. ſ. dotis. (rō vt dicit Jo. mo. q. dos non pōt esse ſine mri/ monio licet mrimoniū possit esse ſine dote. patet q dos accedit mrimonio. ff. de iur. do. l. iij. Jo. an.) de do. post diuor. resti. de prudētia Jrē ſi nō tenet Jcrus: nec ipius accessoriū. C. de legi. nō dubiū. ꝓcor. de ſo. cōpe. ſi dilige Addicio ti. de offi. dele. prudētia. §. ſexta in fi. de fi. inſtru. iter di lectos. ad fi. ſ. e. li. de reſcrip. c. j. z. c. pe. (z de pben. ſup eo.) z optime q decre. ſ. eo. de off. deleg. ſi ſup gra. vbi prās executoz daroz ad gram nō pertt re integra moz te cedentis: ſicut nec gra: q. prās illa accessoria est ad gram: z de pſcrip. cū ex officij. vbi ſicut non pſcribit vſi/ fructo: nec curatio rone viſitatiōis debita. (q. que in/ ra patet vt certa dicit Dy. regulā locū hre ſiue loquat de ꝑn cipali inducēdo ſiue tollēdo ſiue ꝑfirmādo. Jo. an.) ſ. ſ. de iureiu. debitores. z cū ꝓtingat. vbi de h. z. ſ. e. li. e. tl. licet. vbi tenet accessoriū et nō ꝓncipale. Sol. illud ꝑpter aie periculū qđ eueniret: ſi non ſeruareť iuramē tū: z dic vt in ꝑdi. decre. cum ꝓtingat. Jrē ſ. C. de epiſ. audiē. auc. libert furioſi. vbi tenet legatū z nō teſtame/ tū vel heredis inſtitutio. Sol. illud ſpāle in odiū filioz qui ꝓempſerūt patrē: vt no. Ber. in ꝑdi. decre. inter di lectos. Jrē ꝓtra. C. de iuiti. pig. l. intelligere. vbi ſublata Additio perſonali remanet hypothecaria: ſed dic vt ibi: quia nō fuerat ſublata ꝑſonalis pacto: ſed tpe z ꝑſonalis tollit spacio. xxx. hypothecaria ſpacio. xl. an. (hoc qñ intenta tur ꝓtra debitorē vel eius heredē. al's interdū quadrien nio. qñqs. x. vel. xx. vel. xxx. an. tollitur qđ dic vt nota. in Spe. de pſcp. ad fi. z vi. q. no. ff. de pac. ſi tibi. §. de pſcr re.) z ideo ſublata ꝑſonali tpe adhuc remanet hypothe caria p. x. an. C. de pſcp. xxx. an. l. cum notiſſimi. ſecus ſi pactovel alio mō: vt. ſ. dixi. Item ℑ. C. de ꝑdi. mi. l. z ſi is. vbi q desiderat eē curatoz vēdidit rē minoris: z ſic nō tenuerat vēdito. valet rñ obligatio de euictione. Sol. licz nō renuerit venditio q ad pupillū vel minorē: renu it rñ q ad illū curatorē olim: et ideo cum quo ad ipſum renuerit ꝑncipale nō mirū ſi tenet accessoriū. Jrē ꝓtra C. ſi aduer. ven. l. j. z auc. ſacramenta. dic vt. ſ. Jtez. ff. quēmo. vſufruc. l. qui tamē in ꝑn. et. l. ꝑce. ff. de fideiuſ/ ſo. l. generaliter: ſed illa sūt ſpecialia. Jrē no. Accur. C. de pac. l. pacta que cōtra. (et. ff. ad. l. fal. q de donis. §. j. Jo. an.) q in pactis que fiūt ꝓeter legē tenet acceſio rium z principale: in his que fiunt ſm legē vtrunq in his que cōtra neutrū. Concordat ad hanc regulam. ff. de pecu. lega. l. ij et. ff. de penu. le/ ga. l. ij. vbi dicit q pempto prin/ cipali perimittur accessorium.

a Cessorium naturaz ſequi congruit principalis. dem. Ut tacet consentire vi/ detur. dez.

c S qui tacet nō fatetur ſed nec vtiq negare videtur. dem.

Vl tacet. (Vt dicit Additio Jo. mo. ad hanc regulā facit. ff. e. tl. ſemp qui nō phibet. z facit. ſ. de ex/ cel. ꝓcla. ex lris. z. ff. de fer. l. j. Joh. an.) Pone casum. liij. di. ſi ſ. ruus. ij. ſ. de ꝑſump. nōne. ff. ſolu. ma. l. ij. §. volūtate. vbi dicit q pater agens de dote filie de ipſius volūtate videtur agere ſi filia non ꝓdicat. Et no. q qui tacet interdū ꝓſentit vt hic: z in ſupradictis turib⁹ votum emittit. xxvij. di. c. j. z ſimulat. lxv. di. ſi forte. im punitatem ꝓmittit. xliij. di. ſit rector. offert. xx. q. ij. c. j. occidit. xliij. di. epheſijs. est ꝓtumax. lxv. di. c. vlti. inter/ dū: nec ꝓſentit nec ꝓtradicit. ſ. c. ꝓt. z dic vt ibi ſtatim

S qui tacet. (Non fatet. No. q nō dicit (dicā. Additio nō ꝓſentit. z ſic nō ꝓtradicit regule qui tacet. ſup confeſſione eni vel negatione nō ſup cōſenſu z diſſenſu fundat hec regula. z regula iuris ciuilis ꝑpter artinen tiam aūt quā habet confeſſio ad ꝓſenſum. z negatio ad diſſenſum. gloſatores iuris ciuilis z noſtri illam mate/ riam adaptauerūt huic regule qui ꝑprie ſpectat ad re/ gulā qui tacet vt ibi erias dixi. Johan. an.) Hec regula ſumpta est ad. l. ff. eo. ti. ff. qui tacet. Et no. q tacere est qddā mediū inter exꝑſſam volūtatē: z exꝑſſam ℑdicio nē. Po. ℊ. c. in eo ℑ quē ferť ſnia: q tacēs nō habeť ꝑ cō Casus ſentire: nec ꝑ ꝓtradicere infra decē dies infra quos ſp appellat. ij. q. vj. anterlozū. Jrē pone in ꝑato qui tacet ex cā: pura ꝑter ſcandalū. ſ. de pſcrip. nihil ꝑdeſt. de cog. ſpi. ſup glo. de iureiu. multeri. Jrē pone ſm Accur. in triburoria: nā ſi ſeruus ꝓtrahit dño ꝓtradicere teneť de peculio tūm: z deducit qđ debeť dño. ff. de pecu. ſi qs ſeruū. §. cria ſi eo exꝑreſſe volente teneť quod iuſſu in/ ſolidū. ff. q iuſſu. l. j. vbi autē ſcit z tacet. teneť triburo/ ria: z ſic nō inſolidū: nec deducit ſibi debitū. ff. de trib. l. j. §. ſciam. ff. ō exer. l. j. §. ſed his. Prima regla fallit. xx vij. di. c. j. liij. di. ſi ſeruus. xx. q. ij. c. j. ſ. de ꝓſump. non ne. (z vi. q ibi ſcripſi ſup vl. glo. ꝓtra opi. que hz aliud Additio in obligatiōe rei alteri⁹ q̄s in venditione de q̄ ſcripſi. de tranſac. ex lris. ſup glo. ij. Jo. an.) ſ. de iura. calū. c. vl. in fi. ſ. eo. li. de ꝑſeſ. ſi poſt ꝓteſtitū. ff. ſo. ma. l. ij. §. volū tate. ff. de lib. agno. l. j. §. penā. ff. loca. (tez querit. §. qui ꝑ implero. z vbicūq tacitū pactū inducit a lege. ff. de pac. l. qui in futurū. Scōa fallit in eo qui tacet ꝓbo: ſqđ ꝓtradicit facto vel ſigno. lxxiij. di. c. j. Jrē in eo qui ta cet cōmonit⁹ a vicinis epiſ qui habeť ꝑ ꝓtumace. lxv. di. ſi forte. Jrē in his in qb⁹ reqrit exꝑſſus conſenſus: vt in adulto q̄ cathezizať. de ꝑſe. di. liij. cū ꝑ paruulis. z in ſcriture imponenda. ff. de ſer. vz. ꝓpe. l. inuitū. in pcu/ ratore ꝑſtituēdo. ff. de pcura. l. filij. §. inuitū. z in furto ff. de fur. q vas. §. vetare. z in ſoluēdo mrimonia. ff. de ritu nup. in eo. iure. §. deinde. z exꝑſſe debet teſtator no mē heredis dicere. C. de teſta. iubem⁹. Jrē in casib⁹ mo. ij. q. vij. plerisq. Quid ergo in his dices: nūquid tacens Queſtio habebit ꝑ ſentiente an ꝑ tradicente: Sol. dicit qui dā q regulariter tacens habebit ꝑ ſentiente. facit ad hoc. ſ. regu. ꝓt. fallit in casib⁹ ſupradictis. Vl dic ſecū do q aut est tale factū quod fieri nō poteſt me phibēte

Po.ca.lliij.di.si seru⁹: z tūc tacleturnitas habebīt p cō
sensu. fallit in casib⁹ sup⁹adictis: aut est tale qđ fieri pt
me ꝺicēte. poñ.ca.ff.de ꝺhen.emp.rē allenā. z tūc taci
turnitas nō obest: nā dicit regula iuris culpa caret qui
scit: sed phibere nō pt.ff.e.l.culpa. fm Jo. q̄ h̄ no. xxvij
di.c.j. z Ber.de
plump.nōne. vel
dic tertio q̄ in fa
cto cōcupiscibili
honorabili z me/
ritorio taciturni/
tas habeꝫ p con
addi. sensu: vt in ꝑmis
iurib⁹. (et no.ff.
mā. q̄ patīt.) Jn
facto aūt qđ non est ꝺcupiscibile honorabile: z merito/
riū: sed onerosum: necessariꝰ est expressus ꝺsensus. (fal.
fauore rei publice z pupilloꝝ. in casib⁹ q̄s scripsi in regu
la q̄ tacet sup glo. Jo. an.) Sic est q̄s assumit ꝑcurato
ris officiū q̄ res sua fuiat: vt in scōls iurib⁹ fm Jnno.
q̄ h̄ no. de elec. in Gen. (z Jo. mo. i regula q̄ tacet.) qđ
vex puto h̄ addito q̄ vbi ius in pena statuit quē tacētē
additio hñi p ꝺscīēte vel ꝺfesso (et istud ꝑpe facit ad regulā cū
iurib⁹ q̄ sequūt z ꝺcre. nōne de plūp. z qū hñt p nega
te vt no. in ꝺcre. si post pstitū i fi. pe. glo. Jo.) Sic habe/
biť: lz factū sit onerosū exēplifica p ꝺcre. de iura calū.
c.vl. in fi. z. ꝺ. eo. li. de ꝺfes. si post pstitū. cū sequ. Cōce
dat aūt ad hāc regulā lex. ff. cōi. di. l. l. sabin⁹. vbi socī pa
ties habeꝫ p ꝺsentīre ēptū ad h̄: q̄ nō agit ad demoli/
tionē: z sic q̄ ad h̄ habeꝫ p ꝺsentīēte: agit tū ad itereſſe
z sic q̄ ad hoc habeꝫ p ꝺdicēte: z vtrare ꝺsiderata tacēs
nō lodē z sic nec ꝺdicere nec ꝺsentire videť: huiꝰ aūt va
rietatē videre poteſ p solutiōes supiores simul iūctas.

Casus Jſpicim⁹: Hec regla supta est ex. l. ff. e. ti. l. in ob
scuris. isplci. Po. ca. in viro q̄ ꝺxit cū vidua: z lō
go tpe habitault cū ipsa: illa dicit se incognitam in hoc
obscuro ꝑsumīť cognita: qđ est vilikus. xxxiij. q. j. si ꝺs
accepit. Jtē cācellata vel obscurata ſra nois ꝑesumīť:
ibi illā ſram fuisse de q̄ est verisimilius: de fi. instru. iter di/
lectos. Jtē in dubio verisimile est filiū intuste ꝺheredatū
addītio (q̄ verisimile est q̄ ingratitudinē nō cōmisit vt in h̄ ad p
positū Jo. an.) C. de inoffi. testa. aūc. nō liceat parēti. h̄
aūt repete qđ ꝺxi. ꝺ. eo. ti. in obscuris. (q̄ est ꝺ cū ꝺceat
specrandū qđ est minimū. z ibi solūť. q̄ solutio ertā ptz
ex tex. l. e. ti. semp in stipulatiōlbus. quē ibi vide. Jo. an.)

Jſ q̄ in ius. (Alias incipit sīc̄s sed ſras is q̄ venit
sub bulla Jo. an.) Hec regula sumpta est ex. l. ff. e.
Casus ti. q̄ in ius. z. l. alliq. §. fl. z. l. nō debeo. Po. ca. in pacto
q̄ eodē vtēť successor q̄ꝑdecessor. xviij. q. ij. eleutherius
Jtē cōueniť successor p rescriptū imperatū ꝑtra ꝺde/
cessorē. §. de fo. cōpe. dilect. de h̄ de rescrip. significauit.
Jtē pone in herede q̄ nō vſucapit: qđ non vſucapiebat
defunct⁹. ff. de diuer. et tēpo. prescrip. l. cū heres. qđ ꝺc
vt ꝺxi. §. eo. cū q̄s in ius. heres enim successor est iuris.
Hec regula fallit. ff. de ꝑba. l. p: ocula. vbi illa ꝑcula fi
delcōmissum: qđ cōpensare potuisset cū testatore: cū he
reditbus nō cōpensat. Jtē fallit vbicūq̄ morte defuncti
ꝑfirmat donatio. ibi enī nō penitet heres. C. fami. her. l.
filie. Jtē in casu. ff. ad. l. fal. repertē. Jtē fallit in quēlio
nibus: vbi ex ꝑsona successoris murat fotus. hinc est q̄
addītio cleric⁹ ecīa in ciuilib⁹ z ꝑtīmonialib⁹ quenīť cōsa suo iu
dice. xj. q. j. null⁹ eps. z. c. clericū null⁹: vbi de h̄.) de so.
cō. cū sit. et. c. si diligēti. Jtē fallit in casu. §. e. li. de inte
pa. c. vno. vbi eccl̄ia q̄ succedit laico ꝑono habz. vj. mē
ses: cū tū ipe laic⁹ solū. lliij. habeat. Jtē legatari⁹ legatū
acceptare nō pōt ꝑ pte z ꝑ parte respuere. si tū decedat
plurib⁹ relictis heredib⁹ vn⁹ ꝑ sua pte poterit acceptā
re: z alē ꝑ sua respuere. ff. de le. j. l. legatari⁹ (aks īcipit ꝑ
pte.) Et est rō huiꝰ regule q̄re eodē iure vti ꝺz q̄ plus
iurē hre nō pt: q̄ nemo plus iurē tē. et j. e. nemo pt. cū
si. min⁹ nō: q̄ heres cēlet eadē ꝑsona cū defūcto: succes
sor cū ꝑdecessore: ptz ꝑ idē ius vtriusq̄. Et no. q̄ dicit
eo iure q̄ nō eo h̄
uilegio ex sui ꝑso
na si personale.
(Idē ꝺy. ꝑ modū addītio
obiectōis ꝺclarāť
p ꝑcor. ad q̄s re/
mittit h̄ gl. q̄ ꝺcludit regulā ꝑ
cedere in iure co
herēte ei vl̄ cause

vti debebit. Idem. XLVII

c Resumitur ignorantia
vbi scientia non proba
tur. Idem. XLVIII

d Ocupletari non debet

sec⁹ si cohereat ꝑsone. Jo.) fuerat ꝑdecessoris ꝑuilegiū:
vt. §. eo. priuilegiū. cū suis ꝑcor. Idē dico q̄ de patro p
sonali. §. de trāsac. de cetero. z. §. de ꝑben. nisi cū silib⁹.
z sa. hec regula ad ea q̄ no. §. de ꝑben. ruis.

Resumit ignorantia (Et vt dicit ꝺy. ad īgrātā addītio
facti restringit hec regla z fm eū pt poni exēplū de tu/
tore q̄ ꝑsumit īgrasse se tutorē datū. ff. ꝺ admi. tu. l. hoc
aūt Jo. ā.) Po. ca. lxxxij. di. ꝑposuisti i fl. fm q̄ ibi iacet Casus
ira. §. sen. ex. si ꝺo. ij. z. ff. ꝺ ꝑba. l. veri⁹. (Sic z ꝺns ꝑsu addītio
mit īgrasse cū seru⁹ ei⁹ suscepit militiā. C. ꝺ milt. nō pos.
sup seruis. ꝺy. (Cōtra. xxj. di. qđ dicitis. j. q. j. si a simo
nīacis. ix. q. j. ordinatōes. xxxiij. q. ij. in lectū. §. de elec.
innotuit eū si. in q̄b⁹ iurib⁹ dicit q̄ nō ꝑsumit īgrātia:
lz ꝑti⁹ scia. So. dic vt no. ꝺ postu. c. j. in. iij. glo. ꝺ ꝑsti.
c. ij. z in ꝑdi. c. lxxxij. ꝺist. ꝑposuisti. q̄ circa ea q̄ publice
fiūt ꝑsumit scia: nisi ꝑbet īgrantia: circa ea que fiūt oc
culte ꝑsumit īgrantia: nisi ꝑbet scia: vt hic. Et scias q̄
hec regla ꝛa est in his q̄ ꝺs scire vl̄ indagare nō tenet.
Jn his aūt q̄ ꝺs scire vl̄ indagare tenet: hz locū i eligē
do plato. lxj. ꝺ. c. ij. viij. q. ij. ꝺilectissimi. ꝺ elec. cū in cū
ctis. z iō ibi ꝑsumit scia nisi ꝑbet ignorātia: vt. e. ti. in/
notuit. Et h̄ est qđ ꝺcit lex q̄ mgrat⁹ tenet⁹ ꝺ idoneita
te tutoꝝ vt curatoꝝ quē noīauit ingrere: z iō ipurat ei
si idone⁹ nō est. C. ꝺ magīs. ꝑue. l. pe. z p totū: (ad idē. §. addītio
de crī. fal. ad falsariox i ꝑn. Jo. an.) z illō qđ hec regla
ꝺlē ꝑsumit: est aūt hui⁹ vtrus: hec ꝑsumptio: ve trāsferat
on⁹ ꝑbādi i aduersariū: ve. §. ꝺxi. z idē est i alijs casib⁹
q̄ no. vj. q. vl. accor. §. vt ec. be. vt nr̄m. Jtē no. q̄ īgran.
tria trib⁹ modis ꝑbat. Uno mō ꝑ sacrm: z sic ꝑbo in ve Trib⁹ m
ritate me īgrasse: ō sen. ex. si ꝺo. ij. ō excep. pastoralis. §. dis ꝑba
c. ij. ꝺ elec. vt circa. z tūc demū admittit ꝑbatio hec: cū ignora
est ꝑbabilis: vt no. in ꝑdi. ca. ꝑposuisti. Sc̄ō qñ ꝑbat
id ex q̄ necessario (ad h̄ exēplū z sequens fa. ff. de his q̄
sui vl̄ alie. iu. sūt. l. filiū. Jo. ā.) sec̄ť me īgrasse puta me
tūc anniculū vel furiosū. iij. q. ix. iudicas. de suc. ab intes.
cū dilect⁹. Tertio qñ ꝑbat id exq̄ nō necessario lz visilr
sec̄ť me īgrasse: puta me tūc absentē fuisse: z hoc ꝺicere
voluit Jo. j. q. j. si q̄ a simoniacī: z lz in facto ꝓpio ꝑba
bilis ītrdū sit īgrātia: vt. xxxiij. q. ij. in lectū. ꝑbabilior
tū in alieno. ff. ꝑ suo. l. vl. qđ ꝺicit no. j. q. iij. §. notādū
z q̄ īgrantia iuris ꝓpue naturalis nō excusat: qđ ꝺc
vt no. in ꝑdi. §. notādū de tali īgrātia nō lodē hec regu
la. cū ibi par sit pena sciēti z īgrati. xvj. q. j. si cupis. C.

Ocupletari. (Jacetura large su/ (ō in ius vo. l. ij. addītio
mīť ꝑ oi dāno. de pe. suā.) Hec regla supta est ex Casus
l. ff. e. ti. l. in iure nature. Po. ca. xvij. q. vl. c. vl. §. de do/
na. aplice. vbi nō ꝺicat monasterīū cū iactura cathedra
lis eccle. ff. de ꝑdi. inde. l. naturaliter i fl. z. l. se. vbi si pu
pillus accepit mutuū et locupletior inde factꝰ soluit nō
reperit: z emēs a pupillo sine tutoris auctē: si ex sua pe
cunia locupletior factꝰ ē pupill⁹: eū post puberatē agē
tē exceptiōe repellit. C. ō vsuca. ꝑ emptore. l. vl. et ꝑcor.

xcix. di. cccc. xij. q. ij. bone rei. xj. q. liij. si ds ‰. xliij. q. v. denlq. xxij. q. ij. ꝓmũ in ꝑn. C. de epis. ⁊ cle. l. si ds ꝓsby/ter. ⁊. ſ. de pe. ſuã: vbi ſũt hec ‰ba: ⁊ iõ priuilegiũ interpramur ne alrert enorme ꝓiudiciũ afferat. de. ‰. ſig. dd ꝑ nouale. ix. q. liij. nũc ‰. xxv. q. ij. de eccliaſtic. ō ꝓſue. cũ olim in fl. cum fl. hec regula fal/lit in ꝓſcriptõlw zvſucaptionibus

additio (vt dicit Jo. mo. ō ne dominia re/rũ ſint in incerto ff. devſuca. l. j. vt ſit finis litiuz. ff. ꝓ ſuo. l. fl. in fl. ſ̃ de ꝓſcꝛ. vigllãti. Jo. an.) vt ꝑ te vides: ⁊ ī excep. nõ nu mergate pecunie: q ſi infra debitũ rps nõ opponit: locupletat perõs cũ aliena iactura. C. de nõ nu. pec. l. in ꝑcti bus. Jrẽ in expẽſis facꝛ in re aliena. ff. ō do. exceptio. l. Paul⁹. iz vbi eſt aucꝛas iuris nõ ꝑt dici inturia. xxiij. q iiij. q peccat. Qõ ꝙ hic dicit tniuria vl iactura exponevl ꝑ z. ſic. lxxxvij. di. c. j. de fo. cõpe. dilecti. C. de. ‰. ſigni. l. pe. ⁊ iõ erũ ꝑdi. l. iure nature. ff. e. ri. vñ hec ſumpta fuit

additio dixit deterimẽto ⁊ inturia (Jdẽ Accur. in ꝑdictis trib⁹ vel q̃tuor casib⁹. ⁊ idẽ Dy. ꝑ modũ obiectionũ. Jo. ã.)

additio ⁊ cautius. (dicebat ꝓpter ħ Dy. q regula iuris-cluſis ꝓpter copulã ponebat vnũ casũ. Jſta videꝛ ponere duos ꝓpter diſſuetũ. ad ꝓmũ alle. ff. de ꝑdi. ⁊ demõ. cũ pupillus. ſ. diſſuentiue. Ad ſecundũ. e. ri. ſi heredi plures. Jo. an.) Cõcoꝛdat ad hanc regulã. ff. de ſer. ruſ. ꝑdio. l. imparores in fi. vbi aĩ de publico flumĩe: ita demũ du/ci ꝓmittit: ſi ſine alterꝛ⁹ inturia id fiat: ad idẽ. ff. de ſer. vr. ꝑdi. l. fiſtulã. C. de fui. l. vl. in fi. cũ ſi. ex ꝗb⁹ ꝑbaꝛ q ertã in meo facere nõ debeo qõ noceat in alieno. Cõtra/riũ tñ ꝑbaꝛ. ff. de dã. infec. l. fluminũ. ſ. vl. ⁊. l. ꝓculus. ff. de aq̃ plu. ar. l. j. ſ. denlq. Dici ſolet cũ facto aliq̃d in meo ex q̃ alij noceo: aut ĩmitto in alienũ vel op⁹ facio: ⁊ tũc nõ lic; vt. ff. ſi ſeruꝛ. vẽdi. l. ſicuti. ſ. ariſto. et. l. reſta/trix: aut nõ ĩmitto nec op⁹ facio in alienũ: et tũc aut id dolo facio vt nocẽã alterꝛ: et tunc ꝓhibeoꝛ aut nõ facio dolo: ſed eo ſolo ꝓpoſito vt mihi ꝓſim: lz ꝓ id alij noceã ⁊ tũc nõ ꝓhibeoꝛ. ff. de aq̃ plu. ar. l. j. ſ. denlq. cum ſuis ꝛcoꝛ. ⁊ fa. ad hoc qõ no. xj. q. liij. ſi quis ‰. de aucꝛ. ⁊ vſu pal. c. iij. ⁊ qõ dicit hec regꝛa iactura intelligas enormi. nã ꝓuilegiũ bñ afferꝛ iactuꝛã: lz enormẽ inferre nõ debe at. de ħ. xxv. q. ij. reſcripta. de. ‰. ſig. olim. ad ħ. C. de ꝑcl.

Caſus M penis. Hec regula ſumpta (ipe. offe. l. q̃tles. eſt ex. l. factũ cuiq; ſ. in penalib⁹. Po. ca. in iudi/ce q ira ꝓuiclauit temere accuſaſti calũniatoꝛẽ nõ ꝓnũ clat. ij. q. liij. ſ. noradũ. Priuat⁹ a collegio doctoꝝ nõ ꝑ peruo: ſed tpaliter priuat⁹ intelligit: de ꝑſti. ex lr̃is. Tu roꝛ remoꝛ⁹ nõ expſſo: an ꝓpter dolũ: an ꝓpter culpã: remoꝛ⁹ intelligit ꝓpter culpã. ff. de ſuſpec. tu. l. he eni. ſ. j ꝛcoꝛ. de pe. di. j. ſ. pene. ſ. e. li. de elec. ſtatutũ. ff. de pe. ſi

additio ꝑſes. ⁊ ex hac regula: ⁊ eo qõ dixi eſt argu. (Jdẽ Joh. mo. dicit tñ q nõ dicereꝫ dubium qñ ex actis apparere poſſet caſſatõis. Tã. C. de ſen. q̃ ſine cer. quã. l. iij. ff. de re milt. militꝛes. ſ. miſſionũ. ⁊ dixi in decre. ſup eo. Jo. an.) q in dubio ꝓſumit caſſatio electiõis facta nõ vitio ꝓſo/ne: ſed electionis modo et ſic addi põt ad decre. de elec. ſup eo. vt ibi no. ꝑ Cõpoſt. nã etiã iudice ꝓnunciante q vim feciſti. de ꝓuaꝛa intelligit in ꝑdi. c. l. ſi ꝑſes. ⁊. l. pe. Et no. q hic benigna interꝑtatio fit in multis. Primo q ex multiplici pena expſſa eligim⁹ minoꝛẽ. l. di. cos. ɼ/ꝛpetuã et tpalẽ: eligim⁹ tpalẽ. xxxij. q. iij. nõ oꝑtet. ij. ſaluo eo qõ habes. l. di. c. j. ⁊. ſ. de ꝑſti. ex lr̃is. ꝑ Ber. ⁊ modernos. ⁊ ꝑ Accur. ff. de poſt. ꝓto. ſ. j. Jrẽ q; de penis nõ arguim⁹ ad ſimilia. (q nõ ſunt de mẽte nec ħt addi eũdẽ effectũ. ſup q̃ vide qõ ſcripſi. ſ. e. li de elec. ſi poſcq̃ ſ. j. ſup glo. ⁊ ira. ⁊ remiſſiões q̃s ibi dedi ⁊c. Jo. an.) qꝛ pene nõ excedũt ꝓpriũ caſum. de pe. di. j. ſ. pene. Jrẽ vbi eſt tale verbũ puniant ꝓiuent: intelligim⁹ ꝑ ſniam nõ ipo iure. ō elec. c. qꝛ ꝓꝛ: niſi ibi eſſent ‰a q aliud ſa perẽt: puta ipo iure vel eo ipo. ſ. e. li. de elec. q̃ ſit in fi. liez ibi Bar. ſ. ſed ꝓmũ credo ſm Guil. Jrẽ qꝛ in dubio mitiorẽ caſũ eligim⁹. ff. de ſuſpec. tuto. l. he eni: ⁊. ſ. dixi An iudex poſſit penas moderari no. ij. q. iij. noradũ. in glo. q incipit in tertia. b Benignio. Dicit canon. Illa dignioꝛa ſũt imitatione que ſũt excellẽtioꝛa. pieta/re. ix. di. c. vl. c Interꝑtatio: De multiplici interꝑtatione: vide qõ no. xj. q. j. ſ. ex his oibus. ⁊ de poſtu. c. j. d Facienda. Rarto qꝛ odia reſtringi ⁊ fauoꝛes cõue

nit ampliari. ſ. e. odia. cũ ſuis ꝛcoꝛ.

Ceus legitimi. Hec regula ſumpta eſt ex. l. ff. e. tl. actus legitimi: vt emãcipatio: acceptilatio: hereditatis additio: ſerui optio: tutoꝛis datio ⁊c. ꝙ quã exẽplificare pores hãc regulã. (ponit etiã Dy. exẽplũ in aũcte tuto/ris q ſi interponaꝫ ſub ꝑditõe interpoſitio eſt nulla. ff. de aucꝛ. tu. l. j. ⁊ ſi ꝑditionalis.) Jrẽ exẽplũ pone in ſuia q nõ debet fieri ſub ꝑditione. ij. q. vj. diduũ. Jrẽ electio vel poſtulatio nõ debet fieri ſub ꝑditõe. ſ. e. li. de elec. in electiõib⁹. Jrẽ mrimoniũ nõ ꝛtrahit̃ in diẽ. xxxij. q. ij. ſolet q̃r. ſ. de ꝑdi. ap. c. vl. Cõtra. xvij. di. c. vl. lxxxvj di. tãta. x. q. iij. vnio in fi. in q̃bus exceptiõeꝫ quis vſq; ad duos meſes. So. ibi ſumit exceptio ꝑ remotione a ſa cris: exceptio eni debet eſſe perpetua. ꝛ. q. j. qꝛ ſacerdo tes: exponim⁹ rũ ꝓpetuã. l. donec penituerit. xxvij. q. j. de viduis. j. rñ. qꝛ ꝑ primacia ferr̃. ſa. ſ. de ꝑſti. ex lr̃is. Jrẽ cõtra. ſ. de elec. cũ in veteri. vbi eligẽdi ptãs in certũ tps cõferr̃. Sol. electio eſt ille actꝰ legitim⁹ q̃ nõ recipit diẽ: vñ nõ põt canoñ. ſibi aliquẽ eligere in ꝑlatũ ad feſtũ reſurrectionis: vt hic. ſed ptãs eligendi nõ eſt ille actꝰ: ⁊ iõ daꝫ in rps: vt ibi. nã et ꝑcuratoꝛ daꝫ ad rps. ſ. e. li. de ꝑcu. ſi quẽ ſub ea. hinc eſt q ertã ō iure cõl tpa ad eligẽdũ ſũt taxata: de elec. ne ꝑ defectu. de ꝑcef. ꝑbe. c. ij. ⁊. ſ. e. ll. de ſurepa. c. vno. cũ ſi. Jrẽ ꝛ. vij. q. j. pa ſtoꝛalis. ſ. de fi. ꝑſby. venies. vbi ꝑlatura eccle. dari vi/deꝫ ad rps. So. vt ibi no. in vl. glo. Jrẽ ꝛ. qꝛ mrimoniũ licz nõ recipiat diẽ: vt. ſ. recipit. cũ conditionẽ: de cõdi. ap. ſup eo. So. ‰trate inſpecta nõdũ eſt mrimoniũ: vbi nõ interuenit pur⁹ cõſenſus vt ibi ptz: imo nec ſpõſalia vt. ſ. e. li. de ſpõ. c. j. in fi. Jrẽ ꝛ ad id qõ. ſ. dixi. de dati one tutoꝛis. inſtl. q da. tu. poſ. ſ. ad certũ. vbi tutoꝛ diẽ recepit. So. qõ. ſ. dixi. habet locũ in tutoꝛe dato a iudi ce. ſecus ſi a teſtatoꝛe: vt in ꝑdi. ſ. itẽ. (q̃re ſec⁹ no. C. de addítio teſta. ru. l. j. vbi duas rones reddit glo. addítur tertia qꝛ omiſſum a teſtatoꝛe ꝓpter diẽ vel ꝑditionẽ ſuppleri põt ꝑ iudicẽ qõ nõ couertit̃. Joh. an.) ad idẽ ꝛ. ff. de tute. l. muto. ſ. pe. vbi daꝫ a iudice ſub ꝑditione ſi ſatiſfecerit ⁊ ille ſi ſatiſfecerit pura eſt. er. fa. qõ habes. ſ. de elect. ſignificaſti. Et no. q ſicut hi actus nõ recipiũt cõditionẽ vel diẽ: ſic nec diſſuetionẽ vt in ꝑdi. c. in electiõib⁹. ⁊ eo. ti. vt ꝺs duas. Jrẽ no. q regula iſta indiſtincte loq̃t de actib⁹ legitimis qui nõ recipiũt ꝑditionẽ nec diẽ: lex aũ ſtricti⁹ dixit. Actus legitimi qui cõditionẽ recipiũt ⁊c. q. d. aliqui ſunt q recipiũt ⁊ alliq nõ: loq̃t ipa lex in actibus q nõ ſũt ꝛctus ſed ꝛſſi: ꝛctus eni bñ recipiũt cõ ditionẽ. ff. de ꝛhen. emp. l. hec venditio. (Dy. alle. inſtl. addítio de emp. ⁊ ven. ſ. emptio. ff. de in diẽ ad ꝛc. l. ij. ſ. ſi ſub cõditione. vñ cõ. rei ven. l. neceſſario. ꝑ emp. l. ij. ſ. ſi ſub cõditione. vñ locatio ſocietas mandatũ ⁊ ſilia q ſũt legitimi actꝰ cer tũ eſt q cõditionẽ ⁊ diẽ recipiũt Jo. an.) et ſic etiã põt ſolui id qõ. ſ. dixi de mrimonio Lau. Boſ. et Ber. q b

Sno.de condi.ap.ſ.eo.in ꝑn.z fa.ſ.eo.Hoſtus.
Additio Emel deo. (Dy.ponit exẽplũ i ede ſac. q̃ ſi deſtruatur vel corruat locꝰ rũ remanet ſacer.inſti. de re.di.§. locus.ff.de re.di.in tm̃.§.ſacre.z de ꝓhẽ.emp.l.edes ſacre. Jo.ā.) Po.ca.ꝯ.q.ij.nulli.ſ.ó reſt.do.ad h.ff.de reli.z ſump. fu.l.ſi q̃s ſepulchꝝ.§.j ad idẽ. xix.q.iij. q̃ ſeꝝ. de ꝓſe.di.j ligna.z.c.veſtim ta.de ſo. cõpe.cõ queſtꝰ.ó re.pmu. mãcipia.C.de ſacroſan.ec.auc̃.ꝑ terea. Et hz locũ hec regula nõ ſolũ in re ꝓpria: ſz etiã in aliena cõſecrata. vñ ſi aurifaber habebat calicẽ quẽ eps ꝓſecrauit:amplꝰ nõ reddeꝫ aurifici calix ipe:ſed eiꝰ eſtimatio:z eſt caſus ſpalis in q̃ priuat quis re ſua.xiij q.vj. cõperimus. Et qđ dixi in calice idẽ eſt in q̃libet re inaiata:ſecus aũt in aiata puta in ſeruo: et ſic nõ eſt ꝺ. liiij.xxi.freq̃s.z.c.ſe.ratio eſt quã ibi no. Jo.in prędl. c.cõperimus.z Ber.in pdi.decre.de reli. do.ad hec.q̃ res aiata.ſ.hõ delinquit ꝑmittendo ſe ꝓſecrari:inaiata vo nõ. Et eſt ſi.vij.q.j.epus in dioce.et.ff.de acq̃.poſ.ſi rẽ mobilẽ.z.l.põponi.ꝰ in ꝑn. Et hꝫ qđ h dicit̃ intelligas in eadẽ forma:q̃ ob redẽptionẽ captiuoꝝ vel vrgentia debita calices z vaſa alia eccleſiaſtica vendi pñt etiam
Additio laicis ꝓfata cũ minuta.ꝑ.q.ij.ħ ius.(z pdi.auc̃.ꝑtere rea.) Jtẽ no.q̃ dicit dicatũ:q̃ bona eccliẽ nõ dicata vl ꝓſecrata bũ trãſeũt ad alia eccleſiaſtica vſus:z etiã fuit eccliẽ vẽ dunt vel donanꝫ laicis etiã ad ſeruitẽdũ.xij.q.ij. eccliaſticis.arg.ꝑtra de re.pmu.c.iij.dic vt ibi. Jtẽ no.q̃ dicit ad vſus:q̃ non ſolũ in dñium laicoꝝ:ſed nec etiã in vſum tranſire debent res deo dicare:ad idẽ de ꝓſe. di.j.
Additio veſtimenta.ne vltio q̃ Balthaſar xc̃.vt ibi. (Danieſ.v)
b Vmanos.i.ſeculares.i.ſecularium perſonarum: ad idẽ.j.di.c.j.xij.q.ij.qui diuinis z humanis.de teſta.
Additio cũ eſſes.hoc dico q̃ ad vſus clericoꝝ (qui z hoies ſunt Jo.an.)bũ pñt reduci.de ꝓſe.di.j.ligna.alibi ſumit̃ hu
Additio manũ ꝓ humili (benigno:manſuero:z miſericordi.z in humanitas econtra.ꝑ feritate crudelitate et impleratẽ ſ.de ꝓſcrip.cũ ex officij in ꝑn.de cen.licet.z in Cleñ.de reli.do.q̃ cõtingit.poſt pin. Jo.an.).l.di.eos.xxiij.q.j.ſi quis dederit.xxxij.q.ij.laroze in fi. c Tranſferendũ. Adde quod dixi.ſ.eo.ꝓuilegiũ. Jo.an.
additio On preſtat impementũ. (Jo.mo.alle.ꝓo exemplis multa iura que hic vl.ꝑ Joh.an. in mercu.) Po.ca.in mrimonio qđ nõ tenet:qđ nõ preſtat etiã impedimentũ ſecundo.xxxj.q.ij. ſi verũ. In electione que nõ tenet.ſ.de elec.ꝙgregato. In ſtipulatione que nõ
additio net.ff.de.v.ob.ſi dari ſtipuler. (Dy.ponit exemplũ cũ legata eſt mihi optio ſerui z ego elegi ſed electio non habuit effectũ ſterũ eligã.ff.de op.leg.l.ij.iij.et.iiij. Jtem ponit p.l.qđ pupille.ff.qñ di.leg.ced.de pdi. z demon. hec pditio. Jo.an.) Vides rũ circa mrimoniũ q̃ ſponſalia que ſunt nulla ꝓter affinitatẽ vel ꝙſanguinitatẽ pſtant impedimentũ in ꝙſanguineis alterutrius ex publice honeſtatis iuſticia:ratio eſt:quia publice honeſtatis iuſticia inducitur ex ſolo conſenſu:vnde ex quo ſunt aliqua ex cõſenſu: licet alias ſint nulla:inducit̃ publice honeſtatis iuſticia. Si autem eſſent nulla ex defectu cõſenſus non inducitur. ſ.eo.ll.de ſpon.c.j. ſicut et impedimentum affinitatis inducitur etiam per illegitimum coitum.xxxv.q.iij.de inceſtis. Circa electionem etiã vides q̃ electio que nulla eſt ſecundã impedit. ſ. de elec. audiens.quod non proſequor:ſed dic vt ibi. Item in denunciatione noui operis: que iuſte ſit iuſta ſiue iniuſta: impedimentũ preſtat futuro edificio.ſ. de no.ope.nũ. c.j.ff.co.ti.l.j.in principi. Jdẽ etiam in appellatione:quia et ſi ex falſa cauſa ſit interpoſita dum tamen ꝓbabilis tali que ſi foret ꝓbata deberet reputari legitima: ea interpoſita nihil eſt innouandũ.ij.q.vj.appellatiõe. Jtẽ in litteris pape per mendacium impetratis: que licet ſint nulle q̃ ad iuris effectuz preſtant impedimentũ aliꝰ impetrandis: ſi de eis mẽtio nõ fiat

Non pſtat impedimẽtũ quod de iure nõ ſortiẽ effectum. I dẽ. LIII

Ui licet qđ eſt plus:li ſ.de reſcrip.ceteꝝ.z.c.ex prte.fm Hoſ.q̃ hoc(.l.hos q̃t/ tuor caſus q̃s pmiſi. Jo.an.)no.de deſpõſa.ipube.lras Sed Ber.in hoc vl.ꝓtra.ſ.de reſcrip.ex renoze.in glo. j.in fi.(vi.q̃ ibi dixi z de hoc in palle.decre. cũ nr̃is.de ꝓceſ.ꝑben.in.iiij.glo. Jo.an.)per decre.de ꝓfir.vel inuti.bone. Et no.hanc regulã veram: niſi in penã alicuius phibeatur:hoc dico ꝓpter maleficia que non ſortiuntur effectũ a iure:z tũ impedimentũ preſtant ꝓmouendis.l.di.c.j.z.ij.z.iij. Jnterdũ mrimonio ꝓrahẽdo iuxta ea q̃ no.xxxiij.q.ij.hoc ipm.§.hoc aũt q̃q̃.z.ſ.ó pe.z re.qui preſbyterũ.z eſt ſi.qđ no.C.de legi.non dubium.haberur enĩ ꝓ infecto quod ꝓtra iura fit.x.di.vi/ des.vbi de hoc.z.ſ.eo.que ꝓtra ius:z ibi dicã. Et quod dicit non ſortitur effectũ:dic a ꝓncipio vel ex poſtfacto:
quod dic vt dixi.ſ.eo.non firmaꝫ.
Vi licet.(Jo.mo.dicit ponendũ exemplũ p.l.inſti.man.§.is qui exequiꝫ.ſi mandauꝫ fundũ emi ꝓ centum.videoz q̃ emaꝫ ꝓ minori ſi haberi poteſt et remittit ad regulã plus ſemper. Jo.an.) Hec regula ſumpta eſt ex.l.ff.e.ri.nõ debet cui plus lz qđ minꝰ eſt nõ licere. Et fallit hec regula in caſibꝰ ibi no. Po.ca.ꝑſbyter in miſſa ꝓficit coꝝp̃ chriſti qđ maiꝰ eſt:bñ q̃ põt bñdicere ppĩm qđ eſt minus.xcv.di.cece. Jtẽ ꝓceſſis decimis laboꝝ qđ maiꝰ eſt:z noualiũ qđ minꝰ eſt.ſ.de decl.ex p/te.iij. Jtẽ cui ꝓceſſus eſt reſtari:puta filiofamilias in peculio caſtrẽſi:q̃ z donare cã morti.ff. de dona.cã mor.l. tã ſi. (Dy.ponit exemplũ in pre cui licz occidere adultere rũ inuentũ cũ filia multomagis cõtumelijs afficere.ff. de adul.nec in ea.§.ius occidẽdi. Jtẽ iuder põt deferre acroi iuramentũ in litẽ q̃ eſt plus:poterit q̃ taxationẽ iuris iurãdi adũcere qđ eſt minꝰ.ff.de iureiu.videmus .§.pe. Jo.an.) cõcoꝝ.xij.q.j.ꝓcipimꝰ.cui cõmittũ aĩe:z res eccliẽ:z.ſ.de dote poſt diuoꝝ.reſti.ꝑ vr̃as cui cõmitit vxoꝝ coꝝpus:bñ põt cõmittere dotez. Et no.q̃ iſtud eſt vnũ prochardũ cui licz plus z minus. Illud q̃ licet maiori et minori.xcv. di.illud ſupfluũ. Aliud negando cui nõ lz minus nec maius.de ſen.excõ.cũ illoꝝ:z quod nõ lz in minori nec in maiori.de elec.cũ in cũctis.vbi de hoc. Cõtra qđ hãc regulã.ſ.eo.li. de ꝑben.cui de nõ ſacerdotali. Solu.illud facit forma mãdati:z eodẽ modo rũde ad.c.e.ti.cũ in illis.§.vl.z fa.qđ dixi.ſ.c.plus ſp. Jtẽ ꝓtra.de ꝓſe.di.ij.cõperimꝰ:ſed illud ſpeciale ꝓpter vnionẽ.z ſic etiã rũdeꝫ ad.l.ff.de admi.tu.cũ queriſ(ea dẽ rãſio ad.l.in cauſe.ff.de ꝓcu.vbi lz ꝓcuratoriẽ in toto revocare nõ in ꝑte fm Dynũ.)nã pupillus põt oĩa noĩa que fecit tutor: reſpuere: ſed non quedã reſpuere et quedã approbare. Jtẽ ꝓtra.de trãſla.c.vlti.vbi permitit trãſire ad maiorẽ dignitatẽ:ſed nõ ad minorẽ. Solue vt ibi no.in glo.pe. Jtẽ contra.xxxiij.q.ij.laroze.vbi põt cõicare:ſed nõ oblationẽ darem: ad idẽ.xvij.q.iij. miroꝝ. Jtẽ ꝓtra.de torneamẽtis.c.j.de rap.c.ij. vbi ꝓcdit pnia z nõ ſepultura. So.vt no.in pdi.c.j.ó torneaq̃ regulare eſt qđ hic dicit:niſi q̃ minori phibeaꝫ ex eã

a Emel deo dicatum
b nõ eſt ad vſus hũanos
c vlteriꝰ trãſferẽdũ.

vel vt ꝺ̄ sulaꝝ vluis: vt ibi. vel ob aliã cãm. Itẽ ad negatiua ꝺ̄. xxxvj. di. q eccl'astic. z. j. q. j. si q epl: vbi q iuste ordinẽ ꝓtulit: huaꝝ collatiõe illꝰ ordis: ꝛ nõ minoris vt maioris ꝑm Ber. lꝛ Hug. ꝺ̄: lꝛ dic vt. ꝺ̄. pp. dixi. Pius q̄ ālitate includit minꝰ: sed nõ sp: vt. ꝺ̄. sicut plus ꝓtrate nõ sp includit minꝰ: vt. ꝺ̄. dixi. co. ti. plus semp.

cet vtiqꝫ qꝺ est minꝰ. Idem

Qui ꝓtior est tpe potior est iure. Idem

Qui sentit onus: sentire debet cõmoduꝫ

Qui ꝓtior est tpe (Dy. ponit exẽpluꝫ in creditoribꝰ quibus res sũt obligate vt potior sit q̄ ꝓtior est tpe. ff. ꝺ̄ po. in pig. l. potior. z. l. creditor. z. C. c. l. fundũ ꝛc. Jo. an.) Hec regla sũpta ẽ ex. l. ff. e. ti. q̄tiẽs vtiuſq;. Po. ca. in iure cessiõis ꝛ subscriptõis. xvij. di. c. vl. ibi ꝑponit ꝑpus ordinatꝰ (z. ꝺ̄. ō ma. z obe. c. j. vbi ō h. Dy. alle. ff. de. al. scrl. l. j. ij. z. iij. z. C. ō ꝑsul. l. j. ll. xij. Jo. an.) in assecutõe pbẽde q̄ primo ipetrauit (in pari forma. z de h plene. ꝺ̄. co. ll. de ꝓcess. pbẽ. si sol. in vl. glo.) ꝺ̄. e. ll. de pbẽ. cũ cui. Et duobꝰ emptoribꝰ vel donatarijs ꝑponit in rei vendille cui res ꝓꝰ tradita fuit. C. de rei vẽ. q̄tiẽs in ꝑn. z in fi. Sz q̄re in h vl. casu ꝑferẽ ille cui fuit ꝓmo res tradita: z nõ ille cui ꝓmo fuit vẽdita vel donata qꝺ esse deberet ꝑm hãc regulã. So. hec regla locũ habet in his q̄rũ vtiuſq; par est cã: vt in ꝑdi. l. q̄tiẽs. ff. e. ti. ꝛ post vẽditionẽ ꝺ̄s remanet dñs: vẽdẽdo q̄ z tradẽdo scõo potior est cã scõi: vt ibi hoc ꝑbat. (nisi ꝓꝰ se ꝓstituisset ꝑtis noie possidere vt scripsi in Spe. de emp. z ven. cã scõa. vbi glosat ꝑbũ ꝓstituit possidere. Jo. an.) C. ō here. vel ac. ven. l. q̄ tibi. tenet tñ ꝓtior exẽpto q̄ri sua interest vt ibi: ꝛ ꝛas papales ꝺ̄s statim est canonic⁹: z iõ in eis attendim⁹ data: vt in ꝑdi. decre. cũ cui. z facit qꝺ no. de spõ. duoꝝ. c. vl. in. j. glo. Et no. q̄ hec regla locũ habet in ꝺ̄cto⁹ z in his q̄ duoꝝ volũtate depẽdẽt: ꝛ in legib⁹ z ꝓstitutoribꝰ q̄ pẽdẽt ex vnꝰ volũtate: revocat posteri/ or potior. Idẽ in testamẽtis eadẽ de cã q̄ ex vnꝰ volũtate depẽdẽt. ad ꝓmũ de ꝓse. di. j. c. vasa. de cog. spi. c. j. ff. de le. nõ est nouũ. (z. ꝺ̄. e. li. de ꝓsti. c. j. vbi etiã de hoc Jo.) ad scõm. xiij. q. ij. victima volũtas. (z. ꝺ̄. ō cele. miscũ Barthe.) ff. de leg. j. si mihi. Ad primũ ꝺ̄. xxxiij. q. ij. h ipm in fi. z. l. di. dño scõ. vbi dicit q̄ potiꝰ stamus antiq̄ iuri q̄ nouo. Sed dic vt ibi z vt. ꝺ̄. dixi. hec regula in his locũ hz q̄ par ius hũt: nã ꝓuilegia ꝓsiderantẽ nõ solũ ex tpe sed ex cã. ff. de ꝑuile. cre. l. ꝓuilegia. hinc est q̄ recepti⁹ auc. apo. ꝑferẽ oibus etiã añ receptis alio rũ aucte. ꝺ̄. e. li. de pbẽ. hi qui. Et creditriꝛ dotalis ꝓferẽ etiã q̄busdã anteriorib⁹ creditoribꝰ: non tñ filijs ex ꝑtior mrimonio q̄ agũt de dote materna. C. q̄ po. in pig. ha. l. vl. z ibi de hoc: z plene p Azo. in summa. e. ti. (Sz longe penit⁹ hic p Dy. cal⁹ distinctionẽ vide Jo. an.)

Qui sentit onus (z ecõtra vnus intellectus est qui sentit cõmodũ sentiat onus: z huic glo. ꝓsequit. Alꝰ sensus est q̄ nõ sentit onus nõ sentiat cõmodũ z p hoc. xxxiij. di. ꝓter hec. ꝺ̄. e. li. de elec. gnãli. ꝺ̄. illos ꝛc. Jo. an.) Hec regla sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. fm naturã culuſq; rei. Po. ca. in clerico q̄ ꝑpter lapsum detruditur in monasterijs ad pniam pagendã: q̄ res ei⁹ ꝑficiẽr monasterio. xvj. q. vj. de lapsis. ad idem. ꝺ̄. de sepul. c. j. ibi sint ꝓsalationũ socij ꝛc. et. C. de fur. et ser. co. l. vl. ꝺ̄. sed cũ in secũda. vbi cõmodatarꝰ si furtiue ab eo surripiat res cõmodata: z agẽs furti cõsequat penã a fure: penã ipam nõ restituit dño: ne sit dãno tripliciter deductus qui rem cõmodatã accepit: sed liceat etiã lucrũ sperare. In scõo dicto ibi. ſ. ecõtra. pone casuꝫ in ꝓpono q̄ defensare

c Ecõtra. Idem. LVI

d Re cõi potior est ꝺ̄tio ꝓhibentis. Idẽ. LVII

e Contra eum qui legem dicere potuit: apertius

debet eccl'az. xvj. q. vij. filijs. in clerico q̄ officiare debet eccl'am. de pbẽ. significatũ. z dicit lex nõ est ferẽdus q̄ lucrũ amplectit: onus aũt subire recusat. C. de ca. tol. l. vnã. ꝺ̄. p scõo in fi. Cõcor. ad hãc regulã. vij. q. j. ibi. xij. q. ij. charitatẽ. cũ suis ꝓcor. ꝛ ꝺ̄. rõni (z. ꝺ̄. eo. ll. de elec. cũ nõ deceat Jo. an.) ff. de pact. et cõ. rei vẽ. l. id qꝺ post. Et no. q̄ h regla fallit interdũ rõne eratꝰ vt psone: iterdũ rõne nature ꝛcrũ: interdũ ex spẽali pacto. Primum ptꝫ. C. de le. tu. l. vl. in fi. ibi enĩ minores lꝛ ad tutele gratiam nõ veniãt successiõis emolumẽtũ nõ amittũt. ff. l. de le. tu. i fi. ibi dicit rex. plerũq; vbi successiõis est emolumẽtũ: ibi z onꝰ tutele debet esse. Jdeo aũt dixim⁹ plerumq;: q̄ si femia ipubes manumittit ipa ad hereditatẽ vocat cũ allꝰ tutor sit. Scõm ptꝫ ex. l. ff. ꝓ so. l. de illo z. l. nõ ob eã. ibi enĩ nõ fit cõpẽsatio emolumẽti qꝺ socius attulit societati dãno qꝺ ītulit: imo eo nõ obstãte dãnũ emendare tenet z est rõ: vt dixi natura ꝛcrus: ꝺ̄s enĩ societas tm̃ ob lucrũ. (vide q̄ no. ff. de neg. gest. l. si nego cia absentis. Jo. ā.) Tertiũ ptꝫ. ff. de pac. do. l. familie. ad idẽ. C. fa. her. l. lꝛ. ad hoc. ꝺ̄. eo. ll. de pac. c. j. z vl. Itẽ fallit vbi ex cã ꝺ̄s ꝓhibẽt ab emolumẽto: lꝛ onus habẽt sicut in iudice q̄ nihil a ꝑtibus debet exigere: nisi ex pẽas moderatas cũ ꝓfiteatꝝ ꝑ cã: nec tũc illas si pres notabiliter paupes sũt. ꝺ̄. e. li. de rescrip. statutũ. ꝺ̄. insu p z. ꝺ̄. z idẽ in similibus. Et ꝓcor. ad hãc regulã ea. de/ gatis: q̄rũ vnovouere volẽte z altero ꝓhibẽte: potior est cã ꝓhibẽtis. xxxiij. q. v. c. j. Itẽ vno ꝓhibẽte ne ꝓcedaꝫ ꝑ viã cõpromissi potior est ipsi⁹ ꝓdicto. ꝺ̄. ō elec. alter nõ ꝑt destruere z reedificare altero ꝓhibẽte. ff. de ser. vr. prę. parietẽ. z fuerũt hec ꝓbationes. l. ff. cõi di. sabinꝰ. z ibi de h. Et fallit hec regula in casib⁹ ibi no. Primo qñ nõ interest socij: puta q̄ incrustare vult vel depingere. ff. de serui. vr. ꝑdio. l. quidã iberus. ꝺ̄. parietẽ. vel vult scalas iuxta parietẽ ponere: vt. eo. tit. fiatulã. in fi. Scõo qñ ob hoc q̄sita est vt opus fiat. ff. cõi di. si edes. (z sic loqꝫ ff. ꝑ socio cũ duobꝰ. ꝺ̄. itẽ mela.) Itẽ qñ edificiũ reficere/ re. (intellige in his casibus qbus reficere vel facere lꝛ. nõ velit socius facere iure seruitutis qꝺ nõ liceret pall. l. parietẽ. de serui. vr. predi. sed iure cõionis lꝛ. z sic intendit glo. z fa. ff. ꝑ socio. cũ duobus. ꝺ̄. idẽ rũdit Jo. an.) C. de edi. ꝓtua. si vt ꝑponis. ff. de dã. infec. si edib⁹. z. l. vt. ff. de relli. si plures. vel in cõe sepulchrũ allũ mittere/ re. insti. de re. di. ꝺ̄. religiosum. ꝛ. in cõe. Itẽ cũ donatore cõem habet cũ donatario. C. de dona. sanctimus. ꝺ̄. ne aũt Accur. z scire debes aliqꝺ esse cõe vt singuli: aliqꝺ vt colligio: vt tetigi. ꝺ̄. e. qꝺ oẽs. z habes. ꝺ̄. de ꝓsti. cũ oẽs Jo. an. ꝺ Prohibẽris. Quia volẽs nõ solũ dñs est: vt in ꝓdi. l. si parietẽ. ff. de ser. vr. ꝑdio. Jo. an.

Contra eũ. (Legẽ largissime ponit sic. ꝺ̄. eo. ꝛcrus. Jo. ā.) Hec regla sũpta est ex. l. ff. e. ti. l. in ꝓbẽda vendritiõe. Po. ca. in dicto restis cuius interꝑtatio fit ꝺ̄ pducentẽ. ꝺ̄. de ꝓba. in pñtia. Itẽ per. l. ff. de ꝺ̄hẽ. emp. l. labeo. vbi obscuritas pacti nocet vendritori qui le. apertius dicere potuit: ad idem. ff. de pac. l. vetteribus. (per quã. l. z. ff. de serui. vr. ꝑdi. si arborẽ. ꝺ̄. hec lex. z de ꝑtra hen. emp. cũ in. l. et. l. labeo. ponit Dy. in eo qui vendẽs z tradens domũ: dicit stillicidia vel aũc sunt: ita sint. vi

dēt dicere q domui vēdite debeāt a vicinis fuis stillicidio ñ ecōtra q dom⁹ vēdita debeat fuicure vicis Jo. an.) vbi plene de ff. de iudi. sīc intētōe. So. illud in iudicijs ff in ℣ctib⁹. Sz ad ff. c. cū sūt obscura: sz ibi solui. Jtē ff. de ℣hē. emp. si ita distrahāt illa aut illa res quā elegerit venditor hec erit empta. So. ꝓba illa fuerē dicta ab emptore: vl naturale est in alēnatiuis q sit debitoris electio ff. in alēnatiuis cū suis ꝓcor. Jtē ff. ti. si in emptōe in ꝑn. vbi si in emptōe fūdi dicrū fuerit accedere stichū suū: accedit illo ō q vēditor irellexit. So. ff in ꝑncipali: illud in accessorio: sz hoc nihil est. vñ dic ibi ꝓba ꝓlata fuisse ab emptore. Jtē ff. de ser. vr. ꝑ. si fuit⁹. ibi: ℳe lumib⁹ officiāt: intelligit de pūctib⁹ z futurē. Sz ibi nō ē obscuritas: sz generalitas: ad idē de puil. q. circa. vbi gñaliter remittēs decimas: futuras z pūtes itelligit remisisse. Jtē ff. de ꝓb. l. eū q. vbi intelligunt kalēde ꝑme ad volūtatē sti pulāt. So. iurilis cēt stipulatio si ad volūtatē debēt q ō vltis mūdi kalēdis itelligeret z diceret. Jtē ff. ti. l. in ābiguis. vbi stat aio ꝓferēt. So. illa i testamēt re

Nō glo. in scriptē z legib⁹ vt ibi no. ff aūr in ℣ctib⁹. Vt igit plene signē de vl. volūtatib⁹ liāt hec materia: sz de ipa tractē de spō. ex lris. j. ff. de pac. l. veteribus. tu tñ no. q obscuritas vel ambiguitas: aut apponit in vl. volūtatib⁹ aut i ꝓuētōib⁹ facit in iudicio: aut in ꝓfessiōib⁹: aut in ℣ctib⁹ z pacti: aut i sentē

additio tijs (aut in stipulatōe ꝓtotia z tūc ꝓtotis erit interpretatio. ff. de ꝓto. stip. l. j. §. fi. z. l. in ꝓtotijs. Dy.) Si in vltmis voluntatib⁹ subdistingue: q aut ꝓstat de volūtate exprsse vel tacite. Si exprsse: illa seruat: q nihil est quod tm debeat hoīb⁹ q̄s q vltie volūtatis liber sit stillus. xtij q. ij. vltima volūtas. de testa. officij. de ꝓdi. ap. in ma. c. ij. C. de sacrosan. ec. l. j. Si ꝓstat tacite vt p plectura: illa fuat: ad ff. xxvj. q. vj. q recedūt. de testa. recdisti. ff. de leg. j. fi seru⁹ plurīū i fi. nisi dicta volūtas tarpis cēt: vt ff. de ꝓdi. instit. l. q̄dā. vl als ℣ ius. ℙone exēplū. ff. de testa. tua. z. c. Ral. i fi. ff. ad. l. fal. titia. q ꝓuata dispositio testatoris zt. de testa. recdisti. ff. de le. j. l. nemo ꝑt. si nō ꝓstat exprsse nec tacite: stet ꝓbis testamēti. ad ff. xxij. q. ij. is aūt. ō cele. misi. in q̄dā. ō spō. ex lris. j. ff. ō exer. l. j. §. si is q naue. ff. de le. iij. l. nō alit. Si aūt ꝓba sūt nimis larga: sequmur benigni⁹ z minimū. ff. de le. iij. l. numis. ff. e. in obscuris cū suis ꝓcor. z sic esset heredis electio. C. de ꝓdi. inde. l. sīc seruū. ff. de le. j. legato. z lex. ff. e. ti. si domus. l. q duos. loquit cū heres est i mora: vt no. de test. iudicāte. ad ff. isti. de le. §. fi gñalit. Si ꝓ nō appareat q ps sit benignior vel minor: neutra tenet. ff. de test. tu. l. duo. sunt. ff. de manu. test. l cū ex plurib⁹. ff. de ll. z post hu. notarim. Si q̄rat ad quē spectat idagatio: dic q ad iudicē. C. de fideic. l. volūtas defūcti. Si in iudicijs sit

additio ambiguitas fit interpretatio ꝑ ꝓferēte. (sit acro: vel reus fm Dy. q alt. qō no. in. l. sīc intrtione. Jo. ā.) Nō q de bitor sp negaret se de ff sensisse. C. de an. ex. l. vl. i fi. ff. de ꝓb. iter stipulātē. §. j. ar. ff. de tribu. l. illud. §. j. z. ff. ō eo qō cer. lo. l. nō vtiq. §. dam⁹. z ff i litē ex: dic: de ff ō restī. spo. cū ad sedē. Si ꝓ in ꝓbatib⁹ sit ābiguū: iter pramur ℣ pducētē: de ꝓdi. ap. ꝑ tuas. ff. ꝓba. i pūcta. de testī. cū tu. de fi. istru. inē. in fi. debēt eni ꝓbatōes eē clare: de ꝓsch. auditis. saluo eo q possent testes obscure de ponēres iterdū iterū interrogare: de testī. cū clamor: qō

additio dic vt ibi no. (z. e. ti. ꝑ tuas. et in ꝑdi. decre. in pūcia. in iiij. glo. Jo. an.) Jn ꝓfessionib⁹ si cōstiteāt quis incertū certificare cogit. ff. de ꝓcef. l. certū. alioquin accipiet qd magis expedier aduersario: vt ibi. z. ff. de inē. ac. ō etare. §. nihil. ad ff. §. de accu. cū dilecti. z. §. c. ll. de ꝓcef. c. ij. Jn ℣ctib⁹ aut est certū de ꝓsensu: aut ō dissensu: aut est dubiū. Jn ꝓmo stat ei qō senserūt. ff. de re. du. l. in ambigua. ō spō. c. j. Jn. ij. nil valz. xxvij. q. ij. sufficiat. xxx. q. ij. c. vno. §. de rap. cū cā. de plg. illo vos. xxix. q. j. §. j. ff. de ℣hē. emp. i. i vē. z ibi error nō solū corpis sz etiā materie vēditionē ipedit: nihil eni tā ℣riū cōsensui sit error. ff. de iurisd. om. iudi. si q error. ff. ō iud. l. ij. z errare est aliō p alio putare. xxxvij. dī. q̄uis. z. xxij. q. ij. in qb⁹. ñ tñ ois error mrimoniū ipedit: sz error: tm ꝓsone z ꝓditionis: qō dic vt. xxix. q. j. §. j. z i fūma. tenet etiā plgn⁹ cū obligat es ꝓ auro. ff. de plg. ac. l. j. Jn. iij. casu. l. cū est dubiū subdistingue: aut ꝑt valere fm vnī⁹ intellectū tm aut fm vtriusq. si fm vnū tm valeat fm quē valere ꝑt ff. de ꝓb. l. q̄stiēs. Et hz ff locū etiā in ℣cu mrimonia li in foro iudiciali. Jn foro aūt aie starēt ei q dissensisset in tali dubio: vt. §. de spō. tua nos. si fm vtriusq. intellectū ꝑt valere valeat qd est verisimili⁹. ff. de ꝓb. l. eū q

stipulat⁹. ff. e. ti. l. in obscuris. z de ꝓ. si. abbate. §. eo. inipicim⁹. cū suis ꝓcor. Sed si dubitat qd est verisimilius fuat qō in hac regla vt. ff. de ver. ob. l. qcūd. z. l. si q̄s ex plurib⁹ fūdis. z hec ꝓba cū neuē dolū cōmiterit: si aūt alē dolū cōmittat: cōtra eū fieret interpretatio. xxij. q. v. §. ex his. z. c. q̄cūq. si vtrq: tunc ad cōem significationem recurrēt vt in dicta decre. ex lris. vbi de ff. z. xxij. q. v. §. si q̄. z idē repit in turamētis: vt ibi no. Jn sententijs sutis intreptari poterit ꝑses pūncte vel ꝑcurator cesaris. ff. de ap. ab executore i ꝑn. minor nō. C. ō sen. ex. pe. recti. l. ij. vbi de hoc. ff. de re iudi. l. iu dex. funct⁹ est eni officio suo siue bene siue male iudicādo. qō intellige in diffinitiua: secus in interlocutoria. qō dic vt no. de appellationibus cū cessante. (z plenī ibi scripsi. Jo. an.) De fructi/ additio bus tamen z expensis supplere pōt eadē die. ff. de re iudi. l. Paulus. z. §. e. ll. de ap. cū appellationib⁹ z de hoc no. xxxv. q. ix. §. q: ergo. alias incipit his ira. in. j. glo. xj q. j. §. ex his. de postu. c. j. z ibi de multiplici interpretatione. De legibus nō est dicendum: quia in eis nihil est obscurum: vel ambiguum. iiij. dī. c. erit. z in proemio decretalīū. C. de no. co. cō. in. j. ꝓsti. ibi erit lex certa z breui sermone ꝓscripta. si tñ ābiguitas videret in eis esse: recurrit ad ꝓdentem: q: ille solus interpretari pōt q condere. xj. q. j. §. ex his. de iudi. cum venissent. de sen. excō. inter alia. C. de le. l. vlti. z idē in hui. que sunt le. ꝑtuare ꝑ eadem iura. (z. §. de offi. or. ordinarij. §. si ℣o. et. ff. eo. ti. l. additio neracius. z vide q dixi post Jnno. Host. et Cōpost. de

rescrip. causam. sup glo. penul. Jo. an.)

On est obligatorium. (Loquit ergo regula in p/additio hibitis ꝓpter turpitudinē sui. in prohibitis ℣o fauore ꝓsone turamentū illius cui⁹ fauorē respicit facit valere quod non valebat fm Dy. vt in auc. sacra. C. si aduersus. §. e. li. de pac. c. ij. de iureiu. c. ij. cū ꝓcor. Jo. ā.) Dec regula sumi potuit ex. l. ff. c. ti. l. ℣etus q̄dā. ℣. excepto. p quā pone exēplū. nā nō valet pactū q dolus futurus nō prestet: vt ibi: Jtē pone in eo q turauit prem occide Casus re: vel sīle q̄d facere. xxij. q. iij. c. j. et p totū. Jn eo q iurauit vxorē z filios expellere: de iureiu. q̄ntualī. z p. l. ff. de lega. j. sīc inclinos in fi. vbi qō scriptū est in testimonio ℣ bonos mores: z turamētū nulli⁹ ē momēti: ad idē. ō pac. do. l. ꝙuenire. vbi pactū ne cū vxore agat rem amota. nō valet q ꝑ illud inuirāt mulleres ad furādū Nō est ℣ pcise ℣a regla: q dicit q turamētū fuādū est: si potest sine interitu saluris eterne seruari. §. de iureiu. si ℣o. nam si est contra bonos mores nō obligat. vt hic z in supradictis turibus. Idem in quolibet temerario. e. ti. sicut. z. c. tua nos. et qū vi vel dolo prestitum. §. eo.

ti. de iureiu. licet: qđ dic vt. ē. qđ me. causa. abbas. xv. q vj. c. ij. Et facit ad hāc regulā. j. c. in malis. (facit etiā. ē e. li. de elec. vbi plenius. §. qđ aūr. z. c. qz sepe. de re. ec. nō alie. §. ꝓtractus Jo. an.) et habuisti idē de ipossibili. ē.

additio eo. nemo pōt. (vt ibi dixi hoc est impossibile moris vel iuris z vt ꝫ dicit Dy. que ꝫ bonos mores sunt impossibilia dicunt de iure. ff. de ꝛdi. instl. filiꝰ. z. l. cō. ditiōes. et. l. qđā ergo zc. Jo. an.)

a Nolo facit qui petit qđ restituere oportet eundē.

b Non est ītmo idē. Ira qui pōt exceptiōe le. gitima se tueri. idē. LXI

c Quod ob grām alicuiꝰ ꝓcedit non est in eiꝰ dispendiū retorqndū. idē. LXII

Nō tenet ē. tur. pe pactū vel ꝓtra bonos mores. ē. de pac. c. vl. ē nec iuramentū qđ accessoriū est. z facit. ē. c. accessoriū. et vide qđ ibi dixi. Et no. ꝙ debemꝰ rebus vti eo modo ad quē sūt instituere: vt. xxij. q. ij. is aūr. sed iuramentū nō est instituū vt sit inīcārtis vinculū. xxij. q. iiij. inter cetera. ē.

Inīcārtē nō vinculat vel obligat vt hic vides.

Casus in ꝑdēnatione. §. dolo facit. Po. ē. ca. in vsurario qui nō potit vsuras a debitore. ipsas enim restituere cogeret. xliij. q. iij. nullus. ad idem de iureiu. debitores. j. rū. ad idē. ff. de excep. do. l. dolo. vbi herede damnato a debitore debitor nō pōt ex testamento agere: z dol' mali exceptione vti pōt: z ibi etiā sunt hec ꝛba. Duo aūt norandē circa hāc regulā. Primo qđ ꝫ dicit locū hr̄e qñ restituē da est res et a q̄ petit: cōmodatarius enī repetit rē a fure quā restituere eū oporteret dño. C. de fur. z ser. cor. l. vl. §. sed cū. Vir soluto mrimonio petit dotē a socero quā vxor z eiꝰ liberis eū restituere oporteret. ff. so. ma. si socer

additio §. lucius (z ibi de h. z. C. loca. l. sicās ꝑducōis. si enī restituturus esset socero a q̄ petit locꝰ esse regle. Jo.) Jtē in vsurario q̄ vsuras repetit q̄s alijs solute: si nō est soluendo: pstita cautiōe de ipis restituēdis ei a q̄ ꝓcepit. ar. ō resti. spo. olim. ij. z no. de vsu. qz frustra. Scōo no. hanc regulā nō hr̄e locū in possessorijs iudicijs: sed in petitorijs: z hoc etiā no. Bof. de offi. dele. venerabili. z Berñ. de resti. spo. in lris. z pbaī. ff. q. l. l. j. in fn. vbi dicit ꝙ heredi restituit qđ legatoꝛ. noie ꝓtereꝛ eiꝰ voluntatē p legatarios possidet. iij. q. j. c. ij. de oꝛ. cog. c. vlti. z in prēdi. decre. in litteris: z in. c. se. z. C. de rei vē. ordinarij. cū

additio suis concoꝛ. et. ff. de iudi. si de vi.

On est in mora. (Jo. mo. dicit ponendū casum. p l. ff. de cōpen. cum alter. z. l. se. de iudi. nō videt. ff. de rebus iudi. ꝓtumacia. §. vl. ff. de vsu. cū qđā. §. si pupillo. Jo. an.) Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. nulla intelligit

Casus z. l. nihil interest. Po. exēplū in dño q̄ nō redsiuit infra triennīū seruū suū fugitiuū monachū factū: dicit enim fuisse in mora qđ est verū: nisi tueri se posset exceptione legitima: puta longinquitate loci. xvij. q. ij. si quis incognitus. Jtē pone in clerico qui nō dicit in mora soluendi q̄tā decimarū si turus est exceptiōe pscriptionis. ē. de pscrip. de quarta. Jtē pone p le. ff. si cer. pe. l. lecta est. §. sed cū sortis: vbi sunt hec ꝛba: vbi ille qui tutus erat exceptiōe dilate sortis p tertiū pactū nō dicit in mora: z sic nō venit vsure vt ibi: ad idem vt lic. nō ꝓte. quoniam. §. si ꝛo alter in fi. Potes etiaz exemplificare per ea que dixi. ē. eo. imputari non debet. Et no. quia vt di. xl. ē. eo. mora sua cuilibet: vt quis dicatur morosus nec esse est ꝙ sciat vel scire debeat se debere: sed ille qui tutus est exceptione legitima nescit se debere: vel nescire

additio debet: ergo non est in mora. (Jra ꝙ ꝓbat dicit Dy. ab omnibus effectibus more quos post eum scripsi in regula mora. super. j. glo. exemplus erit et indemnis. Johan. an.) Jtem no. ꝙ dicit exceptione legitima: que est cum est obligatus iure naturali z ciuili: sed obstat exceptio: puta pactum de nō petendo vel similis: vel est obligatus iure naturali tantū. Et facit quod circa indebitum no. j. q. iiij. in fi. et de so. is qui. Et intelligitur exceptio illa legitima que replicatiōe nō elidit: pone exemplū: debebas mihi decem: tibi feci pactum de nō petendo: sed per merū vel furoꝛis ꝛte hoc feci: tunc exceptio pacti nō est legitima: qa elidit replicatio ne furoꝛis z metus: z ideo diceres in mora fuisse: z idez in similib⁹. (Idē Dy. ad hoc. ff. e. nihil. ff. de excep. l. ij. ō replicatione plene scripsi de excep. a nobis. Jo. an.)

additio

Quod ob gratiā. Economus qui in fauoꝛem ecclesie ꝓstituꝰ est ecclesiā vacantē grauare non debet. xij. q. ij. charitatem.. Jtem pone per decre. de regula. ad apostolicā. in religiosibus nō mendicantibus p decre. eo. ti. non solū. ē. eo. li. z. c. se. Jtem pone per. l. C. de procura. non minus. vbi sententia ꝓ minoꝛi lata qui sine tutoꝛe causam agit: bene tenet. vnde dicit ibi tex. minoꝛibus eras in damnis subuenire non in rebus prospere gestis obesse consueuit: et habes idem. C. de le. l. qđ fauoꝛe. ff. de le. l. nulla iuris ratio: z ꝙsequere vt ibi verobiqꝫ. et facit in auē. de illustri. et qui super illustres sunt colla. v. vbi licet concessum sit clarissimis q̄ per procuratoꝛem agere possint: nihilominus et per se agunt si volunt: nec cogere poterit aduersarius minoꝛes vti beneficio resti. in integ. sibi cōcesso cōtra cōtractū. ff de mino. l. si iudex. (dat Dy. aliud exemplum per. l. ij. §. due. ff. ad car. dicit etiā q̄ cōfirmat hec regula z ipsius exēpla tradunt. ff. de le. cō. l. ij. de in die adiec. sabinus. de fi. instru. l. plures. de secū. nup. generaliter. §. in his. Jo. ā.) Cōtra. ē. e. li. de pbē. cui de nō sacerdotali. Sol. illud facit forma mādati: z facit qđ dixi. ē. e. plus semp. Jtē contra. ē. de mu. pe. prudentiā. vbi clausula ap. re. impetrantis fauoꝛe apposita in lesionē retoꝛquet ipsi⁹. Sol. illud ibi: qz id locū habet cū princeps aliquid ꝓcedit ad instantiā petētis: hoc cū motu ꝓprio: puta minoribus vel ecclīs. Et sic etiā rūdet ad decre. de cōstl. cū oēs. ff. qđ quisq; iu. l. j. z pbaī. eo. ti. l. iij. z facit optime ad hāc solutiōez. ē. e. li. de pbē. si motu ꝓprio. Jtē ꝫ. ff. ō iur. au. annu. l. ij. vbi lata sniā ꝙ me sup ingenuitate p/do ius anuloꝛ: sed hoc non inducit sniā: sed tacita mea renūciatio: qz eligēdo vnū ex ꝛtrarijs alterī renūcio. ē. de elec. vt qs. C. de fur. l. j. Jtē ꝓtra. C. de q̄st. l. pdē. vbi seruus ꝙ dño nō toꝛquet. So. nō posset toꝛqueri ꝙ dño quin etiā toꝛqueret ꝓtra eū: qz ꝓtraq; ꝛte testis iurat dicere veritatē. Jtē ꝓtra. C. de iudeis. l. dle sabbati: vbi ꝑcipit ꝙ iudei nō cōuentant nec ꝓcuniāt in solennitatibus suis. So. speciale est ꝓpter festiuitatē. vel posset dici ꝙ ꝓcessio illius ꝓtulleḡ nō sterit in finibus ꝓpriis. (ꝓpter equalitatē in iudicijs seruanda. Dy.) Jtē contra. ff. de peri. z cō. rei ven. si vina. vbi in fauoꝛē empto/ris vina emēris excepta fuerūt acida z mucida. z tamē ipse emptoꝛ illa inuito venditoꝛe hr̄e nō posset. Solu. ibi nullus fauoꝛ sed ius commune: hic autem de gratia vel fauoꝛe loquitur: quod est ꝓprie contra ius cōmune. Accur. Jtē signat contra. ff. de auc. tu. l. obligari §. hereditatem. z insti. de attil. tu. §. nec. vbi dicitur ꝙ pupillus non poterit adire hereditatem etiam locupletē sine tutoris auctoritate. Sol. in his quibus cereum est conditionē pupilli effici meliorē valet facerum a pupillo etiā sine tutoris auctoꝛe: vt si ferat ꝙ eo sniā: vt. l. nō eo

144

min⁹. Jn his ꝯ ꝺ⁹ certū est ꝑditōes pupilli deteriorē ꝓficiat: vt si alicui se obliget vel actōez cedat: factū sine tutorꝫ auctre ñ tenet. C. ō auc. ꝓ. l. ij. z. iij. Jn his ꝯ ꝺ⁹ dubiū eē ꝑt: an pupilli ꝑditio ꝓficiat meliorē vl deteriorē vt i hereditatis additiōe q̄ ꝑt hr̄e laterēt onera: factū a pupillo sine tutoris auctre ñ tenet vt in dictis ꝛrys z hoc fauore pupilli ne onerib⁹ i/plicet. ff. de acq. her. l. more. et. l. pupill⁹. z hec regula hz vitatē in sui ꝛrio. s. q̄ pena vl odlū nō dz ꝙerti in pmiū. xvj. q. j legi. ō. de sen. ex. si ꝯ. cū suis ꝛcor. ff. de le. j. l. seru⁹ plurib⁹. ꝟ aūt Jo. an. (Dy. eriā alle. ff. de iter. z rele. relegatoꝝ. ꝟ. vl. z. l. se. z q̄ no. in auc. ō here. z fal. ꝟ. si ꝯ. col. j

a

b

Nullus ex cōsilio dūmō fraudulētum nō fuerit obligat. Idē. LXIII

Dvllus ex ꝓsilio. Hec regla supra est (Jo. an.) ex. l. ff. e. tit. l. ꝓsilij. Nō hui⁹ regle colligit ex cano/ne. ptij. q. j. ꝟ. qō ꝓcipit: ex decre. ō ar. cū oli. ex. l. ff. mā/ l. ij. in fi. ꝙ quā exēplificari ꝑt: z ibi de h (z. ff. de. ꝛ. sig. se/pe in fi. z insti. de ob. q̄ ex delic. ꝟ. op. Jo. an.) null⁹ enī teneꝫ ꝓsiliū seq; imo explorare z deliberare dz apō seipz an sibi expediat nec ne: vt in ꝑdi. iurib⁹. si aūt ꝓsiliū sit fraudulētū bū obligat ꝓsulēs: lz durer rō supradicta: ō h rone fraudis exēplifica ꝙ canonē. ō. lxxxvj. di. tāta. de renū. sane. ff. de dolo. q̄ si cū scires. No. igit z breuit⁊ cir ca h: aut ꝓsiliū dat circa ꝛcūm vel q̄si: aut circa maleficiū vel q̄si. Primo casu subdistingue aut ꝓsiliū nō est fraudulētū vt tūc nō teneꝫ: vt hic z in supradicta iurib⁹. ff. de dols elegāter in fi. aut est fraudulētū: z tūc teneꝫ actōe de dolo ipi ꝓsiliū dedit: vt in ꝑdi. l. q̄ si cū scirees. vbi tl/le q̄ dolose mihi ꝓsuluit: z forte sul lucri cā mutuare de/bitori nō idoneo. teneꝫ mihi actōe de dolo. ad idē. ff. de ꝓfenetis. l. ij. Jn. ij. casu. l. cū dat circa maleficiū tūc te/neꝫ ꝓsulēs. nō tū illi cui: sed illi ꝙ quē cōsiliū dedit: nec tūc teneꝫ actōe de dolo sed el⁹ maleficij noie. nā si ꝙ su/luit occidi: homicida est. l. di. sicās vtduā: ō homicī. sicut dignū. si ꝓsuluit seruo vt fugeret vel furtū faceret teneꝫ furti: (nō tū ꝑditōe furtiua. ff. ō ꝑdi. fur. pinde. q̄ dicit ibi no. z ꝑdi. l. sepe Jo. an.) vel fui cozrupti: de ser. coz. l. j. ꝟ. ꝙadere. Si aūt ꝓsuluit etiā mihi iniuriā facere te neꝫ mihi actōe iniuriaꝝ. de pe. di. j. nō solū. ff. de iniu. l. nō solū. Idē vbicū q̄s cadit i nomē maleficij: ipi aūt cui dedit ꝓsiliū nō teneꝫ: tū qz scire debebat id sibi nō expe/dire vt. ō. dicit: tū q̄ ex ipiꝰ bitrare sua nullus ꝓsequi acti/onē. ff. de fur. ita q̄ fullo. Differētia est ꝙ inter mādatū z ꝓsiliū: nā mādato obligat mādādo sz nō ꝓsulēs ꝓsulen/do. ff. mā. l. ij. z insti. mā. ꝟ. eria genera: vbi ō hoc.

Casus

Exceptionē obiūciēs. Po. ca. ō. de ꝑscrip. illud. ff. de excep. l. nō ita q̄. z habes hec ꝛba. ō. de excep. cū venera bilis. Et ꝓsequere hāc materiā: vt ibi no. Et aduerte qz mirabiliꝫ videt hec regula: nā si ego excipio de pacto de nō petēdo: videor ꝓfiteri debitū fuisse si dico interrū pi ꝑscriptionē: videor fateri te ꝓscripsisse: si dico ꝙ te/ (no. ꝟ. z remisisse quā statiz dabo. Jo. an.) ꝑscripsi ꝙ pri mo id tibi debitū erat q̄ ō ꝑscripsi. z sic actor nil āmodo deberet cogi ꝓbare sz exceptēs tm: z fa. ad h. ō. ō erāsac.

additio

additio

Preterea. ij. Et ꝛō dixerūt q̄dā (vt no. in Spe. ō ex. ꝟ. vlso. post ꝓn. et ibi vi. q̄ de ꝓscriptōe tbi scripsi sup. j. for. Jo. an.) hic loq̄ ō exceptōe nō nu. pecu. z illib⁹ (q̄s Dy. hic dicit nō esse exceptōes iurt lz facti vel intētōis. Jo. an.) i q̄ hui⁹ re⁹ nil fateꝫ: vt no. in dl. l. nō vtiq̄. sed fm h mi hi videt hec regla supflua z ipsi⁹ nulla dubitatio. Dic ꝙ q̄ hui⁹ regule rō triplex est. Prima qz lz dicā fecisti pa ctū de nō petēdo: poterat esse q̄ illud nō erat ꝛe debitū vel naturaliter debitū tm vel nullo mō. Jtē lz dicā iter rupi: forte nō erat cōplera pscriptio. imo h dicere videor q̄ cōplera nō fuerit dicēdo me iterrupisse vt si cōplera fue rat sine ri. fuerat z bonafide. Jtē in alijs exceptiōibus. Scōa qula ꝙ exceptionē nego me debere. si per ipsam videt de intētione aduersarij ꝓfiteri. Idē. LXIIII

c

Qve ꝛius fiūt dūt vti q̄ ꝓ infect⁊ hr̄i. Idē. LXV

de intētōe actorꝫ dicerer confiteri: eadē exceptio du os ꝛrios effect⁹ hr̄et: qō eē nō dz ff. de sol. q̄ homi/nē. ꝟ. vl. z de ba. et el⁹ ef. maiores cū igit ꝙ exceptō nē negē intētōz aduersarij nō ē ꝙ gruū me ꝙ ipaz dici fa terī. (z q̄ dz. ff. cō. si is. ꝟ. vl. sit spāle ꝑpē lustā igrātiā soluēris ne sit in dānū solū Jo. mo.) Tertia qz re⁹ huile giat⁹ est: vt possit ꝓponere duas exceptōes: ertiā ꝛrias: vt dixit. ō. e. null⁹ pluri⁹. siē ḡ exp̄sse dicere posset: nego te ꝓscripsisse: z postea si ꝓscripsisti iterrupi vel nego me pmisisse: z postea pactū opponere de nō petēdo: sic dicē do tuā ꝓscriptionē iterrupi vel pactū de nō petēdo fecī sti vt his sil'e: intētionē aduersarij nō fateꝫ: cū adhuc di cere possit nō pmisi nō ꝓscripsisti: z sic de singlis. Tutius tū eēt ipi reo sic dicere (z h casu itelligit Dy. hāc regulā idueēs. l. si q̄dē. C. ō excep. ij. z. iij. rū. qō nō placz vt seqē i gl. Jo. ā.) nego me pmisisse: z postro ꝙ pmiseriz mihi pactū de nō petēdo fecisti: z sic de singl'. ad h. xij. q. ij. in ꝑn. z no. in ꝑdi. decre. cū venerabilis. z in ꝑdi. l. nō vtiq̄ Sz q: hec forma ꝛboꝝ docet mētiri: vbi snia z vitas ē in ꝛriū nō est amplectēda (nec est necia dūmō in merits exceptōib⁹. sup q̄ vl. qō no. ō. e. li. ō li. ꝛte. c. ij. i gl. añpe. Jo. an.) cū ꝓlius aias demū linguas operat fieri erudi tas vt i ꝑmio. ff. i fi. z fa. qō. ō. dixi de ꝓfes. c. j. (in gl. j. ꝟ. ad posittiōes.) Vnū no. qz idē qō dicit hec regula in exceptōe: itelligas z in replicatiōe: vñ sicut exceptēs nō ꝓficit actionē: ita nec replicās exceptionē eadē de cā: siē enī se hz exceptio ad actionē: ita replicatio (z forti⁹ vt dixi ō excep. a nobis in sū. replicationū. in. iij. mēbro Jo. an.) ad exceptionē: z triplicatio ad replicationē z h sa/

additio

additio

additio

Qtis ꝑbaē. ō. de excep. dilecti. ff. de excep. l. ij.

We ꝛra ius fiūt. Pone exēpla q̄ dixi. ō. e. nō pre stat impedimētū. Jtē. xxv. q. ij. implati. vbi sūt hec ꝛba. z ō. e. li. de regula. nō solū. z. ō. de testi. ij. z. C. de le. nō du biū vbi de h. Obijcit ad hāc regulā de mrimonio ꝛcto post simplex votū: qō tenet. ō. e. ll. de vo. c. vno z de mri monio ꝛcto post iterdictū eccl'e. ō. de ma. ꝛcto ꝛ iterdi. ec. p totū. z iter cōpres ex cathecismo. ō. e. ll. de cog. spi. c. ij. z de snia sub ꝺitōe lata q̄ tenet. ij. q. vj. diduū. z in eccl'ia ꝓsecrata p alienū cpm: vt. vij. q. j. eps in dioc. z ō oib⁹ q̄ fieri phibēt tū facta tenēt. (dat Dy. exēplū de. l. relegatoꝝ. ꝟ. ad tps. ff. de iter. z rele. ad idē. ff. de fer. l. j: Jo. ā.) Jtē obijcit de his q̄ fiūt ꝛ ius z postea ꝓfirmā tur. q̄ allegaui. ō. c. nō firmat. Sol. gñaliter dici ꝑt fm Jo. q̄ h no. x. di. vides et Ber. qui idē no. de spō. duo. c. vl. in vl. glo. z Accur. in ꝑdi. l. nō dubiū. hāc regulā hr̄e locū in his q̄ ꝓpetuā hūt phibitionis causam. Cōrraria in his que tpalē. Vel dic hāc regulā esse verā: nisi eodē v el alio iure tolleret (ad annullādū certa actio vel exce ptio pareꝫ vt in his q̄ fiūt dolo vl meru. Dy. q: factū re neꝫ lz nō teneat ꝓsiderato effectu. ff. e. nihil interest. Jo.) z sic intelligunē ꝛrīa (z de h in Spe. de dispu. z al. e. ꝟ. post hoc. ꝟ. vel illud ius tē. Jo. an.) vl dic ꝙ illa nō sūt dicere ꝛ ius: q: lz ius ñ assistat nō tū plene resistit. Qui dā tū distinguere voluerūt dicētes. q̄ aut ius phibet et addit q̄ si ꝛ phibitionē fiat nō valeat: aut simpliciē ꝙ hibet. Jn ꝓmo casu habeat locū hec regla cū suis ꝛcor.

Casus

Jn scõo habeãt locũ ſrla ꝛ ſua ſilla. ꝛ faĉ ad ℔. ſ. de regu. ad aplicã. ſz ℔ diſtictio repobaĉ ꝓ ꝑdi. l. nõ dubiũ. vbi hẽs expſſe ꝙ ſufficẽ legiſlatorẽ aliq̃d phibuiſſe: ſz nõ

Additio adiecerit ſi ℨ factũ fuerit non valere (Jdẽ videĉ tenere Guil. ſ. õ of. oꝛ. romana iuꝛ ſi.) Jtẽ obijciẽ õ maleficijs q̃ ℨ ius fiũt: nec tñ habeĉ ꝓ ifecto: ĩmo ꝑſtat ipedimẽtũ ſcõo ꝛ electio nil'a iterũ ꝑſtat ipedimentum ſcõe: quod dic vt no. de elect. auditis.

Additio Jn pari (Jo. mo. i decr. ℨ. e. li. de teſtĩ. c. j. dixit re/gulã locũ hr̃e i his q̃ in ſe ſũt turpia: vt occidere ꝛ furari. vbi ℞o factũ i ſe nõ ẽ turpe ſz q̃litas rei adiecte vel p ſonaꝝ: faĉ illõ turpe tũc nõ ẽ melioꝛ ꝑditio poſſideꝛt ꝙ dic ꝑpari õ ſimo. venies. ꝛ rõ reddit. ff. õ ꝑdi. ſine cã. l. auũculo. j. ℨ. ĩ. rñ. ꝛ. Jo. an.) Jnq̃ũ hec regĩa dic de delicto ſũpra ẽ de. l. ff. eo. ti. cũ par delictũ. Inq̃ũ dic de

Caſus cauſa ſumpta ẽ de. l. ff. e. ti. in pari cã. Po. ca. i delicto p cañ. ꝓlũ. q. v. nõ ſane. Jn eo. ſ. q̃ repert pecuniã quã de dit ꝓ iniq̃ iudicio. Jtẽ i eo q̃ vſuras q̃s ſoluit reperit cũ ipe ſit ĩ pari delicto: de vſu. q̃ fruſtra Jtẽ p. l. ff. õ ꝑdi. ob tur. cãm. l. vbi ãr. ꝛ. l. ſe. vbi hẽs ꝙ nõ repetit ꝙ ꝑpe ſtupꝛũ vel vt male iudicet darũ ẽ. De cã põe ꝓ decr. ℨ. e. li. de ꝑbẽ. ſi a ſede. ꝛ p. l. ff. de ℞. oblig. ſi fuũ. alꝫs incipit ſi ſtichũ. ℨ. ſequit. vbi dicit ꝙ cũ querit de dãno: ꝛ par eſt vtriuſq̃ caſus: portioꝛ eſt q̃ tenet q̃s q̃ proſequit. Et ad uerte: q̃ male videoꝛ exẽplificare ꝓ decre. illã ſi a ſede. nã ibi nõ erat par cã: q̃ fuerat vni collata ꝓ papã: alte/ri ꝓ ordinariũ. Sz nõ q̃rit de paritate q̃ ad prãtẽ ꝑferẽ tiũ: ſz õ paritate q̃ ad tps: q̃ cui ꝑmo collata fuerit du bitat: ꝛ io in hac pari cã tpis portioꝛ erit ꝑditio poſſidẽ tis. Et nõ q̃ ℔ exhibeĉ fauoꝛ reo: q̃ abſolutꝰ in pari cã vl' delicto. C. õ ꝑdi. ob tur. cãz. l. ij. vñ ſp dicere cõſueu/mus ꝙ in pari delicto vl' cã portioꝛ ſit excipiẽti cõditio: vt in palle. iurib⁹: ad ℔ õ ꝓceſ. ꝑbẽ. cũ ſup. ſz ſol

Additio ue vt ibi i gl. q̃ incipit: q̃ fruſtra in fi. (Oy. ponit ℔ diſtin

Caſus Wm nõ. Hec (ceſſonẽ cui' ℞ba vide ad lr̃az Jo.) regula ſũpra ẽ ex. l. ff. e. ti. l. in iure ciuili. Pone ex emplũ abrae Gen. xxij. ꝙ quẽ non ſteriꝛ q̃ min⁹ ꝑm dñl ꝓceptũ filiũ imolareꝛ: vñ pinde apud dñm ḡuz fuit ac ſi imolaſſeꝛ. xxij. q. ij. ꝓphetauit. ꝛ. c. ſe. Jtẽ pone in eo q̃ ipediꝛ: ne ad cũ citatio pueniat: vt. ℨ. vt li. nõ conteſta. q̃m. ℨ. poꝛro. Jn ſtipulatiõe. ff. de ꝑdi. ꝛ demõ. l. iure ci/uili. Jtẽ pores põere in libꝛate legata: vt alicui deĉ here di. ꝛ ꝓ heredẽ ſtat. C. de ꝑdi. iſer. l. pe. alꝫs ẽ vlt. ꝛ idẽ in alijs legat. ff. de cõdi. ꝛ demõ. l. cũ pupillus. ꝛ in iſtitu/tiõe heredis. ff. de cõdi. inſti. l. iij. Jõ tũ ꝙ ſi mihi. x. ꝓ/miſerit ſi re vicero: tacite videt ℔ acriꝰ vt reſiſtere poſſis ꝛ ſic habeĉ ꝓ expſſo. ff. ſi cer. pe. l. cũ ꝺd. Et nõ ꝙ dic ẽ ad quẽ ꝑtin: nã ſi ſtaret ꝓ aliũ tertiũ: vl' etiã ꝓ impe dimẽtũ melioꝛis: tũc hz locũ regula. ℨ. c. ipuraꝛi. q̃ tũc

Additio lz iputeĉ ꝙ ꝓ me nõ ſtat vt ibi: rñ nõ habebit ꝓ ipſo vt ℔ (ꝛ ſic ꝓz ꝙ iſta ꝓ illã nõ ẽ ſuperflua. Oy. tñ dicit illã loq̃ qñ ipediꝛ ꝙ cauſa. Jſtã ℞o qñ ipediꝛ ꝓ eũ cui' inẽeſt ꝑditionẽ nõ ipleri. Jo. an.) ꝛ. ff. de ꝑdi. ꝛ demõ. l. q℔' dibus in põ. Jtẽ nõ ꝙ ſi libertas legata eſt ſuo ſi. ꝓ. he/redi dederit: ꝛ ꝓ heredẽ ſteteriꝛ quo min⁹ ſu⁹ dederit il/la. ꝓ. pinde ẽ ac ſi ipleta eẽt cõditio: q̃ ille liber erit re/neĉ tũ poſtmodum ad illa. ꝓ. niſi forte obtulerit: ꝛ heres

De regulis iuris Ti. XIII

Tm pari delicto vel cã potioꝛ ẽ ꝑditio poſſidẽtis. Idem. LXVI

Tm ñ ſtat p eũ ad quẽ ꝑtinet q̃ min⁹ ꝑditio impleaꝛ haberi dz pinde ac ſi ipleta fuiſſet. Idẽ. LXVII

Uod alicui ſuo nõ licz noĉ nec alieno licebit. Teſt Idẽ. LXVIII

nõ ſuſcepit. C. de ꝑdi. iſer. l. vl. Sz dic lex q̃ ſi teſtaꝛoꝛ le/gat libꝛo. x. ℔ ꝑditõe ſi cũ filio ſteteriꝛ ꝛ filiꝰ moꝛiaꝛ: ꝛ ſic ꝓ eũ vl' ꝓ caſuz ĩ eiꝰ ꝓſona ꝓtigẽte ſtat q̃ min⁹ ꝑditio ipleaꝛ: ñ tñ debeĉ relicteꝝ. ff. õ adimẽ. le. l. ſcio i ꝓn. So. cũ ſtat ꝓ eũ. l. ꝙ factũ eiꝰ vl' ipedimẽtũ ab eo ꝓſtitũ: ha/beĉ ꝑditio ꝓ ipleta: ꝛ ſic ſimplr̃ ℞a eſt regula. Sz ſi ſtat ꝓ caſuz ĩ ꝓſona eiꝰ ꝓtingẽte diſtigue: aut erat relictũ ꝓtẽplatõe eiꝰ in cuiꝰ ꝓſona erat ipleda cõdi/tio: ꝛ tũc nõ debeĉ relictum: vt in ꝑdi. l. ſcio. aut fauoꝛe eiꝰ cui relictũ: ꝛ eo caſu debeĉ. ff. õ an. leg. l. meuſa i ꝓn. aut dubitaꝝ: ꝛ eo caſu relictũ debeĉ q̃ſi i dubio ſit iterꝝ tãdũ legatarij fauoꝛe relictũ: ſi ex ℞tate vl' ex piecturꝝ aliõ nõ appareꝛet. ff. de ꝑdi. ꝛ de. l. illi libertꝫ. ꝛ. C. de le/gi. l. j. (Jdẽ Oy. ꝛ plenꝰ. C. de inſti. ꝛ ſ℔ſti. l. j. Jo. an.)

Uod ali. (Cle. de regu. vt ꝓfeſſoꝛes. dat nouũ exẽplũ huic regule. Jo.) Po. ca. p. c. xlvj. dic. ſic i ſuo meo eñ noĉ mihi nõ lz fenẽ exercere: ita nec alieo. Jtez ꝓ decr. de cri. fal. ad falſariaꝫ. ſic eñ ꝓpo noĉ hr̃as pa/pales falſare nõ debeo: ita nec alieo. Jtẽ nec noĉ alieo nec ꝓpo albũ ꝓtotis coꝛrũpe debeo. ff. de iur. om. iu. ſic̃s in id in fi. (Oy. ponit ꝙ auĉ. vt hi q̃ obli. ℨ. ſic̃s. vbi ſic tutoꝛ nõ inꝺerat pupillũ noĉ ꝓpo: ita nec alieo vt ex iu re ceſſo. Jo.) Et nõ q̃ hec regĩa ℞a ẽ in maleficijs. Jn/decẽs eñ ẽ crimẽ ſuũ comodis alicis ipẽdere: vt in. d. c. ſic nõ ſuo. ℔ dico: q̃ delegatꝰ ex delegatiõe coſſcit de cã de q̃: ꝛ ꝓpo noĉ coſſcere nõ poſſet. ij. q. v. ſi epẽ. ꝛ pu/nit q̃s alꝫs punire nõ poſſet: õ offi. dele. ſane. Et libertꝰ noĉ alieo vocat ꝓnũ in ius: qõ noĉ ꝓpo nõ põt. ff. õ ius vo. l. q̃ſitũ (ad cultrãdũ ℔ ſrlũ dic Oy. regulã loq cũ facieñdũ noĉ alieo eũdẽ hz effectũ quẽ hr̃et ſi factum eſſet noĉ ꝓpo. Jo. an.) Et laĉ ꝙ nõ põt eãz ſpualẽ tra ctare ꝓꝑio noĉ: tractat alieno: vt. ℨ. eo. li. de ꝓcu. c. j. ꝛ idẽ in ſi. Jtẽ hz locũ in his q̃ vt demãdari poſſint req/rũt ordis adminiculũ: vñ ſic ſuo noĉ ſacerdos ſimplex nõ chrẽſmat in fr̃ote nõ ordiat ad ſacros: ita nec epi ſui mãdato cũ tali demãdari nõ poſſit: ꝛ de ℔. ℨ. de ꝑſe. ecc.

Oreſt (Dic Oy. (vl' al. aq̃. ꝛ faĉ qõ dixi. ℨ. e. ca q̃. regulã reſtringẽdã ad ea q̃ põt ꝓ alios explicari. alle. ꝙ nõ. ff. de vi ꝛ vt ar. l. j. ℨ. q̃ties. Jo. an.) Põt q̃s ꝓ alĩ iudicare. lxiij. dl. tibi dño. ſic ꝓ aliud mr̃imoniũ ℨ here. ℨ. e. li. de ꝓcu. c. vl. ſic. ff. de ꝓcu. l. j. ℨ. ij. (ꝛ ibi de ℔ ꝛ. ff. õ admi. re. ad ci. ꝓ. l. ij. in. j. gl. Jo. an.) ff. õ ſta. ho. l. aretuſa ĩ fi. Hec regula falliꝛ in eo cui cõmittit certũ mi niſteriũ. ℨ. de of. dele. c. vl. ℨ. e. li. e. ti. is cui. ꝛ ob. C. de ca du. tol. l. vna. ℨ. ne ãr. ad idẽ. ij. q. iij. abolitio. de cle. non reſi. q̃ nõnulli. ff. de ſol. inẽ artifices. Jtẽ in pnia ſuſcl/plenda: de pe. di. j. q̃ peniꝛet in põ. quã ꝓ ſe q̃s recipe dz: rõ ẽ pudoꝛ q̃ ẽ maxia ps pnie vt ibi. Jtẽ in eo viro q̃ venĩa eraꝛt ipetraꝛ: qõ ꝓ ſe facere dz. C. de his qui ve. eta. ipe. l. ij. Jtẽ adoptare vl' arrogare nõ põt q̃s ꝓ alĩ ff. de adopt. poſt moꝛtẽ. ℨ. negs. rõ ẽ: q̃ adoptio imitaꝫ naturã. Jtẽ fallit i iudice ꝓ ſeipm recitare oz ſniaz niſi ſit eps ſiue ſuꝑior. ℨ. e. li. de re iudi. c. vl. C. de iudi. auĉ. ad hoc. Jtẽ in eo q̃ incipit ꝓferre ſacr̃m vnitaĉ q̃ id ꝓ alĩ ꝓficere nõ põt. xxij. dl. q̃rũdã. Jtẽ abbas ꝓ ſe ꝛbe/rãdo põt coꝛrigere mõachũ nõ ꝓ alĩ maxime ſalcũ: de ſen. ex. vniuerſitaꝫ. Jtẽ dñs nouũ emphiteotã nõ ꝓ ꝓ/curatoꝛẽ ſz ꝓ ſe i poſſeſſiõẽ iducere oz. C. de iure ẽphi. l. vl. ℨ. pe. (Jtẽ violẽtũ ſtari põt de poſſeſſiõe expellere ꝓ ſe: ñ nõ ꝓ ꝓcuratoꝛẽ. ℨ. de vi ꝛ vl ar. l. cũ fũdũ. Oy.) Jtẽ q̃ eſt in poſſeſſiõe fuituꝛ ꝛ ꝓclamat in lib̃tatẽ ꝓ ſe

sgit ⁊ nō p̄ curatorē. C. de asser. tol. l. j. ⁊ regularit̄ in criminali cā: vt. ij. q. vi. si q̄n. Itē q̄ fūr merī ipij: vel glad̄ prārī nō delegant̄ fm leges nisi i casu. ff. ō of. ei⁹ cui mā. ē iur. l. j. sec⁹ fm canōes: de ℔ no. xcv. dist. c. j. xxiij. q. iij. illud. ⁊. ℨ. de of. or. ꝑ sedē. ⁊ de rap. in archiepatu. ⁊ p se rūdere dz aduleꝰ q̄ carbezias ⁊ p aliū: ō ꝑsedi. iij. cū p quis. Itē fallit in casu ℨ. e. ii. de elect. cupientes. Itē i casu ℨ. e. ii. de iudi. iuris cē ambiguū. ⁊ i casu. ℨ. e. ii. de of. le. c. pe. ij. rū. ⁊ de here. c. ij. i ꝑn. hec igit̄ ⁊ filia spālia fūr. Et nō q̄ etiā ecōuerso q̄dā p aliū possuꝫ q̄ nō p me (vt dixi de sen. ex. sacro sup fi. v. gl. vbi etiā alle. ff. ō nego. ge. ar q̄. ℨ. cū me. Jo.) Ēps dicū suū p aliū pōt ꝓbare: nō ār p seipm. lxxxvj. di. nō licear. C. de epi. ⁊ cle. auc̄. ſz neq̄. Itē ēps p aliū litigare dz. v. q. iij. c. vlt. (⁊ idē i illustri. C. de ꝓcu. l. pe. Dy.) Itē plar⁹ clic⁹ hūs rpa/lē iurisdictionē audit: ⁊ iudicat de cā sanguis p aliū nō p se. ℨ. e. ii. ne clic. vl mo. c. vl. Itē religiosa mulier p aliū pōt cē i iudicio ñ p se. ℨ. e. ii. de iudi. c. ij. ℨ. e. ii. de elec. i/dēnitatib⁹. ℨ. cū eas. Itē ēps tuitionē gubnationē: ⁊ curā viduaꝝ ⁊ pupilloꝝ ⁊ pegrioꝝ ñ p seipm: ſz p aliū archipi℔m. l. vel archidiaconum gerere dz. lxxxvij. di. ēps gubernationē. ⁊ ibi de ℔: ⁊ oia ista fūr etiā spālia ꝛ regulā fm quā q̄ possū p aliū: ⁊ p me. Et accidit ℔ vt rōne psone cui ℔ nō ꝓdēt: vl etiā rōne rei: pura cāe criminal: ⁊ iterdū p alterꝫ ꝓseqūt q̄s q̄ p se ꝓseqū ñ possit: vt. ℨ. e. ii. ō ꝓcēl. pbē. c. auctē. ⁊. ff. ō sta. ho. ipatoꝝ. ij. ff. q̄res pl. ob. pos. l. aristo. sic ⁊ q̄dā pōt q̄s rāq̄ ipe. isti. ō i of. test. ℨ. si tutor. ff. de adop. si p̄. ℨ. q duos. vbi nepotē ex filio adoptat auº rāq̄ gētū ex alio filio: ⁊ ℔ nō tanq̄ auº: ſz rāq̄ q̄dā exne⁹: ad idē. ff. de i ius vo. l. q̄situ. cuz si. (mꝝta exēpla q̄ dꝫ ſz alīo noīe q̄ nō ſz ꝑpo: vt. ℨ. e. q̄ alicui suo in scōa pte gōnis. Jo.) Et no. q̄ id dicimur posse q̄ de iure possum⁹: hāc igit̄ regulā credo loq̄ de his q̄ ō iure sortiū vl sortiri pñt effectū: ñ igit̄ supabū dat regla. j. e. q̄ fac̄ p aliū q̄ generalit̄ loq̄t: vt etiā male ficta cōphēdat: ⁊ ista regla loq̄t de ptāte faciēdi: illa de effectu tā facti (idē ibi Dy.) Itē no. ex hac regla: q̄ sic p se pōt q̄s ſbscribere: ista ⁊ p aliū: gō dic vt no. ℨ. ō re iu/

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

Addicio

quis p aliū q̄ pōt facere p se ipm. Idē. LXIX

a

Malis ꝓmissis fidē nō expedit obſuari. Idem. LXX

b

Alienatiuis debitor⁹ ē electio: ⁊ sufficit alterū adipleri. Idem. LXXI

c

Et ad agēdū admittit̄: ē ad excipiē/dū multo magꝭ admittēdus. Idem. LXXII

d

Mal. (Expedit (dl. cū inē vos. i gl. pōt em. fm vtilitarē nec ly fm echarē: nec decet fm hōesta tē: ⁊ de his oib⁹. ℨ. de vo. magne p⁹ ꝑn. Jo.) Pone exē pla q̄ posui. ℨ. e. nō ē obligatorius. ⁊ ꝓcēre hāc regulā: vt ibi dixi. Et hēs hec ꝓba. xxij. q. iij. in mal⁹ ꝓmissis. ⁊ ibi de ℔ q totā gōnē. Et no. q̄ dic̄ in mal⁹ ꝓmissis: nā ly mala ꝓmissa nō debeāt fuari tū inēdo mala ꝓmissa: pura p dolū vel merū fuanē: qñ. l. fuarī pñt sine salutis cēne dispēdio si iuramētū inēcessit: de iureiu. si ꝓo. ⁊ di/xi in pdicta regula. ℨ. e. nō ē. (idē Dy. q̄ dic̄ mala ꝓmissa tpo iure vitiare. ff. de pace. iuregentiū. ℨ. ⁊ generalit̄. ⁊ de ℣. ob. l. generalit̄. ⁊. l. veluti. ⁊. l. stipulatio hoc mō ⁊. l. si plagū. ⁊. l. si stipuler. insti. de inuti. stī. ℨ. q̄ turpi. Sz male ꝓmissa pura p dolū vel merū vitiant inēduz ope exceptiōis. C. de iuri. stip. l. dolo. ⁊⁊. Jo. an.) Malēnarius. (Intellige in affirmatiuis: in negatiuis eim reqrit̄ q̄ neutrū fiat.) Hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ri. l. in eo q̄ plº est. vbi ꝓba iūcta nō sunt. sufficit alterū esse factū. Po. exēplū p canō. xij. q. ij. bone rei in fi. ℨ. de resch. luē cēcas. Et in viro q̄ in cāz so/luti mītmonū dotē vel elº estimationē restituere ꝓmisit ff. de iure do. plerūq̄ in fine. ad idem. ℨ. de plus peti. c. vno. vbi dicit plº petere cā: ⁊ in expēsis ꝓdēnaī q̄ ex duobus alternatiue debit̄ ꝑtis petit alterꝫ: ad idez de ap. significauit. vbi de hoc: ⁊ de resc̄ip. ex ꝑte. ⁊ de ꝓben. c. ij. ff. de condi. insti. l. si heredi plures. Sūt tñ que dā alēnatiua in quib⁹ dz ordo fuari. ff. de le. ij. cū pr̄. ℨ. pe. vt cum man/dat testator: all/q̄d darī liberis: aut his deficiēt/ⁱb⁹ ꝙsanguinei aut affinib⁹: q: tūc se quimur ordinē. Est ad ℔ argu/mētū q̄ dixi de ordie seq̄ndo. xli ij. dis. sic recto: in fi. ℨ. e. ii. ō elec. c. pe. i ꝑn. ⁊. e. ii. de pbē. mādato i fi. (⁊ ℔. e. ti. ispicim⁹: vt ibi dixi. Jo.) Cōtradicit ad hāc regulā isti. ō leg. ℨ. si generaliē So. illō cū ell gēs fuit i mora. ff. de adop. l. mācipioꝝ. ℨ. e. ii. de ꝙsue. c. vl. ⁊ sic no. Ber. in ꝑ. decr. de resch. inē cereas. ⁊ fac q̄ō

Vl ad agēdū. Hec supra ē ex re/ (dixi. ℨ. e. ℨ cū/gula. ff. e. ri. l. iuriº nemo. ℨ. cui damº. Po. ca. i eo q̄ Casus legitime ꝑscribit: q: si cadit a possessione daī sibi actio: multo fortius dū possidet daī exceptio. xvj. q. iij. ℨ. pōt in ꝑn. ad idē de ꝑscrip. illud. Itē ꝙducto: soli ad supfi/ciē ad nō modicū rēs hz vrsūe rei vēdicationē etiam ℨ dñm: multo fortius exceptionē. ff. de supfi. l. fi. ℨ. q̄ air. Nō huius regule etiā habuisti. ℨ. e. cui licer. plº ⁊ minº licer: ſz (Dy. dicit de regula fauorabiliorꝫ. ff. eo. ⁊ sic ad idē. ℨ. e. cū sūt ⁊. c. nō ſz. Jo.) plº est agere q̄ excipe: ℨ si pōt ꝑmū multo fortius scōm vt ℔. nā video exceptionē dari cui non daī actio vt excōicato. ℨ. de excep. cū inē ꝑo: ē. Itē q̄ mala fide ꝓsēsit fm legē exceptionē hz ad uersus oēz petentē: ⁊ si a possessōe cadat nō hz actionē xvj. q. iij. ℨ. pōt. ℣. q̄ō si. ⁊. C. de ꝓsch. xxx. vel. xl. an. siqs empt̄ois. ⁊ vbi actio tēpe tollit̄ ꝑpetuo durat exceptio. ff. de do. excep. pure ℨ. vl. ⁊ venit in cōpensationē q̄ nō venit in petitione fm legē vt debitū naturale. ff. de cōpen. l. etiā. Et ecōuerso interdū venit in petitōe quod nō in compensatione: sicut est videre in depositō. C. de compen. l. vlti. et. ℨ. de depo. bona fides. et est speciale Et adde quod ns. de iureiur. quēadmodū. in glo. nam cui. Et dic q̄ ad agendū admittit̄ ꝑ eū ꝑ quē excipere vult: ℔ dico: ne obstet q̄ dicit ō publiciana: nā hūs pubiciana actionē ꝑ alios excipit nō ꝑ dñm. ff. de publi. l. penul. ⁊ vl. ⁊ idem in silibus. hoc aūr regulariē fallit in possessoriis iudicijs. C. de loca. ⁊ conduc. l. siqs ꝙductionis. vbi conuētus possessorio: si dicit se conduxisse: ante oīa possessionem restituit (esset eīm spēs spoliatiōis possessionem denegare locatori. ff. de ꝓca. l. vlti. ⁊ ideo sup dominio nō audit̄ nisi facta restitutione. ff. si p vim vel alio modo. l. j. Dy.) ⁊ post agit: ⁊ facit quod dixi. ℨ. e. dolo. nam ꝑ pdonem agentem possessorio (scilicet interdicto vnde vi. Jo. an.) non admittit̄ exceptio: tamen admittit̄ actio: de resti. ꝓpo. in litteris. ⁊. c. seq. Et generaliter agenti possessorio referr̄ questio ꝓpterea ts agēdo ⁊ rē non excipiendo: de ordi. cogni. c. vlti. C. de rei ven. ordinariū. de concel. ꝓben. post electionem in fi. de ap. cō stituris. ij. in fine. de accusa. accedens. Jo. an.

Addicio

Vl facit p aliū. (pinde. hoc ꝓcedit de quadam iuris interꝓtatione: cū vere ioquendo factū etiā ab eodem diuersis rpibus nō repūtat idem titatē eius facti. ff. de ꝙdi. inde. si nō sortē. ℨ. libertus. ⁊ in auc̄. de fi. instru. circa ꝑn. fm Dy. pbat hoc. ℨ. e. ii. de elec. vt q̄s duas. Jo. an.) Hec regla supra ē ex. l. ff. e. ti. l. q̄ iussu alterī⁹. Po. exēpla (Dy. pōt ℔ spālia exēpla q̄ vide. Jo.) in regula. ⁊ ꝓcēre eā vt dixi. ℨ. eo. pōt q̄s. Et nō supabūdat hec

Additio

Pregula per illam: vt ibi dixit in fine. Jo. an.

Actū legitie. (Jstud legitie cōphēdit factū ꝛ modū: vr. s. factū in se siue legitimū ꝛ sine pcō: ꝛ legitio mō factū. fm Jo. mo. qui dic hoc dupliciter defectu vel pfectu haberi: de restit. spo. pñsantis. de renū. dilecte. Joh. an.)

Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. q̄ in ābiguis. §. j. Exēplifica in eo q̄ ꝑsone mīmoniū ꝛ postea fact⁹ est furiosus. xxxij. q. vij. c. nequ furio/sus. Idez in supuenīēre affinitate: de eo q̄ cog. cōsang. vxo. sue. c.

ac si faciat p seipm. I dem.

a Actū legitie LXXIII retractari nō dz: lz casus postea euēiat a q̄ nō potuit inchoari. I dē. LXXIII

b Quod alicui grose cōce dit trahi ñ dz ab alijs ī

dicit q̄ si vir ꝛ vxor pari ꝑsensu ꝓtinētiā vouēt: vno labēte: alt̄ pseuerare dz. So. ibi nō fuerat fides hoi ꝑmissa: lz deo. nā sine vlla ꝑditiōe adimpleri debēt q̄ deo vouent. xxxij. q. vij. c. vno in fi. Et fides q̄ lz vxor adultera fuerit: nihilominus vir peccat a adulterādo. xxxij. q. vj. c. j. p totū. Fratra igit debituz petit q̄ q̄ dz nō ipēdit: ꝛ frustra legt auxiliū iuocat q̄ cōmittit in legez: de vsur. q̄ frustra. ꝛ ibi de⁹ Vnū no. q̄n partes sibi adinuicē alīq̄d sb pena p/mittūt: ꝛ vna ps

c Hexēplū. I dē. LXXV Rustra sibi fidē q̄s poſulat ab eo Fuari: cui fidez a se ꝑstitā Fuare recusat. I dē

d Electū psone LXXVI ñ dz i detrimētū ecclie redūdare. I dē. LXXVII

ꝓmo frāgit fidē: aut expedit magt alteri ptl penā ꝓsecꝛ stare pacto vel ꝑcutī: aut magt expedit sibi fidē rūpere. Jn ꝓmo casu: lz sibi fides sit fracta: ipe tñ p sua pte fuet eadē: ꝛ sic penā perere poterit cū effectu (. ff. e. ti. cū par. in fi.) Jn scdo casu: secure frāgit fidē. ꝛ fiat hinc de pena⁹ mutua cōpēsatio: vt. §. de pe. ꝓstituta. ꝛ sic illā decre. intelligas: ꝛ q̄ ibi no. ꝛ ē ad hoc fi. q̄ no. de cō nūcio sup spoliatiōe: cui aut expedit magt rehabere res ꝓpriā aut retinere res quā possidet. Jn ꝓmo casu agat.

Additio

Additio

Casus

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Casus

Jn scdo excipiat: hoc no. Ber. de ordi. cog. c. vlt. Electū. Po. ca. in epo depositō ꝑpē crimen: ob q̄ eñ nō dz eccliā rebus suis expoliari. xvj. q. vj. si epm. ꝛ idē de hoc: (ad idem Cle. de here. nolētes post ꝓn. Jo.) Jrē pone in ꝑcuratore q̄ falsauit instrm: q̄ ꝑpē q̄ non poter eccliā cāz: de excep. cū venerabilis. ꝛc. ꝛ delictū tutoris nō obligat pupillū (parisiensē pupillus ꝛ eccliā ex vna pte: ꝛ ipos admistratores ex altera. C. de epis. ꝛ cle. orphanotrophos. Dy.). ff. c. ti. l. neq̄. ꝛ. ff. de rab. lari nō reperētis rem ecclīastica nocet eccliē: ad idez de exhi. l. penult. Cōtra. xvj. q. ij. placuit. ij. vbi delictū ꝑ/ſcrip. c. j. ꝛ p totū. So. delictū aliud in faciēdo: ꝛ hoc nō ꝓiudicat eccliē: vt hic. ꝛ aliud in omittēdo: ꝛ hoc bū ꝓiudicat: vt ibi. Ad hāc solutionem ꝑdicit. xxv. q. ij. ita nos. vbi delictū quod in faciēdo ꝓiudicat eccliē. So. dici pōt ꝑm Jo. q̄ hoc ibi no. ꝛ in dicto. c. si epm. q̄ hec regula intelligē de detrimēto facultatū: illud aūt de detrimēto honoris: vel portus sibi nocet delinquentibus q̄ eccliē. Adhuc ꝫ solutionē de cēsi. cū olim. vbi delictū q̄ est in faciēdo nocet eccliē: de in integ. restit. auditis. vbi delictū q̄ est in omittēdo nō ꝓiudicat eccliē. Sart cōgrue posset distingui inē iudicialia ꝛ extraiudicialia: vt in iudicialibus iudicio⁹ fauore siue sit in faciendo siue in omittendo ꝓiudicet eccliē: ꝛ in decre. auditis be/ne ꝓiudicauit eccliē delictū quod fuit in omittēdo: lz fuit restituta: ꝛ sic nō est ꝫ. Jn decre. cum venerabilis. di/ci potuit extraiudicialē: vel ibi solus ꝓcurator deliquit in faciendo scilicet instrumentum falsando. Jtem contra. liij. dis. si seruus. vbi puniūr episcopus qui ꝓ vno seruo duos dare debet. Sed illud facere debet de pio/pio si habet: non de bonis ecclesie propter hanc regulam. Jtem contra: de ordi. cog. cum dilectus. vbi dolus ꝛ violentia abbatis ecclesie nocere videt. Sed ibi solu/it ꝓ Berū. in. liij. glo. s. q̄ ibi delictum fuerat cōmissuz ꝓ platum: ꝛ colleglum cōmunicato consilio: ꝛ eo modo soluit. C. de ss. sanc. ec. iubemus nullam. ibi ꝓpter delictum ꝑsone confiscatur nauis ecclesie. Ex mora q̄ dicit hec regula delictum: quia ꝑm ꝓpriam huius vocabuli significationē videt ioqui de eo: quod consistit in omittendo ꝑm ea que no. Berū. §. eo. pactum. tū illi signi/ficationi nō semp stat: vt ibi dixi. Jtem hoc quod dicit

Regula per illam: vt ibi dixit in fine. Jo. an.

Actū legitie. (Jstud legitie cōphēdit factū ꝛ modū: vr. s. factū in se siue legitimū ꝛ sine pcō: ꝛ legitio mō factū. fm Jo. mo. qui dic hoc dupliciter defectu vel pfectu haberi: de restit. spo. pñsantis. de renū. dilecte. Joh. an.)

Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. q̄ in ābiguis. §. j. Exēplifica in eo q̄ ꝑsone mīmoniū ꝛ postea fact⁹ est furiosus. xxxij. q. vij. c. nequ furio/sus. Idez in supuenīēre affinitate: de eo q̄ cog. cōsang. vxo. sue. c.

ac si faciat p seipm. I dem.

a Actū legitie LXXIII retractari nō dz: lz casus postea euēiat a q̄ nō potuit inchoari. I dē. LXXIII

b Quod alicui grose cōce dit trahi ñ dz ab alijs ī

dicit q̄ si vir ꝛ vxor pari ꝑsensu ꝓtinētiā vouēt: vno labēte: alt̄ pseuerare dz. So. ibi nō fuerat fides hoi ꝑmissa: lz deo. nā sine vlla ꝑditiōe adimpleri debēt q̄ deo vouent. xxxij. q. vij. c. vno in fi. Et fides q̄ lz vxor adultera fuerit: nihilominus vir peccat a adulterādo. xxxij. q. vj. c. j. p totū. Fratra igit debituz petit q̄ q̄ dz nō ipēdit: ꝛ frustra legt auxiliū iuocat q̄ cōmittit in legez: de vsur. q̄ frustra. ꝛ ibi de⁹ Vnū no. q̄n partes sibi adinuicē alīq̄d sb pena p/mittūt: ꝛ vna ps

c Hexēplū. I dē. LXXV Rustra sibi fidē q̄s poſulat ab eo Fuari: cui fidez a se ꝑstitā Fuare recusat. I dē

d Electū psone LXXVI ñ dz i detrimētū ecclie redūdare. I dē. LXXVII

ꝓmo frāgit fidē: aut expedit magt alteri ptl penā ꝓsecꝛ stare pacto vel ꝑcutī: aut magt expedit sibi fidē rūpere. Jn ꝓmo casu: lz sibi fides sit fracta: ipe tñ p sua pte fuet eadē: ꝛ sic penā perere poterit cū effectu (. ff. e. ti. cū par. in fi.) Jn scdo casu: secure frāgit fidē. ꝛ fiat hinc de pena⁹ mutua cōpēsatio: vt. §. de pe. ꝓstituta. ꝛ sic illā decre. intelligas: ꝛ q̄ ibi no. ꝛ ē ad hoc fi. q̄ no. de cō nūcio sup spoliatiōe: cui aut expedit magt rehabere res ꝓpriā aut retinere res quā possidet. Jn ꝓmo casu agat.

Jn scdo excipiat: hoc no. Ber. de ordi. cog. c. vlt. Electū. Po. ca. in epo depositō ꝑpē crimen: ob q̄ eñ nō dz eccliā rebus suis expoliari. xvj. q. vj. si epm. ꝛ idē de hoc: (ad idem Cle. de here. nolētes post ꝓn. Jo.) Jrē pone in ꝑcuratore q̄ falsauit instrm: q̄ ꝑpē q̄ non poter eccliā cāz: de excep. cū venerabilis. ꝛc. ꝛ delictū tutoris nō obligat pupillū (parisiensē pupillus ꝛ eccliā ex vna pte: ꝛ ipos admistratores ex altera. C. de epis. ꝛ cle. orphanotrophos. Dy.). ff. c. ti. l. neq̄. ꝛ. ff. de rab. lari nō reperētis rem ecclīastica nocet eccliē: ad idez de exhi. l. penult. Cōtra. xvj. q. ij. placuit. ij. vbi delictū ꝑ/ſcrip. c. j. ꝛ p totū. So. delictū aliud in faciēdo: ꝛ hoc nō ꝓiudicat eccliē: vt hic. ꝛ aliud in omittēdo: ꝛ hoc bū ꝓiudicat: vt ibi. Ad hāc solutionem ꝑdicit. xxv. q. ij. ita nos. vbi delictū quod in faciēdo ꝓiudicat eccliē. So. dici pōt ꝑm Jo. q̄ hoc ibi no. ꝛ in dicto. c. si epm. q̄ hec regula intelligē de detrimēto facultatū: illud aūt de detrimēto honoris: vel portus sibi nocet delinquentibus q̄ eccliē. Adhuc ꝫ solutionē de cēsi. cū olim. vbi delictū q̄ est in faciēdo nocet eccliē: de in integ. restit. auditis. vbi delictū q̄ est in omittēdo nō ꝓiudicat eccliē. Sart cōgrue posset distingui inē iudicialia ꝛ extraiudicialia: vt in iudicialibus iudicio⁹ fauore siue sit in faciendo siue in omittendo ꝓiudicet eccliē: ꝛ in decre. auditis be/ne ꝓiudicauit eccliē delictū quod fuit in omittēdo: lz fuit restituta: ꝛ sic nō est ꝫ. Jn decre. cum venerabilis. di/ci potuit extraiudicialē: vel ibi solus ꝓcurator deliquit in faciendo scilicet instrumentum falsando. Jtem contra. liij. dis. si seruus. vbi puniūr episcopus qui ꝓ vno seruo duos dare debet. Sed illud facere debet de pio/pio si habet: non de bonis ecclesie propter hanc regulam. Jtem contra: de ordi. cog. cum dilectus. vbi dolus ꝛ violentia abbatis ecclesie nocere videt. Sed ibi solu/it ꝓ Berū. in. liij. glo. s. q̄ ibi delictum fuerat cōmissuz ꝓ platum: ꝛ colleglum cōmunicato consilio: ꝛ eo modo soluit. C. de ss. sanc. ec. iubemus nullam. ibi ꝓpter delictum ꝑsone confiscatur nauis ecclesie. Ex mora q̄ dicit hec regula delictum: quia ꝑm ꝓpriam huius vocabuli significationē videt ioqui de eo: quod consistit in omittendo ꝑm ea que no. Berū. §. eo. pactum. tū illi signi/ficationi nō semp stat: vt ibi dixi. Jtem hoc quod dicit

Additio

Additio

Casus

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Casus

Additio

Jn hosti nō heas vr senatorē. Sz nōne hosti fuāda ē fides. xxij. q. vāda sit. nīc. illud em vez est cū iste hostis nobis fidē fuat: ꝛ sic

An hosti nō heas vr senatorē. Sz nōne hosti fuāda ē fides. xxij. q. vāda sit. nīc. illud em vez est cū iste hostis nobis fidē fuat: ꝛ sic

psone: itelligere possum⁹ de plato: z ẽ vulgare dño⁹ me o⁹ ãglico⁹: de referẽ p. ex pte. ſ. psone. z de ap. bõe mẽo/ rie. vel indiſtincte de q̃libet psona intelligãt: cuius dell ctũ eccle nõ nocebit ſaltẽ cũ effectu: q⁹ darek reſtitutio vlq; ad q̃rientũ tm̃ niſi ex cauſa pl⁹ ẽpis dareꝯ: vt. ſ. eo. lib. de reſti. in

Additio

Reinteg. ca. j. Atlõi con. (Jo. mo. dic exẽ/ plũ ponẽdũ p. l. j. C. de fideiuſ. z dic i onere nõ eo/ herẽre pſone. nã in illo ſecuſ. ff. de adi. le. l. legatũ. z ó alt. leg. gato in pn. z de pdi. z de mõ. l. legatũ. fm Dy. Jo.) Po. ca. in filio. pſoni herede q̃ ſuccedit in ho/ nore iuriſpr̃onatus: ſic in onere defenſandi eccliaz ſucce dere dz. xvj. q. vũ. filijs ac neporib⁹. Itẽ pone in plato: (eq̃ fm Dy. dici põt in q̃libet ſbſtituto i hereditate q̃ ho nor appellaꝯ. ff. de legi. pſtã. filiũ. §. ſi legato. ppẽ q̃ ſuc cedit in onere legato⁹ q̃ ab inſtituto relicta videnꝫ tacꝫ ee a ſbſtituto repetita. ff. de leg. j. l. imperator. z de leg. ij. ſi tritio z meulo. §. iulian⁹. z. l. cũ põr. §. ab inſtituto. Jo. an.) q̃ ſuccedit i honore: ſic z i onere ſoluẽdi pdeceſſoris debita p eccle vtilitate ẽrc. ſ. de ſolu. c. j. idẽ in iudice ff. de iudi. l. mortuo iudice. q̃ eum iudicare oportuerat. Idẽ cũ q̃ ei ſbſtitutus ẽ ſeq̃ oportet: ad idẽ. ſ. de of. de/ le. q̃m abbas. z pcor. ad hãc regulã. c. dl. rõnis. z. ſ. e. q̃ ſentit onus. Et q⁹ ibi dixi ſ. adde: z p illã regulã põt etiã ſ. reſoluit: vt. ſ. ſuccedat i onere q̃ ſbſtituit in honore

Additio

Ina argu. (Jo. mo. dic ponẽ/ (ad ſ. fl. di. nõ nos. dũ caſũ p. c. ſic. de pſe. di. j. z p. c. ẽpo. ſ. de pſue. in fi. Jo.) Hec regula ſumit ex. l. ff. e. ti. q̃ ppẽ neceſſita

Caſus

tẽ. Po. ca. lv. di. c. j. vbi ex neceſſitate tpis ppẽ miniſte/ rio⁹ defectũ mõachos pmiſſus fuit aſſumi ad parochi/ ales eccliaz ceſſante hac neceſſitate in ar. trahi nõ dz: vt ibi. Itẽ p decr. ſ. ó elec. cũ in cũctꝫ. ibi: Me q̃ a q̃buſdã p neceſſitatẽ tpis ẽc. Et aliẽatio ſacro⁹ vaſo⁹ ppẽ ne ceſſitatẽ redimẽdo⁹ captiuo⁹ pceſſa ad ſeq̃ntiã trahi nõ dz. C. de ſa. ſan. ec. l. ſnpe. q̃ incipit ſanctim⁹. z pcor. ad hãc regulã. ſ. c. q̃ a iure. z. ſ. e. q̃ó alicui. Nec ſupflu it hec regula p illas q̃ loquunt̃ in eo q̃ó pceditꝫ ob fauo rẽ vel gr̃az: hec in eo q̃ó pceditꝫ ob tpis neceſſitatẽ. Et dicẽ etiã in ar. q. d. iuriſta: vel argues nõ dz arguere ó eo q̃ó iterdũ ex neceſſitate pceſſuz ẽ: q⁹ ar. de ſilijb⁹ ad pen tus ſilia. pcedũt: ſz inẽ tpis neceſſitatẽ z nõ neceſſitatẽ ñ eſt ſilitudo: ḡ nõ pcedit argumẽtatio. Et pcor. ad hãc regulã. xxxv. q. j. c. j. p q̃ó etiã exẽplificare põt: nã a p̃n cipio generꝫ hũani licite ꝛgit fraꝫ cũ ſorore: q⁹ ex neceſ ſitate id fiebat: hodie ãt creuit hũanũ gen⁹: z ſblata eſt neceſſitas: z ideo nõ licite ꝛgitꝫ. j. q̃rtũ gdũ: de pſang. z affi. nõ dz. C. de pa. q̃ fi. di. l. j. z. ij. vbi ppẽ neceſſitatem

Additio

famis ſz filiũ diſtrahere: q⁹ als nõ licerer (ſ ideo: q⁹ ibi eſt phibitio. dic em̃ ſra. l. ij. id licere in ſ tm̃mõ caſu: als vbi nõ eſſet in ꝛrũ phibitio exꝑſſa vel q̃ eẽpolleret ex/ ꝑſſe id q̃ ppẽ neceſſitatẽ pceſſuz eſt. ppẽ cãdẽ vel maio rẽ neceſſitatẽ bũ poſſet in argumentũ trahi. Nã q̃ pue/ niũt in idẽtitate rõnis p pſtõnẽ iurꝫ ſeparꝫ nõ debẽt. ff. de ſortꝫ. l. vna. §. ſ. iterdicrũ. z de inluſt. teſta. l. q̃ ppẽ. z p hũc modũ die pcordari glo. l. ij. ad glo. l. que ppẽ. ff. eo. rꝫ. cui videꝫ ꝛrla. Jo. an.) Et nõ ex hac regula illud

Nota

generale: q⁹ ceſſante cã ceſſat effectus: z de iurelur. z ſi chriſt⁹ in fi. ó ap. cũ ceſſante. de pe. z re. cũ infirmitas. ó q̃ dic vt no. de renũ. poſt trãſlationẽ. lxj. diſ. §. his oib⁹. competere dinoſcaꝫ.

a Idem

Ma toto ptem LXXX nõ eſt dubium ẽtineri.

b Idem. LXXXI

Ma generali conceſſiõe nõ veniũt ea q̃ qs nõ eſſet ve/ riſimiliter in ſpecie conceſſu/ rus.

c Idem. ca. LXXXII

rix. q. ij. due. ceſſante igit̃ neceſſitate ppẽ quã diſpẽſatũ eſt ceſſat pſtõ. j. q. vij. q⁹ p remedio. q̃ó vex̃ circa facẽ da nõ circa iã facta: vt ibi no. z de iurelu. z ſi chriſt⁹ i fi. ad ſ. ſ. e. facrũ legitie i fi. z ẽ etiã ſ vex̃ niſi vtilitas ſuc cedat loco neciſtat: ſic ẽ ó mõachis ordinãdis: vt ꝑhat xvj. q. j. ſũt nõnul li in fine.

Nemo põt. Hec regla ſũpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. nemo plus. Po. Caſus ca. j. q. vij. dat̃ ber tũ. ó dona. inẽvi. z vxo. nuper. vbi ſũt hec verba. z ff. de acq. re. do. l. tradito. z fac ad hãc regulã. ſ. de pigno. cũ ꝛ. ſ. eo. is qui in ius. ibi dum dicit: Eodẽ iu/ re. z ſic nõ malori: z pcor. q⁹ dicit: Nemo dat q⁹ nõ hz de iurepa. q̃ aũt. Corra de elec. ſuffraganeis. vbi man/ dat archiepꝰ q̃ ꝑſecratus non eſt epm̃ p ſuffraganeos ꝑſecrari. z. ff. de acq. re. do. nõ eſt nouũ. vbi creditor⁹ pi/ gnus diſtrahit cuius dominiũ nõ hz: de ꝑſe. diſ. xiij. ſo/ let. vbi etiã baptiſmũ dat q̃ nõ hz. Sol. vt no. j. q. j. c. j. q⁹ ſ est generale illi ſunt ſpãlia: ſpecialitatis rõnẽ faci/ le ꝑſiderare poteris. Et idẽ no. Bern. in pdicta decre. nup. z de iurepa. cura. nã ſpãle in baptiſmo: vt in pdi/ cto. c. ſoler. z demãdare iuriſdictiõis eſt: ergo archiepꝰ ꝑfirmatus demãdare põt epꝰ qui ꝑſecrat erãt vt epm̃ ꝑſecrent: z in creditore eſt ſpeciale ſicut z in tutore z cu ratore. C. de admini. tu. l. vlti. z. l. lex que. z in pcurato/ re: inſtl. de rex dlui. §. nihil. Jn iudice: inſtl. ó offi. lu. §. fi. in executore. ff. de euict. ſz pignora. in vſufructu fo/ mali (ibi tñ plus nõ tranſferꝫ: ſz p ꝑſtitutionem varlaꝫ ſpẽs vſufructus. z qui ꝓmo erat cauſalis qui nõ eſt ſer/ uitus fit formalis qui eſt ſpecies ſeruitutis. Dy.). ff. de vſufruc. l. quod noſtrũ. in eo qui bona fide emit a male fidei poſſeſſore qui vſucapit (vel ꝑſcribit hec fm̃ vetera tura: ſz immutatũ eſt p ius: nuc. vt ſpon. lar. §. rurſus. Jo. an.) inſti. de vſucap. §. q̃ aũt. Jn cenſtrozibus (vt no. in. §. ſtatim. alleg. cenſtrozes ſunt qui ſignant pdia militibus aſſignãda: vel qui auferũt illa nõ ſoluẽtibus tributa z alijs dant. Vel iudices qui vni auferunt: alij dant dominiũ. Jo. an.) z flumine. ff. de acq. rer. do. l. ergo. §. alluuio. Jn donatione libertatis: inſtl. de liberti. §. vlt. Jo. an. (de his caſibus no. Palleg. l. nemo. z pdi/ cta. l. traditio. z inſtitu. qui. alie. ll. poſt prin.)

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Additio

Caſus

Noto pte. Pone exẽpla. q̃ dixi. ſ. e. pl⁹ ſp. z pſeq̃ re vt ibi: z pcor. ff. de excep. rei iu. l. ſi qs. cũ totũ petijſ/ ſet: ſi pte petit exceptio rei iudicate nocet. nã ps in toto eſt: pcor. xliij. q. v. pcale. z. xxxij. q. ilij. meretrices. de pe.

Ma generali (pſũptio igit̃ (dl. j. §. ſ. idẽ. Jo. an. ꝛria fac ſ ceſſare q̃ dicimus tm̃ valere gen⁹ quo ad oĩa ẽrtũ ſpes quo ad ſpãliſſima: ad q⁹ alle. Dy. ff. de admi. tu. l. ſi duo. de le. iij. ſi chor⁹ in pn. devſu z ha. ſi ita C. de ꝛdri. p. l. ij. de pſcrip. xxx. an. l. ſi oẽs. Jo. an.) Po. ca. xvj. q. j. fraꝫ nr̃. vbi generalis cõmiſſio facta legato p papã nõ extẽdit ad cãs fidei. Itẽ pone p decre. ſ. co. li. de pe. z re. ſi epꝰ. vbi hẽs hec ẽba. Itẽ p. l. C. que res pig. ob. poſ. l. j. vbi in generali obligatiõe pignoris nõ veniũt vxor z alũi. z q̃ qs veriſiliꝫ nõ ẽ credendus ſpã/ liẽ obligaſſe: z fac optie. ſ. e. ll. de offi. vica. cũ in genera ll. Et nõ q⁹ nõ ſolũ in obſcurꝫ inſpiciẽ⁹ id q⁹ eſt verꝫ/ ſile: ſz etiã in generalib⁹. De ꝓmo. ſ. e. iſpiciẽ⁹. De ſcõo hic z in cõcor. z. ff. de pecu. l. d peculiũ. vbi q̃ admiſtrari/ onẽ pcedit videꝫ pmittere generaliẽ q⁹ ſpãliẽ pmiſſur⁹

Additio (vñ nō ꝓcedit q̄ donet. ff. de dona. filiusfamilias. Nec q̄ in fraudē creditoꝝ alienet. ff. q̄ in frau. cre. l. si pat̄ filio. fm Dy.) est ꝛ. ff. de pig. l. generali. ꝛ in pignoris obligatiōe generali reꝝ ꝙs ꝙs habuit vel habiturus est ea nō ꝓtinebunt q̄ verisimile est aliquē spāliē obligatuꝝ nō fuisse: pura supellex. Item vestis relinquenda ē debitori. Si quis q̄rat quomō sciuerit que sunt illa q̄ verisimiliter in spē nō dicet quez concessisse: Rñ.

a QUi ō iura mercat̄ bonā fidē ꝑsumit nō habere.

b BOna fides nō patit vt semel exactū iterū exigat dē.

c Am q̄d vna via phibetur alicui: ad id alia nō dz ad mitti. dē.

d ONtract⁹ ex quētiōe lex

(Idē Jo. mo. q̄ etiā ponit exemplū p. l. inē eos. ff. de re iudi. cuius casum dixi de ap. pastoral. sup glo. fi.) pōt ħ cōgisci ex impossibili: vt in hūana vl dura separatiōe: vrpura misteria artī sue: vl q̄ ad affectionē ptinent: generali obligatiōe nō venīūt: vt in pdi. l. obligatiōe. ꝛ. l. sc. ꝛ ꝑ bat̄ op. C. cōia vtriusq; iu. l. possessionū. vbi hēs q̄ possessiōes i q̄dā sūt alchericij: ita debēt diuidi q̄ penes vnū quēq; integra familia remaneat: vt pr̄ a liber⁹: piūz a viro frat̄ a sorore nō sepenē. Et no. ex hac regula vbū generale restrigi: ad idē. ś. e. li. de resch. c. ij. ꝛ. c. si eo tpe. de p

Additio bē. cū cui. ꝛ. c. q̄uis cū si. (ś. e. li. de iureiu. c. j. de ꝓcu. q̄ ad agēdā. Jo. mo. q̄ ħ plꝰ q̄s sup oīb⁹ alijs regul̄ sc̄hsit collegit ħ q̄nq̄ginta modos q̄b⁹ arrat̄ generalitas. Jo. an. (Itē fac̄ hec regula ad q̄stionē de eo q̄ generaliē teneī ꝙs

inē epm dioceſanū ⁊ fundatricē inita de oblatiōibꝫ ob/
uētiōibꝫ in feſto ſpi⁹ eccl'ie ſuāda ē. depoſitarius ō iure
cōi teneē ſolū ō dolo ⁊ lata culpa q̄ cōpāt dolo. ſi tū inē
uenit q̄uentio vt teneaē de leui ⁊ leuiſſima culpa ⁊ de
caſu fortuito (de ꝫ tractat ꝫ large Dy. dicēs q̄ ſcripſi ō
pcur. q̄ ad agen/
dū. ⁊ plenius de
cōmo. c. vno. Jo.
an.) Illa ſeruat ō
depo. c. ij. ad idē
ff. de depoſi. l. j.
§. ſi cōuentat. ⁊
ibi ſunt hec ꝫba:
q̄cor. de cōmo. c.
vno. §. eo. lib. de
pact. c. j. ⁊ qō dic̄
regula ꝫ q̄ctio/
ne: intelligas honeſta: ⁊ nō ꝫ bonos mores. vū ſi q̄uene
rit ne dolus pſtēt nō: valet cōuētio: vt in pdic̄. l. ſ. cus.
ff. e. tit. i ipoſſibili. idē qō dic vt dixi. §. e. nemo pōt.

Additio Omnū. (Dic̄ Dy. q̄ ad generalē pfirmationē hu
ius regule accedit. ff. rē ra. ha. ſi vim. §. cū aūt. de inſti.
ſz ⁊ ſi q̄s. §. pupillus. ⁊. famil. her. inē coheredes. §. q̄ ex
facto. Jo. an.) Hec regula ſumpta fuit ex. l. ff. eo. tit. qō
Caſus q̄s ex ſua culpa. Pone caſum p canonē. xxiij. q. iij. diſ/
plicet. vbi ſi q̄s ad iudicē ducēs ſe de equo pūctat ⁊ le
dat: ſibi ſoli ſiputet. Idē p decre. §. eo. li. de pbē. ſi cleri/
cus. vbi clericꝰ q̄ negligit petere pbendā ſibi debitā cuz
vacat ſibi iputari dz. nō ſequenti expectāti: ad idē. ff. p
ſo. l. cū duob⁹. §. fi. ⁊. l. ſe. vbi ſocius oim bonoꝝ dānaꝝ
Additio ex ſ̄cru ob ꝓtumaciā ſuā vel ex maleficio: pura furto vl
ſimonia nō recupat q̄d a ſocio (z ꝫ qñ ſocio nō eſt q̄d i/
pureē: ſecus aūt ſi ſibi imputari poſſet culpa pticipati/
one cauſe ꝓpter quā damnū incurrit: vt eo. ti. l. ſi igit̄.
ſm Dy. Jo. an.) q̄cor. l. dī. ſepe. ⁊. c. hī q̄. de homi. c. vlt.
⁊. ff. ad. l. aq̄uil. ſi puratoꝝ. Jrē pcuratoꝝ pena quaz ex
ſuo delicto pſtitit a dño nō recupat. ff. de pcu. q̄ ꝓpio.
§. idem cōtra. ad idem. C. de eulcr. l. emptoꝝ fundi. vbi
dicit q̄ ſi emptoꝝ in iudicio nō fuit re euicta: de euictio
ne nō agat ſ̄ vēditorem: q̄ culpa ſua res euicta videt.
(ponit eriā Dy. p. l. ſi q̄s negocia. ff. de nego. ge. vbi ge/
Additio ſtoꝝ negotioꝝz ſibi impurat ſi ſoluit indebitum.
Infamib⁹. (Dy. dic̄ de infamia iurē ⁊ facti: de q̄bus
§. glo. j. hāc regulā intelligi cū dignitatibus pticipare
nō debeāt infames q̄cūq; infamia. C. ō decur. l. ifamia.
⁊. l. ne q̄s de infamib⁹. ⁊. l. infames pſone. ff. ō poſtu. l. j.
§. alt. ꝓtoꝝ. ij. ⁊ de aſſeſ. l. ij. ff. de iudi. cū ꝓtoꝝ ⁊c. Et vt
dic̄ nō ſolū impedit pfici ſz eriā remoueri facit a digni/
tatibus habitē. C. de decur. l. infamia. ll. p. ⁊ de digni. l.
Caſus iudices. ll. xij.) Pone caſum p canonē. lxxxj. di. tāt̄ da
niel. de exceſſi. pla. inē dilectos. ⁊ dic̄ lex neq; famoſis ⁊
notat. ⁊ q̄s ſcelus ⁊ vite turpitudo inquinat: ⁊ q̄s infa
mia ab honeſtoꝝ cetu ſegregat: dignitatis porte pate/
būt. C. ō digni. l. ij. ll. xij. ad idē. xxxiij. di. laici. vbi dicit
q̄ opinio ordinādi vacillare nō dz: de reſti. c. vlti. de ac/
cu. omnipotens. C. de infa. l. vna. De infamia aūt q̄d ſit
⁊ quō ꝓhib⁹: ⁊ de multiplici eius genere: dic vt no. li. q.
vij. §. eria. ℣. potro infamia. Et qō dic̄ regula de digni/
tatibus: intelligas eccl'iaſticis ⁊ ſecularibꝰ. infamis em̄
iudex eſſe nō pōt. li. q. vij. infamis. bū tū pōt arbitē eſſe
Additio (cū arbitriū nō ſit dignitas cū nudā ⁊ ſimplicē cogni/
tionē habeat ⁊ nulla iuriſdictionē. Jdē in miniſterio ꝓ
curatoris qō nō eſt dignitas ſz onus vlliſſimū. C. ō de/
cur. l. ſiqs ꝓcuratorē. li. x. ſm Dy.). ff. de arbi. l. pedius.
li. q. vij. §. eria. ℣. cognitores. Jn ꝓcuratoꝝ poſſit eſſe q̄
re. no. l. diſſ. accedens. iij. q. vij. infamis. ⁊. q. x. c. vlt. ⁊ de
iura. calum. imꝓtoꝝ. in vlt. glo. ⁊ inſti. de excep. §. vlt.

Qertū eſt. Pone caſuz. xliij. q. iij. plericꝙ. §. eo. li. ō Caſus
elec. auaricie. ff. ad vell. Cuis. §. ſi cū eſſez. ꝓcor. j.
q. j. ſunt nōnulli. de ſimo. in tantū. de emp. ⁊ vē. ad no/
ſtrā. §. eo. li. de elec. cōmiſſa. §. potro. de imu. eccl'. cleric.
⁊. c. vlt. ⁊. ff. de legi. l. fraus. C. de legi. l. non dubiū. vbi
ſunt hec ꝙba. Cir
ca aūt hāc regulā
nō inſiſto: pleēre
em̄ eā: vt no. xiiij
q. iij. plericꝙ. B.
de pui. Cſtro (Dy. Additio
ꝫ pſequēs illos
quattuoꝝ modos
fraudis ibi no. di
cit alios quos ibi
ſcpſi ſatē reduci/
biles ad illos. tra

Qertum eſt q̄ is cōmit/
tit in legem: qui legis
verba complectens contra le
gis nitiē volūtatez. Idem.

Data rome. lxxxix
apud ſanctum Petrū
quinto nonas martij ponti/

ctat eriā ꝫ ō eo q̄ ibi ſcpſi: an liceat offendere ꝙba ⁊ nō
mētē. Jo. an.) ⁊. ff. de le. l. ſ. legē. Et faē qō dixi. §. e. cū

Data rome. Nō ar. q̄ tabellio in inſtro (q̄d vna. Nota
dz ſcribere locū inīti ſ̄cruſ: ⁊ de ꝫ dixi. §. eo. li. de
re iudi. abbate ſane. ad fi. c Quiro nonas martij. l.
tertia die intrāte martio. Scire debes q̄ mēſis dīuidit̄
Kalēdē
p kalēdas: nonas: ⁊ id⁹. Et dicunt̄ kalēde a kalo. i. vo
co: q: tūc fiebat vocatio ad nūdias. ⁊ iſte nūdine fiebāt
in. v. die vl. vij. mēſis: vt ptz in kalēdario. vñ in ꝓma die
Mēſis
mēſis dicit̄ kalēdas. in ſcdo. xiij. nonas. inē dū. vj. no
nas: q: ſunt q̄dā menſes q̄ hñt. vj. nonas. alij. xij. tm̄. ⁊
hi q̄ hñt. vj. ſunt. iij. tm̄. ſ. Martius: Maius: Julius:
October. vñ ꝓſus: Sex nonas maius october iulius ⁊ Verſus
mare. Quattuoꝝ ac reliq; tenet id⁹ q̄libet octo. Jn mar/
tio (gīt ꝓma die dicim⁹ kalēdas. ſcda. vj. nonas. i. ſexto
die añ nonas. in tertio. v. nonas. i. q̄nta die añ nonas: ⁊
ſic deiceps. ſeptīa die dicebam⁹ nonas: q: eo die erāt nū Nonas
dine. Si ꝙ mēſis habeat. iiij. nonas tm̄: ſcda die dice/
bam⁹ ſ̄rto nonas. q̄nto die dicebam⁹ nonas: q: eadem
erāt nūdine. Poſt has nonas ſiue eſſent in. v. ſiue. vij.
die ſm diuerſitatē mēſiū quā. §. poſui denoīabam⁹ dies
ab id⁹ (de ℏ. xvij. di. ppē. j. Jo. an.) Jd⁹ aūt ſ̄ erez taē di/ Additio
uiſſo: q: tūc diuidebant nūdine: z q: id⁹ ſp erat. viij. die Jdus
poſt nonas: q: q̄libet mēſe p. vij. dies durabāt nūdine:
ideo ſtatim poſt nonas ſiue. v. ſiue. vij. die dicebaē. viij.
id⁹. i. octauo die añ id⁹. ſequēti die dicebaē. vij. id⁹. i. ſe/
ptima die añ id⁹. ſbſequēti. vj. id⁹. ⁊ ſic de ſingul'. Tertia
decima die cū mēſis hz. iiij. nonas tm̄. vl q̄ntadecima cū
hz. vj. dicim⁹ id⁹: q: tūc diuidebant nūdine. deinde de/
noīabam⁹ p kalēdas: ⁊ ſi mēſis hz. xxvj. dieſ. ⁊. iiij. nonas
tm̄ ſic ianuarij poſt id⁹ dicim⁹. xix. kal'. ⁊ demū. xvij. ⁊
demū. xvij. vſq; ad kal'. i. vlj. die añ kal'. Cuz ꝫ dicimus
xv. kal'. martij: idē eſt dicere. xv. die añ kal'. martij. i. xiij
die exeūte febzuario: ⁊ ſic ō ſingul'. Si aūt mēſis hz. xxx
dies poſt id⁹ dicim⁹. xvij. kal'. ⁊ demū. xvij. ⁊ ſic de ſin/
gul'. vſq; ad fi. Si ꝙ mēſis hz. xxviij. vt febzuarij⁹: tūc
poſt id⁹ ſequēti die dicim⁹ ſtati. xvj. kal'. Si ꝙ mēſis
hz. xxxj. dies. ⁊. vj. nonas: vt martij⁹: tūc poſt id⁹ ſeq̄nti
die dicim⁹. xvij. kal'. ⁊ ſic de ſingul' vſq; ad kal'. ⁊ cū di/
cim⁹. xvij. kal'. aprilis. l. xvij. añ kal'. i. xvj. exeunte mar/
tio. Jdē in alijs. Mēſes aūt ſ̄ dies hūr no. p hos ꝓſus
Junius aprilis ſeptēꝙ nouēꝙ tricenos. Ol⁹ em̄ reliq: Verſus
ſz hz febzus octo vicenos (Cui ſi biſexⁱ fuerit ſupaddit̄ Additio
vnus. Jo. an.) f Potificat⁹. Scire debes q̄ ro. pō.
ex ſola electiōe facta a duab⁹ ptib⁹ cardinaliū vocē ha/
bentiū: de q̄ dic vt. §. eo. li. de elec. vbi pticulū. pſulatū aſ/
ſumit. §. ō elec. ſz de vitāda. Sz pſuetudo ē ro. pō. q̄ po
tius eoꝝ ſoliro vſu q̄ iure roborat̄ q̄ poſt electionē añ
ꝓſecrationē ⁊ coronationē nō ſcribūt pōtificatū in da/
ta: ſz ꝑdicta decre. ſz. §. eo. ō elec. dicat ro. pō. habeat: q̄

a duaby ptiby tc. Jnzstũ dicit pontifex videt q extũc pontificatus scribere possit(bñfacit. ẽ.ll.ō pcel.pbẽ.c.vl. in ỹn.poderato in rex.summi pontificatus.t q tbi no.in glo.iij.t q ỹ sequit in hac glo.q ỹ plucta ptz q Boni/facius tps pontificat⁹ vocat q no erat pslecrat⁹. Jo.an.) tñ p alia pfuetu/

dine fac lex.C.de

qdri.pscb.l.vl.in fi.ibi: Quia ex

impiales suscepi

mus insulas.vñ t dies coronatiōis dicit ortus impij: sic pōt intelligi.C.de fer.l.vl.nec ōt imperator nisi corona susceptra.ff.de testa.mili.l.añpe.sic nec archiepus nisi re/cepto pallio.ẽ.de vsupal.nisi.ad idē.C.li.xij.de decu.l. fi.ff.de re mili.l.ex eo.in auc.de pfu.in fi.colī.v. sed tūc añ pfirmationem scribūt datā:locū t diē ponēdo data suscepti a nob apl⁹ officij ano tc.t tūc ertā nō scribūt se simplr epos:iz sic scribūt.tal pone Bonifac⁹ electus epus. Jrē tunc nō bullāt bulla integra:iz nunc epis si ḡs lras pcedūt ponūt medīa bullā.i.illā ptem q hz capita sculpta.t ex alio latere q ponit nomē plana est bulla si ne noie. (De b in spe.de reseb.pñs.ỹ.vl.v.itē q obrētū est.Sz hodie opponētes ista ỹ lras ḡs Clemens eradi/dit añ suā coronationē sunt excōicati p ipius exuag.qr nōnulli. Jo.an.) Post coronationez ār scribūt pontifica tū in data.vñ q ỹus scribebāt data suscepti a nob apl⁹a tus officij scribūt data pontificat⁹ nr̄i. Jrē vocāt se sim/plicit epos t dāt bullā cū noie suo. Et sūt hec bñ notā/da:qr tā vidi in qdā eccl'a cathedrali b vicina cui⁹ no/mē silco fm expectārē ex b erroze in assecutiōe pbēde p mo pferri. Et b mō Bonifa. fuit elect⁹ die scda exeūte decēbri coronat⁹ t pscrat⁹ fuit die.xiij.ianuarij. Habe bat vn⁹ expectās el⁹ aucte lras cū tali data:data.iij. kal.ianuarij pontificat⁹ nr̄i ano.iij. Alī⁹ expectās eadem aucte t eadem eccl'a hēbat lras hui⁹ date.data nonas aplis pontificat⁹ nr̄i ano.iij.t b est dicere data.v. die ap/lis.t supior data tertia die exeūte decēbri:vt.ẽ.dixi px. glo.vacabat pbēda in illa eccl'a t qrebat cui deberet:t erroze pertoze hui⁹ iurt hūc modū ifrātiū pnunciatū t obtētū fuit illū q hēbat datā sb tertia die exeūte decem bri pote esse t debere pferri:qr psiderabāt dicti iurt pe riti q siue ānus inciper a pmotōe ro.pō.q fuerat vt p dixi die scda exeunte decēbri:siue a natiuitate oim̄ ille erat pmus t vez dicebāt illo mō cōputādo:iz qr ānus pontificatus incipit a pscratiōe t coronatiōe nō ab ele/ctiōe:vt.ẽ.dixi:q coronatio vt pdixi fuerat.xxiij. die ia/nuarij:ideo male fuit obtētū:t hui⁹ rei erroze fuit:poste rior pote plar⁹:qr certū ē q exū ān⁹ pontificat⁹ Bonifa. inciplebat:vt pdixi q is q nonas aplis.l.qnto die apri lis habuit gras pcedebat in gra illū q hēbat datam sb tertio die exeūte decēbri.s.xiij.kal. ianuarij.eodē ano fere in nouē mēsib⁹:vt clare ptz cōputāti. (t ē silis erroz in cōputatiōe anoz dñi quā qdā inchoāt a natiuitate.alij a circūcisiōe.alij ab incarnatiōe.alij. vij kal.octobris. sic fiebat añ aduentū christi.de b vide in spe.de instru. edī.ỹ.ij.in.j.t.ij.colū. Jo.an.) Semp ḡ iurisperiti q p nūciare hāt sup posteriozitate t poziozitate iperātiū ad/uertere debēt die pontificatus.i.coronatiōis vt recte p/nūcient.t idē in silibz casib⁹. t b als vt dixi iure nō bñ pbat q de cā:vt tal erroz ab eis cuitet b b sepli qō als sepli nō repperi. a Anno ḡto.fuit hec data:t iste ānus pontificat⁹ fuit currētib⁹ ānis dñi. Mcccvlij. (de tpe cōpilatōis decreti.no.ij.q.vj.ỹ.forma.de tpe Late rañ.pcli.dixi de his q fi.a pla.cū applica.in fi.de tpe ge/nerat.dixi.de decl.c.pe.de tpe vtriusq Lugdun.dixi.ẽ. co.li.de elec.nemo.sup glo.ij.de tpe Bien.pcli.vide no. in Cle.de censi.cū sit.in glo.pe. Jo.an.) Quero aut qñ inceperūt ligare none pstones (b dic ppt pstones septē pdecessoz de qbz nō dubitrat ỹn pus ligarēt.iz nouit p Bonifa.fuerint b inserte. Illi ār fuerūt Greg.ix.t.x.t Jnno.iiij.Alexā.Vrba.t Clemēs Nicolaus.iij.Alioz pstones nō memi b instas. Jo.an.) huius.vj.li.de his loquoz q sunt iurt nouī pmulgatozie nō declaratozie ve rez iurt (vide q no.in pemio Cle.in glo.videt p hanc Jo.an.) t videt q a tpe hui⁹ publicatōis post duos mēses.in auc.vt fac.no.pstī.in rubro t nigro.circa ỹnc.ỹ. vt ār aprius.t b renet Ber.ẽ.in pemio in fi.glo.t.ẽ.ō pstī.c.ij.t fac qō no.de postul.pla.c.j.cū cñi id sit iure ciuili exp̄ssuz:t nr̄o iuri ꝓriū exp̄sse nō sit cautū:ḡ illud ius fuabim⁹:t ideo fm b finit duob⁹ mēsib⁹.s.iij.die in trāte malo codē ano inceperūt ligare. Jtez t nr̄o videt iure roboratū.ẽ.ne cle.vt mo.c.vl.t.ẽ.ō sen.ex.nouerit. t.ẽ.eo.li.ō pcel.pbẽ.qr cūcta.circa ỹn.t in his oib⁹. De b tñ videt renere Jo.lxxxij.di.ppolsuisti.in glo.ex b q fm canōes ligat pstitutio:post sex mēses allegat.xvij. dl.c.vl.qō de pstone pncipis non loquit:iz q illud tps duoz mēsiū nō sit tps ordiarioz:videt pbari.ẽ.de pe. t re.cū infirmitas.vbi pstitutio pncipis non ligat:nisi exū p plaros fuerit publicata:ad idē.ẽ.li.de pben.cū singula.vbi dak vn⁹ mēsis a tpe notitie:ad idez in auc. vt in pmo.t.de.sa.mi.nō fi.circa fi.colī.v.vbi danē tres menses.t in auc.vt neq; miles neq; federat⁹.ỹ.fi igit. col.ix.vbi dank.xxx.dies tñ. Dixit Accur.q in pdic.li. dicit esse spāle:t idē de supdicit decr.t dicendū. Fateoz eiñ q iz pstō pncipis liget post duos mēses:vt.ẽ. dixi id locū hz cū in ipa pstone aliud nō cauet:nec tps adij cit:illud eiñ fuādū ē:t itelligunt sic ꝓria vtriusq iurt. De b habut qstionē de facto a pn.hui⁹ li. Et dicebāt ꝓ me qdā aduocati q pstones hui⁹ libri nō ligabāt:nisi ex q iste liber publicat⁹ est Bonoñ.vt sic ligrantes nō liga rent p.c.ppolsuisti.lxxxij.dis.t.xxxij.q.iij.dixit sara.t ego ꝓ eos dicēs q sm dictū ipoz in ciuilibz in qbus nō viget studiū.t ad ḡs liber iste directus nō fuit.ad/huc pstones hui⁹ libri nō ligarēt qō esset absurdū. Sa tis ḡ pbabit rone id renēdū videt qō.ẽ. dixi t audiui ertā tpe Nicolai.iij.cassatā electionē cuiusdā epi:qr nō seruauerat decr. cupierēs.ẽ.e.li.ō elec.q tñ añ duos mē ses solūmō fuerat publicata. An ār pstō respiciat pēdē tia:dixi.ẽ.e.li.ō elec.iz canō. Que his septē sūt supflua defectuosa vl falsa reddēda supplēda t corrigēda se of/ferūt in qbus aliqlit excusari mereor:qr corrigi suz pa/ratus:tū qr exū scribere cepi singul' ḡsi diebus binis lectiōibus t alijs ꝓter lectorā ineuitabilib⁹ negocijs im plicatus singula pōderare nō potui:tū qr dñi mei supi/us tā dixi mādato t studentiū deuictus instātia ea non meo velle libi.t publicare cōpellor.ḡnimo ertā ex fal/sis septē fm Phm.ij.metaph.cōmēdabor:qr p ipa ve/ritatē inuestigāde materiā aliis pparari (sic canōes.j. q.j.spūsctus.in fi.t.c.ita sit.q ertā p misteriū reprobo rū spūsctus pbos colligit. Jo.an.) Suscipiāt igit istō studentes minute scie labores meos reminiscentes q vi/dua que obtulit duo sola minuta ꝓpter sui affectū lar/ga plus oibus dicit obtulisse. Marc ij.xxiij.q.j. odi. de pe.dl.j.c.j.versus fi.nam si deus dederit maiores:t summe vtiles in eis in posterū labores meos offerā tam licet nō nouiter inchoatos. Jo.an.

Addicio

Addicio

Addicio

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Poznaniu
Uniw. im. A. Mickiewicza

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
Inc. 60a
P. I